JHWH IEUE JEHOWA JAHWE

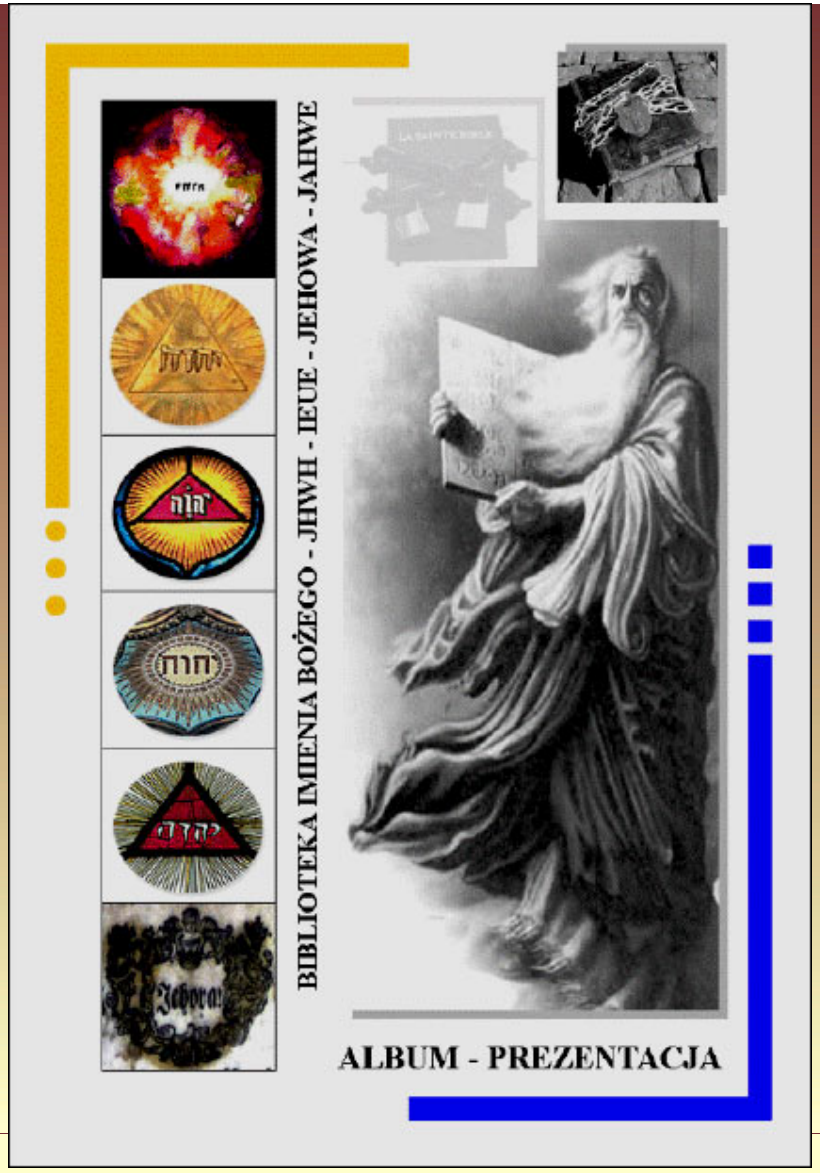

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Niejeden czytelnik S³owa Bo¿ego stoi przed dylematem, czy Tetragram imienia Bo¿ego JHWH powinien wystêpowaæ w Biblii?

Uczone debaty biblistów i dostojników religijnych wci±¿ trwaj±.

Obecnie punktem wyj¶cia do rozwa¿añ sta³o siê stwierdzenie, ¿e kultury semicka
i europejska spotykaj± siê dziêki Biblii. W jêzykach europejskich imiê Boga jest raczej etykiet±, w jêzykach semickich to odkrywanie istoty Boga, st±d zakaz wypowiadania
tego imienia.

Jak zachowaæ ma siê czytelnik Biblii, bezpo¶redni odbiorca pouczeñ p³yn±cych z Pisma ¦wiêtego?

W dzisiejszym ¶wiecie, szybkiego dostêpu do Informacji mo¿e wybraæ ró¿ne ¼ród³a wiedzy. "Biblioteka Imienia Bo¿ego" jest prób± przedstawienia historii Tetragramu - JHWH, JEUE, JEHOWA, JAHWE.

Ta multimedialna prezentacja oparta jest na ¼ród³ach historycznych oraz materia³ach udostêpnionych przez ró¿ne instytucje i prywatne osoby. S³owa podziêkowania nale¿y równie¿ skierowaæ w stronê grona wspó³pracowników, bardzo czêsto anonimowych, ¿yczliwych, wspania³ych mi³o¶ników S³owa Bo¿ego.

"O Jahwe, nasz Panie, jak przedziwne twe imiê po wszystkiej ziemi"

Psalm 8,10

Biblia Tysi±clecia

BIBLIOTEKA IMIENIA BO¯EGO JHWH - GALERIA ONLINE

ostatnio dodane:

PRZEGL¡DAJ GALERIÊ

Publikacja na DVD lub CD jest dostêpna drog± pocztow±, zawiera prezentacjê
w MS Power-Point: ponad 400 slajdów, 10 filmów Video w formacie WMV i dodatki.
Napisz do autora Biblioteki Imienia Bo¿ego po wiêcej informacji.

Ciekawe strony:

Imiê Bo¿e na monetach, talarach i medalionach
www.jehovataler.de/de/links.html

Imiê Boga JHWH w Norwegii
www.gudsnavnet.no

Imiê Boga w Danii
www.gudsnavnet.dk

Imiê Boga w Szwecji
www.gudsnamnet.se

Archiwum Biblii: historia, literatura, wystawy. Imiê Boga w Bibliach
www.bibelarchiv-vegelahn.de

¦wiête Imiê: architektura, literatura, muzyka, biblie, historia ..
www.divine-name.info

Der göttliche Name - Internationales Dokumentationsarchiv
www.dername.org

Biblia Neerlandica
www.biblianeerlandica.be

Biblioteka Imienia Bo¿ego - prezentacja video

Pobierz wersjê demonstracyjn± BIB w PDF

Pobierz "Imiê Jehowa w literaturze polskiej" w PDF

Kana³ "JHVHtetragram" na YouTube

Zapisz siê na listê mailingow±

Biblioteka Imienia Bo¿ego JHWH
dostêpna jest te¿ w wersji drukowanej!

Wkrótce na stronie: opinie u¿ytkowników BIB DVD

[Kontakt z autorem: **deraSt**]

---

hosting: sj-media.eu.org

www.jehowa-biblioteka.com

© deraSt 2005-2017

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

W poszukiwaniu tajemniczego Imienia i szóstej Księgi Mojżeszowej

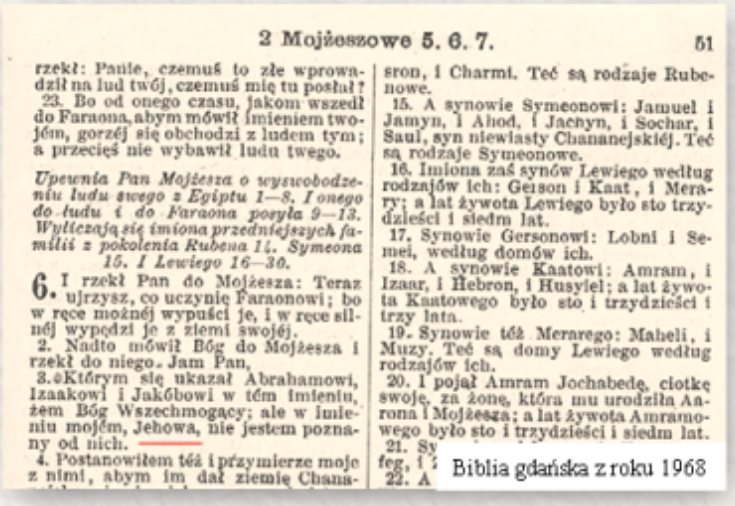

2 Mojżeszowe 5. 6. 7. 51

rzekł: Panie, czemuś to złe wprowadził na lud twój, czemuś mię tu posłał?
23. Bo od onego czasu, jakom wszedł do Faraona, abym mówił imieniem twojém, gorzéj się obchodzi z ludem tym; a przecięś nie wybawił ludu twego.

Upewnia Pan Mojżesza o wyswobodzeniu ludu swego z Egiptu 1—8. I onego do ludu i do Faraona posyła 9—13. Wyliczają się imiona przedniejszych familii z pokolenia Rubena 14. Symeona 15. I Lewiego 16—30.

6. I rzekł Pan do Mojżesza: Teraz ujrzysz, co uczynię Faraonowi; bo w ręce możnéj wypuści je, i w ręce silnéj wypędzi je z ziemi swojéj.
2. Nadto mówił Bóg do Mojżesza i rzekł do niego: Jam Pan,
3. Którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi i Jakóbowi w tém imieniu, żem Bóg Wszechmogący; ale w imieniu mojém, Jehowa, nie jestem poznany od nich.
4. Postanowiłem téż i przymierze moje z nimi, abym im dał ziemię Chanaan, i Charmi. Teć są rodzaje Rubenowe.
15. A synowie Symeonowi: Jamuel i Jamyn, i Ahod, i Jachyn, i Sochar, i Saul, syn niewiasty Chananejskiéj. Teć są rodzaje Symeonowe.
16. Imiona zaś synów Lewiego według rodzajów ich: Gerson i Kaat, i Merary; a lat żywota Lewiego było sto trzydzieści i siedm lat.
17. Synowie Gersonowi: Lobni i Semei, według domów ich.
18. A synowie Kaatowi: Amram, i Izaar, i Hebron, i Husyiel; a lat żywota Kaatowego było sto i trzydzieści i trzy lata.
19. Synowie téż Merarego: Maheli, i Muzy. Teć są domy Lewiego według rodzajów ich.
20. I pojął Amram Jochabedę, ciotkę swoję, za żonę, która mu urodziła Aarona i Mojżesza; a lat żywota Amramowego było sto i trzydzieści i siedm lat.
21. Sy
feg, i
22. A

Biblia gdańska z roku 1968

„Stanisławie przyjdź do mego domu, pokażę Ci tajemnicze Imię i Księgę, której poszukujesz".

Zaproszenie takie otrzymał mój ojciec od swojego pracownika „starego" kowala Barczaka, było to w roku 1952. Jakież było zaskoczenie mego ojca, gdy zobaczył grubą księgę, a w niej podkreślone na czerwono tajemnicze imię **JEHOWA**. Była to **Biblia Gdańska**, w której tylko raz występuje imię Boże Jehowa w **2 Księdze Mojżeszowej 6;3**. Poszukiwania, które trwały od czasów gimnazjum w Pleszewie z lat trzydziestych XX wieku zostały uwieńczone sukcesem na ziemiach odzyskanych w Rybarzowicach. Gdy w 1957 roku przyszedłem na świat, dorastałem w domu, gdzie Biblia była najważniejszą lekturą każdego dnia. Fascynacja imieniem Bożym Jehowa/Jahwe towarzyszyła memu ojcu przez całe życie. Posiadał wiele przekładów Biblii i gromadził materiały odnośnie imienia Bożego. Pozwoliło mi to 2005 roku opracować i opublikować w Internecie zgromadzony materiał, pod nazwą „**Biblioteka Imienia Bożego**". Następnie w 2009 roku w raz z przyjacielem Mirkiem Mierzbiczakiem, wydać album „**Biblioteka Imienia Bożego JHWH**" - drukiem i na płycie DVD. Dziękuję Bogu i moim kochanym już nieżyjącym rodzicom, że wychowali mnie w miłości i szacunku do Boga oraz Jego imienia Jehowa/Jahwe.

Geneza powstania www.jehowa-biblioteka.com

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jehovah	77	Yehowa	7	Jahweh	1	Jihova'n	1
JEHOVAH	2	Ieova	6	JAHWEH	1	Jiona	1
Jehovah	2	Iova	5	Jehofa	1	Jiowa	1
JEHOVAH	1	Jahwe	4	JEHOFA	1	Jiwheyewhe	1
יהוה	45	Jaxbe	1	Jehoua	2	Lord Jehovah Yahweh	1
יְהוָה	1	Jiova	5	JHWH	2	Yaave	1
יהוה Yahweh	1	Yehofa	4	Jioua	2	YAH'HAVAH	1
יהוה (YAHWEH)	1	Yehófa	1	Lord Yahweh	1	Yah Veh	1
Yahweh	36	Jehowa	4	Lord *Yahweh*	1	Yahoowaa	1
YAHWEH	4	Yah	3	The Lord Jehovah	1	Yahova	1
YAHWEH	3	YAH	1	THE LORD JEHOVAH	1	YAHOVAH	1
YaHWeH	1	YAHUAH	2	uYehova	1	Yahuwa	1
Yâhwēh	1	Yahuah	2	uYEHOVA	1	Yahuweh	1
Yâ-hwéh	1	Yahuwah	1	Yehoba	2	YAHVAH	1
Jehova	27	YAHUWAH	1	Yeóva	1	Yahveh	1
Jĕhova	4	YaHuWaH	1	Chehofv	1	Yahveke	1
Jehôva	3	YaHUwaH	1	Chihova	1	Yáohuà	1
Jehová	1	Cehofv	3	Ehovea	1	Yave	1
Iehova	21	Chihowa	2	Há'Shem Y'H'W'H'	1	Yaw	1
Iehôva	2	Chihówa	1	Iáhve ᵀ	1	YAWEI	1
YHWH	20	Ihova	3	Iehofa	1	Ya´wĕn	1
YHWH (יהוה)	1	Jeova	3	Iehofah	1	Yehóa	1
Yhwh	1	Sihova	3	Ieoba	1	Yehopa	1
yhwh	1	uJehova	2	Ieovan	1	Yehovka	1
Yehova	20	Ujehova	1	Ihovaá	1	Yehowne	1
YEHOVA	1	Yahwe	2	I'H'W'H	1	YEHOWAH	1
Yawe	13	YAHWE	1	Iofa	1	YEHVAH	1
YAWE	1	Yeoba	3	Jaheweh	1	Yekova	1
Yawɛ	1	Iahova	2	Jahowa	1	여호와 (Yeohowa)	1
Yawé	1	Iéhovah	1	Jakwe	1	Yéẁọi	1
Jihova	11	Iehôvah	1	Jehouah	1	Yewɔɛi	1
Jihôva	1	Iehovan	2	Jehovan	1	Y'hovàh	1
YHVH	11	Iehowa	2	Jehovha	1	Yihovàh	1
Yehovah	8	Jah	1	Jĕh-wah	1	ᏱᎻᏫ (Yihowa)	1
YEHOVAH	2	JAH	1	Jhova	1	Yova	1
ᏱᎻᏩᏃ	7	Jahve	1	JHVH	1	Yowo	1
ᎩᎻᏫ	1	Jahvé	1	Jĥo'vah	1	Zahova	1

148 Form Imienia Bożego w 508 Przekładach Nowego Testamentu

CZY IMIĘ BOŻE MA RACJĘ BYTU W NOWYM TESTAMENCIE?

Od XVI wieku pojawiło się co najmniej **508** przekładów **NT** - Imię Boże występuje od 1 do 2733. Niektóre przekłady zawierają dwie lub trzy różne formy imienia Bożego. W takich przypadkach dane w tabeli obejmują formę dominującą w takim przekładzie.

1500-99	1600-99	1700-99	1800-99	1900-99	od 2000
11	5	24	148	144	158

UWAGA: Powyższa tabela nie uwzględnia 18 NT, ponieważ nie znam daty ich opublikowania.

Ukazały się one co najmniej w **181 językach**, m. in. w języku angielskim (najwięcej: 166 przekładów, włącznie z *Przekładem Nowego Świata*), francuskim, hebrajskim, hiszpańskim, holenderskim, niemieckim, polskim (6 przekładów), włoskim oraz w wielu różnych językach afrykańskich, amerykańskich, azjatyckich i indopacyficznych. Imię Boże pojawia się w nich przeważnie w cytatach ze **StaregoTestamentu**, ale nie tylko. Najczęściej tłumacze zamieszczają je w **Ewangeliach**.

I chociaż tego typu przekłady wciąż stanowią mniejszość na rynku światowym, to idea zamieszczania imienia Bożego w **Nowym Testamencie** zjednuje sobie coraz więcej zwolenników i zapewne będzie coraz śmielsza. Z dostępnych danych wynika, że pierwszymi 10 tłumaczami, którzy wprowadzili imię Boże w NT, byli: Anton Margaritha, Sebastian Münster, Jean Cinqarbres, Jean du Tillet, Friedrich Peters, Szymon Budny, Johannes Klaj, Conrad Neander, György Thúri, Elias Hutter (XVI wiek).

Opr. Grzegorz Kaszyński

148 Form Imienia Bo¿ego •••• w 508 Przek³adach Nowego Testamentu. Od XVI wieku pojawi³o siê co najmniej 508 przek³adów NT - Imiê Bo¿e wystêpuje od 1 do 2733. Niektóre przek³ady zawieraj± dwie lub trzy ró¿ne formy imienia Bo¿ego. W takich przypadkach dane w tabeli obejmuj± formê dominuj±c± w takim przek³adzie. Ukaza³y siê one co najmniej w 181 jêzykach, m. in. w jêzyku angielskim (najwiêcej: 166 przek³adów, w³±cznie z Przek³adem Nowego ¦wiata), francuskim, hebrajskim, hiszpañskim, holenderskim, niemieckim, polskim (6 przek³adów), w³oskim oraz w wielu ró¿nych jêzykach afrykañskich, amerykañskich, azjatyckich i indopacyficznych. Imiê Bo¿e pojawia siê w nich przewa¿nie w cytatach ze StaregoTestamentu, ale nie tylko. Najczê¶ciej t³umacze zamieszczaj± je w Ewangeliach. I chocia¿ tego typu przek³ady wci±¿ stanowi± mniejszo¶æ na rynku ¶wiatowym, to idea zamieszczania imienia Bo¿ego w Nowym Testamencie zjednuje sobie coraz wiêcej zwolenników i zapewne bêdzie coraz ¶mielsza.

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

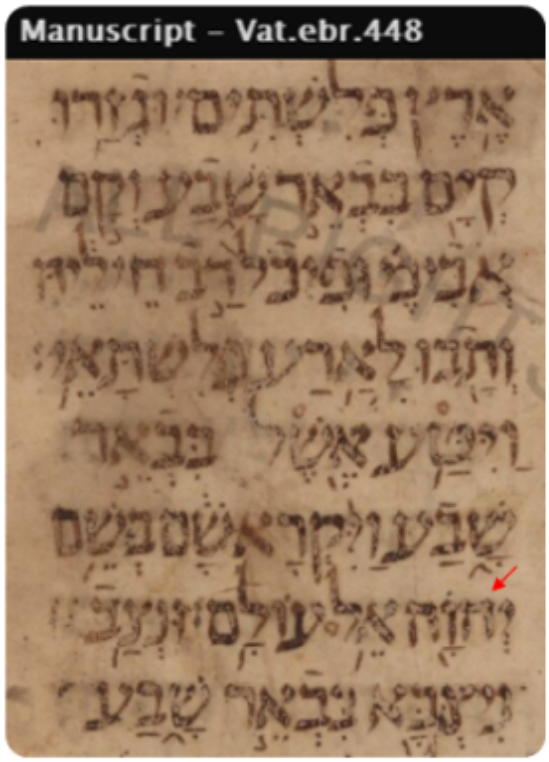

כִּי | יָשׁוּב יְהוָה לָשׂוּשׂ עָלַיִךְ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר שָׂשׂ עַל אֲבֹתָיִךְ

gdyż znów **JEHOWAH** radować się będzie nad tobą przez wzgląd na szczęście, tak jak radował się nad ojcami twymi – **5 Moj 30:9**.

Imię Boże **JEHOWAH** w utraconym oryginalnym **Kodeksie Hilleli** z ok. 600 r., zniszczonym w 1197 r. w Hiszpanii, ale zachowanym w rabinicznej literaturze. Żydowski uczony **Nahum Sarna** (1923-2005), tak napisał o tym Kodeksie: „Wielkie znaczenie tego rękopisu polega na tym, że stanowi nasz jedyny dowód starożytnej tradycji biblijnych rękopisów, która była aktualna w **Hiszpanii** w XI i XII wieku. Ta hiszpańska tradycja opierała się na starożytnym i dokładnym rękopisie Biblii, który znany był w Hiszpanii, ze względu na bardzo wczesnego kopistę **R. Hillela ben Mojżesza ben Hillela**".

http://garfield.jtsa.edu:1801/webclient/DeliveryManager

Imię Boże **JEHOWAH** z pełnymi samogłoskami w manuskrypcie **MSS Vat.ebr.448** z **Biblioteki Watykańskiej** (Biblioteca Apostolica) z ok. 1100 r. Jest jednym z 27 wczesnych masoreckich manuskryptów z pełnymi samogłoskami. Zazwyczaj w Imieniu Bożym była opuszczana samogłoska – **o** – zapisywana w postaci kropki, sygnalizując czytającemu tekst, że Imię jest niekompletne i nie należy je wymawiać. Nie mniej masoreci pozostawili szereg miejsc w tekście, gdzie zapisali Imię w pełnej formie. Prawdziwa wymowa Imienia była znana rabinom i skrybom, którzy przekazywali je potajemnie co siedem lat (por. **Talmud Babiloński, Kidduszin 71a**). Od czasu do czasu owa tajność „wyślizgiwała" się, co widać w rękopisach biblijnych i w rabinicznych traktatach. Cytowany werset **Genesis 21:33** z pełnym zapisem Imienia Bożego: **i zasadził tamaryszek w Beer-Szebie i wzywał tam imienia JEHOWAH - Boga wiecznego**.

וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם

http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448

Imiê Bo¿e JEHOWAH w utraconym oryginalnym Kodeksie Hilleli z ok. 600 r., zniszczonym w 1197 r. w Hiszpanii, ale zachowanym w rabinicznej literaturze - http://garfield.jtsa.edu:1801/webclient/DeliveryManager - Imiê Bo¿e JEHOWAH z pe³nymi samog³oskami w manuskrypcie MSS Vat.ebr.448 z Biblioteki Watykañskiej (Biblioteca Apostolica) z ok. 1100 r. Jest jednym z 27 wczesnych masoreckich manuskryptów z pe³nymi samog³oskami. Zazwyczaj w Imieniu Bo¿ym by³a opuszczana samog³oska – o – zapisywana w postaci kropki, sygnalizuj±c czytaj±cemu tekst, ¿e Imiê jest niekompletne i nie nale¿y je wymawiaæ. Nie mniej masoreci pozostawili szereg miejsc w tek¶cie, gdzie zapisali Imiê w pe³nej formie. Prawdziwa wymowa Imienia by³a znana rabinom i skrybom, którzy przekazywali je potajemnie co siedem lat (por. Talmud Babiloñski, Kidduszin 71a). Od czasu do czasu owa tajno¶æ „wy¶lizgiwa³a" siê, co widaæ w rêkopisach biblijnych i w rabinicznych traktatach. Cytowany werset Genesis 21:33 z pe³nym zapisem Imienia Bo¿ego: i zasadzi³ tamaryszek w Beer-Szebie i wzywa³ tam imienia JEHOWAH - Boga wiecznego - http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.ebr.448

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

2 Mojżeszowa 3:15

וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה־תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר

I rzekł dalej Bóg do Mojżesza: tak powiesz do synów Izraela: **JEHOWAH** Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka, i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest Moje Imię po czas niezmierzony i takie jest przywołanie Mnie z pokolenia w pokolenie!

Imię Boże **JEHOWA** w **Kodeksie Or 9880** z X wieku w **British Library - Moses Gaster, Illuminated Hebrew Bibles** of the IX th i X wiek (**Codices OR. Gaster**) – w **Second Gaster Bible**.

http://www.bl.uk/manuscripts/Viewer.aspx?ref=or_9880_fs001r#

Po dziś dzień forma יְהוָה **JEHOWAH** z samogłoskami: **szwa proste - e, holem - o,** oraz **qamac - a** - jest przyjmowana w środowisku żydowskim w tekstach hebrajskich, o czym świadczy np. 5-tomowe wydanie **Tory Pardes Lauder** pod red. **Sacha Pecarica** (2001- 2006 r.). Natomiast forma יַהְוֶה **JAHWE** z samogłoską krótką - **a** - zwaną **patah** zaproponowana w takim zapisie przez **Heinricha Wilhema Geseniusa** (1786 - 1842) znanego niemieckiego, ewangelickiego teologa i leksykografa ma zdecydowanie krótszą historię, przy czym widać wyraźnie, że forma ta wraz z późniejszą krytyką formy **Jehowah** była wprowadzona w celu zdyskredytowania formy jaką posługiwali się Żydzi oraz protestanci. Forma יַהְוֶה **Jahweh** nie występuje w żadnym manuskrypcie hebrajskim.

Imiê Bo¿e JEHOWA w Kodeksie Or 9880 z X wieku w British Library - Moses Gaster, Illuminated Hebrew Bibles of the IX th i X wiek (Codices OR. Gaster) – w Second Gaster Bible - http://www.bl.uk/manuscripts/Viewer.aspx?ref=or_9880_fs001r#

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże JEHOWAH w Księdze Apokalipsy 1:8

„Jam jest Alfa i Omega", mówi **Jehowa** Bóg, „Ten, który jest i który był, i który przychodzi, Wszechmocny".

(8) I am the Aleph and the Tav, says Yehovah the Elohim.	[8] ח אֲנִי הָאָלֶף וְהַתָּו אָמַר יְהוָֹה הָאֱלֹהִים
He that is, and he was will be, and he that will come, the Shaddai.	הוֹיֶה וַיִּהְיֶה וְשָׁיָבוֹא הַשַּׁדָּי׃

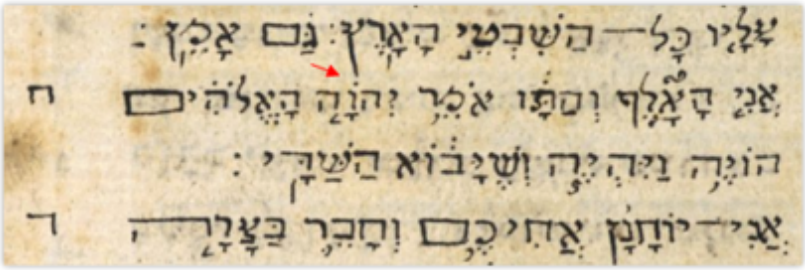

Hebrajski rękopis Apokalipsy z XVII wieku. Znajduje się w **British Museum**. Zawiera imię Boże **Jehovah** z pełnym zapisem samogłoskowym.
http://www.bl.uk/manuscri...e_ms_237_fs001r

Imię Boże **JEHOWAH** w ozdobnym manuskrypcie pochodzącym z **Italii** - Add 11657 - XIV wiek, nabyty przez **British Museum**. f.51.
1 Księga Samuela 1:12

וְהָיָה כִּי הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָֹה וְעֵלִי שֹׁמֵר אֶת פִּיהָ

I stało się, że gdy przedłużała modlitwę przed obliczem **Jehowy** (hebr. **JEHOWAH**), Heli przypatrywał się jej ustom.

http://www.bl.uk/catalogues/illuminatedmanuscripts/ILLUMIN.ASP?Size=mid&IIIID=44632

688 z 692

Hebrajski rêkopis Apokalipsy z XVII wieku. Znajduje siê w British Museum. Zawiera imiê Bo¿e Jehovah z pe³nym zapisem samog³oskowym. http://www.bl.uk/manuscri...e_ms_237_fs001r Imiê Bo¿e JEHOWAH w ozdobnym manuskrypcie pochodz±cym z Italii - Add 11657 - XIV wiek, nabyty przez British Museum. f.51. 1 Ksiêga Samuela 1:12. "I sta³o siê, ¿e gdy przed³u¿a³a modlitwê przed obliczem Jehowy (hebr. JEHOWAH), Heli przypatrywa³ siê jej ustom".

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

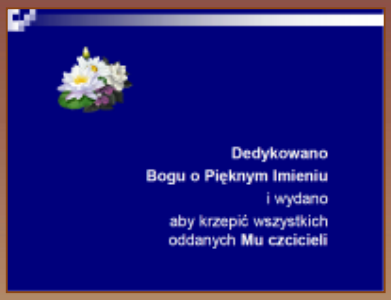

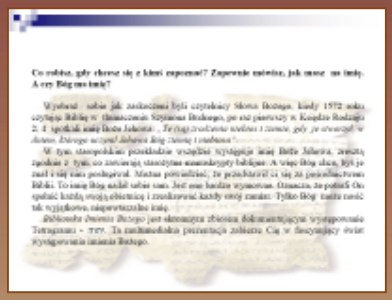

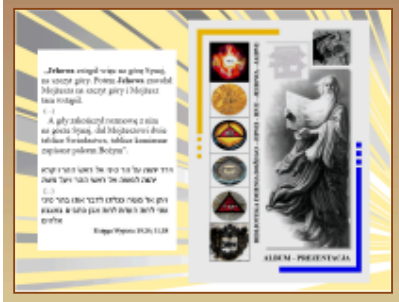

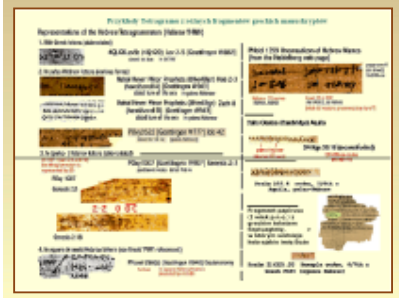

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

Imię Boże Jehowa w literaturze polskiej

„ (...)niech będzie uświęcone twoje imię”. Mat.6,9

Alfabetycznie	Chronologicznie
Bogusław Adamowicz	1633 - 1700 Wespazjan Kochowski
Konstanty Ildefons Gałczyński	1798 - 1855 Adam Mickiewicz
Jacek Kaczmarski	1809 - 1849 Juliusz Słowacki
Wespazjan Kochowski	1812 - 1859 Zygmunt Krasiński
Ludwik Kondratowicz	1821 - 1883 Cyprian Kamil Norwid
Maria Konopnicka	1822 - 1893 Teofil Lenartowicz
Zygmunt Krasiński	1823 - 1862 Ludwik Kondratowicz
Teofil Lenartowicz	1823 - 1897 Kornel Ujejski
Tadeusz Miciński	1833 - 1863 Mieczysław Romanowski
Adam Mickiewicz	1842 - 1910 Maria Konopnicka
Cyprian Kamil Norwid	1846 - 1916 Henryk Sienkiewicz
Adolf Nowaczyński	1847 - 1912 Bolesław Prus
Bolesław Prus	1865 - 1940 Kazimierz Przerwa-Tetmajer
Mieczysław Romanowski	1870 - 1944 Bogusław Adamowicz
Władysław Sebyła	1873 - 1918 Tadeusz Miciński
Henryk Sienkiewicz	1876 - 1944 Adolf Nowaczyński
Juliusz Słowacki	1878 - 1957 Leopold Staff
Leopold Staff	1902 - 1940 Władysław Sebyła
Kazimierz Przerwa-Tetmajer	1905 - 1953 Konstanty Ildefons Gałczyński
Kornel Ujejski	1920 - 2005 Karol Wojtyła - Jan Paweł II
Karol Wojtyła - Papież Jan Paweł II	1957 - 2004 Jacek Kaczmarski

Bogusław ADAMOWICZ

Krew Abla do Jehowy - *(wiersz)*

Krew Abla do Jehowy:

Kain był pyszny i srogie miał serce,
Abel cnotliwy i godzien nagrody...
- I otoś przeklął Kaina - mordercę:

Kain, przeklęty, pobudował grody
Z żelaza... sługi ma liczne i żony,
I mnogie synów zeń idą narody...

(...)

Konstanty Ildefons GAŁCZYŃSKI

Ulica szarlatanów - *(wiersz)*

Ulica szarlatanów

(...)

Wymyślili swe tablice szmaragdowe.
Krwią dziewicy wypisali charaktery.
Strachy w liczbach: 18, 3 i 4.
Przeklinamy Jezu-Chrysta i Jehowę.

(...)

Jacek KACZMARSKI

Ballada o spalonej synagodze - (wkrótce więcej informacji)

Opowieść pewnego emigranta - *(wiersz, piosenka)*

Opowieść pewnego emigranta

(...)
Jak ja powiem Jehowie - Za mną, Jahwe, stań,
Z tą Polską związanym pępowiną hańb!

Jak ja powiem Jehowie - Za mną, Jahwe, stań,
Z tą Polską związanym pępowiną hańb!

Wespazjan KOCHOWSKI

Niepróżnujące próżnowanie - (zbiór wierszy)

Wespazyjana z Kochowa Kochowskiego
Nieprożnujące prożnowanie ojczystym rymem na liryka i epigramata (...)

Lyricorum polskich księgi I

(...)

Pieśń XIX

(...)
Niech się zlękną, niech się wstydzą,
Pohańbienie swoje widzą,
Niech pozna ich harda głowa,
Żeś najwyższy Ty, Jehowa!

(..)

Lyricorum polskich księgi II

(...)

Pieśń XXII

(...)
Bo kto wdzięcznym być za łaską się wzdryga,
Nic nadeń ziemia gorszego nie dźwiga:
Dasz psu chleba,
Gdy potrzeba,
Jako chętny
I pamietny,
Choć niemym stworzony.
Dopieroż człowiek winien z każdej miary
Wysławiać wzięte od Jehowy dary.
Ja-ć zamilczę
Bystrą Pilczę,
W której tonie;
W chwilę onę
Już nadzieje mało.
(...)

Ludwik KONDRATOWICZ
(pseudomim literacki: Władysław Syrokomla)

Stare wrota - (wkrótce więcej informacji)

W doli narodów, nim burza Jehowy
O ściany kraju uderzy w zapędzie,
Bóg najprzód miesza stary ład domowy,
Żywioły bytu porozprzęga wszędzie,

Maria KONOPNICKA

Mojżesz - (wiersz)

Mojżesz

(...)
Ucichło. Tylko pustynia łkająca
Tarza się w bólach jako lwica płowa,
Co ma porodzić lwa, króla tych piasków...
A blade widmo umarłego słońca
W koronie swoich przygaszonych blasków
Z grobu chmur czarnych powstaje...
- Jehowa!...
Jehowa!... Wróć się!...
Cisza. Z burzy proga
Pan wstąpił w wiecznych błękitów swych gmachy
I tylko w dali mdlejące przestrachy
Niosą tęczowy płaszcz Boga.
(…)
Z sennych namiotów dolata westchnienie...
Do stóp mych gwiazda zabłąkana spada...
W szumach się orłów porywa gromada...
W dali gdzieś łuna gore piorunowa...
Oto czuję twoje tchnienie...
Idziesz...
Jehowa!... Jehowa!...

Zygmunt KRASIŃSKI

Nie-Boska komedia - *(powieść dramatyczna)*

Nie-Boska komedia

(...)

Część trzecia

(...)
PRZECHRZTA
Bracia moi podli, bracia moi mściwi, bracia kochani,
ssajmy karty Talmudu jako pierś mleczną, pierś żywotną,
z której siła i miód płynie dla nas, dla nich gorycz i trucizna
CHÓR PRZECHRZTÓW
Jehowa pan nasz, a nikt inny.
On nas porozrzucał wszędzie,
On nami gdyby splotami niezmiernej gadziny oplótł świat czcicieli Krzyża,
panów naszych, dumnych, głupich, niepiśmiennych.
Potrzykroć pluńmy na zgubę im - po trzykroć przekleństwo im.
(...)
PRZECHRZTA
Chwil kilka jeszcze, jadu żmii kropel kilka jeszcze - a świat nasz, nasz, o bracia moi.
CHÓR
Jehowa Pan Izraela, a nikt inny.
Potrzykroć pluńmy na zgubę ludom - potrzykroć przekleństwo im.
(...)
CHÓR PRZECHRZTÓW
Powrozy i sztylety, kije i pałasze, rąk naszych dzieło,
wyjdziecie na zatratę im - oni panów zabiją po błoniach,
rozwieszą po ogrodach i borach - a my ich potem zabijem, powiesim.
- Pogardzeni wstaną w gniewie swoim, w chwałę Jehowy się ustroją;
słowo Jego zbawienie, miłość jego dla nas, zniszczeniem dla wszystkich.
Pluńmy potrzykroć na zgubę im, potrzykroć na zgubę im, potrzykroć przekleństwo im!
(...)
PRZECHRZTA
na stronie
Bluźnierce Jehowy, po trzykroć pluję na zgubę wam.
(...)

Psalmy Przyszłości - *(psalmy)*

Psalmy Przyszłości

(...)

IV. Psalm Żalu

Część I

(...)
Jakbym zląkł się - na stolicy
Z gwiazd i tęcz, Bogarodzicy
Widnej w widzeń błyskawicy
A mówiącej sprośne słowa,
- Samby zląkł się i Jehowa! -
Tak się lękam i truchleję,
Kiedy w polsce spaść ma dzieje
Mord i srom!...
Lepszy grom!
(...)

Część II

Moc Jehowy - nie gniew,
Zlana z myślą Chrysta,
W jeden wiew
Iskra wiekuista,
Wiew bez końca
Wskroś przez ziemie - słońca -
I oddech ten
Taki jak sen, -
I przepływa
I porywa
I ciągnie za sobą
Okryte żałobą
Wszystkie wieki
Jak kaleki,
Jak trupów rząd
Gwar - jęk - i szum -
Wlecze się tłum: -
Będzie sąd! -
(...)

Część III (...)
Bez koron na głowie,
Lecz z rózgą ze stali, -
I służą Jehowie,
Lub z schizmy powstali!
(...)

Teofil LENARTOWICZ

Izrael - *(wiersz)*

Izrael

Jehowa mocny, strzeż, żeby dzieci tej ziemi
Nie poszły z Polski precz, jak my z Jerozolimy,
By studni ludy swych nie zamknęły przed niemi,
Gdy środkiem wielkich miast iść będą te pielgrzymy;
A tu z zaułków ulic i spod miejskich ratuszy,
Od placów głupi lud i spod budy okrytej,
Co oni widzą? nic... co im nakładą w uszy,
Kamienie wezmą rwać a krzyczeć: "Jezuity!..."

Jehowa, nie daj to, by oczy me widziały,
Jak strasznie miejskie psy ich szarpać będą szaty;
I tak, niestety, już po Europie całej
Co Polak - biedny, ach! - to jakby trędowaty,
I kamień ostry nań i brudna leci ślina;
Niech ten przepadnie dzień i niech się nie zaczyna.
(...)
Królowie, dla was śmierć i ludy dla was krzyczą,
I zrozpaczeni wy, lecz Pan wybrane zbierze
I oni wezmą świat i ziemię odziedziczą,
Za nami mury miast, za nami pójdą wieże,
Jehowah! ach Jehowah!
Elohim Sabaoth, ach! ach...

Tadeusz MICIŃSKI

Białe róże krwi... - *(wiersz)*

Białe róże krwi...

(...)
Zaklinam go w dawne imiona anielskie -
przypomina - budzi się, jak ze snu -
uśmiecha się, jak Jehowa, spoza mgławicy,
a strumień piany toczy się po zoranych ustach.
(...)

Adam MICKIEWICZ

Hymn na dzień Zwiastowania N. P. Maryi - *(wiersz)*

Hymn na dzień Zwiastowania N. P. Maryi

Pokłon Przeczystej Dziewicy!
Nad niebiosa Twoje skronie,
Gwiazdami Twój wieniec płonie
Jehowie na prawicy.
(...)
Pójrzal Jehowah i w Niej upodobał sobie;
Pękły niebios zwierciadła,
Biała gołąbka spadła
I nad Syjonem w równi trzyma skrzydła obie,
I srebrzystej pierzem tęczy
Niebianki skronie uwięczy.
(...)

Cyprian Kamil NORWID

Modlitwa - *(wiersz)*

Modlitwa

(...)
Sam głosu nie mam - Panie - dałeś słowo,
Lecz wypowiedzieć któż ustami zdoła?
Przez Ciebie - prochów stałem się Jehową,
Twojego w piersiach mam i czczę anioła -
To rozwiąż jeszcze głos - bo anioł woła.

Pożegnanie - *(wiersz)*

Pożegnanie

(...)
Gdy zaś wedle słów Jehowy,
Siedmiobarwna niebios wstęga,
Jako świt popotopowy,
Dotrzymuje, co przysięga,
Może również - kto wie - może
I ta moich przeczuć tęcza,
Wysnowana w imię Boże,
Uskuteczni, co zaręcza -
(...)

Pół-listu - *(list, poezja i polemika)*

Pół-listu

(...)

Słowotwór

Druk - g o c k a litera,
Litera umiera...
Tyś rzekł, o! Panie.
Jehowo, Jehowo,
Wracamy w Twe Słowo:
My bo Słowianie.
To słowo w bez-mowie,
Choć z niego przysłowie
I zmartwychwstanie!...

(...)

Rzecz o wolności słowa - *(poemat, dramat)*

Rzecz o wolności słowa

(...)

Rozdział dwunasty

(...)
Dziejów sąd ma u siebie tę straszną potęgę,
Że może słowa nie rzec i utworzyć księgę,
Skoro nie gwałcąc zdania ani rzeczy biegu,
Postawi tylko trumnę przy trumnie w szeregu,
A wiatr kątami owych zaświśnie w te słowa:
„Nie rzekłem nic... czytajcie! co zmówił Jehowa!"
(...)

Adolf NOWACZYŃSKI

Skotopaski sowizdrzalskie - *(zbiór aforyzmów i satyr staropolskich)*

Skotopaski sowizdrzalskie - 1904

(...)

Od Jehowy począwszy każdy artysta znajduje na początku tylko chaos.
Rzadko który jednak ma ostatniego dnia czas spoczynku. (...)

Bolesław PRUS
(właściwie Aleksander Głowacki)

Faraon - *(powieść historyczna)*

Faraon

(...)

Rozdział dwudziesty

(...)
Purpurowa kotara na ołtarzu zachwiała się,
a jej fałdy przybrały taką formę,
jak gdyby spoza niej chciał wyjść człowiek.
- Bądźcie świadkami - wołam zmienionym głosem Chaldejczyk
- niebieskie i piekielne moce.
A kto by nie dotrzymał umowy albo zdradził jej tajemnicę, niech będzie przeklęty...
- "Przeklęty!..." - powtórzył jakiś głos.
- "I zniszczony..."
- "I zniszczony..."
- W tym widzialnym i tamtym niewidzialnym życiu.
Przez niewysłowione imię Jehowa, na dźwięk którego ziemia drży,
może cofa się, ogień gaśnie, rozkładają się elementy natury...
(...)

Mieczysław ROMANOWSKI

Rabin - *(wiersz)*

Rabin

(...)
Słucha ich rabin i rzecze: „Posłowie,
Na sądzie Pana przeniewiercom biada!
Jak się tu zrodził, tu służąc Jehowie
Zginę, gdy zginie braci mych gromada”.
„Rabinie! - poseł niemiecki odpowie -
Nie miotaj darów, które-ć kraj nasz składa;
Zważ: przyjaciółmi nam królowie świetni,
A przy tej Polsce kto stoi?"
"Szlachetni".

1862

Władysław SEBYŁA

Jehowa - *(wiersz)*

Jehowa

(...)
Byłeś panem ponad ziemią, niebem, morzem...
W pas kłaniały ci się zioła, zboża, dęby;
Teraz kłamią i mordują w imię boże,
Oszukują, wycierają sobie gęby.
(...)

Henryk SIENKIEWICZ

Quo Vadis - *(powieść)*

Quo Vadis

(...)

Rozdział pięćdziesiąty

(...)
Kapłani pobledli jeszcze mocniej; starszy znów zabrał głos:
- Słowa twoje, panie, są słodkie, jak grono winnej macicy i jako figa dojrzała, albowiem Jehowa napełnił dobrocią serce twoje.
Lecz poprzednik ojca twego, cezar Kajus, był okrutnikiem,
a jednak wysłańcy nasi nie nazywali go bogiem, przekładając śmierć samą nad obrazę Zakonu.
- I Kaligula kazał ich rzucić lwom?
- Nie, panie. Cezar Kajus uląkł się gniewu Jehowy.
I podnieśli głowy, albowiem imię potężnego Jehowy dodało im odwagi.
Ufni w moc jego, śmielej już patrzyli w oczy Nerona.
(...)

Juliusz SŁOWACKI

Anhelli - *(poemat)*

Anhelli

(...)

Rozdział czternasty

Około więc onego czasu, gdy ziemia zaczyna się od słońca odwracać i zasypia w ciemnościach.
Zawołał Jehowa dwa odwieczne cherubiny przed tron swój i rzekł: Idźcie na równinę Syberii.
A patrząc w światło boże zrozumieli aniołowie, jaką była wola Pana,
i zeszli w krainę mglistą ukrywszy w sobie światłość.
I przyszli na miejsce, gdzie była posieleńców szopa,
lecz nie znaleźli śladu jej, wicher ją był bowiem powalił.
(...)

Beniowski - *(poemat)*

Beniowski

(...)

Pieśń trzecia

(...)
"I niechaj będzie jakoby stoletnie...
Lecz nie... O! Boże! nie słuchaj, Jehowa."
Tu zamilkł: oczy mu błyszczały świetnie
I pięknym srebrem uwieńczona głowa
Pośród głów młodych błyszczała szlachetnie
Jak księżyc, kiedy się nad rankiem chowa
Za morze, albo za Egejskie skały;
Nadzwyczaj wtenczas smutny, wielki, biały...
(...)

Pieśń piąta

(...)
Znajdzie - ja sądzę, że znajdzie - i życzę
Ludziom małego serca, kornej wiary,
Spokojnej śmierci. - Jehowy oblicze
Błyskawicowe jest ogromnej miary!
Gdy warstwy ziemi otwartej przeliczę
I widzę koście, co jako sztandary
Wojsk zatraconych, pod górnemi grzbiety
Leżą - i świadczą o Bogu - szkielety -

Widzę: że nie jest On tylko robaków
Bogiem, i tego stworzenia, co pełza. (...)

Godzina myśli - *(poemat)*

Godzina myśli

Głuche cierpiących jęki, śmiech ludzi nieszczery
Są hymnem tego świata - a ten hymn posępny,
Zbłąkanymi głosami wiecznie wniebowstępny,
Wpada między grające przed Jehową sfery
Jak dźwięk niesfornej struny. Ziemia ta przeklęta,
Co nas takim piastunki spiewem w sen kołysze.
Szczęśliwy, kto się w ciemnych marzeń zamknął ciszę,
Kto ma sny i o chwilach prześnionych pamięta. (...)

Kordian - *(dramat)*

Kordian

Przygotowanie

(...)
Archanioł
Onego czasu, jedna z gwiazd wiecznego gmachu
Obłąkała się w drodze, jam ją zgonił lotem,
Czułem w dłoni jej serce bijące z przestrachu,
Jak serce ptaka ludzkim dotkniętego grotem;
I drżącą położyłem przed tronem Jehowy.
A Bóg rzekł do mnie świato-tworzącemi słowy:
Krew ludzka skrzydła twoje rumieni.
Padłem twarzą na Boskie podnoże,
Na proch gwiazd, na kobierce z promieni...
Boże! Boże! Boże!
(...)

Akt trzeci

(...)

Scena czwarta

(...)
Lecz dajcie mi w ręce zamiast trzymać berło
Niechaj piastuję siłę olbrzymią narodu!
A koronę Jehowy przyozdobię perłą
Ludu zmartwychwstałego... Dajcie mi się w ręce!
Ani mię duma wstrzyma, ani sny zwierzęce,
Póki długiej wolności nie zaszczepię wieki,
Niechaj się sen do moich powiek nie przybliża.
(...)

Na drzewie zawisł wąż... - *(wiersz)*

Na drzewie zawisł wąż...

Na drzewie zawisł wąż,
I rzekł szatan do Ewy:
"Patrz, pod ciemnymi drzewy
We śnie leży twój mąż.

"Jemu mówił Jehowa
Tajemnicę stworzenia
Ze świata i z promienia,
Z miłości i ze słowa.

"Ja ci dam tajemnicę
Duchów, Jehowy sług,
Że Duch w Trójcy to Bóg
Słowo - trzy błyskawice.

(...)

Leopold STAFF

S. W. - *(wiersz)*

In Memoriam

S. W.

(...)
Kiedy Polsce męczeńskiej, a nie tracącej nadziei,
Jako z rąk ascetycznych przeświętej twej Salomei,
Upuszczona, wypadła złota, królewska korona,
A Ojczyzny duch wznosząc krwawe w stygmatach ramiona
Wił się, jako u boku onej wybranej wśród mniszek
W krzaku cierni cierpiący boleśnie święty Franciszek:
Tam naprzeciw, wśród gromów i wśród twórczego burz Słowa,
Nowy świat już wyłaniał stwórca, potężny Jehowa,
I zwalczony jest chaos i starych piekieł zasadzki
Wśród hejnału, co trąbi na triumf z Wieży Mariackiej!

Kazimierz PRZERWA-TETMAJER

Nowina - *(wiersz)*

Nowina

(...)
A tam: Jehowa... Bóg, co stworzył słońce,
utwierdził gwiazdy na niebieskim sklepie
i stworzył glistę pełzającą w stepie,
i stworzył lilię, i z dumną postawą
stworzył człowieka na swe podobieństwo,
i rzucił w raju na niego przekleństwo,
i za żywota cel dał mu swe prawo...
(...)
W całej twej dumie i całej twej sile
w obliczy Jego jesteś mniej niż owy
płód ziemi, który depce twoja noga -
jesteś igraszką, źdźbłem w rękach Jehowy!
(...)
Miłość poczęła go - do tej Miłości
wróci... Już nie drży przed groźnym Jehową:
Ten Bóg, co dziś się objawia ludzkości,
Błogosławieństwem i Łaską jest cały...
(...)
Patrz, o Jehowo! Patrz!... Czyś tam przed wieki
krążąc w bezmiarze widział to Widzenie!?
(...)

Przebudzenie Jehowy - *(wiersz)*

Przebudzenie Jehowy

Jehowa się przebudził i spojrzał dookoła:
wszystko było, jak wówczas, gdy zamknął powieki
przed czasem, który tylko On sam zmierzyć zdoła.

(...)

Zasłoń ramieniem pierś Twą, nim zaśniesz, Jehowa,
niech złom planety w serce się Twoje nie wwierci,
bo każdy pył jej w sobie tyle jadu chowa,

że, nieśmiertelny, próżno z bólu zwalczał śmierci!...

Sen Rzeczywisty - *(wiersz)*

(...)

Wszyscy zwieszoną mieli na pierś głowę
i szli powoli. Przed pochodem owem
dwaj starcy: jeden, jak sobie Jehowę
wyobrażamy - - kto drugi był, nie wiem?...
Orszak w milczeniu sunął się grobowcem
w jakąś głęboką i ciemną ulicę...
Nagle Jehowa wzniósł w górę prawicę
i dym się skłębił gęściej nad zarzewiem,
a płomień buchnął złotym słupem w górę,
miecąc na wieżę blasków błyskawice
i na strop ciemny purpurę.
(...)

Lecz znów wzniósł rękę Jehowa do góry
i znów tak samo trąby zahuczały,
i pierwszy obraz powtórzył się cały - -
i rękę dźwignął znowu starzec wtóry,
i wstrzymał wszystko... Lecz gdy po raz trzeci
Jehowa znak dał, a w oczach mu świeci
skra złowróżąca: starzec ów już ręki
nie wzniósł i spojrzał tak ku orszakowi,
jakoby rzec chciał: Oto się już moja
moc wyczerpała... (...)
Zaś ci, co byli za Jehową, chcieli
jakoby biec tam, gdzie w ziemskiej gardzieli
ich nadzy bracia w płomieniach ginęli...
Ale Jehowa rozpostarł ramiona,
a moc z nich biła wielka, nieskończona,

nieprzejednana i niezwyciężona...
I spuścił ręce, i w ulicę ową
wiódł niemy orszak... Tu wszystko ściemniało - -
ogień gdzieś zniknął z nagą rzeszą całą,
tylko widziałem jeszcze za Jehową
idący orszak długo i słyszałem
jeszcze trąb grzmoty brzmiące coraz ciszej - -
aż wreszcie nic już nie mąciło ciszy
i ciemno stało się w przestworzu całkiem.

Kornel UJEJSKI

Hagar na puszczy - *(wiersz)*

Hagar na puszczy

Od słońca pożaru sczerniała mi głowa,
A wkoło pustynia; - do Ciebie, Jehowa,
Podnoszę płaczący mój głos
Spraw Panie! by niebo nade mną wychłódło,
I skały granitu zmień, Panie, na źródło,
A piasek czerwony na wrzos.

I nigdyż, Jehowa! i nigdyż do zgonu
Nie ujrzę już dolin kwiecistych Hebronu,
Ni miejsca, gdzie pan mój i ród?
(...)

Jehowa! Jehowa! on krzyknął, on pada!
I usta spalone do ust mych przykłada,
A żar z nich wyciąga miast tchu.
Przed głosem, przed moim, czyś zaparł niebiosy?
Jehowa! Jehowa! och wody, och rosy,
Kropelki, kropelki choć dżdżu!

Karol WOJTYŁA
(Papież Jan Paweł II)

Hiob - *(dramat)*

Hiob

Drama ze Starego Testamentu (...)

BALDAD Z SUAH

Zamilcz już przecię, bo Jehowę
obrażasz słowy i mowami! -
Zamilcz, bo jako głupi prawisz.

HIOB

Ty mi zaś - mędrzec - odpowiadasz.

(...)

Kraków, 1940,
we Wielkim Poście

Jeremiasz - *(dramat)*

Jeremiasz

Drama Narodowe we Trzech Działach

(...)

I

(...)

JIRMEJAHU

(...)
A kędy źródło? - Żeście sami
Baalów godni, nie Jehowy.
(...)
Bo naprzód trzeba przemyć ócz!
- i trzeba ostać, jak ten kryształ,
nie w cudzołóstwie, nie w matactwach,
a ino w Prawdzie przed Jehową.
W Prawdzie jest Wolność i Wspaniałość -
w nieprawdzie ku niewoli idziesz,
(...)

JIRMEJAHU

Tedy poznacie moc Jehowy.
On mnie uwolni z pęt i oków. -
(...)

III

(...)

HETMAN

Może wieszcz jaki rozniecić ten ogień
i kroczyć w tęczy Jehowy proroków.
Zawszeć on będzie tem ziarnem wrzuconem -
Dopóki ziarno w tę rolę upada - -

(...)

Kraków, 1940

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jezus

Zostawmy jednak na boku te rozważania i wróćmy do imienia Jezusa. Jest ono pochodzenia hebrajskiego i w oryginale jego pełna forma to Jehoszua (יהושוע). Jest to zatem imię teoforyczne, zawierające cząstkę *Jeho*, cząstkę imienia Bożego JHWH, oraz czasownik *jasza* (wybawiać, uratować, zbawić). Imię oznacza zatem: **JHWH zbawia** lub **JHWH jest zbawieniem** – i obwieszcza zasadniczą misję, z którą Jezus przyszedł na ziemię.

Wydawnictwo M. Kraków 2015

Marcin Majewski – biblista, wykładowca Papieskiego Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie, członek Stowarzyszenia Biblistów Polskich oraz sekcji biblijnej Polskiego Towarzystwa Teologicznego.

Asztarte

Jest wszakże inne wyjaśnienie imienia Estery, bardziej prawdopodobne. Otóż wydaje się, że pochodzi ono od imienia babilońskiej bogini Isztar (wcześniej Esztar). W mitologii Mezopotamii była to bardzo ważna bogini wojny i miłości – z czasem główna bogini żeńska panteonu mezopotamskiego. Jej kult rozpowszechnił się na całym obszarze starożytnego Bliskiego Wschodu tak szeroko, że jej zsemityzowane imię Asztarte znajdujemy wielokrotnie w Biblii i literaturze fenickiej (zob. np. Sdz 10,6; 1Sm 31,10; 1Krl 11,5). Hadassie nadano imię pochodzące od tej pogańskiej bogini. Podobnie Mardocheusz otrzymał imię za głównym bóstwem babilońskim, Mardukiem (rdzeń: M-R-D-CH). Marduk był najważniejszym bogiem panteonu babilońskiego i patronem-opiekunem stolicy, Babilonu. Ze względu na pozycję miasta, Marduk szybko stał się naczelnym bóstwem całej Mezopotamii. Święto ku jego czci, tzw. *Akitu*, ma pewne paralele w biblijnych uroczystościach obchodzenia Nowego Roku.

Historia Hadassy-Estery ma więc podwójne dno. Z jednej strony ujawnia silne wpływy świata babilońskiego na społeczność żydowską okresu niewoli i po niewoli. A z drugiej ukazuje triumf Jahwe i biblijnej teologii jednego, jedynego Boga nawet w tak niesprzyjających warunkach.

JHWH Jestem, który działam

Nowe imię Boga – *JHWH* i *Jestem, który jestem* – nie jest typowym imieniem, jednak coś objawia. Powtarzane z naciskiem „Jestem" w scenie objawienia imienia (Wj 3,12-15) wyraża zapewnienie o istnieniu – ale nie w sensie ontologicznym, istnienia Boga w ogóle, gdyż ateizm nie był problemem starożytności. Wówczas wszyscy wierzyli w jakichś bogów, a ludzie, którzy nie uznawali „Siły wyższej" uważani byli za głupich (zob. Ps 53,2; Mdr 13,1). Bóg więc swoim imieniem nie tyle podkreśla swoje abstrakcyjne istnienie i polemizuje z ateistami, co wskazuje na to, że JEST przy człowieku: *Ja jestem z tobą* (Wj 3,12). Bóg JEST niezmienny w swym postępowaniu dla kolejnych pokoleń, jak był dla patriarchów. Prof. Augustyn Jankowski OSB z Tyńca lubił mówić, że *ehje aszer ehje* oznacza tak naprawdę **„Jestem, który działam"**, a prof. Alviero Nicacci OFM z Jerozolimy tłumaczył je jako **„Ja będę, jaki byłem"** (inwersja imperfectum), czyli, że Bóg będzie towarzyszył narodowi wybranemu i człowiekowi, tak jak towarzyszył Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.

Bóg, określając siebie jako „Jestem, który jestem" oraz „JHWH" nie tylko powtarza swe zapewnienie *Jestem z tobą!* (Wj 3,12). Czyni coś więcej. Wskazuje, że do Jego *istoty* należy obecność przy człowieku. Bóg Biblii ma imię, które trudno nazwać imieniem w potocznym rozumieniu, ale jest nim w rozumieniu Hebrajczyków – wyraża istotę, najważniejszy przymiot: On **jest obecny** w życiu swoich wyznawców. *To jest moje imię i takim ma pozostać w pamięci wszystkich pokoleń!* (Wj 3,15).

Samuel Ten, który słucha

Podczas jednej z nocy w Szilo ma miejsce znana, piękna scena wołania Samuela przez Boga. Gdy w Przybytku rozlega się głos: *Samuelu! Samuelu!*, obudzony chłopiec sądzi, że to Heli go woła, jest to jednak głos powołującego go Boga. Gdy sytuacja powtarza się trzykrotnie, chłopiec, pouczony przez kapłana, odpowiada wreszcie: *Mów Panie, bo sługa Twój słucha*. Tak zaczynają się dzieje Samuela jako wielkiego proroka wsłuchanego w głos Jahwe. Odtąd imię proroka – *Szemuel* – będzie obwieszczać już nie tylko cud wyproszonego życia (*Bóg wysłuchał*), ale i jego szczególną relację z Jahwe (*wsłuchał się w Boga*).

Samuel namaszcza Dawida, Félix-Joseph Barrias, XIX/XX w.

Jest niemal regułą w dziejach biblijnych wielkich mężów, że ich narodzenie i lata dziecięce są przejawem specjalnych interwencji Bożych. Tak jest w przypadku Izaaka, Samsona, Jana Chrzciciela, Jezusa, tak jest i w przypadku Samuela. Ten inicjator monarchii Izraela trzy razy jest przywoływany w Nowym Testamencie, gdzie postrzega się go jako ostatniego sędziego (Dz 13,20), pierwszego proroka (Dz 3,24) i jednego z największych bohaterów wiary Starego Testamentu (Hbr 11,32).

JHWH, JAHWE, JEHO - Tajemnice Biblijnych Imion - Marcin Majewski – biblista, wyk³adowca Papieskiego Uniwersytetu Jana Paw³a II w Krakowie, cz³onek Stowarzyszenia Biblistów Polskich oraz sekcji biblijnej Polskiego Towarzystwa Teologicznego.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

1 z 692

Biblioteka Imienia Bo¿ego JHVH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

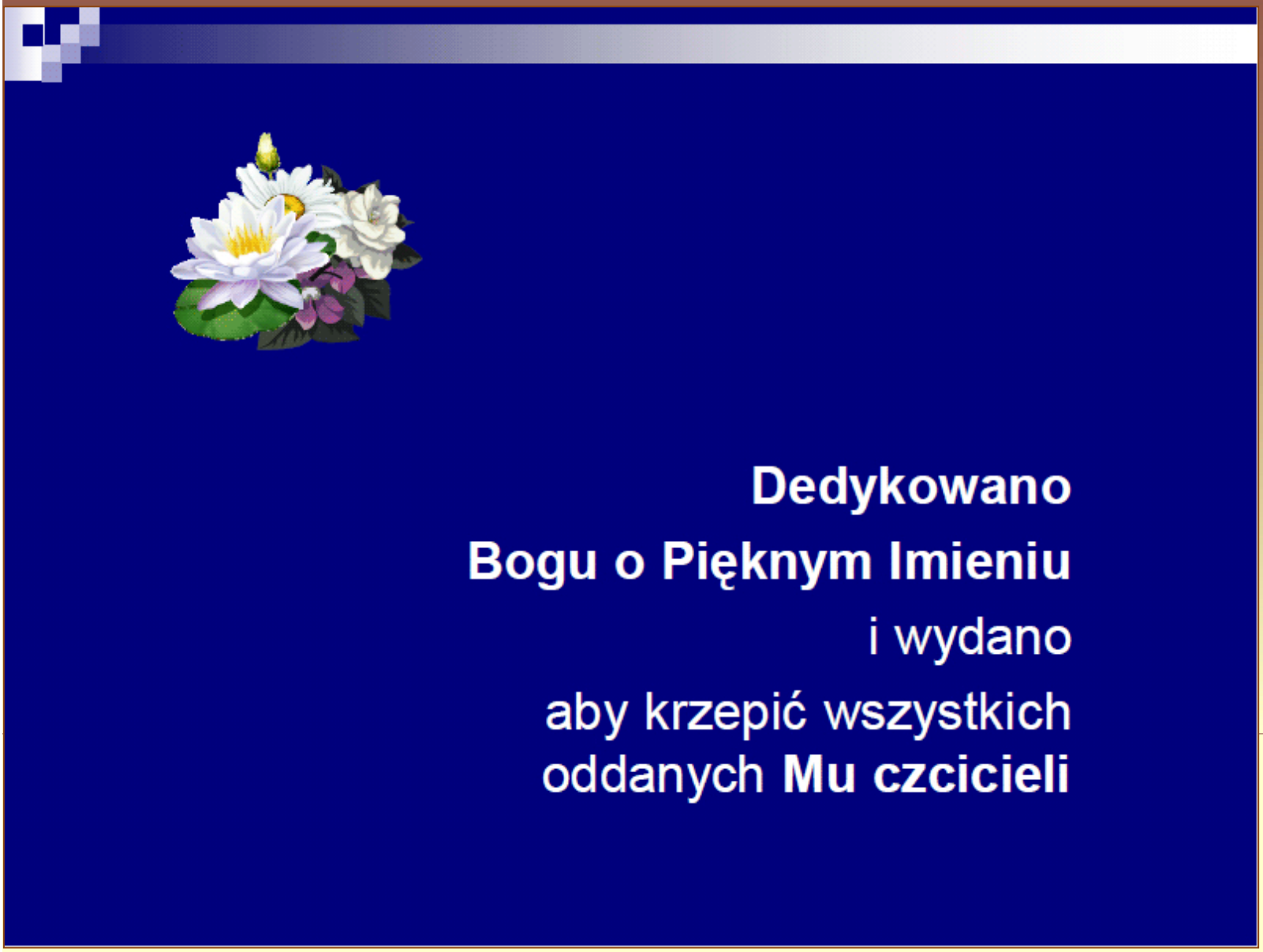

2 z 692

Dedykowano Bogu o Piêknym Imieniu

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

3 z 692

Ten, który sprawi³, by sobie uczyniæ Piêkne Imiê

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Co robisz, gdy chcesz się z kimś zapoznać? Zapewnie mówisz, jak masz na imię. A czy Bóg ma imię?

Wyobraź sobie jak zaskoczeni byli czytelnicy Słowa Bożego, kiedy 1572 roku czytając Biblię w tłumaczeniu Szymona Budnego, po raz pierwszy w Księdze Rodzaju 2; 4 spotkali imię Boże Jehowa: *„Te (są) zrodzenia niebios i ziemie, gdy je stworzył, w dniem, którego uczynił Jehowa Bóg ziemię i niebiosa”.*

W tym staropolskim przekładzie wszędzie występuje imię Boże Jehowa, zresztą zgodnie z tym, co zawierają starożytne manuskrypty biblijne. A więc Bóg chce, byś je znał i się nim posługiwał. Można powiedzieć, że przedstawił ci się za pośrednictwem Biblii. To imię Bóg nadał sobie sam. Jest ono bardzo wymowne. Oznacza, że potrafi On spełnić każdą swoją obietnicę i zrealizować każdy swój zamiar. Tylko Bóg może nosić tak wyjątkowe, niepowtarzalne imię.

Biblioteka Imienia Bożego jest skromnym zbiorem dokumentującym występowanie Tetragramu - יהוה. Ta multimedialna prezentacja zabierze Cię w fascynujący świat występowania imienia Bożego.

Czy Bóg ma imiê?

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„**Jehowa** zstąpił więc na górę Synaj, na szczyt góry. Potem **Jehowa** zawołał Mojżesza na szczyt góry i Mojżesz tam wstąpił.

(...)

A gdy zakończył rozmowę z nim na górze Synaj, dał Mojżeszowi dwie tablice Świadectwa, tablice kamienne zapisane palcem Bożym".

וירד **יהוה** על הר סיני אל ראש ההר ויקרא **יהוה** למשה אל ראש ההר ויעל משה

(...)

ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים

Księga Wyjścia 19,20; 31,18

5 z 692

Moj¿esz na górze Synaj

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

JHWH, Jahwe lub Jehowa - imię Boga objawione ludzkości w Biblii

יהוה

Tetragram pisany najstarszym i nowszym pismem hebrajskim

Imię pisane starohebrajskimi literami na manuskrypcie Septuaginty

W najstarszej wersji hebrajskiej imię Jahwe lub Jehowa zapisywano czterema literami יהוה Są to czytane od prawej do lewej spółgłoski Yod He Waw He, które tworzą tak zwany tetragram (dosł. cztery litery). W języku polskim odpowiadają im spółgłoski: JHWH występujące w obu współczesnych formach: Jahwe lub Jehowa (końcowe *h* jest bezdźwięczne). Nie są znane samogłoski, których używano do pierwotnej wymowy.

Wikipedia - JHWH

[powrót]

Malarstwo, architektura i inne:

W wiekach XVI - XVIII tetragram lub forma Jehowa były powszechnie stosowane w Europie jako przedmiot inwokacji i jednocześnie element dekoracyjny w architekturze, malarstwie i rzeźbie. Występowały na herbach, uzbrojeniu, monetach, rzeźbach, obrazach, pieczęciach, w utworach literackich i muzycznych. Imię Jehowa występuje trzykrotnie w cytacie z Księgi Ezechiela 37:4-6 na epitafium w Kościele Mariackim w Gdańsku. W gdańskim Ratuszu w ozdobnej „Sali czerwonej" wielokrotnie występuje tetragram i wersja Jehowa na umieszczonych tam obrazach symbolizujących ideały Miasta Gdańsk. Imię Jehowa, można też zobaczyć zwiedzając Zamek Orawski na Słowacji, na płaskorzeźbie z herbem rodziny Tchurzów w dziedzińcu. Widnieje ono również w katedrze w Kamieniu Pomorskim w napisie umieszczonym pod organami zaraz nad wejściem głównym. Tetragram i wersja Jehowa spotykana jest często na monetach z XVI i XVII wieku, zwłaszcza gdańskich, śląskich, niemieckich i szwedzkich.

Hasło „Jahwe" z encyklopedii Ultima Thule (1933) – „Jahwe, Bóg Izraela. Imienia jego Żydzi starali się nie wymawiać, aby:

- nie profanować świętego imienia,
- uniemożliwić używanie go do celów magicznych,
- uniknąć posądzenia o politeizm, gdyż jeżeli Bóg posiada imię własne, to znaczy, że są i inni bogowie, od których trzeba go wyróżnić imieniem".

Niektórzy późniejsi pisarze Starego Testamentu używają wyrazu *elochim* — bóg. Aż do upadku Jerozolimy w 70 r n.e. imię Jahwe było jednak wymawiane podczas nabożeństwa w świątyni, ale tak cicho, aby je zagłuszył głośny śpiew kapłanów. Po tej dacie używane było już tylko w magicznych papirusach i w zaklęciach egzorcystów, którzy przypisywali mu wielką czarodziejską siłę. Szkoła rabinistyczna, spotykając w piśmie wyraz Jahwe, czytała zawsze *Adonai* - Pan. Poza Starym Testamentem spotyka się nazwę Jahwe tylko raz, na tzw. kamieniu moabickim. Jahwe jest niewątpliwie bóstwem hebrajskim. Przypuszczenia, że był pierwotnie bóstwem kanaaneńskim lub nawet babilońskim („Jau"), są pozbawione poważniejszych podstaw.

http://pl.wikipedia.org/wiki/Jahwe#JHWH

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Księga Wyjścia 3:15 *(przekład: Biblia Hebraica Stuttgartensia, 1977)*

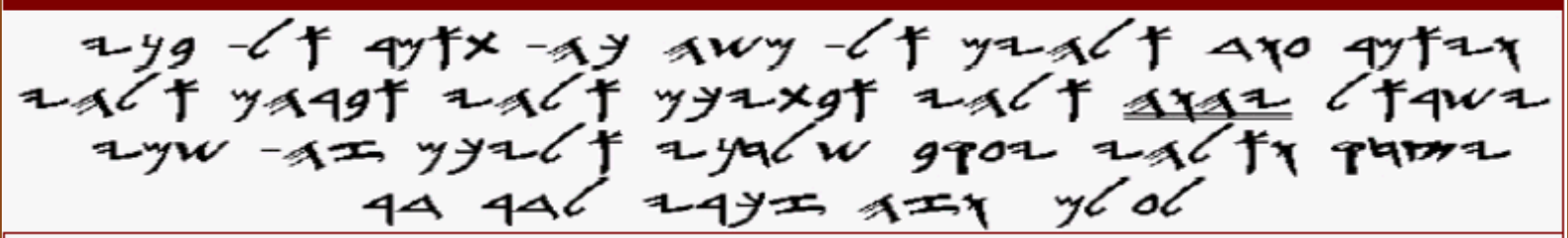

- tetragram, czytamy od prawej strony: YHWH

Po dodaniu odpowiednich samogłosek wychodzi forma YeHoWaH

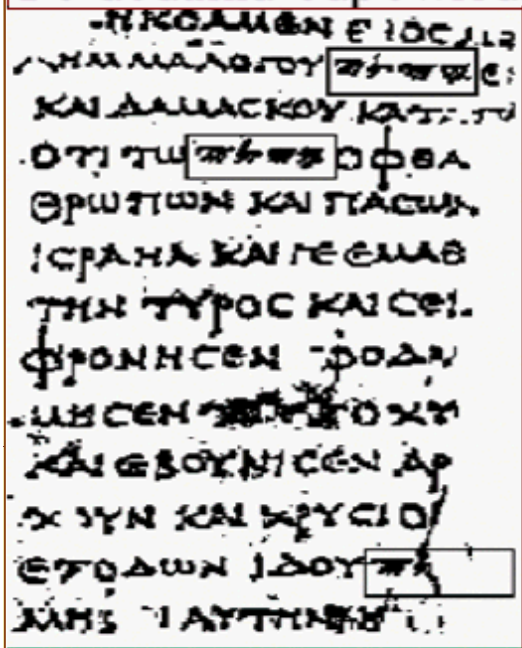

Septuaginta

Septuaginta LXXVTS 10b datowana na pierwszy wiek naszej ery. Zawiera ona tetragram pisany hebrajskimi literami w księdze Zachariasza 8:20 i 9:1,4.

- **Za czasów Jezusa w Septuagincie występowało imię Boże.**

  Na powyższym skrawku, wśród liter greckich występuje ono dwa razy i zapisane jest starohebrajskim alfabetem.

Tetragram - YeHoWaH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Przykłady Tetragramu z różnych fragmentów greckich manuskryptów

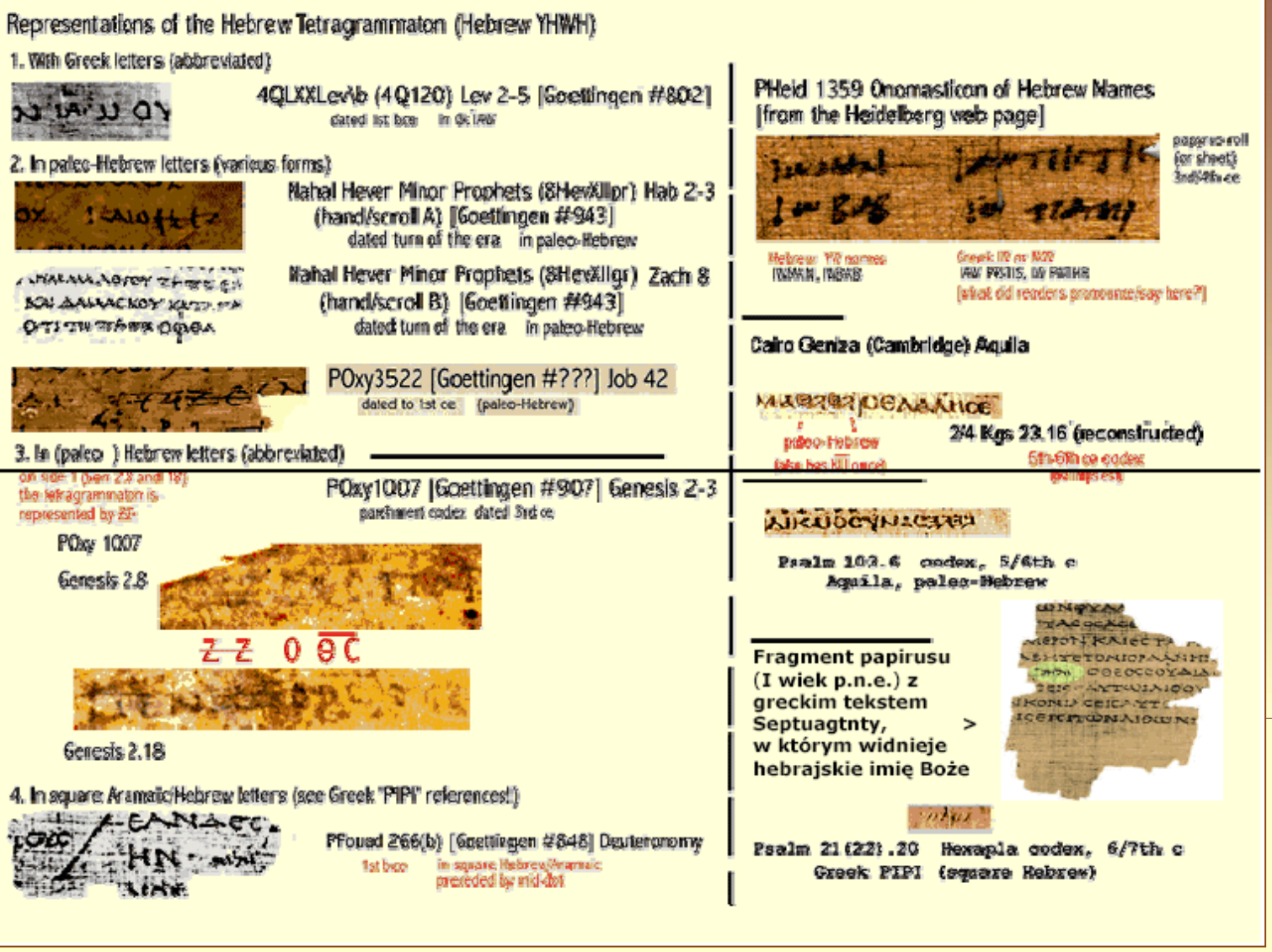

Fragmenty manuskryptów - Tetragram

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Zwoje znad Morza Martwego

Jeden z zachowanych fragmentów papirusu kopii greckiej Septuaginty, opatrzony nr kat.: 3522, pochodzący z I wieku n.e., a znalezionego w Oksyrynchos w Egipcie. Zakreślony fragment to tetragram Imienia Bożego, w postaci czterech liter starohebrajskich.

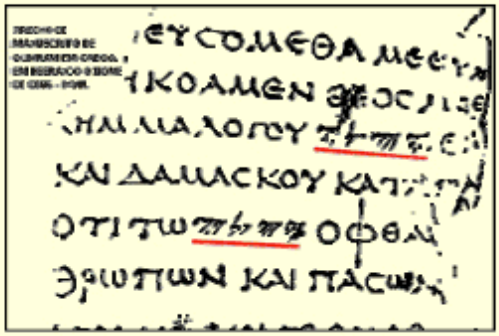

W tym manuskrypcie z Qumran spisanym po grecku, dwa razy użyto starohebrajskiej pisowni imienia Bożego JHWH.

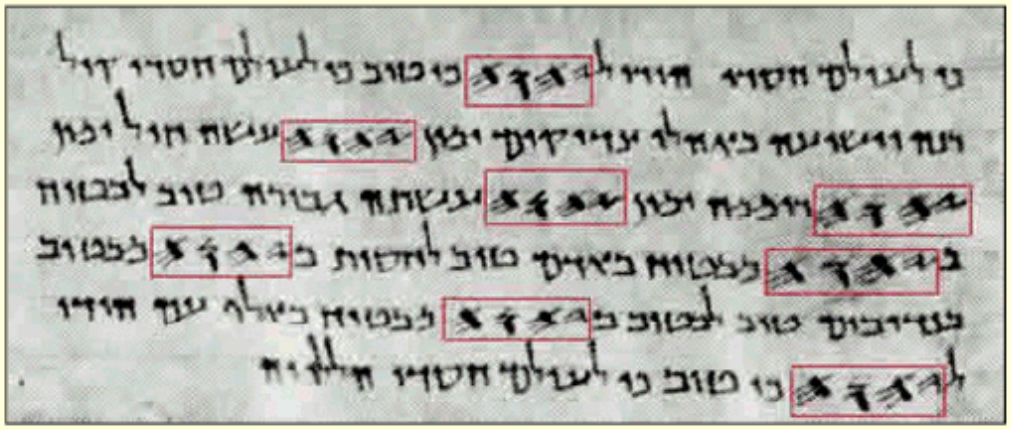

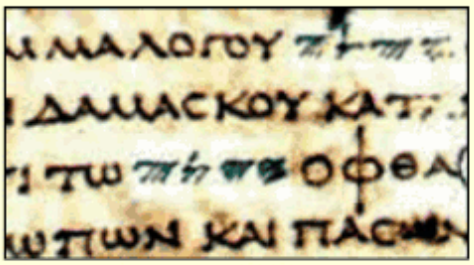

Zwój z Qumran, na którym występuje 37 razy Tetragram imienia Bożego

Zwoje znad Morza Martwego

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

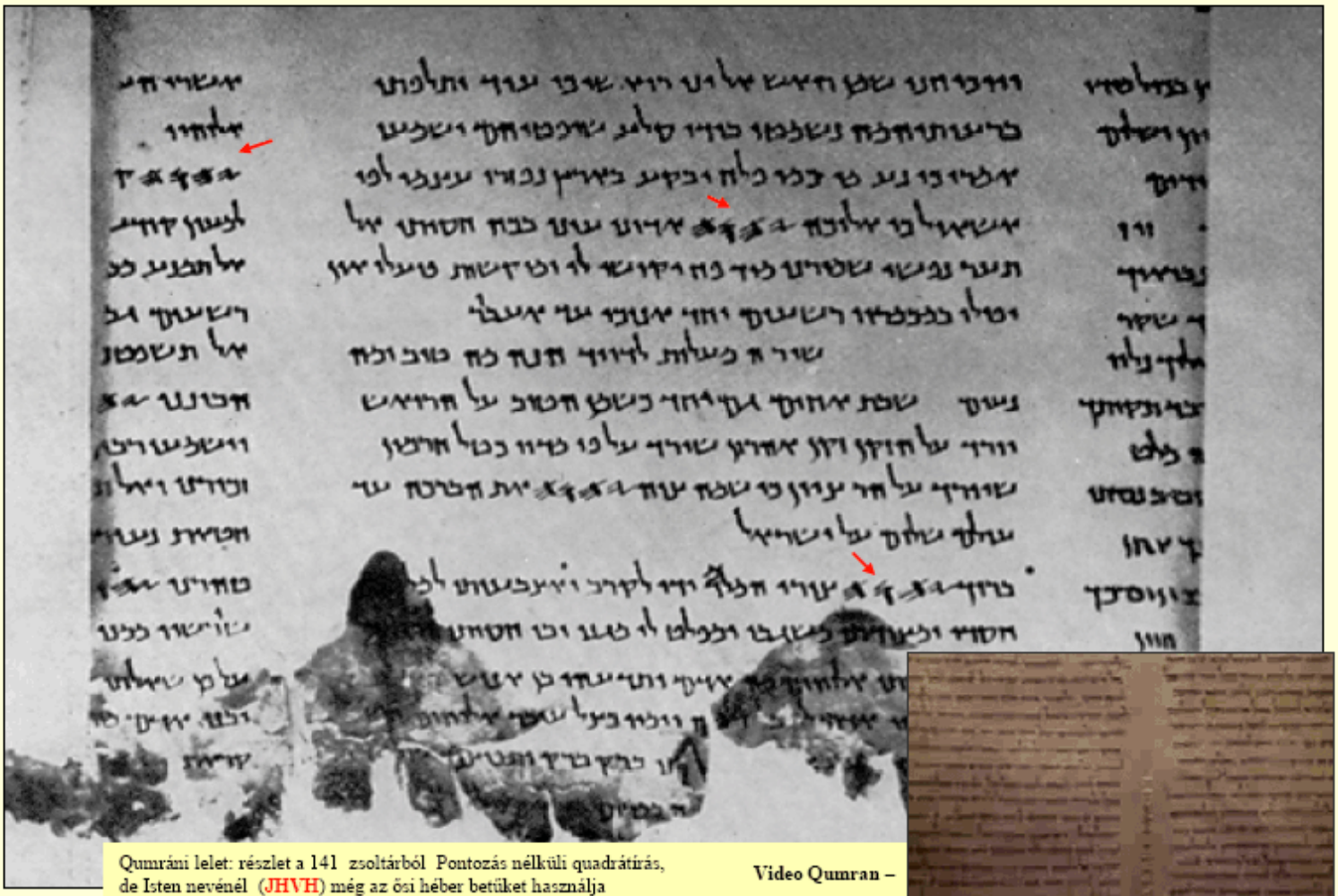

Qumráni lelet: részlet a 141 zsoltárból Pontozás nélküli quadrátírás, de Isten nevénél (JHVH) még az ősi héber betűket használja

Video Qumran –

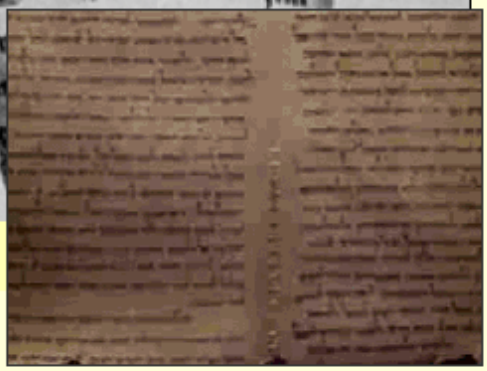

Ruiny osiedla esseńczyków w Qumran położone w pobliskich wzgórzach nad Morzem Martwym, w których odnaleziono słynne rękopisy biblijne.

Qumran - manuskrypt 141

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże w manuskryptach

Oto kopie 12 fragmentów Księgi Powtórzonego Prawa (według LXX) z papirusu Fuad nr inw. 266. Zostały one ponumerowane. Na niektórych w więcej niż jednym miejscu widać zakreślony tetragram. Fragment oznaczony numerem 1 (Pwt 31:28 do 32:7) zawiera tetragram w wierszach 7 i 15; nr 2 (Pwt 31:29-30) w wierszu 6; nr 3 (Pwt 20:12-14, 17-19) w wierszach 3 i 7; nr 4 (Pwt 31:26) w wierszu 1; nr 5 (Pwt 31:27-28) w wierszu 5; nr 6 (Pwt 27:1-3) w wierszu 5; nr 7 (Pwt 25:15-17) w wierszu 3; nr 8 (Pwt 24:4) w wierszu 5; nr 9 (Pwt 24:8-10) w wierszu 3; nr 10 (Pwt 26:2-3) w wierszu 1; nr 11, złożony z dwóch części (Pwt 18:4-6), w wierszach 5 i 6; nr 12 (Pwt 18:15-6) w wierszu 3.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

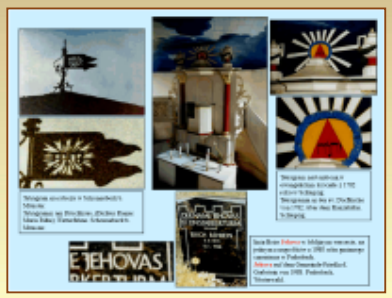

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה ᎩᎽᎩᏗ ᏧᏂᏧᏣ
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

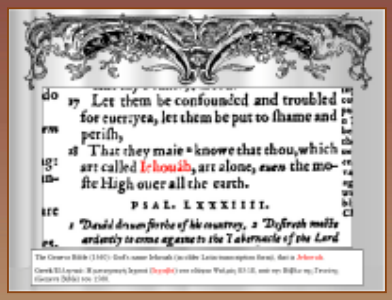

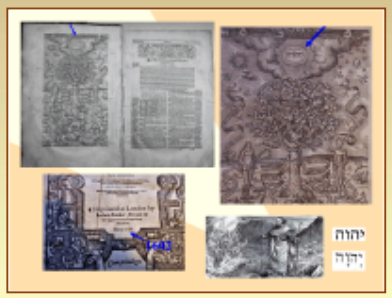

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

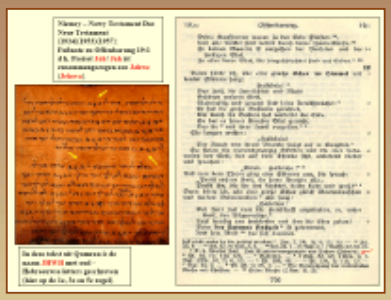

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

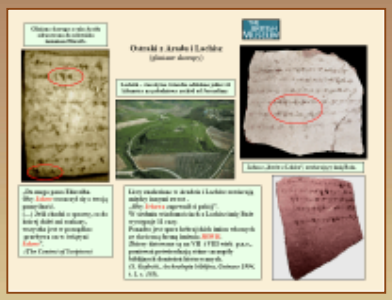

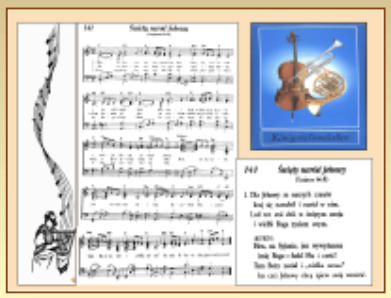

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

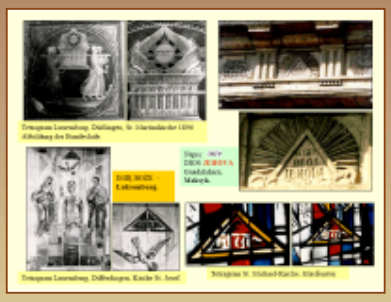

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

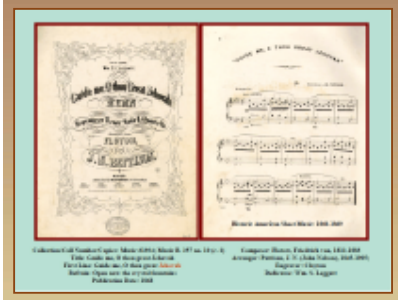

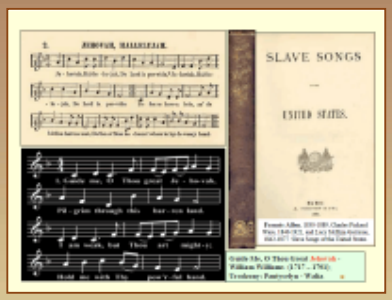

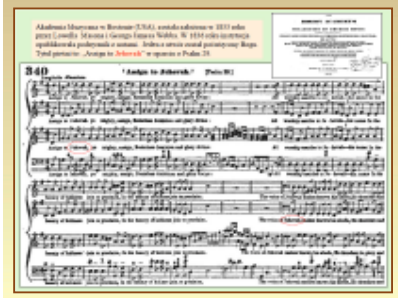
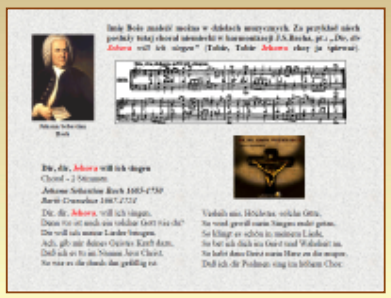

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

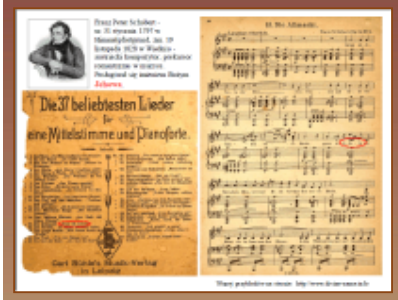

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

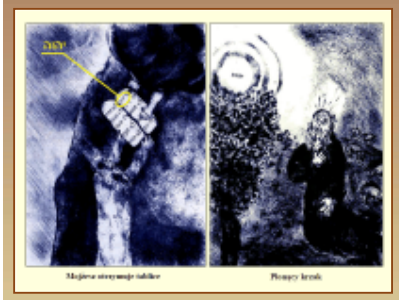

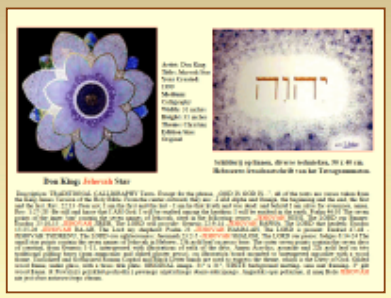

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

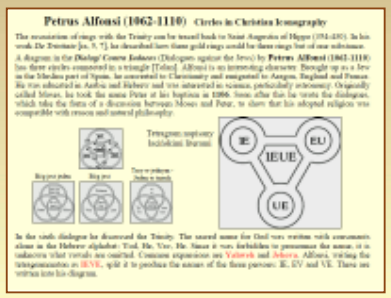

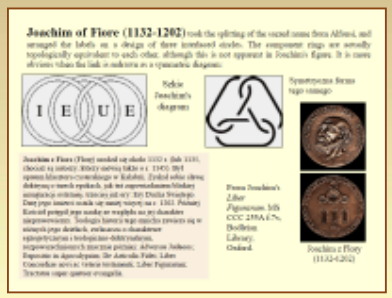

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

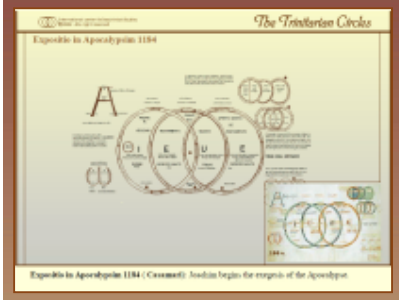

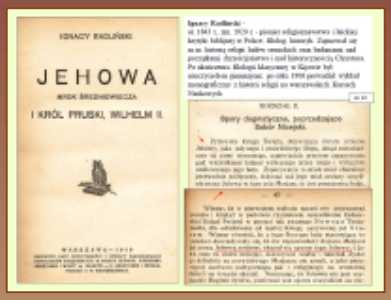

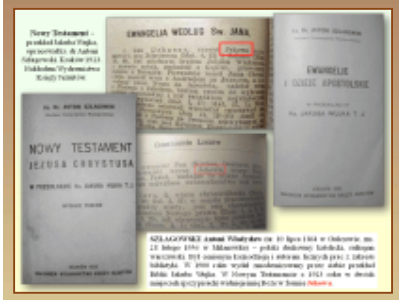

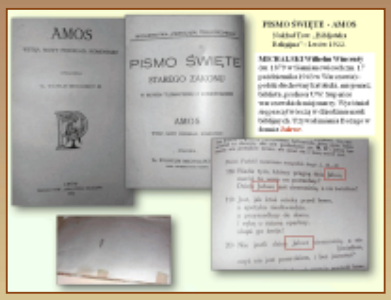

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

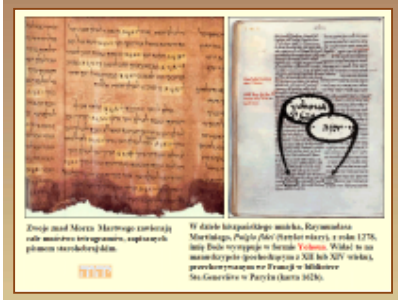

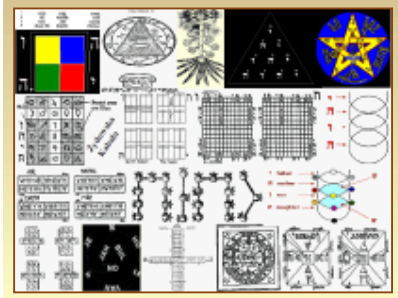

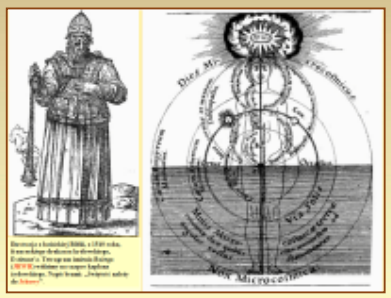

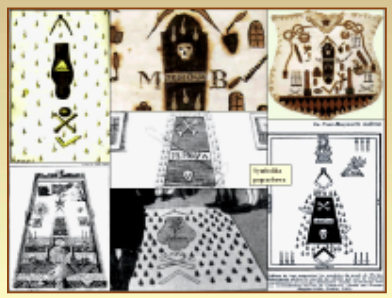

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

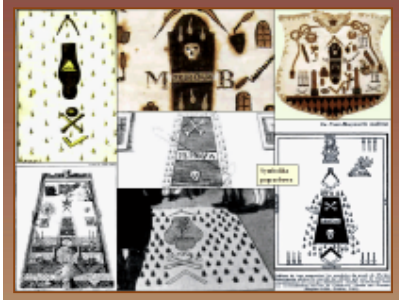

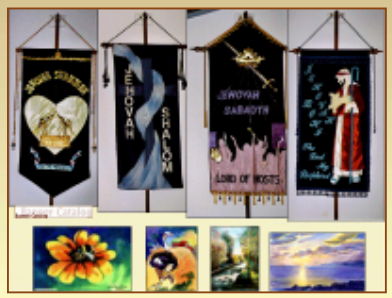

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

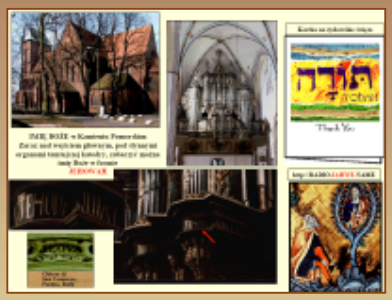

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

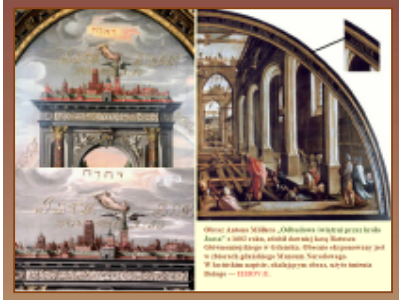

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

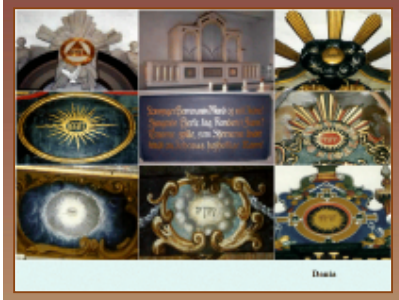

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

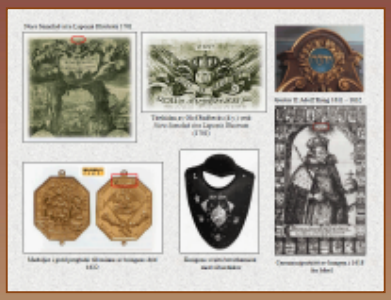

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

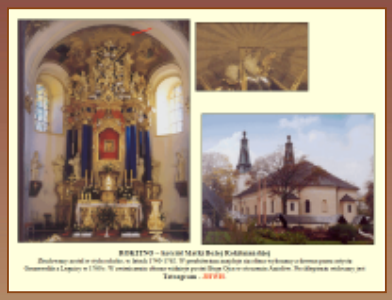

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

IMIĘ BOŻE JEHOWA W BIBLIACH I LITERATURZE

1395 - Joachim z Fiore (Joachim of Fiore) w księdze „*Expositio in Apocalypsim*" – podaje imię Boże za pomocą liter łacińskich „IEUE". Taką samą pisownię imienia Bożego stosuje Innocenty III w „*Sermo IV, in chronicis/solne Dominis*", napisanej około 1200 roku.

1278 - Dzieło hiszpańskiego mnicha Raymundusa Martiniego pt. *Pugio fidei* (*Sztylet wiary* - używa formy „Yehoua" (dziś można je oglądać w bibliotece Ste. Geneviève w Paryżu - karta 162 lb).

1303 - Victor Porchet de Salvaticis ukończył dzieło pt. *Victoria Porcheti adversus impios Hebreos* (*Zwycięstwo Porcheta nad bezbożnymi Hebrejczykami*), wspomina o imieniu Bożym, głosząc je różnie - Schovh, Ishuo oraz Ihouih.

1518 - Peterus Galatinus opublikował dzieło pt. *De arcanis catholicae veritatis* (*O tajemnicach prawdy powszechnej*), w którym imię Boże oddaje w formie Iehoua.

1526 - Marcin Luter w kazaniu na temat Jeremiasza 23:1-8, oświadczył: „To imię Jehowa, Pan, przysługuje wyłącznie prawdziwemu Bogu". W roku 1543 Luther napisał z właściwą sobie szczerością: „Chociaż oni (Żydzi) teraz bluźnią, jakoby imię Jehowy było nieznośne, że sami nie wiedzą, co głoszą. (...) Jeżeli modlą się zapisać pismem i utrwalonym, to dlaczego nie pozwolić się go wymawiać ustami, które przecież są o wiele lepsze od pióra i atramentu? Dlaczego nie mówić o nim również, że nie da się go napisać, odczytać, a nim pouczyć? W samie jest w tym coś niezwykłego?" (*Wykład wybrany*, cz.20 f.74" sgn.2764,2985).

1530 - William Tyndale: przetłumaczył również, z języków oryginalnych na angielski, pierwszych pięć ksiąg biblijnych. Imię Boże w formie Iehouah (czytane Jehovah) występuje w nich tylko raz w księdze Wyjścia 6:3. W uwadze zamieszczonej w tym wydaniu sam Tyndale napisał: „Jehouah jest imieniem Bożym (...) który widział PAN wielkimi literami (chyba że zdarzy się jakiś błąd drukarski), tam w języku hebrajskim jest Iehouah. (...)" „Tyndale był tłumaczem, którego należy ocenić nadzwyczaj wysoko. Pomijając w niezwykle trudnych warunkach i korzystając z całej niemal znanej wtedy z języków biblijnych dokonał przekładu, który stał się wzorem dla wszystkich późniejszych tłumaczy angielskich" (*Gerald Hammond: „The Making of the English Bible" "Powstawanie Biblii w języku angielskim / strony 42 i 43*).

Później werset z Księgi Wyjścia 6:3 - The XE Chapter

2. AND God Spake vnto Moſes fayng vnto him: I am the Lorde.

3. and I appeared vnto Abraham Ihuc and Iacob an almightie God: but in my name Iehouah" was I not..

" Użyto tu imienia Iehouah. Tyndale pisze także głosu (zamiast 'głowa'), Tiane' (kawy), Tanoure' (farrer). Ci którzy czytali przekład Tyndale (który został wydany), wiedzieli że Y pozwi ogólnie reprezentuje dźwięk 'i' (jak w wyrazach 'Ifrael' i Ihuc'), natomiast Y przed samogłoską (jak w wyrazach 'Iudge', Iacobi i Iehouah') reprezentuje dźwięk 'y'. Teraz już wiemy, że w przekładzie Tyndale'a Iehouah' należy czytać Jehovah. (Tyndale w swoich uwagach pisze natomiast Iehouih).

1537 - w niemieckim przekładzie Biblii dokonanym przez Johannesa Ecka zamieszczona imię Boże w przypisie do księgi Wyjścia 6:3. (Inne Biblie niemieckie wydawane w następnych latach zawierały to imię w tekście Księgi Wyjścia 6:3, a w 1572 - wydano w Niemczech Biblię łacińską, w której wszędzie występuje imię Jehova).

Polskie przykłady:

1562 - Szymon Budny opublikował *Katechizm Nieświeski*, wspomina w nim o różnych nazwach Boga: między innymi Jehowa (s. 183) wydany drukiem w języku białoruskim: 1585 roku - języku polskim).

1570 – Piotr z Goniędzo opublikował (Wygrów) traktat „*O Trzeyrz, to jest o Bogu, a Synu Jego o Duchu Świętym przeźrocza Trójcy Sakrałnieyszej*", w którym wymienia imię Boże: „Otrzasz prorok także o tym świadczył tymi słowy: Patrzcie nawrócicz się synowie izraelscy i będą szanić Jehowy, Boga swego Dawida, króla swego".

1576 – Szymon Budny wydał w Łosku traktat teologiczny „*O prawdziwiejszych wiary chrześcijańskiej artykułach*", w którym zamieszcza imię Boże Jehowa.

1583 - Biblia Brzeska - 1 raz Jehowa

2 Mojżeszowa 6:3 „Którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi i Jakóbowi jako Bóg wszechmocny. Ale/a jem nie oznajmił imienia swego Jehowa".

1571 - Biblia Nieświeska Szymona Budnego w całych Pismach Hebrejskich

Pierwsze Księgi Mojżeszowe Rozdział 2:

4.Te (są) przyczyny narodzin i zmian, gdy je stworzył, w dniu, którego stworzył Jehowa Bóg ziemię i niebiosa.

8. A jeszcze drzewie polne nie było na ziemi, i wszelkie ziele polne nie rosło. bo jeszcze nie deszcz deszcze Jehowa Bóg na ziemię, i człowieka nie było kto uprawiwania ziemia.

Psalm 14:4 ... izali nie poznali wszyscy bezczelni nieprzewrotni, (za mą) kt mój (jako) chleb (a) Jehowy nie przyzywają?

Psalm 18:14 ... rzuwiły się potoki wodne a odkryły się fundamenty świata od łotnia twego Jehowa, od dęcia dmchu gniewu twego.

Psalm 70:7 ... zelkem Jehowia.

Psalm 89:8 ... zekomy Jehowiue.

Psalm 98:2 ... Jehowa, Boże mój leczyszeliwa do siebie, a cudowniebi mnie.

Psalm 98:27 ... mnoh się modlicy Jehowa, który spuszcza pokoje skałnie stronie.

5 Ks. Mojżeszowa 6:8 ... Tobie (Izraelu) ukazano, abyś wiedział, iż Jehowa sam Bogiem, a na ziemi niego oprócz niego.

5 Ks. Mojżeszowa 6:4 ... Słuchaj Izraela (narodu Mojżesz), Jehowa Bóg nasz. Jehowa jedna. (jest).

Jeh. 3:11 ...Jehowa Bóg wasz (narodu Rudaah), sam (jest) Bogiem na niebie z wierzchu i na ziemia po spodku.

Jeremiasza 44:24 ...Ja Jehowa słyszę wszystkie, rozsiągam niebiosa sam, zapuszczam ziemią sobą.

1574 - Nowy Testament Szymona Budnego - 11 razy Jehowa

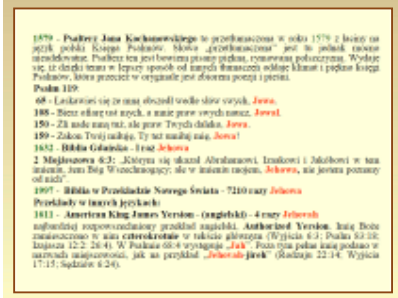

1570 - Psałterz Jana Kochanowskiego to przetłumaczenie w roku 1579 z łaciny na język polski Księgi Psalmów. Słowa „przetłumaczenie" jest tu jednak nieco niedokładne. Psałterz ten jest bowiem pisany piękną, rymowaną polszczyzną. Wydaje się, iż dzięki temu w lepszy sposób od innych tłumaczeń oddaje klimat i piękno księgi Psalmów, która przecież w oryginale jest zbiorem poezji i pieśni.

Psalm 109:

68 - Lecz(ć)ciesi się ze mną obrzezali wielki słow swych, Jowa.

108 - Bierz ofiarę też zych, a nanie pow swych nanez, Jowal.

150 - Zli nade mną rzą, ale pow Twych dziłaln, Jowa.

189 - Zakon Twój znaliąc, Ty też znaliąj mią, Jowa!

1632 - Biblia Gdańska - 1 raz Jehowa

2 Mojżeszowa 6:3: „Którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi i Jakóbowi w tan znaczeniu, żem Bóg Wszechmogący; ale w imieniu mojem, Jehowa, nie jestem poznany od nich".

1997 - Biblia w Przekładzie Nowego Świata - 7210 razy Jehowa

Przekłady w innych językach:

1611 - American King James Version - (angielski) - 4 razy Jehovah

najbardziej rozpowszechniony przekład angielski. Authorized Version. Imię Boże zamieszczono w nim czterokrotnie w tekście głównym (Wyjścia 6:3; Psalm 83:18; Izajasza 12:2; 26:4). W Psalmie 68:4 wystąpiło „Jah". Poza tym pełne imię podano w nazwach miejscowości, jak na przykład „Jehovah-jireh" (Rodzaju 22:14; Wyjścia 17:15; Sędziów 6:24).

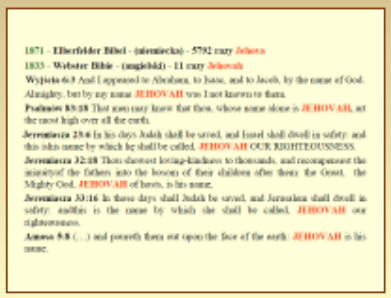

1871 - Elberfelder Bibel - (niemiecka) - 5792 razy Jehova

1833 - Webster Bible - (angielski) - 11 razy Jehovah

Wyjścia 6:3 And I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, by the name of God Almighty, but by my name JEHOVAH was I not known to them.

Psalmów 83:18 That men may know that thou, whose name alone is JEHOVAH, art the most high over all the earth.

Jeremiasza 23:6 In his days Judah shall be saved, and Israel shall dwell in safety: and this is the name by which he shall be called, JEHOVAH OUR RIGHTEOUSNESS.

Jeremiasza 32:18 Thou shewest loving-kindness to thousands, and recompensest the iniquity of the fathers into the bosom of their children after them: the God, the Mighty God, JEHOVAH of hosts, is his name.

Jeremiasza 33:16 In those days shall Judah be saved, and Jerusalem shall dwell in safety: and this is the name by which she shall be called, JEHOVAH our righteousness.

Amosa 9:6 (...) and poureth them out upon the face of the earth: JEHOVAH is his name.

1909 Reina Valera - (hiszpański) - 90 razy Jehova

Rodzaju 5:1 Y JEHOVA dijo a Noe: Entra tu y toda tu casa en el arca porque I. h ha visto justo delante de mi en esta generación.

Wyjścia 6:6 JEHOVA respondió a Moisés: Ahora verás lo que yo haré a Faraon; porque constreñe fuerte los ha de dejar ir; y con mano fuerte los ha de echar de su tierra.

Wyjścia 6:2 Habló todavía Dios á Moises, y dijole: Yo soy JEHOVA.

Jan Kalwin

(1509 – 1564)

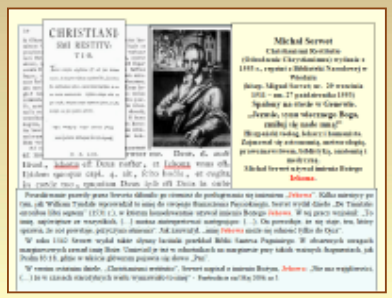

CHRISTIANAE RELIGIONIS INSTITVTIO.

Michał Serwet

(Miguel Servet) ur. 29 września 1511 – zm. 27 października 1553)

Spalony na stosie w Genewie.

„Serwet, cynu wkurzego Boga, zasłuży (a nade mna)?"

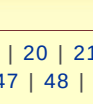

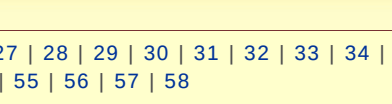

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

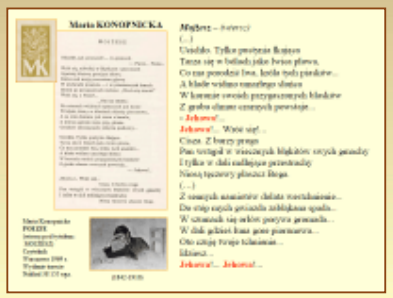

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

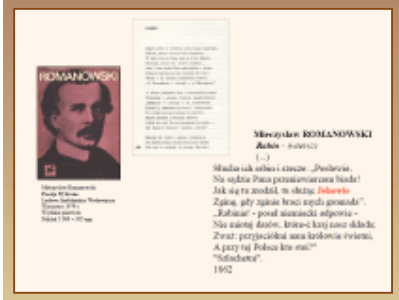

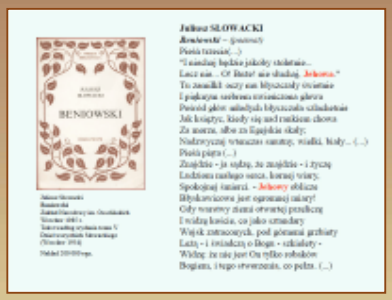

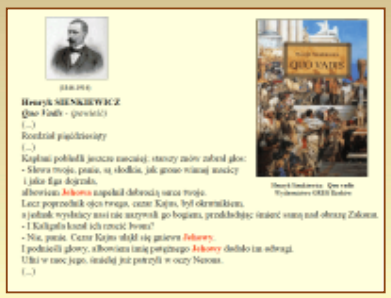

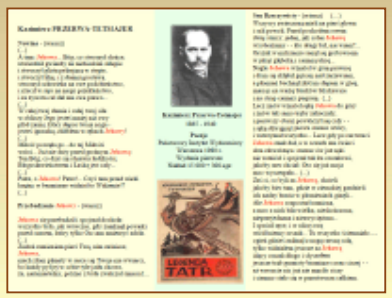

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

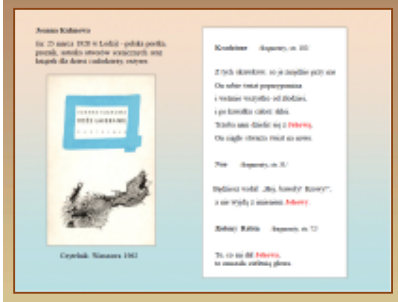
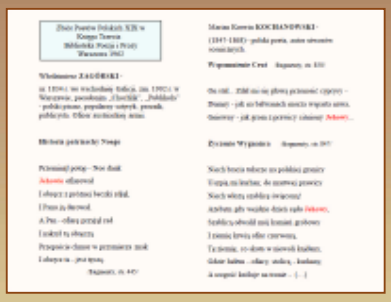

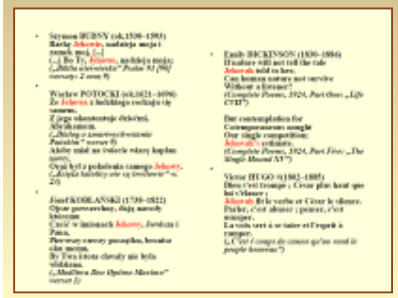

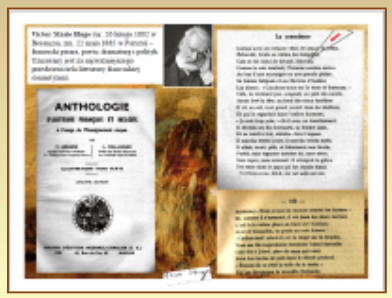

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

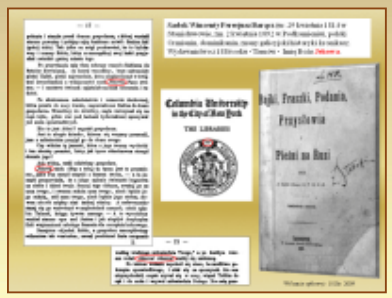

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

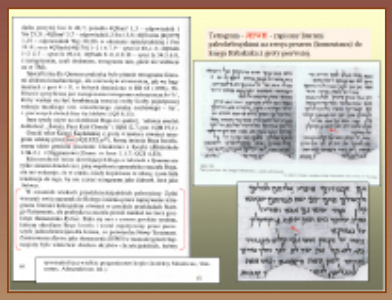

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

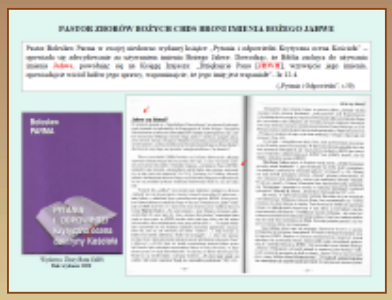

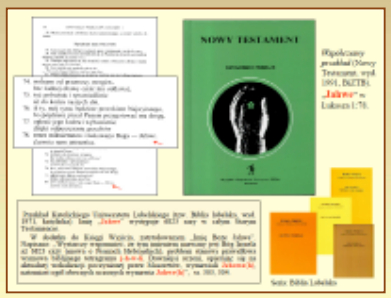

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

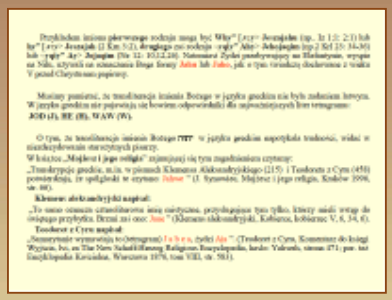

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

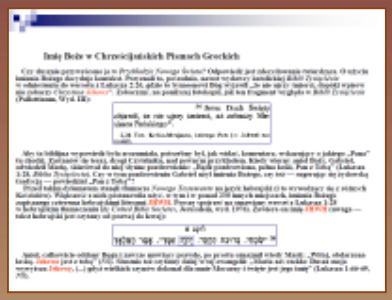
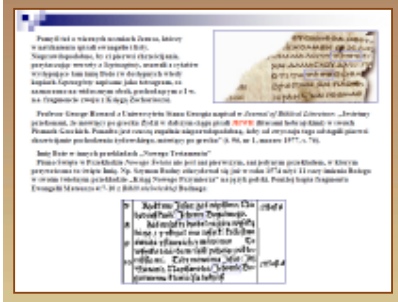

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Szata językowa polska

Słowo wstępne Redakcji Naukowej do trzeciego wydania

Imię Boga w Biblii Tysiąclecia

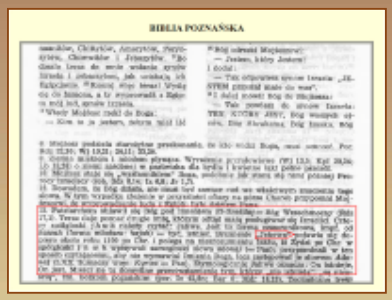

Biblia Warszawsko-Praska
(Warszawa 1998 TBioP)
ks. bp Kazimierz Romaniuk

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

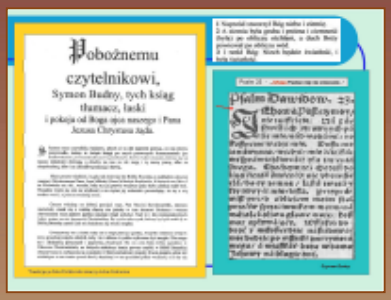

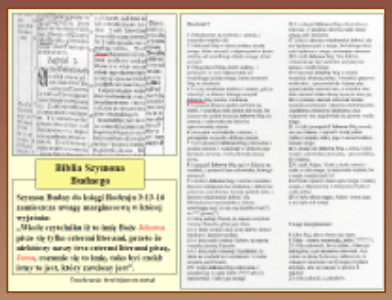

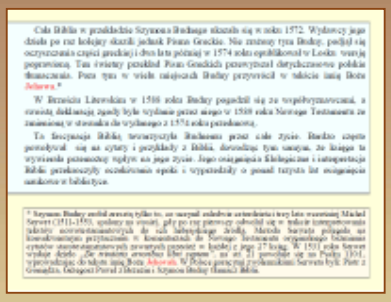

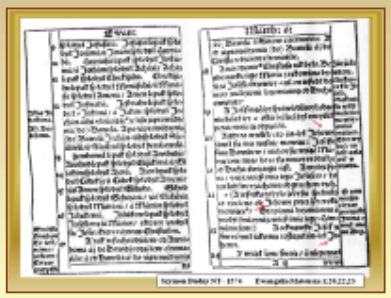

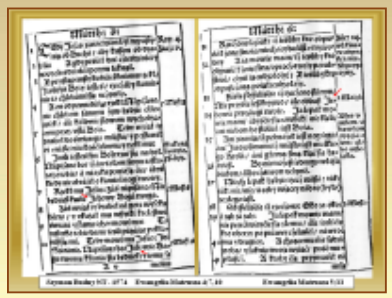

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה יהוה יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

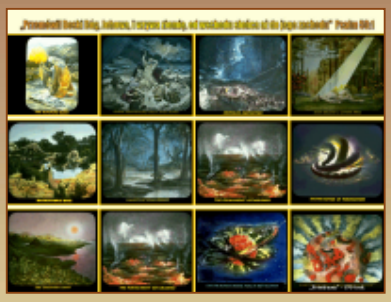

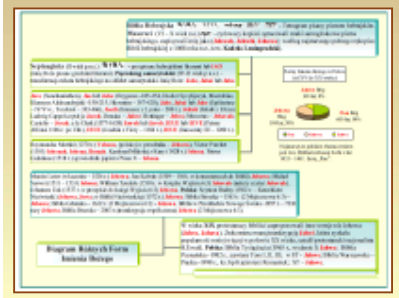

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

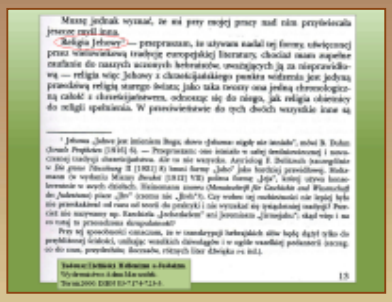

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

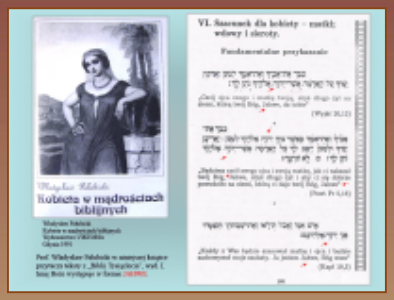

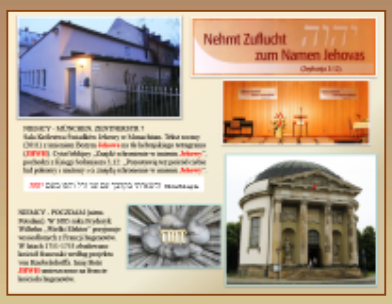

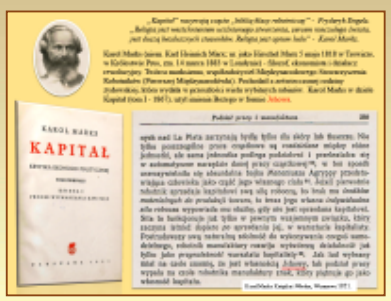

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

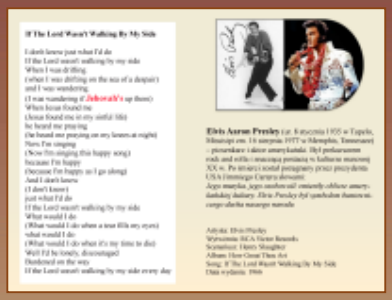

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

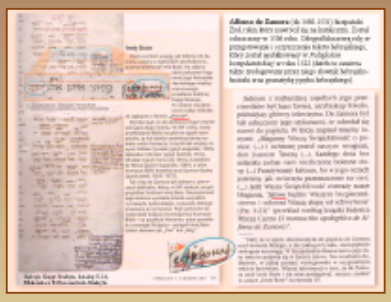

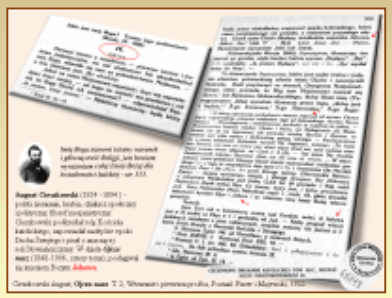

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

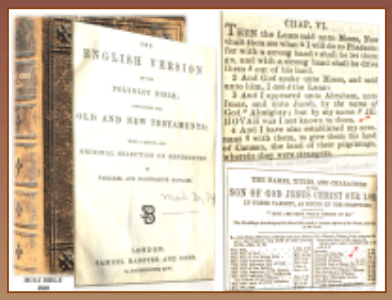

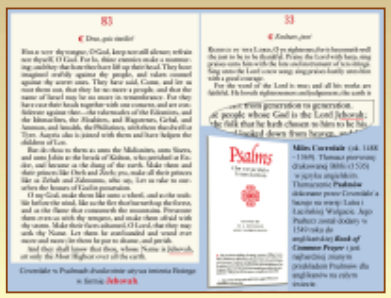

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

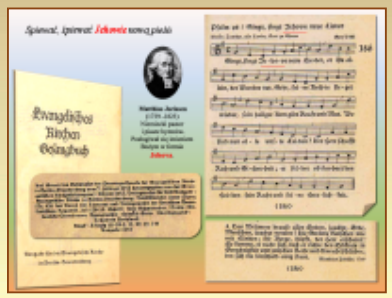

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

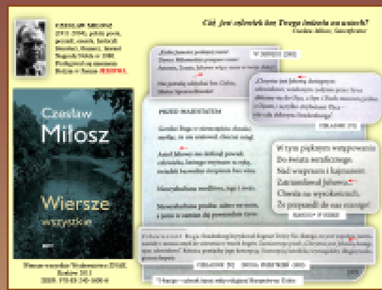

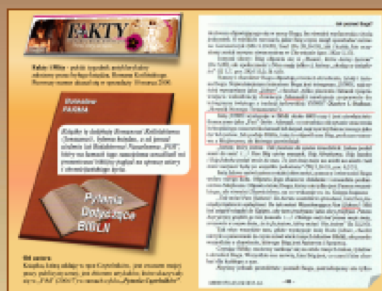

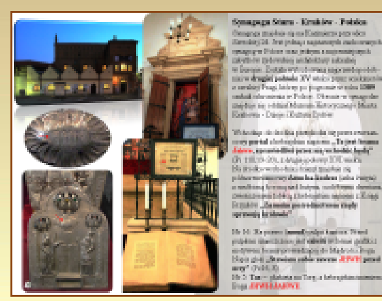

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

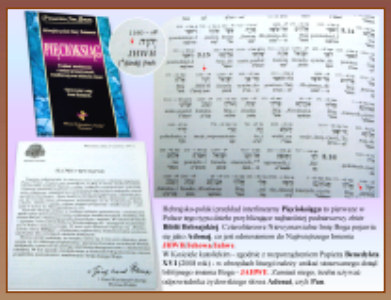

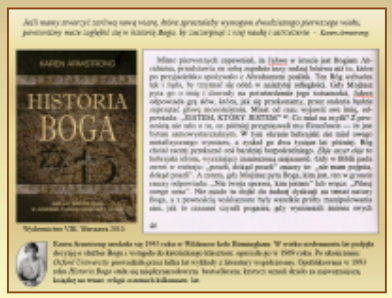

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

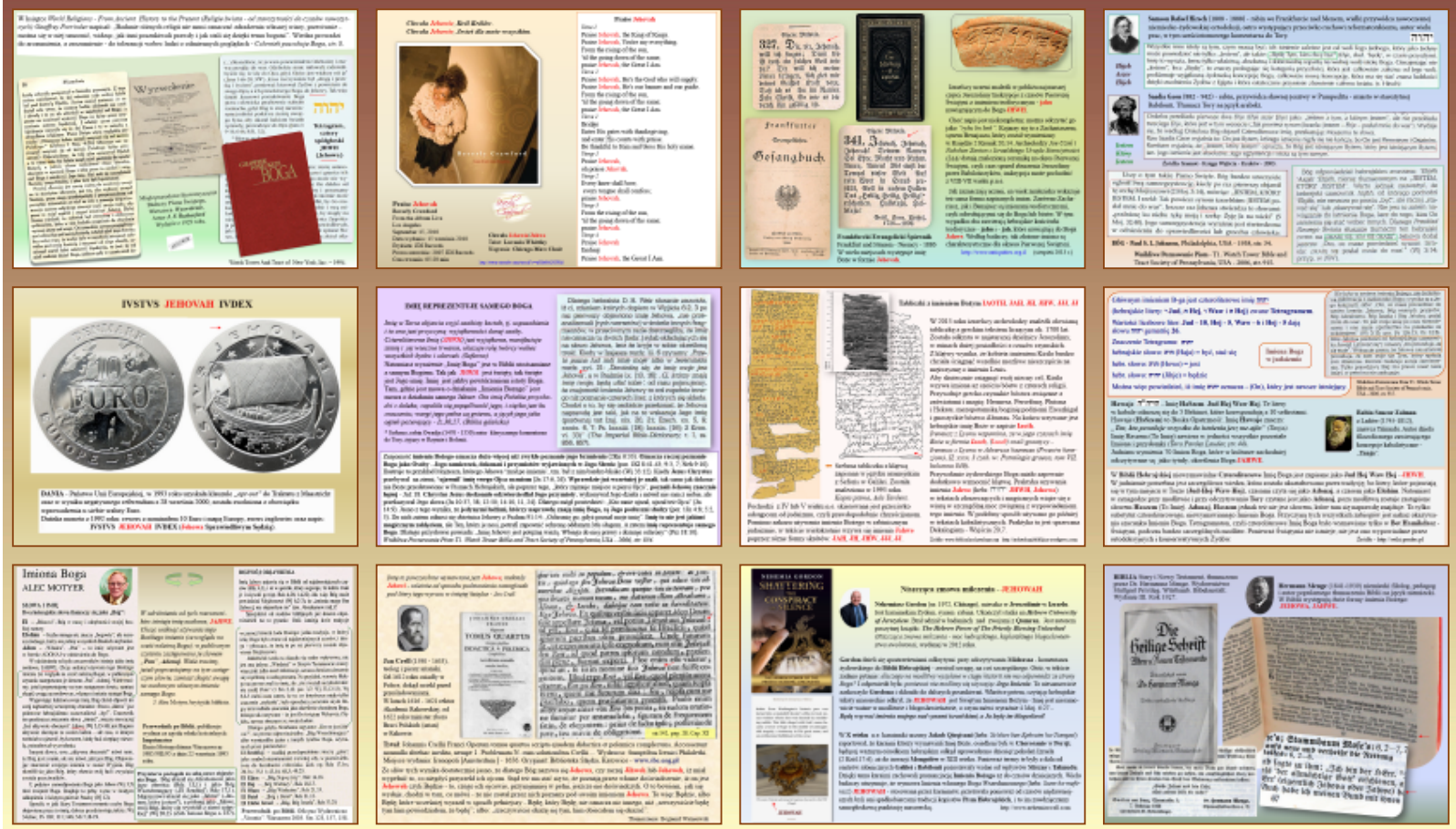

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

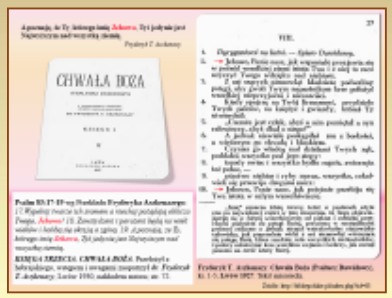

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

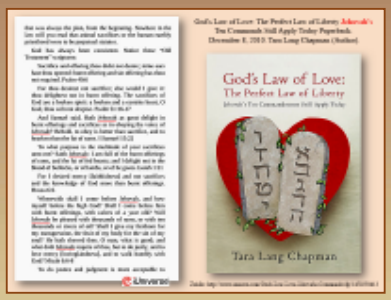

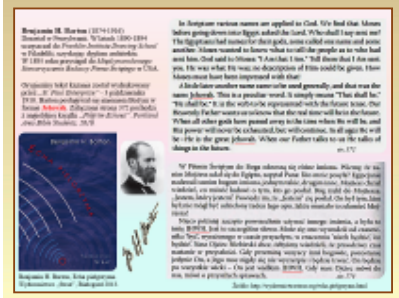

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

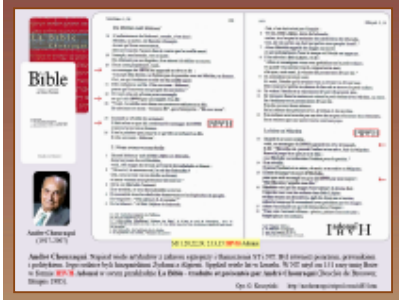

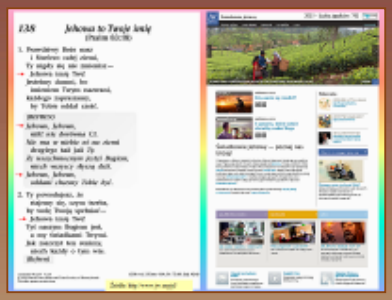

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

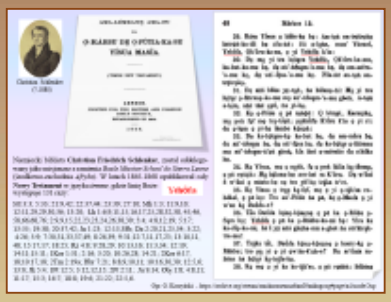

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

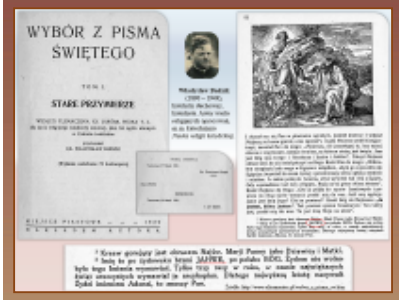

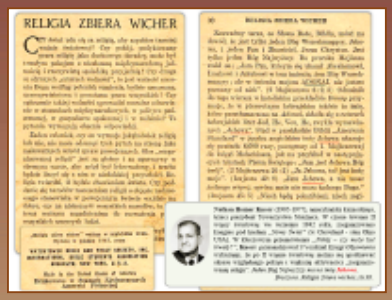

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

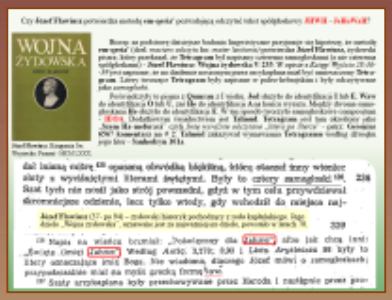

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

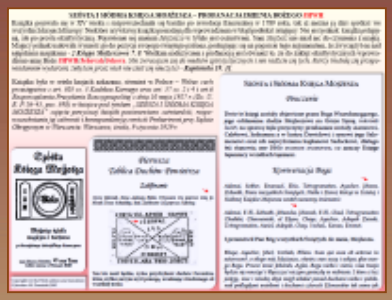

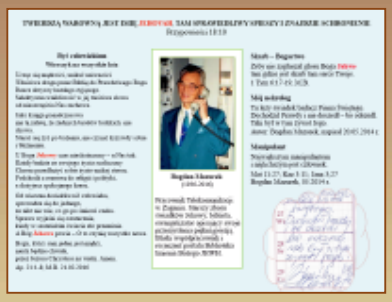

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

W roku 1922 Włochy stały się państwem totalistycznym. Władza ta stawia opór Bogu i Jego Królestwu, mówi o państwie, że jest ono potęgą najwyższą i przeciwstawia się energicznie proklamowaniu Królestwa Bożego na terytorium włoskim.

W roku 1933 narodowi socjaliści opanowali Niemcy i oto kraj ten rządzony jest obecnie przez dyktatorską samowolę. I ten rząd oświadcza także, że państwo jest rzeczą najwyższą. Sprzeciwia się on Jehowie Bogu i Jego Królestwu i w sposób okrutny prześladuje wszystkich, którzy imię Jehowy wymawiają, a w domach swoich mają pisma mówiące o Jehowie i Jego Słowie, Biblii, a także o Jego sprawiedliwym rządzie pod Chrystusem.

24

ułożohymi i niesprawiedliwą przemocą wymuszonymi ustawami. Idziecie ku nam ze swoją władzą policyjną, ze swymi armiami i flotami, wszyscy uzbrojeni aż po zęby, z mieczami i armatami! — Spotykamy was na polu bitwy pieśniami chwały Imienia Jehowy na ustach. Idziemy ku wam w Imieniu i mocy Jehowy, Boga, i Jego Króla, któremu się opieracie. W bitwie Armagedonu pobije was Jezus Chrystus, Wódz swej niezwyciężonej armii, a trupy wasze rzuci ptakom niebieskim i dzikim zwierzętom ziemi, i wszelkie stworzenie się dowie, że Jehowa jest wszechmocnym Bogiem, Chrystus prawowitym władcą świata i usprawiedliwicielem Słowa i Imienia Bożego, a także, iż Jehowa może mieć na ziemi ludzi, którzy mu wiary dochowują".

CO TO SĄ FAKTY? Są one tym, co Bóg Wszechmocny, który kłamać wszak nie może, sam objawia, a nie tym, co jakaś komisja śledcza ludzi uprzedzonych i stronniczych za fakty podaje. Sędzia Rutherford okaże ci je z całą pożądaną wyrazistością.

Fakty, o których tu mowa, są tak ważne, że odczyt sędziego Rutherforda, wygłoszony w Royal Albert Hall w Londynie i transmitowany przez radio oraz bezpośrednie linie telefoniczne osiągnął liczbę 150,000 słuchaczy w przeszło 50 miastach Stanów Zjednoczonych, Kanady, Wielkiej Brytanii, Australii, Nowej Zelandii i Tasmanii. Równocześnie odczyt ten został rozgłoszony przez cały łańcuch 118 rozgłośni po całym kontynencie amerykańskim.

Zostaje obecnie wydany drukiem, aby dalsze miliony ludzi czytając go, mogły spojrzeć rzeczywistości w oczy i osiągnąć przeszeń trwałe błogosławieństwo.

Wydanie 1938 r.

Wydawcy:
WATCH TOWER
BIBLE AND TRACT SOCIETY
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Oddziały:
w Łodzi, Bernie, Magdeburgu, Pradze, Wiedniu, Sztokholmie, Paryżu, Toronto, Kopenhadze, Londynie i innych miastach.

FACE THE FACTS — Polish
Made in the United States of America

Joseph Franklin Rutherford (1869 - 1942), znany jako sędzia Rutherford – prawnik, kaznodzieja religijny, drugi prezes Towarzystwa Biblijnego i Traktatowego – Strażnica. Od roku 1917 kierował ruchem religijnym Badaczy Pisma Świętego (Świadków Jehowy – nazwa od 1931).

Spojrzyj Faktom w oczy i poznaj jedyn± drogê ucieczki - Joseph Franklin Rutherford (1869 - 1942), znany jako sêdzia Rutherford – prawnik, kaznodzieja religijny, drugi prezes Towarzystwa Biblijnego i Traktatowego – Stra¿nica. Od roku 1917 kierowa³ ruchem religijnym Badaczy Pisma ¦wiêtego (¦wiadków Jehowy – nazwa od 1931).

[powrót]

Dlaczego imię Boże nie występuje w żadnym z dostępnych starożytnych rękopisów Chrześcijańskich Pism Greckich?

Przez dłuższy czas sądzono, że natchnieni pisarze Chrześcijańskich Pism Greckich nie używali imienia Jehowa, gdyż cytowali z Pism Hebrajskich w przekładzie *Septuaginty,* w której tetragram został zastąpiony słowami *Kyrios* lub *Theós.* Ale jak już wykazano, argument ten nie ma uzasadnienia. Komentując fakt, że najstarsze fragmenty greckiej *Septuaginty* jednak *zawierają* hebrajską formę imienia Bożego, dr P. Kahle wyjaśnia: „Obecnie wiadomo, że w greckim tekście Biblii *[Septugincie],* sporządzonym przez Żydów dla Żydów, nie tłumaczono Boskiego imienia na ***kyrios;*** zachowano tetragram zapisany literami hebrajskimi lub greckimi. To chrześcijanie zamienili go na słowo ***kyrios,*** gdy imię Boże zapisane po hebrajsku stało się niezrozumiałe" *(The Cairo Geniza,* Oksford 1959, s. 222).

Przywrócenie imienia Bożego w przekładach. Uznając, że coś takiego rzeczywiście nastąpiło, niektórzy tłumacze zamieścili imię Jehowa w swoich przekładach Chrześcijańskich Pism Greckich. W przekładzie *The Emphatic Diaglott,* dokonanym w XIX w. przez Benjamina Wilsona, imię to występuje kilkanaście razy, zwłaszcza w miejscach, w których pisarze chrześcijańscy cytowali z Pism Hebrajskich. Ale już w r. 1533 Anton Margaritha umieścił tetragram w przekładzie Pism Chrześcijańskich na język hebrajski. Od tego czasu w wielu przekładach na hebrajski tłumacze umieszczali tetragram tam, gdzie natchniony pisarz cytował fragment Pism Hebrajskich zawierający imię Boże.

Za słusznością takiego postępowania przemawia spostrzeżenie, które niegdyś poczynił R. B. Girdlestone, dyrektor Wycliffe Hall w Oksfordzie, i to zanim odkryto rękopisy poświadczające, że grecka *Septuaginta* pierwotnie zawierała imię Jehowa. Oto jego hipoteza: „Jeśli w tym przekładzie *[Septuagincie]* zachowano to słowo [Jehowa] lub jeśli nawet używano innego słowa greckiego w miejsce *Jehowa,* a innego w miejsce *Adonaj,* to taki zwyczaj na pewno znalazł odzwierciedlenie w wypowiedziach i wywodach NT. Kiedy więc nasz Pan cytował Psalm 110, zamiast ‚Rzekł Pan Panu memu' mógł powiedzieć ‚Rzekł *Jehowa* do *Adoni'".*

Wychodząc z tego założenia (którego słuszność potwierdzają dostępne dziś dowody), Girdlestone dodał: „Gdyby chrześcijański uczony tłumaczył Grecki Testament na język hebrajski, to napotykając słowo Kuqioc, za każdym razem musiałby się zastanowić, na jaki prawdziwy hebrajski odpowiednik wskazuje kontekst; ta sama trudność pojawia się przy tłumaczeniu NT na wszystkie języki, jeśli tytuł *Jehowa* faktycznie występował w ST [w przekładzie *Septuaginty].* W wielu fragmentach wskazówką mogą być Pisma Hebrajskie: a zatem wszędzie, gdzie występuje wyrażenie ‚anioł Pański', wiadomo, że Panem jest *Jehowa;* podobnie rzecz się ma z wyrażeniem ‚słowo Pańskie' jeżeli za wzór przyjąć ST - a także z tytułem ‚Pan Zastępów'. Natomiast napotkawszy sformułowanie ‚mój Pan' albo ‚nasz Pan', musielibyśmy pamiętać, że określenie *Jehowa* byłoby nie do przyjęcia i należałoby użyć słowa *Adonaj* lub *Adoni" (Synonyms of the Old Testament,* 1897, s. 43). Właśnie na takiej podstawie we wspomnianych wcześniej przekładach Pism Greckich umieszczono imię Jehowa.

Pod tym względem wyróżnia się *Przekład Nowego Świata,* gdyż imię Boże w formie „Jehowa" pojawia się w nim w Chrześcijańskich Pismach Greckich 237 razy.

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Fragmenty kilku z wielu przykładów Chrześcijańskich Pism Greckich zawierających IMIĘ BOŻE. יהוה

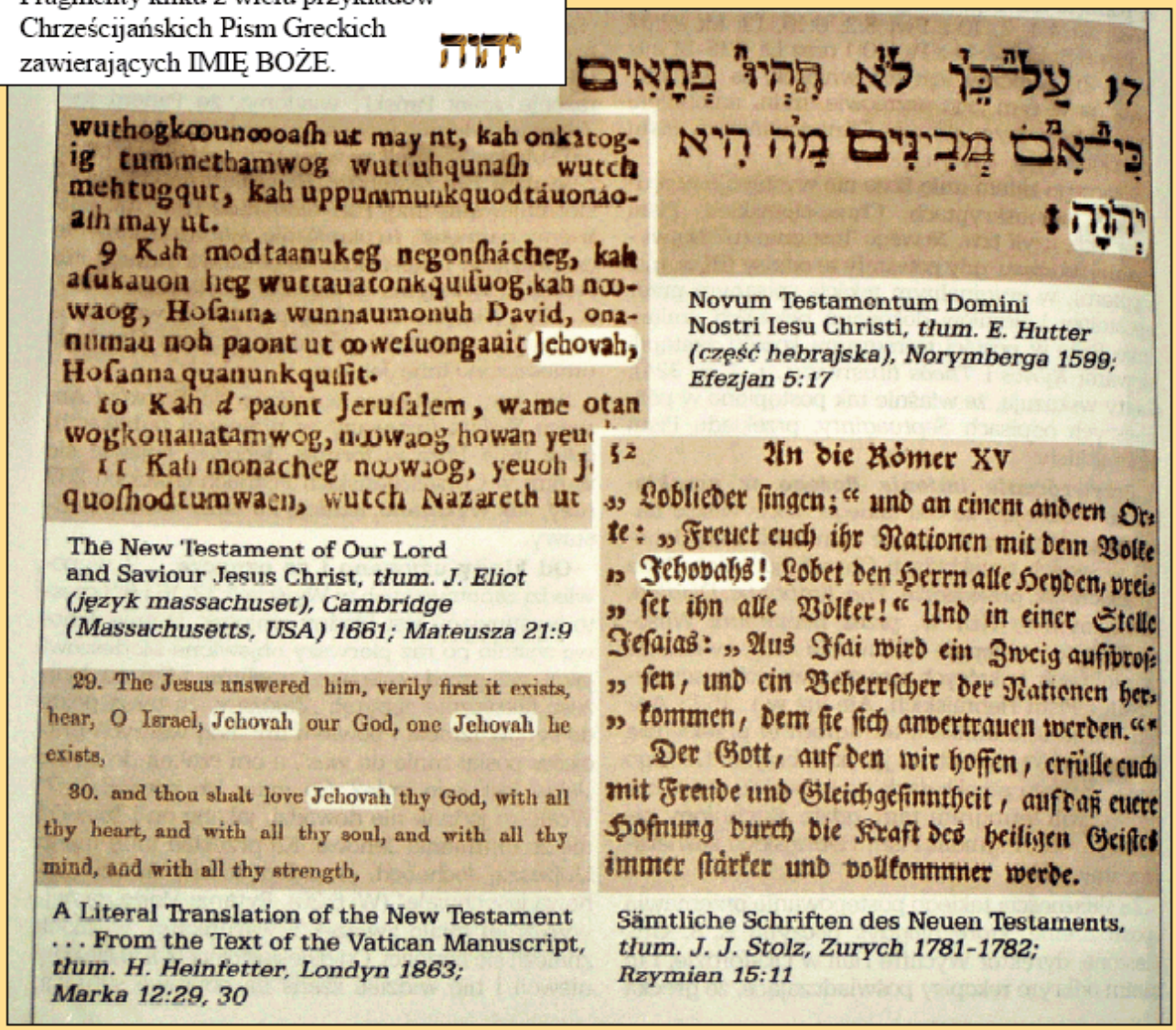

17 עַל־כֵּן לֹא תִהְיוּ פְתָאִים
כִּי־אִם מְבִינִים מַה הִיא
יְהוָה׃

Novum Testamentum Domini Nostri Iesu Christi, *tłum. E. Hutter (część hebrajska), Norymberga 1599; Efezjan 5:17*

wuthogkoounooaſh ut may nt, kah onkatog-
ig tummethamwog wuttuhqunaſh wutch
mehtugqut, kah uppummunkquodtáuonáo-
aſh may ut.
9 Kah modtaanukeg negonſhácheg, kah
aſukauon heg wuttauatonkquiſuog, kah noo-
waog, Hoſanna wunnaumonuh David, ona-
numau noh paont ut ooweſuonganit Jehovah,
Hoſanna quanunkquiſit.
10 Kah *d* paont Jeruſalem, wame otan
wogkouanatamwog, noowaog howan yeu
11 Kah monacheg noowaog, yeuoh J
quoſhodtumwaen, wutch Nazareth ut

The New Testament of Our Lord and Saviour Jesus Christ, *tłum. J. Eliot (język massachuset), Cambridge (Massachusetts, USA) 1661; Mateusza 21:9*

52 An die Römer XV

„Loblieder ſingen;“ und an einem andern Orte: „Freuet euch ihr Nationen mit dem Volke „Jehovahs! Lobet den Herrn alle Heyden, preiſet ihn alle Völker!“ Und in einer Stelle Jeſaias: „Aus Iſai wird ein Zweig aufſproſſen, und ein Beherrſcher der Nationen herkommen, dem ſie ſich anvertrauen werden.“*

Der Gott, auf den wir hoffen, erfülle euch mit Freude und Gleichgeſinntheit, auf daß euere Hofnung durch die Kraft des heiligen Geiſtes immer ſtärker und vollkommner werde.

Sämtliche Schriften des Neuen Testaments, *tłum. J. J. Stolz, Zurych 1781-1782; Rzymian 15:11*

29. The Jesus answered him, verily first it exists, hear, O Israel, Jehovah our God, one Jehovah he exists,

30. and thou shalt love Jehovah thy God, with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind, and with all thy strength,

A Literal Translation of the New Testament . . . From the Text of the Vatican Manuscript, *tłum. H. Heinfetter, Londyn 1863; Marka 12:29, 30*

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

TŁUMACZ, KTÓRY DARZYŁ SZACUNKIEM IMIĘ BOŻE

W listopadzie 1857 roku 26-letni misjonarz Hiram Bingham II przybył z żoną na Wyspy Gilberta (obecnie część Kiribati). Statek, którym przypłynęli, został opłacony ze skromnych datków zebranych przez dzieci pewnej amerykańskiej szkółki niedzielnej. Sponsorzy nazwali statek *Jutrzenka*, gdyż wierzyli w nadchodzące Millennium.

Barrie Macdonald w swej książce napisał: „Bingham był wątłego zdrowia. Często cierpiał na dolegliwości jelitowe. Miał przewlekłe problemy z krtanią, co utrudniało mu publiczne przemawianie. Słaby wzrok nie pozwalał mu czytać więcej niż dwie—trzy godziny dziennie" (*Cinderellas of the Empire*).

Mimo to Bingham postanowił nauczyć się języka gilbertańskiego. Nie było mu łatwo. Początkowo wskazywał palcem różne przedmioty i pytał ludzi, jak je nazywają. Gdy utworzył spis około dwóch tysięcy słów, jednemu z nawróconych płacił dolara za każde następne sto słów, które doda do tej listy.

Wytrwałość Binghama przyniosła piękne owoce. Kiedy w roku 1865 musiał z powodów zdrowotnych opuścić Wyspy Gilberta, zdążył już nadać językowi gilbertańskiemu formę pisaną oraz przetłumaczyć Ewangelie według Mateusza i według Jana. Gdy w roku 1873 wrócił na wyspy, przywiózł ze sobą kompletny przekład Nowego Testamentu. A w roku 1890, po 17 latach dalszych wysiłków, ukończył tłumaczenie całego Pisma Świętego na gilbertański.

Przekład Binghama jest używany w Kiribati po dziś dzień. Czytelnicy mogą zauważyć, że tłumacz posłużył się imieniem Bożym (po gilbertańsku Iehova) tysiące razy w Starym Testamencie i przeszło 50 razy w Nowym Testamencie. Hiram Bingham to tłumacz, który niewątpliwie darzył szacunkiem imię Boże.

BIBLIA BINGHAMA PO GILBERTAŃSKU

Zdjęcia u góry: z książki Alfreda M. Binghama „The Tiffany Fortune"

BIBLIA W JĘZYKU ROTUMAŃSKIM

atakoa, ma ia es koroa pau ia na se te' ne iris 'atakoa ne ro'ait se ja: 13 ne ‹‹Le'et ma ne la he' se as 'on Jihova, ia täla a'máür.›› 14 Ma te'is, ka 'inea ne

BIBLIA W JĘZYKU BATACKIM (TOBA)

manjou Ibana. 13 Songon na nidok ni na tarsurat i: "Manang ise na manjou Jaho-wa mangido pangurupion, malua do."

PRZEKŁAD NOWEGO ŚWIATA W JĘZYKU ANGIELSKIM

to all those calling upon him. 13 For "everyone who calls on the name of Jehovah will be saved."[s] 14 However, how will they call on him in whom they

x 2Th 1:8 Heb 4:2 1Pe 4:17
y Isa 53:1 Joh 12:38
z Joh 4:42 Joh 17:20
a Ga 3:2

Różne przekłady zawierające imię Boże w Rzymian 10:13

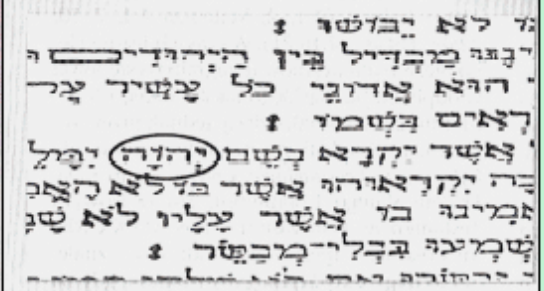

HEBRAJSKI FRAGMENT BIBLII W PRZEKŁADZIE HUTTERA

Czy w Nowym Testamencie powinno występować imię Boże Jehowa?

Biblia Binghama - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże Jehowa w różnych językach:

angielski - Jehovah
awabakal - Yehóa
bugotu - Jihova
duński - Jehova
efik - Jehovah
fidżijski - Jioya
fiński - Jehova
francuski - Jéhovah
futuna - Ihova
hiri motu - Iehova
hiszpański - Jchová
holenderski - Jehovah
igbo - Jehoya
japoński - Ehoba
joruba - Jehofah
kantoneski -Yehwowah
maoryski - Ihowa
mwala-malu - Jihova
narrinyeri - Jehoyah
nembe - Jihova
niemiecki - Jehova
petats - Jihouva
polski - Jehowa
portugalski - Jeová
rumuński - Iehova
samoański - Ieova
suahilijski - Yehova
suto - Jehova
szwedzki - Jehova
tagalski - Jehova
tahitański - Iehovah
tongan - Jihova
venda - Yehova
węgierski - Jehova
włoski - Geova
xosa - uYehova
zulu - uJehova

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

יהוה IMIĘ BOŻE JEHOWA W RÓŻNYCH JĘZYKACH

Imiê Jehowa w ró¿nych jêzykach - czê¶æ II

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

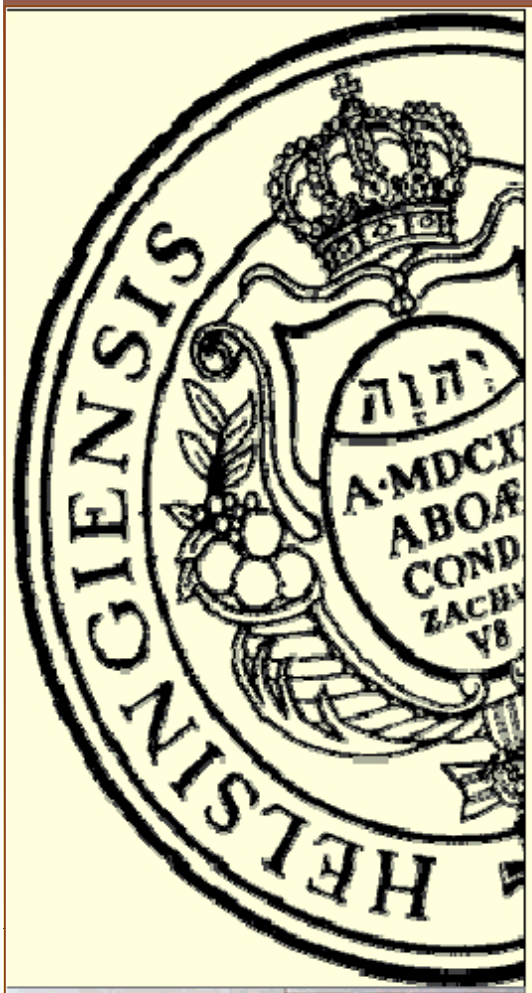

Czy to Świadkowie Jehowy? - pytanie to pojawiło się w tytule fińskiego wydawnictwa *Bulletin of the University of Helsinki* (Biuletyn Uniwersytetu Helsińskiego). Zamieszczono w nim list profesora Jormy Palo. Oto fragment: „Przyjrzałem się uważniej pieczęci naszego uniwersytetu, widniejącej na okładce *Bulletin*. Pośrodku górnej części zauważyłem hebrajski napis. O znaczenie zapytałem mojego gościa - Żyda, znającego ten język. Okazało się, że interesujące mnie słowo brzmi po fińsku Jehowa.

Niektórzy byli zaskoczeni faktem, iż na pieczęci tej fińskiej uczelni znajduje się imię własne Boga. Jednakże uniwersytet ten ma już 350 lat, a gdy go zakładano, imię Jehowa było powszechnie znane i używane w całej Europie. Można je ujrzeć na wielu gmachach użyteczności publicznej, monetach i pieczęciach z tamtego okresu.

W bieżącym stuleciu chrześcijaństwo nie używa imienia Bożego. Wcześniejsze zainteresowanie tym imieniem wygasło. Tylko jedna społeczność posługuje się nim przy oddawaniu czci Bogu i je oznajmia, zgodnie z pierwszymi słowami modlitwy wzorcowej: „Nasz Ojcze w niebiosach, niech imię Twoje będzie uświęcane" (Mateusza 6:9). Właśnie dlatego, po odczytaniu tego imienia na uniwersyteckiej pieczęci, natychmiast skojarzono je ze Świadkami Jehowy.

Kuhmoinen - Finlandia

Stela - Église de Cempuis (Oise) - Francja

W kościele - Finlandia

Pieczêæ fińskiej uczelni - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

19 z 692

Imiê Jehowa na tablicy kamiennej w Bawarii

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

GINGST liegt etwa 12 km nordwestlich der Inselhauptstadt Bergen, und somit im weniger touristisch frequentierten Westteil der Insel Rügen. Recht unscheinbar ist das Ortsbild von Gingst. Sehenswert ist neben dem interessanten Museum nur noch die Kirche am begrünten Marktplatz. Dort befindet sich die Pfarrkirche ST. Jacobi, die im 14./15. Jh. erbaut wurde. Besondere Beachtung findet die Inschrift oberhalb des Eingangs. Dort erscheint nämlich der persönliche Eigenname des Gottes der Bibel – JEHOVA. Dieser Name ist der gebräuchlichste im deutschen Sprachraum, und er stützt sich auf die Konsonanten JHWH. Die ältesten hebräischen Handschriften enthalten den Namen in Form von vier Konsonanten, gewöhnlich Tetragrammaton oder Tetragramm genannt, von griechisch tetra, „vier", und grámma „Buchstabe". Man kann sie im Deutschen mit JHWH (oder JHVH) transkribieren.

Srebrne monety - wybito je z polecenia niemieckiego landgrafa Wilhelma V, panującego w latach 1627-1637. Środkowa Europa była wówczas uwikłana w wojnę trzydziestoletnią, w której katolicy walczyli z protestantami. Wilhelm V popierał protestantów. Aby pokryć ogromne koszty tego konfliktu, ze wszystkiego srebra, które posiadał, kazał wybić monety.

W ewangelickim kościele w Weimarze, imię Boże umiejscowiono pod baldachimem ambony - NIEMCY.

20 z 692

W ko¶ciele Weimarze - Niemcy - JHVH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże w ewangelickim kościele św. Jerzego w miejscowości Bad Salzdetfurth, na suficie.

Imię Boże **Jehovah** nad wejściem do jednej z sal muzeum królewskiego. Aufschrift: **Jehovah**. Alexander-König-Museum, in der Eingangshalle. Bonn. Adresse: Adenauerallee 150-164.

Tetragram na kościele przy Schloss-Kirche w berlińskiej dzielnicy Berlin-Buch. Tetragramm, Berlin-Buch, Alt-Buch 36, Schloss-Kirche, im Giebel außen.

Tetragram nad ołtarzem w kaplicy, w miejscowości Braunlage. Tetragramm, Friedhofskapelle, Braunlage.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragram przy kościele na tablicy w trójboku.
Tetragramm in der St. Laurenzius Kirche aussen auf Tafel im Dreieck.

IOVA fasadzie ratusza w Memmingen.
IOVA an der Rathausfassade, Memmingen.

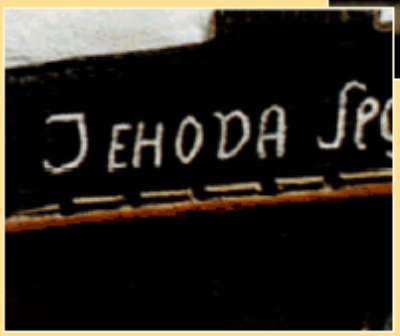

Imię Boże w formie JEHOVA na domu w Eschwege.
JEHOVA, Haus Fachwerkhaus, Oberdünzenbach, Eschwege.

Ko¶cio³y - Niemcy - imiê Bo¿e - czê¶æ II

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

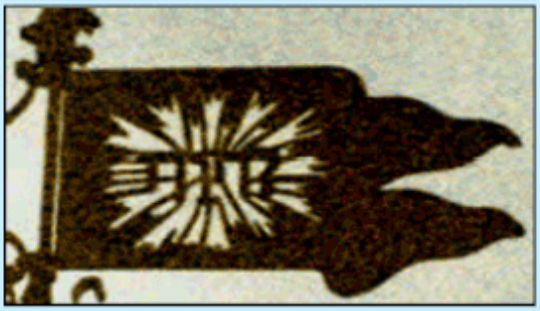

Tetragram na ratuszu w Schonnebeck b. Münster.
Tetragramm am Rüschhaus, (Dichter Rainer Maria Rilke) Wetterfahne. Schonnebeck b. Münster.

Tetragram nad amboną w ewangelickim kościele z 1782 roku w Schlepzig.
Tetragramm in der ev. Dorfkirche von 1782, über dem Kanzelaltar. Schlepzig.

Imię Boże Jehova w biblijnym wersecie, na jednym z nagrobków z 1988 roku gminnego cmentarza w Puderbach.
Jehova auf dem Gemeinde-Friedhof, Grabstein von 1988. Puderbach, Westerwald.

Ko¶cio³y - Niemcy - imiê Bo¿e - czê¶æ III

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Napis **IEHOVE** nad wejściem do kościoła.

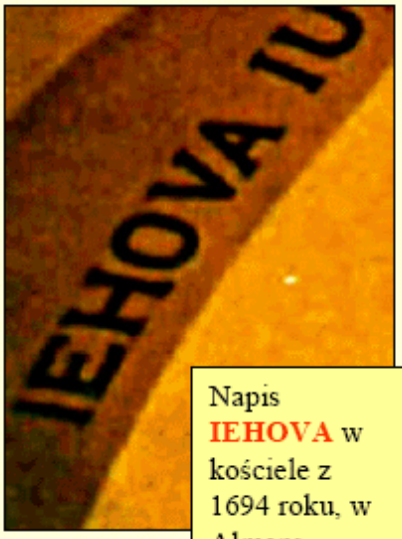

Napis **IEHOVA** w kościele z 1694 roku, w Almens, Szwajcaria.

Imię Boże SZWAJCARIA

Basel. Tetragram am Rathaus von 1504, am Marktplatz, im Gemälde „Justiziar" mit Gesetzestafel. Bazylea. Tetragram na ścianie Ratusza z 1504 roku.

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

25 z 692

Praga - most Karola - JHVH

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragram **Norwegen** - Kapelle im Königschloss, Oslo.

Jerba, **Tunezja**, Synagoga

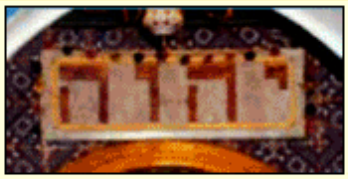

Höhlenklöster, Kiew, **Ukraina** – Kijów.

Ewangelicki kościół w Himmelfahrt – **Rumunia**.

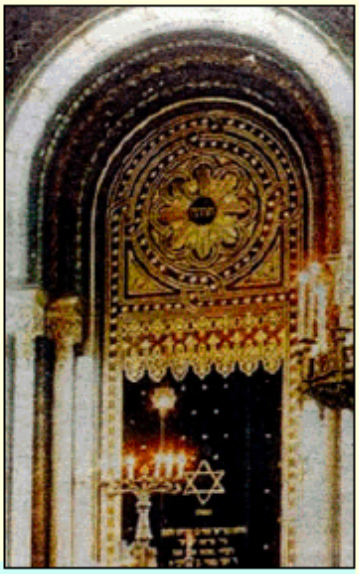

Die große Synagoge am Brückenbauer 29, Bukarest, Rumänien
Tetragram w wielkiej synagodze, Bukareszt.

Ko¶cio³y - Rumunia - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

NOVÁ PAKA (niem. Neupaka) - **miasto w Czechach**.
Kościół Świętego Mikołaja (Kostel svatého Mikuláše).
Przebudowany w 1872 roku.
Z lewej strony od drzwi wejściowych do kościoła
znajduje się posąg z tetragramem **JHWH**.

Forres - miasto położone na północy **Szkocji**.
Napis na herbie: **Jehovah** Tu Mihi Deus Quid Deest.
http://www forres-net co uk

Czechy - Nova Paka - rze¼ba - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

La Orotava / Teneryfa - **Hiszpania**
Kościół Nuestra Senora de la Conception (Matki Bożej Niepokalanego Poczęcia) z początku 16 wieku. Przebudowany w latach 1768 - 1788. Tetragram Imienia Bożego **JHWH**.

Visovac - Chorwacja. Klasztor znajduje się na małej wysepce. Od XIV wieku klasztor zamieszkują franciszkanie, którzy strzegą drogocennych starych obrazów i dzieł sztuki. Na jednym z obrazów Tetragram **JHWH**.

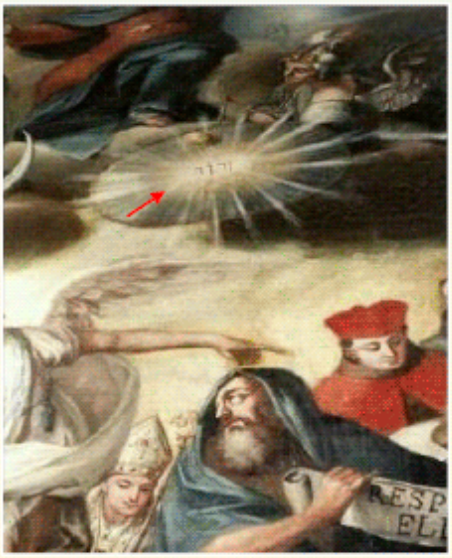

Visovac - Chorwacja - klasztor - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Haus zum Erker, Rathausgasse, unter dem Dachgiebel, Aarau, Schweiz. Tetragram na wewnętrznej stronie dachu, Aarau, **Szwajcaria**.

Chiesa di San Lorenzo a Fornio (Parma).

Soglia del presbiterio della chiesa italiana di Vezzo, frazione di Stresa (Novara).

IMIĘ BOŻE w Italii (Włochy)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragram Maastricht, im Rathaus 1664, Holland
Tetragram w sali ratusza miejskiego w Maastricht, Holandia.

Jehovah Salvatori-Kirche, Strijen, Holland.
Napis **JEHOVAH** w kościele Zbawiciela w Strijen, Holandia.

IMIĘ BOŻE w Holandii

Jehovah Niederlande, Beetsterzwaag, Rev. Kirche
Napis **JEHOVAH** nad wejściem do kościoła, Beetsterzwaag, Holandia.

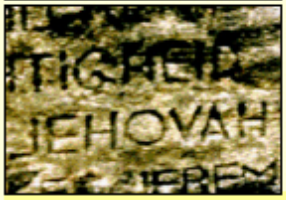

Jehovah Niederlande, Nimwegen,
Bibelhaus, Haus Gedenkstein, Holland.
Na fundamencie domu w Nimwegen, napis **JEHOVAH** pojawia się trzy razy.

Holandia - imiê Jehovah na fundamencie domu

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Middelstum /Asingaborg - Holandia
Mała miejscowość w prowincji Groningen. Brama wjazdowa do zamku (zburzony w 1744 roku). Ozdobny kartusz z napisem: „Tylko Bogu Cześć i Chwała". Tetragram imienia Bożego, wskazuje na wymowę - **Jehowa**. Obecnie budynek mieszkalny.

Prades - Francja
Mała miejscowość leżąca w regionie Haute-Loire. Kościół Saint-André z XIII wieku. Tetragram imienia Bożego **JHWH**.

Middelstum - Holandia - Tetragram / Jehowa

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Strasbourg - Francja. Kościół Saint-Pierre-le-Vieux z 1130 roku. To niezwykły budynek, w późniejszym okresie dobudowano następny połączony ścianami. Obecnie to kościół katolicki i protestancki o tej samej nazwie. Na ołtarzu imię Boże **JEOUA**.

Trégarvan - Francja.
Małe miasteczko w Bretanii. Kościół **Saint Budoc** z 16 wieku został częściowo odbudowany w 18 wieku. Na ołtarzu tetragram **JHWH**.

Strasburg - Francja - ko¶ció³, Jeoua

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże - FRANCJA

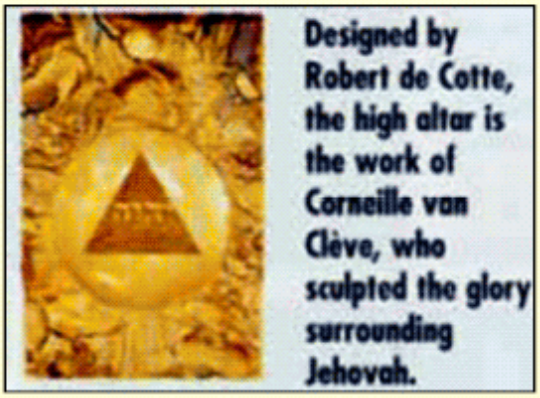

Tetragram Hochaltar, Versailles, Schlosskirche, Frankreich.
(Imię Boże w Wersalu).

Tetragram Frankreich Basilika, Fourviére b. Lyon.
(Tetragram w katolickiej bazylice w Fourviére, Lyonie).

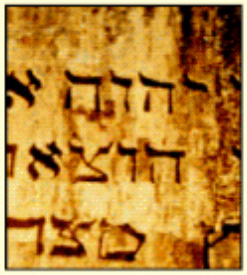

Tetragram na fundamencie domu w Nimwegen, w Belgii.

Kaplica świętej Anny (St. Anneskappelle) w Londynie, Anglia. Tetragram widzimy nad tablicą dziesięciu przykazań.

Belgia - Tetragram na fundamencie domu

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragram – Imię Boże zapisane czterema hebrajskimi spółgłoskami **JHWH**
Old Cathedral (Stara Katedra).
St. Louis – Stany Zjednoczone
W pewnej broszurze tak opisano fasadę tego kościoła: „Portyk jest zwieńczony pięknym frontonem, w którego środku widnieją wielkie pozłacane hebrajskie litery niewymawialnego imienia Bożego” - *The Story of the Old Cathedral.*

IMIĘ I ZARAZEM GWARANCJA

Imię Boże, **Jehowa** (**Jahwe**), nie jest po prostu jakąś etykietą*. Dlaczego? Imię to znaczy „On powoduje, że się staje”. Najprościej mówiąc, Bóg odznacza się tak wielką miłością i dysponuje taką mocą oraz wiedzą, że potrafi stać się, kimkolwiek zechce, by wykonać swe zamierzenie i spełnić dane przez siebie słowo. Może na przykład stać się Wybawcą prawych, Niszczycielem niegodziwych, miłującym Ojcem albo Tym, który wysłuchuje modlitw.

„Ja jestem Boski”- mówi **Jehowa** „Tym, który od początku oznajmia zakończenie (...); Tym, który mówi: ‚Mój zamiar się ostoi i uczynię wszystko, w czym mam upodobanie' ” (Izajasza 46:9, 10). Ponieważ Bóg jest zawsze wierny swoim postanowieniom, a w grę wchodzi także Jego dobre imię, możemy mieć pewność, iż Jego spisane Słowo się spełni. „Bóg nie jest człowiekiem, by miał kłamać” (Liczb 23:19).

* Imię **Jehowa** (**Jahwe**) nie jest tytułem w rodzaju Wszechmocny, Stwórca, Bóg czy Pan. W hebrajskim tekście Biblii pojawia się ono około 7000 razy. Nadał je sobie sam Bóg. W Księdze Wyjścia 3:15 czytamy: „**Jahwe**, (...) Takie jest moje imię na wieki i tak mają Mnie nazywać wszystkie pokolenia” -

Biblia warszawsko-praska.

„Niewymawialne imię”?

St. Louis - USA - Stara Katedra

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

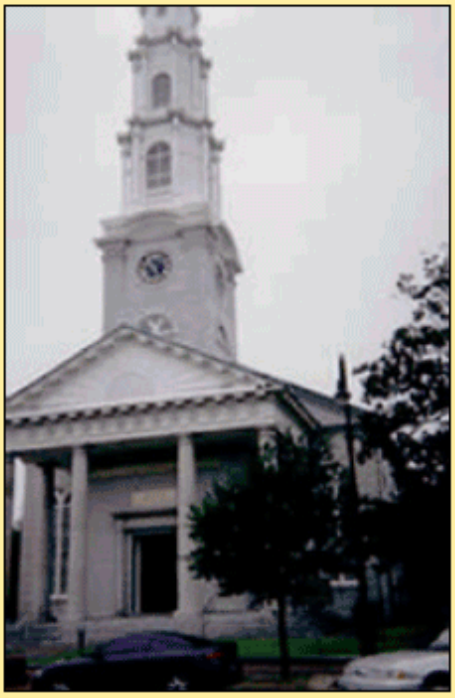

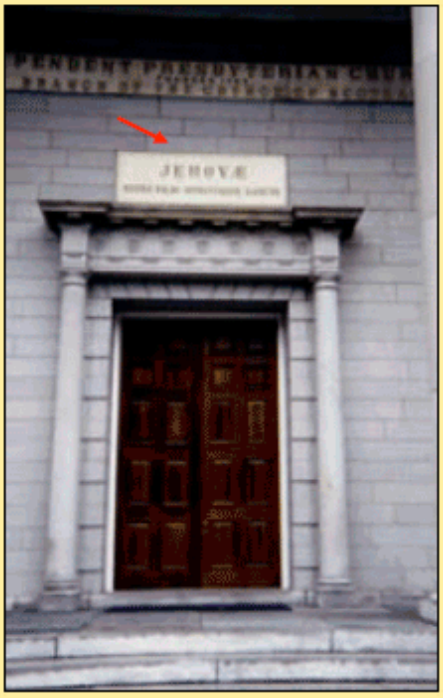

Napis **JEHOVE** nad wejściem do kościoła prezbiteriańskiego, Georgia, USA. Independent Presbyterian Church 1776, Georgia, USA.

Imię Boże **Iehova** na tablicy dziękczynnej w kościele Kawaihao.

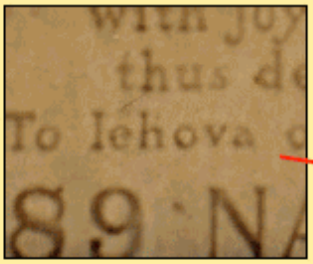

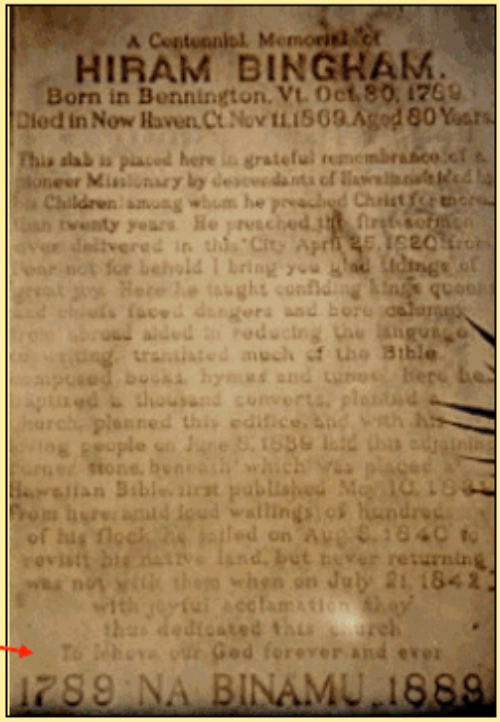

Ko¶cio³y - imiê Bo¿e - USA

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragram **JHWH** na ścianie rosyjskiego ortodoksyjnego kościoła w Darmstadt.
Tetragramm an der russisch-orthodoxen Kirche auf Mathildenhöhe Wandbild.

Imię Boże w Niemczech

Imię Boże **Iehova** na budynkach przy Lange Str. Name im Fachwerk. Fachwerkhaus, Bad Salzuflen, Lange Str.

Imiê Bo¿e w Niemczech na budynkach

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Bordesholm - Niemcy
Budowę kościoła klasztornego rozpoczęto w 1309 roku. Ołtarz główny pochodzi z 1727 r. Jest darem księcia Carla Friedricha von Schleswig-Holstein-Gottorf. Imię Boże **Jehovae** i **JHWH**.

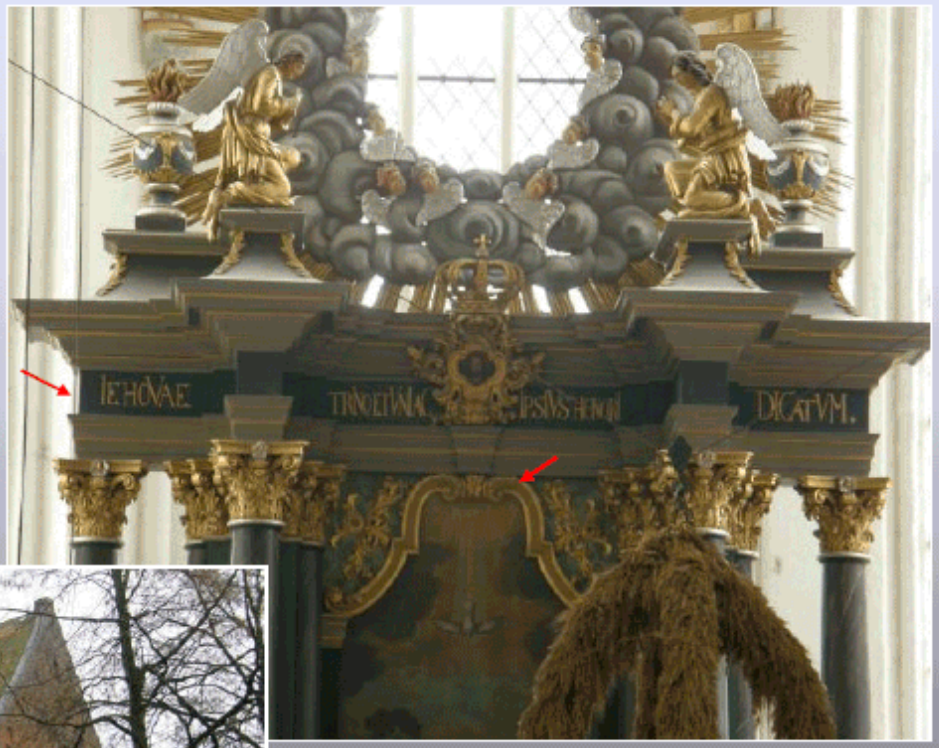

37 z 692

Bordesholm - Niemcy - Jehovae, JHWH

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jerozolima - synagoga a za nią grób króla Dawida. Jest to drugie najbardziej święte miejsce dla Żydów, po Ścianie Płaczu. Na płycie imię Boga po hebrajsku - **JHWH**.

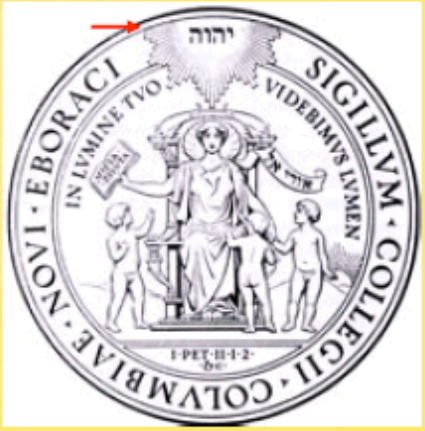

Uniwersytet Columbia w Nowym Jorku. Pieczęć uczelni zaprojektowana w 1755 rok - obecnie nie używana. Można ją znaleźć w co najmniej dziesięciu miejscach wewnątrz budynku uniwersytetu. Na pieczęci znajdujemy pięć symbolicznych odniesień do Boga i Biblii - 1 Piotra 2: 1,2; Dz.7: 38; Psalm 27: 1; Malachiasza 4: 2. W promieniu widzimy tetragram imienia Bożego - **JHWH** - odniesienie do Psalmu 36: 9.

Uniwersytet Columbia w Nowym Jorku - JHVH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże **Jehowa** na budynku w Barbis / Harz - Niemcy

Niemcy - Harz Imiê Bo¿e Jehowa

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże w Holandii

Kerkpad 4, Boxmeer
wapen van H. Petrus; rechtsonder: van Boxmeer

Imiê Bo¿e w Holandii

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Kościół Votiv w **Wiedniu** - **Austria** - uważany za jeden z najważniejszych przykładów wczesnego gotyku. Kościół został zbudowany po nieudanym zamachu na cesarza Franciszka Józefa. Pierwszy kamień został położony 24 kwietnia, 1856 roku. Tetragram - wokalizacja **Jehowa**.

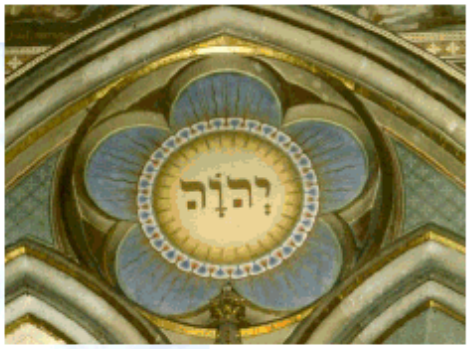

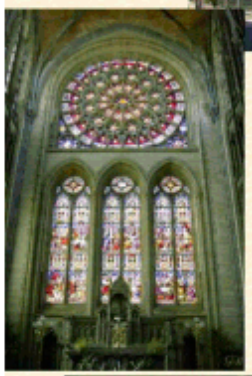

ARLON - Belgia - Kościół św. Marcina. Zbudowany w latach 1907 - 1914. **JHWH** na witrażu.

Wiedeñ - Austria - Ko¶ció³ Votiv - JHWH

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

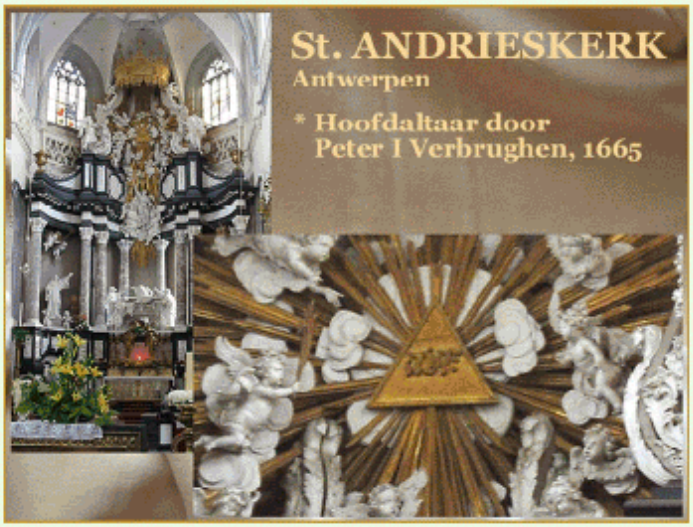

Antwerpia - Belgia

Godsnaam verwerkt in gewelfschildering

Tetragrammaton verwerkt in altaar

Belgia - Antwerpia - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Lier (Belgia): Sint-Gummaruskerk; 16 e eeuw (Kardinaal Mercierplein). Tetragrammaton verwerkt in schilderij „Sint-Michiel" of „Val van Lucifer" van de Lierse schilder Mathias Berckmans (1600-1666).

Grimbergen - Tetragrammaton

Grimbergen (Belgia) - Bazylika św. Servatiusa -
Panien Norbertanek Fathers (1700).
JHWH na ołtarzu.

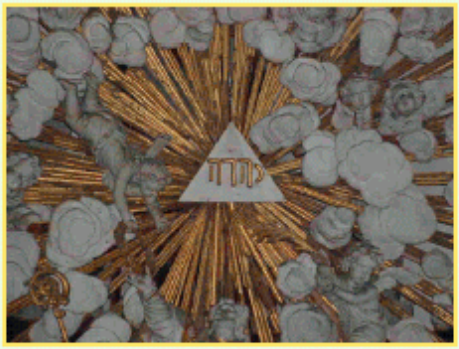

Kontich (Belgia): Sint - Martinuskerk; oudste gedeelte, 12e eeuw (Gemeenteplein) -
JHWH na ołtarzu.

Zamek w **Horst** - Belgia. Na suficie rzeźba z XVII wieku - **JHWH**.

Belgia - Grimbergen - JHWH na o³tarzu

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Antwerpia - Belgia. Tetragrammaton verwerkt in preekstoel (1697) door HF Verbruggen.

Beloeil - Belgia. Zamek Beloeil. Godsnaam verwerkt in schrijn - imię Boże **Jehowa**.

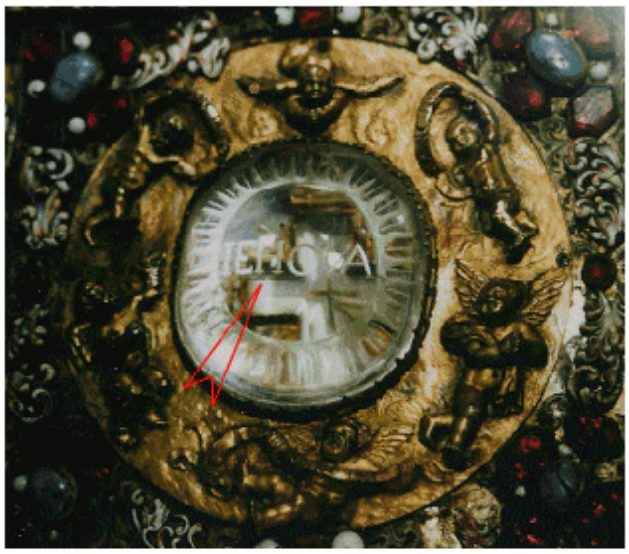

Brugge - Belgia. Sint Salvatorkathedraal.

Belgia - Beloeil - imiê Bo¿e Jehowa

[powrót]

יהוה יַהְוֶה יְהוָה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Sint - Stefanuskerk, 14e eeuw (Margrieststraat, Academiestraat). Tetragram **JHWH** na witrażu.

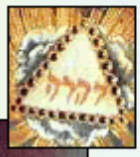

Gent - Belgia

Kościół Ojców Karmelitów z XVIII wieku (Burgstraat). Tetragram **JHWH** na ambonie.

Sint - Niklaaskerk; 13e eeuw (Korenmarkt) Tetragram na ołtarzu z XVII wieku.

Portret van Hippolytus Desiderius Metdepenningen (1799-1881) - członek Rady Gentse Loge - medal **JHWH**.

Belgia - Gent - medal JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Ansouis miejscowość w południowo - wschodniej Francji. Tetragram - **JHWH** - zapisany literami hebrajskimi w kościele parafialnym św. Marcina z XVII wieku.

Evergem - miasto w północnej Belgii. Tetragram na ambonie w kościele zbudowanym w latach 1785-1791.

Więcej przykładów z imieniem Bożym na stronie:
http://www biblianeerlandica be

Belgia - Evergem - Tetragram na ambonie

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

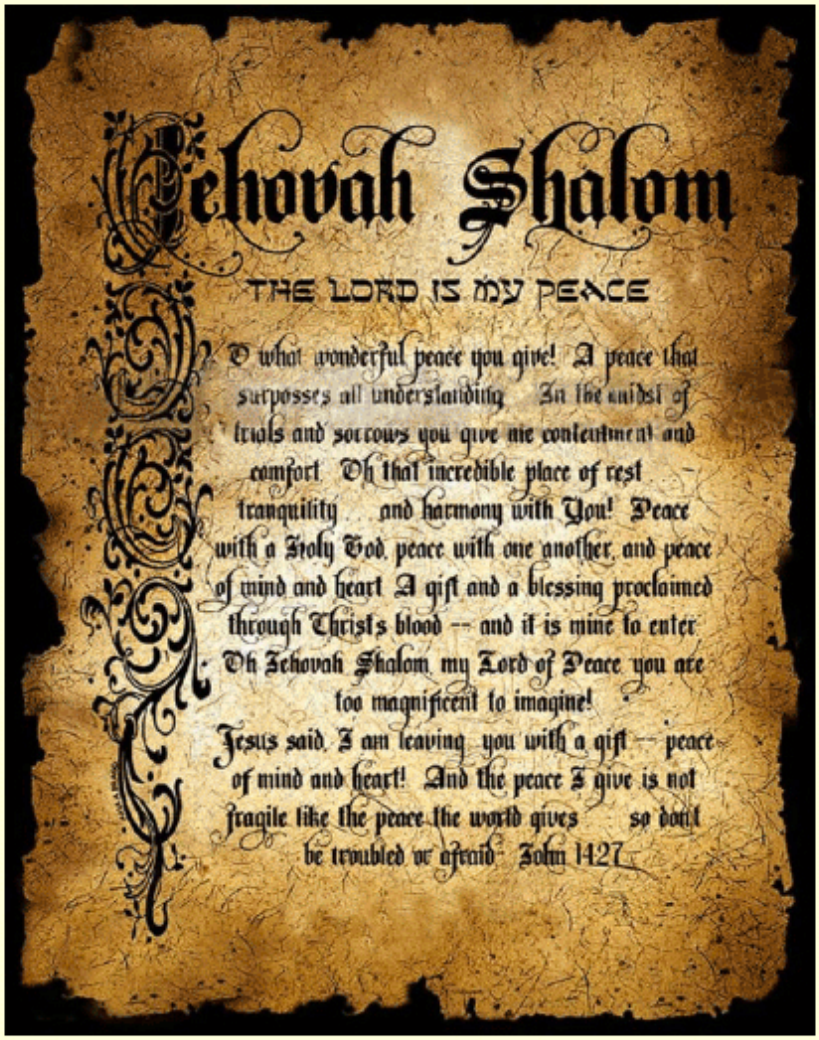

Tekst „masorecki”

Tekst masorecki JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Ten podręcznik do studiowania Biblii został przemycony do obozu koncentracyjnego i zmieścił się w pudełku od zapałek.

Miniaturowa Biblia angielska z 1765 roku, o wysokości 42 milimetry.

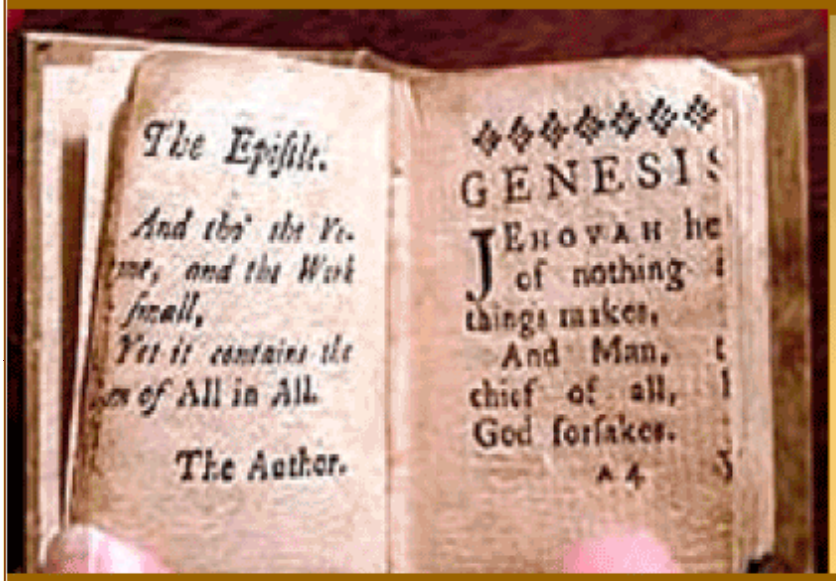

Miniaturowa Biblia angielska z 1765

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

JAN WESSEL GANSFORT
(1419-1489)

„Wiara żyje nie przez uczynki, ale w uczynkach" *(Jan Wessel)*

W pismach Wessela imię Boże zazwyczaj występuje w formie „**iohauah**".
Ale co najmniej dwa razy pojawia się też wersja bardziej zbliżona do formy „**Jehowa**".

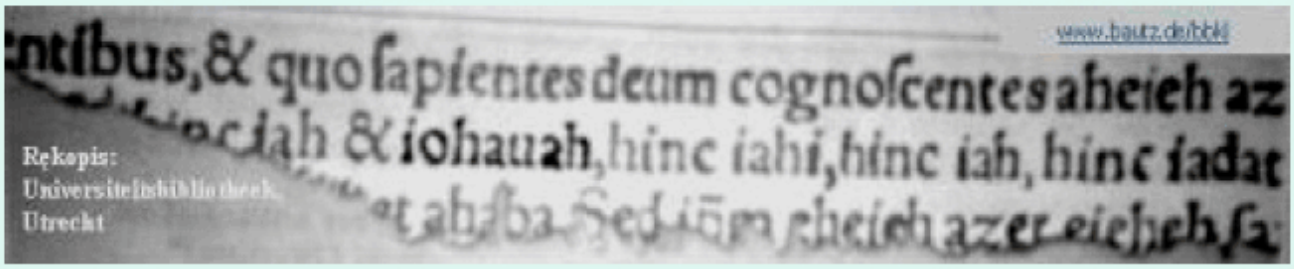

Urodził się w holenderskim mieście Groningen. Studiował hebrajszczyznę i grekę oraz dobrze znał pisma Ojców Kościoła. W 1473 roku Wessel odwiedził Rzym. Spotkał się tam z papieżem Sykstusem IV. Pewnego razu Sykstus powiedział do niego: „Mój synu, proś, o co chcesz, a damy ci to" (...) „Proszę zatem, byś mi podarował grecką i hebrajską Biblię z Biblioteki Watykańskiej". Papież spełnił jego prośbę, ale nadmienił, że Wessel postąpił głupio – powinien był zażądać biskupstwa!

Jan Wessel sprzeciwiał się pewnym wypaczeniom w Kościele, (np. sprzedaż odpustów nazwał kłamstwem i oszustwem, kwestionował dogmat o nieomylności papieża) jednak do końca pozostał katolikiem. Nigdy nie potępiono go jako heretyka. Później jednak fanatyczni mnisi usiłowali zniszczyć jego pisma, uznawane za nieprawomyślne. Do czasu wystąpienia Lutra o Janie Wesselu niemal zupełnie zapomniano. Jego dzieła nie zostały wydrukowane, a z rękopisów przetrwały tylko nieliczne. Pierwsza edycja dzieł Wessela ukazała się w latach 1520-1522. Znalazł się w niej list, w którym Luter osobiście wyraził się z docenianiem o pismach Wessela. Chociaż nie był reformatorem tak jak Luter, to otwarcie potępiał pewne nieprawidłowości, które doprowadziły do wybuchu reformacji.

Dzieło Cyclopedia pod redakcją McClintocka i Stronga uznaje go za „najważniejszego przedstawiciela ludów germańskich, który przetarł szlak reformacji".

Natomiast Luter posunął się nawet do stwierdzenia: „Gdybym wcześniej jego dzieła czytał, mniemaliby moi przeciwnicy, żem wszystko do niego zapożyczył, tak dalece zgadzają się moje myśli z jego myślami".

Wessel Gansfort (1419-1489) and Northern Humanism, strony 9,15.

Jan Wessel Gansfort (1419-1489)

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Johann Eck urodził się w 1486 roku w południowych Niemczech. W wieku 24 lat był już profesorem teologii na uniwersytecie w Ingolstadt, gdzie pracował aż do śmierci w roku 1543. Eck żył współcześnie z Marcinem Lutrem i nawet przez pewien czas się z nim przyjaźnił. Luter jednak zapoczątkował reformację protestancką, Eck natomiast bronił Kościoła katolickiego. Książe Bawarii zlecił Eckowi przetłumaczenie Biblii na język niemiecki. Dzieło to ujrzało światło dzienne w roku 1537. Jak podaje pewien leksykon, wiernie trzyma się ono tekstu orginalnego i „zasługuje na to, by je darzono większym niż dotychczas uznaniem" *(Kirchliches Handlexikon)*. W tłumaczeniu Ecka Księga Wyjścia 6:3 brzmi: „Jam jest Pan, który się ukazał Abraamowi, Izaakowi i Jakubowi jako Bóg Wszechmogący: a mojego imienia Adonaj nie objawiłem im". Eck dodał na marginesie komentarz: „Imię Adonaj **Jehoua**". Według wielu badaczy Biblii jest to pierwsza wzmianka o imieniu Bożym w niemieckiej Biblii.

Biblia Ecka - 1558

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia genewska,

przetłumaczona przez Williama Whittinghama i jego współpracowników. Została wydana w roku 1560 w Szwajcarii, we francuskojęzycznej Genewie.Wkrótce zyskała sobie w Anglii grono gorliwych czytelników. Biblia genewska stała się oficjalnym przekładem w Szkocji. Powszechnie używano jej też w Anglii i zdaniem niektórych właśnie ją wzięli ze sobą pielgrzymi w roku 1620 na słynną wyprawę do Ameryki Północnej. Biblię tę zabrano też do innych kolonii brytyjskich - nawet do najdalej położonej Nowej Zelandii. W roku 1845 jej egzemplarz nabył do swoich zbiorów gubernator George Grey. W porównaniu z wcześniejszymi Bibliami łatwiej się ją czytało. Był to pierwszy angielski przekład z ponumerowanymi wersetami; system ten jest powszechnie stosowany po dziś dzień. Zawierał również żywą paginę - u góry każdej strony podano kilka kluczowych słów, dzięki którym czytelnik mógł szybciej odnaleźć określony fragment. Oprócz tego zamiast grubego pisma gotyckiego, wzorowanego na gotyckim piśmie odręcznym, wprowadzono wyrazisty krój czcionki podobny do tego, który nawet obecnie jest używany w angielskich wydaniach Biblii.

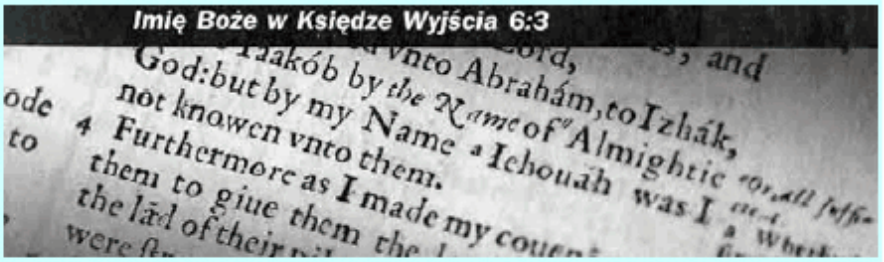

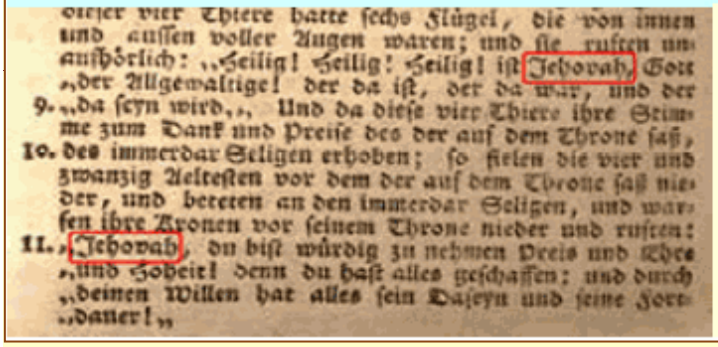

Heilig! Heilig! Heilig ist Jehovah, Gott, der Allgemaltige! - „Święty! Święty! Święty jest Jehowa, Bóg Wszechmogący!" - To jedno ze zdań tekstu, przedstawionego obok. Bliższe szczegóły pochodzenia tego zdjęcia nie są znane.

Biblia genewska - 1560

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

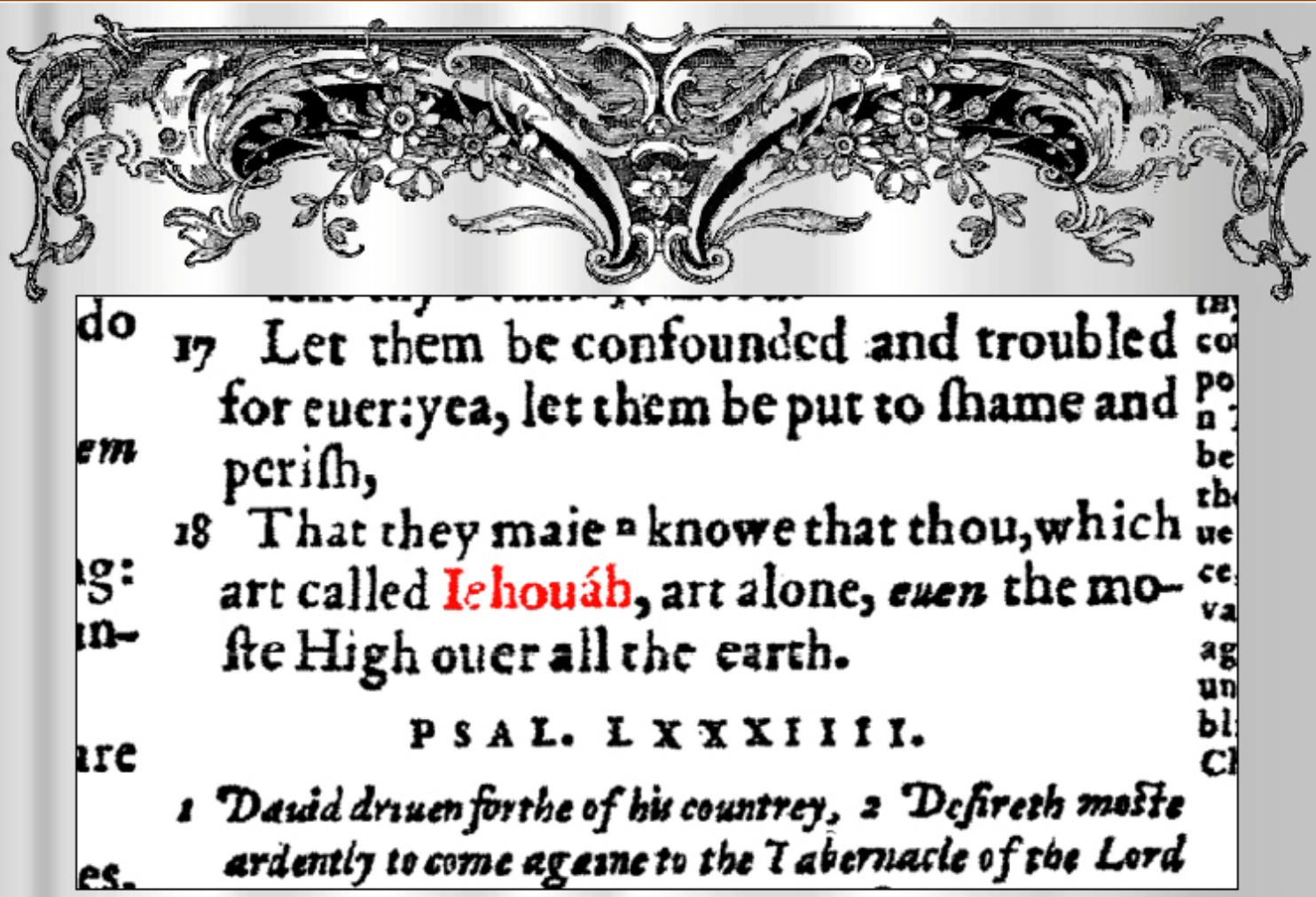

do

17 Let them be confounded and troubled for euer: yea, let them be put to ſhame and periſh,

em

18 That they maie [n] knowe that thou, which art called Iehouáh, art alone, euen the moſte High ouer all the earth.

g:

n-

PSAL. LXXXIIII.

re

1 Dauid driuen forthe of his countrey, 2 Deſireth moſte ardently to come againe to the Tabernacle of the Lord

es.

The Geneva Bible (1560): God's name Iehouah (in older Latin transcription form), that is **Jehovah**.

Greek/Ελληνικά: Η μεταγραφή Ιεχουά (**Ιεχωβά**) στο εδάφιο Ψαλμός 83:18, από την Βίβλο της Γενεύης (Geneva Bible) του 1560.

The Geneva Bible - Ps. Jehouah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

4 Recordetur omnis oblationis tuæ, & holocaustum tuum pingue reddat. Sela.
5 Det tibi secundum cor tuum, & omne consilium tuum impleat:
6 Vt exultemus in salute tua, & in nomine Dei nostri trophæum erigamus, vbi implebit Iehoua omnes petitiones tuas.

4 יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ
וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה׃
5 יִתֶּן־לְךָ כִּלְבָבֶךָ וְכָל־
עֲצָתְךָ יְמַלֵּא׃
6 נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם
אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה
כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃

7 Nunc cognoui quòd seruauerit Iehoua vnctũ suum, exaudiet illũ è cœlis Sanctuarij sui in fortitudinibus saluris dexteræ suæ.
8 Hi in curru, & hi in equis: nos autem nominis Iehouæ Dei nostri recordabimur.
9 Hi incuruati sunt & ceciderũt: nos verò surreximus & erecti sumus.
10 Iehoua serua: Rex exaudiat nos die quo inuocabimus.

20 עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ
יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ
בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ׃
8 אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַּסּוּסִים
וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר׃
9 הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ
קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד׃
10 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

Poniżej dwa fragmenty (jeden z Księgi Psalmów) z Biblii Kalwińskiej (bliższe szczegóły nie są znane). Również w tym wydawnictwie, w tekście hebrajskim, znaki diakrytyczne wskazują na wymowę JEHOWA, a nie JAHWE.

Wybito wiele monet z imieniem Bożym. Ta, z roku 1661, pochodzi z Norymbergi w Niemczech. Tekst łaciński głosi: „W cieniu twoich skrzydeł".

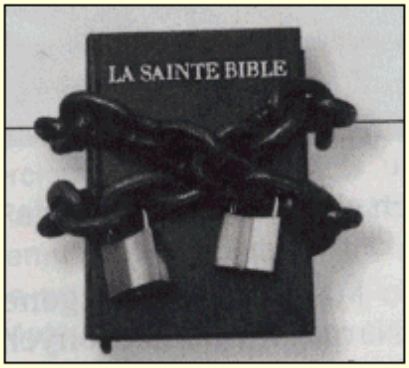

Fragment Biblii Kalwińskiej

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

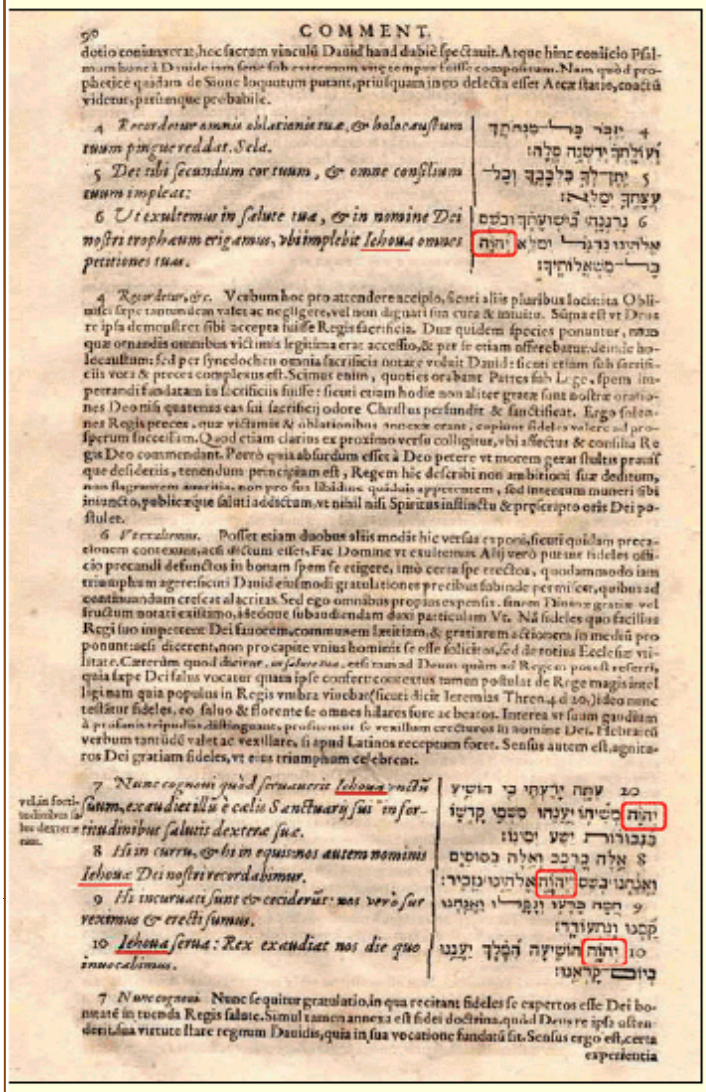
90 COMMENT.

dotio continuerat, hoc sacrum vinculũ Dauid haud dubiè spectauit. Atque hinc consilio Psalmum hunc à Dauide iam senè sub exitum vitæ compositum fuisse coniecturam. Nam quòd prophetice quædam de Sione loquutum putant, priusquam in eo delecta esset Arcæ statio, coactũ videtur, parùmque probabile.

4 *Recordetur omnis oblationis tuæ, & holocaustum tuum pingue reddat. Sela.*

5 *Det tibi secundum cor tuum, & omne consilium tuum impleat:*

6 *Vt exultemus in salute tua, & in nomine Dei nostri trophæum erigamus, vbimplebit Iehoua omnes petitiones tuas.*

4 יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ
וְעֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה׃
5 יִתֶּן־לְךָ כִּלְבָבֶךָ וְכָל־
עֲצָתְךָ יְמַלֵּא׃
6 נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם
אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה
כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃

4 *Recordetur, &c.* Verbum hoc pro attendere accipio, sicuti aliis pluribus locis ita Oblationes sæpe tantundem valet ac negligere, vel non dignari sua cura & intuitu. Summa est vt Deus re ipsa demonstret sibi acceptas fuisse Regis sacrificia. Duæ quidem species ponuntur, מנחה quæ ornandis omnibus victimis legitima erat accessio, & per se etiam offerebatur, deinde holocaustum: sed per synecdochen omnia sacrificia notare voluit Dauid: sicuti etiam sub sacrificiis vota & preces complexus est. Scimus enim, quoties orabant Patres sub Lege, spem impetrandi fundatam in sacrificiis fuisse: sicuti etiam hodie non aliter gratæ sunt nostræ orationes Deo nisi quatenus eas sui sacrificij odore Christus perfundit & sanctificat. Ergo solennes Regis preces, quæ victimis & oblationibus annexæ erant, copiam fideles volere ad prosperum successum. Quod etiam clarius ex proximo versu colligitur, vbi affectus & consilia Regis Deo commendant. Porrò quia absurdum esset à Deo petere vt morem gerat illustris prauis quæ desiderijs, tenendum principium est, Regem hîc describi non ambitiosi suæ deditum, non flagrantem auaritia, non pro sua libidine quiduis appetentem, sed integrum muneri sibi iniuncto, publicæque saluti addictum, vt nihil nisi Spiritus inflinctu & præceptis Dei persequatur.

6 *Vt exultemus.* Posset etiam duobus aliis modis hic versus exponi, sicuti quidam precationem contextam, ac si dictum esset, Fac Domine vt exultemus. Alij verò putant fideles officio precandi defunctos in bonam spem se erigere, imò certa spe erectos, quodammodo iam triumphum agresciscunt. Dauidicis modi gratulationes precibus fabinde permiscentur, quibus ad continuandam crescat alacritas. Sed ego omnibus prorsus expensis, finem Deum gratiæ vel fructum notari existimo, hocque subaudiendam dari particulam Vt. Nã fideles quo facilius Regi suo imperterrito Dei fauorem, communem lætitiam, & gratiarum actionem in medũ pro ponunt: si dicerent, non pro capite vnius hominis se esse solicitos, sed de totius Ecclesiæ vtilitate. Cæterùm quod dicimus, *in salutem tuam*, refertur ad Deum quem ad Regem posset referri, quia sæpe Dei salus vocatur quam ipse confert: contextus tamen postulat de Rege magis intelligi: nam quia populus in Regis vmbra vincebat (sicuti dicit Ieremias Thren. 4. d. 20.) ideo nunc tollitur fideles, eo saluo & florente se omnes hilares fore ac beatos. Interea vt suam gaudium à profanis tripudijs distinguant, professuros se vexillum erecturos in nomine Dei. Hebraicũ verbum tantũdẽ valet ac vexillare, si apud Latinos receptum foret. Sensus autem est, agnitos Dei gratiam fideles, vt eius triumphum celebrent.

7 *Nunc cognoui quòd seruauerit Iehoua vnctũ suum, exaudiet illũ è cœlis Sanctuarij sui in fortitudinibus salutis dexteræ suæ.*

8 *Hi in curru, & hi in equis nos autem nominis Iehouæ Dei nostri recordabimur.*

9 *Hi incuruati sunt & ceciderũt: nos verò surreximus & erecti sumus.*

10 *Iehoua serua: Rex exaudiat nos die quo inuocabimus.*

עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ
יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ
בִּגְבוּרוֹת יֶשַׁע יְמִינוֹ׃
8 אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַּסּוּסִים
וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר׃
9 הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ
קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד׃
10 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

7 *Nunc cognoui.* Nunc sequitur gratulatio, in qua recitant fideles se expertos esse Dei bonitatẽ in tuenda Regis salute. Simul tamen annexa est fidei doctrina, quòd Deus re ipsa ostenderit sua virtute stare regnum Dauidis, quia in sua vocatione fundatũ sit. Sensus ergo est, certa experientia

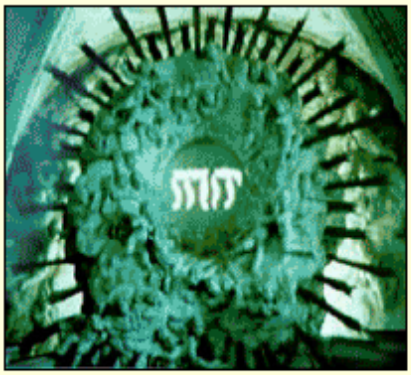

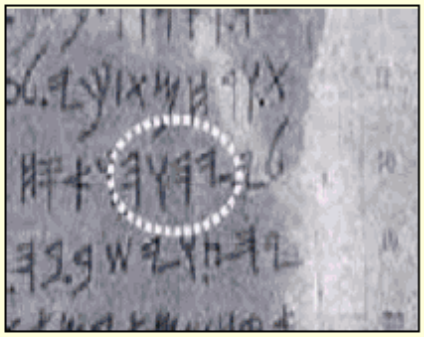

Strona z Biblii Kalwińskiej z komentarzem.

Biblia Kalwińska z komentarzem

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia Brzeska – perła polskiej reformacji

Transkrypcja współczesna - 2003 rok

Wilno. Rynek miejski. Dzień zapowiada się dramatycznie. Tłumy gapiów. Jedni z niedowierzaniem, z przerażeniem w oczach. Drudzy przekonani o „bogobojnym", wręcz „chrześcijańskim" czynie. Oglądają publiczne widowisko palenia „pełnej błędów i kacerstwa" Biblii kalwińskiej. „Bohaterem" jest Mikołaj Krzysztof Radziwiłł, zwany Sierotką. Nawrócony przez jezuitów w swej „gorliwości" wykupił wszystkie dostępne egzemplarze Biblii Brzeskiej, wydając 5000 dukatów. Szczyci się „bogobojnym" czynem. Otrzymuje wiele pochwał duchowieństwa. Niweczy dorobek ojca, hetmana i kanclerza litewskiego, wielkiego miłośnika Biblii, wykładającego 3000 dukatów na przyspieszenie i wydanie Pisma. Publiczny stos palenia Biblii powoli wygasa. Perła polskiej Reformacji zniszczona, spalona. Widowisko dobiegło końca.

Rozwój reformacji na ziemiach polskich w XVI w. zaowocował m in. pracami nad przekładem Pisma Św. Na Synodzie w Pińczowie w 1559 roku wyznaczono zespół tłumaczy w składzie: Jan Laski, Grzegorz Orszacki, Franciszek Stankar, Piotr Stratorius, Andrzej Trzecieski, Jakub Lubelczyk. W maju 1560 r. książę Mikołaj Krzysztof Radziwiłł, zwany Czarnym zdecydował się sfinansować wszystkie wydatki związane z tłumaczeniem i wydaniem Pisma. Biblia Brzeska, wyszła z drukarni 4 września 1563 roku, została dedykowana królowi Zygmuntowi Augustowi. Nakład wyniósł prawdopodobnie 500 egzemplarzy. Z pierwszego wydania Biblii Brzeskiej pozostały nieliczne egzemplarze (szacuje się, że niewiele ponad 20 sztuk), które z reguły znajdują się w muzeach, bądź bibliotekach kilku uniwersytetów.

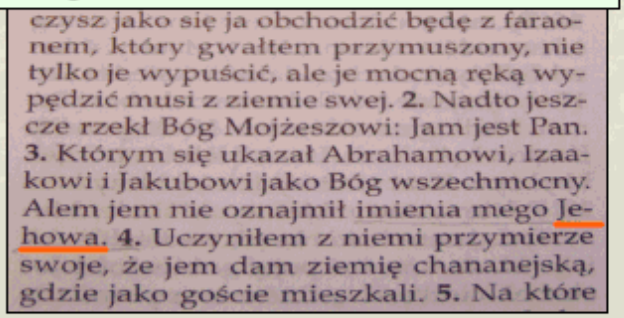
czysz jako się ja obchodzić będę z faraonem, który gwałtem przymuszony, nie tylko je wypuścić, ale je mocną ręką wypędzić musi z ziemie swej. 2. Nadto jeszcze rzekł Bóg Mojżeszowi: Jam jest Pan. 3. Którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi jako Bóg wszechmocny. Alem jem nie oznajmił imienia mego Jehowa. 4. Uczyniłem z niemi przymierze swoje, że jem dam ziemię chananejską, gdzie jako goście mieszkali. 5. Na które

Biblia Brzeska zawiera Imię Boże Jehowa - 2 Mojżeszowa 6:3

Biblia Brzeska - per³a polskiej reformacji

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia Brzeska 1563

2 Mojżeszowa 6:3

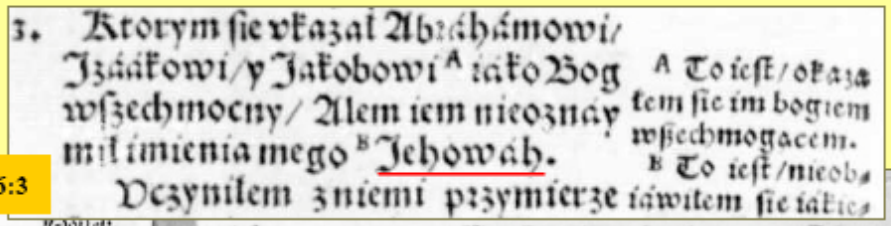

3. Ktorym sie vkazał Abrahámowi/ Jzáákowi/y Jakobowi A iáko Bog wszechmocny/ Alem iem nieoznáy mi imienia mego B Jehowah.

A To iest/ okazałem sie im bogiem wszechmogacem.

B To iest/ nieobecny.

Vczynilem z niemi przymierze táwitem sie iákie

EXODVS. 2 Mojżesz.

Sámy też przystáwy Jzráelczyków/ co były od wszetnikow Fáraonowych postánowiony/ bárzo ij w ostrych dniach zwykły cegły nie oddawáli.

A przeto przyszłowie oni Jzráelczyc przyszli do Fáraoná/ wołáiąc do niego y mowiąc. Czemu to nam czynisz sługom twoiem.

Jż nam żadn plew sługom twoim nie dáią/ á przodsie chcą abychmy cegłe robili/ y bija nas dla tego sługi twoie/ á lud niepryiacielski trapią.

Ná to im on odpowiedział/ Leniwiście/ leniwi/ á dlatego sie Ku ofiárom Pánu wyiśdź chcecie.

A ták idźcie do roboty/ á chociaż wam y plew nie dadzą/ przedsie wy zwykłą liczbę cegły oddawáycie.

Tedy oni przyszłowie Jzráelczykow/ widząc że sie z nimi gorszey działo/ gdy im powiedziano iż sie im nic robot zwykłych około cegły v mniejszáć nie miało.

Odszedszy od Fáraoná/ podkáli sie ná Mojżeszem y z Aaronem.

A nárzekáli ná nie mowiąc/ Niech ay to Pan wie ná was/ á niech rozsądzi/ iż dla was przyszłośmy w mierzáczkę do Fáraoná y służebnikow iego/ á pánowiście im sámi dodáli mieczá/ ktoremby nas mordowáli.

Tedy Mojżesz wrociwszy sie do Páná/ rzekł co niego mowił. O Pánie czemuś zbáłá ciężkość ná ten lud dopuszczał? y przeczżeś mie wysłał?

Od tego czásu iákom tu przyszedł do Fáraoná/ abych z niem mowił w twym mowił. tedy on lud ten iesze gorzey ućiska/ á przedsie ty ludu twego wybáwić nie raczysz.

Rozdział. 6.

Potrzebna mu Bog obiecane wybáwienie mocną ręką. 9. Z niedbánia tego. 12. Mojżesz sie wymowy. 14. Rodzáie Rubenowe. 16. Simeonowe. 20. Amramowe. 26. Aaronowe.

Jekł tedi Pan Mojżeszowi/ Już obaczysz iáko sie ia obchodzić będę z Fáraonem. ktory ty gwałtem przymuszony/ nietylko ie wypuscić/ ale ie mocną ręką wypędzić musi z sie mieszey.

Nádto iescze rzekł Bog Mojżeszowi/ Jam iest Pan.

Ktorym sie vkazał Abrahámowi/ Jzáákowi/ y Jakobowi A iáko Bog wszechmocny/ Alem iem nieoznáy mi imienia mego B Jehowah.

Vczynilem zniemi przymierze swoie/ Że im dam ziemię Chánáneńską gdzie iáko goście mieszkáli.

Ták że przymierze teraz am wspomniał słysząc nárzekánie Jzráelczyków przed zniewoleniem Egipcyánow.

Ták to odemnie powiesz Jzráelczykom/ Jż ia Pan/ wywiodę was z tey ciężkości Egipskiey/ á wybáwię was z niewolstwa od nich/ y wyciągnąwszy rámie swe wywiodę was/ okázuiąc wielkie sądy swoie.

Weźmę was sobie zá lud swoy/ y będę Bogiem wászem. Abyście poználi żem ia iest Pan Bog wász/ ktorzym z was zgáł będziemą Egipskie.

Y wywiodę was też do ziemie/ ktoram Abrahámowi/ Jzáákowi/ y Jakobowi dáć przysiągł. też ia dam wam w dźiedzictwo. Ja Pan.

Tyż słowá Mojżesz odnosił Jzráelczykom. Ale oni Mojżesza słuchać niechcieli w onem ciężkiem vtrapieniu y wśrogiey niewoli.

Potym Pan mowił do Mojżesza temi słowy.

Idź do Fáraona Krola Egipskiego á powiedz mu. aby wypuścił Jzráelczyki z ziemie swoey.

Tedy Mojżesz odpowiedział emu przed pánem. Oto Jzráelczycy nie słuchátamie/ á ieszczeżby mie Fáraon miał słuchać/ á zwłaszcza cżłowieká ktory wolney wymowy nie mam?

Mowił potym Pan do Mojżesza y do Aaroná/ dáiąc im to rozkázánie do Jzráelczykow/ y do Fáraona Krolá Egipskiego/ o wywiedzeniu Jzráelczykow z ziemie Egipskiey.

Miedzy ktoremi gy są osoby przedniesze domow oycowskich. Synowie Ruben pierworodnego Jzráelowego/ Henoch/ Fallu/ Hesron/ Charmi/ A te są pokolenia Rubenowe.

Synowie Simeonowi/ Jamuel/ Jámin/ Ahod/ Jachin/ Sohar/ y Saul z niewiesty Chánáneyskiey. A to są pokolenia Symeonowe.

Ty też są imiona synow Lewi według ich narodow/ Gerson/ Káath/ Merary. A Lewi był żywo lat trzydźiesći y siedmiłat.

A synowie też Gersonowi/ Lobni y Semey/ według narodow ich.

A synowie Káathowi/ Amrám/ Jsaar/ Hebron/ y Oziel. y był żywo Káath sto trzydźieści y trzy lata.

Ták że synowie Merary/ Mooli/ y Musy. Tyć są narodowie Lewi/ wedle domowych ich.

A Amrám poiał sobie żonę Jochabet ciotkę swą/ ktora mu porodźiła Aaroná y Mojżesza. y był żywo Amrám sto trzydźieści y siedm lat.

Synowie Jsaarowi/ Kore/ Nefek/ y Zechry.

Synowie też Oziełowi/ Misael/ Elizáfan/ y Sethry.

Y poiał sobie Aaron żonę Elizabeth cożkę Aminadábowę/ siostrę Náasonowę/ Ktoramu porodźiła Nadábá/ Abiu/ Eleázárá/ y Ithamárá.

Ták że synowie Korethyli Assir/ Elkaná. y Abiasáf. A ty są narody Korethanow.

Ale Eleázár syn Aaronow/ poiał sobie żonę z cożek Putyelowych/ ktoraiemu porodźiła Finecesá. Tyć są przedniesze osoby domow Lewitowych wedle ich narodow.

Aaron tedy y Mojżesz/ ci są ktorym Pan rozkázał/ aby wywiedli Jzráelczyki z Egipskiey ziemie z ich poczty.

Ci Mojżesz y Aaron mowili do Fáraona Krolá Egipskiego/ aby wypromowádzili Jzráelczyki z Egipcyán.

Potym Pan mowił z Mojżeszem dniá niektore w Egipskiey ziemi.

Mowiąc do niego temi słowy/ Ja Pan iestem. Opowiedz Fáraonowi Krolowi Egipskiemu wszystko ty rozkázánia ktoremi cie podał.

Tedy rzekł Mojżesz Pánu. Gdyż ia niemam wolney wymowy/ ták żeby mie Fáraon wysłuchać ma?

Rozdział. 7.

Aaron ma być ustáwicznie Bogá Fáraonowi/ á cudá da

Wtore Księgi Mojżeszowe. Cist. 34.

Edy Pan rzekł Mojżeszowi/ Obácz iem cie vczynił Bogiem Fáraonowi/ á Aaron bráth twoi będzie Prorokiem twoiem.

Typowiesz mu to wszytko co ci rozkázuię/ Ale Aaron bráth twoy/ ten z Fáraonem mowić będzie/ aby syny Jzráelskie wypuścił z ziemie swoey.

A w tymże sámym czásie rzekł Pán Fáraonowi/ á okázał w Egipskiey ziemi wiele známion y cudow moich.

Lecz was jednák Fáraon słuchać nie będzie/ A ták włożę rękę swą ná Egipt/ á poczty swoie/ ludmoy/ syny Jzráelskie/ wywiodę z Egipskiey ziemie/ okázuiąc wielkie sądy swoie.

A pozná Egipcyánie żem ia iest Pan/ gdy wyciągnąwszy nad Egiptem rękę swą/ wywiodę Jzráelczyki z podłoży ich.

A Mojżesz y Aaron vczynili ták iáko im Pan rozkázał.

Y było iuż ná ten czás Mojżeszowi ośmdziesiąt lath/ á Aaronowi ośmdziesiąt y trzy/ gdy mowili ku Fáraonowi.

Rozkázał był tedy Pan Mojżeszowi y Aaronowi temi słowy.

Jeślíby Fáraon chciał sie obwáżáć cudow domágáiąc/ tedy przeczeż/ aby Aaron laskę swą ná ziemie położył przed Fáraonem/ á ona sie obroci w wężá.

Y przyszedł Mojżesz z Aaronem do Fáraoná/ y vczynili ták iáko im Pan rozkázał. A położył Aaron laskę swą przed Fáraonem/ y przed sługámi iego/ ktora sie obrociła w wężá.

Tedy Fáraon rozkázał też záwołáć medrcow y czárownikow/ I Aby oni czárownicy Egipscy/ swemi czáry toż też czynili.

Bo gdy położył káżdy z nich laskę swą/ obrocily sie w węże/ ale ich laskę Aaronowa łaskáła pożárła.

Tedy Fáraon bedąc záwárdzon niechciał ich słuchać/ iáko też Pan

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

João Ferreira de Almeid (1628-1691)

Biblia w języku portugalskim

Znamiennym przykładem rzetelności Almeidy jako tłumacza jest okoliczność, że tam, gdzie w tekście hebrajskim występuje tetragram, używa imienia Bożego **Jeová**.

„Wygra ten, kto wytrwa”

Almeida urodził się w roku 1628 we wsi Torre de Tavares, leżącej w północnej części Portugalii. Gdy w dzieciństwie osierociał, zaopiekował się nim wuj mieszkający w Lizbonie, który był zakonnikiem. Dzięki temu odebrał staranne wykształcenie. Mając zaledwie 14 lat, wyruszył w podróż do Azji. Gdzieś między Batawią a Malakką (zachodnia Malezja) młodzieniec ten natknął się na protestancki traktat w języku hiszpańskim, zatytułowany *Diferencias de la Cristiandad (Różnice w chrześcijaństwie)*. Szczególne wrażenie wywarło na Almeidzie takie oto zdanie: „Używanie w kościele nieznanego języka, nawet gdy wychwala się nim Boga, nie przynosi nierozumiejącemu słuchaczowi żadnej korzyści”. Wniosek, jaki wyciągnął Almeida, był prosty: kluczem do zdemaskowania fałszywych doktryn jest udostępnienie ludziom Biblii w znanym im języku. Po przybyciu do Malakki został członkiem Holenderskiego Kościoła Reformowanego i niezwłocznie zaczął tłumaczyć fragmenty Biblii. Choć jego wysiłki nie spotkały się z docenianiem, Almeida nie utracił zapału. Jako człowiek, który przeszedł na protestantyzm był uważany przez wielu mieszkańców portugalskich kolonii za odstępcę i zdrajcę. W roku 1661, sąd inkwizycyjny w indyjskim regionie Goa skazał Almeidę na śmierć za herezję. Ponieważ sam skazany był nie obecny, spalono jego kukłę. Dziesiątki lat wyczerpującej pracy oraz trudy życia w tropikach zaczęły odciskać swe piętno. W roku 1689 z powodu pogarszającego się stanu zdrowia Almeida zrezygnował z obowiązków duchownego i skoncentrował się na tłumaczeniu Biblii. Niestety, w roku 1691, kiedy pracował nad ostatnim rozdziałem Księgi Ezechiela, zmarł. Wiele lat później duńscy misjonarze starannie przejrzeli i opublikowali resztę ksiąg biblijnych przełożonych przez Almeidę. Ostatni tom portugalskiej Biblii wydano w roku 1751, prawie 110 lat po tym, jak Almeida przystąpił do tłumaczenia.

www biblegateway com

Éxodo 6 (João Ferreira de Almeida Atualizada):

2. Falou mais Deus a Moisés, e disse-lhe: Eu sou Jeová.

3. Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó, como o Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome Jeová, não lhes fui conhecido.

4. Estabeleci o meu pacto com eles para lhes dar a terra de Canaã, a terra de suas peregrinações, na qual foram peregrinos.

6. Portanto dize aos filhos de Israel: Eu sou Jeová; eu vos tirarei de debaixo das cargas dos egípcios, livrar-vos-ei da sua servidão, e vos resgatarei com braço estendido e com grandes juízos.

7. Eu vos tomarei por meu povo e serei vosso Deus; e vós sabereis que eu sou Jeová vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas dos egípcios.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Cassiodorus Reinius

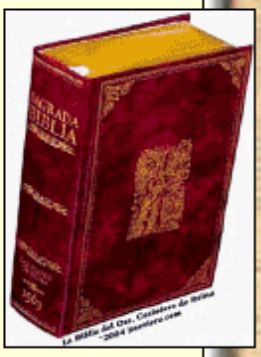

Biblia Reiny z 1569 roku, zawierająca imię Boże, zarówno na stronie tytułowej, jak i w całym tzw. Starym Testamencie.

Fragm. z Biblii Casiodora Reiny:

• *Z Biblii del Oso, z 1569 roku:*
„Y temerán desde el Occidente el nombre de Iehoua,y desde el nacimiento del Sol, su gloria: porque vendrá como rio violento impellido por viento de Iehoua". (Isaías 59:19)

• *Powyższy werset ze zredagowanej w 1602 roku przez Cipriana de Valerę Biblii Reiny:*
„Y temerán desde el Ocidente el nombre de Iehova,y desde el nacimiento del Sol su gloria: porque vendrá el enemigo como rio, mas el espíritu de Iehova levantara vandera contra él". (Isaías 59:19)

• *Ten sam werset ze współczesnej redakcji tekstu Reiny, z roku 1960:*
„Y temerán desde el occidente el nombre de Jehová,y desde el nacimiento del sol su gloria; porque vendrá el enemigo como río, mas el Espíritu de Jehová levantará bandera contra él". (Isaías 59:19)

• *I jeszcze raz ów werset, z kolejnej edycji Biblii Reina-Valera, z 1995 roku:*
„Y temerán desde el occidente el nombre de Jehová,y desde el nacimiento del sol, su gloria; porque él vendrá como un río encajonado, impelido por el soplo de Jehová". (Isaías 59:19)

• *Reina-Valera z 1960 roku:*
„Las palabras de Jehová son palabras limpias, Como plata refinada en horno de tierra, Purificada siete veces. Tú, Jehová, los guardarás; De esta generación los preservarás para siempre". (Salmos 12:6-7)

• *Reina-Valera z 1977 roku:*
„Las palabras de Jehová son palabras sinceras, Como plata refinada en horno de tierra, Purificada siete veces. Tú, Jehová, nos guardarás; De esta generación nos preservarás para siempre". (Salmos 12:6-7)

Fragment z Biblii Casiodora Reiny

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

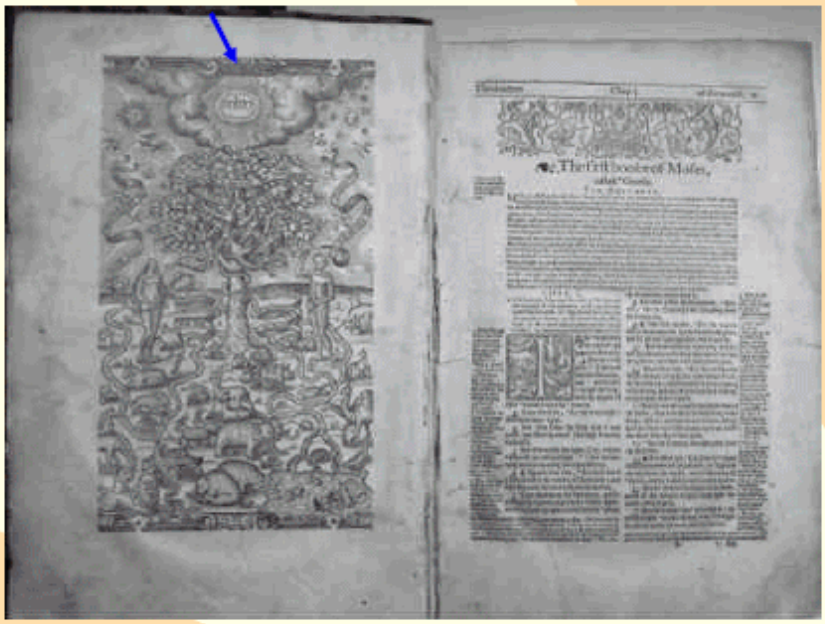

יהוה

יְהוָה

59 z 692

Biblia - na stronie tytu³owej JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

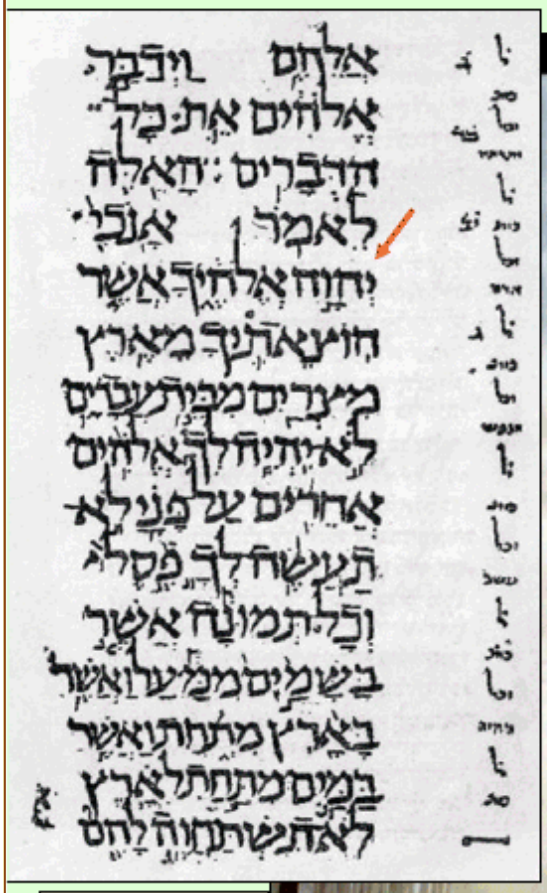

Fragment hebrajskiego tekstu Księgi Wyjścia rozdz. 20 (Dziesięć Przykazań)

Ręcznie przepisywany egzemplarz Biblii łacińskiej z 1407 r. do czytania na głos w klasztorze

Dekalog - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

61 z 692

Magyar Biblia - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

257 LUKE 2:3—10

ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου·
being governor of the Syria Quirinius;
3 καὶ ἐπορεύοντο πάντες
and they were going their way all
ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν
to be getting registered, each (one) into the
ἑαυτοῦ πόλιν. 4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ
of himself city. Went up but also Joseph
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ
from the Galilee out of city Nazareth
εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυεὶδ ἥτις
into the Judea into city of David which
καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι
is being called Bethlehem, through the to be
αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυεὶδ,
him out of house and father [place] of David,
5 ἀπογράφασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ
to get registered together with Mary the (one)
ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ, οὔσῃ
having been given in marriage to him, being
ἐγκύῳ. 6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς
pregnant. It occurred but in the to be them
ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν
there were fulfilled the days of the to give birth
αὐτήν, 7 καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς
her, and she gave birth to the son of her
τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ
the firstborn, and she swaddled him and
ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν
made recline him in manger, because not was
αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.
to them place in the loosing-down [place].
8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ
And shepherds were in the country the
αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς
very living in the fields and guarding watches
τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. 9 καὶ
of the night upon the flock of them. And
ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα
angel of Lord stood upon them and glory
Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν
of Lord gleamed around them, and they feared
φόβον μέγαν· 10 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος
fear great; and said to them the angel
Μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ γὰρ
Not be you fearing, look! for
εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην
I am declaring good news to you joy great

when Qui-rin'i-us was governor of Syria:)
3 and all people went traveling to be registered, each one to his own city. 4 Of course, Joseph also went up from Gal'i-lee, out of the city of Naz-a-reth, into Ju-de'a, to David's city, which is called Beth'le-hem, because of his being a member of the house and family of David, 5 to get registered with Mary, who had been given him in marriage as promised, at present heavy with child. 6 While they were there, the days came to the full for her to give birth. 7 And she gave birth to her son, the firstborn, and she bound him with cloth bands and laid him in a manger, because there was no place for them in the lodging room.
8 There were also in that same country shepherds living out of doors and keeping watches in the night over their flocks. 9 And suddenly Jehovah's angel stood by them, and Jehovah's glory gleamed around them, and they became very fearful. 10 But the angel said to them: "Have no fear, for, look! I am declaring to you good news of a great joy

יְהוָה

The Kingdom Interlinear - New Word Translation.

Biblia Kompluteńska — fragment z Księgi Eklezjasty. Biblia ta zawiera trzy teksty: hebrajski, łacińską Wulgatę (w środku) i grecki tekst z łacińską glosą.

W tekście hebrajskim obwódką zaznaczono imię Boże. Znaki diakrytyczne wskazują na wymowę JEHOWA.

Biblia Kompluteńska

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia Hebraica — The Old Testament in Hebrew, 1812-1814

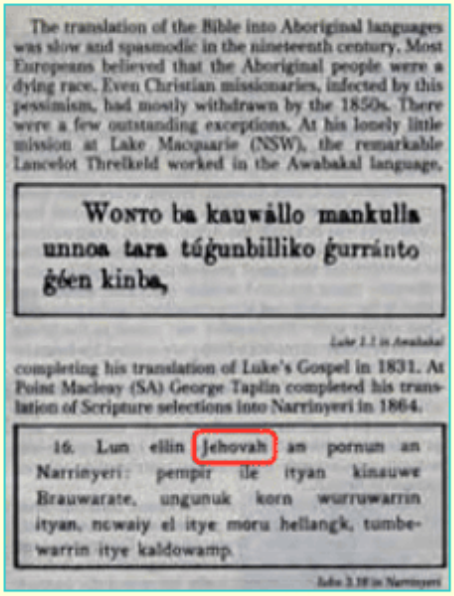

The translation of the Bible into Aboriginal languages was slow and spasmodic in the nineteenth century. Most Europeans believed that the Aboriginal people were a dying race. Even Christian missionaries, infected by this pessimism, had mostly withdrawn by the 1850s. There were a few outstanding exceptions. At his lonely little mission at Lake Macquarie (NSW), the remarkable Lancelot Threlkeld worked in the Awabakal language,

Wonto ba kauwallo mankulla unnoa tara túgunbilliko gurránto góen kinba,

completing his translation of Luke's Gospel in 1831. At Point Macleay (SA) George Taplin completed his translation of Scripture selections into Narrinyeri in 1864.

16. Lun ellin Jehovah an pornum an Narrinyeri: pempir ile ityan kinauwe Brauwarate, ungunuk korn wurruwarrin ityan, ngwaiy el itye moru hellangk, tumbewarrin itye kaldowamp.

^ Fragment przekładu biblijnego w języku aborygeńskim

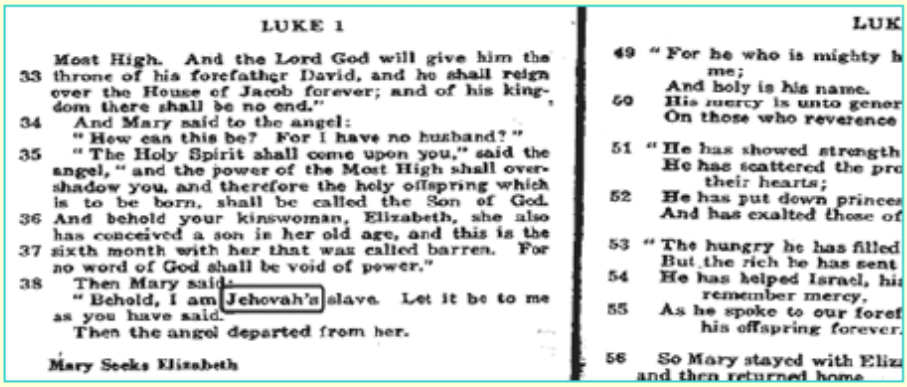

LUKE 1

Most High. And the Lord God will give him the
33 throne of his forefather David, and he shall reign
over the House of Jacob forever; and of his king-
dom there shall be no end."
34 And Mary said to the angel:
"How can this be? For I have no husband?"
35 "The Holy Spirit shall come upon you," said the
angel, "and the power of the Most High shall over-
shadow you, and therefore the holy offspring which
is to be born, shall be called the Son of God.
36 And behold your kinswoman, Elizabeth, she also
has conceived a son in her old age, and this is the
37 sixth month with her that was called barren. For
no word of God shall be void of power."
38 Then Mary said:
"Behold, I am Jehovah's slave. Let it be to me
as you have said."
Then the angel departed from her.

Mary Seeks Elizabeth

LUK

49 "For he who is mighty h
me;
And holy is his name.
50 His mercy is unto gener
On those who reverence
51 "He has showed strength
He has scattered the pr
their hearts;
52 He has put down princes
And has exalted those of
53 "The hungry he has filled
But the rich he has sent
54 He has helped Israel, hi
remember mercy,
55 As he spoke to our foref
his offspring forever.
56 So Mary stayed with Eliz
and then returned home

CHAP. I.

1 *Nene tiniyought tsi S'hongawawenniyoh, onitsiongwe ok oni Tsinihorighhonde ne Jesus Christus.* 15 *Tsi'nihorighhoten John.* 35 *Tsirontwadighnonken Andrew, Gwider, &c.*

TSIDYODAGHSAWEN ne Logos[1] keaghne, etho Yehovahne yekayendaghkwe ne Logos, ok oni Loges ne naah Yehovah.[2]

2 Ne ne sagat tsidyodaghsawen enskatne Yehovahne yekayendaghkwe.

3 Yorighwagwegon ne rodeweyenokden, ok tsi nikon ne kaghion yagh oghnahhoten teyodon ne ne yagh raonha te bayadare.

4 Raonbage yewedaghkwe ne adonheta ok oni ne adonheta naah ne raodighswatheta n'ongwe.

5 Aghson tsidyokaras watyoghswathet ok yaghten yeyoyenda-on.

6 Rayadategen ne Yehovah ronha-on ne ne John ronwayatskwe.

7 Ne wahhoni warawe tsi rodogense, ne ne aontahhorighwatróri tsi watyoughswathet, ne ne aontyesenhak agwegon n'ongwe raonha raoriwa aonteyakaweghdaghkonhek.

8 Yagh raonha te keaghne ne ethe kaghswathetsera, ok ne ne rowanha-on n'ahaderighwatrory tsini kaghswathetseroten.

Imię Boże w Biblii z 1818 roku, przełożonej na język Indian Mohawków, wydanej w Nowym Jorku przez Amerykańskie Towarzystwo Biblijne. Już na wstępie, w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju, czterokrotnie pojawia się imię Boże, Yehovah (i jego odmiana fleksyjna Yehovahne).

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Niemcy – Nowy Testament

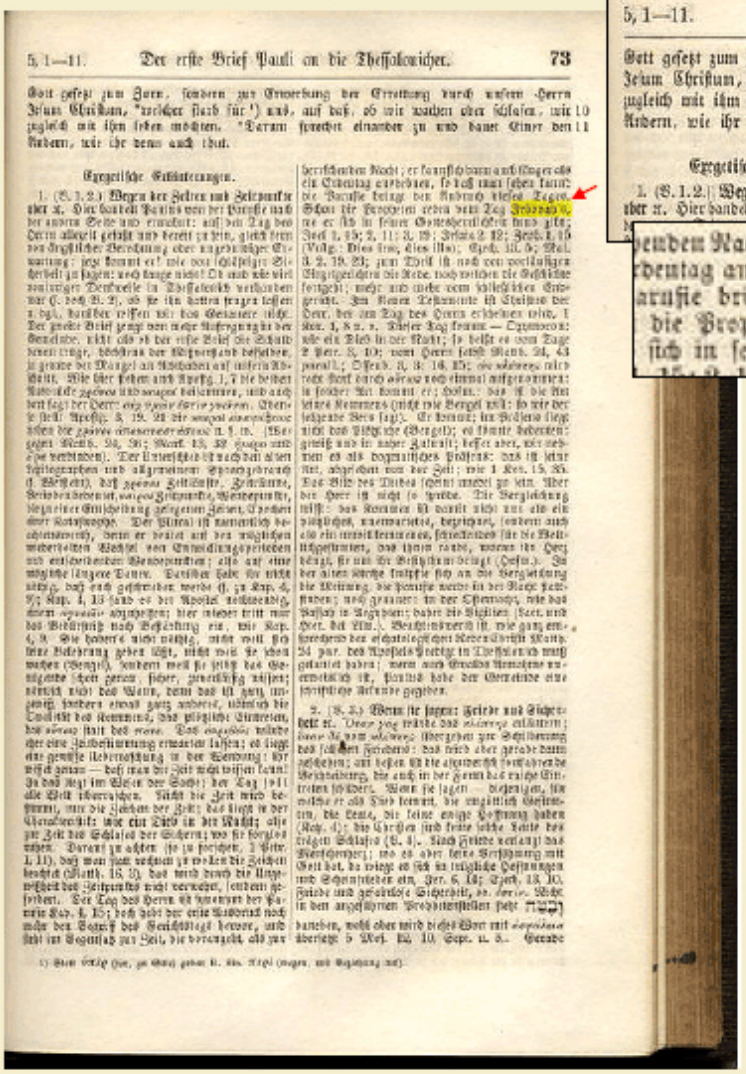

5, 1—11. Der erste Brief Pauli an die Thessalonicher. 73

Gott gesetzt zum Zorn, sondern zur Erwerbung der Errettung durch unsern Herrn Jesum Christum, 10 welcher starb für [1]) uns, auf daß, ob wir wachen oder schlafen, wir zugleich mit ihm leben möchten. 11 Darum sprechet einander zu und bauet Einer den Andern, wie ihr denn auch thut.

Exegetische Erläuterungen.

1. (V. 1. 2.) Wegen der Zeiten und Zeitpunkte über rc. Hier handelt Paulus von der Parusie nach der andern Seite und erinnert: auf den Tag des Herrn allezeit gefaßt und bereit zu sein, gleich fern von ängstlicher Berechnung oder ungeduldiger Erwartung: jetzt kommt er! wie von schlechterdings Gewissem zu sagen: noch lange nicht! Ob auch wie viel voreiliges Denkseln in Thessalonich verbannt war (s. oben V. 2), ob sie ihn hatten fragen lassen z. B., darüber trösten wir uns Gewisser nicht. Der zweite Brief zeugt von neuer Aufregung in der Gemeinde, nicht als ob der erste Brief die Schwärmerei hätte dämpfen können, durchaus der Mißverstand desselben, in gewisse der Mängel an Absichten auf unsern Abschnitt. Alle über stehen auch Apostg. 1, 7 die beiden Aussprüche gegen alle Berechnung bekannten, und auch den sagt der Herr: es ist nicht eure Sache zu wissen. Übersetzt Apostg. 3, 19. 20 die Gesandt einschränkend lassen die gegen alle Berechnung gerichtete V. 1 rc. (Matth. 24, 36; Mark. 13, 32 gegen und sie verbinden). Der Unterschied ist nach den alten Heiligengraphen und allgemeinem Sprachgebrauch (s. Wieseler), daß χρόνοι Zeitläufte, Zeitlänge, Zeiten überhaupt, καιροί Zeitpunkte, Wendepunkte, bezeichnet, in welcher Unterscheidung gelegentlich Zeiten, Epochen einer Entwicklung. Der Plural ist namentlich beobachtenswert, denn er deutet auf den mannigfachen wiederholten Wechsel von Entwicklungsperioden und entscheidenden Wendepunkten; also auf eine mögliche längere Dauer. Darüber habe sie nicht nötig, daß euch geschrieben werde (s. zu Kap. 4, 9; Kap. 4, 13 sind es der Apostel nachdrücklich, durch ἀγνοεῖν angedeutet; hier scheint tritt nur das Bedürfnis nach Belehrung ein, wie Kap. 4, 9. Sie bedurfen nicht nötig, nicht weil sie keine Belehrung haben könnt, nicht weil sie schon wissen (Bengel), sondern weil sie selbst das Gegründete schon genau, sicher, zweckdienlich wissen; nämlich nicht das Wann, denn das ist ganz unbestimmt, sondern etwas ganz anderes, nämlich die Tatsache des Kommens, das plötzliche Eintreten, das ὡσπερ statt des ουτω. Das ἀκριβῶς schließt aber eine Zeitbestimmung erwarten lassen; es liegt eine gewisse Ueberraschung in der Wendung: ihr wißt genau — daß man die Zeit nicht wissen kann! Ja daß sagt im Munde der Sache: der Tag 1911 alle Zeit überraschen. Nicht die Zeit wird bestimmt, nur die Tatsache der Zeit; das liegt in der Gleichnisrede: wie ein Dieb in der Nacht; also zur Zeit des Schlafes der Sicherheit; wo sie sorglos wähnen. Darum zu achten (so zu forschen, 1 Petr. 1, 11), daß man zum nehmen zu wollen die Zeichen beachtet (Matth. 16, 3), das wird durch die Ungewißheit des Zeitpunktes nicht verwehrt, sondern gefordert. Der Tag des Herrn ist immerdar der Parusie Kap. 4, 15; doch gibt der erste Anbruch noch nicht den Beginn des Gerichtstags heraus, und steht im Gegensatz zur Zeit, die vorangeht, als zur herrschenden Nacht; er kann sich dann auch länger als ein Erdentag ausdehnen, so daß man sehen kann: die Parusie bringt den Anbruch dieses Tages. Schon die Propheten reden vom Tag Jehovah's, wo er sich in seiner Gottesherrlichkeit kund gibt; mehr und mehr vom völlichen Eingreifen. Im Neuen Testamente ist Christus der Herr, der am Tag des Herrn erscheinen wird, 1 Thess. 1, 8 u. ö. Dieser Tag kommt — Synonyma: wie ein Dieb in der Nacht; so heißt es vom Tage 2 Petr. 3, 10; vom Herrn selbst Matth. 24, 43 parall.; Offenb. 3, 3. 16. 15; sie wähnen, nicht recht klar durch οὐαὶ noch einmal aufgenommen: in solcher Art kommt er; Hosea: das ist die letzte Kommens (nicht wie Bengel will: so wie der folgende Vers sagt). Er kommt; die Weltlust liegt nicht das Plötzliche (Bengel); es könnte beherrschen: greift und in naher Zukunft; besser aber, wir nehmen es als dogmatisches Präsens: das ist seine Art, abgesehen von der Zeit: wie 1 Kor. 15, 35. Das Bild des Diebes scheint ungeeignet zu sein. Aber der Herr ist nicht so gnädig. Die Vergleichung trifft: das Kommen ist damit nicht nur als ein plötzliches, unerwartetes, bezeichnet, sondern auch als ein unmittelbares, schreckliches für die Weltkinderlinge, das ihnen rauht, woraus ihr Herz hängt, für uns die Selbstverneinung (Hofm.). In der alten Kirche knüpfte sich an die Vergleichung die Meinung, die Parusie werde in der Nacht geschehen; noch genauer: in der Osternacht, wie das Passah in Aegypten; daher die Vigilien (Lact. und Hier. bei Ebr.). Beachtenswert ist, wie ganz entsprechend der eschatologischen Reden Christi Matth. 24 par. des Apostels Predigt in Thessalonich mündlich gelautet haben; wenn auch Gewalten Momente unterscheidet, Parusie habe der Gemeinde eine specifische Botschaft gegeben.

2. (V. 3.) Wenn sie sagen: Friede und Sicherheit rc. Denn jetzt würde das ungerade erklärlich; denn sie nun schweigen übergehen zur Schilderung des falschen Friedens: das wird aber gerade dann geschehen; auf welchen ist die abgemessene Vorbereitung, die auch in der Form das enge Eintreten schildert. Wenn sie sagen — diejenigen, für welche er als Dieb kommt, die ungöttlich Gesinnten, die Kinder, die keine einzige Hoffnung haben (Kap. 4); die Christen sind keine solche Leute des trägen Schlafes (V. 4). Nach Friede verlangt das Friedensbegehren; wo es aber keine Verbindung mit Gott hat, da trügt es sich in maßliche Hoffnungen und Schwärmereien ein, Jer. 6, 14; Ezek. 13, 10). Friede und gesicherte Sicherheit, ἀσφάλεια, Wehe in den angeführten Prophetenstellen steht שָׁלוֹם handeln, wohl aber wird dieses Wort mit ἀσφάλεια übersetzt 5 Mos. 32, 10. Sept. u. a. Gerade

[1]) Statt ὑπέρ (für, zu Gunst) gehen B. Sin. Vulgt (negare, mit Beziehung auf).

5, 1—11. Der erste Brief Pauli an die Thessalonicher. 73

Gott gesetzt zum Zorn, sondern zur Erwerbung der Errettung durch unsern Herrn Jesum Christum, 10 welcher starb für [1]) uns, auf daß, ob wir wachen oder schlafen, wir zugleich mit ihm leben möchten. 11 Darum sprechet einander zu und bauet Einer den Andern, wie ihr denn auch thut.

Exegetische Erläuterungen.

1. (V. 1. 2.) Wegen der Zeiten und Zeitpunkte über rc. Hier handelt Paulus von der Parusie nach

herrschenden Nacht; er kann sich dann auch länger als ein Erdentag ausdehnen, so daß man sehen kann: die Parusie bringt den Anbruch dieses Tages. Schon die Propheten reden vom Tag Jehovah's, wo er sich in seiner Gottesherrlichkeit kund gibt;

herrschenden Nacht; er kann sich dann auch länger als
ein Erdentag ausdehnen, so daß man sehen kann:
die Parusie bringt den Anbruch dieses Tages.
Schon die Propheten reden vom Tag Jehovah's,
sich in seiner Gottesherrlichkeit kund gibt;

Die beiden Briefe Pauli an die Thessalonicher theologisch-homiletisch bearb. Bielefeld: Velhagen & Klasing, 1864
1Thessalonicher 5:2
Schon die Propheten reden vom Tag Jehovah´s, wo er sich in seiner Gottesherrlichkeit kund gibt.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Roz. 18. Obiáwienia

nia/ iż towáru ich żaden nie kupuie wiecey.

Towáru złotá/ y śrebrá/ y kámienia drogiego/ y pe- 12
reł/ y lnu ćienkiego/ y ßárłatu y iedwabiu/ y ...
nu/ y wßelkiego drzew...

NOWY TESTAMENT:

To iest,

WSZYTKIE PISMA NOWEGO Przymierza, z Greckiego ięzyká ná Polski znowu wiernie przełożone,

Przez Niektore sługi Słowá Bożego, táiemnic niebieskich, y ięzykow do tákiey prace potrzebnych wiádome, y Stárße tych Zborow, ktore wyznawáią, że nikt inßy, iedno OCIEC Páná náßego Iezusá Christusá, iest onym iedynym BUGIEM IZRAELSKIM, á że on człowiek IEZVS Názáránßy, ktory się z Pánny národził, á iadeninßy oprocz niego, ábo przed nim, iest iednorodzonym SYNEM BOZYM.

Iohan: 1. 17.

Zakon przez Moyzeßá iest dan, oná łáská y oná prawdá przez Jezusá Christusá stáłá się.

W RAKOWIE, Drukował SEBESTYAN STERNACKI, Roku 1606.

wł. ćiał.

al. zginęły.

... sąd waß z niego.

Y podniosł ieden Anioł mocny kámień iákoby młyń- 21
ski wielki/ y wrzućił w morze/ mowiąc/ Tákim pędem wrzucona będźie Bábilonia miásto ono wielkie/ y iuż

Ianá Theologá Roz. 19.

dáley nie będźie náleźioná.

22 Y głos cytrystow y śpiewakow/ y pißczkow/ y trębáczow dáley w tobie słyßan nie będźie: y wßelki rzemieśnik wßelkiego rzemiesłá nie znaydźie się wiecey w tobie: y głos młyná nie będźie wiecey słyßan w tobie:

23 Y świátłość świece nie będźie się wiecey świećiłá w tobie: y głos oblubieńcá y oblubienice nie będźie wiecey słyßan w tobie: iż kupcy twoi byli wielcy pánowie źiemscy/ iż czárámi twymi pomamione były wßytkie narody.

24 Y w nim się krew Prorokow y świętych nálázłá/ y wßytkich pobitych ná źiemi.

ROZDZIAŁ XIX.

Skutki tego wystáwienia Zboru Páńskiego, poćiecká wielká wiernych, y sądy nád vpornymi.

1 A Potymem słyßał głos wielki tłumu wielkiego ná niebie/ mowiącego/ Hálleluia: Zbáwienie/ y chwałá/ y cześć/ y moc Pánu Bogu náßemu.

2 Iż prawdźiwe y spráwiedliwe są sądy iego/ iż osądźił wßetecznice one wielką/ ktora káźiłá źiemie wßeteczeństwem swym/ y pomśćił się krwie sług swych z ręki iey.

3 Y powtore rzekli/ Hálleluia. á dym iey wstąpił ná wieki wiekow.

4 Y vpádli czterzey y dwádźieśćiá stárßych/ y czworo źwierząt/ y pokłonili się Bogu śiedzącemu ná stolicy/ mowiąc/ Amen: Hálleluia.

5 Y głos z stolice wyßedł/ mowiący/ Chwalćie Bogá náßego wßyscy słudzy iego/ y boiący się iego y máli y wielcy.

6 Y słyßałem iáko głos tłumu wielkiego/ y iáko głos wod wiela/ y iáko głos gromow mocnych/ mowią-

cych

„Halleluia" - skrócona forma imienia Bożego „Wysławiajcie Jah"

Bracia Polscy - Nowy Testament 1606

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Niemcy – Nowy Testament Das Neue Testament (1924)(1953)(1957): Fußnote zu Offenbarung 19:1 d h. Preiset Jah! Jah ist zusammengezogen aus Jahwe (Jehova).

In deze tekst uit Qumran is de naam JHWH met oud - Hebreeuwse letters geschreven (hier op de 1e, 3e en 5e regel).

Deine Kaufherren waren ja der Erde Fürſten [34],
Und alle Völker ſind betört durch deine Zauberkünſte.[35]
In deinen Mauern iſt vergoſſen der Propheten und der 24
Heiligen Blut,
Ja aller derer Blut, die hingeſchlachtet ſind auf Erden." [36]

19

Dann hörte ich, wie eine **große Schar im Himmel** mit 1
lauter Stimme ſang:
Halleluja! [1]
Das Heil, die Herrlichkeit und Macht
Gehören unſerm Gott.
Wahrhaftig und gerecht ſind ſeine Urteilſprüche: [2] 2
Er hat die große Buhlerin gerichtet,
Die durch ihr Buhlen hat verderbt die Erde.
So hat er ſeiner Knechte Blut gerächt,
Das ſie [3] mit ihrer Hand vergoſſen." [4]
Sie ſangen weiter: 3
„Halleluja!
Der Rauch von ihrem Brande ſteigt auf in Ewigkeit."
Da fielen die vierundzwanzig Älteſten und die vier Lebe- 4
weſen vor Gott, der auf dem Throne ſitzt, anbetend nieder
und ſprachen:
„Amen. Halleluja!" [5]
Und von dem Thron ging eine Stimme aus, die ſprach: 5
„Preiſt unſern Gott, ihr ſeine Knechte alle;
Preiſt ihn, die ihr ihn fürchtet, beide klein und groß!" [6]
Dann hörte ich, wie eine große Schar gleich Meeresrauſchen 6
und ſtarkem Donnerrollen [7] alſo ſang:
„Halleluja!
Der Herr hat nun die Herrſchaft angetreten, er, unſer
Gott, der Allgewaltige.[8]
Laßt freudig uns frohlocken und ihm die Ehre geben! 7
Denn **des Lammes Hochzeit** [9] iſt gekommen,
Und ſein Weib [10] hat ſich bereitet.

ſoll nicht mehr in die gehört werden." Jer. 7, 34; 16, 9; 25, 10. — [34] Jeſ. 23, 8. — [35] Jeſ. 47, 9; Nah. 3, 4. — [36] Heſ. 24, 7—9; Nah. 3, 1; Matth. 23, 35. 37.
[1] D. h. Preiſet Jah! Jah iſt zuſammengezogen aus Jahwe (Jehova).
[2] Pſ. 19, 10; 119, 137. — [3] Babylon. — [4] 5 Moſ. 32, 43; 2 Kön. 9, 7. Vgl. Offb. 16, 7; 6, 10. — [5] Pſ. 106, 48. — [6] Pſ. 134, 1; 115, 13. — [7] Vgl. 14, 2. — [8] Pſ. 93, 1; 97, 1. — [9] Die Vereinigung der vollendeten Kirche mit Chriſtus. — [10] Seine Kirche (2 Kor. 11, 2).

Nowy Testament - Objawienie - Jahwe

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragram **JHWH**
Title page of the Dutch *Statenvertaling*
(State Translation)
Nederlands Bijbel Genootschap - 1637

Mirosław Azembski
Sprzymierzeni z **Jehową**
Opowieści biblijne
Nasza Księgarnia Warszawa 1963

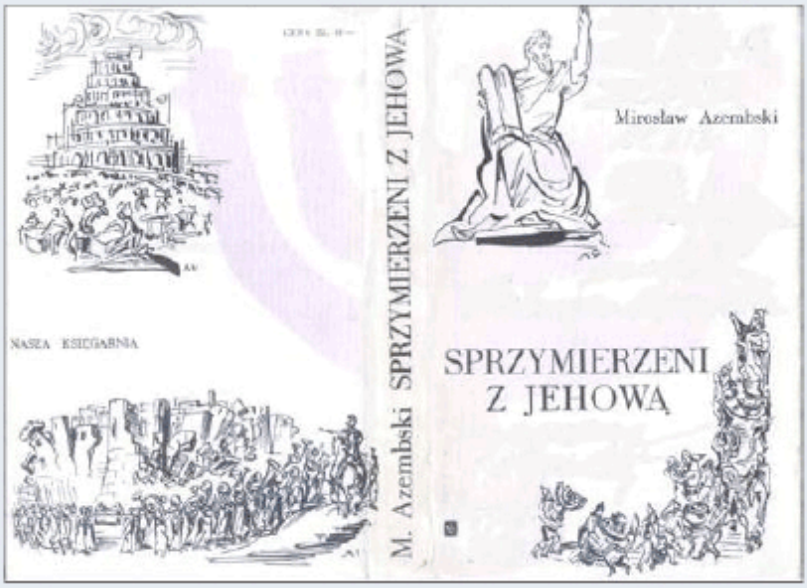

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

NT – Jana 1:11 - Jahwe

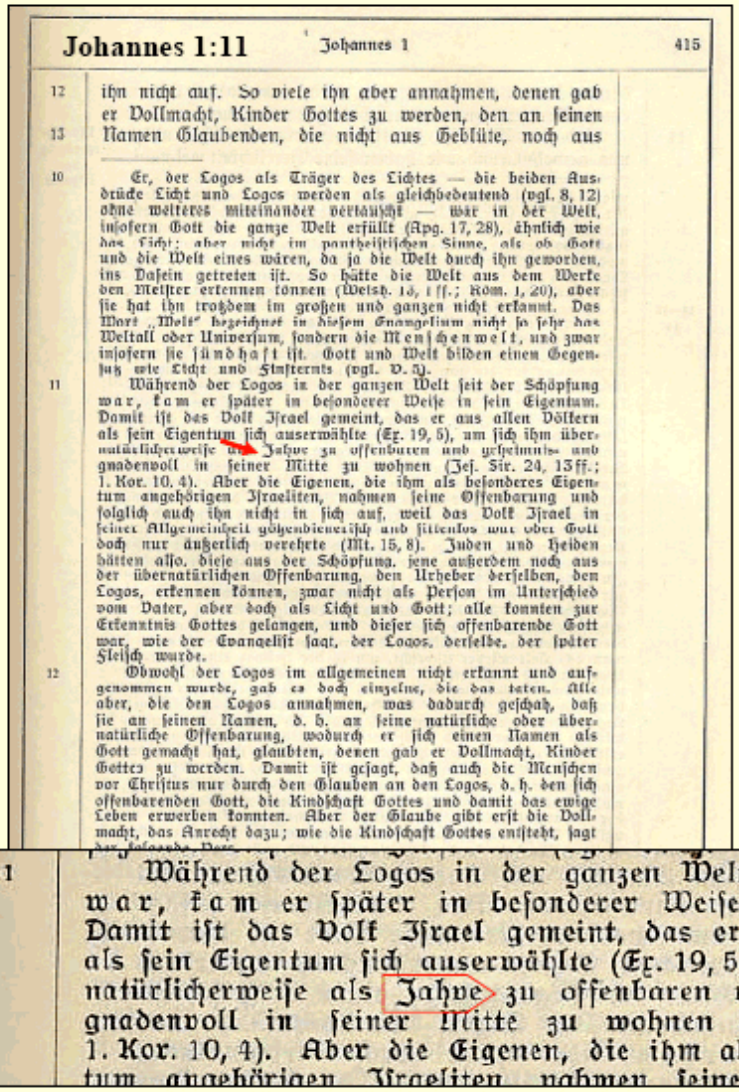

Johannes 1:11 Johannes 1 415

12 ihn nicht auf. So viele ihn aber annahmen, denen gab er Vollmacht, Kinder Gottes zu werden, den an seinen 13 Namen Glaubenden, die nicht aus Geblüte, noch aus

10 Er, der Logos als Träger des Lichtes — die beiden Ausdrücke Licht und Logos werden als gleichbedeutend (vgl. 8, 12) ohne weiteres miteinander vertauscht — war in der Welt, insofern Gott die ganze Welt erfüllt (Apg. 17, 28), ähnlich wie das Licht; aber nicht im pantheistischen Sinne, als ob Gott und die Welt eines wären, da ja die Welt durch ihn geworden, ins Dasein getreten ist. So hätte die Welt aus dem Werke den Meister erkennen können (Weish. 13, 1 ff.; Röm. 1, 20), aber sie hat ihn trotzdem im großen und ganzen nicht erkannt. Das Wort „Welt" bezeichnet in diesem Evangelium nicht so sehr das Weltall oder Universum, sondern die Menschenwelt, und zwar insofern sie sündhaft ist. Gott und Welt bilden einen Gegensatz wie Licht und Finsternis (vgl. V. 5).

11 Während der Logos in der ganzen Welt seit der Schöpfung war, kam er später in besonderer Weise in sein Eigentum. Damit ist das Volk Israel gemeint, das er aus allen Völkern als sein Eigentum sich auserwählte (Ex. 19, 5), um sich ihm übernatürlicherweise als Jahve zu offenbaren und geheimnis- und gnadenvoll in seiner Mitte zu wohnen (Jes. Sir. 24, 13 ff.; 1. Kor. 10, 4). Aber die Eigenen, die ihm als besonderes Eigentum angehörigen Israeliten, nahmen seine Offenbarung und folglich auch ihn nicht in sich auf, weil das Volk Israel in seiner Allgemeinheit götzendienerisch und sittenlos war oder Gott doch nur äußerlich verehrte (Mt. 15, 8). Juden und Heiden hätten also, diese aus der Schöpfung, jene außerdem noch aus der übernatürlichen Offenbarung, den Urheber derselben, den Logos, erkennen können, zwar nicht als Person im Unterschied vom Vater, aber doch als Licht und Gott; alle konnten zur Erkenntnis Gottes gelangen, und dieser sich offenbarende Gott war, wie der Evangelist sagt, der Logos, derselbe, der später Fleisch wurde.

12 Obwohl der Logos im allgemeinen nicht erkannt und aufgenommen wurde, gab es doch einzelne, die das taten. Alle aber, die den Logos annahmen, was dadurch geschah, daß sie an seinen Namen, d. h. an seine natürliche oder übernatürliche Offenbarung, wodurch er sich einen Namen als Gott gemacht hat, glaubten, denen gab er Vollmacht, Kinder Gottes zu werden. Damit ist gesagt, daß auch die Menschen vor Christus nur durch den Glauben an den Logos, d. h. den sich offenbarenden Gott, die Kindschaft Gottes und damit das ewige Leben erwerben konnten. Aber der Glaube gibt erst die Vollmacht, das Anrecht dazu; wie die Kindschaft Gottes entsteht, sagt

11 Während der Logos in der ganzen Welt war, kam er später in besonderer Weise Damit ist das Volk Israel gemeint, das er als sein Eigentum sich auserwählte (Ex. 19, 5), natürlicherweise als Jahve zu offenbaren u gnadenvoll in seiner Mitte zu wohnen (1. Kor. 10, 4). Aber die Eigenen, die ihm als tum angehörigen Israeliten nahmen seine

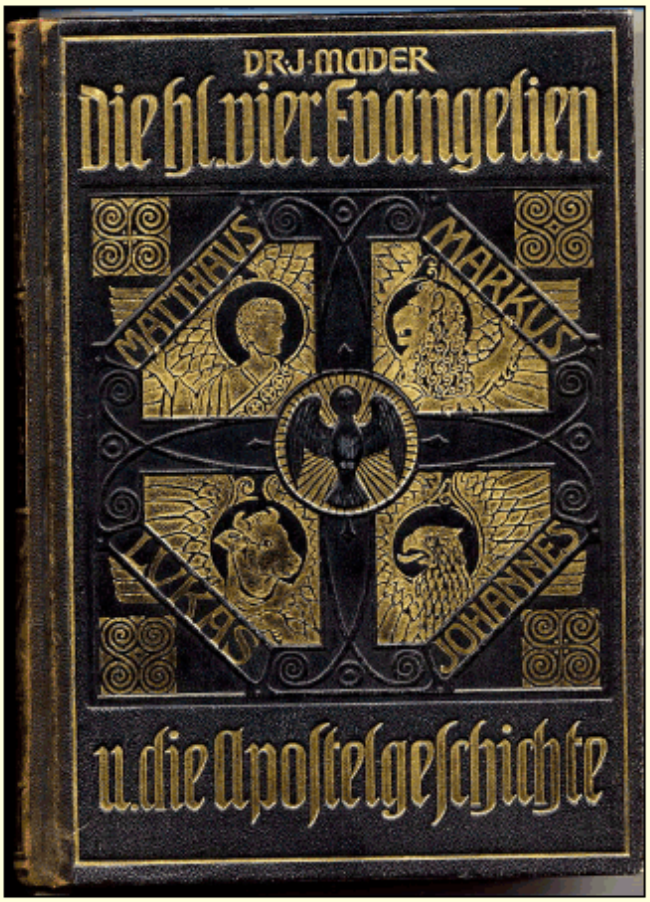

MADER JOHANN - Katholisch
Prof. der Theologie in Chur
Die heiligen vier Evangelien und die Apostelgeschichte
Übersetzt und erklärtVerlagsanstalt Benziger & Co.
A.G. Einsiedeln 1911.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

NT – Jana 1:11 - Jahwe

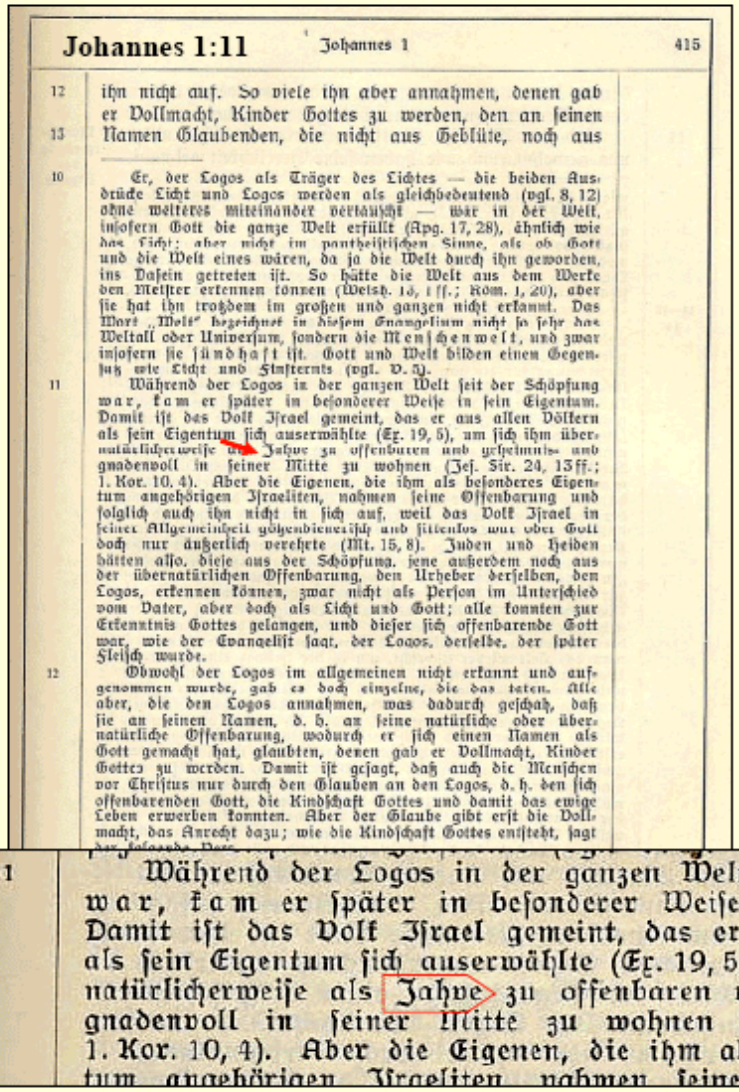

Johannes 1:11 Johannes 1 415

12 ihn nicht auf. So viele ihn aber annahmen, denen gab er Vollmacht, Kinder Gottes zu werden, den an seinen 13 Namen Glaubenden, die nicht aus Geblüte, noch aus

10 Er, der Logos als Träger des Lichtes — die beiden Ausdrücke Licht und Logos werden als gleichbedeutend (vgl. 8, 12) ohne weiteres miteinander vertauscht — war in der Welt, insofern Gott die ganze Welt erfüllt (Apg. 17, 28), ähnlich wie das Licht; aber nicht im pantheistischen Sinne, als ob Gott und die Welt eines wären, da ja die Welt durch ihn geworden, ins Dasein getreten ist. So hätte die Welt aus dem Werke den Meister erkennen können (Weish. 13, 1 ff.; Röm. 1, 20), aber sie hat ihn trotzdem im großen und ganzen nicht erkannt. Das Wort „Welt" bezeichnet in diesem Evangelium nicht so sehr das Weltall oder Universum, sondern die Menschenwelt, und zwar insofern sie sündhaft ist. Gott und Welt bilden einen Gegensatz wie Licht und Finsternis (vgl. V. 5).

11 Während der Logos in der ganzen Welt seit der Schöpfung war, kam er später in besonderer Weise in sein Eigentum. Damit ist das Volk Israel gemeint, das er aus allen Völkern als sein Eigentum sich auserwählte (Ex. 19, 5), um sich ihm übernatürlicherweise als Jahve zu offenbaren und geheimnisvoll und gnadenvoll in seiner Mitte zu wohnen (Jes. Sir. 24, 13 ff.; 1. Kor. 10, 4). Aber die Eigenen, die ihm als besonderes Eigentum angehörigen Israeliten, nahmen seine Offenbarung und folglich auch ihn nicht in sich auf, weil das Volk Israel in seiner Allgemeinheit götzendienerisch und sittenlos war oder Gott doch nur äußerlich verehrte (Mt. 15, 8). Juden und Heiden hätten also, diese aus der Schöpfung, jene außerdem noch aus der übernatürlichen Offenbarung, den Urheber derselben, den Logos, erkennen können, zwar nicht als Person im Unterschied vom Vater, aber doch als Licht und Gott; alle konnten zur Erkenntnis Gottes gelangen, und dieser sich offenbarende Gott war, wie der Evangelist sagt, der Logos, derselbe, der später Fleisch wurde.

12 Obwohl der Logos im allgemeinen nicht erkannt und aufgenommen wurde, gab es doch einzelne, die das taten. Alle aber, die den Logos annahmen, was dadurch geschah, daß sie an seinen Namen, d. h. an seine natürliche oder übernatürliche Offenbarung, wodurch er sich einen Namen als Gott gemacht hat, glaubten, denen gab er Vollmacht, Kinder Gottes zu werden. Damit ist gesagt, daß auch die Menschen vor Christus nur durch den Glauben an den Logos, d. h. den sich offenbarenden Gott, die Kindschaft Gottes und damit das ewige Leben erwerben konnten. Aber der Glaube gibt erst die Vollmacht, das Anrecht dazu; wie die Kindschaft Gottes entsteht, sagt

11 Während der Logos in der ganzen Welt war, kam er später in besonderer Weise Damit ist das Volk Israel gemeint, das er als sein Eigentum sich auserwählte (Ex. 19, 5), natürlicherweise als Jahve zu offenbaren u gnadenvoll in seiner Mitte zu wohnen (1. Kor. 10, 4). Aber die Eigenen, die ihm als tum angehörigen Israeliten nahmen seine

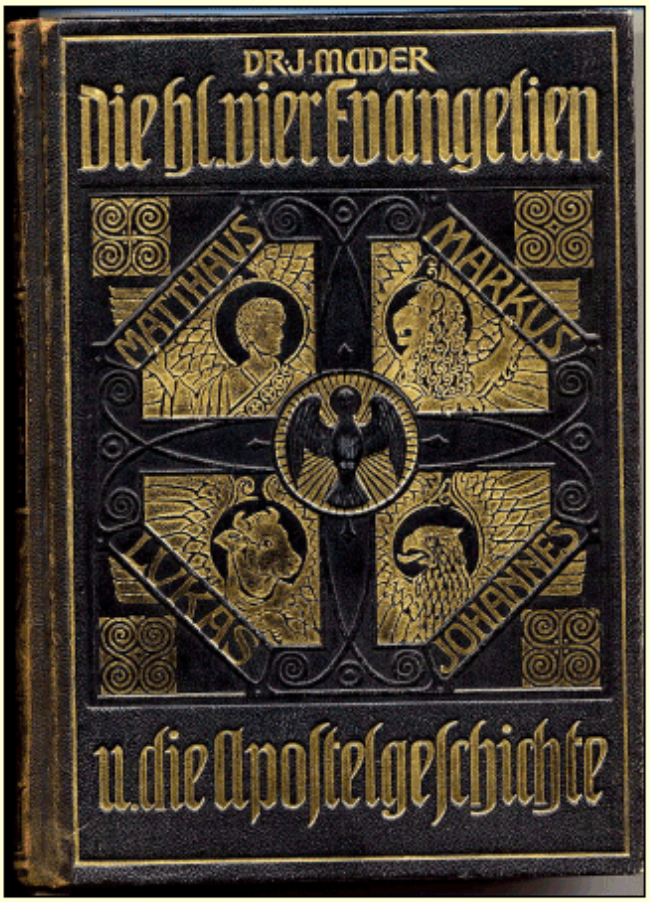

MADER JOHANN - Katholisch
Prof. der Theologie in Chur
Die heiligen vier Evangelien und die Apostelgeschichte
Übersetzt und erklärtVerlagsanstalt Benziger & Co.
A.G. Einsiedeln 1911.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Repr. 1984

Joseph Bryant Rotherham używa imienia Bożego w formie - **Yahweh** - Psalm 83 - 85

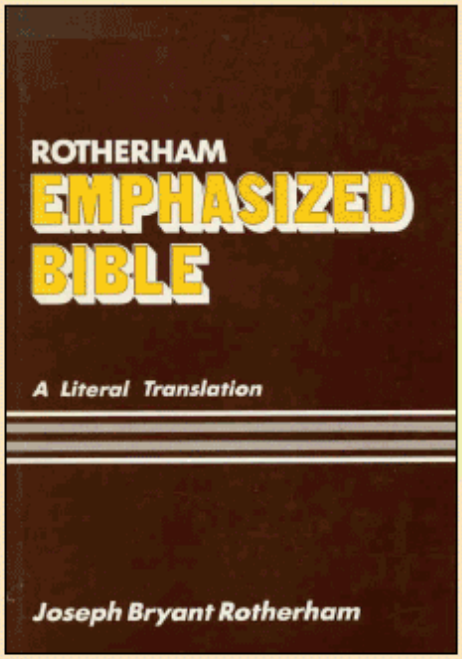

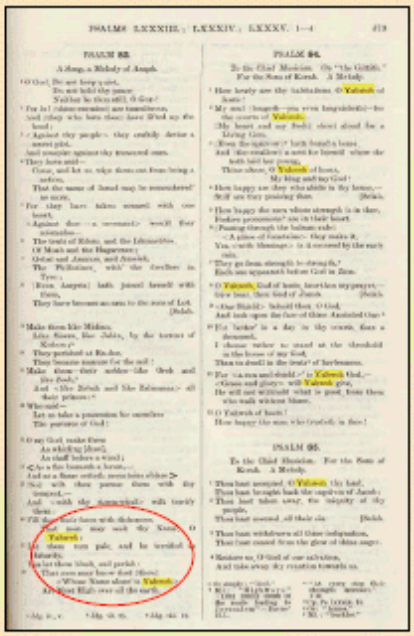

Titelseite: יהוה Tetragrammaton Gebraucht in seiner Auswahlbibel den Namen **Jahwe**

Bibelarchiv - Vegelahn

Więcej przykładów użycia Imienia Bożego znajdziesz na stronie **Karla Vegelahna**

Biblia - Rotherham - Yahweh

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

246 ΙΕΡΑ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

αὐτοὺς καὶ τὰς διὰ τὴν παράβασιν ταύτην ἀπειληθείσας ποινάς, τόσον τὰς προσκαίρας τῆς παρούσης ζωῆς, ὅσον καὶ τὰς αἰωνίους τῆς ἐσομένης. Ὅτι δὲ ἅπαντες οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀδὰμ ἔλαβον καὶ ἠθέτησαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, ὁ πολὺς εἰς τὰς θείας Γραφὰς Ἱερώνυμος ἐρευνήσας, εὗρεν ἀνάγραπτον εἰς αὐτάς. Διότι τὸ

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 87

13 ρμβ΄. 12. Ἡσαΐας μ΄. 8. ξγ΄. 14. κτλ. κτλ). Τὸ Τριαδικὸν τῆς θεότητος διδάσκεται κεκαλυμμένως πως ὑπὸ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· ἐν αὐτῇ ἀποκαλύπτεται πάντοτε τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος. Τὸ ὄνομα Ἰεχωβᾶ ἐστι τὸ ὄνομα τοῦ ἀποκαλυφθέντος θεοῦ. Θεὸς δὲ ἀποκαλυφθεὶς ἦν τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς ἁγίας Τριάδος, ὅπερ ἐστὶ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης. (Ἴδε σημ. παραρτ./Ιστ).

τὸν Ἀδὰμ ἐν ταύτῳ τὴν ἔδωκε καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του. Διὸ καὶ τοῦ Ἀδὰμ αὐτὴν παραβάντος, καὶ αὐτὰ τὰ ἐν τῇ μήτρᾳ βρέφη ταύτην παρέβησαν, ὡς διὰ τοῦ Ἀδὰμ ταύτην λαβόντα. Ὅθεν καὶ χρήζονται τῆς μυστικωτέρας περιτομῆς, τοῦ βαπτίσματος. Ἀλλὰ τί τὰ πολλά; ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ τό, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον, ὅπου λέγει εἷς ἕνα λόγον ἐφανέρωσεν, ὅτι ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἥμαρτον οἱ ἐκ τοῦ Ἀδάμ. Ὅπερ ἑρμηνεύων ὁ Θεοφύλακτος λέγει, «πεσόντος ἐκείνου, οἱ μὴ φάγοντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, γεγόνασιν ἐξ ἐκείνου θνητοί, ὡς ἂν καὶ αὐτοὶ πταίσαντες, διότι ἐκεῖνος ἔπταισεν». (Εὐγενίου Βουλγάρεως Θεολογικὸν βιβλ. γ΄. σελ. 398 κ. ἑξ.). (Ἴδε σελ. κειμέν. 66).

ΣΗΜ. ΙϚ΄. Περὶ τοῦ Ἰεχωβᾶ τοῦ ἀποκαλυφθέντος Θεοῦ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ὅτι ἐστὶν ὁ Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ οὐχὶ ὁ Πατήρ. (*)

Ὅτι ὁ Ἰεχωβᾶ ὁ ἀποκαλυφθεὶς τῷ Μϊωσεῖ Θεός ἐστιν ὁ Λόγος

(*) Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἑτοίμου πρὸς ἔκδοσιν ἔργου μου «Περὶ τοῦ θείου χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

250 ΙΕΡΑ

ὁ Ἰεχωβᾶ καλεῖται ἄγγελος ὑπὸ
φραὶμ καὶ τὸν Μανασῆν ἐναλλάξ
ρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐνώπιο
ὁ τρέφων με ἐκ νεότητός μου,
κ πάντων τῶν κακ
ἐπ' αὐτοῖς τὸ ὄνομ
Ἰσαάκ.» (κεφ. μη΄.
ῷ Θεός.
ξόδῳ (κεφάλ. γ΄. σ
ὸν Ἰεχωβᾶ (ὁ ὢν)
ἐν φλογὶ πυρὸς ἐ
ἐστι; καὶ εἶπε· μὴ
σου· ὁ γὰρ τόπος
αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ
αάκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰα
ὸν τοῦ Ἀβραὰμ Ἰσ
20) ὁ Ἰεχωβᾶ ὁ ἡγ
πυρὸς (ἐξόδ. ιγ΄. 2
χωρίον ἔχει ὡς ἐ
προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆ
τῶν ὄπισθεν αὐτῶν· ἐξῆρε δὲ καὶ
αὐτῆς καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐ
ρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀν
κτλ.» καὶ ἐν ᾧ ἐν στίχῳ 19 καὶ 2
ὀνομάζεται ὁ αὐτὸς Κύριος καὶ
γενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ καὶ ἐπέβλεψε Κύριος εἰς τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης, καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἦγεν αὐτοὺς μετὰ βίας... Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· «ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους... Καὶ ἐρρύσατο Κύ-

λησε καὶ αὐτὸ τοῦτο δεῖξαι μετ' ὀλίγης ἀξίας, ὅτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἔλαμψεν ὡς ἥλιος, οἱ μαθηταὶ πίπτουσι φοβηθέντες κτλ.

Καὶ ὁ Ἰουστῖνος ὁ φιλόσοφος μάρτυς ἐν τῷ διαλόγῳ πρὸς Τρύφωνα ἐπεξιὼν τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς λέγει· «Κλίμακα βέφη ἐωρᾶσθαι αὐτῷ (τῷ Ἰακώβ) καὶ τὸν Θεὸν ἐπ' αὐτῆς ἐστηρίχθαι ἡ Γραφὴ δεδήλωκε· καὶ ὅτι οὐχ ὁ Πατὴρ ἦν, ἀπὸ τῶν Γραφῶν ἀπεδείξαμεν» (§ 36).

St. Nectarios of Aegina (1846-1920)

Excerpt from St. Nectarios book *Sacred Orthodox Catechism*.
It was published at Athens at 1899 - **Jehovah** (Greek **Ιεχωβά**).

St. Nectarios of Aegina (1846-1920) - Ιεχωβ•

[powrót]

יהוה ΙΗΟΥΑ ΙΕΗΟΥΑΗ

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

PSALMI.

PSAL. I.

O-BEATITUDINES illius-viri (vel beatus est ille vir) qui non ambulavit in-consilio impiorum, et-in-via peccatorum non stetit, et-in-sede derisorum non sedit. 2. Quin-immo in-lege Yehovæ oblectatio-ejus, et-in-lege-ejus meditabitur die ac-nocte. 3. Et-erit sicut-lignum plantatum super rivos aquarum quod fructum-suum dabit in-tempore-suo, et-folium-ejus non marcescet: et-omne quod faciet, prosperè-faciet. 4. Non sic isti-impii; quin-immo sicut-gluma quam dispellet-eam ventus. 5. Ideò non stabunt impii in-judicio, et-peccatores in-cœtu justorum. 6. Quoniam sciens (*est*) Yehovah viam justorum: et-via impiorum peribit.*

PSAL. II.

Propter-quid tumultuatæ-sunt gentes, et-populi meditabantur inane? 2. Statuent-se reges terræ, et-principes con-

* *Pronunciation of Psalm I.*

1. Ashrē hāish ăshĕr lō hālăkh bāhătsăth reshāhīm, ū-bhedhĕrĕkh chattāīm lō gnāmādh, ū-bhemōshābh lētsīm lō yāshābh. 2. Kī-ĭm bethōrāth Yehōvāh chephtsō ū-bhethōrāthō yĕhgĕ yōmam vālāīlāh. 3. Vehāyāh kĕēts shāthool gnāl pālghē māīm, ăshĕr pĭryō yittĕn behittō, vehālĕhoo lō yibbōl vecōl ăshĕr yāhăsēh yātslīach. 4. Lo-kēn hāreshāhīm, kī-ĭm cămmōts ăshĕr tăddephĕnnoo roosach. 5. Gnāl-kēn lō-yăkūmoo reshāhīm bămmishpāt, vechāttaīm bāhădhāth tsăddīkīm. 6. Kī-yōdhēăng Yehōvāh dĕrĕk tsăddīkīm, vedhĕrĕk reshāīm tōbbēdh.

Excerpt from William Baillie's The First Twelve Psalms in Hebrew (1843) p. 21. The Latin reading of the Tetragrammaton as „**Yehovah**" is seen. Similarly, the transliteration of the Hebrew text gives the vocalization „**Yehovah**".

English: Image of the divine name **Iehova** printed on Sør-Fron church in Norway.

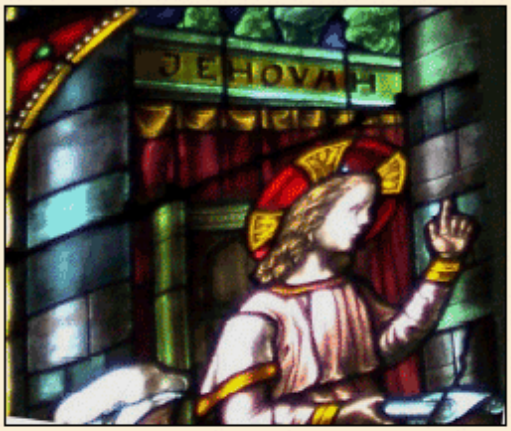

Εικόνα: **JEHOVAH** at RomanCatholic Church Saint-Fiacre Dison Belgium.

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

73 z 692

Znaczek pocztowy Belgia

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

JEHOVAH at RomanCatholic Church
Martinskirche Olten Switzerland Detail

Kempele Church Paintings

From the 1897 book "La Clef de la Magie Noire" by Stanislas de Guaita. Includes form of the „Pentagrammaton" (i.e. an incorrect attempt to derive a version of the Hebrew name of Jesus by adding the letter shin ש in the middle of the Tetragrammaton divine name
yod-he-waw-he יהוה

Kempele Church Paintings - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Południowa Francja, kościół w Digne

Brazylia, kościół w São Paulo

Zamek biskupów warmińskich Lidzbark Warmiński, Polska

Francja, katolicka bazylika Fourvière w Lyonie

Sala Czerwona w Ratuszu gdańskim, Polska

Kościół Mariacki w Gdańsku, Polska

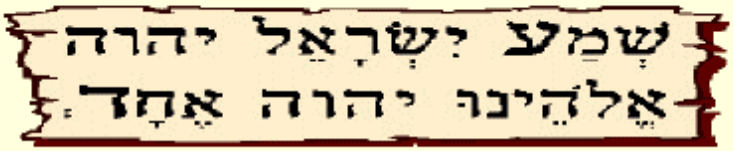

SZMA ISRAEL JEHOWA ELOHEJNU JEHOWA ECHAD
— „słuchaj Izraelu: Jehowa, nasz Bóg, to jeden Jehowa” —
tak brzmi najważniejsze żydowskie zawołanie modlitewne.

Zdjêcia z Broszury Imiê Bo¿e

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Gdańsk - Ratusz - Bazylika

Gdańsk - Ratusz - Bazylika

[powrót]

יהוה יהוה יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Słowacja

Tetragram Imienia Bożego na karcie modlitewno-kabalistycznej

Synagoga

Dukat - 1635

Strasburg

77 z 692

S³owacja - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

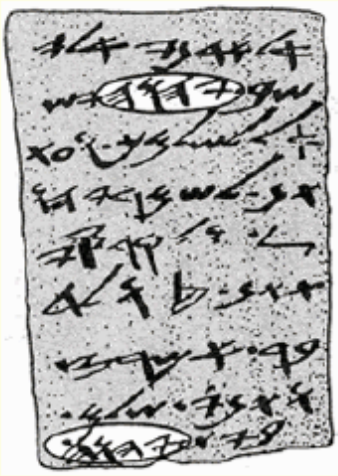

Z boku - w liście z drugiej połowy VII wieku p.n.e., napisanym na glinianej skorupie, dwukrotnie występuje imię Boże.

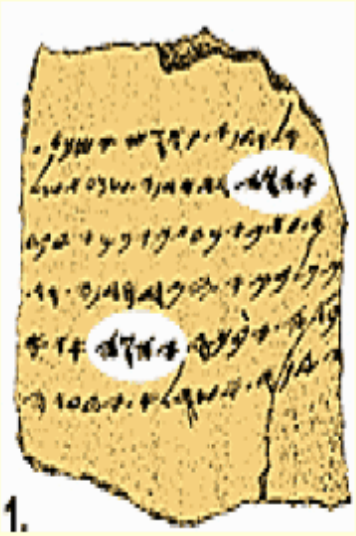

1. Listy z Lakisz

2. Stela Moabicka

- **IMIĘ BOŻE w ciągu wieków**

  Niewątpliwie Bóg życzy sobie, by ludzie znali Jego imię i się nim posługiwali. Świadczy o tym fakt, iż objawił on swe imię już dwojgu pierwszym ludziom na ziemi. Adam i Ewa musieli znać imię Boże, gdyż — jak czytamy w pierwotnym tekście hebrajskim — po zrodzeniu Kaina, Ewa powiedziała: „Wydałam na świat mężczyznę z pomocą Jehowy". (Rodzaju 4:1)

  Dalej czytamy, że wierni mężowie, jak Henoch i Noe, „chodzili z prawdziwym Bogiem" (Rodzaju 5:24 oraz 6:9), a zatem oni również musieli znać imię Boże.

  Imię Boże występuje setki razy w prawach, które Bóg nadał Izraelowi. W samej tylko Księdze Powtórzonego Prawa pojawia się ono 551 razy !

- W późniejszym okresie, bo za dni sędziów, Izraelici najwidoczniej również nie unikali wymawiania imienia Bożego, gdyż używali je nawet przy wzajemnych pozdrowieniach. Na przykład czytamy (według oryginału hebrajskiego), że Boaz witał swych żniwiarzy słowami: „Niech Jehowa będzie z wami". Oni zaś odpowiadali mu: „Niech Jehowa ci błogosławi" (Księga Rut 2:4) .

- W ciągu całych starożytnych dziejów Izraela, aż do powrotu z niewoli babilońskiej do Judy, imię Jehowy było powszechnie używane. Król Dawid, człowiek miły sercu Bożemu, używał Jego imienia niezwykle często. W ułożonych przez siebie psalmach występuje ono setki razy (Dzieje Apostolskie 13:22). Poza tym, imię Boże było częścią składową wielu imion izraelskich. Czytamy, więc, o Adoniaszu (po hebrajsku znaczy: Moim Panem jest Jah — [JAH to skrócona forma imienia Jehowa], Izajaszu (po hebrajsku ISAJAH, co znaczy: Zbawienie od Jehowy), Jonatanie (Jehowa dał), Micheaszu (Któż jest jak Jah?) czy Jozuem (Jehowa jest zbawieniem).

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Gliniana skorupa z ruin Aradu adresowana do człowieka imieniem Eliaszib.

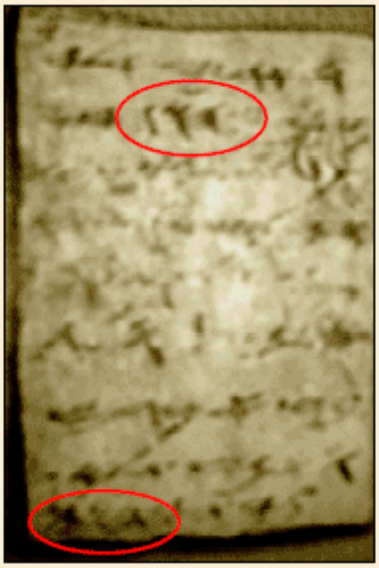

THE BRITISH MUSEUM

Ostraki z Aradu i Lachisz
(gliniane skorupy)

Lachish – starożytna twierdza oddalona jakieś 44 kilometry na południowy zachód od Jerozolimy.

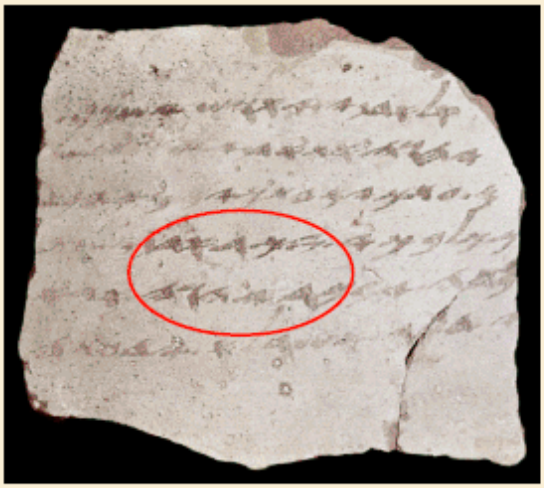

Jeden z „listów z Lakisz", zawierający imię Boże.

„Do mego pana Eliasziba.
Oby **Jahwe** troszczył się o twoją pomyślność.
(…) Jeśli chodzi o sprawę, co do której dałeś mi rozkazy, wszystko jest w porządku: przebywa on w świątyni **Jahwe**".
(The Context of Scripture)

Listy znalezione w Aradzie i Lachisz zawierają między innymi zwrot -
„Oby **Jehowa** zapewnił ci pokój".
W siedmiu wiadomościach z Lachisz imię Boże występuje 11 razy.
Ponadto jest sporo hebrajskich imion własnych ze skróconą formą imienia **JHWH**.
Zbiory datowane są na VII i VIII wiek p.n.e., ponieważ potwierdzają różne szczegóły biblijnych doniesień historycznych.
(S. Gądecki, Archeologia biblijna, Gniezno 1994, t. 1, s. 338).

Ostraki z Aradu i Lachisz

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Znaleziono kwit świątynny z imieniem Bożym

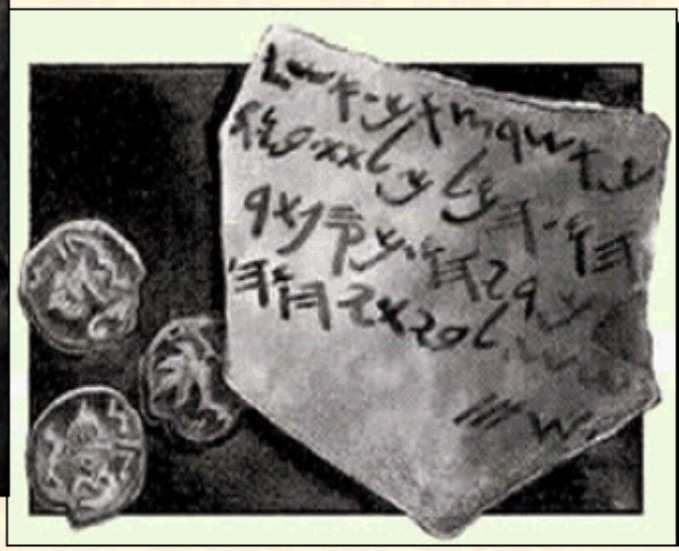

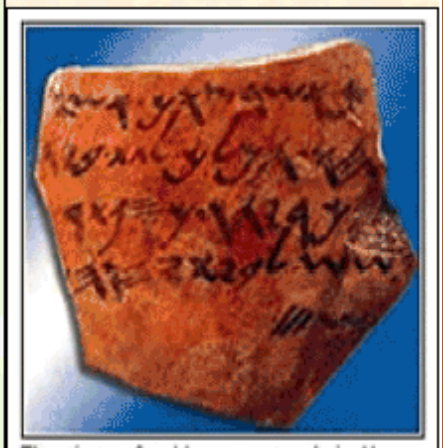

The piece of pottery may contain the oldest mention outside the Bible of King Solomon's Temple (AP Photo)

„Na rynku antyków pojawiło się ostatnio" coś, co „najprawdopodobniej jest kwitem, potwierdzającym ofiarowanie na rzecz świątyni Jahwe trzech srebrnych sykli" — podaje czasopismo *Biblical Archeology Review*. „To najstarsza ze znalezionych dotąd, pozabiblijnych wzmianek o świątyni króla Salomona. (...) [Słowa] BYT YHWH, czyli 'dom Pana [Jahwe]'[*], (...) oprócz Biblii, występują w całości tylko w jednym tekście", ale z powodu niejasnego kontekstu, ich znaczenie kwestionowano. Nowo odkryta skorupka — o wymiarach 10,9 na 3,5 centymetra, zawierająca pięć linijek i 13 słów — jest zrozumiała i czytelna.

Znalezisko, uznane przez ekspertów za autentyczne, datuje się na IX wiek p.n.e., powstało więc co najmniej sto lat przed znaną wcześniej inskrypcją.

* [BYT YHWH literacja angielska, chodzi o hebrajskie בית יהוה BAJT/BET JEHOWA) dom Jehowy].

Kwit ¶wi±tynny z Imieniem Bo¿ym

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Two excerpts from William Blake's manuscript of The marriage of Heaven and Hell (p. 6) and The ghost of Abel: a revelation in the visions of **Jehovah** (p. 1) containing God's name **Jehovah**.

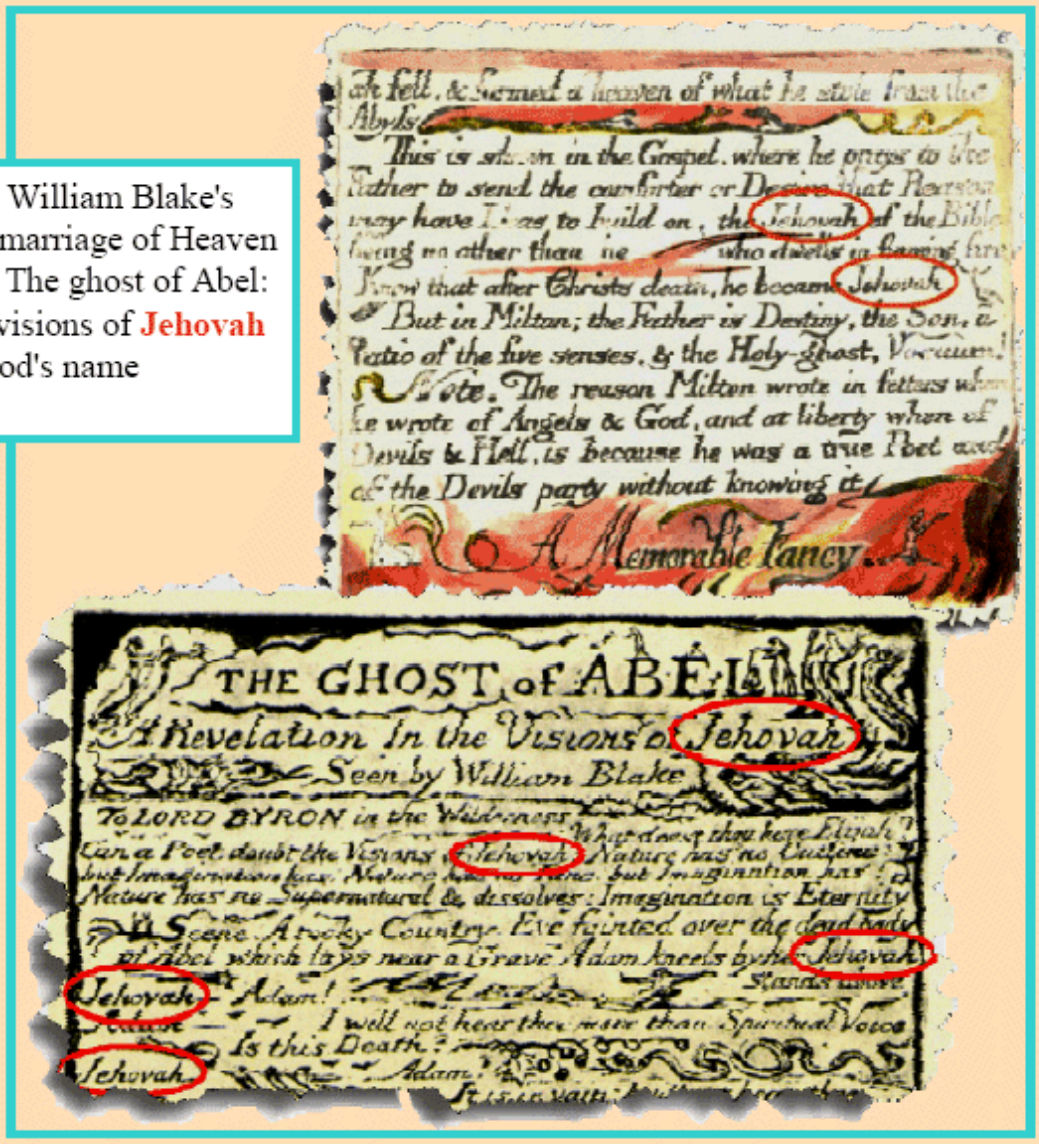

Yah - Tetragram

William Blakes - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

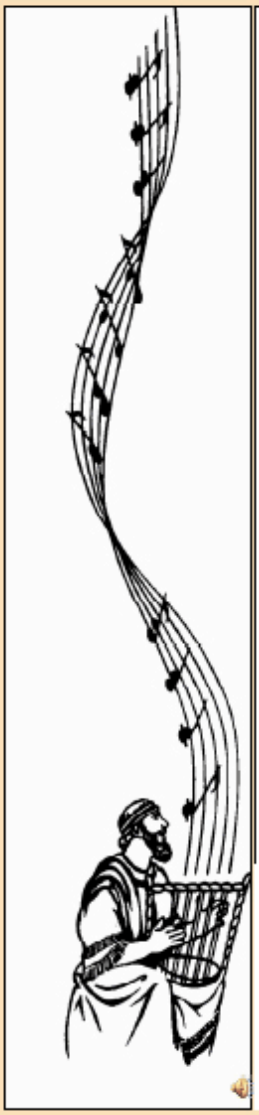

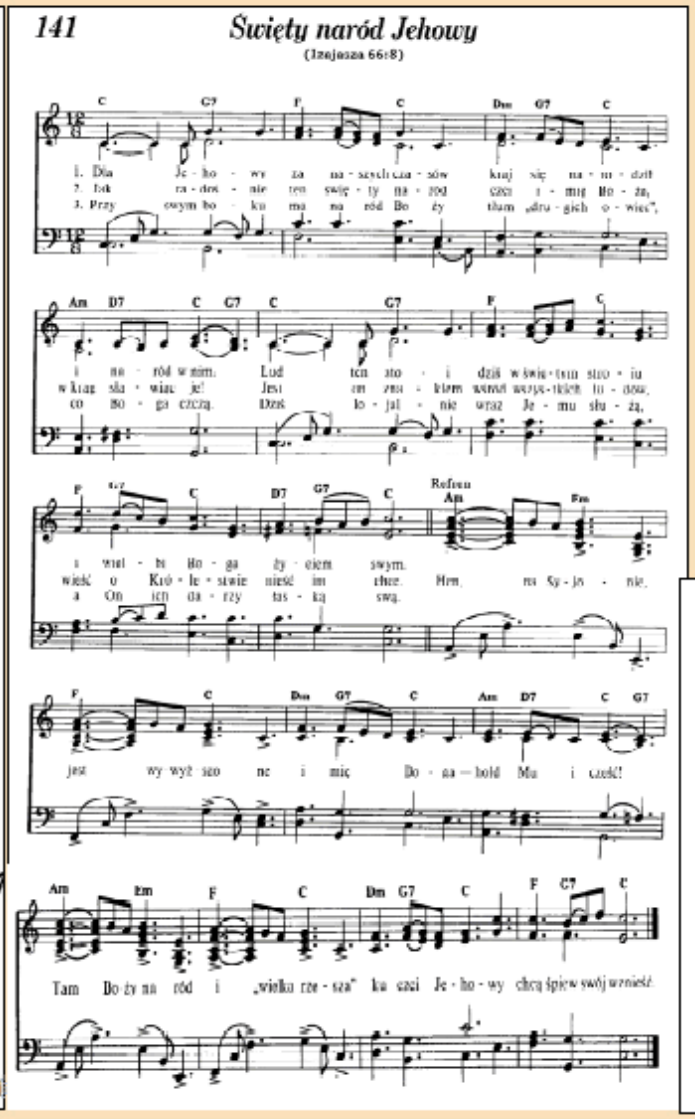

141 Święty naród Jehowy
(Izajasza 66:8)

1. Dla Jehowy za naszych czasów
kraj się narodził i naród w nim.
Lud ten stoi dziś w świętym stroju
i wielbi Boga życiem swym.

(REFREN)
Hen, na Syjonie, jest wywyższone
imię Boga—hołd Mu i cześć!
Tam Boży naród i „wielka rzesza"
ku czci Jehowy chcą śpiew swój wznieść.

Pie¶ñ 141 „¦wiêty naród Jehowy"

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

MASORECI (VI wiek n.e.)

Ważną dla Biblii rolę odegrali MASORECI (VI - X) dzięki którym mamy kompletne Pisma Hebrajskie (Stary Testament). B 19A Kodeks leningradzki (1008 n.e., napisany przez masoretów) który znajduje się w Petersburgu (Rosja) zawiera tetragram. Ci żydowscy kopiści WIERNIE przepisywali tę część Biblii, która pierwotnie powstała po hebrajsku i często jest określana mianem Starego Testamentu. Dzięki Masoretom mamy dzisiaj takie przekłady jak: Biblia Tysiąclecia, Warszawska, Authorized Version *(wszystkie najważniejsze przekłady)*. Dzięki nim mamy jedyny na świecie cały przekład Pism Hebrajskich z imieniem Bożym *(Kodeks aleksandryjski z V wieku n.e. zawiera całe Pisma Hebrajskie ale bez imienia Bożego)*. Działali w okresie od VI do X wieku n.e.

Na czym polegała ich praca? Przez wiele stuleci hebrajszczyznę zapisywano jedynie za pomocą spółgłosek, a samogłoski dodawał czytający. Jednakże w czasach masoretów wielu Żydów nie władało już biegle językiem hebrajskim, toteż zanikała jego właściwa wymowa. Masoreci w Babilonie i w Izraelu opracowali więc znaki, które umieszczano przy spółgłoskach, aby wykazać akcenty i odpowiednią wymowę spółgłosek. Powstały co najmniej trzy różne systemy, ale najbardziej znacząca okazała się metoda opracowana przez masoretów z Tyberiady nad Jeziorem Galilejskim, gdzie mieszkała znana rodzina Ben Aszera. Ostatni z rodziny masoretów Aaron Ben Aszer spisał i opracował pierwszy zbiór zasad gramatyki hebrajskiej zatytułowany „Sefer Dikdukei ha-Te`amin".

Tetragram ze znakami diakrytycznymi i samogłoskami oraz bez nich:

- tzw. „czysty" hebrajski *(same spółgłoski)*, znajdujemy go np. w zwojach z Qumran, w księdze Izajasza *(tekst datowany jest na początek naszej ery)*.

- tekst ze znakami *(samogłoskami)* Masoretów. Ponieważ starożytny język hebrajski zaczął zanikać, w pierwszym tysiącleciu naszej ery, Masoreci wymyślili system kropek dzięki któremu można poprawnie czytać pierwotny tekst Biblii. W ich tekście znajdujemy trzy różne układy tetragramu czytane jako Jehvah, Jehovah i Jehovih.

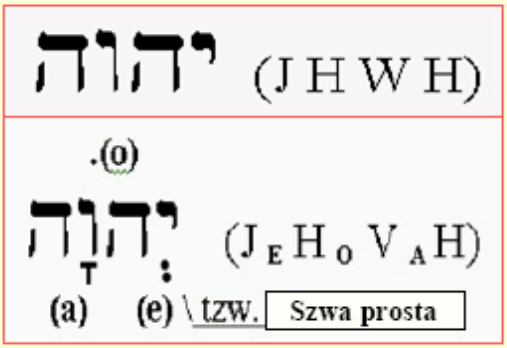

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dlaczego stosowano takie formy w hebrajskich odpisach Biblii?

Krótko mówiąc, aby zapobiec złamaniu Drugiego Przykazania biblijnego Dekalogu przez czytających imię Boże, które zawiera zakaz bezczeszczenia imienia Bożego. Nie znamy ani daty, ani imion autorów tego pomysłu - rabinów, którzy wprowadzili do judaizmu taki zakaz. Faktem jest, że wymyślili tym samym i wprowadzili w życie własne „przykazanie", będące „uzupełnieniem" oryginalnego Bożego Przykazania. Tora mówi wszak jedynie o nie nadużywaniu imienia Bożego, a nie o jego niewymawianiu (Tora, Devarim, V Księga Mojżeszowa 5, 11). Pozostałe zaś Pisma zawierają nawet zachętę do głośnego wzywania imienia Bożego, co było praktyką żydowskich nocreuszów I wieku (Tora, Devarim, V Księga Mojżeszowa 28, 9-10, Ketvim, Psalm 92, 2; 96, 2; 103, 1; 105, 1; 113, 1-2; 115, 1; 116, 4; 135, 1-3; 138, 1-2; 141, 1; 145, 1-2, Księga Przypowieści Salomona 30, 4, Nevim, Księga Izajasza 25, 1; 26, 13; 29, 30; 52, 6, Nevim, Księga Joela 2, 32, Pisma chrystiańskie, Dzieje Apostolskie 2, 21; 2, 46-47, List Pawła do Rzymian 10, 13).

Dlaczego pojawiają się aż trzy „formy"?

Ponieważ wyrazy „Pan" oraz „Bóg" występują w Biblii często obok imienia Bożego. Rozwiązanie przyjęte przez rabinów miało zapobiec odczytywaniu tekstu Biblii z użyciem form typu „Pan Pan", albo „Bóg Bóg" tam, gdzie w oryginale występuje „Pan **Jehowa**", albo „**Jehowa** Bóg". Stąd, zamiast wymawiać „Pan **Jehowa**" wprowadzili wymowę "Pan Bóg" („Adonaj **Elohim**"), i w tym przypadku spotykamy litery od wyrazu „Elohim" pod imieniem Bożym, co wprowadza odczytywanie imienia jako „**Jehowi**" (Jehovih).

Podobnie, zamiast wymawiać „**Jehowa** Bóg" wprowadzili wymowę „Pan Bóg" („**Adonaj** Elohim"), przy czym tym razem widzimy litery od wyrazu „Adonaj" pod imieniem Bożym, co daje wyraz „**Jehowa**" (Jehovah).

Trzecia „forma" – „**Jehwa**" – pojawia się tam, gdzie rabini uznali za słuszne wymawiać aramejskie „**Szema**", tudzież hebrajskie „Ha Szem" (Imię).

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Ägyptische Hieroglyphen	Sinai Schrift c. 1500 v. Chr	stellt dar	S. Arabisch c. 300 v. Chr.	Phönizisch c. 1300 v. Chr.	Althebräisch c. 600 v. Chr.	Griechisch c. 500 v. Chr.		Römisch c. 100 n. Chr.	Spathebräisch c. 100 n. Chr.	Hebräischer Name	Lautwert
		Stierkopf					A	A		'aleph	'
		Haus					B	B		bêth	b
		Schleuder stock					C	C		gîmel	g
		Tür					D	D		dāleth	d
		Mensch mit erhobenen Armen					E	E		hē	h
		Hand					I	I		jōd	y
		nach oben offene Hand					K	K		kaph	k
		Wasser					M	M		mēm	m
		Schlange					N	N		nûn	n
		Auge					O	O		'ajin	'
		Mund					Π	P		pê	p
		Kopf					P	R		rêš	r
		Papyrus-staude					Σ	S		šîn	s
		Kreuz					T	T		tāw	t

Z liter wskazywanych przez biblistów europejskich i amerykańskich, jedynie pierwsza litera „**jod**" jest na swoim miejscu. Dwie litery „**H**" nie są bynajmniej łacińskimi odpowiednikami hebrajskiego „**hE**", lecz odpowiadają hebrajskiemu „**Het**". Litera „**waw**", „**vav**", tudzież według sefardyjskiego dialektu – „**uau**" – została zarówno przez Greków, jak i Rzymian oddana jako „**u**" (greckie „**Y**" i starołacińskie „**V**").

Istnieją również propozycje zapisywania imienia Bożego jako „**IEUE**", „**IEVE**" albo „**IEWE**". Dwie ostatnie formy zapisu wskazują na źródłosłów imienia pierwszej kobiety – Ewa, która stała się matką wszystkich żyjących. Forma „**IEWE**" („**Iewe**") jest stosowana przez niemiecki Konkordanz Verlag w literalnym przekładzie Biblii, zaś forma „**IEUE**" („**Ieue**") – przez amerykański Concordance Concern, który opracował literalny i międzywierszowy przekład Biblii, a następnie udostępnił w formie elektronicznej w Internecie. Interlinear Scripture Analyzer

Wspólnota Mesjańska / Toronto Ontario – Kanada / posługuje się formą **JAHŁEH**

Forma - IEUE

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Jehowy w klasztorze w Bordesholm w Niemczech

Fragment posągu anioła z imieniem Bożym, stojącego przy grobie papieża Klemensa XIII w bazylice św. Piotra w Watykanie

Imię Boże w kościele w Kwidzynie, Polska (Obecnie to miejsce zostało zamalowane)

i trzykrotnie w cytacie z Ezechiela 37:4-6 na epitafium w Kościele Mariackim w Gdańsku, (Polska)

na statui pod Paryżem (Francja)

Fragment Księgi Psalmów, pochodzący ze Zwojów znad Morza Martwego. Imię Boże, Jehowa (JHWH), w odróżnieniu od reszty pisma, zapisano literami starohebrajskimi.

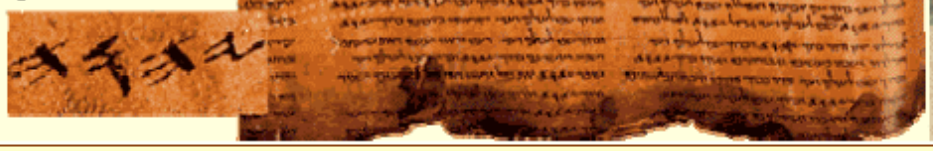

na Chiesa di San Lorenzo w Parmie (Włochy)

Kwidzyn - Imiê Bo¿e zamalowane

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

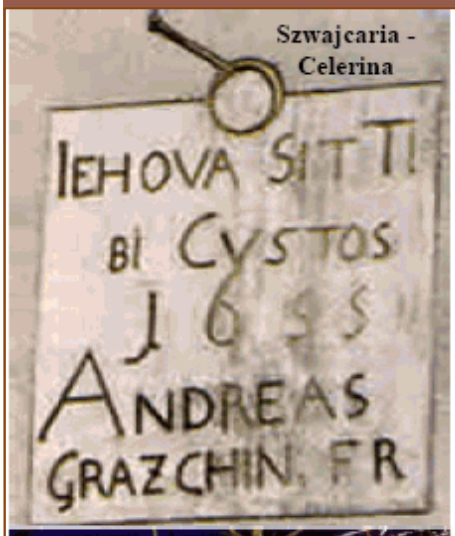

Ice World Lubeck 2003
Thema „Bibel" Moses mitden Gesetzestafeln - Niemcy - Lubeka – wystawa rzeźb z lodu - „Biblia – historie ze Starego Testamentu".

Szwecja 1669

Szwecja - monety

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

W Solebie (Egipt) odnaleziono dwie tablice z inskrypcjami, zawierające Imię Boże, w formie egipskiej - YEHUA. Znajdują się one w świątyni Amenophis III i datuje się je na rok 1391 - 1353 p.n.e. Na stronie Uniwersytetu Chicago BEES SOLEB.html można znaleźć obszerniejsze informacje o tym miejscu i znalezisku, wraz z bogatą dokumentacją fotograficzną.

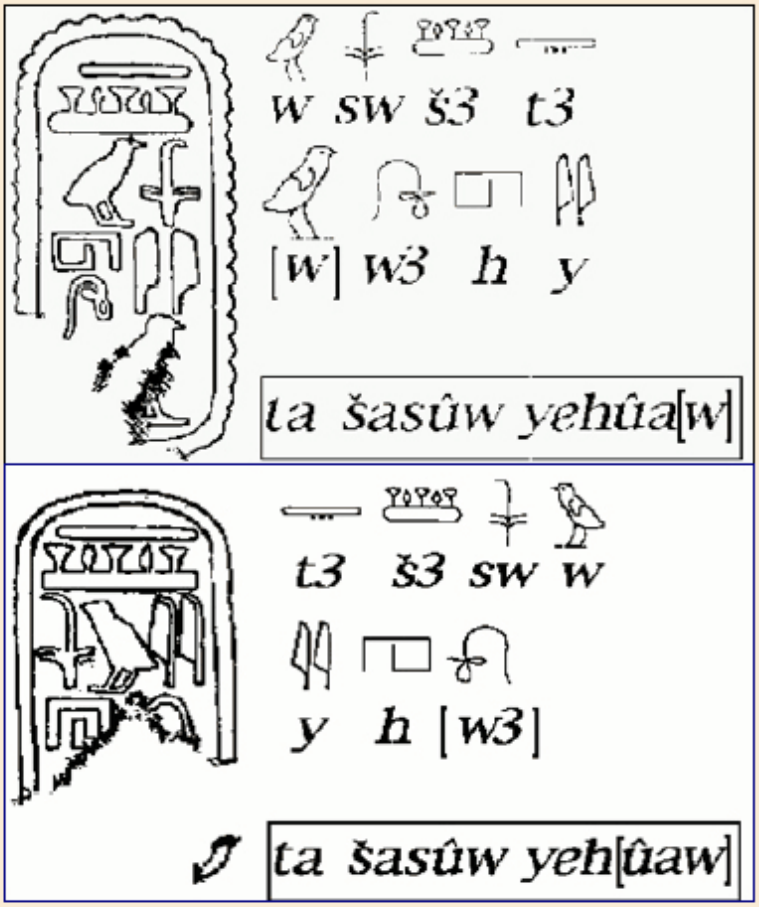

Gérard Gertoux (Professor of National Education in France, President of the Association Biblique de Recherche d'Anciens Manuscrits, Hebrew scholar, specialist of the Tetragram).

- 3 ˇ3-sw-w y-h-w3-w
  (Shneider's transcription)
- ta sha-su-w y-eh-ua-w
  (conventional vocalization)
- Land of the Bedouins those of Yehua'
  (literal translation)
- Ziemie Szasu - tych od Yehua
  (tak wyglądałoby polskie tłumaczenie)

Shasu Warriors, from
stone relief at Beit el -Wali

W Solebie (Egipt) odnaleziono dwie tablice z inskrypcjami

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

**W Las Lunas, w Meksyku znaleziono inskrypcję z dziesięcioma przykazaniami w formie skróconej, wyrytymi na kamieniu.
Uczeni dokładnie zbadali te inskrypcje i datują je na rok około tysięczny p n.e., czyli na czasy króla Salomona.
Czyżby po to Stwórca zamieścił tam swoje imię - Jehowa, aby dzisiejsi uczeni usuwali je z przekładów biblijnych?**

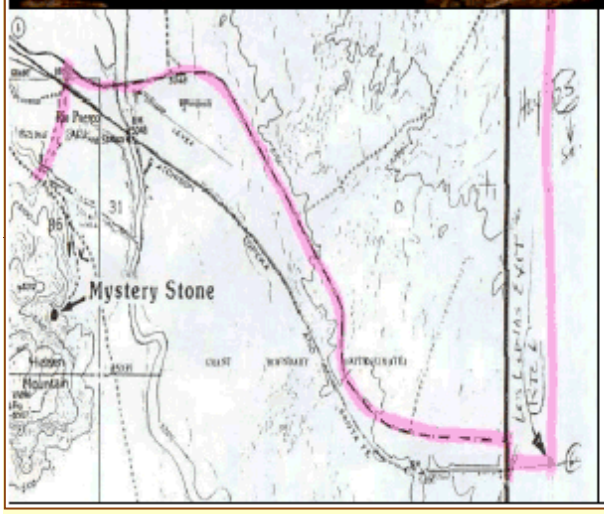

W Las Lunas, w Meksyku znaleziono inskrypcjê

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

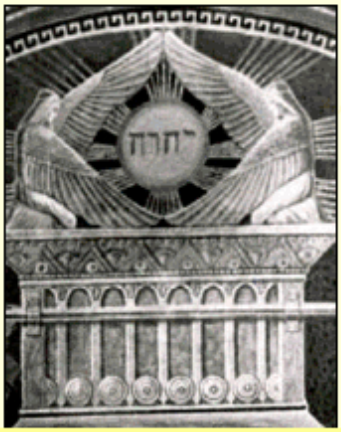

Tetragram Luxemburg, Düdlingen, St. Martinskirche 1896
Abbildung der Bundeslade.

Napis: יהוה
DIOS **JEHOVA**
Guadalahara,
Meksyk.

IMIĘ BOŻE -
Luksemburg.

Tetragram Luxemburg, Differdingen, Kirche St. Josef.

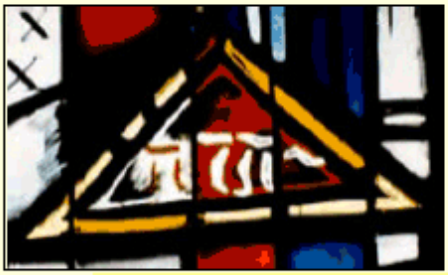

Tetragram St. Michael-Kirche, Glasfenster.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

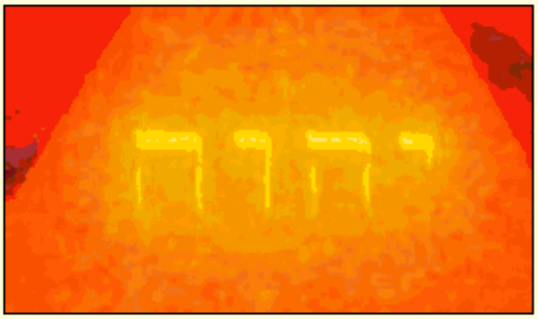

IMIĘ BOŻE
w Ekwadorze
Asa Museo Maria Augusta Urrutia 2,73X2,03 Maler Victor Mideros Dios en Todo (God in All).

Nome Geova che compare in **Italia** nella chiesa di S.Agata a Santhià (Vercelli).

Tetragram w katedrze w Hampshire, **England.**

Tetragram **Island**, Reykjavik, Kirche Altartafel von Uroum.

Ekwador - Imiê Bo¿e

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Anonymous 18th century painter: Ceiling, displaying a tetragrammaton, of the Saint Agatha`s and Saint Homobonus' chapel, the fourth one on the left-hand side of the nave of Sant`Angelo church in Milan, Italy.

92 z 692

Milano - S. Angelo - Tetragrammaton

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

W grobowcu na zboczach Doliny Hinnoma w Jerozolimie znaleziono dwa niewielkie srebrne zwoje, na których były zapisane fragmenty tekstu Biblii – Księga Liczb 6:24-26. W obu zwojach kilkakrotnie występuje imię Boże, Jehowa. Zwoje te uznano za „najstarsze znaleziska ze starożytności, które zawierają fragmenty hebrajskiej Biblii".

93 z 692

Tetragram najstarsze znalezisko

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

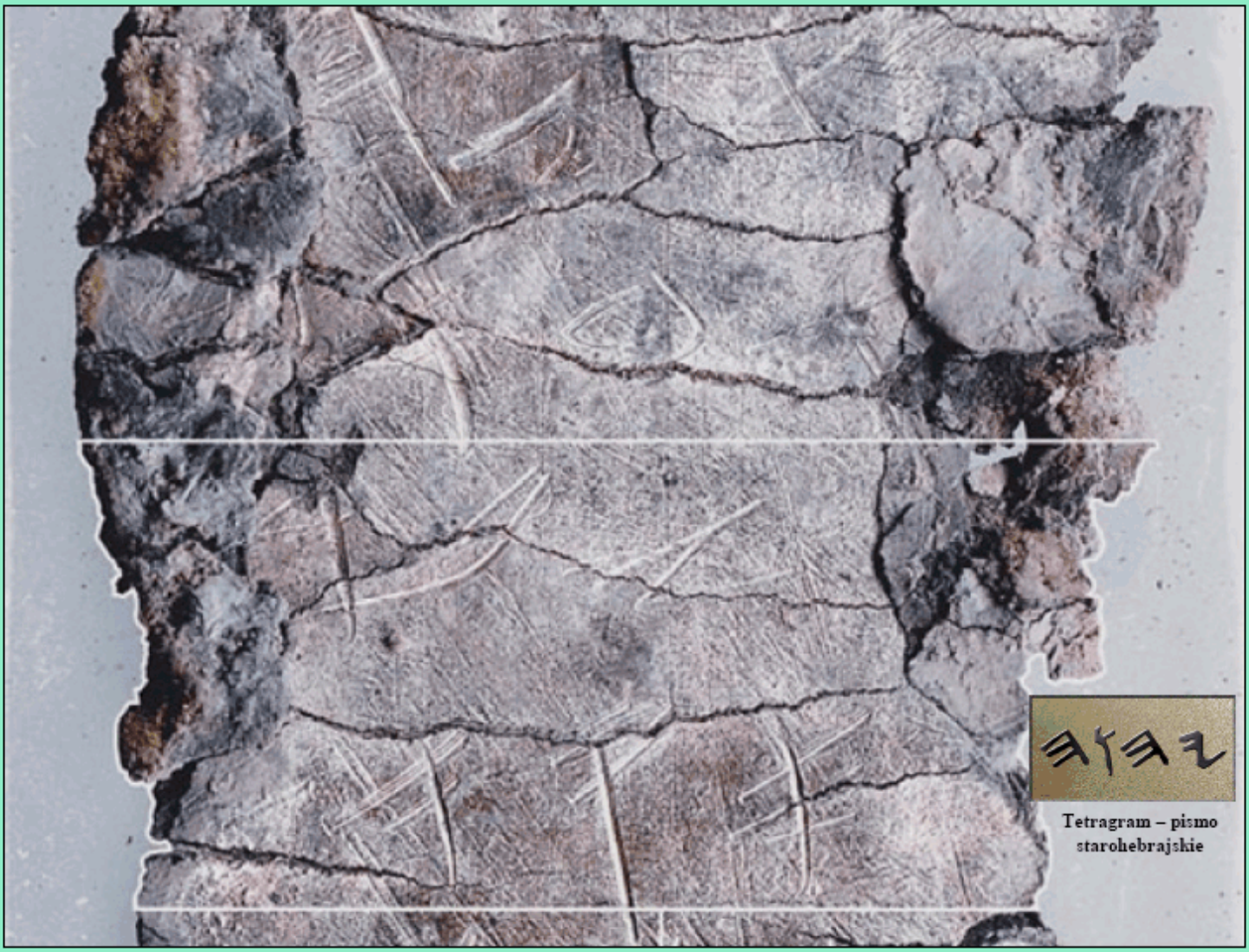

94 z 692

Tetragram najstarsze znalezisko - czê¶æ II

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Berło w kształcie granatu, pochodzące z domu Jehowy

W IZRAELU archeolodzy odkopali wiele berel [lasek, noszonych przez ludzi, sprawujących władzę] (1 Mojżeszowa 49:10; Estery 8:4; Ezechiela 19:14). Niektóre berła, znalezione w Lakisz, miały głowice w kształcie owoców granatu, dobrze znanych ludowi Bożemu (5 Mojżeszowa 8:8; Pieśń 4:13).

Po prawej widzimy rzeźbę w kości słoniowej, przedstawiającą owoc kwitnącego granatowca . Ma ona 4,3 centymetra wysokości i przypuszczalnie była elementem berła, jak na to wskazuje otwór w jej podstawie. Warto zwrócić uwagę na litery pisma wczesnohebrajskiego, datowanego na VIII wiek przed nasza erą.

Już dość dawno temu, kawałek rzeźby odpadł, toteż niektórych liter brakuje, a kilka zachowało się tylko częściowo. Niemniej znawcy starożytnego pisma proponują rekonstrukcję, widoczną u dołu (według periodyku *Biblical Archaeologist*). Nieregularne odstępy między literami pozwoliły odczytać tekst w dwóch wersjach. Francuski uczony André Lemaire twierdzi, że ów napis brzmiał: „Należące do Św[iątyni Jah]we, święte dla kapłanów". Natomiast, według Nahmana Avigada, składał się ze słów: „Święty dar dla kapłanów Domu Jahwe".

Zdaniem wspomnianych uczonych, jak również innych badaczy, na berle widniały pierwotnie cztery hebrajskie litery, oznaczające imię własne Boga - JHWH. Napis zawierałby wówczas wyrażenie „dom Jehowy", czesto występujące w Biblii (Wyjścia [2 Mojżeszowa] 23:19, Biblia poznańska; 1 Królewska 8:10-11, Biblia Tysiąclecia).

Wielu naukowców sądzi, iż jest to głowica berła, które należało do kapłana świątyni, zbudowanej przez Salomona, lub zostało ofiarowane na jej rzecz. Co ciekawe, owoc granatu był w domu Bożym powszechnie spotykanym motywem zdobniczym (2 Mojżeszowa 28:31-35; 1 Królewska 7:15-20).

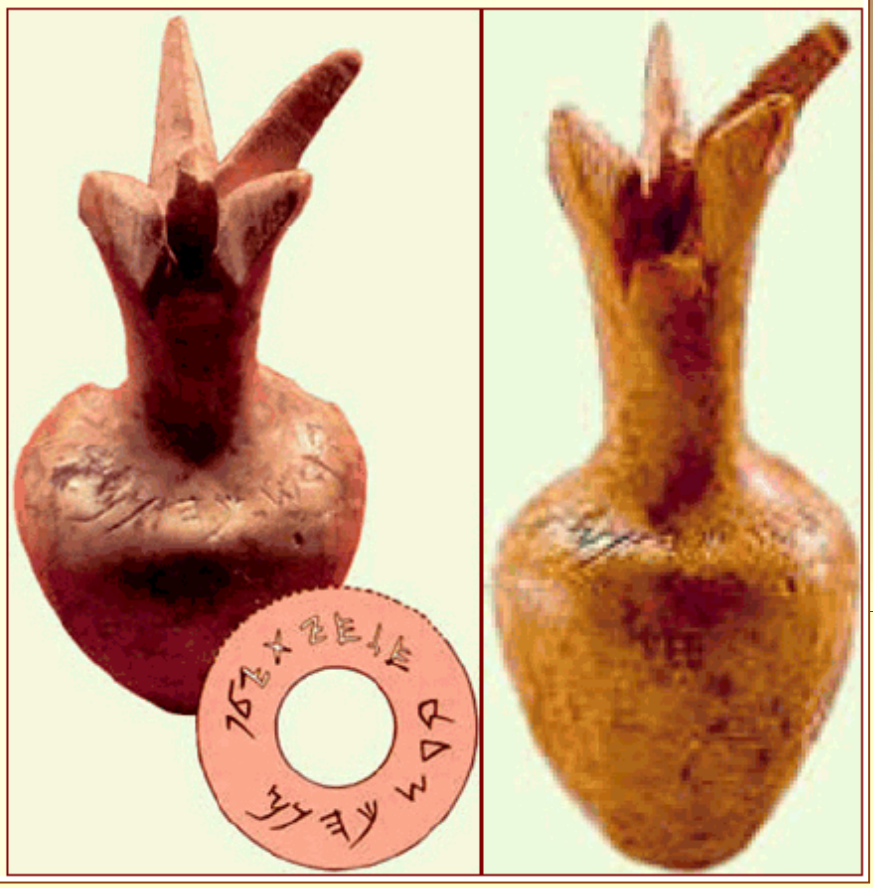

Wielu naukowców s±dzi, i¿ jest to g³owica ber³a

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

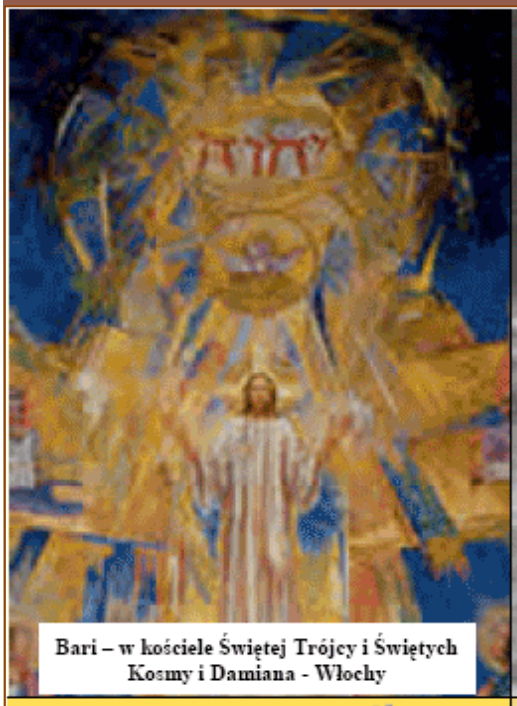

Bari – w kościele Świętej Trójcy i Świętych Kosmy i Damiana - Włochy

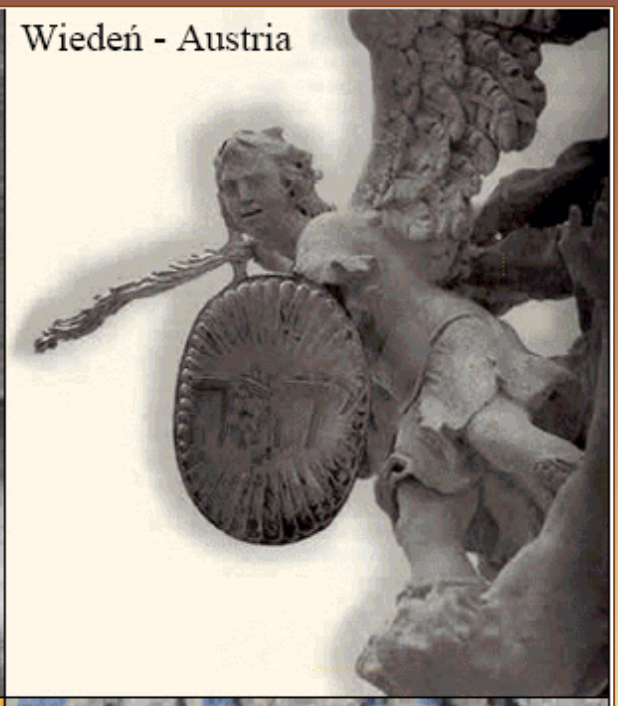

Wiedeń - Austria

Slovenj Gradec - Cerkev Sv. Duha, Sbrenja

^

Imię Boże w bazylice św. Marka w Wenecji

< Słowenia >

96 z 692

Wiedeń - Austria

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Maleńki srebrny amulet, znaleziony w Jerozolimie, jest pokryty literami starohebrajskimi, które czyta się jako **JHWH** (por. powiększenie). Amulet ten, mający po rozwinięciu niecałe 10 cm długości, był zwinięty i przewleczony nitką, tak że można go było nosić na szyi. Na podstawie pisma można go datować na około VI w. przed Chr.

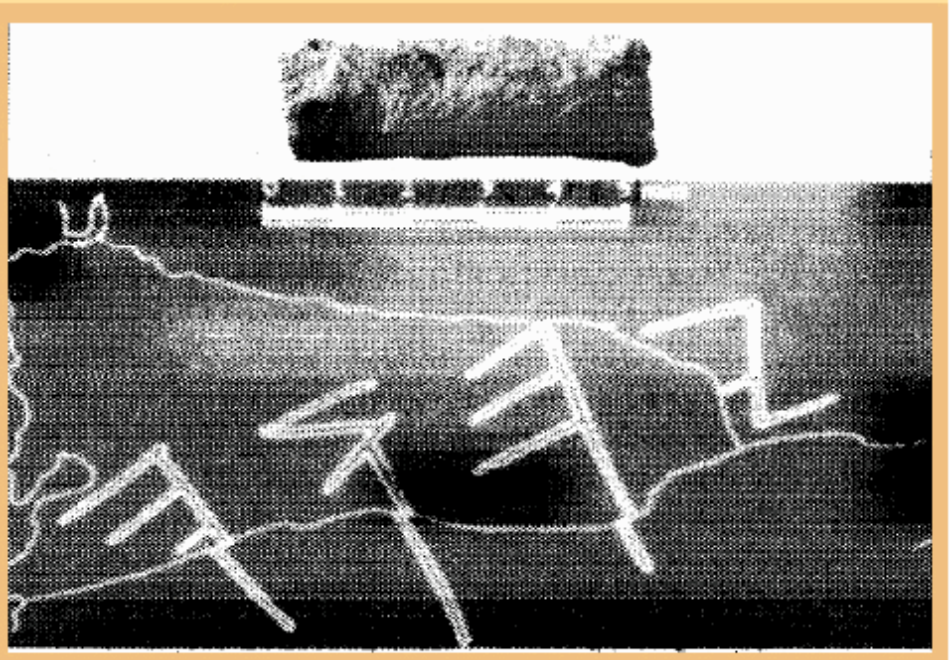

Austria zdjęcie rzeźby Lorenza Mattielli z 1725 roku, przedstawiającą Michała pokonującego Szatana. Rzeźba ta znajduje się w Wiedniu, na Placu Michała, na budynku kościoła pod wezwaniem tegoż Michała.

יהוה

Maleñki srebrny amulet - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Poniżej dwa z końcowych kadrów filmu „Pytanie do Boga”, reżyserii Jonas'a McCord'a, z Antonio Banderasem i Olivią Williams w rolach głównych. Scenę tę znaleźć można na samym początku rozdziału jedenastego (dotyczy płyty DVD z polskim lektorem), w pozycji czasowej, od 1:35:40 do 1:36:00 [godziny : minuty : sekundy]

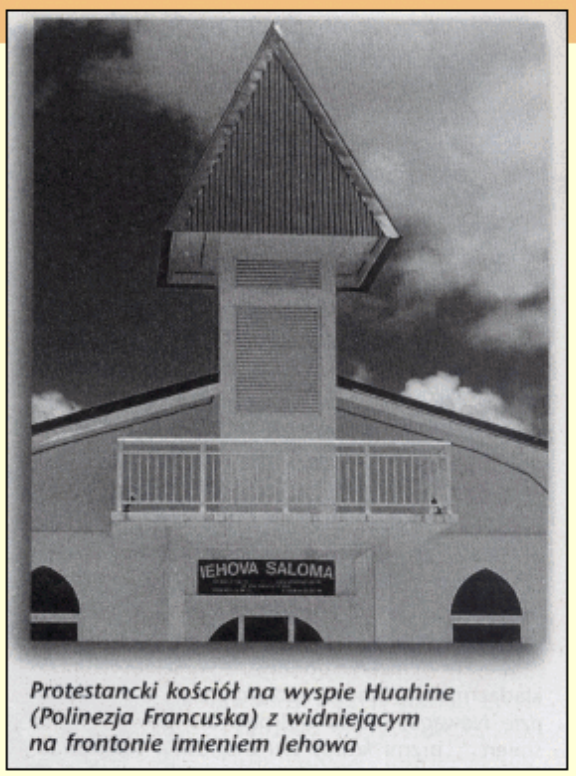

Protestancki kościół na wyspie Huahine (Polinezja Francuska) z widniejącym na frontonie imieniem Jehowa

Franz Schubert skomponował muzykę do napisanego przez Johanna Ladislava Pyrkera poematu lirycznego zatytułowanego „Wszechmoc”. Imię Jehowa występuje tam dwukrotnie. Użyto go również w zakończeniu ostatniej sceny opery Verdiego „Nabucco” (Nabuchodonozor).

98 z 692

Dwa, z końcowych kadrów filmu „Pytanie do Boga”

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Franz Schubert **skomponował muzykę do napisanego przez** ***Johanna Ladislava Pyrkera*** **poematu lirycznego zatytułowanego „*Wszechmoc*”. Imię Jehowa występuje tam dwukrotnie (*The Omnipotence*).**

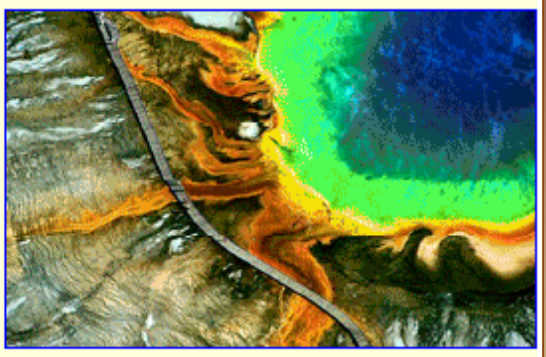

Ziemia z Nieba

Franz Schubert „Wszechmoc”

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

OPERA

Nabucco - najazd Babilonu

Temat konfliktu narodu żydowskiego z Babilonem Giuseppe Verdi przekuł na głośną operę. W utworze Verdiego zderzają się dwie religie, wiara w Jahwe i w boga Baala, którego imię stało się dla Izraelitów przekleństwem.

Część I: (Jerozolima)

W świątyni Salomona Hebrajczycy błagają Jahwe o ratunek przed Babilończykami. Najwyższy kapłan Zachariasz wziął Fenenę, córkę króla babilońskiego Nabucca, jako zakładniczkę. Fenena uwolniła niegdyś Izmaela, siostrzeńca króla Sedecjusza, z babilońskiej niewoli i obydwoje kochają się. Teraz Izmael chce oddać Fenenie taką samą przysługę i uwolnić ją, lecz Abigail staje mu na drodze. Ta uchodząca za pierworodną córkę Nabucca również zakochała się w Izmaelu i tryumfuje widząc jego i Fenenę zdanych na jej łaskę. Pojawia się Nabucco, grożąc śmiercią wszystkim Żydom. Nie słucha próśb Zachariasza i zamierza się mieczem na Fenenę. W ostatniej chwili osłania ją Izmael, zaś Nabucco, poznawszy swą córkę, bierze ją w ramiona. Zarazem jednak poprzysięga ukarać srogo naród żydowski.

Część II: (Złoczyńca)

Odsłona 1: Nabucco na czas swojej nieobecności powierzył władzę Fenenie, ku wielkiej wściekłości Abigail. On sam prowadzi dalej wyprawę wojenną przeciw Hebrajczykom. Kapłani Baala widząc zagrożenie swojej władzy w przyjaźnie nastawionej do Żydów Fenenie, proponują królewską koronę Abigail. Wspólnie z nią postanawiają rozpuścić wśród ludu wieść, że Nabucco poległ w walce.

Odsłona 2: Zachariasz nawraca Fenenę na wiarę mojżeszową. Izmael zostaje potępiony przez swój naród jako zdrajca, jednakże ratuje go zmiana wyznania Feneny. Babilończycy, wprowadzeni w błąd fałszywą informacją o śmierci Nabucca, domagają się koronacji Abigail. Tu wkracza Nabucco, bluźniąc przeciwko bóstwom Babilonu i Bogu Hebrajczyków i żąda boskiej czci dla samego siebie. Dosięga go piorun, od którego wpada w obłęd.

Część III (Proroctwo)

Odsłona 1: Abigail jako władczyni zasiada na tronie. Arcykapłan uzyskuje od niej wyrok śmierci na Fenenę i wszystkich Żydów. Aby spowodować zagładę plemienia izraelskiego, Abigail wykorzystuje zręcznie słabość Nabucca. Kiedy jednak król dowiaduje się, że i Fenena ma ponieść śmierć, odmawia zatwierdzenia wyroku. Wówczas Abigail rozkazuje go uwięzić.

Odsłona 2: Żydzi siedzący nad wodami Babilonu skarżą się gorzko na swój los z dala od ukochanej ojczyzny. Zachariasz dodaje im otuchy i zaręcza, iż lew Judy w końcu odniesie zwycięstwo (chór Va pensiero).

Część IV: (Upadły bożek)

Odsłona 1: Z wielkim smutkiem rozmyśla Nabucco o Fenenie, którą ujrzał przez okno prowadzoną na miejsce stracenia. W tej tragicznej chwili błaga o pomoc Jehowę, Boga Izraela. Obłęd ustępuje i Abdallo na rozkaz swego pana przynosi mu miecz.

Odsłona 2: Ma się rozpocząć rytuał ofiarny: przed posągiem Baala zostaną złożeni w ofierze Hebrajczycy. Nabucco przerywa ceremonię i rozkazuje zniszczyć bożka. Posąg upada sam, pękają kajdany Hebrajczyków. Nabucco daje więźniom wolność, Jahwe ma otrzymać nową świątynię. Abigail umiera i prosi Fenenę i Hebrajczyków o przebaczenie.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

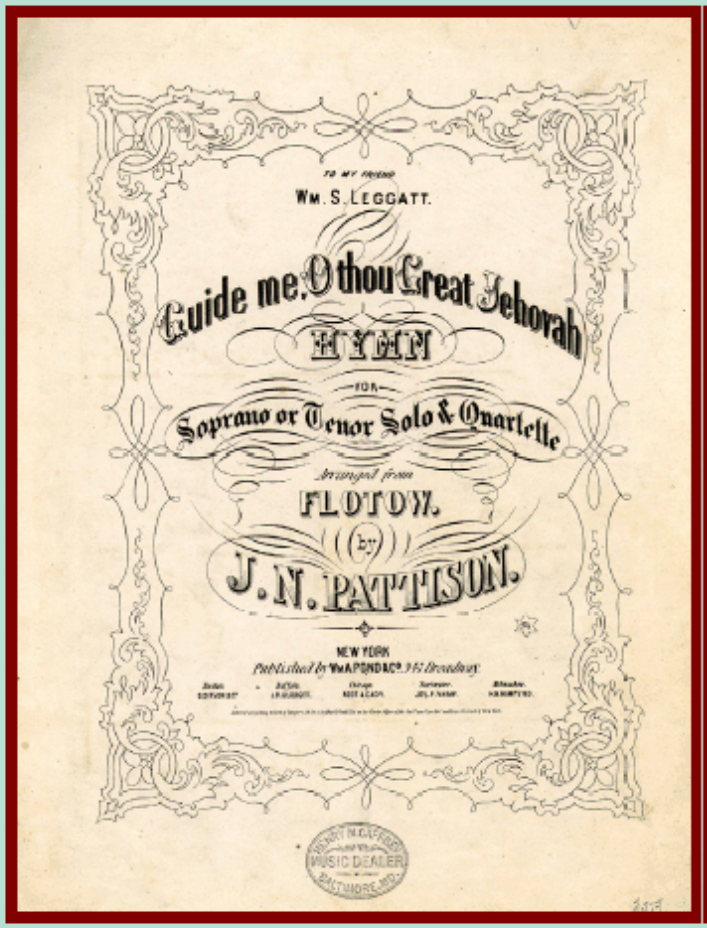

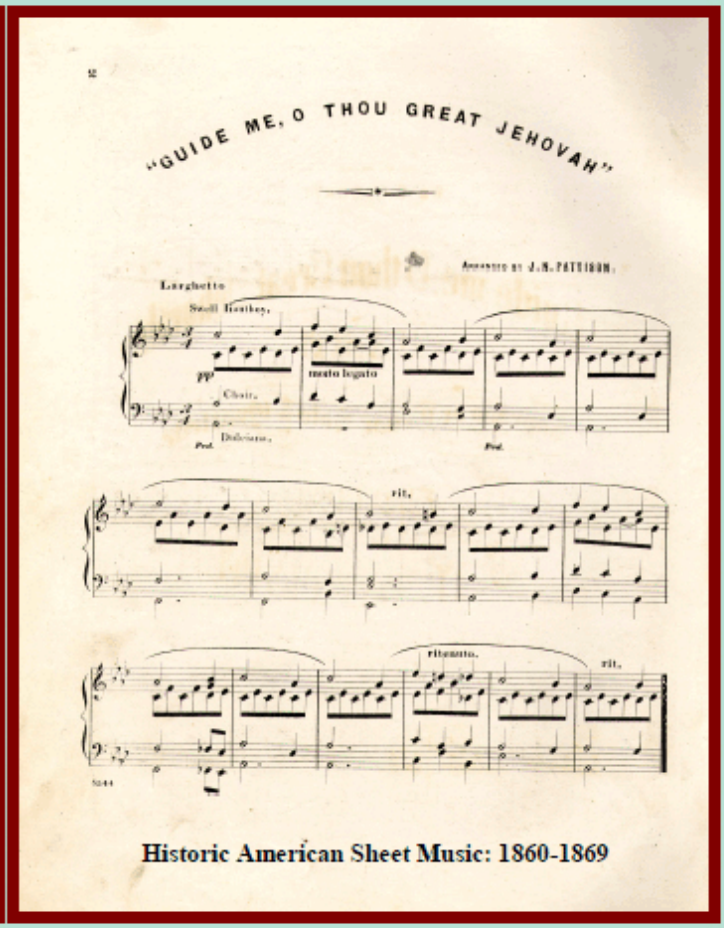

Historic American Sheet Music: 1860-1869

Collection/Call Number/Copies: Music #1394; Music B. 257 no. 10 (c. 2)
Title: Guide me, O thou great Jehovah
First Line: Guide me, O thou great Jehovah
Refrain: Open now the crystal fountains
Publication Date: 1868

Composer: Flotow, Friedrich von, 1812-1883
Arranger: Pattison, J. N. (John Nelson), 1845-1905;
Engraver: Clayton
Dedicatee: Wm. S. Leggatt

101 z 692

¦piewnik z 1868

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Hymn of the Nuns From Ashtaroth

MUSIC BY JOHN WIELD ADAMS
AUSTRALIA - 2004

Jehovah we bless Thee, All works of Thine hand Extol Thee, confess Thee, By sea and by land, By mountain and river, By forest and glen, They praise Thee for ever! And ever! Amen! The heathen are raging Against Thee, O Lord! The ungodly are waging Rash war against God! Arise, and deliver Us, sheep of Thy pen, Who praise Thee for ever! And ever! Amen! Thou, Shepherd of Zion! Thy firstlings didst tear From jaws of the lion, From teeth of the bear; Thy strength to deliver Is strong now as then. We praise Thee for ever! And ever! Amen! Thine arm hath deliver'd Thy servants of old, Hath scatter'd and shiver'd The spears of the bold, Hath emptied the quiver Of bloodthirsty men. We praise Thee for ever! And ever! Amen! Nathless shall Thy right hand Those counsels fulfil Most wise in Thy sight, and We bow to Thy will; Thy children quail never For dungeon or den, They praise Thee for ever! And ever! Amen! Though fierce tribulation Endure for a space, Yet God! our salvation! We gain by Thy grace At end of life's fever, Bliss passing man's ken, There to praise Thee for ever! And ever! Amen!

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

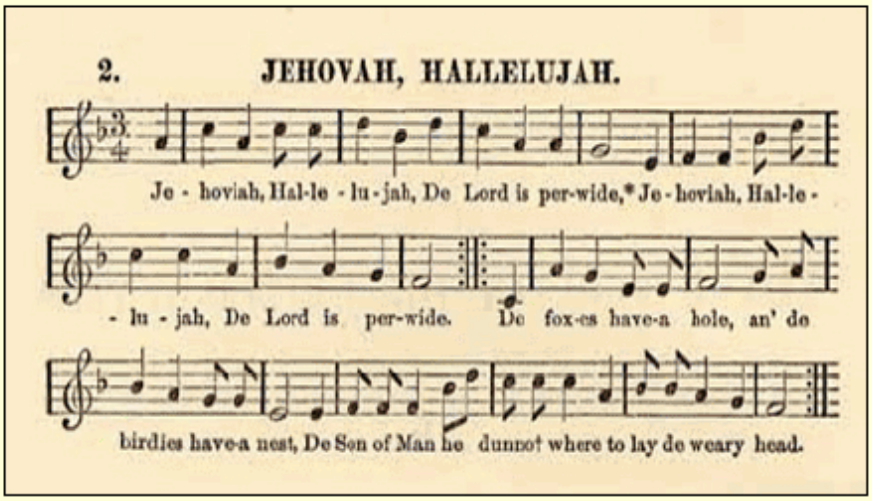

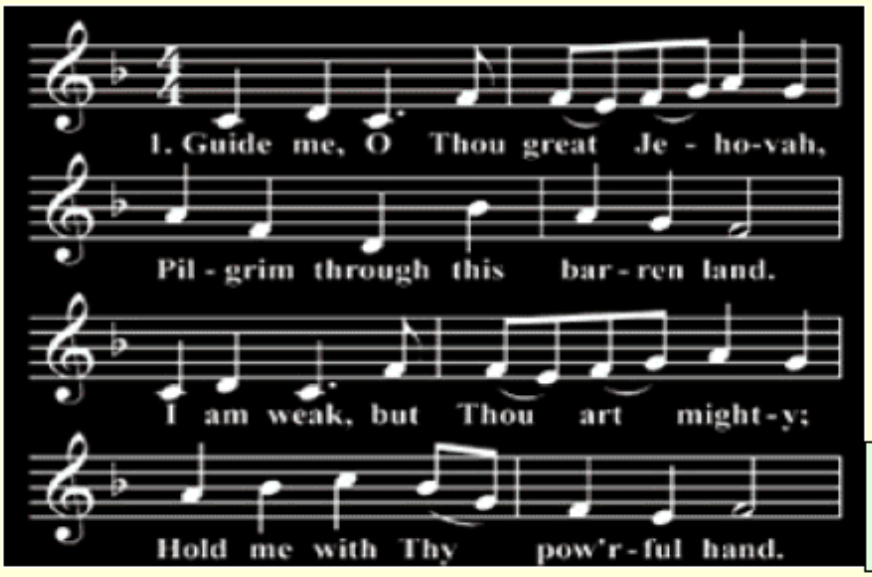

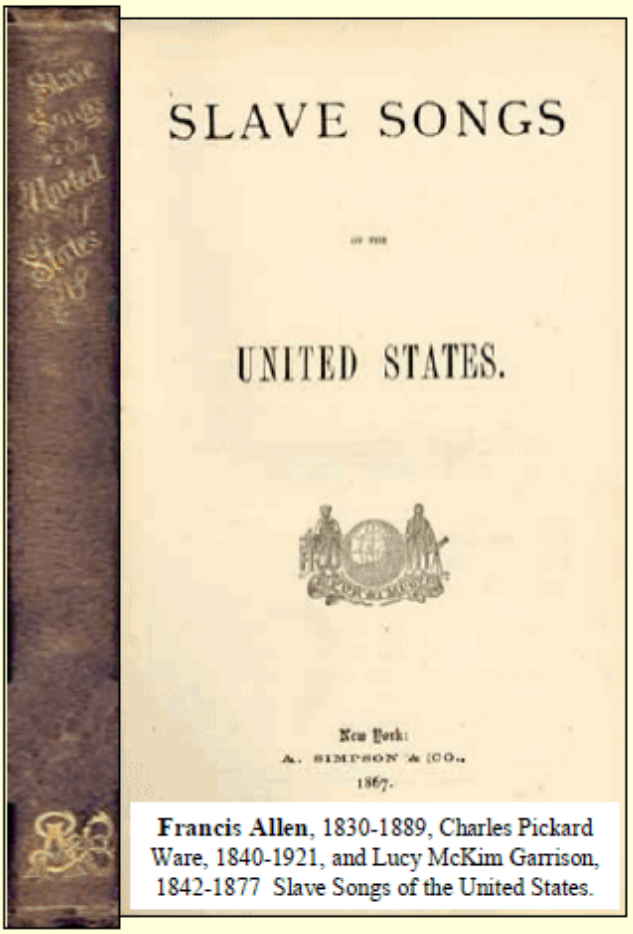

Francis Allen, 1830-1889, Charles Pickard Ware, 1840-1921, and Lucy McKim Garrison, 1842-1877 Slave Songs of the United States.

Guide Me, O Thou Great Jehovah - William Williams (1717 – 1791); Urodzony: Pantycelyn - Walia.

Guide Me, O Thou Great Jehovah

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Savannah - miasto w południowo-wschodniej części Stanów Zjednoczonych, w stanie Georgia. Kościół prezbiteriański z roku 1755. Obecny kościół został przebudowany po wielkim pożarze w 1889 roku. W tym kościele pracował jako organista znany amerykański kompozytor i pedagog muzyczny Lowell Mason (8 stycznia 1792 - 11 sierpnia 1872). Skomponował ponad 1600 pieśni.

Lowell Mason

Thoughts for the Sanctuary
Psalm 118

1. The glo-rious gates of right-eous-ness
Throw o-pen un-to me.
And I will en-ter them with praise,
O Lord, my God ,to Thee.
And I will en-ter them with praise,
O Lord, my God, to Thee.
(...)
5. Ho-san-na! Ev-er blest be He
That com-eth in God's Name,
The bless-ing of Je-ho-vah's house
Up-on you we pro-claim.
The bless-ing of Je-ho-vah's house
Up-on you we pro-claim.
(...)

Nad drzwiami wejściowymi do kościoła imię Boże JEHOVAE.

Savannah - USA - ko¶ció³ z 1755

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Akademia Muzyczna w Bostonie (USA), została założona w 1833 roku przez Lowella Masona i Georga Jamesa Webba. W 1836 roku instytucja opublikowała podręcznik z nutami. Jeden z utwór został poświęcony Bogu. Tytuł pieśni to: „Assign to Jehovah" w oparciu o Psalm 29.

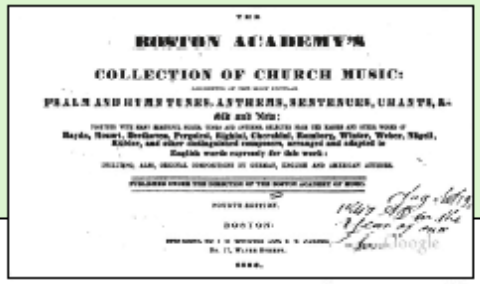
BOSTON ACADEMY'S
COLLECTION OF CHURCH MUSIC:
PSALM AND HYMN TUNES, ANTHEMS, SENTENCES, CHANTS, &c.
BOSTON:

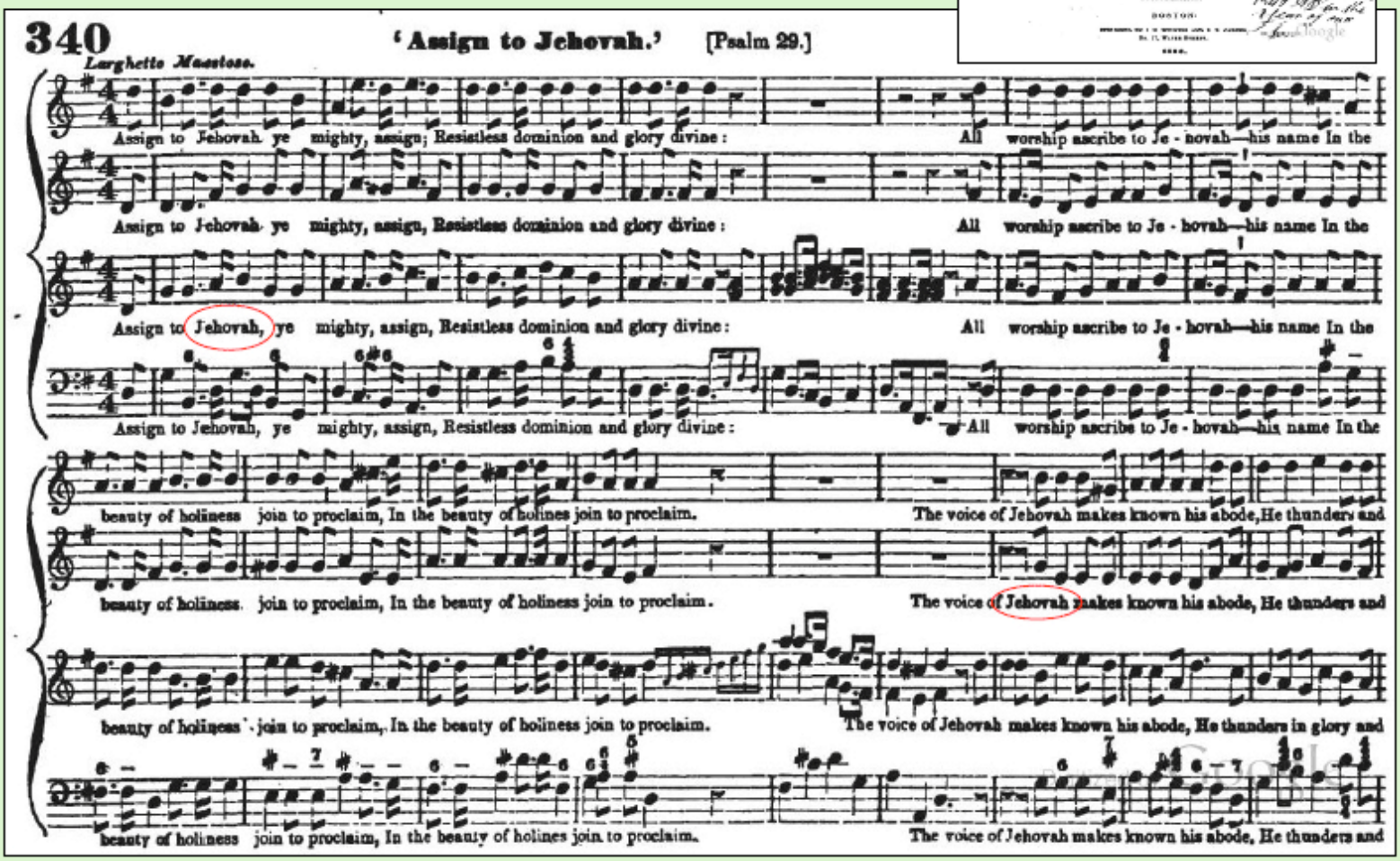
340 'Assign to Jehovah.' [Psalm 29.]
Larghetto Maestoso.
Assign to Jehovah ye mighty, assign; Resistless dominion and glory divine: All worship ascribe to Je - hovah—his name In the
Assign to Jehovah ye mighty, assign, Resistless dominion and glory divine: All worship ascribe to Je - hovah—his name In the
Assign to Jehovah, ye mighty, assign, Resistless dominion and glory divine: All worship ascribe to Je - hovah—his name In the
Assign to Jehovah, ye mighty, assign, Resistless dominion and glory divine: All worship ascribe to Je - hovah—his name In the
beauty of holiness join to proclaim, In the beauty of holines join to proclaim. The voice of Jehovah makes known his abode, He thunders and
beauty of holiness join to proclaim, In the beauty of holiness join to proclaim. The voice of Jehovah makes known his abode, He thunders and
beauty of holiness join to proclaim, In the beauty of holiness join to proclaim. The voice of Jehovah makes known his abode, He thunders in glory and
beauty of holiness join to proclaim, In the beauty of holines join to proclaim. The voice of Jehovah makes known his abode, He thunders and

Akademia Muzyczna w Bostonie - pie¶ñ, Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Johann Sebastian Bach

Imię Boże znaleźć można w dziełach muzycznych. Za przykład niech posłuży tutaj chorał niemiecki w harmonizacji J.S.Bacha, pt.: *„Dir, dir Jehova will ich singen”* (Tobie, Tobie Jehowo chcę ja śpiewać).

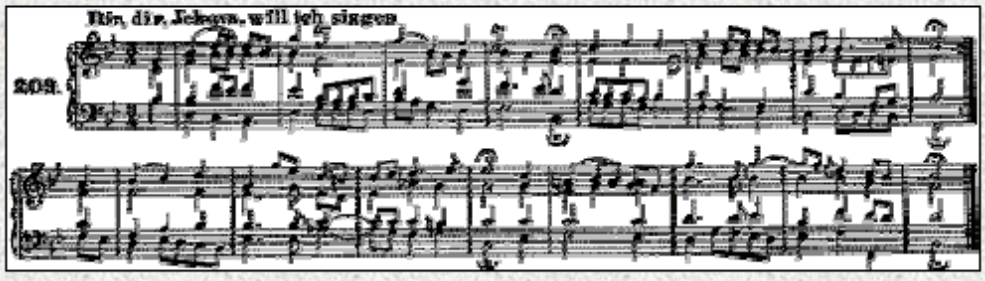

Dir, dir, Jehova will ich singen
Choral - 2 Stimmen

Johann Sebastian Bach 1685-1750
Barth Crasselius 1667-1724

Dir, dir, Jehova, will ich singen,
Denn wo ist noch ein solcher Gott wie du?
Dir will ich meine Lieder bringen,
Ach, gib mir deines Geistes Kraft dazu,
Daß ich es tu im Namen Jesu Christ,
So wie es dir durch ihn gefällig ist.

Verleih mir, Höchster, solche Güte,
So wird gewiß mein Singen recht getan,
So klingt es schön in meinem Liede,
So bet ich dich im Geist und Wahrheit an,
So hebt dein Geist mein Herz zu dir empor,
Daß ich dir Psalmen sing im höhern Chor.

Chora³ niemiecki w harmonizacji J.S.Bacha

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Joseph Haydn

Joseph Haydn (ur. 1 kwietnia 1732 w Rohrau, zm. 31 maja 1809 w Wiedniu) – austriacki kompozytor okresu klasycyzmu. Najstarszy z tzw. trzech klasyków wiedeńskich, obok Mozarta i Beethovena.

He used Gods name in his oratorio 'Die Schöpfung' (The Creation):

Praise the Lord, ye voices all

Praise the Lord, ye voices all, magnify his name through all creation.
Celebrate his pow'r and glory, let his name resound on high.
Jehovah's praise for ever shall endure. Amen.
Jehovah's praise for ever shall endure. Amen, amen.
Jehovah's praise for ever shall endure, Amen, amen.
Jehovah's praise, **Jehovah's** praise for ever shall endure. Amen.
Jehovah's praise for ever shall endure. Amen. Amen.
Jehovah's praise for ever shall endure, for ever shall endure.
Jehovah's praise for ever shall endure. Amen.
Jehovah's praise for ever shall endure. Amen, amen, amen, amen.
Jehovah's praise for ever shall endure. Amen. Amen, amen, amen.
Let his name Amen, sound on high. Amen, amen.
Jehovah's praise, **Jehovah's** praise.
Jehovah's praise for ever shall endure.
Let his name sound on high.
Jehovah's praise for ever shall endure. Amen, amen.

Joseph Haydn - austriacki kompozytor

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Händel, Haendel Georg Friedrich (1685-1759), kompozytor pochodzenia niemieckiego, działający w Anglii. Ceniony twórca epoki późnego baroku.
W bogatej twórczości muzycznej Händla ważną pozycję zajmują kompozycje o tematyce religijnej, a przede wszystkim oratoria. Napisał 22 oratoria oparte na wątkach biblijnych, zwłaszcza Starego Testamentu (*Deborah* 1733, *Święto Aleksandra* 1736, *Saul* 1739, *Samson* 1741, *Mesjasz* 1742 ze słynnym *Alleluja*, *Juda Machabeusz* 1747, *Jefta* 1752 i in.). Händel posługiwał się imieniem Bożym Jehowa.

Samson
OUVERTURE Samson
OUVERTURE

PART I
(...)
PARTChoir (Israelites)
Then shall they know that He, whose Name
Jehovah, is Alone
O'er all the earth, but One,
Was ever the Most High, and still the same.
Manaoh
For thee, my dearest son - must thou meanwhile
Lie, thus neglected, in this loathsome plight.

PART II
(...)
Double choir (Filistines and Israelites)
Fixed in His everlasting seat,
Jehovah - Great Dagon
rules the world in state.
His thunder roars, heaven shakes, and earth's aghast.
The stars, with deep amaze,
Remain in stedfast gaze;
Jehovah - Great Dagon
is of Gods the first and last.

Samson HWV 57 (Londyn, 1743)

Haendel Georg Friedrich - kompozytor

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Franz Peter Schubert - ur. 31 stycznia 1797 w Himmelpfortgrund, zm. 19 listopada 1828 w Wiedniu - austriacki kompozytor, prekursor romantyzmu w muzyce. Posługiwał się imieniem Bożym **Jehowa**.

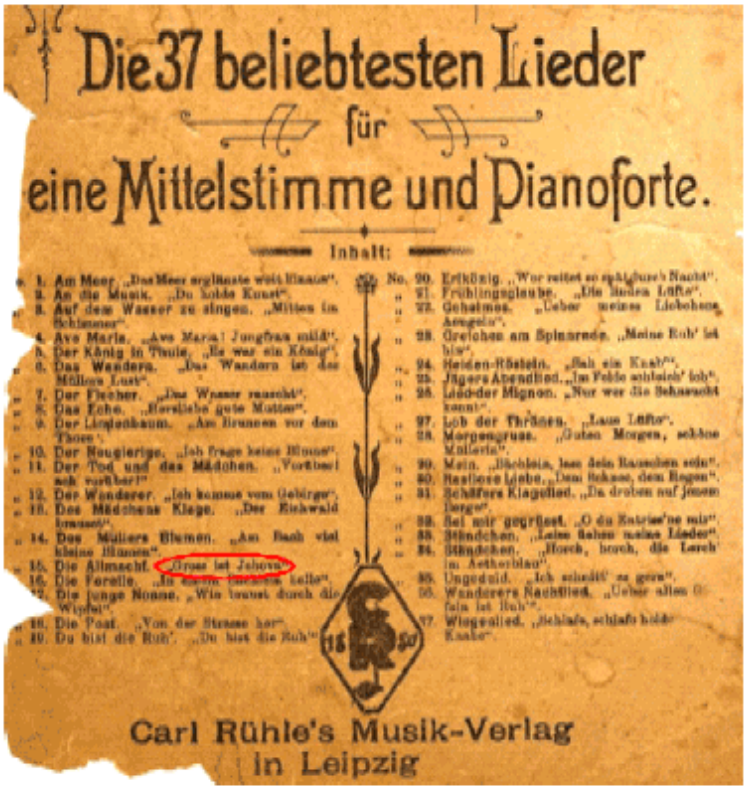
Die 37 beliebtesten Lieder
für
eine Mittelstimme und Pianoforte.

Inhalt:

1. Am Meer. „Das Meer erglänzte weit hinaus".
2. An die Musik. „Du holde Kunst".
3. Auf dem Wasser zu singen. „Mitten im Schimmer".
4. Ave Maria. „Ave Maria! Jungfrau mild".
5. Der König in Thule. „Es war ein König".
6. Das Wandern. „Das Wandern ist des Müllers Lust".
7. Der Fischer. „Das Wasser rauscht".
8. Das Echo. „Herzliebe gute Mutter".
9. Der Lindenbaum. „Am Brunnen vor dem Thore".
10. Der Neugierige. „Ich frage keine Blume".
11. Der Tod und das Mädchen. „Vorüber! ach vorüber!"
12. Der Wanderer. „Ich komme vom Gebirge".
13. Des Mädchens Klage. „Der Eichwald brauset".
14. Des Müllers Blumen. „Am Bach viel kleine Blumen".
15. Die Allmacht. „Gross ist Jehova".
16. Die Forelle. „In einem klaren Bächlein".
17. Die junge Nonne. „Wie tönnt durch die Wipfel".
18. Die Post. „Von der Strasse her".
19. Du bist die Ruh'. „Du bist die Ruh'".
20. Erlkönig. „Wer reitet so spät durch Nacht".
21. Frühlingsglaube. „Die linden Lüfte".
22. Gehetmes. „Ueber meines Liebchens Aeugeln".
23. Gretchen am Spinnrade. „Meine Ruh' ist hin".
24. Heiden-Röslein. „Sah ein Knab'".
25. Jägers Abendlied. „Im Felde schleich' ich".
26. Lieder der Mignon. „Nur wer die Sehnsucht kennt".
27. Lob der Thränen. „Laue Lüfte".
28. Morgengruss. „Guten Morgen, schöne Müllerin".
29. Mein. „Bächlein, lass dein Rauschen sein".
30. Rastlose Liebe. „Dem Schnee, dem Regen".
31. Schäfers Klagelied. „Da droben auf jenem Berge".
32. Sei mir gegrüsst. „O du Entrissne mir".
33. Ständchen. „Leise flehen meine Lieder".
34. Ständchen. „Horch, horch, die Lerch' im Aetherblau".
35. Ungeduld. „Ich schnitt' es gern".
36. Wanderers Nachtlied. „Ueber allen Gipfeln ist Ruh'".
37. Wiegenlied. „Schlafe, schlafe holder Knabe".

1850

Carl Rühle's Musik-Verlag
in Leipzig

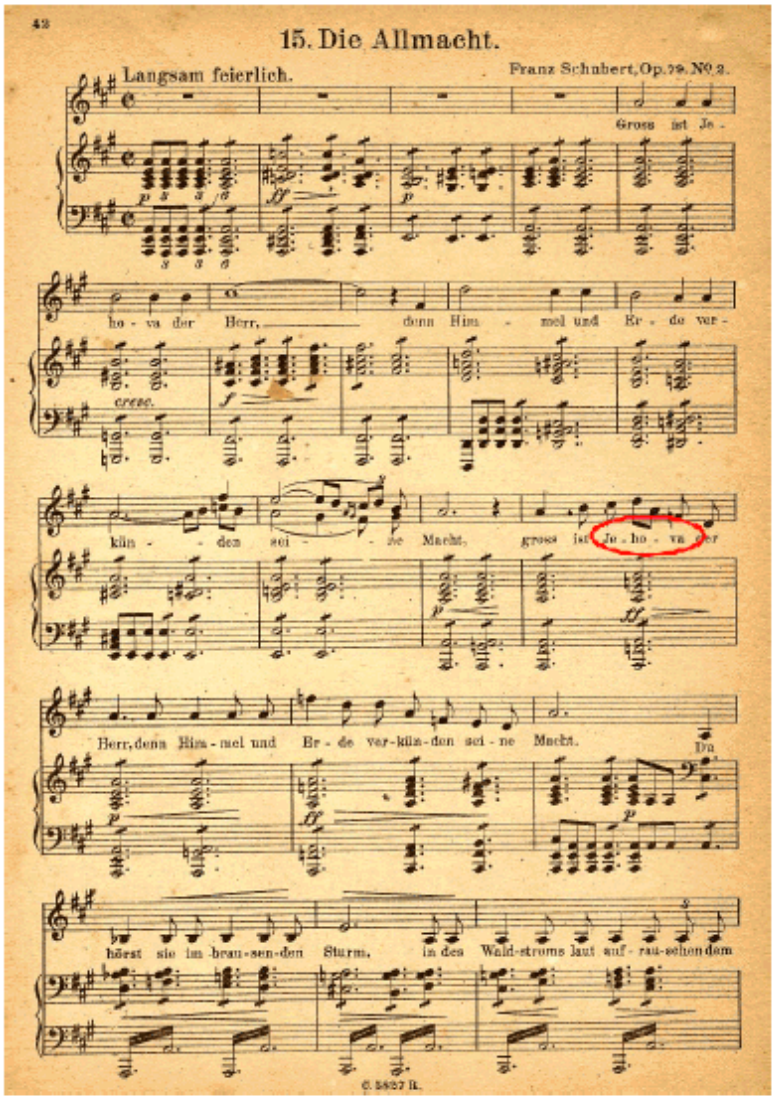
43

15. Die Allmacht.

Langsam feierlich. Franz Schubert, Op. 79. No. 2.

Gross ist Je-

ho-va der Herr, dann Him-mel und Er-de ver-

cresc.

kün-den sei-ne Macht, gross ist Je-ho-va der

Herr, den Him-mel und Er-de ver-kün-den sei-ne Macht. Da

hörst sie im brau-sen-den Sturm, in des Wald-stroms laut auf-rau-schendem

Więcej przykładów na stronie: http://www.divine-name.info

Franz Peter Schubert - kompozytor

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Beethoven [be:tho:fn] Ludwig van , ur. przed lub 17 XII 1770 (data chrztu), Bonn, zm. 26 III 1827, Wiedeń, kompozytor niemiecki; jeden z najwybitniejszych twórców w historii muzyki, najmłodszy z klasyków wiedeńskich.

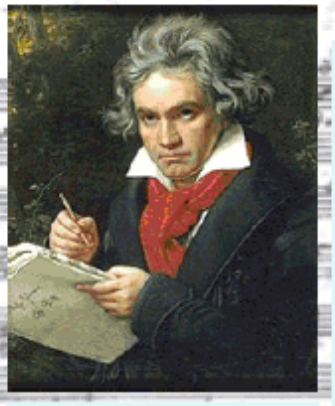

Ludwig van Beethoven

Nr. 2 Rezitativ, Arie und Chor
SERAPH
Erzittre, Erde, Jehova´s Sohn liegt hier!
Sein Antlitz tief in Staub gedrückt,
vom Vater ganz verlassen,
und leidet unnennbare Qual.
Der Gütige! Er ist bereit,
den martervollsten Tod zu sterben,
damit die Menschen, die er liebt,
vom Tode auferstehen und ewig leben!

Christus am Ölberge
Nr. 1 Introduktion, Rezitativ und Arie
Rezitativ
JESUS
Jehova, du mein Vater!
O sende Trost ud Kraft und Stärke mir.
Sie nahet nun, die Stunde meiner Leiden,
von mir erkoren schon,
noch eh´ die Welt auf dein Geheiß
dem Chaos sich entwand.
Ich höre deines Seraphs Donnerstimme,
sie fordert auf, (…)

Nr. 3 Rezitativ und Duett
JESUS
Verkündet, Seraph, mir dein Mund
Erbarmen meines ew´gen Vaters?
Nimm er des Todes Schrecknisse von mir?
SERAPH
So spricht Jehova:
Eh´ nicht erfüllet ist
das heilige Geheimnis der Versöhnung,
so lange bleibt das menschliche Geschlecht
verworfen und beraubt des ew´gen Lebens.

Ludwig Van Beethoven

Ludwig Beethoven - niemiecki kompozytor

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Mozart Wolfgang Amadeus
(1756-1791), kompozytor austriacki, wybitny przedstawiciel klasycyzmu wiedeńskiego. Muzykę (grę na fortepianie i skrzypcach) studiował u ojca Leopolda, wicekapelmistrza dworu arcybiskupa w Salzburgu. Pierwsze utwory skomponował w wieku 5 lat.

Kleine deutsche Kantate
„Die ihr des unermeßlichen Weltalls Schöpfer ehrt"
Lied für Tenor und Klavier;
Text: Franz Heinrich Ziegenhagen; Juli 1791

Recitative:
Die ihr des unermeßlichen Weltalls
Schöpfer ehrt,
Jehova nennt ihn, oder Gott,
nennt Fu ihn, oder Brahma,
Hört! hört Worte aus der Posaune
des Allherrschers!
Laut tönt durch Erden, Monde, Sonnen
ihr ewger Schall,
Hört Menschen, hört, Menschen, sie auch ihr!

(Andante)
Liebt mich in meinen Werken,
Liebt Ordnung, Ebenmaß und Einklang!
Liebt euch, liebt euch, euch selbst und eure Brüder,
Liebt euch selbst und eure Brüder!
Körperkraft und Schönheit sei eure Zier,
Verstandeshelle euer Adel!
Reicht euch der ewgen Freundschaft Bruderhand,
Die nur ein Wahn, nie Wahrheit euch so lang entzog!

Mozart Wolfgang Amadeus - austriacki kompozytor

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Georg Philipp Telemann

Georg Philipp Telemann (ur. 14 marca 1681 w Magdeburgu, zm. 25 czerwca 1767 w Hamburgu) - niemiecki kompozytor okresu baroku. Przedstawiciel stylu galant. Był samoukiem w dziedzinie muzyki, na uniwersytecie w Lipsku studiował języki i nauki ścisłe. W mieście tym pracował jako organista, tam też założył Collegium Musicum. Potem przebywał w różnych miastach w Niemczech a także w Żarach na Łużycach, gdzie miał okazję poznać muzykę ludową.

He used Gods name in his work **„Laudate Jehovam omnes gentes”**.
The song is based on Psalm 117.

Laudate **Jehovam** omnes gentes,
Laudate **Jehovam** omnes gentes,
omnes, omnes gentes, omnes, omnes gentes, omnes gentes, omnes,
omnes gentes, omnes gentes, omnes, omnes gentes,
Laudibus efferte omnes, omnes, omnes populi, omnes populi, omnes populi,
Laudibus efferte, omnes, omnes populi, omnes, omnes populi
Qui a valida facta est super nos misericordia eius et veritas
Domini in aeternum, in aeternum, in aeternum;
Qui a valida facta est super nos misericordia eius et veritas
Domini in aeternum.
Halleluja
Halleluja
Halleluja
Halleluja

Georg Philips Teleman - niemiecki kompozytor

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże Иегова w muzyce rosyjskiej

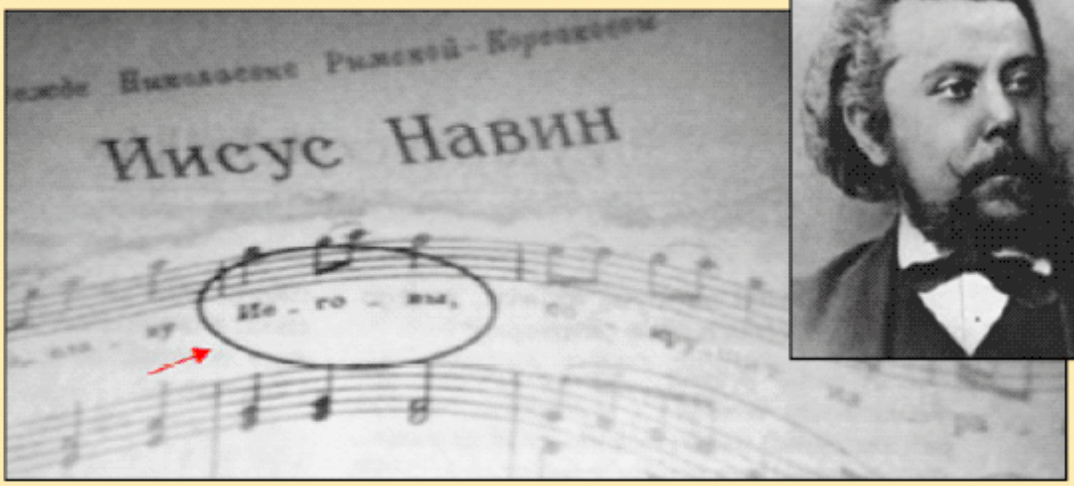

Modest Pietrowicz Musorgski ur. 9/21 marca 1839 r. w Karewie, Obwód pskowski, zm. 16/28 marca 1881 r. w Sankt Petersburgu - kompozytor rosyjski.

Pochodził z bogatej rodziny ziemiańskiej, porzucił karierę oficera aby zająć się muzyką. Jego muzyka nacechowana jest oryginalnością i znakomitą koncepcją artystyczną. Słychać w niej wiele elementów groteski, pesymizmu, tajemniczości i rozpaczy. Musorgski należał do grupy kompozytorów rosyjskich zwanych „potężną gromadką".

W roku 1877 kompozytor ukończył prace nad kantatą opartą na historii rozgrywającej się w krainach biblijnych. „Napisałem biblijny utwór Iisus Nawin (Jozue, syn Nuna)", relacjonował kiedyś przyjacielowi, „osnuty całkowicie na Biblii, opisujący zwycięski marsz Nawina przez Kanaan". Również w innych dziełach, na przykład w „Zniszczeniu Sennacheriba", Musorgski nawiązywał do postaci i motywów biblijnych. Znamienne jest, że w dziełach „Iisus Nawin" i „Zniszczenie Sennacheriba" (edycja z roku 1874) Musorgski w odniesieniu do Boga używa rosyjskiej formy Jego imienia **Иегова** (Jehowa). Utwory Musorgskiego pokazują, że biblijne imię Boże – **Jehowa** – było znane społeczeństwu rosyjskiemu już przed XX wiekiem.

Musorgski - kompozytor rosyjski

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

TETRAGRAM

W najstarszych hebrajskich manuskryptach imię to zapisywano w postaci czterech spółgłosek, **Jod, He, Waw He**, powszechnie nazywanych tetragramem (z gr. *tetra*- cztero lub cztery i *gramma*- litera). Te cztery znaki, (odczytywane od prawej do lewej), można oddać polskimi literami **JHWH**.

JHWH

JHWH

JeHoWaH

W greckich tekstach religijnych (*LXX* i inne) tetragram zaliczano do tzw. *imion świętych* (*nomina sacra*) i zapisywano w sposób trojaki: 1) Przez przepisanie do greckiego tekstu tetragramu hebrajskiego **JHWH** (wskutek przepisywania przypominał on greckie litery **ΠΙΠΙ**), 2) Przez zapisanie w formie **IOA** lub **IAO** (gr. **ΙΩΑ**, **ΙΑΩ**), lub 3) Przez zastosowanie skrótu od wyrazu **Kyrios** („Pan") **-** litery **ΚΣ** połączone kreską nad skrótem (analogicznie **Iesous** - **ΙΣ** i inne). Z czasem wyłączna stała się trzecia opcja **- Kyrios**.

יהוה 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤉𐤄𐤅𐤄

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Transkrypcja IMIENIA BOŻEGO w Manuskryptach Greckich

ΠΙΠΙ	Pipi
ΙΑΩ	Iaô
ΙΑΟΥΕ	Iaoue

Około r. 245 słynny uczony Orygenes ukończył prace nad *Heksaplą,* w której w sześciu kolumnach zestawił różne wersje natchnionych Pism Hebrajskich: 1) tekst hebrajski i aramejski, 2) grecką transliterację tekstu hebrajskiego, a następnie przekłady na język grecki: 3) Akwili, 4) Symmacha, 5) *Septuagintę* i 6) tłumaczenie Teodocjona. Opierając się na zachowanych do dziś fragmentach odpisów tego dzieła, prof. W. G. Waddell zauważył: „W *Heksapli* Orygenesa (...) w greckich przekładach Akwili, Symmacha, a także w LXX *[Septuagincie] JHWH* występuje jako ΠΙΠΙΠΙ ; w drugiej kolumnie *Heksapli* tetragram zapisano literami hebrajskimi" *{The Journal of Theological Studies,* Oksford 1944, t. XLV, ss. 158, 159). Zdaniem innych oryginalny tekst *Heksapli* zawierał hebrajski tetragram *we wszystkich* kolumnach. Sam Orygenes oświadczył, że w najdokładniejszych manuskryptach IMIĘ pisane jest literami hebrajskimi, choć nie dzisiejszymi, tylko najdawniejszymi. Hieronim, tłumacz łacińskiej *WULGATY*, w liście napisanym w Rzymie w 384 r. oświadczył: „Dziewiątym [z terminów odnoszących się do Boga] jest tetragram, który uważano za *[anekfóneton],* czyli niewymawialny, a który tworzą litery Jod, He, Waw, He. Kiedy niektórzy niedouczeni napotykali go w książkach greckich, z powodu podobieństwa liter czytali ΠΙΠΙΠΙ [PIPI]" (F. Dunand, *Papyrus Grecs Bibliques,* Kair 1966, s. 47, przyp. 4).

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Skrócona forma IMIENIA BOŻEGO w hebrajskiej pisowni imion

יָהּ	JaH
הַלְלוּ־יָהּ	Hallelujah!
יָהוּ	JaHU
אֵלִיָּהוּ	'eLiYaHu (Elijah)
יְהוֹ	JeHO
יְהוֹשֻׁעַ	Jehoshua` (Joshua)

Skrócona forma w hebrajskiej pisowni

[powrót]

יהוה 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤉𐤄𐤅𐤄
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Hebrajskie Imiona JEHO

JEHOachaz	יְהוֹאָחָז
JEHOash	יְהוֹאָשׁ
JEHOzabad	יְהוֹזָבָד
JEHOhanan	יְהוֹחָנָן
JEHOiada	יְהוֹיָדָע
JEHOiachin	יְהוֹיָכִין
JEHOiakim	יְהוֹיָקִים

JEHOiarib	יְהוֹיָרִיב
JEHOnadab	יְהוֹנָדָב
JEHOnathan	יְהוֹנָתָן
JEHOseph	יְהוֹסֵף
JEHOzadak	יְהוֹצָדָק
JEHOram	יְהוֹרָם
JEHOshaphat	יְהוֹשָׁפָט

Układ TETRAGRAMU w pisowni masoreckiej

Unterschiedliche masoretische Vokalisierungen in der Biblia Hebraica Stuttgartensia:

JHWH	Jehwáh	Jehwíh	Jehowáh	Jehowíh
יהוה	יְהוָה	יְהוִה	יְהֹוָה	יְהֹוִה

Hebrajskie Imiona JEHO

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

TETRAGRAM – JAHWE

(koncepcja teoretyczna)

יְהוָה

JaHWeH

אֲדֹנָי

'aDoNaJ

Transliteracja Jeruzalem Bible

W tekście hebrajskim opublikowanym jako *Biblia Hebraica* oraz *Biblia Hebraica Stuttgartensia* tetragram pojawia się 6828 razy. Już sama częstotliwość występowania tego imienia poświadcza, iż ma ono ogromne znaczenie dla Autora Biblii, który je nosi. Imię to pojawia się w tej Księdze o wiele częściej niż jakikolwiek odnoszony do Niego tytuł. Trafnie wyraził to w artykule *Alec Motyer:* „Chcąc uniknąć używania tego Boskiego imienia, w publicznym czytaniu zastępowano je słowem „Pan", Adonaj. Wiele tracimy, jeżeli poprzestajemy na tym zastępczym słowie, zamiast skupić uwagę na osobowym, własnym imieniu samego Boga. Wyjawiając ludziom swoje imię, Bóg chciał objawić im swój najbardziej wewnętrzny charakter. (…) Imię Jahwe pojawia się w Biblii od najdawniejszych czasów (Rodz 4,1), i to w sposób, który sugeruje, że ludzie znali je i używali go (np. Rodz 4,26; 14,22)". *(„Przewodnik po Biblii", Oficyna Wydawnicza „Vocatio", Warszawa 1996 r., s. 157).*

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

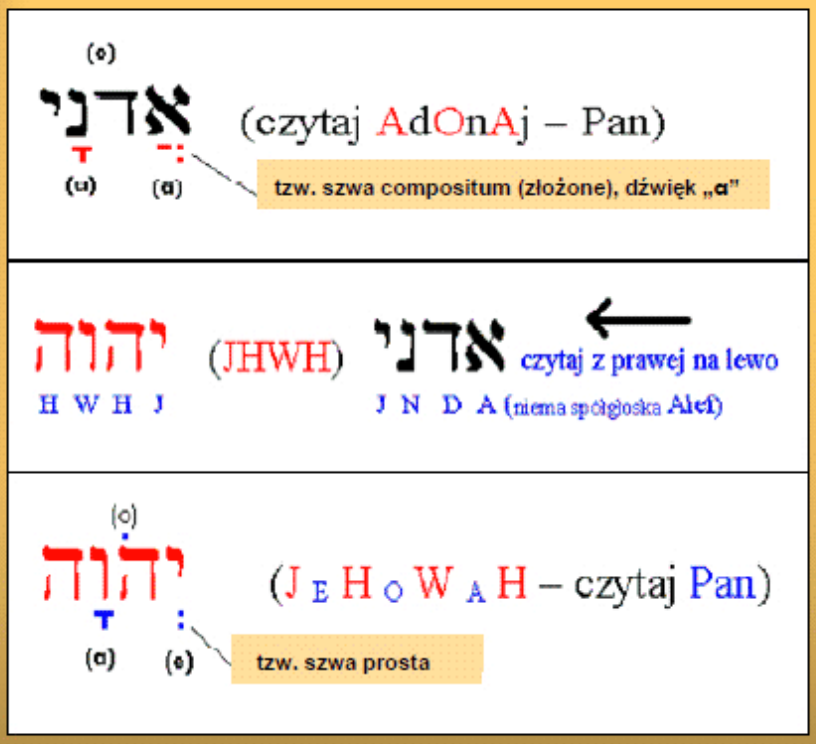

TETRAGRAM ze znakami diakrytycznymi i samogłoskami

Jeśli w słowie na początku lub w środku pod spółgłoską spotykamy znak, to jest to tzw. – Szwa. Czytamy je jako krótkie – e . Szwa nie jest samogłoską. Mamy dwa rodzaje: Szwa - proste (simple) i złożone (compositum).

Szwa compositum (dźwięk „a") - jest pisane tylko pod spółgłoskami gardłowymi (a(Alef), h(He), x(Chet), c(Ajin), gdzie zastępuje Szwa proste - dźwięczne. Pod innymi spółgłoskami pisze się Szwa proste „:" (dźwięk „e"). Znamy trzy rodzaje połączenia Szwa z samogłoską: Chataf-Patach - a, Chataf-Segol - e, Chataf-Kamac - o.

Do tetragramu HWHY dopisano samogłoski ze słowa Adonaj (Pan), by przypominać czytelnikowi, że ma czytać imię Boże jako PAN. Ponieważ Szwa compositum nie wolno pisać pod spółgłoską niegardłową y, więc użyto znaku Szwa prostej „:", która zapisana pod spółgłoską a automatycznie stawałaby się Szwa złożoną czyli dźwięczną „a". Samogłoski ze słowa Adonaj podstawiono do spółgłosek tetragramu JHWH, aby czytać w tym miejscu Adonaj.

יהוה 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤉𐤄𐤅𐤄
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

TETRAGRAM

Tetragrama original sin vocales	יהוה
Vocablo " 'adonay" sin vocales	אדני
Vocablo " 'adonay" con vocales	אֲדֹנָי
Vocales de " 'adonay" en el tetragrama,el resultado es la lectura de "yehowah"	יְהֹוָה

𐤉𐤄𐤅𐤄
𐤉𐤄𐤅𐤄
יהוה

Spelling of Tetragrammaton and connected forms in the Masoretic Hebrew text (vowel points in red).

YHWH intended to be pronounced as Adonai:	יְהֹוָה
In the best Biblical manuscripts and scholarly editions:	יְהוָה
Adonai, with its slightly different vowel points:	אֲדֹנָי

Note that when the prefixed prepositions לְ *and* בְּ *are attached to* יְהוָה *the* šewa *vowel diacritic becomes* pataḥ ַ *, normal when preceding a consonant with* ḥaṭeph-pataḥ ֲ *(rather than becoming* ḥireq ִ *, normal when preceding a consonant with another* šewa*)* – בַּיהוָה

YHWH intended to be pronounced as Elohim:	יֱהֹוִה
In the best Biblical manuscripts and scholarly editions:	יֱהוִה
Elohim itself:	אֱלֹהִים

316 PROVERBIA. [Cap. III. 10–

10. יִפְרְצוּ. *Rumpent se.* Ο'. ἐκβλύζωσιν. Ἄλλος· ὑπερεκβλύζωσιν.[18]

11. אַל־תִּמְאַס. *Ne rejicias.* Ο'. μὴ ὀλιγώρει.

[illegible] *Omnes semitae ejus.* Ο'. πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς. Ἄλλος· πάντες οἱ ἄξονες αὐτῆς.[26]

[illegible] יְהוִֹה. *Jova.* Ο'. ὁ θεός. Ἄλλος· ὁ κύριος.[27]

20. [illegible] *Scientia ejus.* Ο'. ἐν αἰσθήσει. Ἄλλος· ἐν γνώσει.[28]

[illegible] *Rorem.* Ο'. δρόσους. Ἄλλος· δρόσω.[29]

23. לָבֶטַח. *Secure.* Ο'. πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ. Alia exempl. πεποιθώς.[31]

25. אַל־תִּירָא מִפַּחַד פִּתְאֹם. *Ne timeas terricu-* [illegible] ἐπάνηκε, καὶ αὔριον δώσω, ὅτε δύνασαι εὖ ποιεῖν.[35]

30. אַל־תָּרִיב. *Ne contendas.* Ο'. μὴ φιλεχθρήσῃς. Ἀ. μὴ δικάζου.[36]

31. וְאַל־תִּבְחַר. *Neque eligas.* Ο'. μηδὲ ζηλώσῃς. Ἄλλος· μηδὲ ζήλου.[37]

Cap. III. [illegible]

Tetragrammaton Lat JOVA Hexapla Prov 3,19.
Excerpt from Origenis Hexaplorum, edited by Frederick Field, 1875,(page 316). „Jova", a Latin form of the Tetragrammaton is seen.

- „Pieśń morza" - rękopis, który wypełnia lukę

Frederick Field, 1875 - Jowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

ZWOJE ZNAD MORZA MARTWEGO – ODKRYCIE

Rok 1947 okazał się początkiem nowego, fascynującego okresu w dziejach rękopisów hebrajskich. W grocie nieopodal Wadi Qumran (Nachal Qumeran), w okolicach Morza Martwego, znaleziono pierwszy zwój z Księgą Izajasza oraz inne zwoje biblijne i niebiblijne. Wkrótce udostępniono uczonym komplet zdjęć tego dobrze zachowanego Zwoju Izajasza. Uważa się, że pochodzi on z końca II wieku p n.e. Jest to naprawdę niebywałe odkrycie. Badania porównawcze tych dokumentów upewniają nas, że Pisma Hebrajskie zostały zachowane do naszych czasów zasadniczo w takiej formie, w jakiej pierwotnie spisali je natchnieni słudzy Boży. Poza tym zwój ten jest DOWODEM na to iż imię Boże występuje w Biblii.

Zwój Izajasza 10:14 to 11:12 znaleziony w Qumran z I wieku n.e. Poniżej zdjęcie tego zwoju oraz część tłumaczenia:

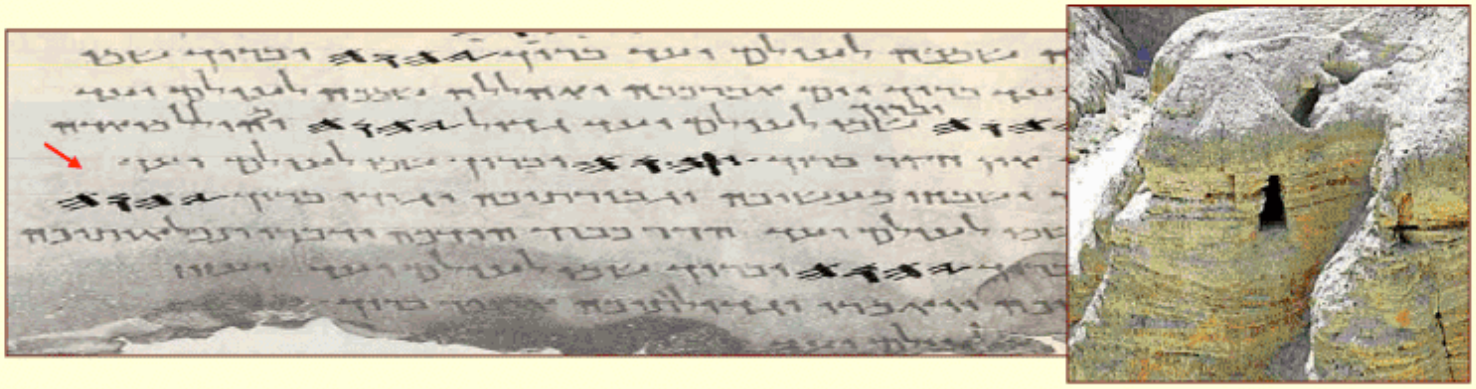

Na powyższym skrawku zwoju z Qumran, aż 6 razy widzimy tetragram Imienia Bożego, zapisany (w przeciwieństwie do reszty tekstu) starohebrajskimi literami JHWH

1 or chirped (15) Shall the axe exalt itself above the one chopping with it or the saw make itself greater than the one moving it as though it shook itself
2 a rod or make itself greater than the one lifting it up as if it could lift itself as though it were not wood (PP)
3 (16) Therefore the Lord YHWH of Hosts shall send among his fatlings leanness and instead of His glory he shall light a flame like the burning of a fire
4 (17) And the light of Israel shall be for a fire and his Holy One for a flame and it shall burn and devour his thorns and his briers in one day
5 (18) And the Glory of His forests and His fields of produce both spirit and flesh shall be consumed And they shall be as the melting of a standard bearer and the remnant of the number of the trees of His forest
6 can be written by a youth (PP)
7 And it shall be in that day that the remnant of Israel will no longer lean on the one who caused his wounds and the escaped of the house of Jacob
8 but shall be supported by YHWH the Holy one of Israel in truth The remnant shall return, the remnant of Jacob to the Mighty God (22) Although
9 your people Israel shall be as the sand of the sea a remnant shall return to it The completion determined will overflow with righteousness (23) Because a completion and that determined
10 shall the Lord YHWH of Hosts make in the midst of the whole earth (PP)
11 (24) Therefore thus says the Lord YHWH of Hosts my people…

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Przedstawioną tu świątynię ufundował Karol VI, w podzięce za zwycięstwo nad Turkami oraz koniec epidemii dżumy która nawiedziła austriacką stolicę w 1713 roku, powodując śmierć 8000 jej mieszkańców. Cesarz Karol VI, z dynastii Habsburgów złożył wtedy przyrzeczenie ufundowania kościoła w intencji zakończenia epidemii. Na pagórku, leżącym poza murami miasta, po drugiej stronie fosy, położył w 1716 r. kamień węgielny pod tę świątynię. Budowa trwała do 1739 roku. Koszty przedsięwzięcia wyniosły 304 000 guldenów. Austria - Wiedeń

Austria - Wiedeñ - JHVH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragrammaton at RomanCatholic Church Saint-Germain Paris France.

Crucified Jesus and the Tetragrammaton (YHWH) on the top at the church of St. Marri at Paris, near the Centre Pompidou.

Tetragrammaton (God's name, see Jehovah) at the 5th Chapel of the Palace of Versailles, France.

Francja - Wersal, Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

ZMARŁY jakieś sto lat temu amerykański rzeźbiarz Herman Strecker, będący także kolekcjonerem motyli i ciem, pozostawił po sobie największy i najważniejszy w owym czasie zbiór tych owadów w obu Amerykach. Zawiera on 50 000 okazów i w większości należy teraz do Muzeum Przyrodniczego imienia Fielda w Chicago. Pewien gatunek olbrzymich ciem z rodziny pawicowatych, zamieszkujących Amerykę Południową, wyróżniał się w tej kolekcji nazwą. Herman Strecker w swojej książce Lepidoptera wyjaśnił, że nie nazwał tego gatunku od jakiejś osoby, która mogłaby wynagrodzić mu to zaproszeniem na obiad lub pożyczką.* Nazwał go od imienia Stwórcy. Tym sposobem ten „przepiękny" motyl kieruje myśli obserwatorów ku Bogu. Zgodnie z wolą Hermana Streckera, który pragnął przysporzyć chwały Stwórcy, owad ten nazywa się dziś **Copiopteryx jehovah**.

Jednak niektórzy żyjący współcześnie z panem Streckerem sprzeciwiali się użyciu przez niego imienia Bożego, gdyż jak napisał jeden z krytyków, „poważnym i wnikliwym umysłom imię to przywodzi na myśl wszystko, co święte". Strecker odparł: Jeśli tak jest, to doprawdy cieszę się z mego wyboru, bo jak mniemam, wszystko, co skłania nas do rozmyślania o Stwórcy, (...) może przynosić jedynie pożytek. A czy można snuć refleksje nad czymś bardziej wzniosłym niż rzeczy święte - nad dowodami majestatu i mocy Istoty Najwyższej?" Dlatego podsumował: „Trudno mi uwierzyć, aby mogły być jakieś rozsądne argumenty przeciw nazwaniu od imienia Stwórcy jednego z Jego najbardziej interesujących dzieł". Pobożność Hermana Streckera i jego chęć oddawania chwały Stwórcy zasługują, na uwagę. Dzisiaj chrześcijanie też starają się używać wzniosłego imienia Jehowa w sposób nacechowany szacunkiem.

Kolekcjoner, który chciał oddać chwałę Stwórcy

* Pełny tytuł książki Streckera brzmi: Lepidoptera, Rhopalo-ceres and Heteroceres, Indlgenous and Exotic; With Descrip-tions and Colored Illustrations (1872)

Copiopteryx jehovah - motyl

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

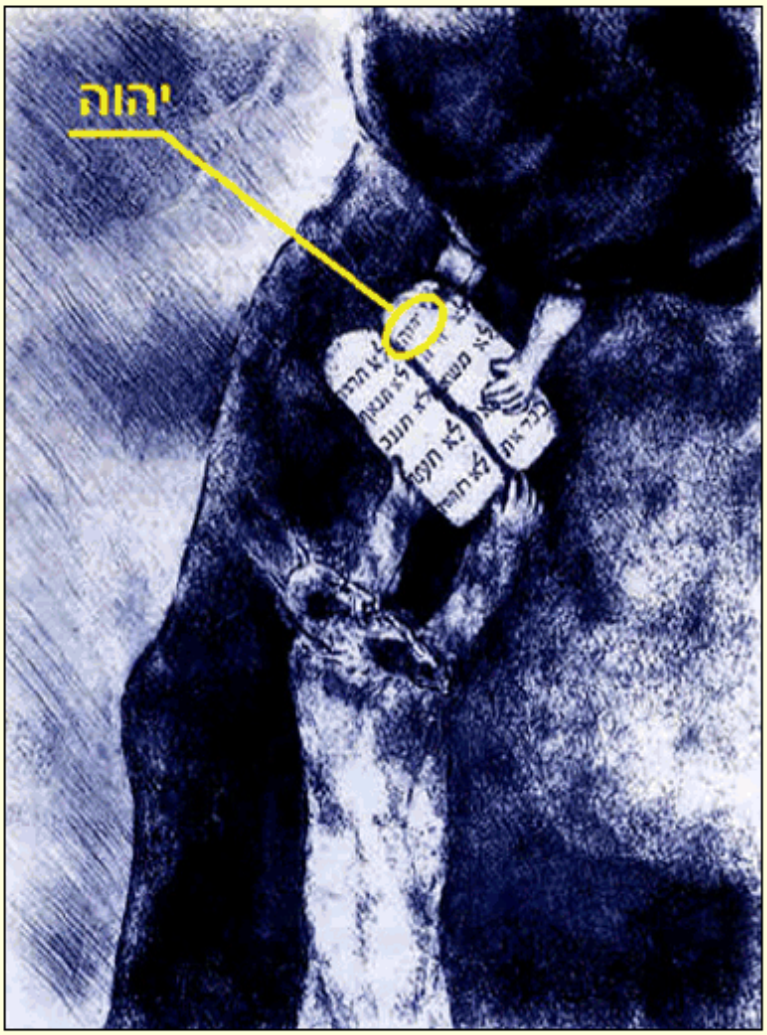

Mojżesz otrzymuje tablice

Płonący krzak

Marc Chagall - malarz

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Mojżesz rozbija tablice z przykazaniami

Wskrzeszenie umarłego

Wiekuista łaska dla Jeruzalem

Marc Chagall (1887-1985) urodził się w Liosno pod Witebskiem w Rosji. Pochodził z prostej, żydowskiej rodziny. Zmarł 28 marca 1985 r., po dniu spędzonym w pracowni, mając 98 lat.

יהוה יַהְוֶה יְהוָה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

JHWH - Chagall: Mose und der brennende Dornbusch - 2 Mose 3,14

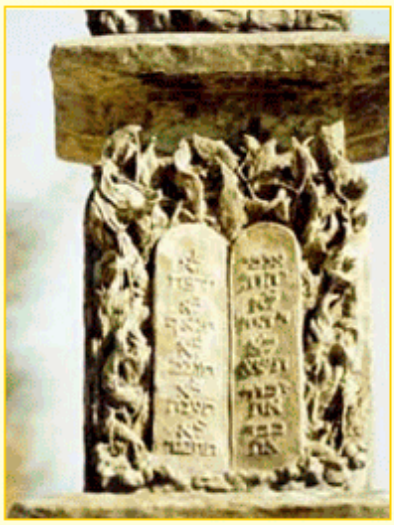

The name of the Lord (JHVH) ON THE HEADPIECE OF THE HIGH PRIEST. The Old Testament has authorised Israel to use the name of God.

Korona - JHWH

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Guido Muer, Chaos-Kosmos JHWH, rok 2000.

IMIĘ BOŻE we współczesnej sztuce

Urszula Usakowska-Wolff, młoda polska artystka, na jednym ze swych obrazów z 1994 roku, umieściła tetragram imienia Bożego.

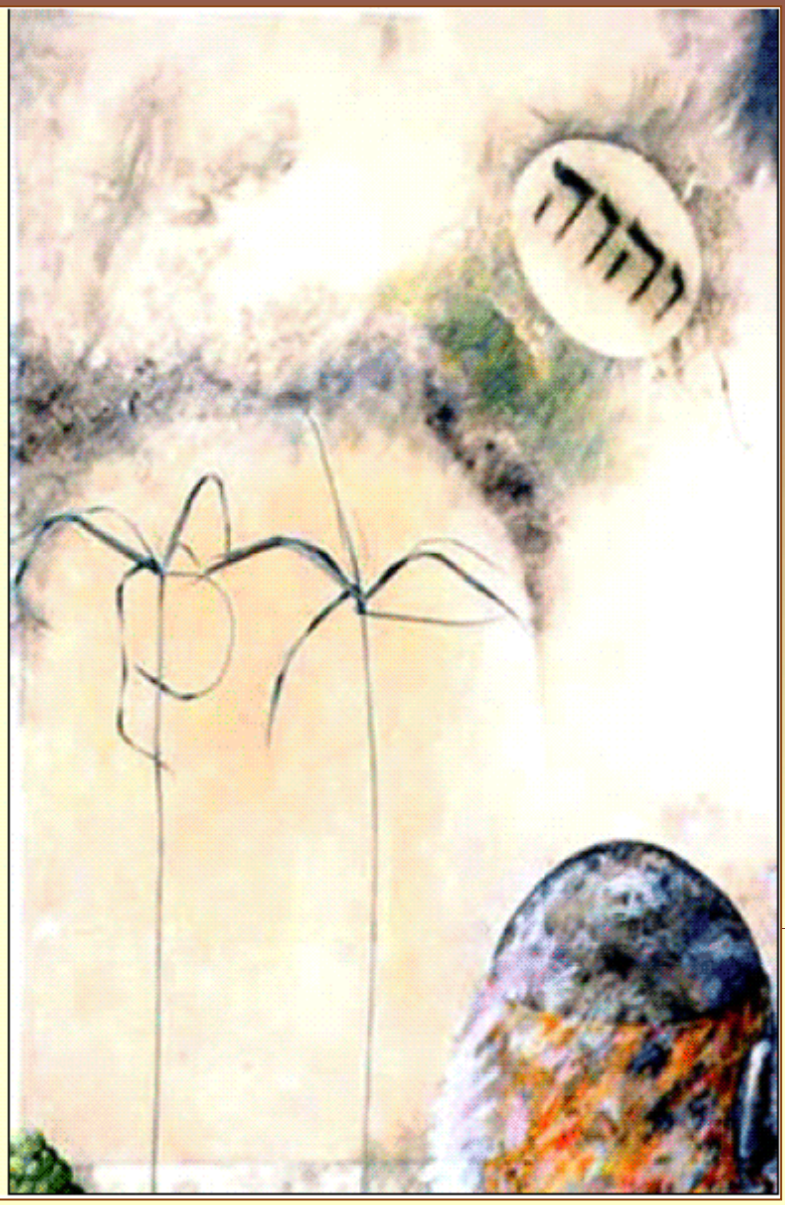

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„Bóg przemawia do Adama i Ewy"
Jan Sadeler (Antweripa, 1550-1600),

Jan Sadeler (Antwerp, 1550-1600), *God calling to Adam and Eve* Engraving after Crispin van den Broeck, 1585. Very good impression on laid paper trimmed on or within the plate mark. Published in *Theatrum Biblicum* by Visscher. Sadeler was a prolific engraver and an important print publisher in the Low Countries during the later 16th centurty. His brother Raphael set up a printing house in Venice and his brother Aegidius (Giles) became Imperial Printmaker to Rudolf II. (Appearances to the contrary, the print is actually rectangular). Image size: 197x270mm.

Haralampi Oraschakoff, World Map/Jahwe, 1991-1996, acrylic and silkscreen on paper, 29 x 29.

Ten obraz (z imieniem Bożym w tle, zachodzącym za głowę postaci) rosyjskiego malarza pochodzi z Narodowego Muzeum w Plattsburgh.

129 z 692

Jan Sadeler (Antweripa) - malarz

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Artist: Don King
Title: Jehovah Star
Year Created: 1999
Medium: Calligraphy
Width: 31 inches
Height: 31 inches
Theme: Christian
Edition Size: Original

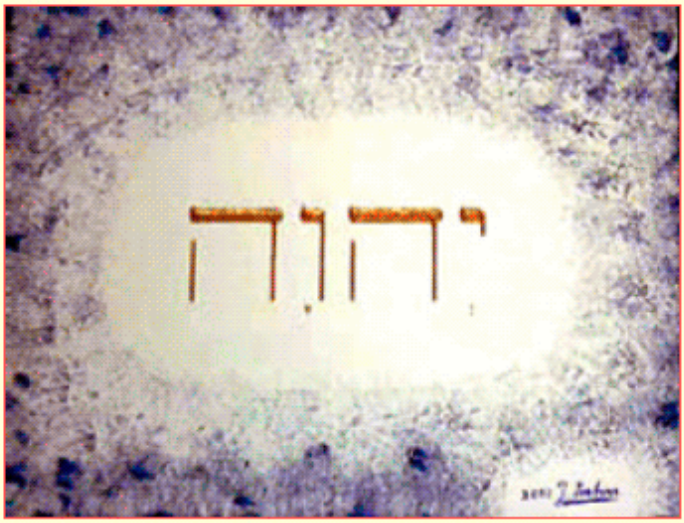

Schilderij op linnen, diverse technieken, 50 x 40 cm.
Hebreeuws kwadraatschrift van het Tetragrammaton.

Don King: Jehovah Star

Description: TRADITIONAL CALLIGRAPHY Texts- Except for the phrase, „GOD IS GOD IS...", all of the texts are verses taken from the King James Version of the Holy Bible. From the center outward, they are: -I AM Alpha and Omega, the beginning and the end, the first and the last. Rev. 22:13 -Fear not, I am the first and the last - I am he that liveth and was dead: and behold I am alive for evermore, amen. Rev. 1:27-28 -Be still and know that I AM God: I will be exalted among the heathen: I will be exalted in the earth. Psalm 46:10 The seven points of the inner 'star' contain the seven names of Jehovah, cited in the following verses: -JEHOVAH NISSI, The LORD our Banner: Exodus 25:10-15 -JEHOVAH JIREH, The LORD will provide: Genesis 22:9-14 -JEHOVAH RAPHA, The LORD that healeth: Exodus 15:25-26 -JEHOVAH RA-AH, The Lord my shepherd: Psalm 23 -JEHOVAH HAMM-AH, The LORD is present: Ezekiel 47-48 -JEHOVAH TSIDKENU, The LORD our righteousness: Jeremiah 23:2-5 -JEHOVAH SHALOM, The LORD our peace: Judges 6:14-24 The small star points contain the seven names of Jehovah in Hebrew, 23k gold leaf on gesso base. The outer seven points contain the seven days of creation, from Genesis 1-11, interspersed with illustrations of each of the days. Amen Acrylics, gouache and 22k gold leaf on two traditional gilding bases (gum ammoniac and slaked plaster gesso), on illustration board mounted to untempered masonite with a wood frame. Uncialized and Gothicized Roman Capital and Black Letter hands are used to express the theme, which is the Diety of God. Gilded wood frame, under glass, with a brass title plate. ORIGINAL image- 31" x 31", WHITE background matting- sans mat framing- 3" gilt wood frame. & Powyższy przykład pochodzi z pewnego azjatyckiego domu aukcyjnego. Angielski opis pokazuje, iż imię Boże JEHOVAH nie jest obce autorowi tego obrazu.

Don King - Jehovah Star

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Schma Jisrael - „Höre, Israel! Jahwe, unser Gott, Jahwe ist einzig!" (Dtn 6,4) Aquarell, Tusche, Metallfolie Freiburg 1997 zurück zur Galerie

Der Dornbusch
Ich bin der, der ich sein werde
Jahwe Exodus 3: 13-16

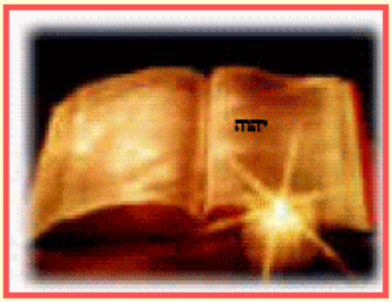

MK - „Droga do Boga Jahwe"

Zdjêcie - Droga do Boga Jahwe

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

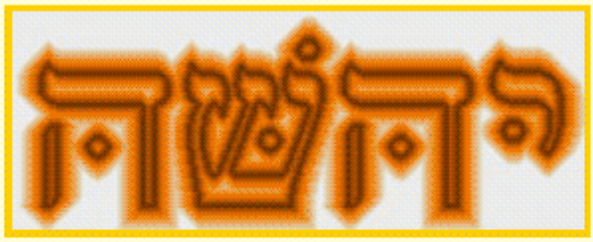

YAHWEH - plakat

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

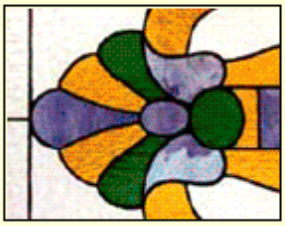

Witraż z Imieniem Bożym

133 z 692

Witra¿ - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

134 z 692

Szwecja - 1560 monety - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia czeska

135 z 692

Biblia czeska - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

(góra) Przekład niemiecki 1805 r. - Łuk.4:18

Nad bramą kościelną
w Fehmarn w Niemczech

Włochy >

136 z 692

Ko¶ció³ w Fehmarn - Niemcy

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

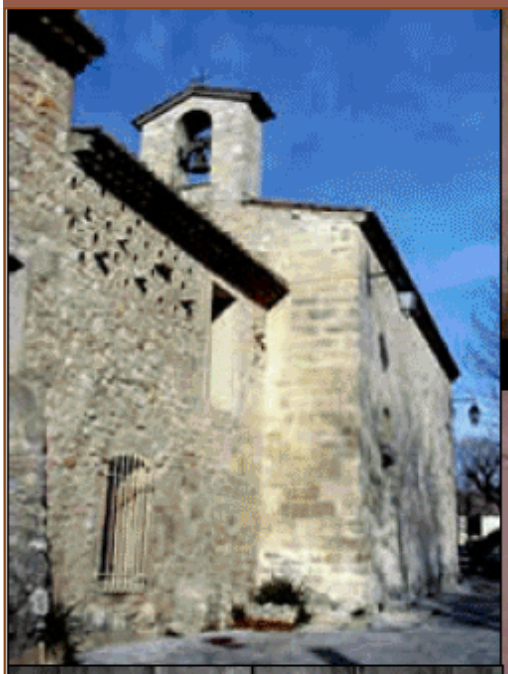

L'EGLISE DE GUZARGUES
Kościół w Guzargues
Francja.

W paryskiej bazylice
NOTRE DAME.

Tetragramm im Sonnenkranz (vier Schriftzeichen des israelischen Gottesnamens „Jahwe"), Deckengemälde in der evangelischen Kirche Weiterode.

Tetragram (cztery hebrajskie litery imienia Bożego Jahwe) w słonecznej otoczce na drzwiach kościoła ewangelickiego – Niemcy.

Ko¶ció³ w Guzargues - Francja

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragram Frankreich, Paris Basilika, Invalidendom. (w bazylice Invalidendom).

Imię Boże - FRANCJA

Chapelle de Lassomption (w polskiej kaplicy de Lassomption).

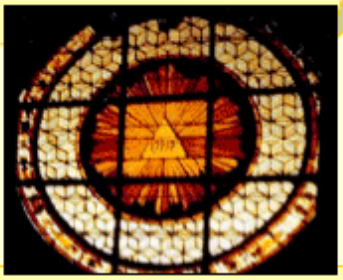

Tetragram Frankreich, Paris, Kirche Saint-Germain-des-Prés. (w kościele Saint-Germain -des-Prés).

Teragram Frankreich - Müster, Strassburg. (Teragram w katedrze w Strassburgu).

Bazylika - Imiê Bo¿e - Francja

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże - FRANCJA

Tetragram Frankreich, Colmar, St. Martins-Dom.
(Tetragram w Colmar, w katedrze św. Marcina)

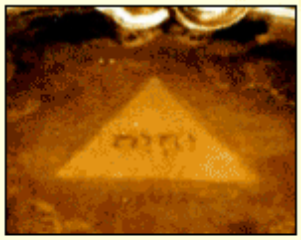

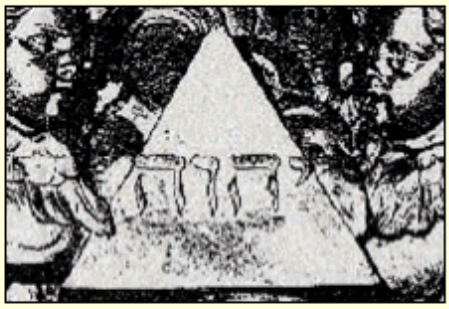

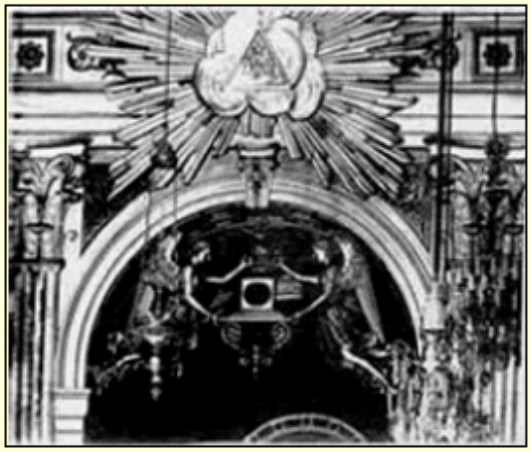

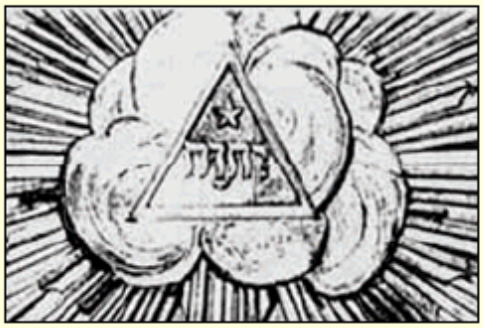

Tetragram Frankreich, Paris,
Kirche St. Le.
(w kościele St.Le)

De la Chapelle de la Vierge.
(w kaplicy De la Vierge)

Kircha St.Loui-en-I Isle,Paris,
Francreich.
(w kościele St.Louis-en-I'Isle)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

140 z 692

Iehova Portio Mea - W³ochy

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

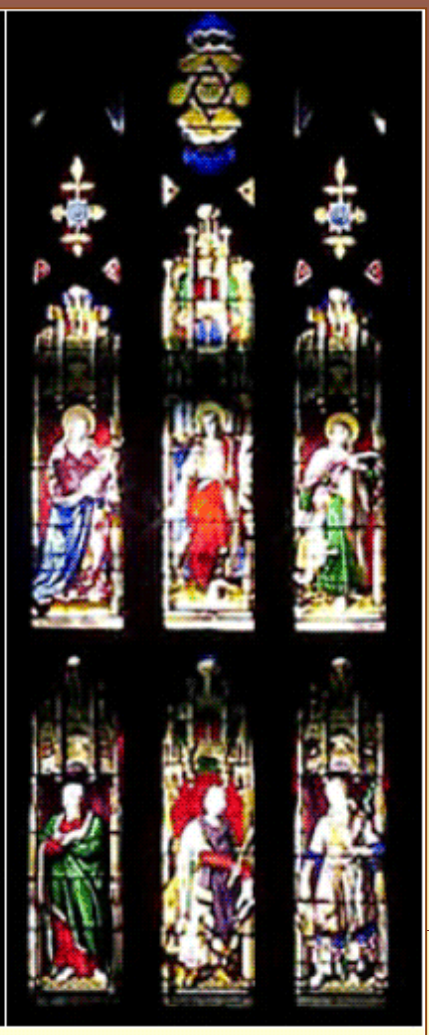

Winchester - Anglia

141 z 692

Winchester - Anglia - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Petrus Alfonsi (1062-1110) Circles in Christian Iconography

The association of rings with the Trinity can be traced back to Saint Augustin of Hippo (354-430). In his work *De Trinitate* [ix, 5, 7], he described how three gold rings could be three rings but of one substance.

A diagram in the ***Dialogi Contra Iudaeos*** (Dialogues against the Jews) by **Petrus Alfonsi** (**1062-1110**) has three circles connected in a triangle [Tolan]. Alfonsi is an interesting character. Brought up as a Jew in the Muslim part of Spain, he converted to Christianity and emigrated to Aragon, England and France. He was educated in Arabic and Hebrew and was interested in science, particularly astronomy. Originally called Moses, he took the name Peter at his baptism in **1106**. Soon after this he wrote the dialogues, which take the form of a discussion between Moses and Peter, to show that his adopted religion was compatible with reason and natural philosophy.

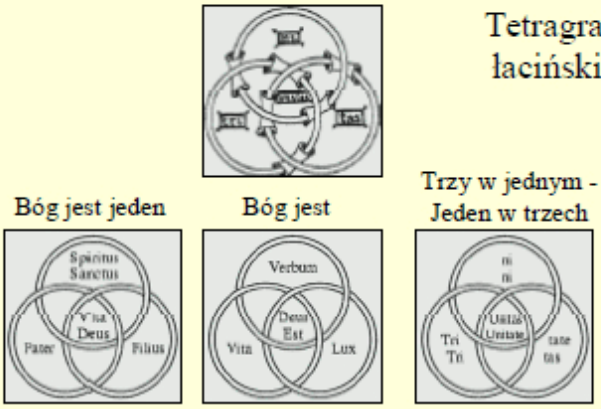

Tetragram napisany łacińskimi literami

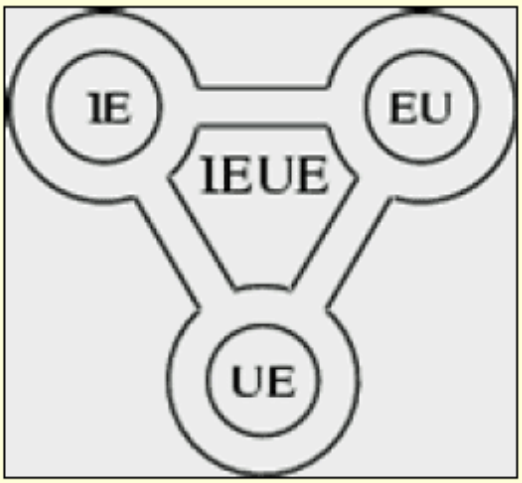

In the sixth dialogue he discussed the Trinity. The sacred name for God was written with consonants alone in the Hebrew alphabet: Yod, He, Vav, He. Since it was forbidden to pronounce the name, it is unknown what vowels are omitted. Common expansions are **Yahweh** and **Jehova**. Alfonsi, writing the tetragrammaton as **IEVE**, split it to produce the names of the three persons: IE, EV and VE. These are written into his diagram.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

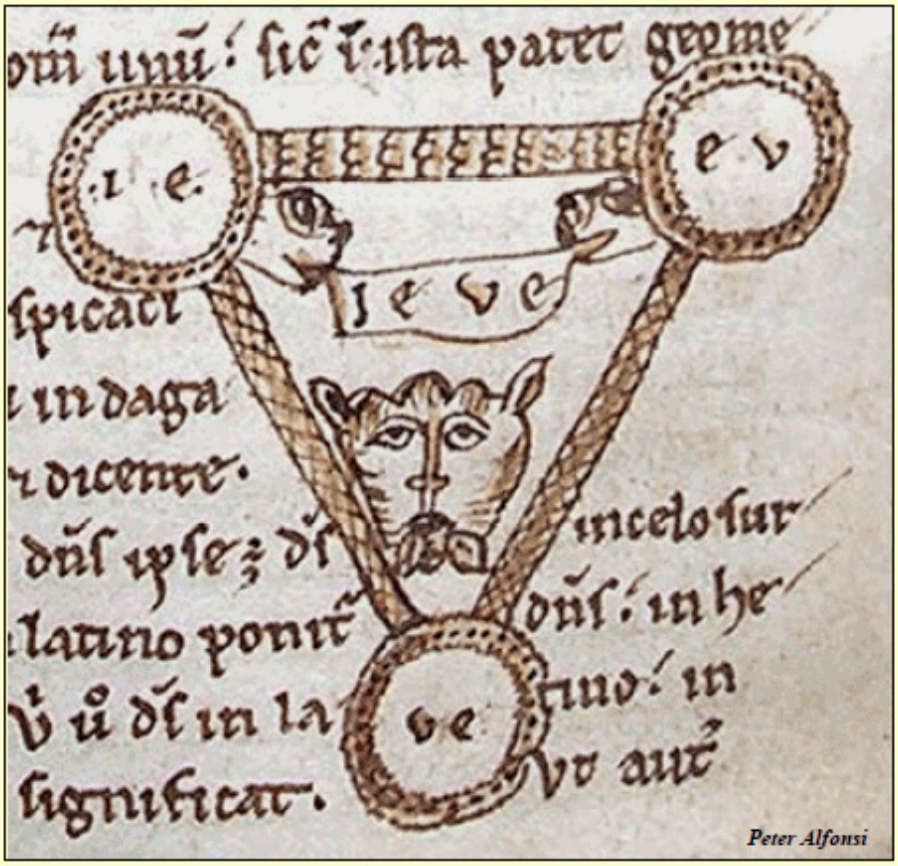

Tetragram (Hebrajski יהוה – **YHWH**) **IEVE** – transkrypcja na język łaciński. Diagram Trójcy pochodzi z rękopisu *„Dialogi contra Iudaeos”* (Dialogi przeciwko Żydom) Alfonsi Petrus (konwersja do chrześcijaństwa z judaizmem). Data rękopisu ok. 1109 roku. Wykres pokazuje trzy osoby chrześcijańskiej Trójcy. Każda sekwencja składa się Jahwe YHWH / IEVE - czyli **IE**, **EV**, i **Ve** - tworząc trzy okręgi połączone ze sobą linią trójkąta.

Tetragrammaton - Trinity diagram

Petrus Alphonsi (Peter Alfonsi; born Moses Sepharadi) (1062 – 1110). Hiszpański Żyd nawrócony na chrześcijaństwo (ochrzczony w 1106 roku, w wieku czterdziestu czterech lat). Był lekarzem na dworze aragońskim. Napisał dzieło: *Dialogus Petri cognomento Alphonsi, ex Judaeo christiani et Moysi Judaei.* Piotr Alfonsi twierdził, że aluzję do Boga jako Trójcy Osób można zauważyć w imieniu Boga, jakie znajduje się w żydowskiej księdze o tajemniczym tytule *Secreta secretorum**. Piotr Alfonsi zaczerpnął z niej inspirację do upatrywania w tetragramie יהוה **JHWH** - Trójcy Świętej, którą objawiają cztery hebrajskie spółgłoski, ułożone w trzy pary (*jod-het; het-vav; vav-het*), będące imionami trzech Osób Boskich, czyli Ojca, Syna i Ducha Świętego.Trzy imiona tworzą diagram (*figura*), który w średniowiecznych rękopisach, zawierających dzieło Piotra Alfonsiego, przybiera zwykle formę zbliżoną do trójkąta równoramiennego z trzema okręgami na rogach, z wpisanymi w nie trzema parami spółgłosek.

*Jak twierdzi Beatrice Hirsch-Reich, wysiłki zmierzające do znalezienia tekstu *Secreta secretorum*, zakończyły się niepowodzeniem – zob. B. Hirsch-Reich, *Joachim von Fiore und das Judentum*, s. 231, przypis 21.

Petrus Alfonsi\'s - Tetragrammaton

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Joachim of Fiore (1132-1202) took the splitting of the sacred name from Alfonsi, and arranged the labels on a design of three interlaced circles. The component rings are actually topologically equivalent to each other, although this is not apparent in Joachim's figure. It is more obvious when the link is redrawn as a symmetric diagram:

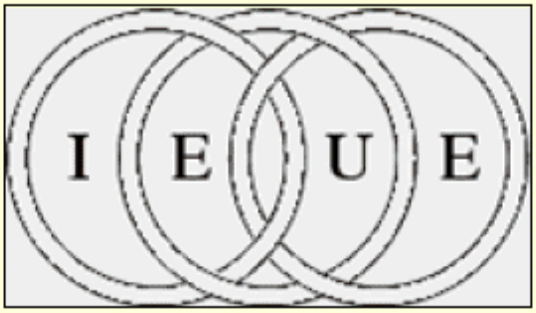

Szkic Joachim's diagram

Symetryczna forma tego samego

Joachim z Fiore (Florę) urodził się około 1132 r. (lub 1135, chociaż są autorzy, którzy mówią także o r. 1145). Był opatem klasztoru cysterskiego w Kalabrii. Zyskał sobie sławę doktryną o trzech epokach, jak też zapowiadaniem bliskiej inauguracji ostatniej, trzeciej już ery: Ery Ducha Świętego. Datę jego śmierci ustala się mniej więcej na r. 1202. Później Kościół potępił jego naukę ze względu na jej charakter nieprawowierny. Teologia historii tego mnicha zawiera się w różnych jego dziełach, zwłaszcza o charakterze egzegetycznym i teologiczno-doktrynalnym, rozpowszechnionych znacznie później: Adversus Judaeos; Expositio in Apocalypsim; De Articulis Fidei; Liber Concordiae novi ac veteris testamenti; Liber Figurarum; Tractatus super quatuor evangelia.

From Joachim's *Liber Figurarum*. MS CCC 255A f.7v, Bodleian Library, Oxford.

Joachim z Flory (1132-1202)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

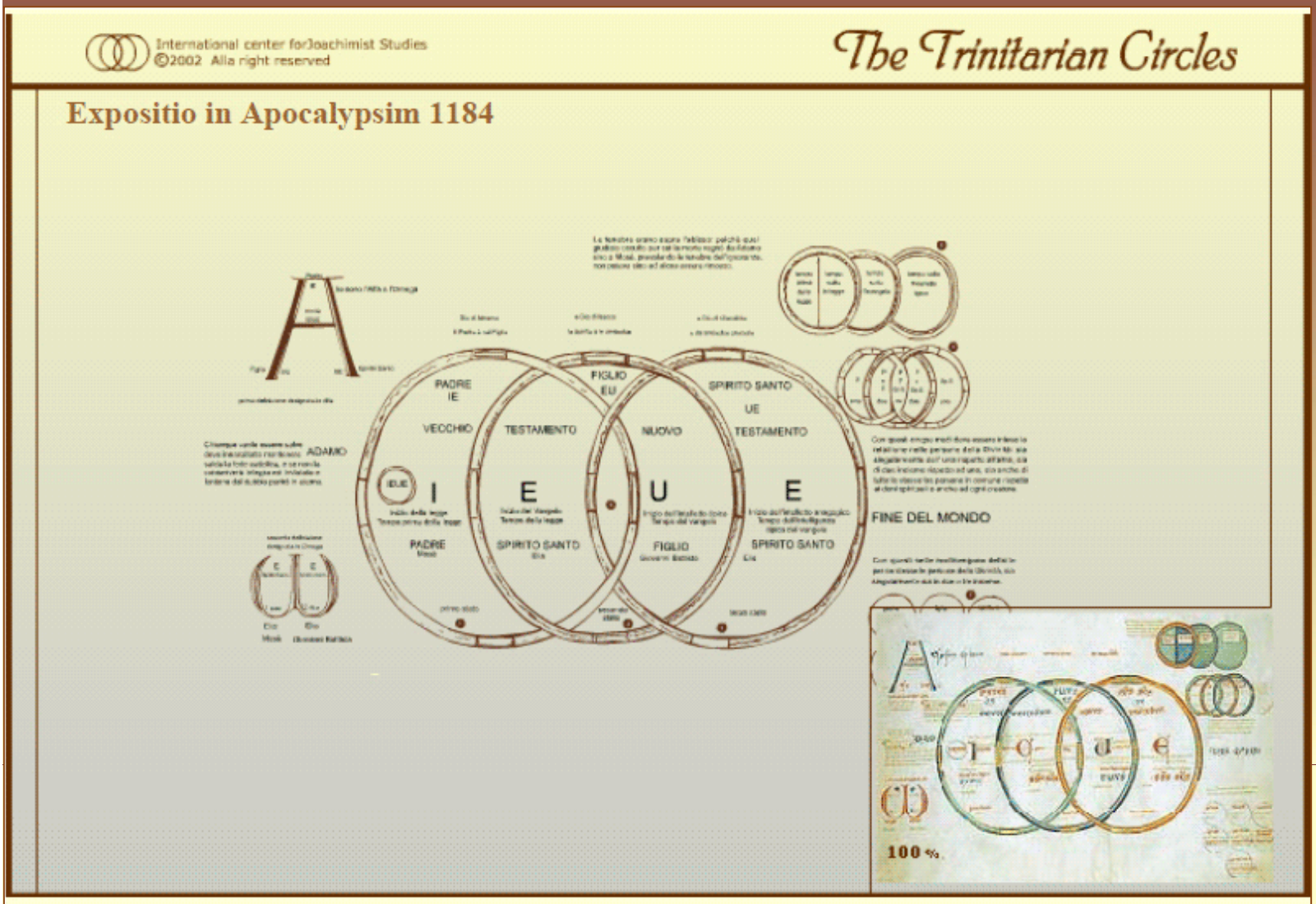

Expositio in Apocalypsim 1184 (**Casamari**): Joachim begins the exegesis of the Apocalypse.

Expositio in Apocalypsim 1184

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

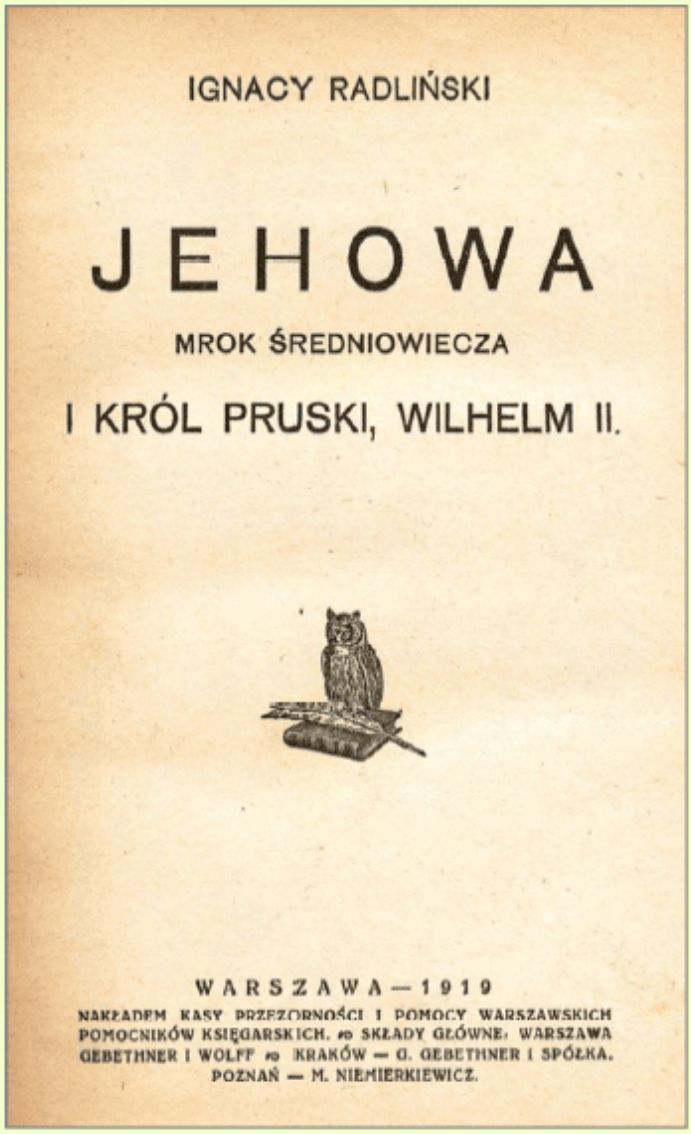

IGNACY RADLIŃSKI

JEHOWA

MROK ŚREDNIOWIECZA

I KRÓL PRUSKI, WILHELM II.

WARSZAWA — 1919

NAKŁADEM KASY PRZEZORNOŚCI I POMOCY WARSZAWSKICH POMOCNIKÓW KSIĘGARSKICH. ⁂ SKŁADY GŁÓWNE: WARSZAWA GEBETHNER I WOLFF ⁂ KRAKÓW — G. GEBETHNER I SPÓŁKA. POZNAŃ — M. NIEMIERKIEWICZ.

Ignacy Radliński -
ur. 1843 r., zm. 1920 r. - pionier religioznawstwa i laickiej krytyki biblijnej w Polsce, filolog, historyk. Zajmował się m.in. historią religii ludów semickich oraz badaniami nad początkami chrześcijaństwa i nad historycznością Chrystusa. Po ukończeniu filologii klasycznej w Kijowie był nauczycielem gimnazjum; po roku 1906 prowadził wykład monograficzny z historii religii na warszawskich Kursach Naukowych.

str 42

ROZDZIAŁ II.

Spory dogmatyczne, poprzedzające Sobór Nicejski.

Żydowska Księga Święta, objawiająca światu istnienie Jehowy, jako jedynego i prawdziwego Boga, dotąd mieszkańcom tej ziemi nieznanego, zapowiadała przytem zapanowanie nad wszystkiemi ludami wybranego przez niego i wyłącznie umiłowanego jego ludu. Zapanowanie to miało mieć charakter przeważnie polityczny, dokonać zaś jego miał zesłany umyślnie przez Jehowę w tym celu Mesjasz, to jest pomazaniec boży.

— 43 —

Wiemy, że w pierwszem stuleciu naszej ery powstawać poczęło i krążyć w państwie rzymskiem uzupełnienie żydowskiej Księgi Świętej w postaci tak zwanego Nowego Testamentu, dla odróżnienia od tamtej Księgi, nazywanej już Starym. Wiemy również, że z tego Nowego ludy stanowiące to państwo dowiadywały się, że ów zapowiadany dopiero Mesjasz już przez Jehowę zesłany, okazał się synem tego Jehowy, i jakiś czas na ziemi istniejąc, dokonywał cudów i nauczał. Żydzi go jednakże za prawdziwego Mesjasza nie uznali, a jako przestępcę zarówno politycznego, jak i religijnego na sromotną śmierć na krzyżu skazali. Nauczając, że Jehowa nie jest wyłącznie Bogiem żydów, ponieważ jest ojcem wszystkich na zie-

Radliński Ignacy - ksi±¿ka Jehowa...

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

BIBLIA
TO IEST
KSIĘGI STAREGO
Y NOWEGO TESTAMENTV,
WEDLVG ŁACINSKIEGO
przekładu ſtárégo, w kościele powſze-
chanym przyiętego, ná Polſki
ięzyk z nowu z pilnością
przełożone,
Z DOKŁADANIEM TEXTV ZYDOWSKIEGO
y Gréckiégo, yz wykładem Káthołickim, trudnieyſ-
zych miejſc, do obrony Wiáry świętey powſze-
chnéy przeciw kácerzom tych czáſów
nászczych.
Przez D. Iakvba Wvyka z Wschowy,
Towárzyſza Societatis Iesv.
Z DOZWOLENIEM STOLICY APOSTOLSKIEY.
W KRAKOWIE
W Drukárni Łázárzowéy, Roku Páńſkiégo,
M. D. XC IX.

Przekład ks. Jakuba Wujka (**Biblia Wujka**) ukazał się drukiem w całości 25 sierpnia 1599 roku. Dokonano go na zlecenie władz zakonnych (jezuici), po uzyskaniu odpowiedniej zgody Watykanu. Imię Boga **Iehowah** występuje w przypisie do Księgi II Mojżeszowej 6:3.

ROZDZIAŁ VI.

1 Rzekł PANbo Moyżéſá: Teraz vyżrzyſz co vczynię Pháráonowi: Przez rękę bowiem mocną wypuści ie/y w rece ſilnéy wyrzuci ie z ziemie ſwéy. 2 Rzekł PAN do Moyżéſá/mówiąc: 3 Ja PAN/ktorym ſię vkazał Abrahámowi/Izáákowi/y Jákobowi w Bogu wſzechmocnym: á imienia mego ADONAI nie oznaymilem im: 4 y vczyniłem przymierze z nimi/ábych im dał ziemię Chánáneyſką/ziemię pielgrzymowánia ich/w ktorą wchodniámi byli. 5 Jam vſłyſzał ięczenie synow Izrádowych/ ktorych Ægyptiánie vtrapili Ægyptiánie: y wſpomniałem ná przymierze moie. 6 Przeto powiedz synom Izráelowym: Ja PAN/ktory was wywiodę z ięzienia Ægyptczykow/y wyrwę was z niewoley: y odkupię was w ramieniu wyciągnionym y w ſądach wielkich.

To ieſt, vkázuiąc ſię bydź Bogiem wſzechmocnym. יהוה Oto nie Iehowah czytáią ále Adonai.

Księga II Mojżeszowa - Rozdział VI (przypis do wersetu 3).
To iest, ukazując sie bydź Bogiem wszechmocnym יהוה
Oto nie **Iehowah** czytai, ale Adonai.

Biblia Wujka - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Polska Biblioteka Internetowa

http://www.pbi.edu.pl/book_reader.php?p=25487

Biblia to jest Księgi Starego y Nowego Testamentu

Wujek Jakub Strona 94/1099

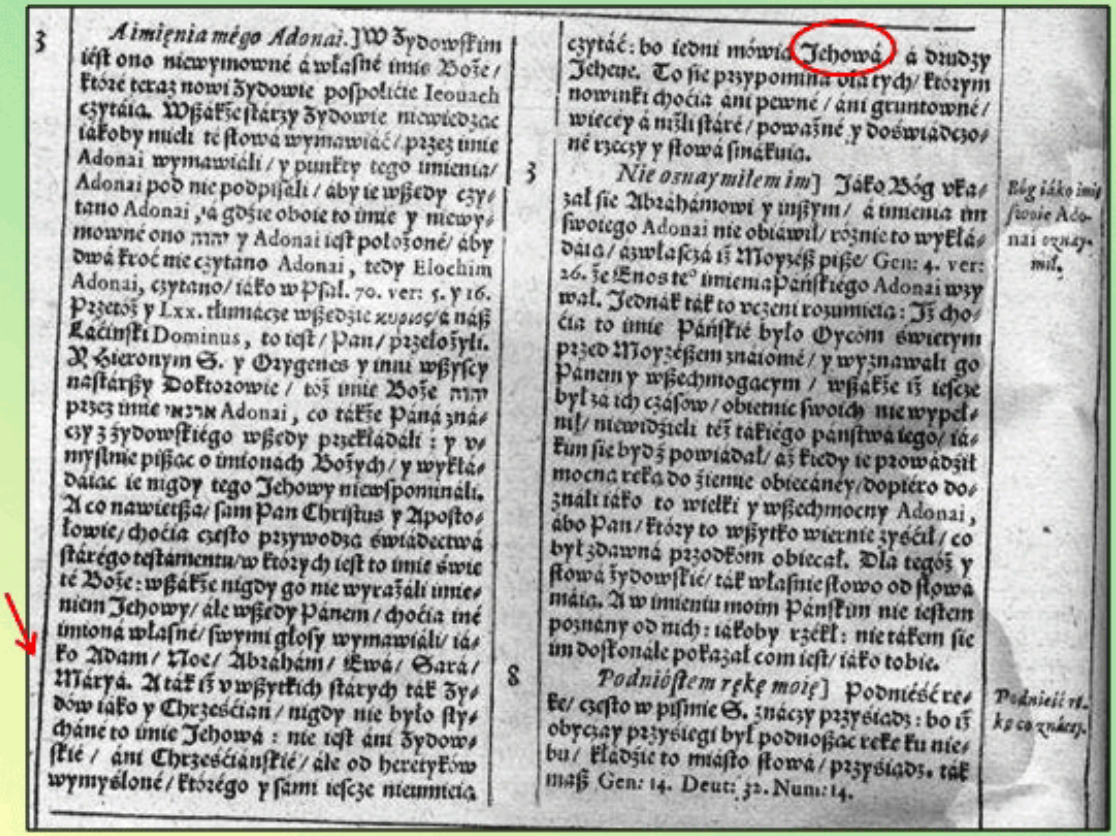

A imięnia mego Adonai.] W Żydowskim iest ono niewymowne á właśnie imie Boże / które teraz nowi Żydowie pospolicie Ieouach czytáia. Wßákże stárzy Żydowie niewiedzac iákoby mieli te słowá wymawiáć / przez imie Adonai wymawiáli / y punkty tego imienia / Adonai pod nie podpisali / áby ie wßędy czytano Adonai, á gdzie oboie to imie y niewymowne ono יהוה y Adonai iest położone / áby dwá kroć nie czytano Adonai, tedy Elochim Adonai, czytano / iáko w Psal. 70. ver: 5. y 16. Przeto y Lxx. tłumácze wßędzie κυριος / á náß Łácinski Dominus, to iest / Pan / przełożyli. S. Hieronym S. y Orygenes y inni wßyscy naßtárßy Doktorowie / toż imie Boże יהוה przez imie אדני Adonai, co iákie Páná znácy z żydowskiego wßędy przekładali: y w mysłnie pißac o imionach Bożych / y wykládaiąc ie nigdy tego Jehowy niewspomináli. A co nawięcéj / sam Pan Christus y Apostołowie / chociá często przywodzą świádectwá stárego testamentu / w których iest to imie święte Boże: wßákże nigdy go nie wyrażáli imieniem Jehowy / ale wßędy Pánem / chociá iné imioná właśne / swymi głosy wymawiáli / iáko Adam / Noe / Abrahám / Ewá / Sará / Máryá. A ták iż y wßytkich stárych ták Żydów iáko y Chrześcian / nigdy nie było słycháne to imie Jehowá: nie iest áni żydowskie / áni Chrześciáńskie / ále od heretykow wymyślone / którego y sám ieszcze nieumieia czytáć: bo iedni mówią Jehowá / á drudzy Jehoue. To sie przypomina dla tych / którym nowinki chocia áni pewne / áni gruntowne / wiecey á niżli stáre / powáżne y doświádczone rzeczy y słowá smákuia.

Nie oznaymilem im] Jáko Bóg vkázał sie Abrahámowi y inßym / á imienia im swoiego Adonai nie obiáwił / różnie to wykłádaią / áwłaszcá iż Moyżeß piße / Gen: 4. ver: 26. że Enos te imiena Páńskiego Adonai wzywał. Jednák ták to rzecz rozumieią: Iż chociá to imie Páńskie było Oycom świętym przed Moyżeßem znaiome / y wyznawali go Pánem y wßechmogącym / wßákże iż ieszcze był za ich czásow / obietnic swoich nie wypełnił / niewidzieli też takiego páństwá tego / iákim sie był z potym pokazał / áż kiedy ie prowádził mocna reka do ziemie obiecáney / dopiero doznali iáko to wielki y wßechmocny Adonai, ábo Pan / który to wßytko wiernie zeßćał / co był zdawná przodkom obiecał. Dla tegoż y słowá żydowskie / ták właśnie słowo od słowá máia. A w imieniu moim Páńskim nie iestem poznány od nich: iákoby rzekł: nie iestem sie im doßtonale pokazał com iest / iáko tobie.

Podniosłem rękę moię] Podnieść ręke / często w pismie S. znáczy przysiądz: bo iż obyczay przysięgi był podnoßąc ręke ku niebu / kładzie to miásto słowá / przysiądz. ták máß Gen: 14. Deut: 32. Num: 14.

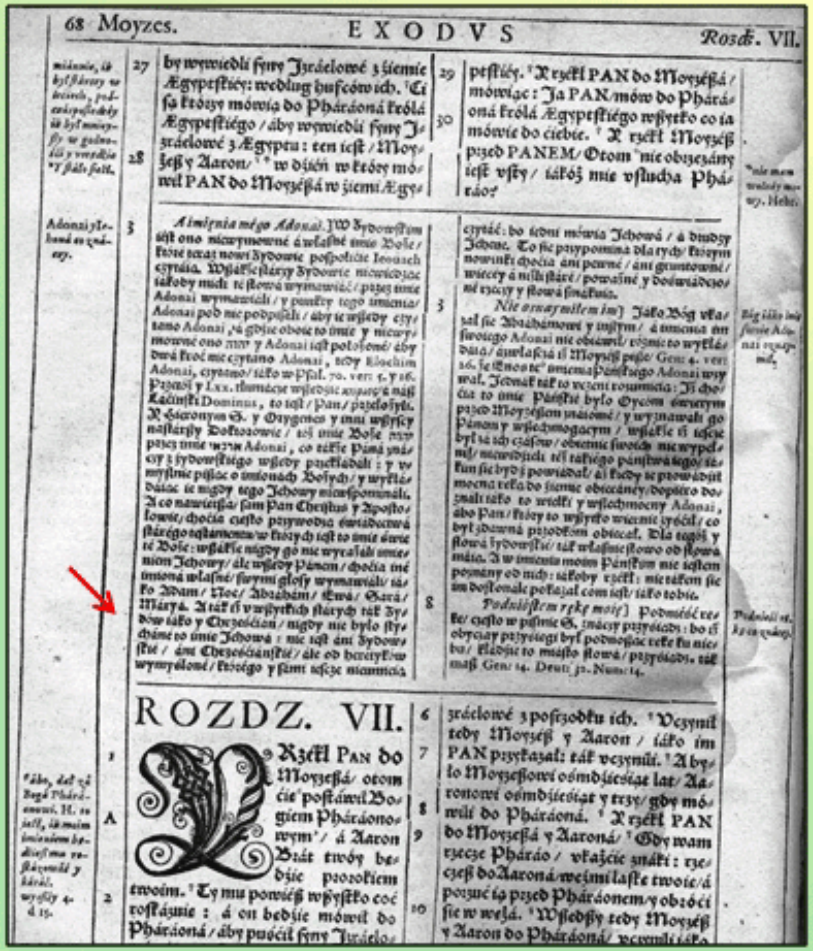

68 Moyzes. EXODVS Rozdz. VII.

27 by wywiedli syny Izráelowe z ziemie Ægypskiey: wedlug hufcow ich. Ci są którzy mowią do Pháraóna krolá Ægypskiego / áby wywiedli syny Izráelowe z Ægyptu: ten iest / Moyżeß y Aaron. 28 W dzień w który mówił PAN do Moyżeßá w ziemi Ægypskiey.

29 pełskiey. Rzekł PAN do Moyżeßá / mowiąc: Ja PAN mów do Pháraóna krolá Ægypskiego wßytko co ia mówie do ciebie. 30 A rzekł Moyżeß przed PANEM / Oto ia nieobrzezány iest vsty / iákoż mie vsłucha Pháraon?

Adonai Jehoua w czásy. 3 A imięnia mego Adonai. JW Żydowskim iest ono niewymowne á właśnie imie Boże / które teraz nowi Żydowie pospolicie Ieouach czytáia. Wßákże stárzy Żydowie niewiedzac iákoby mieli te słowá wymawiáć / przez imie Adonai wymawiáli / y punkty tego imienia / Adonai pod nie podpisali / áby ie wßędy czytano Adonai, á gdzie oboie to imie y niewymowne ono יהוה y Adonai iest położone / áby dwá kroć nie czytano Adonai, tedy Elochim Adonai, czytano / iáko w Psal. 70. ver: 5. y 16. Przeto y Lxx. tłumácze wßędzie κυριος / á náß Łácinski Dominus, to iest / Pan / przełożyli. S. Hieronym S. y Orygenes y inni wßyscy naßtárßy Doktorowie / toż imie Boże יהוה przez imie אדני Adonai, co iákie Páná znácy z żydowskiego wßędy przekładali: y w mysłnie pißac o imionach Bożych / y wykládaiąc ie nigdy tego Jehowy niewspomináli. A co nawięcéj / sam Pan Christus y Apostołowie / chociá często przywodzą świádectwá stárego testamentu / w których iest to imie święte Boże: wßákże nigdy go nie wyrażáli imieniem Jehowy / ále wßędy Pánem / chociá iné imioná właśne / swymi głosy wymawiáli / iáko Adam / Noe / Abrahám / Ewá / Sará / Máryá. A ták iż y wßytkich stárych ták Żydów iáko y Chrześcian / nigdy nie było słychane to imie Jehowá: nie iest áni żydowskie / áni Chrześciáńskie / ále od heretykow wymyślone / którego y sám ieszcze nieumieia czytáć: bo iedni mówią Jehowá / á drudzy Jehoue. To sie przypomina dla tych / którym nowinki chocia áni pewne / áni gruntowne / wiecey á niżli stáre / powáżne y doświádczone rzeczy y słowá smákuia.

Nie oznaymilem im] Jáko Bóg vkázał sie Abrahámowi y inßym / á imienia im swoiego Adonai nie obiáwił / różnie to wykłádaią / áwłaszcá iż Moyżeß piße / Gen: 4. ver: 26. że Enos te imiena Páńskiego Adonai wzywał. Jednák ták to rzecz rozumieią: Iż chociá to imie Páńskie było Oycom świętym przed Moyżeßem znaiome / y wyznawali go Pánem y wßechmogącym / wßákże iż ieszcze był za ich czásow / obietnic swoich nie wypełnił / niewidzieli też takiego páństwá tego / iákim sie był z potym pokazał / áż kiedy ie prowádził mocna reka do ziemie obiecáney / dopiero doznali iáko to wielki y wßechmocny Adonai, ábo Pan / który to wßytko wiernie zeßćał / co był zdawná przodkom obiecał. Dla tegoż y słowá żydowskie / ták właśnie słowo od słowá máia. A w imieniu moim Páńskim nie iestem poznány od nich: iákoby rzekł: nie iestem sie im doßtonale pokazał com iest / iáko tobie.

Podniosłem rękę moię] Podnieść ręke / często w pismie S. znáczy przysiądz: bo iż obyczay przysięgi był podnoßąc ręke ku niebu / kładzie to miásto słowá / przysiądz. ták máß Gen: 14. Deut: 32. Num: 14.

ROZDZ. VII.

1 Rzekł PAN do Moyżeßá / otom cie postáwił Bogiem Pháraonowym / á Aaron Brát twóy bedzie prorokiem twoim. 2 Ty mu powiesz wßystko co roskázuie: á on bedzie mówił do Pháraoná / áby puścił syny Izráelowe z ziemie swoiey. 3 Ale ia zátwardzę serce Pháraonowe / y rozmnoże znáki moie y cuda moie w ziemi Ægypskiey. 4 A gdy nie vsłucha was Pharao / dam reke moią na Ægypt / y wywiodę woyßko moie / lud moy syny Izráelowe z ziemie Ægypskiey przez wielkie sądy. 5 I wiedzieć będą Ægypczanie iż ia iestem PAN / gdy wyciągnę reke moią na Ægypt / y wywiodę syny Izráelowe z pośrzodku ich. 6 Vczynił tedy Moyżeß y Aaron / iáko im PAN przykázał: ták vczynił. 7 A był to Moyżeßowi ośmdźieśiat lat / Aaronowi ośmdźieśiąt y trzy / gdy mówił do Pháraona. 8 Rzekł PAN do Moyżeßá y Aaroná: 9 Gdy wam rzekę Pháraó / vkáżcie znáki: rzeknie do Aaroná: weźmi laske twoie / á puść ią przed Pháraonem / y obroci sie w węża. 10 Wßedßy tedy Moyżeß y Aaron do Pháraoná / vczynili iáko

*) ábo, del. ią Bogá Pháraonowi. H. to iest, iż moim imieniem będziesz mu przykrzył y kárał. wyżéj 4. á 15.

Podniosł rę. ką co znáczy.

Jakub Wujek w uwagach do **Księgi II Mojżeszowej 6:3** między innymi napisał :

„ U wszystkich starych, tak Żydów iako y Chrześcijan nigdy nie było wzywane to imie Jehowa: nie iest ani Żydowskie ani Chrześcijańskie, ale od heretyków wymyślone, którego y sami ieszcze nieumieią czytać: bo iedni mówią **Jehowa** a drudzy **Jeheve**”.

Biblia Wujka - Jehowa, Jehve

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nowy Testament - przekład Jakuba Wujka, opracował ks. dr Antoni Szlagowski. Kraków 1923. Nakładem Wydawnictwa Księży Jezuitów.

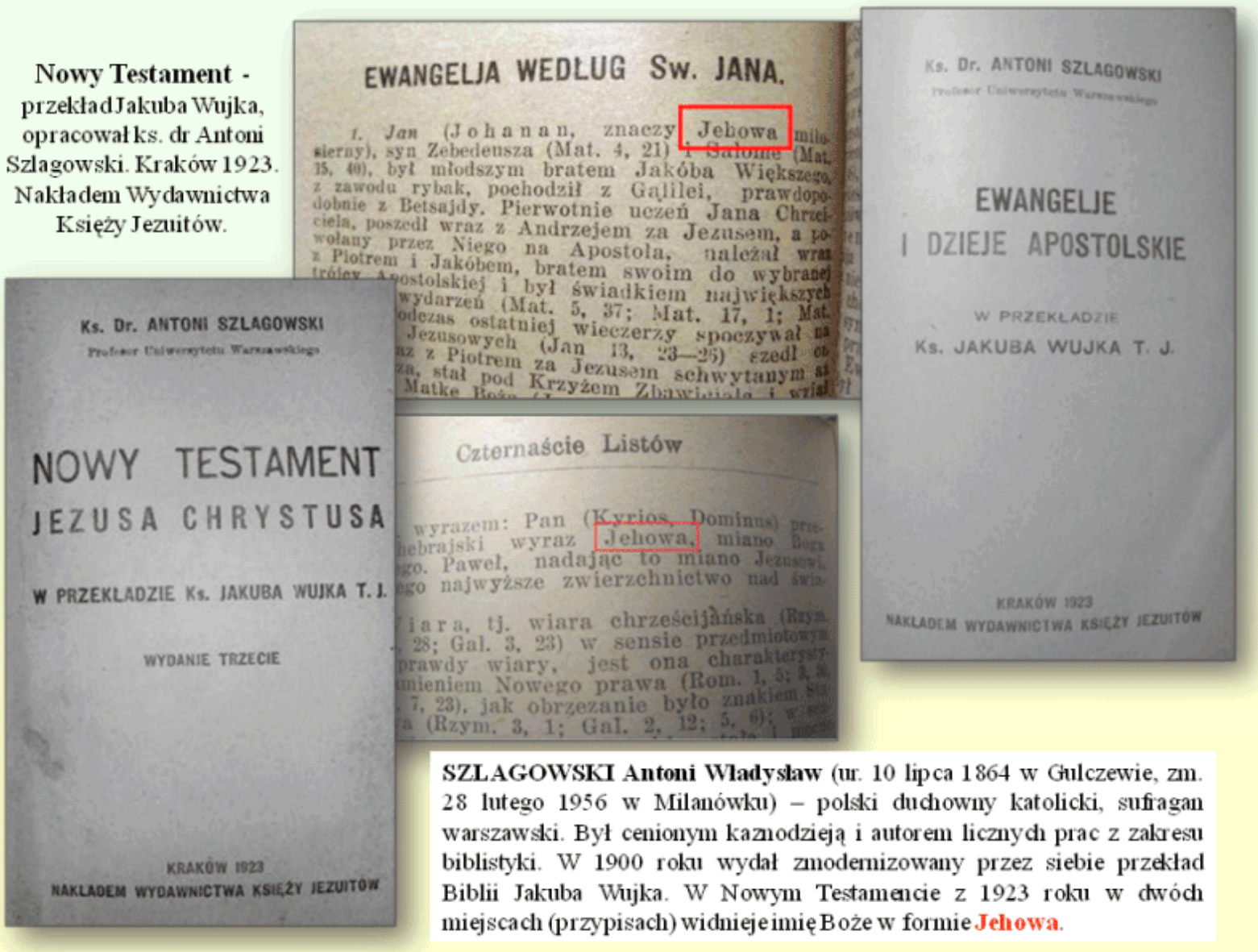

SZLAGOWSKI Antoni Władysław (ur. 10 lipca 1864 w Gulczewie, zm. 28 lutego 1956 w Milanówku) – polski duchowny katolicki, sufragan warszawski. Był cenionym kaznodzieją i autorem licznych prac z zakresu biblistyki. W 1900 roku wydał zmodernizowany przez siebie przekład Biblii Jakuba Wujka. W Nowym Testamencie z 1923 roku w dwóch miejscach (przypisach) widnieje imię Boże w formie **Jehowa**.

Szlagowski - NT - Jehowa - 1923

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

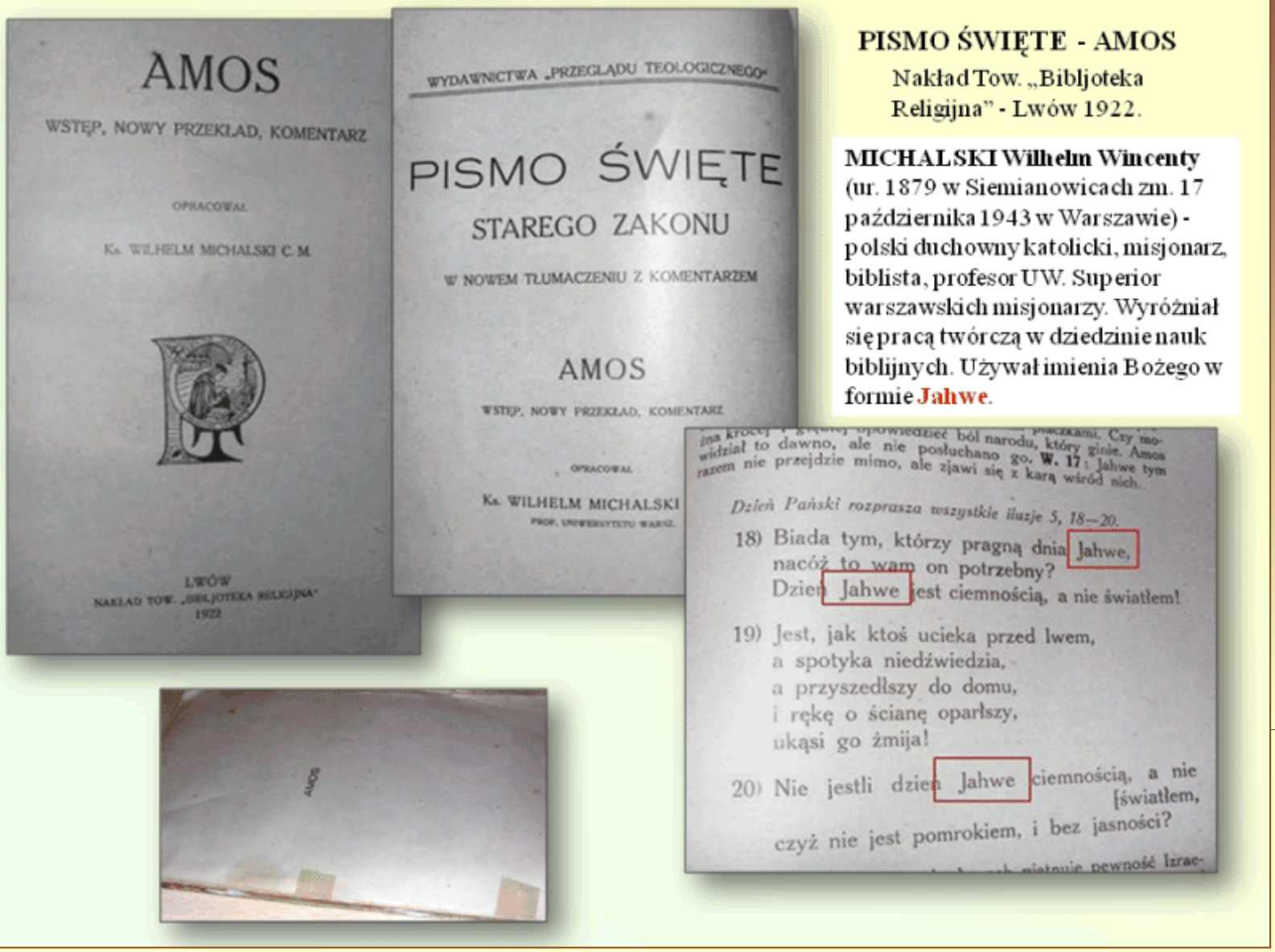

PISMO ŚWIĘTE - AMOS

Nakład Tow. „Bibljoteka Religijna" - Lwów 1922.

MICHALSKI Wilhelm Wincenty (ur. 1879 w Siemianowicach zm. 17 października 1943 w Warszawie) - polski duchowny katolicki, misjonarz, biblista, profesor UW. Superior warszawskich misjonarzy. Wyróżniał się pracą twórczą w dziedzinie nauk biblijnych. Używał imienia Bożego w formie **Jahwe**.

Michalski - Amos - Jahwe - 1922

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

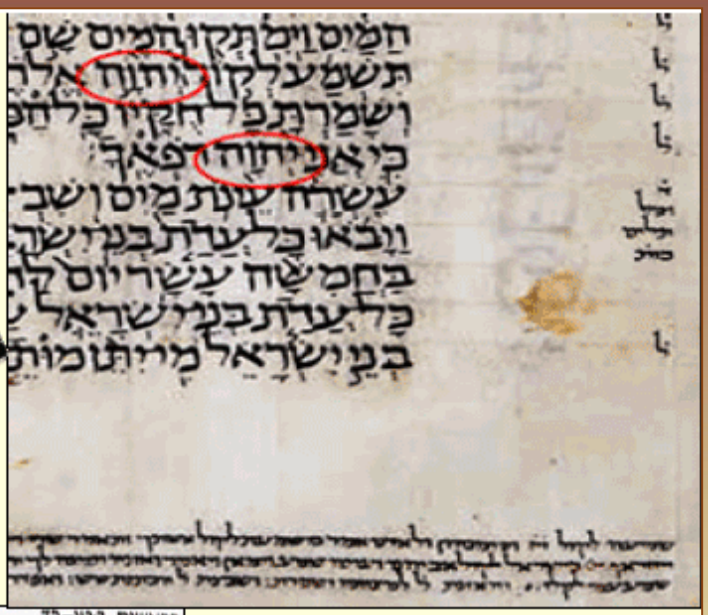

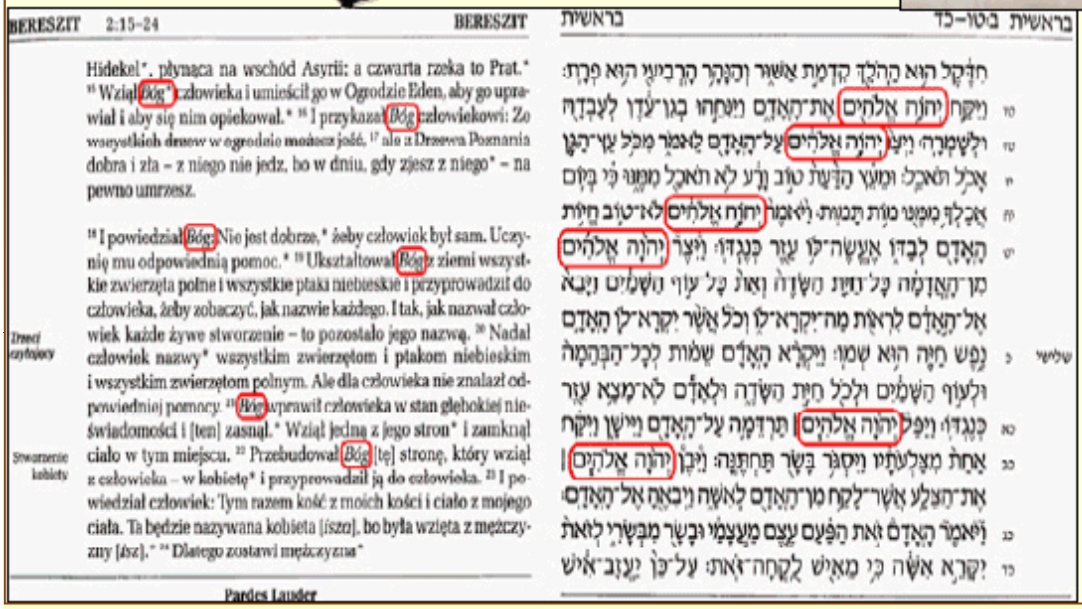

BERESZIT 2:15–24 BERESZIT

Hidekel*, płynąca na wschód Asyrii; a czwarta rzeka to Prat.* 15 Wziął Bóg* człowieka i umieścił go w Ogrodzie Eden, aby go uprawiał i aby się nim opiekował.* 16 I przykazał Bóg człowiekowi: Ze wszystkich drzew w ogrodzie możesz jeść, 17 ale z Drzewa Poznania dobra i zła – z niego nie jedz, bo w dniu, gdy zjesz z niego* – na pewno umrzesz.

18 I powiedział Bóg: Nie jest dobrze,* żeby człowiek był sam. Uczynię mu odpowiednią pomoc.* 19 Ukształtował Bóg z ziemi wszystkie zwierzęta polne i wszystkie ptaki niebieskie i przyprowadził do człowieka, żeby zobaczyć, jak nazwie każdego. I tak, jak nazwał człowiek każde żywe stworzenie – to pozostało jego nazwą. 20 Nadał człowiek nazwy* wszystkim zwierzętom i ptakom niebieskim i wszystkim zwierzętom polnym. Ale dla człowieka nie znalazł odpowiedniej pomocy. 21 Bóg wprawił człowieka w stan głębokiej nieświadomości i [ten] zasnął.* Wziął jedną z jego stron* i zamknął ciało w tym miejscu. 22 Przebudował Bóg [tę] stronę, który wziął z człowieka – w kobietę* i przyprowadził ją do człowieka. 23 I powiedział człowiek: Tym razem kość z moich kości i ciało z mojego ciała. Ta będzie nazywana kobieta [ísza], bo była wzięta z mężczyzny [ísz].* 24 Dlatego zostawi mężczyzna*

Trzeci czytający

Stworzenie kobiety

Pardes Lauder

בראשית בטו–כד בראשית

חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְרָת׃
טו וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ
טז וּלְשָׁמְרָהּ׃ וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן
יז אָכֹל תֹּאכֵל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכֵל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם
יח אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת
יט הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים
מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא
אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם
כ נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה שלישי
וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר
כא כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח
כב אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים
אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃
כג וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת
כד יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקֳחָה־זֹּאת׃ עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ

Leningradzki kodeks
„Hekspala”
(Orygenesa 185-254)
Hebrajski tanach

Leningradzki kodeks

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

ROŹDZIAŁ VI.

1. Upewnia Pan Mojżesza o wyswobodzeniu ludu swego z Egiptu 1—8. II. I onego do ludu i do Faraona posyła 9—13. III. Wyliczają się imiona przedniejszych familii z pokolenia Rubena 14. IV. Symeona 15. V. I Lewiego 16—30.

I rzekł Pan do Mojżesza Teraz ujrzysz, co uczynię Faraonowi; bo w ręce możnéj wypuści je, i w ręce silnéj wypędzi je z ziemi swojéj.

2. Nadto mówił Bóg do Mojżesza i rzekł do niego Jam Pan,

3. Którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi i Jakóbowi w tém imieniu, żem Bóg Wszechmogący; ale w imieniu mojém, Jehowa, nie jestem poznany od nich.

4. Postanowiłem téż i przymierze moje z nimi, abym im dał ziemię Chananejską, ziemię pielgrzymowania ich, w któréj przychodniami byli.

5. Jam téż usłyszał krzyk synów Izra-

now Chetowych.

Rozdział 24.

1 Y Zstárzał się Abrahám/ y wszedł był = wlátá: y bło= 13
gosłáwił Jehowá Abráhá
2 má we wszem. Y rzekł Abrá= 14
hám do niewolniká swego stár=
szego (nád) domem swym/ ktory
władał wszytkim co (było) iego.

Biblia Szymona Budnego 1572

Biblia Tysiąclecia

17 Okryj hańbą ich oblicze,
aby szukali imienia Twego, Jahwe.
18 Niech wstyd i trwoga ogarną ich na zawsze,
niech będą pohańbieni i zginą.
19 Niechaj poznają Ciebie i wiedzą,
że Ty masz na imię Jahwe,
że tylko sam jesteś najwyższy nad całą ziemią.

PSALM 84 (83)*

Szczęście mieszkańca świątyni

Kierownikowi chóru. Na melodię z Gat. Synów Koracha. Psalm

2 Jak miłe są przybytki Twoje,
Jahwe Zastępów*!
3 Dusza moja pragnie i tęskni
do przedsieni Jahwe.
Moje serce i ciało radośnie wołają
do Boga żywego.*
4 Nawet wróbel dom sobie znajduje
i jaskółka gniazdo,

83, 15a Teofania zwiastująca sąd Jahwe.
Ps 84 Hymn wysławiający wspaniałość Syjonu, pokrewny Ps 46 [45], 48 [47] i 76 [75], śpiewany może przez pielgrzymów.
84, 3 Psalmista tęskni całym swym jestestwem za świątynią Jahwe.

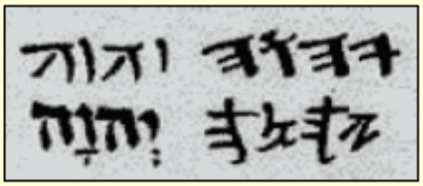

Biblia Warszawska >

6 I rzekł Pan do Mojżesza: Teraz zobaczysz, co uczynię faraonowi, że zmuszony silną ręką wypuści ich i zmuszony silną ręką wypędzi ich z ziemi swojej.

Powtórna zapowiedź wybawienia z niewoli egipskiej

2. Odezwał się Bóg do Mojżesza i rzekł: Jam jest Pan.
3. Objawiłem się Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi jako Bóg Wszechmocny, lecz imienia mojego Jahwe im nie objawiłem. II Mojż. 3, 13—15

Biblia Gdańska 1632

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia Gdańska 1632 - Tetragram

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Primož Trubar

Trubar pragnął mieć całą Biblię w języku ojczystym. Opracował więc dla niego alfabet, ponieważ takowy jeszcze nie istniał, i w roku 1550 napisał pierwszą książkę, którą wydano po słoweńsku. Umieścił w niej fragmenty Księgi Rodzaju. Później przetłumaczył też Psalmy, a w końcu cały Nowy Testament, czyli Chrześcijańskie Pisma Greckie. Swą pracę ukończył w 1577 roku.

BIBLIA DALMATINA

— rzadka ale nie zapomniana

OSTATNIE beczki z cennym towarem dotarły do Słowenii pod koniec XVI wieku. Dostarczano je różnymi drogami przez dwa lata. Aby ukryć prawdziwą zawartość, na wierzchu opatrzono je napisem „karty do gry" lub „towary sklepowe". Wewnątrz schowano oprawione w skórę egzemplarze pierwszej kompletnej Biblii w języku słoweńskim.

Ten wartościowy ładunek stanowił spełnienie marzeń dwóch ofiarnych ludzi, którzy poświęcili życie tłumaczeniu Biblii na język zrozumiały dla ich rodaków. Jednym z tłumaczy był Jurij Dalmatin, a drugim Primož Trubar. Chociaż ich nazwiska nie zawsze widnieją w książkach historycznych, można je dopisać do listy osób, które miały ogromny wkład w dokonanie pierwszych przekładów Biblii.

Wydrukowanie pierwszych Biblii pod nadzorem Dalmatina, w nakładzie 1500 egzemplarzy, zajęło siedem miesięcy. Wielu nazywa to wydanie arcydziełem literackim, a także dziełem sztuki, gdyż zdobią je 222 piękne drzeworyty. Zachowały się liczne pierwodruki tego tłumaczenia, które do dziś stanowi podstawę współczesnych przekładów na język słoweński. Wysiłki owych dwóch mężczyzn przyczyniły się do tego, że obecnie mieszkańcy Słowenii mogą czytać Słowo Boże w języku ojczystym.

„Przebudźcie się", nr 12 z 22 czerwca 2001

Biblia Dalmatina - S³owenia

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

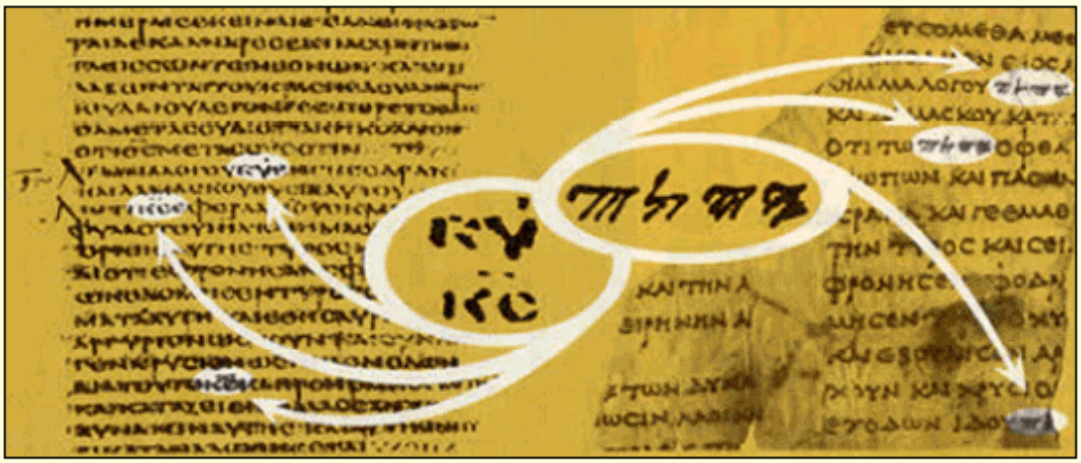

Ten fragment *Septuaginty* (z lewej), pochodzący z I wieku naszej ery i zawierający tekst Zachariasza 8:19-21 oraz 8:23 do 9:4, znajduje się w Muzeum Izraela w Jerozolimie. Imię Boże występuje w nim cztery razy, z czego trzy widzimy tutaj. Z lewej w kodeksie aleksandryjskim, 400 lat młodszej kopii, zastąpiono KY i KC, skrócona forma Kyrios („Pan").

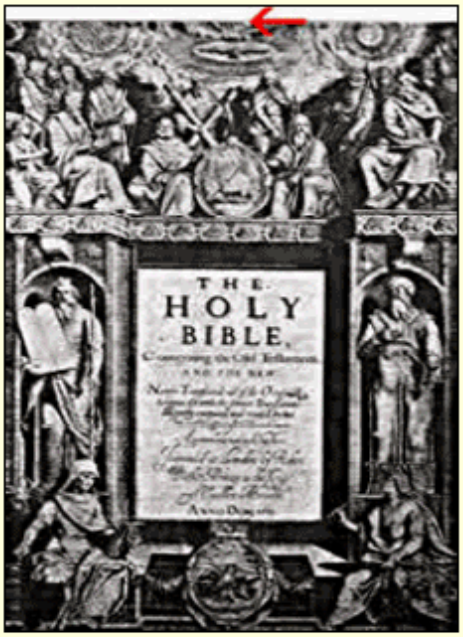

Angielska Biblia 1611 roku

Ilustracja do niemieckiej Biblii Lutra z 1522 roku (wydanie z 1710 roku)

Biblia Coverdale'a z 1535 roku >

Fragment Septuaginty

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Hebrajski tanach

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

TORA - wydanie przedwojenne - tłumaczenie Izaaka Cylkowa (1841 - 1908)

Imię Boże **JHWH** יְהוָֹה - oddaje jako „**Wiekuisty**"

13 EXODUS III. 2 Mojż.3;14,15

9. A teraz, — oto wołanie synów Israela doszło do Mnie, i widziałem téż ucisk, którym Micrejczycy uciskają ich.

10. I tak pójdź, — Ja poszlę cię do Faraona — a wyprowadź lud Mój, synów Israela, z Micraim."

11. I rzekł Mojżesz do Boga: „Któż ja jestem, abym poszedł do Faraona, a wywiódł synów Israela z Micraimu?"

12. I rzekł: „Wszak będę z tobą: a to ci znakiem, żem Ja cię posłał! . . . Gdy zaś wywiedziesz lud z Micraim, będziecie służyli Bogu przy górze tej."

13. I rzekł Mojżesz do Boga: „Oto przyjdę do synów Israela i powiem im: Bóg ojców waszych posłał mnie do was; a gdy powiedzą mi: Jakie imię Jego? Cóż odpowiem im?"

14. I rzekł Bóg do Mojżesza: „Będę, który będę." I rzekł: „Tak powiesz synom Israela: „Wieczny posyła mnie do was!"

15. I rzekł dalej Bóg do Mojżesza: „Tak powiesz synom Israela: Wiekuisty Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Ic'haka, i Bóg Jakóba, posłał mnie do was. Oto imię Moje na wieki i oto wspomnienie o Mnie od pokolenia do pokolenia!

16. Idź, a zgromadź starszych Israela i powiedz im: Wiekuisty, Bóg ... hama, Ic'haka i ... co uczyniono wa...

17. I rzekłem ... ziemi Kanaanejc... opływającej mle...

18. I usłucha... Israela do króla ... Ibrejczyków, obj... drogą trzech dn... Bogu naszemu.

19. Ale Ja w... odejść, nawet mi...

14. Istota, któ... która tém samém w... dla potomków czém...

15. Imię יהוה ... przez Sept. κύριος Samarytanie wymawiali ἰαβε. Poprawniejszą zdaje się punktacja przez szwa, jak to imiona יהוידע, יהויכין i t. d. stwierdzają.

18. נקרה wł. spotkał nas, a to spotkanie wymaga, abyśmy pobożną pielgrzymkę odbyli, mianowicie do pustyni dla powodów wyłuszczonych później,—8, 22.

שמות ג. 12

9 וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם־רָאִיתִי אֶת־

13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לִי
14 מַה־שְּׁמוֹ מָה אֹמַר אֲלֵהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֶהְיֶה
אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי
15 אֲלֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה

יְהוָֹה

16 ...

17 ...

18 ...

19 ...

...wielki, ...ia III.

trzynasty z jego synów.

12. To, że będę z tobą, że cię pomoc Moja nie opuści, posłuży ci za dowód, że Ja cię posłałem, — ta góra ... będzie miejscem przyszłej służby Bożej ...

13. Lud izr. czci w Egipcie liczne bóst... zapytał o imię Tego, który mnie posyła, j...

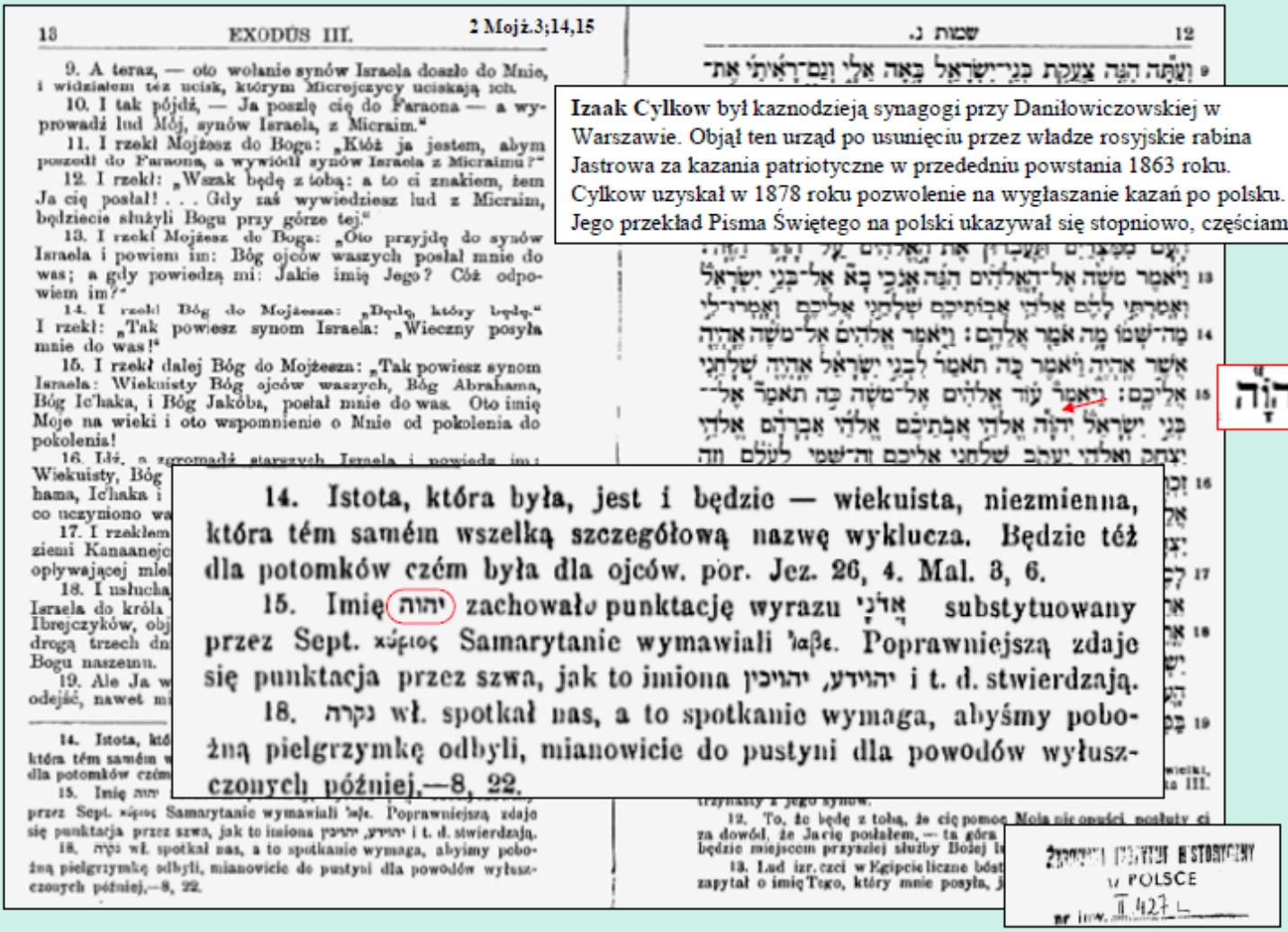

Izaak Cylkow był kaznodzieją synagogi przy Daniłowiczowskiej w Warszawie. Objął ten urząd po usunięciu przez władze rosyjskie rabina Jastrowa za kazania patriotyczne w przededniu powstania 1863 roku. Cylkow uzyskał w 1878 roku pozwolenie na wygłaszanie kazań po polsku. Jego przekład Pisma Świętego na polski ukazywał się stopniowo, częściami.

14. Istota, która była, jest i będzie — wiekuista, niezmienna, która tém samém wszelką szczegółową nazwę wyklucza. Będzie téż dla potomków czém była dla ojców. por. Jez. 26, 4. Mal. 3, 6.

15. Imię יהוה zachowało punktację wyrazu אֲדֹנָי substytuowany przez Sept. κύριος Samarytanie wymawiali ἰαβε. Poprawniejszą zdaje się punktacja przez szwa, jak to imiona יהוידע, יהויכין i t. d. stwierdzają.

18. נקרה wł. spotkał nas, a to spotkanie wymaga, abyśmy pobożną pielgrzymkę odbyli, mianowicie do pustyni dla powodów wyłuszczonych później,—8, 22.

ŻYDOWSKI INSTYTUT HISTORYCZNY w POLSCE nr inw. II 427 L

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

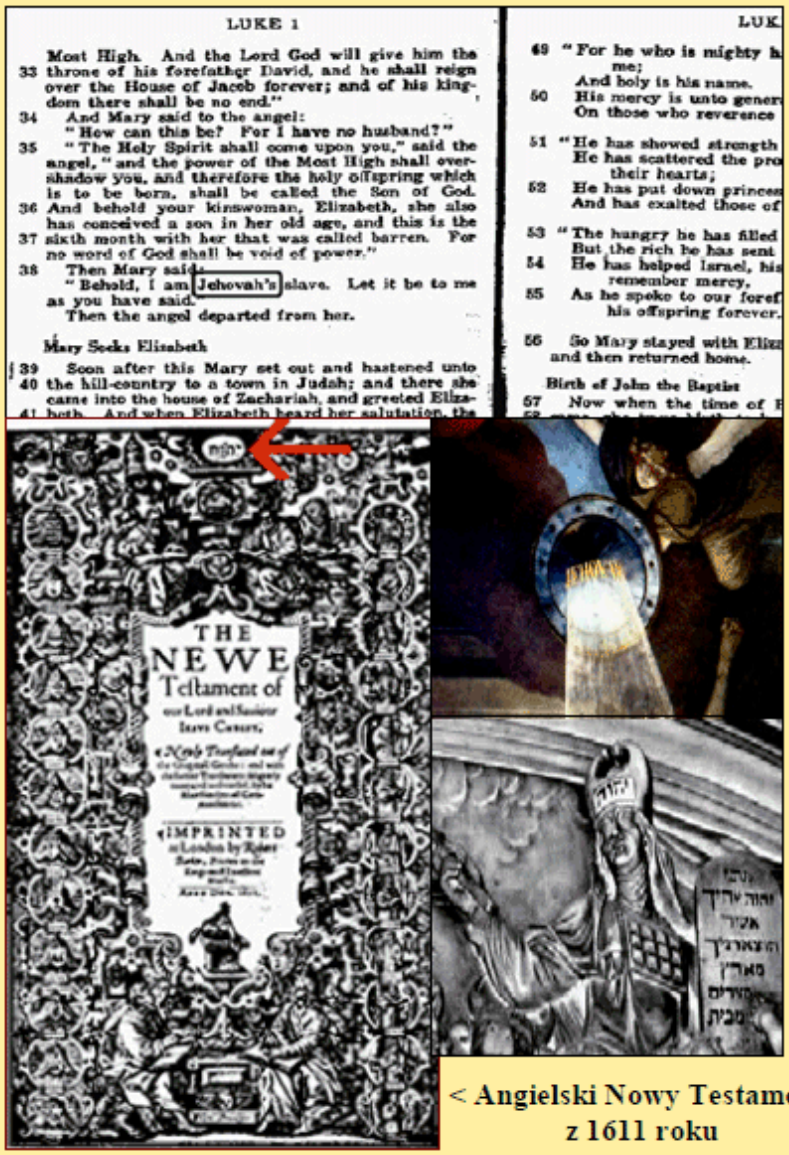

LUKE 1

Most High. And the Lord God will give him the
33 throne of his forefather David, and he shall reign
over the House of Jacob forever; and of his king-
dom there shall be no end."
34 And Mary said to the angel:
"How can this be? For I have no husband?"
35 "The Holy Spirit shall come upon you," said the
angel, "and the power of the Most High shall over-
shadow you, and therefore the holy offspring which
is to be born, shall be called the Son of God.
36 And behold your kinswoman, Elizabeth, she also
has conceived a son in her old age, and this is the
37 sixth month with her that was called barren. For
no word of God shall be void of power."
38 Then Mary said:
"Behold, I am Jehovah's slave. Let it be to me
as you have said."
Then the angel departed from her.

Mary Seeks Elizabeth

39 Soon after this Mary set out and hastened unto
40 the hill-country to a town in Judah; and there she
came into the house of Zachariah, and greeted Eliza-
41 beth. And when Elizabeth heard her salutation, the

LUK

49 "For he who is mighty h
me;
And holy is his name.
50 His mercy is unto gener
On those who reverence

51 "He has showed strength
He has scattered the pro
their hearts;
52 He has put down princes
And has exalted those of

53 "The hungry he has filled
But the rich he has sent
54 He has helped Israel, his
remember mercy,
55 As he spoke to our foref
his offspring forever."

56 So Mary stayed with Eliz
and then returned home.

Birth of John the Baptist

57 Now when the time of E

< Centenary New. Testament

A few of the many translations of the Christian Greek Scriptures that have included the divine name

17 עַל־כֵּן לֹא תִהְיוּ מְתֵאִים
כִּי־אָם מְבִינִים מַה הִיא
יְהוָה׃

wuthogkquuoooash ut may nt, kah oaktog-
ig tummetbamuog wutuhquuash wutch
mehtuggut, kah uppuuuuukquodtauonao-
ash tnay ut.
9 Kah modtaanukeg negonhacheg, kah
afuhauon ineg wuttauatonk-quduog kau nuw-
waug, Hofanna wuuuaumonuh David, oaa-
nuuau noh paoat ut ewetuongaaic Jehovah,
Hofanna quauukquilit.
10 Kah d paont Jerufalem, wame otan
wogkouauatamweg, nuwaog howan yeu
11 Kah monachog nuwaog, yeuoh J
quoshodtuewaen, wutch Nazareth ut

Novum Testamentum Domini Nostri Iesu Christi, *translated by Elias Hutter (Hebrew section); published in Nuremburg; 1599; Ephesians 5:17*

The New Testament of Our Lord and Saviour Jesus Christ, *translated by John Eliot (Massachusetts language); published in Cambridge, Mass.; 1661; Matthew 21:9*

An die Römer XV

Loblieder singen;" und an einem andern Ort
e: „Freuet euch ihr Nationen mit dem Volke
„Jehovahs! Lobet den Herrn alle Heyden, prei-
„ſet ihn alle Völker!" und in einer Stelle
Jeſaias: „Aus Iſai wird ein Zweig aufſproſ-
„ſen, und ein Beherrſcher der Nationen her-
„kommen, dem ſie ſich anvertrauen werden."
Der Gott, auf den wir hoffen, erfülle euch
mit Freude und Gleichgeſinntheit, auf daß eurer
Hoffnung durch die Kraft des heiligen Geiſtes
immer ſtärker und vollkommner werde.

31. The Jesus answered him, verily first it exists,
hear, O Israel, Jehovah our God, one Jehovah he
ists.
30. and thou shalt love Jehovah thy God, with all
thy heart, and with all thy soul, and with all thy
mind, and with all thy strength.

A Literal Translation of the New Testament . . . From the Text of the Vatican Manuscript, *by Herman Heinfetter; published in London; 1863; Mark 12:29, 30*

Sämtliche Schriften des Neuen Testaments, *translated by Johann Jakob Stolz (German); published in Zurich: 1781-1782; Romans 15:11*

< Angielski Nowy Testament z 1611 roku

Oto pięć z wielu przekładów Chrześcijańskich Pism Greckich w których użyto imię Boże

158 z 692

Angielski Nowy Testament z 1611 roku

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

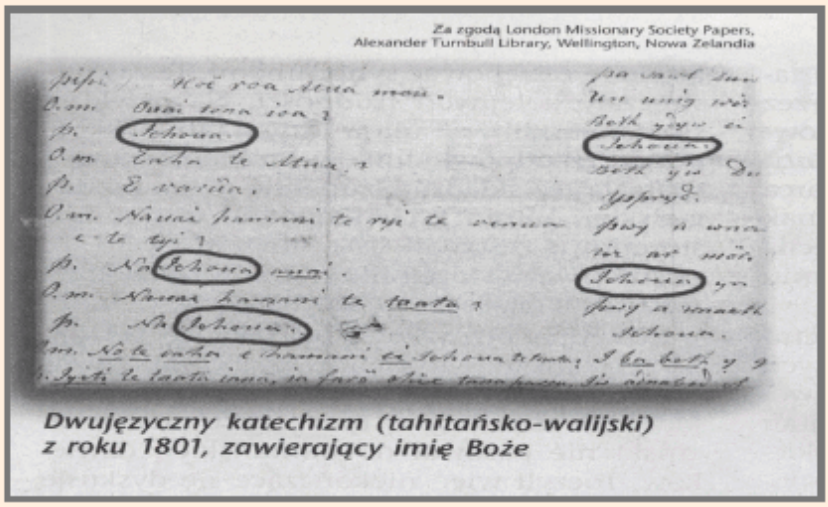

Dwujęzyczny katechizm (tahitańsko-walijski) z roku 1801, zawierający imię Boże

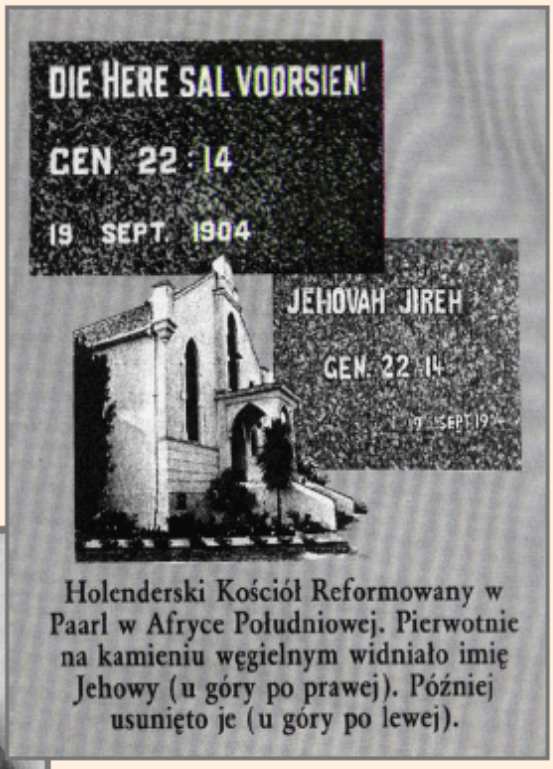

Holenderski Kościół Reformowany w Paarl w Afryce Południowej. Pierwotnie na kamieniu węgielnym widniało imię Jehowy (u góry po prawej). Później usunięto je (u góry po lewej).

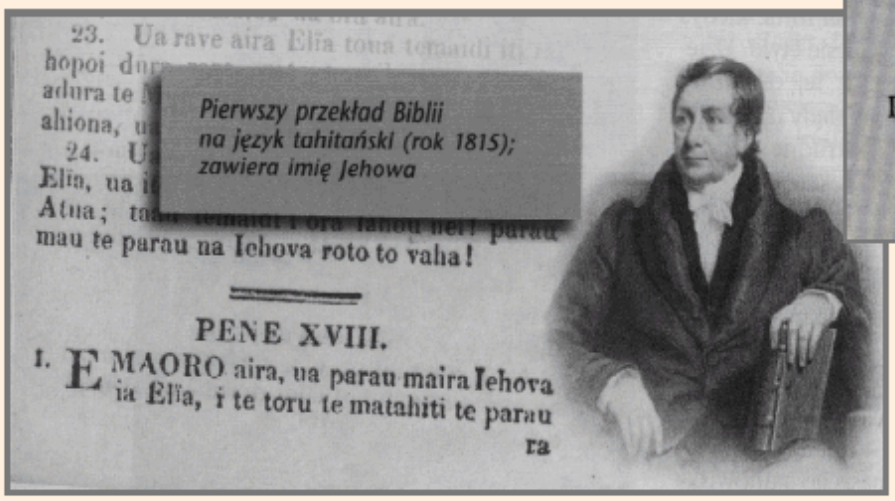

Pierwszy przekład Biblii na język tahitański (rok 1815); zawiera imię Jehowa

Henry Nott (1774-1844), główny tłumacz Biblii na tahitański.

Henry Nott t³umacz Biblii na tahitañski

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„...aber mit meinem Namen JEHOVAH bin ich ihnen nicht fundworden" (...ale z mojego imienia JEHOWA nie dałem im się poznać).

PIETYZM to ruch religijny, który rozwinął się w obrębie niemieckiego Kościoła luterańskiego w XVII i XVIII wieku. Jego członkowie nierzadko byli wyśmiewani, a nawet prześladowani. Niektórzy uczeni pietyści udali się do Berleburga, jakieś 150 kilometrów na północ od Frankfurtu nad Menem, gdzie schronienia udzielił im hrabia Kasimir von Wittgenstein Berleburg.

Wśród przybyłych znalazł się Johann Haug, zmuszony do opuszczenia Strasburga z powodu nietolerancji tamtejszych teologów. Był on wybitnym uczonym oraz utalentowanym językoznawcą. Szczerze pragnął „stworzyć całkowicie czysty przekład Biblii, poprawić przekład Lutra, oddać sens Słowa Bożego dosłownie i w zgodzie z jego duchem" *(Die Geschichte der Berlenburger Bibel)*.

Haug pozyskał do współpracy biblistów z innych krajów Europy i pracował nad tym przedsięwzięciem 20 lat. Wspomnianą Biblię zaczęto wydawać w roku 1726. Ze względu na obszerne objaśnienia obejmowała ona aż osiem tomów.

Przekład ten niewątpliwie ma kilka zalet godnych uwagi. Na przykład w Księdze Wyjścia 6:2,3 czytamy: „Nadto przemówił Bóg do Mojżesza i rzekł mu: Ja jestem PAN! I objawiłem się Abrahamowi /Izaakowi i Jakubowi/ jako wszechmogący Bóg: ale z mojego imienia JEHOWA nie dałem im się poznać". W objaśnieniu podano: „Imię JEHOWA to (...) imię jedyne w swoim rodzaju /imię objawione". Osobiste imię Boga, Jehowa, występuje również w komentarzach do Księgi Wyjścia 3:15 i 34:6.

STRAŻNICA • 15 LUTEGO 2005

Biblia z Berleburga - 1726

[powrót]

יהוה יהוה יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Zwoje znad Morza Martwego zawierają całe mnóstwo tetragramów, zapisanych pismem starohebrajskim.

יהוה

W dziele hiszpańskiego mnicha, Raymundasa Martiniego, *Puigio fidei* (Sztylet wiary), z roku 1278, imię Boże występuje w formie Yohoua. Widać to na manuskrypcie (pochodzącym z XII lub XIV wieku), przechowywanym we Francji w bibliotece Ste.Geneviève w Paryżu (karta 162b).

Raymundas Martini, Puigio Fidei (Sztylet wiary) - 1278

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

JEHOVA Raymundus Pugio Fidei 1278

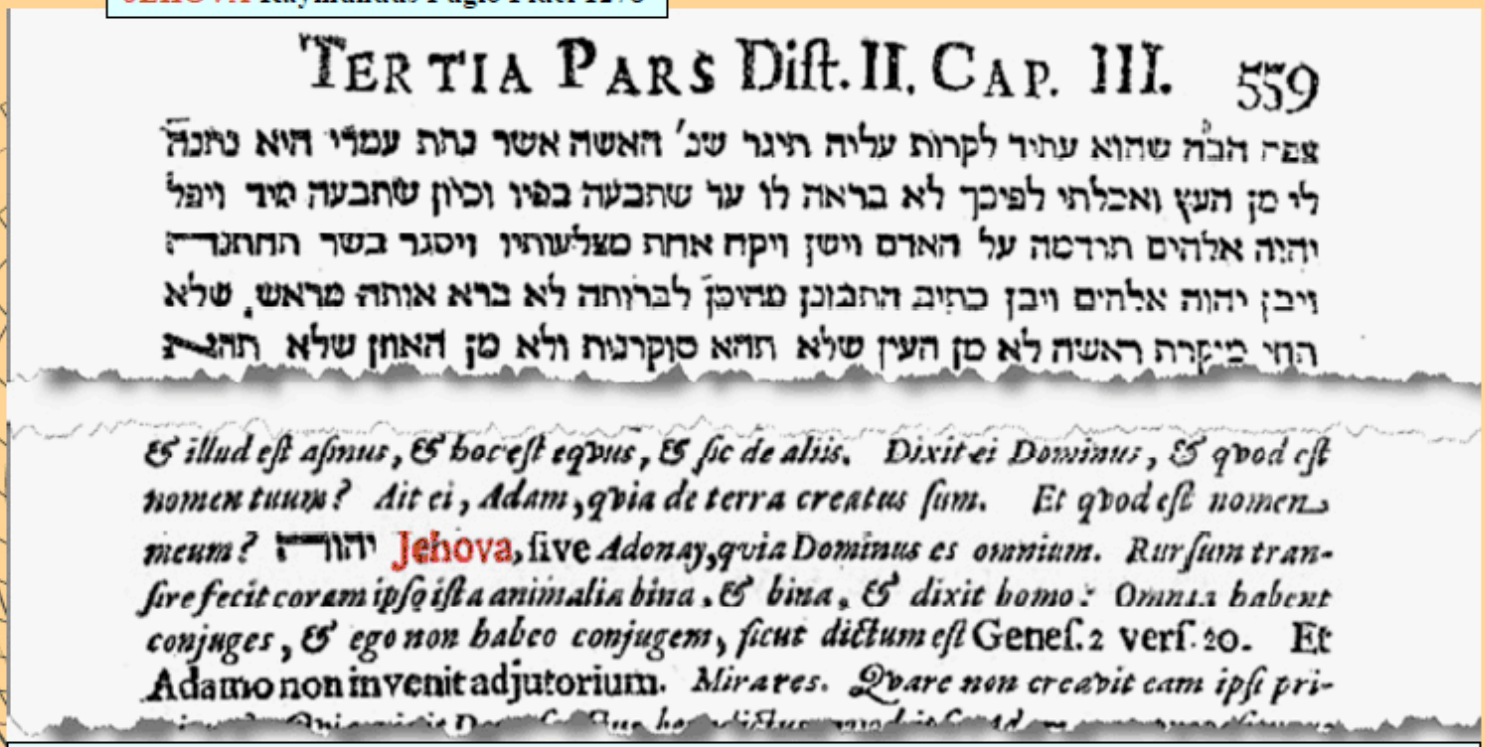

TERTIA PARS Dist. II. CAP. III. 559

& illud eſt aſinus, & hoc eſt equus, & ſic de aliis. Dixit ei Dominus, & quod eſt nomen tuum? Ait ei, Adam, quia de terra creatus ſum. Et quod eſt nomen meum? יהוה Jehova, ſive Adonay, quia Dominus es omnium. Rurſum tranſire fecit coram ipſo iſta animalia bina, & bina, & dixit homo: Omnia habent conjuges, & ego non habeo conjugem, ſicut dictum eſt Geneſ. 2 verſ. 20. Et Adamo non invenit adjutorium. Mirares. Quare non creavit eam ipſi pri-

Excerpts from **Raymond Martin**'s (Lat. Raymundus Martini, appointed by the Pope to dig up the passages of the Jewish Talmud objectionable to Roman Catholics) *Pugio Fidei adversus Mauros et Judaeos* of 1278 CE (page 559). The Latin form „**Jehova**" of the Tetragrammaton is seen. This edition is published in Leipzig, 1687, now is found in the New York City Public Library.

Raymundus Maritini (Ramón Martí, 1220 - 1285) hiszpański mnich (dominikanin). Studiował język hebrajski, aramejski, arabski. W dziele *Pugio fidei adversus Mauros i Iudaeos* (Sztylet wiary wobec muzułmanów i Żydów), napisanym ok. 1280 roku próbował udowodnić prawdy chrześcijaństwa, używając żydowskich źródeł (Talmud, Midrasz, Kabała). Prawdy te powinny być wyodrębnione z żydowskiej książki „jak perły z nawozu". Dzieło przez wieki było swego rodzaju miarodajnym *opus magnum* chrześcijańskiej recepcji judaizmu.

JEHOVA Raymundus Pugio Fidei 1278 - reprint

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

IMIĘ BOŻE w Irlandii

W kościele katedralnym
w Waterford zobaczyć można
Tetragram imienia Bożego.

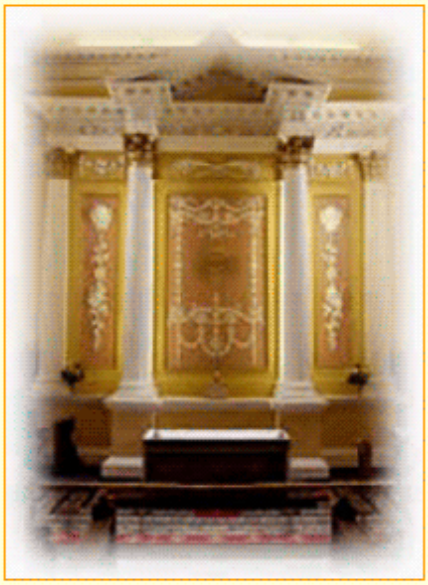

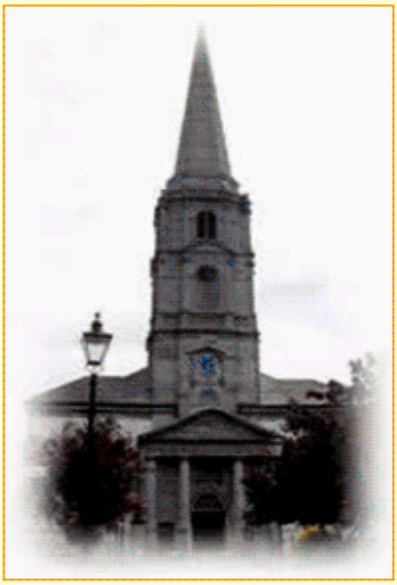

Ko¶ció³ - Imiê Bo¿e - Irlandia

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

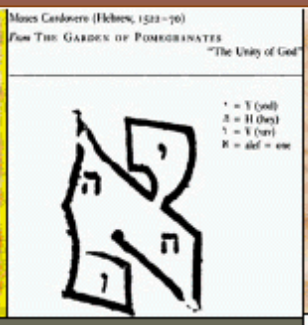

Oto przykłady używania Tetragramu imienia Bożego w żydowskiej kabale, gematrii... a także, w - dalekiej od judaizmu, a potępianych przez Biblię - magii, spirytyzmowi oraz wróżbiarstwie (np. przy pomocy kart tarota). KABAŁA [hebr. qabala - *'tradycja'*] - mistyczno-apologetyczna nauka w judaizmie; w żydowskiej filozofii średniowiecznej (XII w.) kabała rozwinęła się w system teologiczno-filozoficzny, oparty na neoplatońskiej teorii emanacji, jako reakcja przeciwko racjonalistycznej filozofii Majmonidesa. Podstawowe dzieło kabalistów to Zohar (XIIIw), napisane po aramejsku. Kabała zajmuje się metafizycznymi rozważaniami na temat istoty Boga i jego działania oraz kwestię powstania świata i stworzeń. Kabaliści uważają, że prawdziwy i istotny sens Biblii znajduje się w jej podtekście; wierzyli w magiczną siłę świętych liter tekstu biblijnego, a szczególnie w możliwość oddziaływania na zjawiska zachodzące w przyrodzie i społeczeństwie za pomocą kombinacji liter imienia Bożego. Wychodząc z założeń tej teorii, rozwinęła się kabała praktyczna, obejmująca system magii i egzorcyzmów. Zawarte w kabale elementy magii i symbolizmu przyczyniły się z czasem do zwulgaryzowania tego pojęcia. Mianem „kabalistyka" zaczęto oznaczać pewne rodzaje spirytyzmu i okultyzmu. Potocznie kabała kojarzy się dzisiaj z wróżeniem z kart. GEMATRIA - „zabawa" literkami Pisma Świętego. W języku hebrajskim każdą liczbę zapisać można przy pomocy liter, stąd każde słowo, każde zdanie (po podsumowaniu wartości, przyporządkowanym poszczególnym literom) posiada pewną liczbową wartość. Poprzez wybiórczość zwrotów (przy czym możliwe jest przestawianie liter, np. czytanie od tyłu, lub czytanie wartości samych pierwszych, bądź ostatnich liter wyrazów w zdaniu) porównuje się różne fragmenty Biblii.

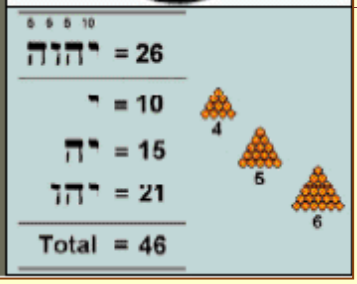

¯ydowska Kaba³a

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

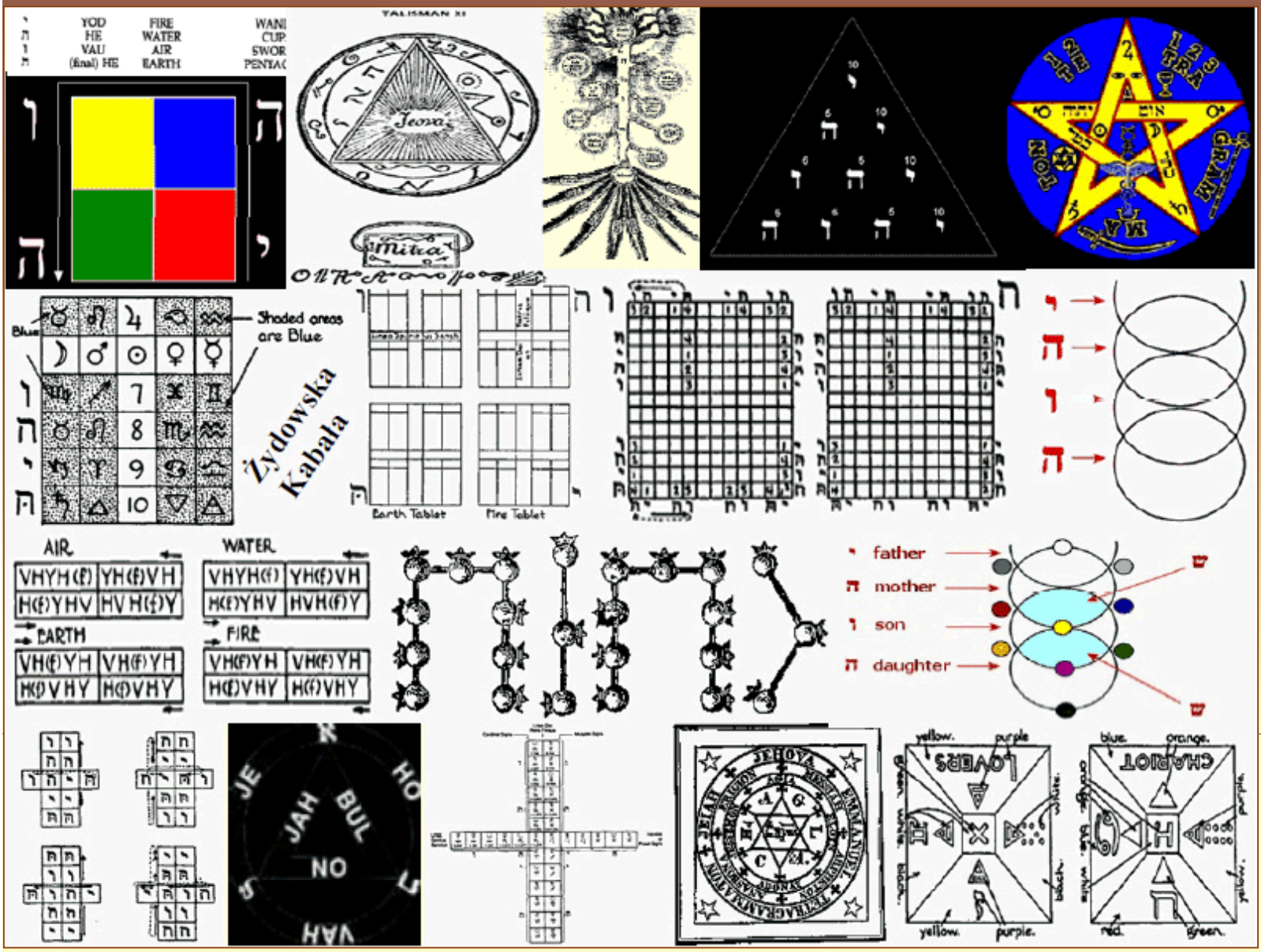

¯ydowska Kaba³a - czê¶æ II

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Ilustracja z łacińskiej Biblii, z 1540 roku, francuskiego drukarza królewskiego, Estienne'a. Tetragram imienia Bożego (JHWH) widzimy na czapce kapłana żydowskiego. Napis brzmi: „Świętość należy do Jehowy".

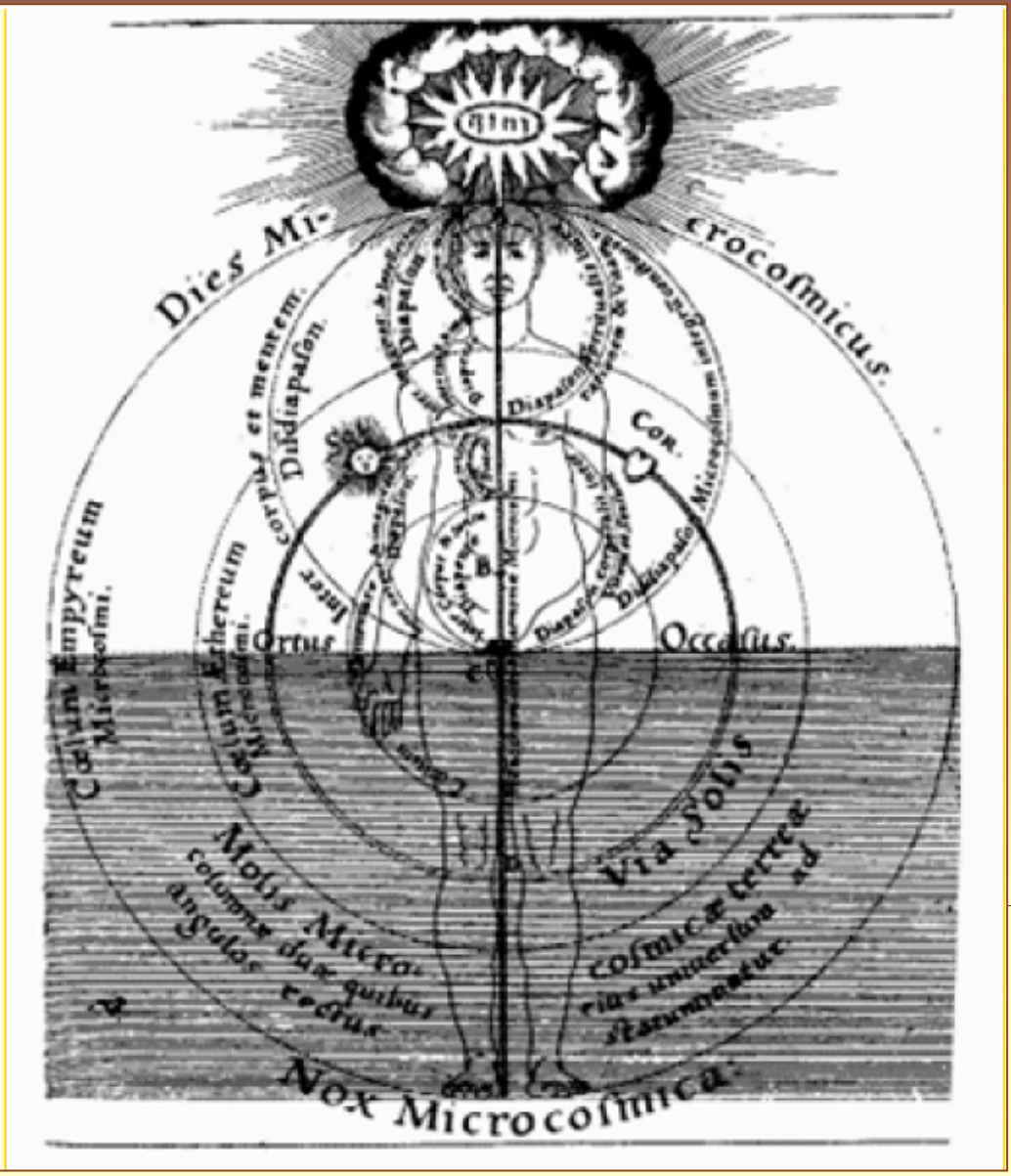

166 z 692

Ilustracja z ³aciñskiej Biblii - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

IMIĘ BOŻE na wolnomularskich emblematach

Na przedstawionych fartuchach francuskich wolnomularzy, użyto hebrajskiego tetragramu יהוה (JHWH). Na lewo fartuch członka loży w stopniu 18 (różokrzyżowiec), również zawierający Boży Tetragram.

Imiê Bo¿e na wolnomularskich emblematach

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

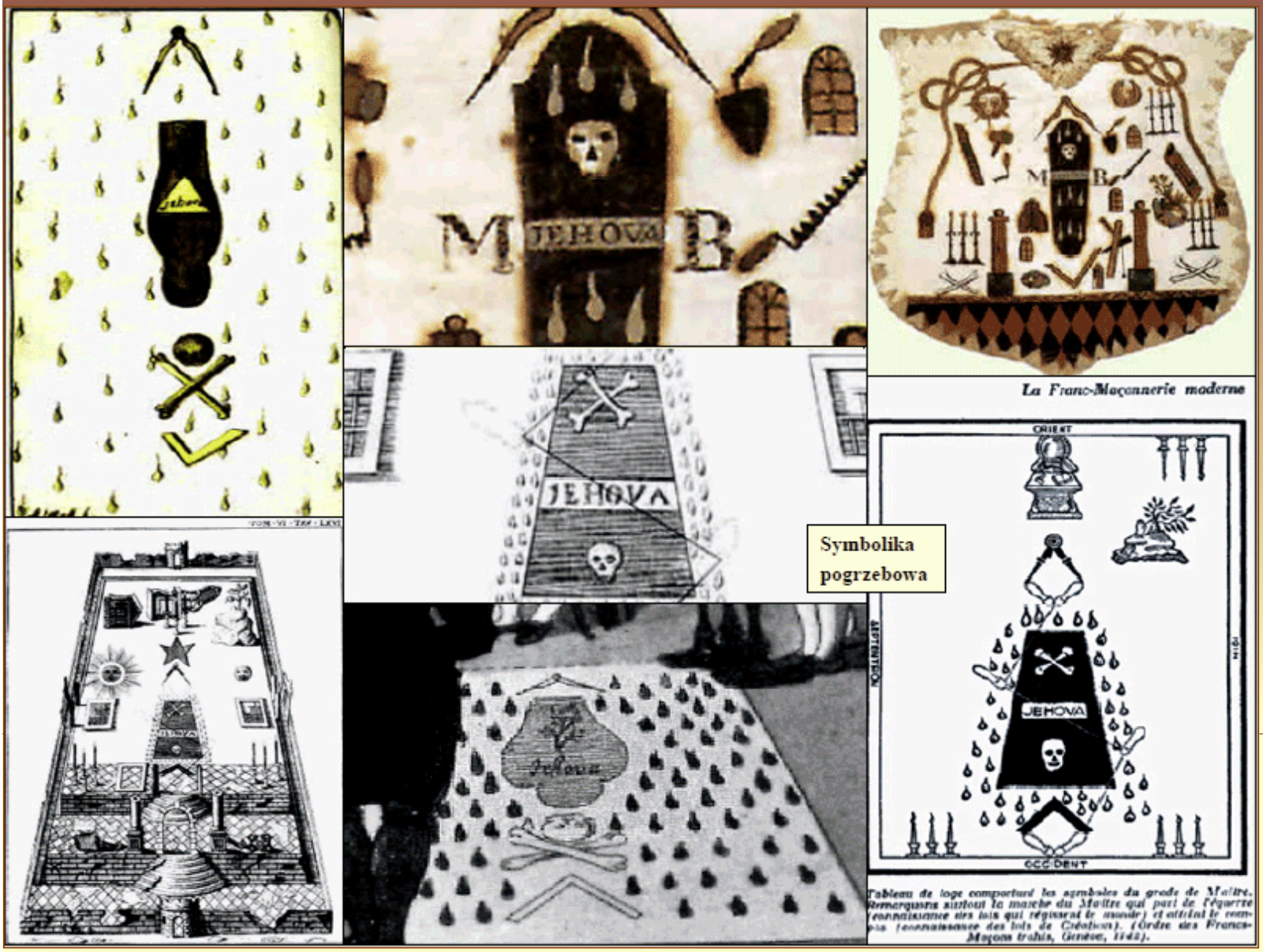

168 z 692

Imiê Bo¿e na wolnomularskich emblematach - II

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

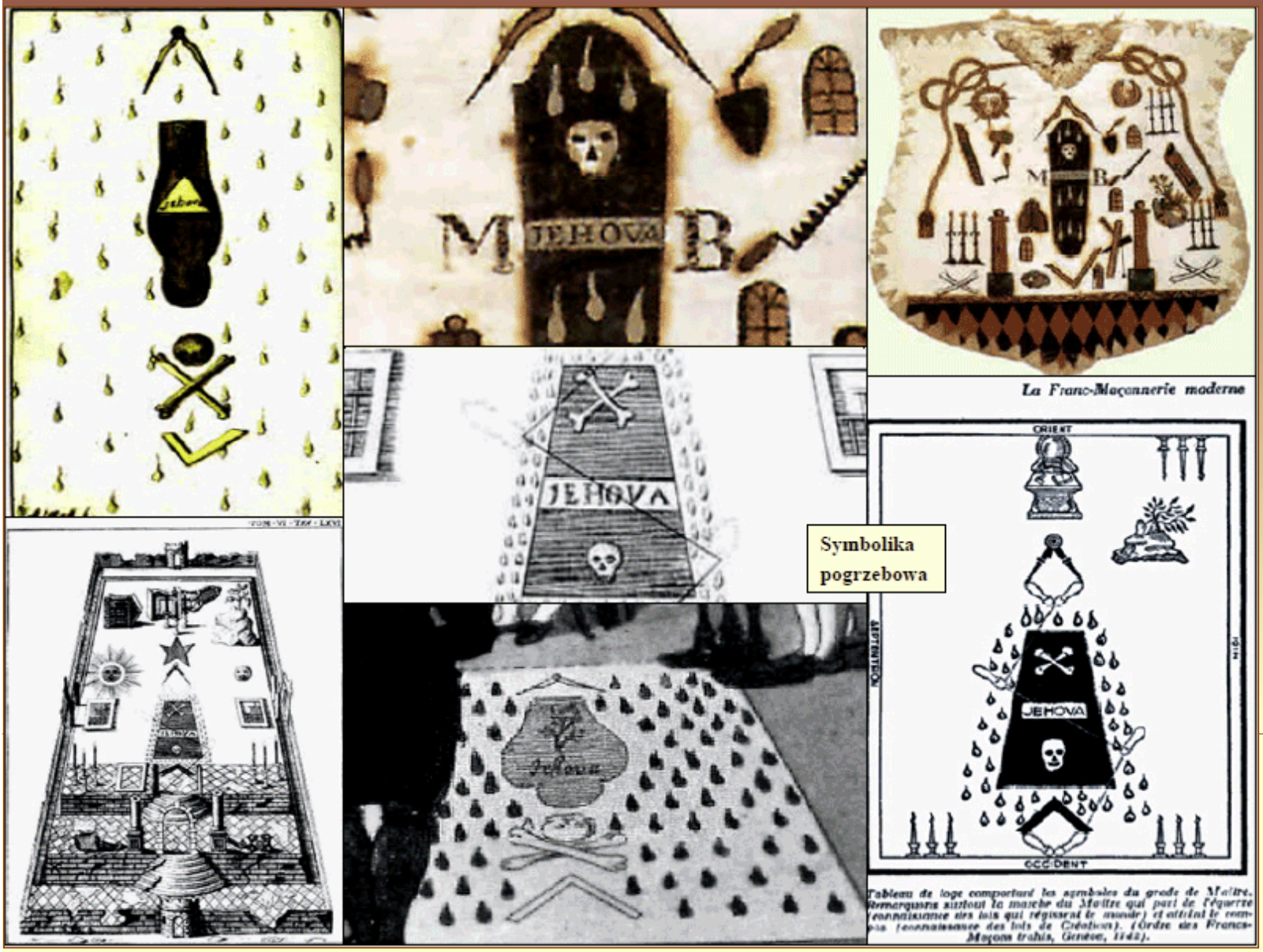

169 z 692

Imiê Bo¿e na wolnomularskich emblematach - II

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

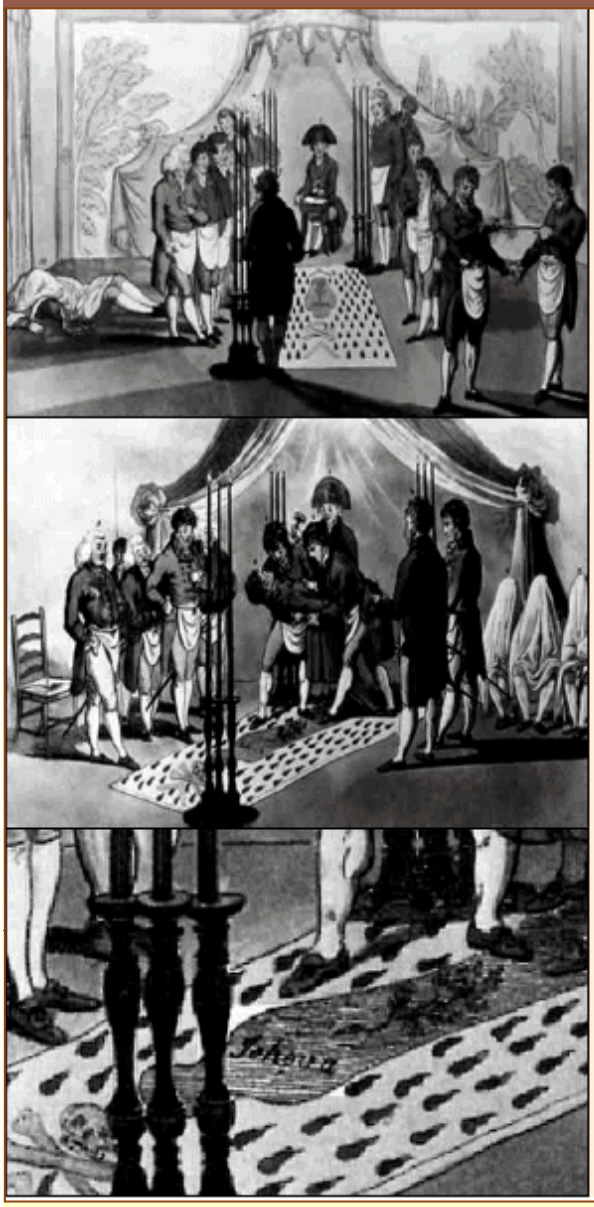

< Oto przykład użycia imienia Bożego, w formie Jehova, podczas wolnomularskiego obrzędu pogrzebowego.
Assemblée des Frans-maçons pour l'admission au grade de Maître (gravure anglaise 1812).

Powyżej medal francuskiej loży masońskiej datowany jest na 1635 rok. Na awersie widzimy wielogłową hydrę, na otoczce widnieje łaciński napis DISPERSIT SUPERBOS, a na górze hebrajski Tetragram w otoczce promienistego trójkąta.

Imiê Bo¿e na wolnomularskich emblematach - III

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

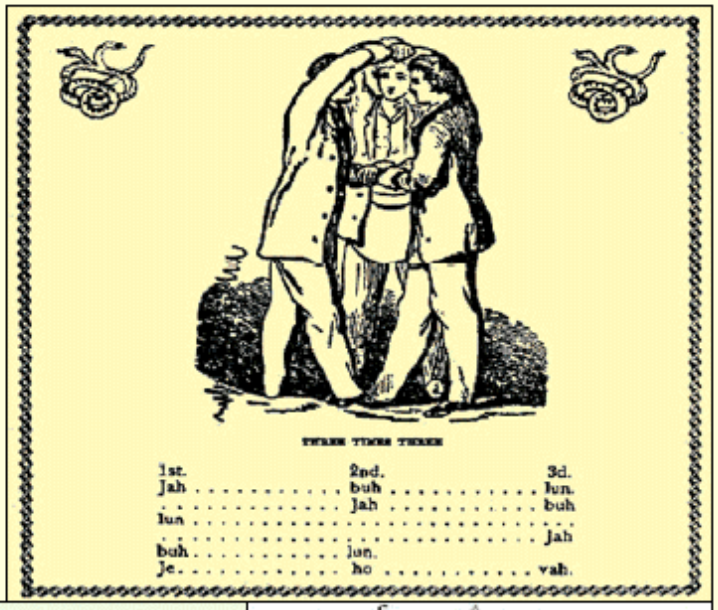

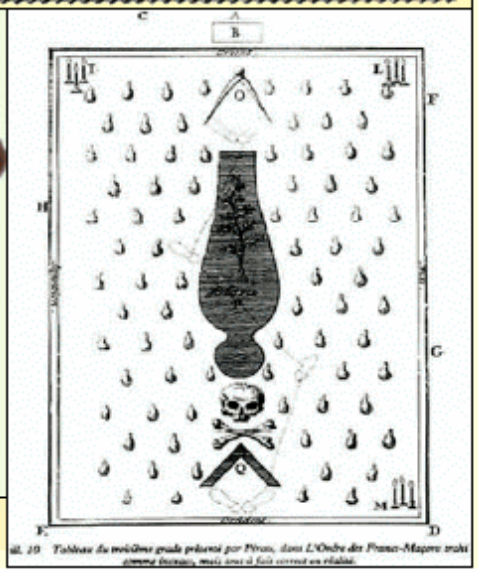

IMIĘ BOŻE w wolnomularskim symbolizmie

171 z 692

Imiê Bo¿e na wolnomularskich emblematach - IV

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wolnomularstwo (inaczej: *loża masońska* lub *masoneria*) to ponadnarodowy ruch etyczny, mający własne struktury organizacyjne, którego zespół zasad i postaw przedstawiany jest za pośrednictwem symboli, rytuałów (liturgii) i katechizmów.

Wolnomularstwo pozostawia każdemu członkowi swobodę interpretacji. Traktuje siebie i każdą lożę jako miejsce, gdzie ludzie — niezaleznie od pozycji społecznej i majątkowej, narodowości i rasy oraz poglądów — spotykają się na zasadzie równości i braterstwa, żeby doskonalić się, i drogą pokojową prowadzić ludzkość do solidarności i powszechnej pomyślności.

Organizacje wolnomularskie występują przeciwko szowinizmowi, nierówności prawnej, nietolerancji i stosowaniu przemocy w stosunkach międzyludzkich. W miarę możliwości finansowych, świadczą pomoc na rzecz instytucji oświatowych, charytatywnych i leczniczych, oraz związanych z nimi badań naukowych.

Organizacje wolnomularskie są stowarzyszeniami zamkniętymi, lecz nie tajnymi. W praktyce skupiają one osoby z warstw wyższych i średnich. W ciągu ponad 2 i pół wieku, należało do nich wiele osobistości z życia publicznego, sławni wojskowi, królowie i cesarze, wybitni przedstawiciele nauki, techniki, kultury, literatury, sztuki, a także przedsiębiorcy.

Jak widać, ze zgromadzonych tutaj przykładów, również członkom lóż masońskich imię Boże Jehova nie było obce. Używano je w różnych wolnomularskich rytuałach (w szczególności podczas obrzędu pogrzebu), malowano na masońskich emblematach i symbolach.

Częstym motywem religijnym — zarówno wśród wolnomularzy, jak też i w całym chrześcijaństwie — był Tetragram, umieszczony wewnątrz trójkąta. Miał on symbolizować Trójcę Świętą. Czasami ów tetragram zastępowano tzw. okiem Bożym.

Przytoczone przykłady pochodzą z Francji.

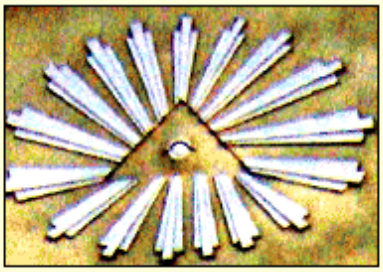

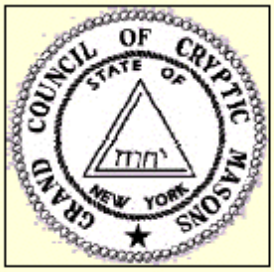

Fig. 7. — Le Triangle et l'œil de Dieu

Fig. 6. — Le Triangle et le Tétragramme

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Płaskorzeźba przedstawiająca egzekucję Chaniny ben Teradiona

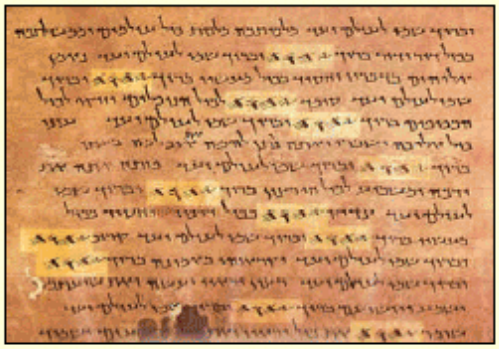

Walka z imieniem Bożym

Nazywał się Chanina ben Teradion. Żył w II wieku n.e. i był żydowskim uczonym. Zasłynął z organizowania zebrań otwartych, w czasie których wykładał z Sefer Tory — zwoju zawierającego pierwsze pięć ksiąg Biblii (Pięcioksiąg). Ben Teradion posługiwał się imieniem własnym Boga i uczył tego innych. Jakżeby mógł pomijać je milczeniem podczas cytowania i komentowania Pięcioksięgu, skoro imię to występuje tam ponad 1800 razy?

Niestety czasy Chaniny ben Teradiona nie były łaskawe dla hebrajskich uczonych. Według żydowskich historyków, cesarz rzymski zakazał wtedy pod karą śmierci szerzenia oraz praktykowania judaizmu. W końcu doszło do tego, że Rzymianie uwięzili ben Teradiona. W chwili aresztowania rabin miał przy sobie egzemplarz Sefer Tory. Odpowiadając na zarzuty, otwarcie przyznał, że naucza na podstawie Biblii — zgodnie z tym, co nakazał Bóg. Ale i tak nie uniknął wyroku śmierci.

Gdy nadeszła pora egzekucji, owinięto go w znaleziony przy nim zwój i spalono na stosie. Jak informuje *Encyclopaedia Judaica*, „przykładano mu do serca wełnę moczoną w wodzie, żeby opóźnić zgon i maksymalnie wydłużyć męczarnie”. Wyrok obejmował również stracenie żony oraz oddanie córki do domu publicznego.

Co prawda, tej okrutnej egzekucji dokonali Rzymianie, ale według Talmudu* [Talmud — kompilacja tekstów, będących wytworem starożytnej tradycji żydowskiej - uznawany jest za jedno z najświętszych i najbardziej wpływowych dzieł judaizmu], „kara stosu spotkała go za to, że wymawiał w całości Imię”. Otóż wypowiadanie Bożego imienia własnego Żydzi uważali za wyjątkowo ciężki grzech.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Encyklopedia tradycji i legend żydowskich – Alan Onterman str. 286

Tetragram (hebr. „szem ha-meforasz") - składające się z czterech hebrajskich liter imię Boga, którego nigdy się obecnie nie wymawia, używając zamiast tego hebrajskiego Adonaj („Pan mój"). Imię Jehowa, spotykane w niektórych angielskich [i polskich] przekładach Biblii, jest skutkiem błędnego odczytania tekstu, w którym hebrajskie litery tetragramu zapisuje się zwykle z wokalizacją do Adonaj. Spośród rozlicznych, uznawanych za opisowe nazwań Boga jedynie tetragram uchodzi za Jego prawdziwe miano. Traktuje się je jak najwyższą świętość, tak że nawet formy Adonaj używa się wyłącznie w modłach, poza nimi zastępując ją zwrotem „ha-Szem" („Imię") ze względu na zakaz wzywania - imienia Boga nadaremnie. Właściwa wymowa tetragramu uległa zapomnieniu, lecz posługiwano się nim w Świątyni przy błogosławieństwie kapłańskim, a w Jom Kipur rytualnie wypowiadał go arcykapłan. Mędrcy talmudyczni uczyli go swoich starszych studentów raz na siedem lat, grożąc utratą przypadającej im cząstki Przyszłego Świata (Olam Haba), gdyby zrobili z tej wiedzy publiczny użytek (—» Czarni Żydzi). Tetragram został objawiony Mojżeszowi (Wj 6) wraz z boskimi planami uwolnienia Izraelitów z Egiptu, ponieważ imię to stanowi wyraz miłosiernego oblicza Boga. Według kabalistów Bóg ożywia cały świat za pośrednictwem tetragramu, tkwiący zaś w nim potencjał mocy uzdrowicielskich i magicznych można wykorzystać pod warunkiem opanowania sztuki władania owym imieniem (—» dwekut, > baal szem). Posłużył się nim Mojżesz, by zabić egipskiego nadzorcę; wyrzeźbione było na różdżce Aarona, przed którą rozstąpiło się Morze Czerwone, oraz na czarodziejskim pierścieniu Salomona; wypisuje się je na amuletach i tabliczkach > sziwiti. O Dawidzie Alroju z XII w. powiada się, że korzystał z jego mocy, by w krótkim czasie przebywać bardzo duże odległości.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃

Słuchaj Izraelu! Adonaj jest Bogiem naszym Adonaj jedynie!

4 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃
5 וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
6 בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
7 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם
8 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם
9 לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

Tora, Devarim, V Księga Mojżeszowa 6, 4 -9

Słuchaj Izraelu! Adonaj jest Bogiem naszym Adonaj jedynie! Będziesz tedy miłował Haszem, Boga twego, całego serca, całej duszy i z całej siły. Niechaj słowa te, które Ja ci dziś nakazuję będą Twoim sercu. Będziesz je wpajał twoich synów będziesz o nich mówił, przebywając swoim domu, idąc drogą, kładąc się wstając. Przywiążesz je jako znak do swojej ręki będą jako przepaska między twoimi oczyma. Wypiszesz je też na oddrzwiach twojego domu i na twoich bramach.

Według tradycji żydowskiej imię Boże JHWH wymawia się Adonaj

Wyznanie Wiary Domu Izraela

Wyznanie Wiary Izraela

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wnętrze Starej Synagogi w Pradze. Ta synagoga jest najstarsza na świecie, gdyż sięga 13 - wieku. Tetragram widzimy na klęczniku, obok szafy do przechowywania Tory. >

Tetragram w różnych synagogach (Izrael i Europa).

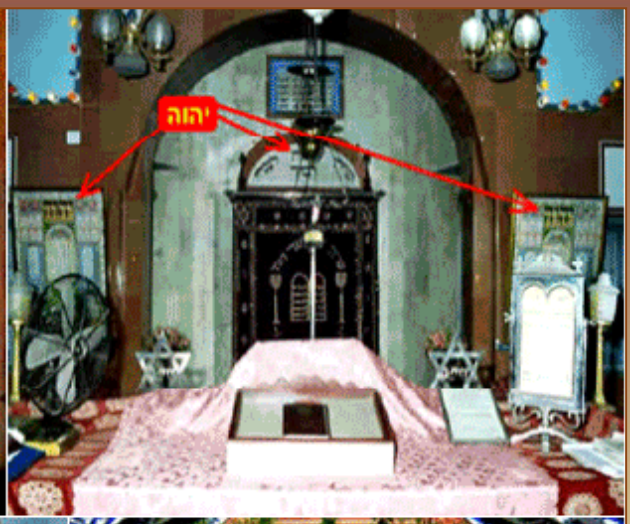

176 z 692

Tetragram w ró¿nych synagogach

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

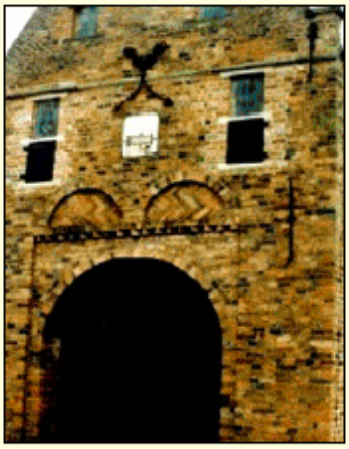

Tetragram Middelstum, Ansinga-Stadttor Holland.
Tetragram na budynku w Middelstum, Ansinga, Holandia.

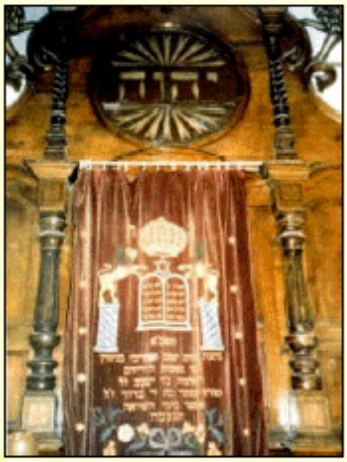

Tetragram w synagodze w mieście Rosz Pina, północny Izrael.

Imię Boże - IZRAEL

Tetragram Israel, Synagoge HA ARI der Aschkenasim.
Tetragram w aszkenazyjskiej synagodze w mieście Ha'Ari, Izrael.

Na zdjęciach Tetragramy, eksponowane się w Muzeum Holokaustu, Izrael.

Izrael - Imiê w synagodze

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Izrael - Imiê w synagodze - II

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wielka Synagoga Europy w Brukseli

Wielka Synagoga w Brukseli - synagoga znajdująca się w Brukseli, stolicy Belgii, przy Rue de la Regence. Obecnie jest główną i największą synagogą brukselskiej gminy żydowskiej. Synagoga została zbudowana w 1878 roku według chrześcijańskiego architekta Désiré De Keysera. Neoromańską fasadę z licznymi elementami neobizantyjskimi, flankują dwie kwadratowe wieże. Całość wieńczą wielkie tablice Dekalogu.

JHWH

SZMA ISRAEL JAHWE ELOHEJNU JAHWE ECHAD
— „słuchaj Izraelu: JAHWE, nasz Bóg, to jeden JAHWE” — tak brzmi najważniejsze żydowskie zawołanie modlitewne.

Synagoga Europy w Brukseli

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Banner Catalog

180 z 692

Bannery Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

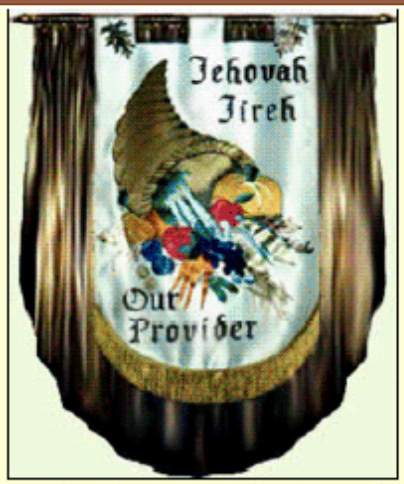

Jehovah Jireh Our Provider — napis na trzech zasłonkach, używanych w judaizmie

Tatuaż na ręce

Jehovah Jireh — dwa przykłady współczesnego masowego rękodzieła (komercyjnego wisiorka) z imieniem Bożym

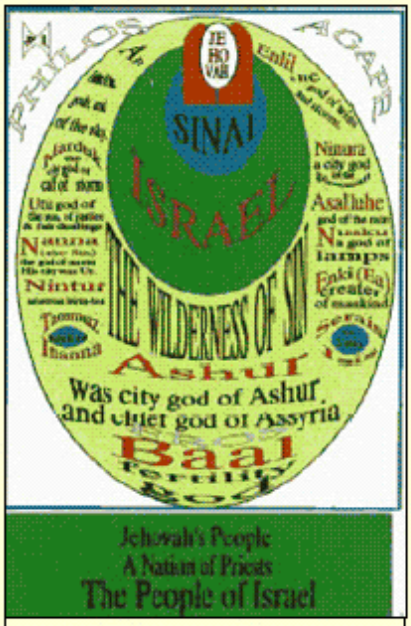

Imię Boże w emblemacie organizacji żydowskiej

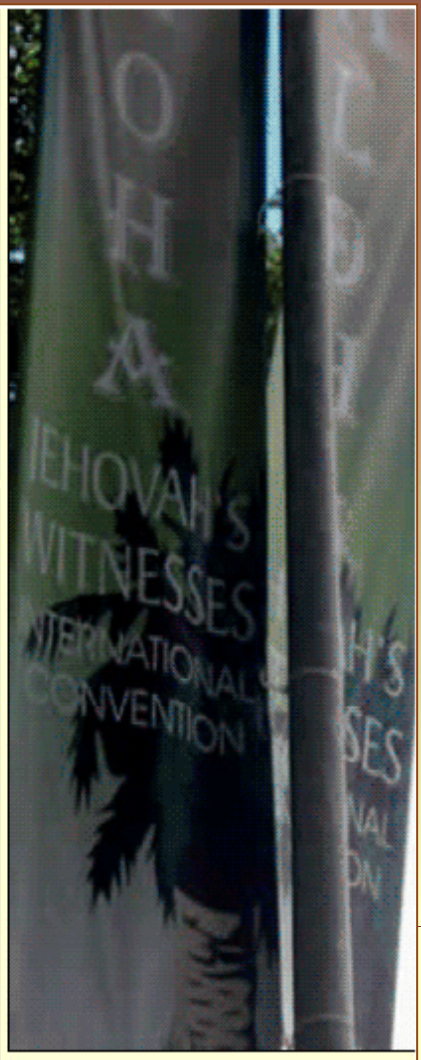

Imię Boże na transparencie jako składnik nazwy organizacji Świadków Jehowy

Bannery Jehovah - II

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jahwestola

Lit.: Hummel, Heribert - Die Bibel in Bildern 1983, S.139; KatholischDivisionspfarrer in Berlin

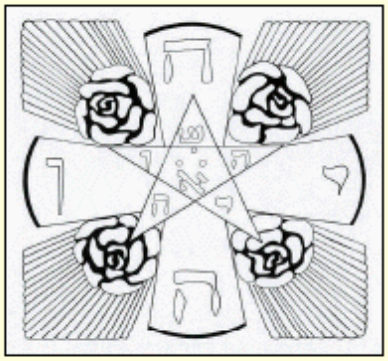

Israel: The Rose Cross
Holy symbol of the secret philosophy of the rose cross group. It represents the development of the spiritual force of the human being. On the cross the name of God JHWH is written in Hebrew letters.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Medale z Imieniem Bożym - Gdańsk

1635

1650

1660-1

Drezno 1672

1660

183 z 692

Medale z imieniem Bo¿ym - Gdañsk

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

184 z 692

Medale z imieniem Bo¿ym - Hamburg

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

185 z 692

Medale z imieniem Bo¿ym - Niemcy

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Taką jak powyżej, donatywę polskiego króla Władysława, bitą w Gdańsku, zobaczyć można na piętrze Ratusza Gdańskiego — tamtejszej ekspozycji muzealnej, pośród których znaleźć można kilkanaście monet z imieniem Bożym יהוה

Medal Jana Hoehna syna > „Pokój w Oliwie" z 1660 roku

Medale z imieniem Bo¿ym - polskiego króla W³adys³awa

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Książka ta ukazuje historię „Jehowa-monet" jak i medalionów od momentu ich ukazania się w 16 wieku aż do ich odsunięcia w wieku 18. Zobrazowano monety z takich krajów jak Holandia, Dania, Szwecja, Polska (Gdańsk), Niemcy, Austria oraz Szwajcaria noszące imię Boże w najróżniejszych formach. Cały rząd ciekawych artykułów ożywi historię tamtejszej epoki, przekazując przy tym wiele informacji.

Monety już zawsze stanowiły coś więcej jak tylko środek płatniczy. Tak też w średniowieczu rozpoczęto wytłaczać na nich elementy teologiczne. Talary i medaliony z imieniem Bożym Jehowa były dotąd w numizmatyce, dziedzinie wiedzy o monetach, czymś całkowicie nowym. Aczkolwiek, jak ukazuje owa książka, na monetach wytłaczanych począwszy od 16 wieku, można odnaleźć odbicie wydarzeń jednej z najdynamiczniejszych epok historii Europy, bowiem reformacji.

Autor będący w tej dziedzinie naukowcem od 20 lat porywa swych czytelników na wyśmienitą wycieczkę odkrywczą do świata monet, talarów i medalionów 16. do 18. wieku. Były one pomocne w kształtowaniu politycznego jak i religijnego wyglądu Europy poza ich własny okres, by w końcu historia stała się tym czym jest obecnie.

Książkę tę opracowano głównie z myślą o krajach niemieckojęzycznych. Badania wykazały iż także w Polsce w Gdańsku, imię Boże tłoczono na znacznej liczbie monet. Po zakończeniu tych prac, owa książka zostanie wzbogacona o część polską, a następnie także w tym języku wydana. Obecnie pracujemy nad wersją angielskojęzyczną. Autor jest wdzięczny za każdą nadesłaną korespondencję zawierającą polepszenia, pomysły bądź dodatkowe informacje.

Hans-Peter Marquardt
Fasanenstraße 21
16761 Hennigsdorf
Germany
hans-peter-marquardt@web.de

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 10: Medaille 1717 von Georg Hautsch Kursachsen
Friedrich August I.
(auch mit 11 Zeilen statt mit 8)
44 mm Ø.

Medal z roku 1717 - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 11: Silbermedaille 1730 von Christian Ernst Müller **Augsburg 1730**
29,51 g (Talergewicht).
41,3 mm Ø.

Medal z roku 1730 - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 19: Silbermedaille 1780
Vereinigte Provinzen der Niederlande
Auf den Hilfsvertrag mit
Katharina II. von Rußland im Krieg mit den französischen Revolutionären.
31,5 g. 31 mm Ø.

Medal z roku 1780 - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 24: Schwedischer Taler von 1603, Jehovataler
Königreich Schweden
~ 30 g. ~ 44 mm Ø.

191 z 692

Talar z roku 1603 - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Nr 45: Gustav II. Adolf, 1611-1632, Jehovataler
Der Erfurter Purimtaler von 1632 Purimtaler 1632 auf den Sieg bei Breitenfeld.
29,6 g. ~ 43 mm Ø.Erfurt, 1631–1632 Stadt unter schwedischer Krone.

Talar - Gustav II Adolf, 1611-1632 - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 49: Medaille 1632 von Ruprecht Niclas Kitzkatz **Medaille auf den Tod von Gustav Adolf**
Silber, vergoldet, 18,1 g. 40,5 mm Ø.

Medal 1632 - Gustav Adolf - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 50: Würzburg unter schwedischer Besatzung, Taler von 1632 **Gustav II. Adolf, König von Schweden, in Würzburg**
~ 30 g. ~ 44 mm Ø.

Talar - 1632 Gustav II Adolf - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 52: Herzogtum Schlesien, Münzstätte Breslau
Schlesischer Reichstaler von 1634,
Münzmeister Jak. Schmid
28,33 g. 42,6 mm Ø.

195 z 692

Moneta - 1634 - Breslau (Wroc³aw) - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 53: Reichstaler 1634, Jehovataler **Landgrafschaft Hessen-Kassel**
28,82 g. 42,6 mm Ø. Landgraf Wilhelm V., 1627–1637.
Münzstätte Kassel, Münzmeister Terenz Schmidt.

Talar - Landgraf Wilhelm V, 1627-1637 - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 58: Reichstaler 1650 Sachsen-Gotha, Ernst der Fromme, 1640–1675
Auf den Westfälischen Frieden.
~ 29 g. ~ 42 mm Ø.

Talar - 1650 - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 60: Hamburger Medaille von 1665 **Hansestadt Hamburg**
Auf die ersten vier Bankstädte Europas
von Johann Reteke.
45 - ~ 58 g. 50 mm Ø.

Medal - 1665 - Hamburg JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 61: Magdeburger Schautaler 1673 **Reichsstadt Magdeburg**
~ 29 g. ~ 43 mm Ø.

Magdeburger Schautaler 1673 - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

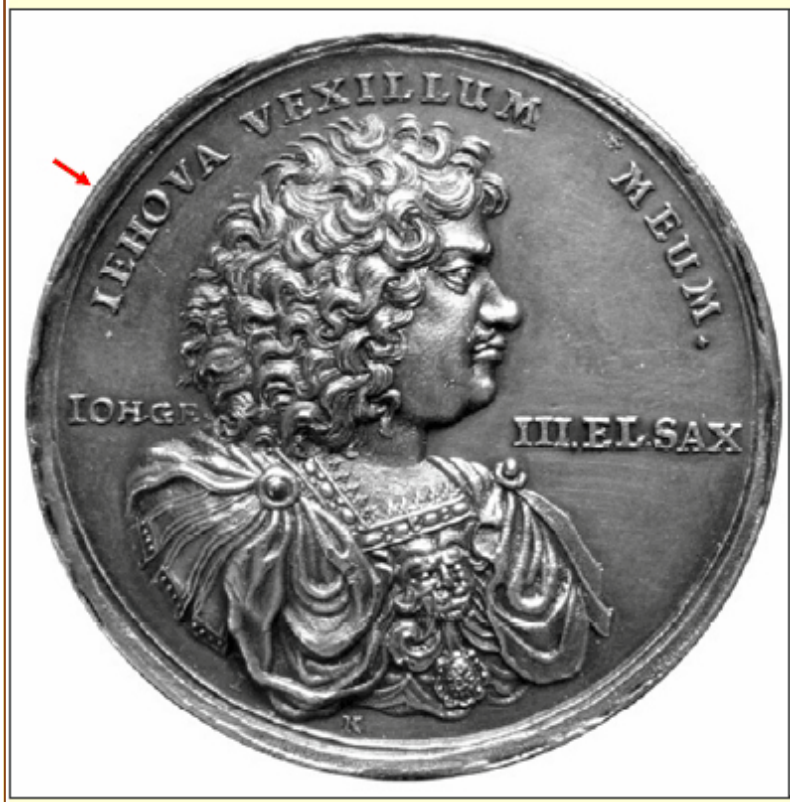

Nr 63: Medaille ohne Jahr (1681) **Johann Georg III Kurfürst von Sachsen**
Auf die Dresdner Huldigung von Johann Kittel.
25,24 g. 42 mm Ø.

Medal - 1681 - Johann Georg III - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 64: 1 Taler 1691 auf seinen Tod, Spruchtaler **Johann Georg III**
Kurfürst von Sachsen
29,5 g. 46 mm Ø.

201 z 692

Talar - 1691 - Johann Georg III - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 76: Schwed. Hgt. Bremen-Verden, 4 Mark 1660, **Iehova –Taler**

Talar - 1660 - Iehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nr 112: Berner Taler / Bärentaler von 1679 **Berner Taler**
Auch Patacon, Patagon oder Bärentaler genannt
Łaciński napis BENEDICTUS SIT JEHOWA DEUS, znaczy:
„BŁOGOSŁAWIONY NIECH BĘDZIE JEHOWA BÓG"

http://www.jehovataler.de/de/muenzen.html

Talar - 1679 - „B³ogos³awiony Niech Bêdzie Jehowa Bóg"

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

DLACZEGO UŻYWANO IMIENIA BOŻEGO NA MONETACH?

Wiek XVI przyniósł w Europie Zachodniej falę konfliktów religijnych między katolikami a protestanckimi reformatorami. Doprowadziło to do wybuchu wojny na tle religijnym. W tamtym okresie każda ze stron konfliktu próbowała za pomocą monet pokazać, że ma poparcie Boga. W ciągu kilku wieków imię to, zapisane po hebrajsku lub łacinie, znalazło się na przeszło tysiącu różnych monet, medali i żetonów. Na przykład łaciński napis *Benedictus sit Iehova Deus, który znaczy: „Błogosławiony niech będzie Jehowa Bóg”*, widnieje na złotych monetach bitych przez lata w Szwajcarii.

W Szwecji moneta z imieniem Bożym pojawiła się mniej więcej w roku 1568, a w Szkocji w 1591. Na monetach bitych około 1600 roku przez szwedzkiego króla Karola IX Sudermańskiego wytłoczono imię Boże w postaci Ihehova, Iehova lub Iehovah. Pewien ich rodzaj wykonywano ze złota – jedna taka moneta stanowiła równowartość czteromiesięcznych zarobków robotnika!

Przeszło 60 różnych monet z imieniem Bożym, zwanych potocznie „talarami Jehowy”, pochodzi z czasów Chrystiana IV, króla Danii i Norwegii panującego w latach 1588-1648. Do połowy XVII wieku monety takie pojawiły się w Polsce i Szwajcarii, a także w Niemczech. Najczęściej na stemplach menniczych grawerowano imię Boże w postaci tetragramu, składającego się z czterech hebrajskich liter (polskie JHWH). Większość ludzi, także rytowników, nie znała hebrajskiego. Dlatego kopiowany po wielekroć tetragram przybierał różne kształty.

Masowa produkcja takich pieniędzy przypadła na wojnę trzydziestoletnią, która toczyła się w latach 1618-1648, a wybuchła na tle konfliktów religijnych. Po zwycięskiej bitwie pod Breitenfeld w 1631 roku szwedzki król Gaustaw II Adolf kazał wybić monety z tetragramem. Tłoczono je między innymi w Erfurcie i Moguncji. W tym samym czasie księstwa sprzymierzone ze Szwecją również zaczęły bić monety z imieniem Bożym.

Jeszcze przez 150 lat od zakończenia niszczycielskiej wojny trzydziestoletniej wytłaczano imię Boże na monetach i medalach w Austrii, Francji, Meksyku, Rosji i innych krajach. Jednak od początków XVIII wieku praktyka ta stopniowo zamarła. W końcu imię Boże niemal całkowicie znikło ze stempli menniczych.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

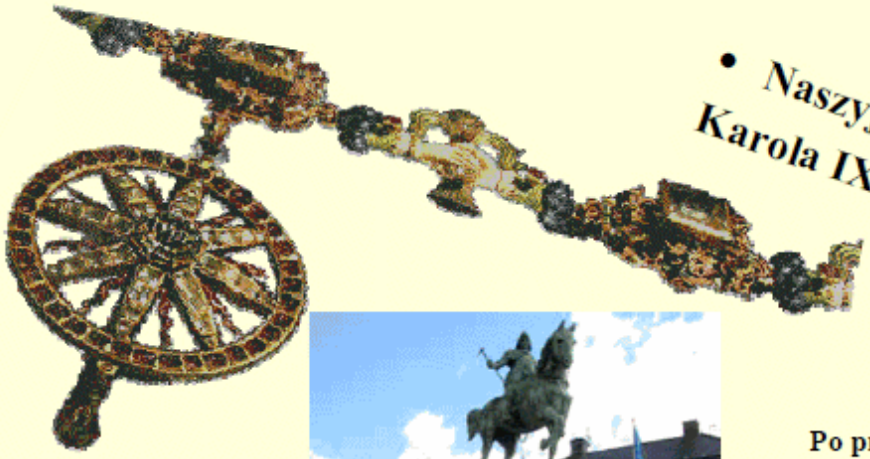

• Naszyjnik Jehowy - Karola IX z 1607 roku

Po prawej: Monety wybite przez różnych szwedzkich władców.
[Od góry:]
ERYK XIV (1560-1568)
KAROL IX (1599-1611) - brat Eryka
GUSTAW II ADOLF (1611-1632) - syn Karola
Królowa KRYSTYNA (1644-1654) - córka Gustawa II Adolfa

Szwecja

„IEHOVAH SOLATIUM MEUM" (Jehowa, pocieszeniem moim) - taki łaciński napis znajduje się na cokole pomnika Karola IX, w szwedzkim mieście Göteborg.

Naszyjnik „Jehowy" - Karola IX z 1607 roku

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Pocztówka kongresowa z Lipska (lipiec 2006) 1. Hamburg, ehem. Handelshaus 2. Wallensen, ehem. Ev. Pfarramt 3. Bad Soden, Haus Fringa 4. Ottobeuren, kath.Kirche 5. Simmern, reform. Kirche, Gedenkstein 6. GroB-Schónau, ev. Kirche 7. Kempten, ehem. Gedenktafel.

Pocztówka z Lipska 2006

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Der dänische König Christian IV. (1588-1648) nimmt unter den Königen seines Landes eine Sonderstellung ein.

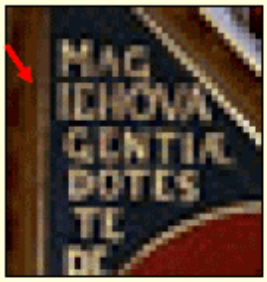

יהוה

Das Link zeigt das Wappen der südwestenglischen Hafenstadt Plymouth Diese spielte in den Bürgerkriegen der englischen Revolution 1642-1646 eine große Rolle, darum wurde sie mehrfach belagert und heiß umkämpft

Es steigt meine Seele vom Boote heraus
Und kniet auf den schwellenden Wogen,
Die haben wie dröhnendes Orgelgebraus
Sie unwiderstehlich angezogen.

Jehova! Der mächtig Du Meere erschufst
Und dieses Atom, meine Seele,
Von Bergen zu Meeren, bis Du sie nicht rufst,
Irrt rastlos von Fels sie zur Welle.

Jehova! Du schufst diese Erde so schön!
Drum hat meine Seele kein Bleiben;
Sie dürstet noch schönere Welten zu sehn,
Die ferne im Äthermeer treiben.

Jehova! O lass meine Seele bald knien
Auf goldenem, lichten Planeten;
Wenn unten die Meere vorüber dann ziehn,
Wird jauchend sie auf zu Dir beten.

Durch Erasmus von Rotterdam (1465-1536), einem bedeutenden Humanisten, wurde in den niederländischen Provinzen mit seiner Kritik an den kirchlichen Zuständen sehr früh das Feld für die Reformation vorbereitet

www.jehovataler.de/de/links.html

יהוה

Przyk³ady ze strony - www.jehovataler.de

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Włochy

W Watykanie znajduje się obraz żydowskiego arcykapłana, mającego na turbanie wypisane po hebrajsku: „Świętość należy do Jehowy".

Tetragram w kościele, pod wezwaniem Świętej Trójcy i świętych: Kosmy i Damiana, w miejscowości Bari.

Bergamot ^

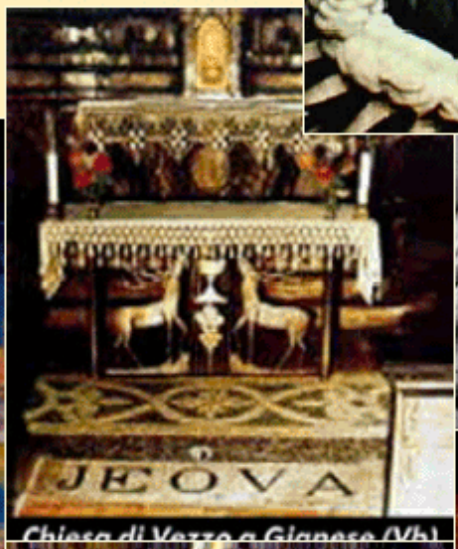

< Colorno

208 z 692

Watykan - obraz ¿ydowskiego arcykap³ana - JHWH

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

209 z 692

Tetragram na bombce

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

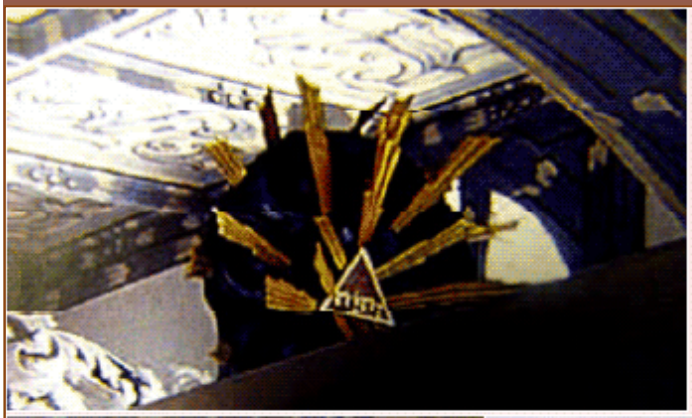

< Jawor

Polska

v Świdnica >

^ Epitafium Jana Botsacca - Hans Caspar Gockheller, 1674 rok.

^ Epitafium Adelgundy Zappio, powstałe w 1664 roku, z fundacji jej ojca, Zachariasza Zappio.

Tetragram - Polska - ¦widnica, Jawor

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

IMIĘ BOŻE w Kamieniu Pomorskim
Zaraz nad wejściem głównym, pod słynnymi organami tamtejszej katedry, zobaczyć można imię Boże w formie
JEHOWAH.

Kartka na żydowskie święto

Thank You

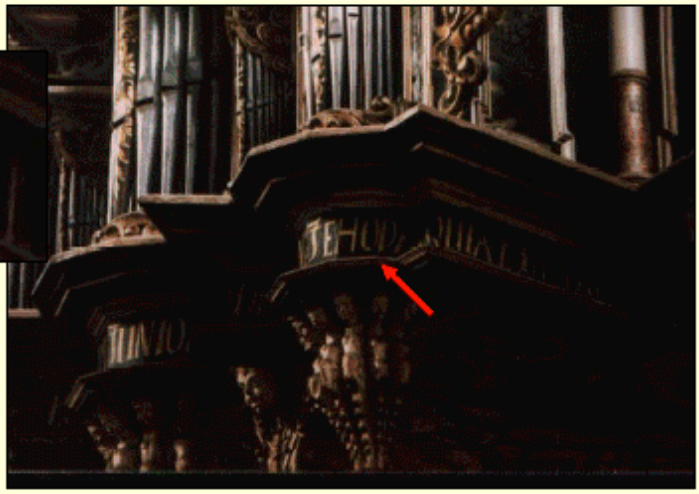

http://RADIO.JAHWE.NAME

Kamień Pomorski - organy - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jełowa — wioska na opolszczyźnie nosiła kiedyś nazwę Jehowa

■ **Charbrowo**
miejscowość na północy Polski, między Łebą a Lęborkiem. Jeszcze nie tak dawno temu w tamtejszym kościele pod wezwaniem św. Józefa z XVII wieku, nad ołtarzem można było zobaczyć Tetragram. Po remoncie… zniknął, to znaczy został celowo usunięty.

■ **Wambierzyce**
malutka mieścina u północnego podnóża Gór Stołowych (w pobliżu Kłodzka) z ogromną bazyliką. Jeszcze kilkanaście lat temu zobaczyć tam można było hebrajski Tetragram, który tamtejszy proboszcz nakazał zniszczyć.

■ **Kwidzyn**
Imię Boże w kościele w Kwidzynie. Obecnie to miejsce zostało zamalowane.

Kwidzyn >

■ **Częstochowa**
Podobno i w „bastionie katolicyzmu", jakim każdemu jawi się Jasna Góra, jeszcze w XX wieku na jednej z wejściowych doń bram widniał Tetragram.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Pomnik Jezusa przy jasnogórskich Błoniach
Tetragram na manuskrypcie

Imię Boga w formie tetragramu można zobaczyć m.in. w Częstochowie. Na pomniku bezpośrednio przy Jasnej Górze.
(pomnik znajduje się na skraju jasnogórskich błoni, na placu zgromadzeń przed klasztorem).

W pierwszej połowie XIX wieku, gdy na Tahiti przybyli misjonarze Londyńskiego Towarzystwa Misyjnego, Polinezyjczycy czcili wiele bóstw. Każde z nich, na czele z bogami ORO i TAAROA, miało własne imię. Chcąc odróżnić od nich Boga Biblii, misjonarze bez wahania używali Jego imienia, które po tahitańsku zapisywano IEHOVA. Imię to stało się powszechnie znane i zaczęto się nim posługiwać w codziennych rozmowach i korespondencji. Król Pomare II, sprawujący władzę w Tahiti w pierwszej połowie XIX wieku, wielokrotnie używał go w osobistej korespondencji. Reprodukcja jednego z takich listów, w języku angielskim, znajduje się w zbiorach Muzeum archipelagu Tahiti.

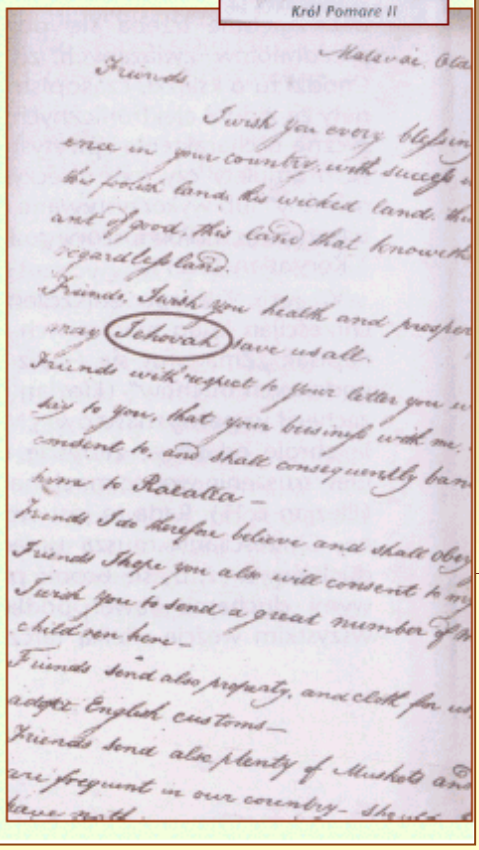

Czêstochowa - Pomnik - JHWH

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Na zabytkowym ołtarzu rodziny Ferberów występuje tetragram

Kościół Mariacki w Gdańsku - największa ceglana, gotycka świątynia w Polsce - zachwyca swym ogromem. Wznoszono ją w latach 1343-1502.

Kościół mający ponad pół hektara powierzchni może pomieścić powyżej 25 tysięcy osób. Codziennie przewija się przez jego wnętrza mnóstwo ludzi. Jednak prawie nikt nie zwraca uwagi na imię Boga - JEHOWA - znajdujące się tam co najmniej dziewięć razy.

Gdañsk - Ko¶ció³ Mariacki - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Na włoskim medalu

215 z 692

Gdañsk - Ko¶ció³ Mariacki II

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

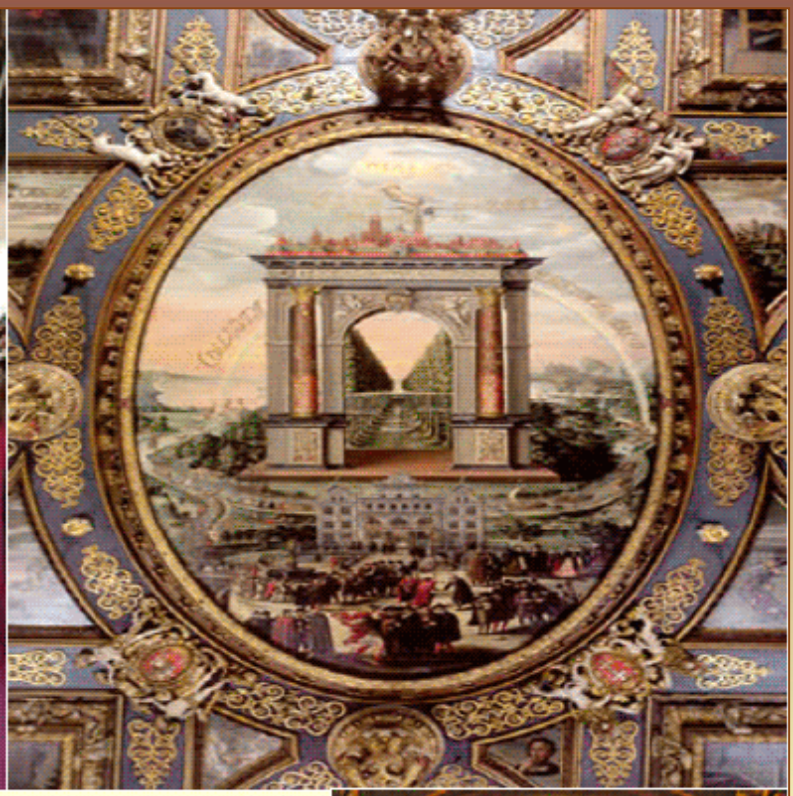

Gdańsk – Sala Czerwona

Najbardziej reprezentacyjnym pomieszczeniem Ratusza jest Wielka Sala Rady, zwana też Letnią lub Czerwoną. Oryginalny wystrój jej wnętrza zachował się niemal w całości. Na ścianach znajduje się siedem obrazów, autorstwa Hansa Vredemana de Vries, wykonanych w latach 1594–1595. Głównym akcentem sali jest strop, składający się z 25 obrazów alegorycznych, pędzla Izaaka van den Blocka, namalowanych w latach 1606–1608. Na dziesięciu obrazach — wraz z najważniejszym z nich, umieszczonym na suficie centralnie, zwanym *„Apoteozą łączności Gdańska z Polską”* — jedenaście razy ujrzeć można imię Boże (10 razy w formie hebrajskiego tetragramu, jeden raz po łacinie).

Gdańsk - Sala Czerwona

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Obraz Antona Möllera „Odbudowa świątyni przez króla Joasa" z 1602 roku, zdobił dawniej kasę Ratusza Głównomiejskiego w Gdańsku. Obecnie eksponowany jest w zbiorach gdańskiego Muzeum Narodowego.
W łacińskim napisie, okalającym obraz, użyto imienia Bożego — IEHOVÆ.

Sala Czerwona obraz Antona Möllera - Jehova

[powrót]

יהוה יַהְוֶה יְהוָה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„Stałość" • „The Bonstacy"
- Hans Vredman de Vries

„Wolność" • „The Freedom"
- Hans Vredman de Vries

Sala Czerwona - Hans Vredman de Vries - „Sta³o¶æ"

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„Zgoda" • „The Concord"
- Hans Vredman de Vries

„Pobożność" • „The Piety"
- Hans Vredman de Vries

219 z 692

Sala Czerwona - Hans Vredman de Vries - „Zgoda"

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

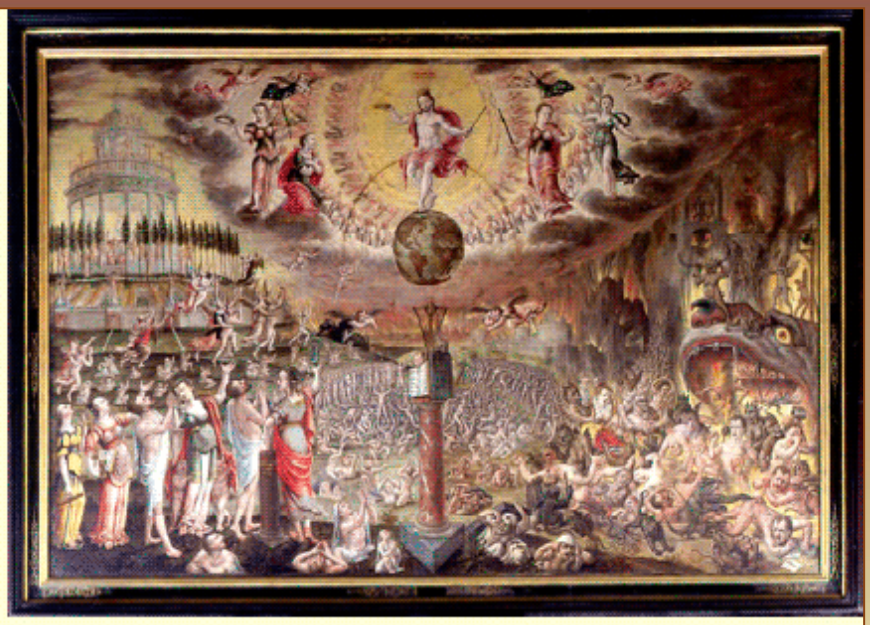

„Mądrość" •
„The Wisdom"
- Hans Vredman de Vries

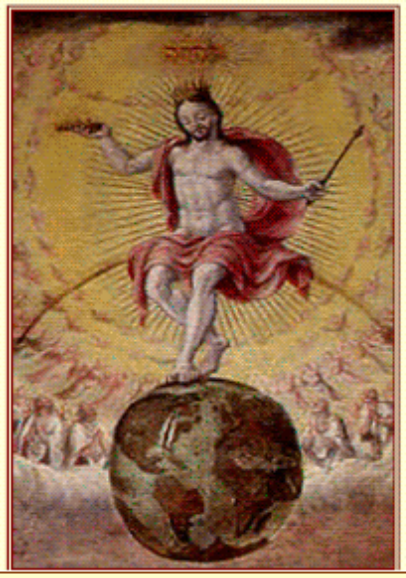

„Sąd ostateczny" •
„The Last Judgement"
- Hans Vredman de Vries

220 z 692

Sala Czerwona - „S±d ostateczny" - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„Sprawiedliwość"
• „The Justice"
- Hans Vredman
de Vries

• Emblem
przedstawiający
Gdańsk

221 z 692

Emblem przedstawiaj±cy Gdañsk - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„Król Jozafat ustanawia sędziów”
„Kong Josaphat appoints judges”
- Izaak van den Block

Dukat 1635

W sumie, w dwóch tomach *Katalogu monet polskich* z lat 1632-1696, wydanych w latach 1982 i 1984 w Warszawie, zamieszczono opis pochodzących z tego okresu 50 różnych monet, na których widnieje „w promieniach i chmurach hebrajski napis Jehowa”.

Izaak van den Block - „Król Jozafat ustanawia sêdziów”

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wrocław
Imię Boże na wrocławskim medalu
Medaille 1699 (Gravur), Schulprämie. Stempel von Johann Neidhardt. Ansicht von Breslau unter strahlendem Gottesnamen, unten das Stadtwappen / Jason mit Drachen. Friedensburg/Seger 3523. 23.63 g.; 42 mm. Sehr schön.

Judaiki gdańskie z dawnej Wielkiej Synagogi gdańskiej - do dzisiejszych czasów zachował się dziewiętnastowieczny miniaturowy pulpit do czytania, zawierający Imię Boże wraz z modlitewnikiem z 1777 roku.

Imiê Bo¿e - Wroc³aw - medal 1699 - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragram JHWH na tabliczce „mizrach", znajdującej się w jednym z pomieszczeń budynku Gminy Żydowskiej w Warszawie.

Emblemat alchemiczny na samym szczycie znajduje się hebrajski Tetragram Boży.

Jehowa - na przej¶ciu w sklepie z obuwiem

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Medale

Żeton koronacyjny z 1669, patyna
Avers: Orzeł nad muszlą z perłą i napisem POLONIA, nad nim korona podtrzymywana przez berło i miecz; nad koroną hebrajski tetragram imienia Bożego . Napis naokoło: MICHAEL DG REX POL ELECT VARSOV19 IVNII CORONAT.
Rewers: Twierdza na wzgórzu z herbem Wiśniowieckich w tle, nad nią anioł z trąbą i księgą w dłoniach, napis: SALUS POPULI SUPREMA LEX EST, H-Cz. 2364, srebro 28 mm, waga 5.38 g.

IMIĘ BOŻE w Belgii
W belgijskiej miejscowości Gent znajduje się klasztor karmelitów. Na ambonie w klasztornym kościele zobaczyć można Tetragram imienia Bożego.

225 z 692

Klasztor karmelitów w Belgii - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

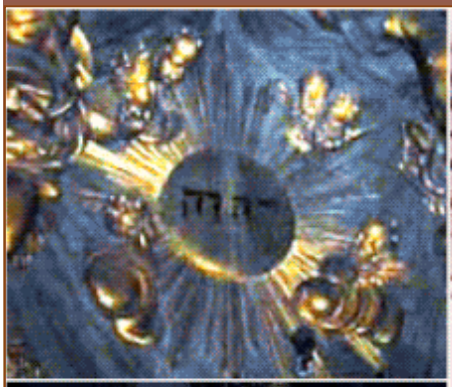

Imię Boże na ambonie kościelnej w Sztokholmie. Bliższe szczegóły nie są znane.

Imie Boże nad ołtarzem św. Józefa w kościele w Zabrzegu *(Polska)*

Mojżesz ogłaszający dziesięcioro przykazań. Tabliczka mizrach, olej na płótnie w neogotyckiej drewnianej ramie, rok ok. 1900.
Wiedeń, kolekcja judaików Maxa Bergera.

JHWH w ko¶ciele - Zabrzeg, Polska

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

^ Gdańsk - Bazylika

Tczew >

^ Lidzbark Warmiński

^ Pelplin – ołtarz główny w katedrze pelplińskiej

227 z 692

Pelplin - o³tarz g³ówny w katedrze

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

W roku 1857 ukończono tłumaczenie Biblii na język tswana. Był to pierwszy kompletny przekład Pisma Świętego na jeden z języków afrykańskich niemających wcześniej formy pisanej. Biblia ta została wydana w kilku tomach.

Imię Boże w Biblii w języku **tswana** (rok 1840).

Tetragram (JHWH) - Polska, Radków (niem. *Wünschelburg*), powiat kłodzki, województwo dolnośląskie.

Kapliczka - Radków - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Znali imię Boże

Pierwszym utworem literackim, o którym wiadomo, iż został napisany i opublikowany w angielskich koloniach w Ameryce, były „Bay Psalm Book" (Psalmy znad zatoki). Pierwodruk wydał w 1640 roku Stephen Daye w kolonii założonej nad zatoką Massachusetts. To wczesne dzieło zawiera biblijną Księgę Psalmów przetłumaczoną z języka hebrajskiego na ówczesny potoczny język angielski. Znamienną cechą „Psalmów znad zatoki" jest użycie w kilku wersetach imienia Bożego. Tak więc już 350 lat temu, kto czytał tę publikację, mógł poznać imię naszego Stwórcy.

Na przykład Psalm 83;17, 18 (83;18, 19, BT) oddano następująco: „Przeklęci niech będą zawsze i okropnie dręczeni; zaiste, niech będą zawstydzeni i wytępieni. Żeby ludzie mogli poznać, że ty, który jedynie masz na imię JEHOWA, jesteś wyniesiony najwyżej ponad całą ziemią."

„Jeżeli Jehowa nie buduje domu, na próżno trudzą się budowniczowie" - Psalm 127:1. Inskrypcja pochodzi z roku 1780 i została odkryta na budynku w Kolombo na Sri Lance.

Kolombo - Sri Lanca - „Je¿eli Jehowa nie buduje domu"

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Przykłady imienia Bożego z Danii (katalog na stronie www.*gudsnavnet.dk* zamieszcza ponad 220 pozycji).

Dania - katalog ponad 220 przyk³adów imienia Bo¿ego

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dania - Jutland

231 z 692

Dania - Ko¶cio³y

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

232 z 692

Dania - ko¶cio³y - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dania – Jutland

233 z 692

Dania - Jutland II

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

234 z 692

Dania - ko¶cio³y - Jehova

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

235 z 692

Dania - ko¶cio³y - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

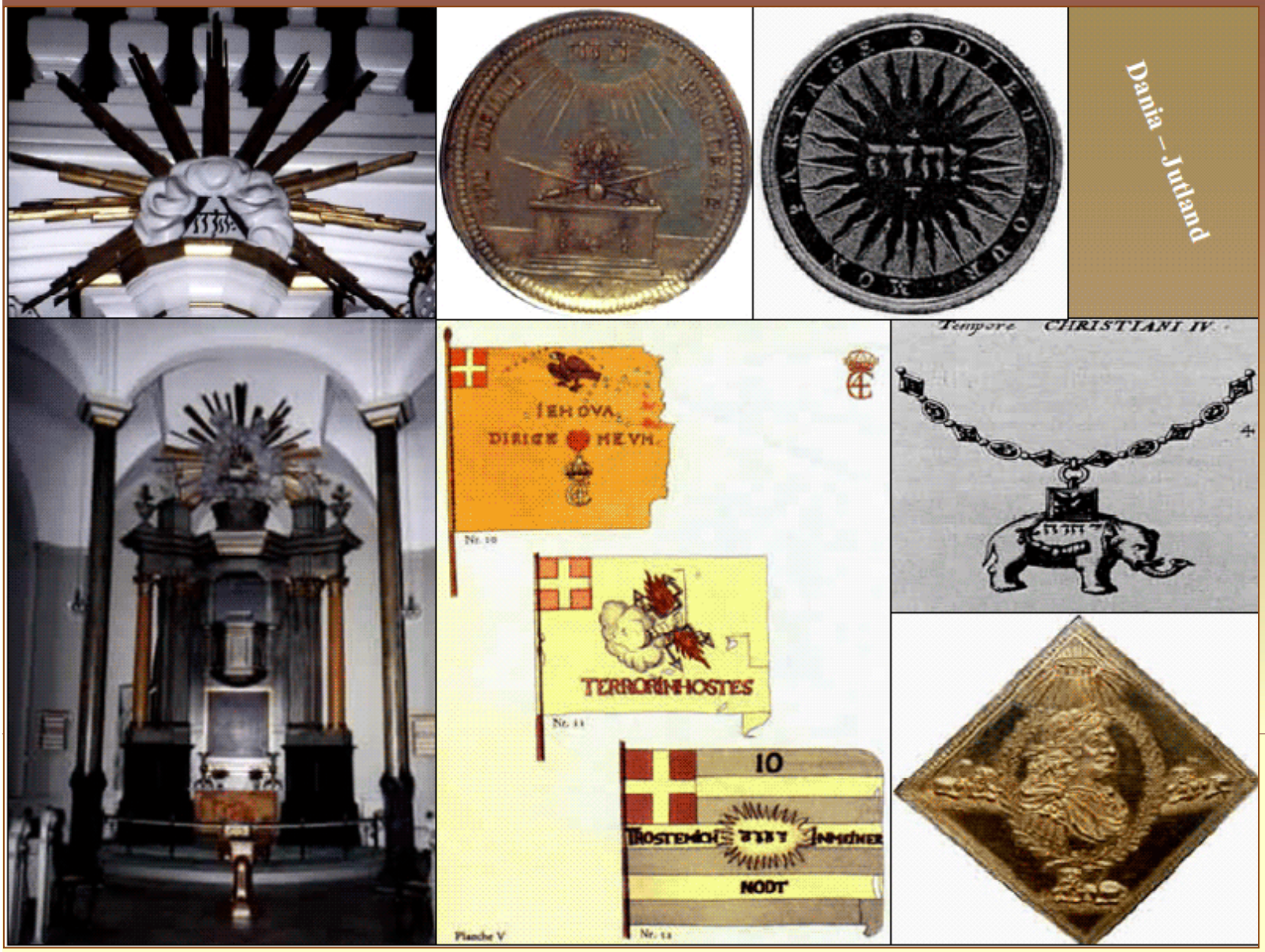

236 z 692

Dania - flaga - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

237 z 692

Dania - Jehovae

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dania

238 z 692

Dania - ko¶cio³y - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

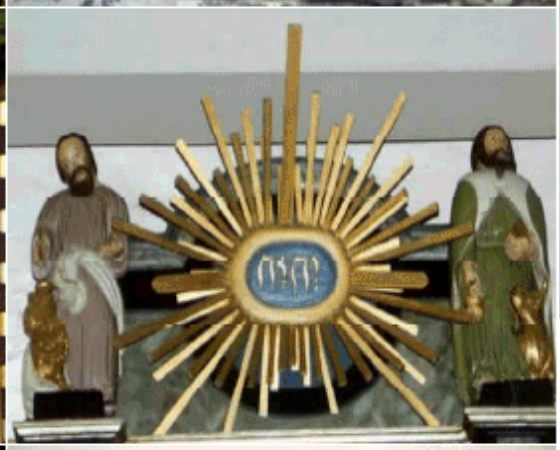

239 z 692

Dania - ko¶cio³y - JHWH

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

240 z 692

Dania - ko¶cio³y - JHWH II

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dania

Dania - ko¶cio³y - JHWH III

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

242 z 692

Dania - ko¶cio³y - szkic - Tetragram

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

243 z 692

Dania - ko¶cio³y - o³tarz - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

244 z 692

Dania - ko¶cio³y - o³tarz - JHWH II

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

245 z 692

Dania - ko¶cio³y - na drewnianej ³awie JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dania יהוה

246 z 692

Dania - Muzeum - JHWH na armacie

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

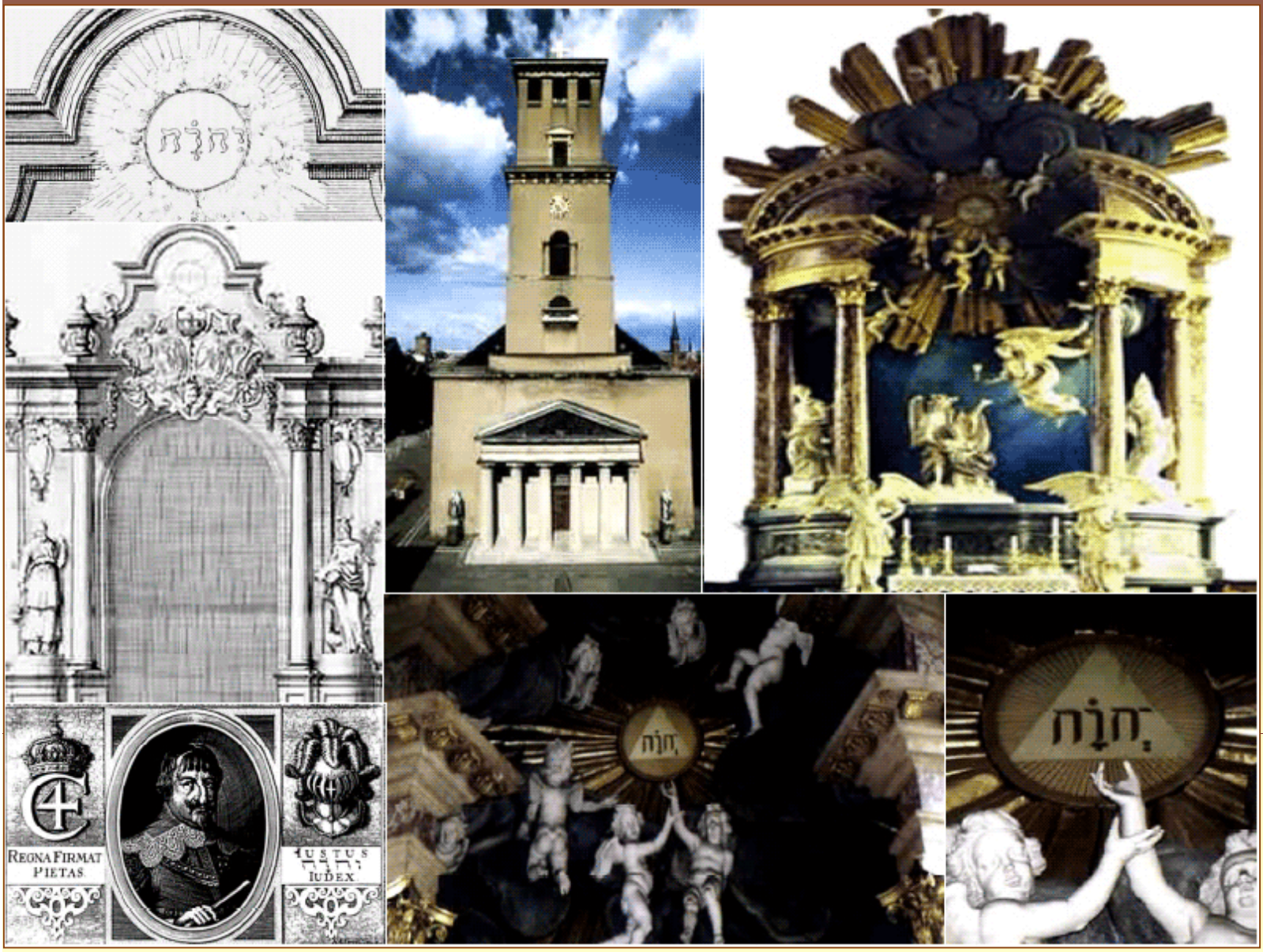

247 z 692

Dania - ko¶ció³ - Tetragram wskazuje na wymowê Jehova

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

248 z 692

Dania - obraz przedstawiaj±cy Ezechiela - JHWH

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

249 z 692

Dania - ko¶cio³y - JHWH nad o³tarzem

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

250 z 692

Dania - JHWH - sowa

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dania

251 z 692

Dania - Jehova - na ambonie

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże w DANII

KAŻDEGO roku tysiące turystów odwiedza stolicę Danii. Wielu spośród nich jest zaskoczonych, że zarówno w tym mieście, jak i jego okolicach na zamkach i innych budowlach można zobaczyć imię Boże, Jehowa, lub jego hebrajski odpowiednik יהוה*. Na przykład w centrum Kopenhagi imię Boże wypisane jest dużymi złotymi literami nad wejściem do kościoła **Holmens Kirke**. Pojawia się ono również wewnątrz budynku na tablicy pamiątkowej z 1661 roku.

Niedaleko tego kościoła znajduje się **Okrągła Wieża** (Rundetårn). Na jej murze widnieje imię Boże napisane dużymi hebrajskimi literami jako część rebusu składającego się między innymi z łacińskich słów. Jego tłumaczenie brzmi: „Oby Jehowa wlał słuszne nauki i sprawiedliwość w serce króla Chrystiana IV". Dzięki czemu imię Boże jest w Danii tak dobrze znane?

Reformacja i tłumaczenie Biblii

Do upowszechnienia imienia Boga w dużej mierze przyczyniła się reformacja. Europejscy reformatorzy, tacy jak Marcin Luter, Jan Kalwin i Ulrich Zwingli, pilnie studiowali Biblię oraz języki, w których została spisana — hebrajski, aramejski, a także potoczną odmianę greki zwaną koine. Dzięki temu imię własne Boga nie było im obce. Na przykład Luter w jednym z kazań powiedział, że imię Jehowa „przysługuje wyłącznie prawdziwemu Bogu".

Niestety, gdy Luter tłumaczył Pismo Święte na język niemiecki, kierował się niebiblijną tradycją i zastąpił imię Jehowa tytułami „Pan" i „Bóg". Później poprosił swego współpracownika **Johannesa Bugenhagena**, by przetłumaczył ten przekład na dialekt dolnoniemiecki, używany w północnych Niemczech i południowej Danii. W przedmowie do wydania z roku 1541 (pierwsze wydanie opublikowano w 1533 roku) Bugenhagen nawiązał kilkakrotnie do imienia Bożego oraz oświadczył: „Jehowa to święte imię Boga".

W roku 1604 teolog Hans Paulsen Resen rozmawiał z królem Chrystianem IV o pewnych błędach w duńskim przekładzie Biblii Lutra. Poprosił wtedy o pozwolenie na dokonanie nowego tłumaczenia bezpośrednio z języka hebrajskiego oraz greckiego, na co otrzymał zgodę. W przypisie do Księgi Rodzaju 2:4 napisał, że Jehowa jest „Najwyższą Istotą, jedynym Panem"*.

Kiedy imię Boga stało się bardziej znane, zaczęło pojawiać się w miejscach publicznych. Na przykład gdy **Hans Paulsen Resen** został biskupem, polecił wykonać tablicę pamiątkową, którą w 1624 roku umieszczono w kościele w Bronshoj. W górnej części tej tablicy wypisano złotymi literami imię Jehowa (tak po duńsku zapisuje się imię Boże). Biskup Resen często opatrywał różne dokumenty słowami „Jehowa widzi".

Pod koniec XVIII wieku Johann David Michaelis przetłumaczył Biblię z języka niemieckiego na duński. Również ten przekład zawierał w wielu miejscach imię Boże. Podobnie w XIX wieku Christian Kalkar i inni tłumacze użyli tego imienia w większości miejsc, w których pojawia się ono w tekście oryginalnym. Po latach, w 1985 roku, Świadkowie Jehowy wydali w języku duńskim *Pismo Święte w Przekładzie Nowego Świata*. Ponad 7000 razy występuje w nim imię Jehowa. To wierne tłumaczenie zachwyciło szczerych czytelników Biblii.

Jezus Chrystus, modląc się do Boga, powiedział: „Ujawniłem twoje imię ludziom" (Jana 17:6). A wzorcową modlitwę „Ojcze Nasz" rozpoczął prośbą: „Niech będzie uświęcone twoje imię" (Mateusza 6:9). Jak pokazuje historia religii w Danii, wielu traktowało te słowa poważnie.

* Te cztery litery, zwane tetragramem, to spółgłoski czytane od prawej strony do lewej. W języku polskim są zazwyczaj transliterowane na JHWH. W starożytności czytelnicy uzupełniali je samogłoskami, tak jak my dzisiaj rozwijamy wyrazy zapisane skrótem.

* W hebrajskim tekście Pisma Świętego imię własne Boga pojawia się po raz pierwszy właśnie w Księdze Rodzaju 2:4. W całej Biblii występuje około 7000 razy i dosłownie znaczy „On powoduje, że się staje", co wyróżnia Jehowę jako Tego, który zawsze urzeczywistnia swe zamierzenie. Spełniają się wszystkie Jego słowa.

Portal kościoła Holmens Kirke

TYCHO BRAHE A IMIĘ BOGA

W roku 1597 duński astronom Tycho Brahe opuścił swój kraj z powodu konfliktu z królem Chrystianem IV i arystokracją. W pożegnalnym wierszu napisał po łacinie: „Obcy obejdą się ze mną łaskawie — bo taka jest wola Jehowy".

Okrągła Wieża

Hans Paulsen Resen

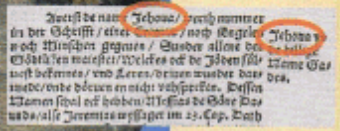

Johannes Bugenhagen użył imienia Bożego w przedmowie do tłumaczenia Biblii Lutra na dialekt dolnoniemiecki, rok 1541

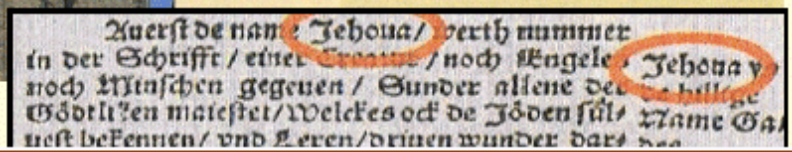

252 z 692

Imiê Bo¿e w Danii

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

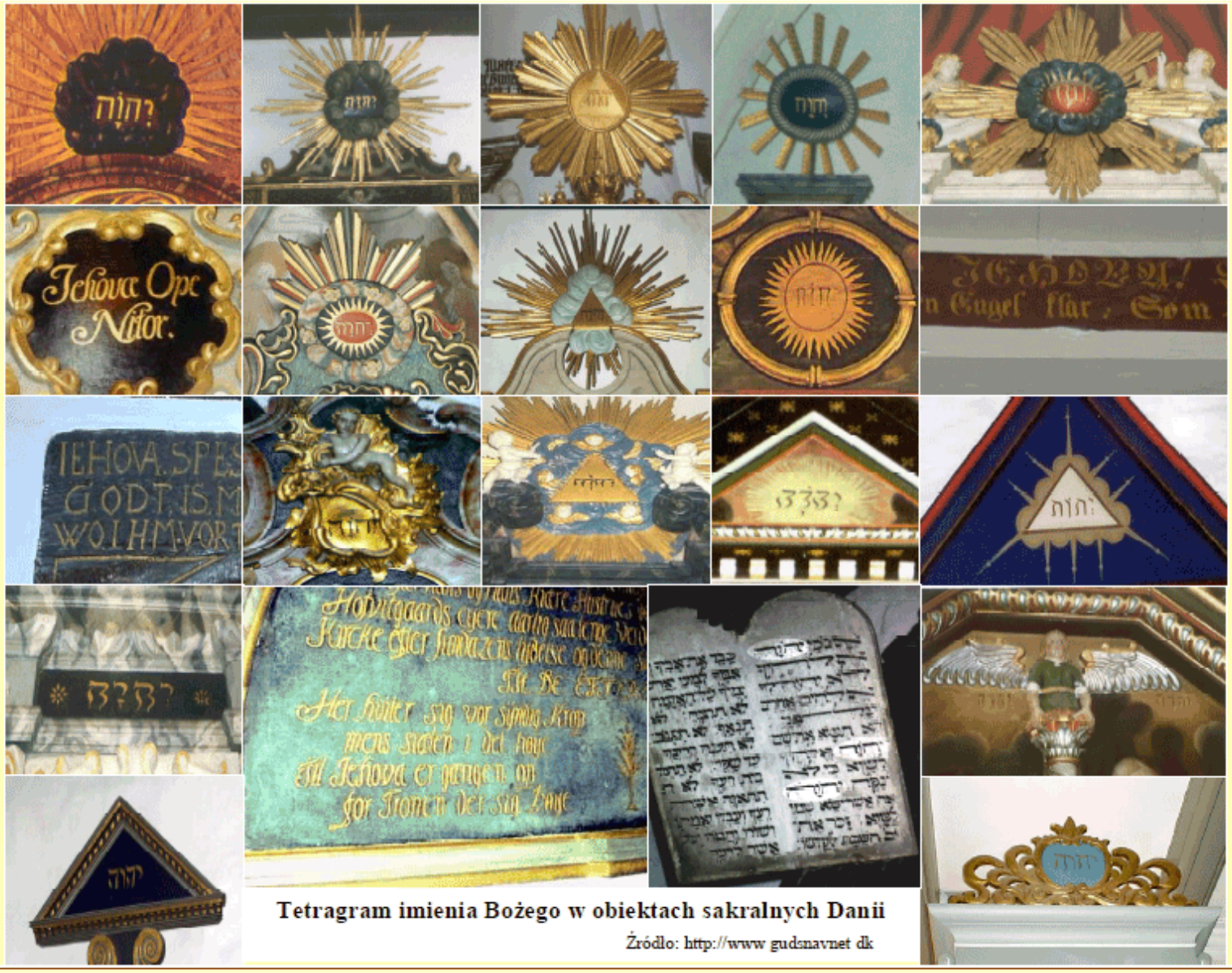

Tetragram imienia Bożego w obiektach sakralnych Danii

Źródło: http://www gudsnavnet dk

253 z 692

Tetragram w obiektach sakralnych Danii

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nora Samolad sive Laponia Illustrata 1701

Titelsidan av Olof Rudbecks (d.y.) verk *Nora Samolad sive Laponia Illustrata* (1701)

Gustav II Adolf Kung 1611 - 1632

Ceremoniporträtt av kungen i 1618 års bibel

Medaljer i guld präglade till minne av kungens död 1632

Kungens svarta brösthamesk med silverdekor

Laponia - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

In the old church of Fiskum the tetragrammaton is painted in the roof of the pulpit. You can easily discover the Hebrew letters YHWH and the vowel signs e-o-a, which together forms the name YeHoWaH. The pulpit is made in 1650 CE.

At the church of Kragero there is an old bible lying in front of the altar This Bible is printed in Copenhagen in 1633, and this edition is called "*The Bible of King Christian the 4th*" On the front page you can see the tetragrammaton YHWH in a golden radiance The bible is usually covered with a cloth to protect it from dust

At the church in Sør-Fron (dated to 1787), you can find the Divine Name written two places Above the entrance it is written "Iehova" (Latin), and inside the church you can see the tetragrammaton at the topmost of the wall

Norwegia - Tetragram

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Szwecja - Borgeb
Kościół pochodzi z XII wieku.
Hebrajskie Imię Boga JHWH.

Szwecja -
Mariakyrkan i Båstad
Kościół Mariacki w Bastad,
zbudowany 1460 roku. Na
ozdobnej bramie tetragram JHWH.

Szwecja - Borgeb
Kościół pochodzi z XII wieku.
Hebrajskie Imię Boga JHWH.

Szata liturgiczna, JHWH,
(Färila kyrka) - Szwecja.

Szwecja - Borgeb - JHWH

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Szata liturgiczna, JHWH, (Botkyrka kyrka) - Szwecja.

Źródło: www gudsnamnet se

Ivetofta kyrka, Bromölla - Szwecja
Ambona pochodzi z początku XVI wieku.
Otoczona tekstem z Psalmu 119:174
„Jag längtar efter din frälsning, Jehová, och din lag är min lust".
(Tęsknię za twoim zbawieniem, Jehowo, i twoje prawo jest moją rozkoszą).

257 z 692

Szata liturgiczna, JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Szwecja - Dom Zetterlöfska

Znajduje się na West Street 5 i jest jednym z najstarszych domów w Stenungsund. Dom wybudowany został w 1762 roku. Nad głównym wejściem znajduje się cytat z Psalmu 4:9.

„I frid både lägger jag mig och insomnar, ty du allena, **Jehová**, låter mig bo i trygghet".

„Spokój w obu tych miejscach i zasypiam, bo Ty jeden, Jahwe, pozwól mi mieszkać bezpiecznie".

Szwecja - Szata liturgiczna z kościoła Enångers. Hebrajski napis wskazuje na wokalizacje **Jehowa**.

Szwecja - Dom Zetterlöfska

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Szwecja - Hammarö - Kościół z 1748 roku. Chrzcielnica przeznaczona do sakramentu chrztu z hebrajskim napisem JHWH.

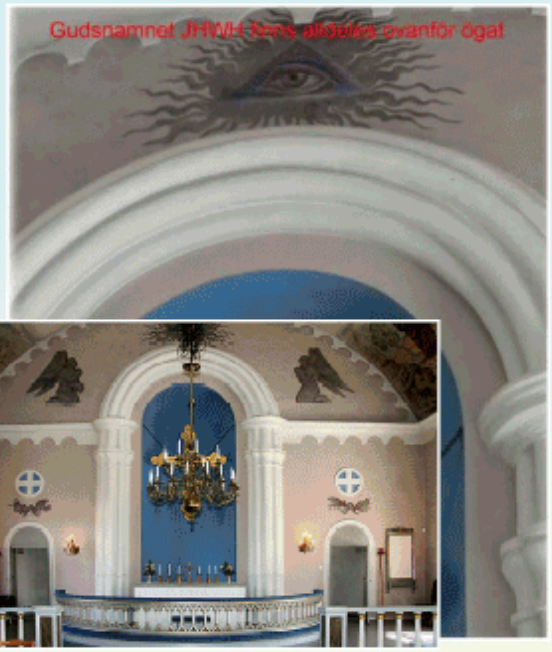

Szwecja - Skepparslövs kyrka. Kościół odbudowany w latach 1841 - 1843. Trójca Boga - JHWH.

Źródło:www gudsnamnet se

259 z 692

Szwecja - Hammarö - JHWH

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Även på väggklockan, tillverkad av Johan omkring år 1800, finns gudsnamnet JHWH med hebreiska bokstäver.
Zegar ścienny wykonany przez Johna Stålknappa z około 1800 roku. Imię Boga napisane literami hebrajskimi - JHWH.

Szwecja - S:ta Ragnhilds kyrka, Södertälje
Kościół z XVI wieku. Na ambonie JHWH.

Szwecja - S:ta Ragnhilds kyrka

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragram Imienia Bożego w obiektach sakralnych Szwecji

Zobacz ponad 210 przykładów Imienia Bożego na stronie www.gudsnamnet.se

261 z 692

Tetragram w obiektach sakralnych Szwecji

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Belgia - St. Sulpitius w Diest

Kościół budowano w latach 1321-1510. Biała wieża z piaskowca pochodzi z 1534 roku. W tym kościele tetragram imienia Bożego **JHWH** - występuje cztery razy.

Belgia - Diest - JHWH

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

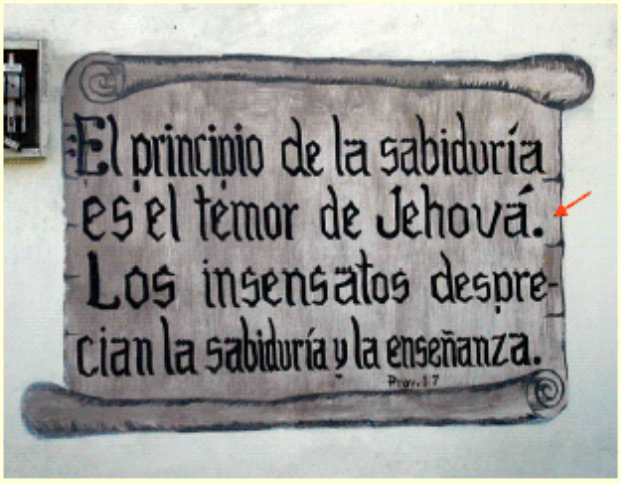

Kostaryka (Costa Rica) - państwo w Ameryce Środkowej.
Kościół Zielonoświątkowy w POTRERO GRANDE.
Na ścianie budynku tekst z Biblii - Księga Przysłów 1;7.

PERPEZAT - miejscowość w środkowej Francji. Przydrożny żelazny krzyż z Imienia Bożym - **JHWH**.

Kostaryka - Jehova - na ¶cianie budynku

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Eger - Węgry
Kościół Minorytów zbudowano w latach 1758 - 1773. Na ołtarzu imię Boże JHWH.

Korbach - Niemcy
Kościół z 1335 roku. Na dobudowanej wieży umieszczono zegar słoneczny. Z napisem: „IEHOVA LUX" - „*Jehowa światłem*".

Korbach - Niemcy - IEHOVA LUX

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Napis na ozdobie budynku - Jehowa jest moim sztandarem.
Hamburg - Niemcy
Dom na ulicy
Neanderstraße
z 1730 roku.

Trujillo miasto w Peru. Na drodze z Trujillo do Chimbote widać górę na jej szczycie napis - **JEHOWA ES EL.**

Peru - Trujillo - na szczycie góry - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Bazylika pw. św. Elżbiety Węgierskiej (zwany Farą Elżbietańską lub kościołem Gamizonowym) - gotycki kościół w sąsiedztwie Rynku we Wrocławiu. Jest jednym z najstarszych i największych w mieście. Budowę świątyni rozpoczęto na początku XIV wieku. Fundatorem kościoła był książę Bolesław III.

Polska - Wrocław

Hebrajski Tetragram, **JHWH** (wokalizacja - Jehowa).

266 z 692

Wroc³aw - bazylika ¶w. El¿biety - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Sieradz

Breslau 1699

Dukat śląski 1634 -35

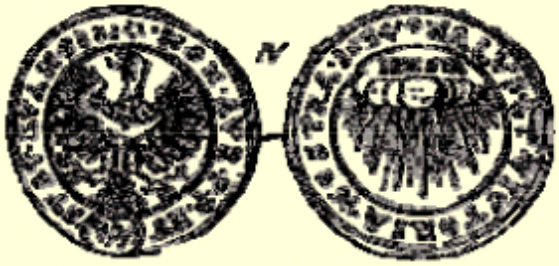

Talar śląski 1634 - 35

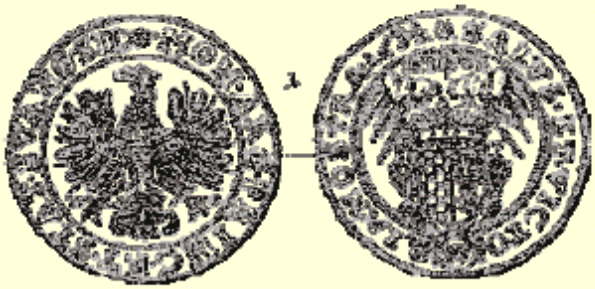

Polska - Sieradz, imiê w ko¶ciele JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

ROKITNO – kościół Matki Bożej Rokitniańskiej

Zbudowany został w stylu rokoko, w latach 1740-1762. W prezbiterium znajduje się ołtarz wykonany z drewna przez artystę Grunewalda z Legnicy w 1760 r. W zwieńczeniu ołtarza widnieje postać Boga Ojca w otoczeniu Aniołów. Na sklepieniu widoczny jest **Tetragram - JHWH**.

Polska - Rokitno, ko¶ció³ Matki Bo¿ej Rokitniañskiej - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

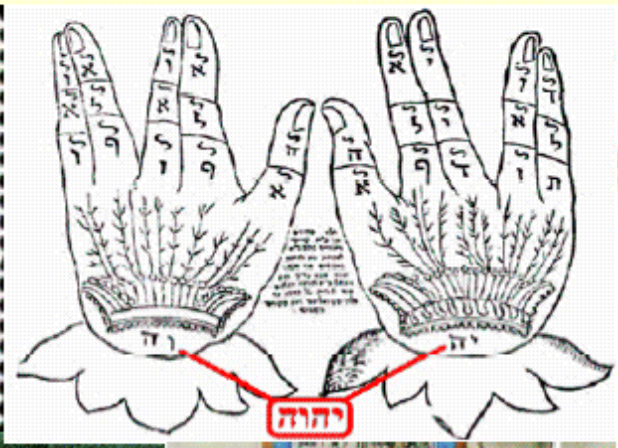

Na znaczku greckim JHWH

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

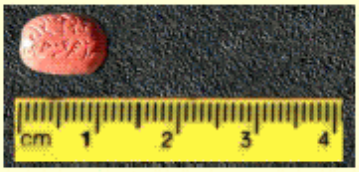

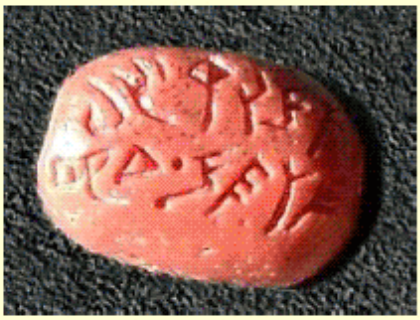

Pieczęć Miqneyaw odnaleziona w Izraelu - datowana na VIII wiek p n.e.
Wykonana z jaspisu o wymiarach 11,5 x 7,5 x 4,5 mm.
Naukowcy przypuszczają, że należała do lewity pełniącego służbę w świątyni.
Napis na pieczęci: lmqnyw ‘bd . **Yhwh** - (należące) do Miqneyaw sługi JHWH.

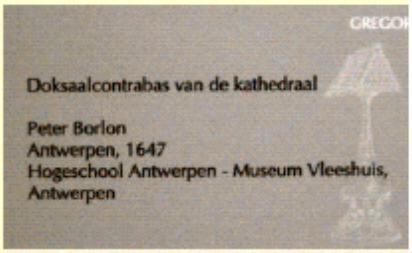

Napis po łacinie:
WANTVERPIAE Sanctae VIRGINIS MARIAE
UNO ALTEROQUE AEVO
JEHOVAE laudes CANTAVI
Wolne tłumaczenie:
Antwerpia, przez Świętą Maryje Pannę do wieczności.
Nam śpiewanie na chwałę **Jehovae**.

Kontrabas - instrument muzyczny z 1647 roku.
Został wykonany przez mistrza Piotra Borlona. Jest najstarszym znanym kontrabasem na świecie.

270 z 692

Kontrabas - 1647 - napis po ³acinie - Jehova

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Srebrny Puchar z 1711 roku

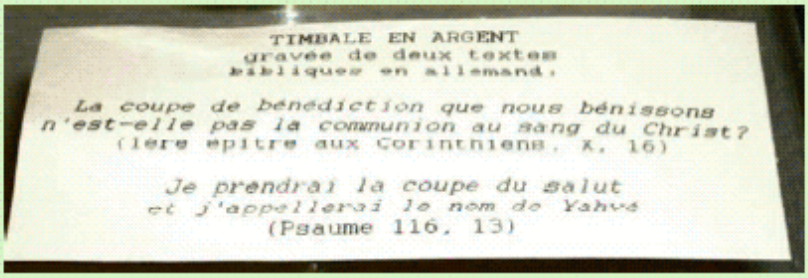

P B V D M / I HERSTAT / C HERSTAT / D E S F / MDCCXI
DER BECHER DES SEGENS DEN WIR SEGNEN IST ER NICT DIE GEMEINSCHAFT DES BLUTS CHRISTI ICOR X 16 / DEN HEILSAMEN BECHER WILL ICH NEHMEN UND DEN NAHMEN IEHOVAE WILL ICH NENNEN PSALM CXVI 13

271 z 692

Srebrny Puchar z 1711 roku - Jehova

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wacław **Hollar** - czeski artysta rytownik. Urodził się 13 lipca 1607 roku w Pradze, zmarł w Londynie w 1677 roku. Jako młody człowiek zdecydował się żyć ze swojej sztuki. Pierwsze akwaforta (kwasoryty), wykonał w latach 1625/1626. Ostatnie lata życia spędził w skrajnym ubóstwie. Jego ostatnie słowa były skierowane na piśmie do komornika z prośbą, aby nie zabierał łóżka, na którym umierał. Wiele z jego prace znajduje się w British Museum i Windsor Castle. Hollar używał tetragramu - JHWH.

272 z 692

Wac³aw Hollar - czeski artysta rytownik

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Canonicals - Långholmen (Szwecja)

Långholmen jest wyspą w centrum Sztokholmu, niegdyś znana z największego szwedzkiego więzienia. Od 1989 roku hotel. W muzeum można zobaczyć szatę liturgiczną z tamtego okresu noszoną przez kapłana - w lśniącym trójkącie imię Boże JHWH.

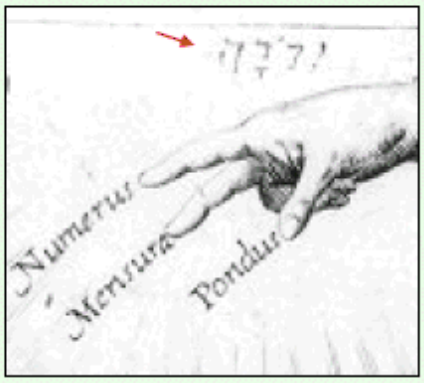

Rysunek Riccioli 1633 - Leiden University Library - „Ziemia jako nieruchome centrum wszechświata". W górnej części rysunku tetragram imienia Bożego czytany jako **Jehowa**.

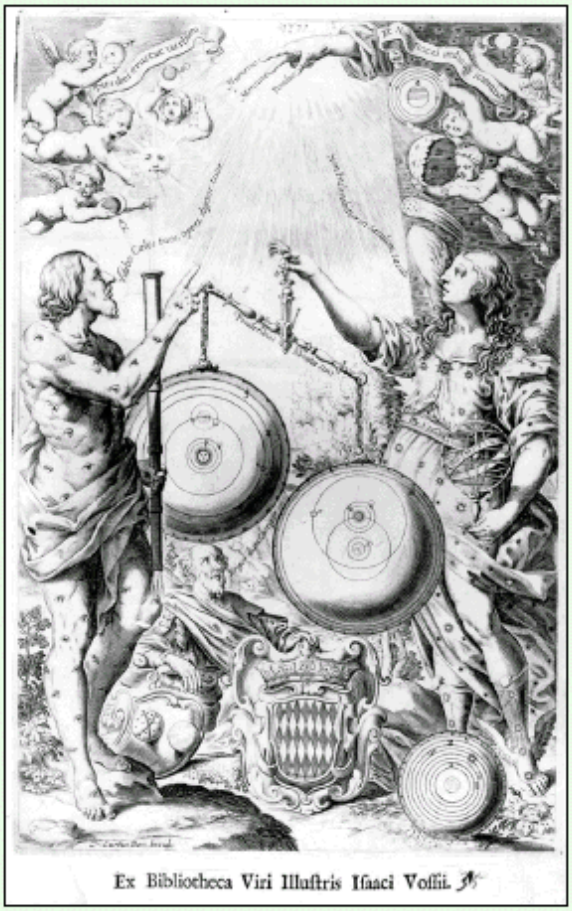

Giovanni Battista Riccioli, Almagestum novum, astronomiam veterem novamque complectens, observationibus aliorum, et propriis novisque theorematibus, problematibus ac tabulis promotam, in tres tomos distributam [... Tomus primus.] Bononiae, ex typographia haeredis Victorij Benatij, 1651. - (673 A 12)

Szata liturgiczna - Szwecja - Tetragram

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Sukienka z imieniem Bożym: Jehovah Nissi - „Jehowa jest moim Sztandarem".

Sukienka z imieniem Bo¿ym - Jehovah Nissi

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Religijny wachlarz z Hiszpanii. Zawiera Psalm 23. Imię Boże Jehowa występuje dwa razy.

Znaczek pocztowy z DDR - byłe niemieckie państwo komunistyczne - wydany 1986 roku. Na znaczku widnieje moneta z 1633 roku. Na górze hebrajski napis JHWH.

Węgry - znaczek upamiętniający wydanie węgierskiej Biblii w Amsterdamie. Znaczek wydano 25 kwietnia 1985 roku. Na stronie tytułowej Biblii widnieje hebrajski tetragram, JHWH.

Religijny wachlarz z Hiszpanii - Jehowa

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

O JEHOVA! Quam ampla sunt opera Tua!
Quam ea omnia sapienter fecisti!
Quam plena est terra possessione tua!
Psalm. CIV. 24.

Na stronie tytułowej pierwszego wydania z 1735 roku, Karol Linneusz przytoczył imię Boże Jehova w Psalmie 104.

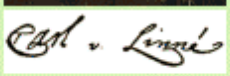

Karol Linneusz, szw. Carl von Linné, łac. Carolus Linnaeus (ur. 23 maja 1707 w Råshult, zm. 10 stycznia 1778 w Uppsali) - szwedzki przyrodnik, profesor uniwersytetu w Uppsali.

Systema Naturae (1735-1770) - jedna z głównych prac szwedzkiego lekarza medycyny i przyrodnika Karola Linneusza. Jej pełny tytuł to:

Systema naturae per regna tria naturae, secundum classes, ordines, genera, species, cum characteribus, differentiis, synonymis, locis.

Książka stała się szybko bardzo popularna, dlatego Linnaeus kontynuował wydawanie kolejnych edycji i poszerzanie dzieła od 11 stron pierwszej edycji (1735 r.) do ponad 3000 stron w ostatniej, trzynastej edycji (1770 r.).

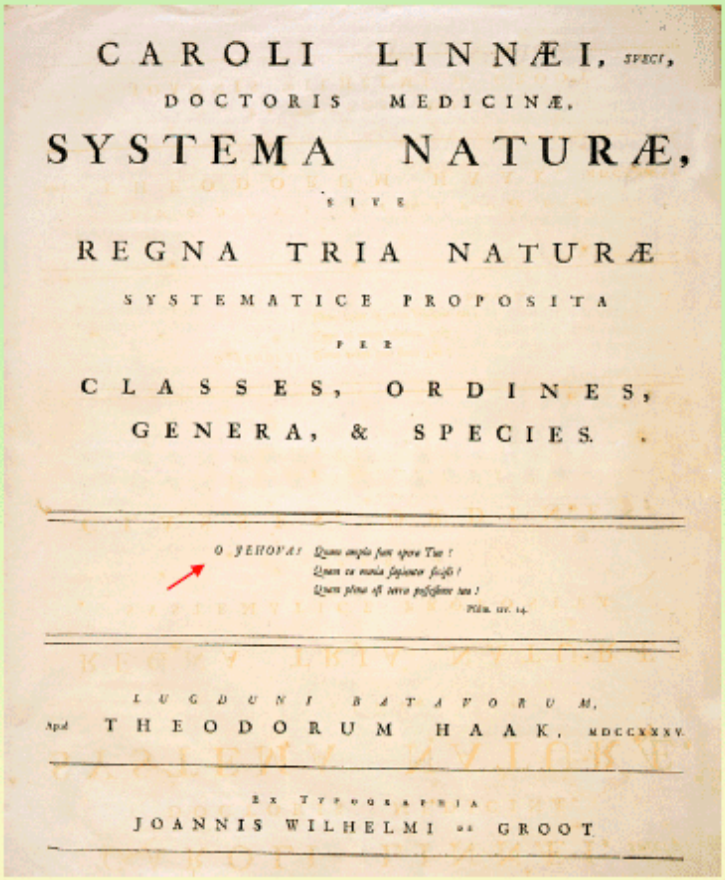

CAROLI LINNÆI, SVECI,
DOCTORIS MEDICINÆ,
SYSTEMA NATURÆ,
SIVE
REGNA TRIA NATURÆ
SYSTEMATICE PROPOSITA
PER
CLASSES, ORDINES,
GENERA, & SPECIES.

O JEHOVA! Quam ampla sunt opera Tua!
Quam ea omnia sapienter fecisti!
Quam plena est terra possessione tua!
Psalm. civ. 24.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud THEODORUM HAAK, MDCCXXXV.
EX TYPOGRAPHIA
JOANNIS WILHELMI DE GROOT

Linneusz, jako syn pastora, uhonorował Boga jako projektanta wszystko w przyrodzie. Wyraził to za pomocą Psalmu 104; 24:
„Jak różnorodne są Twoje dzieła, o Jahwe!
W mądrości Ty uczyniłeś je wszystkie:
ziemia jest pełna twego bogactwa" - Translation Darby

Karol Linneusz - szwedzki przyrodnik - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

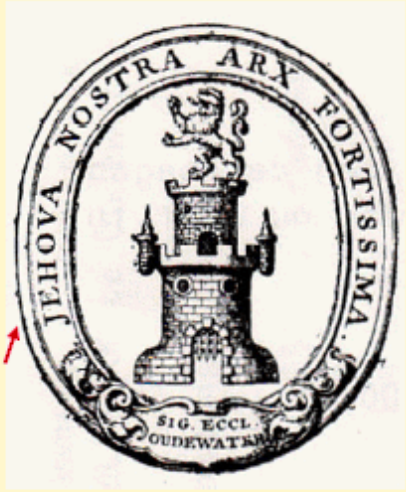

Church seal of Oudewater.
Oudewater - Holandia. Pieczęć kościelna z łacińskim napisem: *Jehova Nostra arx fortissima* (Jehowa to nasza twierdza).
Pieczęć z 1745 roku.

Certyfikat wydano w dniu 21 listopada 1956 roku.
Na górze napis:
Rektor Magnificus ET SENATUS Universitatis LIBERAE REFORMATAE quae est AMSTELODAMI
Pieczęć Uniwersytetu w Amsterdamie (Holandia): SIG. UNIV. LIB. RBP AMST - AUTIL. W NOSTE NOM. DOMINI.
Zawiera tetragram Imienia Bożego - JHWH.

Pieczęć kościelna Oost - West - Souburg - Holandia.
W promieniu tetragram - JHWH.
Pieczęć z 1797 roku.

277 z 692

Pieczêæ Uniwersytetu w Amsterdamie (Holandia) - JHWH

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tetragram - JHWH - na tytułowych stronach Biblii z 1590 i 1614 roku

Tetragram na Biblii z 1590 i 1614 roku

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

VI. CAP.

Godt vertroost de Israëliten, en belóft hen het land van Chanaan. De nakomelingen van Ruben, va Simeon, en van Levi: tot aen Moyses en Aaron.

1. GOdt zeyde nog tot Moyses: Nu zult gy gae zien, wat ik met Pharao maken zal: wa oor mijne magtige handt gedwongen zijnde al hy het volk niet alleen laten gaen, maer h elts uyt sijn landt henen drijven.
2. Godt zeyde voorder tot Moyses:
3. Ik ben dien Godt, die my voor den Almoge en Heere aen Abraham, aen Isaac, en aen Jac ertoont hebbe: doch mijnen naem JOVA heb en niet "bekent gemaekt.
4. Maer ik heb met hen een verbondt aeng aen, dat ik hen zoude geven het landt van C an: het landt 't welk sy als vremdelingen b andelt hebben, en als pelgrims bewoont.
5. Nu heb ik het gekerm der Israeliten aen ort, die door de Egyptenaren verdrukt w n; en ik ben mijn verbondt indachtig gew

Księga Wyjścia 6:3

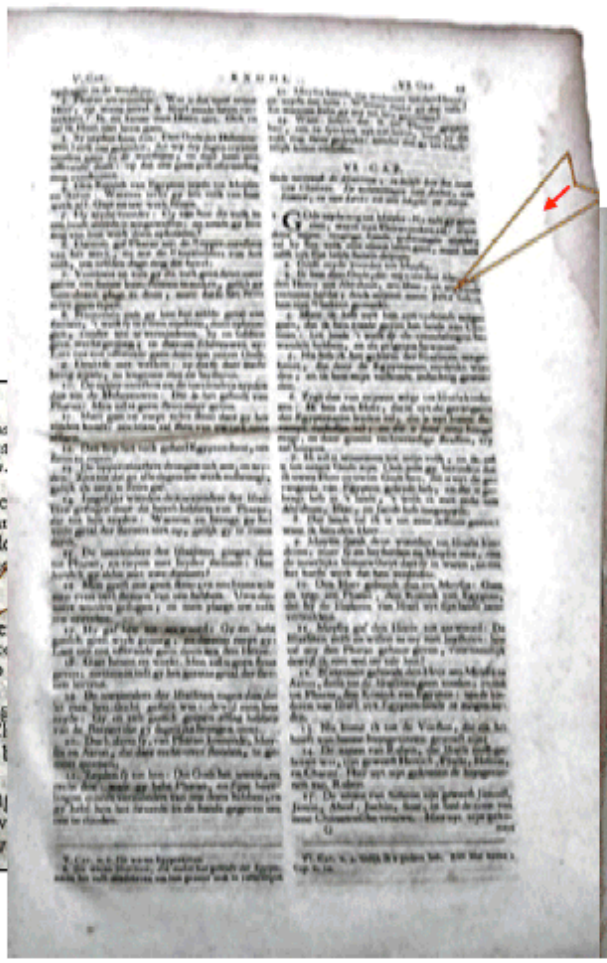

Aegidius De Witte Bible - Biblia z 1717 roku.
W Księdze Wyjścia 6:3 - **Jova**.

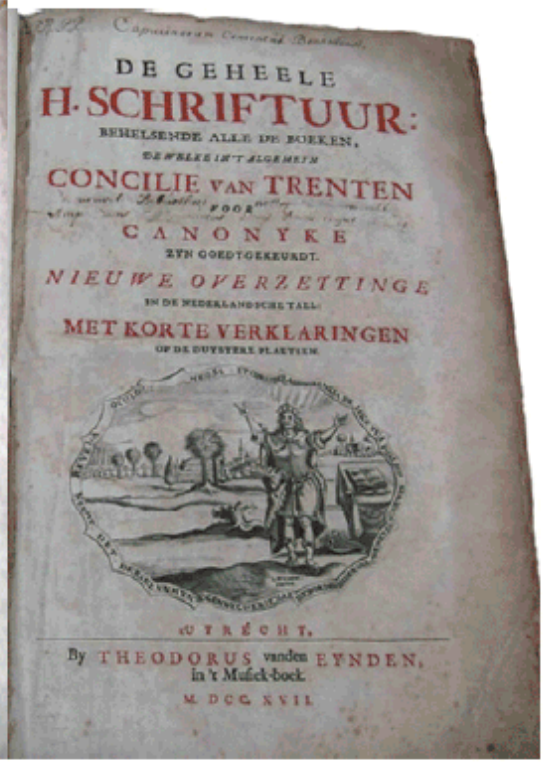

DE GEHEELE
H. SCHRIFTUUR:
BEHELSENDE ALLE DE BOEKEN,
DE WELKE IN 'T ALGEMEYN
CONCILIE VAN TRENTEN
VOOR
CANONYKE
ZYN GOEDTGEKEURDT.
NIEUWE OVERZETTINGE
IN DE NEDERLANDSCHE TALL
MET KORTE VERKLARINGEN
OF DE DUYSTERE PLAETSEN.
UTRECHT,
By THEODORUS vanden EYNDEN,
in 't Musiek-boek.
M. DCC. XVII.

Aegidius De Witte made in 1717 this complete Bible based on the Latin Vulgate and with the use of 'the New Testament of Mons'. His Flemish origin is recognisable in his translation. In Exodus he uses for Gods name „**Jova**".

Biblia z 1717 roku - Ksiêga Wyj¶cia 6:3 - Jova

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Na przedniej stronie Tetragram

Biblia Sacra -
wydana 1703 roku.
Ten łaciński przekład
często używa imienia
Bożego **Jehova**.

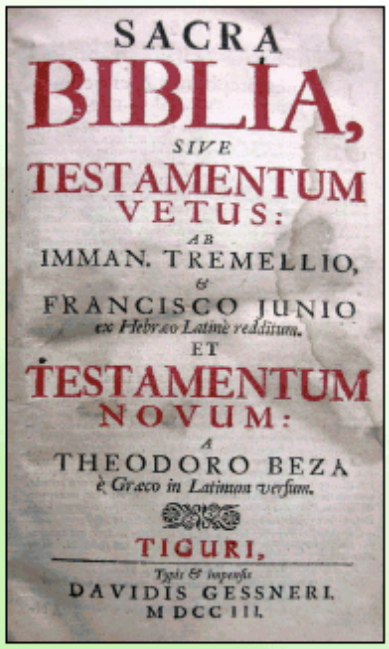

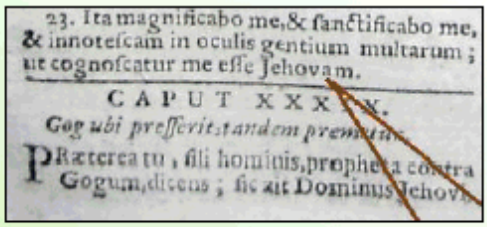
23. Ita magnificabo me, & sanctificabo me, & innotescam in oculis gentium multarum; ut cognoscatur me esse Jehovam.
CAPUT XXXIX.
Gog ubi presserit, tandem premitur.
PRæterea tu, fili hominis, propheta contra Gogum, dicens; sic ait Dominus Jehovi

Proroctwo Ezechiela 38:23

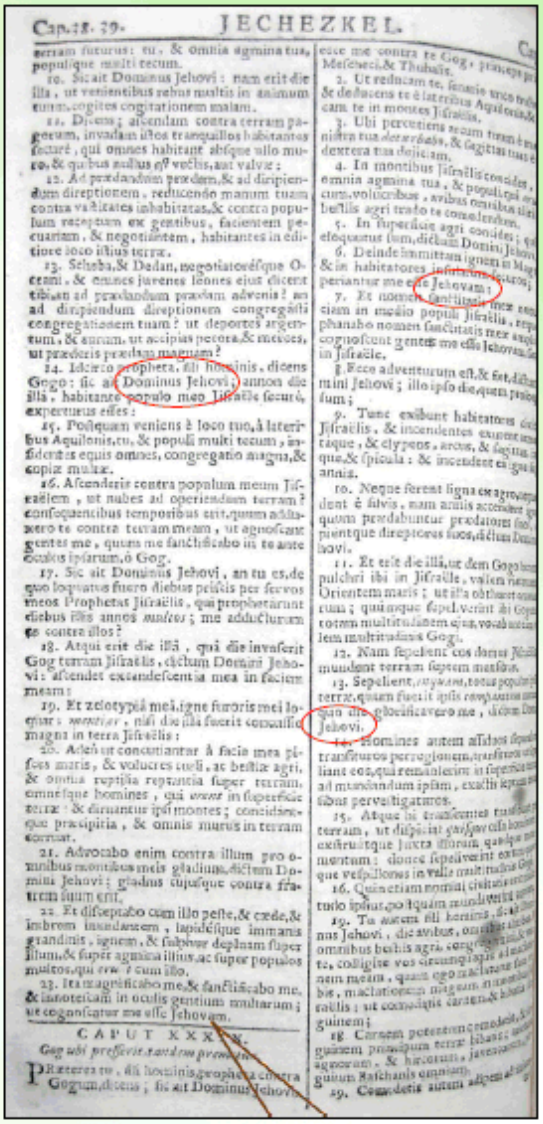

Biblia Sacra - 1703 - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

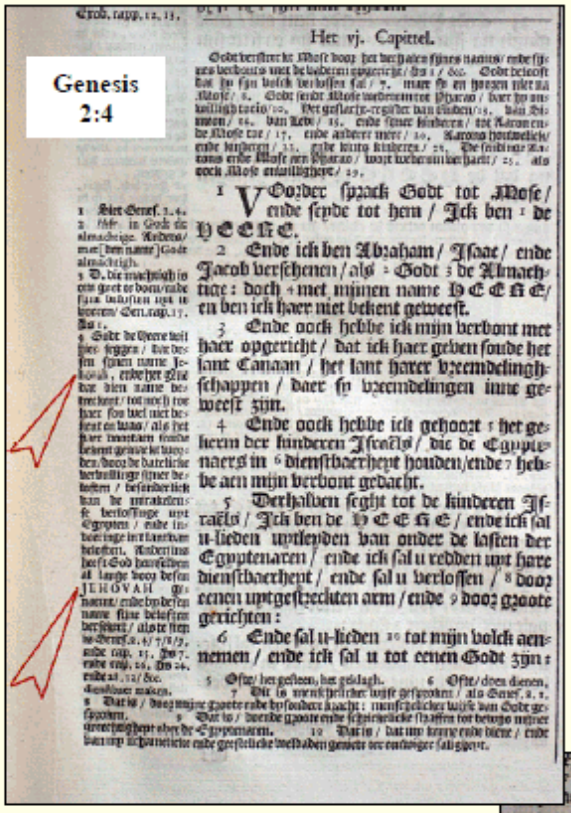

1637 - Titel: BIBLIA; Dat is: De gantsche H. Schrifture...
Vertaling/Benaming: Statenbijbel of Statenvertaling
Drukker/Uitgever: Paulus Aertsz. Van Ravensteyn, Leyden
Godsnaam: Tetragram verwerkt in titelgravure & JEHOVA
in kanttekeningen (Biblia wydana w Holandii).

Więcej przekładów Biblii na stronie:
http://www.biblianeerlandica.be

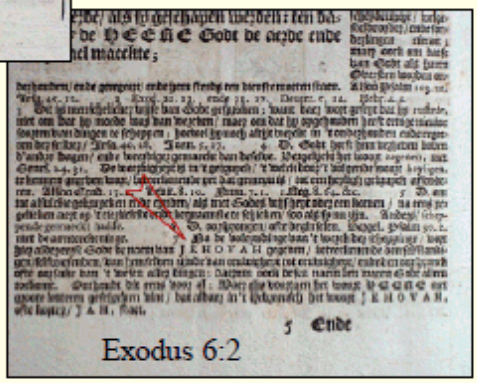

Biblia wydana w Holandii - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

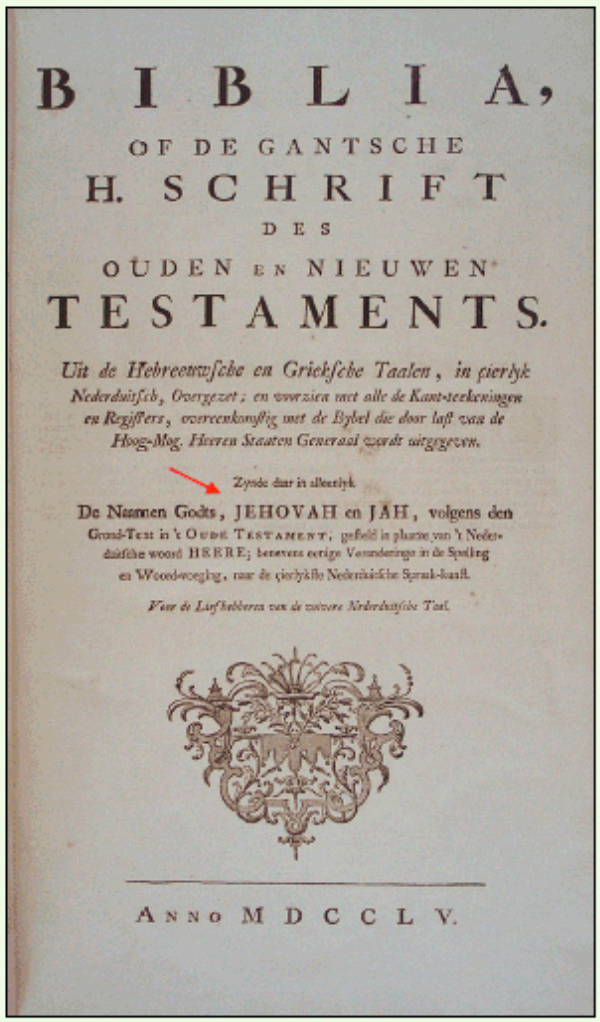

BIBLIA,

OF DE GANTSCHE

H. SCHRIFT

DES

OUDEN EN NIEUWEN

TESTAMENTS.

Uit de Hebreeuwsche en Griekſche Taalen, in zierlyk Nederduitſch, Overgezet; en voorzien met alle de Kant-teekeningen en Regiſters, overeenkomſtig met de Bybel die door laſt van de Hoog-Mog. Heeren Staaten Generaal word uitgegeven.

Zynde daar in allereerſt

De Naamen Godts, JEHOVAH en JAH, volgens den Grond-Text in 't OUDE TESTAMENT, geſtelt in plaatze van 't Nederduitſche woord HEERE; benevens eenige Veranderinge in de Spelling en Woord-voeging, naar de zierlykſte Nederduitſche Spraak-kunſt.

Voor de Liefhebbers van de oudere Nederduitſche Taal.

ANNO M D C C L V.

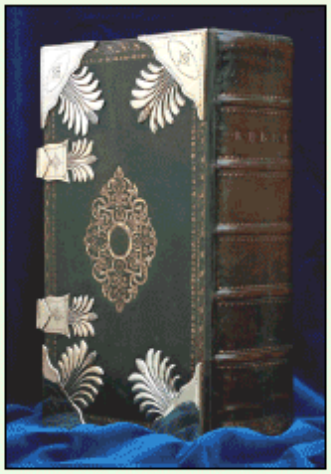

Biblia Jehowy - wydana w 1755 roku w Holandii. Druk wznowiono trzy krotnie w latach: 1757, 1761, 1762. Nie podano autora opracowania ani drukarni. W Starym Testamencie występuje imię Boże **Jehowa, Jah**.

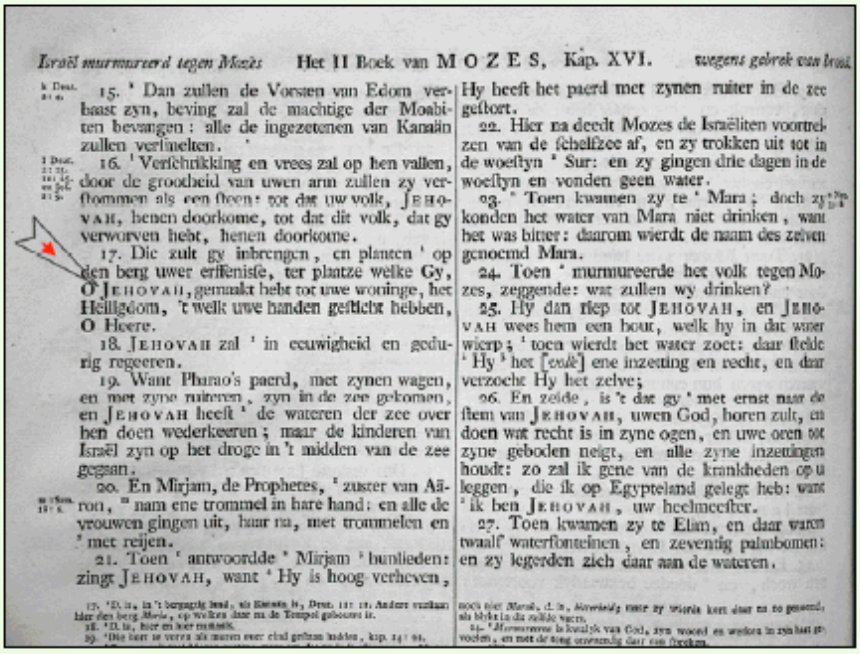

Israël murmureerd tegen Mozes Het II Boek van MOZES, Kap. XVI. *wegens gebrek van brood.*

15. Dan zullen de Vorſten van Edom verbaast zyn, beving zal de machtige der Moabiten bevangen: alle de ingezetenen van Kanaän zullen verſmelten.
16. Verſchrikking en vrees zal op hen vallen, door de grootheid van uwen arm zullen zy verſtommen als een ſteen: tot dat uw volk, JEHOVAH, heenen doorkome, tot dat dit volk, dat gy verworven hebt, heenen doorkome.
17. Die zult gy inbrengen, en planten op den berg uwer erfenisſe, ter plaatze welke Gy, O JEHOVAH, gemaakt hebt tot uwe woninge, het Heiligdom, 't welk uwe handen geſticht hebben, O Heere.
18. JEHOVAH zal in eeuwigheid en gedurig regeeren.
19. Want Pharao's paerd, met zynen wagen, en met zyne ruiteren, zyn in de zee gekomen, en JEHOVAH heeft de wateren der zee over hen doen wederkeeren; maar de kinderen van Israël zyn op het droge in 't midden van de zee gegaan.
20. En Mirjam, de Prophetes, zuster van Aäron, nam ene trommel in hare hand: en alle de vrouwen gingen uit, haar na, met trommelen en met reijen.
21. Toen antwoordde Mirjam hunlieden: zingt JEHOVAH, want Hy is hoog verheven, Hy heeft het paerd met zynen ruiter in de zee geſtort.
22. Hier na deedt Mozes de Israëliten voortreizen van de ſchelfzee af, en zy trokken uit tot in de woeſtyn Sur: en zy gingen drie dagen in de woeſtyn en vonden geen water.
23. Toen kwamen zy te Mara; doch zy konden het water van Mara niet drinken, want het was bitter: daarom wierdt de naam des zelven genoemd Mara.
24. Toen murmureerde het volk tegen Mozes, zeggende: wat zullen wy drinken?
25. Hy dan riep tot JEHOVAH, en JEHOVAH wees hem een hout, welk hy in dat water wierp; toen wierdt het water zoet: daar ſtelde Hy het [ordé] ene inzetting en recht, en daar verzochte Hy het zelve;
26. En zeide, is 't dat gy met ernst naar de ſtem van JEHOVAH, uwen God, horen zult, en doen wat recht is in zyne ogen, en uwe oren tot zyne geboden neigt, en alle zyne inzettingen houdt: zo zal ik gene van de krankheden op u leggen, die ik op Egypteland gelegt heb: want ik ben JEHOVAH, uw heelmeeſter.
27. Toen kwamen zy te Elim, en daar waren twaalf waterfonteinen, en zeventig palmbomen: en zy legerden zich daar aan de wateren.

Biblia Jehowy - wydana w 1755 roku w Holandii

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Hertsterkte in Jehova; door Jacobus Willemsen, 1775. Te Middelburg. By Hendrik Sas & Jan Dane.

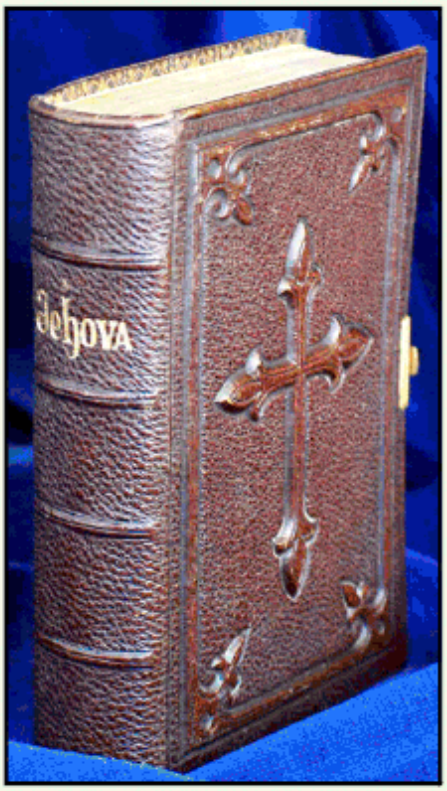

Jehovah is mijn vertrouwen; gebedenboek voor Roomsch-Katholieken (1877), Antwerpen. Spitaels, boekdr.

HERTSTERKTE
IN
JEHOVA.
OF
JACOBUS WILLEMSEN,
TE MIDDELBURG, BY
HENDRIK SAS EN JAN DANE,
MDCCLXXV.

DE LUST
DER HEILIGEN
IN
JEHOVAH,
OF
GEBEDE-BOEK.
DOOR
Den zeer Geleerden en Godvruchtigen
Dº. COENRAAD MEL,
T' AMSTELDAM,
By DIRK ONDER DE LINDEN, en ZOON,

Jesu Christi Vita; Evangeliënharmonie door Willem van Branteghem; met houtgravures door Lieven de WitteTweede. Latijnse druk door Mattheus Crom, Antwerpen (1541). Voorstelling van het tetragrammaton in de proloog van het evangelie volgens Johannes.

Imię Boże w Holandii

De lust der Heiligen in Jehovah; of gebede-boek... door Coenraad Mel. Dertiende Neder-duytsche druk, 1794. Te Amsteldam, by Dirk onder de Linden & Zoon.

http://www.biblianeerlandica.be

Holandia - Antwerpen - Modlitewnik 1877

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

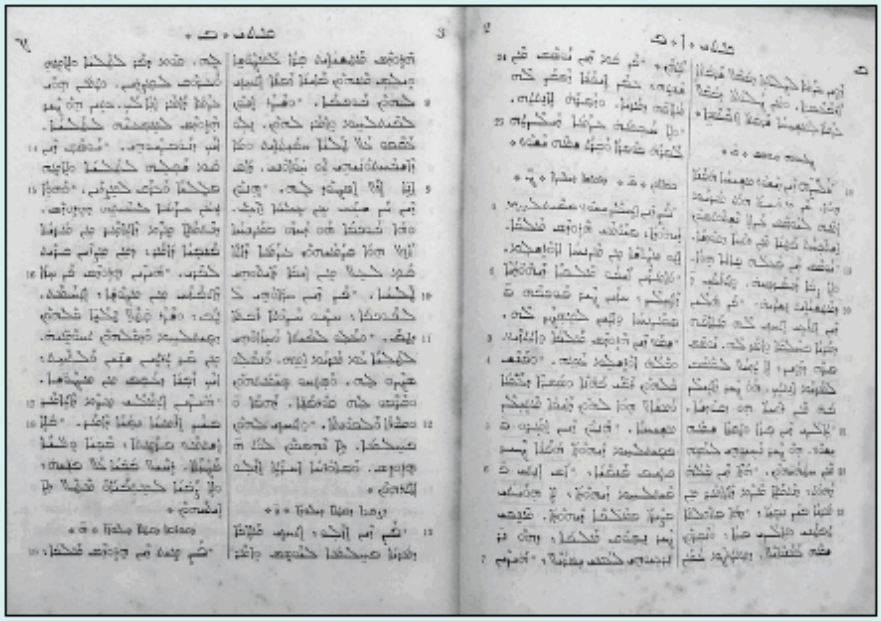

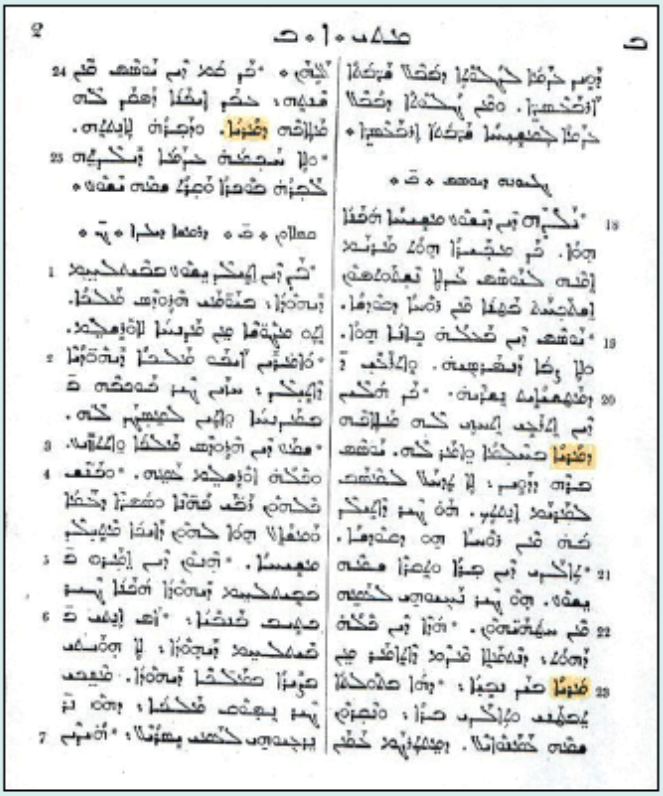

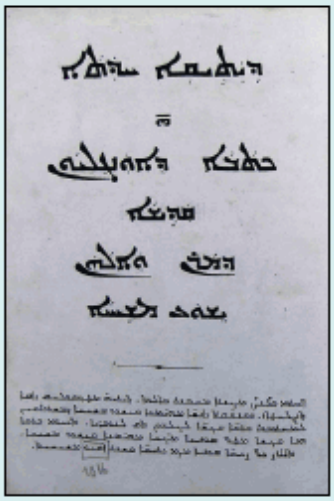

Mateusza 1:17 - 2:7.
Tetragram oddano jako
Mar - Jah (Pan - Jah).

Peszitta (dosł. „prosty, powszechny") jest przekładem Biblii na język syryjski - nie tylko z języka hebrajskiego (Pięcioksiąg, Prorocy, Psalmy i Księga Koheleta), ale także z greckiego (pozostałe księgi - w tym deuterokanoniczne - oraz Nowy Testament). Przekładu dokonano między II a IV wiekiem po Chrystusie. Peszitta jest do dzisiaj kanonicznym Pismem Świętym używanym w Kościele syryjskim. W tej edycji z 1816 roku Tetragram oddano jako **Mar - Jah** (**Pan Jah**) - występuje 173 razy. Syryjski tekst czyta się od prawej do lewej, tak jak hebrajski.

Peszitta - Tetragram oddano jako Mar - Jah

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

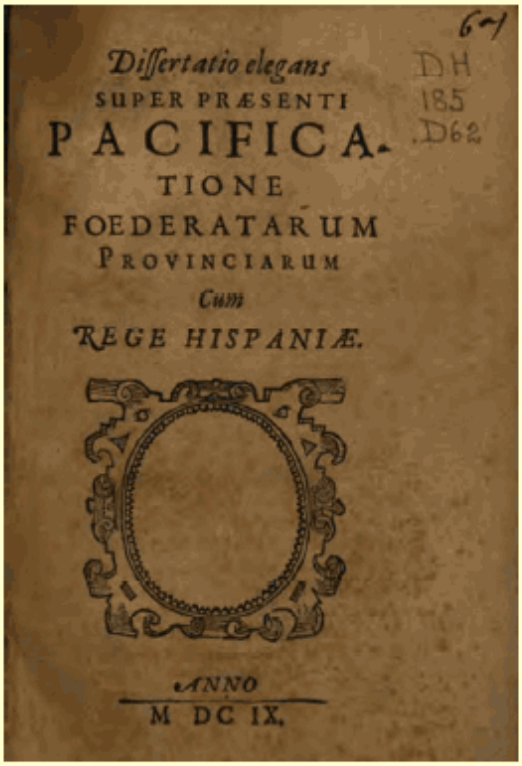
Dissertatio elegans
SUPER PRÆSENTI
PACIFICA-
TIONE
FOEDERATARUM
PROVINCIARUM
Cum
REGE HISPANIÆ.
ANNO
M DC IX.

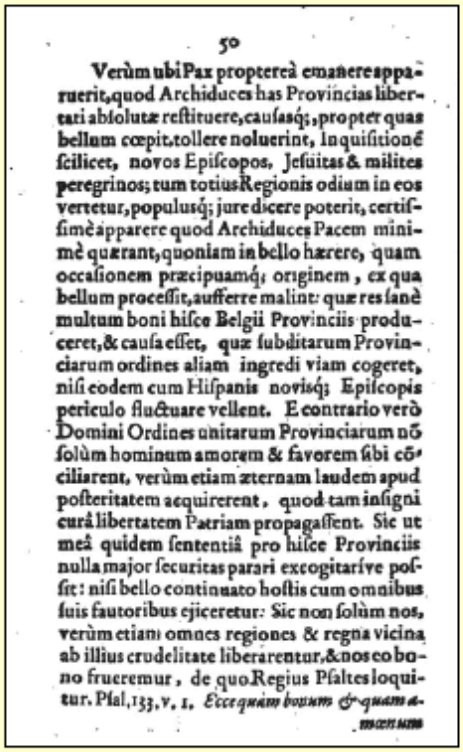
50

Verùm ubi Pax propterea emanere apparuerit, quod Archiduces has Provincias libertati absolutæ restituere, causasq; propter quas bellum cœpit, tollere noluerint, Inquisitionē scilicet, novos Episcopos, Jesuitas & milites peregrinos; tum totius Regionis odium in eos vertetur, populusq; jure dicere poterit, certissimè apparere quod Archiduces Pacem minimè quærant, quoniam in bello hærere, quam occasionem præcipuamq; originem, ex qua bellum processit, aufferre malint: quæ res sanè multum boni hisce Belgii Provinciis produceret, & causa esset, quæ subditarum Provinciarum ordines aliam ingredi viam cogeret, nisi eodem cum Hispanis novisq; Episcopis periculo fluctuare vellent. E contrario verò Domini Ordines unitarum Provinciarum nō solùm hominum amorem & favorem sibi cōciliarent, verùm etiam æternam laudem apud posteritatem acquirerent, quod tam insigni curâ libertatem Patriam propagassent. Sic ut meâ quidem sententiâ pro hisce Provinciis nulla major securitas parari excogitarive possit: nisi bello continuato hostis cum omnibus suis fautoribus ejiceretur: Sic non solùm nos, verùm etiam omnes regiones & regna vicina ab illius crudelitate liberarentur, & nos eo bono frueremur, de quo Regius Psaltes loquitur. Psal. 133. v. 1. *Ecce quàm bonum & quàm amœnum*

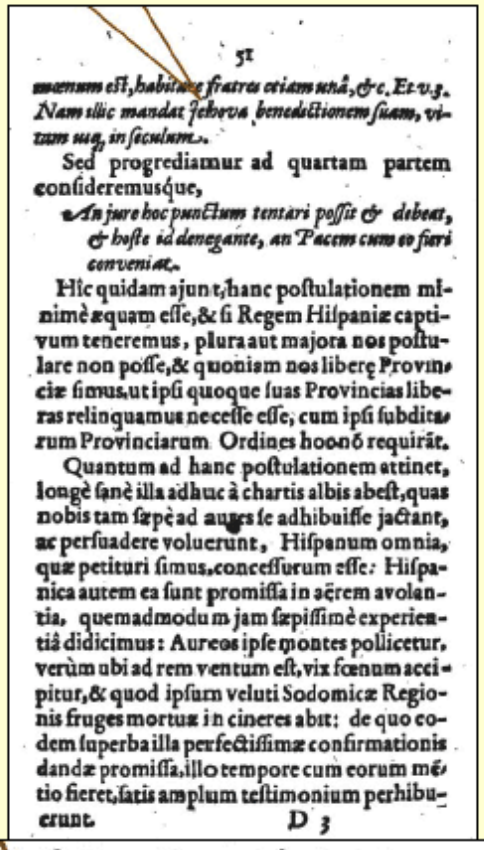
51

amœnum est, habitare fratres etiam unâ, &c. Et v. 3. Nam illic mandat Jehova benedictionem suam, vitam usq; in seculum.

Sed progrediamur ad quartam partem considerem usque,

An jure hoc punctum tentari possit & debeat, & hoste id denegante, an Pacem cum eo fieri conveniat.

Hic quidam ajunt, hanc postulationem minimè æquam esse, & si Regem Hispaniæ captivum teneremus, plura aut majora nos postulare non posse, & quoniam nos liberę Provinciæ simus, ut ipsi quoque suas Provincias liberas relinquamus necesse esse, cum ipsi subditarum Provinciarum Ordines hoc nō requirāt.

Quantum ad hanc postulationem attinet, longè sanè illa adhuc à chartis albis abest, quas nobis tam sæpè ad aures se adhibuisse jactant, ac persuadere voluerunt, Hispanum omnia, quæ petituri simus, concessurum esse: Hispanica autem ea sunt promissa in aērem avolantia, quemadmodum jam sæpissimè experientiâ didicimus: Aureos ipse montes pollicetur, verùm ubi ad rem ventum est, vix fœnum accipitur, & quod ipsum veluti Sodomicæ Regionis fruges mortuæ in cineres abit: de quo eodem superba illa perfectissimæ confirmationis dandæ promissa, illo tempore cum eorum mētio fieret, satis amplum testimonium perhibuerunt.

D 3

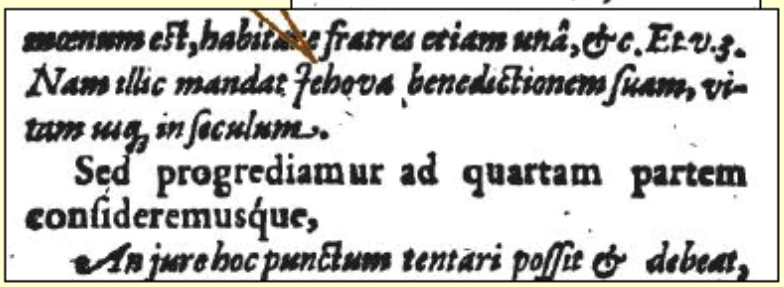
amœnum est, habitare fratres etiam unâ, &c. Et v. 3. Nam illic mandat Jehova benedictionem suam, vitam usq; in seculum.

Sed progrediamur ad quartam partem considerem usque,

An jure hoc punctum tentari possit & debeat,

Republika Siedmiu Zjednoczonych Prowincji Niderlandzkich (1581-1795) - nowe państwo było w ciągłej wojnie z Hiszpanią.
W 1609 roku została opublikowana publikacja: *Dissertatio Elegans Super Praesenti Pacificatione Foederatum Provinciarum Cum Rege Hispaniae.*
Na stronach (50 - 51) przytoczono Psalm 133:1.
W tekście użyto imienia Bożego **Jehova**.

Publikacja Dissertatio Elegans Super - 1609 - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

THE ANATOMIE
OF ABUSES:

contayning

A Discoverie, or briefe Summarie, of fuch Notable Vices and Imperfections, as now raigne in many Chriſtian Countreyes of the Worlde, but (eſpeciallie) in a verie famous Ilande called Ailgna: Together with moſt fearefull Examples of Gods Judgementes, executed upon the wicked for the ſame, aſwell in Ailgna of late, as in other places elſewhere.

Verie godly to be read of all true Chriſtians *everie where, but moſt needefull to be regarded in Englande.*

Made dialogue-wiſe by PHILLIP STUBBES.

Seene and allowed, according to order.

Math. 3, ver. 2. Repent, for the kingdome of God is at hande.

Luc. 13, ver. 5. I ſay vnto you (faith Chriſt) except you repent, you ſhall all perish.

Printed at London, by Richard Jones. 1. Maij. 1583.

TO THE RIGHT HONORABLE, PHILLIP
Earle of Arundell: Phillip Stubbes wiſheth helth of body & ſoule, favour of God, increaſe of Godly honour, reward of laudable vertue, and eternall felicitie in the Heavens, by Jeſus Chriſt.

Nobilitas Patriæ Decus.

THE Lord our God (right honorable) having by the power of his word, created Heaven and Earth, with all thinges what ſoever, for the comfort and uſe of Man, the laſt of all other (even the ſixt daye) made Man, after his owne ſimilitude and likeneſſe, that in him he might be glorified above all other creatures. And therfore, wheras in making of other thinges he uſed onely this woord, *Fiant*, be they made or let them be made, when he came to make Man, as it weare advyſing himſelfe and aſking councell at his wiſdome, he ſaid *Faciamus Hominem*, let us make Man; that is, a wonderful creature: and therfore is called in greek *Microcoſmos*, a litle world in himſelf. And truely he is no leſſe, whether we conſider his ſpirituall ſoule, or his humaine body. For what creature is theare uppon the face of the earth comparable to man, either in body or in mind? what creature hath a ſoule immortall inherent in his body, but onely Man? what creature can forſee things to come, remember things paſt, or judg of things preſent, but onely man? what creature beareth the ymage of God about him, but man? what creature is made ſo creſt to

90 *The anatomie of*

wicked bertines!

wold become barren, and ſoone fall to decay: wherfore they conclude that whordome is a badge of love, a cognizance of amitie, a tutch of luſtie youth, a frendlie daliance, a redintegration of love, and an enſigne of vertue, rather meritorious than damnable: theſe, with the like, be the exceptions which I have hard them many times to object in defence of their carnall pollutions.

Philo. Curſed be thoſe mouths that thus blaſpheme the mightie God of Iſraell and his ſacred word, making the ſame clokes to cover their ſinne withall: worſe are they than lybertynes who thinke all things lawfull, or atheiſtes who denie there is any God. The divells themſelves never ſinned ſo horribly nor erred ſo groſſely as theſe (not Chriſtians, but dogges) do, that make whordom a vertue and meritorious: but becauſe you ſhal ſee their deceptions diſplayed and their damnable abuſes more plainly diſcovered, I will reduce you to the firſt inſtitution of this godly ordenance of matrimony. The Lord our God, having created all things in heaven, earth or hell whatſoever, created of every ſex two, male and female of both kindes; and laſt of al other creatures he made man after his own likeneſſe and ſimilitude, giving him a woman, made of a ribbe of his own body, to be his companion, and comforter, and lincking them together in the honorable ſtate of venerable wedlocke, he bleſſed them both, ſaying *creſcite, multiplicamini et replete terram;* increaſe, multiplie, and repleniſh the earth: wherby it is more than apparent that the Lorde, whoſe name is Jehovah, the mightie God of Iſraell, is the author of godly matrimony, inſtituting it in the time of mans inconcency in Paradice; and that, as mee ſeemeth, for foure cauſes. Firſt, for the avoydance of whordome; ſe-

The firſt inſtitution of matrimonie.

Mariage inſtituted for 4 cauſes.

Philip Stubbs (Stubbes) (ok. 1555 - ok. 1610), angielski pamflecista. W 1583 roku opublikował *Anatomie nadużyć*. Publikacja krytykowała zachowania, zwyczaje i rozrywki społeczeństwa. Reprodukcja z książki - John Payne Collier. Na stronie 90 imię Boże **Jehovah**.

replete terram; increaſe, multiplie, and
wherby it is more than apparent tha
name is Jehovah, the mightie God of
of godly matrimony, inſtituting it in
inconcency in Paradice; and that, a
foure cauſes. Firſt, for the avoydance

Mariage inſtituted for 4 cauſes.

Philip Stubbs - Anatomia nadu¿yæ - 1583 - Jehovah

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

CONCENTVS
SS. SCRIPTVRAE.
Auctore
HVGONE BROVGHTONO.
LIBER CONTINENS ET EXPLICANS
BREVITER, PRÆTER ACCVRATAM CHRONOLOGIAM, ab Adamo vsque ad Domini nostri Iesu Christi mortem, præcipuos tum aliorum Scripturæ librorum nodos, tum verò APOCALYPSEOS.
ELENCHVM AVCTORVM, QVI HOC LIBRO citantur, pagina decima exhibet.
ΑΝΩ ΒΡΕΦΟΥΣ, ΤΑ ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΙΣΘΙ, ΤΑ ΔΥΝΑΜΕΝΑ
HANOVIÆ
Excudebat Guilielmus Antonius,
M D C II.

Hugh Broughton (1549 -1612) - angielski uczony i teolog. W swoim dziele zajmuje się chronologią i wyjaśnia zagadnienia biblijne. Publikacja została zaatakowana na uniwersytecie przez innych uczonych. Autora zobowiązano do wygłoszenia serii wykładów w obronie przyjętych poglądów. Broughton często używał imienia Bożego Jehovah.

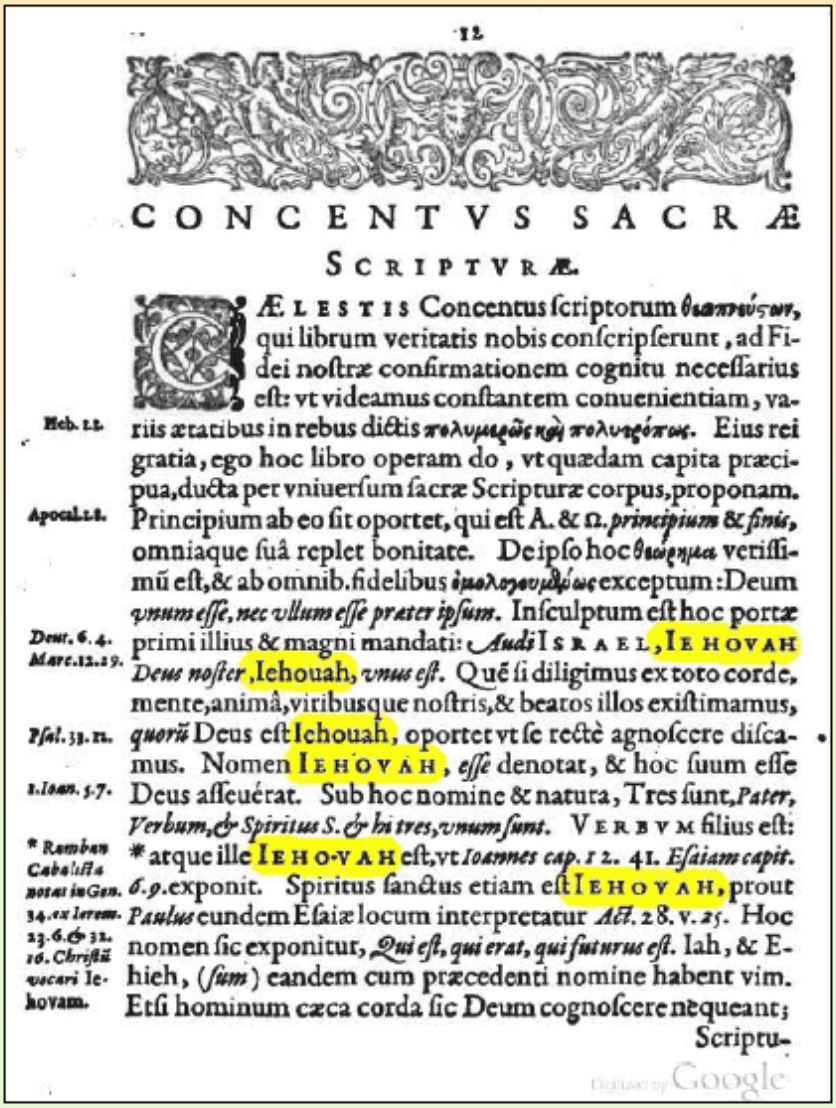

12

CONCENTVS SACRÆ SCRIPTVRÆ.

ÆLESTIS Concentus ſcriptorum θεοπνεύστων, qui librum veritatis nobis conſcripſerunt, ad Fidei noſtræ confirmationem cognitu neceſſarius eſt: vt videamus conſtantem conuenientiam, variis ætatibus in rebus dictis πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως. Eius rei gratia, ego hoc libro operam do, vt quædam capita præcipua, ducta per vniuerſum ſacræ Scripturæ corpus, proponam. Principium ab eo ſit oportet, qui eſt A. & Ω. *principium & finis*, omniaque ſuâ replet bonitate. De ipſo hoc θεώρημα veriſſimũ eſt, & ab omnib. fidelibus ὁμολογουμένως exceptum: Deum *vnum eſſe, nec vllum eſſe præter ipſum*. Inſculptum eſt hoc portæ primi illius & magni mandati: *Audi* ISRAEL, IEHOVAH *Deus noſter*, Iehouah, *vnus eſt*. Quẽ ſi diligimus ex toto corde, mente, animâ, viribusque noſtris, & beatos illos exiſtimamus, *quorũ* Deus eſt Iehouah, oportet vt ſe rectè agnoſcere diſcamus. Nomen IEHOVAH, *eſſe* denotat, & hoc ſuum eſſe Deus aſſeuérat. Sub hoc nomine & natura, Tres ſunt, *Pater, Verbum, & Spiritus S. & hi tres, vnum ſunt*. VERBVM filius eſt: * atque ille IEHOVAH eſt, vt *Ioannes cap. 12. 41. Eſaiam capit. 6. 9.* exponit. Spiritus ſanctus etiam eſt IEHOVAH, prout *Paulus* eundem Eſaiæ locum interpretatur *Act. 28. v. 25*. Hoc nomen ſic exponitur, *Qui eſt, qui erat, qui futurus eſt*. Iah, & Ehieh, (*ſum*) eandem cum præcedenti nomine habent vim. Etſi hominum cæca corda ſic Deum cognoſcere nequeant; Scriptu-

Heb. 12.
Apocal. 22.
Deut. 6. 4. Marc. 12. 29.
Pſal. 33. 12.
1. Ioan. 5. 7.
* Rambam Cabaliſta notat in Gen. 34. ex Ierem. 23. 6. & 32. 16. Chriſtũ vocari Iehovam.

Digitized by Google

Hugh Broughton - Concentvs - 1562 - Jehovah

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Surinam (nid. Suriname, Republika Surinamu) - państwo w północno - wschodniej części Ameryki Południowej, położone nad Oceanem Atlantyckim.
Napis na łodzi: SOEKOE YEHOVA...
(Szukajcie Jehowy - gdy się pozwala znaleźć).

Puerto Plata (właściwie San Felipe de Puerto Plata) - miasto w północno-zachodniej Dominikanie, nad Oceanem Atlantyckim, ośrodek administracyjny prowincji Puerto Plata. Ludność: około 130 tys. mieszkańców. Napis na autobusie regularnych linii:
GRANDE ES JEHOVAH (Wielki jest Jehowa).

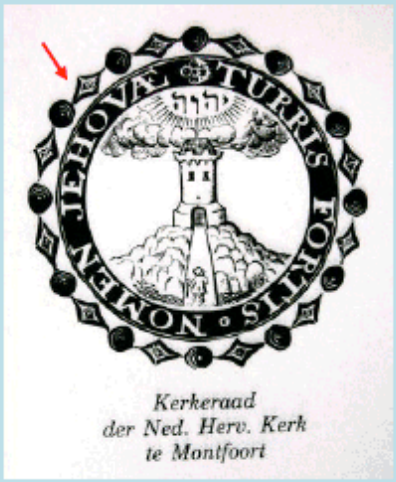

Montfoort - miasto w holenderskiej prowincji Utrecht.
Pieczęć kościelna. Łaciński napis:
Turris Fortis Nomen Jehovae -
(Imię Jehowy jest silną wieżą).
Cytat z Przysłów 18; 10.
Nad wieżą hebrajski tetragram.

Źródło: http://www divine-name info

Surinam - napis na ³odzi: Szukajcie Jehowy

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jodocus Hondius (1563-1612)
Flamandzki artysta, kartograf

Jodocus Hondius na mapach zamieścił imię Boże **Jehowa**. Mapy z Atlasu opublikowanego w 1600 roku przez Petera Bertiusa.

Jodocus Hondius - Jehowa na mapie

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Willem Janszoon Blaeu (1571, Uitgeest lub Alkmaar - 21 października 1638, Amsterdam). Blaeu był holenderskim kartografem i wydawcą. Jego łacińskie wydanie zostało opublikowane w 1645 roku. Na tytułowej karcie tetragram imienia Bożego JHWH.

Visscher House - był ważnym wydawcą atlasów i map w XVII wieku. Mapa Holandii została wydana w 1648 roku. Imię Boga JHWH.

Visscher House - JHWH na mapie

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Herman Moll

Herman Moll (1654? - 1732) był holenderskim kartografem, rytownikiem i wydawcą. Moll przeniósł się do Anglii w 1678 roku i otworzył wydawnictwo z mapami w Londynie. Publikował mapy innych znanych kartografów. Tetragram hebrajski JHWH na jednej z map.

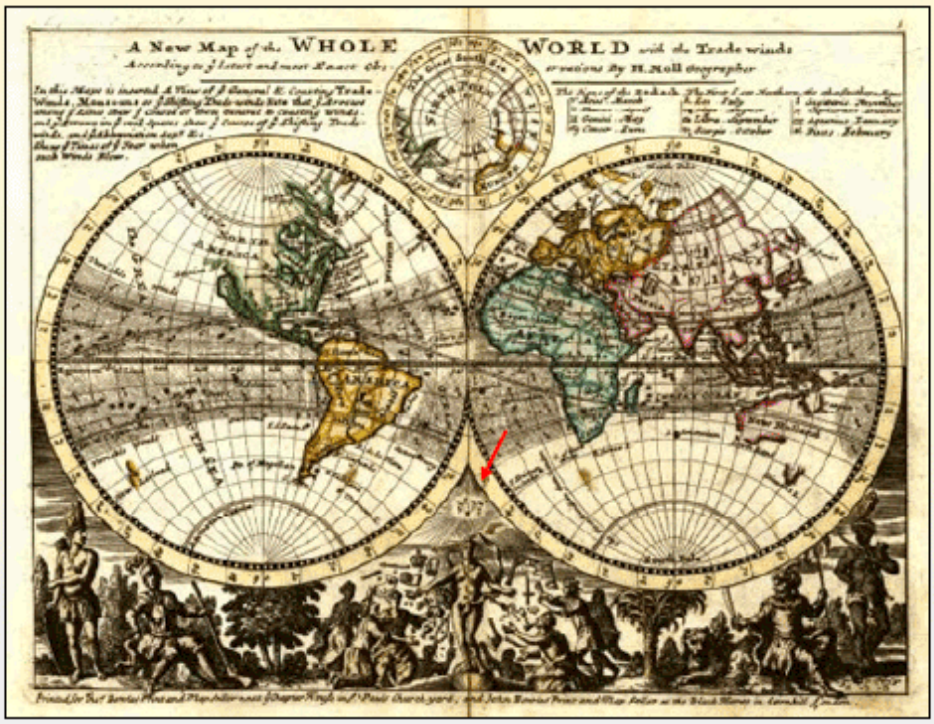

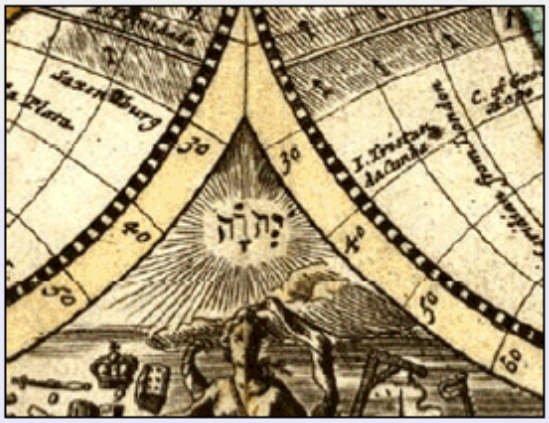

291 z 692

Herman Moll - JHWH na mapie

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże w wielkiej bryle bursztynu

„Bursztynowy skarbiec" - Lucjana Myrty

823 kg rzadkich odmian bursztynu, waga całkowita 955 kg, długość 200 cm, szerokość 60 cm, wysokość 275 cm, 12 lat pracy - to w skróconych statystykach dzieło życia Lucjana Myrty, sopockiego mistrza bursztynnika, bursztynowy skarbiec. Dzieło zostało zaprezentowane na wernisażu wystawy zatytułowanej „Bursztyn - Lucjan Myrta"; 13 czerwca 2007 roku na Zamku Królewskim na Wawelu w Krakowie.

Poza podstawą został wykonany całkowicie z bursztynu. Skarbiec jest obiektem skomplikowanym i trudnym w realizacji, składającym się z pięciu kondygnacji. W piątej, ostatniej kondygnacji o wysokości 43 centymetrów, zbudowanej na wzór słynnego niebiańskiego łuku w Wielkiej Sali Rady gdańskiego ratusza, widnieje zapisany w wielkiej bryle bursztynu tetragram Imienia Bożego יהוה - **Jehowa**, **Jahwe**.

Do zrealizowania 955 - kilogramowego skarbca Lucjan Myrta użył siedem ton najróżnorodniejszych odmian bursztynu.

Bursztynowy skarbiec JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

IMIĘ BOŻE JEHOWA W BIBLIACH I LITERATURZE

1195 - Joachim z Flory (Joachim of Fiore) w książce „*Expositio in Apocalipsim*" – podaje imię Boże za pomocą liter łacińskich „IEUE". Taką samą pisownię imienia Bożego stosuje Innocenty III w „*Sermo IV, in circumcissione Domini*", napisanej około 1200 roku.

1278 - Dzieło hiszpańskiego mnicha Raymundusa Martiniego pt. *Pugio fidei (Sztylet wiary)* - używa formy „Yohoua" (dziś można je oglądać w bibliotece Ste. Genevieve w Paryżu - karta 162 b).

1303 - Victor Porchet de Salvaticis ukończył dzieło pt. *Victoria Porcheti adversus impios Hebraeos (Zwycięstwo Porcheta nad bezbożnymi Hebrajczykami),* wspomina o imieniu Bożym, pisząc je różnie - Iohuah, Iohua oraz Ihouah.

1518 - Peterus Galatinus opublikował dzieło pt. *De arcanis catholicae veritatis (O tajemnicach prawdy powszechnej),* w którym imię Boże oddaje w formie Iehoua.

1526 - Marcin Luter w kazaniu na temat Jeremiasza 23:1-8, oświadczył: „To imię Jehowa, Pan, przysługuje wyłącznie prawdziwemu Bogu". W roku 1543 Luter napisał z właściwą sobie szczerością: „Chociaż oni (Żydzi) teraz twierdzą, jakoby imię Jehowy było niewyrażalne, to sami nie wiedzą, co gadają. (...) Jeżeli można je zapisać piórem i atramentem, to dlaczego nie miałoby się go wymawiać ustami, które przecież są o wiele lepsze od pióra i atramentu? Dlaczego nie mówią o nim również, że nie da się go napisać, odczytać, o nim pomyśleć? W sumie jest w tym coś nieczystego?" *(Pisma wybrane, cz.20t 1747 szp.2564,2565).*

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

1530 - William Tyndale: przetłumaczył również, z języków oryginalnych na angielski, pierwszych pięć ksiąg biblijnych. Imię Boże w formie Iehouah (czytane Jehovah) występuje w nich tylko raz w Księdze Wyjścia 6:3. W uwadze zamieszczonej w tym wydaniu sam Tyndale napisał: „Iehovah jest imieniem Bożym (...) Kiedy widzisz PAN wielkimi literami (chyba że zdarzy się jakiś błąd drukarski), tam w języku hebrajskim jest Iehovah (...).” „Tyndale był tłumaczem, którego należy ocenić nadzwyczaj wysoko. Pracując w niezwykle trudnych warunkach i korzystając z całej niemal ówczesnej wiedzy o językach biblijnych dokonał przekładu, który stał się wzorem dla wszystkich późniejszych tłumaczy angielskich” *(Gerald Hammond: „The Making of the English Bibie”/Powstawanie Biblii w języku angielskim / strony 42 i 43).*

Poniżej werset z Księgi Wyjścia 6:3 - The .VI. Chapter

2. AND God fpake vnto Mofes fayng vnto him: I am the Lorde,

3. and I appeared vnto Abraham Ifaac and lacob an allmightie God: but in my name Iehouah* was I not...

*** Użyto tu imienia Iehouah. Tyndale pisze także giuen (zamiast 'given'), Tiaue' (have), 'fauoure' (favor). Ci którzy czytali przekład Tyndale (kiedy został wydany), wiedzieli że Y przed spółgłoską reprezentuje dźwięk 'i' (jak w wyrazach 'Ifrael' i Ifaac'), natomiast Y przed samogłoską (jak w wyrazach 'iudge', 'lacob1 i Iehouah') reprezentuje dźwięk 'j'. Teraz już wiemy, że w przekładzie Tyndale'a Iehouah' należy czytać Jehovah (Tyndale w swoich uwagach pisze natomiast Iehovah).**

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

1537 - w niemieckim przekładzie Biblii dokonanym przez Johannesa Ecka zamieszczono imię Boże w przypisie do księgi Wyjścia 6:3. (Inne Biblie niemieckie wydawane w następnych latach zawierały to imię w tekście Księgi Wyjścia 6:3, a w **1575** - wydano w Niemczech Biblię łacińską, w której wszędzie występowało imię **Jehowa**).

Polskie przykłady:

1562 - Szymon Budny opublikował *Katechizm Nieświeski,* wspomina w nim o różnych nazwach Boga: między innymi **Jehowa** (s 183) wydany drukiem w języku białoruskim; 1563 roku - języku polskim).

1570 - Piotr z Goniądza opublikował (Węgrów) traktat *„O Trzech, to jest o Bogu, o Synu Jego o Duchu Świętym przeciwko Trójcy Sabelijańskiej”,* w którym wymienia imie Boże: „Ozeasz prorok także o tym świadczył tymi słowy: Potem nawrócą się synowie izraelscy i będą szukać **Jehowy**, Boga swego Dawida, króla swego”.

1576 - Szymon Budny wydał w Łosku traktat teologiczny *„O przedniejszych wiary chrystyjańskiej artykulech”,* w którym zamieszcza imię Boże **Jehowa**.

1563 - Biblia Brzeska - 1 raz **Jehowa**

2 Mojżeszowa 6:3 „Którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi jako Bóg wszechmocny. Alem jem nie oznajmił imienia mego **Jehowa**”.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

1572 - Biblia Nieświeska Szymona Budnego w całych Pismach Hebrajskich

Pierwsze Księgi Mojżeszowe Rozdział **2**:

4. Te (są) zrodzenia niebios i ziemie, gdy je stworzył, w dniem, którego uczynił **Jehowa** Bóg ziemię i nebiosa.

5. A jeszcze drzewo polne nie było na ziemi, i wszelkie ziele polne nie rosło, bo jeszcze nie zesłał deszczu **Jehowa** Bóg na ziemię, i człowieka nie było ku sprawowaniu ziemie.

Psalm 14:4 ...izali nie poznali wszyscy broiciele nieprawości, (że żrą) lud mój (jako) chleb (a) **Jehowy** nie przyzywają?

Psalm 18:14 ...zjawiły się potoki wodne a odkryły się fundamenty świata od latania twego **Jehowo**, od dęcia ducha gniewu twego.

Psalm 9:7 ...zakonu **Jehowin**.

Psalm l9:8... zakazy **Jehowine**.

Psalm 30:2 ... **Jehowo**, Boże rnój krzyczałem do ciebie, a uzdrowiłeś mnie.

Psalm 35:27 ...niech się wieliczy **Jehowa**, który sprzyja pokoju słudze swemu.

5 Ks. Mojżeszowa 4:35 ...Tobie (Izraelu) ukazano, abyś wiedział, iż **Jehowa** sam Bogiem, a ni masz inego oprócz niego.

5 Ks. Mojżeszowa 6:4 ...Słuchaj Izraelu (mówi Mojżesz), **Jehowa** Bóg nasz, **Jehowa** jeden, (jest).

Jeh. 2:11 ...**Jehowa** Bóg wasz (mówi Rachab), sam (jest) Bogiem na niebie z wierzchu i na ziemi ze spodku.

Jeszajasza 44:24 ...Ja **Jehowa** czynię wszystko, rozciągam niebiosa sam, rozpościeram ziemię sobą.

1574 - Nowy Testament Szymona Budnego - 11 razy Jehowa

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

1579 - **Psałterz Jana Kochanowskiego** to przetłumaczona w roku 1579 z łaciny na język polski Księga Psalmów. Słowo „przetłumaczona" jest tu jednak mocno nieadekwatne. Psałterz ten jest bowiem pisany piękną, rymowaną polszczyzną. Wydaje się, iż dzięki temu w lepszy sposób od innych tłumaczeń oddaje klimat i piękno księgi Psalmów, która przecież w oryginale jest zbiorem poezji i pieśni.

Psalm 119:

65 - Łaskawieś się ze mną obszedł wedle słów swych, **Jowa**.

108 - Bierz ofiarę ust mych, a mnie praw swych naucz, **Jowal**.

150 - Źli nade mną tuż, ale praw Twych daleko, **Jowa**.

159 - Zakon Twój miłuję, Ty też umiłuj mię, **Jowa**!

1632 - Biblia Gdańska - l raz Jehowa

2 Mojżeszowa 6:3: „Którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi i Jakóbowi w tem imieniu, żem Bóg Wszechmogący; ale w imieniu mojem, **Jehowa,** nie jestem poznany od nich".

1997 - Biblia w Przekładzie Nowego Świata - 7210 razy Jehowa

Przekłady w innych językach:

1611 - American King James Yersion - (angielski) - 4 razy Jehovah

najbardziej rozpowszechniony przekład angielski, **Authorized Yersion**. Imię Boże zamieszczono w nim **czterokrotnie** w tekście głównym (Wyjścia 6:3; Psalm 83:18; Izajasza 12:2: 26:4). W Psalmie 68:4 występuje „**Jah**". Poza tym pełne imię podano w nazwach miejscowości, jak na przykład „**Jehovah-jireh**" (Rodzaju 22:14; Wyjścia 17:15; Sędziów 6:24).

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

1871 - Elberfelder Bibel - (niemiecka) - 5792 razy Jehova

1833 - Webster Bibie - (angielski) - 11 razy Jehovah

Wyjścia 6:3 And I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, by the name of God. Almighty, but by my name **JEHOVAH** was I not known to them.

Psalmów 83:18 That men may know that thou, whose name alone is **JEHOVAH,** art the most high over all the earth.

Jeremiasza 23:6 In his days Judah shall be saved, and Israel shall dwell in safety: and this ishis name by which hę shall be called, **JEHOVAH** OUR RIGHTEOUSNESS.

Jeremiasza 32:18 Thou showest loving-kindness to thousands, and recompensest the iniąuityof the fathers into the bosom of their children after them: the Great, the Mighty God, **JEHOVAH** of hosts, is his name,

Jeremiasza 33:16 In those days shall Judah be saved, and Jerusalem shall dwell in safety: andthis is the name by which she shall be called, **JEHOVAH** our righteousness.

Amosa 5:8 (…) and poureth them out upon the face of the earth: **JEHOVAH** is his name.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

1909 Reina Valera - (hiszpański) - 50 razy Jehova

Rodzaju 7:1 Y **JEHOVA** dijo a Noe: Entra tu y toda tu casa en el arca porque L ti hę vistojusto delante de mi en esta generación.

Wyjścia 6:1 **JEHOVA** respondió a Moises: Ahora veras lo que yo hare a Faraon; porąue contnano fuerte los ha de dejar ir; y con mano fuerte los ha de echar de su tierra.

Wyjścia 6:2 Habló todavia Dios d Moises, y dijole: Yo soy **JEHOVA**.

Jan Kalwin

(1509 – 1564)

Jan Kalwin używał imienia Bożego przy komentarzu ksiąg Biblijnych łacińskiego tłumaczenia, w którym występuje PAN jako **Jehova.**

1. Et dixit **Jehova** ad Noah, Ingredere tu, et omnis domus tua arcam: quia to vidi justum coram me in aetate ista.

Również w *Institutes ofChristian Religion Calvin* używa **Jehova**, kiedy np. omawia Trójcę świętą w 13 Rozdziale pierwszej Księgi.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

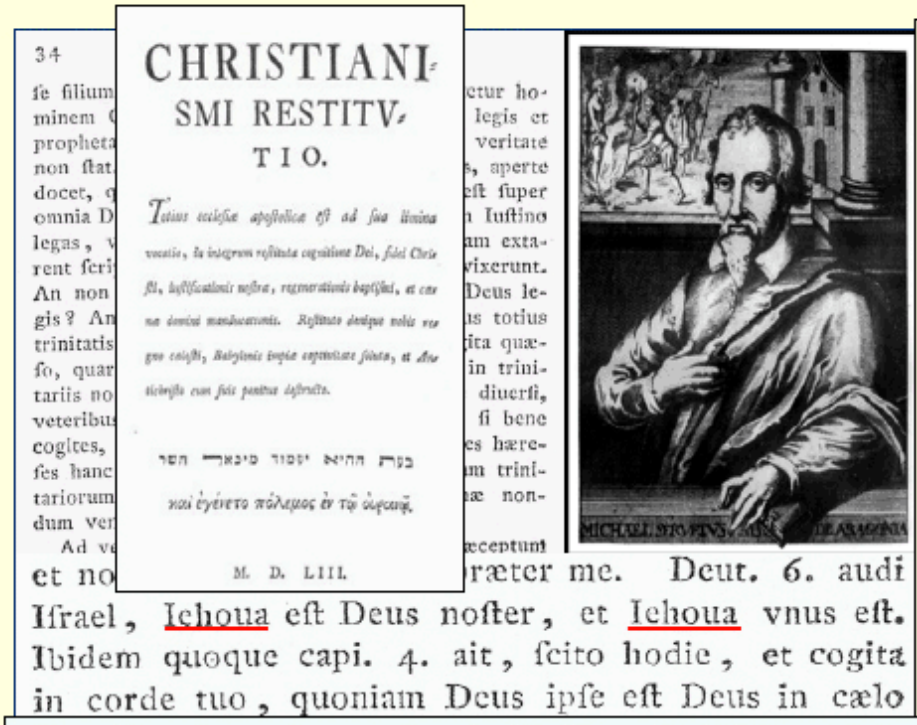

34
fe filium
minem
propheta
non flat
docet,
omnia D
legas,
rent feri
An non
gis? An
trinitatis
fo, quar
tariis no
veteribus
cogites,
fes hanc
tariorum
dum ver
Ad ve
et no

ctur ho-
legis et
veritate
, aperte
eſt ſuper
Iuſtino
um exta-
vixerunt.
Deus le-
is totius
ita quæ-
in trini-
diuerſi,
ſi bene
es hære-
m trini-
æ non-
æceptum
ræter me. Deut. 6. audi
Iſrael, Iehoua eſt Deus noſter, et Iehoua vnus eſt.
Ibidem quoque capi. 4. ait, ſcito hodie, et cogita
in corde tuo, quoniam Deus ipſe eſt Deus in cælo

Michał Serwet

Christianismi Restitutio (Odrodzenie Chrystianizmu) wydanie z 1553 r., reprint z Biblioteki Narodowej w Wiedniu

(hiszp. Miguel Servet; ur. 29 września 1511 – zm. 27 października 1553)

Spalony na stosie w Genewie.

„Jezusie, synu wiecznego Boga, zmiłuj się nade mną!”

Hiszpański teolog, lekarz i humanista. Zajmował się astronomią, meteorologią, prawoznawstwem, biblistyką, anatomią i medycyną.

Michał Serwet używał imienia Bożego Iehoua.

Poszukiwanie prawdy przez Serveta skłoniło go również do posługiwania się imieniem „Jehowa”. Kilka miesięcy po tym, jak William Tyndale wprowadził to imię do swojego tłumaczenia Pięcioksięgu, Servet wydał dzieło „De Trinitatis erroribus libri septem” (1531 r.), w którym konsekwentnie używał imienia Bożego Jehowa. W tej pracy wyjaśnił: „To imię, najświętsze ze wszystkich, (...) można zinterpretować następująco: (...), On powoduje, że się staje, ten, który sprawia, że coś powstaje, przyczyna istnienia”. Jak zauważył, „imię Jehowa może się odnosić tylko do Ojca”.

W roku 1542 Serwet wydał także słynny łaciński przekład Biblii Santesa Pagniniego. W obszernych uwagach marginesowych zawarł imię Boże. Umieścił je też w odnośnikach na marginesie przy takich ważnych fragmentach, jak Psalm 83:18, gdzie w tekście głównym pojawia się słowo „Pan”.

W swoim ostatnim dziele, „Christianismi restitutio”, Serwet napisał o imieniu Bożym, Jehowa: „Nie ma wątpliwości, (...) że w czasach starożytnych wielu wymawiało to imię” - Przebudźcie się! Maj 2006, nr 5.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Historia Imienia Bożego w Polsce - Reformacja, a wraz z nią poszukiwanie prawd biblijnych wczesnego chrześcijaństwa, dotarła do Polski bardzo wcześnie. Już w 1518 roku augustianin Gustaw Knade wygłaszał luterańskie kazania w Gdańsku. Podobnie Andrzej Samuel i Jan Seklucjan w Poznaniu, czy ks. Jakub z Ilzy w Krakowie, otwarcie występowali przeciw wszechwładzy katolickiego kleru. Pomimo edyktu toruńskiego1525 i edyktu krakowskiego 1523 roku. (A Buzek, Historia Kościoła, Warszawa 1957, s 195)

Najważniejszą datą dla badaczy tetragramu w Polsce jest rok **1546**. Wtedy to pojawiły się pisma Michała Serweta w Krakowie, w których występowało wielokrotnie imię Boże Iehoua. Były studiowane przez katolickich jeszcze wówczas scholarów pod przewodnictwem Francesco Lismaniniego, późniejszego ministra unitariańskiego, a wtedy jeszcze spowiednika Królowej Bony Sforzy, razem z innymi pismami reformacyjnymi. W 1551 roku przybył do Polski włoski arystokrata, stryj Fusta Socyna, Lelius Sozzini – właśnie w celu propagowania serwetańskiej metody studiowania Biblii. W 1558 przybył także Francesco Stancaro, pierwszy lektor języka hebrajskiego w Polsce. Również w roku 1562 z Włoch przybywa Giorgio Biandrata, późniejszy osobisty lekarz króla Jana Zygmunta i Stefana Batorego. Wszystkie te osoby pilnie studiowały Słowo Boże w poszukiwaniu prawdy, utrzymywały kontakty ze zborem kalwińskim, do którego należeli Piotr z Goniądza (zapoznany z naukami Serweta na uniwersytecie w Padwie przez swego profesora logiki Matteo Gribaldiego), Grzegorz Paweł z Brzezin i Szymon Budny późniejszy tłumacz Biblii. W roku 1569 na synodzie w Bełżycach, grupa ta zdecydowanie opowiedziała się za arianizmem, tym samym tworząc zbór Braci Polskich (grupa liczyła ok. 50 osób). (M. Hillar, From the Polish Socinian to the Americian Constitution…, t.III, nr 2/1994, s.28 – 30.)

יהוה

JHWH

JEUE

JOWA

JEHOWA

JAHWE

Wydawnictwa z użyciem Imienia Bożego Jehowa w Polsce

1562 - Szymon Budny opublikował *Katechizm Nieświeski,* wspomina w nim o różnych nazwach Boga; między innymi Jehowa, Adonai (s 183).Wydany drukiem w języku białoruskim; 1563 roku - języku polskim.

1570 - Piotr z Goniądza opublikował (Węgrów) traktat *„O Trzech, to jest o Bogu, o Synu Jego o Duchu Świętym przeciwko Trójcy Sabelijańskiej”,* w którym wymienia Imię Boże: I Ozeasz prorok także o tym świadczył tymi słowy: „Potem nawrócą się synowie izraelscy i będą szukać Jehowy, Boga swego Dawida, króla swego”.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

יהוה

JHWH

JEUE

JOWA

JEHOWA

JAHWE

1563 - Biblia Brzeska - 2 Mojżeszowa 6:3 - Jehowa

1572 - Biblia Nieświeska Szymona Budnego, w całych Pismach Hebrajskich występuje imię Boże Jehowa. Natomiast do księgi Rodzaju 3:13-16 zamieszcza uwagę marginesową, podając Imię Boże w formie Jowa

1576 - Szymon Budny wydał w Łosku traktat teologiczny *„O przedniejszych wiary chrystyjańskiej artykulech”*, w którym zamieszcza imię Boże Jehowa

1574 - Nowy Testament Szymona Budnego - 11 razy Jehowa

1579 - Psałterz Jana Kochanowskiego - Imię Boże Jowa - 119: 65,108,150,159

1619 - Katechizm Rakowski – występuje Imię Boże Jehowa

1632 - Biblia Gdańska – jeden raz Jehowa

1936 - Tadeusz Radkowski – ksiądz, katolicki biblista w wydanej przez siebie publikacji *„Hebrajskie Imiona Boże”*, broni formy „Jehowa”

1940 - Karol Wojtyła – używa Imienia Bożego Jahwe, Jehowa w napisanych przez siebie dramatach *„Hiob – drama narodowa”*, *„Jeremiasz – drama narodowa we trzech działach”* (na podstawie książki - K. Wojtyła, Poezje i dramaty, Kraków 1987, s. 293, 334)

1965 - Biblia Tysiąclecia wydanie I zawiera Imię Boże Jahwe w Starym Testamencie z wyjątkiem Psalmów

1975 - Biblia Warszawska – 2 Mojżeszowa 6:3 - Jahwe

1980 - Biblia Tysiąclecia wydanie II zawiera Imię Boże Jahwe w całym Starym Testamencie oraz w przypisie do ewangelii Mateusza 3:7

1982 - Biblia Poznańska, zawiera Tom I, II, III; w ST - Jahwe

1997 - Biblia w Przekładzie Nowego Świata - 7210 razy Jehowa

1998 - Biblia Warszawsko – Praska, ks. bp Kazimierz Romaniuk; ST – Jahwe

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imiê Bo¿e w e-Bibliach

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imiê Bo¿e w e-Bibliach - II

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

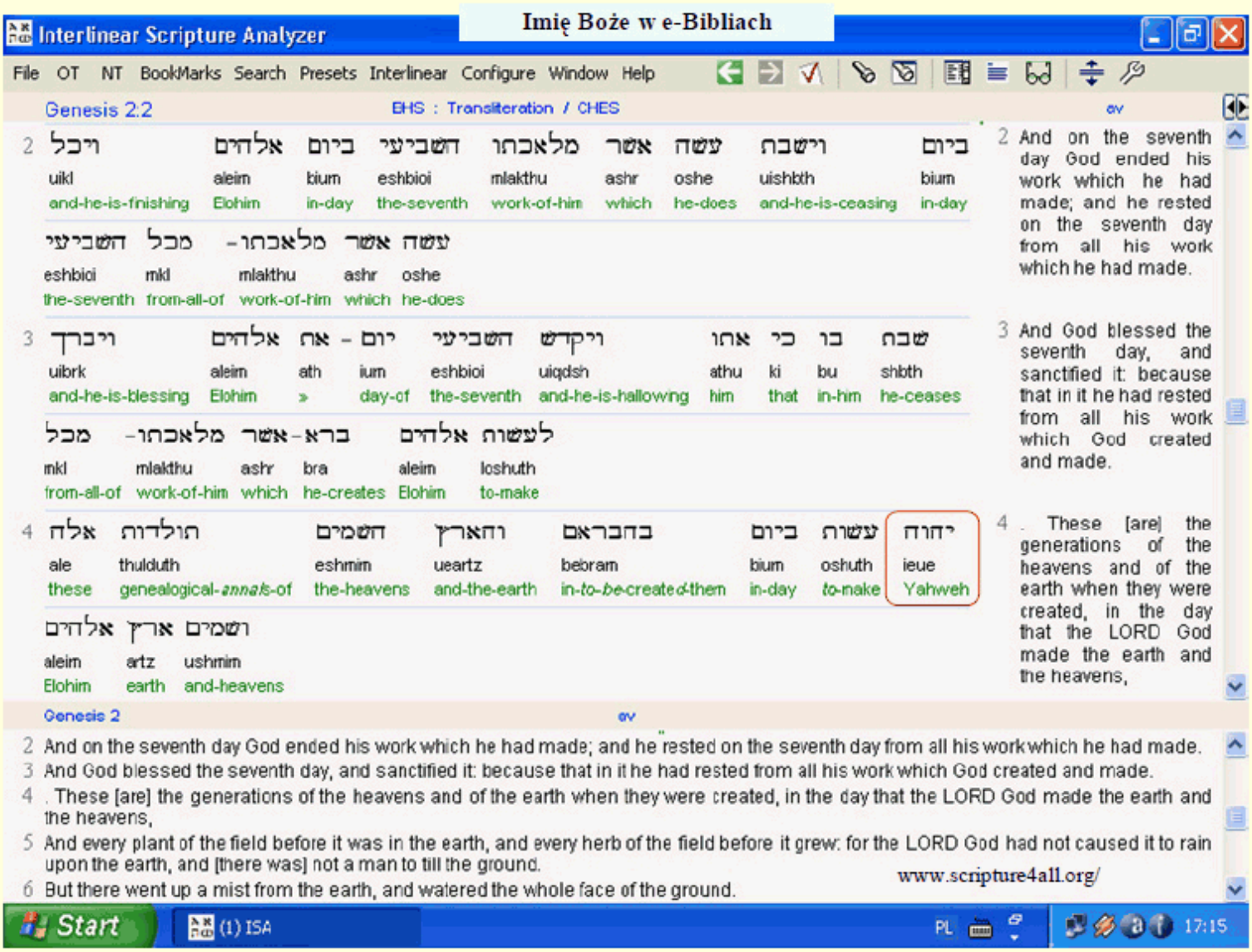

Imiê Bo¿e w e-Bibliach - III

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże Jehowa (Jahwe) w literaturze polskiej do końca XX

Alfabetycznie	*Chronologicznie*
Bogusław Adamowicz	1633 - 1700 Wespazjan Kochowski
Konstanty Ildefons Gałczyński	1798 - 1855 Adam Mickiewicz
Jacek Kaczmarski	1809 - 1849 Juliusz Słowacki
Wespazjan Kochowski	1812 - 1859 Zygmunt Krasiński
Ludwik Kondratowicz	1821 - 1883 Cyprian Kamil Norwid
Maria Konopnicka	1822 - 1893 Teofil Lenartowicz
Zygmunt Krasiński	1823 - 1862 Ludwik Kondratowicz
Teofil Lenartowicz	1823 - 1897 Kornel Ujejski
Tadeusz Miciński	1833 - 1863 Mieczysław Romanowski
Adam Mickiewicz	1842 - 1910 Maria Konopnicka
Cyprian Kamil Norwid	1846 - 1916 Henryk Sienkiewicz
Adolf Nowaczyński	1847 - 1912 Bolesław Prus
Bolesław Prus	1865 - 1940 Kazimierz Przerwa-Tetmajer
Kazimierz Przerwa-Tetmajer	1870 - 1944 Bogusław Adamowicz
Mieczysław Romanowski	1873 - 1918 Tadeusz Miciński
Władysław Sebyła	1876 - 1944 Adolf Nowaczyński
Henryk Sienkiewicz	1878 - 1957 Leopold Staff
Juliusz Słowacki	1902 - 1940 Władysław Sebyła
Leopold Staff	1905 - 1953 Konstanty Ildefons Gałczyński
Kornel Ujejski	1957 - 2004 Jacek Kaczmarski

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Bogusław ADAMOWICZ
(1870-1944)
Krew Abla do Jehowy *– (wiersz)*
Kain był pyszny i srogie miał serce,
Abel cnotliwy i godzien nagrody...
- I otoś przeklął Kaina - mordercę:
Kain, przeklęty, pobudował grody
Z żelaza... sługi ma liczne i żony,
I mnogie synów zeń idą narody...
(...)

Jacek KACZMARSKI (1957-2004)
Opowieść pewnego emigranta *–*
(wiersz, piosenka)
(...)
Jak ja powiem **Jehowie** - Za mną, **Jahwe**, stań,
Z tą Polską związanym pępowiną hańb!
Jak ja powiem **Jehowie** - Za mną, **Jahwe**, stań,
Z tą Polską związanym pępowiną hańb!
5.04.1987

Ludwik KONDRATOWICZ
(1823-1862)
(pseudonim literacki:
Władysław Syrokomla)
Stare wrota
W doli narodów, nim burza **Jehowy**
O ściany kraju uderzy w zapędzie,
Bóg najprzód miesza stary ład domowy,
Żywioły bytu porozprzęga wszędzie,
(…)

Tadeusz MICIŃSKI (1873-1918)
Białe róże krwi *... – (wiersz)*
(...)
Zaklinam go w dawne imiona anielskie -
przypomina - budzi się, jak ze snu -
uśmiecha się, jak **Jehowa**, spoza mgławicy,
a strumień piany toczy się po zoranych ustach.
(...)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

(1633-1700)

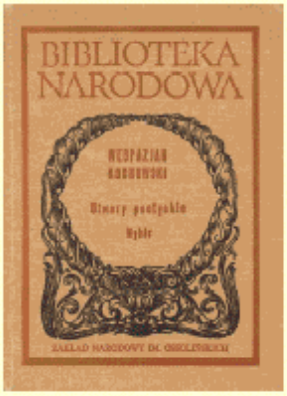

Wespazjan Kochowski
Utwory poetyckie - Wybór
Biblioteka Narodowa
Zakład Narodowy im Ossolińskich
Wrocław 1991 r
Wydanie drugie zmienione

Wespazjan KOCHOWSKI
Nieprożnujące prożnowanie –
(zbiór wierszy)
Wespazyjana z Kochowa Kochowskiego
Nieprożnujące prożnowanie ojczystym
rymem na liryka i epigramata (...)
Lyricorum polskich księgi I
(...)
Pieśń XIX
(...)
Niech się zlękną, niech się wstydzą,
Pohańbienie swoje widzą,
Niech pozna ich harda głowa,
Żeś najwyższy Ty, **Jehowa**!
(...)

Lyricorum polskich księgi II
(...)
Pieśń XXII
(...)
Bo kto wdzięcznym być za łaską się wzdryga,
Nic nadeń ziemia gorszego nie dźwiga:
Dasz psu chleba,
Gdy potrzeba,
Jako chętny
I pamietny,
Choć niemym stworzony.
Dopieroż człowiek winien z każdej miary
Wysławiać wzięte od **Jehowy** dary.
Ja-ć zamilczę
Bystrą Pilczę,
W której tonie;
W chwilę onę
Już nadzieje mało.
(...)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Zygmunt Krasiński (1812-1859)

Zygmunt KRASIŃSKI

Nie-Boska komedia – (powieść dramatyczna)

Część trzecia (...)

CHÓR PRZECHRZTÓW

Jehowa pan nasz, a nikt inny.
On nas porozrzucał wszędzie,
On nami gdyby splotami niezmiernej gadziny oplótł świat czcicieli Krzyża,
panów naszych, dumnych, głupich, niepiśmiennych.
Potrzykroć pluńmy na zgubę im - po trzykroć przekleństwo im. (...)

PRZECHRZTA

Chwil kilka jeszcze, jadu żmii kropel kilka jeszcze - a świat nasz, nasz, o bracia moi.

CHÓR

Jehowa Pan Izraela, a nikt inny.
Potrzykroć pluńmy na zgubę ludom - potrzykroć przekleństwo im. (...)

CHÓR PRZECHRZTÓW

Powrozy i sztylety, kije i pałasze, rąk naszych dzieło,
wyjdziecie na zatratę im - oni panów zabiją po błoniach,
rozwieszą po ogrodach i borach - a my ich potem zabijem, powiesim.
- Pogardzeni wstaną w gniewie swoim, w chwałę Jehowy się ustroją;
słowo Jego zbawienie, miłość jego dla nas, zniszczeniem dla wszystkich.
Pluńmy potrzykroć na zgubę im, potrzykroć na zgubę im, potrzykroć przekleństwo im! (...)

PRZECHRZTA

na stronie

Bluźnierce Jehowy, po trzykroć pluję na zgubę wam. (...)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Zbiór zawierający:
1. Psalmy Przyszłości
(I. Psalm Wiary, II. Psalm Nadziei,
III. Psalm Miłości,
IV. Psalm Żalu, V. Psalm Dobrej Woli)
- wydane:
Nakładem i drukiem Wilhelma
Zukerkandla.
Złoczów
Zbiór wydany prawdopodobnie w 1892 r.

ZYGMUNT KRASIŃSKI.

PSALMY PRZYSZŁOŚCI.

Złoczów.
Nakładem i drukiem Wilhelma Zukerkandla.

Psalmy Przyszłości *– (psalmy)*
(...)
IV. Psalm Żalu
Część I
(...)
Jakbym zląkł się - na stolicy
Z gwiazd i tęcz, Bogarodzicy
Widnej w widzeń błyskawicy
A mówiącej sprośne słowa,
- Samby zląkł się i **Jehowa**! -
Tak się lękam i truchleję,
Kiedy w polsce spaść ma dzieje
Mord i srom!...
Lepszy grom!
(...)

Część II
Moc **Jehowy** - nie gniew,
Zlana z myślą Chrysta,
W jeden wiew
Iskra wiekuista,
Wiew bez końca
Wskroś przez ziemie - słońca -
I oddech ten
Taki jak sen, -
I przepływa
I porywa
I ciągnie za sobą
Okryte żałobą
Wszystkie wieki
Jak kaleki,
Jak trupów rząd
Gwar - jęk - i szum -
Wlecze się tłum: -
Będzie sąd! -
(...)
Część III
(...)
Bez koron na głowie,
Lecz z rózgą ze stali, -
I służą **Jehowie**,
Lub z schizmy powstali!
(...)

Krasiński - \"Psalmy Przysz³o¶ci\"

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Maria KONOPNICKA

MOJŻESZ

Odszedł, jak przyszedł — w gromach.
— Panie... Panie...
Wróć się, odwołaj w błyskach i piorunach
Ognistej klątwy gorejące słowo,
Które nad moją przerażoną głową
W wichrach przelata — i w płomiennych łunach
Grzmi po przepaściach niebios: „Niech się stanie!"
Wróć się, o Panie!...
...Oto się oddala
Na czterech wichrach spętanych jak konie
W błysk, który w dłoniach dzierży piorunowy,
A za nim chmura jak czara z korala,
Z której ogniste węże piją, płonie
Od skier skrzesanych złotymi podkowy...

Ucichło. Tylko pustynia łkająca
Tarza się w bólach jako lwica płowa,
Co ma porodzić lwa, króla tych piasków...
A blade widmo umarłego słońca
W koronie swoich przygaszonych blasków
Z grobu chmur czarnych powstaje...
— Jehowa!...

Jehowa!... Wróć się!...
Cisza. Z burzy proga
Pan wstąpił w wiecznych błękitów swych gmachy
I tylko w dali mdlejące przestrachy
Niosą tęczowy płaszcz Boga.

Maria Konopnicka
POEZJE
(wiersz pod tytułem:
MOJŻESZ)
Czytelnik
Warszawa 1969 r.
Wydanie trzecie
Nakład 38 155 egz.

(1842-1910)

Mojżesz – *(wiersz)*

(...)
Ucichło. Tylko pustynia łkająca
Tarza się w bólach jako lwica płowa,
Co ma porodzić lwa, króla tych piasków...
A blade widmo umarłego słońca
W koronie swoich przygaszonych blasków
Z grobu chmur czarnych powstaje...
- **Jehowa**!...
Jehowa!... Wróć się!...
Cisza. Z burzy proga
Pan wstąpił w wiecznych błękitów swych gmachy
I tylko w dali mdlejące przestrachy
Niosą tęczowy płaszcz Boga.
(...)
Z sennych namiotów dolata westchnienie...
Do stóp mych gwiazda zabłąkana spada...
W szumach się orłów porywa gromada...
W dali gdzieś łuna gore piorunowa...
Oto czuję twoje tchnienie...
Idziesz...
Jehowa!... **Jehowa**!...

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

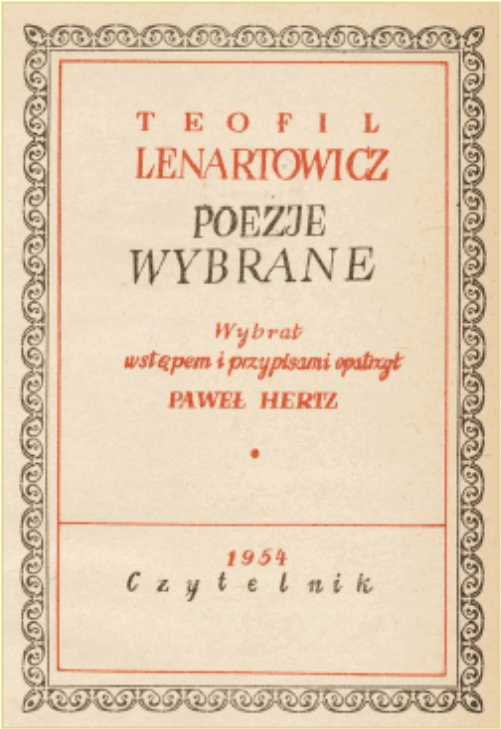

Teofil Lenartowicz
Poezje Wybrane
Czytelnik
Warszawa 1954 r.
Nakład 10 175 egz.
Strona 265, 266

Teofil LENARTOWICZ

***Izrael** – (wiersz)*

Jehowa mocny, strzeż, żeby dzieci tej ziemi
Nie poszły z Polski precz, jak my z Jerozolimy,
By studni ludy swych nie zamknęły przed niemi,
Gdy środkiem wielkich miast iść będą te pielgrzymy;
A tu z zaułków ulic i spod miejskich ratuszy,
Od placów głupi lud i spod budy okrytej,
Co oni widzą? nic... co im nakładą w uszy,
Kamienie wezmą rwać a krzyczeć: "Jezuity!..."
Jehowa, nie daj to, by oczy me widziały,
Jak strasznie miejskie psy ich szarpać będą szaty;
I tak, niestety, już po Europie całej
Co Polak - biedny, ach! - to jakby trędowaty,
I kamień ostry nań i brudna leci ślina;
Niech ten przepadnie dzień i niech się nie zaczyna.

(...)
Królowie, dla was śmierć i ludy dla was krzyczą,
I zrozpaczeni wy, lecz Pan wybrane zbierze
I oni wezmą świat i ziemię odziedziczą,
Za nami mury miast, za nami pójdą wieże,
Jehowah! ach **Jehowah**!
Elohim Sabaoth, ach! Ach

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

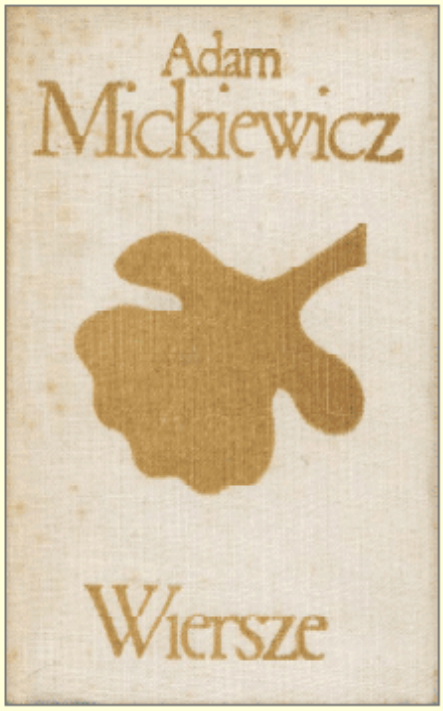

Adam Mickiewicz
Wiersze
(wiersz pod tytułem:
Hymn na dzień zwiastowania N. P. Maryi)
Biblioteka Klasyki Polskiej i Obcej
Spółdzielnia Wydawnicza "Czytelnik"
Warszawa 1972 r.
Wydanie piąte
Nakład 100 290 egz.

(1798-1855)

Adam MICKIEWICZ

Hymn na dzień Zwiastowania N. P. Maryi – *(wiersz)*

Pokłon Przeczystej Dziewicy!
Nad niebiosa Twoje skronie,
Gwiazdami Twój wieniec płonie
Jehowie na prawicy.
(...)
Pójrzal **Jehowah** i w Niej upodobał sobie;
Pękły niebios zwierciadła,
Biała gołąbka spadła
I nad Syjonem w równi trzyma skrzydła obie,
I srebrzystej pierzem tęczy
Niebianki skronie uwięczy.
(...)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

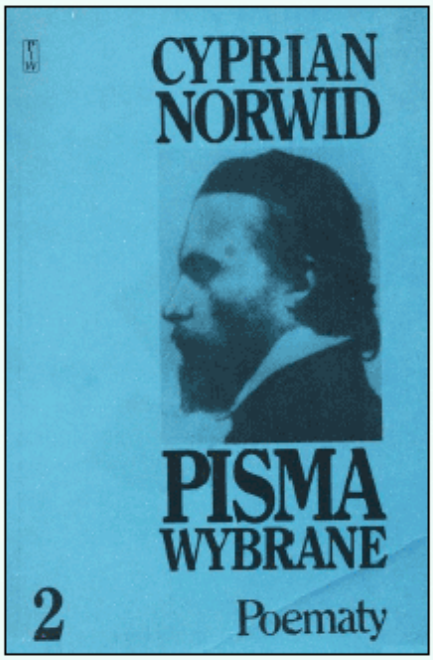

Cyprian Norwid
Pisma Wybrana 2
Poematy
Państwowy Instytut Wydawniczy
Warszawa 1983 r.
Wydanie trzecie, zmienione
Nakład 100 000 egz.

Cyprian Kamil NORWID
Pól-listu *(list, poezja i polemika)*
(…)
Słowotwór
Druk - g o c k a litera,
Litera umiera...
Tyś rzekł, o! Panie.
Jehowo, **Jehowo**,
Wracamy w Twe Słowo:
My bo Słowianie.
To słowo w bez-mowie,
Choć z niego przysłowie
I zmartwychwstanie!...
(...)

Rzecz o wolności słowa *– (poemat, dramat)*
Rozdział dwunasty (...)
Dziejów sąd ma u siebie tę straszną potęgę,
Że może słowa nie rzec i utworzyć księgę,
Skoro nie gwałcąc zdania ani rzeczy biegu,
Postawi tylko trumnę przy trumnie w szeregu,
A wiatr kątami owych zaświśnie w te słowa:
„Nie rzekłem nic... czytajcie! co zmówił **Jehowa**!”(...)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Władysław Sebyła
Poezje zebrane
Państwowy Instytut Wydawniczy
Warszawa 1981 r
Wydanie pierwsze
Nakład 4 000 + 315 egz

Władysław SEBYŁA

Jehowa – *(wiersz)*

(...)

Byłeś panem ponad ziemią, niebem, morzem...
W pas kłaniały ci się zioła, zboża, dęby;
Teraz kłamią i mordują w imię boże,
Oszukują, wycierają sobie gęby. (...)

Adolf Nowaczyński
Małpie zwierciadło
wybór pism satyrycznych
Tom I - (1897-1904)
Wydawnictwo Literackie
Kraków 1974 r
Wydanie pierwsze
Nakład 5 000 + 283 egz

Adolf NOWACZYŃSKI

Skotopaski sowizdrzalskie - *(zbiór aforyzmów i satyr staropolskich)1904*

(...)

Od **Jehowy** począwszy każdy artysta znajduje na początku tylko chaos.
Rzadko który jednak ma ostatniego dnia czas spoczynku.

(...)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Bolesław PRUS
(właściwie Aleksander Głowacki)
Faraon *- (powieść historyczna)*
(...)
Rozdział dwudziesty
(...)
Purpurowa kotara na ołtarzu zachwiała się,
a jej fałdy przybrały taką formę,
jak gdyby spoza niej chciał wyjść człowiek.
- Bądźcie świadkami - wołam zmienionym głosem Chaldejczyk
- niebieskie i piekielne moce.
A kto by nie dotrzymał umowy albo zdradził jej tajemnicę, niech będzie przeklęty...
- "Przeklęty!..." - powtórzył jakiś głos.
- "I zniszczony..."
- "I zniszczony..."
- W tym widzialnym i tamtym niewidzialnym życiu.
Przez niewysłowione imię **Jehowa**, na dźwięk którego ziemia drży,
może cofa się, ogień gaśnie, rozkładają się elementy natury...
(...)

Bolesław PRUS
(1847 – 1912)

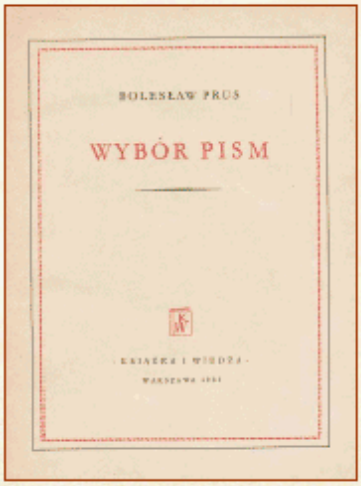

Aleksander Głowacki
Wybór Pism
Książka i Wiedza
Warszawa 1951 r.

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

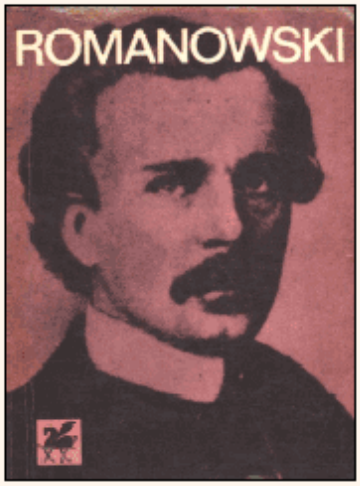

Mieczysław Romanowski
Poezje Wybrane
Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza
Warszawa 1974 r
Wydanie pierwsze
Nakład 5 000 + 305 egz

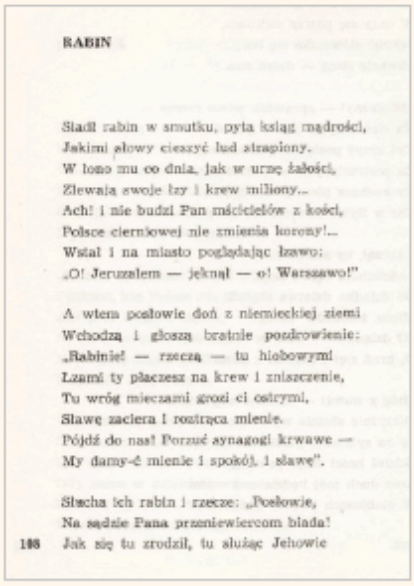

RABIN

Siadł rabin w smutku, pyta ksiąg mądrości,
Jakimi słowy cieszyć lud strapiony.
W łono mu co dnia, jak w urnę żałości,
Zlewają swoje łzy i krew miliony...
Ach! i nie budzi Pan męczenników z kości,
Polsce ciernistej nie zmienia korony!...
Wstał i na miasto poglądając łzawo:
„O! Jeruzalem — jęknął — o! Warszawo!"

A wtem posłowie doń z niemieckiej ziemi
Wchodzą i głoszą bratnie pozdrowienie:
„Rabinie! — rzeczą — tu hiobowymi
Łzami ty płaczesz na krew i zniszczenie,
Tu wróg mieczami grozi ci ostrymi,
Sławę zaciera i rozrtrąca mienie.
Pójdź do nas! Porzuć synagogi krwawe —
My damy-ć mienie i spokój, i sławę".

Słucha ich rabin i rzecze: „Posłowie,
Na sądzie Pana przeniewiercom biada!
Jak się tu zrodził, tu służąc Jehowie
Zginę, gdy zginie braci mych gromada".

108

Mieczysław ROMANOWSKI
Rabin *- (wiersz)*
(...)
Słucha ich rabin i rzecze: „Posłowie,
Na sądzie Pana przeniewiercom biada!
Jak się tu zrodził, tu służąc **Jehowie**
Zginę, gdy zginie braci mych gromada".
„Rabinie! - poseł niemiecki odpowie -
Nie miotaj darów, które-ć kraj nasz składa;
Zważ: przyjaciółmi nam królowie świetni,
A przy tej Polsce kto stoi?"
"Szlachetni".
1862

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

(1809-1849)

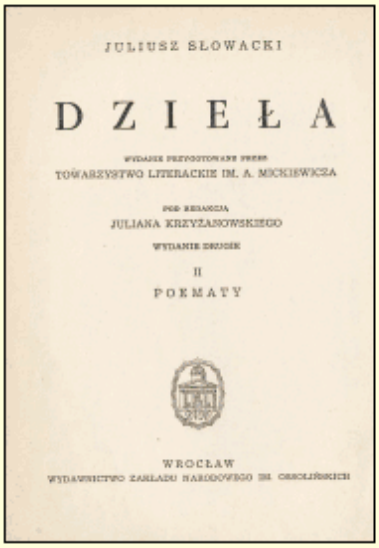

Juliusz Słowacki
DZIEŁA
Tom 2
POEMATY
Wydawnictwo Zakładu Narodowego
im Ossolińskich
Wrocław 1952 r
Wydanie drugie
Nakład 30 300 egz

Juliusz SŁOWACKI
Anhelli - *(poemat)*
(...)
Rozdział czternasty
Około więc onego czasu, gdy ziemia zaczyna się od słońca odwracać i zasypia w ciemnościach.
Zawołał **Jehowa** dwa odwieczne cherubiny przed tron swój i rzekł: Idźcie na równinę Syberii.
A patrząc w światło boże zrozumieli aniołowie, jaką była wola Pana,
i zeszli w krainę mglistą ukrywszy w sobie światłość.
I przyszli na miejsce, gdzie była posieleńców szopa,
lecz nie znaleźli śladu jej, wicher ją był bowiem powalił.
(...)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

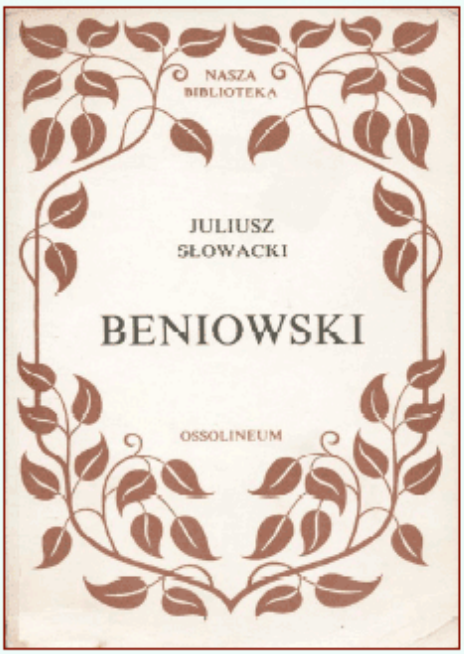

Juliusz Słowacki
Beniowski
Zakład Narodowy im. Ossolińskich
Wrocław 1985 r.
Tekst według wydania tomu V
Dzieł wszystkich Słowackiego
(Wrocław 1954)

Nakład 200 000 egz.

Juliusz SŁOWACKI

Beniowski – *(poemat)*

Pieśń trzecia(...)

"I niechaj będzie jakoby stoletnie...
Lecz nie... O! Boże! nie słuchaj, **Jehowa**."
Tu zamilkł: oczy mu błyszczały świetnie
I pięknym srebrem uwieńczona głowa
Pośród głów młodych błyszczała szlachetnie
Jak księżyc, kiedy się nad rankiem chowa
Za morze, albo za Egejskie skały;
Nadzwyczaj wtenczas smutny, wielki, biały... (...)

Pieśń piąta (...)

Znajdzie - ja sądzę, że znajdzie - i życzę
Ludziom małego serca, kornej wiary,
Spokojnej śmierci. - **Jehowy** oblicze
Błyskawicowe jest ogromnej miary!
Gdy warstwy ziemi otwartej przeliczę
I widzę koście, co jako sztandary
Wojsk zatraconych, pod górnemi grzbiety
Leżą - i świadczą o Bogu - szkielety -
Widzę: że nie jest On tylko robaków
Bogiem, i tego stworzenia, co pełza. (...)

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

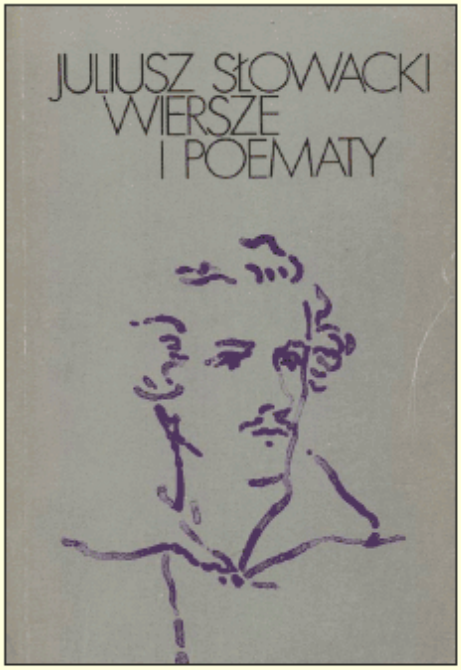

Juliusz Słowacki
Wiersze i Poematy
Instytut Wydawniczy
Związków Zawodowych
Warszawa 1988 r.
Wydanie szóste
Nakład 99 780 + 220 egz

Godzina myśli – *(poemat)*

Głuche cierpiących jęki, śmiech ludzi nieszczery
Są hymnem tego świata - a ten hymn posępny,
Zbłąkanymi głosami wiecznie wniebowstępny,
Wpada między grające przed **Jehową** sfery
Jak dźwięk niesfornej struny. Ziemia ta przeklęta,
Co nas takim piastunki spiewem w sen kołysze.
Szczęśliwy, kto się w ciemnych marzeń zamknął ciszę,
Kto ma sny i o chwilach prześnionych pamięta. (...)

Na drzewie zawisł wąż ... – *(wiersz)*

Na drzewie zawisł wąż,
I rzekł szatan do Ewy:
"Patrz, pod ciemnymi drzewy
We śnie leży twój mąż.
"Jemu mówił **Jehowa**
Tajemnicę stworzenia
Ze świata i z promienia,
Z miłości i ze słowa.
"Ja ci dam tajemnicę
Duchów, **Jehowy** sług,
Że Duch w Trójcy to Bóg
Słowo - trzy błyskawice. (...)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

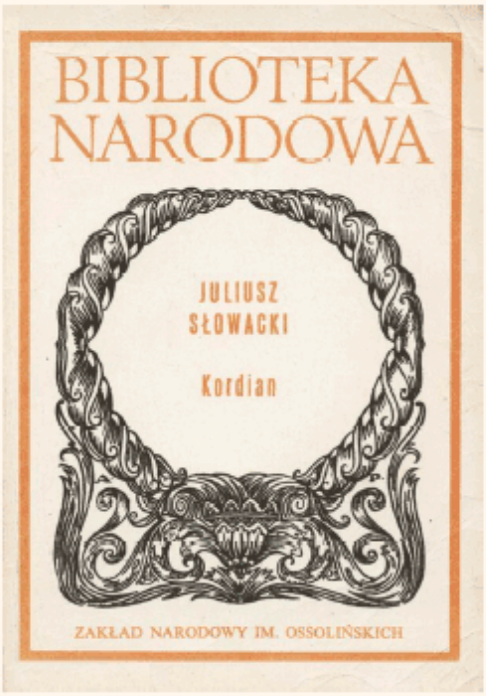

Juliusz Słowacki
Kordian
Zakład Narodowy Imienia Ossolińskich
Oddział Warszawa 1986 r.
Wydanie siódme
Nakład 200 000 egz

Kordian – *(dramat)*
Przygotowanie (...)
Archanioł
Onego czasu, jedna z gwiazd wiecznego gmachu
Obłąkała się w drodze, jam ją zgonił lotem,
Czułem w dłoni jej serce bijące z przestrachu,
Jak serce ptaka ludzkim dotkniętego grotem;
I drżącą położyłem przed tronem **Jehowy**.
A Bóg rzekł do mnie świato-tworzącemi słowy:
Krew ludzka skrzydła twoje rumieni.
Padłem twarzą na Boskie podnoże,
Na proch gwiazd, na kobierce z promieni...
Boże! Boże! Boże! (...)
Akt trzeci (...)
Scena czwarta (...)
Lecz dajcie mi w ręce zamiast trzymać berło
Niechaj piastuję siłę olbrzymią narodu!
A koronę **Jehowy** przyozdobię perłą
Ludu zmartwychwstałego... Dajcie mi się w ręce!
Ani mię duma wstrzyma, ani sny zwierzęce,
Póki długiej wolności nie zaszczepię wieki,
Niechaj się sen do moich powiek nie przybliża. (...)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

(1846-1916)

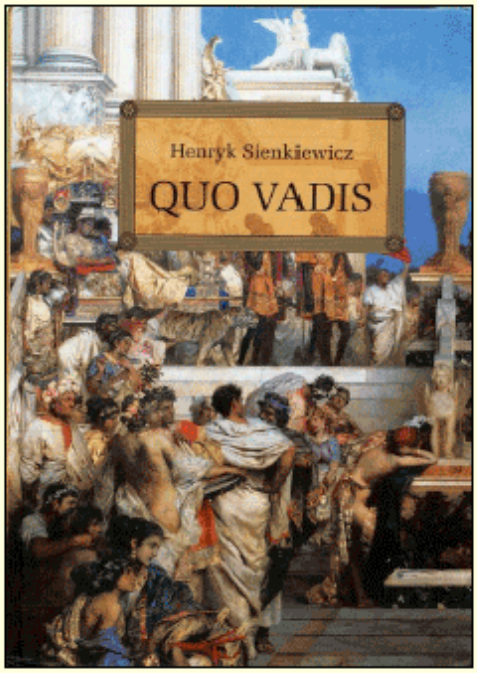

Henryk Sienkiewicz Qou vadis
Wydawnictwo GREG Kraków

Henryk SIENKIEWICZ
Quo Vadis *- (powieść)*
(...)
Rozdział pięćdziesiąty
(...)
Kapłani pobledli jeszcze mocniej; starszy znów zabrał głos:
- Słowa twoje, panie, są słodkie, jak grono winnej macicy
i jako figa dojrzała,
albowiem **Jehowa** napełnił dobrocią serce twoje.
Lecz poprzednik ojca twego, cezar Kajus, był okrutnikiem,
a jednak wysłańcy nasi nie nazywali go bogiem, przekładając śmierć samą nad obrazę Zakonu.
- I Kaligula kazał ich rzucić lwom?
- Nie, panie. Cezar Kajus uląkł się gniewu **Jehowy**.
I podnieśli głowy, albowiem imię potężnego **Jehowy** dodało im odwagi.
Ufni w moc jego, śmielej już patrzyli w oczy Nerona.
(...)

Sienkiewicz Henryk

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Kazimierz PRZERWA-TETMAJER

Nowina - (wiersz)
(...)
A tam: Jehowa... Bóg, co stworzył słońce,
utwierdził gwiazdy na niebieskim sklepie
i stworzył glistę pełzającą w stepie,
i stworzył lilię, i z dumną postawą
stworzył człowieka na swe podobieństwo,
i rzucił w raju na niego przekleństwo,
i za żywota cel dał mu swe prawo...
(...)
W całej twej dumie i całej twej sile
w obliczy Jego jesteś mniej niż owy
płód ziemi, który depce twoja noga -
jesteś igraszką, źdźbłem w rękach Jehowy!
(...)
Miłość poczęła go - do tej Miłości
wróci... Już nie drży przed groźnym Jehową:
Ten Bóg, co dziś się objawia ludzkości,
Błogosławieństwem i Łaską jest cały...
(...)
Patrz, o Jehowo! Patrz!... Czyś tam przed wieki
krążąc w bezmiarze widział to Widzenie!?
(...)

Przebudzenie Jehowy - (wiersz)

Jehowa się przebudził i spojrzał dookoła:
wszystko było, jak wówczas, gdy zamknął powieki
przed czasem, który tylko On sam zmierzyć zdoła.
(...)
Zasłoń ramieniem pierś Twą, nim zaśniesz,
Jehowa,
niech złom planety w serce się Twoje nie wwierci,
bo każdy pył jej w sobie tyle jadu chowa,
że, nieśmiertelny, próżno z bólu zwalczał śmierci!...

Kazimierz Przerwa-Tetmajer
1865 - 1940

Poezje
Państwowy Instytut Wydawniczy
Warszawa 1980 r.
Wydanie pierwsze
Nakład 15 000 + 300 egz

Sen Rzeczywisty - (wiersz) (...)
Wszyscy zwieszoną mieli na pierś głowę
i szli powoli. Przed pochodem owem
dwaj starcy: jeden, jak sobie Jehowę
wyobrażamy - - kto drugi był, nie wiem?...
Orszak w milczeniu sunął się grobowcem
w jakąś głęboką i ciemną ulicę...
Nagle Jehowa wzniósł w górę prawicę
i dym się skłębił gęściej nad zarzewiem,
a płomień buchnął złotym słupem w górę,
miecąc na wieżę blasków błyskawice
i na strop ciemny purpurę. (...)
Lecz znów wzniósł rękę Jehowa do góry
i znów tak samo trąby zahuczały,
i pierwszy obraz powtórzył się cały - -
i rękę dźwignął znowu starzec wtóry,
i wstrzymał wszystko... Lecz gdy po raz trzeci
Jehowa znak dał, a w oczach mu świeci
skra złowróżąca: starzec ów już ręki
nie wzniósł i spojrzał tak ku orszakowi,
jakoby rzec chciał: Oto się już moja
moc wyczerpała... (...)
Zaś ci, co byli za Jehową, chcieli
jakoby biec tam, gdzie w ziemskiej gardzieli
ich nadzy bracia w płomieniach ginęli...
Ale Jehowa rozpostarł ramiona,
a moc z nich biła wielka, nieskończona,
nieprzejednana i niezwyciężona...
I spuścił ręce, i w ulicę ową
wiódł niemy orszak... Tu wszystko ściemniało - -
ogień gdzieś zniknął z nagą rzeszą całą,
tylko widziałem jeszcze za Jehową
idący orszak długo i słyszałem
jeszcze trąb grzmoty brzmiące coraz ciszej - -
aż wreszcie nic już nie mąciło ciszy
i ciemno stało się w przestworzu całkiem.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Kornel UJEJSKI
(1823-1897)
***Hagar na puszczy** - (wiersz)*

Od słońca pożaru szczerniała mi głowa,
A wkoło pustynia; - do Ciebie, Jehowa,
Podnoszę płaczący mój głos
Spraw Panie! by niebo nade mną wychłódło,
I skały granitu zmień, Panie, na źródło,
A piasek czerwony na wrzos.
I nigdyż, Jehowa! i nigdyż do zgonu
Nie ujrzę już dolin kwiecistych Hebronu,
Ni miejsca, gdzie pan mój i ród?
(...)
Jehowa! Jehowa! on krzyknął, on pada!
I usta spalone do ust mych przykłada,
A żar z nich wyciąga miast tchu.
Przed głosem, przed moim,
czyś zaparł niebiosy?
Jehowa! Jehowa! och wody, och rosy,
Kropelki, kropelki choć dżdżu!

Leopold STAFF
(1878-1957)
***S. W.** - (wiersz)*

In Memoriam
(...)
Kiedy Polsce męczeńskiej, a nie tracącej nadziei,
Jako z rąk ascetycznych przeświętej twej Salomei,
Upuszczona, wypadła złota, królewska korona,
A Ojczyzny duch wznosząc krwawe w stygmatach ramiona
Wił się, jako u boku onej wybranej wśród mniszek
W krzaku cierni cierpiący boleśnie święty Franciszek:
Tam naprzeciw, wśród gromów i wśród twórczego burz Słowa,
Nowy świat już wylaniał stwórca, potężny Jehowa,
I zwalczony jest chaos i starych piekieł zasadzki
Wśród hejnału, co trąbi na triumf z Wieży Mariackiej!

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

(1905 – 1953)

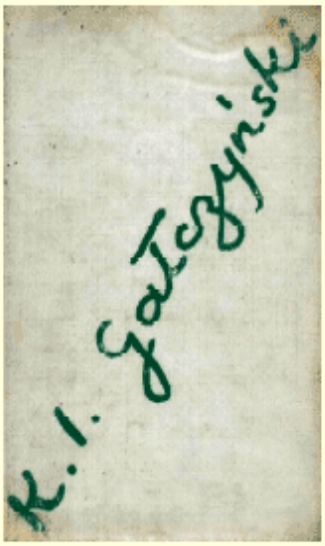

Konstanty Ildefons Gałczyński
Dzieła w pięciu tomach
Tom I – Poezje, Czytelnik,
Warszawa 1979 r.
Nakład 50 290 egz.

Konstanty Ildefons **GAŁCZYŃSKI**
Ulica szarlatanów *(wiersz)*
(...)
Wymyślili swe tablice szmaragdowe.
Krwią dziewicy wypisali charaktery.
Strachy w liczbach: 18, 3 i 4.
Przeklinamy Jezu-Chrysta i **Jehowę**.

Ulica szarlatanów

Szarlatanów nikt nie kocha.
Zawsze sami.
Dla nich gwiazdy świecą w górze
i na dole.
W tajnych szynkach piją dziwne
alkohole.
I wieczory przerażają
bluźnierstwami.

Wymyślili swe tablice
szmaragdowe.
Krwią dziewicy wypisali
charaktery.
Strachy w liczbach: 18,
3 i 4.
Przeklinamy Jezu-Chrysta
i Jehowę.

Szarlatani piszą księgi
o papieżach.
Zawsze w nocy mówią źle o
Watykanie.
Zawsze w nocy słychać szklane,
szklane łkanie:
płaczą gwiazdy zaplątane
w szkła na wieżach.

Kiedy miesiąc umęczony
wschodzi na nów,
alkohole z przerażenia
drżą słodyczą.
Nic pomogą alkohole:
W nocy krzyczą
łzy fałszywe szmaragdowych
szarlatanów.

72

Ga³czyński - poeta

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Bogusław Adamowicz -
ur. 13 stycznia 1870 r. w Mińsku, zag. w 1944 r. - poeta, prozaik oraz malarz okresu Młodej Polski. Twórca poezji patriotycznej, symbolizmu, impresjonizmu i parnasizmu.

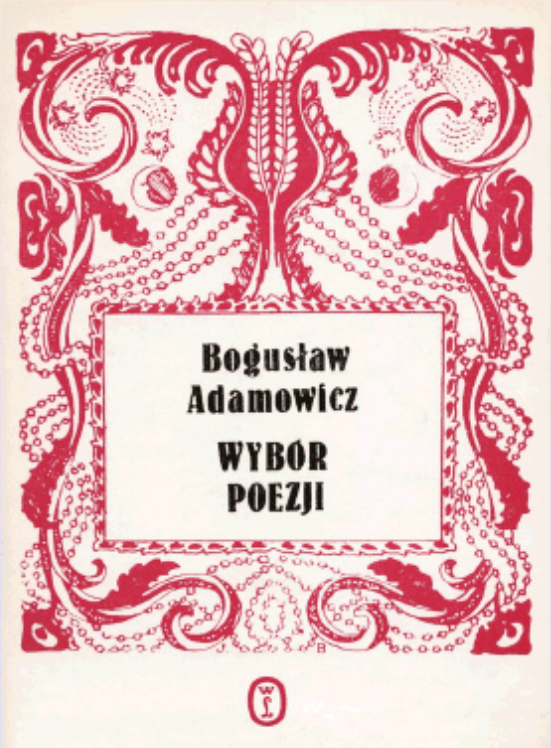

Biblioteka Poezji Młodej Polski
Wydawnictwo Literackie
Kraków - Wrocław 1985

Góra Mitrydata /fragmenty/

- O Agni, o prawieczne Fatum, o Jehowo,
Uciszcie szał zagłady, wy, coście stwarzali!...

/str. 216/

Krew Abla do Jehowy /fragmenty/

Kain był pyszny i srogie miał serce,
Abel cnotliwy i godzien nagrody...
- I otoś przeklął Kaina - mordercę:

Kain, przeklęty, pobudował grody
Z żelaza... sługi ma liczne i żony,
I mnogie synów zeń idą narody...

/str. 216/

Nie wiadomo dlaczego /fragmenty/

W górskie schodzę wąwozy, zaglądam w szczeliny
Skał, przetrząsam jaskinie, i błądzę jałowo,
I gubię się, i szukam jakiejś okruszyny

Tworzywa spod Twej kielni odprysłej, Jehowo,
W dniu, gdyś stawiał firmament... - by w gwiazdy na nowo
Dźwigać gmach mego serca, co pada w ruiny!

/str. 216/

Adamowicz Bogus³aw - Krew Abla do Jehowy

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Aspis Bogumił -
ur. 1842 r., Tuszów k. Lublina, zm. 1898 r.,
Włocławek - poeta dramatopisarz i postromantyk.

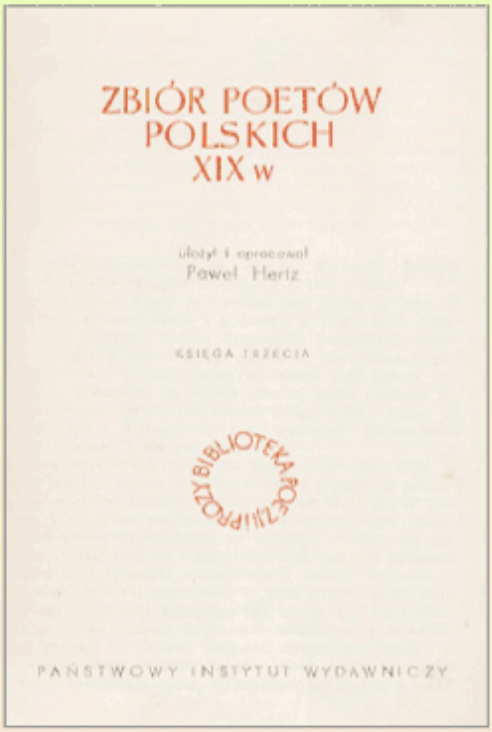

Zbiór Poetów Polskich XIX w
Księga Trzecia
Biblioteka Poezji i Prozy
Warszawa 1962

Salvater /fragmenty, str. 729/

Że często tam Bóg zwie się nie Bóg, lecz **Jehowa**,
Rozum zwie się tam jakimś fernunftem, ja - jaźnią.

Sulamita II Pieśń Jonatana /fragmenty, str. 738/

Lecz śliczną tak nie na to z rąk **Jehowy**
Mąż dziewkę wziął, by z nią jak z żoną żył.

Stefan January Giller -

ur. 1834 r. w Opatówku pod Kaliszem, zm. 1918 r.,
Opatówek - poeta, powieściopisarz, nauczyciel.

Dusza /fragmenty, str. 442/

Więc myślę nieraz, że się nad nią w końcu
To jasne słońce koniecznie użali:
Spuści promienie w rany i zapali
Całą na gwiazdę... tę zaś aniołowie
Wezmą i przypną do płaszcza **Jehowie**,
Do płaszcza chwały, a dla ogni skrzystych,
Gdzieś na uboczu, gdzieś w fałdach cienistych...

Aspis Bogumi³ - postromantyk

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

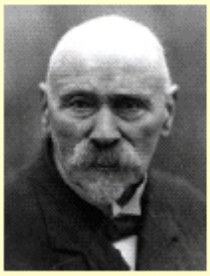

Aleksander Kraushar (pseud. Alkar) - ur. 1843 r. w Warszawie, zm. 1931 r. w Warszawie - polski adwokat, historyk, publicysta, poeta, działacz kulturalno-oświatowy pochodzenia żydowskiego.

Język Niedoli /fragmenty, str. 442/

Język Mojżesza - to głos Jehowy...

Szekspir - w myśl wnika głęboko...

Dante - ekstazy przemawia słowy...

Tołstoj - to serc ludzkich oko...

Zbiór Poetów Polskich XIX w
Księga Trzecia
Biblioteka Poezji i Prozy
Warszawa 1962

Wiktor Teofil Gomulicki (pseud. Fantazy) - ur. 1848 r. w Ostrołęce, zm. 1919 r. w Warszawie - poeta, powieściopisarz, eseista, kolekcjoner. Jeden z najważniejszych twórców polskiego pozytywizmu.

El Mole Rachmim... /fragmenty, str. 930/

Między ziemią i niebem nie było zawiści -

Twarz Jehowy patrzyła z góry uśmiechnięta,

Błogosławiąc dolinę, ludzi i jagnięta;

Tłum wiernych szeptał modły i kłaniał się Panu,

W powietrzu pływał zapach nardu i szafranu,

Strumień jak wąż rozwijał srebrnołuskie sploty -

A gwiazdy tak błyszczały jak szabaśnik złoty...

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Joanna Kulmowa

(ur. 25 marca 1928 w Łodzi) - polska poetka, prozaik, autorka utworów scenicznych oraz książek dla dzieci i młodzieży, reżyser.

Czytelnik. Warszawa 1962

Kradzione /fragmenty, str. 102/

Z tych skrawków, co je znajdzie przy nas
On sobie świat poprzypomina
i weźmie wszystko od złodziei,
i po kawałku całość sklei.
Trzeba nam dzielić się z Jehową,
On ciągle stwarza świat na nowo.

Noe /fragmenty, str. 31/

Będziesz wołał: „Hej, bawoły! Krowy!",
a nie wyjdą z imieniem Jehowy.

Zielony Rabin /fragmenty, str. 72/

To, co mi dał Jehowa,
to omszała zielenią głowa.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Zbiór Poetów Polskich XIX w
Księga Trzecia
Biblioteka Poezji i Prozy
Warszawa 1962

Włodzimierz **ZAGÓRSKI** -

ur. 1834 r. we wschodniej Galicji, zm. 1902 r. w Warszawie, pseudonim „Chochlik", „Publikola" - polski pisarz, popularny satyryk, prozaik, publicysta. Oficer austriackiej armii.

Historia patriarchy Noego

Przeminął potop - Noe dank
Jehowie ofiarował
I obręcz z próżnej beczki zdjął,
I Panu ją darował.
A Pan - ofiarę przyjął rad
I nakrył tą obręczą
Przepaście chmur w przymierza znak
I obręcz ta - jest tęczą.

/fragmenty, str. 445/

Marian Korwin **KOCHANOWSKI** -

(1847-1868) - polski poeta, autor utworów scenicznych.

Wspomnienie Ceut /fragmenty, str. 850/

On stał... Zdał mi się głową przenosić cyprysy -
Dumny - jak na bałwanach morza wsparta nawa,
Gniewny - jak grom z prawicy ciśniony Jehowy...

Życzenie Wygnańca /fragmenty, str. 847/

Niech bracia tułacze na polskiej granicy
Usypią mi kurhan; do martwej prawicy
Niech włożą szablicę święconą!
Ażebym gdy wejdzie dzień sądu Jehowy,
Szablicą odwalił mój kamień grobowy
I ziemię krwią ofiar czerwoną,
Tę ziemię, co skuta w niewoli kajdany,
Gdzie ludem - ofiary, stolicą - kurhany,
A srogość króluje na tronie - (...)

Zagórski W³odzimierz, Kochanowski Marian

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jahwe jest moim pasterzem, nie brak mi niczego.
Psalm 23;1

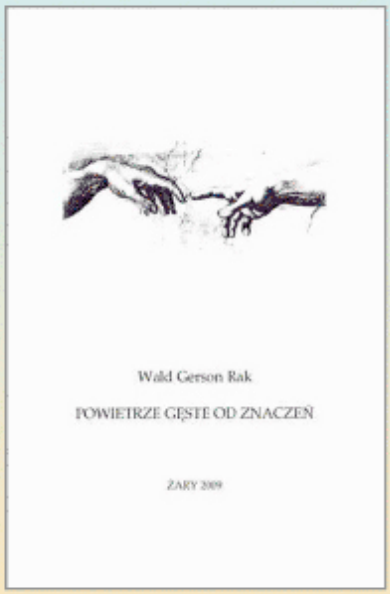

Wald Gerson Rak - autor książki
„Powietrze gęste od znaczeń”.
Współwydawca: eMBePe
Miejska Biblioteka Publiczna Żary, 2009.
ISBN 978-83-88846-34-2

***

Kimże jest Jahwe, wasz Bóg?
Pytanie w cieniu klęski
A padnie faraon do nóg,
A będzie płakać niemęskim.
Nie z plag, z miłości wierzę,
Wybieram z nadziei dróg.
Pytasz (biada przecherze):
Kimże jest Jahwe, wasz Bóg?

(str 21)

***

Dziecko woła z serca
Amen w ogniu kazania.
Jako dzieci. Jestem lepszym
Z duszy córci przelane.
Jahwe, wiarę wprost, daj mi,
- a innej, Tatko, nie chcę -
By (w ciele cień dźwigamy)
Dziecko wołało z serca.

(str 31)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

IMIĘ BOŻE W LITERATURZE PIĘKNEJ

Jedno z najstarszych dzieł, bo aż z 1278 roku (dziś można je oglądać w bibliotece Ste. Geneviève w Paryżu – karta 162 b), hiszpańskiego mnicha Raymundusa Martiniego pt. Pugio fidei (Sztylet wiary) – używa formy „Yohoua". W roku 1303, Victor Porchet de Salvaticis ukończył dzieło pt. Victoria Porcheti adversus impios Hebraeos, wspomina o imieniu Bożym, pisząc je różnie – Iohuah, Iohua oraz Ihouah. Następnie w roku 1518, Peterus Galatinus opublikował dzieło pt. „De arcanis catholicae", w którym imię Boże oddaje w formie Iehoua.

- Adam Jerzy CZARTORYSKI (1770–1861)
  Za cóż to? — rzekł — za jakież ojców ciężkie zbrodnie
  Gniew Jehowy dosięga nas, nieszczęsne syny?
  („Bard polski" Obraz w. 47)

- Nieznany poeta żydowski (XIII w.)
  Ty jesteś Jehowa, ja jestem wędrowiec.
  Kto powinien mieć litość nad wędrowcem jeżeli nie Jehowa?
  (tłum. Czesław Miłosz)

- Józef SZUJSKI (1835–1883)
  Co nam się pytać, jaki będzie los,
  Co czasy przyniosły i lata:
  W piersi każdego jest Jehowy głos
  I przyszłość, i przeszłość świata.
  („Maksyma", w. 5-8)

- Artur OPPMAN (1867–1931)
  Zgasł mój Eli jak świeca zdmuchnięta,
  Taka ładną śmierć mu dał Jehowa,...
  Pan dobrodziej Majzelsa pamięta?
  Pan dobrodziej nie widział Jastrowa?
  („Berek Jawor", V, w. 5-8)

- Krystyn OSTROWSKI (1811–1882)
  Bo czy cię Pan Bóg, czy Jehowa spłodził,
  Żyj i umieraj, jakeś się narodził.
  („Galicjanie")

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

- **Szymon BUDNY (ok.1530–1593)**
  Rzekę Jehowie, nadzieja moja i zamek moj, [...]
  (...) Bo Ty, Jehowo, nadzieja moja;
  („Biblia nieświeska" Psalm 91 [90] wersety: 2 oraz 9)

- **Wacław POTOCKI (ok.1621–1696)**
  Że Jehowa z ludzkiego rodzaju się samem,
  Z jego ukontentuje dziećmi, Abrahamem.
  („Dialog o zmartwychwstaniu Pańskim" werset 9)
  Ażeby miał na świecie wiarę kapłan nowy,
  Oraz był z pokolenia samego Jehowy.
  („Księża katolicy nie są lewitowie" w. 23)

- **Józef KOBLAŃSKI (1738–1822)**
  Ojcze powszechny, dają narody któremu
  Cześć w imionach Jehowy, Jowisza i Pana,
  Pierwszy rzeczy początku, bronisz oku memu,
  By Twa istota chwały nie była widziana.
  („Modlitwa Deo Optimo Maximo" werset 1)

- **Emily DICKINSON (1830–1886)**
  If nature will not tell the tale
  Jehovah told to her,
  Can human nature not survive
  Without a listener?
  (Complete Poems, 1924, Part One: „Life CVII")

  But contemplation for
  Cotemporaneous nought
  Our single competition;
  Jehovah's estimate.
  (Complete Poems, 1924, Part Five: „The Single Hound XV")

- **Victor HUGO #(1802–1885)**
  Dieu s'est trompé ; César plus haut que lui s'élance ;
  Jéhovah fit le verbe et César le silence.
  Parler, c'est abuser ; penser, c'est usurper.
  La voix sert à se taire et l'esprit à ramper.
  („C'est ŕ coups de canon qu'on rend le peuple heureux")

Potocki Wac³aw, Koblañski Józef, Dickinson Emily

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

- **Alphonse de LAMARTINE**
  (1790–1869)
  Entre l'homme et le feu que va-t-il s'accomplir?
  Dissipez, vains mortels, l'effroi qui vous atterre!
  C'est Jehova qui sort !
  Il descend au milieu Des tempêtes et du tonnerre !
  („Jehova ou l'idée de dieu")

- **Francuski pisarz Victor HUGO zamieścił imię Jehowy w przeszło 30 swoich dziełach. Zarówno on, jak tez Lamartine napisali wiersze pod tytułem Jehowa.**

- **Stanisław WYSPIAŃSKI**
  (1869 – 1907)
  Ty Bóg, coś zwalał Filistyny,
  dla nas prawując wyroki;
  coś się zatulał w obłoki
  na Horeb, na Synai
  płomienną szat kolumną,
  jak wódz; coś wały morskie kroił.
  Przed Tobą – że padał na twarz
  mąż, co zdrojem ze skał
  w spiekotę pustynną poił.
  Jahweh! Jahweh!
  („Sędziowie", w. 687 – 699)

- **Anatolij WINOGRADOW**
  (1888–1946)
  [...] Musi pan mieć na względzie, że gwiazda Spohra blednie, gra źle, roztył się, stał się wstrętny z tą swoją papieską bezgrzesznością, zbrzydła mu rola Jehowy muzycznego. [...]
  („Potępienie Paganiniego", w tłum. WŁodzimierza Słobodnika, wydawnictwo Książka i Wiedza 1986 str. 188)

- **Józef von KAKENSTORF (1758-1803), wybitny powieściopisarz, jest autorem powieści religijnej, zatytułowanej „Jehowa" w której omawia pożytki z wyznawania słusznej religii.**

Wyspiañski Stanis³aw, Winogradow Anatolij

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

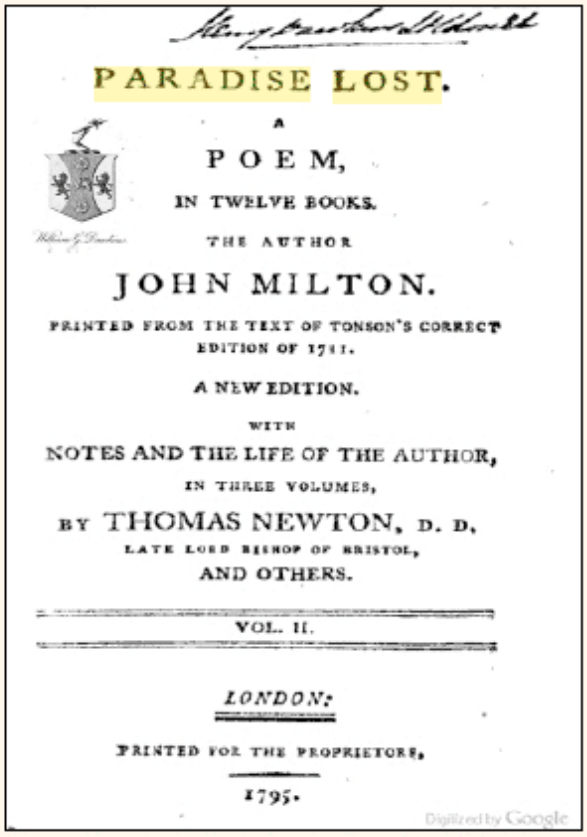

PARADISE LOST.

A

POEM,

IN TWELVE BOOKS.

THE AUTHOR

JOHN MILTON.

PRINTED FROM THE TEXT OF TONSON'S CORRECT EDITION OF 1711.

A NEW EDITION.

WITH

NOTES AND THE LIFE OF THE AUTHOR,

IN THREE VOLUMES,

BY THOMAS NEWTON, D. D,

LATE LORD BISHOP OF BRISTOL,

AND OTHERS.

VOL. II.

LONDON:

PRINTED FOR THE PROPRIETORS,

1795.

Digitized by Google

Temper'd soft tunings intermix'd with voice
Choral or unison: of incense clouds
Fuming from golden censers hid the mount. 600
Creation and the six days acts they sung,
Great are thy works, Jehovah, infinite
Thy pow'r; what thought can measure thee or tongue
Relate thee? Greater now in thy return
Than from the giant angels; thee that day
Thy thunders magnify'd; but to create

John Milton (1608-1674)

„Among the Nations round, and durst abide
JEHOVAH thundring out of SION, thron'd
JEHOVAH, who in one Night when he pass'd
From EGYPT marching, equal'd with one stroke
Great are thy works, JEHOVAH, infinite
Thy power; what thought can measure thee or tongue".

(Raj utracony, „Paradise Lost", BOOK I, VII)

John Milton - poeta i pisarz angielski, znany przede wszystkim jako autor poematu epickiego *Raj utracony*.

Urodził się w rodzinie zamożnego londyńskiego notariusza, przesiąkniętej tradycją purytańską, poważającej jednak sztukę, muzykę i poezję. Już jako dwunastoletni chłopiec przesiadywał do północy, ucząc się i pisząc wiersze po łacinie.

Uczęszczał do londyńskiej St. Paul School, w latach 1625 – 1632 studiował nauki humanistyczne w Christ's College w Cambridge. Milton od bardzo młodego wieku - wbrew tendencjom epoki, w której tworzył - pragnął być poetą epickim. Zrezygnował z wymarzonej dla niego przez ojca kariery anglikańskiego duchownego i wybrał twórczość poetycką jako sposób służenia wierze protestanckiej.

John Milton w pełni poświęcił talent sprawom religii i państwa. Przerósł epokę, w której żył, poprzez niełatwą tematykę swych utworów, nieczytelną dla osób bez klasycznego wykształcenia. Mistrzowskie operowanie językiem stawia go wśród największych autorów literatury światowej.

Milton popierał stosowne posługiwanie się imieniem Bożym, Jehowa, którego często używał w swoich pismach.

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Victor Marie Hugo (ur. 26 lutego 1802 w Besançon, zm. 22 maja 1885 w Paryżu) – francuski pisarz, poeta, dramaturg i polityk. Uznawany jest za najważniejszego przedstawiciela literatury francuskiej romantyzmu.

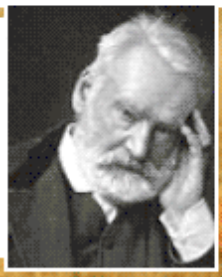

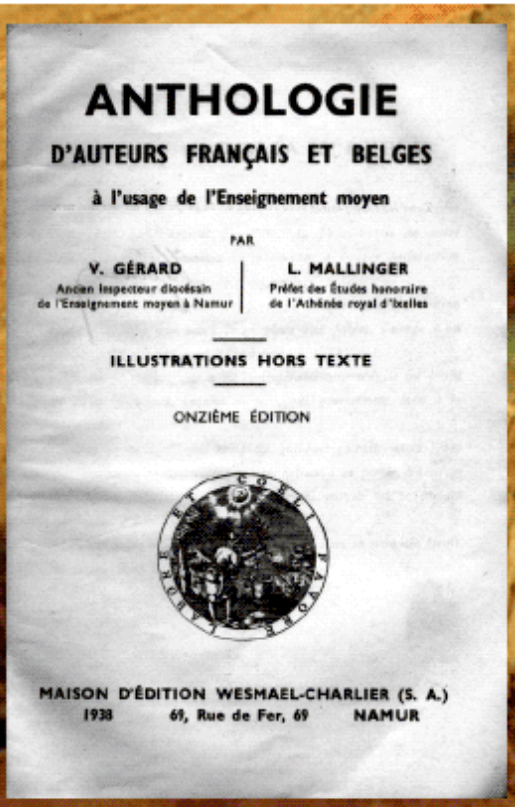
ANTHOLOGIE

D'AUTEURS FRANÇAIS ET BELGES

à l'usage de l'Enseignement moyen

PAR

V. GÉRARD — Ancien Inspecteur diocésain de l'Enseignement moyen à Namur

L. MALLINGER — Préfet des Études honoraire de l'Athénée royal d'Ixelles

ILLUSTRATIONS HORS TEXTE

ONZIÈME ÉDITION

MAISON D'ÉDITION WESMAEL-CHARLIER (S. A.)
1938 69, Rue de Fer, 69 NAMUR

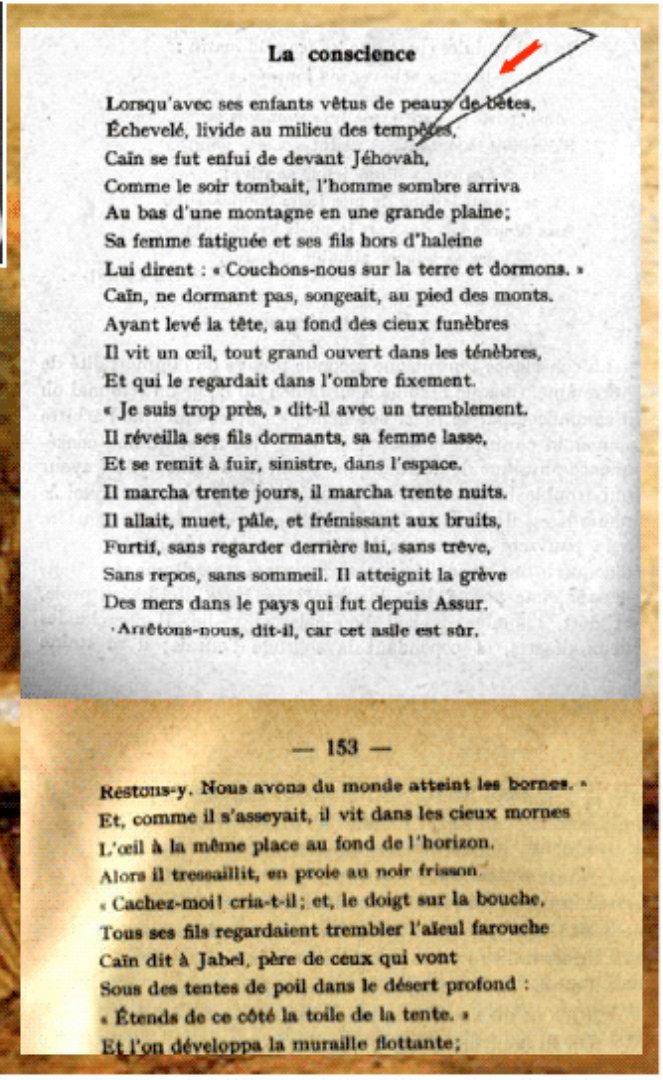
La conscience

Lorsqu'avec ses enfants vêtus de peaux de bêtes,
Échevelé, livide au milieu des tempêtes,
Caïn se fut enfui de devant Jéhovah,
Comme le soir tombait, l'homme sombre arriva
Au bas d'une montagne en une grande plaine;
Sa femme fatiguée et ses fils hors d'haleine
Lui dirent : « Couchons-nous sur la terre et dormons. »
Caïn, ne dormant pas, songeait, au pied des monts.
Ayant levé la tête, au fond des cieux funèbres
Il vit un œil, tout grand ouvert dans les ténèbres,
Et qui le regardait dans l'ombre fixement.
« Je suis trop près, » dit-il avec un tremblement.
Il réveilla ses fils dormants, sa femme lasse,
Et se remit à fuir, sinistre, dans l'espace.
Il marcha trente jours, il marcha trente nuits.
Il allait, muet, pâle, et frémissant aux bruits,
Furtif, sans regarder derrière lui, sans trêve,
Sans repos, sans sommeil. Il atteignit la grève
Des mers dans le pays qui fut depuis Assur.
Arrêtons-nous, dit-il, car cet asile est sûr.

— 153 —

Restons-y. Nous avons du monde atteint les bornes. »
Et, comme il s'asseyait, il vit dans les cieux mornes
L'œil à la même place au fond de l'horizon.
Alors il tressaillit, en proie au noir frisson.
« Cachez-moi! cria-t-il; et, le doigt sur la bouche,
Tous ses fils regardaient trembler l'aïeul farouche
Caïn dit à Jabel, père de ceux qui vont
Sous des tentes de poil dans le désert profond :
« Étends de ce côté la toile de la tente. »
Et l'on développa la muraille flottante;

Hugo Victor - francuski poeta - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nicolaas Beets (1814 -19030). Holenderski teolog, pisarz i poeta (pseudonim - Hildebrand). Urodził się w Haarlem, syn farmaceuty. Studiował teologię na uniwersytecie w Leiden, gdzie otrzymał doktorat. W 1854 roku przeniósł się do Utrechtu, gdzie od 1874 do 1884 był profesorem historii Kościoła na Uniwersytecie w Utrechcie.

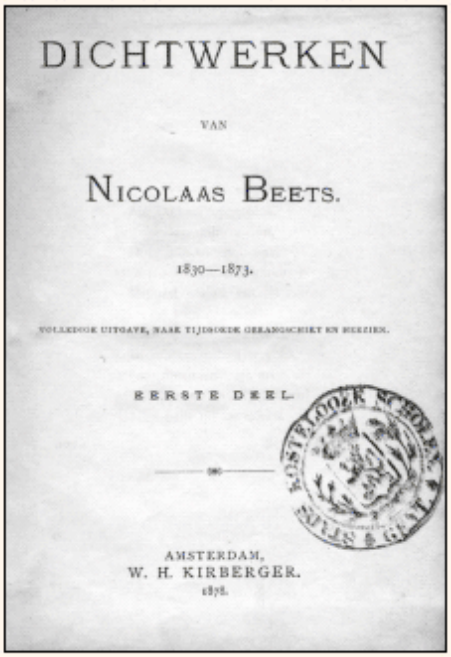

DICHTWERKEN

VAN

NICOLAAS BEETS.

1830—1873.

VOLLEDIGE UITGAVE, NAAR TIJDSORDE GERANGSCHIKT EN HERZIEN.

EERSTE DEEL.

AMSTERDAM,
W. H. KIRBERGER.
1878.

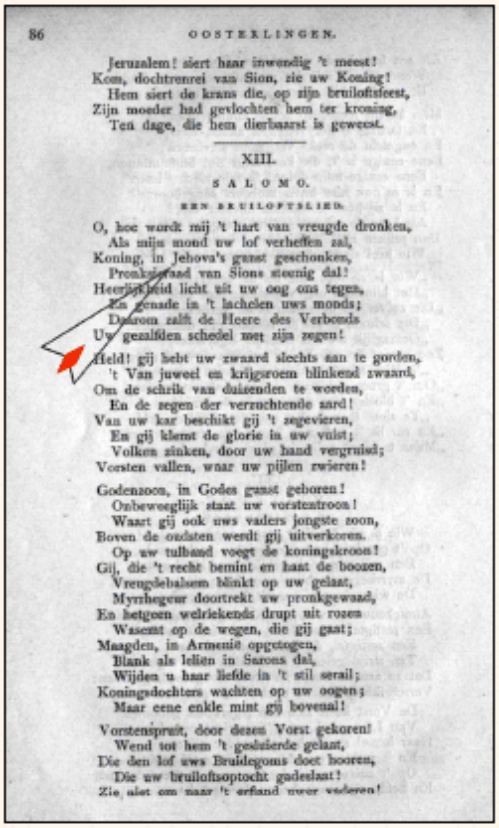

86 OOSTERLINGEN.

Jeruzalem! siert haar inwendig 't meest!
Kom, dochtrenrei van Sion, zie uw Koning!
Hem siert de krans die, op zijn bruiloftsfeest,
Zijn moeder had gevlochten hem ter kroning,
Ten dage, die hem dierbaarst is geweest.

XIII.

SALOMO.

EEN BRUILOFTSLIED.

O, hoe wordt mij 't hart van vreugde dronken,
Als mijn mond uw lof verheffen zal,
Koning, in Jehova's gunst geschonken,
Pronkgemaal van Sions steenig dal!
Heerlijkheid licht uit uw oog ons tegen,
En genade in 't lachelen uws monds;
Daarom zalft de Heere des Verbonds
Uw gezalfden scheidel met zijn zegen!

Held! gij hebt uw zwaard slechts aan te gorden,
't Van juweel en krijgsroem blinkend zwaard,
Om de schrik van duizenden te worden,
En de zegen der verruchtende aard!
Van uw kar beschikt gij 't zegevieren,
En gij klemt de glorie in uw vuist;
Volken zinken, door uw hand vergruisd;
Vorsten vallen, waar uw pijlen zwieren!

Godenzoon, in Godes gunst geboren!
Onbeweeglijk staat uw vorstentroon!
Waart gij ook uws vaders jongste zoon,
Boven de ondsten werdt gij uitverkoren.
Op uw tulband voegt de koningskroon!
Gij, die 't recht bemint en haat de boozen,
Vreugdebalsem blinkt op uw gelaat,
Myrrhegeur doortrekt uw pronkgewaad,
En hetgeen welriekends drupt uit rozen
Waarend op de wegen, die gij gaat;
Maagden, in Armenië opgetogen,
Blank als lelien in Sarons dal,
Wijden u haar liefde in 't stil serail;
Koningsdochters wachten op uw oogen;
Maar eene enkle mint gij bovenal!

Vorstenspruit, door dezen Vorst gekoren!
Wend tot hem 't gedwierde gelaat,
Die den lof uws Bruidegoms doet hooren,
Die uw bruiloftsoptocht gadeslaat!
Zie, niet om maar 't erfland voren voderen!

OOSTERLINGEN. 89

Het zoet gesuis van 't koeltje waait u aan
En zalft uw hart in ieder ademhalen,
En troost u van de vreeze doorgestaan.
Elia! nu het aangezicht omwonden!
Het hoofd gebukt! Jehova nadert nu.
Hij heeft den storm der Kracht vooruitgezonden;
Maar 't windje suist: de Liefde spreekt tot u.

Ja, de Heer is rechtvaardig en groot en geducht,
Maar ontfermende en zacht en genadig!
Als voor de aarde de zoele, gebalsemde licht,
Als een lieflijke lente weldadig!
Al verschrikt u zijn storm, en zijn vuur, en zijn kracht:
Onze God is lankmoedig, medoogend, en zacht.

*) Dit stuk, door mij, met hetzelfde doel, voor mijn muzikalen medestudent VROTTA geschreven, werd later op muziek gezet door FRANS COENEN. Zijne compositie (voor soli, koor, orkest en pianobegeleiding) verwierf in 1856 de eervolle vermelding van de Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst, met toekenning van premie.

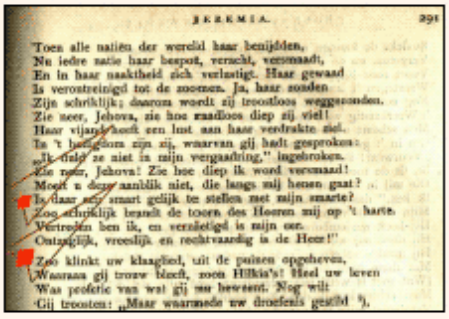

JEREMIA. 291

Toen alle natiën der wereld haar benijdden,
Nu iedre natie haar bespot, veracht, versmaadt,
En in haar naaktheid zich verlustigt. Haar gewaad
Is verontreinigd tot de zoomen. Ja, haar zonden
Zijn schriklijk; daarom wordt zij troostloos weggezonden.
Zie neer, Jehova, zie hoe raadloos diep zij viel!
Haar vijand heeft een lust aan haar verdrukte ziel.
En 't heiligdom zijn zij, waarvan gij hadt gesproken:
„Ik duld' ze niet in mijn vergadring," ingebroken.
Zie neer, Jehova! Zie hoe diep ik word versmaad!
Moet u deze aanblik niet, die langs mij henen gaat?
Is daar ook smart gelijk te stellen met mijn smarte?
Zoo schriklijk brandt de toorn des Heeren mij op 't harte.
Vertreden ben ik, en verslagtigd is mijn eer.
Ontzaglijk, vreeslijk en rechtvaardig is de Heer!"
Zoo klinkt uw klaaglied, uit de puinen opgeheven,
Waaraan gij trouw bleeft, zoon Hilkia's! Heel uw leven
Was profetie van wat gij nu beweent. Nog wilt
Gij troosten: „Maar waarmede uw droefenis gestild *),

BELZAZARS GEZICHTE.

Van zijn satrapenstoet
Omringd, zat daar de koning;
De lampen spreidden gloed
Bij stroomen door zijn woning
't Gewijde vaatwerk blonk
Voor 't oog van die er brasten;
Jehova's tempelpronk
Moest heidenen vergasten.

Maar in dat dartel uur,
Bij 't schittren van de wijnen,
Daar zag men op den muur
De hand eens mans verschijnen.
Een enkle hand, niets meer,
Bewoog zich voor elks oogen;
Vier woorden schreef zij neer,
En dreigde en was vervlogen.

De koning, bleek van schrik,
Doet straks den feestgalm stillen;
Staroogend staart zijn blik,

337 z 692

Beets Nicolaas - poeta, teolog

[powrót]

יהוה ƎYƎƎ ƎYƎƎ
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jan Jakob Lodewijk Ten Kate

DE HARPE SIONS.

LIEDEREN VAN ROBERT MURRAY M'CHEYNE.

I.

JEHOVAH-TSIDKENU.

(„DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID.")

HET WACHTWOORD DER HERVORMERS.

Eens was ik een vreemdling voor God en mijn hart:
Ik kende geen schuld en gevoelde geen smart,
Ik vroeg niet: „Mijn ziele, doorziet gij uw lot?
„Hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God?"

Al sprak daar een stem uit de Heilige Blaân
Van 't Lam, met de zonden der waereld belaân,
Ik zocht bij den Kruispaal geen veilige wijk:
'k Stond blind, en van verre, in mij-zelven zoo rijk!

Ik deed als Jeruzalems Dochters weleer:
Ik weende om de pijn van mijn lijdenden Heer,
En dacht er niet aan, dat ik zelf door mijn schuld
Zijn kroon had gevlochten, Zijn beker gevuld.

Maar toen mij Gods Geest aan mij-zelv' had ontdekt,
Toen werd in mijn ziele de vreeze gewekt,
Toen voelde ik wat eischen Gods heiligheid deed:
Daar werd al mijn deugd een wegwerpelijk kleed!

Toen vluchtte ik tot Jezus! Hij heeft mij gered;
Hij heeft mij verlost van het vonnis der Wet;
Mijn heil en mijn vrede en mijn leven werd Hij:
Ik boog me, en geloofde, en — mijn God sprak me vrij.

238

DE VOGELJACHT.

EEN HISTORISCHE HERINNERING.

— JUNI 1296. —

241

Maar — uw moorders Kaïns lot —
U zalfde eens Jehovahs hoorne:
De door God tot Vorst verkoorne
Wacht zijn oordeel slechts van God.
Schande zal hun schimme dragen,
Als uw grafzerk deernis vraagt:
Valscher jacht is nooit gejaagd,
Fierder Sperwer, nooit verslagen!

Źródło: http://www divine-name info

Jan Jakob Lodewijk Ten Kate (1819 - 1889) - holenderski duchowny, prozaik i poeta, urodził się w Hadze. Autor wiele pięknych utworów poetyckich. W roku 1865 opublikował księgę Hioba, werset po wersecie napisaną w języku poetyckim dedykowaną... *Jego Królewskiej Wysokości Fryderykowi*. W swojej poezji używał imienia Bożego **Jehovah**.

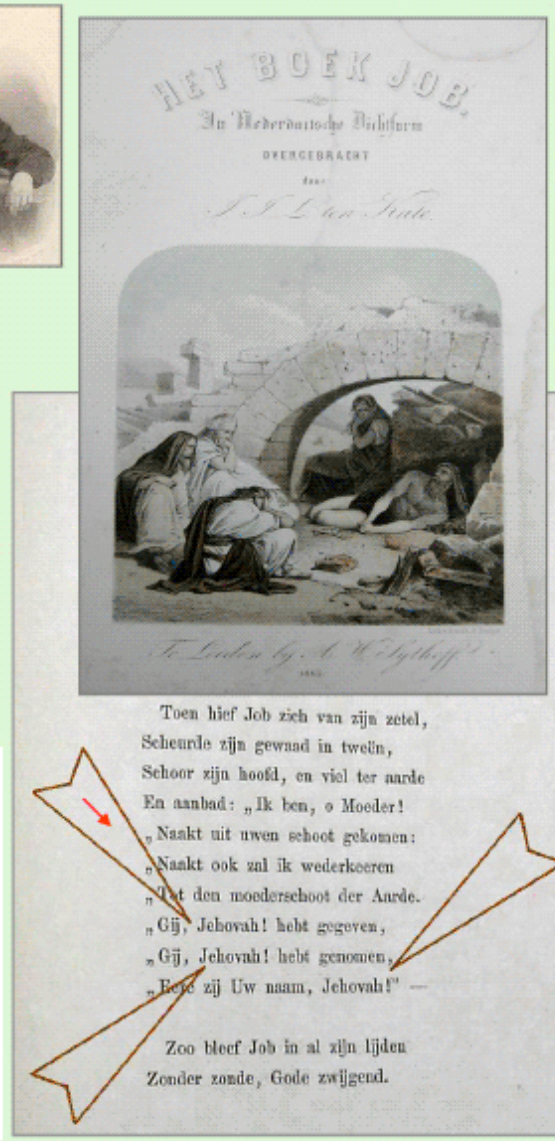
HET BOEK JOB.

In Nederduitsche Dichtform

OVERGEBRACHT

door

J. J. L. ten Kate.

Te Leiden bij A. Wolythoff

Toen hief Job zich van zijn zetel,
Scheurde zijn gewaad in tweën,
Schoor zijn hoofd, en viel ter aarde
En aanbad: „Ik ben, o Moeder!
„Naakt uit uwen schoot gekomen:
„Naakt ook zal ik wederkeeren
„Tot den moederschoot der Aarde.
„Gij, Jehovah! hebt gegeven,
„Gij, Jehovah! hebt genomen,
„Eere zij Uw naam, Jehovah!" —

Zoo bleef Job in al zijn lijden
Zonder zonde, Gode zwijgend.

Jan Jakob Lodewijk Ten Kate - holenderski prozaik - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

339 z 692

Virgilii Evangelisantis Christiados - 1653 - Jehovam

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

DICTIONNAIRE
HISTORIQUE,
CRITIQUE, CHRONOLOGIQUE,
GEOGRAPHIQUE ET LITTERAL
DE LA BIBLE,
Enrichi d'un grand nombre de Figures en taille-douce, qui repréſentent les Antiquitez Judaïques.

Par le Reverend Pere Dom AUGUSTIN CALMET,
Religieux Bénédictin, Abbé de Saint Léopold de Nancy.

TOME PREMIER.

A PARIS,

Chez { EMERY, Pere.
EMERY, Fils, ruë ſaint Jacques, à ſaint Benoiſt.
SAUGRAIN, l'aîné, Quai des Auguſtins, à la Fleur de Lys.
PIERRE MARTIN, Quai des Auguſtins, à l'Ecu de France.

M. DCC. XXII.
AVEC APPROBATION, ET PRIVILEGE DU ROY.

JEHOVAH. C'eſt le nom de Dieu, nom ineffable & myſtérieux, que le Seigneur n'a point déclaré aux anciens Patriarches avant Moyſe : (*f*) *Nomen meum Adonaï, non indicavi eis.* L'Hébreu au lieu d'*Adonaï*, lit *Jehovah*. J'ai apparu à Abraham & à Iſaac *dans le Dieu Sadaï ; mais je ne leur ai point fait connoître mon nom Jehovah. Sadaï* ſignifie celui qui ſe ſuffit à lui-même ; *Jehovah*, (*g*) celui qui ſubſiſte par lui-même, & qui donne l'être & l'exiſtence aux autres. Quand Dieu dit à Moyſe qu'il n'a pas fait connoître ſon nom Jehovah aux anciens Patriarches, ce n'eſt pas à dire qu'ils ne l'ayent pas connu ſous l'idée de Dieu créateur & ſubſiſtant par lui-même ; mais c'eſt qu'il ne leur avoit pas révélé ce nom, qui exprime ſi bien ſa nature, & ſous lequel il a voulu principalement être invoqué dans la ſuite. Il eſt vrai que Moyſe ſe ſert ſouvent de ce nom dans la Généſe ; par exemple, il dit (*h*) que les enfans de *Seth furent ſurnommez du nom de Jehovah* ; & qu'Abraham jura (*i*) *& leva la main au nom de Jehovah* ; & enfin le Seigneur dit à Abraham : (*k*) *Je ſuis le Dieu Jehovah*, qui vous *ai tiré d'Ur de Chaldée, &c.* Mais c'eſt que la Généſe a été écrite aprés que Dieu eut révélé ce nom à Moyſe. Il s'en ſert dans ce Livre par anticipation, & parce qu'au tems où il écrivoit, les Juifs ſe ſervoient communément du nom de *Jehovah*. Il a ſuivi en cela l'uſage de ſon tems, & non pas celui du tems des Patriarches, dont il écrit la vie.

Au reſte quand nous prononçons *Jehovah*, nous ſuivons la foule ; car on ne ſçait pas diſtinctement la maniére dont on doit exprimer ce nom propre & incommunicable du Seigneur, que l'on écrit par *jod, hé, vau, hé*, & qui dérive du verbe *haïah*, il a été. Les Anciens l'ont exprimé differemment. Sanchonia-

(*f*) Exod. VI. 3. ארה אל אברהם ... באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם
(*g*) יהיה Jehova. Κύριος. Vulg. Adonai.
(*h*) Geneſ. IV. 26.
(*i*) Geneſ. XIV. 22.
(*k*) Geneſ. XV. 7.

Dictionnaire Historique - Paris - 1722 - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

on écrit *Jevo* ; (*a*) Diodore de Sicile, (*b*) Macrobe, (*c*) saint Clément d'Alexandrie, (*d*) saint Jérôme (*e*) & Origénes (*f*) prononcent *Jao* ; saint Epiphane, (*g*) Théodoret (*h*) & les Samaritains, *Jabé*, ou *Javé*. On trouve aussi dans les Anciens *Jahoh*, *Javo*, *Jaou*, *Jaod*. Matthiis Capel est pour *Javo* ; Drusius, pour *Jabé* ; Mercerus, pour *Jehevah* ; Hottinger, pour *Jehva*. Les Maures appelloient leur Dieu *Juba*, que quelques-uns croyent être le même que *Jehovah*. Les Latins avoient apparemment pris leur *Jovis*, ou *Jovis Pater*, de *Jehovah*. Il est certain que les quatre lettres que nous prononçons par *Jehovah*, peuvent aussi s'exprimer par *Jevo*, *Jaho*, *Jaou*, *Jevo*, *Javé*, *Jehvah*, *&c.* & que les anciens Hébreux n'en ignoroient pas la prononciation ; puisqu'ils le récitoient dans leurs priéres, & dans la lecture de leurs Livres saints.

Mais les Juifs depuis la captivité de Babylone, par un respect excessif & superstitieux pour ce saint nom, ont quitté l'habitude de le prononcer, & en ont oublié la vraye prononciation. Je pense que les Septante, c'est-à-dire, les Interprétes Grecs que l'on cite sous ce nom, avoient déja dans l'usage de ne le plus exprimer, puisque dans leur Traduction, ils le rendent ordinairement par *Kyrios*, le Seigneur. Origénes, (*i*) saint Jérôme (*k*) & Eusébe (*l*) témoignent qu'encore de leur tems, les Juifs montroient le nom de *Jehovah* écrit dans leurs exemplaires en caractéres anciens Samaritains,

révéla son nom, qu'*il n'avoit jamais découvert à aucun homme, & dont il ne m'est pas*, dit-il, *permis de parler.*

Les Juifs disent que depuis le retour de la captivité, on ne prononçoit le nom de Dieu qu'une seule fois dans le Temple ; & cela, au jour de l'Expiation solemnelle ; encore faisoit-on exprés du bruit, lorsque le Grand-Prêtre le prononçoit en présence d'un petit nombre de Disciples choisis, qui le pouvoient entendre, sans que le peuple l'entendît. Mais depuis la destruction du Temple, on a cessé entiérement de le prononcer ; d'où vient que l'on en a perdu la vraye prononciation. Les Juifs n'expriment plus du tout le sacré nom de *Jehovah* ; mais en sa place ils disent *Adonaï* ou *Elohim*, en lisant & en priant. Saint Jérôme les a imitez, en mettant : (*a*) *Je ne leur ai point découvert mon nom Adonaï*, au lieu de, *mon nom Jehovah*. Les Hébreux modernes enseignent que c'est par la vertu du nom *Jehovah*, que Moyse avoit gravé sur la verge miraculeuse, qu'il faisoit tous les prodiges dont il est parlé dans l'Ecriture ; & que c'est par la même vertu que Jesus-Christ a fait tous ses miracles, ayant dérobé dans le Temple le nom ineffable, qu'il mit dans sa cuisse entre cuir & chair. Ils ajoûtent que nous en pourrions faire de même, si nous pouvions arriver à la parfaite prononciation de ce nom. Ils se flattent que le Messie leur apprendra ce grand secret, lorsqu'il sera venu dans le monde.

(*a*) Exod. VI. 3.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

lieu de l'écrire en caractéres Chaldéens ou
ébreux communs ; ce qui marque leur véné-
ion pour ce ſaint nom, & la crainte qu'ils
oient que les étrangers, à qui la Langue
le caractére Chaldéens n'étoient pas incon-
s, ne le découvriſſent, & n'en abuſaſſent.
s précautions toutefois n'ont pas empêché
e les Payens n'en ayent ſouvent abuſé. Ori-
nes (m) enſeigne qu'ils s'en ſervoient dans
irs exorciſmes, & dans leurs charmes contre
maladies. Saint Clément d'Alexandrie (n)
:onte que ceux des Egyptiens à qui il étoit
rmis d'entrer dans le Temple du Soleil, por-
ent autour d'eux le nom de *Jaou*. Trallien
porte des vers magiques contre la goutte,
ſe trouvoit le nom de *Jas* ou *Jaath*.
Philon (o) dit qu'aprés la punition du Blaſ-
émateur, qui fut lapidé dans le déſert, (p)
eu fit publier une Loi nouvelle par Moyſe,
i portoit : *Quiconque maudira le Seigneur, ſera*
pable de péché ; & quiconque prononcera le
de Dieu, ſera puni de mort. C'eſt ainſi que
Septante & Théodoret liſent au Lévitique,
v. 14. au lieu que dans l'Hébreu & dans la
lgate on lit ſimplement : *Celui qui maudira*
Dieux, (Elohim) portera la peine de ſon pé-
; & celui qui blaſphémera le nom du Sei-
ur, ſera puni de mort. Philon ajoûte
: cette Loi de Moyſe eſt pleine d'une pro-
de ſageſſe, & que la premiére partie de
Ordonnance défend de blaſphémer les faux
ux des Gentils ; & la ſeconde ne veut pas
: l'on nomme ſeulement mal-à-propos le
n de Dieu ; que c'eſt un crime digne de
rt, & puniſſable des derniers ſupplices, de
ervir de ce ſaint nom par maniére d'acquit,
ſeulement pour orner & remplir ſon diſ-
rs. Joſeph (q) s'exprime avec la même ré-
re ſur le nom de Dieu. Il dit que Dieu étant
aru à Moyſe dans le buiſſon ardent, lui

I. JEHU. Le Prophéte Jéhu fils d'Hanani, fut envoyé par le Seigneur vers l'an 3073. ou 3074. avant J. C. 927. ou 928. avant l'Ere vulgaire 931. ou 932. vers Baſa Roi d'Iſraël, pour lui dire : (b) *Je vous ai élevé de la pouſſiére, & je vous ai établi Chef de mon peuple d'Iſraël ; & aprés cela, vous avez marché dans les voyes de Jéroboam, & vous avez fait pécher mon peuple. C'eſt pourquoi je retrancherai vôtre poſtérité de deſſus la terre, & je ferai de vôtre maiſon ce que j'ai fait de celle de Nabat. Celui de la race de Baſa qui mourra dans la ville, ſera mangé par les chiens ; & celui qui mourra à la campagne, ſera mangé par les oiſeaux du Ciel.* Le Texte de la Vulgate ajoûte que Baſa irrité de la liberté de Jéhu fils d'Hanani le fit mourir ; mais le

Antoine Augustin Calmet (1672 - 1757) - urodził się w Ménil-la-Horgne w Lorraine (Francja).

Uczony, teolog katolicki, opat zakonu benedyktynów.

Augustin Calmet opracował komentarz do Biblii.

Pierwszy tom ukazał się w Paryżu w roku 1707 podtytułem *Commentaire sur tous les littéral livres de l'Ancien et du Nouveau Testament* - ostatni z dwudziestu trzech tomów, opublikowano w 1716 roku.

Dictionnaire historique, critique, chronologique, géographique et littéral de la Bible - Tom 1

Dzieło z 1722 - Paryż.

Augustin Calmet w komentarzu **Jehovah** podaje różne formy imienia Bożego: **Javo**, **Jaho**, **Jevo**, **Jabe** itp.

W formie oryginalnej: Uniwersytet w Lozannie (Szwajcaria).

W formie cyfrowej: 8 Paź 2009.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Commentarii illustres planeq[ue] insignes in quinque Mosaicos libros

Tomasz Kajetan właściwie **Tommaso de Vio** (ur. 20 lutego 1469 w Gaecie, zm. 9 sierpnia 1534 w Rzymie) włoski dominikanin (generał zakonu w latach 1508-1518), kardynał, teolog i filozof-tomista. Zapamiętany m.in. dzięki przesłuchaniu Marcina Lutra, które przeprowadził w 1518 jako legat papieski.

Tommaso de Vio używa imienia Bożego **JHWH** w formie **Iehouah**.

Autor	**Tommaso De Vio**
Redaktor	**Antonio Fonseca**
Wydawca	**apud Ioannem Boulle ... : [Ioannem Parvum], 1539**
W formie oryginalnej	**Uniwersytet Complutense w Madrycie**
W formie cyfrowej	**24 Mar 2009**
Liczba stron	**544**

343 z 692

Commentarii illustres - 1539 - Iehouah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

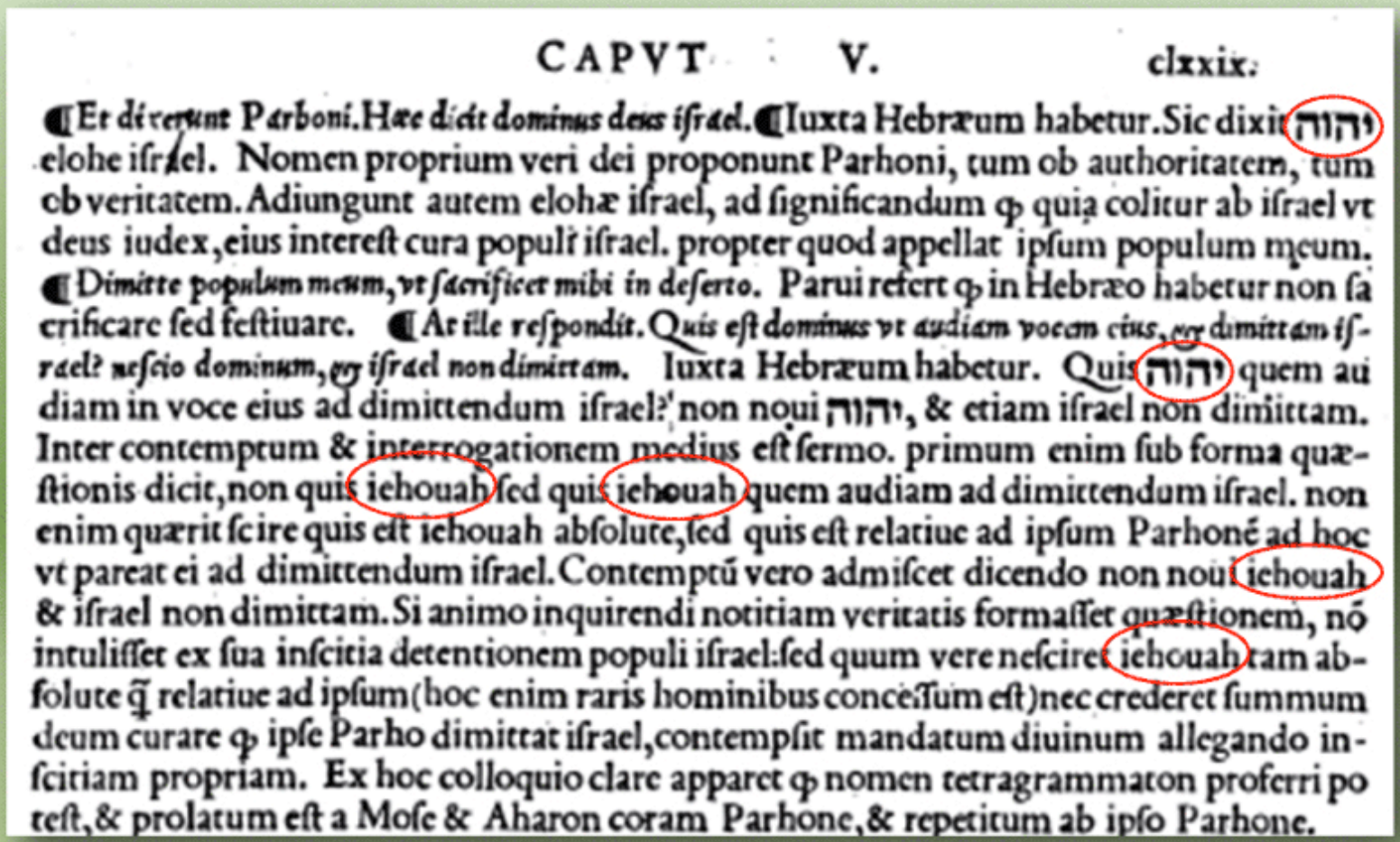

CAPVT V. clxxix.

¶Et dixerunt Parboni. Hæc dicit dominus deus iſrael. ¶Iuxta Hebræum habetur. Sic dixit יהוה elohe iſrael. Nomen proprium veri dei proponunt Parhoni, tum ob authoritatem, tum ob veritatem. Adiungunt autem elohæ iſrael, ad ſignificandum ꝙ quia colitur ab iſrael vt deus iudex, eius intereſt cura populi iſrael. propter quod appellat ipſum populum meum. ¶Dimitte populum meum, vt ſacrificet mihi in deſerto. Parui refert ꝙ in Hebræo habetur non ſacrificare ſed feſtiuare. ¶At ille reſpondit. Quis eſt dominus vt audiam vocem eius, & dimittam iſrael? neſcio dominum, & iſrael non dimittam. Iuxta Hebræum habetur. Quis יהוה quem audiam in voce eius ad dimittendum iſrael? non noui יהוה, & etiam iſrael non dimittam. Inter contemptum & interrogationem medius eſt ſermo. primum enim ſub forma quæſtionis dicit, non quis iehouah ſed quis iehouah quem audiam ad dimittendum iſrael. non enim quærit ſcire quis eſt iehouah abſolute, ſed quis eſt relatiue ad ipſum Parhonē ad hoc vt pareat ei ad dimittendum iſrael. Contemptū vero admiſcet dicendo non noui iehouah & iſrael non dimittam. Si animo inquirendi notitiam veritatis formaſſet quæſtionem, nō intuliſſet ex ſua inſcitia detentionem populi iſrael: ſed quum vere neſciret iehouah tam abſolute q̄ relatiue ad ipſum (hoc enim raris hominibus conceſſum eſt) nec crederet ſummum deum curare ꝙ ipſe Parho dimittat iſrael, contempſit mandatum diuinum allegando inſcitiam propriam. Ex hoc colloquio clare apparet ꝙ nomen tetragrammaton proferri poteſt, & prolatum eſt a Moſe & Aharon coram Parhone, & repetitum ab ipſo Parhone.

Commentarii illustres planeq[ue] insignes in quinque Mosaicos libros -

Tetragram i imię Boże można znaleźć na stronach: 75, 76, 98, 145, 174, 175, 179, 181, 182, 183, 184, 188, 190, 192, 194, 200, 201, 205, 206, 208, 209, 214, 216, 217, 218, 220, 222, 225, 226, 270, 276, 277, 280, 283, 288, 289, 302, 304, 305, 306, 307, 313, 315, 317, 321, 324, 326, 329, 333, 344, 348, 352, 355, 358, 359, 367, 368, 369, 380, 382, 392, 400, 406, 407, 409, 410, 411, 414, 417, 432, 441, 445, 449, 451, 453, 464, 470, 473, 474, 477, 479, 480, 483, 495, 498 502, 504, 512, 519, 525, 521, 524, 529.

Commentarii illustres - Tommaso de Vio - iehouah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

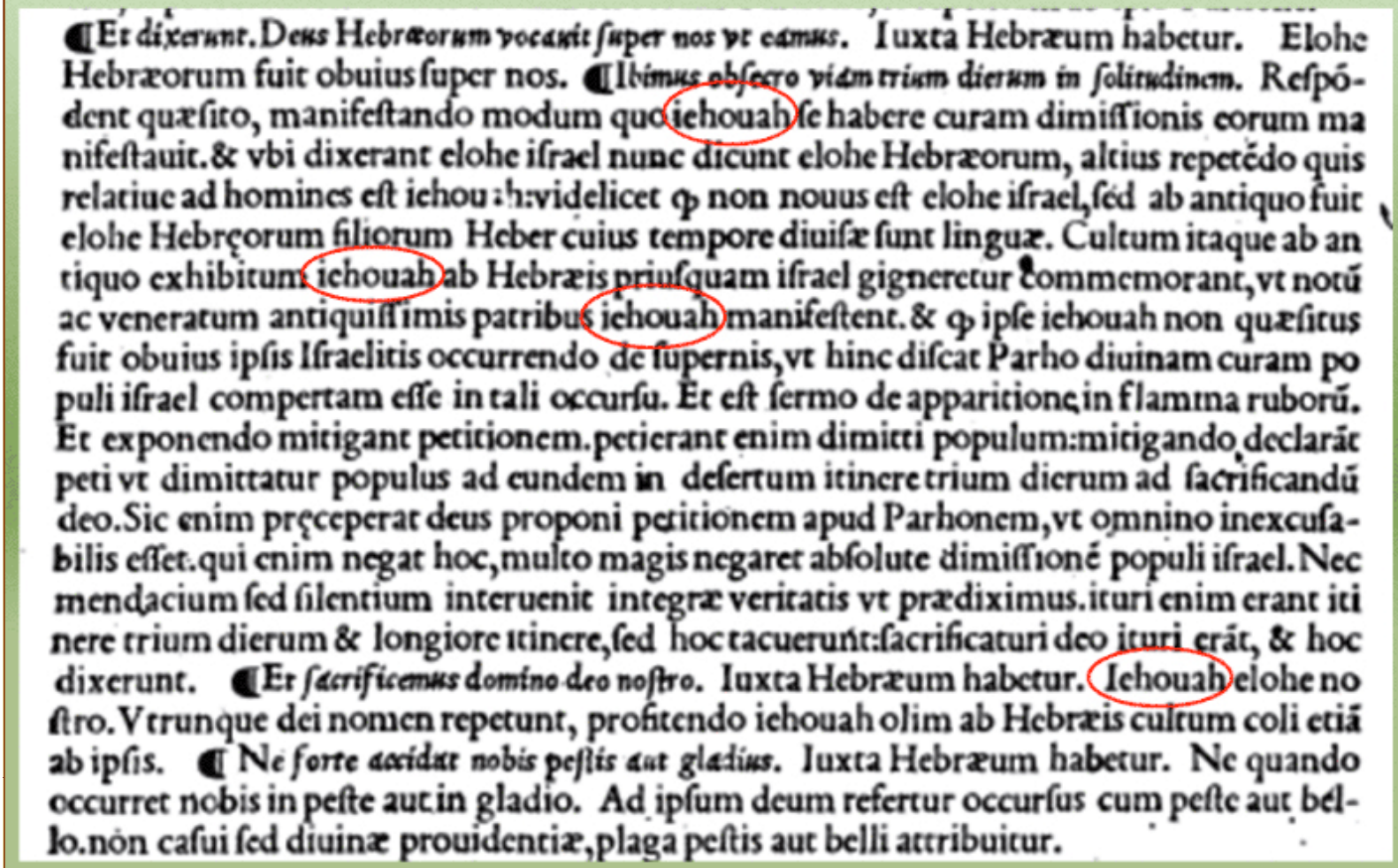

¶Et dixerunt. Deus Hebræorum vocauit ſuper nos vt eamus. Iuxta Hebræum habetur. Elohe Hebræorum fuit obuius ſuper nos. ¶Ibimus obſecro viam trium dierum in ſolitudinem. Reſpõdent quæſito, manifeſtando modum quo iehouah ſe habere curam dimiſſionis eorum manifeſtauit. & vbi dixerant elohe iſrael nunc dicunt elohe Hebræorum, altius repetẽdo quis relatiue ad homines eſt iehouah: videlicet ꝙ non nouus eſt elohe iſrael, ſed ab antiquo fuit elohe Hebræorum filiorum Heber cuius tempore diuiſæ ſunt linguæ. Cultum itaque ab antiquo exhibitum iehouah ab Hebræis priuſquam iſrael gigneretur commemorant, vt notũ ac veneratum antiquiſſimis patribus iehouah manifeſtent. & ꝙ ipſe iehouah non quæſitus fuit obuius ipſis Iſraelitis occurrendo de ſupernis, vt hinc diſcat Parho diuinam curam populi iſrael compertam eſſe in tali occurſu. Et eſt ſermo de apparitione in flamma ruborũ. Et exponendo mitigant petitionem. petierant enim dimitti populum: mitigando declarãt peti vt dimittatur populus ad eundem in deſertum itinere trium dierum ad ſacrificandũ deo. Sic enim præceperat deus proponi petitionem apud Parhonem, vt omnino inexcuſabilis eſſet. qui enim negat hoc, multo magis negaret abſolute dimiſſionẽ populi iſrael. Nec mendacium ſed ſilentium interuenit integræ veritatis vt prædiximus. ituri enim erant itinere trium dierum & longiore itinere, ſed hoc tacuerunt: ſacrificaturi deo ituri erãt, & hoc dixerunt. ¶Et ſacrificemus domino deo noſtro. Iuxta Hebræum habetur. Iehouah elohe noſtro. Vtrunque dei nomen repetunt, profitendo iehouah olim ab Hebræis cultum coli etiã ab ipſis. ¶Ne forte accidat nobis peſtis aut gladius. Iuxta Hebræum habetur. Ne quando occurret nobis in peſte aut in gladio. Ad ipſum deum refertur occurſus cum peſte aut bello. nõn caſui ſed diuinæ prouidentiæ, plaga peſtis aut belli attribuitur.

Tommaso de Vio - Commentarii illustres planeq[ue] insignes in quinque Mosaicos libros - 1539

http://books.google.pl

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

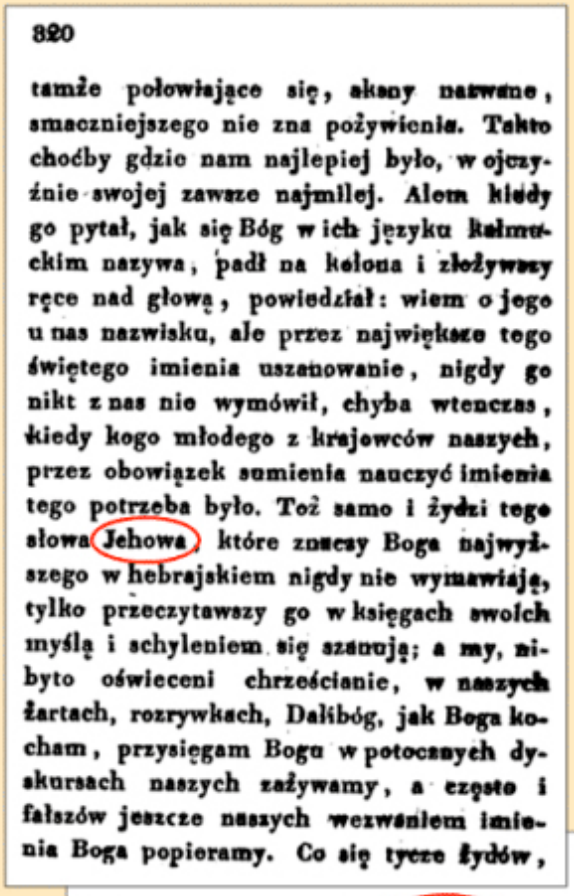

320

tamże połowiające się, aksany nazwane, smaczniejszego nie zna pożywienia. Takto choćby gdzie nam najlepiej było, w ojczyźnie swojej zawsze najmilej. Alem kiedy go pytał, jak się Bóg w ich języku Kałmuckim nazywa, padł na kolona i złożywszy ręce nad głową, powiedział: wiem o jego u nas nazwisku, ale przez największe tego świętego imienia uszanowanie, nigdy go nikt z nas nie wymówił, chyba wtenczas, kiedy kogo młodego z krajowców naszych, przez obowiązek sumienia nauczyć imienia tego potrzeba było. Toż samo i żydzi tego słowa Jehowa, które znaczy Boga najwyższego w hebrajskiem nigdy nie wymawiają, tylko przeczytawszy go w księgach swoich myślą i schyleniem się szanują; a my, niebyto oświeceni chrześcianie, w naszych żartach, rozrywkach, Dalibóg, jak Boga kocham, przysięgam Bogu w potocznych dyskursach naszych zażywamy, a często i fałszów jeszcze naszych wezwaniem imienia Boga popieramy. Co się tycze żydów,

321

że tego imienia Bożego Jehowa niewymieniają, następujące zapytanie po hebrajsku żyda jakiegokolwiek, każdy pod zakonem odpowiedzieć obowiązany: Pytam go zaś z twarzą serjo, Judo to? on koniecznie odpowi kendybardo. Pytam dalej, bamajdo?

Franciszek Karpiński (ur. 4 października 1741 w Hołoskowie koło Otynii niedaleko Kołomyi, zm. 16 września 1825 w Chorowszczyźnie koło Wołkowyska) - polski poeta epoki oświecenia, twórca i główny przedstawiciel nurtu sentymentalnego w polskiej liryce.

PAMIĘTNIKI

FRANCISZKA KARPIŃSKIEGO

Z RĘKOPISMU

wydał

J. Moraczewski.

Wydanie drugie.

LWÓW.

Z DRUKARNI ZAKŁADU NARODOWEGO OSSOLIŃSKICH.

1849.

W formie cyfrowej - 12 Lip 2006

Pamiętniki Franciszka Karpińskiego z rękopisu
Wydanie z 1849 roku - Lwów.
Karpiński używa imienia Bożego w formie **Jehowa**.

Karpiński Franciszek - Pamiętniki 1849 - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jakub Tugendhold (ur. 1794, zm. 22 kwietnia 1871 w Warszawie) - polski działacz społeczny, oświatowy i asymilatorski żydowskiego pochodzenia, w latach 1853-1863 dyrektor Warszawskiej Szkoły Rabinów, w 1817 roku zorganizował pierwsze elementarne szkoły dla dzieci żydowskich w stolicy.

Skazówki Prawdy i Zgody
Rok wydania 1844 - Warszawa. W przypisie występuje imię Boże - Jehowa.

SKAZÓWKI
PRAWDY I ZGODY
POD WZGLĘDEM
RÓŻNYCH WYZNAŃ
ZE STAROŻYTNYCH DZIEŁ HEBRAJSKICH
POWAGĘ RELIGIJNĄ MAJĄCYCH
ZEBRANE,
tłumaczone i uwagami powiększone
PRZEZ
Jakóba Tugenhóld.
WARSZAWA.
W Drukarni Stanisława Strąbskiego,
przy ulicy Bednarskiej Nr. 2000.
1844.

Harvard College Library
The Gift of
LUCIUS NATHAN LITTAUER
Class of 1878
IN MEMORY OF HIS FATHER
NATHAN LITTAUER

Piérwszy nasz Zakonodawca Mojżesz, jaśniejący promieniami światła Bożego, który nam w imię Istoty Najwyższéj bezwarunkową polecił miłość bliźniego, jak siebie samego (2) udzie-

(1) Nie myślę i nie mówię o nowościach zmierzających do porządku i podniesienia godności służby Bożéj, bez naruszenia istniejących w téj mierze prawideł religijnych, ale o takich nowościach które zupełnie usuwając zwyczaje wiekami uświęcone, dwolna podkopują korzenie religii, zwłaszcza gdzie libertynaż i widoki własne głównemi są żywiołami.

(2) Zastanowienia godną jest rzeczą, iż zawarty w 3ej Księ-

IV

lając przodkom naszym ostatnie przed zgonem swoim błogosławieństwo, czy wahał się rozpocząć ten akt uroczysty, owém szczytném wyrzeczeniem:

„Bóg wszystkie miłuje ludy, wszyscy święci są w ręku jego." (1)

Król Salomon natchnieniem i mądrością przenikniony, gdy po ukończeniu okazałéj budowli piérwszéj w Jerozolimie świątyni pańskiéj, rzucił się na kolana przed ołtarzem, czy wśród gorących modłów za ludem swoim, nie błagał zarazem za innemi ludy w wyrazach serdeczną życzliwością tchnących.

„Nadto i cudzoziemiec niebędący z ludu twe-

dze Mojż. rozdz. 19 w. 18 przykaz: *„miłuj bliźniego twego, jak siebie samego"*, nie jest, jak zwykle inne przykazy pismem Stém objęte, bez dodatkowego zakończenia, ale raczéj kończy się dodatkiem 2ch wyrazów arcyświętych *Ani Jehowa*, *Ja Jehowa* (rozumi się: rozkazuję ci to). Widać, że przez ten dodatek chciał Zakonodawca okazać świętą przewagę tego przykazu nad inne.

Powtarzam tu uwagę w innéj już pracy uczynioną: iż miło zapewne będzie szanownym czytelnikom chrześciańskim, zwłaszcza tym co są miłośnikami erudycyi religijnéj, dowiedzieć się, że wyraz *Jehowa* składa się w języku hebr. z 4ch tylko liter, które w duchu Etymologii hebr. zawiérają w sobie wzniosły zbiór atrybucyi samemu tylko Bogu służyć mogących, bo w kombinacyi tych 4ch liter, mieszczą się słowa: *byłem jestem będę*.

(1) Piąta księga Mojż. rozd. 33 wiérsz 3.

W formie cyfrowej - 12 Lis 2008

Tugendhold Jakub - Skazówki Prawdy i Zgody - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

— 17 —

pokryta i stanęła przed domem gospodarza, z której wyszedł starzec poważny i podając rękę każdemu mówił: Szalom lak! (pokój tobie). Tak tylko on mógł pozdrawiać, bo to był sławny i uczony Rabin, który ze szczególnej swej łaski przyjechał zwiedzić gminę miasta tego.

Po przywitaniu cały tłum zebrany ruszył z Rabinem do bożnicy drewnianej, do której wszedłszy, wnet zabrzmiały pieśni Hallel, pieśni najweselsze, które niegdyś Izrael w świątyni jerozolimskiej z wdzięczności nucił Jehowie, Panu swemu; — i mnóstwo świeczek zajaśniało na znak uczczenia i radości.

Po skończonem nabożeństwie i rozmowie duchownej, która prawie do nocy trwała, zaprowadzono Rabina do domu gospodarza. Wszedłszy do świetlicy, nagle wstrzymał się na rogu tejże, gdzie Jaś pod łachami żydowskiemi spoczywał już snem sprawiedliwych.

Kto to jest Adoni? zapytał gospodarza.

Jest to ubogie dziecko, którem się wszyscy porzucali, jam z miłosierdzia przyjął go do domu swego.

Czy widzisz tę jasność, która z jego twarzy wychodzi i ten złocisty promień, który jak tęcza różnobarwna otoczył skronie jego?

Ach widzę, rzekł zdziwiony gospodarz.

Jehowa imok (Bóg z tobą) ta tęcza jest to przymierze, jakie Pan raczył uczynić z domem twoim, — a ta jasność przepowiada, że z niego spłynie świetność bogactwa na ciebie i dzieci twoje. Szanuj tego chłopca, uważaj go za syna twego, i owszem suknia syna twego, niech będzie jego suknią, stół syna twego, niech będzie jego stołem, słowem nie rób między nimi żadnej różnicy. A nadewszystko staraj się go wyćwiczyć w mądrościach naszych, niech zgłębia Talmud, księgę żywota naszego. — A to wyrzekłszy wzniósł starzec ręce nad Jasiem i jak niegdyś Arcykapłan Heli wtajemniczał młodego Samuela dla szczęścia ludu swego.

Nazajutrz odjechał Rabin, a gospodarz uszczęśliwiony widzeniem tak wzniosłem, zaczął przebierać Jasia na sposób

2.

— 21 —

według wielkiego miłosierdzia Twego," a po każdym wierszu wołał Jehowa! Jehowa! zmiłuj się nademną.

Po takiem wołaniu uspokoił się nieco, bo modlitwa pokrzepia sprawiedliwego, i udał się na spoczynek. Ale sen nieprzychodził, często zrywał się w nocy, wiązał Tefilim do rąk i do czoła i wzywał miłosierdzia Bożego. Noc całą prze-

Sadok Wincenty Fererjusz Barącz (ur. 29 kwietnia 1814 w Stanisławowie, zm. 2 kwietnia 1892 w Podkamieniu), polski Ormianin, dominikanin, znany galicyjski historyk kronikarz. Wydawnictwo z 1886 roku - Tarnów - Imię Boże **Jehowa**.

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES

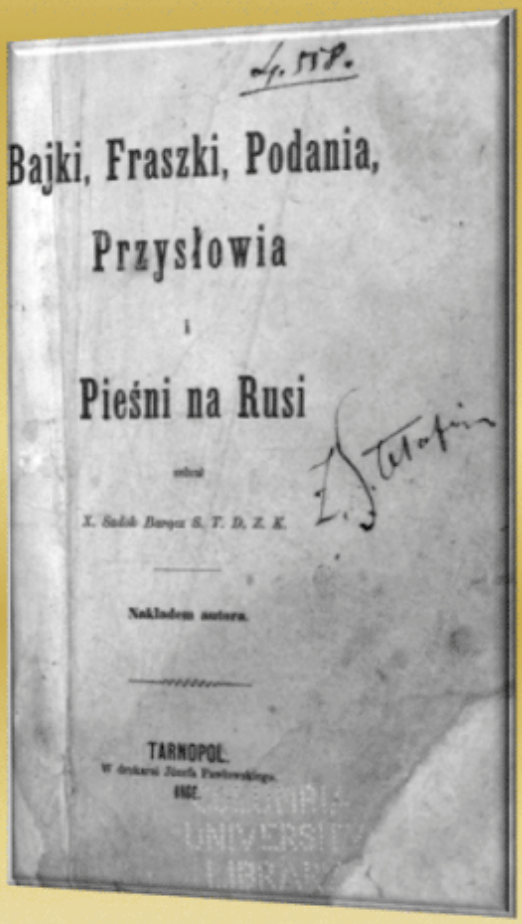

W formie cyfrowej - 18 Sie 2009

Bar±cz Sadok - Bajki, Fraszki, Podania - 1886 - Jehowa

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

William Jefferson „Bill" Clinton -
urodzony w miasteczku Hope w stanie Arkansas. W latach 1993-2001 czterdziesty drugi prezydent USA, baptysta, mąż Hillary Clinton - Sekretarz Stanu USA w gabinecie Baracka Obamy.

Tekst pieśni gospel zaśpiewanej przez Mickey Mangun na obozie letnim zielonoświątkowców w Redfield, a wspomnianej przez B. Clintona w swojej znakomitej książce.

Citaat:

In the presence of Jehovah
God Almighty, Prince of Peace
Troubles vanish, hearts are mended
In the presence of the King

Now there is never any reason
To give up in despair
Just slip away and breathe His name
He will surely meet you there

Bron:
In the Presence of Jehovah - Geron Davis
Copyright 1985
Meadowgreen Music Co./Song Channel Music/ ASCAP (admin by EMI Christian Music Pub.)

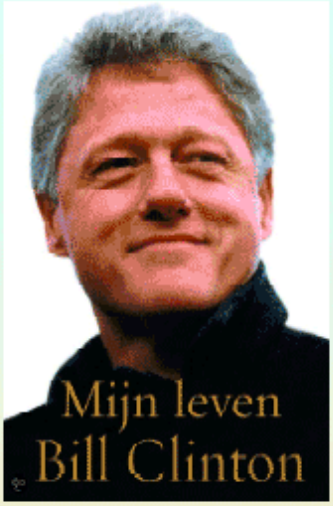

(...) pamięci mego Dziadka, który nauczył mnie, jak szanować ludzi lekceważonych przez innych, bo wcale się tak od siebie nie różnimy

Bill Clinton Moje życie -
Tytuł oryginału: **MY LIFE**
Świat Książki. Warszawa 2004
ISBN 83-7391-746-2 Nr 5008

Fragment książki z imieniem Bożym Jehovah:

Po przyjeździe do Redfield przedstawiono mnie stanowemu przywódcy zielonoświątkowców, wielebnemu Jamesowi Lumpkinowi, i innym czołowym duchownym. Weszliśmy następnie do sanktuarium, mieszczącego około trzystu ludzi. Siedziałem na scenie z kaznodziejami. Po przedstawieniu mnie i innych wstępnych spraw rozpoczęło się nabożeństwo, z muzyką tak potężną i rytmiczną, jaką do tej pory słyszałem tylko w kościołach murzyńskich. Po paru hymnach w jednej z ławek podniosła się piękna młoda kobieta, siadła do organów i zaśpiewała pieśń gospel, której nigdy przedtem nie słyszałem: **In the Presence of Jehovah**. Odebrało mi dech i zanim się zorientowałem, zacząłem płakać. Tą kobietą była Mickey Mangum, córka brata Lumpkina i żona wielebnego Anthony'ego Manguna, którzy razem z Mickey i rodzicami służył zielonoświątkowcom na dużym obszarze Luizjany.

(str. 235, 236).

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

προσέχωσιν εἰς λόγια μά-

ξῆλθον λοιπὸν οἱ ἐργοδιῶ-
λαοῦ καὶ οἱ ἐπίτροποι αὐ-
ἐλάλησαν πρὸς τὸν λαόν.
Οὕτως εἶπεν ὁ Φαραώ·
δίδω ἄχυρον·
ἷς αὐτοὶ ὑπάγετε, συνάγετε
ὅπου δύνασθε νὰ εὕρητε·
ν θέλει ἐλαττωθῇ ἐκ τῶν
σας οὐδέν.
αὶ διεσπάρη ὁ λαὸς καθ' ὁ-
γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ
καλάμην ἀντὶ ἀχύρου.
δὲ ἐργοδιῶκται ἐβίαζον
λέγοντες, Τελειώνετε τὰς
σας, τὸ διωρισμένον καθ'
καθὼς ὅτε ἐδίδετο τὸ ἄ-

αὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ ἐπίτρο-
υἱῶν Ἰσραὴλ, οἱ διωρισμέ-
αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐργοδιω-
ῦ Φαραώ, λεγόντων, Διὰ τί
λειώσατε χθὲς καὶ σήμερον,
ισμένον εἰς ἐσᾶς πρωΐ
νθων, καθὼς πρότερον;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς' (6)

Ὁ Θεὸς δίνει ἐντολὴ στὸ Μωϋσῆ, ἀποκαλύπτει τὸ ὄνομά του.

Καὶ εἶπε ΚΥΡΙΟΣ πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Τώρα θέλεις ἰδεῖ τί θέλω κάμει εἰς τὸν Φαραώ· διότι [1]διὰ χειρὸς κραταιᾶς θέλει ἐξαποστείλει αὐτούς· καὶ διὰ χειρὸς κραταιᾶς [2]θέλει ἐκδιώξει αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

2 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἔτι πρὸς τὸν Μωϋσῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ ΙΕΟΒΑ*·

3 καὶ ἐφάνην εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, μὲ τὸ ὄνομα, [3]Θεὸς Παντοκράτωρ*· δὲν ἐγνωρίσθην ὅμως εἰς αὐτοὺς μὲ τὸ ὄνομά μου ΙΕΟΒΑ*.

4 καὶ [4]ἔτι ἔστησα πρὸς αὐτοὺς τὴν διαθήκην μου, [5]νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν Χαναάν, τὴν γῆν τῆς παροικίας αὐτῶν, ἐν ᾗ παρώκησαν·

*(2) δὲν γνωρίζω ἀλλάως — Ο' οὐκ οἶδα *(3) ἀπόστασις 90 χιλμ. — Ο' δδὸν τριῶν ἡμερῶν (ς'2,3) ἡ ΙΕΧΩΒΑ — Ο' Κύριος (α.σ. Στὶς Ἑβραϊκὲς γραφὲς καθὼς καὶ στὰ πρωτότυπα κείμενα τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως τῶν Ο' καθὼς ὑπάρχουν σήμερα στὸ Μουσεῖο τοῦ Καΐρου (Πάπυρος Φουὰτ 266) ἡ λέξις Ἰεχωβὰ - Κύριος ἀναγράφεται μὲ τὴν μορφὴν τοῦ Τετραγραμμάτου יהוה καθὼς ἀπαντᾶται σὲ ἀρχαῖο τύπο Ἑβραϊκῶν γραμμάτων (σύγχρονος τύπος Ἑβρ. γραμ. יהוה) (ς'3) Παντοδύναμος — Ο' Θεὸς ὢν αὐτῶν.

IEHOVA Vivlos Vamva Ekd LaCle 1979 Ex 6;3.
Το όνομα **Ιεοβά** (Ιεχωβά) στην Παλαιά Διαθήκη. Νεοελληνική Μετάφραση (Βάμβα), έκδοση La Cle, 1979. Απόσπασμα από το βιβλίο της Εξόδου.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Helena Kowalska (ur. 25 sierpnia 1905 w Głogowcu, zm. 5 października 1938 w Krakowie), znana jako św. **siostra Maria Faustyna** Kowalska – święta katolicka, zakonnica ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Kościele rzymskokatolickim, mistyczka, znana przede wszystkim jako głosicielka kultu Miłosierdzia Bożego i autorka Dzienniczka.

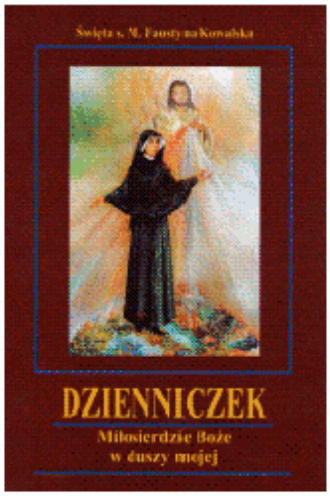

Dzienniczek Faustyny pisany jest plastycznym stylem i urzeka bogactwem polszczyzny u niewykształconej autorki. Należy do największych dzieł literatury polskiej dwudziestolecia międzywojennego. Tłumaczony był na wiele języków. Stanowi niewątpliwą inspirację dla znanej encykliki papieża Jana Pawła II *Dives in Misericordia* (1980) o Bogu „Bogatym w Miłosierdziu".

Uwielbienie Miłosierdzia Bożego /fragmenty Dz 1744/

Jednak dzień i noc woła ludzkość do Ciebie,
Z otchłani nędzy, grzechów i wszelkiej boleści.
Usłysz jęk i łzy, który królujesz w niebie,
Boże wielkiego miłosierdzia, Boże litości.

Zawinił człowiek, lecz przeprosić nie jest w stanie.
Bo nieskończona przepaść się rozwarła między Bogiem a człowiekiem.
I woła głosem swej nędzy: Ześlij nam zmiłowanie
Lecz milczy **Jehowa**... i przechodzi wiek za wiekiem.

Lecz potęguje się tęsknota całej ludzkości
Za Tym, który był im przyobiecany.
Przyjdź, Baranku Boży, i zgładź nasze złości,
Przyjdź, oświeć nasze ciemności, jak promień świetlany.

I woła ludzkość bez przestanku do Ciebie, Panie nad pany,
Do niezgłębionego miłosierdzia Twego, do Twojej litości
O wielki **Jehowa**, daj się być przebłagany,
Wspomnij na Twą dobroć i przebacz nasze złości.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Watykan - Grób Papieża Piusa X (1835-1914). W górnej części ołtarza znajduje się obraz „Prezentacja Panny Marii w świątyni". Na nakryciu głowy arcykapłana imię Boże **JHWH**.

Watykan - Grób Papieża Klementa XIII (1693-1769). Hebrajski napis na czole posągu: „**JHWH** jest święty".

352 z 692

Watykan - Grób Papie¿a Piusa X - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Karol Wojtyła

(wybrane fragmenty z imieniem Bożym)

„Twoja jest Wola i Twoja jest Moc
-- A cóż jest ludzkie szczęście? -
Twoja jest Wola i Moc,
O Jahwe – O Jahwe – O Jahwe

(str. 291)

„O Jahwe – Jahwe – Eli – Eli –
Prawica Twoja lądy dzieli
I nasze dzieli losy wraże –
O Jahwe – Jahwe – Jahwe – Jahwe –
Niech Cię pochwalą me ołtarze –

(str. 293)

Zamilcz już przecię, bo Jehowę
Obrażasz słowy i mowami! –
Zamilcz, bo jako głupi prawisz."

(str. 298)

Hiob – drama ze Starego Testamentu
Kraków 1940, we Wielkim Poście
Forma Jahwe występuje 25 razy, Jehowa 1 raz.

„Bo naprzód trzeba przemyć ócz!
- i trzeba ostać, jak ten kryształ,
nie w cudzołóstwie, nie w matactwach,
a ino w Prawdzie przed Jehową.

(str. 334)

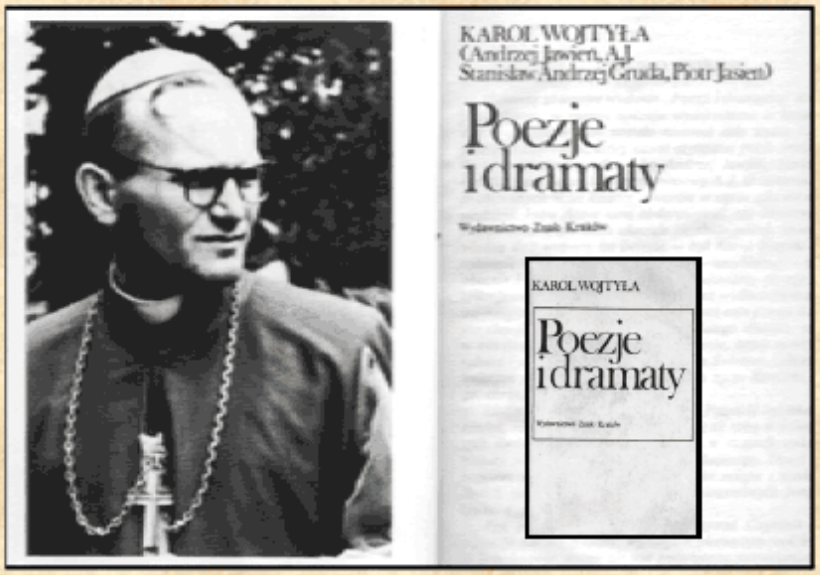

Jan Paweł II — Wydanie II 1987 rok

Tedy poznacie moc Jehowy.
On mnie uwolni z pęt i okopów. –

(str 338)

Może wieszcz jaki rozniecić ten ogień
i kroczyć w tęczy Jehowy proroków.
Zawszeć on będzie tem ziarnem wrzuconem –
Dopóki ziarno w tę rolę upada" - -

(str 377)

Jeremiasz – drama narodowa we trzech działach
Kraków 1940, powstał przed Wielkanocą.
Forma Jahwe występuje 6 razy, Jehowa 3 razy.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

NEOWULGATA
Biblia w języku łacińskim

W roku 1965 Kościół katolicki ustanowił Komisję do spraw Neowulgaty i powierzył jej odpowiedzialność za zrewidowanie łacińskiego przekładu Wulgaty z uwzględnieniem współczesnej wiedzy.

Pierwsza część nowego przekładu ukazała się w roku 1969, a dziesięć lat później papież Jan Paweł II zatwierdził całą Neowulgatę. Jej pierwsze wydanie w wielu miejscach, na przykład w Księdze Wyjścia 3:15 i 6:3, zawierało imię Boże w formie **Iahveh**.

Jednakże w drugim wydaniu, opublikowanym w roku 1986 – jak to ujął jeden z członków wspomnianej komisji – „naprawiono błąd. (…) **Iahveh** zastąpiono [wyrazem] Dominus [„Pan”]”.

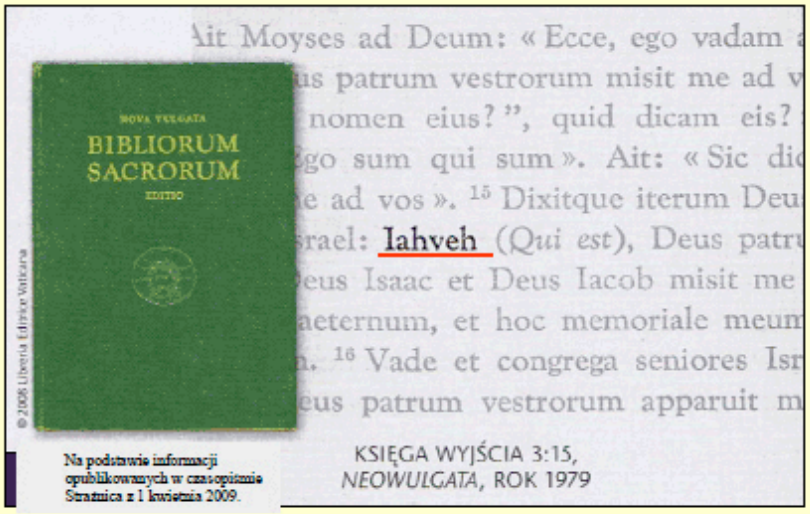

14. Dixit Deus ad Moysen: “ Ego sum qui sum ”. Ait: “ Sic dices filiis Israel: Qui sum misit me ad vos ”. 15. Dixitque iterum Deus ad Moysen: “Haec dices filiis Israel: **Dominus**, Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob, misit me ad vos; hoc nomen mihi est in aeternum, et hoc memoriale meum in generationem et generationem.

Internetowa Nova Vulgata Bibliorum sacrorum editio, wyd. 1986.

Nawet w martwym języku Słowo Boże jest żywe

Neowulgata - Biblia w jêzyku ³acińskim - Iahveh

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Kontrowersyjne Rozporządzenie

W roku 2001, po czterech latach prac, watykańska Kongregacja do spraw Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów opublikowała instrukcję *Liturgiam authenticam*. Zgodnie z tym rozporządzeniem Neowulgata jako oficjalna Biblia Kościoła ma być podstawą wszystkich innych tłumaczeń, nawet jeśli jej tekst nie zgadza się ze źródłami starożytnymi. Wszelkie nowe przekłady mogą zostać zaakceptowane przez Kościół tylko wtedy, gdy spełnią powyższy warunek. Wytyczne te są krytykowane przez wielu teologów katolickich.

Uwagi egzegety do instrukcji *Liturgiam authenticam* - Dieter Böhler SJ

Jestem egzegetą Starego Testamentu z Frankfurtu i jako biblista i tłumacz mam mówić o instrukcji dotyczącej przekładów. Nie oczekujcie ode mnie, że wyjaśnię kanoniczne ustalenia instrukcji Liturgiam authenticam. Mam jednak nadzieję, że rozważania egzegety mogą przekazać impulsy odnośnie do zasad tłumaczenia podanych w tej instrukcji (…).

Nr 41c podaje na to przykład: tłumaczenie imienia Bożego, świętego tetragramatu. Tłumaczenie tekstu hebrajskiego na język narodowy powinno uwzględniać żydowskie i kościelne rozumienie. Bardzo ucieszyłem się tym konkretnym wskazaniem instrukcji, nie tylko dlatego, że my w ogóle nie znamy prawdziwego sposobu wymawiania imienia Bożego, nie dlatego, że wypowiadanie imienia Bożego rani bardzo Żydów, ale dlatego, że nasze chrześcijańskie Pismo Święte wymaga od nas tłumaczenia przez "Dominus Pan". Tekst masorecki domaga się w swojej wokalizacji sformułowania "Adonai - Pan". Septuaginta tłumaczy konsekwentnie "Kyrios". Nowy Testament przestrzega zasady niewypowiadania imienia Bożego bez wyjątku i pisze jak Septuaginta "Kyrios". To wiąże nas chrześcijan, podobnie jak Żydów.

Istnieją nowoczesne tendencje, które uważają słowo "Kyrios Dominus" za zbyt patriarchalne, bo wyraża ono zarazem panowanie jak i rodzaj męski. Wychodząc z Biblii - a ona jest najwyższą normą nie tylko dla Urzędu Nauczycielskiego, ale także dla ludu Bożego - mimo wszystko wydaje mi się to słowo nie do zastąpienia. Nowy Testament używa tytułu "Kyrios" także w stosunku do Chrystusa, czasem wprost z dwuznacznością, czy chodzi o Pana Boga albo o Jezusa (Łk 1,17.76; Ml 3,1? czy Łk 1,43?). Chrystologia Nowego Testamentu straciłaby coś istotnego, gdyby imię Boga albo słowo "Kyrios" tłumaczono przez jakieś inne słowo niż "Pan". Przepis instrukcji jest spóźniony.

http://www kkbids episkopat pl

Watykan usiłuje wyeliminować z użycia imię Boga

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Ze wstępu:

„W książce tej patrzę na Jezusa z perspektywy Jego wspólnoty z Ojcem, która stanowi właściwe centrum Jego osobowości i bez której niczego nie da się zrozumieć; w tej samej perspektywie jest On dla nas obecny także dzisiaj.

Właściwie nie muszę nawet mówić, że książka ta żadną miarą nie jest wypowiedzią Nauczycielskiego Urzędu, lecz stanowi jedynie wynik mojego osobistego szukania „oblicza Pana" (zob. Ps 27,8). Zatem każdemu wolno mieć przeciwne zdanie. Czytelniczki i czytelników proszę tylko o odrobinę sympatii, bez której niemożliwe jest jakiekolwiek zrozumienie".

Z fragmentu książki:

Papież Benedykt XVI na temat posługiwania się imieniem Bożym napisał:

„Było rzeczą zupełnie słuszną, że w Izraelu tego samookreślenia Boga, którego dopatrywano się w słowie YHWH, nie wypowiadano i nie degradowano go do jednego spośród wielu imion bóstw. I źle się stało, że w nowych przekładach Biblii to imię, które dla Izraela było tajemnicze i niewyrażalne, pisze się tak, jak każde inne"
(str.127; tłum. Wiesław Szymona OP).

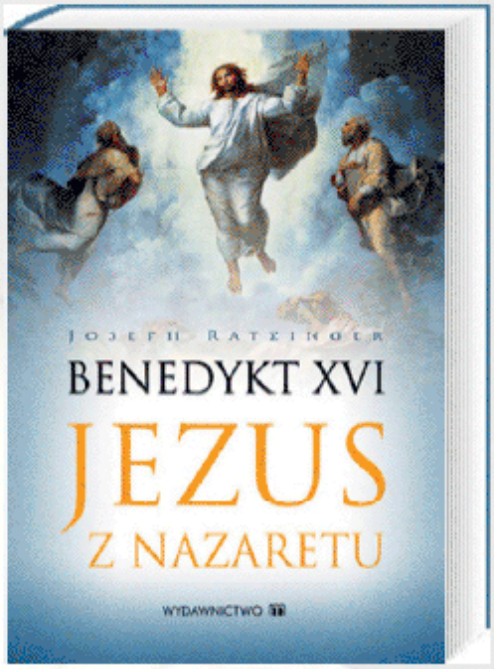

Wydawnictwo M. Kraków 2007.
ISBN 978-83-60725-22

wprost do Jezusa. Szczególne znaczenie mają tu tak zwane psalmy intronizacyjne, które są proklamacją królestwa Boga (YHWH), królestwa, które jest rozumiane w perspektywie kosmiczno-uni-

Przykład użycia imienia Bożego YHWH *(str. 58)*

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

BÓG BEZ IMIENIA

W ostatnich latach do liturgii zakradła się praktyka wypowiadania Imienia Boga. Powinna ona zniknąć – czytamy w dyrektywie Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów.

Pieśń kościelna You are near Yahweh

Nie dla Jahwe - Bóg to Adonai

Tak w dużym uproszczeniu można podsumować treść dokumentu. Prefekt watykańskiej Kongregacji kard. Francis Arinze przesłał do wszystkich konferencji episkopatu na świecie rozporządzenie, zgodnie z którym na polecenie Papieża w obrzędach liturgii należy unikać stosowanego dotąd biblijnego imienia Boga: **Jahwe** - donosi „Tygodnik Powszechny".

Zamiast niego, trzeba używać odpowiednika żydowskiego słowa Adonai, czyli Pan. W liście skierowanym do biskupów Stolica Apostolska przypomina, że zgodnie z hebrajską tradycją imię Boga ma pozostać niewypowiedziane. „**Jahwe**", zgodnie z dyrektywą, ma zniknąć z liturgii słowa, pieśni kościelnych i modlitw, oraz z tekstów i przekładów biblijnych, gdzie dotąd używano Starotestamentalnego tetragramu **JHWH**. W polskiej liturgii nie będzie problemów, ponieważ Boga określamy mianem „Pan". Ale już Amerykanie będą mieli spore kłopoty.

Waszyngtoński magazyn „Catholic" sporządził listę pieśni kościelnych na indeksie. Większość z nich rozpoczynają słowa: „Będę chwalił **Jahwe**" (I will Bless **Yahweh**), czy „Jesteś blisko **Jahwe**" (You are near **Yahweh**). Ojciec Ronald E.Brassard z jednej z Waszyngtońskich parafii wypowiadając się na łamach „Catholic" podkreśla, że „decyzja Papieża nawiązuje do tradycji Starego Testamentu i jest dobra. Pokazuje, bowiem wielką wrażliwość Kościoła Katolickiego na naszych Braci Żydów".

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

W liście skierowanym do biskupów Stolica Apostolska przypomina, że zgodnie z hebrajską tradycją imię Boga ma pozostać niewypowiedziane. W obszernym uzasadnieniu kard. Arinze podkreśla, że Żydzi unikali wypowiadania imienia Boga, uważając je za zbyt święte. Używano, więc tetragramu składającego się z czterech spółgłosek - **JHWH**.

Hebrajskie określenie dostało się do greckiego przekładu Starego Testamentu, tzw. Septuaginty, i funkcjonowało na przemian ze słowem ***Kyrios*** (Pan). Jednak w żadnym ze znalezionych rękopisów Nowego Testamentu tetragram już się nie pojawia. W późniejszych wersjach greckiej Septuaginty w miejsce tetragramu wstawiano wyrazy ***Kyrios*** (Pan) oraz ***Theos*** (Bóg). Łacińska *Wulgata*, pierwszy oficjalnie uznany przekład katolicki – we wszystkich miejscach imię Boga zastępuje słowami ***Dominus*** (Pan) oraz ***Deus*** (Bóg).

Watykańska instrukcja mówi, że teksty liturgiczne powinny trzymać się dokładnie tekstu Pisma Św., tak, aby Słowa Boga „były przechowane i przekazane w sposób wierny i integralny". Tymczasem „w ostatnich latach zakradła się praktyka wypowiadania Imienia Boga. Takie praktyki powinny zniknąć z liturgii".

Wśród argumentów członkowie Kongregacji ds. Kultu Bożego przywołują także określenia, jakich używał św. Paweł. „Pisząc o boskości Chrystusa, Apostoł zawsze stosuje zwrot »Pan«, mówiąc o Bogu. (...) Chrześcijanie nigdy nie używali imienia **Jahwe**. Chrystus w Nowym Testamencie jest ukazany, jako Adonai. Takie tłumaczenie jest też niezbędne dla zrozumienia Jego boskiej tożsamości" – czytamy w dokumencie.

Dla wzmocnienia efektu listu kard. Arinze nawiązuje do wydanej w 2001 roku Instrukcji „Liturgiam authenticam" o stosowaniu języków narodowych przy wydawaniu ksiąg rzymskiej liturgii. Przytacza obszerny „wciąż aktualny, lecz zapomniany" fragment artykułu 41 Instrukcji: „zgodnie z niepamiętną tradycją, również w przekładzie »Septuaginty«, imię Boga wszechmogącego, wyrażone po hebrajsku przez święty tetragrammat, po łacinie wyrazem »**Pan**«, w każdym języku narodowym należy oddać wyrazem o tym samym znaczeniu".

Tygodnik Powszechny - 11.09.2008

Czy posługiwanie się imieniem Bożym jest niewłaściwe?

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Polska

Uroczystości żałobne na pl. Pilsudskiego

W sobotę 17 kwietnia 2010 roku w Warszawie odbyły się uroczystości żałobne, podczas których Polacy pożegnali 96 ofiar katastrofy samolotu prezydenckiego pod Smoleńskiem.

Józef Michalik (ur. 20 kwietnia 1941 w Zambrowie) - arcybiskup metropolita przemyski, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. W przemówieniu końcowym na uroczystości żałobnej użył imienia Bożego w formie **Jahwe**.

Abp Józef Michalik, przewodniczący Episkopatu:

Jest jednak jakaś siła w tym narodzie

Żałobni słuchacze, staropolska mądrość kazała nam modlić się pieśnią "od nagłej a niespodzianej śmierci wybaw nas Panie". Śmierć nagła słusznie uważana jest za śmierć tragiczną, bo człowiek nieprzygotowany musi się żegnać z życiem i zdawać sprawę z włodarstwa swego. Nagła śmierć to wstrząs psychiczny dla żywych, ale nie o nas żywych dzisiaj tu się zamartwiajmy. Pomyślmy o zmarłych. Może ta nagła śmierć zawiera głębszą bożą myśl, którą każdy z nas powinien odczytać z osobistej perspektywy. Pismo Święte ukazuje nam najbardziej niewinnego z ludzi, sprawiedliwego **sługę Jahwę**, który cierpi i przez swoje cierpienie usprawiedliwia wielu.

A zatem jeśli przez cierpienie, przez ofiarę, następuje konieczne oczyszczenie przed wejściem do nowego życia i radości wiecznej, to może cierpienie i ból bliskich, żałoba i łzy i ludzkie współczucie tych nieprzeliczonych tysięcy, tysięcy ludzi solidaryzujących się w tych dniach ze zmarłymi oraz z ich rodzinami, ma głębszy sens i jest potrzebne dla ich oczyszczenia i ubogacenia, aby wezwani nagle przed boży tron stanęli tam nie z pustymi rękami, ale nieśli też naszą, zbolałą miłość do nich, którą wzbudzili swoim życiem i swoim odejściem.

2010-04-17

Fragment stenogramu wystąpienia za TV

gazeta WYBORCZA.PL

Polska - uroczysto¶ci ¿a³obne - s³uga Jahwe

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Zawiły Problem Pochodzenia Tytułu „Pan”

H Langkammer

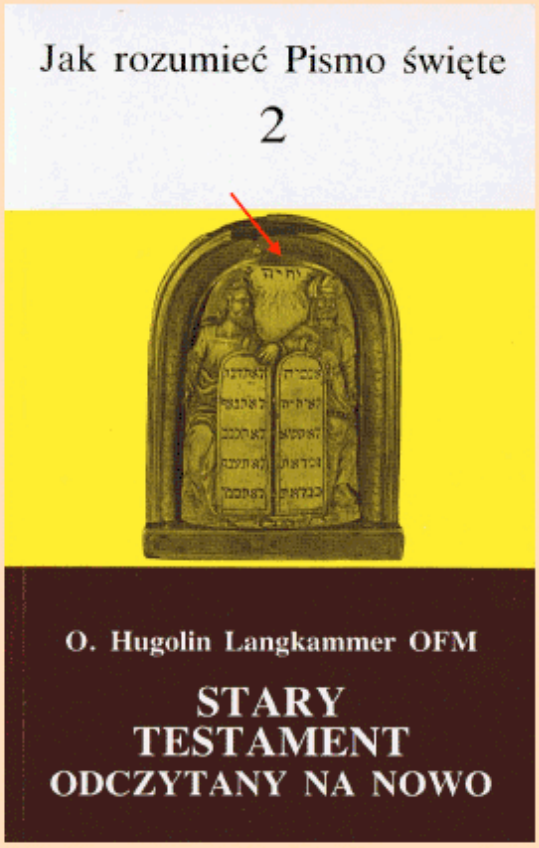

Na okładce płaskorzeźba w drewnie z XVII wieku.
Reprodukcja za: I1 libro della Bibbia. Edizioni ilustrate accademia. Milano 1974. Hebrajski tetragram JHWH.

Prof. dr hab. Hugolin Langkammer ciekawie ujmuje zagadnienie użycia Imienia Bożego Jahwe w manuskrypcie odnalezionym w Egipcie:

„F. Dunand opublikował w *Etudes de Papyrologie* (IX, 81-150) grecki „Papirus Fouard 266”. Pochodzi on z połowy I stulecia przed Chr. i zawiera partie tekstu Ksiegi Rodzaju i Księgi Powtórzonego Prawa.

Niezależnie już od ważności tego dokumentu dla studiów nad genezą greckiego przekładu ST **znamienne jest to, że nie tłumaczy on imienia „Jahwe”, jak to czynią późniejsze kodeksy LXX (zazwyczaj na Kyrios, ale także na Theos czy Kyrios ho Theos), lecz zachowuje tetragram w piśmie kwadratowym hebrajskim.**

Już F. Dunand w dziele *Papyrus grecs bibliques* (Kairo 1966) sygnalizował, ze fakt powyższy ukazuje w nowym świetle zawiły problem pochodzenia tytułu „Pan” zarówno w odniesieniu do ST, jak i NT.

Ponieważ zjawisko to nie jest odosobnione, wydaje się, ze mamy tu do czynienia z etapem przejściowym od tetragramu do formalnego przetłumaczenia imienia „Jahwe” na Kyrios. Uważam, ze w tekstach, których używano w liturgii, uczyniono to od razu. Motywu tego zjawiska należy szukać w wyjątkowej czci, jaką otaczano imię „Jahwe” w świecie żydowskim”.

(O. Hugolin Langkammer OFM. „Stary Testament Odczytany Na Nowo”. RW KUL Lublin 1994, str. 68.)*

* Hugolin (Helmut) Langkammer - polski franciszkanin, biblista, profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, doktor nauk biblijnych Papieskiego Instytutu Biblijnego w Rzymie.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Zwój Psalmów z Qumran Grota 11 (11QPsa)

1 Surely a maggot cannot praise thee nor a grave worm recount thy loving-kindness
2 But the living can praise thee, even those who stumble can laud thee In revealing
3 thy kindness to them and by thy righteousness thou dost enlighten them For in thy hand is the soul of every
4 living thing; the breath of all flesh hast thou given Deal with us, O LORD,
5 according to thy goodness, according to thy great mercy, and according to thy many righteous deeds The LORD
6 has heeded the voice of those who love his name and has not deprived them of his loving-kindness
7 Blessed be the LORD, who executes righteous deeds, crowning his saints
8 with loving-kindness and mercy My soul cries out to praise thy name, to sing high praises
9 for thy loving deeds, to proclaim thy faithfulness--of praise of thee there is no end Near death
10 was I for my sins, and my iniquities have sold me to the grave; but thou didst save me,
11 O LORD, according to thy great mercy, and according to thy many righteous deeds Indeed have I
12 loved thy name, and in thy protection have I found refuge When I remember thy might my heart
13 is brave, and upon thy mercies do I lean Forgive my sin, O LORD,
14 and purify me from my iniquity Vouchsafe me a spirit of faith and knowledge, and let me not be dishonored
15 in ruin Let not Satan rule over me, nor an unclean spirit; neither let pain nor the evil
16 inclination take possession of my bones For thou, O LORD, art my praise, and in thee do I hope
17 all the day Let my brothers rejoice with me and the house of my father, who are astonished by the graciousness
18 [ ] For e[ver] I will rejoice in thee

Zwój zawiera tetragram imienia Bożego (JHWH) napisany pismem starohebrajskim.

Odkrycie na Judzkiej Pustyni, IV. Oxford, 1965. Angielskie tłumaczenie, Psalmy 11QPs (pieśni liturgiczne wspólnoty zawierające część psalmów kanonicznych). Kolumna 19. Transcription and translation by J. A. Sanders.

Zwój Psalmów z Qumran Grota 11 (11QPsa)

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Z fragmentu Przedmowy:
„Książkę tę napisałem na podstawie mojej osobistej wiedzy o manuskryptach. (...) Chociaż jestem profesorem zajmującym się Nowym Testamentem, to zawsze najbardziej interesowałem się semickim tłem tych pism chrześcijańskich, a to znaczyło studia nad wpływem języka aramejskiego na Nowy Testament oraz nad oddziaływaniem nań zwojów znad Morza Martwego. Od tamtego czasu śledziłem przez lata rozwój wypadków związanych z rękopisami - opublikowałem liczne książki oraz artykuły na ten temat".

Joseph A. Fitzmyer

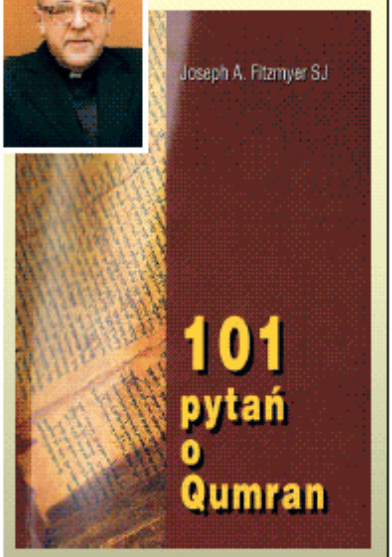

43. Jak autorzy tekstów z Qumran pojmowali Boga?

Autorzy rękopisów qumrańskich są Żydami z krwi i kości; wyrażają zatem cześć i szacunek dla „Boga Izraela" (1QS 3,24), Boga ich przodków, Jahwe ze Starego Testamentu. Zgodnie z ogólną tendencją judaizmu powygnaniowego uważają Jahwe za transcendentnego i godnego zachwytu Stworzyciela wszystkiego. Wspólnota wyśpiewywała swe pochwały pod adresem Boga w modlitwach i hymnach: „Błogosławiony bądź, mój Boże, który otwierasz na wiedzę serce Twego sługi" (1QS 11,15–16). „Któż jest jak Ty, Boże Izraela, na nie[bi]e i na ziemi, któż uczyni coś takiego jak Twe wielkie dzieła i coś takiego jak Twa ogromna potęga" (1QM 10,8–9). „Kto może

WYDAWNICTWO WAM KSIĘŻA JEZUICI, Kraków 1997 r

ogarnąć Twoją chwałę?" (1QS 11,20). „Jesteś Bogiem naszych ojców, błogosławimy Twoje imię wiecznie" (1QM 13,7).

W Zwoju Psalmów z groty 11, będącym rodzajem modlitewnika wspólnoty, jej członkowie śpiewali Bogu wiele hymnów z kanonicznego psałterza. Ale znajduje się tu również dodatkowy „Hymn do Stworzyciela", który stosuje niektóre frazy z Jer 10,12–13 i Ps 135,7:

Wielki i święty jest JHWH,
najświętszy dla każdego pokolenia.
Przed Nim wspaniałość kroczy,
za Nim huk wielkiej wody.
Łaska i prawda są wokół Jego oblicza,
prawda, prawo i sprawiedliwość są podestem Jego tronu.
Oddzielił światło od mroku,
zorzę ustanowił dzięki wiedzy Swego serca.
Zobaczyli to wówczas Jego aniołowie i wielbili Go,
gdyż pokazał im to, czego nie znali.
Pokrył góry plonami,
dobrą żywnością dla każdego.
Błogosławiony niech będzie Ten, który uczynił ziemie dzięki swej sile,
ustanowił świat dzięki Swej mądrości.
dzięki swemu rozumowi rozciągnął niebo
i spowodował, że [wiatr] wicje z Jego skar[bnicy].
On stworzył [błyskawice, iżby towarzyszyły desz]czowi,
i sprawił, że mgł[y] podnoszą się [z] końca [ziemi].

(11QPs[a] 26,9–15)

Wspólnota qumrańska, tak jak inni Żydzi, uważała się za lud wybrany przez Boga: „I któż jest jak Twój lud, Izrael, który wybrałeś sobie spośród wszystkich ludów ziemi, lud świętych przymierza, uczonych w Prawie, pojmujących ma[drość ...] i tych, którzy słyszą chwalebny głos" (1QM 10,9–10). Powtarza ona słowa z Pwt 14,2: „jesteś świętym ludem JHWH, waszego Boga", (11QTemple 48,7.10)

101 pytañ o Qumran

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

jako przewodnie w swoim postępowaniu. Zdania otwierające jej księgę reguły określają cel wspólnoty: „Szukać Boga [całym sercem, całą duszą.] Czynić to, co dobre i prawe przed Nim, tak, jak polecił przez Mojżesza i przez wszystkie Swe sługi, proroków. Kochać wszystko, co wybrał, i nienawidzić wszystkiego, co odrzucił" (1QS 1,1–4).

Wspólnota qumrańska wierzyła jednak, że Bóg zawarł z nią specjalny pakt, na mocy którego wycofała się z kontaktów i wzajemnych stosunków z innymi Żydami, uważając ich wszystkich za „Synów Ciemności": „Wszyscy wchodzący do reguły zrzeszenia przystąpią do przymierza przed Bogiem, aby czynić wszystko tak, jak polecił, i nie odwrócą się od Niego w obliczu jakiejkolwiek trwogi, przerażenia ani próby, [które nas]taną w trakcie władzy Beliala" (1QS 1,16–18). Członkowie wspólnoty uważali się w istocie za tych, którzy „przystąpili do Nowego Przymierza w ziemi damasceńskiej" (CD 6,19; 8,21; 19,34; 20,12; por. 1QpHab 2,3), a zatem za tych, którzy urzeczywistnili to, co przepowiedział prorok Jeremiasz (31:31). Podobnie słowa proroka Habakuka interpretowali jako znajdujące potwierdzenie w ich wspólnotowym życiu – Ha 2,3 odnosili do siebie samych, uważając się za „ludzi prawdy, wypełniając Prawo, których ręce nie słabną w służbie prawdzie (...) zachowujących Prawo w domu Judy, których ocali Bóg przed sądem za ich znój i ich wiarę w Nauczyciela Sprawiedliwości" (1QpHab 7,10–12; 8,1–3).

W szczególny sposób autorzy tekstów z Qumran oddawali cześć Bogu, któremu służyli, przez to, jak zapisywali Jego imię. Normalnie używa się archaicznego imienia *'El*, „Bóg", dosłownie „Wszechmocny" (1QS 1,2.7.8; 1QpHab 1,11; 2,3.4.8.9; 4QTestim [4Q175] 10; 4QpPs[a] [4Q171] 1,3–4 iii 16), pisanego znakami paleohebrajskimi (4QAgesCreat [4Q180] 1,1; 4Q183 1 ii 3; 1QpMic [1Q14] 12,3, również w obrębie Peszeru), a nawet w formie zwrotu *'Eli*, „mój Boże" (1QS 11,15; 1QH 2,34; 5,11.14.18; 11,3.15). Czasami *'El* zastępuje się świętym imieniem Bóstwa: tetragramem – np. w cytacie z lub aluzji do Starego Testamentu (CD 3,8 – w nawiązaniu do Ps 106,40). Czasami połączone ono jest z różnymi tytułami, jak: *'El 'elyon*, „Bóg Najwyższy" (1QH 4,31; 6,33), *'El 'elim*, „Bóg bogów (1QM 14,16), *'El Yisra'el*, „Bóg Izraela" (1QS 3,24), *'El hadde'ot*,

„Bóg Wiedzy" (1QS 3,15; 1QH 1,26; frg. 4,15), *'El yeszu'ot*, „Bóg Zbawienia" (1QS 1,19) czy *'El qanna'*, „Bóg zazdrosny" (11QTemple 2:12).

Imię *'Elohim*, powszechnie używane w Starym Testamencie, w tekstach z Qumran występuje rzadziej (1QS 8,14; 1QM 10,4.7; 4Q158 1–2,18; 4Q185 1–2 i 14; 1–2 iii 13; 11QTemple 57,8; 64,12), także w formie *'Elohe seba'ot* (1QSb 4,25); ale w cytatach lub aluzjach *'Elohim* jest czasami zastępowane tetragramem (1QM 10,7 – przywołanie Lb 10:9).

Czasami *'Elyon*, „Najwyższy", jest użyte jedynie jako substytut imienia „Boga" (1QS 4,22; 10,12; 11,15; CD 20,8)« lub w paralelizmach z *'El* (4QTestim [4Q175] 10 – jak w Lb 24,16).

Innym substytutem jest *Szadday*, „Wszechmocny" [4QTestim [4Q175] 11 – jak w Lb 24,16].

W Hymnach najczęściej używanym imieniem jest *'adonay*, „Pan" (1QH 2,20.31; 3,19.37; 4,5; 5,5.20; 7,6.28.34; 10,14; 11,33; 14,8.23; 16,8) i rzadziej prosta forma *'adon* (1QH 10,8; ponadto1QSb 5,8; 1Q14 14,1). *'Adonay* pojawia się też gdzie indziej (1QM 12,8.18; 1QSb 2,22; 3,1; 5,23). Użyto go w zastępstwie tetragramu w 1QH 7,28, gdzie naśladowany jest Wj 15,11, a obydwa imiona stanowią częste substytuty w 1QIs[a] (np. 3:20–25, odpowiadający Iz 3:15–18).

Tetragram JHWH, do którego prawdopodobnie odnosi się miano „najchwalebniejsze imię" (1QS 6,27), używany jest częściej niż można by pomyśleć (np. 4Q158 1–2,16.18; 4,8; 7–8,3; 4QFlor [4Q174] 1–2 i 3; 21,1; 11QTemple 21,3.8.10.16; 22,14.16); niekiedy zapisywano go literami paleohebrajskimi, podczas gdy reszta tekstu utrwalana była w piśmie kwadratowym (1QpHab 6,14; 10,7,14; 11,10; 1QpMic [1Q14] 1–5:1, 2; 4QpPs[a] 1–2 ii 4.12.24; 11QPs[a] 2,2.4.6.11; 3,2.4.5.8.10.13 itd.; również w niekanonicznych dodatkach: 26,9 – zob. wyżej; 19,4.6.7.11.13.16). Niewiele dalej imię to zapisano po prostu jako *Yah* (11QTemple 14,1.2; tak samo mamy w wariancie Ps 135,1–3).

Miejscami tetragram zastępują cztery kropki (1QS 8,14 – cytat Iz 40,3); użyto ich nawet w zwoju A Izajasza z groty 1 (33,7 – w do-

http://jehowa-biblioteka.com/galeria/index.php?i=363.png26.09.2017 20:57:28

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

datku powyżej lini Iz 40,7; ponadto 4QSam^{c} 1,3 – odpowiednik 1 Sm 25,31; 4QSam^{c} 3,7 – odpowiednik 2 Sm 15,8; 4QTestim [4Q175] 1,19 – odpowiednik Wyj 20,21b w odmianie samarytańskiej i Pwt 33.11, oraz 4QTanh [4Q176] 1–2 i 6.7.9 – cytat Iz 40,1–5; 4QTanh 1–2 ii 3 – cytat Iz 49,14; 4QTanh 8–11,6.8.10 – cytat Iz 54:5.6.8, z zastąpieniem, czyli dodaniem, tetragramu tam, gdzie nie widnieje on w TM).

Specyficzną dla Qumran praktyką było pisanie tetragramu literami alfabetu kwadratowego, ale czerwonym atramentem, jak we fragmentach z grot 4 i 11, o których doniesiono w RB 63 (1956), 56. Równie specyficzne jest zastępowanie tetragramu substytutem *hw 'h'*, który wydaje się być kombinacją trzeciej osoby liczby pojedynczej rodzaju męskiego tzw. niezależnego zaimka osobowego – *hu'*, i pierwszych dwóch liter *ha'elohim* (1QS 8,13).

Inne tytuły użyte na określenie Boga to: *qadosz, 'adonay umelek hakkabod*, „Święty, Pan i Król Chwały" (1QM 12,7; por. 1QM 19,1).

Grecki tekst Księgi Kapłańskiej z groty 4 zawiera również tetragram oddany przez *Iao* (4QLXXLev^{b}), formę imienia Boga Izraela, znaną także greckim pisarzom: Diodorowi z Sycylii (*Bibliotheke* 1.94.2.) i Orygenesowi (*Comm. in Ioan.* I.1.7; GCS 4.53).

Różnorodność imion określających Boga w tekstach z Qumran nie tylko stanowi dowód czci, jaką wspólnota qumrańska otaczała Boga, ale też wskazuje, że w czasie, kiedy kopiowano te teksty, żywa była tendencja do tego, by nie czytać tetragramu jako *Jahweh*, lecz jako *'Adonay*.

W ostatnich wiekach przedchrześcijańskich palestyńscy Żydzi wyrazali swój szacunek do Bożego imienia przez zapisywanie tetragramu literami hebrajskimi również w greckich przekładach Starego Testamentu, ale praktyka ta zaczęła powoli zanikać na rzecz greckiego tłumaczenia *Kyrios*. Stało się ono z czasem greckim tytułem, którym określano Boga Izraela i został zapożyczony przez pierwszych judeochrześcijan dla Jezusa, co potwierdza Nowy Testament. Zastosowanie *Kyrios* jako tłumaczenia JHWH w manuskryptach Septuaginty było właściwie dziełem skrybów chrześcijańskich, którzy

60

sporządzili jej wielkie pergaminowe kopie (kodeksy Sinaiticus, Vaticanus, Alexandrinus itd.).

61

Tetragram - JHWH - zapisany literami paleohebrajskimi na zwoju peszeru (komentarza) do księgi Habakuka z groty pierwszej.

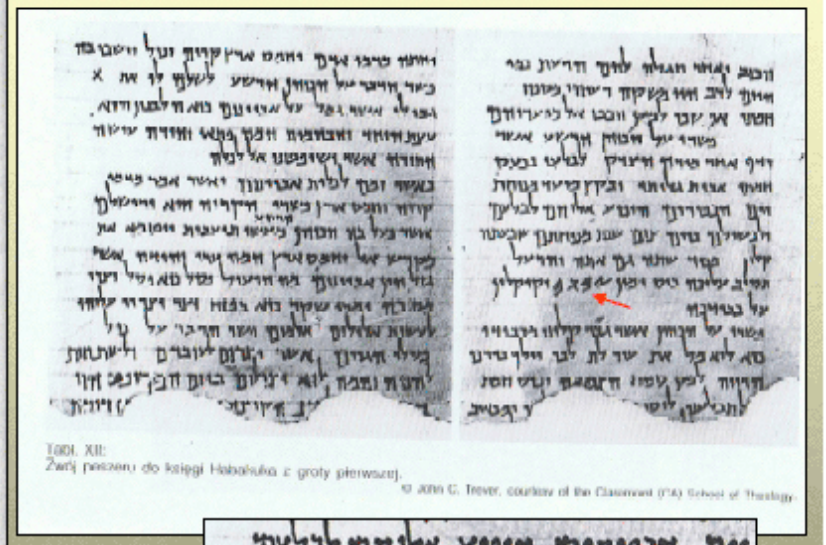

Tabl. XII:
Zwój peszeru do księgi Habakuka z groty pierwszej.
© John C. Trever, courtesy of the Dominican (?A) School of Theology

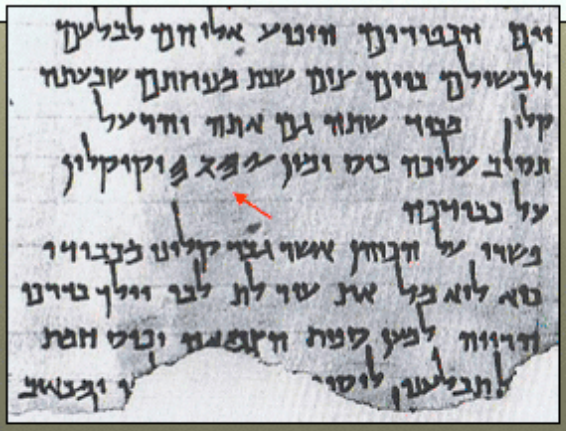

Peszer ksiêgi Habakuka - Tetragram

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

YHWH
Document: **Kuntillet Ajrud**
Date of document: 800 B C

YHWH
Document: **Ketef Hinnom**
- silver scrolls
Date of document: 625 B C

YHWH
Document: **Letters of Lachis**
- Ostraka of Arad
Date of document: + - 600 B C

YHWH
Document: **Aramaic papyri**
Date of document: 514-398 B C

YHWH
Document: **Papyrus Foead 266**
Date of document: 100-50 B C

YHWH
Document: **Dead Sea scrolls**
- Psalms
Date of document: 30-50 A D

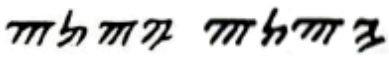

YHWH
Document: **Nachal Hever**
Date of document: 50 B C - 50 A D

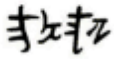

YHWH
Document: **Nachal Hever**
Date of document:
50 B C - 50 A D

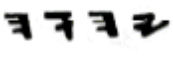

YHWH
Document: **Dead Sea**
- Psalms
Date of document: 30-50 A D

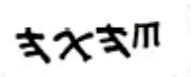

YHWH
Document: **Syracuse**
Date of document:
2 nd century

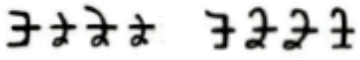

YHWH
Document: **Symmachus**
Date of document: 3 rd century

YY
Document: **Oxyrynchus**
Date of document:
3 rd century

YHWH
Document: **Aquila**
Date of document: 5 th century

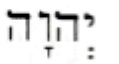

YHWH
Document: **Codexes**
Date of document: from 800 A D

Pisownia TETRAGRAMU w starożytnych manuskryptach

Pisownia TETRAGRAMU w manuskryptach

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Rękopis MS 1630
„Schøyen Collection”
www.schoyencollection.com

Schøyen Kolekcja to największy prywatny zbiór rękopisów z całego świata. Rękopis MS 1630 powstał około roku 1000 i stwierdzono, że pochodzi z dzisiejszego Iraku. Jest napisany na pergaminie, wykonanym ze skóry zwierząt. Wygląda bardzo podobne do rękopisu Leningrad Codex. Zawiera tekst księgi Amos 5:7 - 9:8; Sofoniasza 13:7 - 14:21 i Malachiasza 1:1 - 2:10. Imię Boga występuje bardzo często w formie tetragramu - JHWH (oznaczone na rękopisie kolorem żółtym). W tym rękopisie widzimy coś specjalnego w odniesieniu do Imienia Bożego. Zamiast tetragramu można zobaczyć cztery kropki. Kropki zastępują tetragram, że wskazaniem dla czytelnika, aby nie wymawiał imienia Bożego. Zdaniem ekspertów jest to bardzo nietypowe, jednak spotykane w zwojach znad Morza Martwego.

Zobacz slajdy: 101 pytań o Qumran.

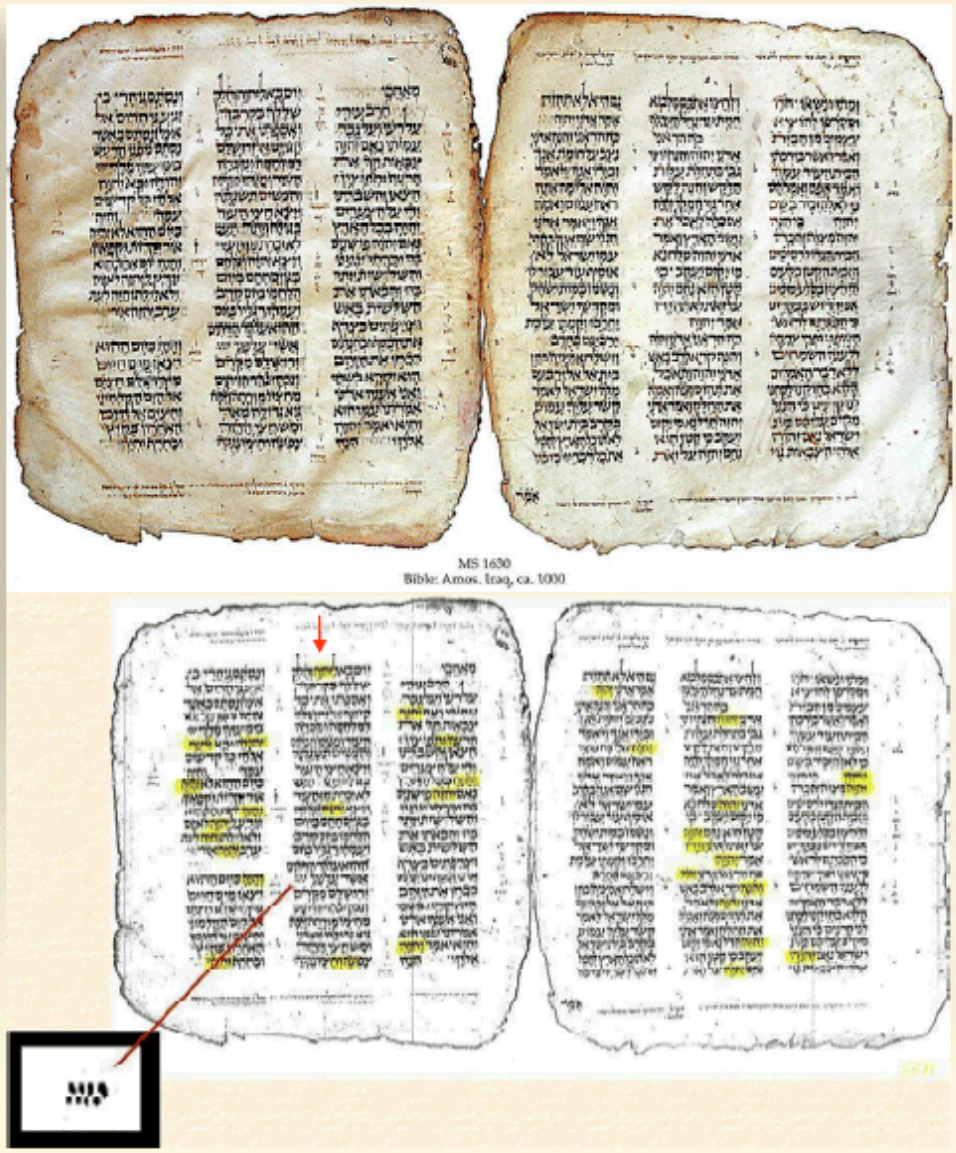

MS 1630
Bible: Amos. Iraq, ca. 1000

366 z 692

Rêkopis MS 1630 „Schøyen Collection”

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Targum MS 206

MS 206
Hebrew square book script. Iraq, 1st half of 11th c.

MS 206
Hebrew square book script. Iraq, 1st half of 11th c.

Rękopis w języku aramejskim zawiera parafrazę księgi Exodus 10:15 - 14:21. Jest napisany na welinie, datowany na pierwszą połowę 11 wieku. Miejsce pochodzenia Irak. Prawdopodobnie skopiowany przez pisarza, pochodzącego z Maghrebu (Afryka Północna). Imię Boże występuje w formie tetragramu - JHWH (oznaczone na rękopisie kolorem żółtym). www.schoyencollection.com

Targum MS 206 - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia Króla Jakuba (ang. King James Version - KJV) - protestanckie, angielskie thumaczenie Biblii zamówione na potrzeby Kościoła Anglii przez króla Jakuba I. Pierwsze wydanie pochodzi z roku 1611. Zawiera Imię Boże w formie **JEHOVAH** - 2 Mojżeszowa 6:3.

368 z 692

Biblia Króla Jakuba - 1769 - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Psałterz Dawidowy Jana Kochanowskiego z ogłoszonych za życia autora
Nakładem księdza Bażyńskiego z 1867 roku. W formie oryginalnej: Uniwersytet Michigan.
Imię Boże w formie **Iowa** występuje w Psalm 119 - w przypisie **Jehowa**.

W formie cyfrowej:
30 Kwi 2008

PSAŁTÉRZ DAWIDOWY

JANA KOCHANOWSKIEGO

Z OGŁOSZONYCH ZA ŻYCIA AUTORA

I POŚMIERTNYCH PRZEDRUKÓW

WYDAŁ I OBJAŚNIŁ

LUDWIK RZEPECKI.

(Z wizerunkiem Jana Kochanowskiego.)

W POZNANIU.
NAKŁADEM KSIĘDZA BAŻYŃSKIEGO.
1867.

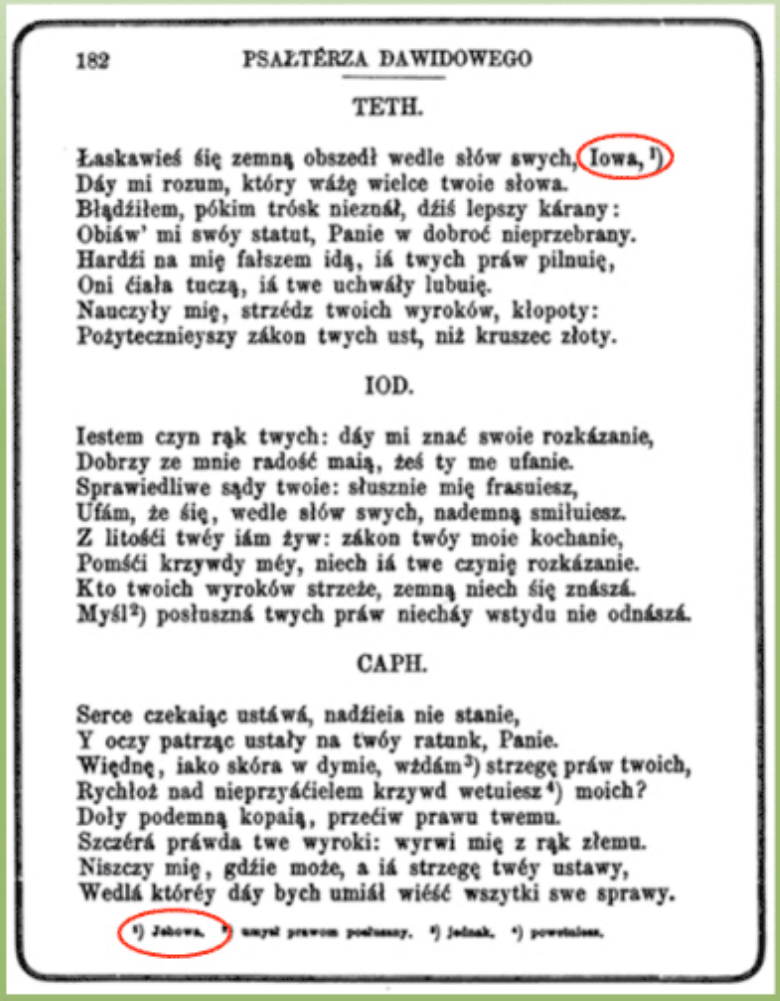

182 PSAŁTÉRZA DAWIDOWEGO

TETH.

Łaskawieś się zemną obszedł wedle słów swych, Iowa, [1])
Dáy mi rozum, który wáżę wielce twoie słowa.
Błądźiłem, pókim trósk nieznał, dźiś lepszy kárany:
Obiáw' mi swóy statut, Panie w dobroć nieprzebrany.
Hardźi na mię fałszem idą, iá twych práw pilnuię,
Oni ćiała tuczą, iá twe uchwáły lubuię.
Nauczyły mię, strzédz twoich wyroków, kłopoty:
Pożytecznieyszy zákon twych ust, niż kruszec złoty.

IOD.

Iestem czyn rąk twych: dáy mi znać swoie rozkázanie,
Dobrzy ze mnie radość maią, żeś ty me ufanie.
Sprawiedliwe sądy twoie: słusznie mię frasuiesz,
Ufám, że śię, wedle słów swych, nademną smiłuiesz.
Z litośći twéy iám żyw: zákon twóy moie kochanie,
Pomśći krzywdy méy, niech iá twe czynię rozkázanie.
Kto twoich wyroków strzeże, zemną niech śię znászá.
Myśl[2]) posłuszná twych práw niechány wstydu nie odnászá.

CAPH.

Serce czekaiąc ustáwá, nadźieia nie stanie,
Y oczy patrząc ustały na twóy ratunk, Panie.
Więdnę, iako skóra w dymie, wżdám[3]) strzegę práw twoich,
Rychłoż nad nieprzyáćielem krzywd wetuiesz[4]) moich?
Doły podemną kopaią, przećiw prawu twemu.
Szczérá prawda twe wyroki: wyrwi mię z rąk złemu.
Niszczy mię, gdźie może, a iá strzegę twéy ustawy,
Wedlá któréy dáy bych umiśł wieść wszytki swe sprawy.

[1]) Jehowa. [2]) umysł prawom posłuszny. [3]) Jednak. [4]) powstaiesz.

Psa³terz Dawidowy Kochanowskiego - Iowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia Gdańska z 1899 roku.
Imię **Jehowa**, 2 Mojżeszowa 6;3.

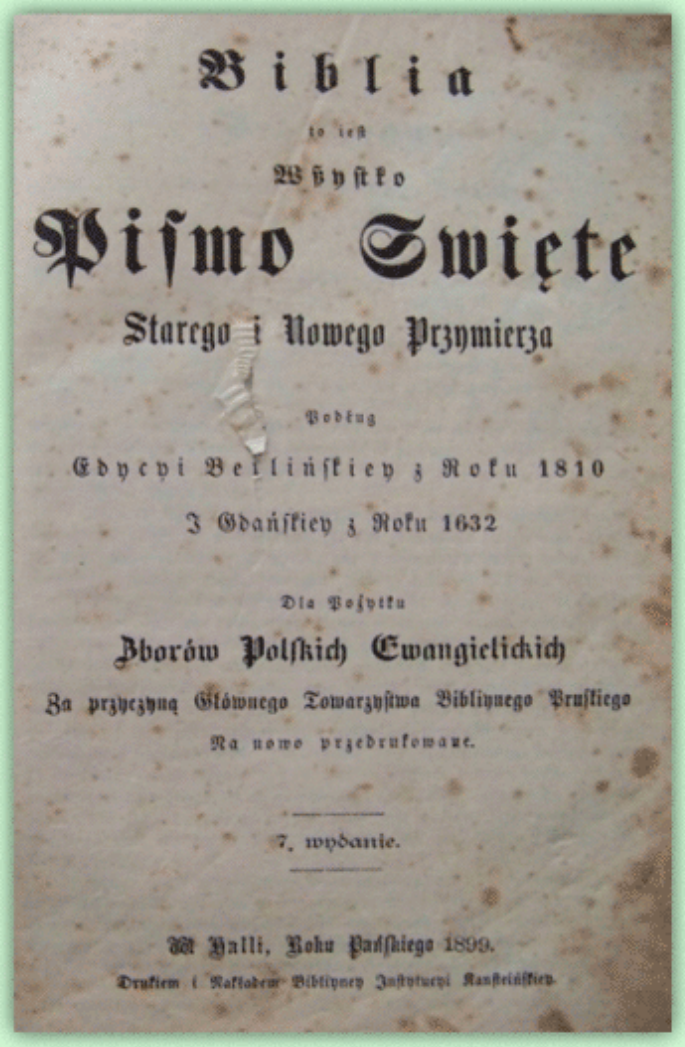

Biblia
to iest
Wszystko
Pismo Swięte
Starego i Nowego Przymierza
Podług
Edycyi Berlińskiey z Roku 1810
I Gdańskiey z Roku 1632
Dla Pożytku
Zborów Polskich Ewangielickich
Za przyczyną Głównego Towarzystwa Biblijnego Pruskiego
Na nowo przedrukowane.
7. wydanie.
W Halli, Roku Pańskiego 1899.
Drukiem i Nakładem Biblijney Instytucyi Kansteińskiey.

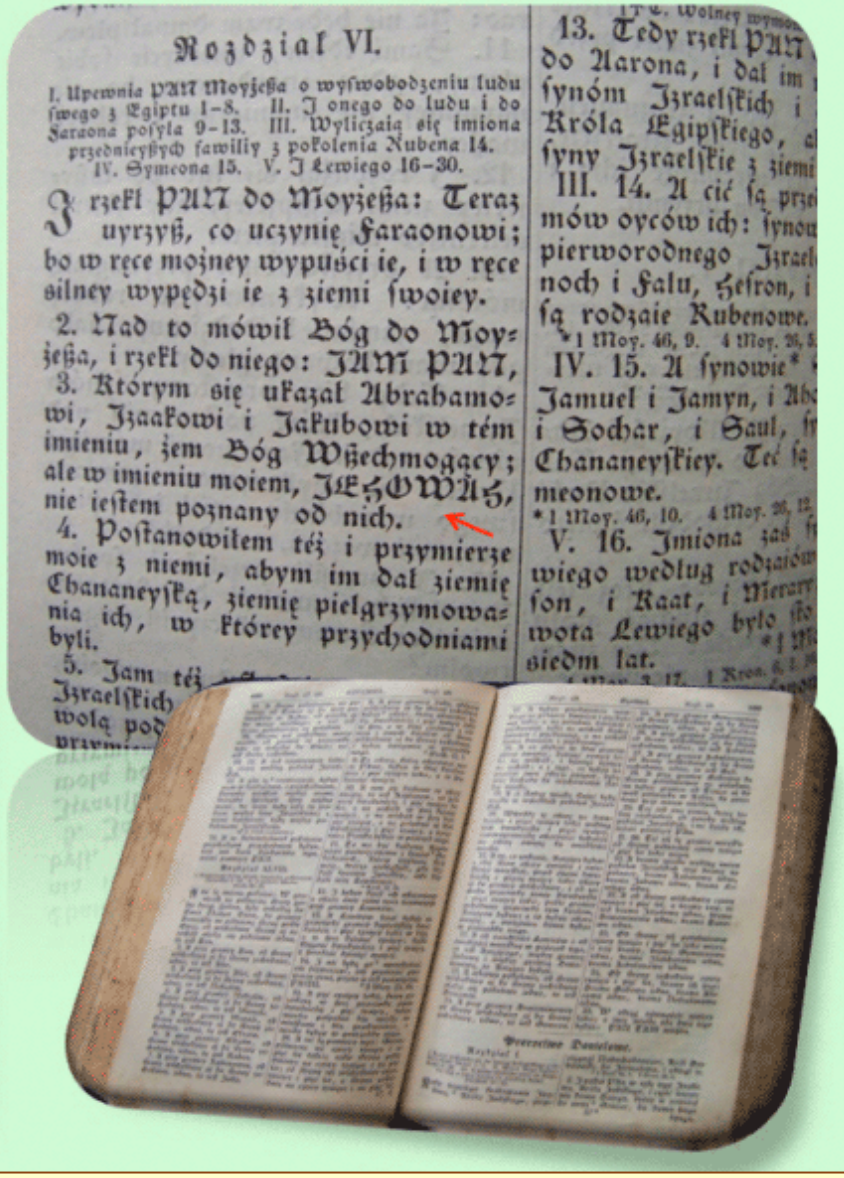

Rozdział VI.

I. Upewnia PAN Moyżesza o wyswobodzeniu ludu swego z Egiptu 1–8. II. I onego do ludu i do Faraona posyła 9–13. III. Wyliczaią się imiona przednieyszych fawiliy z pokolenia Rubena 14. IV. Symeona 15. V. I Lewiego 16–30.

I rzekł PAN do Moyżesza: Teraz uyrzysz, co uczynię Faraonowi; bo w ręce możney wypuści ie, i w ręce silney wypędzi ie z ziemi swoiey.

2. Nad to mówił Bóg do Moyżesza, i rzekł do niego: JAM PAN,

3. Którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi w tém imieniu, żem Bóg Wszechmogący; ale w imieniu moiem, JEHOWAH, nie iestem poznany od nich.

4. Postanowiłem téż i przymierze moie z niemi, abym im dał ziemię Chananeyską, ziemię pielgrzymowania ich, w którey przychodniami byli.

5. Jam téż ...
Izraelskich ...
wolą pod...

13. Tedy rzekł PAN do Aarona, i dał im ... synóm Izraelskich i ... Króla Egipskiego, ... syny Izraelskie z ziemi ...

III. 14. A cić są prze... mów oyców ich: synow... pierworodnego Izrael... noch i Falu, Hesron, i ... są rodzaie Rubenowe.

*1 Moy. 46, 9. 4 Moy. 26, 5.

IV. 15. A synowie* ... Jamuel i Jamyn, i Ah... i Sochar, i Saul, ... Chananeyskiey. Teć są ... meonowe.

*1 Moy. 46, 10. 4 Moy. 26, 12.

V. 16. Imiona zaś ... wiego według rodzaiów ... son, i Kaat, i Merary ... wota Lewiego było sto ... siedm lat.

370 z 692

Biblia Gdañska z 1899 - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

W książce *„Lectures on Daniel the Prophet”* (Kazania na temat proroka Daniela), wydanej w roku 1911, H.A. Ironside tak napisał o tym, na których spełnią się wspaniałe obietnice z 43 rozdziału Księgi Izajasza: *„Będą świadkami Jehowy składającymi świadectwo o mocy i chwale jednego prawdziwego Boga, gdy odstępcze chrześcijaństwo będzie w całkowitym zaślepieniu wierzyć kłamstwom Antychrysta”.*

A.H.Macmillan, bliski współpracownik trzech prezesów Towarzystwa Strażnica, tak się wypowiedział na temat odnośnego oświadczenia prezesa Rutherforda: *„Nie miałem i nie mam najmniejszej wątpliwości, że w tej sprawie kierował nim Pan i że Jehowa życzy sobie, byśmy nosili tę nazwę, z której zresztą ogromnie się cieszymy”.*

26 lipca 1931 roku
Badacze Pisma Świętego przyjmują nazwę Świadkowie Jehowy

W niedzielę 26 lipca 1931 roku Badacze Pisma Świętego zgromadzeni w Columbus w stanie Ohio (USA), przyjmują nazwę Świadkowie Jehowy. Rezolucja *„Nowe Imię”* przedstawiona przez J. F. Rutherforda:

...„Pragniemy, by nas znano pod tym imieniem i nazywano nim, a mianowicie: Świadkowie Jehowy”.

Pisarz Chandler W. Sterling uznał to za *„genialny pomysł”* J. F. Rutherforda ówczesnego prezesa Towarzystwa Strażnica. Widział w tym sprytne posunięcie, które nie tylko pozwoliło nadać grupie oficjalną nazwę, lecz na dodatek ułatwiło taką interpretację wszystkich biblijnych wzmianek o *„świadkach”* lub *„świadczeniu”*, by odnosiły się konkretnie do Świadków Jehowy.

Źródło: „Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego”, wydanie z 1995 r

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

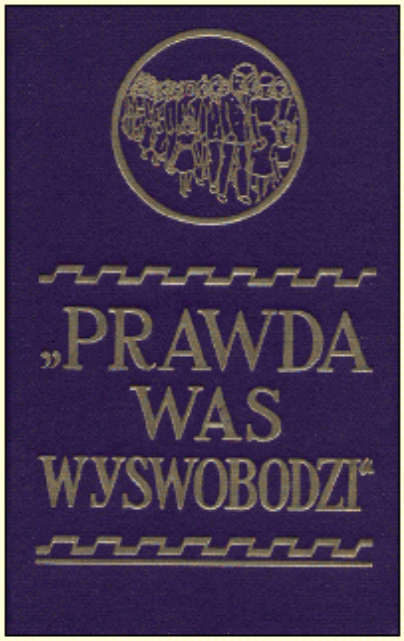

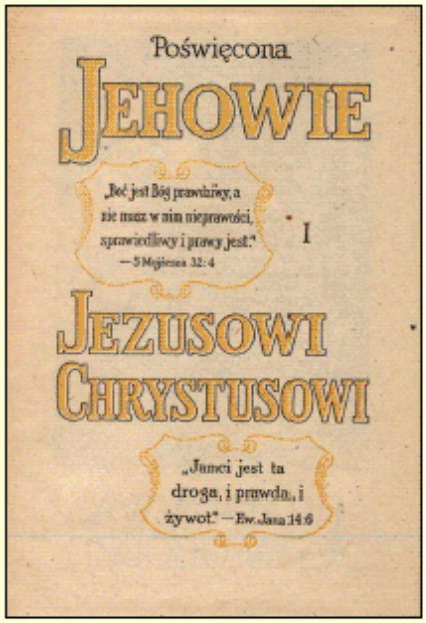

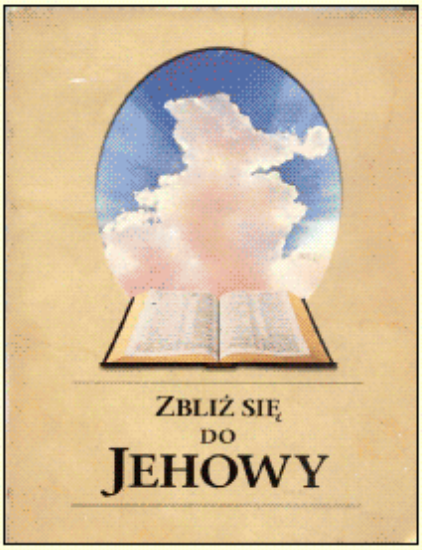

Towarzystwo Strażnica
Wydana w polskim 2002 r.
Pierwsze angielskie wydanie
5.000.000 egzemplarzy
ISBN 83-86930-55-1

Towarzystwo Strażnica
Książka „Jehowa" wydana w języku angielskim w 1934 roku.

^ Towarzystwo Strażnica
Wydana w polskim 1946 roku
Pierwsze angielskie wydanie
1.000.000 egzemplarzy

Ksi±¿ka „Jehowa" - 1934

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

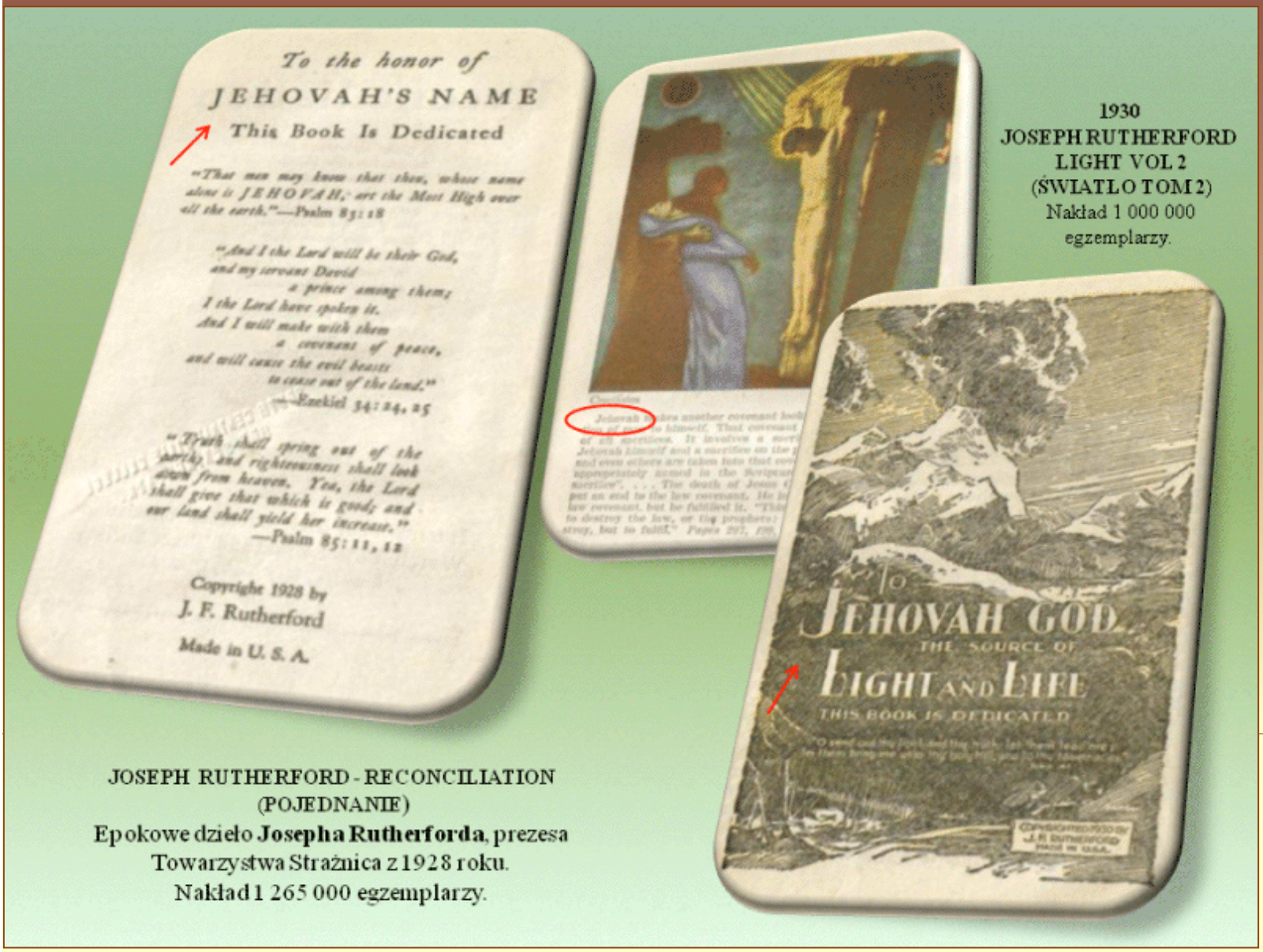

JOSEPH RUTHERFORD - RECONCILIATION
(POJEDNANIE)
Epokowe dzieło **Josepha Rutherforda**, prezesa
Towarzystwa Strażnica z 1928 roku.
Nakład 1 265 000 egzemplarzy.

Rutherford Joseph - ¦wiat³o z roku 1930 - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

374 z 692

Rutherford Joseph - ¯ycie, 1929 - Wrogowie, 1937 - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Słowo twoje jest lampą dla mej stopy i światłem na moim szlaku.

Psalm 119;105

Droga życia (Mt 7:13 – 14) /fragmenty/

Ot, życie ludzi – biednych, bogatych –
Gdzie burze lecą, słońca południe…
Sens walki w sercach polega na tym,
By znaleźć drogę. A z tym jest trudniej.

Czy los twój ma być podobny zimie?
Czy z wolą Bożą to zgodne?
Uwierz, Bóg przysiągł na własne Imię,
Że spełni swe zamysły godne!

Znasz Go, choć *Jahwe* słyszysz niechętnie –
Z klasyki polskiej *Jehowa*.
Podobnie obco brzmi ci orędzie –
Tak sprawił ten, kto zwalcza Słowo.

Szczęście nie czeka gotowe w miejscu –
O nie się walczy zazwyczaj.
Zbudź się z letargu, tocz bój ku szczęściu –
Gdy tchnął ci Bóg wolę życia.

www.jehowa-biblioteka.com

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Ze wstępu:

„Zanim zgasł ten potworny żar gehenny drugiej wojny światowej, wydawało się nam, ze przeminiemy w tym szaleńczym huraganie, pochłaniającym miliony zmaltretowanych istot ludzkich - Holocauście. (…)
A jednak dzięki woli naszego Boga **Jehowy** i dzięki Jego niezasłużonej życzliwości potwór nazistowski, który uznawał nas za „pomiot", który nas gnębił i chciał nas unicestwić - padł martwy, a my o dziwo - zostaliśmy uratowani!"

„Jesteśmy milknącym głosem z przeszłości.
Wypytajcie nas! Pozostało nas już tak niewielu!"
Henryk Dornik

Wnet zniknie z ziemi Śmiertelny Zapach 'Wielkich Róż' w Gross-Rosen

(…)

Smutno mi patrzeć na snujące się ludzkie cienie,
Pozbawione miłości, przyjaźni, wsparcia i nadziei;
Zawiedzeni przez swych pasterzy,
Ślepych i bezwzględnych, ufających w oręż i mienie.
O, gdybyż zważali na **Jehowę**. Jest przecież źródłem nadziei!

(…)

Głowę swą więc śmiało i pewnie stale podnoszę ku górze,
Skąd od **Jehowy** mam gwarancję i stałe zapewnienie,
Ze już wkrótce zniknie z ziemi na zawsze
Ten śmiertelny zapach i te „wielkie róże",
Że uciśnionym i wiernym wnet sprawi wyzwolenie
I wieczne wytchnienie.

Fragment z wiersza Henryka Dornika z książki „Wytrwałem Dzięki Miłości Bożej". Wydawnictwo A PROPOS. Wrocław 2007.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Więzieni za wiarę
Świadkowie Jehowy w KL Aushwitz
Teresa Wontor-Cichy
Państwowe Muzeum AushwitzBirkenau
Oświęcim 2003 ISBN 83-88526-47-2

„Świadków nie zaliczano do więźniów politycznych ani oczywiście do kryminalistów. Stanowili odrębną kategorię, oznaczoną fioletowym trójkątem. Byli prześladowani, zatrzymywani, a następnie osadzani w obozach za swoje przekonania religijne. Pod tym względem zajmowali wyjątkową pozycję w obozach koncentracyjnych. Fioletowy trójkąt odnosił się zatem tylko do Świadków Jehowy, a nie do wszystkich więźniów opozycji religijnej - na przykład katoliccy duchowni nosili w obozach czerwony trójkąt więźniów politycznych."

(Henry Friedlander)

„W skali ogromnej społeczności Oświęcimia Badacze Pisma Świętego (Świadkowie Jehowy) stanowili maleńką, niepozorną grupkę (...). Ich kolor winkla zaznaczał się w obozie w sposób tak wyraźny, że mała liczba nie oddaje faktycznej siły tej grupy. Była to grupa więźniów - stanowiąca zwartą siłę ideologiczną, która wygrała swą walkę z hitleryzmem."

(Anna Pawełczyńska)

„Świadkowie Jehowy, których w czasie reżimu hitlerowskiego zwalczano z bezwzględną surowością, obecnie zaliczają się do „zapomnianych" ofiar reżimu hitlerowskiego. Całe dziesięciolecia byli pomijani przy upamiętnianiu ofiar hitleryzmu. (...) Żadna inna społeczność religijna nie opierała się hitlerowskiej presji podporządkowania się państwu nazistowskiemu w równie solidarny i niewzruszony sposób."

(Detlef Garbe)

(odwrót okładki)

Fioletowy trójk±t - ¦J

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

RK
Tribune
NEW YORK HERALD TRIBUNE
Established March 18, 1924
NEW YORK HERALD
Founded May 6, 1835
NEW YORK TRIBUNE
Founded April 10, 1841
TEN CENTS Within 200 miles | TWELVE CENTS Elsewhere
1938
Section One
e Killed
celona
al Blast
'Jehovah' Erased by Nazis;
„Imię ‚Jehowa' wymazane przez nazistów"
NAGŁÓWEK taki ukazał się na pierwszej stronie dziennika New York Herald Tribune z 20 listopada 1938 roku. W artykule czytamy: „Kościołom protestanckim w niektórych częściach kraju [Niemiec] zabroniono używać wyra-

Nagłówek taki ukazał się na pierwszej stronie dziennika *New York Herald Tribune* z 20 listopada 1938 roku. W artykule czytamy: „Kościołom protestanckim w niektórych częściach kraju (Niemiec) zabroniono używać wyrazu „Jehova" – jak po niemiecku brzmi imię Jehowa, jedna z form hebrajskiego imienia Bożego Jahwe – oraz imion żydowskich proroków ze Starego Testamentu". Zakaz ten był jednym z elementów kampanii antysemickiej. Ale jednocześnie został wymierzony w Świadków Jehowy, których w roku 1938 wyjęto z pod prawa i których także zsyłano do obozów koncentracyjnych.

Na muzealnym eksponacie, w budynku Starej Synagogi, mieszczącym się przy ulicy Szerokiej, na krakowskim Kazimierzu.

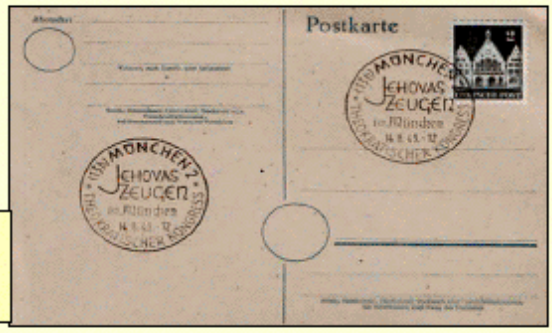

Okolicznościowy stempel poczty niemieckiej z 14 sierpnia 1949 roku, wydany z okazji kongresu Świadków Jehowy w Monachium.

Zakaz u¿ywania wyrazu Jehowa - Niemcy

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tablica upamiętniająca uwięzienie tysięcy niemieckich Świadków Jehowy w hitlerowskich obozach koncentracyjnych za to, iż nie chcieli podporządkować się niemieckiej machinie wojennej.

379 z 692

Tablica upamiêtniaj±ca niemieckich ¦wiadków Jehowy

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Forma Jahwe

YHWH
ιαβε
YαHWεH

380 z 692

FORMA JAHWE

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

DEUS MEUS - Chór ze Szczecina
Drugi utwór na płycie nosi nazwę tytułu całego albumu DEUS MEUS - Jahwe
Producent: MIX Studio Dźwięku
Rok wydania: 2002

Ref.: **To Jahwe!**

Bóg i Pan Jedyny!

Jahwe!

To Jahwe!

Święty, Sprawiedliwy!

Jahwe!

JHWH

Widziałam
Słowo
jak wzrastało z pustki

każdą ze swoich świętych zgłosek
inicjowało
dziwną rzeczywistość świata

cudowna liczba
42 liter

ukryte przed poznaniem
prawdziwe Imię
Boga

siła stwarzania w mówionych symbolach

A świat istnieje
tonąc w mgle
nieświadomości

Tamara (lat 17)

Utwór muzyczny - Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

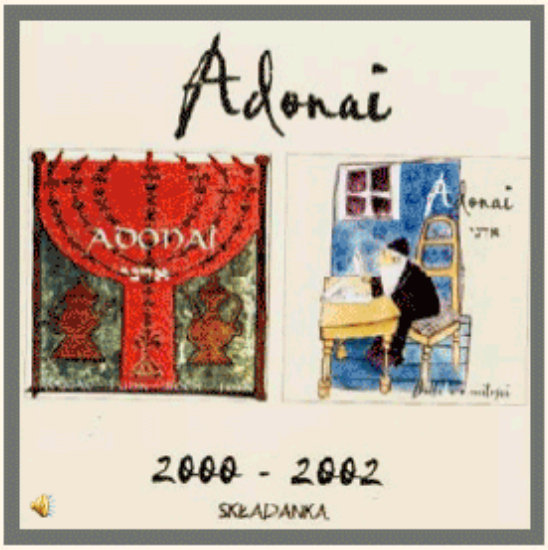

Płyta z 2000-2002 roku
Utwory z imieniem Bożym:
JAHWEH TO TY,
CHWALCIE JAHWEH

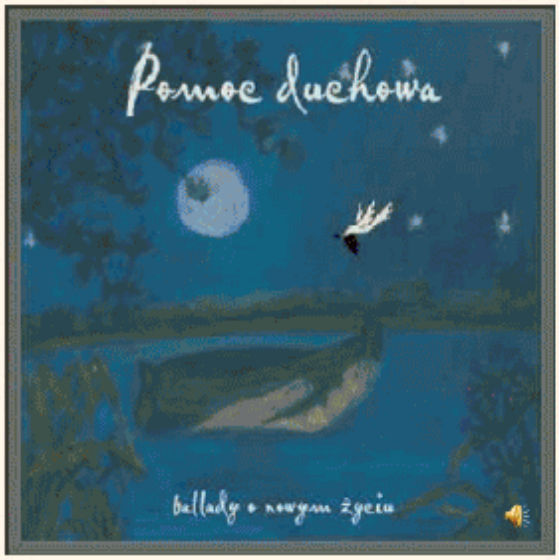

Płyta nagrana w 1994 roku
w studio częstochowskiej
Edycji Świętego Pawła.
Jeden z utworów -
JAHWEH OJCEM

JAHWEH TO TY (Obj.4;8,11)

Jahweh to Ty stworzyłeś ziemię i wzniosłeś wszystkie góry świata

Nad nasze głowy dałeś niebo i każda gwiazda Cię wysławia

Jahweh to Ty rozlałeś wody i dałeś wszystkie ryby świata

Nad nasze głowy wzniosłeś słońce i każdy promyk Cię wysławia

Święty Święty Święty Jahweh Zastępów który był i jest i który ma przyjść

Święty Święty Święty Jahweh Zastępów godzien jest przyjąć cześć chwałę i moc

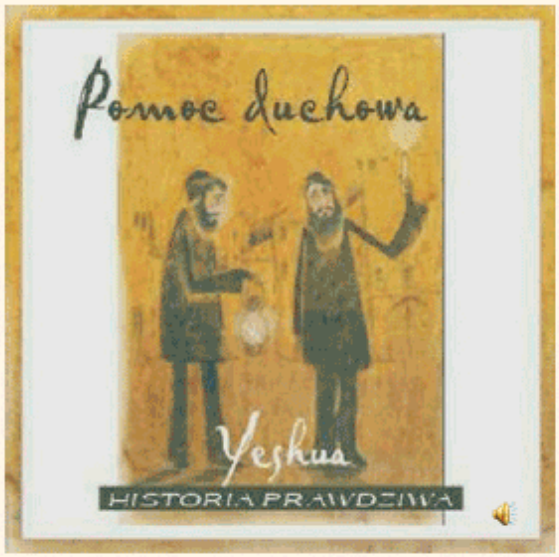

Płyta z 1996 roku, śpiew - Matan i
Krotoszyński Chór Kameralny
Jeden z utworów -
TO SIŁA JAHWE

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

VIDEO – IMIĘ BOŻE

Wysławianie Boga w muzyce popularnej

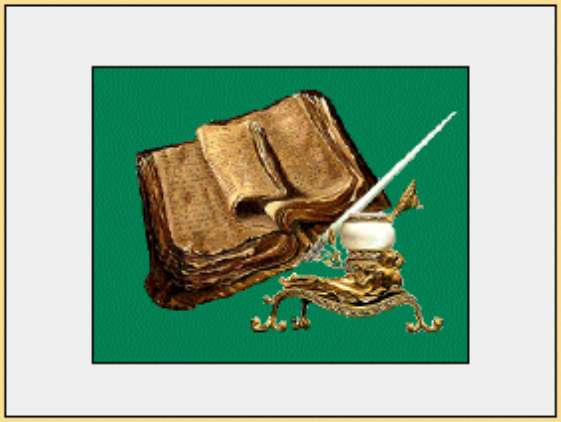

Boskie Imię YHWH Jehovah (english)

Wysławianie Adonai w muzyce żydowskiej

Biblioteka Imienia Bożego - YouTube
http://pl youtube com

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Z cyklu kobiety Ewangelii

Ukochana przez Jahwe
Mnie nie było to dane –
Nie było mi dane wiele
Ale teraz gdy jest już po wszystkim
Nie ośmielam się głośno skarżyć
Bo do kogo miałabym zanosić swoje żale?
Wszak syn Jahwe wyszedł z mego łona
Można by więc zapytać:
Czyż jakakolwiek ziemska istota była bliżej Boga?
Tak bliska i tak
Samotna

Elżbieta żona Zachariasza wspomina
Uchodziliśmy za sprawiedliwych przed Jahwe
Nie mnie to potwierdzać ani osądzać
Jedno mogę powiedzieć:
(…)
Zdawałam sobie sprawę:
Jeżeli Jahwe naznacza kogoś
Kończy on smutno swoją doczesność –
Mimo to
Nieopisana radość
(…)
Co do mnie
Jahwe obdarzył mnie długim życiem
Nawet – a będzie to moje pierwsze
Bluźnierstwo – zbyt długim
Siedzę teraz na ławie w opuszczonej chacie
Przepadli moi najbliżsi
Nie mam synowej ani wnuków

(Jacek Kozik. „Ślad po marzeniu". Tikkun - Warszawa 1995. Str. 53, 56 ; 47 – 51)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Z G Ł Ę B O K O Ś C I

(Na motywach Psalmu 130-go.)

Z głębokości grzechów moich
wołam do Ciebie
Jahwe
wysłuchaj mnie
proszę

Nie pamiętaj zła
które uczyniłem
które powiedziałem
które pomyślałem

inaczej
któż się Panie
od gniewu Twego
zachowa?

Dusza moja
Ciebie wygląda
Ciebie oczekuje
Słowa spragniona
jak wody
jak świtu

bo wie że Ty przyjmujesz
grzeszników ofiary czyste
Z głębokości Boże
ja wołam
wołam do Ciebie -
I CZEKAM!

(2004)

Jarosław Jackiewicz
Urodzony 31 sierpnia 1968 r. w Bydgoszczy - poeta i prozaik. Autor trzech książek (tomików poezji): „*Barwy samotności*" (1993), „*W głębi*" (1994) i „*Pod powierzchnią słów*" (1998).

JHWH
Kiedy będziecie szczęśliwi
Kiedy będziecie smutni
Kiedy będziecie w towarzystwie przyjaciół
Kiedy będziecie bez przyjaciół

Zostaje Wam
Najwierniejszy
Najważniejszy
Najpewniejszy
Ten, który ma Piękne Imię
Boski Bóg JHWH

deraSt (2005)

Jackiewicz Jaros³aw - poeta - Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Trzeci utwór z tej płyty (okładka prezentowana obok) nosi tytuł: Psalm 68 (Na imię Mu Jahwe...)

Judy Jacobs Live — „No God Like Jehovah"
Artist: Judy Jacobs
15 Traks
2002

HEISSEL. „Yahve". 2004
Autoeditado
Płyta hiszpańskiego zespołu, zatytułowana „Jahve"

Yeshurun — „YHWH EKHAD" (Jehowa jeden)
Płyta izraelskiego zespołu

In the Presence of Jehovah
BJ Vavasseur (Soloist)
Publication Date: November, 2003
Publisher: Coleman Studios

Jehovah — Sugar Minott
Czarny krążek winylowy z imieniem Jehowy w tytule

Mit ganzem Herzen Vol. 4 — Ich brauche dich
Immanuel Lobpreiswerkstatt
Pierwszy utwór zaprezentowanej obok płyty zespołu nosi tytuł „Jahwe Zabaoth"

Jehovah's Blessings Abound
15 songs
CD or Cassette tape
Chinese Christian's Faith, Hope And Love
Chinese Christian's Favorite Collections!
Christian Products in Mandarin and other languages
Total Time 55:02
1997 - Chińskie wydawnictwo muzyczne z imieniem Bożym w tytule.

P³yty muzyczne - Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

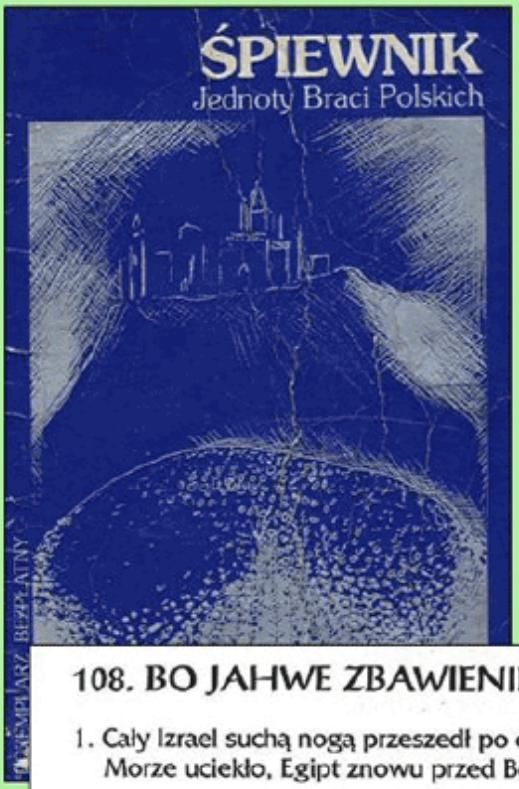

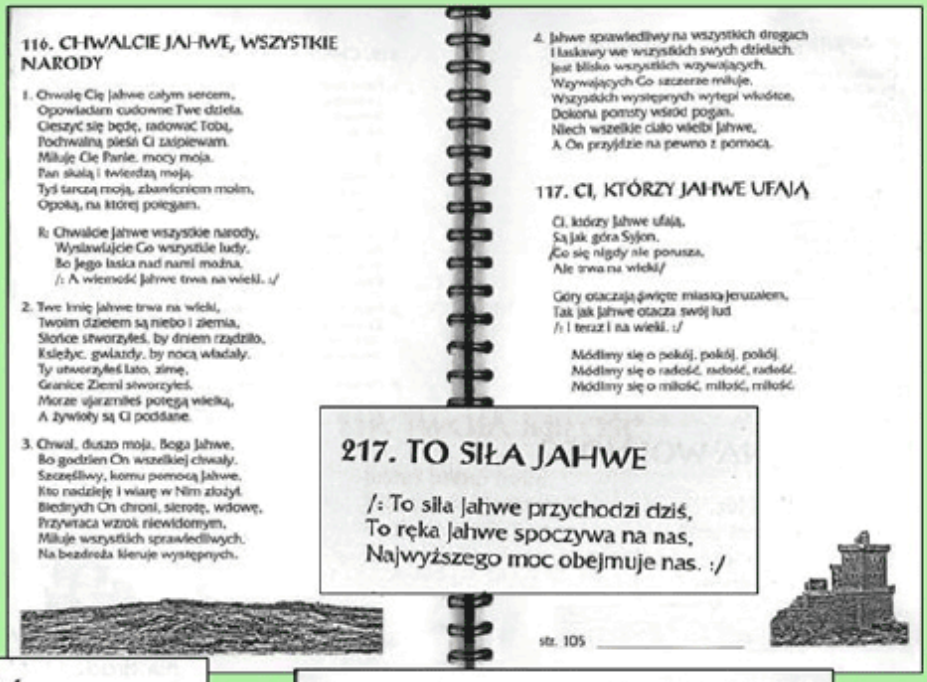

116. CHWALCIE JAHWE, WSZYSTKIE NARODY

1. Chwalę Cię Jahwe całym sercem,
Opowiadam cudowne Twe dzieła.
Cieszyć się będę, radować Tobą,
Pochwalną pieśń Ci zaśpiewam.
Miłuję Cię Panie, mocy moja.
Pan skałą i twierdzą moją,
Tyś tarczą moją, zbawieniem moim,
Opoką, na której polegam.

R: Chwalcie Jahwe wszystkie narody,
Wysławiajcie Go wszystkie ludy.
Bo Jego łaska nad nami można,
/: A wierność Jahwe trwa na wieki. :/

2. Twe imię Jahwe trwa na wieki,
Twoim dziełem są niebo i ziemia,
Słońce stworzyłeś, by dniem rządziło,
Księżyc, gwiazdy, by nocą władały.
Ty utworzyłeś lato, zimę,
Granice Ziemi stworzyłeś.
Morze ujarzmiłeś potęgą wielką,
A żywioły są Ci podsłane.

3. Chwal, duszo moja, Boga Jahwe,
Bo godzien On wszelkiej chwały.
Szczęśliwy, komu pomocą Jahwe,
Kto nadzieję i wiarę w Nim złożył.
Biednych On chroni, sierotę, wdowę,
Przywraca wzrok niewidomym,
Miłuje wszystkich sprawiedliwych,
Na bezdrożu kieruje występnych.

4. Jahwe sprawiedliwy na wszystkich drogach
I łaskawy we wszystkich swych dziełach.
Jest blisko wszystkich wzywających,
Wzywających Go szczerze miłuje.
Wszystkich występnych wytępi wkrótce,
Dokona pomsty wśród pogan.
Niech wszelkie ciało wielbi Jahwe,
A On przyjdzie na pewno z pomocą.

117. CI, KTÓRZY JAHWE UFAJĄ

Ci, którzy Jahwe ufają,
Są jak góra Syjon.
Co się nigdy nie porusza,
Ale trwa na wieki!

Góry otaczają święte miasto Jeruzalem,
Tak jak Jahwe otacza swój lud
/: I teraz i na wieki. :/

Módlmy się o pokój, pokój, pokój.
Módlmy się o radość, radość, radość.
Módlmy się o miłość, miłość, miłość.

217. TO SIŁA JAHWE

/: To siła Jahwe przychodzi dziś,
To ręka Jahwe spoczywa na nas,
Najwyższego moc obejmuje nas. :/

str. 105

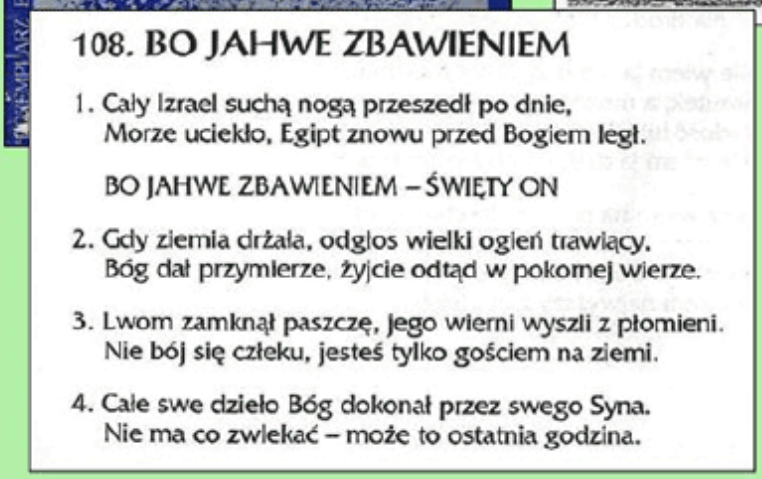

108. BO JAHWE ZBAWIENIEM

1. Cały Izrael suchą nogą przeszedł po dnie,
Morze uciekło, Egipt znowu przed Bogiem legł.

BO JAHWE ZBAWIENIEM – ŚWIĘTY ON

2. Gdy ziemia drżała, odgłos wielki ogień trawiący,
Bóg dał przymierze, żyjcie odtąd w pokornej wierze.

3. Lwom zamknął paszczę, jego wierni wyszli z płomieni.
Nie bój się człeku, jesteś tylko gościem na ziemi.

4. Całe swe dzieło Bóg dokonał przez swego Syna.
Nie ma co zwlekać – może to ostatnia godzina.

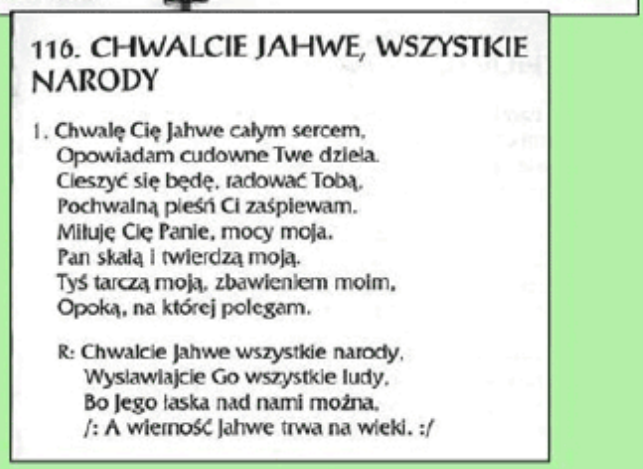

116. CHWALCIE JAHWE, WSZYSTKIE NARODY

1. Chwalę Cię Jahwe całym sercem,
Opowiadam cudowne Twe dzieła.
Cieszyć się będę, radować Tobą,
Pochwalną pieśń Ci zaśpiewam.
Miłuję Cię Panie, mocy moja.
Pan skałą i twierdzą moją.
Tyś tarczą moją, zbawieniem moim,
Opoką, na której polegam.

R: Chwalcie Jahwe wszystkie narody,
Wysławiajcie Go wszystkie ludy,
Bo Jego łaska nad nami można,
/: A wierność Jahwe trwa na wieki. :/

¦piewnik Braci Polskich - Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Katolicka Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym

Maranatha

PONIATOWA

137.Psalm 125

1. Ci, którzy Jahwe ufają, są jak góra Syjon, / G D C D, G D C D
Co się nie porusza, ale trwa na wieki. /x2

2. Góry otaczają Jeruzalem,
Tak jak Jahwe otacza swój lud,
Teraz i na wieki, teraz i na wieki. /x2

3. Nie zaciąży berło bezbożne nad sprawiedliwymi,
Aby ludzie prawi nie pragnęli rzeczy złych. /x2

142.Słuchaj Izraelu [Pwt 6, 4-5]

Słuchaj Izraelu, / E fis gis fis
Tylko Jahwe jest Bogiem twym! / E fis gis A H /A H/
Kochaj Pana Boga swego / E fis gis
– całym swym sercem, / fis E fis gis fis
– całą swą duszą,
– całym umysłem,
– całym swym życiem!

45.Jahwe [Ps 139]

Ref. Jahwe, ja wiem, jesteś tu;
Przy mym boku dzień po dniu
Ochraniasz mnie od zła
I prowadzisz mnie drogą odwieczną.

1.Ty przenikasz mnie Panie i znasz;
Czy siedzę, czy stoję, zawsze wiesz,
Twoja dłoń jest nade mną,
Odsuwa śmierci cień, chroni mnie przed złem.

2. Gdzie przed Twoją miłością uciec mam?
Gdybym wstąpił do nieba, będziesz tam;
Czy na skrzydłach jutrzenki,
Czy na krańcu mórz, tam bym znalazł Cię.

Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym ***Marana tha*** *parafia pw. Ducha Świętego w Poniatowej*

133.Przyjdź mój Ojcze

Przyjdź mój Ojcze w powiewie wichru, / d C d C/ d a^7 B^{7+} C
Jak Eliasza przeszyj mnie mocą Swą, / d C d C/ d a^7 B^{7+} C
Do białości rozpal serce me, / d C (F) d C
Uczyń ze mnie miecz
Na zgubę wrogów Twych, Jahwe.
(Oczekuję Ciebie Jahwe.)

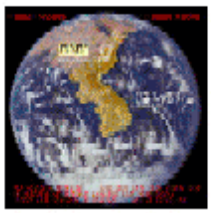

Śpiewnik pieśni dla Pana
Powstał dzięki wielkiemu zaangażowaniu Ks. Jana Miczyńskiego - zawiera 357 pieśni.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Oczyszczenie *Habari Njema*

Patrzysz na mnie takim wzrokiem,
że z tego wszystkiego aż płakać mi się chce.
Patrzysz na mnie takim wzrokiem,
że bezczelnie proszę o jeszcze.

W Twoim spojrzeniu słońca,
w Twoim tchnieniu wiatru,
w Twojej tęsknocie deszczu
czuję miłość Twoją, Panie.
W moim smutku i radości,
w moim zwątpieniu i pewności
*Czuję, czuję miłość Twoją, **Jahwe**.*

Patrzysz na mnie z taką wiarą, z jaką nikt nigdy nie
odważył spojrzeć się.
Patrzysz na mnie, choć nie mogę
odwzajemnić spojrzenia Twego, bo boję się, choć wiem, że

W Twoim spojrzeniu słońca,
w Twoim tchnieniu wiatru,
w Twojej tęsknocie deszczu
czuję miłość Twoją, Panie.
W moim smutku i radości,
w moim zwątpieniu i pewności
*Czuję, czuję miłość Twoją, **Jahwe**.*

Panie, co oznacza, to czym mnie doświadczasz, Twoje
spojrzenie jest dla mnie oczyszczeniem.
Zapraszam Cię, Panie, do swojego życia
Złap mnie, Panie, za rękę i porwij w otchłań Twej miłości

W Twoim spojrzeniu słońca,
w Twoim tchnieniu wiatru,
w Twojej tęsknocie deszczu
czuję miłość Twoją, Panie.
W moim smutku i radości,
w moim zwątpieniu i pewności
*Czuję, czuję miłość Twoją, **Jahwe**.*

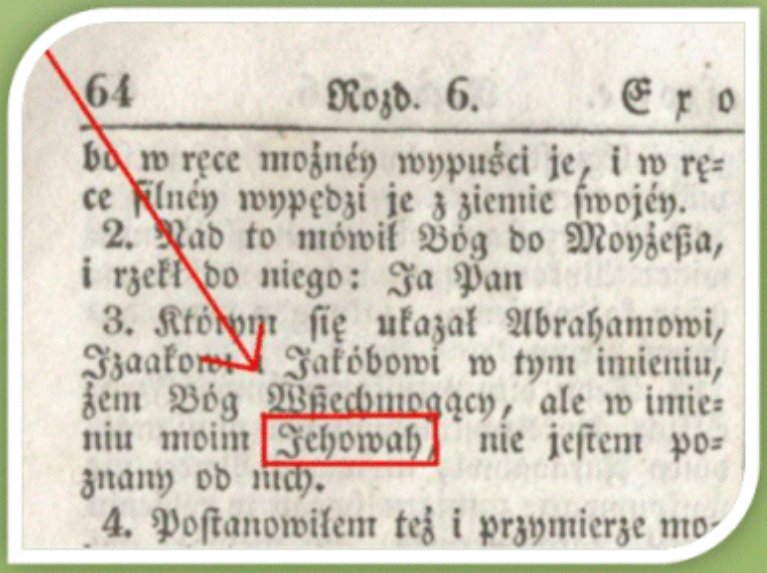
64 Rozd. 6. Exo
bo w ręce możnéy wypuści je, i w rę=
ce silnéy wypędzi je z ziemie swojéy.
2. Nad to mówił Bóg do Moyżesza,
i rzekł do niego: Ja Pan
3. Którym się ukazał Abrahamowi,
Izaakowi i Jakóbowi w tym imieniu,
żem Bóg Wszechmogący, ale w imie=
niu moim Jehowah, nie jestem po=
znany od nich.
4. Postanowiłem też i przymierze mo-

BIBLIA GDAŃSKA z 1838 roku
Imię Boże JEHOWAH - 2 Mojżeszowa 6:3.

Rekolekcje Wakacyjne 2009 - Oczyszczenie - Jahwe

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Karta na żydowskie święto Pesach

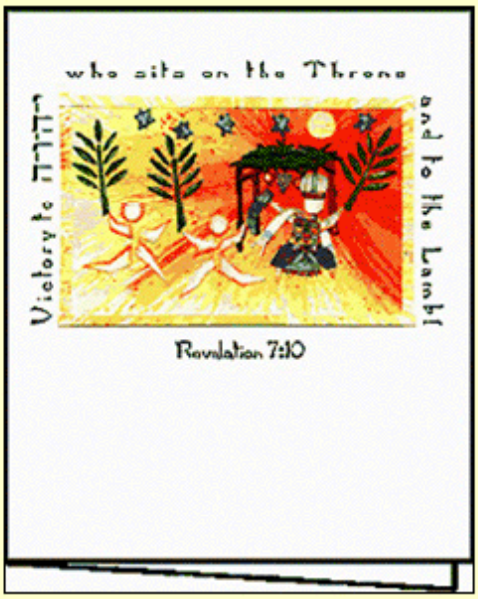

Karta na żydowskie święto Sukkot

Dzień Jahwe

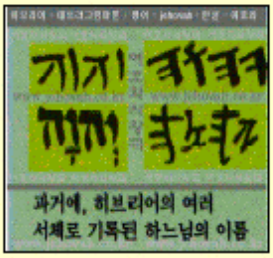

390 z 692

JHWH - koszulka

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

391 z 692

Imiê Bo¿e w wydawnictwach

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

PASTOR ZBORÓW BOŻYCH CHDS BRONI IMIENIA BOŻEGO JAHWE

Pastor Bolesław Parma w swojej niedawno wydanej książce „Pytania i odpowiedzi Krytyczna ocena Kościoła" – opowiada się zdecydowanie za używaniem imienia Bożego Jahwe. Dowodząc, że Biblia zachęca do używania imienia Jahwe, powołując się na Księgę Izajasza: „Dziękujcie Panu [JHWH], wzywajcie jego imienia, opowiadajcie wśród ludów jego sprawy, wspominajcie, że jego imię jest wspaniałe"- Iz 12.4.

(„Pytania i Odpowiedzi", s.50)

Wydawca: Zbory Boże ChDS
Rok wydania 2009

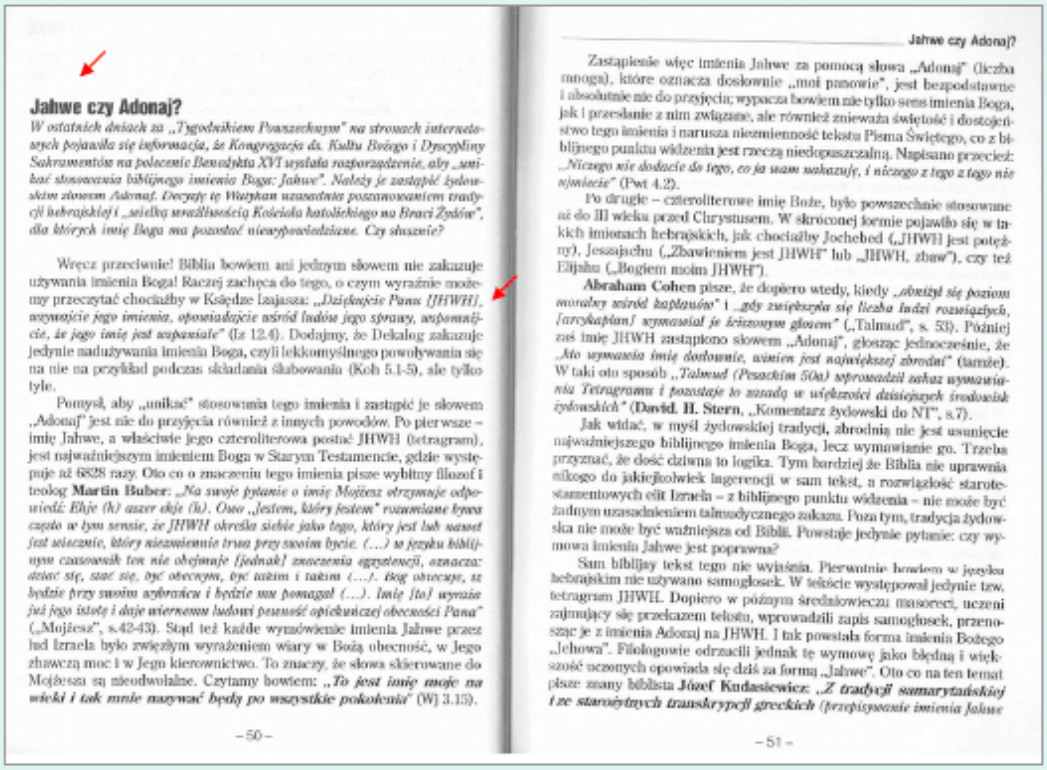

Jahwe czy Adonaj?

W ostatnich dniach za „Tygodnikiem Powszechnym" na stronach internetowych pojawiła się informacja, że Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów na polecenie Benedykta XVI wystała rozporządzenie, aby „unikać stosowania biblijnego imienia Boga: Jahwe". Należy je zastąpić żydowskim słowem Adonaj. Decyzję tę Watykan uzasadnia postanowieniem tradycji hebrajskiej i „wielką wrażliwością Kościoła katolickiego na Braci Żydów", dla których imię Boga ma pozostać niewypowiedziane. Czy słusznie?

Wręcz przeciwnie! Biblia bowiem ani jednym słowem nie zakazuje używania imienia Boga! Raczej zachęca do tego, o czym wyraźnie możemy przeczytać chociażby w Księdze Izajasza: *„Dziękujcie Panu [JHWH], wzywajcie jego imienia, opowiadajcie wśród ludów jego sprawy, wspominajcie, że jego imię jest wspaniałe"* (Iz 12.4). Dodajmy, że Dekalog zakazuje jedynie nadużywania imienia Boga, czyli lekkomyślnego powoływania się na nie na przykład podczas składania ślubowania (Koh 5.1-5), ale tylko tyle.

Pomysł, aby „unikać" stosowania tego imienia i zastąpić je słowem „Adonaj" jest nie do przyjęcia również z innych powodów. Po pierwsze – imię Jahwe, a właściwie jego czteroliterowa postać JHWH (tetragram), jest najważniejszym imieniem Boga w Starym Testamencie, gdzie występuje aż 6828 razy. Oto co o znaczeniu tego imienia pisze wybitny filozof i teolog **Martin Buber**: *„Na swoje pytanie o imię Mojżesz otrzymuje odpowiedź: Ehje (h) aszer ehje (h). Owo „jestem, który jestem" rozumiane bywa często w tym sensie, że JHWH określa siebie jako tego, który jest lub zawsze jest wiecznie, który niezmiennie trwa przy swoim bycie. (…) w języku biblijnym czasownik ten nie obejmuje [jednak] znaczenia egzystencji, oznacza: dziać się, stać się, być obecnym, być takim i takim (…). Bóg obecny, to będzie przy swoim wybrańcu i będzie mu pomagał (…). Imię [to] wyraża już jego istotę i daje wiernemu ludowi pewność opiekuńczej obecności Pana"* („Mojżesz", s.42-43). Stąd też każde wymówienie imienia Jahwe przez lud Izraela było zwiększym wyrażeniem wiary w Bożą obecność, w Jego zbawczą moc i w Jego kierownictwo. To znaczy, że słowa skierowane do Mojżesza są nieodwołalne. Czytamy bowiem: *„To jest imię moje na wieki i tak mnie nazywać będą po wszystkie pokolenia"* (Wj 3.15).

– 50 –

Jahwe czy Adonaj?

Zastąpienie więc imienia Jahwe za pomocą słowa „Adonaj" (liczba mnoga), które oznacza dosłownie „moi panowie", jest bezpodstawne i absolutnie nie do przyjęcia; wypacza bowiem nie tylko sens imienia Boga, jak i przesłanie z nim związane, ale również znieważa świętość i dostojeństwo tego imienia i narusza niezmienność tekstu Pisma Świętego, co z biblijnego punktu widzenia jest rzeczą niedopuszczalną. Napisano przecież: *„Niczego nie dodacie do tego, co ja wam nakazuję, i niczego z tego z tego nie ujmiecie"* (Pwt 4.2).

Po drugie – czteroliterowe imię Boże, było powszechnie stosowane aż do III wieku przed Chrystusem. W skróconej formie pojawiło się w takich imionach hebrajskich, jak chociażby Jochebed („JHWH jest potężny), Jesajahu („Zbawieniem jest JHWH" lub „JHWH, zbaw"), czy też Elijahu („Bogiem moim JHWH").

Abraham Cohen pisze, że dopiero wtedy, kiedy *„obniżył się poziom moralny wśród kapłanów"* i *„gdy zwiększyła się liczba ludzi rozwiązłych, [arcykapłan] wymawiał je [imię] z krzyżowym głosem"* („Talmud", s. 53). Później zaś imię JHWH zastąpiono słowem „Adonaj", głosząc jednocześnie, że *„kto wymawia imię dosłownie, winien jest największej zbrodni"* (tamże). W taki oto sposób *„Talmud (Pesachim 50a) wprowadził zakaz wymawiania Tetragramu i pozostaje to zasadą w większości dzisiejszych środowisk żydowskich"* (**David. H. Stern**, „Komentarz żydowski do NT", s.7).

Jak widać, w myśl żydowskiej tradycji, zbrodnią nie jest usunięcie najważniejszego biblijnego imienia Boga, lecz wymawianie go. Trzeba przyznać, że dość dziwna to logika. Tym bardziej że Biblia nie uprawnia nikogo do jakiejkolwiek ingerencji w sam tekst, a rozwiązłość starotestamentowych elit Izraela – z biblijnego punktu widzenia – nie może być żadnym uzasadnieniem talmudycznego zakazu. Poza tym, tradycja żydowska nie może być ważniejsza od Biblii. Powstaje jedynie pytanie: czy wymowa imienia Jahwe jest poprawna?

Sam biblijny tekst tego nie wyjaśnia. Pierwotnie bowiem w języku hebrajskim nie używano samogłosek. W tekście występował jedynie tzw. tetragram JHWH. Dopiero w późnym średniowieczu masoreci, uczeni zajmujący się przekazem tekstu, wprowadzili zapis samogłosek, przenosząc je z imienia Adonaj na JHWH. I tak powstała forma imienia Bożego „Jehowa". Filologowie odrzucili jednak tę wymowę jako błędną i większość uczonych opowiada się dziś za formą „Jahwe". Oto co na ten temat pisze znany biblista **Józef Kudasiewicz**: *„Z tradycji samarytańskiej i ze starożytnych transkrypcji greckich (przepisywanie imienia Jahwe*

– 51 –

Pastor zborów Bo¿ych CHDS broni imienia Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Bazylika archikatedralna w Gdańsku-Oliwie. Kościół pw. Trójcy Świętej, NMPi św. Bernarda. Obecny kształt kościół uzyskał w II poł. XIV wieku. Data poświęcenia 14 sierpnia 1594 roku. Obok siedemnastowieczny **Ołtarz św. Michała Archanioła**. W trójkącie, symbolu Trójcy Świętej, widnieje napis hebrajski **Jahwe**, na zewnątrz potrójne Sanctus a wokół okrągłej tarczy napis łaciński DOMINVS DEVS SABAOTH – Bóg, władca zastępów niebieskich. Poniżej na belkowaniu dwa putta ze stiuku trzymają tarczę z napisem QVIS UT DEUS – Któż, jak nie Bóg. Obraz główny w nastawie ołtarza jest ilustracją słów z Pisma Świętego - „Widziałem szatana spadającego z nieba jak błyskawica" (Łk 10,18). Namalowany przez Michała Probenera przedstawia św. Michała Archanioła.

393 z 692

Gdañsk-Oliwa - Bazylika, napis hebrajski na o³tarzu Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

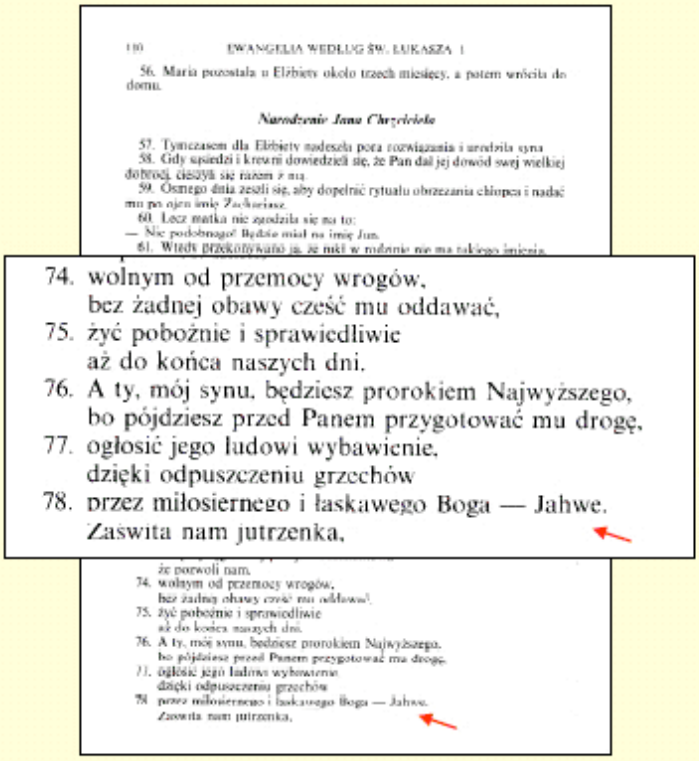

110 EWANGELIA WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA 1

56. Maria pozostała u Elżbiety około trzech miesięcy, a potem wróciła do domu.

Narodzenie Jana Chrzciciela

57. Tymczasem dla Elżbiety nadeszła pora rozwiązania i urodziła syna.
58. Gdy sąsiedzi i krewni dowiedzieli się, że Pan dał jej dowód swej wielkiej dobroci, cieszyli się razem z nią.
59. Ósmego dnia zeszli się, aby dopełnić rytuału obrzezania chłopca i nadać mu po ojcu imię Zachariasz.
60. Lecz matka nie zgodziła się na to:
— Nie! Będzie miał na imię Jan.
61. Wtedy przekonywano ją, że nikt w rodzinie nie ma takiego imienia.

74. wolnym od przemocy wrogów,
bez żadnej obawy cześć mu oddawać,
75. żyć pobożnie i sprawiedliwie
aż do końca naszych dni.
76. A ty, mój synu, będziesz prorokiem Najwyższego,
bo pójdziesz przed Panem przygotować mu drogę,
77. ogłosić jego ludowi wybawienie,
dzięki odpuszczeniu grzechów
78. przez miłosiernego i łaskawego Boga — Jahwe.
Zaświta nam jutrzenka,

że porwoli nam.
74. wolnym od przemocy wrogów,
bez żadnej obawy cześć mu oddawać.
75. żyć pobożnie i sprawiedliwie
aż do końca naszych dni.
76. A ty, mój synu, będziesz prorokiem Najwyższego,
bo pójdziesz przed Panem przygotować mu drogę,
77. ogłosić jego ludowi wybawienie
dzięki odpuszczeniu grzechów
78. przez miłosiernego i łaskawego Boga — Jahwe.
Zaświta nam jutrzenka,

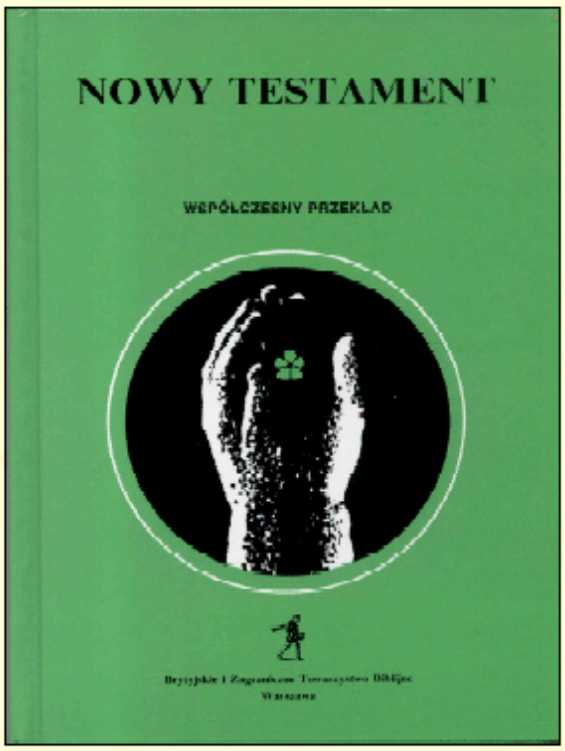

Współczesny przekład (Nowy Testament, wyd. 1991, BiZTB). „**Jahwe**” w Łukasza 1:78.

Przekład Katolickiego Uniwesytetu Lubelskiego (tzw. Biblia lubelska, wyd. 1971, katolicka). Imię „**Jahwe**” występuje 6823 razy w całym Starym Testamencie.

W dodatku do Księgi Wyjścia, zatytułowanym „Imię Boże Jahwe”. Napisano: „Wystarczy wspomnieć, że tym imieniem nazwany jest Bóg Izraela aż 6823 razy (mowa o Pismach Hebrajskich), problem stanowi prawidłowa wymowa biblijnego tetragramu **j-h-w-h**. Dawniejsi uczeni, opierając się na aktualnej wokalizacji poczynionej przez Masoretów, wymawiali **Jehowa(h)**, natomiast ogół obecnych uczonych wymawia **Jahwe(h)**”, ss. 303, 304.

Seria: Biblia Lubelska

Nowy Testament - Jahwe - Łukasza

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„In the beginning was the Word, and the Word was with **Yahweh**, and the Word was Elohim. The same was in the beginning with **Yahweh**. All things were made through him; and without him was not anything made that has been made".

„Na początku było Słowo, a Słowo było u **Yahweh**, a Słowo było Elohim. To on był na początku u **Yahweh**. Wszystkie rzeczy zostały dokonane przez niego, a bez niego nie było niczego, co by zostało dokonane" - **Jana 1:1- 3**.

„d they shAnall know that your name is **Yahweh** alone, Most High over all the earth" - **Ps. 83:18**.

„The beginning of the good tidings: of Yahshua the Messiah, the Son of **Yahweh**. 2 Even as it is written in the prophets. Behold, I send my messenger before your face, Who shall prepare your way" - **Mark 1:1-2**.

„There remains therefore a sabbath rest for the people of **Yahweh**" - **Hebrews 4: 9**.

Jacob O. Meyer z żoną. Napis: Yahweh Nissi - „Jahwe jest moim Sztandarem".

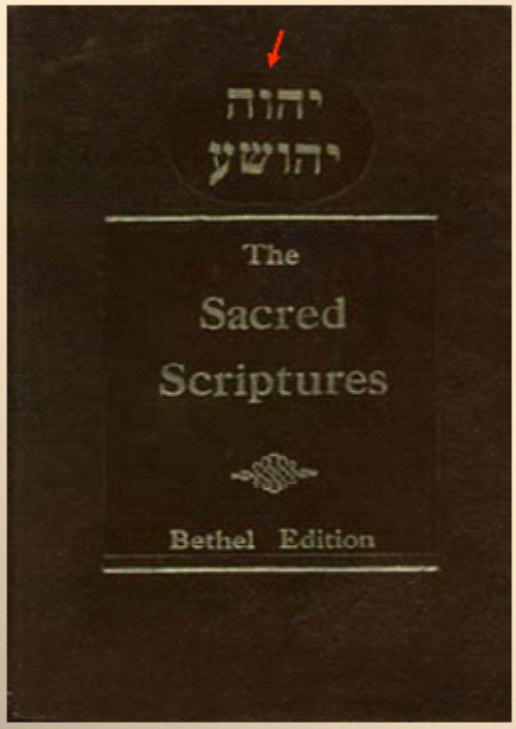

Biblia - Bethel Edition

Zgromadzenie **Yahweh** - mesjanistyczna grupa religijna trzymająca się Prawa Tory z siedzibą w Bethl - Pensylwania, USA. Założona przez Jakuba Starszego O. Meyera w 1966 roku. Celem grupy religijnej jest: „Nauczać i głosić święte Imię Naszego Ojca Niebiańskiego (...) **Yahweh** i Mesjasza - Yahshua". W 1981 roku Jacob O. Meyer opublikował nowy przekład Biblii - Bethel Edition oparty na American Standard Version z 1901 roku. Hebrajskie imię Boga יהוה oddaje jako **Yahweh** zarówno w Starym (7000 razy), jak i Nowym Testamencie.

Biblia - Bethel Edition - 1981 - Yahweh

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

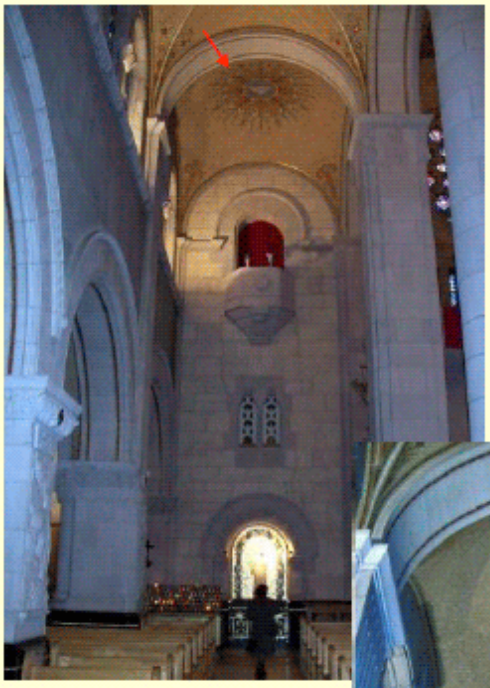

Kanada - Sainte-Anne-de-Beaupré

Imię Boże **Jahwe** można zobaczyć na sklepieniu Bazyliki.

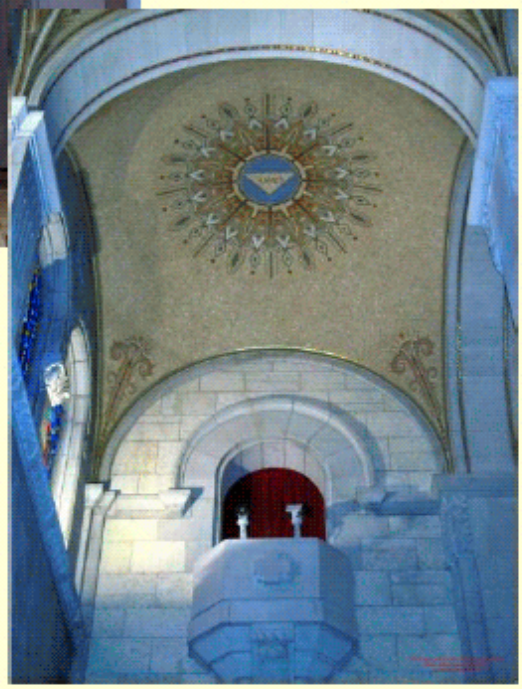

Sainte-Anne-de-Beaupré - miejscowość w kanadyjskiej prowincji Quebec, nad Rzeką św. Wawrzyńca. Miejsce pielgrzymek kultu św. Anny. Obecna budowla pochodzi z 1926 roku. Wewnątrz Bazyliki można zobaczyć imię Boże w formie **JAHVE**.

Kanada, Sainte-Anne-de-Beaupré, Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

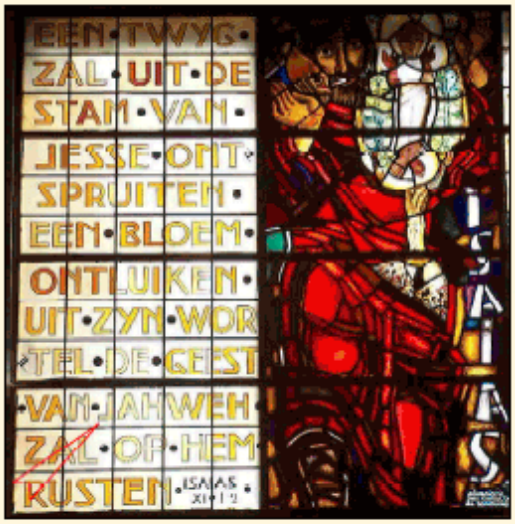

Lier - Belgia.
Kościół Najświętszego Serca (Antwerpsesteenweg) - witraż z imieniem **Jahweh**.

Oudenaarde (Belgia): Wandtapijten museum - Stadhuis, Oudenaarde
Gobelin - „Alexander en de hogepriester Iaddo" (ca. 1580-1590).
Imię **Ieova** - na ozdobnym nakryciu głowy.

Tongerlo (Belgia): Abdij - Norbertijnen; (Abdijstraat)
Tetragrammaton geborduurd op kazuifel.

Belgia - Lier - witra¿ i imieniem Jahweh

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Finlandia, Turku - brązowy medal z 1940 roku - K. Kollio. Wydany w rocznicę 300-lecia Uniwersytetu (w 1828 roku został przeniesiony do Helsinek). Tetragram hebrajski JHWH.
Nr. 8: Finnland, Turku, Bronzemedaille 1940 von K. Kollio. Auf die 300-Jahrfeier der Universität, die 1828 nach Helsinki verlegt wurde. Randpunze: KULTATEOLLISUUS.
137,02 g. 70 mm. Literatur: Höhn 60, Nr. 542.
Vorderseite: Das gekrönte Wappen mit dem Siegel der Universität Helsinki. Im Siegel steht das hebräische Tetragramm, der Name Gottes, Jehova. Dann A(nno) MDCXL (1640) ABOÆ (in) (Turku) COND(ô) (gegründet).

398 z 692

Finlandia, Turku - br±zowy medal z 1940 roku

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

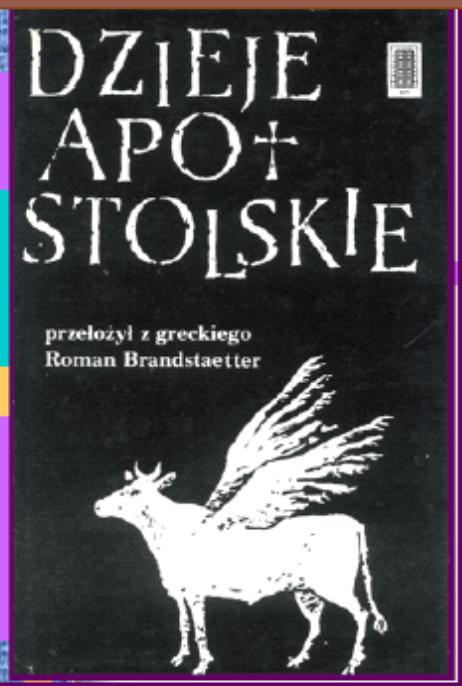

NIHIL OBSTAT
Poznań, dnia 19 lutego 1983 roku
(–) ks. dr hab. Marian Wolniewicz
cenzor

IMPRIMATUR
Poznań, dnia 21 lutego 1983 r.
L. dz. 1/83

+ Tadeusz Etter
Wikariusz Generalny
ks. dr Kazimierz Królak
Kanclerz Kurii Metropolitalnej

© by Roman Brandstaetter, Warszawa 1984

Opracowanie graficzne
Władysław Bryńczyński

Redaktor
Renata Szwander

Układ typograficzny
Ewa Marszał

ISBN 83-211-0542-4

INSTYTUT WYDAWNICZY PAX, WARSZAWA 1984

Wydanie I. Nakład 20 000+330. Ark. wyd. 7,4; ark. druk. 9,25+16. Papier druk. mgl. kl. III, 80 g, 82×104. Oddano do składania we wrześniu 1983 r. Podpisano do druku i druk ukończono w listopadzie 1984 r.
Skład – Dom Słowa Polskiego
Druk: Zakł. Offset. z. 4637 T 6/6

Że my,
Przybysze z Rzymu
- Judejczycy i nowo nawróceni na wiarę Jahwe! –
Z Krety i Arabii,
(...)
Jak powiedział prorok Joel:
W dni ostateczne
- Rzecze Jahwe –
Wyleję Ducha mojego na wszelką istotę cielesną,
(...)

Dzieje Apostolskie 2: 11,17

IMIĘ BOŻE
na biżuterii

¯e my, Przybysze z Rzymu... Jahwe - Dzieje Apostolskie

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dziecięce dni biblijne w Althofen, w roku 2004 – Austria.
Dwie prace zawierające imię Jahwe.

Der Gottesname Jahwe — „Ich bin-da" begleitet die Kinder im selbstbeschriebenen Medaillon aus Ton. Hebräisch zu schreiben ist nicht nur für Kinder schwierig, aber macht Spaß.

3a Klasse: Jahwe, der „Ich bin da"
15 grudnia 2002 austriackie dzieci z 3 klasy publicznej szkoły podstawowej nr 4 [Volksschule] w Wels Pernau, wykonały na lekcjach religii między innymi tę pracę, przedstawiającą Mojżesza i krzak gorejący, z którego w tzw. „dymku" wychodzi napis „Jahwe — Jestem, który jestem".

Jahwe zeigt seine Gegenwart — Er ist für sein Volk da!
Die Plagen
Wycinanka Elizabeth LIKAR, przedstawiająca Nil i jedną z egipskich plag.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

The Brick Testament - to projekt który rozpoczął się na stronie internetowej w październiku 2001 roku. Od sześciu opowiadań z Księgi Rodzaju. Historia Biblii zilustrowana i wykonana z klocków LEGO. Autor Brendan Powell Smith używa imienia Bożego Yahweh http://www.thebricktestament.com

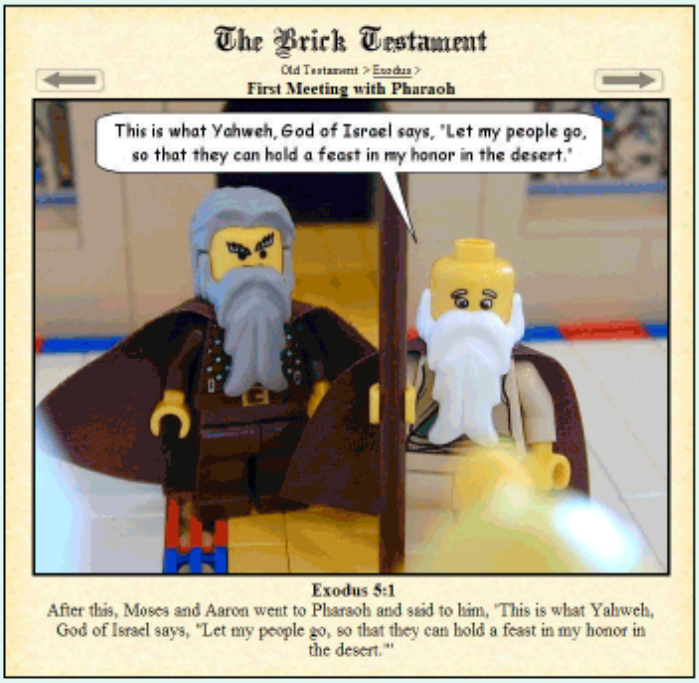

Exodus 5:1
After this, Moses and Aaron went to Pharaoh and said to him, 'This is what Yahweh, God of Israel says, "Let my people go, so that they can hold a feast in my honor in the desert."'

Exodus 5:2
'Who is Yahweh,' Pharaoh replied, 'for me to obey what he says? I know nothing of Yahweh and will not let Israel go.'

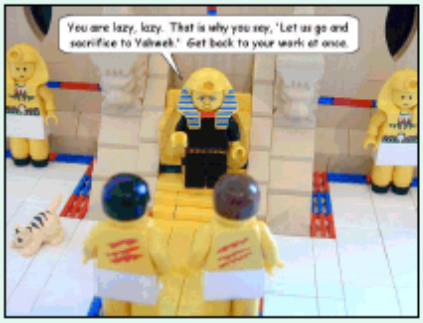

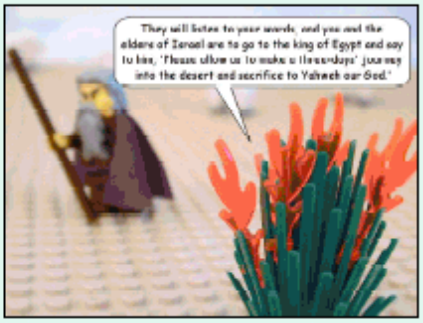

The trick Testament - klocki Lego - Yahweh

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Skąd wzięła się forma JAHWE?

Zaproponowało ją wielu dzisiejszych uczonych, którzy starają się dociec, jak pierwotnie wymawiano Tetragram (Imię Boże).

Ks. Dr Józef Kruszyński, profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, podaje w przypisie do swego przekładu Księgi Wyjścia 3:14 na temat imienia Bożego: „Temu wyrazowi dano te same samogłoski, które posiada imię Boże Adonaj, stąd dokładna wymowa posiada brzmienie Jehowa. Na początku 19 wieku uczeni wprowadzili wymowę Jahwe, której się stale trzymamy" (Pięcioksiąg Mojżeszowy, Lublin 1937).

Natomiast dwadzieścia siedem lat wcześniej angielskie dzieło The Catholic Encyclopedia, wydanie z r. 1910, tom 8, strona 329, uznaje słuszność używania formy „Jehowa" (po angielsku: Jehovah), podając: „Jehowa" imię własne Boga w Starym Testamencie". Ponadto dodaje jeszcze następującą ciekawą informację: Niektórzy nowsi uczeni utrzymywali, że słowo Jehowa datuje się dopiero od roku 1520. (…) Ale pisarze szesnastego wieku, tak katolicy, jak protestanccy, doskonale znają to słowo. (…) Poza tym Druzjusz odkrył je u Porchetusa, teologa z czternastego wieku. Wreszcie słowo to występuje nawet w „Pugio Fidei" Rajmunda Martiniego, dziele napisanym około r. 1270. Wprowadzenie imienia Jehowa prawdopodobnie poprzedza nawet R. Martiniego".

Najnowsza edycja „The Catholic Encyclopedia" wypowiada się tak na ten temat:

«Inserting the vowels of Jabe [the Samaritan pronunciation] into the original Hebrew consonant text, we obtain the form Jahveh (Yahweh), which has been generally accepted by modern scholars as the true pronunciation of the Divine name.

Prawdę mówiąc, nikt nie wie na pewno jak, pierwotnie wymawiano Imię Boże יהוה

Dlaczego? Dlatego, że pierwszą część Biblii spisano w języku hebrajskim, w którym były jedynie spółgłoski – bez samogłosek. Gdy starożytny język hebrajski był jeszcze używany na co dzień, nie sprawiło to żadnych trudności.

Sk±d wziê³a siê forma Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dwie rzeczy zmieniły tę sytuację:

Wśród Żydów pojawił się przesąd, że nie powinno się głośno wymawiać imienia Bożego. Kiedy więc napotykali je podczas czytania Biblii, wymawiali w zamian hebrajskie słowo Adonaj („Wszechwładny Pan").

Z czasem starożytny język hebrajski przestał być językiem żywym i w ten sposób oryginalna wymowa imienia Bożego poszła w zapomnienie. Chcąc nie dopuścić do zupełnego zapomnienia wymowy języka hebrajskiego, uczeni żydowscy wymyślili w drugiej połowie pierwszego tysiąclecia naszej ery system znaków przedstawiających brakujące samogłoski i dodali je w Biblii Hebrajskiej do spółgłosek. W ten sposób przez zapisanie samogłosek oraz spółgłosek utrwalono ówczesną wymowę. Jeśli chodzi o Imię Boże, to zamiast umieszczać przy nim odpowiednie znaki samogłoskowe, na ogół używali innych znaków samogłoskowych, aby przypomnieć czytelnikowi, że ma powiedzieć Adonaj (Pan). Stąd pochodzi forma Jehowa(h) jako przyjęty sposób wymawiania imienia Bożego. Zachowuje ono podstawowe części składowe imienia Bożego z hebrajskiego JHWH lub YHWH.

W Biblii Hebrajskiej-Masoreckiej (w różnych kodeksach) istnieją co najmniej cztery wersje imienia Bożego, w zależności od tego, jakie samogłoski podstawiono po V wieku po Chr. do tetragramu JHWH:

1. **JeHoWaH** - (Jehowa) – podstawiono samogłoski z imienia **Adonaj** (Pan) z przegłosem pierwszego **„a"** w **„e"**. Żydzi czytali jednak **Adonaj** (**Pan**) w miejscu występowania **JHWH** na co wskazywały im samogłoski: **e(a)-o-a**.
2. **JeHoWiH** - (Jehowi) – podstawiono samogłoski z imienia **Elohim** (Bóg).
3. **JeHWaH** - (Jehwa) – forma powstała ze złożenia samogłoski ze słowa „Imię" (hebr. **Szema**) z **JHWH**. Żydzi zastępowali czasem tetragram określeniem „Imię" – „**Ha Szem**".
4. **Jah** - hebrajska aklamacja **halelujah** - to skrócona, poetycka forma imienia Bożego Jehowa. Pojawia się w Biblii ponad 50 razy, często właśnie w słowie „**Alleluja**" (**Alleluja** – polska transkrypcja wezwania **halelu-Jah** „wysławiajcie Jah").

Prócz dłuższej formy JHWH zwanej tetragramem istnieje kilka form krótszych, z których dwie: **Why"** (jahu) i **hy"** (jah) spotyka się na końcu teoforycznych imion własnych (tzn. takie, które zawierają w sobie fragment imienia Boga), dwie zaś inne: **Ahy>** (jeho) i **Ay** (jo) na początku imion.

Przykładem imiona **pierwszego** rodzaju mogą być **Why"** [.v;y> **Jeszajahu** (np.. Iz 1;1: 2:1) lub **hy"** [.v:y> **Jeszajah** (2 Krn 3:2), **drugiego** zaś rodzaju ~yqiy" Ahy> **Jehojaqim** (np.2 Krl 23: 34-36) lub ~yqiy" Ay> **Jojaqim** (Ne 12: 10,12,26). Natomiast Żydzi przebywający na Elefantynie, wyspie na Nilu, używali na oznaczenie Boga formy **Jahu** lub **Jaho**, jak o tym świadczą dochowane z wieku V przed Chrystusem papirusy.

Musimy pamietać, że transliteracja imienia Bożego w języku greckim nie była zadaniem łatwym. W języku greckim nie pojawiają się bowiem odpowiedniki dla najważniejszych liter tetragramu:
JOD (J), HE (H), WAW (W).

O tym, że transliteracja imienia Bożego יהוה w języku greckim napotykała trudności, widać w niezdecydowaniu starożytnych pisarzy.

W książce „**Mojżesz i jego religia**" zajmującej się tym zagadnieniem czytamy:

„Transkrypcje greckie, m.in. w pismach Klemensa Aleksandryjskiego (215) i Teodoreta z Cyru (458) potwierdzają, że spólgloski te czytano: Jahwe " (J. Synowiec, Mojżesz i jego religia, Kraków 1996, str. 66).

Klemens aleksandryjski napisał:

„To samo oznacza czteroliterowe imię mistyczne, przysługujące tym tylko, którzy mieli wstęp do świętego przybytku. Brzmi zaś ono: Jaue " (Klemens aleksandryjski, Kobierce, kobierzec V, 6, 34, 6).

Teodoret z Cyru napisał:

„Samarytanie wymawiają to (tetragram) J a b e a, żydzi Aia ". (Teodoret z Cyru, Komentarz do księgi Wyjścia, lvi, za The New Schaff-Herzog Religious Encyclopedia, hasło: Yahweh, strona 471; por. też Encyklopedia Kościelna, Warszawa 1876, tom VIII, str. 583).

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Jak wynika z powyższych wypowiedzi – Jahwe powstało poprzez dodanie do tetragramu (YHWH) samogłosek od samarytańskiej formy imienia Bożego JAVE czy też JABE. Teodoret w swojej książce (Quaestiones in Exodum cap. XV) wyjaśnia, że imię Boga wymawia się JABE.

YHWH	- hebrajski TETRAGRAM
ιαβε	- samarytańska forma IMIENIA BOŻEGO
YαHWεH	- naukowcy dodają samogłoski a i e do TETRAGRAMU

Filo wymawiał Ieuo i tak samo Porfiriusz (por. Euzebiusz, *Praep. Ev.*, 1,9; *Graec. Affect. Disp.* II, et. ap. Euzebiusz, Praep. Ev. 1, 6) za Sanchonjatonem (por. też *Encyklopedia Kościelna*, Warszawa 1876, tom VIII, str. 583).

W 1749 roku niemiecki biblista Teler wymienił kilka form imienia Bożego, z którym się zetknął: „Sanchuniathon pisał Jevo; Diodor Sycylijczyk, Macrobius, Klemens Aleksandryjski, święty Hieronim i Orygenes pisali Jao; Samarytanie, Epifaniusz, Teodor – Jabe lub Jave; Ludwig Cappel czytał je Javoh; Drusius – Jahve; Hottinger – Jehva; Mercerus – Jehovah; Castelio – Jovah; a le Clerc – Jawoh lub Javoh.

W książce The Mysterious Name of Y..H.W.H.,(Tajemnicze imię Y.H.W.H., 1957, s.74) dr M. Reisel napisał, że „opatrzenie tetragramu znakami samogłoskowymi musiało pierwotnie wyglądać następująco: JeHuaH lub JaHuaH."

Jan Kochanowski – polskie tłumaczenie Psalmów (Psałterz Dawidowy, 1579 Psalm 119:65, 108, 150 i 159) forma imienia Bożego – IOWA.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Mikołaj z Kuzy (1401-1464)

Urodził się w Kues nad Mozelą w roku 1401. Miejscowość ta po łacinie była wymawiana jako Cusa, stąd nazywanie go Kuzańczykiem. Jego rodowe nazwisko brzmiało Krebs. Mikołaj z Kuzy łączył bardzo wysokie stanowiska kościelne (był kardynałem w Rzymie oraz legatem papieskim za pontyfikatu Mikołaja V) z bardzo wybitną umysłowością i wglądem duchowym o cechach mistycznych. Z powodu jego bardzo szczególnych cech wszechstronnego podejścia, niektórzy badacze uważają go za jedną z najwybitniejszych najbardziej ujmujących postaci w historii chrześcijaństwa.

Niektórzy uczeni w XV wieku próbowali wyjaśnić wokalizację imienia Bożego. Jednym z nich był Teolog – Kardynał Mikołaj z Kuzy w swoim dziele ***Codex Cusanus 220***, umieścił wygłoszone kazanie z 1430 roku, zatytułowane ***In principio erat verbum*** (Na początku było Słowo)*. Mikołaj z Kuzy użył w nim imienia Bożego w łacińskiej formie „**Iehoua**". Na temat tego imienia napisał: „Nadał je sobie sam Bóg. Jest to tetragram, tzn. imię zapisane czterema literami. (…) To zaiste najświętsze i najwznioślejsze imię Boga" (folio 56). W swoim dziele napisanym w roku 1445, wyjaśnia w szczegółowych detalach gramatyczną różnicę pomiędzy imionami **Iesoua** (Jezus) i **Iehoua**.

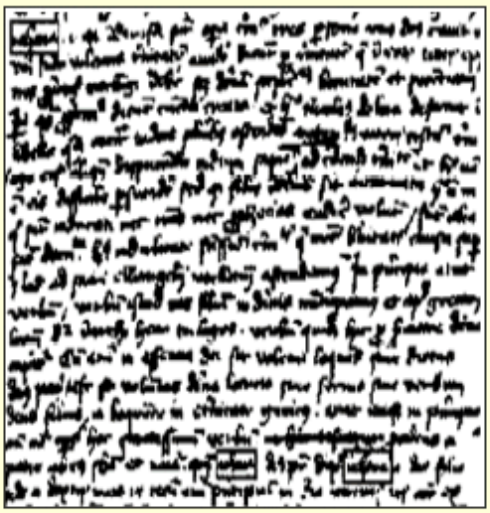

* Kazanie to miało na celu poprzeć dogmat o Trójcy.

Miko³aj z Kuzy - wokalizacja imienia Bo¿ego - Iehoua

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dr. Ernest L. Martin ostrzegał i był przeciwny użyciu samarytańskiego imienia Jahwe. W 1972 roku napisał: „In the theological journal Oudtestamentische Studien, vol. 5, pp. 1-29, published by Brill Press, Leiden, Holland, is an excellent article by Professor Eerdmans entitled 'The Name Jahu.' One could hardly do any better than quote from his extensive study on the pronunciation of the tetragrammaton. Theodoret said that the Samaritans used the name Jabai **(Ιαβαι)** In the treatise Quaestiones in Exodus he wrote this name Jabe **(Ιαβε)** These passages have induced scholars to insert the vowels of the Samaritan Jabe into the original Hebrew consonants, pronouncing Yahweh. But this is A MERE GUESS. It is inconsistent with other passages in Theodoret and lacks historical probability".

Chociaż dokładna wymowa Imienia Bożego po hebrajsku nie jest obecnie znana. Większość uczonych uważa, ze słowo „Jahvah" albo trochę spolszczone „Jahwe" bliższe jest hebrajskiej wymowie Imienia Bożego. Multimedialny „**Świat Biblii**"(2002 rok) pod hasłem „**Święty tetragram**" podaje:

Święty tetragram יהוה

Świętym tetragramem (gr. tetra – cztery) nazywane są cztery hebrajskie spółgłoski JHWH oznaczające imię Boga objawione Mojżeszowi.

W Starym Testamencie występuje ono 6828 razy, zwykle wymawiane jest jako Jahwe. W czasach powygnaniowych, w miejsce tetragramu czytano słowo Adonaj (hebr. Pan), aby nie uchybić Prawu zabraniającemu wymawiania świętego imienia Boga. Stąd też, na skutek połączenia samogłosek z Adonaj ze spółgłoskami JHWH, w późnym średniowieczu powstała „hybryda" Jehowa.

Ernest L. Martin by³ przeciwny u¿yciu samarytañskiego Jahwe

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Ciekawa wydaje się w tym miejscu wypowiedź XIX-wiecznego hebraisty Geseniusa, zamieszczona w opracowanym przez niego leksykonie: „Ci, którzy uważają formę יהוה (Je-ho-wa) za właściwe brzmienie (imienia Bożego, nie są całkowicie pozbawieni argumentów. Takie założenie pozwala bardziej satysfakcjonująco wyjaśnić, dlaczego na początku wielu imion własnych pojawiają się skrócone sylaby (**Je**-**ho**) i (**Jo**)" - *Hebrew and Chaldee Lexicon to the Old Testament Scriptures.*

Jednakże Everett Fox we wstępie do swego niedawnego tłumaczenia zatytułowanego *The Five Books of Moses* (Pięć Ksiąg Mojżeszowych) zauważa: „Zarówno dawne, jak i ostatnie próby zrekonstruowania ‚poprawnego' brzmienia hebrajskiego imienia (Bożego) spełzły na niczym; nie można jednoznacznie udowodnić ani słyszanej nieraz wymowy „Jehowa", ani preferowanej przez uczonych formy „Jahwe".

Spór ten trwa już przeszło 100 lat. Obecnie większość uczonych woli dwusylabowy wyraz „Jahwe". Natomiast trzysylabowa forma „Jehowa" uważany jest przez uczonych za „mieszańca" , „hybrydę", czy „dziwoląga". Naukowe debaty niewątpliwie będą trwały. Żydzi przestali wymawiać imię prawdziwego Boga, zanim masoreci stworzyli system oznaczenia samogłosek. Dlatego trudno zdecydowanie rozstrzygnąć, jakie samogłoski towarzyszyły spółgłoskom JHWH (יהוה). Ale imiona postaci biblijnych – których właściwe brzmienie nigdy się nie zatraciło – dostarczają wyraźnych wskazówek co do starożytnej wymowy imienia Bożego. Z tego względu przynajmniej część uczonych przyznaje, że forma „Jehowa" nie jest takim „dziwolągiem".

Wypowied¼ XIX - wiecznego hebraisty Geseniusa - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Podsumowanie

Na stronie Internetowej Racjonalista, Krzysztof Sykta w artykule „Dygresje starotestamentowe: **„Jahwe czy Jehowa”** (2003 rok) czytamy: „Robert Stiller, znany tlumacz i mniej znany przewodniczący reformowanej gminy żydowskiej, stwierdził kiedyś w swych przemyśleniach dotyczących magii, publikowanych na łamach śp. Wiedzy Tajemnej, iż wymawianie tetragramatonu JHWH jako Jahwe lub Jehowa zakrawa o „bluźnierstwo, łamanie drugiego przykazania” (w wersji ST raczej trzeciego) oraz „**stanowi manifestację ciemnoty i złego gustu**”. Stwierdził również, że tylko arcykapłan przybytku znał prawidłową wymowę (ciekaw jestem skąd), a słowo „Jehowah” powstało jakoby z podłożenia samogłosek zapożyczonych z mylnie odczytanego wyrazu „Adonaj” (Pan mój). Jest to ogólnie rzecz biorąc dość pokrętna argumentacja, wynikająca raczej z pogardliwego stosunku różnych środowisk do Świadków Jehowy, i samej formy „Jehowa”, niż z faktów obiektywnych”.

Przecież tak samo w formie „Jahwe”, jak i w formie „Jehowa”, można doszukać się liter wchodzących w skład Imienia Bożego - tylko wymowa jest różna. Niemiej wielu woli formę „Jehowa”. Dlaczego? Ponieważ jest bardziej rozpowszechniona i znana niż forma „Jahwe”. Imię to przyjęło się w naszym słownictwie i nie da się go wyrugować. Jest rozpowszechnione w Bibliach (również w wersjach elektronicznych w Internecie), występuje w formie literackiej, oraz sztuce religijnej na całym świecie.

Jeżeli tak wielu uczonych biblistów uważa, ze forma „Jahwe” jest bliższa hebrajskiej wymowie Imienia Bożego, to w niczym nie umniejsza niewybaczalnej winy religii chrześcijaństwa, usuwających Imię Boże ze swoich przekładów Biblii i nabożeństw. Jeżeli wymowa „Jahwe” czy jakakolwiek inna miałaby być bardziej poprawna, to dlaczego się jej nie używa powszechnie? Jaki sens ma przyznawanie istnienia poprawniejszej wymowy i następnie pomijanie jej?

Naprawdę czystą obłudą jest obstawać przy jednym sposobie wymawiania, zwalczać inny, a potem nie posługiwać się ŻADNYM!

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Dlatego na stronie 25 przedmowy do Chrześcijańskich Pism Greckich w Przekładzie Nowego Świata, wydanych przez Towarzystwo Strażnica w roku 1950, tłumacze podali, że skłonni są „uważać" wymowę „Jahweh" („Jahwe") za bardziej poprawną".

Jeżeli instytucja wydawnicza świadków Jehowy uznaje, że forma „Jahwe" jest poprawniejsza, to dlaczego w przekładzie Biblii, w literaturze i w służbie Bożej zamiast niej posługują się formą „Jehowa"? Ponieważ ta forma imienia jest w użyciu od wieków, a ponadto dlatego, że nie gorzej od innych form zachowuje brzmienie czterech spółgłosek tetragramu. Poza tym przecież nie rozmawiamy dziś po hebrajsku! Mówimy innymi językami. Rozmawiając na przykład po polsku, używamy wymowy rozpowszechnionej w naszym języku, to znaczy „Jehowa" (Strażnica 20/1966 - „Jakie jest Jego Imię?").

Dlaczego powinniśmy używać imienia Bożego, skoro nie wiadomo, jak się je wymawia?

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

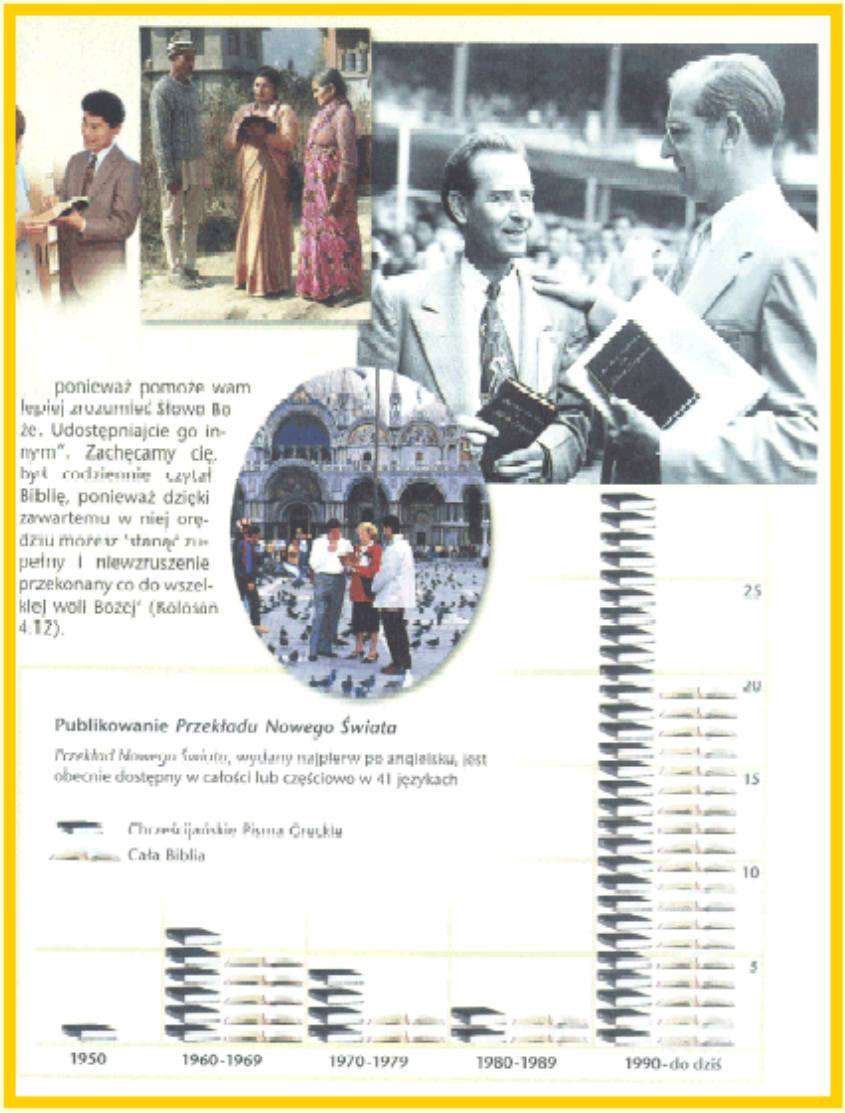

W języku Polskim w 1997 roku

Opinia znawcy języka hebrajskiego

Profesor Benjamin Kedar, hebraista z Izraela, tak ocenił w roku 1989 „Przekład Nowego Świata":
„W swoich badaniach lingwistycznych nad Biblią hebrajską i jej przekładami często sięgam po angielskie wydanie znane jako ‚Przekład Nowego Świata'. Przy takich okazjach raz po raz potwierdza się moje odczucie, że dzieło to jest rezultatem szczerych starań o jak najwierniejsze opracowanie tekstu. O gruntownej znajomości języka oryginału świadczy fakt, iż wyrazy przetłumaczono zrozumiale, bez niepotrzebnego odchodzenia od specyficznej budowy zdań hebrajskich. (...) Ponieważ wypowiedź pisemna zawsze dopuszcza pewną swobodę w interpretowaniu oraz tłumaczeniu, każde przyjęte rozwiązanie językowe można poddać dyskusji. Jednakże nie zauważyłem, by gdziekolwiek w ‚Przekładzie Nowego Świata' tendencyjnie próbowano włączyć do tekstu coś, czego on nie zawiera".

Imię Boże w Chrześcijańskich Pismach Greckich

Czy słusznie przywrócono je w *Przekładzie Nowego Świata*? Odpowiedź jest zdecydowanie twierdząca. O użyciu imienia Bożego decyduje kontekst. Przyznali to, pośrednio, nawet wydawcy katolickiej *Biblii Tysiąclecia* w odniesieniu do wersetu z Łukasza 2:26, gdzie to Symeonowi Bóg wyjawił „że nie ujrzy śmierci, dopóki wpierw nie zobaczy *Chrystusa Jehowy*". Zobaczmy, na poniższej fotokopii, jak ten fragment wygląda w *Biblii Tysiąclecia* (Pallottinum, Wyd. III):

[26] Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego*.

2,26 Tzn. Króla-Mesjasza, którego Pan (= Jahwe) namaścił.

Aby ta biblijna wypowiedź była zrozumiała, potrzebny był, jak widać, komentarz, wskazujący o jakiego „Pana" tu chodzi. Zastanów się teraz, drogi Czytelniku, nad pewnym przykładem. Kiedy wierny anioł Boży, Gabriel, odwiedził Marię, skierował do niej słynne pozdrowienie: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą" (Łukasza 1:28, *Biblia Tysiąclecia*). Czy w tym pozdrowieniu Gabriel użył imienia Bożego, czy też — sugerując się żydowską tradycją — powiedział „Pan z Tobą"?

Przed takim dylematem stanęli tłumacze *Nowego Testamentu* na język hebrajski (i to wywodzący się z różnych Kościołów). Większość z nich postanowiła użyć, w tym i w ponad 230 innych miejscach, imienia Bożego zapisanego czterema hebrajskimi literami JHWH. Proszę spojrzeć na omawiany werset z Łukasza 1:28 w hebrajskim tłumaczeniu (*by United Bible Societes*, Jerusalem, wyd. 1976). Zawiera on imię JHWH (uwaga — tekst hebrajski jest czytany od prawej do lewej):

לוקס א

28 "שְׁמָחִי, בְּרוּכַת הַחֶסֶד. יְהוָה עִמָּךְ", אָמַר הַמַּלְאָךְ

Anioł, całkowicie oddany Bogu i zawsze mówiący prawdę, po prostu oznajmił wtedy Marii: „Witaj, obdarzona łaską. Jehowa jest z tobą" (*NS*). Słusznie też czytamy dalej w tej ewangelii: „Maria zaś rzekła: Dusza moja wywyższa Jehowę, (...) gdyż wielkich czynów dokonał dla mnie Mocarny i święte jest jego imię" (Łukasza 1:46-49, *NŚ*).

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Pomyśl też o wiernych uczniach Jezusa, którzy w natchnieniu spisali ewangelie i listy. Nieprawdopodobne, by ci pierwsi chrześcijanie, przytaczając wersety z *Septuaginty*, usuwali z cytatów występujące tam imię Boże (w dostępnych wtedy kopiach *Septuaginty* zapisane jako tetragram, co zaznaczono na widocznym obok, pochodzącym z I w. n.e. fragmencie zwoju z Księgą Zachariasza).

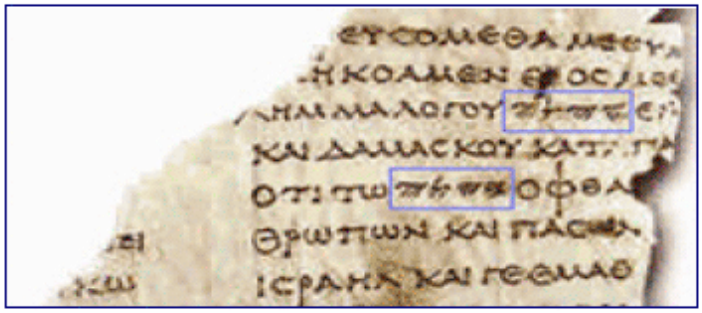

Profesor George Howard z Uniwersytetu Stanu Georgia napisał w *Journal of Biblical Literature*: „Jesteśmy przekonani, że mówiący po grecku Żydzi w dalszym ciągu pisali JHWH (literami hebrajskimi) w swoich Pismach Greckich. Ponadto jest rzeczą zupełnie nieprawdopodobną, żeby od zwyczaju tego odstąpili pierwsi chrześcijanie pochodzenia żydowskiego, mówiący po grecku" (t. 96, nr 1, marzec 1977, s. 76).

Imię Boże w innych przekładach „Nowego Testamentu"

Pismo Święte w Przekładzie *Nowego Świata* nie jest ani pierwszym, ani jedynym przekładem, w którym przywrócono to święte Imię. Np. Szymon Budny zdecydował się już w roku 1574 użyć 11 razy imienia Bożego w swoim świetnym przekładzie „Ksiąg Nowego Przymierza" na język polski. Poniżej kopia fragmentu Ewangelii Mateusza 4:7-10 z *Biblii nieświeskiej* Budnego:

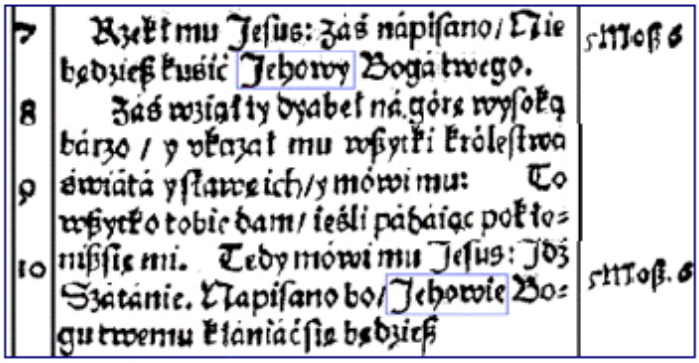

7 Rzekł mu Jesus: Zaś napisano/ Nie będziesz kusić Jehowy Boga twego. 5 Mosz 6
8 Zaś wziął ty dyabeł na górę wysoką bárzo / y vkazał mu wszytki królestwa
9 świátá y sławę ich/ y mówi mu: To wszytko tobie dam/ ieśli pádáiąc pokło=
10 niszsię mi. Tedy mówi mu Jesus: Idź Szátánie. Napisano bo/ Jehowie Bo= gu twemu kłániáć się będziesz 5 Mosz. 6

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Rzekł mu Jezus: „*zaś napisano*" i zacytował fragment z 6 rozdziału 5 Księgi Mojżeszowej (*Powt. Prawa*): „Nie będziesz kusić Jehowy Boga twego" (*Budny*). Czy nie uważasz, że Jezus, nasz Wielki Nauczyciel, rzeczywiście użył tu imienia Bożego, występującego przecież w oryginalnym tekście hebrajskim, który cytował?

Z tego też powodu, również Benjamin Wilson użył kilkakrotnie imienia Jehowa w roku 1864, w tekście głównym swego przekładu „Nowego Testamentu" *Emphatic Diaglott*. Tutaj fragment z Mateusza 21:9;

‡'Blessed be HE who
'COMES in the Name of
'Jehovah.' Hosanna in
the HIGHEST heaven!"

W ciągu wieków, w kilkudziesięciu przekładach Chrześcijańskich Pism Greckich (czyli tak zwanego *Nowego Testamentu*) na różne języki — głównie hebrajski, ale też angielski, niemiecki, polski, hiszpański i inne — użyto imienia Bożego. Należy też wspomnieć o wielu przekładach na języki afrykańskie, azjatyckie, amerykańskie i z wysp Pacyfiku. Swobodnie używa się w nich imienia Jehowa. Dzięki temu czytelnicy mogą łatwo dostrzec różnicę między prawdziwym Bogiem a bogami fałszywymi:

EPI: Tasiko. Epi, New Hebrides. 1892
O lotu ni Yehova soma De (God) o tamani ani a e taga. *Mt.*

LOGO. NE. Congo. 1927
Mi kolede Yehova ami Nzambe, mi dre adini tai ozo alokodia. *Mt.*

Powyżej dwa wyjątki w takich językach, ze słowami Jezusa z Mateusza 4:10 („Napisano (...) Jehowie Bogu twemu kłaniać się będziesz", *Budny*), pochodzące z zestawienia „*The Gospel in Many Tongues, Specimens of 872 languages*" (wyd. *Brytyjskie i Zagraniczne Towarzystwo Biblijne*, 1965).

List do Rzymian 10:13; Gdyż „każdy, kto wzywa imienia Jehowy, będzie wybawiony" *(PNŚ)*

(*United Bible Societes*, wyd. 1976): 13 שֶׁכֵּן "כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמָּלֵט."

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Znaczenie imienia Bożego Jehowa (Jahwe)

Oprócz tradycyjnego znaczenia imienia Bożego „Jestem, który jestem” (Jahwe – On istnieje tzn. żyje i działa. - 2 Mojż. 3:14 - Biblia poznańska - 1982). Prymasowska Encyklopedia Biblijna podaje: „Jeszcze inna interpretacja łączy „Jahwe” z hebrajskim rdzeniem czasownika „być” w hifil (temacie przyczynowym) i wykłada imię Boga jako „Ten, który sprawia, że coś istnieje (albo się wydarza)”; tzn. widzi w Jahwe stwórcę i władcę historii. Najbardziej prawdopodobne jest właśnie to ostatnie znaczenie. Izraelici spotykając Boga w przyrodzie i w historii, wyznawali wiarę w Boga jako Tego, który stworzył świat, kieruje ludzkimi losami, wybrał ich na lud przymierza i wyzwolił z niewoli. Każde wymówienie imienia Jahwe było zwięzłym wyznaniem tej wiary. Dzięki temu imieniu Bóg stawał się dostępny w kulcie. Bóg objawiając swoje imię sprawił, że ludzie mogli nawiązać z Nim wspólnotę. Przez swe imię Bóg obdarza ludzi łaskami i zazdrośnie stawia im wymagania.” (Prymasowska Encyklopedia Biblijna, Paul J. Achtemeier, Oficyna Wydawnicza „Vacatio”. Warszawa 1999, str. 407.)

Nazwy złożone opisujące Boga w czynach

„Zawsze ufajcie w Jehowie, bo w Jah Jehowie jest Skała czasów niezmierzonych” – Izajasza 26:4.

Jehowa - Sabaot	Jehowa Zastępów – (w ST występuje 279 razy. Septuaginta „Pan Wszechmocny”) – Izajasz 8:13 PNŚ.
Jehowa - Jireh	Jahwe widzi – 1Mojż. 22:13 -14 Bp.
Jehowa - Rophe	Jahwe twój lekarz – 2 Mojż. 15:26 Bp.
Jehowa - Nissi	Jahwe mój sztandar bojowy – 2 Mojż. 17: 8 -15 Bp.
Jehowa - Shalom	Jahwe jest pokojem – Sędziów 6:24 Bp.
Jehowa - Rohi	Jehowa jest moim Pasterzem – Psalm 23:1 PNŚ.
Jehowa - Cidkenu	Jahwe naszą sprawiedliwością – Jerem. 23:6 BT wyd.II.
Jehowa - Szamma	Jahwe jest tam – Ezech. 48:35 BT wyd.II.

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

416 z 692

Jehovah - Shalom

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

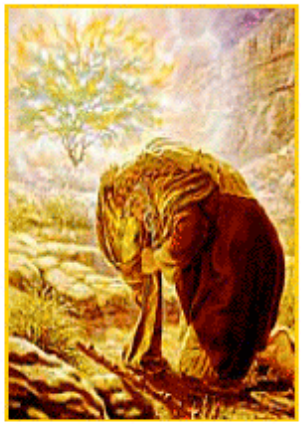

Bóg, który powołuje do istnienia

Uczeni nie są całkowicie zgodni co do znaczenia imienia Bożego, Jehowa. Niemniej po gruntownej analizie dostępnych informacji wielu biblistów doszło do wniosku, że imię to jest formą hebrajskiego czasownika *hawah* (stawać się) i znaczy „On powoduje, że się staje".

Dlatego fragment z Księgi Wyjścia 3:14, gdzie Mojżesz pyta Boga o Jego imię, w *Piśmie Świętym w Przekładzie Nowego Świata* oddano następująco: „Wtedy Bóg rzekł do Mojżesza: „Okażę się, kim się okażę", dodał: Oto, co masz powiedzieć synom Izraela: „Okażę się posłał mnie do was".

Tłumaczenie to jest trafne, gdyż Bóg rzeczywiście potrafi się okazać, kim zechce w zależności od potrzeby. By spełnić swą wolę, może wystąpić w dowolnej roli, którą uzna za stosowną, i nic Go od tego nie powstrzyma. Jego obietnice i zamierzenia zawsze się urzeczywistniają. Bóg jako Stwórca wykazał nieograniczone możliwości. Sprawił, że zaistniał fizyczny wszechświat, stworzył też niezliczone mnóstwo bytów duchowych. Naprawdę jest Bogiem powołującym do istnienia.

Czy JEHOWA był bogiem plemiennym Żydów?

W WIELU krajach imię Jehowa jest dziś kojarzone z nowożytną organizacją Świadków Jehowy. Ale występuje ono w przekładach Biblii, którymi posługują się również inne wyznania. Imię Jehowa w postaci *tetragramu* [czterech liter alfabetu hebrajskiego] jest używane od tysięcy lat.

Jehowa bywa nazywany „Bogiem Izraela" (1 Kronik 17:24). W związku z tym, sporo osób dochodzi do wniosku, że był to jedynie lokalny bóg plemienny, którego Hebrajczycy zapożyczyli z innej kultury albo sami wymyślili. „[Jehowa] zaczął istnieć jako bardzo okrutne bóstwo plemienne Izraelitów" — twierdzi Karen Armstrong w książce *A History of God* (Dzieje Boga) — „Później, (...) mniej więcej w VII i VI stuleciu p n.e., prorocy izraelscy uczynili z tego plemiennego Boga symbol całkowicie nieopisywalnej istoty".

Wyjaśnienia etymologii imienia Jehowa niektórzy historycy religii szukają w źródłach kananejskich lub egipskich. Inni utrzymują, że jest to „stare imię plemienne" i nie można nim określać Boga „Nowego Testamentu". Czy to prawda? Do jakich wniosków prowadzi dokładna lektura Biblii?

Jehowa — Bóg wszystkich ludzi

Księga ta potwierdza, że Jehowę łączyły z narodem izraelskim bardzo bliskie stosunki. Nie daje to jednak podstaw do uważania Go za jakieś bóstwo plemienne. Chrześcijański apostoł Paweł zapytał: „Czyż jest On tylko Bogiem Żydów? Czyż nie także ludzi z narodów?" Jak brzmiała wyraźna odpowiedź Pawła? „Tak, również ludzi z narodów" (Rzymian 3:29). Którego Boga miał na myśli Paweł? W tym samym liście, skierowanym do Rzymian, imię Jehowa występuje 19 razy. Cytując starożytnego proroka hebrajskiego Joela, apostoł napisał, że nie tylko Żydzi, ale „każdy, kto wzywa imienia Jehowy, będzie wybawiony" (Rzymian 10:13; Joela 2:32).

To nie Izraelici wybrali Jehowę na swego Boga, lecz Jehowa wybrał ich, by zgodnie ze swym zamierzeniem przygotować drogę dla Mesjasza. Poza tym, los każdego bóstwa plemiennego jest nierozerwalnie związany z dziejami ludu, który oddaje mu cześć. Kiedy dane plemię zostaje podbite, bóstwo również ponosi porażkę. Tymczasem, w wypadku Jehowy, nic takiego nie nastąpiło.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Gdy wiele stuleci przed erą chrześcijańską, Jehowa zawarł przymierze z Abrahamem, obiecał błogosławić wszystkim narodom, czym dowiódł, że interesuje się całą ludzkością (Rodzaju 12:1-3; Dzieje 10:34-35; 11:18). Izraelski król Dawid napisał, iż Jehowa jest właścicielem nie tylko tego kraju: „Do Jehowy należy ziemia i to, co ją napełnia, żyzna kraina i ci, którzy w niej mieszkają" (Psalm 24:1).

Później, gdy syn Dawida, Salomon, oddawał do użytku świątynię, podkreślił, że do Jehowy mogą przystępować pokorni ludzie ze wszystkich narodów. W uroczystej modlitwie powiedział: „Również cudzoziemca, który nie należy do twego ludu, Izraela, i który przyjdzie z dalekiej krainy (...) [i] będzie się modlił ku temu domowi, ty racz wysłuchać z niebios, twego ustalonego miejsca zamieszkania, i uczyń stosownie do wszystkiego, o co do ciebie będzie wołał ów cudzoziemiec; żeby wszystkie ludy ziemi poznały twoje imię, tak by się ciebie bały jak twój lud izraelski" (1 Królów 8:41-43).

Odrzucenie Izraela

Na temat stosunków Izraela z Jehową profesor Casper J.Labuschagne napisał: „W swoich dziejach Izrael raz po raz przekonywał się, że jego 'narodowy' Bóg potrafi działać w sposób zgoła nienarodowy, a wręcz antynarodowy". Kiedy w I wieku Izraelici odrzucili Mesjasza, Jehowa odrzucił ten naród.

Jednakże imię Jehowa miało być nadal używane przez chrześcijan. W rozrastającym się zborze chrześcijańskim z czasem znaleźli się przedstawiciele wszystkich nacji. Przewodnicząc zgromadzeniu chrześcijan w Jerozolimie, Jakub, uczeń pochodzenia żydowskiego, powiedział, że Bóg „zwrócił uwagę na narody [nieżydowskie], aby z nich wziąć lud dla swego imienia". Na dowód, iż było to zapowiedziane, przytoczył proroctwo z Księgi Amosa, w którym występuje imię Jehowa (Dzieje 15:2, 12-18; Amosa 9:11-12).

Troska i błogosławieństwo dla wszystkich

O tym, że Jehowa jest Bogiem ponadnarodowym, świadczą też następujące słowa Pawła: „Nie ma bowiem różnicy między Żydem a Grekiem, bo nad wszystkimi jest ten sam Pan, bogaty dla wszystkich, którzy go wzywają". (Rzymian 10:12).

A zatem Jehowa zlewa błogosławieństwa na całą posłuszną ludzkość. Wszystkim swym wiernym i posłusznym ziemskim dzieciom - bez względu na narodowość czy rasę - Jehowa obiecuje wspaniałą przyszłość. W swoim Słowie nazywa ich „kosztownościami wszystkich narodów" (Aggeusza 2:7). Ludzie ci poznają Jehowę i zaczynają Go miłować. W ostatniej księdze Biblii czytamy o nich: „Wszystkie narody przyjdą i przed twoim [Jehowo] obliczem oddadzą ci cześć, ponieważ zostały ujawnione twe prawe postanowienia" (Objawienie 15:4).

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia Tysiąclecia

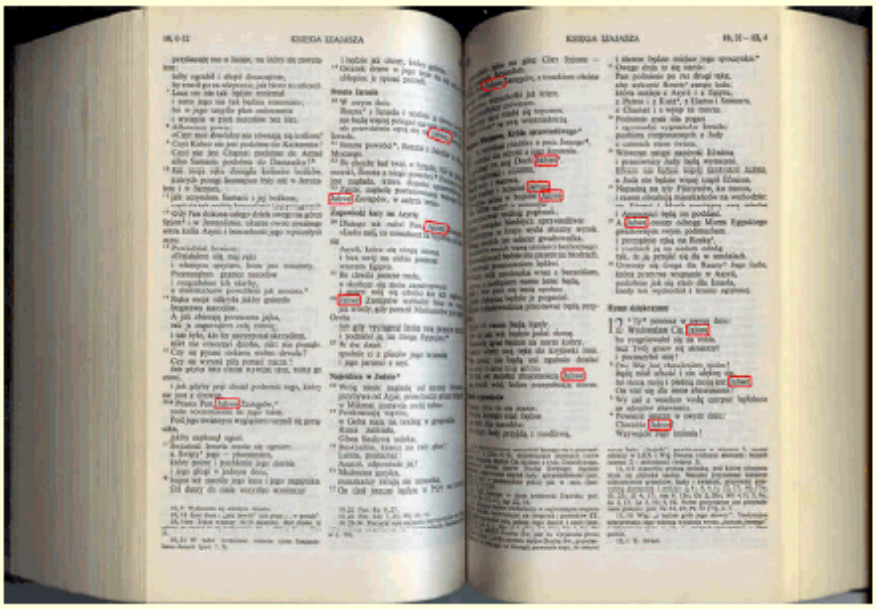

Biblia Tysiąclecia wydanie I (1965 rok) zawiera imię Boże Jahwe w Starym Testamencie z wyjątkiem Psalmów. Biblia Tysiąclecia wydanie II (1980 rok) zawiera imię Boże Jahwe w całym Starym Testamencie oraz w przypisie do ewangelii Mateusza 3:7.

(poniżej fragment)

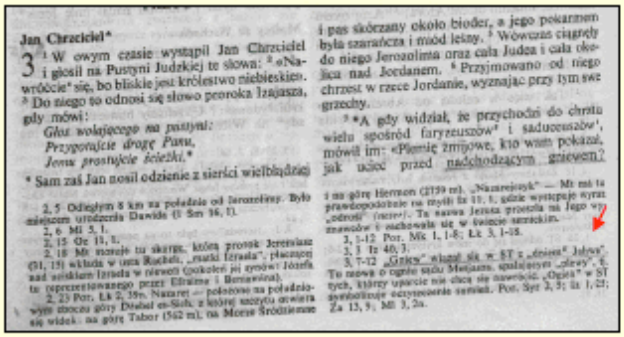

Jan Chrzciciel*

3 1 W owym czasie wystąpił Jan Chrzciciel
i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: 2 »Na-
wróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie.«
3 Do niego to odnosi się słowo proroka Izajasza,
gdy mówi:
Głos wołającego na pustyni:
Przygotujcie drogę Panu,
Jemu prostujcie ścieżki.«
4 Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej

i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem
była szarańcza i miód leśny. 5 Wówczas ciągnęły
do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała oko-
lica nad Jordanem. 6 Przyjmowano od niego
chrzest w rzece Jordanie, wyznając przy tym swe
grzechy.

7 *A gdy widział, że przychodzi do chrztu
wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów,
mówił im: «Plemię żmijowe, kto wam pokazał,
jak uciec przed nadchodzącym gniewem?

SŁOWO WSTĘPNE J. EM. KS. ST. KARD. WYSZYŃSKIEGO

(...) Ta błogosławiona praca, dokonana jako dzieło milenijne, wyjdzie na spotkanie pragnień człowieka współczesnego, będzie zaradzać głodowi nadchodzących pokoleń, których łaknienie można wyrazić słowami Amosa: „Oto dni idą, mówi Pan, i puszczę głód na ziemię: nie głód chleba ani pragnienie wody, ale słuchania słowa Pańskiego” - (Am 8, 11).

Oby wszyscy głodni Słowa Żywota poszli za natchnieniem Ezechiela... „Zjedz tę Księgę, a idź i mów...” - (Ez 3,1). Gniezno, dnia 31. V. 1964 r.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Szata językowa polska

Troska o autentyzm kazała nam nie stylizować zbyt współcześnie hebrajskiego sposobu opisywania, który tak się różni od dzisiejszego. Wprowadzamy dalej wszędzie Boże imię Jahwe tam, gdzie dotąd w przekładach idących za Wujkiem, Wulgatą i Septuagintą czytaliśmy zastępcze imię „Pan", nie będące wcale przekładem tego Imienia Bożego.

Imiona własne osób i nazwy geograficzne staramy się oddawać w brzmieniu języków pierwotnych, czyniąc oczywiście ustępstwa (i to częste) na rzecz imion i nazw już przyswojonych w naszym języku. Podając brzmienie pierwotne, stosujemy transliterację fonetyczną, nie zaś ściśle naukową.

Za Kolegium Redakcyjne, O. Augustyn Jankowski OSB

Kolejne wydania tej Biblii zostały „poprawione" w ten sposób, że usunięto z nich imię Jahwe, zastępując je określeniem „Pan" albo „Bóg". Gdy Kościół polski wydał Biblię Tysiąclecia, zawierające Imię Boże, skorzystali z tego głównie... Świadkowie Jehowy, intensywnie propagujący imię Stwórcy na całym świecie. Episkopat polski spostrzegł swój „błąd" i nawet zaczęto w poszczególnych parafiach skupować od wiernych owe „wadliwe" egzemplarze.

Zajrzyj do słownika na końcu Biblii Tysiąclecia i zobacz, co pod hasłem *Imię* jest tam napisane:

> Imię — według pojęć starożytnych nie tylko wyróżnia człowieka od innych, lecz określając go, stanowi istotną część składową jego osobowości. Stąd to, co nie ma imienia, nie istnieje, a człowiek bez imienia jest bez znaczenia. Uważano, że imię odpowiada istocie człowieka lub jego przymiotom *(nomen — omen)*. W zastosowaniu do Boga, imię jest synonimem chwały i potęgi Bożej.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Słowo wstępne Redakcji Naukowej do trzeciego wydania

Odkąd II wydanie BT z nieznacznymi zmianami weszło do liturgii, głównie w postaci czytań mszalnych, tekst ten nabrał cech poniekąd tekstu oficjalnego. Stąd też Episkopat Polski objął nad nim patronat. I tak zgodnie z uchwałą 151 Konferencji Plenarnej Episkopatu Polski z dnia 19. I. 1976, zakomunikowaną Redakcji Naukowej BT pismem Prymasa Polski z dnia 23. II. 1976, w niniejszym wydaniu wprowadza się w miejsce wyrazu Jahwe, stosowanego w dwóch pierwszych wydaniach BT, tradycyjne zwroty „Pan" lub „Pan Bóg" czy też „Bóg" z wyjątkiem nielicznych przypadków, gdzie pozostawienie biblijnego imienia Boga jest merytorycznie konieczne (np.Wj 3, 14).

Wszystkim dawnym i nowym współtwórcom niniejszego tekstu wyrażamy ponownie wdzięczność za ich wkład.

O. Augustyn Jankowski OSB
Ks. Lech Stachowiak Ks. Kazimierz Romaniuk

INFORMACJA O WYDANIU
Biblia Tysiąclecia Online, Poznań 2003

Wydanie zostało przygotowane dla uczczenia 25-lecia pontyfikatu Ojca Świętego Jana Pawła II. Wykorzystany w opracowaniu tekst IV wydania Biblii Tysiąclecia jest własnością Wydawnictwa Pallottinum w Poznaniu (ISBN 83-7014-218-4).

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

WYNIK WYSZUKIWANIA

dla wyrazów: „Jahwe"

Pozycje: 1 - 18

1. Wj 6: 2,3
2. Wj 15: 3
3. Wj 34 : 5,6
4. Joz 22: 22,24
5. Sdz 2: 12
6. Sdz 17: Nadużycia w kulcie JAHWE
7. 1 Kr l 1: 37
8. 1 Krl 9: 9
9. 1 Krl 18: 21,39
10. 1 Krl 22: 5
11. 2 Krl 10: 23
12. 2 Krn 15: 9
13. Ps 68: 5
14. Ps 83: 19
15. Ps 105: 7
16. Iz 42: 8
17. Jr 9: 23
18. Jr 16: 21

„Słowo Boże niech kształtuje nasze życie i nasze postępowanie, abyśmy jak Apostołowie stawali się głosicielami i świadkami Dobrej Nowiny „aż po krańce ziemi" (por Dz 1,8)"

BIBLIA TYSIĄCLECIA
PISMO ŚWIĘTE STAREGO I NOWEGO TESTAMENTU

Dedykacja do Biblii Tysiąclecia

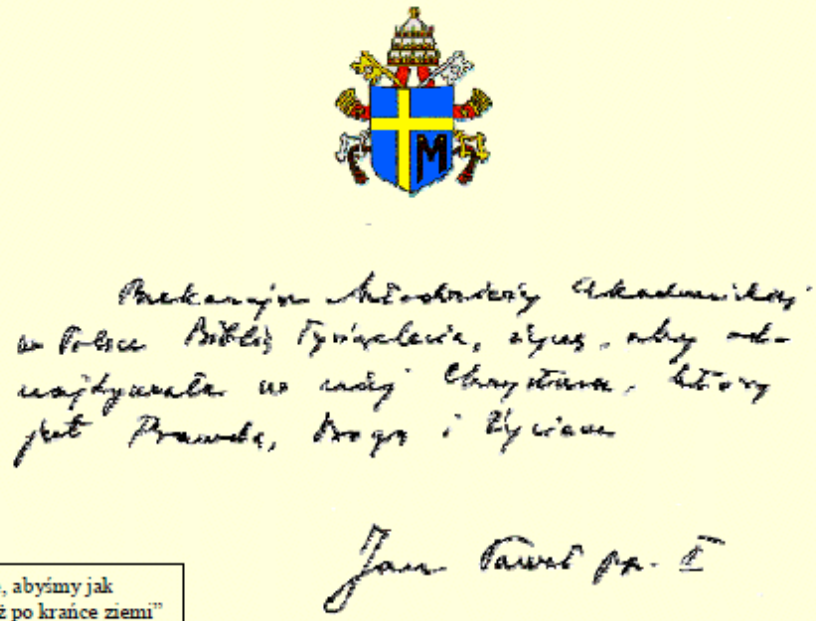
Przekazując Młodzieży Akademickiej w Polsce Biblię Tysiąclecia, życzę, aby odnajdywała w niej Chrystusa, który jest Prawdą, Drogą i Życiem

Jan Paweł pp. II

Dedykacja do Biblii Tysi±clecia - Jan Pawe³ II

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boga w Biblii Tysiąclecia

Fragment Księgi Wyjścia z wydania *drugiego* poprawionego Biblii Tysiąclecia, str. 85. Wyd. Pallottinum Poznań -Warszawa 1971 (skan). Imię Boga w hebrajskobrzmiącej formie JAHWE w "Starym Testamencie" *drugiego* wydania Biblii Tysiąclecia, zgodnie z źródłami występuje 6828 razy. W samym dekalogu Bóg wymienia je 8 razy.

Fragment Księgi Wyjścia z wydania *trzeciego* poprawionego Biblii Tysiąclecia, str. 86-87. Wyd. Pallottinum Poznań -Warszawa 1980 (skan) Imię Boga w hebrajskobrzmiącej formie JAHWE w "Starym Testamencie" *trzeciego* wydania Biblii Tysiąclecia, niezgodnie z źródłami występuje tylko kilka razy. (np. Wyjścia 6:2-3, Psalm 83:19)

Imiê Boga w Biblii Tysi±clecia

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

W dniach 25–27 września 2006 roku odbyła się w Gródku nad Dunajcem konferencja naukowa „Polszczyzna biblijna – między tradycją a współczesnością”. Jej organizatorami byli: Komisja Języka Religijnego Rady Języka Polskiego przy Prezydium PAN, Stowarzyszenie Biblistów Polskich, Wydział Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Katedra Komunikacji Religijnej Papieskiej Akademii Teologicznej oraz Katedra Języka Polskiego Akademii Pedagogicznej w Krakowie. Podczas trzech dni konferencji wygłoszono 35 referatów, których autorami byli zarówno językoznawcy i literaturoznawcy, jak i bibliści oraz teologowie.

Jolanta Szarlej wygłosiła referat zatytułowany: ***Dabar – logos – verbum – słowo.*** *Odmienne sposoby wyrażania myśli w językach semickich i europejskich*. Punktem wyjścia do rozważań stało się stwierdzenie, że kultury semicka i europejska spotykają się dzięki Biblii. W Biblii *dabar* – *‘słowo’* zawiera w sobie pojęcia takie, jak *‘czyn’, ‘obraz’, ‘wydarzenie’*. Semici nie znali rozdziału między słowem a czynem. Inaczej w Europie – *logos* nie zawiera elementu znaczeniowego związanego z działaniem, natomiast z kolei wiąże się z mądrością. **Referentka przeprowadziła analizę imienia Boga. W językach europejskich jest to raczej etykieta, w językach semickich to odkrywanie istoty Boga, stąd zakaz wypowiadania tego imienia.**

Przekłady biblijne Szymona Budnego wobec polskiej tradycji translatorycznej to tytuł referatu **Jana Kamienieckiego**. Autor omówił cechy wspólne i odróżniające przekładów Budnego i innych tłumaczeń. Szyk postpozycyjny Szymon Budny przejął z języka hebrajskiego. W przekładach Budnego przeważa przydawka przymiotna nad dopełniaczową, przysłówek błogo nad przymiotnikiem błogosławiony. **Budny częściej używa imienia Jehowa, rzadziej rzeczowników Bóg, Pan**. Charakterystyczna dla jego translacji jest bogata synonimika oraz nagromadzenie wrażeń słuchowych. Analiza przekładów wskazuje, że Budny korzystał z tekstów hebrajskich, greckich i łacińskich, znał też tłumaczenia starosłowiańskie. Referent określił tłumaczenia Budnego jako nowatorskie, ale w pewnej mierze mieszczące się w tradycji.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

Towarzystwo Biblijne w Polsce

6 I rzekł Pan do Mojżesza: Teraz zobaczysz, co uczynię faraonowi, że zmuszony silną ręką wypuści ich i zmuszony silną ręką wypędzi ich z ziemi swojej.

Powtórna zapowiedź wybawienia z niewoli egipskiej

2. Odezwał się Bóg do Mojżesza i rzekł: Jam jest Pan.
3. Objawiłem się Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi jako Bóg Wszechmocny, lecz imienia mojego Jahwe im nie objawiłem. II Mojż. 3, 13—15

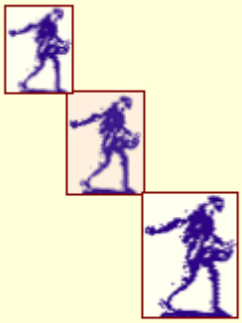

Biblia Warszawska (1975)

W tak zwanej Biblii warszawskiej [Nowy Przekład, wyd. przez Brytyjskie i Zagraniczne Towarzystwo Biblijne, Warszawa] z roku 1975, imię Boże w formie Jahwe zobaczyć można tylko raz — w 2 Księdze Mojżeszowej, w 6 rozdziale i 3 wersecie (powyżej).

To samo wydawnictwo, juz dwa lata później, w 1977 roku wydaje Nowy Przekład, w którym można znaleźć pięć razy imię Boże, Jahwe. Poza ukazanym obok na „skanie" fragmencie, są to: 2 Mojżeszowa 3:14; 4 Mojżeszowa 14:35; Izajasza 40:10 oraz Izajasza 48:17.

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

BIBLIA POZNAŃSKA
(Poznań 1982, zawiera Tom I, II, III)
W Starym Testamencie występuje wszędzie Imię Boże w formie Jahwe - Bóg

Słowo Wstępne

(...) Wszystkim, którzy będą czytać „Biblię Poznańską", życzę, by poprzez lekturę tych Ksiąg natchnionych „mogli wraz ze wszystkimi świętymi zgłębić Szerokość i Długość, Wysokość i Głębokość oraz poznać miłość Chrystusa, która przewyższa wszelką wiedzę, i osiągnąć całą pełnię darów Bożych" (Ef 3,18-19).

Jerzy Stroba
Arcybiskup Metropolita Poznański

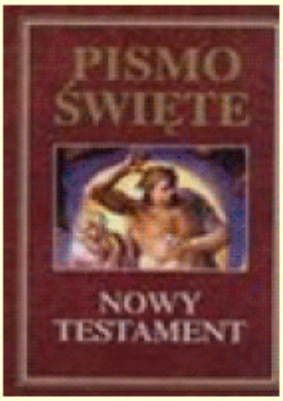

PISMO ŚWIĘTE
STAREGO I NOWEGO TESTAMENTU

W PRZEKŁADZIE Z JĘZYKÓW ORYGINALNYCH
ZE WSTĘPAMI I KOMENTARZAMI

OPRACOWAL ZESPÓL POD REDAKCJĄ
KS. MICHAŁA PETERA (STARY TESTAMENT)
KS. MARIANA WOLNIEWICZA (NOWY TESTAMENT)

WYDANIE DRUGIE POPRAWIONE
ZREALIZOWANE STARANIEM KSIĘDZA ARCYBISKUPA JERZEGO STROBY
METROPOLITY POZNAŃSKIEGO

2,4b—8 KSIĘGA RODZAJU

Drugie opowiadanie o stworzeniu człowieka

4b Gdy Jahwe-Bóg stworzył ziemię i niebo, 5 nie było jeszcze żadnego krzewu polnego na ziemi ani nie wyszło jeszcze żadne ziele na polu, Jahwe-Bóg nie spuścił bowiem deszczu na ziemię; nie było też człowieka, aby uprawiał rolę. 6 Lecz spod ziemi wypływał zdrój, który zwilżał całą powierzchnię roli. 7 I ukształtował Jahwe-Bóg człowieka, proch z roli, i tchnął w jego nozdrza oddech życia, i tak stał się człowiek istotą żywą. 8 I zasadził Jahwe-Bóg na wschodzie ogród

4b—25. Starożytne opowiadanie, jakby katecheza pierwotna. Język, styl, układ i obfitość obrazowych antropomorfizmów (przenoszenie na Boga postaci człowieka: ogrodnika, garncarza, chirurga nawet!) odróżnia wyraźnie to opowiadanie od poprzedniego. Rozdział drugi zaliczamy zatem zwykle do tradycji jahwistycznej (J), spisanej około roku 1000 przed Chr., najsilniej ze wszystkich tradycji bazującej na przekazach Mojżesza (żyjącego zapewne w XIII w.). — Zastanawia jednak fakt, że w tym tekście Bóg stwarza człowieka na bezwodnej pustyni, potem przenosi go do żyznego ogrodu

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

BIBLIA POZNAŃSKA

naanitów, Chittytów, Amorytów, Peryzzytów, Chiwwitów i Jebuzytów. [9] Bo doszło teraz do mnie wołanie synów Izraela i zobaczyłem, jak uciskają ich Egipcjanie. [10] Ruszaj więc teraz! Wyślę cię do faraona, a ty wyprowadź z Egiptu mój lud, synów Izraela.
[11] Wtedy Mojżesz rzekł do Boga:
— Kim to ja jestem, żebym miał iść

[14] Bóg odrzekł Mojżeszowi:
— Jestem, który Jestem!
I dodał:
— Tak odpowiesz synom Izraela: „JESTEM przysłał mnie do was".
[15] I dalej mówił Bóg do Mojżesza:
— Tak powiesz do synów Izraela: TEN, KTÓRY JEST, Bóg waszych ojców, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka, Bóg

6. Mojżesz podziela starożytne przekonanie, że kto widzi Boga, musi umrzeć. Por. Rdz 32,30; Wj 19,21; 24,11; 33,20.
8. Ziemia mlekiem i miodem płynąca. Wyrażenie przysłowiowe (Wj 13,5; Kpł 20,24; Lb 13,28) o ziemi zasobnej w pastwiska dla bydła i kwietne łąki pełne pszczół.
10. Mojżesz staje się „wysłannikiem" Boga, podobnie jak staną się nimi później Prorocy izraelscy (zob. Sdz 6,14; Iz 6,8; Jr 1,7).
12. Dowodem, że Bóg działa, nie musi być zawsze cud we właściwym znaczeniu tego słowa. W tym wypadku złożenie w przyszłości ofiary na górze Choreb przypomni Mojżeszowi, że wyprowadzenie ludu z Egiptu było dziełem Pana.
15. Patriarchom objawił się Bóg pod imieniem *El-Szaddaj* = Bóg Wszechmocny (Rdz 17,1). Teraz daje poznać drugie imię, którym odtąd mają posługiwać się Izraelici. Cztery spółgłoski *j h w h* należy czytać: Jahwe. Jest to forma czasownikowa, impf. od *hawah* (forma młodsza: *hajah*) = być, istnieć. Brzmienie „Jehowa" pojawia się dopiero około roku 1100 po Chr. i polega na niezrozumieniu faktu, iż Żydzi po Chr. w spółgłoski *j h w h* wpisywali samogłoski słowa *adonaj* (= Pan); przypominali w ten sposób czytającemu, aby nie wymawiał Imienia Boga, lecz zastępował je słowem *Adonaj* (LXX tłumaczy więc: *Kyrios* = Pan). Etymologicznie Jahwe oznacza: On istnieje, On jest. Mieści się tu domyślne przeciwstawienie tym, którzy „nie istnieją", „są niczością", tzn. bożkom pogańskim (por. Iz 42,8n; Bar 6; Mdr 14,13). Teologiczna treść

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

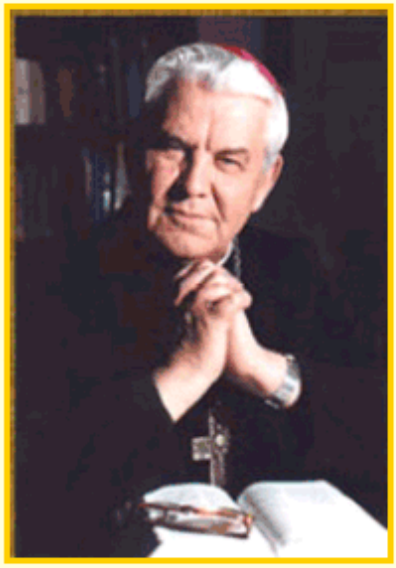

Biblia Warszawsko-Praska
(Warszawa 1998 TBwP)
ks. bp Kazimierz Romaniuk

Imię Jahwe występuje w wielu księgach Starego Testamentu, łącznie 3705 razy (w 3083 wersetach). Ciekawa jest zachęta do czytania Biblii ks. bp Kazimierza Romaniuka: „Ojciec św. tak bowiem pisze: „Aby poznać prawdziwą tożsamość Chrystusa, chrześcijanie powinni - szczególnie w tym roku (1997) - powrócić z odnowionym zapałem do Biblii, czy to przez świętą Liturgię, przepełnioną Bożymi słowami, czy przez pobożną lekturę, czy przez odpowiednie do tego instytucje i inne pomoce". Byłbym bardzo szczęśliwy, gdyby ten przekład okazał się „pomocą" (...) dla ludu Bożego (...) w jego „powrocie z odnowionym zapałem do Biblii."

Ks. bp Kazimierz Romaniuk popiera pogląd dzielący Pięcioksiąg na cztery warstwy literacko-treściowe:

1. Tradycja jahwistyczna (nazwa pochodzi od słowa Jahwe, określającego w tej tradycji Boga). Pogląd ten przyjmuje, że ta część została spisana najwcześniej, być może już pod koniec X wieku przed Chr. przez nieznanego bliżej dziejopisarza, uprawiającego określoną teologię. Tradycja ta w sposób szczególny eksponuje dynastię Dawida oraz królestwo judzkie.

2. Tradycja elohistyczna (nazwa od imienia Boga Elohim) została spisana prawdopodobnie pod koniec VIII wieku przed Chr. Obfituje ona w refleksje teologiczne nad genezą i skutkami przymierza zawartego przez Jahwe z Izraelem. Postacią centralną w wątkach narracyjnych tej tradycji jest prorok Elizeusz, a terenem geograficznym, na którym jest osadzona, Państwo Północne.

3. Tradycja kaznodziejsko-moralizatorska, stale przypominająca o potrzebie przestrzegania Prawa i dochowania wierności przymierzu (oznaczona literą D, wiek VII).

4. Tradycja kapłańska, oznaczona zazwyczaj kryptonimem P (od słowa niemieckiego Priester-schrift: Priester - kapłan, Schrift-pismo), została spisana podczas niewoli babilońskiej w połowie VI wieku przed Chr. Obejmuje ona przede wszystkim przepisy dotyczące służby Bożej oraz miała się troszczyć o czystość kulturalno-moralną całego narodu.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Według tej tradycji Biskup Kazimierz Romaniuk używa imienia Bożego Jahwe w swoim przekładzie, począwszy od Rodzaju 2:4 do Nehemiasza 12:24 oraz stosuje następujące wyjątki:

Hi. 38:1 Biblia Warszawsko-Praska
A Jahwe z samego środka potężnej burzy tak odpowiedział Hiobowi:
Hi. 40:6 Biblia Warszawsko-Praska
[odpowiedział Jahwe Hiobowi z samego środka gwałtownego wichru:
Ps. 33:12 Biblia Warszawsko-Praska
Szczęśliwy naród, którego Bogiem Jahwe, lud taki wybrał sobie Bóg na własność.
Jr. 11:11 Biblia Warszawsko-Praska
Dlatego, tak oto mówi Jahwe: Sprowadzę na nich nieszczęście, od którego nie będą mogli się uwolnić.
A kiedy zaczną się zwracać do Mnie o pomoc, nie będę ich słuchał.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Choć imię Boże pojawia się w wielu polskich przekładach Biblii, to Przekład Nowego Świata bywa często atakowany. Dzieje się tak za sprawą tego, iż wydawcą tej publikacji jest Towarzystwo Strażnica, oficjalnie reprezentujące organizację Świadków Jehowy.

Świadkom Jehowy zarzuca się, iż przywrócili imię Boże nie tylko w tzw. Starym Testamencie, ale i w Chrześcijańskich Pismach Greckich. Faktem jest, iż Tetragram imienia Bożego znaleźć można także w rękopisach greckich (np. Heksaplii czy Septuagincie). O istnieniu takich Tetragramów w Nowym Testamencie świadczą także i inne źródła.

Ponadto (co widać w przedstawionym wyżej „skanie") w Pismach Greckich niejednokrotnie występują dosłowne cytaty z Pism Hebrajskich. Wniosek nasuwa się oczywisty, iż, gdy np. Jezus cytował fragmenty owych Pism, w których występowało imię JHWH, musiał je wymówić.

Musimy również pamiętać, że w Polsce 425 lat temu została wydana Biblia, która w Starym Testamencie wszędzie zawierała Boże Imię Jehowa. Tłumaczenia z języków oryginalnych dokonał Szymon Budny w 1572 roku. Był to pierwszy naukowy przekład w Europie.

TOWARZYSTWO STRAŻNICA
Przekład Nowego Świata wydany w języku polskim w 1997 roku, zawiera w Starym i Nowym Testamencie Imię Boże Jehowa

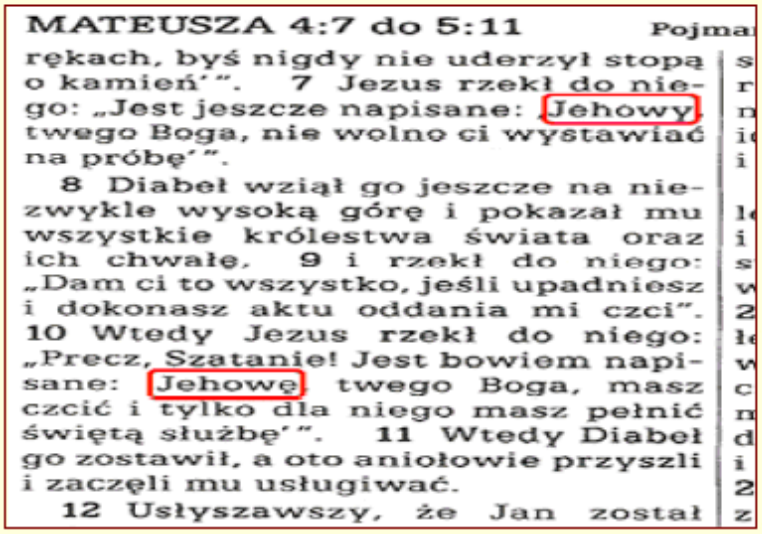

MATEUSZA 4:7 do 5:11 Pojma

rękach, byś nigdy nie uderzył stopą o kamień'". 7 Jezus rzekł do niego: „Jest jeszcze napisane: Jehowy twego Boga, nie wolno ci wystawiać na próbę'".

8 Diabeł wziął go jeszcze na niezwykle wysoką górę i pokazał mu wszystkie królestwa świata oraz ich chwałę, 9 i rzekł do niego: „Dam ci to wszystko, jeśli upadniesz i dokonasz aktu oddania mi czci". 10 Wtedy Jezus rzekł do niego: „Precz, Szatanie! Jest bowiem napisane: Jehowę twego Boga, masz czcić i tylko dla niego masz pełnić świętą służbę'". 11 Wtedy Diabeł go zostawił, a oto aniołowie przyszli i zaczęli mu usługiwać.

12 Usłyszawszy, że Jan został

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia Szymona Budnego to pierwszy naukowy przekład na język polski tłumaczony z języków oryginalnych.

W Starym Testamencie wszędzie występuje Imię Boże Jehowa.

Biblia Szymona Budnego - 1572

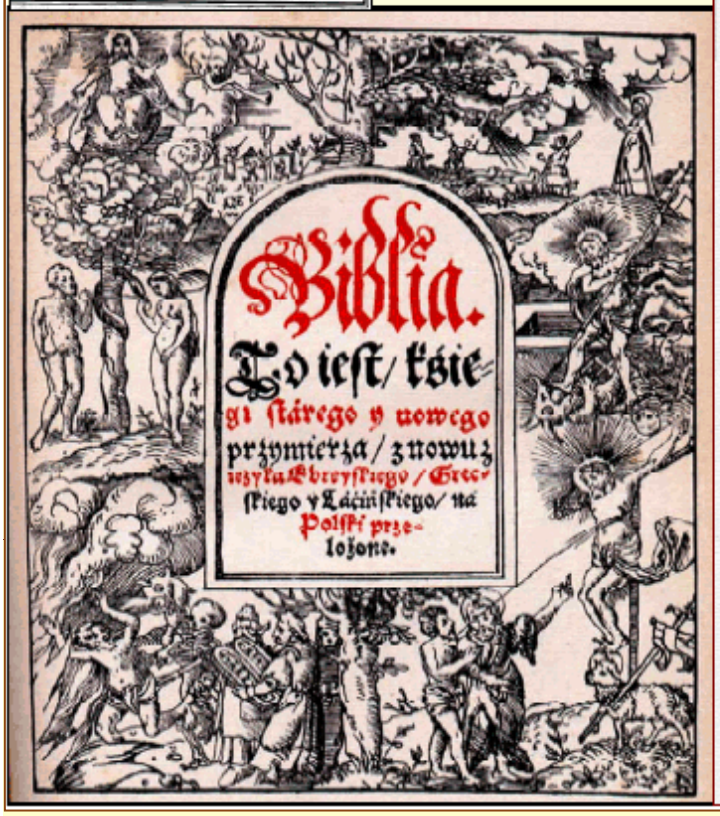

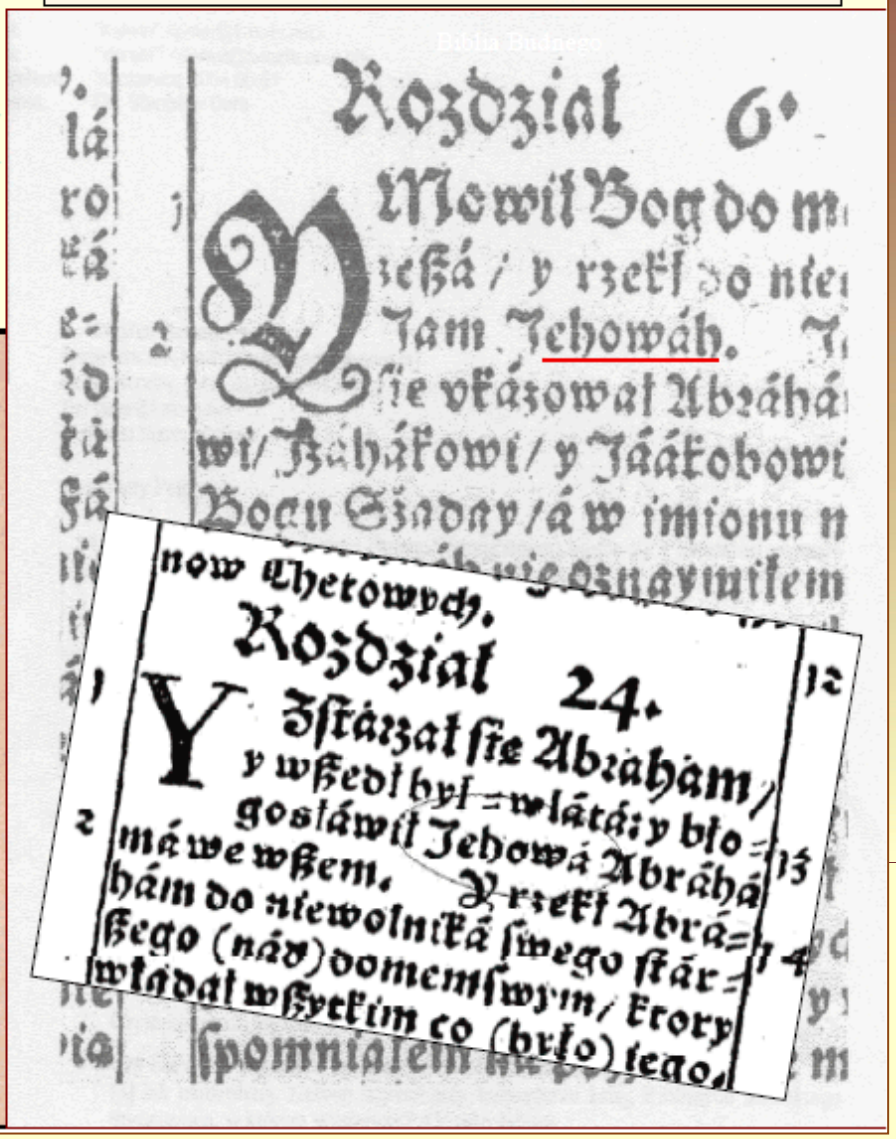

Biblia Budnego 1572

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Pobożnemu czytelnikowi,

Symon Budny, tych ksiąg tłumacz, łaski i pokoju od Boga ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa żąda.

Słuszna rzecz czytelniku łaskawy, abych ci tu dał naprzód sprawę, co nas ktemu przywiodło, żeśmy te święte księgi po onych pierwszych tłumaczeniach (po *krakowskiem i po brzeskich*) *znowu przełożyli. Jest bo ludzi niemało, którzy się tej* naszej śmiałości dziwują, a drudzy na nas za złe mają i tę naszę pracę, albo za niepotrzebną, albo i za szkodliwą szacują i sławią.

Masz przeto wiedzieć, iż gdy tak dziewięć lat Biblia Brzeska za nakładem sławnej pamięci Oświeconego Pana, Jego Miłości, Pana Mikołaja Radziwiła, Księcia na Olice i na Nieświeżu etc. etc., wyszła, tedy acz jej prawie wszytcy (jako było czemu) radzi byli. Wszakże wiele się ich na wielkość a na ciężar jej uskarżało powiedając, że się z nią trudno wozić, a jeszcze trudniej nosić.

Oczem wiedząc on dobrej pamięci mąż, Pan Maciej Kawieczyński, starosta nieświski, starał się z wielką chęcią oto jakoby w tem zborowi Bożemu i wszem obywatelom tych państw języka naszego mógł usłużyć. Nad to i dla niedostatecznych *ludzi, mając na nie baczność Chrześciańską. Bo wiele takowych, którzy by byli radzi tę to* Biblią Brzeską czytali (ale nie każdemu się wieść mogła).

Uważywszy to u siebie tedy on to mąż pamięci godny, wszytko staranie swoje k temu przedsięwzięciu obrócił, żeby i to i dobrze i rychło wykonano być mogło. Dla czego też i drukarnię przyczynił i papiernią zbudował. Na on czas było kilka synodów w Polszcze Chrześciańskich, na których niektórzy bracia pewne omyłki w Biblii Brzeskiej obaczywszy (a zwłaszcza na synodzie w Skrzynieńskiem) między bracią podali, gdzie też niektórym z nas tenże synod zlecił, abychmy w ten przekład pilnie wejrzeli, a co by się

Transkrypcja Peter Królikowski zwany polakim Ezdraszem

1 Naprzód stworzył Bóg niebo i ziemię.
2 A ziemia była gruba i próżna i ciemność (była) po obliczu otchłani, a duch Boży powiewał po obliczu wód.
3 I rzekł Bóg: Niech będzie światłość, i była światłość.

Psalm 23 - „Jehowa Pasterz móy nie zniszczeie..."

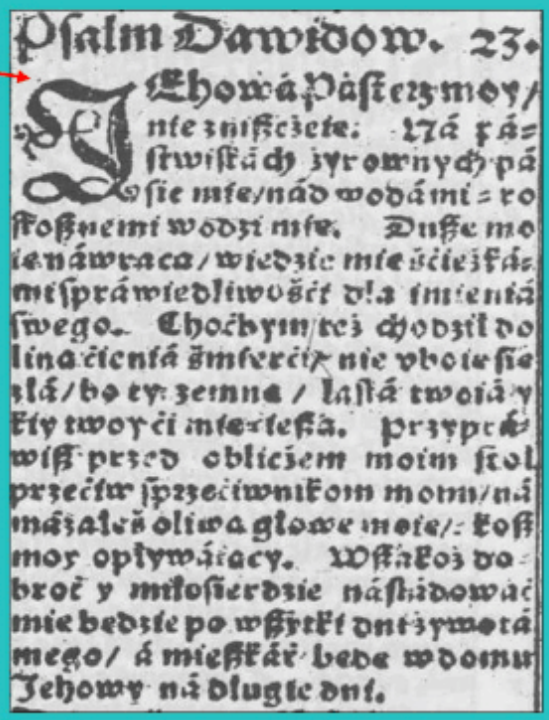
Psalm Dawidow. 23.
Jehowá Pásterz moy/ nie zniszczete: Wá pá= stwiskách zyrownych pá sie mie/nád wodámi = ro stosnemi wodzi mie. Duszę mo ienáwraca/ wiedzie mie ścieżká= mi spráwiedliwośći dla imienia swego. Chocbym też chodził do lina cienia śmierći nie vboie sie zlá/ bo ty: zemna / laská twoiá y kij twoy ći mie/leśá. przypra= wisz przed obliczem moim stol przeciw sprzeciwnikom moim/ná mázałeś oliwą głowę moię/: kosz mor opływáiący. Wszákoż do= broć y miłosierdzie náśladowáć mie będzie po wszytki dni żywotá mego/ á mieszkáć będę w domu Jehowy ná długie dni.

Szymon Budny

Psalm 23 - Budny

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

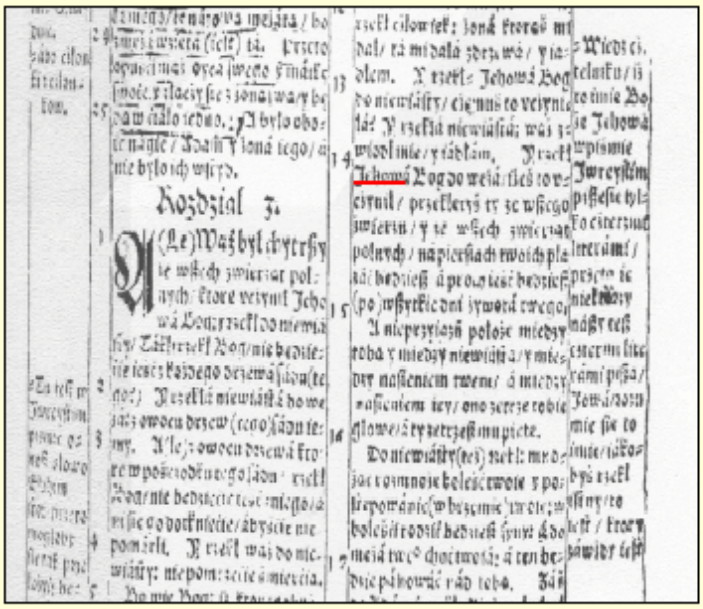

Biblia Szymona Budnego

Szymon Budny do księgi Rodzaju 3:13-16 zamieszcza uwagę marginesową w której wyjaśnia:
„Wiedz czytelniku iż to imię Boże Jehowa pisze się tylko cztermi literami, przeto że niektórzy naszy tesz cztermi literami piszą, Jowa, rozumie się to imię, tako byś rzekł: istny to jest, który zawżony jest”.

Transkrypcja: deraSt@poczta.onet.pl

Rozdział 2

1 Dokończone są niebiosa i ziemia, i wszystko wojsko ich.
2 I dokonał Bóg w dzień siódmy dzieła swego, które uczynił, i odpoczynął w dzień siódmy od wszelkiego dzieła swego, które uczynił
3 I błogosławił Bóg dzień siódmy, i poświęcił, iż weń odpoczynął od wszelkiego dzieła swego, które stworzył Bóg na działanie.
4 Te (są) zrodzenia niebios i ziemie, gdy je stworzył, w dniem, którego uczynił **Jehowa** Bóg ziemię i niebiosa.
5 A jeszcze drzewo polne nie było na ziemi, i wszelkie ziele polne nie rosło, bo jeszcze nie zesłał deszczu **Jehowa** Bóg na ziemię, i człowieka nie było ku sprawowaniu ziemie.
6 Lecz para wychodziła z ziemie, i pokrapiała wszystko oblicze ziemie.
7 I (że) utworzył **Jehowa** Bóg człowieka z pruchu ziemie, i wedchnął w oblicze jego dychanie żywota, i był człowiek duszą żywą.
8 I nasadził **Jehowa** Bóg sad w Edenie na wschód, i postawił tam człowieka, którego utworzył.
9 I zrodził **Jehowa** Bóg z ziemie wszelkie drzewo wdzięczne ku widzeniu, i dobre ku jedzeniu, zaś drzewo żywota pośród sadu, i drzewo wiadomości dobra i zła.
10 Rzeka też wychodziła z Edena odwilżając sad, iż ona się dzieliła i był(?) na ??? głowy(?)
11 Imię jednej Piszon, ta otacza wszytkie ziemię Chawila gdzie jest złoto
12 A złoto ziemie onej (jest) dobre, tamże bdelium i kamień szohan.
13 A imię rzeki wtórej Gichon, ta otacza wszytkę ziemię Kuszow.
14 A imię rzeki trzeciej Chyddekel, ta idzie na wschód ku Asyrianom. A rzeka czwarta jest Perach.
15 I wziął **Jehowa** Bóg człowieka, i posadził go w sadu Eden (????) aby (i) sprawował, i (aby) go strzegł.
16 I rozkazał **Jehowa** Bóg człowiekowi, mówiąc: Z każdego drzewa sadu (tego) jedząc jeść będziesz
17 A(le) z drzewa wiadomości dobra i zła nie będziesz jeść z niego, bo którego dnia jeść będziesz z niego, umierając umrzesz.
18 I rzekł **Jehowa** Bóg: Nie dobrze człowiekowi być samemu uczynię mu pomoc, wedle niego.
19 I utworzył **Jehowa** Bóg z ziemie wszelkie zwierzę polne, i wszelkie ptactwo niebieskie, i przywołał do Adama aby ujrzał jakoby nazwał ono, a wszytko ono tako nazwał Adam duszę żywą to imię jej.
20 A (przeto) nazwał człowiek miana wszemu zwierzowi i ptactwu niebieskiemu i każdemu zwierzowi polnemu, lecz Adamowi nie znajdowała się pomoc wedle niego.
21 A (tak) przepuścił **Jehowa** Bóg twardy sen na Adama, i zajrzał i wziął jedno (żebru) między żebry jego i zawarł ciałem miasto niego.
22 I zbudował **Jehowa** Bóg z żebra, które wziął z człowieka niewiastę, i przywiódł ją do Adama.
23 I rzekł Adam: ‘Kość z kości moich i ciało z ciała mego, tę nazywam mężata, bo z męża wzięta (jest) ta’.
24 Przeto opuścić masz ojca swego i matkę swoje, i złączysz się z żoną swą i będą w ciało jedno.
25 A było oboje nagie, Adam i żona jego, a nie było ich wstyd.

Uwagi marginesowe:

8 Albo Raj, ale te słowo już stare.
8 Eden - różnie rozumieją, jedni (???????)
20 Albo człowiek, bo to jedno, Adam po hebrajsku, a po naszemu człowiek. Acz wiem co piszą Żydowscy rabinowie, iż własnym imionom nie bywaja przydane atrybuty, ale się inaczej w piśmie 3. najdzie.
23 Albo członki z członków.

Budny - przypis - Jowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

I

Y mówił Bóg wszytkie te słowa rzekąc: Jam Jehowah Bóg twoy ktorym cie wywiodł z ziemie Micraimskiey z domu niewoley.

II

Nie będziesz mieć sobie Bogów cudzych przedemną. Nie uczynisz sobie obrazu żadnego podobieństwa ktore na niebiesiech zwierzchu y ktore na ziemi ze spodu y ktore w wodach pod ziemia. Nie pokłonisz sie im ani im służyć będziesz bom ia Jehowah Bóg twoy. Bog gniewliwy nawiedzając nieprawość oycow nad synmi trzeciemi y nad czwartemi nienawidzącemi mie. A czyniąc miłosierdzie nad tysiącmi miłuiącemi mie i strzegącemi rozkazań moich.

III

Nie wezmiesz miana Jehowy Boga twego na próżno bo niepuści nieskarawszy Jehowah tego kto wezmie imie iego na próżność.

IV

Pomni dzień odpoczynienia święcić. Sześć dni robić będziesz y uczynisz każde robote twoje. Dnia siodmego Sabat Jehowie Bogu twemu: nie uczynisz żadnego uczynku ty y syn twoy y corka twoia y bydlę twoie y przychodzień twoy ktory miedze wroty twemi. Bo za sześć dni uczynił Jehowah niebiosa y ziemie morze y wszytko co w nich: y przestał dnia siodmego y przeto błogosławił Jehowah dzień Sobotny y poświęcił iy.

V

Czci oyca tweo y matke twoie aby sie przedłużyły dni twoie na ziemi ktore Jehowah Bóg twoy da tobie.

VI

Nie zabijesz.

VII

Nie będziesz cudzołożyć.

VIII

Nie ukradniesz.

IX

Nie odpowiesz na bliźniego twego świadectwa kłamliwego.

X

Nie będziesz pożądać domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądać żony bliźniego twego ani niewolnika iego ani niewolnice iego ani byka iego ani osła iego ani wszego co bliźniego twego.

Dekalog wg Biblii Nieświeskiej, 2 Mojżeszowa 20, 2-14 Przepisane z oryginału Biblii **w tłumaczeniu Szymona Budnego z roku 1572**. Wydanie owo jest nazywane Biblią Nieświeską - wydruk w Nieświeżu i prawdopodobnie w Zasławiu (w przedmowie pisano o Zasławiu lub Zasłaniu Litewskim).

Serwis Dekalog.pl prezentuje tradycyjny, żydowski podział i układ przykazań na tablicach.

Więcej na ten temat w artykule Aseret hadibrot.

DEKALOG
Biblia Nieświeska - 1572
Szymon Budny
2 Mojżeszowa 20: 2 -14

Video - Psalm 23

Biblia Budnego - Dekalog

[powrót]

Biblia Nieświeska – Epokowe Dzieło Budnego

W 1567 roku na synodzie w Skrzynie, Szymonowi Budnemu, znanemu krytykowi tekstów biblijnych, dobrze znającemu język hebrajski i grecki, zlecono poprawienie Biblii brzeskiej. Jednak zdaniem Budnego, tekst wymagał bardzo wielu poprawek, dlatego zdecydował się na opublikowanie nowego tłumaczenia, podejmując się jednocześnie krytycznych badań tekstu. Postawił sobie za cel dostarczenie czytelnikowi wiernego i dokładnego przekładu Biblii.

Budny zajął się gruntowną analizą każdego wyrazu i każdej jego formy na skalę i z pasją dotąd nie spotykaną. W trudnych miejscach tekstu hebrajskiego na marginesach podawał dosłowne tłumaczenie. Używał prostego języka, jakim posługiwali się wtedy Polacy. W swym przekładzie Budny trzymał się wiernie oryginału, a aby się to stało wprowadził do tłumaczenia szereg nowych słów, nie występujących wówczas w języku polskim, zaś mającym swoje odpowiedniki w językach biblijnych. Na przykład: ofiarnik, pokajanie, błożen (błogosławiony), rozdział, szerzą, dłużą, podsada (zasadzka), zapuszczenie (zasłona), obywatel. Imiona i nazwy Budny podawał w brzmieniu hebrajskim, według ówczesnej wymowy uczonych, na przykład: Micraim zamiast Egipt, Joszyiahu (Jozjasz), **Jehowa**, Moszeh (Mojżesz) itp.

Niestety, ta oryginalna wymowa nie przyjęła się w języku polskim, ze względów religijno-kulturowych nawykłym do przyswajania w polszczyźnie nazw biblijnych za pośrednictwem łaciny. Ten pierwszy polski naukowy przekład Biblii nie znalazł uznania nawet pośród braci polskich, choć niektóre z wyrazów wymyślonych przez Budnego przyjęły się w polszczyźnie i są używane do dnia dzisiejszego; namiot, rozdział, zgromadzenie, obywatel i inne.

W 1570 roku w Nieświeżu wydano Nowy Testament i apokryfy Starego. Jednak nadzorujący druk współwyznawcy usunęli bez jego zgody szereg sformułowań z przekładu, oczywiście z powodów dogmatycznych, co spowodowało, iż Budny stwierdził: *„...ten przekład miej za czyj chcesz jednoby nie za mój”.*

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Cała Biblia w przekładzie Szymona Budnego ukazała się w roku 1572. Wydawcy jego dzieła po raz kolejny skazili jednak Pisma Greckie. Nie zrażony tym Budny, podjął się oczyszczenia części greckiej i dwa lata później w 1574 roku opublikował w Łosku wersję poprawioną. Ten świetny przekład Pism Greckich przewyższał dotychczasowe polskie tłumaczenia. Poza tym w wielu miejscach Budny przywrócił w tekście imię Boże **Jehowa**.*

W Brześciu Litewskim w 1588 roku Budny pogodził się ze współwyznawcami, a swoistą deklaracją zgody było wydanie przez niego w 1589 roku Nowego Testamentu ze zmienioną w stosunku do wydanego z 1574 roku przedmową.

Ta fascynacja Biblią towarzyszyła Budnemu przez całe życie. Bardzo często powoływał się na cytaty i przykłady z Biblii, dowodząc tym samym, że księga ta wywierała przemożny wpływ na jego życie. Jego osiągnięcia filologiczne i interpretacja Biblii przekroczyły oczekiwania epoki i wyprzedziły o ponad trzysta lat osiągnięcia naukowe w biblistyce.

* Szymon Budny zrobił zresztą tylko to, co uczynił zaledwie czterdzieści trzy lata wcześniej Michał Serwet (1511-1553, spalony na stosie), gdy po raz pierwszy odwołał się w trakcie interpretowania tekstów nowotestamentowych do ich hebrajskiego źródła. Metoda Serweta polegała na konsekwentnym przytaczaniu w komentarzach do Nowego Testamentu oryginalnego brzmienia cytatów starotestamentowych zawartych przecież w każdej z jego 27 ksiąg. W 1531 roku Serwet wydaje dzieło *„De trinitatis erroribus libri septem”*, na str. 21 powołuje się na Psalm 110:1, wprowadzając do tekstu imię Boże **Jehovah**. W Polsce gorącymi zwolennikami Serweta byli: Piotr z Goniądza, Grzegorz Paweł z Brzezin i Szymon Budny tłumacz Biblii.

Daty w życiorysie Szymona Budnego

1530 - urodził się na Mazowszu. W latach *czterdziestych* studiował w Krakowie, Królewcu (a może w Bazylei lub innym mieście włoskim)

1558 - katecheta religii kalwińskiej w Wilnie (żonaty). Nauczał religii w święta, niedziele, wtorki i piątki

po 1558 - Mikołaj Radziwiłł powierza mu obowiązki ministra w Klecku

1562 - wydaje katechizm kalwiński (w języku białoruskim) w drukarni nieświeskiej, współwydawcy: Wawrzyniec Krzyszkowski, Maciej Kawieczyński. W języku polskim 1563 roku

1563 - opowiada się za arianizmem (pisze list do Heinricha Bullingera - 18 kwietnia 1563; w liście tym zaznacza się przełom w kierunku antytrynitarnym Budnego)

1565 - opowiada się za chrztem dorosłych na synodzie w Węgrowie

1567 - W Skrzynnie zwalcza tezy o przedwieczności i bóstwie Chrystusa. Zostaje mu powierzone zadanie poprawienia Biblii Brzeskiej

1568 - W Iwiu broni godziwości pełnienia urzędów oraz własności prywatnej

1569 - ostatecznie opowiada się po stronie unitarian na synodzie w Bełżycach

1570 - czas tłumaczenia Biblii. Wydaje Apokryfy i Nowy Testament w Nieświeżu

1572 - wydanie Biblii Nieświeskiej w Zasławiu

1573 - Jan Kiszka zaprasza Budnego do Łoska i powierza mu urząd nadwornego kaznodziei

1574 - drukuje Nowy Testament, ze swoimi zmianami edytorskimi w Łosku. Pisze również list do angielskiego działacza religijnego Foxe'a - uzasadnia twierdzenia antytrinitarne

1576 - zwalcza Trójcę. W Łosku wydaje dzieło „O przedniejszych wiary chrystiańskiej artykułach, to jest o Bogu jedynym, o Synu jego i o Duchu świętym"

1580 - potępienie Budnego przez arian małopolskich za wydanie traktatu Jakuba Paleologa (omawia sprawy społeczne niezgodne z nauką braci)

1582 - oficjalne ogłoszenie potępienia na synodzie w Lucławicach

1584 - wydaje dzieło „O urzędzie miecza używającym". Powtórna ekskomunikata na synodzie w Węgrowie (między innymi za uznawanie Chrystusa za naturalnego syna Józefa i Marii)

1589 - wystąpienie razem z Domaniowskim w dyspucie z jezuitami w Płocku (dowodził, że dusza jest śmiertelna)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

1589 - wydaje Nowy Testament zawierający drugą przedmowę, w której odwołuje niektóre ze swoich wcześniejszych propozycji edytorskich. Pojednanie ze współbraćmi (fakty wskazują, iż pojednał się między rokiem 1584 a 1589)

po 1589 - wpada w ręce żołnierzy powracających z wojny moskiewskiej, którzy zmusili go do wyznania nauki katolickiej i zapewnienia, że wstąpi do zakonu ojców jezuitów

1593 - 13 stycznia umiera. Źródła przeciwne Budnemu podają, że przed śmiercią zwariował. Z doniesienia Marcina Łaszcza: „Wszak Budny zdychając, kiedy go pytano coby o Chrystusie trzymał, powiedział: Jakom, prawi, za żywota mało o nim trzymał, tak teraz daleko mniej, y tak żydem zdechł". Andrzej Wargocki wyraża sugestię co do dalszych losów Budnego: „Toć pewna, że jako poganin do piekła wędrował Diabły witać ojce swoje własne".

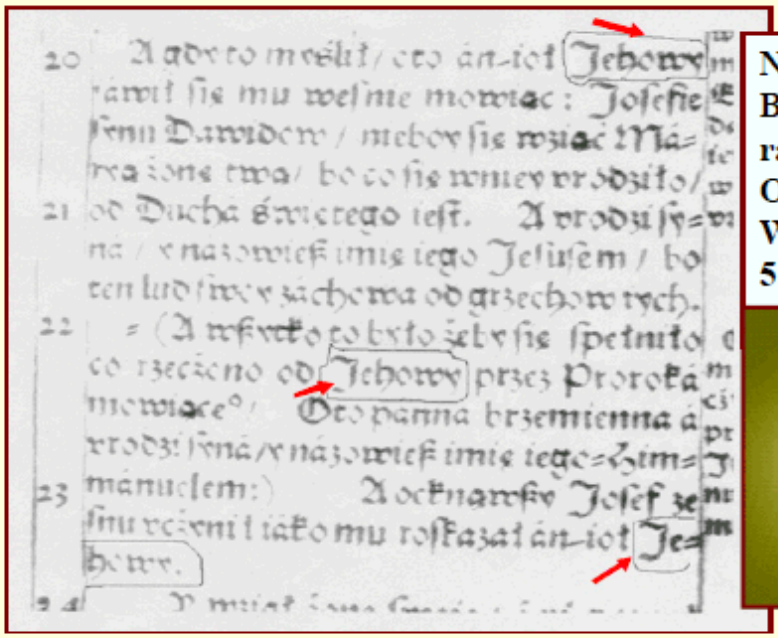

Nowym Testamencie z roku 1574, Szymon Budny w ewangelii Mateusza zamieszcza 11 razy imię Boże Jehowa.
Obok fragment z Mateusza 1:20,22,23
W innych miejscach: 2:13,15,19 4:7,10: 5:35 22:37,44.

Nowy Testament Budnego z roku 1574 - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nowy Testament - Szymon Budny - 1574

Nowy Testament znowu przełożony, a na wielu mieyscach za pewnemi dowodami odprzysadprzez Simona Budnego oczyśćiony, y krotkiemi przypiskami po kraioch ob-iaśniony. Przydane też są na końcu tegoż dostatecznieysze przypiski, ktore każdey iak miarz odmiany przyczyny ukazuią (Łosk , Jan Kiszka , 1574, Polska).

„Ten przekład Nowego Testamentu przez Szymona Budnego Socynianina (we dwa lata po wydaniu jego Biblii w Nieświeżu) wydany, od żadnego z bibliografów począwszy od Ringeltauba aż do Jochera (który z notat Soboleskiego pisał) niewspomniany, ani opisany, w szóstym tomie mojej Historii literatury polskiej z r. 1844 opisałem. Tu zaś mam sobie za miły obowiązek właścicielowi Hr Tytusowi Działyńskiemu z Kórnika, tej najrzadszej z rzadkich książek polskich w tylko jednym exemplarzu dochowanej (bom jej nigdy w życiu moim, nawet w sławnym zbiorze Tadeusza Czackiego w Porycku nie widział) najczulsze za jej przesłanie do Krakowa złożyć dzięki. Pisałem w Krakowie d. 2 kwietnia 1844. Michał Wiszniewski. [Na odwrocie:] Pan Michał Wiszniewski, który ma brzydki zwyczaj paskudzenia cudzych książek swymi przypiskami, byłby się mógł doczytać w przedmowie do tłomaczenia Now. test. Wuyka z roku 1593 in 4° słów następujących pag. 2 *„Nowy testament Budnego srodze sfałszowany i bluźnierskiemi przypiskami nadziany”*. Tyt. Dział."

Herb złożony - Kiszka, pawie pióra, panoplia, drzew.

Szymon Budny w Ewangelii według Mateusza używa jedenaście razy imienia Bożego w formie **Jehowa**. Mateusza 1:20,22,23; 2:13,15,19; 4:7,10; 5:33; 22:37,44.

Źródło: http://www.wbc.poznan.pl

Nowy Testament Szymona Budnego z roku 1574 - wprowadzenie

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

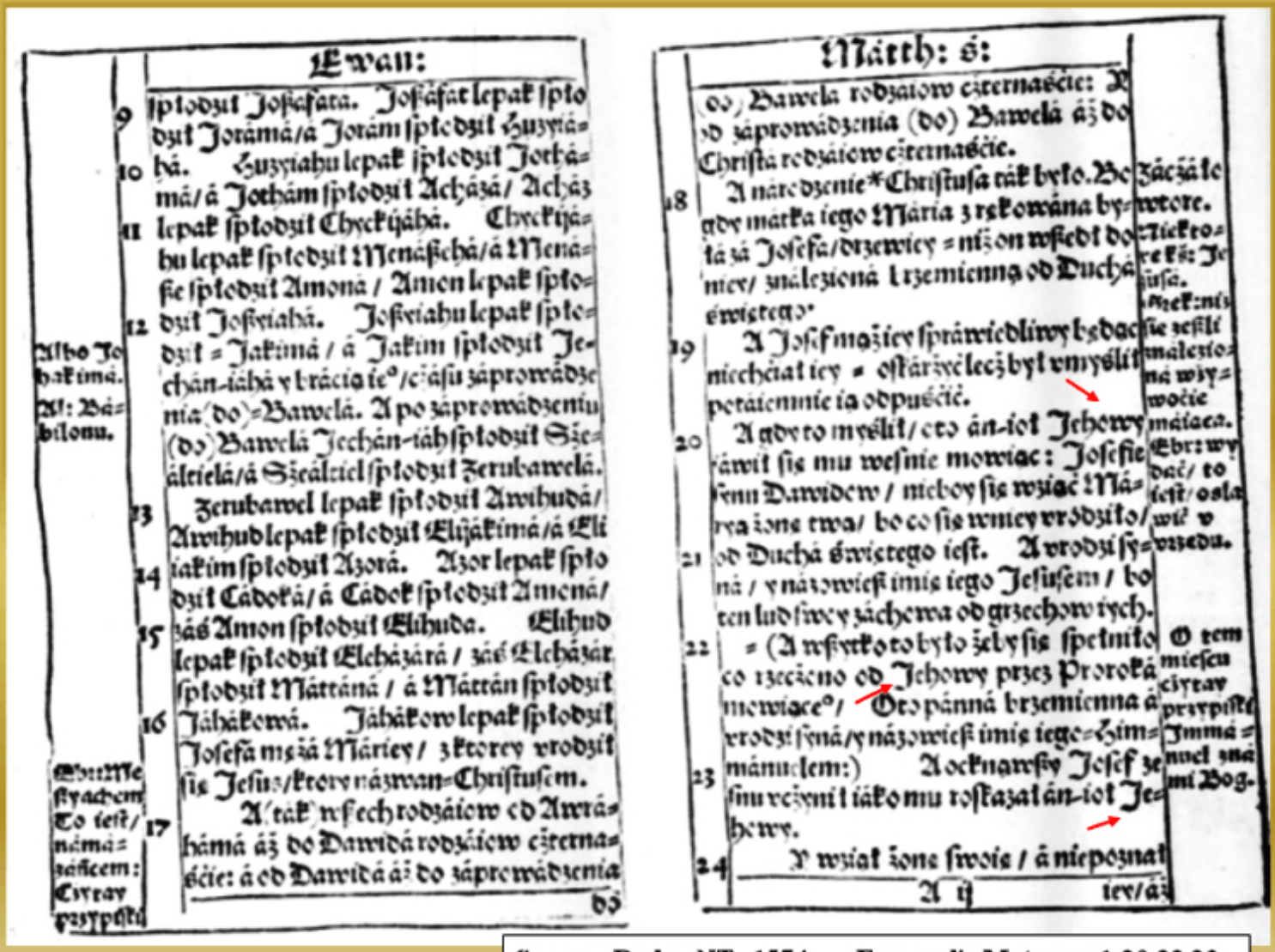

Szymon Budny NT - 1574 Ewangelia Mateusza 1;20,22,23

Nowy Testament Budnego z roku 1574 - Mateusza, Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

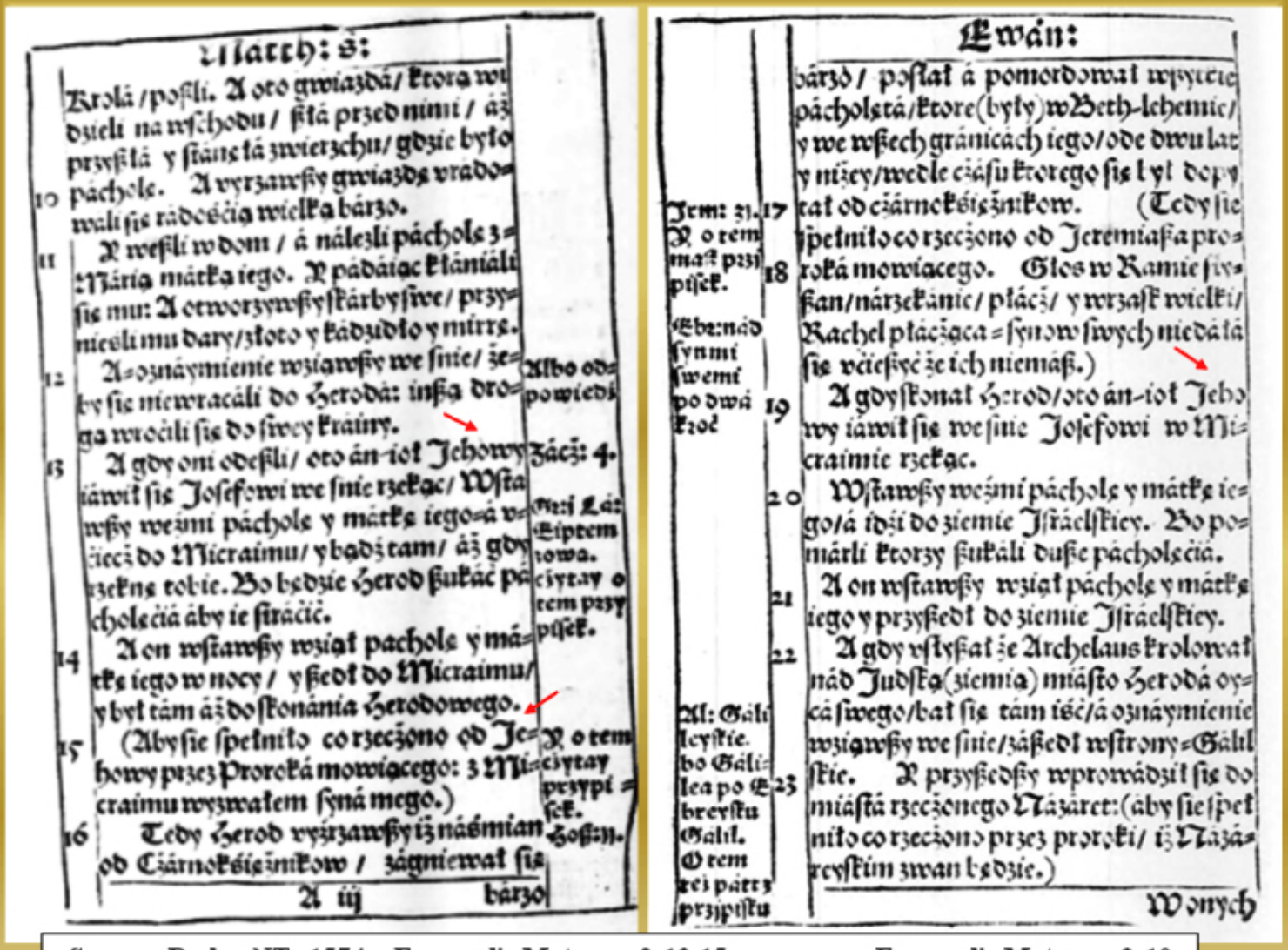

Szymon Budny NT - 1574 Ewangelia Mateusza 2;13,15 Ewangelia Mateusza 2;19

Nowy Testament Budnego z roku 1574 - Mateusza 2;13,15, Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

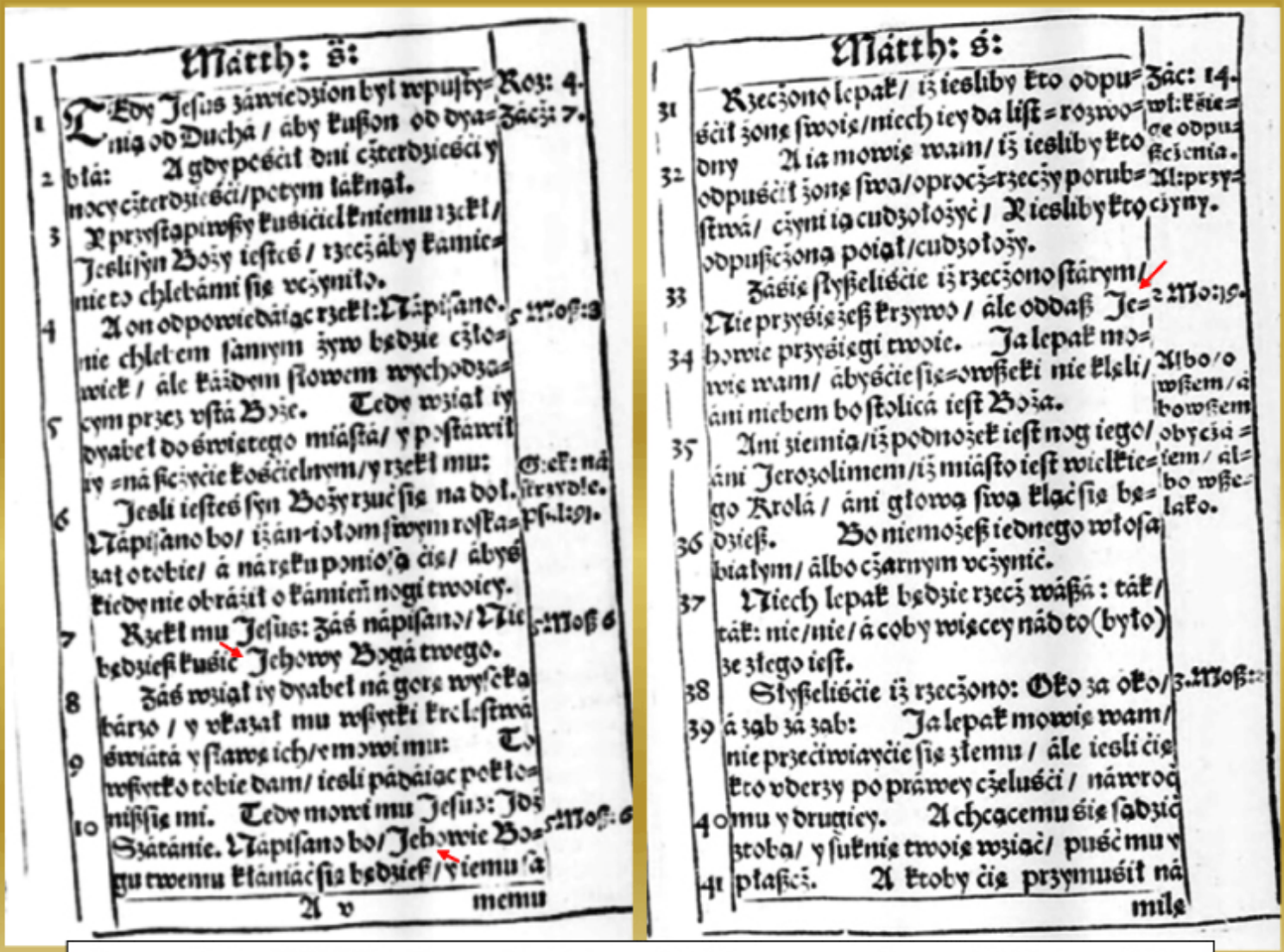

Matth: ś:

Tedy Jesus zawiedzion był wpuszcz=
nią od Ducha / aby kuszon od dya=
bła: A gdy pościł dni czterdzieści y
nocy czterdzieści / potym łaknął.
I przystąpiwszy kusiciel k niemu rzekł /
Jeśli syn Boży iesteś / rzeczż aby kamie=
nie to chlebami się wczyniło.
A on odpowiedaiąc rzekł: Napisano.
nie chlebem sammym żyw będzie czło=
wiek / ale każdem słowem wychodzą=
cym przez vstá Boże. Tedy wziął ie
dyabeł do świętego miásta / y postawił
ie na ścżycie kościelnym / y rzekł mu:
Jeśli iesteś syn Bożyrzuć się na dół.
Napisano bo / iż án-iołom swym roska=
zał o tobie / á na rękach pomio'a cię / abyś
kiedy nie obráził o kámień nogi twoiey.
Rzekł mu Jesus: Zás napisano / Nie
będziesz kusić Jehowy Bogá twego.
Zás wziął ie dyabeł ná gorę wysoką
bárzo / y vkazał mu wszytki krolestwá
świátá y sławę ich / i mowi mu: To
wszytko tobie dam / ieśli pádaiąc pok=
niśsz się mi. Tedy mowi mu Jesus: Idź
Szátánie. Napisano bo / Jehowie Bo=
gu twemu kłaniać się będziesz / y iemu sá

A v memu

Zác: 7.
Rozk: 4.
5 Moś: 3
Grek: ná
strzodle.
Psal: 91.
5 Moś 6
5 Moś: 6

Matth: ś:

Rzeczono iest pák / iż ieśliby kto odpu=
ścił żonę swoię / niech iey da list = rozwo=
dny A ia mowię wam / iż ieśliby kto
odpuścił żonę swą / oprocż = rzeczy porub=
stwá / czyni ią cudzołożyć / A ieśliby kto
odpuszczoną poiął / cudzołoży.
Zász słyszeliście iż rzeczono stárym /
Nie przysiężesz krzywo / ále oddasz Je=
howie przysięgi twoie. Ja lepák mo=
wię wam / ábyście się = owszem ki nie kląśli /
ani niebem bo stolicá iest Bożá.
Ani ziemią / iż podnożek iest nog iego /
ani Jerozolimem / iż miásto iest wielkie=
go Krolá / ani głowa swą kłáść się bę=
dzieß. Bo niemożeß iednego włosa
białym / álbo czarnym vczynić.
Niech lepák będzie rzecż wászá : ták /
ták: nie / nie / á coby więcey nád to (było)
że złego iest.
Słyszeliście iż rzeczono: Oko za oko /
á zab zá zab: Ja lepák mowię wam /
nie przeciwiayćie się złemu / ále ieśli cię
kto vderzy po práwey czeluści / náwroć
mu y drugiey. A chcącemu się sądzić
z toba / y suknię twoię wziąć / puść mu y
płaszcż. A kto by cię przymusił ná

milę

Zác: 14.
wł: kśię=
gę odpu=
szczenia.
Al: przy=
cżyny.
2 Moś: 19.
Albo / o
wszem / á
bowszem
obyczá=
iem / ál=
bo wsze=
lako.
3. Moś: 2

Szymon Budny NT - 1574 Ewangelia Mateusza 4;7,10 Ewangelia Mateusza 5;33

Nowy Testament Budnego z roku 1574 - Mateusza 4;7,10, Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

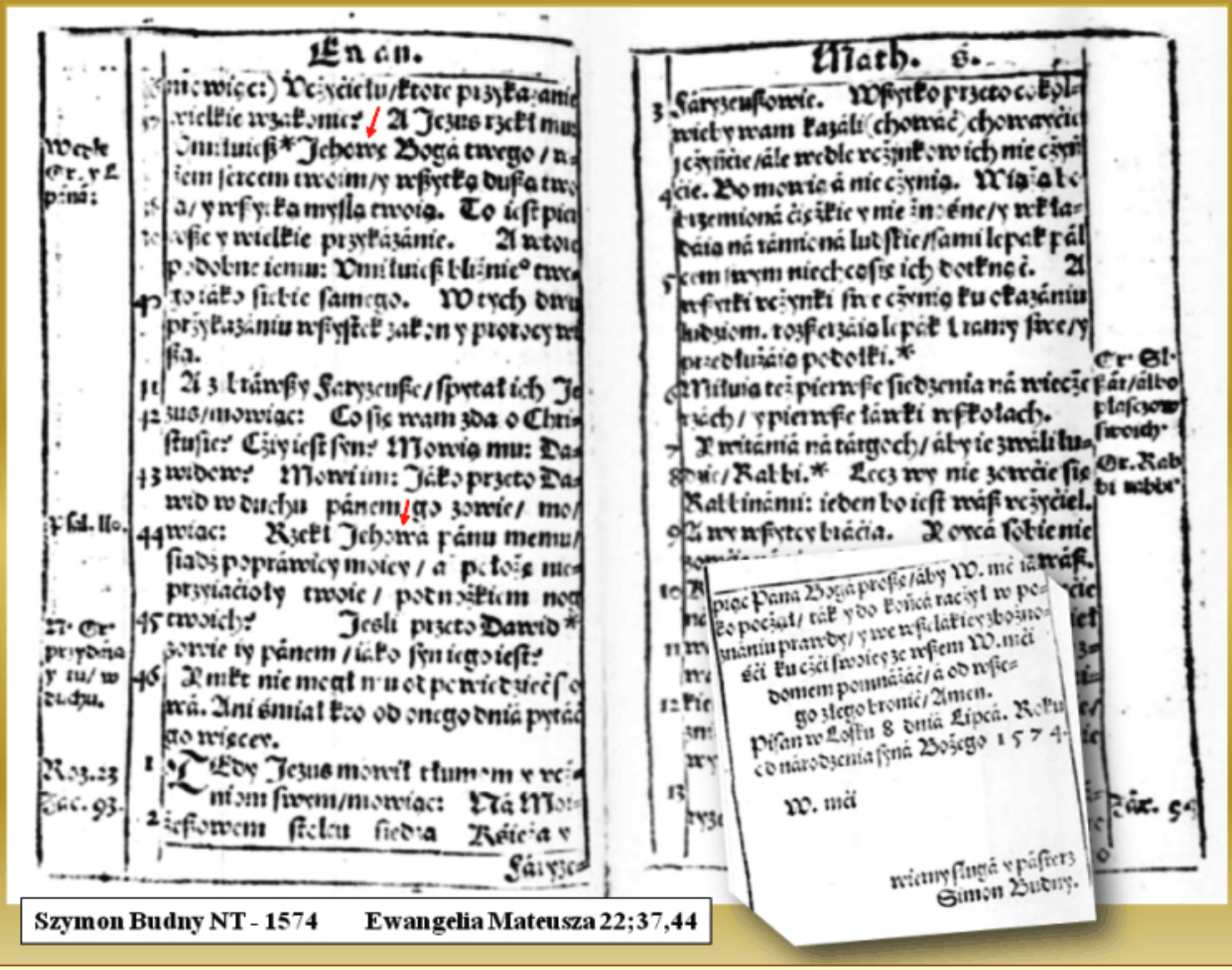

Nowy Testament Budnego z roku 1574 - Mateusza 22;37,44, Jehowa

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

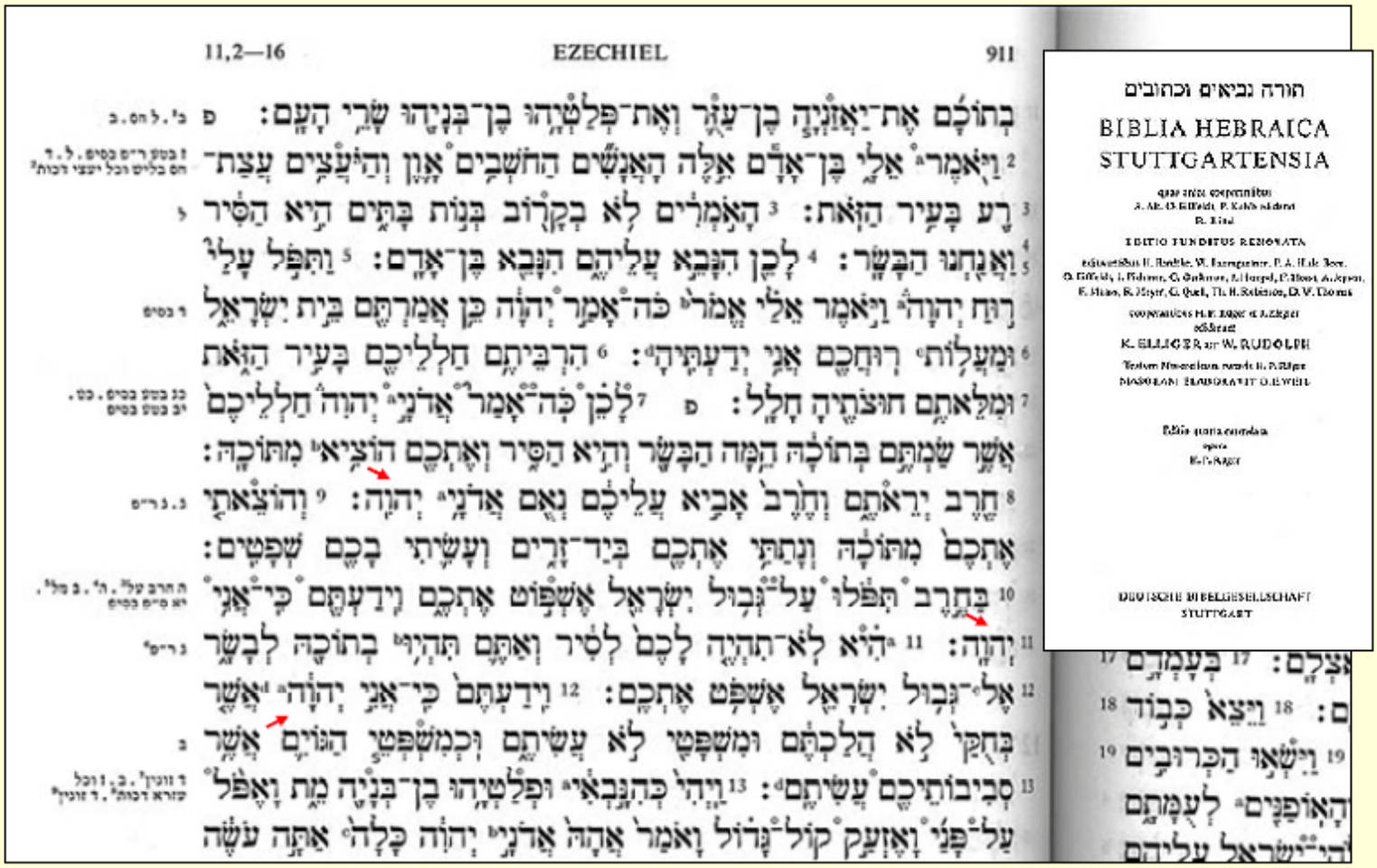
11,2—16 EZECHIEL 911

בְּתוֹכָם אֶת־יַאַזַנְיָה בֶן־עַזֻּר וְאֶת־פְּלַטְיָהוּ בֶן־בְּנָיָהוּ שָׂרֵי הָעָם׃ פ
2 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים הַחֹשְׁבִים אָוֶן וְהַיֹּעֲצִים עֲצַת־
3 רָע בָּעִיר הַזֹּאת׃ 3 הָאֹמְרִים לֹא בְקָרוֹב בָּתִּים הֵיא הַסִּיר
4 5 וַאֲנַחְנוּ הַבָּשָׂר׃ 4 לָכֵן הִנָּבֵא עֲלֵיהֶם הִנָּבֵא בֶּן־אָדָם׃ 5 וַתִּפֹּל עָלַי
רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֱמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה כֵּן אֲמַרְתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל
6 וּמַעֲלוֹת רוּחֲכֶם אֲנִי יָדַעְתִּיהָ׃ 6 הִרְבֵּיתֶם חַלְלֵיכֶם בָּעִיר הַזֹּאת
7 וּמִלֵּאתֶם חוּצוֹתֶיהָ חָלָל׃ פ 7 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חַלְלֵיכֶם
אֲשֶׁר שַׂמְתֶּם בְּתוֹכָהּ הֵמָּה הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר וְאֶתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ׃
8 חֶרֶב יְרֵאתֶם וְחֶרֶב אָבִיא עֲלֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 9 וְהוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ וְנָתַתִּי אֶתְכֶם בְּיַד־זָרִים וְעָשִׂיתִי בָכֶם שְׁפָטִים׃
10 בַּחֶרֶב תִּפֹּלוּ עַל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי
11 יְהוָה׃ 11 הִוא לֹא־תִהְיֶה לָכֶם לְסִיר וְאַתֶּם תִּהְיוּ בְתוֹכָהּ לְבָשָׂר
12 אֶל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם׃ 12 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר
בְּחֻקַּי לֹא הָלַכְתֶּם וּמִשְׁפָּטַי לֹא עֲשִׂיתֶם וְכִמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
13 סְבִיבוֹתֵיכֶם עֲשִׂיתֶם׃ 13 וַיְהִי כְּהִנָּבְאִי וּפְלַטְיָהוּ בֶן־בְּנָיָה מֵת וָאֶפֹּל
עַל־פָּנַי וָא�זְעַק קוֹל גָּדוֹל וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה כָּלָה אַתָּה עֹשֶׂה

תורה נביאים וכתובים
BIBLIA HEBRAICA STUTTGARTENSIA
EDITIO FUNDITUS RECOGNITA
K. ELLIGER et W. RUDOLPH
DEUTSCHE BIBELGESELLSCHAFT STUTTGART

Biblia Hebraica Stuttgartensia wydana w Stuttgarcie w 1979 roku, zawiera tetragram JHWH

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

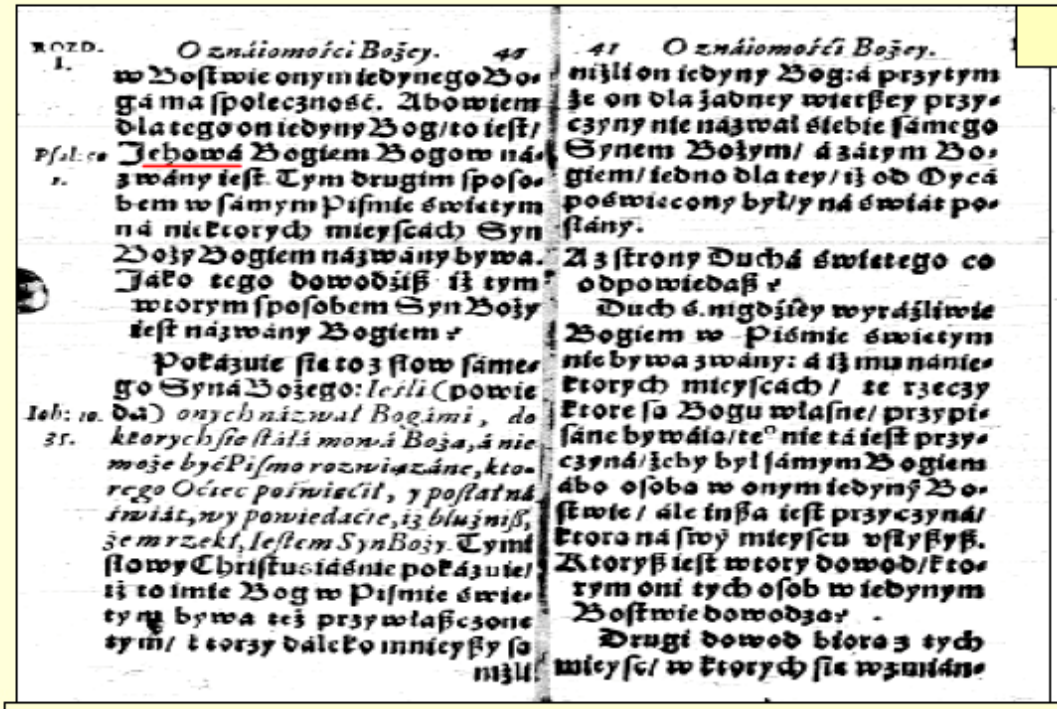

ROZD. I. O znáiomości Bożey. 40

w Bostwie onym iedynego Bogá ma społeczność. Abowiem dla tego on iedyny Bog/ to iest/ Jehowá Bogiem Bogow názwány iest. Tym drugim sposobem w sámym Piśmie świętym ná niektorych mieyscách Syn Boży Bogiem názwány bywa. Jáko tego dowodźiß iż tym wtorym sposobem Syn Boży iest názwány Bogiem?

Psal: 50. 1.

Pokázuie się to z słow sámego Syná Bożego: Ieśli (powieda) onych názwał Bogámi, do ktorych się stáłá mowá Boża, á nie może być Pismo rozwiązáne, ktorego Oćiec poświęćił, y posłał ná świát, wy powiedaćie, iż bluźniß, że mrzekł, Iestem Syn Boży. Tymi słowy Christus iáśnie pokázuie/ iż to imie Bog w Piśmie świętym bywa też przywłaßczone tym/ ktorzy dáleko mnieyßy są niżli

Ioh: 10. 35.

41 O znáiomośći Bożey.

niżli on iedyny Bog: á przytym że on dla żadney więtßey przyczyny nie názwał śiebie sámego Synem Bożym/ á zátym Bogiem/ iedno dla tey/ iż od Oycá poświęcony był/ y ná świát posłány.

A z strony Duchá świętego co odpowiedaß?

Duch ś. nigdźiey wyráźliwie Bogiem w Piśmie świętym nie bywa zwány: á iż mu ná niektorych mieyscách/ te rzeczy ktore są Bogu własne/ przypisáne bywáią/ te° nie tá iest przyczyná/ żeby był sámym Bogiem ábo osoba w onym iedyny Bostwie/ ále inßa iest przyczyná/ ktora ná swy mieyscu vsłyßyß. Ktoryß iest wtory dowod/ ktorym oni tych osob w iedynym Bostwie dowodzą?

Drugi dowod biorą z tych mieysc/ w ktorych się wzmián-

Katechizm Rakowski - 1619

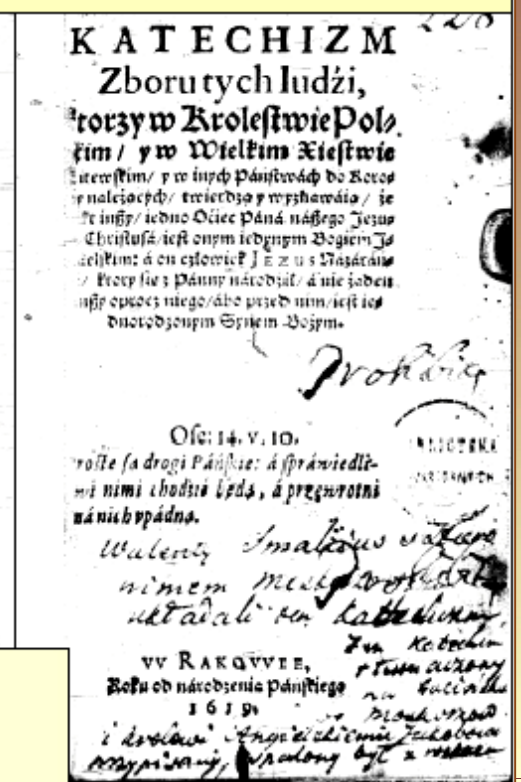

KATECHIZM
Zboru tych ludźi,
ktorzy w Krolestwie Polskim/ y w Wielkim Xięstwie Litewskim/ y w inych Páństwách do Korony należących/ twierdzą y wyznawáią/ że iest inßy/ iedno Oćiec Páná náßego Jezus Christusá/ iest onym iedynym Bogiem Izráelskim: á on człowiek JEZUS Názáránin/ ktory się z Pánny národził/ á nie żaden inßy oprocz niego/ ábo przed nim/ iest iednorodzonym Synem Bożym.

Ose: 14. v. 10.
Proste są drogi Páńskie: á spráwiedliwi nimi chodźić będą, á przewrotni ná nich vpádną.

VV RAKOVVIE,
Roku od národzenia Páńskiego
1619.

Rozdział I O znajomości Bożej str. 40

(...) w Bóstwie onym jednego Boga ma społeczność.
Albowiem dlatego on jedyny Bóg (to jest) Jehowa, Bogiem Bogów nazwany jest. Tym drugim sposobem w samym Piśmie Świętym na niektórych miejscach Syn Boży Bogiem nazywany bywa. Jako tego dowodzi iż wtórnym sposobem Syn Boży jest nazwany Bogiem. (…)

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

BIBLIA AMERICAN STANDARD VERSION - 1901

W przedmowie czytamy: „Członkowie amerykańskiego zespołu dokonującego prac rewizyjnych doszli po głębokim zastanowieniu do jednomyślnego wniosku, że żydowski przesąd, który kazał uważać Imię Boże za zbyt święte, by je wymawiać, nie powinien już dłużej wywierać wpływu ani na angielski, ani na żaden inny przekład Starego Testamentu; na szczęście wiele przekładów dokonywanych dziś przez misjonarzy jest wolnych od tego wypływu”.

W roku 1902 na łamach publikacji *The Presbyterian and Reformed Review*, wydawanej przez kościoły reformowane, ukazał się artykuł poświęcony przekładowi *American Standard Version* z 1901 roku - zrewidowanej wersji siedemnastowiecznej *Biblii króla Jakuba*. Na temat konsekwentnego użycia imienia Bożego, Jehowa napisano:

„Doprawdy nie potrafimy zrozumieć, skąd owe różnice zdań co do słuszności tego postępowania. Jest to *osobiste* imię, które Pan wybrał, by dać się poznać swemu ludowi: uważamy, że zastąpienie go opisowym tytułem wyrządza ogromną szkodę. Rzecz jasna trwają polemiki co do tego, która forma imienia Bożego jest prawdziwa, nikt jednak nie zakłada, że brzmi ona „Jehowa”. Ale angielski czytelnik utożsamia formę „Jehowa” z imieniem Boga i zwykłą pedanterią byłoby zastępowanie jej postacią Yahwe bądź jakąkolwiek inną — mniej lub bardziej błędną — używaną obecnie przez scholastyków. Uważamy to za ogromną korzyść, że angielski czytelnik Starego Testamentu po raz pierwszy będzie mógł w ogólnodostępnym przekładzie zobaczyć imię „Jehowa” i dowiedzieć się o wszystkim, co „Jehowa” uczynił i co znaczył dla swego ludu”.

Imię Boże „Jehowa” występuje w rozmaitych przekładach Biblii dostępnych w języku angielskim. Osobiste imię Boga można znaleźć także w wielu tłumaczeniach Pisma Świętego na inne języki, o czym świadczą zamieszczone obok przykłady. Jehowa Bóg tak powiedział Mojżeszowi o swoim imieniu: „To jest moje imię po czas niezmierzony i ono mnie upamiętnia na pokolenie za pokoleniem”. Nie ma zatem najmniejszych wątpliwości, że posługiwanie się imieniem Bożym jest obecnie najzupełniej stosowne! (Wyjścia 3:13 -15).

Przebudźcie się! 22 kwietnia 2005

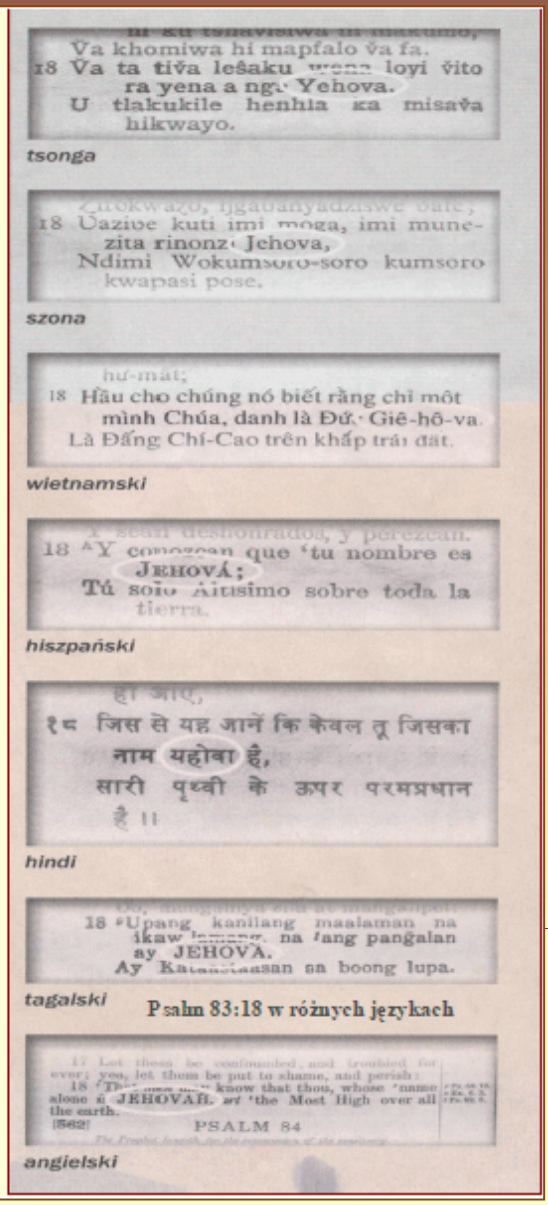

Psalm 83:18 w różnych językach

Psalm 83:18 - w ró¿nych jêzykach

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jest styczeń 1914 roku, era filmu niemego. W Temple, budynku przy 63 Ulicy w zachodniej części Nowego Jorku, zebrało się 5000 widzów. Dla wielu innych zabrakło miejsc. Cóż takiego miało się tam odbyć? Premiera „Fotodramy stwarzania" w Nowym Jorku! Publiczność zasiadła przed dużym ekranem. Do oczu – i uszu – obecnych dotarło coś naprawdę zdumiewającego. Na ekranie nagle pojawił się C. T. Russell, mający wówczas ponad sześćdziesiąt lat. Jego wargi zaczęły się poruszać i można było usłyszeć to, co mówi! W trakcie tego pokazu widzowie – za pomocą słów, kolorowych obrazów i muzyki – odbyli podróż w czasie, od stworzenia ziemi aż do końca Tysiącletniego Panowania Chrystusa. Oglądali też (na przyspieszonych zdjęciach) inne zadziwiające zjawiska, jak rozwijanie się kwiatu czy wykluwanie pisklęcia. Byli wprost urzeczeni!

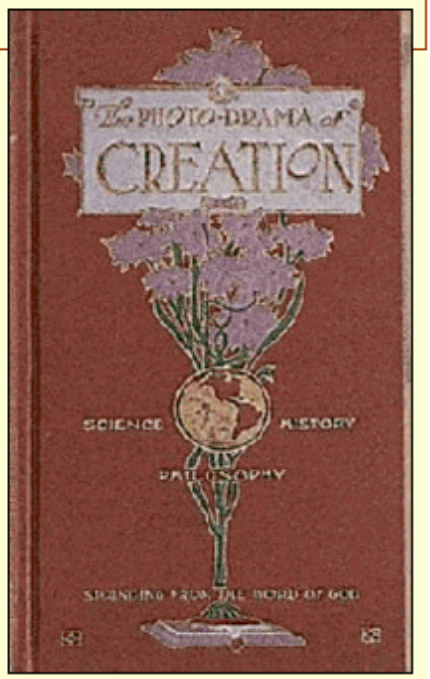

W roku 1912 Russell i jego towarzysze zdobyli się na realizację śmiałego przedsięwzięcia o charakterze oświatowym, które wyraźnie wyprzedzało swoją epokę. Była to „Fotodrama stworzenia" – zestaw filmów i przezroczy, zsynchronizowanych z płytowymi nagraniami muzyki i tekstu. Cała projekcja trwała 8 godzin i składała się z czterech części. Do końca roku 1914 „Fotodramę" obejrzały miliony ludzi w Ameryce Północnej, Europie, Nowej Zelandii i w Australii. Okazała się rzeczywiście skutecznym środkiem umożliwiającym dotarcie w stosunkowo krótkim czasie do szerokich rzesz.

(„Świadkowie Jehowy głosiciele", s. 59, 60).

„Scenariusz" do „Fotodramy" zawierający tekst i liczne ilustracje. Imię Boże Jehowa występuje sześć razy.

Fotodrama stwarzania

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

450 z 692

Przemówi³ Boski Bóg Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże Jehowa (bądź Jahwe) bezsprzecznie powinno występować w Biblii. W przyszłości, jak również dzisiaj prawdziwi chrześcijanie nie wahają się z szacunkiem używać imienia Bożego, co też niewątpliwie robił Jezus Chrystus (Jana 17: 26).

Tłumacze zastępujący imię Boże tytułami popełniają wielki błąd. Przez ich poczynania Bóg wydaje się kimś odległym i anonimowym, a przecież Biblia zachęca nas do pielęgnowania „zażyłej więzi z Jehową" (Psalm 25: 14).

Pomyśl o swoim bliskim przyjacielu. Czy mógłbyś naprawdę się z nim zaprzyjaźnić, gdybyś nie poznał jego imienia? Tak samo jest z Bogiem. Trudno mówić o pięknych stronach osobowości Jehowy zupełnie nie znając jego imienia. Przekonasz się o tym osobiście w trakcie studiowania Biblii.

Biblioteka jest prezentacją otwartą, dokumentującą na bieżąco występowanie imienia Bożego.

יהוה 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤉𐤄𐤅𐤗

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

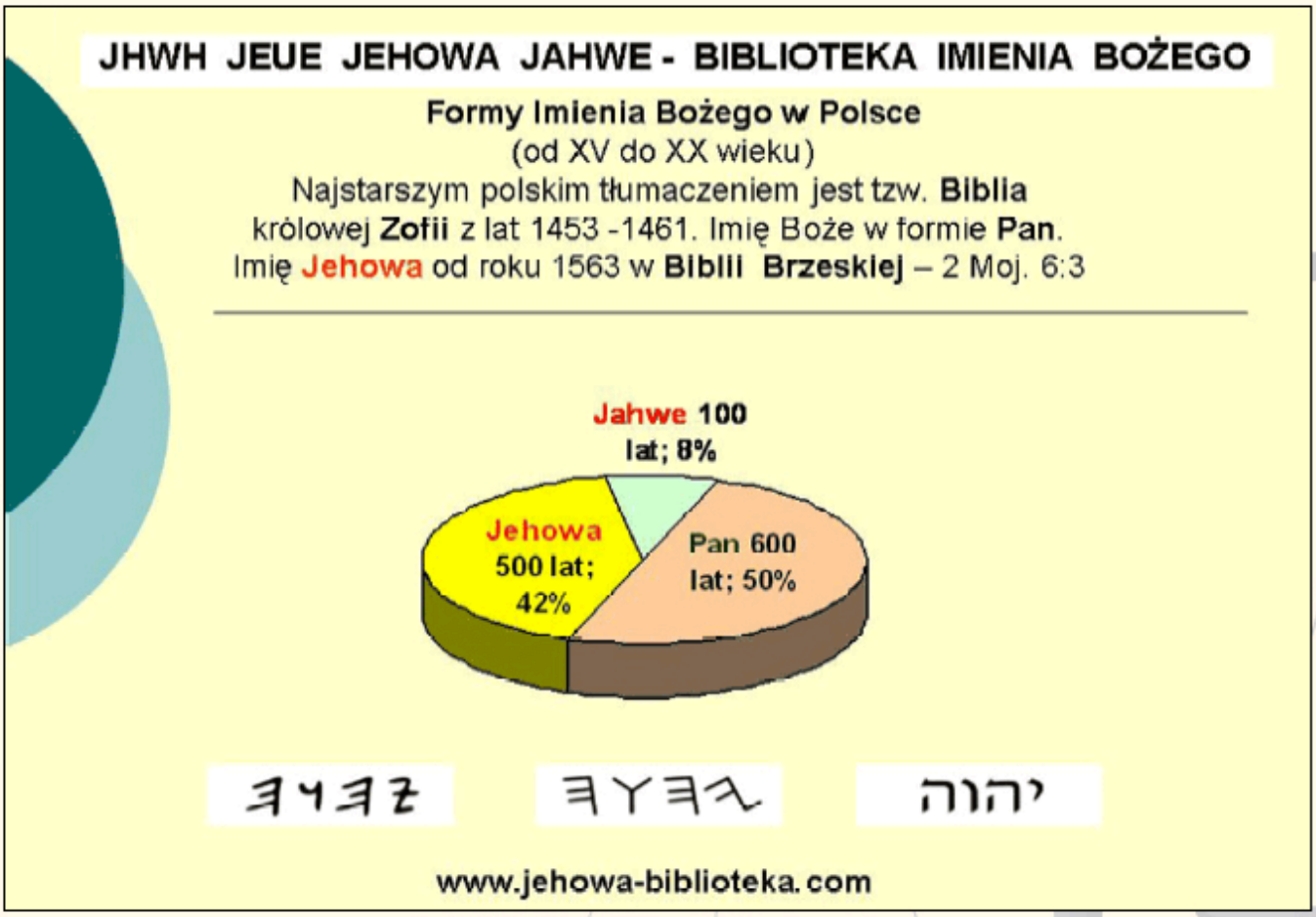

© 2005-2010 jehowa-biblioteka.com

Formy Imienia Bo¿ego w Polsce - wykres

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia Hebrajska - Tetragram pisany pismem hebrajskim. **Masoreci** (VI – X wiek n.e.) יְהוָה - żydowscy kopiści opracowali znaki samogłoskowe pisma hebrajskiego, zapisywali imię jako (**Jehwah**, **Jehwih**, **Jehowa**); według najstarszego pełnego rękopisu Biblii hebrajskiej z 1008 roku n.e., tzw. **Kodeks Leningradzki**).

Septuaginta (II wiek p.n.e.) - przepisane hebrajskimi literami lub **IAO** (imię Boże pisane greckimi literami). **Pięcioksiąg samarytański** (IV–II wiek p n.e.) – transliteracja tekstu hebrajskiego na alfabet samarytański. Imię Boże **Jabe**, **Jabai** lub **Jahe**.

Jevo (Sanchuniathon), **Jao** lub **Jaho** (Orygenes -185-254, Diodor Sycylijczyk, Macrobius, Klemens Aleksandryjski -150-215, Hieronim – 347-420), **Jabe**, **Jabai** lub **Jahe** (Epifaniusz – IV/V w., Teodoret – 393-466), **Jaoth** (Ireneusz z Lyonu – 200 r.), **Jehieh** (Jakub z Efezu). Ludwig Cappel czytał je **Javoh**; Drusius – **Jahve**; Hottinger – **Jehva**; Mercerus – **Jehovah**; Castelio – **Jovah**; a le Clerk (1577-1638) **Jawoh** lub **Javoh**. **IEUE** lub **IEVE** (Petrus Alfonsi 1106 r. po Chr.), **IEUE** (Joachin z Fiory – 1184 r.), **IEUE** (Innocenty III – 1200 r.).

Raymundas Martini (1270 r.) **Yohoua**, (później w przedruku – **Jehowa**), Victor Porchet (1303) **Iohouah**, **Iohoua**, **Ihouah**. Kardynał Mikołaj z Kusy (1428 r.) **Iehoua**. Petrus Galatiuus (1518 r.) spowiednik papieża Piusa X – **Iehoua**.

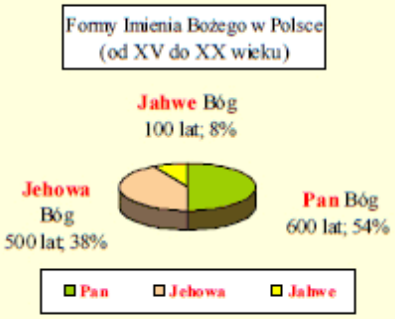

Najstarszym polskim tłumaczeniem jest tzw. Biblia królowej Zofii z lat 1453 - 1461. Imię „Pan”.

Marcin Luter (w kazaniu – 1526 r.) **Jehowa**; Jan Kalwin (1509 – 1564, w komentarzach do Biblii) **Jehowa**; Michał Serwet (1511 – 1533) **Iehoua**; William Tyndale (1530 r. w Księdze Wyjścia 6:3) **Iehovah** (należy czytać **Jehovah**). Johannes Eck (1537 r. w przepisie do księgi Wyjścia 6:3) **Jehowa**. **Polska**: Szymon Budny (1562 r. – Katechizm Nieświeski) **Jehowa**, **Jowa**; w Biblii Nieświeskiej (1572 r.) **Jehowa**. Biblia Brzeska – 1563 r. (2 Mojżeszowa 6:3) – **Jehowa**; Biblia Gdańska – 1632 r. (2 Mojżeszowa 6:3) - **Jehowa**. Biblia w Przekładzie Nowego Świata -1997 r. - 7210 razy **Jehowa**. Biblia Brzeska – 2003 r.(transkrypcja współczesna) **Jehowa** (2 Mojżeszowa 6:3).

Diagram Różnych Form Imienia Bożego

W wieku **XIX** protestanccy bibliści zaproponowali inne wersje niż Jehowa (**Jahva**, **Jahava**). Zrekonstruowaną transkrypcję **Jahvé**, która zyskała popularność mniej więcej w połowie XX wieku, ustalił protestancki racjonalista H.Ewald. **Polska**: Biblia Tysiąclecia (1965 r., wydanie I) **Jahwe**; Biblia Poznańska -1982 r., zawiera Tom I, II, III; w ST - **Jahwe**; Biblia Warszawsko – Praska -1998 r., ks. bp Kazimierz Romaniuk; ST – **Jahwe**.

Diagram Imienia JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Meir Ezofowicz - powieść Elizy Orzeszkowej. Utwór ukazuje socjologiczny obraz małego żydowskiego miasteczka w Polsce.

Eliza Orzeszkowa, de domo Korwin-Pawłowska (ur. 6 czerwca 1841 w Milkowszczyźnie, zm. 18 maja 1910 w Grodnie) - polska pisarka epoki pozytywizmu.

Meir Ezofowicz - Tom I

(...) **Jehowa** ma liczne sefiroty, Adam miał różne doskonałości wypływy. (str. 19)

(...) Te pokolenia uciekły tam od strachów i ucisków wielkich, a **Jehowa**... niech będzie pochwalone święte imię Jego... schował ich przed nieprzyjaciołami rzeką ze żwiru i kamieni... (str. 41)
- A w święty dzień sabatu, **Jehowa**, niech będzie pochwalone święte imię Jego, daje spoczynek świętej rzece Sabation... (str. 42)
- Aj! waj! aj waj! **Jehowa**! **Jehowa**! (str. 43)

Nie dziw też! Eliezer, syn Jankla, był kantorem gminy szybowskiej, piewcą ludu i **Jehowy**. (str. 49)

(...) Eliezer słuchał w milczeniu i z pochyloną twarzą. Długo nie odpowiadał, potem podniósł z wolna głowę i rzekł:
- Czytajcie Torę! Tam napisane stoi: Jeden jest Bóg! **Jehowa**!
Nie znajduje On zadowolenia swego w ofiarach waszych, śpiewach i kadzidłach, ale żąda od was, abyście miłowali prawdę, bronili uciśnionych, nauczali ciemnych i leczyli chorych, bo te są pierwsze powinności wasze! (str. 75)

Wydanie V. Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik". Warszawa 1988 r.

Orzeszkowa Eliza - Meir Ezofowicz - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

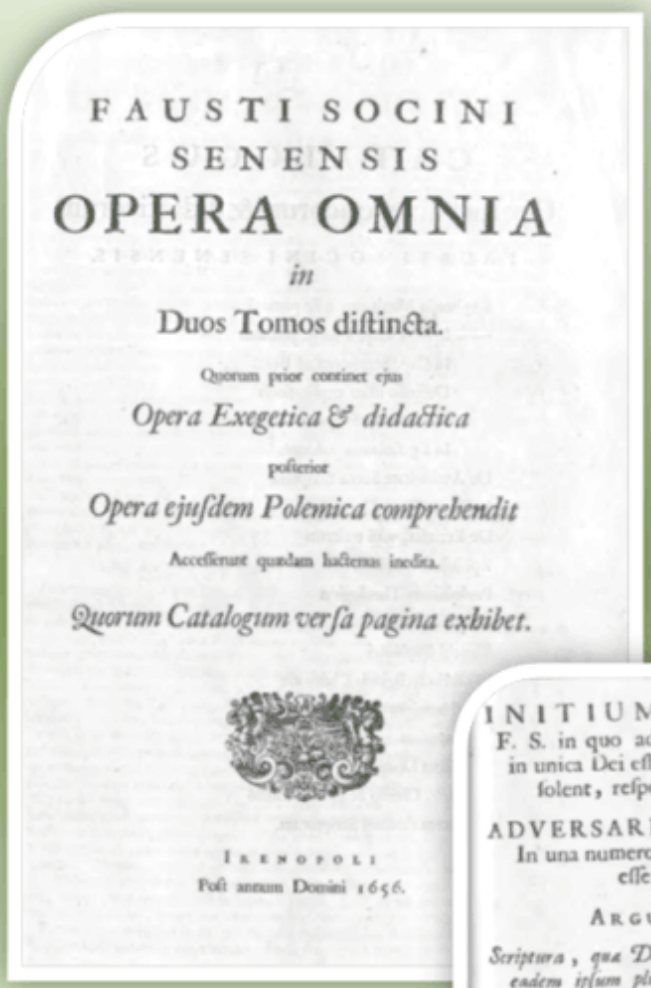
FAUSTI SOCINI
SENENSIS
OPERA OMNIA
in
Duos Tomos distincta.
Quorum prior continet ejus
Opera Exegetica & didactica
posterior
Opera ejusdem Polemica comprehendit
Accesserunt quædam hactenus inedita.
Quorum Catalogum versa pagina exhibet.
IRENOPOLI
Post annum Domini 1656.

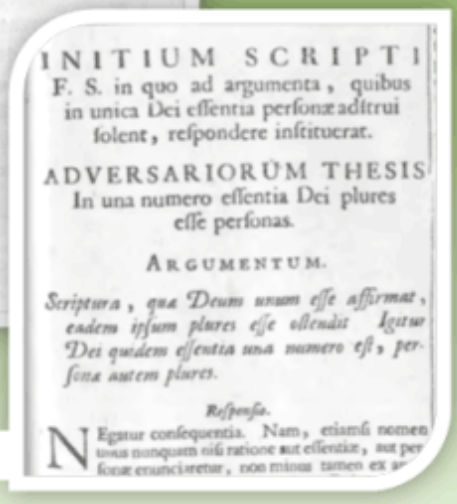
INITIUM SCRIPTI
F. S. in quo ad argumenta, quibus in unica Dei essentia personæ adstrui solent, respondere instituerat.
ADVERSARIORUM THESIS
In una numero essentia Dei plures esse personas.
ARGUMENTUM.
Scriptura, qua Deum unum esse affirmat, eadem ipsum plures esse ostendit. Igitur Dei quidem essentia una numero est, persona autem plures.
Responsio.
Negatur consequentia. Nam, etiamsi nomen unus nonquam nisi ratione sui essentiæ, aut per

Tytuł: **Fausti Socini Senensis Opera omnia in duos tomos distincta. Quorum prior continet ejus Opera Exegetica et didactica posterior Opera ejusdem Polemica comprehendit. Accesserunt quaedam hactenus inedita**

Autor: **Sozzini Fausto** (1539-1604)
Współtwórca: Kuyper Frans (1629-1692),
Wiszowaty Andrzej (1608-1678)
Wydawca: Sumptibus Irenici Philalethi
Miejsce wydania: **Irenopoli [Amsterdam]**
Data wydania: **1656**

Faust Socyn (właściwie: Fausto Sozzini, Faustus Socinus) (ur. 5 grudnia 1539 w Sienie, zm. 3 marca 1604 w Lusławicach) – włoski reformator religijny, teolog, pisarz, poeta. Twórca socynianizmu i doktryny religijnej Braci Polskich, dziadek Andrzeja Wiszowatego.
Wpływ poglądów Socyna na ówczesną Europę zachodnią i środkową był znaczący i przyczynił się do stworzenia racjonalizmu i koncepcji państwa demokratycznego.
Używał imienia Bożego w formie **JEHOVA**.

Identyfikator zasobu:
www.sbc.katowice.pl:3075
Źródło : 224057 III

str.789

Fausti Socini Senensis Opera omnia in duos tomos distincta - 1656 - Jehova

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO
« poprzedni | galeria | nastepny »

Agnoviſſe autem ipſum quoque Abrahamum tantum myſterium ex eo patet, quod eos tres viros ſingulari numero compellavit. Nam poſteaquam adoraſſet, dixit: *Domine, quæſo, ſi inveni gratiam in oculis tuis, &c.* Hæc eſt, aut eſſe deberet adverſariorum argumentatio ex hoc loco. Pro reſponſione animadvertendum eſt, dictum quidem fuiſſe Jehovam apparuiſſe Abrahamo, idque poſtea ita explicatum eſſe, *Ecce tres viri &c.* non quia illi tres viri ſimul in ea apparatione Jehovæ perſonam ſuſtinerent, ſed quia, is qui tunc Jehovæ perſonam ſuſtinebat, duobus aliis comitatus apparuit. Itaque, cum is aliis præcelleret, dixit Abrahamus numero ſingulari, *Domine &c*, ſic autem rem ſe habere id aperte oſtendere videtur, quod diſcedentibus duobus ex illis, & uno remanente, is qui remanet Jehovæ nomine appellatur, cum quo Abrahamus tanquam cum Jehova loquitur, & ſalutem Loti ſui longo verborum circuitu tacite procurat. Quamvis enim dicatur in hiſtoria viros illos jam abiiſſe Sodomam, non omnes tamen, ſed duos tantummodo abiiſſe demonſtrat initium cap. ſequ. ubi ſcriptum eſt, *Venerunt duo illi Angeli Sodomam.* Cum igitur in ea narratione dicatur: *Et converterunt ſe viri illi, & abierunt Sodomam. Abraham vero adhuc ſtabat coram Jehova*, quis eſt qui diſcrimen manifeſtum non videat, inter eum qui remanſit, & eos qui abierunt, in Jehovæ perſona ſuſtinenda, cum hi Angeli, ille vero Jehova nominetur, ut ex verſu quoque 27. cap. ſeq. apparet, & manifeſte hac ratione ab illis diſtinguatur? Quamobrem mirum videri non debet, ſi Abrahamus tanquam illum unum allocuturus, ab initio non plurali numero, ſed ſingulari eſt uſus. Sed quid ſi concedamus omnes æque Jehovæ perſonam in apparitione illa ſuſtinuiſſe, Nam, ut reliquorum verba non recenſeamus, hæc ſunt à Calvino in hunc locum ſcripta. *Quod autem Patres hinc Trinitatis, & unitatis myſterium eliciunt, frivolum eſt, & ſannis, calumniiſque obnoxium.*

Secundo, ad hanc perſonarum trinitatem in una Dei eſſentia confirmandam, affertur inclamatio illa *Seraphim* apud Eſaiam cap. 6. 3. *Sanctus, Sanctus, Sanctus Jehova exercituum*, cui ſimilis eſt illa quatuor animalium Apocal. 4. 8. *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui eſt, & qui venturus eſt.* Cur enim (inquiunt) cum ad unum Deum hæc referantur, & de uno tantum Deo dicantur, ter Epithetum Sanctus repeteretur, niſi in uno illo Deo tres eſſent perſonæ? Atqui nos profecto non poſſumus ſatis mirari, adverſariorum, ut leviter dicamus, hac in re levitatem. Siquidem hæc trina repetitio non admodum infrequens eſt in Sacris Literis, ſine ulla alicujus trinitatis, nedum trium ὑπαρξέων, ſignificatione, ſed tantummodo perfectionis cujuſdam & incrementi cauſa. Certe Vatablus in eo loco Deut. 10. 14. *Ecce Jehovæ Dei tui* [ſunt] *cæli, & cæli cælorum*, annotat, eandem vocem ter repetitam eſſe incrementi cauſa. Cum apud Hieremiam Deus dicit: *Nolite confidere in verbis mendacii, dicendo, Templum Jehovæ, Templum Jehovæ, Templum Jehovæ ſunt*, quis aperte non videt, ter idem dictum fuiſſe majoris & abſolutæ aſſertionis gratia? Quamvis enim Vatablus afferat ibi ſententiam (ut arbitramur) Rabbi David Kimchi, quæ eſt, id factum eſſe propter veſtibulum, templum ipſum, & aditum, non credimus tamen Vatablum eam comprobaſſe. Sapit enim hoc omnino (pace illius tanti Rabini dictum volumus) Judaicam, in explicandis Sacris Literis, ſuperſtitioſam

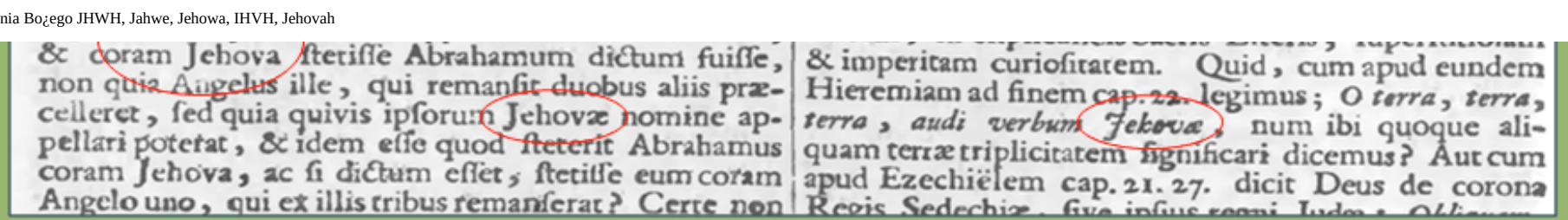

& coram Jehova ſtetiſſe Abrahamum dictum fuiſſe, non quia Angelus ille, qui remanſit duobus aliis præcelleret, ſed quia quivis ipſorum Jehovæ nomine appellari poterat, & idem eſſe quod ſteterit Abrahamus coram Jehova, ac ſi dictum eſſet, ſtetiſſe eum coram Angelo uno, qui ex illis tribus remanſerat? Certe non

& imperitam curioſitatem. Quid, cum apud eundem Hieremiam ad finem cap. 22. legimus; *O terra, terra, terra, audi verbum Jehovæ*, num ibi quoque aliquam terræ triplicitatem ſignificari dicemus? Aut cum apud Ezechiëlem cap. 21. 27. dicit Deus de corona Regis Sedechiæ, ſive ipſius regni Judæ, *Obliquam*

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

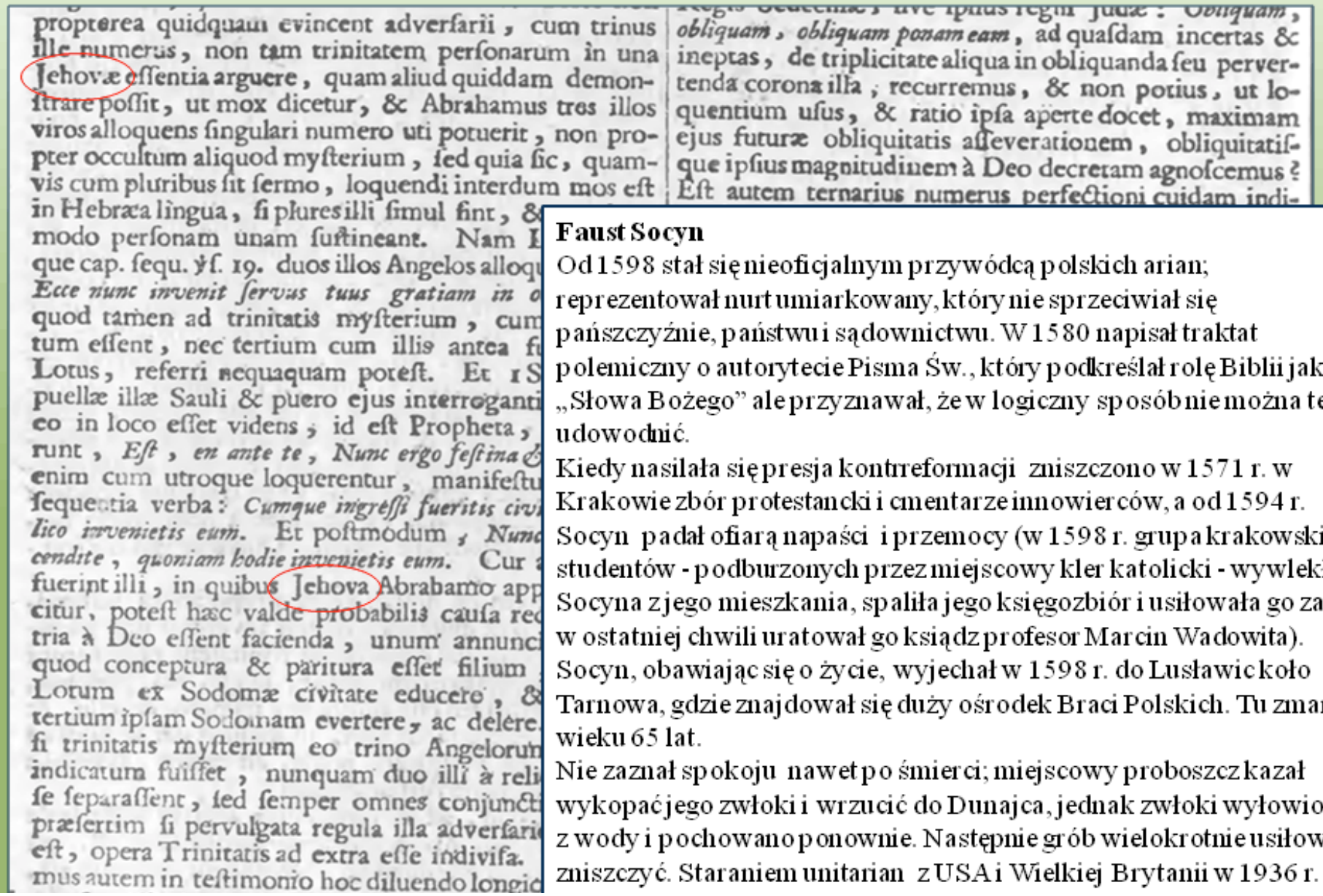

propterea quidquam evincent adverſarii, cum trinus ille numerus, non tam trinitatem perſonarum in una Jehovæ eſſentia arguere, quam aliud quiddam demonſtrare poſſit, ut mox dicetur, & Abrahamus tres illos viros alloquens ſingulari numero uti potuerit, non propter occultum aliquod myſterium, ſed quia ſic, quamvis cum pluribus ſit ſermo, loquendi interdum mos eſt in Hebræa lingua, ſi pluresilli ſimul ſint, &
modo perſonam unam ſuſtineant. Nam
que cap. ſequ. ℣. 19. duos illos Angelos alloqu
Ecce nunc invenit ſervus tuus gratiam in o
quod tamen ad trinitatis myſterium, cum
tum eſſent, nec tertium cum illis antea fu
Lotus, referri nequaquam poteſt. Et 1 S
puellæ illæ Sauli & puero ejus interroganti
eo in loco eſſet videns; id eſt Propheta,
runt, *Eſt, en ante te, Nunc ergo feſtina &*
enim cum utroque loquerentur, manifeſtu
ſequentia verba: *Cumque ingreſſi fueritis civi*
lico invenietis eum. Et poſtmodum, *Nunc*
condite, quoniam hodie invenietis eum. Cur
fuerint illi, in quibus Jehova Abrahamo app
citur, poteſt hæc valde probabilis cauſa re
tria à Deo eſſent facienda, unum annunci
quod conceptura & paritura eſſet filium
Lotum ex Sodomæ civitate educere, &
tertium ipſam Sodomam evertere, ac delere.
ſi trinitatis myſterium eo trino Angelorum
indicatum fuiſſet, nunquam duo illi à reli
ſe ſeparaſſent, ſed ſemper omnes conjuncti
præſertim ſi pervulgata regula illa adverſari
eſt, opera Trinitatis ad extra eſſe indiviſa.
mus autem in teſtimonio hoc diluendo longio

obliquam, obliquam ponam eam, ad quaſdam incertas & ineptas, de triplicitate aliqua in obliquanda ſeu pervertenda corona illa, recurremus, & non potius, ut loquentium uſus, & ratio ipſa aperte docet, maximam ejus futuræ obliquitatis aſſeverationem, obliquitatiſque ipſius magnitudinem à Deo decretam agnoſcemus? Eſt autem ternarius numerus perfectioni quidam indi-

Faust Socyn

Od 1598 stał się nieoficjalnym przywódcą polskich arian; reprezentował nurt umiarkowany, który nie sprzeciwiał się pańszczyźnie, państwu i sądownictwu. W 1580 napisał traktat polemiczny o autorytecie Pisma Św., który podkreślał rolę Biblii jako „Słowa Bożego" ale przyznawał, że w logiczny sposób nie można tego udowodnić.

Kiedy nasilała się presja kontrreformacji zniszczono w 1571 r. w Krakowie zbór protestancki i cmentarze innowierców, a od 1594 r. Socyn padał ofiarą napaści i przemocy (w 1598 r. grupa krakowskich studentów - podburzonych przez miejscowy kler katolicki - wywlekła Socyna z jego mieszkania, spaliła jego księgozbiór i usiłowała go zabić; w ostatniej chwili uratował go ksiądz profesor Marcin Wadowita). Socyn, obawiając się o życie, wyjechał w 1598 r. do Lusławic koło Tarnowa, gdzie znajdował się duży ośrodek Braci Polskich. Tu zmarł w wieku 65 lat.

Nie zaznał spokoju nawet po śmierci; miejscowy proboszcz kazał wykopać jego zwłoki i wrzucić do Dunajca, jednak zwłoki wyłowiono z wody i pochowano ponownie. Następnie grób wielokrotnie usiłowano zniszczyć. Staraniem unitarian z USA i Wielkiej Brytanii w 1936 r.

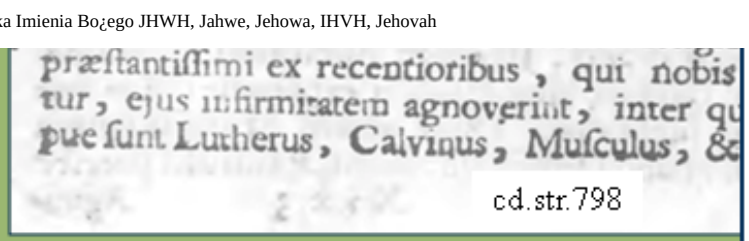
præſtantiſſimi ex recentioribus , qui nobis
tur, ejus infirmitatem agnoverint, inter qu
pue ſunt Lutherus, Calvinus, Muſculus, &
cd.str.798

wybudowano mauzoleum Socyna według projektu Adolfa Szyszko-Bohusza. Dzisiaj grób Socyna znajduje się na terenie prywatnego parku dworskiego, należącego do kompozytora Krzysztofa Pendereckiego i nie jest udostępniany zwiedzającym.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tadeusz Stefan Zieliński (1859-1944) był najwybitniejszym w Polsce znawcą kultury antycznej. Profesor Uniwersytetu w Petersburgu i Warszawie. W jego dorobku naukowym jest 900 różnych prac. Pisał w języku polskim, rosyjskim, niemieckim i francuskim.

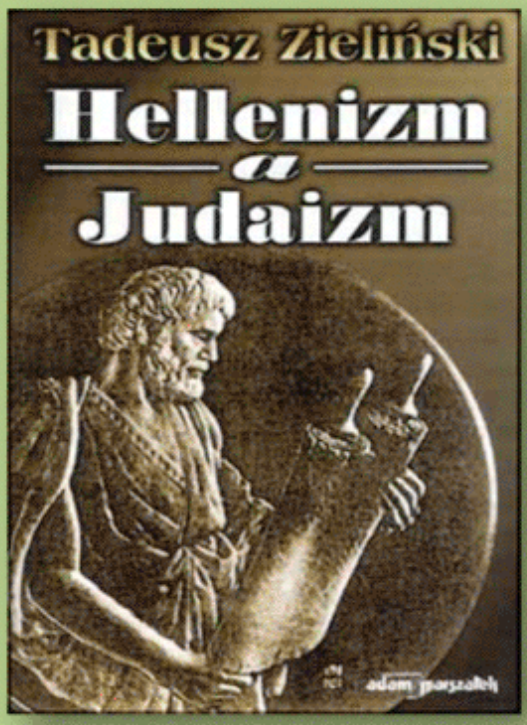

Wydawnictwo Adam Marszałek.
Toruń 2000. ISBN 83-7174-723-3.

JEHOWA I NARODY

(…) „Nie będziesz szukał pokuty, ani pamiętał krzywdy synów narodu twego, lecz będziesz miłował bliźniego twego jako samego siebie" (Lev. XIX 18). A więc według **Jehowy** bliźnim jest tylko „syn narodu twego": Chrystus zaś wyrwał przykazanie miłości ku bliźniemu z tego ograniczającego sąsiedztwa i, łącząc je z przykazaniem miłości Boga, dał mu to znaczenie, w którym je rozumiemy my, chrześcijanie. (...)
Dla Judejczyka, przeciwnie, jego bóstwo było realną osobistością, owym **Jehową**, który obrał sobie jego lud między wszystkimi, zakazując mu surowo wszelkiej służby bóstwom innych narodów, jako nie posiadającym żadnego udziału w prawdzie; wniosek z tego przekonania znalazł najjaskrawszy wyraz w słowach, z którymi Ezdrasz zwraca się do **Jehowy** (IV *Esdr.* VI. 50): „Tyś dla nas stworzył ten pierwszy świat, pozostałe zaś narody, pochodzące od Adama, uważałeś za nic, za ślinę; za krople spływające z naczynia, miałeś ich obfitość... (por. *Is.* XL 15). Jeśli zaś dla nas stworzyłeś ten świat, dlaczego nie posiadamy tego świata?".
To było napisane jeszcze przed trzecim, ostatecznym zasklepieniem się ludu **Jehowy**, którego wynikiem był Talmud; nie dziw, że tam nienawiść przeciwko narodom jest jeszcze większa. Nie powiem, żeby nie zawierał on żadnych przepisów zewnętrznie szlachetnych i humanitarnych; ale nam tu chodzi o ducha, nie o zewnętrzny wygląd. A jaki jest ten duch, o tym świadczą takie miejsca jak *Nas.* 30: „czy mają Izraelici dawać jałmużnę ubogim śród pogan albo grzebać ich umarłych? Owszem, mają, ale tylko aby mieć od nich spokój". Oczywiście to fatalne zakończenie nastręcza czytelnikowi podejrzenie także co do innych humanitarnych przepisów Talmudu: może one wszystkie mają za podstawę chęć spokoju od gojów? Nic dziwnego, że to zakończenie zostało w nowszych czasach obficie wyzyskane przez antysemitów; apologeci się bronią, ale bardzo niezgrabnie. (...)

Fragment elektronicznej wersji: www.naszawitryna.pl/ksiazki_56.html

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

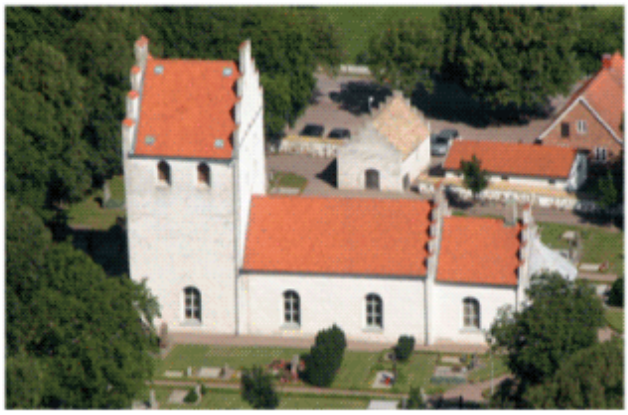

Kościół w Jonstorp - gminia Höganäs - **Szwecja**. Został zbudowany z granitu w stylu romańskim w latach 1100 -1200.

Christian IV - król Danii i Norwegii w latach 1588 - 1648.

Ambona czasów Christiana IV (1577-1648), posiada jego monogram i motto: *„Rain firmy Pieter”*. Ambonę zdobią posągi Ewangelistów. Występuje również imię Boże *„Jehowa Est Pastor Meus”*. Tekst pochodzi z Psalmu 23,1: *„Jehowa jest moim pasterzem”*.

źródło: http://sv.wikipedia.org/wiki/Jonstorps_kyrka

Ko¶ció³ w Jonstorp - Szwecja - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Feliks Karol Koneczny (ur. 1 listopada 1862 w Krakowie, zm. 10 lutego 1949 tamże).

Polski historyk historiozof, a także bibliotekarz i dziennikarz, twórca oryginalnej koncepcji cywilizacji.

Wydawnictwo: Antyk -Marcin Dybowski, Komorów 1997.
ISBN 83-86482-43-5

Feliks Koneczny - **Cywilizacja żydowska** (z fragmentu Internetowej książki)

Abraham ruszył dalej na południe, do ziemi Chananejskiej. Stwierdzono w księdze Judyty, że owi przodkowie byli w Mezopotamii bałwochwalcami i dodano, że wywędrowali, ponieważ przyjęli wiarę w jednego Boga. Byłaby to tedy emigracja religijna, dla utrzymania monoteizmu. Lecz nie dla czci Elch. W Babilonii znane było także imię Jahu, względnie **Jahwe**, lecz nie znamy tam ani jednego Boga o nazwie podobnej. Również tedy można domyślić się w tym monoteizmu. Hebrajczykom znana była przed Mojżeszem forma **Jah**, **Jahu**. Wymawianie **Jehowa** na pewno nie jest prawdziwe. W Elephantynie egipskiej w V wieku przed Chrystusem wymawiano **Jahu**. Nowsi semitologowie piszą: **Hahweh**. Zdajemy sobie z tego sprawę, lecz zapewne nie wyrugujemy już brzmienia potocznego **Jehowa**. Czasów Abrahamowych nie umiemy jeszcze oznaczyć ściśle, gdyż miedzy datami tekstu hebrajskiego a Septuagintą zachodzi różnica niemal trzystu lat. W roku 1908 oznaczono wyjście Abrahamas z Ur na około 2046 przed Chrystusem, oczywiście w przybliżeniu .

Przenosząc się daleko na południe, pozostali towarzysze Abrahama i potomkowie ich w kręgu cywilizacji babilońskiej, do którego należała Palestyna, chociaż politycznie podlegała Egiptowi. I tam także wszystkim okolicznym ludom znana była nazwa, którą wyrażano następnie czteroma literami **IHWH**. W pięcioksięgu, który powstał po wyjściu z Egiptu, a przed wejściem do Palestyny, natrafiamy atoli na szczególniejsze używanie obu tych wyrazów. Wspomnijmy epokowe odkrycie biblistyki, dokonane przez Jana Astrua, nawróconego kalwina, lekarza nadwornego Augusta II Sasa, a który licząc już 70 lat, wieku swego, wydał w roku 1753 w Brukseli dzieło o źródłach pantateuchu "Conjectures". Zwrócił uwagę na odrębność tych ustępów pięcioksięgu, w których Bóg nazywany jest **Jahwe**, od tych, gdzie zwań jest Elohim. Dalsze roztrząsania sprawy pozwalają stwierdzić, jako "**Jahwe**" kładzie Biblia wyłącznie w usta Izraelitów, a ilekroć mówią o Bogu do pogan, czy też ci Go wzywają, to zawsze dzieje się to pod imieniem Elohim. Stoimy wobec szeregu zagadek.

Źródło: http://www.korevwo.com/Biblioteka/Cywilizacja%20zydowska.htm

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

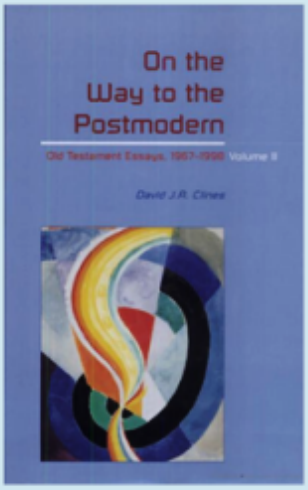

David Clines, studiował języki klasyczne w Sydney i języki semickie w Cambridge - jest emerytowanym profesorem na Wydziale Studiów Biblijnych, University of Sheffield. Obecnie koncentruje się na leksykografii współczesnej literatury hebrajskiej i podejścia do Biblii hebrajskiej. Był prezesem Towarzystwa Badania Starego Testamentu w 1996 r., a obecnie prezes Towarzystwa Biblijnego Literatury na rok 2009. David Clines w swoim eseju *„Jahwe a Bóg teologii chrześcijańskiej"* między innymi napisał: *„Jednym z następstw nieobecności Jahwe w świadomości chrześcijan jest skłonność do koncentrowania się na osobie Chrystusa"*. Profesor Clines wskazuje na ciekawą kwestię w rezultacie której sporo religijnych ludzi nie zdaje sobie sprawy, że prawdziwy Bóg, do którego Jezus kierował swoje modlitwy, jest kimś realnym i ma na imię Jahwe (Jehowa).

504 *On the Way to the Postmodern*

To the psalmist of Psalms 42–43, Yahweh is known under the figure of water. At one time it is life-giving water, which the soul desperately thirsts for: 'As a hart longs for flowing streams, so long I for you, O God' (42.2). But at another time God is experienced as destructive water: 'Deep calls to deep at the thunder of your cataracts; all your waves and your billows have overwhelmed me' (42.7). Or for the servant of Yahweh in Isaiah 53, Yahweh is known not only as the one who elevates him to a position of pre-eminence so that he is 'exalted and extolled and very high' (52.13), but also as the one responsible for his humiliation and suffering: 'It was the purpose of Yahweh to bruise him; he has put him to grief' (53.10)

These have been some illustrations of aspects of Yahweh's personality that could be called loving and abrasive. There are many other ways in which his personality could be described: he is forever creative, dynamic; he is tender and terrible, patient and impetuous, self-determining but open to scorn, rejection and contempt, withdrawn and engaged, fresh with initiatives but taken aback by human perversity. He can be

Więcej informacji o książce:
Supplement Series No. 293 David J. A. Clines
Continuum International Publishing Group, 1998

used petulantly by a
se *force majeure*. He
passionate. Nothing

24. *Yahweh and the God of Christian Theology* 505

By all means let it be affirmed that 'judgments are his strange work, but mercy is his darling attribute',[10] but let it be affirmed that both alike are his work. The Old Testament does not present us with a God whose personality is essentially simple, and whose every action may be readily integrated with the basic tenor of his personality, but with one whose judgments are unsearchable and his ways ultimately inscrutable.

3. *Christomonism*

One result of the absence of Yahweh from Christian consciousness has been the tendency to focus on the person of Christ as the exclusive manifestation of deity. Jesus has become, both in many circles of Christian piety, and in some academic theology, virtually the whole horizon of the divine. G. E. Wright devoted a chapter of his book *The Old Testament and Theology*[11] to this interesting deviation from biblical and confessional theology. Taking as his first set of examples the chorales and arias of Bach's *St Matthew Passion*, Wright commented: 'Jesus is here the sole and sufficient object of piety and devotion. Other dimensions of divine reality play no part. Jesus *is* divine reality—and the theology can be called a devotional unitarianism.'[12]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

PRZEDMOWA AUTORA

Neojudaizm jako religia oświeconych warstw dzisiejszego narodu żydowskiego jest tworem nie jednego, lecz trzech Mojżeszów: oprócz egipskiego przyczynili się doń - i bodaj w większym jeszcze stopniu - Mojżesz Maimonides w XII i Mojżesz Mendelssohn w XVIII w. Pierwszy wprowadził do judaizmu Arystotelesa, drugi - Platona; dzieło tego drugiego, zapoczątkowane w jego przełomowym „Fedonie", było prowadzone dalej przez jego następców, z których narazie ostatnim jest słynny platonista współczesny, profesor marburski Kohen. Słusznie więc wobec tych dwóch Mojżeszów czasów nowożytnych można mówić o dwóch „odrodzeniach" judaizmu - albo, co najedno wychodzi, o dwóch jego hellenizacjach. Ich wynikiem jest „neojudaizm" - zjawisko bardzo poważne i zasługujące na zaszczytne miejsce w dziejach nie tylko żydowskiej; ale i ogólnoludzkiej kultury (...).

Warszawa, w styczniu 1927 T. Zieliński

Toteż widzimy, jak w epoce zetknięcia się judaizmu z hellenizmem czynią się kroki ku usunięciu tej zanadto antropomorfistycznej koncepcji bóstwa.

Przygotowawczym krokiem w tym kierunku było usunięcie od powszechnego użytku osobistego imienia Boga, a więc Jehowy (czyli raczej Jahweh): pisano je w tekstach po dawnemu, ale wymawiać to „straszne czworoznaczne imię" było zakazane, wymawiano natomiast *Adonai*, to znaczy „Pan" (ściślej „Mój Pan"). Ten krok, który nazwałem przygotowawczym, nie był uczyniony celem zbliżenia obu światów, helleńskiego i judejskiego, był to raczej jeden z licznych przejawów tendencji „czynienia ogrodzenia około zakonu", którą Pirke Aboth przypisują — mężom „Wielkiego Synodu" (I 1) i o której jeszcze nieraz u nas będzie mowa. Było powiedziane w Zakonie „nie będziesz brał imienia Pana Boga swego nadaremno" (*Ex.* XX 7); ogrodzeniem około tego przepisu był zakaz używania tego imienia w ogóle. Ale skutkiem, chociaż i nieprzewidzianym tej uniwersalizacji imienia Twórcy było znaczne ułatwienie propagandy judaizmu: Jehowa byłby obcym żywiołem dla religijnej świadomości Hellenów, natomiast „Pana" (Boga) — po grecku „kyrios" — już i tak każdy z nich wyznawał. Co prawda ta uniwersalizacja miała jeszcze inny skutek, też nieprzewidziany i na razie wcale niepożądany: skoro owo „strzaszne czworoznaczne imię" miało taką siłę, wielka była pokusa używania go w gusłach dla karcenia złych duchów. Toteż spotykamy to imię dość często — w greckiej formie *Iaô* w napisanych po grecku zaklęciach w otoczeniu równie strasznych „abrajskich" imion. Było to też propagandą judaizmu; ale propagandą wątpliwej wartości, obliczoną na psychikę poziomych warstw ówczesnego społeczeństwa.

Tadeusz Zieliński. Hellenizm a Judaizm.
Wydawnictwo Adam Marszałek.
Toruń 2000. ISBN 83-7174-723-3.

II

JEHOWA

7 *Szma Israel, Adonai Elohenu, Adonai ech*
Bóg nasz, Pan jeden jest". Te słowa moj
rzane do dziś przez Żydów codziennie
zapewne pierwsze witały Hellena w obcowaniu j
izmu; zawierają w sobie główny, niektórzy mówią:
monoteizmu[15]. I zapewne, ów Hellen przede ws
hierofantę o ich znaczenie.

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Muszę jednak wyznać, że mi przy mojej pracy nad nim przyświecała jeszcze myśl inna.

Religia Jehowy[1] — przepraszam, że używam nadal tej formy, uświęconej przez wielowiekową tradycję europejskiej literatury, chociaż mam zupełne zaufanie do naszych uczonych hebraistów, uważających ją za nieprawidłową — religia więc Jehowy z chrześcijańskiego punktu widzenia jest jedyną prawdziwą religią starego świata; jako taka tworzy ona jedną chronologiczną całość z chrześcijaństwem, odnosząc się do niego, jak religia obietnicy do religii spełnienia. W przeciwieństwie do tych dwóch wszystkie inne są

---

[1] Jehowa „Jahwe jest imieniem Boga; słowo «Jehowa» nigdy nie istniało", mówi B. Duhm (*Israels Propheten* [1916] 6). — Przepraszam: ono istniało w całej średniowiecznej i nowoczesnej tradycji chrześcijaństwa. Ale to nie wszystko. Asyriolog F. Delitzsch (szczególnie w *Die grosse Täuschung* II [1921] 8) broni formy „Jaho" jako bardziej prawidłowej. Holtzmann (w wydaniu Miszny *Berakot* [1912] VII) poleca formę „Jeja", której używa konsekwentnie w swych dziełach. Heinemann znowu (*Monatsschrift für Geschichte and Wissenschaft des Judentums*) pisze „Jhv" (czemu nie „Jhvh"?). Czy wobec tej rozbieżności nie lepiej było nie przeskakiwać od razu od teorii do praktyki i nie wyrzekać się tysiącletniej tradycji? Przecież nie nazywamy np. Ezechiela „Jechezkelem" ani Jeremiasza „Jirmejahu"; skąd więc i na co tutaj ta przesadzona skrupulatność?

Przy tej sposobności oznaczam, że w transkrypcji hebrajskich słów będę dążył tylko do przybliżonej ścisłości, unikając wszelkich dziwolągów i w ogóle wszelkiej pedanterii (szczeg. co do *szwa*, przydechów, iloczasów, różnych liter dźwięku *s*-*z* itd.).

Tadeusz Zieliński. Hellenizm a Judaizm.
Wydawnictwo Adam Marszałek.
Toruń 2000. ISBN 83-7174-723-3.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jehowa ma 82 nowych świadków

Maria Bielicka
2010-07-18

gazeta Poznań

Ponad 5 tys. osób uczestniczyło w weekend w kolejnym Okręgowym Kongresie Świadków Jehowy na terenie poznańskich targów.
Przyjechali autobusami i samochodami z Jarocina, Krotoszyna, Wolsztyna, Śremu, Słupcy, Wrześni, Nowego Tomyśla, Chodzieży, Piły, Gniezna, Wałcza i Gorzowa.
Przyjechali, żeby się modlić, rozmawiać i słuchać wykładów m.in. o tym, jak przekonywać ludzi, że Bóg rzeczywiście istnieje. I jak rozmawiać z tymi, którzy atakują religię. Przede wszystkim jednak umacniali swoją wiarę i osobistą więź z Bogiem. Każdy uczestnik miał zresztą na identyfikatorze prócz imienia i nazwiska wypisane hasło tegorocznego kongresu „**Trwaj przy Jehowie**!".

Źródło: Gazeta Wyborcza Poznań

GŁOS WIELKOPOLSKI

Karolina Koziolek
2010-07-19

Świadkowie w Poznaniu

Wśród osób przyjmujących chrzest podczas kongresu była także rodzina Anusów z Baranowa. W ubiegłym roku chrzest przyjęli moi rodzice - mówi 23-letnia Anna Anus. Na tym kongresie do zgromadzenia dołączyłam także ja z babcią Wandą, która w tym roku ukończyła 73 lata - dodaje dziewczyna. Źródło: www.gloswielkopolski.pl

Trwaj przy JEHOWIE - Kongres w Poznaniu

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia.org.pl

PSALM 1:3

'I stanie się podobny do drzewa, którego listowie nie usycha'

TE STRONY POWSTAŁY z miłości do Jehowy Boga, Jego Słowa oraz Jego Mesjasza, Jezusa Chrystusa, który jest niebiańskim Królem z ramienia Jehowy.

Jesteśmy Świadkami Jehowy i głosicielami Jego Królestwa, ale to jest strona prywatna (choć wyrażane poglądy nie są prywatne). Jeśli chciałbyś dowiedzieć się więcej o Świadkach Jehowy i o naszych wierzeniach, zapraszamy do odwiedzenia oficjalnej strony *Towarzystwa Strażnica* po polsku: http://www.watchtower.org/p/. Zobacz oficjalne wydanie Przekładu Nowego Świata, dostępne też w wersji audio.

Codziennie czytaj Słowo Boże, Biblię i rozmyślaj nad jej treścią (Ps. 1:1-3).

W lipcu 2010 roku opublikowano po raz pierwszy w Internecie na stronie www.biblia.org.pl fragmenty odnowionego tekstu z Biblii Szymona Budnego -1572. W Księdze Rodzaju Budny przywrócił imię Boże - **Jehowa** w 165 miejscach. Natomiast w ewangelii Mateusza, **Jehowa** występuje 11 miejscach.

Źródło: www.biblia.org.pl

„Rzekł Jehowa panu memu, siądź poprawicy mojej"
— Mateusza 22:44 (Budny)

ODNOWIONE STARODRUKI Biblii w przekładzie Szymona Budnego. W XVI w. zbór Braci Polskich zlecił temu znawcy tekstów biblijnych dokonanie przekładu na język polski. Budny przystąpił do pracy około 1567 roku. Postanowił dokonać zupełnie nowego, oczyszczonego tłumaczenia z języków oryginalnych.

Tłumacz zajął się gruntowną analizą każdego wyrazu i każdej jego formy na skalę i z pasją dotąd w Polsce niespotykaną. Używał prostego języka, jakim posługiwali się wtedy Polacy, a gdy było to konieczne, tworzył nowe słowa. Postawił sobie za cel dostarczenie czytelnikowi wiernego i dokładnego przekładu Biblii.

Cała Biblia w przekładzie Budnego ukazała się w roku 1572. Dwa lata później Budny opublikował wersję poprawioną. Ten świetny, „oczyszczony" przekład Pism Greckich przewyższał dotychczasowe polskie tłumaczenia. W kilkunastu miejscach Budny przywrócił w tekście Ewangelii wg Mateusza imię Boże — Jehowa.

Fotokopie tych starodruków można obejrzeć na stronach Wielkopolskiej Biblioteki Cyfrowej (w formacie DjVu). Niestety, pochodzą one ze słabej jakości archiwalnych mikrofilmów wykonanych w Bibliotece Kórnickiej jeszcze w poprzednim wieku. W tej formie treść jest miejscami niemal nieczytelna. A tak wygląda nasz odnowiony tekst:

Sięgi rodzáiu Jesiusa Chriſta, ſyná Dawidowego, ſyná Awráhámowego. Awrahám ſpłodził Iſaháká, á Iſahák ſpłodził Jáhákowa, Jáhákow lepak ſpłodził

ABY WIĘC PRZYBLIŻYĆ TE ZAPOMNIANE DZIEŁA dokonaliśmy ponownego składu dwóch ksiąg biblijnych. Z zachowaniem oryginalnej pisowni został użyty specjalnie przygotowany krój czcionki, zbliżony do pierwodruku. Natomiast w bocznej kolumnie znajdziesz przystępną transkrypcję tekstu (podziękowania dla brata Andrzeja).

Máttth: 22

44 Rzekł Jehowa pánu memu, ſiądź poprawicy moiey, aż położę nieprzyiacioły twoie, podnożkiem nog twoich?

44 Rzekł Jehowa panu memu, siądź poprawicy mojej, aż położę nieprzyjacioły twoje, podnożkiem nog twoich?

Te unikalne wydawnictwa można pobrać z naszego serwisu w formacie PDF:
Ewangelia według Mateusza w przekładzie Szymona Budnego (1574 r.) — 440 kB
Pierwsza Mojżeszowa / Bereszyt w przekładzie Budnego (z roku 1572) — 670 kB

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

The Zohar

by

Rav Shimon bar Yochai

From The Book of Avraham

with

The Sulam Commentary

by

Rav Yehuda Ashlag

The First Ever Unabridged
English Translation with Commentary

Published by
The Kabbalah Centre International Inc.
Dean Rav S. P. Berg Shlita

ISBN: 1-57189-187-0

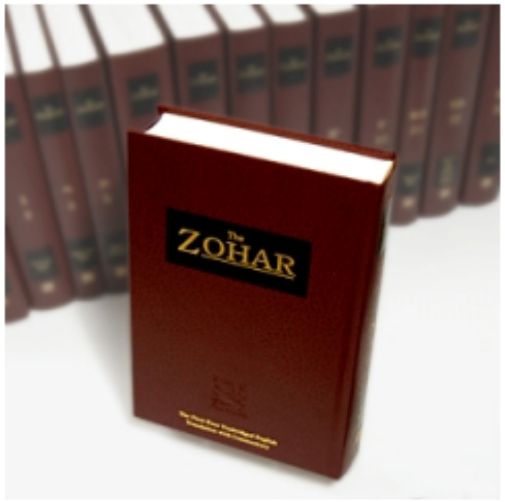

Copyright © 2003 Printed in USA

ZOHAR - IMIĘ BOŻE JHWH

Names of God

As a single ray of white sunlight contains the seven colors of the spectrum, the one Light of the Creator embodies many diverse spiritual forces. These different forces are called *Names of God.* Each Name denotes a specific attribute and spiritual power. The Hebrew letters that compose these Names are the interface by which these varied Forces act upon our physical world. The most common Name of God is the Tetragrammaton (the four letters, *Yud Hei Vav Hei* יהוה.) Because of the enormous power that the Tetragrammaton transmits, we do not utter it aloud. When speaking of the Tetragrammaton, we use the term *Hashem* which means, *The Name.*

Adonai, El, Elohim, Hashem, Shadai, Eheyeh, Tzevaot, Yud Hei Vav Hei

Jak pojedynczy promień białego światła słonecznego zawiera siedem kolorów widma, tak światło Stwórcy zawiera wiele różnych sił duchowych. Te różne siły nazywane są Imię Boże. Każda nazwa oznacza konkretny atrybut i duchową moc. Hebrajskie litery tych nazw są skomponowane w połączenie, w którym te działania różnych sił uwidaczniają się w naszym świecie fizycznym. Najczęstszym jest imię Boga w formie Tetragramu (cztery litery **Yud Hei Vav Hei**). Ze względu na ogromną siłę, którą niesie Tetragram, my nie wypowiemy go na głos. Mówiąc o tetragramie, używamy terminu Hashem co oznacza, Imię.

Zohar (hebr. זוהר, pełna nazwa ספר הזוהר Sefer ha-Zohar – „Księga blasku") - mistyczny komentarz do Tory, Pieśni nad Pieśniami i Księgi Rut, powstały w XIII wieku. Jest napisany po aramejsku i hebrajsku. Dzieło spisał prawdopodobnie

Mojżesz z Leonu, ale zawiera ono także fragmenty wcześniejszego pochodzenia. Środowiska ortodoksyjne przypisują autorstwo Zoharu Szymonowi bar Jochajowi, tanaicie z II w. n.e. Poza komentarzami do wspomnianych ksiąg zawiera rozważania, interpretacje halachy, traktaty o chiromancji i fragmenty filozoficzno-mistyczne. Do dnia dzisiejszego pozostaje podstawowym tekstem żydowskiej mistyki i średniowiecznej kabały. Poruszane są w nim zagadnienia natury Boga, powstania i kształtu świata, natury duszy, grzechu, odkupienia, dobra i zła oraz pokrewne.

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

1561
Biblia Leopolity
Pierwszy drukowany polski przekład całego Pisma Świętego, dokonany w 1561 roku, w Krakowie na zlecenie rodziny Szarffenbergów.

W Księdze Objawienia imię Bożego w skróconej formie **Alleluia**, „Wysławiajcie **Jah**" - występuje w rozdziale 19. czterokrotnie w głosie wielkiego tłumu oddającego chwałę Bogu siedzącemu na tronie i Barankowi.

„**Alleluja**": wychwalajmy Pana - Boga, który nas prowadzi - pochodzi z języka hebrajskiego i stanowi okrzyk, zachętę do wychwalania Boga - „**Hallelujah**". Czasownik halal znaczy: wysławiać, sławić. Pierwsza część tego słowa, czyli **Allelu** - to forma imperatywna, zachęcająca, którą należy przetłumaczyć: chwalmy, wysławiajmy. Z kolei końcowe - **ja (jah)** to skrót imienia Boga: **JAHWE**.

„Alleluja!" - wychwalajmy Boga. Katecheza liturgiczna wygłoszona 14 listopada 2004 r. w kościele pw. św. Antoniego w Kotuniu. www.kkbids.episkopat.pl

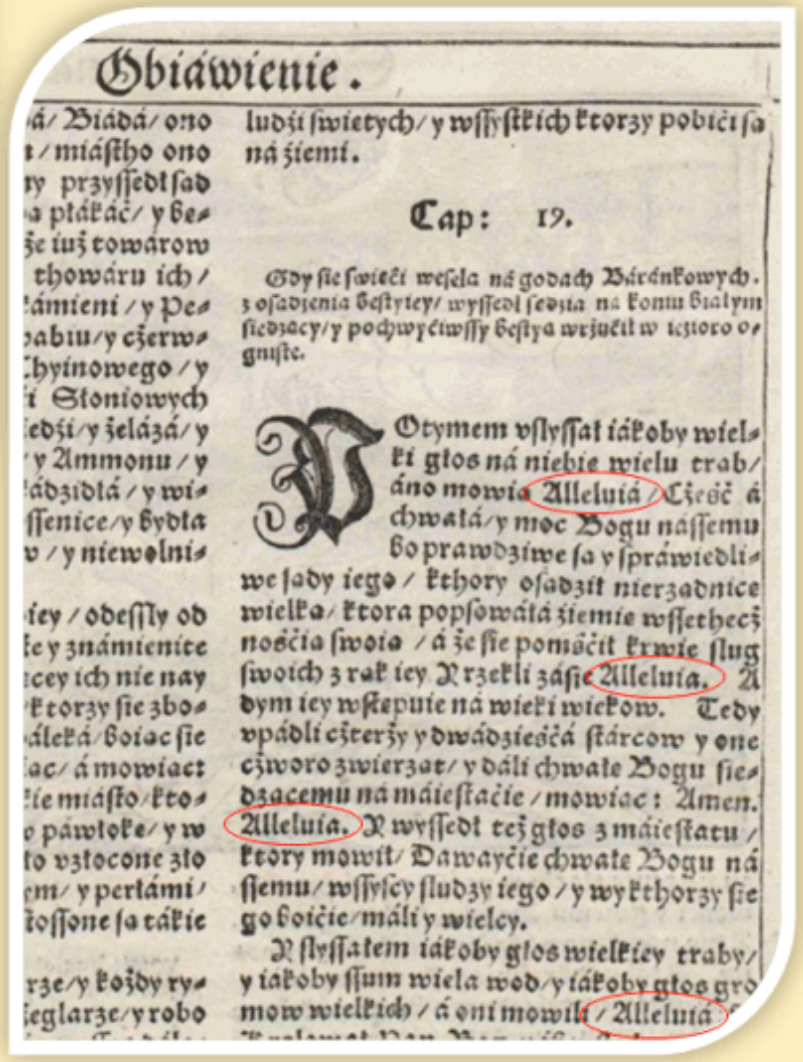

Gbiáwienie.

ludźi świetych/ y wſſyſtkich ktorzy pobiċi ſą
ná źiemi.

Cap: 19.

Gdy ſie ſwieċi weſela ná godach Báránkowych.
z oſadzenia beſtyey/ wyſſedł ſędźia na koniu białym
ſiedzący/ y pochwyċiwſſy beſtya wrzuċił w ogień
gnieſċe.

Potym vſłyſſałem iákoby wielki głos ná niebie wielu trabáno mowiąc Alleluiá/ Cześć á chwałá/ y moc Bogu náſſemu bo prawdźiwe ſą y ſpráwiedliwe ſądy iego/ ktory oſądźił nierządnicę wielką/ ktora popſowáłá źiemię wſſetheczności ſwoiey/ á że ſie pomśćił krwie ſług ſwoich z rąk iey Rzekli záś Alleluia. A dym iey wſtępuie ná wieki wiekow. Tedy vpádli cżterży y dwádźieśćá ſtárcow y one cżworo zwierząt/ y dáli chwałe Bogu ſiedzącemu ná máieſtáćie/ mowiąc: Amen. Alleluia. I wyſſedł też głos z máieſtatu/ ktory mowił/ Dawayćie chwałe Bogu ná ſſemu/ wſſyſcy ſłudzy iego/ y wy ktorzy ſie go boićie/ máli y wieley.

I ſłyſſałem iákoby głos wielkiey trąby/ y iákoby ſſum wiela wod/ y iákoby głos gromow wielkich/ á oni mowili/ Alleluiá

Biblia Leopolity 1561 - Alleluia - Wys³awiajcie JAH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jan Wierusz Kowalski

Historyk chrześcijaństwa, znany jest przede wszystkim jako autor tak cenionych prac, jak „Świat mnichów i zakonów", „Reformatorzy chrześcijaństwa", „Katolicyzm nowożytny XV - XX wieku". Kowalski używa imienia Bożego w formie **JAHWE**.

rywek politycznych; biskupi walczyli o rymat nad innymi diecezjami. Antiochia a priorytetu Aleksandrii, Rzym obawiał y i biskupów wschodnich, a wszyscy ra- ością patrzyli na nowo powstającą gwiaz- stolicy, Konstantynopol.

sza z własnym biskupem miał początko- arakter lokalny, ale wkrótce okazało się, tały znaczne osobistości polityczne, któ- i walka o własne interesy rozbiły chry- stianizm na dwa nienawidzące się kościoły: „ariański" i „katolicki".

O co tu właściwie chodziło? Nikt nie kwestionował, że Bóg jest jeden i że Chrystus jest Synem Bożym. Ale oba te twierdzenia można było rozmaicie rozumieć; na zasadnicze pytanie „kim jest Chrystus" nie było wówczas jednoznacznej odpowiedzi. A zatem i Wschód miał swego Chrystusa, i Zachód swojego; dla pierwszych był Synem Bożym, który stał się człowiekiem, dla drugich był samym, jedynym Bogiem absolutnym, który objawił się w Jezusie. Dla jednych Chrystus to Słowo, które stało się ciałem, dla drugich Jezus jest człowiekiem który został wchłonięty przez Boga.

Dodajmy jeszcze, że i samo pojęcie Boga nie było nawet w łonie chrześcijaństwa jednoznacznie zdefiniowane. Hellenizm, obok pomniejszych bogów, personifikujących rozmaite siły przyrody, wypracował pojęcie bezosobowego bóstwa, boskości, jakiegoś sacrum transcendentnego, niepoznawalnego i będącego całkowitym zaprzeczeniem tego co materialne, cielesne i związane z doczesnym losem człowieka. Czyż Chrystus miał być takim bóstwem, czy raczej tylko Synem, zrodzonym, ale bliższym człowiekowi?

Judaizm natomiast od wieków już głosił istnienie Boga Jahwy, samotnego w swym absolucie i zazdrosnego o swą boską władzę. Ale Jahwe jest Bogiem historii, jego dziełem jest nie tylko człowiek, ale również Izrael, lud Boży, wybrany spośród wszystkich. Jezus go nazywa swym Ojcem, do niego każe uczniom swoim zwracać się słowami: „Ojcze nasz". Jakie więc jest to synostwo Jezusa, zrodzonego z Marii, czy różni się od synostwa ludzi ochrzczonych i należących do nowego ludu Bożego?

Te pytania stawiali sobie już pierwsi pisarze chrześcijańscy: Hipolit, Orygenes i inni. Na początku IV wieku problem się jeszcze bardziej zaostrzył, chodziło bowiem o sens kultu Chrystusa. Dotąd na ogół modlono się do Boga Ojca za pośrednictwem Jezusa Chrystusa. Jezusa można było tylko wzywać („invocare", nie „adorare"), bo był żywy i duchowo obecny w Kościele. Ale modlić się do niego w oczach wielu uwłaczało monoteistycznemu pojęciu Boga.

Wszystkie te poglądy krzyżowały się w doktrynie ówczesnego chrześcijaństwa, dla którego pojęcie ustalonego formułą dogmatu było jeszcze obce. Wiarę formułowano słowami wziętymi z Pisma Świętego, a wszystko co pochodziło z innego źródła brzmiało podejrzanie i oddalało od Tradycji.

Ariusz był proboszczem Baucalis, jednej z najbiedniejszych dzielnic Aleksandrii. Jego parafia składała się z robotników, tragarzy, galerników, pracujących przy tym największym porcie cesarstwa rzymskiego, skąd codziennie dziesiątki statków naładowanych zbożem, marmurem i niewolnikami wypływały w kierunku Rzymu lub innych miast handlowych Galii czy Hiszpanii.

Ariusz urodził się w Egipcie, ukończył studia w Antiochii, był kapłanem wzorowym, uzdolnionym mówcą, a nawet poetą. Jego ascetyczna postawa budziła powszechny szacunek. Współczesne źródła opisują, jak chrześcijańskie matrony chętnie udawały

Krajowa Agencja Wydawnicza. Warszawa 1985. ISBN 83-03-00986-9

Jahwe - Jan Wierusz Kowalski. Wczesne Chrze¶cijañstwo I - X wiek

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Genesis

Kiedy **Jahwe** stworzył Ziemię i Niebiosa.
Niebo było nagie. Ziemia była bosa.
Niebo odział w błękit. Ziemie obuł w czerń.
By nigdy jej wieczności nie zranił czasu cień.

Niebo i Ziemie w Dniu Pierwszym stworzył Pan!
Lecz na tym świecie był nadal całkiem sam...

Kiedy **Jahwe** stworzył płomień oraz wodę,
Zawrzeć chcieli z sobą wiekuistą zgodę.
Ale Bóg oddzielił ogień od prawód.
By wszelki ziemski żywioł oddzielny żywot wiódł.
(...)
Niewdzięcznych ludzi w Dniu Szóstym stworzył Pan!
Lecz na tym świecie był nadal całkiem sam...
Jahwe chciał odetchnąć od wszelkiego dzieła.
I stąd się tradycja Szabatowa wzięła.
Dzień się Siódmy świeci po mitręgi dniach.
By szatański śmiech nie dźwięczał w zmęczonych ludzkich snach.

Święto Szabatu w Dniu Siódmym stworzył Pan!
Tańcem i śpiewem **Jehowy** chwalmy plan!

Justyna Steczkowska - polska piosenkarka wykonująca muzykę z pogranicza popu. Wydana w 2002 płyta „**Alkimja**" nawiązywała do kultury żydowskiej i zawierała utwory śpiewane po hebrajsku, aramejsku oraz w językach ladino i jidysz. W tekstach piosenek występuje imię Boże w formie **Jahwe**, **Jehowa**.

Wędrowni sztukmistrzowie

Bóg się w Niebie śmieje,
bo Mu świata dzieje,
ozdobią tysiącami barw,
wędrowni sztukmistrzowie,
klauni i grajkowie,
stroiciele min i harf.
(...)
Oto święta magia:
te gladi vos gladias
trea nomine sancto -
in „grimorium verum" - albrot
et abracadabra
et **Jehova** elico.*

* Zaklinam cię, duchu na żywego Boga; na świętego i wszechwładnego Boga, który z niczego stworzył niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co żyje; na Przenajświętszy Sakrament, na **Jehove**.

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Ks. Konstanty Damroth (1841-1895), pseudonim literacki Czesław Lubiński. Autor licznych wierszy, dzieł religijnych i historycznych. W 1876 roku wydaje „Dzieje Starego i Nowego Testamentu dla Szkół Katolickich". Imię Boże oddaje w formie **Jehowa**.

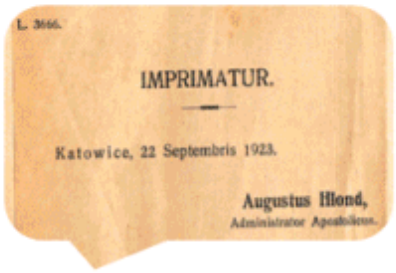

L. 3666.

IMPRIMATUR.

Katowice, 22 Septembris 1923.

Augustus Hlond,
Administrator Apostolicus.

— 49 —

...ej, która przybrała chłopczy... Mojżeszem tj. wyjętym z wody. ...ckich". Ps. 114, 6.

Ucieczka i powołanie Mojżesza.

Mojżesz ucieka z dworu królewskieg... ...a Faraonowa kazała Mojżesza ćwiczyć we wszys... ...ch umiejętnościach egipskich, a Pan Bóg udzielił mu m... ...rości i mocy. Przyszedłszy do lat, patrzał Mojżesz z sm... ...kiem na ucisk i niedolę braci swoich, i wolał z nimi nęd... podzielać, aniżeli dłużej używać wygód dworu królewsk...

...to dwór królewski i udał się pomiędz... Tu ujmował się za nimi gorąco i bro... ...ści Egipcjan. Gdy się król Fa... Mojżesza prześladowa... Tu pozosta...

do góry Horeb. Tam ukazał mu się Pan Bóg w płomieniach buchających ze środka krzaka cierniowego. Mojżesz widząc płomień ognisty, dziwił się, iż krzak nie spłonął w ogniu, i przybliżył się ku niemu. Ale wtem usłyszał głos wołający z krzaka: „Nie przystępuj bliżej i zdejm obuwie z nóg twoich, albowiem miejsce, na którem stoisz, ziemia święta jest. Jam jest Bóg ojców twoich!" Na te słowa zakrył Mojżesz oblicze swe, bo nie śmiał spojrzeć ku Panu, który rzekł: „Widziałem utrapienie ludu mego w Egipcie i słyszałem krzyk jego. Przeto postanowiłem go wyzwolić z rąk Egipcjan i wprowadzić do ziemi chananejskiej, która opływa mlekiem i miodem. Ciebie zaś poślę, abyś Faraonowi oznajmił wolę moją". Ale Mojżesz nie ufając sobie, odpowiedział: „Kim ja jestem, abym poszedł do Faraona i oswobodził lud izraelski? A jak mię zapytają o imię Twoje, cóż im odpowiem?" Rzekł na to Bóg: „Ja będę z tobą; a ty powiesz synom Izraelowym: Bóg Jehowa tj. ten, co jest, posłał mnie do was".

3. Mojżesz się wymawia. Wymawiał się jeszcze Mojżesz, mówiąc: „Ale cóż im powiem, gdy mi rzekną: „Pan ci się nie ukazał?" Odpowiedział mu Bóg: „Rzuć laskę, którą w ręku trzymasz, na ziemię". Mojżesz rzucił ją na ziemię i natychmiast zamieniła się w węż... tak że Mojżesz od strachu uciekał. Rzekł mu Pan dal... „Wyciągnij rękę i pochwyć węża". Uczynił Mojżesz. Pan rozkazał, i natychmiast zamienił się wąż w ... Rzekł tedy Pan: „Te znaki uczynisz przed oczami ... tów, i po tem poznają, żem ci się ukazał". Pełe... wymawiał się Mojżesz jeszcze dalej, mówiąc... nie, nie jestem wymowny i mam ciężki języ... Pan: „Któż uczynił usta człowiecze, alb... mego i głuchego, ślepego i widzące... tedy, a ja będę w ustach two... mówić". Ale Mojżesz ra... „Panie, proszę ci...

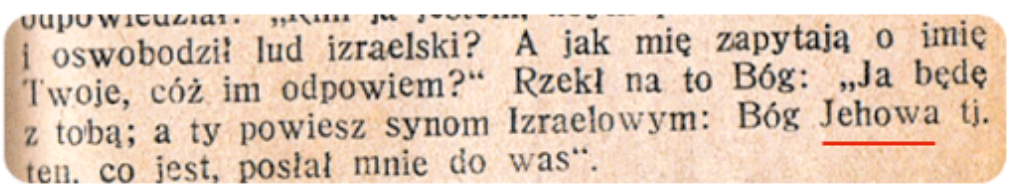

i oswobodził lud izraelski? A jak mię zapytają o imię Twoje, cóż im odpowiem?" Rzekł na to Bóg: „Ja będę z tobą; a ty powiesz synom Izraelowym: Bóg Jehowa tj. ten, co jest, posłał mnie do was".

KS. KONSTANTY DAMROTH.

DZIEJE BIBLIJNE
STAREGO I NOWEGO TESTAMENTU
DLA SZKÓŁ KATOLICKICH

PRZEROBIŁ I UZUPEŁNIŁ
KS. DR. BROMBOSZCZ.

Wydanie czwarte.

MIKOŁÓW, WOJ. ŚLĄSKIE
NAKŁADEM I DRUKIEM SPÓŁKI WYDAWNICZEJ X. MIAŁKI

Dzieje Biblijne – 1923, redakcja Ks. Bromboszcz, wydanie IV. Mikołów, Woj. Śląskie.

Dzieje Biblijne Dla Szkó³ Katolickich - rok wydania 1923, Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jacek Kaczmarski (ur. 22 marca 1957 r. w Warszawie, zm. 10 kwietnia 2004 r. w Gdańsku) – polski poeta, prozaik, piosenkarz, twórca tekstów piosenek. Znany głównie dzięki piosenkom o tematyce historycznej i społeczno-politycznej. W tekście występuje imię Boże w formie **Jehowa**.

Ballada o spalonej synagodze

Żydzi, Żydzi wstawajcie, płonie synagoga!
Cała Wschodnia Ściana porosła już żarem!
Powietrze drży, skacze po suchych belkach ogień!
Wstawajcie, chrońcie święte księgi wiary!

Gromadzą się wierni w krąg płonącego gmachu
Biegają iskry po pejsach, tlą się długie brody
W oczach blask pożaru, rozpaczy i strachu
Gdzie będą teraz wznosić swoje próżne modły?!

Płonie synagoga! Trzask i krzyk gardłowy!
Belki w żar się sypią, iskry w górę lecą!
Tam w środku Żyd został! Jeszcze widać ręce!
Już czarne! O, **Jehowo**, za co? O, **Jehowo**!?

Noc zapadła stoją wszyscy wielkim kołem
Chmury nisko, w ciemnościach gwiazda się dopala.
Patrzą na swe chałaty porosłe popiołem,
Rząd rąk i twarzy w mrok się powoli oddala...

Stali tak do rana, deszcz spadł, ciągle stali
Aż popiół się zmieszał ze szlamem.
- Jeden Żyd się spalił! Jeden Żyd się spalił!
Śpiewał w knajpie nad wódką włóczęga pijany.

Kaczmarski - Ballada o spalonej synagodze - Jehowa

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Samuel Acuña Avalos, jeden z 33 ocalonych chilijskich górników dziękuje Jehowie, swojemu Bogu.

Kopalna miedzi i złota San Jose w Chile. Górnicy byli uwięzieni na głębokości ponad600 metrów od 5 sierpnia 2010 roku. Z rumowiska wydobyto 33 mężczyzn, którzy w zasypanej części kopalni spędzili 69 dni. W ten sposób zakończyła się bezprecedensowa akcja ratunkowa - nigdy wcześniej w historii górnictwa nie zdarzyło się, by ktokolwiek tak długo pozostawał przy życiu uwięziony podziemią w efekcie katastrofy i na końcu został uratowany. Uratowanych górników witały rodziny i prezydent Chile Sebastian Pinera. Uratowanie górników kosztowało od 10 do 20 milionów dolarów. Jeden z 33 ocalonych chilijskich górników Samuel Acuña Avalos - ojciec trójki dzieci, pracował w kopalni zaledwie pięć miesięcy - Dziękuje **Jehowie**, swojemu Bogu że żyje.

Źródło http://paradiseblog.net/2010/08/25/trapped-chilean-miner-grateful-to-jehovah/

Samuel Avalos, uratowany górnik - Dziêkuje Jehowie swojemu Bogu.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Synagoga Tempel w Krakowie - Polska

Synagoga została zbudowana w latach 1860-1862 według projektu Ignacego Hercoka, z inicjatywy Stowarzyszenia Izraelitów Postępowych i Towarzystwa Religijno-Cywilizacyjnego. Znajduje się na Kazimierzu w Krakowie, przy ulicy Miodowej 24. Do synagogi uczęszczali wyłącznie Żydzi reformowani, którzy skłaniali się ku asymilacji kulturowej i społecznej z narodem polskim. Obecnie jest jedną z dwóch czynnych synagog w mieście. Imię Boże występuje w formie hebrajskiego Tetragramu (**JHWH**).

W III wieku po Chr. rabbi Ya'aqov ben Aha nauczał: *Imię Boże zapisane jest jako Yod-He (JHwh), ale powinno być czytane jako Alef-Dalet ('ADonay).* Z kolei rabbi Nahman ben Yishaq († 356) twierdził: *Ten świat różni się od świata przyszłego, bo na tym świecie Imię Boże zapisane jest Yod-He, ale czytane jest jako Alef-Dalet. W świecie przyszłym będzie czytane tak samo jak jest pisane.*

Synagoga Tempel w Krakowie - JHVH

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

FRANCJA – PARYŻ (Concorde)
Kościół Notre-Dame-de-l'Assomption (Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny) - klasycystyczny kościół przekazany w roku 1844 Polakom i Polskiej Misji. W trójkącie, symbolu Trójcy Świętej, widnieje napis hebrajski **JHVH** (**Jehowa, Jahwe**).

474 z 692

Pary¿ - Ko¶ció³ - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

SZWAJCARIA - Imię Boże w alpejskiej dolinie Engadyna

Na fasadzie domu we wsi **Madulain** znajduje się następująca inskrypcja: „Psal 127. Jeżeli **Jehowa** domu nie buduje, próżno mozolą się nad nim jego budowniczowie. Lucius Rumedius. Rok 1654".

Poniżej zdjęcie domu we wsi **Bever**. Napis głosi: „Rok 1715. **Jehowa** jest początkiem i **Jehowa** jest końcem. Wszystko z Bogiem i nic bez Niego". W tekście dwukrotnie występuje osobiste imię Boga.

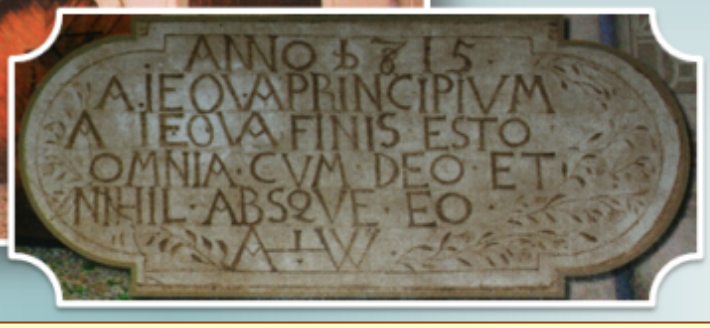

Źródło: Strażnica - 15 stycznia 2011

Szwajcaria - Imiê Bog¿e w alpejskiej dolinie Engadyna - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże Jehova na skwerze w Gdyni

Gdynia (kasz. Gdiniô, niem. Gdingen) - miasto na prawach powiatu położone w północnej Polsce, nad Zatoką Gdańską, wchodzące w skład Trójmiasta (wraz z Gdańskiem i Sopotem).

Skwer Plymouth - położony jest u zbiegu ulicy Świętojańskiej i Alei Piłsudskiego, naprzeciwko gmachu Urzędu Miasta. Swoją nazwę zawdzięcza jednemu z siostrzanych miast - brytyjskiemu Plymouth. W centralnym miejscu parku stoi obelisk a na nim znajduje się godło miasta zaprzyjaźnionego z Gdynią i napis po łacinie z Księgi Przysłów 18,10: *„Imię Jehowy jest potężną wieżą”.*

Imiê Bo¿e Jehova na skwerze w Gdyni

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

W Pięcioksięgu bowiem Bóg występuje pod dwoma nazwami. Niektóre teksty nadają mu imię Jahwe, inne zaś Elohim, są też fragmenty, w których te dwa imiona połączono i wówczas Bóg ma na imię Jahwe-Elohim. Podejmowano różne, nieraz nader wyszukane próby wyjaśnienia, dlaczego autor znający obydwa imiona posługiwał się raz jednym, raz drugim; czyniono to, aby dowieść, że w tekstach nie ma żadnych sprzeczności. Tymczasem próby te nie doprowadziły do wyjaśnienia, z jakiego powodu autor stosował różne imiona Boga. Teksty bowiem zawierają także w tym względzie liczne sprzeczności. W Księdze Wyjścia

42

(6, 2—3) spotykamy twierdzenie: „Ja jestem Jahwe. Ja ukazałem się Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi jako wszechmocny Bóg, ale mojego imienia — Jahwe — nie oznajmiłem im". Tymczasem w Księdze Rodzaju spotyka się liczne fragmenty stwierdzające, że patriarchowie znali Boga pod imieniem Jahwe. Imię to znali Abraham (Rdz 15, 2, 8), Sara (Rdz 16, 2) oraz Laban (Rdz 24, 31). Imieniem tym posługiwał się boski wysłannik w rozmowie z Abrahamem (Rdz 18, 14) i Lotem (Rdz 19, 13). Jeden z fragmentów tej księgi opisuje objawienie się Jahwe Abrahamowi. Podczas tego objawienia Bóg mówi do Abrahama: „Ja jestem Jahwe, który cię wyprowadził z Ur chaldejskiego" (Rdz 15, 7). Także do Jakuba w objawieniu Bóg powiedział: „Ja jestem Jahwe, Bóg Abrahama i Bóg Izaaka" (Rdz 28, 13). W Księdze Rodzaju są także fragmenty wskazujące, że boskie imię Jahwe znano już w czasach bardzo odległych, na długo przed wystąpieniem patriarchów, imię to znała już Ewa, która posłużyła się nim, gdy została matką swego pierworodnego syna Kaina (Rdz 4, 1). Inny tekst (Rdz 4, 26) wspomina, że imienia Jahwe zaczęto wzywać za dni Seta, syna Adama. Takich błędów nie popełniłby zapewne autor, gdyby sam pisał całe dzieło.

(Wyjśc. 3, 1-15).

W tej opowieści, będącej późniejszym opracowaniem dawnej tradycji przekazującej zdarzenie historyczne z zamierzchłych czasów przewija się przekonanie, że Mojżesz nadał Bogu Abrahama, Izaaka i Jakuba imię Jahwe, które wywodzi się od protosemickiego rdzenia *hawa*, od którego pochodzą czasownik „wiać" (wiatr) oraz rzeczownik „burza", a zatem nazwa ta niejako wskazywałaby, że bóg ten był „bogiem wiatru i burzy". Albo też imię to wywodzi się od podobnego rdzenia w znaczeniu „być, istnieć" i wtedy wyjaśnia się je, że był to „bóg istniejący lub sprawiający istnienie" czyli Stwórca. Tego boga Mojżesz utożsamił z Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba. Przedstawił go też po raz pierwszy pod tym nowym imieniem synom Izraela. Toteż nie ma dziś wątpliwości, że to właśnie Mojżesz zapoznał ich z kultem Jahwe i nauczył ich czcić tego boga. Jego imię uznano później za tak święte, że nawet zakazano jego wymawiania, zastępując je określeniem *Adonaj* „Pan", choć nadal zapisuje się je tymi samymi czterema spółgłoskami *JHWH*. Zwyczaj ten utrzymał się w judaizmie do naszych czasów, a połączenie samogłosek z wyrazu *Adonaj* ze spółgłoskami imienia Jahwe *JHWH* spowodowało jego błędną wymowę Jehowa, powstałą z niewłaściwego odczytania, wynikającego z niezrozumienia tekstu biblijnego i nieznajomości tradycji żydowskiej i języka hebrajskiego.

28

Witold Tyloch (ur. 16 marca 1927, zm. 23 sierpnia 1990) - polski religioznawca, badacz judaizmu, biblista i qumranolog. Profesor Uniwersytetu Warszawskiego.
Tyloch używał imienia Bożego w formie Jahwe.
Książki: *Witold Tyloch. Dzieje Ksiąg Starego Testamentu. Wydawnictwo „Książka i Wiedza". Warszawa 1981, 1994.*
Witold Tyloch. Judaizm. Krajowa Agencja Wydawnicza. Warszawa 1987.

Witold Tyloch - imiê Bo¿e w formie Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Kościół zakonny jezuitów w München

NIEMCY - Kościół św. Michała w Monachium (niem. Jesuitenkirche St. Michael) zbudowano w latach 1583-1597. Położony jest na monachijskim Starym Mieście przy Neuhauser Str. 6. W 1583 książę Wilhelm V Pobożny położył kamień węgielny pod budowę kościoła - pierwszej, dużej świątyni wznoszonej przez jezuitów w północnej Europie. Wnętrze kościoła przedstawia triumf katolicyzmu jako prawdziwego chrześcijaństwa podczas kontrreformacji. Temu założeniu jest podporządkowany cały wystrój świątyni. Na jednym z bocznych ołtarzy znajduje się obraz „Zwiastowanie Najświętszej Marii Panny", a powyżej imię Boże w formie hebrajskiego tetragramu JHWH (Jehowa, Jahwe).

Ołtarz boczny - Zwiastowanie Najświętszej Marii Panny (Peter Candid, 1587).

478 z 692

Ko¶ció³ ¶w. Micha³a w Monachium - JHWH

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Polska - Muzeum Zamkowe w Malborku

Płyta nagrobna z hebrajskim tetragramem JHWH (Jehowa, Jahwe) - XVIII wiek.

1. Płyta nagrobna pochodzi z Gdańska, na co wskazuje napis w prawym górnym rogu płyty AUS DANZIG / 1910. Pierwotna lokalizacja nieustalona. W 1910 roku sprowadzona do Malborka przez Conrada Steinbrechta. W 1911 roku osadzona w posadzce kaplicy św. Wawrzyńca po stronie wschodniej. Po II wojnie światowej w międzymurzu zachodnim Zamku Wysokiego. Od 1993 roku na tarasie wschodnim Zamku Wysokiego.
2. Osoba zmarłego o monogramie IGK nieustalona.
3. Wapień; płaski relief. 180 x 120 x 12 cm. Stan zachowania dobry. W 1993 roku uzupełniono drobne ubytki na powierzchni kamienia.
4. Płyta prostokątna. W centrum owalny medalion, kolista tarcza z cyrklem i kątownicą. Powyżej hełm z labrami, jako klejnot ręka podtrzymująca Oko Opatrzności z hebrajskim napisem IAHWE. Pod tarczą monogram IGK. W górnej części dwuwersowy napis. Na dole numer.
5. Inskrypcja w kapitale późnobarokowej:
SIHE . GOTT. IN. EWIGKEIT. | IST DIE VOLLKOMMENHEIT | I.G.K | N(UMER)o 61
6. Warsztat nieustalony, zapewne gdański.
7. Ikonografia: fotografia w zbiorach Muzeum, sygn. MZM/DH/881. Nr inw. MZM/PN/16.

Artur Dobry. „Płyty i pomniki nagrobne w zbiorach Muzeum Zamkowego w Malborku. Katalog". Malbork 2005, str. 37.

Malbork - p³yta nagrobna JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Steven Runciman

Sir Steven Runciman (1903—2000), angielski historyk bizantynista, absolwent Trinity College w Cambridge, pracował w służbie dyplomatycznej w Sofii, Kairze i Grecji, wykładał na uniwersytecie w Stambule. Zrezygnował jednak z pracy dydaktycznej, potem także dyplomatycznej na rzecz pisania. *Dzieje wypraw krzyżowych*, *Manicheizm średniowieczny*, *Upadek Konstantynopola 1453*, *Nieszpory sycylijskie* czy *Schizma wschodnia* to tylko część jego imponującego dorobku, który wszedł do kanonu lektur naukowców, pisarzy i wszystkich miłośników historii.

„ZABIJCIE wszystkich. Bóg rozpozna tych, którzy do Niego należą".

Pod wpływem tych słów, które pewnego letniego dnia 1209 roku miał wypowiedzieć legat papieski Arnaud Amaury, 300 tysięcy krzyżowców z katolickimi prałatami na czele dokonało rzezi mieszkańców miasta Béziers. Zamordowano tam co najmniej 20 tysięcy mężczyzn, kobiet i dzieci. Był to dopiero początek krucjaty antyalbigeńskiej (wymierzonej w heretyków, głównie katarów i waldensów), do której wezwał papież Innocenty III.

Steven Runciman imię Boże oddaje w formie JAHWE.

przyjął Kościół ortodoksyjny, wyznawała ją wyłącznie wielka organizacja gnostyków.

Organizacji tej dał początek Marcjon. Inni wielcy przywódcy gnostyccy byli przede wszystkim filozofami, zakładającymi efemeryczne szkoły myśli religijnej. Marcjon był jednak przywódcą religijnym i nie założył szkoły, tylko pewnego rodzaju Kościół, który przetrwał kilka stuleci i był głównym nośnikiem myśli gnostyckiej. Marcjon w swej doktrynie był mniej ambitny niż inni gnostycy. Choć głosił nauki w połowie II wieku po Chrystusie, kiedy spekulacje gnostyckie osiągnęły apogeum, nie zajmował się bynajmniej wyodrębnianiem rodzin eonów. Dla niego wszechświat był prosty. Twierdził, iż istnieje świat widzialny, w którym żyjemy, okrutny świat, gdzie obowiązuje zasada zapłaty za popełnione czyny; są też niebiosa — królestwo Boga-Stwórcy, Demiurga, surowego Jahwe ze Starego Testamentu. Jest także, umieszczony jakby w innym wymiarze, Bóg prawdziwy, Łagodny Obcy, miłosierny i litościwy. Ten, który istniał zawsze, lecz swoje istnienie ujawnił człowiekowi jedynie raz, zsyłając światu swego Ducha, Jezusa Chrystusa — by mrocznym naukom Jahwe przeciwstawić Ewangelię miłości. Marcjona uderzały różnice między przesłaniami Starego i Nowego Testamentu. Nie uważał bynajmniej Nowego Testamentu za dopełnienie Starego: przecież nawet ów Mesjasz, którego nadejście przepowiadał Stary Testament, ów wojownik-mściciel, nie mógł mieć nic wspólnego z Jezusem. A zatem — wnioskował Marcjon — nauki obu Testamentów są całkowicie przeciwstawne: tę przeciwstawność uczynił podstawą swojej wiary[11].

Marcjon był więc zdecydowanym dualistą. Jednak ów dualizm nie był zwyczajny, nie przeciwstawiał bowiem zła dobru, ale sprawiedliwość — litości, okrucieństwo — miłości; w praktyce jednak różnica była nieznaczna. Stworzony świat niekoniecznie jest zły — lecz po prostu sprawiedliwy; niemniej należy go odrzucić, jeśli pragnie się dostać na łono

[11] Tertulian, *Adversus Marcionem*, IV, 16; *Philosophumena*, X, 19. PG XVI, 3, 3435.

20

Steven Runciman - imiê Bo¿e oddaje w formie JAHWE

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

NIEMCY - ANDECHS
Kościół przyklasztorny św. Mikołaja i św. Elżbiety w górnej Bawarii. Wzniesiony przez księcia Ernesta I w 1423 roku. Sufit nad emporą organową zdobi fresk autorstwa Johanna Baptisty Zimmermanna (1680-1758), przedstawiający niebiański koncert dziewięciu chórów anielskich. Obecność Boga przedstawia hebrajski Tetragram JHWH - wokalizacja wskazuje na formę Jehowa.

Częstym motywem religijnym w kościołach jest Tetragram, umieszczony wewnątrz trójkąta. Ma on symbolizować Trójcę Świętą. Czasami ów tetragram zastępowano tzw. Okiem Bożym. Pomysłodawcą był Peter Alfonsi (1062 - 1110), hiszpański Żyd nawrócony na chrześcijaństwo (ochrzczony w 1106 roku, w wieku czterdziestu czterech lat). Napisał dzieło: *Dialogus Petri cognomento Alphonsi, ex Judaeo christiani et Moysi Judaei*. Twierdził, że aluzję do Boga jako Trójcy Osób można zauważyć w imieniu Boga, Tetragramie - JHWH. Trójce Świętą objawiają cztery hebrajskie spółgłoski, ułożone w trzy pary (jod-het; het-vav; vav-het), będące imionami trzech Osób Boskich, czyli Ojca, Syna i Ducha Świętego. Trzy imiona tworzą diagram (figura), który w średniowiecznych rękopisach, zawierających dzieło Piotra Alfonsiego, przybiera zwykle formę zbliżoną do trójkąta równoramiennego z trzema okręgami na rogach, z wpisanymi w nie trzema parami spółgłosek.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

SYFSE JESZENIM

CZYLI

MODŁY

STAROŻYTNE IZRAELITÓW

na cały rok

TEKST HEBREJSKI Z NOWYM PRZEKŁADEM POLSKIM

Z KOMENTARZEM

Moreh Derech

CZYLI WYKŁADEM I OBJAŚNIENIEM ZNACZENIA HISTORYCZNEGO I SPOŁECZNEGO TYCH MODLITW I OBRZĄDKÓW RELIGIJNYCH, DO KTÓRYCH SIĘ ODNOSZĄ,

PRZEZ

Daniela Neufelda

Tłómacza Pięcioksięgu Mojżesza.

Albowiem dom mój nazywany będzie domem modlitwy dla wszystkich ludów. (*Jeozjasz 56, 7*).

WARSZAWA.

NAKŁADEM TŁÓMACZA.

1865.

28 NABOŻEŃSTWO PORANNE.

Wiekuisty na wysokości. Świadectwa Twoje stale się sprawdzają, domowi Twojemu świętość przystoi, Wiekuisty na długie dni.

(W dniach powszednich modlitwa ta następuje bezpośrednio po Mizmor leosdah).

Jehi chewod. (*) Cześć Wiekuistemu przez wszystkie wieki, Wiekuisty cieszy się swemi dziełami. Imię Wiekuistego niechaj będzie pochwaloném teraz i na wieki. Od wschodu słońca do zachodu jego, wsławioném jest imię Wiekuistego. Wznioślejszy nad wszystkie ludy Wiekuisty, cześć Jego na niebie. Wiekuisty, imię Twoje trwa wiecznie, Wiekuisty, wspomnienie o Tobie przez wszystkie pokolenia. Wiekuisty na niebie ustalił tron Swój, a władza Jego na wszechświat się rozciąga. Cieszy się niebo i raduje się ziemia i głoszą między ludami: „Wiekuisty panuje! Wiekuisty jest Królem, Wiekuisty królował, Wiekuisty królować będzie na wieki wieków!“ Wiekuisty jest Królem wiecznym, ludy bezbożne nikną z Jego ziemi. Wiekuisty zniszczył zamiary ludów, zniweczył zamysły narodów. Wiele jest pomysłów w sercu człowieka, ale zamiary Wiekuistego tylko się ostaną. Zamiary Wiekuistego wiecznie trwałe, zamysły serca Jego przez wszystkie pokolenia. Bo On rzekł i stało się, rozkazał i utrwaliło się. Bo Wiekuisty wybrał sobie Syon, upodobał je Sobie na siedzibę. Bo Bóg wybrał sobie Jakóba, Izraela na własność Swoją. Bo Wiekuisty nie odepchnie Swego ludu, dziedzictwa Swego nie opuści. On jest litościwym, odpuści grzechy i nie zgładzi (grzeszników) i wielce powściąga gniew Swój i nie rozbudza całéj Swéj zapalczywości. Wiekuisty, wybaw! Królu, wysłuchaj nas, dnia kiedy wołamy.

Aszre. (*) Szczęśliwi przebywający w domu Twoim, którzy wiecznie Cię uwielbiają. — Selah. — Szczęśliwy lud, który tak się ma, szczęśliwy lud, którego Bogiem Wiekuisty.

כח תפלת שחרית

בְּמָרוֹם יְהוָה : עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים :

בחול מתחילין מאן אשר מושר להודה .

יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם : מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה : רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה וְזִכְרְךָ לְדֹר־ וָדֹר : יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה : יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ : יְהוָה מָלָךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ : יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : רִבּוֹת מַחְשָׁבוֹת בְּלֶב־ אִישׁ וַעֲצַת יְהוָה הִיא תָקוּם : עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר : כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד : כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ : כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ : כִּי ׀ לֹא־ יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב : וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־ קָרְאֵנוּ :

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה : אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְּהוָה אֱלֹהָיו :

תהלה

Daniel Neufeld (ur. 1814 w Praszce, zm. 15 października 1874 w Warszawie) – polski pisarz, publicysta, pedagog i tłumacz żydowskiego pochodzenia. Zwolennik nurtu asymilatorskiego przy zachowaniu żydowskiej tradycji wyznaniowej. Przetłumaczył na język polski m.in. *Modły Starożytnych Izraelitów*. Hebrajski Tetragram (JHWH) oddaje jako Wiekuisty. Używał również skróconej formy imienia Bożego - Jah.

126 NABOŻEŃSTWO PORAŃNE NA SOBOTĘ I ŚWIĘTA.

rzynającym przestwory, imię Jego Jah i radujcie się przed Nim, imię Jego wyższe nad wszelkie błogosławieństwo i pochwały. Niech będzie pochwaloném imię wspaniałości Jego panowania wiecznie i zawsze. Niechaj będzie pochwaloném imię Wiekuistego od dziś i przez wszystkie wieki.

W formie oryginalnej Uniwersytet Kalifomijski
W formie cyfrowej 22 Sie 2007 Google Książki

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

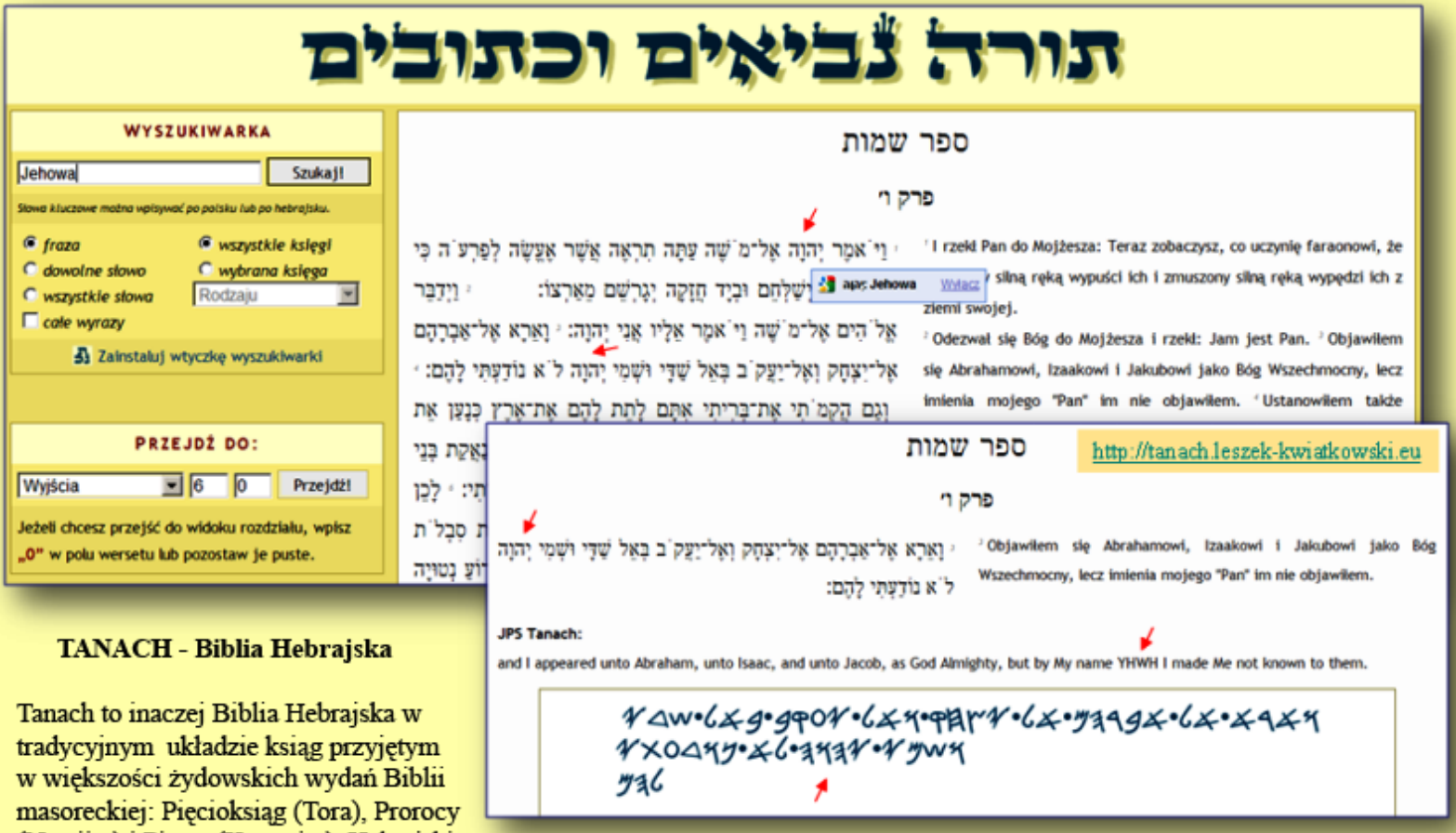

TANACH - Biblia Hebrajska

Tanach to inaczej Biblia Hebrajska w tradycyjnym układzie ksiąg przyjętym w większości żydowskich wydań Biblii masoreckiej: Pięcioksiąg (Tora), Prorocy (Newiim) i Pisma (Ketuwim). Hebrajski tytuł „Tanach" jest skrótowcem utworzonym z pierwszych liter tych słów. W tłumaczeniu Internetowym imię Boże występuje w formie: Jehowa, YHWH, Pan.

Żydowskie prawo zabrania wypowiadania Imienia Boga, dlatego używa się terminu zastępczego dla właściwego Imienia. Zakaz ten wywodzi się z nakazu odczuwania bojaźni przed Bogiem – jak jest napisane w Bamidbar 6:13: „HaSzem, swego Boga masz się bać". Tora mówi nam, że strach przed Bogiem łączy się ze strachem przed Jego Imieniem, tak jak jest napisane w Bamidbar 28:58: „w bojaźni przed tym wielkim i chwalebnym Imieniem HaSzem, twego Boga". Zakaz ten przypomina zakaz zwracania się do rodziców po imieniu. Szczególnie odnosi się to do czteroliterowego Imienia Boga – Tetragramatonu, który uważa się za „osobiste" Imię Boga.

www.pardes.pl/old/podstawy_judaizmu/alfabet2.htm

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Władysław Pałubicki

Kobieta w mądrościach biblijnych

Władysław Pałubicki
Kobieta w mądrościach biblijnych
Wydawnictwo VIKTORIA
Gdynia 1991

Prof. Władysław Pałubicki w niniejszej książce przytacza teksty z „Biblii Tysiąclecia", wyd. I. Imię Boże występuje w formie JAHWE.

VI. Szacunek dla kobiety – matki; wdowy i sieroty.

Fundamentalne przykazanie

כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן
יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃

„Czcij ojca swego i matkę twoją, abyś długo żył na ziemi, którą twój Bóg, Jahwe, da tobie"

(Wyjść 20,12)

*

כַּבֵּד אֶת־
אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן | יַאֲרִיכֻן
יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ׃ ס לֹא תִרְצָח׃

„Będziesz czcił swego ojca i swoją matkę, jak ci nakazał twój Bóg, Jahwe, abyś długo żył i aby ci się dobrze powodziło na ziemi, którą ci daje twój Bóg, Jahwe"

(Powt Pr 5,16)

*

אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

„Każdy z Was będzie szanował matkę i ojca i będzie zachowywał moje szabaty. Ja jestem Jahwe, Bóg wasz"

(Kapł 19,3)

105

Kobieta w M±dro¶ciach Biblijnych - JAHWE

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

NIEMCY - **Würzburg** - Kościół św. Michała

Współczesny wystrój kościoła nawiązuje do motywów ostatniej księgi Biblii, Apokalipsy. Postacie apostołów i świętych wykonano z białego alabastru według projektu rzeźbiarza i malarza Heinricha Gerharda Bückera. Imię Boże występuje w postaci hebrajskiego Tetragramu - **JHWH** (**Jahwe**).

Wurzburg - Niemcy - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

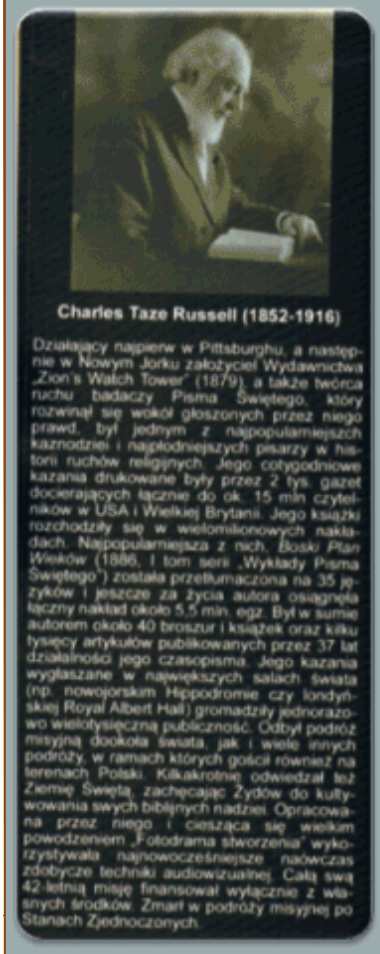

Charles Taze Russell (1852-1916)

Działający najpierw w Pittsburghu, a następnie w Nowym Jorku założyciel Wydawnictwa „Zion's Watch Tower" (1879), a także twórca ruchu badaczy Pisma Świętego, który rozwinął się wokół głoszonych przez niego prawd, był jednym z najpopularniejszych kaznodziei i najpłodniejszych pisarzy w historii ruchów religijnych. Jego cotygodniowe kazania drukowane były przez 2 tys. gazet docierających łącznie do ok. 15 mln czytelników w USA i Wielkiej Brytanii. Jego książki rozchodziły się w wielomilionowych nakładach. Najpopularniejsza z nich, *Boski Plan Wieków* (1886, I tom serii „Wykłady Pisma Świętego") została przetłumaczona na 35 języków i jeszcze za życia autora osiągnęła łączny nakład około 5,5 mln egz. Był w sumie autorem około 40 broszur i książek oraz kilku tysięcy artykułów publikowanych przez 37 lat działalności jego czasopisma. Jego kazania wygłaszane w największych salach świata (np. nowojorskim Hippodromie czy londyńskiej Royal Albert Hall) gromadziły jednorazowo wielotysięczną publiczność. Odbył podróż misyjną dookoła świata, jak i wiele innych podróży, w ramach których gościł również na terenach Polski. Kilkakrotnie odwiedzał też Ziemię Świętą, zachęcając Żydów do kultywowania swych biblijnych nadziei. Opracowana przez niego i cieszącą się wielkim powodzeniem „Fotodrama stworzenia" wykorzystywała najnowocześniejsze naówczas zdobycze techniki audiowizualnej. Całą swą 42-letnią misję finansował wyłącznie z własnych środków. Zmarł w podróży misyjnej po Stanach Zjednoczonych.

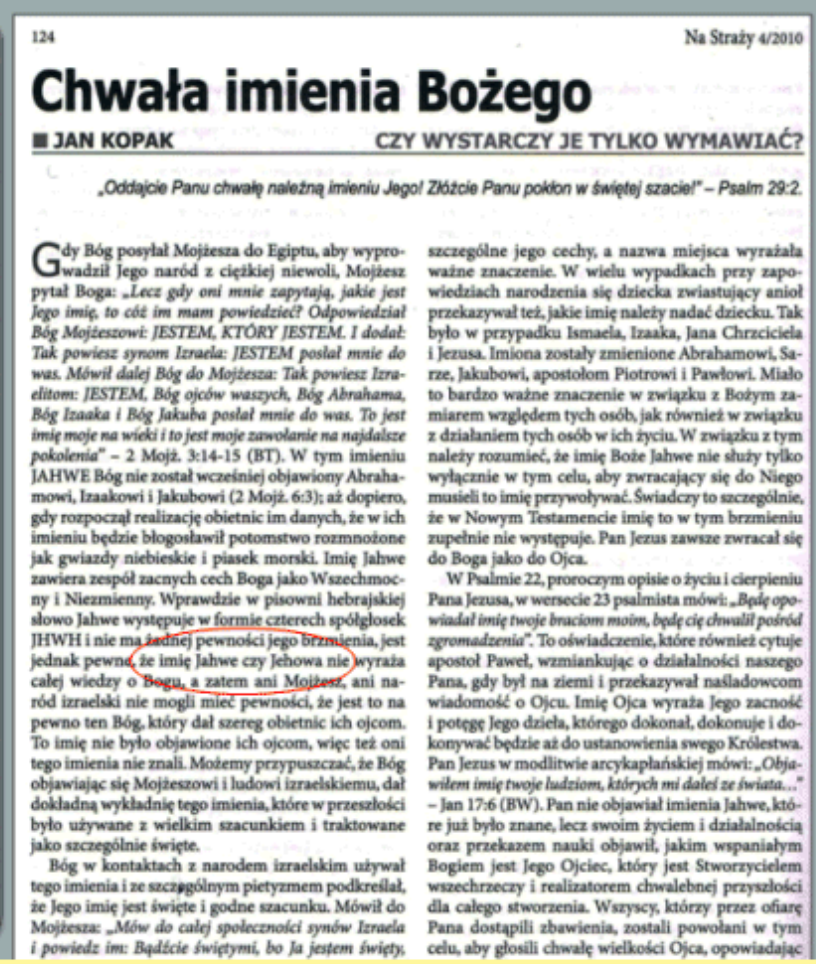

124 Na Straży 4/2010

Chwała imienia Bożego

■ JAN KOPAK

CZY WYSTARCZY JE TYLKO WYMAWIAĆ?

„Oddajcie Panu chwałę należną imieniu Jego! Złóżcie Panu pokłon w świętej szacie!" – Psalm 29:2.

Gdy Bóg posyłał Mojżesza do Egiptu, aby wyprowadził Jego naród z ciężkiej niewoli, Mojżesz pytał Boga: *„Lecz gdy oni mnie zapytają, jakie jest jego imię, to cóż im mam powiedzieć? Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: JESTEM, KTÓRY JESTEM. I dodał: Tak powiesz synom Izraela: JESTEM posłał mnie do was. Mówił dalej Bóg do Mojżesza: Tak powiesz Izraelitom: JESTEM, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia"* – 2 Mojż. 3:14-15 (BT). W tym imieniu JAHWE Bóg nie został wcześniej objawiony Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi (2 Mojż. 6:3); aż dopiero, gdy rozpoczął realizację obietnic im danych, że w ich imieniu będzie błogosławił potomstwo rozmnożone jak gwiazdy niebieskie i piasek morski. Imię Jahwe zawiera zespół zacnych cech Boga jako Wszechmocny i Niezmienny. Wprawdzie w pisowni hebrajskiej słowo Jahwe występuje w formie czterech spółgłosek JHWH i nie ma żadnej pewności jego brzmienia, jest jednak pewne, że imię Jahwe czy Jehowa nie wyraża całej wiedzy o Bogu, a zatem ani Mojżesz, ani naród izraelski nie mogli mieć pewności, że jest to na pewno ten Bóg, który dał szereg obietnic ich ojcom. To imię nie było objawione ich ojcom, więc też oni tego imienia nie znali. Możemy przypuszczać, że Bóg objawiając się Mojżeszowi i ludowi izraelskiemu, dał dokładną wykładnię tego imienia, które w przeszłości było używane z wielkim szacunkiem i traktowane jako szczególnie święte.

Bóg w kontaktach z narodem izraelskim używał tego imienia i ze szczególnym pietyzmem podkreślał, że Jego imię jest święte i godne szacunku. Mówił do Mojżesza: *„Mów do całej społeczności synów Izraela i powiedz im: Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty,* szczególne jego cechy, a nazwa miejsca wyrażała ważne znaczenie. W wielu wypadkach przy zapowiedziach narodzenia się dziecka zwiastujący anioł przekazywał też, jakie imię należy nadać dziecku. Tak było w przypadku Ismaela, Izaaka, Jana Chrzciciela i Jezusa. Imiona zostały zmienione Abrahamowi, Sarze, Jakubowi, apostołom Piotrowi i Pawłowi. Miało to bardzo ważne znaczenie w związku z Bożym zamiarem względem tych osób, jak również w związku z działaniem tych osób w ich życiu. W związku z tym należy rozumieć, że imię Boże Jahwe nie służy tylko wyłącznie w tym celu, aby zwracający się do Niego musieli to imię przywoływać. Świadczy to szczególnie, że w Nowym Testamencie imię to w tym brzmieniu zupełnie nie występuje. Pan Jezus zawsze zwracał się do Boga jako do Ojca.

W Psalmie 22, proroczym opisie o życiu i cierpieniu Pana Jezusa, w wersecie 23 psalmista mówi: *„Będę opowiadał imię twoje braciom moim, będę cię chwalił pośród zgromadzenia"*. To oświadczenie, które również cytuje apostoł Paweł, wzmiankując o działalności naszego Pana, gdy był na ziemi i przekazywał naśladowcom wiadomość o Ojcu. Imię Ojca wyraża Jego zacność i potęgę Jego dzieła, którego dokonał, dokonuje i dokonywać będzie aż do ustanowienia swego Królestwa. Pan Jezus w modlitwie arcykapłańskiej mówi: *„Objawiłem imię twoje ludziom, których mi dałeś ze świata..."* – Jan 17:6 (BW). Pan nie objawiał imienia Jahwe, które już było znane, lecz swoim życiem i działalnością oraz przekazem nauki objawił, jakim wspaniałym Bogiem jest Jego Ojciec, który jest Stworzycielem wszechrzeczy i realizatorem chwalebnej przyszłości dla całego stworzenia. Wszyscy, którzy przez ofiarę Pana dostąpili zbawienia, zostali powołani w tym celu, aby głosili chwałę wielkości Ojca, opowiadając

Zrzeszenie Wolnych Badaczy Pisma Świętego w Polsce

Czasopismo „*Na Straży*" wydawane jest od 1958 roku. Zamieszcza teksty z wydawnictw autoryzowanych przez C.T Russella. Był autorem około 40 broszur i książek oraz kilku tysięcy artykułów publikowanych w kilkunastu językach. Russell posługiwał się w swoich pismach imieniem Bożym w popularnej wersji angielskojęzycznej - **JEHOWA**. Obecne w tekstach współczesnych Russella, Badacze Pisma Świętego umieszczają imię Boże w formie **Jahwe** lub **JHWH**. Autor artykułu „*Chwała imienia Bożego*", imię Boże oddaje w formie **Jahwe/Jehowa**.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

NIEMCY - MÜNCHEN, ZENTNERSTR 7
Sala Królestwa Świadków Jehowy w Monachium. Tekst roczny (2011) z imieniem Bożym **Jehowa** na tle hebrajskiego tetragramu (**JHWH**). Cytat biblijny „Znajdź schronienie w imieniu **Jehowy**", pochodzi z Księgi Sofoniasza 3,12: „Pozostawię też pośród ciebie lud pokorny i uniżony i ci znajdą schronienie w imieniu **Jehowy**".

והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה Biblia Hebrajska

NIEMCY - POCZDAM (niem. Potsdam). W 1685 roku Fryderyk Wilhelm „Wielki Elektor" przyjmuje wysiedlonych z Francji hugenotów. W latach 1751-1753 zbudowano kościół francuski według projektu von Knobelsdorffa. Imię Boże **JHWH** umieszczono na froncie kościoła hugenotów.

Monachium - Znajd¼ schronienie w imieniu Jehowy

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

ŁOMŻA - Katedra św. Michała Archanioła
Późnogotycki kościół wzniesiony w latach 1504-1525.

„Nie dziw się, człowiecze, temu co widzisz..."

Podczas rozbierania do remontu ołtarza Krzyża Świętego z figurą Pana Jezusa w łomżyńskiej Katedrze odkryto polichromie, przypominające udrapowane tkaniny, które przypuszczalnie stanowią pozostałości po poprzednim ołtarzu sprzed około trzystu lat.

Dobiegają końca prace renowacyjne nad barokowym ołtarzem Ukrzyżowanego Pana Jezusa, znajdującym się w zakończeniu nawy północnej, po lewej stronie ołtarza głównego Katedry pw. św. Michała Archanioła w Łomży.

Prace przy remontażu były podzielone na dwa etapy: w 2010 r. renowacja struktury ołtarza, zaś w 2011 r. poszczególnych jego elementów: krzyża, ramy, ozdobień przy krzyżu, tabernakulum i figury świętych. Podczas drugiego etapu prac konserwatorskich doszło do niezwykłego odkrycia.

– Gdy zdjęliśmy ołtarz, ukazały się pod nim resztki malowideł – mówi ks. Marian Mieczkowski, proboszcz parafii katedralnej. – Po stylu możemy wnosić, że polichromie te pochodzą z XVIII wieku. Komisja konserwatorska z Krakowa bada obecnie datę powstania malowideł.

Przypuszczamy, że pierwotnie krzyż, który jest prawie sto lat starszy od ołtarza, był umieszczony w mniejszym ołtarzyku, który ozdabiały owe namalowane „udrapowane tkaniny". Polichromie zostały udokumentowane i zabezpieczone przez konserwatorów z Krakowa. Komisja konserwatorska zauważyła ponadto ślady pierwotnego srebrzenia i barw na figurze Chrystusa oraz otwory po kolcach z korony cierniowej. Nowo odkryte elementy należy teraz zabezpieczyć, a brakujące uzupełnić.

Montaż zwieńczenia ołtarza w nawie bocznej Katedry łomżyńskiej. Na posrebrzanej chmurze hebrajski tetragram JHWH

Ciekawostką prac renowacyjnych ołtarza Krzyża Świętego jest dotarcie do śladów prac konserwatorskich z 1935 roku. Po rozmontowaniu zbitych gwoździami kawałków ołtarza odkryto na jednym z nich napis: „Nie dziw się człowiecze temu, co widzisz, bo wszystko to jest czynione, kiedy liczy się tylko szybko i tanio". W taki oto sposób stolarze chcieli usprawiedliwić niechlujną pracę – zbijania gwoździami rozchodzących się drewnianych elementów.

Ołtarz ukrzyżowanego Pana Jezusa powstał w połowie XVIII wieku. Wykonano go w całości z drewna, pokrytego polichromią i złoceniami. Centralną jego częścią jest starsza, wysoka na 290 cm i pochodząca z 1677 r. figura Chrystusa, stworzona przez Aleksandra Prochenkowicza z Lwowa. Oczy i usta postaci są jakby zastygłe w błagalnej skardze do Boga Ojca: „Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił". Nad krucyfiksem mieści się obraz Baranka Apokaliptycznego, a w zwieńczeniu ołtarza tzw. tetragram: posrebrzana chmura z hebrajskim napisem „Jahwe".

Ten ostatni element jest bardzo rzadki w architektonice wnętrz kościołów w Polsce: tarczę słoneczną z imieniem Boga Jahwe posiada kościół Św. Trójcy w Gdańsku i kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa w Sobieszowie. Trzy części ołtarza Krzyża Świętego mają wymowę biblijną: Bóg Stwórca, Syn Boży – ukrzyżowany Chrystus oraz Baranek Apokaliptyczny symbolizują ofiarę Chrystusa, która odkupiła wszystkich wierzących w niebieskie Jeruzalem. Niżej, po lewej i prawej stronie krucyfiksu umieszczone są późnogotyckie, pochodzące z wcześniejszego ołtarza rzeźby św. Jana Chrzciciela oraz św. Stanisława biskupa. Pierwotnie kościół pw. św. Michała Archanioła miał także za patrona św. Jana Chrzciciela, stąd piękna rzeźba obok krucyfiksu.

– Wszystkie części ołtarza są już udokumentowane i zabezpieczone, a brakujące figury wrócą niedługo na swoje miejsce – zapewnia ksiądz proboszcz. – Nie przewiduję zmian w rozmieszczeniu jego elementów.

EWA PRZESTRZELSKA

Ołtarz ukrzyżowanego Pana Jezusa z połowy XVIII wieku z hebrajskim napisem „Jahwe".

£om¿a - Katedra ¶w. Micha³a Archanio³a - JAHWE

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Katedra świętego Krzyża (fr. Cathédrale Sainte-Croix d'Orléans) – katedra katolicka w Orleanie. Zniszczona przez protestantów 24 marca 1568 r. Odbudowywana w latach 1601-1829. Słynna głównie z powodu mszy, w której miała uczestniczyć Joanna d'Arc w 1429 r. po oswobodzeniu miasta z angielskiego oblężenia.

Tabernakulum

ORLEAN - FRANCJA

Tabernakulum (łac. tabernaculum: namiot) – w kościołach katolickich mała, zamykana na klucz szafka. Jest ono miejscem przechowywania kustodii z hostią – Przenajświętszego Sakramentu. Imię Boże „**Jahwe**" w postaci hebrajskiego tetragramu **JHWH**.

Ambona – **JHWH**

ORLEAN - Francja, Katedra ¶w. Krzy¿a - JHWH

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„Kapitał" nazywają często „biblią klasy robotniczej" - Fryderyk Engels.
„Religia jest westchnieniem uciśnionego stworzenia, sercem nieczułego świata, jest duszą bezdusznych stosunków. Religia jest opium ludu" - Karol Marks.

Karol Marks (niem. Karl Heinrich Marx; ur. jako Hirschel Marx 5 maja 1818 w Trewirze, w Królestwie Prus, zm. 14 marca 1883 w Londynie) - filozof, ekonomista i działacz rewolucyjny. Twórca marksizmu, współzałożyciel Międzynarodowego Stowarzyszenia Robotników (Pierwszej Międzynarodówki). Pochodził z zeświecczonej rodziny żydowskiej, która wydała w przeszłości wielu wybitnych rabinów. Karol Marks w dziele Kapitał (tom I - 1867), użył imienia Bożego w formie Jehowa.

Podział pracy i manufaktura 389

nych nad La Plata zarzynają bydlę tylko dla skóry lub tłuszczu. Nie tylko poszczególne prace cząstkowe są *rozdzielane* między różne jednostki, ale sama jednostka podlega podziałowi i przekształca się w automatyczne narzędzie danej pracy cząstkowej [63]; w ten sposób urzeczywistniła się absurdalna bajka Meneniusza Agryppy przedstawiająca człowieka jako część jego własnego ciała [64]. Jeżeli pierwotnie robotnik sprzedaje kapitałowi swą siłę roboczą, bo brak mu *środków materialnych do produkcji* towaru, to teraz jego własna *indywidualna siła robocza* wypowiada mu służbę, gdy nie jest sprzedana kapitałowi. Siła ta funkcjonuje już tylko w pewnym wzajemnym związku, który zaczyna istnieć dopiero *po* sprzedaniu jej, w warsztacie kapitalisty. Postradawszy swą naturalną zdolność do wykonywania czegoś samodzielnego, robotnik manufaktury rozwija wytwórczą działalność już tylko jako *przynależność* warsztatu kapitalisty [65]. Jak lud wybrany miał na czole znamię, że jest własnością Jehowy, tak podział pracy wypala na czole robotnika manufaktury znak, który piętnuje go jako własność kapitału.

Karol Marks. Książka i Wiedza, Warszawa 1951.

Karol Marks - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Kto mówi, że Boga nie ma i jest wesolo, sobie kłamie.
Źródlo: Mini wykłady o maxi sprawach.

Leszek Kołakowski (ur. 23 października 1927 w Radomiu, zm. 17 lipca 2009 w Oksfordzie) – filozof zajmujący się głównie historią filozofii, historią idei politycznych oraz filozofią religii, eseista, publicysta i prozaik. Kołakowski używał imienia Bożego w formie **Jehowa.**

Klucz niebieski albo opowieści budujące z historii świętej zebrane. Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa, 1964.

Mówimy jednak o czasach, kiedy — powtarzamy — zwyczaj ten był w mocy i praktykowany bywał często zarówno przez ludzi, jak przez bogów. Jehowa nie stanowił pod tym względem wyjątku, a czyn jego, który pragniemy opisać, polegał właśnie na wypowiedzeniu wojny swojemu wiernemu słudze — Salomonowi.

Salomon bowiem poczynał sobie lekkomyślnie i martwił Jehowę nad wyraz. Był to człowiek o nader rozwiniętym libido; okoliczność ta pochłaniała mu masę czasu i pieniędzy. Jak donoszą księgi królów, Jerozolima karmiła wówczas siedem setek żon i trzy setki konkubin królewskich; różnica między tymi dwiema kategoriami była zresztą wielce subtelna i trudna do wyjaśnienia. Faktem jest, że okrągły tysiąc kobiet zaspokajał pożądliwość władcy i żywił się z jego dochodów. Jehowa był wyrozumiały i umiał wczuwać się w ludzkie słabości — jeśli słabością można nazwać życie z tysiącem żon jednocześnie. Ale w końcu przebrała się miarka. Salomon rozzuchwalił się do tego stopnia, że zaczął ulegać swoim żonom w materiach religijnych — a trzeba wiedzieć, że były to w większości osoby cudzoziemskiego pochodzenia i zaprzyjaźnione z zupełnie innymi bogami, z którymi Jehowa z kolei był notorycznie na stopie wojennej. Salomon jednak, jak niejeden mędrzec, miał słaby charakter i łatwo ulegał różnym podszeptom. W chwilach słabości obiecywał różne rzeczy swoim żonom, a potem wstyd mu było wykręcać się od przyrzeczeń. Żony zaś żądały bez przerwy różnych świadczeń na rzecz swoich bogów. Trudno im się dziwić — każdy chętnie przyczynia chwały własnemu bogu, tym gorliwiej, jeśli może to zrobić na cudzy koszt. W ten to sposób

86

doszło do rzeczy okropnych. Jerozolima roiła się od świątyń kapiących złotem, a wystawionych na cześć rozmaitych bogów; powstał zupełny chaos; wierni nie wiedzieli sami, dokąd się udać, najwstrętniejsze sekty krzewiły się bezkarnie w środku stolicy, obcy kapłani panoszyli się na królewskim dworze, skarb państwowy topniał jak śnieg wiosenny. Wiadomo, ile pieniędzy trzeba wydać na kult jednego boga — cóż dopiero dwudziestu czy trzydziestu. A tu Moloch, Ozyrys, Astaroth, Chamos — całe gromady bogów uśmiechały się bezwstydnie ze złoconych posągów i oddychały wonią kadzideł palonych na ich wyłączną cześć.

Jehowa kipiał ze złości. Obserwował z rozpaczą, jak konkurenci, którzy już gonili resztkami i których spodziewał się lada dzień ostatecznie pogrążyć, nagle nabierali rumieńców, obrastali tłuszczem i przejawiali coraz większą żywotność. On sam natomiast chudł i markotniał, pozbawiony ofiar i serc wiernych, czuł się coraz gorzej i cierpiał, a widok obcych świątyń, wystawionych jak na urągowisko w środku jego własnej stolicy, przyprawiał go o ataki niepohamowanej furii, groźne dla zdrowia jego i wszystkich mieszkańców kuli ziemskiej.

Salomon zdawał sobie sprawę ze swej dwuznacznej sytuacji i czuł się trochę nieswojo. Próbował czasem protestować, kiedy żony zmuszały go do ciągle nowych ekspensów na rzecz obcych bóstw, ale kończyło się to zawsze porażką. Z westchnieniem podpisywał czeki. Myśl o Jehowie nie dawała mu spokoju. „Bóg jest nieskończenie miłosierny" — powtarzał sobie czasem zdanie wyuczone w katechizmie. Ale w głębi duszy, oczywiście, sam w to nie wierzył.

87

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Przed wojną był sekretarzem rejkomu partii w Ż. Gdy wojna wybuchła został naczelnikiem oddziału szyfrów w sztabie dywizji. Należał zawsze do elity, był ważną osobą, mało co wiedział o powszednich ludzkich nieszczęściach i troskach. Ale w 1942 roku zdarzyło się tak, że z winy oddziału szyfrów jeden z pułków dywizji nie otrzymał na czas rozkazu wycofania się. Trzeba to było naprawić, ale wszyscy podwładni M-z gdzieś się podzieli albo już zginęli, więc generał posłał samego M-z tam, na pierwszą linię, gdzie Niemcy już brali w cęgi osamotniony pułk. Trzeba dać im rozkaz odwrotu! Uratować ich! M-z pojechał konno niechętnie, z lękiem, i wkrótce znalazł się w takich opałach, że postanowił nie jechać dalej, nie wiedząc nawet, czy w ogóle uniesie głowę. Zatrzymał się więc zupełnie świadomie i tym samym wydał cały pułk na zgubę; zlazł z konia, objął drzewo rękoma (a może schował się za nim przed odłamkami) i... poprzysiągł Jehowie, że jeśli tylko uratuje się, to będzie już odtąd nabożnie i święcie przestrzegać wszystkich praw swojej religii. Skończyło się wszystko pomyślnie: pułk wyginął albo wzięty został do niewoli, a M-z uratował się;

396

Przetrzyj oczy, przywróć czystość sercu – i najwyżej sobie ceń tych, którzy cię kochają, którzy ci dobrze życzą…

Aleksander Isajewicz Sołżenicyn, ros. Александр Исаевич Солженицын (1918-2008) – rosyjski pisarz, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie literatury za rok 1970. Sołżenicyn w swoich dziełach przedstawił brutalność sowieckich obozów pracy, w których zginęło ponad 20 milionów ludzi. W książce ***Archipelag Gulag*** imię Boże występuje w formie **Jehowa**.

Również Grigorij M-z dostał prawo powrotu z zesłania, unieważniono jego wyrok sądowy, zrehabilitowano, oddano legitymację partyjną (nie pytają przecież przy tej okazji, czyś nie uwierzył tymczasem w Jehowę albo Mahometa? Przecież nie zastanawiają się, czy cokolwiek z twego dawnego światopoglądu ocalało). Wracając z Kazachstanu do swego Ż. przejeżdża przez moje miasto, więc idę na dworzec. Co mu też chodzi teraz po głowie, o czym myśli? Ejże, czy nie zamierza czasem wrócić do dawnych swoich urzędów Tajnych, czy Specjalnych? Nasza rozmowa jakoś się nie klei. I więcej już nie pisze mi on ani słowa...

A oto F. Retc. Jest dziś dyrektorem komunalnego biura remontów, a nadto należy do drużyn ochotniczych*. Z wielką powagą prawi o swoim obecnym życiu. I chociaż dawnych swoich przejść nie zapomniał — bo i jak tu zapomnieć 18 lat na Kołymie? — mówi o tej Kołymie jakby z rezerwą, z wewnętrznym zdumieniem: czy to naprawdę się zdarzyło? jak to było możliwe?... Przeszłość spłynęła po nim: jest dziś gładki i ze wszystkiego zadowolony.

Podobnie jak złodziej, który — za zgodą swoich sitwesów — zrywa ze światem przestępczym, tak samo *erzatz-polityczny* z a p o m i n a. Dla tych, którym się to udało, świat staje się znów wygodny, przytulny, nic ich już nie kole ani nie ciśnie. Jak dawniej wydawało się im, że *wszyscy siedzą*, tak dziś im się zdaje, że nikt nie siedzi. Zaczynają nagle znów rozumieć miły sens takich świąt jak 1 Maja i rocznica Października — bo nie są już

* Rodzaj ORMO.

418

Aleksander So³¿eniczyn - GU£ag - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Rogalin - Polska

Wieś w województwie wielkopolskim, gminie Mosina, położona 20 km na południe od Poznania. Główną atrakcją miejscowości jest barokowy-klasycystyczny Pałac rodziny Raczyńskich, wybudowany w obecnej formie XVIII wieku.

Rzymska świątynia w wielkopolskiej wsi

Kościół p.w. Św. Marcelina został wybudowany w latach 1817-1820 na polecenie Edwarda Raczyńskiego. Architektonicznym pierwowzorem dla tej budowli była świątynia rzymska, zwana *maison carree* z I w. p.n.e. w Nimes, we Francji. Świątynia podzielona jest na dwie kondygnacje. Górna o dekoracji klasycystycznej pełniła funkcję kaplicy pałacowej, a obecnie jest jako kościół parafialny, dolna jako mauzoleum, w którym pochowani są: Prezydent Edward Raczyński, Konstancja i Roger Raczyńscy.
Na przepięknym sklepieniu widoczne jest imię Boże **Jehowa/Jahwe** w postaci hebrajskiego tetragramu.

Rogalin - Ko¶ció³ ¦w. Marcelina - imiê Bo¿e, Jehowa/Jahwe

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

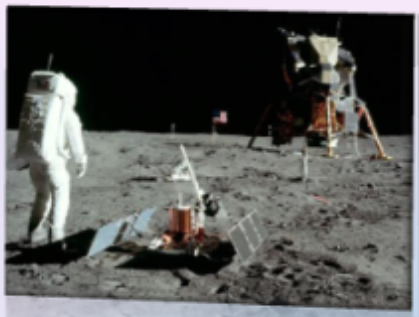

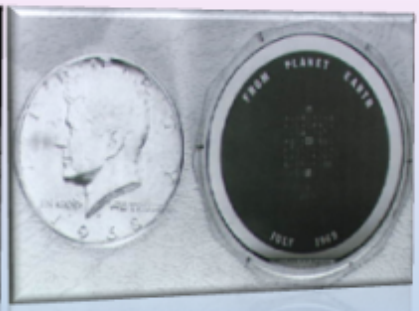

Imię Boże Jahweh na Księżycu

Chwała człowiekowi, królowi ziemi,
a dziś Księciu nieba.

Papież Paweł VI
Doc. Cath., nr 1580

Apollo 11 wystartował z Ziemi w dniu 16 lipca 1969 roku. Załoga liczyła trzy osoby: *Neil Armstrong, Michael Collins, Edwin Aldrin.* Pierwszy na Księżycu stanął Neil Armstrong. Było to 21 lipca o 02:56 UTC. Wypowiedział on wtedy słynne słowa: *„To mały krok dla człowieka, ale wielki skok dla ludzkości”*. A co ma do tego imię Boga?
Cóż, mało znany jest fakt, że astronauci mieli przy sobie również krzemową płytę. Ten dysk był wielkości monety 50 centowej i został umieszczony w aluminiowej kapsule. Płyta została pozostawiona na Księżycu, w miejscu nazwanym *„Sea of Tranquility”*. Na dysku znajdowały się przesłania od światowych przywódców z 73 krajów. Przygotowany do wysyłki obraz został sfotografowany, a następnie pomniejszony 200 razy. Tekst może być odczytany za pomocą mikroskopu. Wśród szeregu wiadomości, znalazło się również *przesłanie od papieża Pawła VI*:

"**Jahweh** our Lord, how great your name throughout the earth, above the heavens is your majesty chanted.
"By the mouths of children, babes in arms, you set your stronghold firm against your foes to subdue enemies and rebels.
"I look up at your heavens, made by your fingers, at the moon and stars you set in place.
"Ah, what is man that you should spare a thought for him? Or the son of man that you should care for him?
"You have made him a little less than an angel, you have crowned him with glory and splendor, and you have made him lord over the work of your hand.
"You set all things under his feet, sheep and oxen all these, yes, wild animals too, birds in the air, fish in the sea traveling the paths of the ocean.
"**Jahweh** our Lord, how great your name throughout the earth!
Psalms 8
To the glory of the name of God who gives such power to men, we ardently pray for this wonderful beginning.
Paul VI, Pope

Imiê Bo¿e Jahweh na Ksiê¿ycu

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

If The Lord Wasn't Walking By My Side

I don't know just what I'd do
If the Lord wasn't walking by my side
When I was drifting
(when I was drifting on the sea of a despair)
and I was wandering
(I was wandering if **Jehovah's** up there)
When Jesus found me
(Jesus found me in my sinful life)
he heard me praying
(he heard me praying on my knees at night)
Now I'm singing
(Now I'm singing this happy song)
because I'm happy
(because I'm happy as I go along)
And I don't know
(I don't know)
just what I'd do
If the Lord wasn't walking by my side
What would I do
(What would I do when a tear fills my eyes)
what would I do
(What would I do when it's my time to die)
Well I'd be lonely, discouraged
Burdened on the way
If the Lord wasn't walking by my side every day

Elvis Aaron Presley (ur. 8 stycznia 1935 w Tupelo, Missisipi zm. 16 sierpnia 1977 w Memphis, Tennessee) – piosenkarz i aktor amerykański. Był prekursorem rock and rolla i znaczącą postacią w kulturze masowej XX w. Po śmierci został pożegnany przez prezydenta USA Jimmiego Cartera słowami:
Jego muzyka, jego osobowość zmieniły oblicze amerykańskiej kultury. Elvis Presley był symbolem buntowniczego ducha naszego narodu.

Artysta: Elvis Presley
Wytwórnia: RCA Victor Records
Scenariusz: Henry Slaughter
Album: How Great Thou Art
Song: If The Lord Wasn't Walking By My Side
Data wydania: 1966

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Polska – Wrocław (niem. Breslau)

Bazylika pw. św. Elżbiety Węgierskiej – gotycki kościół w sąsiedztwie Rynku. Jest jedną z najstarszych i największych świątyń Wrocławia. Budowę świątyni rozpoczęto na początku XIV wieku. Imię Boże JHWH widoczne jest w trzech miejscach.

496 z 692

Wroc³aw (niem. Breslau) - Bazylika pw. ¶w. El¿biety, JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wychwalanie imienia Jahwe w kościele wzniesionym przez jezuitów

Polska – Wrocław
Kościół Imienia Jezus, obecnie kościół uniwersytecki przy pl. Uniwersyteckim 1. Barokowy kościół, wzniesiony przez jezuitów w latach 1689-98.

Na sklepieniach budowli świątynnej widoczne są piękne iluzjonistyczne malowidła wiedeńskiego mistrza Jana Michała Rottmayera z lat 1705-1706. Sklepienie prezbiterium: „Gloryfikacja Imienia Jahwe". Wśród obłoków oraz aniołów na tle nieba znajdują się postacie wielbiące imię Jahwe, między innymi: Noe, Abraham, Izaak, Melchizedech, Dawid, Salomon, Eliasz i Mojżesz. W centralnym miejscu malowidła znajduje się złoty monogram (Jehowa/Jahwe – napisany hebrajskimi literami).

Wroc³aw - Ko¶ció³ Imienia Jezus - Jahwe

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Olivetan, skromny, maluczki tłumacz, który w Biblii na język francuski umieścił imię Boże Jehowa

Pierre Robert Olivetan (1506-1538), młody nauczyciel z miasta Noyon w Pikardii, regionu w północnej Francji. W Strasburgu studiował języki biblijne. Był kuzynem Jana Kalwina.

Olivetan Biblia została opublikowana w 1535 roku. Tłumaczenia na język francuski dokonał Pierre Robert Olivetan. Środki na jej wydanie ofiarowali waldensi. Tekst Biblii odznaczał się pięknem i prostotą. Miał też przyjemną dla oka szatę graficzną. W hebrajskim tekście Biblii imię Boże w postaci tetragramu Olivetan postanowił oddać jako Wiekuisty. Jednak w niektórych miejscach, między innymi w księdze Wyjścia 6;3, użył imienia Bożego **Jehowa**.

Źródło: Strażnica. 1 września 2011

Olivetan Biblia - imiê Bo¿e Jehowa

[powrót]

יהוה 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤉𐤄𐤅𐤄 BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wiener Neustadt – miasto w północno-wschodniej Austrii, w kraju związkowym Dolna Austria, na południe od Wiednia. Miasto założone w 1192 roku przez Babenbergów jako twierdza przeciw Węgrom, miejsce urodzenia cesarza Maksymiliana I (1450). **Katedra św. Grzegorza** została zbudowana w latach 1468/85. Ołtarz główny to dzieło Gabriela Molinarola. Na samym szczycie ołtarza imię Boże w postaci hebrajskiego tetragramu **JHWH** /**Jahwe**.

Wiener Neustadt – Austria

Wiener Neustadt - Imiê Bo¿e JHWH w Katedrze

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Módlmy się: *Pani Łęgowska, Orędowniczko Pojednania, broń nas przed jadem nienawiści. Prowadź do Chrystusa - Księcia Pokoju. Ucz nas, jak należy szanować ludzi innych przekonań, jak rozmawiać z braćmi, którzy deklarują się jako nasi przyjaciele...*

Łęgowo (niem. Langenau) – wieś w **Polsce** położona w powiecie gdańskim, nad rzeką Kłodawą. **Kościół św. Mikołaja**, pochodzi z 1436 r. Obecny wygląd kościoła jest wynikiem przebudowy z 1748 r. W kościele znajduje się tzw. „**Ołtarz Słowa**" z hebrajskim napisem „**Słowo Jehowy**". Tego typu „ołtarze" zaczęto stawiać w katolickich kościołach pod koniec XX wieku, po Soborze Watykańskim II (lata 1962-1965). Jest to zatem współczesny przykład użycia imienia Bożego w Polsce.

דבר־יהוה

Słowo JHWH /Jahwe

Źródło: tetragram.pl

£êgowo - Ko¶ció³ ¶w. Micha³a, S³owo Jehowy

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Fauerbach vor der Höhe – Niemcy

Miejscowość leży w górach Taunus w obszarze Wetterau. We wsi mieszka około 750 osób. Historia tego miejsca sięga czasów Franków, którzy zbudowali tu w VII wieku osadę. Obecnie Fauerbach słynie z uprawy truskawek. Kościół ewangelicki Dionizego został zbudowany w stylu barokowym w latach 1740/1741.
Na ozdobnym suficie widnieje imię Boże w formie **Jehova**.

Źródło: www.divine-name.info

501 z 692

Fauerbach - Niemcy - Ko¶ció³ ewangelicki, Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

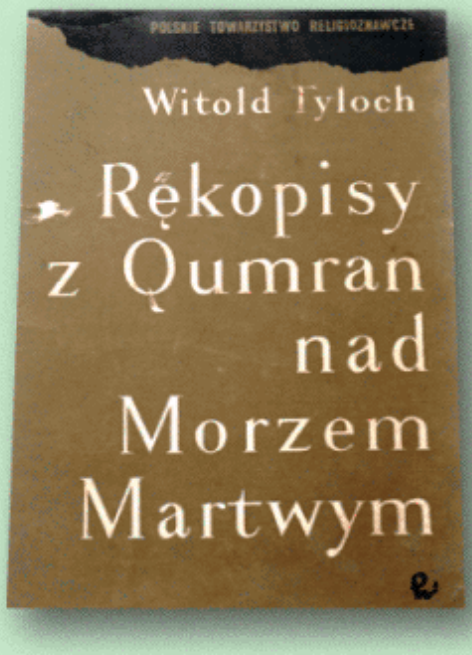

Witold Tyloch (1927-1990) – polski religioznawca, badacz judaizmu, biblista i qumranolog. Profesor Uniwersytetu Warszawskiego.
Rękopisy z Qumran nad Morzem Martwym - Witold Tyloch.
Warszawa, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 1963.
Komentarz (Peszer) do Proroctwa Habakuka, zawiera imię Boże **Jahwe**.

w kompletnym zwoju Izajasza (1QIs[a]). Na uwagę także zasługuje fakt, że kopista imię Jahwe (*yhwh*) pisał literami paleohebrajskimi (fenickimi), podobnymi do pisma znanego z fragmentów Księgi Kapłańskiej z I groty. Powtarza się to w rękopisie cztery razy (1Qp Hab VI, 14; X,7. 14; XI, 10). Praktyka ta nie była wymysłem kopisty, ale była zgodna z ówczesnym zwyczajem żydowskim, który znał jeszcze Orygenes.[1]

Podobnie jak dla innych rękopisów z I groty przyjmuje się w oparciu o kryteria archeologiczne, jako „terminus ad quem" powstania manuskryptu rok 68 n.e. Jednakże dokładne badania paleograficzne przeprowadzone przez S. Birnbauma[2] doprowadziły do wniosku, że datę tę należy przesunąć na okres wcześniejszy. S. Birnbaum, a za nim inni (M. Burrows oraz podobnie J. C. Trever, W. F. Albright, W. H. Brownlee) uważają, że zwój ten został napisany w ostatnim ćwierćwieczu p.n.e.

[1] *Selecta in Psalmos* (Ps 2); Migne, *Patrologiae Cursus Completus*, series graeca XII, 1104: „w starannych rękopisach spotyka się imię (Boga) literami hebrajskimi, ale nie obecnie używanymi, lecz bardzo starymi literami (zapisane)". W innych rękopisach, np. 1QIs[a], kopista zamiast pisać imię Boga *yhwh* stawiał tylko cztery kropki.

[2] *The Date of the Habakkuk Cave Scroll*, JBL 68 (1949) 161—168; *How Old are the Cave Manusrcipts. A Paleographical Discussion*, VT 1 (1951)91—109.

308

6. *Biada temu, kto buduje miasto w krwi, i temu, kto zakłada miasto*
7. *w nieprawości. Czyż to nie / pochodzi od*[5] *Jahwe*[6] *Zastępów? Ludy*
8. *męczą się dla ognia, / a narody wyczerpują się na próżno*[7] (2,12—13). /
9. Wyjaśnienie tego słowa dotyczy głoszącego kłamstwo,[8] który zawiódł
10. wielu, / aby w krwi zbudować miasto swojej nicości[9] i w fałszu
11. założyć[10] zgromadzenie / dla swojej chwały,[11] obarczając[12] wielu
12. próżną pracą[13] i ucząc ich[14] / czynów kłamliwych, aby udaremnić
13. ich wysiłki[15], gdyż / ci, którzy wyszydzali i znieważyli wybrańców Bożych[16] pójdą na sąd ognia[17]. /
14. *Albowiem ziemia napełni się poznaniem chwały Jahwe*[18] *podobnie*
15. *jak wody / pokrywają mo*[*rze*] (2,14). Wyjaśnienie słowa tego jest
16–17. takie, że / gdy oni nawrócili się [do Boga ...] / [...]

326

Rêkopisy z Qumran - Witold Tyloch - Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

jącego w lewej szponie berło. Nad orłem w promieniach, wypisane jest po hebrajsku imię Jehowy יהוה, pod orłem zaś na choryzoncie ziemi napis: Prussia. Poniżej

Zygmunt Gloger
(1845-1910),
polski historyk, archeolog, etnograf, folklorysta, krajoznawca.

1654 - medal na 200 lat uwolnienia Gdańska

Aw.: Dwa orły; u góry Orzeł Polski w koronie i z berłem, nad nim tetragram **JAHWE** w promieniach słońca, niżej Orzeł Pruski z tarczą krzyżacką u stóp. W tle panorama Gdańska i ujścia Wisły oraz napis PRUSSIA. W otoku: *Męstwo pruskie wygnało Krzyżaków: nad szlachetnym dziełem czuwa troska Boga i króla.* **Rw**.: Pod małym herbem Gdańska bez tarczy, wielowierszowy napis: *Pamiątka Gdańska uwolnionego niemal z całymi Prusami od strasznej tyranii Krzyżaków sprzed dwustu lat za panowania najdostojniejszego władcy Kazimierza i zaczynającego szczęśliwie trzeci wiek swej wolności, za panowania Jana Kazimierza w roku 1654.*

Zygmunt Gloger – Encyklopedia staropolska ilustrowana.
Wiedza Powszechna – Warszawa 1972.

Polski, miasto Gdańsk postanowiło uwiecznić dwuchsetną rocznicę wybiciem medalu jubileuszowego, przypominającego wypędzenie Krzyżaków i ich rządów niemieckich z ziem pruskich i wdzięczność ludu pomorskiego za rządy polskie. Strona główna tego medalu (№ 1) przedstawia orła polskiego w koronie, rozpostartemi skrzydłami unoszącego się w obłokach i trzymającego w lewej szponie berło. Nad orłem w promieniach, wypisane jest po hebrajsku imię Jehowy יהוה, pod orłem zaś na choryzoncie ziemi napis: Prussia. Poniżej tego napisu drugi orzeł jako herb ziem

niem to piękne dzieło wzięte pod opiekę". Na stronie odwrotnej u góry maleńki herb Gdańska i potem napis w 12-tu wierszach:

GEDANI.
Annos · ante · ducentos
sub . Augustis · D(omini) Casimiri
auspiciis . universa · prope
cum · prussia · ab · infanda
crucigeror(um) tyrannide · libe
ratae · tertium libertatis
suae · seculum · regnante
Joanne Casimiro
feliciter inchoantis
Memoria
An · CIↃIↃCLIV.

Napis ten znaczy po polsku: „Pamiątka miasta Gdańska. Pod błogiem panowa-

№ 1. Medal, wybity przez miasto Gdańsk na pamiątkę dwuchsetnej rocznicy zniesienia jarzma krzyżackiego.

pruskich, stojący na podstawie z koroną na szyi i mieczem w górę wzniesionym (korona na szyi oznaczała hołdownictwo Prus Polsce, miecz zaś w górę wzniesiony przypominał powstanie ziem pruskich przeciwko jarzmu Krzyżaków w r. 1454). W dali za orłem rozlegla równina z miastami, zamkami, rzekami. Pod podstawą orła krzyż rycerski, na podstawie głoski I. H., oznaczające kylografa Jana Höhn's, który ryl ten medal. W otoku napis: „*Teutonicos - pepulit - virtus - prutenica: Pulchrum numinis—et regis cura tuetur opus.* Znaczy to po polsku: „Męstwo Prusów wypędziło Krzyżaków. Boga i króla staraniem króla Kazimierza (Jagiellończyka) całe Prusy od niegodziwego Krzyżaków tyraństwa oswobodzone, pod panowaniem Jana Kazimierza, trzeci wiek zaczynającej się wolności swojej szczęśliwie roku 1654 (obchodzą)". Oryginał tego medalu w złocie wagi gr. 15, średnicy 55 milim., znajduje się w zbiorze numizmatycznym gimnazjum gdańskiego, w srebrze i w bronzie jest w zbiorze hr. Skórzewskiego. Opisany przez Vossberga: Danziger Münzen № 933. Sztychowany i opisany w medalach Raczyńskiego № 136. Medal ten dnia 6 Marca 1654 r. po uroczystej mowie Jana Piotra Tytiusa, profesora gimnazjum

Encyklopedia staropolska - Zygmunt Gloger - Jehowa na medalu Gdańsk

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Aron haKodesz ze zwojami Tory przy Ścianie Płaczu w Jeruzalem

כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים

Makieta Jerozolimy, na samej górze hebrajski napis:
To z Syjonu wyjdzie Tora i słowo Jehowy z Jeruzalem.

Jerozolima – historyczne miasto Boga JHWH

Stolica Izraela położona jest wysoko w górach judejskich. Po raz pierwszy wzmiankuje o niej Biblia (pod nazwą Salem) w Księdze Rodzaju 14,18. Miasto wielkich monoteistycznych religii: judaizmu, chrześcijaństwa i islamu. Obszar, który obecnie nazywamy *miastem Dawida*, w rzeczywistości jest obszarem położonym w centrum, w pobliżu Ściany Zachodniej. Przy wejściu goście napotykają harfę - symbol króla Dawida. Tuż przy harfie, na jednej ze ścian wyryte są słowa pieśni z Księgi Psalmów 122. W tekście imię Boże **JHWH** występuje kilka razy.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Karaimi na Litwie – „naród jednej księgi”

Troki - Litwa

Pierwsza świątynia karaimska w Trokach stanęła w końcu XIV w., obecna po raz ostatni była przebudowana w pierwszej połowie XIX w., gdyż zniszczyły ją wojska francuskie w 1812 roku. Kienessa trocka jako jedyna była czynna w czasach sowieckich na całym terytorium Związku Radzieckiego. Wystrój wnętrza jest bardzo skromny, kinesę zdobią ornamenty roślinne i geometryczne. Ołtarz zawsze znajduje się w stronie południowej. Kobiety i mężczyźni modlą się osobno. Kapłanem karaimskim jest hazzan. Wnętrze kinesy bardzo przypomina wnętrze żydowskiej synagogi, z jej atrybutami: świecznik (menora) szafa Arki, gdzie przechowywane są zwoje Tory, hebrajskie napisy (m.in. hebrajski jest językiem liturgicznym).
W kinesie trockiej znajdujemy również Tetragram imienia Bożego JHWH, umieszczony w centralnym miejscu.

Źródło, http://tetragram.pl

Religia Karaimów zawiera w sobie wiele elementów islamu, judaizmu i pewne naleciałości chrześcijaństwa.

Troki - ¶wi±tynia karaimska, JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Świątynia karaimska w Ramla – „Wszechmocny Bóg JHWH istnieje odwiecznie”.

Ramla (Izrael) - centralny dom zgromadzeń otwarty w 1961 roku. Nosi on nazwę „Hizzuk emuna”. W Ramla znajduje się również Światowe Centrum Karaimskie ze zbiorami książek, rękopisów i zabytków kultury materialnej. Podstawowym źródłem wiary karaimskiej jest Tora. Mojżesz jest uznawany za największego proroka, wielkim uznaniem cieszą się także księgi Izajasza i Jeremiasza. Religia karaimska na co dzień opiera się przede wszystkim na Dekalogu. Warto podkreślić, że wyznania karaimskiego są nie tylko Żydzi, ale i przedstawiciele innych nacji. W Polsce i na Litwie wyznawcami karaimizmu są etniczni Karaimi, będący pochodzenia turkijskiego. Tetragram imienia Bożego JHWH, występuje w pięciu miejscach.

Źródło, http://tetragram.pl

506 z 692

Ramla, Izrael - ¶wi±tynia karaimska - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nie jestem wrogiem Pana Boga
Jerzy Urban

Jerzy Urban, pseudonimy: Jerzy Kibic, Jan Rem, Klakson (ur. 3 sierpnia 1933 w Łodzi) – rzecznik prasowy rządu PRL w latach 1981-1989, dziennikarz, publicysta, pisarz i polityk, redaktor naczelny tygodnika „NIE".

Jerzy Urban jest autorem 21 książek. *Samosądy* to zbiór felietonów w których autor prezentuje prywatne poglądy. W felietonie *70 lat później* autor użył imienia Bożego w formie **Jehowa** – str.170.

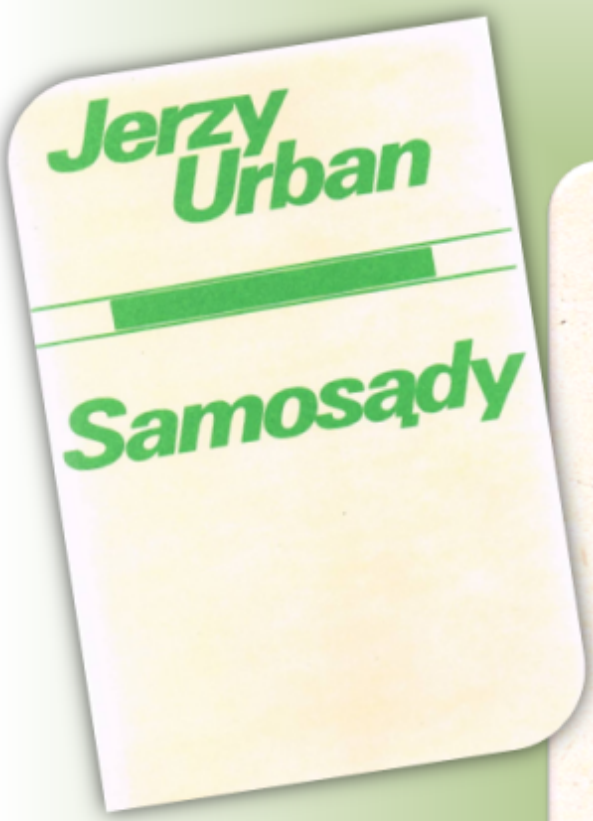

cierpi moralne katusze, przekonany, że samego Boga zdradza z tą dziewczyną. Zawraca głowę Stwórcy i opowiada mu o losie człowieka. Usiłuje wymusić na Szefie Świata równie ciepłe uczucie wobec ludzkości, jakie rusińska służąca żywi do Taga — swojego chlebodawcy. Bóg jednak nie odpowiada, jest mniej niż dziewka ludzki i wzniosły, bo też seks go nie przypieka. Widownia zaś męczy się, gdyż tam dziewczyna aż skręca się na barłogu przed kamerą, czekając na Taga, a on tymczasem załatwia z Jehową ludzkie interesy własne no i cudze, przywleczone przez uciekinierów do zajazdu.

Wreszcie trzecia warstwa to sprawy pomiędzy uchodźcami a wojną toczącą się za oknami. Do Galicji wkroczyła obca tu rosyjska armia i Żydzi boją się Kozaków. Tu już reżyser zupełnie się zaplątał. Uciekinie-

Jerzy Urban. „Samosądy". Wydawnictwo „Książka i Wiedza" – Warszawa 1983. ISBN-83-05-11276-4

Jerzy Urban - Samos±dy - Jehowa

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Żydzi, do których przemawiał Jezus, wiedzieli, że Bóg ma imię. Przestali jednak posługiwać się tym imieniem z obawy przed wypowiadaniem go nadaremno lub w sposób niegodny, mimo że spotykali je w swoich Bibliach. Nawet Żydzi, którzy już nie władali językiem hebrajskim, ale czytali greckie tłumaczenie Pisma św., widzieli imię Boże w greckim przekładzie Biblii zwanym „Septuagintą", gdzie było wypisane literami hebrajskimi.

Za czasów Jezusa imię Boże pisano tylko czterema literami, gdyż pismo starohebrajskie składało się jedynie ze spółgłosek. Samogłoski czytelnik dodawał z pamięci. Do napisania Imienia Bożego używano czterech spółgłosek יהוה, co dziś czytając od prawej do lewej, pisalibyśmy: J-H-W-H. Z uwagi na to, że Żydzi przestali wymawiać to imię, a tak zwani chrześcijanie poszli za ich przykładem, jego prawidłowa wymowa poszła w zapomnienie. Niektórzy współcześni tłumacze oddają je przez Jehowa, natomiast inni wolą je oddawać przez Jahwe.

Chociaż dziś większość ludzi lekceważy imię Boże, to jednak ono istnieje. Protestancki doktor teologii Hellmut Rosin pisze: „Żydzi i poganie we wszystkich wiekach zdawali sobie sprawę z tego, że litery J-H-W-H tkwią w nie dający się zatrzeć sposób w oryginalnym tekście /Biblii/. Z faktem tym spotykamy się i dziś bez względu na to, jaki przekład mamy przed sobą, nie wyłączając greckiego."#

* „Petit Larousse", Paryż 1959, str. 1454.
\# Hellmut Rosin: „Der Herr ist Gott", Haga (Holandia), 1955, str. 6.

2

Zastanówmy się na przykład nad słowami duchownego protestanckiego Hellmuta Rosina. Przyznaje on, że w oryginalnym tekście Biblii imię Boże występuje „w nie dający się zatrzeć sposób", że JHWH jest Bogiem!" i że „według Starego Testamentu nie ma różnych imion Boga (...) jego imię jest JHWH".

Wzdryga się on jednak przed tym, jak uznanie tego faktu odbija się na jego sposobie pojmowania Boga. Rosin mówi na przykład: „W śpiewniku kościelnym batta /indonezyjskim/ jest pewna pieśń, której pierwsza zwrotka wychwala Jahowę, druga zwrotka wysławia Jezusa a trzecia - Ducha Świętego. *Jahowa* ma tu być widocznie imieniem Ojca, a Jezus jest jakoby synem Jahowy: osobliwa teologia, która musi prowadzić do osobliwych poglądów."

Jednakże utożsamianie Jezusa z synem „Jahowy" lub Jehowy jest rzeczą właściwą. Z takim poglądem można się spotkać w całej Biblii. Dla teologów chrześcijaństwa brzmi to osobliwie, ale ludzie którzy wierzą w to, co podaje natchnione Słowo Boże, wiedzą, że to jest prawda.

Rosin pisze dalej: „Czy ci, którzy zalecają transkrypcję i transliterację tetragramu, zdają sobie sprawę ze znaczenia, jakie by to miało dla Kościoła, to jest ze skutków, jakie pociągnęłoby za sobą takie oddanie dla liturgii, śpiewnika, kazania i nauczania? Albo to oddanie traktuje się poważnie - wtedy trzeba głosić na przemian o dwóch imionach /o Jehowie i Jezusie/, do czego jednak trudno będzie znaleźć dostateczną podstawę teologiczną - albo będzie się utrzymywać, że ta kwestia ma jedynie znaczenie historyczne; wówczas Stary Testament z jego Bogiem Jehową lub Jahwe znajdzie się w izolacji z uwagi na Nowy Testament i żywy język kościoła."

Musimy jednak traktować poważnie takie oddanie. Trzeba głosić dwa imiona: *Ojca*, Jehowę, i *Syna*, Jezusa. To prawda, że trudno jest znaleźć do tego podstawę „teologiczną", gdyż teolodzy pogmatwali to, czego w tej sprawie uczy Biblia. Mamy zato wyraźną podstawę *biblijną* Chrześcij... sadzie tylko o Chrystusie, niejako tym Ojca. Jednakże apostoł Paweł ni... Chrystus jest Bogiem, tylko powiad... *Ojciec*.

Paweł ciągle wspomina o dwóch naszym Ojcu, i Panu Jezusie Chrystu... rozróżnia Boga od Chrystusa. Kogo

BIBLIOTEKA TEOKRATYCZNA
SALA KRÓLESTWA ŚWIADKÓW JEHOWY
Żagań, ul. Sowackiego 22b

Przebudźcie się! (ang. Awake!), czasopismo wydawane przez Towarzystwo Biblijne i Traktatowe – Strażnica (ang. Watchtower Bible and Tract Society). Ukazuje się jako miesięcznik w 83 językach. Prezentowany artykuł pochodzi z polskiego wydania **Przebudźcie się!** z **1961** roku – wydawnictwo drukowane w podziemiu, zakazane przez ówczesne władze. Imię Boże w formie **Jehowa** było znane i publikowane w Polsce przez postępowych Żydów i Świadków Jehowy (Badaczy Pisma Świętego). Kościół Katolicki za sprawą kardynała **Wyszyńskiego** od 1965 roku wprowadził formę imienia Bożego **Jahwe**. Od 2008 roku decyzją papieża zakazane.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia lub Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu
według niemieckiego przekładu **Marcina Lutra**
Według nowego tekstu zatwierdzonego przez Deutscher Evangelischer Kirchenausschuß [Niemiecka Ewangelicka Komisja Kościelna; organ wykonawczy istniejącego w latach 1922-1933 Deutscher Evangelischer Kirchenbund, tj. Niemieckiego Ewangelickiego Związku Kościelnego – przyp. tłum.]
Zawiera 272 rycin (na 152 ilustracjach) Michała Anioła, Rafaela, Rubensa, Rembrandta, Dürera, H. Holbeina młodszego i 57 innych mistrzów oraz objaśnienia do ilustracji. Wydawcy: **prof. dr Hermann Strack** i **pastor dr Julius Kurth**. Wydanie czternaste, Lipsk 1914, Wydawnictwo Niemieckiego Towarzystwa Biblijnego Sp. z oo. Punkt dystrybucji: Budynek Wydawnictwa Ewangelickiego, Berlin W 35

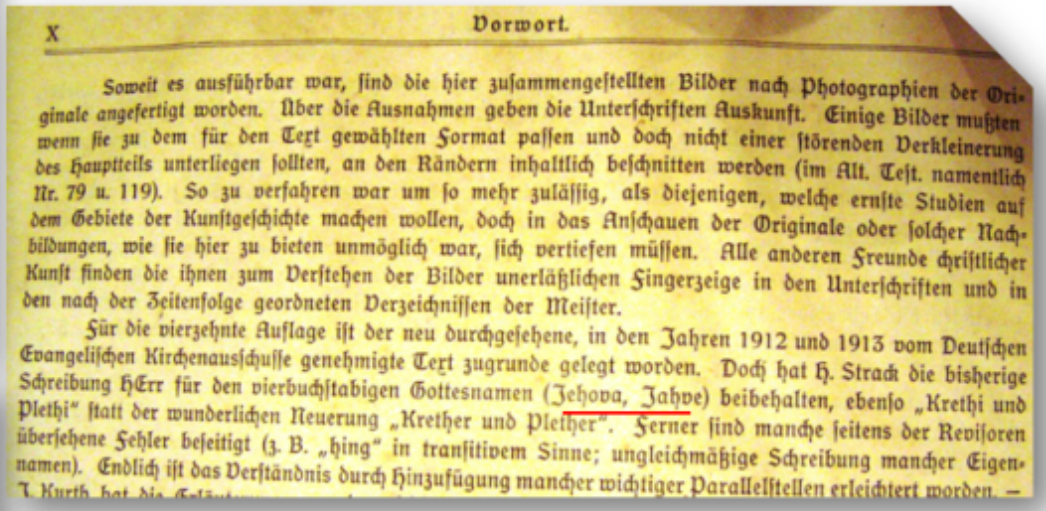

X Vorwort.

Soweit es ausführbar war, ſind die hier zuſammengeſtellten Bilder nach Photographien der Originale angefertigt worden. Über die Ausnahmen geben die Unterſchriften Auskunft. Einige Bilder mußten, wenn ſie zu dem für den Text gewählten Format paſſen und doch nicht einer ſtörenden Verkleinerung des Hauptteils unterliegen ſollten, an den Rändern inhaltlich beſchnitten werden (im Alt. Teſt. namentlich Nr. 79 u. 119). So zu verfahren war um ſo mehr zuläſſig, als diejenigen, welche ernſte Studien auf dem Gebiete der Kunſtgeſchichte machen wollen, doch in das Anſchauen der Originale oder ſolcher Nachbildungen, wie ſie hier zu bieten unmöglich war, ſich vertiefen müſſen. Alle anderen Freunde chriſtlicher Kunſt finden die ihnen zum Verſtehen der Bilder unerläßlichen Fingerzeige in den Unterſchriften und in den nach der Zeitenfolge geordneten Verzeichniſſen der Meiſter.

Für die vierzehnte Auflage iſt der neu durchgeſehene, in den Jahren 1912 und 1913 vom Deutſchen Evangeliſchen Kirchenausſchuſſe genehmigte Text zugrunde gelegt worden. Doch hat H. Strack die bisherige Schreibung HErr für den vierbuchſtabigen Gottesnamen (Jehova, Jahve) beibehalten, ebenſo „Krethi und Plethi“ ſtatt der wunderlichen Neuerung „Krether und Plether“. Ferner ſind manche ſeitens der Reviſoren überſehene Fehler beſeitigt (z. B. „hing“ in tranſitivem Sinne; ungleichmäßige Schreibung mancher Eigennamen). Endlich iſt das Verſtändnis durch Hinzufügung mancher wichtiger Parallelſtellen erleichtert worden. –

Podstawą czternastego wydania jest tekst, który został ponownie przeczytany oraz zatwierdzony w latach 1912 i 1913 przez Niemiecką Ewangelicką Komisję Kościelną. H. Strack zachował jednakże dotychczasową pisownię **PAN** dla czteroliterowego Imienia Bożego (**Jehowa**, **Jahwe**), podobnie jak „Krethi und Plethi” zamiast osobliwej innowacji „Krether und Plether”…

Biblia Lutra w przek³adzie H.Strack / 1914, Lipsk - Jehowa, Jahwe

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

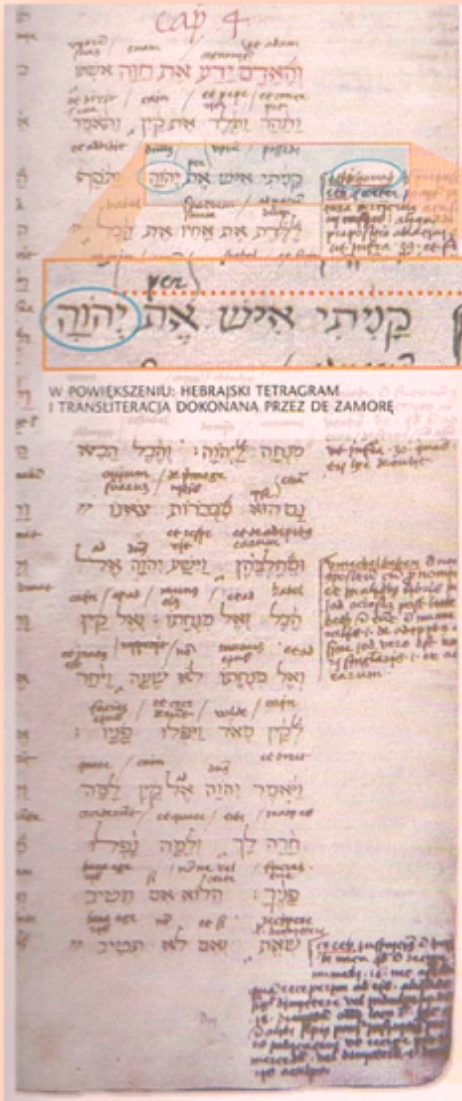

W POWIĘKSZENIU: HEBRAJSKI TETRAGRAM I TRANSLITERACJA DOKONANA PRZEZ DE ZAMORĘ

Imię Boże

Warto zwrócić uwagę, jak Alfonso de Zamora, uczony o żydowskim pochodzeniu, przetransliterował imię Boże. Na zdjęciu obok pokazano fragment jego hebrajsko-łacińskiego międzywierszowego przekładu biblijnej Księgi Rodzaju. W notatce marginesowej widać imię Boże zapisane w formie *„jehovah"*.

Wynika stąd, że de Zamora przyjął właśnie taki zapis tego imienia. W XVI wieku, kiedy przekładano Biblię na główne języki europejskie, tę lub bardzo podobną formę wybrało wielu tłumaczy. Uczynili tak między innymi William Tyndale (język angielski, 1530), Sebastian Münster (język łaciński, 1534), Olivétan (język francuski, 1535), Casiodoro de Reina (język hiszpański, 1569), a także tłumacze *Biblii brzeskiej* oraz Szymon Budny (język polski, 1563 i 1572).

Tak więc de Zamora był jednym z pierwszych biblistów, którzy w XVI stuleciu zaczęli przybliżać ludziom imię Boże. Nieznajomość tego imienia wynikała przede wszystkim z przesądu żydowskiego, z powodu którego przestano je wymawiać. Pod wpływem tej żydowskiej tradycji chrześcijańscy tłumacze Biblii — na przykład Hieronim, autor przekładu zwanego *Wulgatą* — zastąpili imię Boże takimi słowami jak „Pan" lub „Bóg".

Rękopis Księgi Rodzaju, katalog G-I-4, Biblioteka w El Escorial koło Madrytu.

Alfonso de Zamora (ok. 1480-1531) hiszpański Żyd, rabin który nawrócił się na katolicyzm. Został ochrzczony w 1506 roku. Odegrał kluczową rolę w przygotowaniu i oczyszczeniu tekstu hebrajskiego, który został opublikowany w *Poliglotcie kompluteńskiej* w roku 1522 (dzieło to zawiera także zredagowany przez niego słownik hebrajsko-łaciński oraz gramatykę języka hebrajskiego).

Jednym z najbardziej zajadłych jego przeciwników był Juan Tavera, arcybiskup Toledo, późniejszy główny inkwizytor. De Zamora był tak udręczony jego szykanami, że odwołał się nawet do papieża. W liście napisał między innymi: „Błagamy Waszą Świątobliwość o pomoc (...) i ochronę przed naszym wrogiem, don Juanem Taverą (...). Każdego dnia bez ustanku zadaje nam niezliczone bolesne ciosy. (...) Przeżywamy katusze, bo w jego oczach jesteśmy jak zwierzęta przeznaczone na rzeź. (...) Jeśli Wasza Świątobliwość rozważy nasze błagania, 'Jahwe będzie Waszym bezpieczeństwem i ochroni Waszą stopę od schwytania' (Prz. 3:23)" (przekład według książki Federica Péreza Castro *El manuscrito apologético de Alfonso de Zamora*)*.

* Fakt, że w apelu skierowanym do papieża de Zamora użył imienia Bożego, a nie jakiegoś tytułu, niewątpliwie zasługuje na uwagę. W hiszpańskim tłumaczeniu jego listu imię to pojawia się w formie Jahwe. Nie wiadomo dokładnie, w jakiej postaci występowało w oryginalnym tekście łacińskim. Więcej informacji o tym, że de Zamora znał imię Boże i się nim posługiwał, można znaleźć w ramce „Imię Boże" na stronie 19.

Alfonso de Zamora - Ksiêga Rodzaju - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

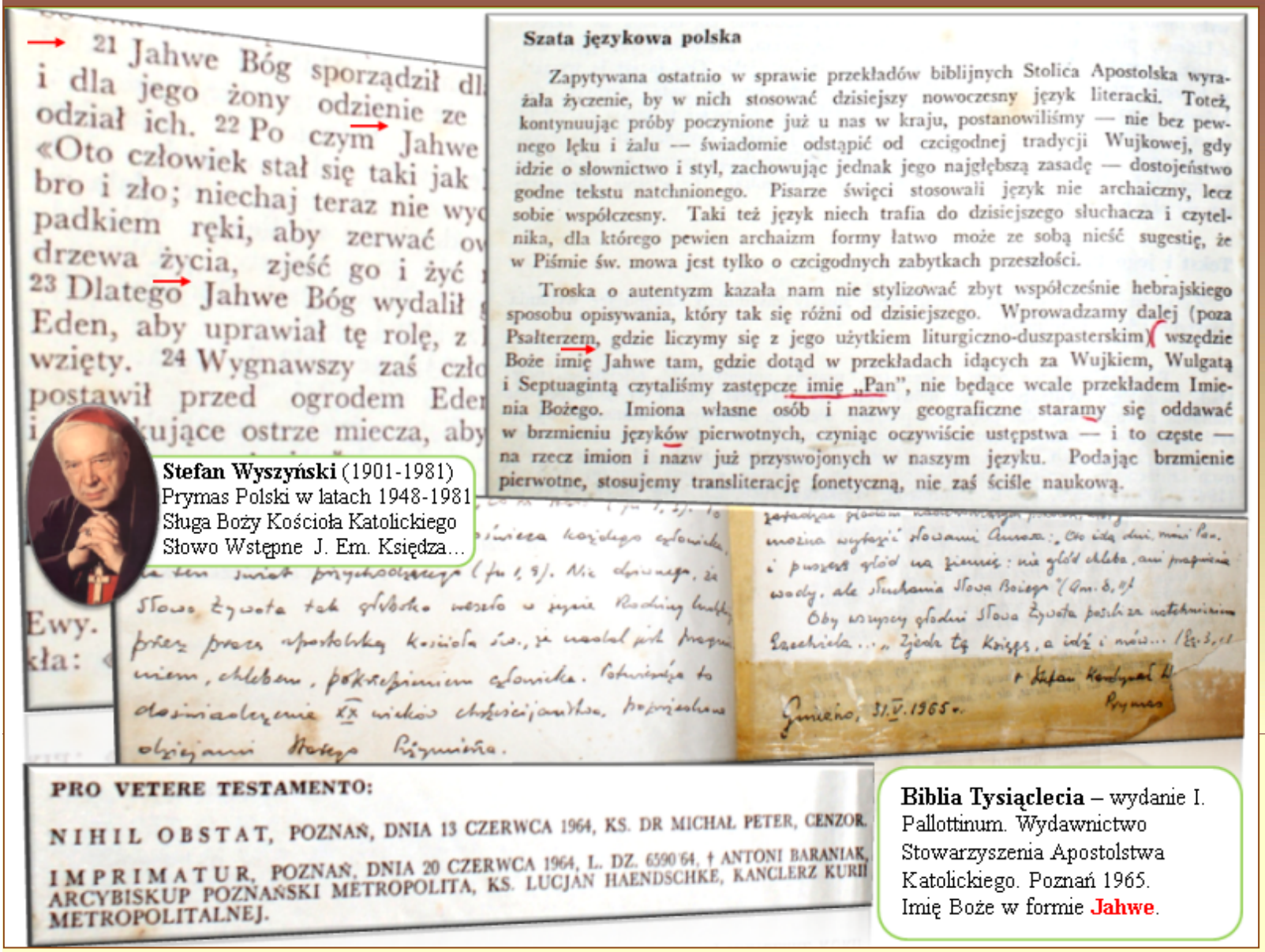

511 z 692

Biblia Tysi±clecia - Wydanie I. Stefan Wyszyñski, Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Prince Rogers Nelson (ur. 7 czerwca 1958) - amerykański wokalista, autor tekstów, muzyk i aktor.

PRINCE praising JEHOVAH the true God (Live @ NAACP Image Awards 2005)

Nagroda za najlepszy Album muzyczny 2005.
Nagrody są wspaniałe, ale wszystkie modlitwy i chwała należą się prawdziwemu Bogu ***Jehowie***.

NAACP Image Awards 2005 z udziałem Baracka Obamy i Oprah Winfrey - zobacz klip: http://youtu.be/JGE5hALa--s (3:40 minuta)

PRINCE - (...) modlitwy i chwa³a nale¿± siê prawdziwemu Bogu Jehowie.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

ARCHIWUM

Gdybyśmy chcieli wskazać najdłużej działającą w powojennej Polsce nielegalną organizację, zapewne odruchowo na myśl przyszłaby nam siedmioletnia dramatyczna historia WiN i niewiele dłuższa historia podziemnej „Solidarności". A jednak istniała jeszcze inna, kilkudziesięciotysięczna nielegalna – choć apolityczna – struktura, dysponująca konspiracyjną łącznością, podziemnymi drukarniami i rozległą siecią kolportażu. W dodatku organizacja ta nie była efemerydą, lecz działała nieprzerwanie przez cały okres „Polski Ludowej", zwiększając w tym czasie wielokrotnie swój stan liczebny. Organizacją tą byli Świadkowie Jehowy.

„Szpiedzy imperializmu"

W nocy 21 czerwca 1950 r. w całym kraju przeprowadzono akcję masowych aresztowań Świadków Jehowy i zajęcia miejsc ich zebrań. Kilka dni później minister bezpieczeństwa publicznego Stanisław Radkiewicz podczas konferencji prasowej określił Świadków mianem „szpiegów imperializmu siejących histerię wojenną". 2 lipca dyrektor Urzędu do Spraw Wyznań Antoni Bida oficjalnie odmówił Świadkom rejestracji i arbitralnie rozwiązał ich organizację z powodu „przestępczej działalności", mogącej spowodować „zagrożenie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego". Nakazano też konfiskatę mienia organizacji, jednak zajęty majątek przedstawiał tak nikłą wartość, że odstąpiono nawet od powołania głównego likwidatora.

Heinrich Himmler (1900-1945) - polityk, jeden z głównych przywódców Niemiec hitlerowskich, zbrodniarz II wojny światowej.

H. HIMMLER O ŚWIADKACH JEHOWY

List Reichsführera SS Himmlera, 21 lipca 1944: „Pozbędziemy się komunistów podających się za Świadków Jehowy".

Świadkowie Jehowy* są (...) niewiarygodnie stanowczy, nie piją i nie palą, są niezwykle pracowici i ze wszech miar uczciwi, dotrzymują danego słowa, (...) nie mają obsesji na punkcie bogactwa i dobrobytu" ...

(fragmenty listu Reichsführera SS Himmlera do Kaltenbrunnera z 21 lipca 1944 roku).

W Niemczech od 1933 roku Świadków Jehowy spotykały represje, np. wyrzucanie z pracy, wstrzymywanie wypłaty emerytur, odbieranie dzieci, a od 1935 byli więzieni w obozach koncentracyjnych, gdzie otrzymali oddzielne oznakowanie – fioletowy trójkąt. Po zakończeniu wojny Świadkowie Jehowy byli ważnym źródłem informacji na temat masowych zbrodni na Żydach w obozach zagłady.

*Himmler użył terminu ***Bibelforscher*** – „Badacze Pisma Świętego", który jest nieco szerszy niż „Świadkowie Jehowy", ale chodzi o tych ostatnich. Od 1931 roku *Badacze Pisma Świętego* przyjęli nazwę Świadkowie **Jehowy** w oparciu o fragment z Izajasza 43:10-12.

Źródło: http://www.portalcredo.ru/site/?act=new&id=86732&cf=

¦wiadkowie Jehowy w PRL & Himmler o Bibelforscher

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Sefer Jecira - łaciński przekład kabalistycznego dzieła żydowskiego z 1552 roku.

Imię Bożego występuje w formie **Iehouah**.

ABRAHA 990

MI PATRIAR-

CHAE LIBER IEZIRAH,

siue Formationis mundi, Patribus quidē Abrahami tēpora præcedentibus reuelatus, sed ab ipsō etiā Abrahamo expositus Isaaco, & per Profetarū manus posteritati conseruatus, ipsis autem 72. Mosis auditoribus in secundo diuinæ veritatis loco, hoc est in ratione, quæ est posterior autho ritate, habitus.

Vertebat ex Hebræis, & commentariis illustra bat 1551. ad Babylonis ruinam & corrupti mundi finem, Guilielmus Postellus, Restitutus.

PARISIIS,

Væneunt ipsi authori, siue interpreti, G. Postello. In scholis Italorum.

1552.

Iehouah seu per Iehouah

Vm dnabus & triginta viis admirandis sapientiæ decreto posito, Domin Iehouah Deus Zebaoth, siue exercituum, Deus viuus, Deus omnipotens sibique sufficientissimus, sublimis & excelsus, habitator æternitatis, cuius nomen sanctum est, creauit mundum suum. ספר ספר ספור Nume-

decretum & legem aternam posuisse.

G Dominus Iehouah, Deus exercituum, &c.

Summa huius operis Authoritas inde patet, quòd quum sola sacra cum precibus orationibusue à priscis institutis & scriptis in suo contextu habeant magnum illud Nomen tetragrammatum, cui adhæreant in eodem contextu alia nomina, hæc autem Barietha & illud magnum & præcipua alia habeat, opus est, summa authoritate & spiritu sancto dictante fuisse conscriptum in 72.

creatoris proprietate sunt. Et ideo Eua quum peperit filium suum Cain dixit, Possedi virum cum Iehouah seu per Iehouah, quum esset illi dicendū, Adam vir meus possedit filiū, eò q. filij sunt magis ipsorū patrū q̄ matrū, vt est clarū in tota lege & in Ratione Naturali. Sed Eua quæ est simi

Sefer Jecira (*Księga Stworzenia*) – starożytny żydowski traktat dotyczący stworzenia świata. Jeden z pierwszych tekstów żydowskiego mistycyzmu.

Datowany na drugą połowę II wieku n.e. lub pierwszą połowę III wieku n.e. Powstał prawdopodobnie w Aleksandrii. Spisany jest w języku hebrajskim, nieco uproszczonym w porównaniu z językiem Biblii. Zawiera również ślady terminologii greckiej. Składa się z sześciu rozdziałów, odpowiadających prawdopodobnie sześciu dniom stworzenia. W swojej wymowie jest całkowicie monoteistyczny. Bóg jest opisany jako twórca zarówno dobra, jak i zła.

Sefer Jecira - Ksiêga Stworzenia, imiê Bo¿e Iehouah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

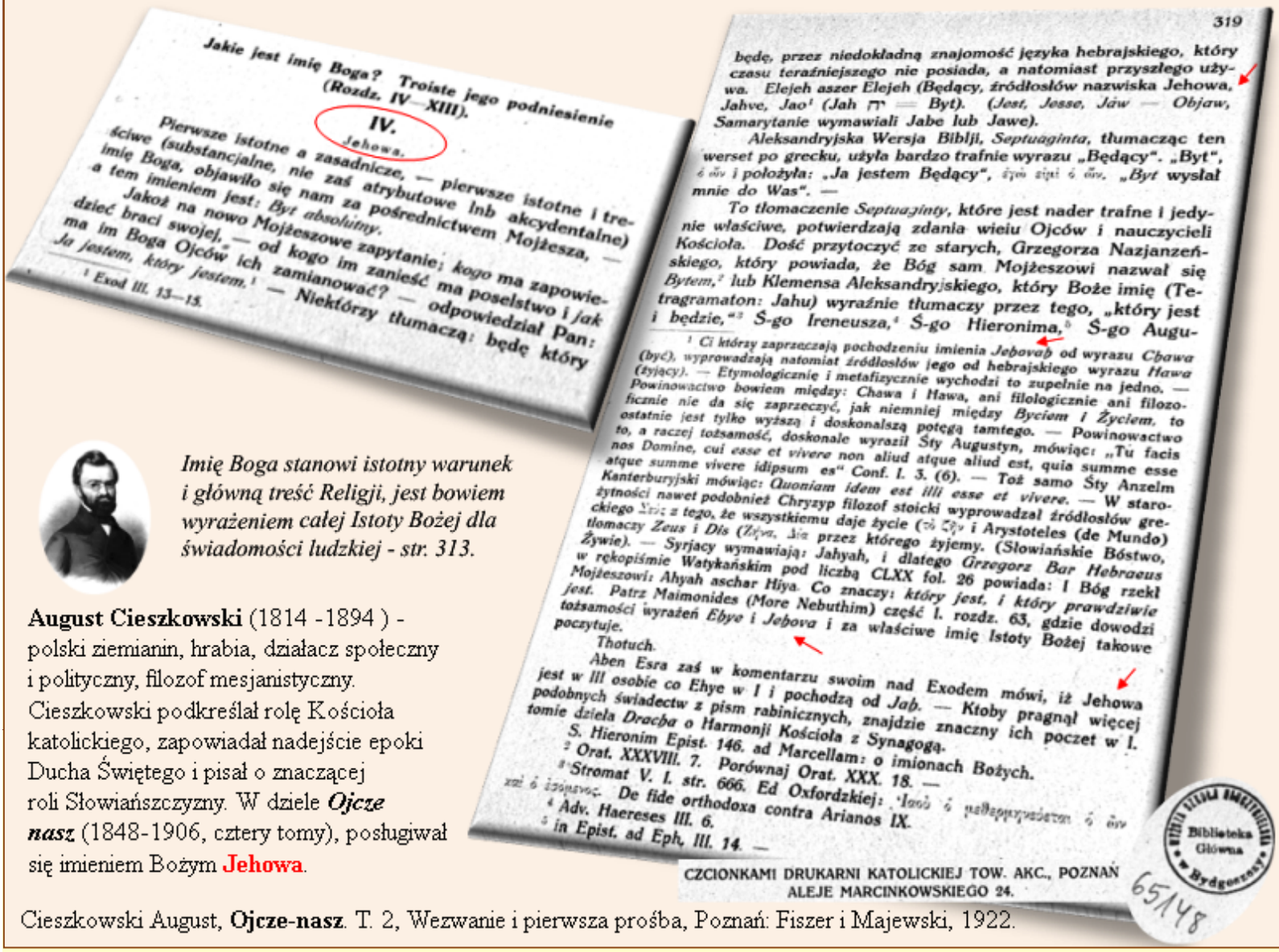

Jakie jest imię Boga? Troiste jego podniesienie (Rozdz. IV—XIII).

IV.

Jehowa.

Pierwsze istotne a zasadnicze, — pierwsze istotne i trwałe (substancjalne, nie zaś atrybutowe lub akcydentalne) imię Boga, objawiło się nam za pośrednictwem Mojżesza, — a tem imieniem jest: *Byt absolutny*.

Jakoż na nowo Mojżeszowe zapytanie: *kogo* ma zapowiedzieć braci swojej, — od kogo im zanieść ma poselstwo i *jak* ma im Boga Ojców ich zamianować? — odpowiedział Pan: *Ja jestem, który jestem.*[1] — Niektórzy tłumaczą: będę który

[1] Exod III. 13—15.

319

będę, przez niedokładną znajomość języka hebrajskiego, który czasu teraźniejszego nie posiada, a natomiast przyszłego używa. Elejeh aszer Elejeh (Będący, źródłosłów nazwiska Jehowa, Jahve, Jao[1] (Jah יה = Byt). (Jest, Jesse, Jáw — Objaw, Samarytanie wymawiali Jabe lub Jawe).

Aleksandryjska Wersja Biblji, *Septuaginta*, tłumacząc ten werset po grecku, użyła bardzo trafnie wyrazu „Będący". „Byt", ὁ ὤν i położyła: „Ja jestem Będący", ἐγώ εἰμι ὁ ὤν. „Byt wysłał mnie do Was". —

To tłomaczenie *Septuaginty*, które jest nader trafne i jedynie właściwe, potwierdzają zdania wielu Ojców i nauczycieli Kościoła. Dość przytoczyć ze starych, Grzegorza Nazjanzeńskiego, który powiada, że Bóg sam Mojżeszowi nazwał się *Bytem*,[2] lub Klemensa Aleksandryjskiego, który Boże imię (Tetragramaton: Jahu) wyraźnie tłumaczy przez tego, „który jest i będzie,"[3] Ś-go Ireneusza,[4] Ś-go Hieronima,[5] Ś-go Augu-

[1] Ci którzy zaprzeczają pochodzeniu imienia Jehovah od wyrazu Chawa (być), wyprowadzają natomiast źródłosłów jego od hebrajskiego wyrazu Hawa (żyjący). — Etymologicznie i metafizycznie wychodzi to zupełnie na jedno. — Powinowactwo bowiem między: Chawa i Hawa, ani filologicznie ani filozoficznie nie da się zaprzeczyć, jak niemniej między *Byciem* i *Życiem*, to ostatnie jest tylko wyższą i doskonalszą potęgą tamtego. — Powinowactwo to, a raczej tożsamość, doskonale wyraził Śty Augustyn, mówiąc: „Tu facis nos Domine, cui esse et vivere non aliud atque aliud est, quia summe esse atque summe vivere idipsum es" Conf. l. 3. (6). — Toż samo Śty Anzelm Kanterburyjski mówiąc: *Quoniam idem est illi esse et vivere*. — W starożytności nawet podobnież Chryzyp filozof stoicki wyprowadzał źródłosłów greckiego Ζεύς z tego, że wszystkiemu daje życie (τὸ ζῆν) i Arystoteles (de Mundo) tłomaczy Zeus i Dis (Ζῆνα, Δία przez którego żyjemy. (Słowiańskie Bóstwo, Żywie). — Syrjacy wymawiają: Jahyah, i dlatego Grzegorz Bar Hebraeus w rękopiśmie Watykańskim pod liczbą CLXX fol. 26 powiada: I Bóg rzekł Mojżeszowi: Ahyah aschar Hiya. Co znaczy: który jest, i który prawdziwie jest. Patrz Maimonides (More Nebuthim) część I. rozdz. 63, gdzie dowodzi tożsamości wyrażeń Ehye i Jehova i za właściwe imię Istoty Bożej takowe poczytuje.

Thotuch.

Aben Esra zaś w komentarzu swoim nad Exodem mówi, iż Jehowa jest w III osobie co Ehye w I i pochodzą od *Jah*. — Ktoby pragnął więcej podobnych świadectw z pism rabinicznych, znajdzie znaczny ich poczet w I. tomie dzieła *Dracha* o Harmonji Kościoła z Synagogą.

[2] S. Hieronim Epist. 146. ad Marcellam: o imionach Bożych.
[3] Orat. XXXVIII. 7. Porównaj Orat. XXX. 18. —
[4] Stromat V. I. str. 666. Ed Oxfordzkiej: Ἰαοὺ ὁ παλαιγενέστατος ὁ ὤν
[5] De fide orthodoxa contra Arianos IX.
[6] Adv. Haereses III. 6.
[7] in Epist. ad Eph. III. 14. —

CZCIONKAMI DRUKARNI KATOLICKIEJ TOW. AKC., POZNAŃ ALEJE MARCINKOWSKIEGO 24.

Biblioteka Główna Bydgoszcz 65148

Imię Boga stanowi istotny warunek i główną treść Religji, jest bowiem wyrażeniem całej Istoty Bożej dla świadomości ludzkiej - str. 313.

August Cieszkowski (1814 -1894) - polski ziemianin, hrabia, działacz społeczny i polityczny, filozof mesjanistyczny. Cieszkowski podkreślał rolę Kościoła katolickiego, zapowiadał nadejście epoki Ducha Świętego i pisał o znaczącej roli Słowiańszczyzny. W dziele ***Ojcze nasz*** (1848-1906, cztery tomy), posługiwał się imieniem Bożym **Jehowa**.

Cieszkowski August, **Ojcze-nasz**. T. 2, Wezwanie i pierwsza prośba, Poznań: Fiszer i Majewski, 1922.

Cieszkowski August - Ojcze nasz - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Niezwykłe odkrycie pod świątynią w Jerozolimie

28 gru, 00:09
RC / CNN

Starożytna, ceramiczna pieczęć rzuca nowe światło na dotychczasowe badania archeologiczne związane z historią Izraela. Archeolodzy mają nadzieję na dokonanie większej ilości podobnych odkryć w niedługim czasie.

Zobacz jakie sekrety kryje w sobie tajemniczy artefakt:

Pieczęć wyjawia sekret najświętszego miejsca Judaizmu - Starożytna, ceramiczna pieczęć rzuca nowe światło na dotychczasowe badania archeologiczne związane z historią judaizmu. Archeolodzy mają nadzieję na dokonanie większej ilości podobnych odkryć w niedługim czasie. (RC) - *CNN*

W niedzielę (25.12.2011) **Izraelski Zarząd Starożytności** (IAA) na specjalnej konferencji prasowej ogłosił kolejne ciekawe odkrycie dokonane przez archeologów, którzy badają zasypany kanał ściekowy z I wieku w pobliżu pozostałości świątyni w Jerozolimie.

Przedmiotem tym jest niewielka ceramiczna pieczęć lub żeton o średnicy ok. 2 cm. Odkrycia dokonano pod tzw. Łukiem Robinsona, czyli pozostałościami schodów, które przed zburzeniem miasta w 70 roku n.e. prowadziły z najważniejszej ulicy Jerozolimy do świątyni.

Ten drobny artefakt jest interesujący również ze względu na użycie na nim skróconej wersji imienia Boga **JHWH**. Jak wiadomo, w judaizmie rabinicznym wymawianie tego imienia jest zabronione (choć nie ma zakazu zapisywania go) i nie ma go nawet w izraelskich materiałach prasowych, z których korzystaliśmy pisząc powyższy tekst.

Źródło: archeologiabiblijna.wordpress.com

Przedmiotem tym jest niewielka ceramiczna pieczęć lub żeton o średnicy ok. 2 cm. Znajduje się na nim napis pismem kwadratowym w dwóch linijkach, na górze: דכא (*dk'*) i na dole: ליה (*ljh*).

Pieczęć ze świątyni w Jerozolimie: „czyste dla Jahwe"

W języku aramejskim górne słowo דכא lub דכ oznacza „czysty". W dolnym zwrocie po przyimku ל („dla") występują dwie hebrajskie litery JH (יה, Jah) będące często używaną skróconą formą imienia Bożego JHWH (יהוה, Jahwe).

Pieczêæ ze ¶wi±tyni w Jerozolimie - czyste dla Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„Chrześcijaństwo dopiero się zaczyna. Wychodzi właśnie ze swych powijaków. W ogóle dopiero rusza z miejsca. Nie miało jeszcze żadnych szans, by się rozwinąć" - kard. J.-M.Lustigera (1926-2007).

Mówiąc o swoim Kościele, który Jezus zbuduje na Szymonie-Skale, Mistrz ma na myśli coś zupełnie nowego (nie jakąś sektę w ramach judaizmu). Nowy Kościół ma być kontynuacją starotestamentalnego „kahal Jahwe", po odrzuceniu Izraela jako ludu Bożego wskutek jego niewiary. Owemu nowemu Kościołowi daje Chrystus obietnicę, że bramy piekielne nigdy go nie zmogą. „Bramy piekielne" są tu synonimem całego świata podziemnego, który wedle świadectw Starego Testamentu jest królestwem śmierci.

str.149

Alfons Józef Skowronek
(ur.1928 w Piekarach Śląskich) - polski ksiądz katolicki, profesor teologii. Nestor polskich teologów, znany z dialogicznego podejścia do dogmatów oraz propagowania ekumenizmu oraz „nowego myślenia".

KAHAL JAHWE (Lud Boży) to pojęcie, którego znaczenia trzeba najpierw szukać w historii Narodu Wybranego, ponieważ to on - jako pierwszy - został tak nazwany (*kahal **Jahwe***). W przekładach greckich Biblii owo *kahal* oddawano zazwyczaj przez *ekklesia*. W Polsce, rzecz ogromnie ciekawa, pojawiły się próby przekładania zwrotu *ekklesia* - od XV w. oddawano go przez *zbór*. Termin ten jednak nie przyjął się, zwłaszcza że od XVI w. posługiwali się nim protestanci. Odtąd słowo *zbór* zarezerwowano dla ewangelików, *cerkiew* - do Kościołów wschodnich i ich świątyń, natomiast w odniesieniu do społeczności rzymskokatolickiej, coraz szerzej zaczęto używać terminu *kościół*, pochodzącego prawdopodobnie od łacińskiego, *stellum* (zamek, gród), a ściślej od murowanej świątyni lub nabożeństw w grodzie czy na zamku.

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

ELLEN GOULD WHITE (1827-1915) prorokini amerykańska, jedna z założycieli Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Napisała 66 książek o tematyce chrześcijańskiej. Jej rodzice Robert i Eunice Harmon należeli do Episkopalnego Kościoła Metodystów, z którego zostali wyłączeni w 1843 roku ze względu na ich wiarę w powtórne przyjście Chrystusa.

WIELKI BÓJ (ang. **The Great Controversy**) – jedna z najpopularniejszych książek Ellen White. Zawiera wykład zagadnień chrześcijaństwa i biblijnej filozofii dziejów. Światowy bestseller napisany ponad 100 lat temu. Wydana w ponad 200 językach świata w wielu milionach egzemplarzy.
W oryginalnej wersji książki imię Boga występuje w formie **JEHOWA**.
Wydania współczesne imię Boże oddają przez **JAHWE**.

Bóg przygotował dla swego ludu świątynię natury odpowiadającą wielkim prawdom Biblii, które mu powierzono. Dla tych wiernych wygnańców góry były symbolem sprawiedliwości Jahwe. Swym dzieciom wskazywali na wyżyny i szczyty, które w majestatycznej wspaniałości wznosiły się przed nimi, opowiadając im o Wszechmogącym, u którego nie ma zmiany ani „zaćmienia", a którego Słowo jest tak samo pewne i niewzruszone, jak te skalne masywy. Bóg utwierdził góry i ugruntował je; żadne inne ramię, oprócz ręki Nieskończonej Mocy, nie zdoła ich ruszyć z posad. Tak samo Bóg ustanowił dekalog, podstawę panowania na niebie i ziemi. Ręka ludzka mogła dosięgnąć bliźnich i pozbawić ich życia, lecz łatwiej byłoby tym ludziom poruszyć góry z ich posad i rzucić je w morze, niż zmienić jedno z przykazań w zakonie Bożym lub zniweczyć jedną z Jego obietnic dla tych, którzy czynią wolę Bożą. Jednak w swej wierności wobec zakonu Bożego słudzy Boga powinni trwać tak mocno jak nieporuszone góry.

Góry otaczające doliny, w których mieszkali waldensi, były wiecznymi świadkami twórczej mocy Bożej i niezawodnym zapewnieniem Jego opieki. Wygnańcy polubili te ciche symbole obecności Jahwe. Nie narzekali na swój trudny los, nigdy też nie odczuwali samotności wśród cichych gór. Dziękowali Bogu, że przygotował im schronienie przed gniewem i okrucieństwem ludzi,

ISBN 83-87188-53-0. Wydawca: Chrześcijański Instytut Wydawniczy „**Znaki Czasu**". Warszawa. Rok 2003. Wydanie II. Strona 46.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

POLSKA - STRAŻNICA
Biuro Oddziału w Nadarzynie.
Inaczej **Betel**, ośrodek koordynujący działalność Świadków Jehowy (pełna nazwa: Chrześcijański Zbór Świadków Jehowy). Na całym świecie istnieje obecnie 98 Biur Oddziałów. *Świadkowie Jehowy* upowszechniają imię Boże **JHWH** w formie **JEHOWA**.

SERDECZNIE WITAMY W NADARZYNIE!

Z NAJWIĘKSZĄ przyjemnością witamy przedstawicieli ponad 1350 zborów z całej Polski. Witamy też serdecznie braci i siostry z innych krajów, którzy przyjęli zaproszenie na uroczystość otwarcia nowej siedziby polskiego Biura Oddziału w Nadarzynie pod Warszawą.

OKAZJA to doprawdy niezwykła, ponieważ po zakazaniu naszej działalności w roku 1950 i zamknięciu biura w Łodzi stosunki między władzami a Świadkami Jehowy nie zapowiadały nic dobrego. Zdaniem ówczesnych władz już samo istnienie Świadków stanowiło „zagrożenie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego". Postanowiono ich więc zlikwidować. Rozpętano akcję masowych aresztowań. Kilkakrotne próby uregulowania stanu prawnego naszego wyznania spełzły na niczym. Myśl o odzyskaniu wolności religijnej i posiadaniu Biura Oddziału wydawała się nierealna. Tymczasem Jehowa inaczej pokierował biegiem wypadków! Przez cztery dziesięciolecia zakazu stale umacniał swój lud w wierze, żeby potem otworzyć przed nim możliwość budowy Domu Betel.

JEHOWA CHCIAŁ, ABY ZBUDOWANO TEN DOM

NA POCZĄTKU dwudziestego wieku zaczęli wracać do kraju emigranci polscy, którzy poznali prawdę w USA. Wyłaniali się pierwsi zainteresowani.

OD ROKU 1932 Towarzystwo Strażnica posiadało stałą siedzibę w Łodzi przy ulicy Rzgowskiej 24. Nasilające się ataki kleru katolickiego zmuszały braci do coraz skuteczniejszego prowadzenia walki prawnej i umacniały ich wiarę. Nawet ceremonialne palenie literatury Świadków Jehowy na placach publicznych nie odstręczyło szczerych ludzi od poznawania prawdy. Niemniej w wyniku poczynań Akcji Katolickiej w marcu 1938 roku zamknięto nasze biuro w Łodzi. Nie powstrzymało to działalności ludu Jehowy. Do czasu wybuchu drugiej wojny światowej bracia przygotowywali się do pracy w podziemiu. Tuż przed wojną było w Polsce 1039 głosicieli Królestwa.

Nadarzyn - Biuro Oddzia³u - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

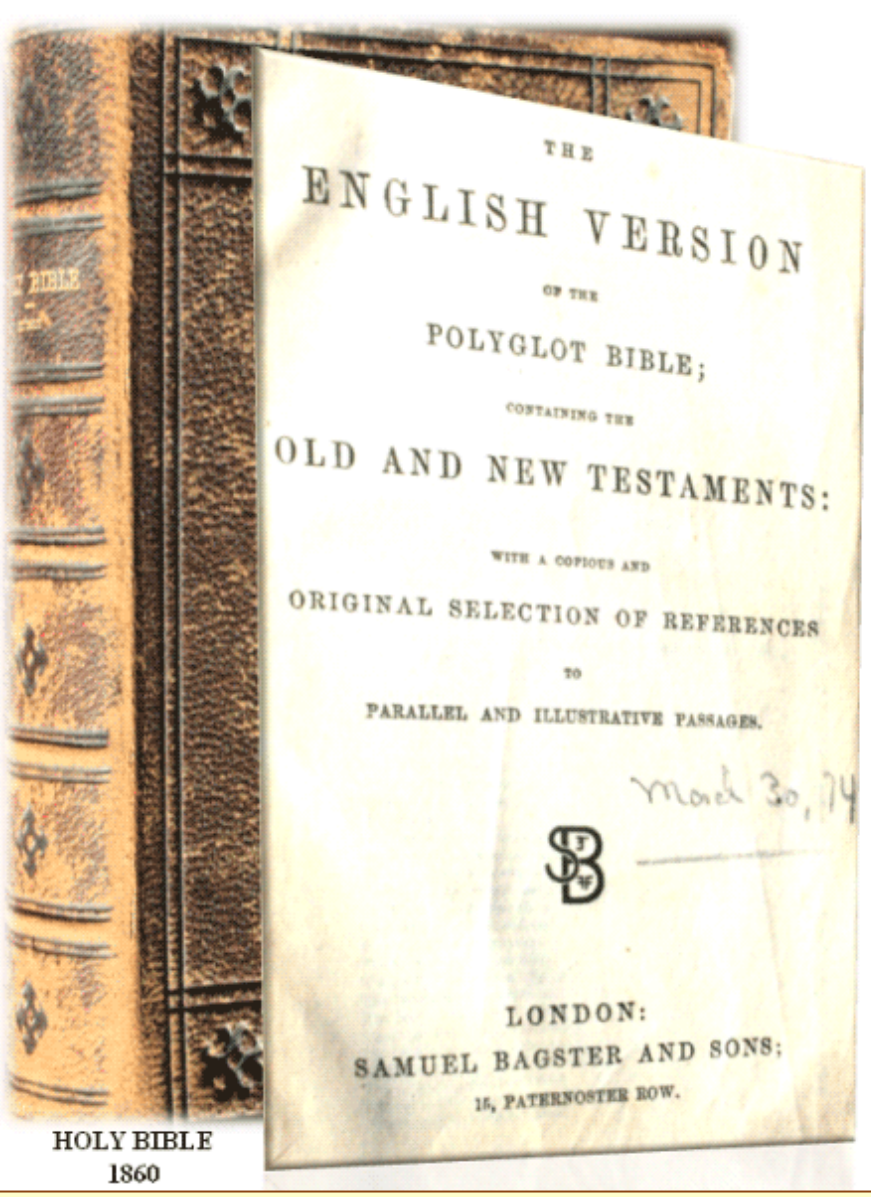
THE
ENGLISH VERSION
OF THE
POLYGLOT BIBLE;
CONTAINING THE
OLD AND NEW TESTAMENTS:
WITH A COPIOUS AND
ORIGINAL SELECTION OF REFERENCES
TO
PARALLEL AND ILLUSTRATIVE PASSAGES.
March 30, 74
LONDON:
SAMUEL BAGSTER AND SONS;
15, PATERNOSTER ROW.

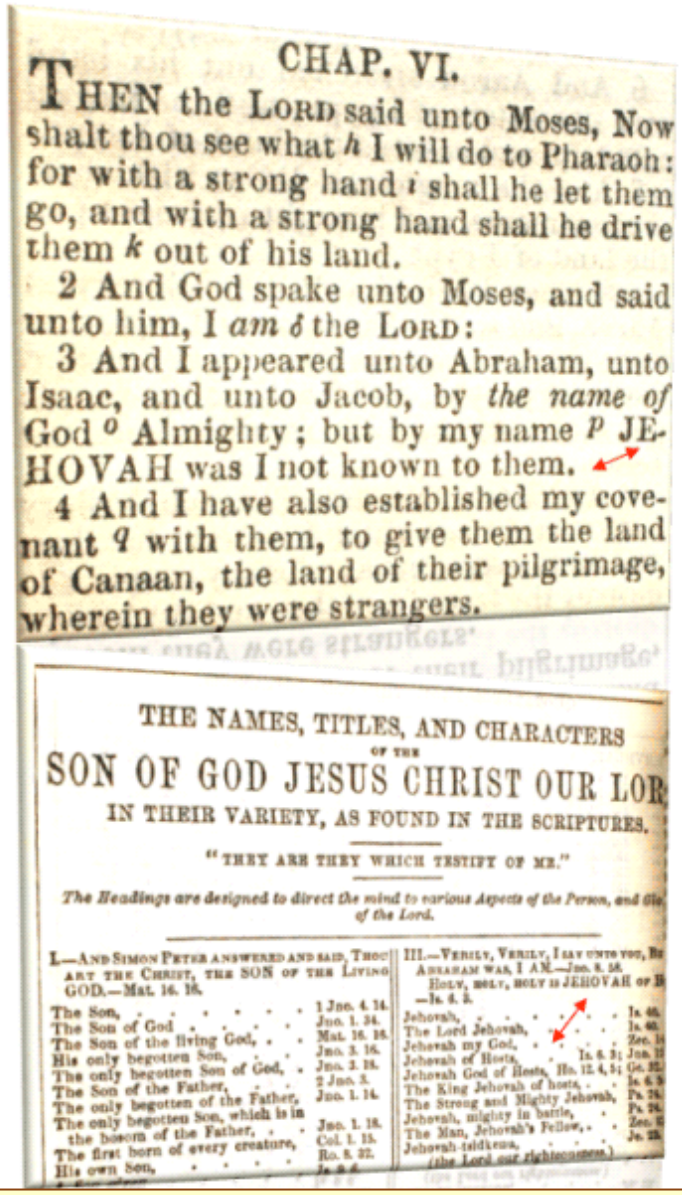
CHAP. VI.

THEN the LORD said unto Moses, Now shalt thou see what *h* I will do to Pharaoh: for with a strong hand *i* shall he let them go, and with a strong hand shall he drive them *k* out of his land.

2 And God spake unto Moses, and said unto him, I *am* *l* the LORD:

3 And I appeared unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, by *the name of* God *o* Almighty; but by my name *p* JEHOVAH was I not known to them.

4 And I have also established my covenant *q* with them, to give them the land of Canaan, the land of their pilgrimage, wherein they were strangers.

THE NAMES, TITLES, AND CHARACTERS
OF THE
SON OF GOD JESUS CHRIST OUR LOR
IN THEIR VARIETY, AS FOUND IN THE SCRIPTURES.

"THEY ARE THEY WHICH TESTIFY OF ME."

The Headings are designed to direct the mind to various Aspects of the Person, and Glo of the Lord.

I.—AND SIMON PETER ANSWERED AND SAID, THOU ART THE CHRIST, THE SON OF THE LIVING GOD.—Mat. 16. 16.

The Son,	1 Jno. 4. 14.
The Son of God	Jno. 1. 34.
The Son of the living God,	Mat. 16. 16.
His only begotten Son,	Jno. 3. 16.
The only begotten Son of God,	Jno. 3. 18.
The Son of the Father,	2 Jno. 3.
The only begotten of the Father,	Jno. 1. 14.
The only begotten Son, which is in the bosom of the Father,	Jno. 1. 18.
The first born of every creature,	Col. 1. 15.
His own Son,	Ro. 8. 32.

III.—VERILY, VERILY, I SAY UNTO YOU, BE ABRAHAM WAS, I AM.—Jno. 8. 58.
HOLY, HOLY, HOLY IS JEHOVAH OF H —Is. 6. 3.

Jehovah,	Is. 40.
The Lord Jehovah,	Is. 40.
Jehovah my God,	Zec. 1
Jehovah of Hosts,	Is. 6. 3; Jno. 1
Jehovah God of Hosts,	Ho. 12. 4, 5; Ge. 32.
The King Jehovah of hosts,	Is. 6. 5
The Strong and Mighty Jehovah,	Ps. 24.
Jehovah, mighty in battle,	Ps. 24.
The Man, Jehovah's Fellow,	Zec. 1
Jehovah-tsidkenu, (the Lord our righteousness.)	Je. 23.

HOLY BIBLE
1860

HOLY BIBLE 1860 - JEHOVAH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„BOSKI JEHOWA"
na ossuariach z I wieku

Grupie amerykańskich uczonych udało się za pomocą kamery spuszczonej do starożytnego grobowca w *Jerozolimie* zbadać sześć ossuariów (żydowskich skrzynek na kości zmarłych) pochodzących sprzed 70 roku n.e. Jak twierdzi kierujący pracami *James D. Tabor z Uniwersytetu Północnej Karoliny* zabytki te mogły nawet należeć do uczniów Chrystusa i jako takie byłyby najstarszym materialnym dowodem wierzeń chrześcijańskich. Świadczyć ma o tym między innymi rysunek przedstawiający proroka Jonasza. Natomiast czteroliniowa grecka inskrypcja z ossuarium 5 jest wyrazem wiary. Treść tego napisu jest pewna tylko częściowo. Trzy pierwsze linie są wyraźne i można je odczytać następująco: pierwsza linia: **ΔΙΟΣ** (boski), druga: **IAIO** (to grecki odpowiednik tetragramu, czyli imienia **Jahwe** lub **Jehowa**), trzecia: **ΥΨΩ** (powstać, podnieść, wznieść). W czwartej linii czytelna jest tylko pierwsza litera A, uczeni przedstawiają więc kilka możliwości. W zależności od nich możliwe są tłumaczenia: „Boski **Jehowo**, powstań, powstań [lub: podnieś]" lub „Boski **Jehowa** zabiera do Świętego Miejsca" lub „Boski **Jehowa** wskrzesza ze [zmarłych]". Ciekawe jest użycie w inskrypcjach imienia Bożego, przez grecką wersję **IAIO**. To kolejny dowód, że imienia **Jahwe** używano w Judei przed 70 rokiem n.e., również w tekstach greckich. Jak wynika z najwcześniejszych manuskryptów Septuaginty i innych greckich inskrypcji, imię Boże początkowo oddawano przepisując do greckiego tekstu hebrajski tetragram (pismem kwadratowym lub stylizowanym) lub zapisywano je po grecku (najczęściej w trzyliterowej wersji **IAΩ**). Tabor i współpracownicy uważają, że forma **IAIO**, niespotykana w innych tekstach z tego okresu, miała lepiej nawiązywać do hebrajskiego czteroliterowego tetragramu יהוה.

Źródło: www.sfora.pl http://archeologiabiblijna.wordpress.com

Boski JEHOWA na ossuariach z I wieku

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Anna ¦widerkówna - Niejedno imiê mi³o¶ci - Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

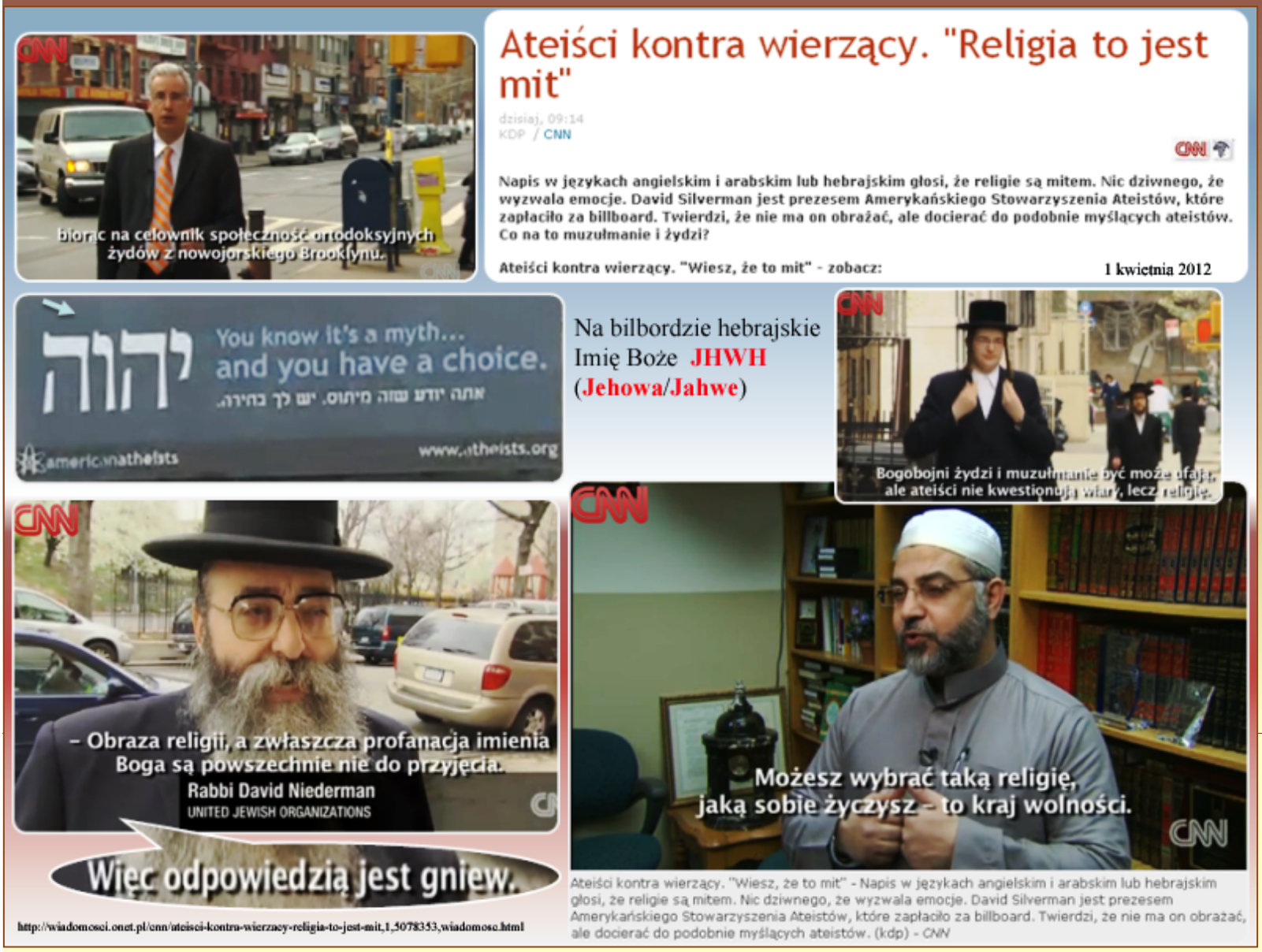

523 z 692

Atei¶ci kontra wierz±cy - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

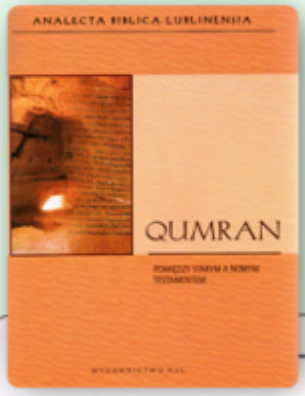

Kto spotyka Jezusa Chrystusa, spotyka judaizm - Jan Paweł II

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Instytut Nauk Biblijnych
QUMRAN - Pomiędzy Starym a Nowym Testamentem
Redakcja: Henryk Drawnel SDB, ks. Andrzej Piwowar
Wydawnictwo KUL 2009

Publikacja zawiera teksty referatów wygłoszonych na Konferencji naukowej z okazji 60-lecia odkryć w Qumran, zorganizowanej w Lublinie w 2007 r.
Tetragram imienia Bożego oddano w formie **JHWH**, **JAHWE**.

łem, to jednak Bóg uczynił mężczyznę władcą kobiety, by postępowała wedle jego woli. Rzecz znamienna i warta odnotowania: w rzeczonym tekście nie występuje zwrot *ba'al*, lecz *mšjl*. Termin *mšjl* (*mâšal*) ma dwa główne znaczenia. Pierwsze rzeczywiście oznacza panowanie, jednak drugie, zwłaszcza w odmianie nifal, wskazuje na podobieństwo bądź równość – w takim wypadku sens wersetu byłby nie taki, że JHWH uczynił mężczyznę władcą, ale że uczynił mu podobieństwo w postaci kobiety[61]. Zauważmy przy tym, że w Hodajot Bóg jest przyrównany do miłosiernej matki, która raduje się swym dzieckiem[62] – nigdy nie doszłoby do takiego porównania, gdyby kobieta była istotą jakościowo gorszą od mężczyzny!

Panowanie mężczyzny nad kobietą i rodziną wymaga dodatkowego uściślenia. Niejednokrotnie używany w tym kontekście hebr. termin *ba'al*[63] oznacza zarówno pana, jak i właściciela, władza ta była jednak dość specyficzna. Owszem, mężczyzna był głową rodziny, stąd też to on właśnie reprezentował ją na zewnątrz, on także mógł podejmować daleko idące decyzje jej dotyczące, jako że dysponował swobodnie nie tylko majątkiem – jego jurysdykcja, zwłaszcza w dawniejszych czasach, była na tyle szeroka, że mógł nawet wydać wyrok śmierci na członka rodziny[64]. Nie oznaczało to jednak samowoli, jako że głowa rodziny podlegała Prawu i także była zobowiązana do jego przestrzegania. JHWH, Bóg Izraela, był pierwszym Panem wszystkiego, stąd też idealny ojciec kierował swoją rodziną, wzorując się na Nim[65]. Jeżeli qumrańczycy zachowywali ten patriarchalny model rodziny, a nic temu nie przeczy, wówczas pod pojęciem mienia (hebr. *hôn*) mogłyby się kryć nie tylko dobra *stricte* materialne, ale i cała rodzina – a podczas ofiarowywania się przymierzu mienie, oprócz wiedzy i siły, przynoszono do zrzeszenia Bożego, aby przysposobić je do jego (tj. JHWH) „sprawiedliwej rady"[66]. Z tego też względu owi „wszyscy przystępujący do przymierza", którzy mówili podczas ceremonii „Amen"[67], to prawdopodobnie nie tylko mężczyźni, ale i całe ich

a) Egzorcyzmy

Przywoływanie Bożego imienia znajduje się w centrum formuły uniwersalnie przejętej z rytuałów egzorcyzmów, których dobre przykłady znajdujemy w Qumran (11QPsAp[a]) jako pierwsze przykłady w języku hebrajskim. Zwój mógł zawierać „cztery Psalmy śpiewane nad opętanymi", zawarte w manuskrypcie (11QPs[a] XXVII 9-10)[8]. Przypomnijmy także Kantyki Mądrego o charakterze czysto esseńskim (4Q510-511). W sercu każdego człowieka ma miejsce walka pomiędzy ciemnościami a światłością, na których czele stoją Belial i Michał. Stąd imperatywna konieczność przywoływania imienia Boga YHWH, który jest Bogiem Uzdrowicielem i Panem życia. Wypowiadanie imienia to posiadanie władzy Bożej, która ma moc zarówno nad duchem złym, jak i nad duchem prawdy, jak przypomina Instrukcja o dwóch Duchach (1QS I-IV). Stąd esseńczycy uważani byli za uzdrowicieli[9].

Ewangelie i Dzieje Apostolskie opisują liczne uzdrowienia z wkładaniem lub bez wkładania rąk[10], jak i egzorcyzmy dokonywane przez Jezusa i wypływające z Jego własnego autorytetu jako Jednorodzonego Syna Bożego i w równości z samym Bogiem, którego nazywa *Abba* „Ojcze" (Mk 14,36; Łk 11,2; 22,42; 23,34; Mt 26,39; Rz 8,15; Gal 4,6), lub przez uczniów, których posyła. Uczniowie muszą wzywać imienia Jezusa w miejsce tetragramu, Bożego imienia Jahwe (Mt 12,22-29; Mk 1,23-27; 5,2-20 [w 5,7 demon zna formułę]; 6,7-13; 9,14.21-29; Łk 9,49). Zamiast użyć rytuału esseńczyków dobrze znanego i doskonale akceptowanego, którego przykłady były przekazywane, Jezus wprowadza innowację, zastępując niezmienną i sakralną formułę wezwania imienia Bożego, będącą istotną częścią dla efektywności rytu egzorcyzmu, osobistym rozkazem: „Duchu zły, ja tobie rozkazuję, wyjdź z tego człowieka" (Mk 1,25 itd.). Ta innowacja wywołuje przewidywalną reakcję ze strony świadków:

> „Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są Mu posłuszne" (Mk 1,27).

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

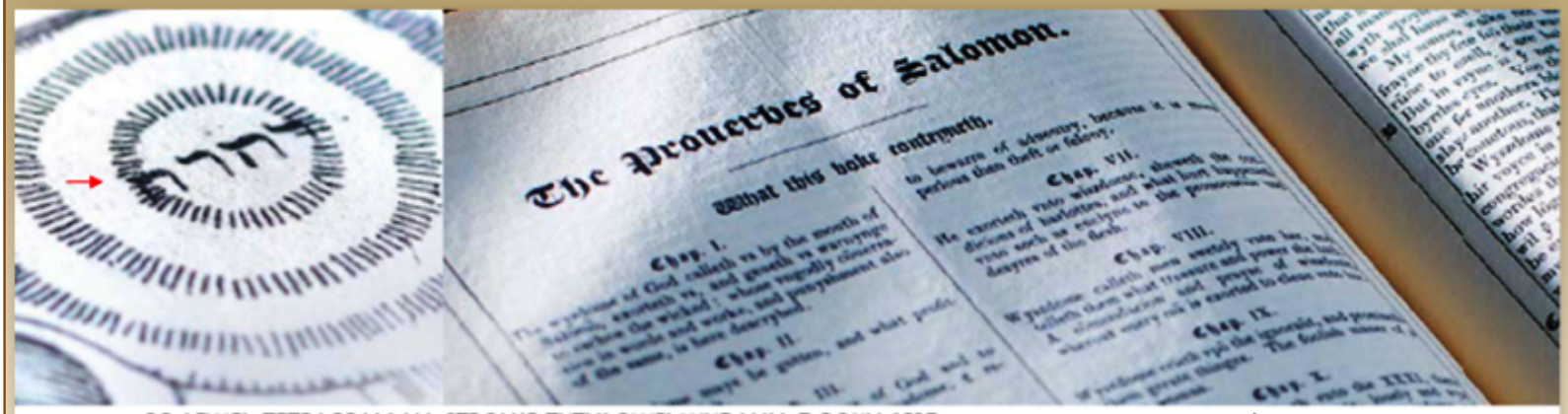

PO LEWEJ: TETRAGRAM NA STRONIE TYTUŁOWEJ WYDANIA Z ROKU 1537 Źródło: Strażnica 1 czerwca 2012

Pierwsza drukowana Biblia w języku angielskim

Zaskakującą cechą Biblii Coverdale'a jest pominięcie imienia Bożego w formie „Jehowa". Tyndale w swoim tłumaczeniu Pism Hebrajskich użył tego imienia ponad 20 razy. W książce *Coverdale and His Bibles* (Coverdale i jego Biblie) James Mozley zauważył: „W roku 1535 Coverdale całkowicie odrzucił to słowo [Jehowa]". Ale później w *Wielkiej Biblii* trzykrotnie się nim posłużył.

Biblia Coverdale'a była jednak najwcześniejszym angielskim przekładem zawierającym u góry strony tytułowej tetragram — cztery hebrajskie litery tworzące imię Boże.

Myles Coverdale (ok. 1488 - 1569). Urodził się w Yorkshire w Anglii. Studiował na Uniwersytecie w Cambridge. W 1514 roku został wyświęcony na księdza katolickiego.

Pierwszy przekład całej Biblii w języku angielskim został opracowany i wydany w 1535 roku przez Milesa Coverdale. Ponieważ Coverdale nie miał wystarczającej biegłej znajomości języków biblijnych, opierał się na przekładach Tyndale'a, Lutra, Zwinglego, a także na przekładach łacińskich (w tym na Wulgacie). Pomimo tego Biblia Coverdale'a uzyskała poparcie króla Henryka VIII, zaś edycja przekładu Coverdale'a z 1539 roku znana jako *Great Bible* była pierwszą autoryzowaną edycją angielskiej Biblii i na mocy zarządzenia królewskiego była udostępniona każdemu wiernemu w każdym kościele w Anglii (zabezpieczona łańcuchem). Do roku 1553 ukazało się ponad 20 wydań Biblii Coverdale'a.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

83

Deus, quis similis?

HOLD NOT thy tongue, O God, keep not still silence; refrain not thyself, O God. For lo, thine enemies make a murmuring; and they that hate thee have lift up their head. They have imagined craftily against thy people, and taken counsel against thy secret ones. They have said, Come, and let us root them out, that they be no more a people, and that the name of Israel may be no more in remembrance. For they have cast their heads together with one consent, and are confederate against thee—the tabernacles of the Edomites, and the Ishmaelites, the Moabites, and Hagarenes, Gebal, and Ammon, and Amalek, the Philistines, with them that dwell at Tyre. Assyria also is joined with them and have holpen the children of Lot.

But do thou to them as unto the Midianites, unto Sisera, and unto Jabin at the brook of Kishon, who perished at Endor, and became as the dung of the earth. Make them and their princes like Oreb and Zeeb; yea, make all their princes like as Zebah and Zalmunna, who say, Let us take to ourselves the houses of God in possession.

O my God, make them like unto a wheel, and as the stubble before the wind, like as the fire that burneth up the forest, and as the flame that consumeth the mountains. Persecute them even so with thy tempest, and make them afraid with thy storm. Make their faces ashamed, O Lord, that they may seek thy Name. Let them be confounded and vexed ever more and more; let them be put to shame, and perish.

And they shall know that thou, whose Name is Jehovah, art only the Most Highest over all the earth.

Coverdale w Psalmach dwukrotnie używa imienia Bożego w formie **Jehovah**.

33

Exultate, justi

REJOICE IN THE LORD, O ye righteous; for it becometh well the just to be to be thankful. Praise the Lord with harp; sing praises unto him with the lute and instrument of ten strings. Sing unto the Lord a new song; sing praises lustily unto him with a good courage.

For the word of the Lord is true; and all his works are faithful. He loveth righteousness and judgement; the earth is

art from generation to generation.
ıe people whose God is the Lord Jehovah;
the folk that he hath chosen to him to be his
d looked down from heaven, and

Miles Coverdale (ok. 1488 - 1569). Tłumacz pierwszej drukowanej Biblii (1535) w języku angielskim. Tłumaczenie **Psalmów** dokonane przez Coverdale`a bazuje na wersji Lutra i Łacińskiej Wulgacie. Jego Psałterz został dodany w 1549 roku do anglikańskiej ***Book of Common Prayer*** i jest najbardziej znanym przekładem Psalmów dla anglikanów na całym świecie.

Psalmy Coverdale Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jehowa jest Najwyższym Bogiem - nieskończonym, wiecznym i niezmiennym, doskonałym w mądrości, sprawiedliwości, miłości i mocy.

Z naszych kręgów powstali wodzowie,
którzy dokonali wśród nas podziałów.
(...) Nie utrzymujemy żadnej niechęci
do naszych braci z organizacji Świadków Jehowy,
lecz życzymy im największych błogosławieństw,
jakie tylko obecnie mogą otrzymać.

Paul S.L. Johnson
(1873-1950)
Titusville, Pensylwania, USA.
Pochodzenie żydowskie.

TOM I

BOSKI PLAN WIEKÓW

Obrona Boskiego charakteru i władzy, pokazująca, przez uznanie i zharmonizowanie wszystkich wersetów Pisma Świętego, iż dozwolenie zła w przeszłości i obecnie ma na celu kształcenie i przygotowywanie ludzkości do wprowadzenia w

PRZEPOWIEDZIANY ZŁOTY WIEK,

w którym wszystkie narody Ziemi będą błogosławione pełnym poznaniem Boga i pełnią sposobności osiągnięcia życia wiecznego dzięki Odkupicielowi, który wówczas będzie Wielkim Odnowicielem i Dawcą Życia. Dz. Ap. 3:19—21.

ŚWIECKI RUCH MISYJNY „EPIFANIA"
1986

WYKŁAD XV

DZIEŃ JEHOWY

„DZIEŃ JEHOWY". „DZIEŃ POMSTY" i „DZIEŃ GNIEWU". CZAS WIELKIEGO UCISKU. JEGO PRZYCZYNA. ŚWIADECTWO BIBLII O WIELKIM UCISKU. JEGO OGIEŃ I BURZA. POTRZĄSANIE I ROZTAPIANIE SĄ SYMBOLICZNE. ŚWIADECTWO DAWIDA. ŚWIADECTWO JANA OBJAWICIELA. OBECNA SYTUACJA I PERSPEKTYWA PRZYSZŁOŚCI WIDZIANE PRZEZ PRZECIWNE SOBIE PARTIE KAPITALISTÓW I ROBOTNIKÓW NAJEMNYCH. LEKARSTWO, KTÓRE NIE ULECZY. PODNIESIENIE ZASŁONY I DOPUSZCZENIE ŚWIATŁA NASTĄPI WE WŁAŚCIWYM CZASIE. DOWODY NA TO. WARUNKI ŚWIĘTYCH W CZASIE UCISKU I ICH WŁAŚCIWA POSTAWA . . . . . .

„DZIEŃ Jehowy" (większość polskich tłumaczeń Biblii podaje: „dzień Pański" — przypis tłumacza) to nazwa okresu, w którym królestwo Boże, poddane Chrystusowi, ma być stopniowo ustanawiane na ziemi, podczas gdy królestwa obecnego świata będą przemijać a moc szatana i jego wpływ na ludzi zostaną ograniczone. Dzień ten jest wszędzie opisywany jako dzień ciemności, w którym człowiek znajduje się pod panowaniem nasilonego ucisku, nieszczęść i zamieszania. Nic więc dziwnego, że rewolucja osiągająca takie rozmiary i niosąca z sobą konieczność tak wielkich zmian, musi spowodować ucisk. W każdym wieku małe rewolucje powodowały ucisk, a ta o wiele znaczniejsza niż którakolwiek z poprzednich, ma być okresem takiego ucisku, jakiego nie było od czasu, gdy powstały narody, i nigdy nie będzie. Dan. 12:1; Mat. 24:21,22.

Omawiany tu okres nazwany jest „dniem Jehowy", chociaż Chrystus z królewskim tytułem i mocą, będzie obecny jako przedstawiciel Jehowy, biorąc odpowiedzialność za wszystkie sprawy mające miejsce podczas dnia ucisku, będzie On raczej generałem Jehowy, podporządko-

Książkę tę napisał w 1886 roku Pastor Ch.T. Russell

Świecki Ruch Misyjny „**Epifania**" jest częścią międzynarodowego ruchu religijnego o nazwie: *Laymen`s Home Missionary Movement* (Świecko Domowy Ruch Misjonarski). Ruch ten wywodzi się z milleryzmu, powstał w 1920 roku po podziałach w ruchu Badaczy Pisma Świętego spowodowanych śmiercią Charlesa T. Russella. Założycielem ruchu był Paul S.L. Johnson.

¦wiecki Ruch Misyjny EPIFANIA - Boski Plan Wieków - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

JEHOWA SZCZĘŚLIWĄ NASZĄ OBRONĄ

SIEDLISKO (niem. Carolath) – wieś w Polsce położona w województwie lubuskim, w powiecie nowosolskim, siedziba gminy.

W pierwszej połowie XVI wieku na miejscu średniowiecznego grodziska **Franz Rechenberg** wybudował murowany budynek. W roku 1561 majątek ten dzierżawić zaczął ród **Schönaichów**, który później nabył go na własność. W roku 1598 na zlecenie **Jerzego Schönaich** rozpoczęła się budowa zamku. W drugim etapie budowy zamku w latach 1601-10 powstało 3-kondygnacyjne skrzydło wschodnie i dom bramny. W domu bramnym w części parterowej na osi znajduje się przejazd prowadzący dalej przez skrzydło wschodnie na dziedziniec zamkowy. Przejazd obramowany jest kamiennym portalem z pięknym kartuszem herbowym pośrodku. Poniżej umieszczono napis w języku łacińskim: IEHOVAH DEXTERA NOSTRUM MUNIMENTI.

Dom bramny stanowił integralną część obwarowań zamkowych; tu mieściła się zbrojownia. Natomiast w części piętrowej mieściła się duża sala biblioteczna, do której Jerzy Schönaich sprowadził bogaty księgozbiór z Frankfurtu nad Menem. W 1945 roku rezydencja spłonęła i uległa zniszczeniu. Przetrwały tylko: budynek bramny i skrzydło wschodnie z kaplicą.

Schönaichowie byli kalwinami, co komplikowało im funkcjonowanie w katolickiej Austrii. W Siedlisku z ich inicjatywy stanęła pierwsza kaplica kalwińska w okolicy. Gorzej im się wiodło w dobie kontrreformacji. Gdy trafili pod panowanie Prus kłopoty się skończyły - ich władcy byli luteranami.

Siedlisko - Polska - Zamek - JEHOVAH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblię czytać nie tylko warto,
ale koniecznie trzeba.
bp. Kazimierz Romaniuk

Biskup Kazimierz Romaniuk jest jednym z najwybitniejszych polskich biblistów, tłumaczem z języków oryginalnych Biblii Warszawsko-Praskiej.
Trwające 35 lat prace nad tłumaczeniem Biblii zostały ukończone jesienią 1997 roku. Jest to pierwszy od czasów ks. Jakuba Wujka przekład Biblii na język polski dokonany przez jednego tłumacza.

Imię Boże **Jahwe** występuje w wielu księgach Starego Testamentu, łącznie 3705 razy (w 3083 wersetach). Ciekawostką jest, że Biblia Rodzinna z osobistym błogosławieństwem papieża Jan Paweł II, zawiera imię Boże **Jahwe** wbrew dyrektywie papieża Benedykta XVI z roku 2008: „Jahwe" ma zniknąć z liturgii słowa, pieśni kościelnych i modlitw oraz z tekstów i przekładów biblijnych, gdzie dotąd używano Starotestamentalnego Tetragramu JHWH".

2 kwietnia 2005 odszedł od nas ukochany Ojciec Święty, od 1 maja 2011 błogosławiony Jan Paweł II.
Niech Biblia z Jego osobistym błogosławieństwem dla rodzin, które wspólnie czytają Słowo Boże, będzie najlepszą pamiątką dla pokoleń Polaków.

numer indeksu 274666
ISBN 978-83-7558-920-7

[2] Mówiąc dalej do Mojżesza, Bóg powiedział: Ja jestem Jahwe. [3] To Ja objawiłem się Abrahamowi, Izaakowi, Jakubowi jako Bóg wszechmocny, ale nie dałem im poznać, co znaczy moje imię, Jahwe.

WYJŚCIA 63

jakie macie wykonać, nie może być mniejsza. [12] Rozeszli się zatem ludzie po całym Egipcie, żeby szukać słomy. [13] Nadzorcy robót ponaglali ich, mówiąc: Musicie wykonać codziennie tyle samo cegieł co i wtedy, gdy słoma była wam dostarczana. [14] Nadzorcy robót faraona dręczyli też wyznaczonych przez siebie pisarzy izraelskich, mówiąc: Dlaczego to zarówno wczoraj, jak i dziś nie wykonaliście jeszcze ustalonej uprzednio ilości cegieł? [15] Poszli tedy pisarze izraelscy do faraona i zaczęli się uskarżać mówiąc: Dlaczego tak traktujesz twoje sługi? [16] Nie dostarcza się twoim sługom słomy, a ciągle im się mówi: Róbcie cegłę! Popatrz, jak znęcają się nad twoimi sługami, a mówi się przy tym, że to lud jest winien. [17] Ale on odpowiedział: Ogarnęło was lenistwo, zwykłe lenistwo, i właśnie dlatego mówicie: Chcemy iść i złożyć ofiarę Jahwe. [18] Precz mi stąd! Wracajcie do roboty. Słomy nie będzie się wam dostarczać, a cegieł musicie wykonywać taką samą liczbę jak przedtem. [19] Tak więc pisarze izraelscy znaleźli się w położeniu bardzo trudnym z powodu owego oświadczenia, że ilość codziennie wyrabianych cegieł nie może zostać zmniejszona.

Narzekania Mojżesza i obietnica Jahwe: 5,20–6,13

[20] Wracając od faraona, spotkali Mojżesza i Aarona, którzy właśnie na nich czekali. [21] Powiedzieli im pisarze: Sam Jahwe powinien się tu zjawić i dokonać sądu nad wami za to, że naraziliście nas na niełaskę faraona i jego dworzan, wkładając przez to w ich ręce miecz, od którego wypadnie nam zginąć. [22] Wtedy zwrócił się Mojżesz do Jahwe i powiedział: Panie mój, dlaczego postępujesz tak okrutnie z Twoim ludem? Po co mnie tu przysłałeś? [23] Od czasu gdy przybyłem do faraona, żeby występować w Twoim imieniu, traktuje on ten naród jeszcze gorzej, a Ty nie przychodzisz swojemu ludowi z pomocą.

6 [1] A Jahwe tak odpowiedział Mojżeszowi: Zaraz zobaczysz, co uczynię faraonowi. Zmuszony mocną prawicą pozwoli im wyjść, a co więcej – pod przymusem silnej ręki on sam, i to wkrótce, wywiedzie ich ze swojego kraju.
[2] Mówiąc dalej do Mojżesza, Bóg powiedział: Ja jestem Jahwe. [3] To Ja objawiłem się Abrahamowi, Izaakowi, Jakubowi jako Bóg wszechmocny, ale nie dałem im poznać, co znaczy moje imię, Jahwe.
[4] Zawarłem z nimi również moje przymierze i obiecałem dać im na własność ziemię kananejską, tę ziemię, na której zamieszkiwali jako cudzoziemcy.
[5] A potem słyszałem, jak Izraelici się uskarżali, że Egipcjanie traktują ich jak niewolników. Wtedy

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

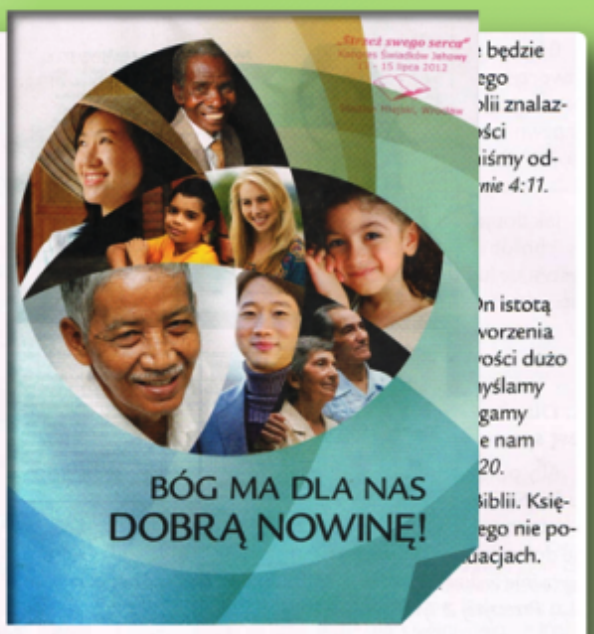

będzie
ego
lii znalaz-
ości
iśmy od-
nie 4:11.

n istotą
worzenia
ości dużo
yślamy
gamy
e nam
20.
iblii. Księ-
ego nie po-
uacjach.

3. Czy Bóg ma imię?

Jezus powiedział: „Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się *imię* twoje" (Mateusza 6:9, *Biblia warszawska*). Oprócz wielu tytułów Bóg ma swoje imię. W różnych językach wymawia się je trochę inaczej. W języku polskim znana jest forma Jehowa bądź Jahwe. *Przeczytaj Psalm 83:18 (lub Psalm 83:19 w „Biblii Tysiąclecia").*

Z wielu przekładów Biblii usunięto imię Boże i zastąpiono je tytułami „Pan" lub „Bóg". Jednak w pierwotnym tekście biblijnym imię to występowało około 7000 razy. Wiemy też,

4

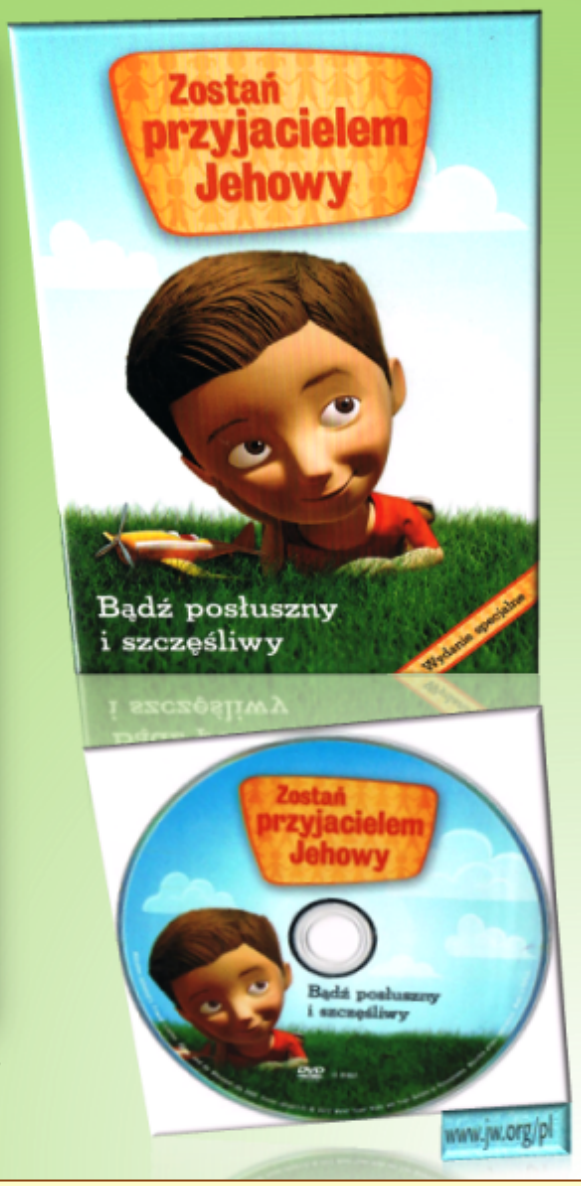

Kongres Świadków Jehowy - Stadion Miejski, Wrocław 13 - 15 lipca 2012
Najnowsze wydawnictwa wręczane wszystkim uczestnikom zgromadzenia - ***„Strzeż swego serca"***. Forma imienia Bożego **Jehowa/Jahwe**.

530 z 692

Kongres ¦wiadków Jehowy, Wroc³aw 2012 - Jehowa, Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Rekonstrukcja Świątyni Salomona, wykonana przez Chrystiana van Adrichoma w 1584 roku.
Eksponat znajduje się w **Kolonii** (Niemcy). Christian van Adrichom (1533-1585): The Temple of Solomon (detail; Köln 1584). From „JERVSALEM et suburbia eius, sicut tempore Christi floruit…" Engraving, handcolored, 52,0 x 74.9 cm – Kyram Collection.

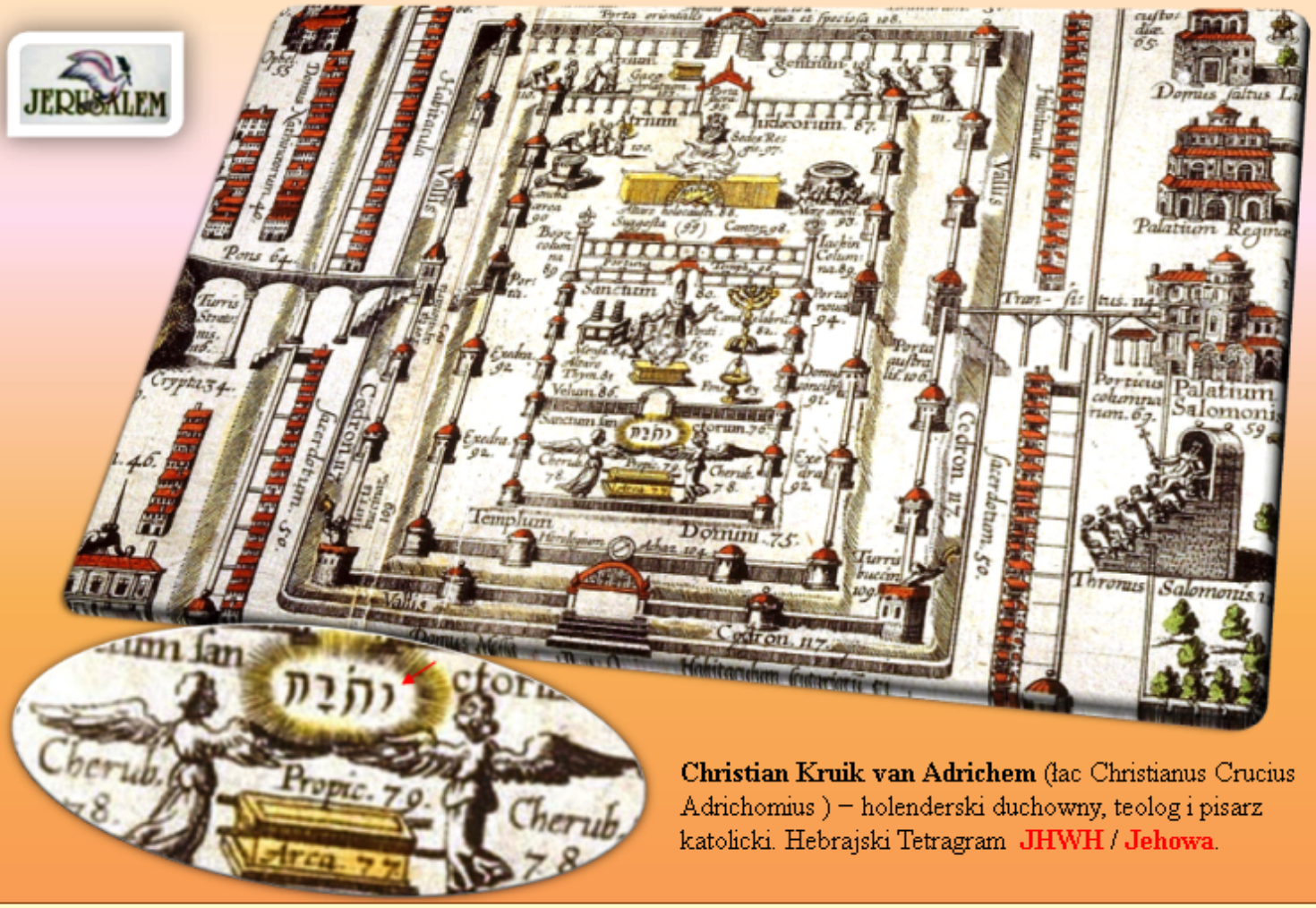

Christian Kruik van Adrichem (łac Christianus Crucius Adrichomius) – holenderski duchowny, teolog i pisarz katolicki. Hebrajski Tetragram **JHWH / Jehowa**.

Rekonstrukcja ¦wi±tyni Salomona z 1584 roku - JHWH, Jehowa

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Opatrzność Boża sprawiła, że znalazłem miejsce w gronie osób podejmujących zmagania o czystość świętej katolickiej wiary
- Tadeusz Kunda

ISBN 83-7031-070-2 Za zgodą Kurii Diecezjalnej Warszawsko-Praskiej z dn. 30. 04. 1996 r. Nr 655/K/96

APOSTOLICUM
ul. Wilcza 8
05-091 Ząbki
tel. (0-22) 781-74-64; fax. 781-73-89

Autor książki Tadeusz Kunda jest współzałożycielem Stowarzyszenia Effatha. Organizacja powstała w roku 1989 w Elblągu. To katolickie stowarzyszenie prowadzące działalność apologetyczno-ewangelizacyjną.
Głównym celem stowarzyszenia jest umacnianie i obrona wiary rzymskokatolickiej przed niebezpieczeństwem wszelkiego rodzaju odchyleń doktrynalnych.
Publikacja broni imienia Bożego w formie **Jahwe**. Obecnie straciła na znaczeniu, po dyrektywie papieża Benedykta XVI z roku 2008, zakazującego używania imienia Bożego **Jahwe** w Kościele katolickim.

wieku i to w środowiskach nieżydowskich. Żydzi zawsze wymawiali – ***Adonai***. Od tego czasu zaczął się pojawiać ten niebiblijny termin „Jehowa" w niektórych wydawnictwach europejskich i amerykańskich i trwa to do dziś. W Międzynarodowym Przeglądzie Teologicznym **„Communio"** Nr 1 (79) w. XIV 1994 r. w podtytule artykułu „Imię Boże w liturgii", str. 76, w uwadze marginesowej czytamy: „Imię «Jehowa» jest wybitnie słowem – **dziwolągiem.** Aby ujednolicić brzmienie i interpretację Pisma św., działająca od VIII w. po Chr. szkoła masoretów (przekazicieli tradycji) wprowadza do tekstu hebrajskiego wyłącznie spółgłoskowego, system znaków samogłoskowych. Każdy tetragram JHWH masoreci zaopatrzyli jednak w spółgłoski pochodzące od rzeczownika „Adonai – Pan (zgodnie z fonetyką hebrajską pierwsze „a" musiało się przy tym zmieniać w „e") wskazując w ten sposób na to, że na miejscu nie wymawianego imienia Bożego należy czytać właśnie to słowo. W ten sposób wyraz „Jehowa" jako taki nie istnieje: powstał on po nie uprawnionym złączeniu spółgłosek *JHWH* z samogłoskami pochodzącymi z *Adonai* w jedną całość"!

Obecnie do rozpowszechnienia tego błędu przyczyniają się świadkowie Jehowy.

„Encyklopedia biblijna" ks. dra Eugeniusza Dąbrowskiego wyd. w roku 1959/60, str. 195/196 stwierdza: „Stary Testament określa Boga wieloma imionami, z których większość to rzeczowniki zasadniczo pospolite, wyrażające jakiś jeden przymiot, lub czynność bóstwa, zastosowane jednak do Boga Jedynego – stanowią Jego imiona. Są to: El, Elohim, Adon(ai), Elion, Szaddaj (Sabaoth). Imieniem naprawdę własnym Boga objawiającego się w Izraelu jest JAHWE".

Na str. 196 p. 7 czytamy: „*Jahwe* – to imię własne Boga – Izraela. Na pełną jego formę składają się cztery spółgłoski (tetragramaton), mianowicie JHWH formy skrócone *Jahu*, *Jaho*, *Jeho*, *Jo* – wchodzące w skład wielu imion teoforycznych.

Powszechnie dziś się przyjmuje wymowę *Jahwe*, potwierdzoną przez greckie transkrypcje starożytne. Wymowa «Jehowa» datuje się dopiero od w. XIII, a oparta na punktacji masoreckiej tetragramatonu, dokonanej samogłoskami imienia Adonai (z małą zmianą pierwszej), jest b ł ę d n a; Żydzi n i g d y go tak nie wymawiali. Etymologię podaje Wyjścia 3,14, łącząc z czasownikiem haja(h) = być, stawać się."

13

Spór o Bo¿e Imiê - Jehowa, Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

KSIĄDZ JUSTYN B. PRANAJTIS

CHRZEŚCIJANIN W TALMUDZIE

CHRISTIANUS IN TALMUDE IUDAEORUM

WYDANIE DRUGIE

Z fotokopią wydania I i wstępem „Ksiądz Pranajtis i walka o Talmud" Michała Jana Juszczyńskiego

IMPRIMATUR.

Petropoli, die 13 Aprilis 1892 a.

Archiepiscopus Metropolita Mohiloviensis KOZŁOWSKI.

INSTYTUT WYDAWNICZY „PRO FIDE" SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI A. PRABUCKI. WARSZAWA, MIODOWA 1

WARSZAWA 1937

Justyn Bonawentura Pranajtis (1861 - 1917) - ksiądz katolicki pochodzenia litewskiego, hebraista, przez ówczesne władze kościelne uważany za znawcę *Talmudu*.
Imię Boże oddaje w formie **JHWH** oraz w przypisie w formie **Jehowa**.

100

działania Jezusa [*Jeszu*], oddał mocz na Jezusa [*Jeszu*] i tak obaj stawszy się nieczystymi, spadli na ziemię i nie mogli więcej używać Boskiego imienia, zanim się nie oczyścili.»

«Czy większej nienawiści, czy litości są godni ci, którzy [35 — 36] dają wiarę takim kłamstwom, przez samego szatana zmyślonym, zaiste nie jestem pewien.» [24])

W innem miejscu tej samej księgi opowiada się, że w gmachu świątyni był kamień, który patryjarcha Jakób namaścił oliwą [25]). Na tym kamieniu były napisane litery ✡ *IHWH* [26]) tetragramu Imienia [Boga] i którzykolwiek z uczących się Izraelitów rozpoznali je, ci pustoszyli świat.

Dlatego wydali rozporządzenie, żeby się ich nikt nie dowiadywał i ustawili tam dwa psy, umieszczone na dwóch żelaznych kolumnach przed Sanktuarjum [świątyni]. Jeżeli więc ktoś nauczył się tych liter, na tego, gdy chciał wyjść, psy szczekały tak, że ze strachu znów je zapomniał. — «Przybył Jezus i wszedłszy nauczył się i napisał je na pergaminie, rozciął ciało swego uda, włożył pergamin do wnętrza i, gdy tylko wypowiedział imię, skóra się zrosła.» [27])

V. BAŁWOCHWALCA

W Talmudzie, w traktacie *Sanhedrin* 103a, słowa Psalmu XCI, 10:
✡ «I bicz nie zbliży się do przybytku twego»,
tak się wyjaśnia:
✡ «Abyś nie miał syna lub ucznia, któryby przypalał publicznie potrawę swoją, tak jak Jezus Nazareński.»

Przypalać potrawę, albo zbytnio przesalać lub przyprawiać, przysłowiowo mówi się o tym, który psuje swój sposób życia i obyczaje, lub rzuca plamę na swoje dobre imię, który

24) Wagenseil: *Sota*, na str. 1049. 25) *Genesis* XXVIII.
26) Jak należy czytać to Najwyższe Imię Boga, nie wie nikt. To jest tylko pewne, że nigdy ono nie brzmiało *Jehowa*, jak najpospoliciej się je wymawia. Samogłoski bowiem wpisane do tetragramu [aby dał on słowo *Jehowa*], są samogłoskami imienia *Adonaj*, tak bowiem czytają żydzi *IHWH*. Z powodu największego szacunku nie pisze się nawet w ich księgach, z wyjątkiem Pisma Świętego, w całości ✡ *IHWH*, lecz albo ✡ *JJ* albo ✡ *H (Haszem* — Imię).
27) *Lexicon* Buxtorfa, w źródłosłowie ✡ *Szatah*.

24) Wagenseil: *Sota*, na str. 1049. 25) *Genesis* XXVIII.
26) Jak należy czytać to Najwyższe Imię Boga, nie wie nikt. To jest tylko pewne, że nigdy ono nie brzmiało *Jehowa*, jak najpospoliciej się je wymawia. Samogłoski bowiem wpisane do tetragramu [aby dał on słowo *Jehowa*], są samogłoskami imienia *Adonaj*, tak bowiem czytają żydzi *IHWH*. Z powodu największego szacunku nie pisze się nawet w ich księgach, z wyjątkiem Pisma Świętego, w całości ✡ *IHWH*, lecz albo ✡ *JJ* albo ✡ *H (Haszem* — Imię).
27) *Lexicon* Buxtorfa, w źródłosłowie ✡ *Szatah*.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biedny jest tylko Ten, kto nie ma wiedzy - Talmud

Stanisław Trzeciak
(1873 - 1944) – polski duchowny katolicki, działacz społeczny, doktor teologii, profesor.
Imię Boże oddaje w formie **Jehowa**.

ilych przyrządach.
JAHWE, Jechowa, Bóg Izraelitów; ze względu na zakaz wymawiania świętego imienia J. — zwany także Adonaj.

Wyrażenie hasłowe **Jahwe** - *Mała Encyklopedia Powszechna. PWN.* Państwowe Wydawnictwo Naukowe Warszawa. Drukowano i oprawiono w NRD (Niemiecka Republika Demokratyczna) w 1971 roku.

króla Dawida, które będzie polegało na tem przedewszystkiem, co zawierało w sobie siłę niezbędną do utrzymania przez mędrców naszych, kierownictwa spraw wszechświatowych dla kierowania kształceniem myśli ludzkości całej [3]).

„Punkt oparcia ludzkości, jakim będzie władca wszechświata ze świętego nasienia Dawidowego, winien złożyć ludom w ofierze wszelkie skłonności osobiste" [4]).

Te pojęcia nurtowały już w czasach makkabejskich t. j. w połowie II wieku przed Chr. Pocieszano się, że Jehowa „założy królestwo na wszystkie czasy nad wszystkimi ludźmi. On, który niegdyś nadał święte prawo pobożnym, którym on przyrzekł całą ziemię otworzyć i świat i bramy błogosławionych i wszystkie radości" [5]).

Te same nadzieje występują w t. zw. Psalmach Salomona, pochodzących z połowy I wieku przed Chr. (63 — 48), śpiewanych w synagogach, a więc przedstawiają one pojęcia mesjańskie u żydów w czasach Chrystusa Pana. Autor, pochodzący ze sfer faryzejskich, woła do Jehowy: „Ty Panie wybrałeś Dawida królem nad Izraelem i Ty mu przysięgłeś co do jego pokolenia na wieki, że jego królestwo nie ustanie przed Tobą" [6]).

„Spojrzyj o Panie i pozwól dla nich powstać ich królowi, Synowi Dawida w owej chwili, którą Ty znasz o Boże!, aby królował nad Izraelem synem Twoim. I uzbrój go w siłę, aby zmiażdżył niesprawiedliwych władców".

„Jak naczynia gliniane żelazną rózgą niech rozbije całą ich istotę. Niech zniszczy bezbożnych pogan (gojów) słowem ust swoich. Aby na groźbę jego uciekli przed nim poganie i aby złajał grzeszników dla myśli ich serca (26). Wtedy zgromadzi lud święty żydowski, którym będzie rządził sprawiedliwie (29). I rozdzieli ich według ich pokoleń po ziemi i ani przechodzeń ani cudzoziemiec nie może nadal z nimi mieszkać (31). On trzyma ludy narodów (gojów) pod swoim jarzmem, aby mu służyły... (35). „Król zaś sam sprawiedliwy ustanowiony od Boga nad nimi. I niema niesprawiedliwości w dniach jego w pośród nich, ponieważ wszyscy są świętymi i król ich Chrystus Pan".

[3]) Prot. XXIV. § 215.
[4]) Prot. XXIV. § 219.
[5]) Sibilla III. 767 — 771.
[6]) Ps. XVII. 4.

27

Program ¦wiatowej Polityki ¯ydowskiej - Jehowa

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

INTERLINEARNY PRZEKŁAD PISMA ŚWIĘTEGO - STARY I NOWY TESTAMENT - HEBRAJSKO-ANG I GRECKO-ANG (WRAZ Z KONKORDACJĄ STRONGA)

JHWH - imię własne Boga Stwórcy występujące w hebrajskim tekście Starego Testamentu. W starożytności tetragram transkrybowano w różnych wersjach: **Jevo** (Sanchuniathon), **Jao** lub **Jaho** (Orygenes, Diodor Sycylijczyk, Makrobiusz, Klemens Aleksandryjski, Hieronim), **Jabe**, **Jabai** lub **Jahe** (Pięcioksiąg samarytański, Epifaniusz, Teodoret), **Jaoth** (Ireneusz z Lyonu), **Jehieh** (Jakub z Edessy). Żydowscy kopiści Pisma Świętego, Masoreci (VI-X w.) zapisywali imię jako **Jehwah**, **Jehwih**, **Jehowah**.

http://pl.wikipedia.org/wiki/JHWH_(tetragram)

יהוה יהוה יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

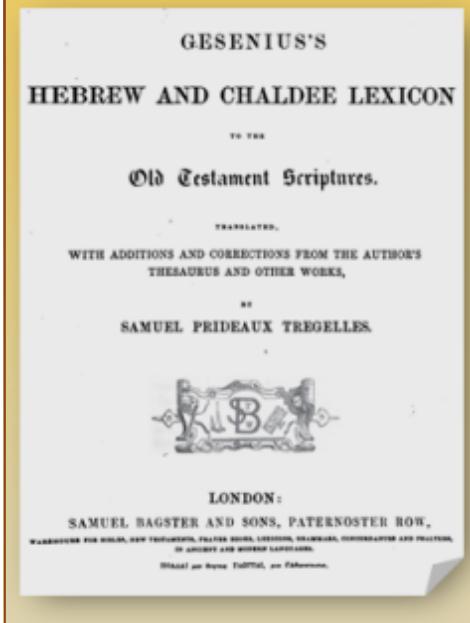

GESENIUS'S

HEBREW AND CHALDEE LEXICON

TO THE

Old Testament Scriptures.

TRANSLATED,

WITH ADDITIONS AND CORRECTIONS FROM THE AUTHOR'S THESAURUS AND OTHER WORKS,

BY

SAMUEL PRIDEAUX TREGELLES.

LONDON:

SAMUEL BAGSTER AND SONS, PATERNOSTER ROW,

Wilhelm Gesenius (1786 - 1842) - niemiecki hebraista, biblista.

Leksykon wydany w roku 1860.

Na początku XIX wieku forma imienia Bożego **Jehowa** spotkała się z krytyką wielu hebraistów, ponieważ ich zdaniem dodane samogłoski do tetragramu nie oddają poprawnie wymowy imienia Bożego. ***Wilhelm Gesenius*** zaproponował nową hebrajską punktację tetragramu - **Jahwe**, jego propozycja bazowała na greckich transkrypcjach, takich jak ***ιαβε***, pochodzących z I wieku, oraz na teoforycznych imionach. ***Gesenius*** szczególną wartość nadał samarytańskiej wymowie Imienia, przekazanej przez ***Teodoreta*** (***Ιαβε***). Zrekonstruowaną transkrypcję **Jahvé**, spopularyzował w XIX wieku protestancki racjonalista ***Heinrich Ewald***.

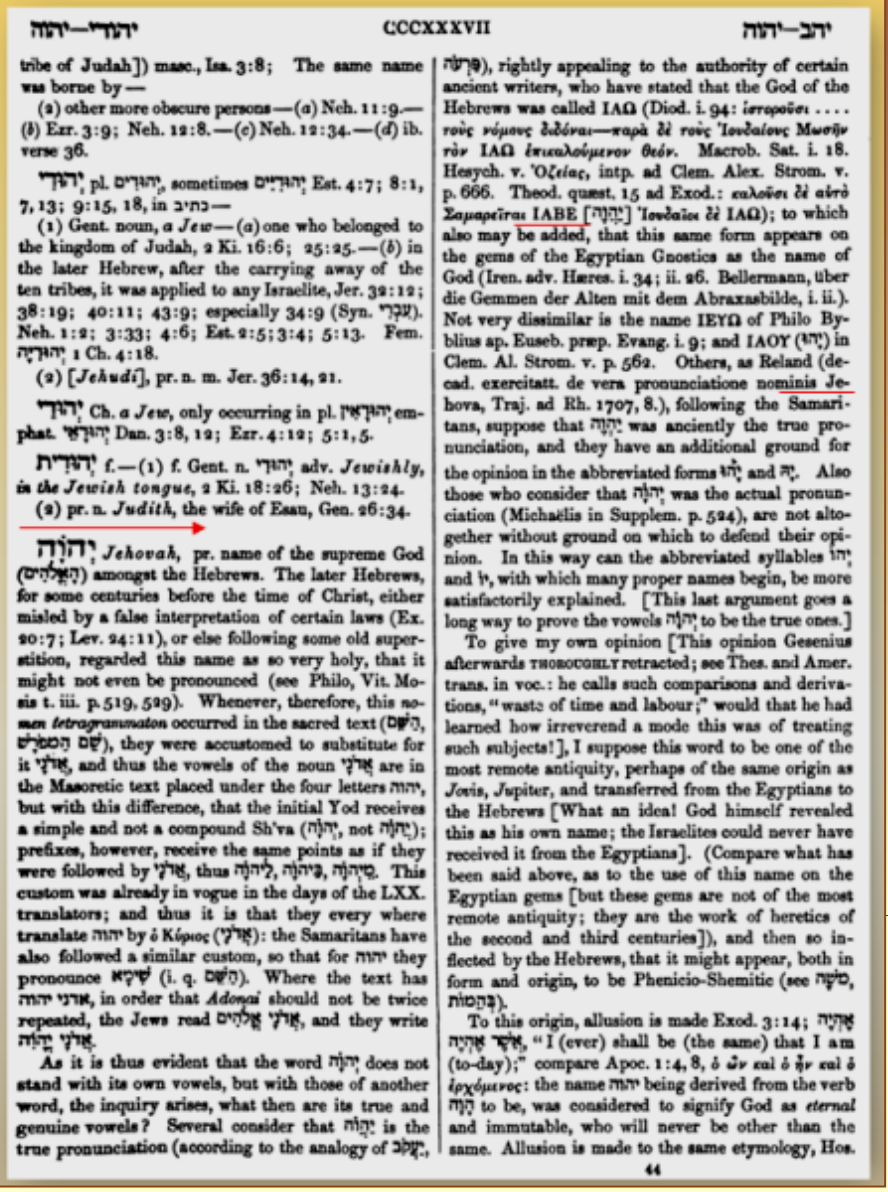

יהוּדִי—יהוה CCCXXXVII יהוה—יהוּדִי

tribe of Judah]) masc., Isa. 3:8; The same name was borne by —

(a) other more obscure persons—(a) Neh. 11:9.—(b) Ezr. 3:9; Neh. 12:8.—(c) Neh. 12:34.—(d) ib. verse 36.

יְהוּדִי, pl. יְהוּדִים, sometimes יְהוּדִיִּים Est. 4:7; 8:1, 7, 13; 9:15, 18, in כתיב —

(1) Gent. noun, *a Jew*—(a) one who belonged to the kingdom of Judah, 2 Ki. 16:6; 25:25.—(b) in the later Hebrew, after the carrying away of the ten tribes, it was applied to any Israelite, Jer. 32:12; 38:19; 40:11; 43:9; especially 34:9 (Syn. עִבְרִי). Neh. 1:2; 3:33; 4:6; Est. 2:5; 3:4; 5:13. Fem. יְהוּדִיָּה 1 Ch. 4:18.

(2) [*Jehudi*], pr. n. m. Jer. 36:14, 21.

יְהוּדִי Ch. *a Jew*, only occurring in pl. יְהוּדָאִין emphat. יְהוּדָאֵי Dan. 3:8, 12; Ezr. 4:12; 5:1, 5.

יְהוּדִית f.—(1) f. Gent. n. יְהוּדִי adv. *Jewishly, in the Jewish tongue*, 2 Ki. 18:26; Neh. 13:24.

(2) pr. n. *Judith*, the wife of Esau, Gen. 26:34.

יְהוָֹה *Jehovah*, pr. name of the supreme God (יְהוִֹה אֱלֹהִים) amongst the Hebrews. The later Hebrews, for some centuries before the time of Christ, either misled by a false interpretation of certain laws (Ex. 20:7; Lev. 24:11), or else following some old superstition, regarded this name as so very holy, that it might not even be pronounced (see Philo, Vit. Mosis t. iii. p. 519, 599). Whenever, therefore, this *nomen tetragrammaton* occurred in the sacred text (יְהוָֹה, שֵׁם הַמְפֹרָשׁ), they were accustomed to substitute for it אֲדֹנָי, and thus the vowels of the noun אֲדֹנָי are in the Masoretic text placed under the four letters יהוה, but with this difference, that the initial Yod receives a simple and not a compound Sh'va (יְהוִה, not יְהוָה); prefixes, however, receive the same points as if they were followed by אֲדֹנָי, thus לַיהוָה, בַּיהוָה, מֵיהוָה. This custom was already in vogue in the days of the LXX. translators; and thus it is that they every where translate יהוה by ὁ Κύριος (אֲדֹנָי): the Samaritans have also followed a similar custom, so that for יהוה they pronounce שְׁמָא (i. q. הַשֵּׁם). Where the text has אדני יהוה, in order that *Adonai* should not be twice repeated, the Jews read אֱלֹהִים, and they write אֲדֹנָי יְהוִֹה.

As it is thus evident that the word יְהוִֹה does not stand with its own vowels, but with those of another word, the inquiry arises, what then are its true and genuine vowels? Several consider that יַהֲוֶה is the true pronunciation (according to the analogy of יַעֲקֹב, פְּרֻעָה), rightly appealing to the authority of certain ancient writers, who have stated that the God of the Hebrews was called ΙΑΩ (Diod. i. 94: *ἐπιφρόσει . . . . τοὺς νόμους διδόναι—παρὰ δὲ τοὺς Ἰουδαίους Μωσῆν τὸν ΙΑΩ ἐπικαλούμενον θεόν.* Macrob. Sat. i. 18. Hesych. v. Ὀζείας, intp. ad Clem. Alex. Strom. v. p. 666. Theod. quæst. 15 ad Exod.: *καλοῦσι δὲ αὐτὸ Σαμαρεῖται* IABE [יַהֲוֶה] *Ἰουδαῖοι δὲ* ΙΑΩ); to which also may be added, that this same form appears on the gems of the Egyptian Gnostics as the name of God (Iren. adv. Hæres. i. 34; ii. 26. Bellermann, über die Gemmen der Alten mit dem Abraxasbilde, i. ii.). Not very dissimilar is the name ΙΕΥΩ of Philo Byblius ap. Euseb. præp. Evang. i. 9; and ΙΑΟΥ (יָהוֹ) in Clem. Al. Strom. v. p. 562. Others, as Reland (decad. exercitatt. de vera pronunciatione nominis Jehova, Traj. ad Rh. 1707, 8.), following the Samaritans, suppose that יַהְוֶה was anciently the true pronunciation, and they have an additional ground for the opinion in the abbreviated forms יָהּ and יָהּ. Also those who consider that יְהוָֹה was the actual pronunciation (Michaëlis in Supplem. p. 524), are not altogether without ground on which to defend their opinion. In this way can the abbreviated syllables יְהוֹ and יוֹ, with which many proper names begin, be more satisfactorily explained. [This last argument goes a long way to prove the vowels יְהוָֹה to be the true ones.]

To give my own opinion [This opinion Gesenius afterwards THOROUGHLY retracted; see Thes. and Amer. trans. in voc.: he calls such comparisons and derivations, "waste of time and labour;" would that he had learned how irreverend a mode this was of treating such subjects!], I suppose this word to be one of the most remote antiquity, perhaps of the same origin as *Jovis, Jupiter*, and transferred from the Egyptians to the Hebrews [What an idea! God himself revealed this as his own name; the Israelites could never have received it from the Egyptians]. (Compare what has been said above, as to the use of this name on the Egyptian gems [but these gems are not of the most remote antiquity; they are the work of heretics of the second and third centuries]), and then so inflected by the Hebrews, that it might appear, both in form and origin, to be Phenicio-Shemitic (see שׁוּאָה, סוּפָה).

To this origin, allusion is made Exod. 3:14; אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, "I (ever) shall be (the same) that I am (to-day);" compare Apoc. 1:4, 8, *ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος*: the name יהוה being derived from the verb הָוָה to be, was considered to signify God as *eternal* and immutable, who will never be other than the same. Allusion is made to the same etymology, Hos.

44

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

537 z 692

Tetragram na Cmentarzach - Pary¿, Lwówek ¦l±ski - Hotel Lerner - Niemcy

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

XVI - XVIII - Bóg ma imię **Jehova**
XIX - XX - Bóg ma imię **Jahvé**
XXI - Bóg ma imię **Pan (Adonai)** -
Watykan

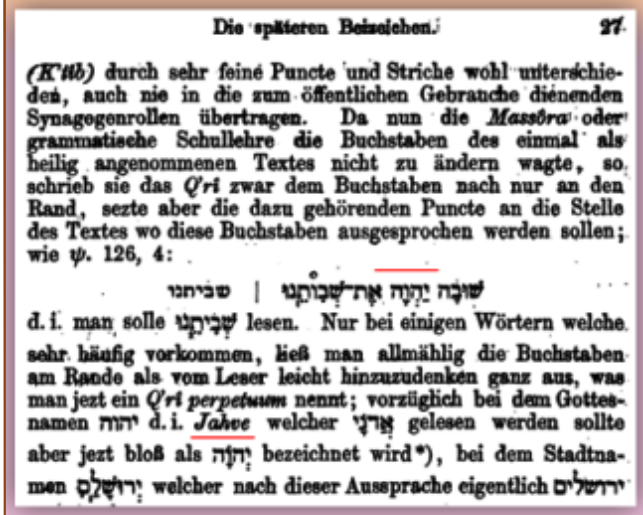

Die späteren Bezeichen. 27

(K'thîb) durch sehr feine Puncte und Striche wohl unterschieden, auch nie in die zum öffentlichen Gebrauche dienenden Synagogenrollen übertragen. Da nun die *Massôra* oder grammatische Schullehre die Buchstaben des einmal als heilig angenommenen Textes nicht zu ändern wagte, so schrieb sie das *Q'rî* zwar dem Buchstaben nach nur an den Rand, sezte aber die dazu gehörenden Puncte an die Stelle des Textes wo diese Buchstaben ausgesprochen werden sollen; wie ψ. 126, 4:

שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שְׁבוּתֵנוּ | שְׁבִיתֵנוּ ...

d. i. man solle שְׁבִיתֵנוּ lesen. Nur bei einigen Wörtern welche sehr häufig vorkommen, ließ man allmählig die Buchstaben am Rande als vom Leser leicht hinzuzudenken ganz aus, was man jezt ein *Q'rî perpetuum* nennt; vorzüglich bei dem Gottesnamen יהוה d. i. *Jahve* welcher אֲדֹנָי gelesen werden sollte aber jezt bloß als יְהוָה bezeichnet wird*), bei dem Stadtnamen יְרוּשָׁלַם welcher nach dieser Aussprache eigentlich ירושלים

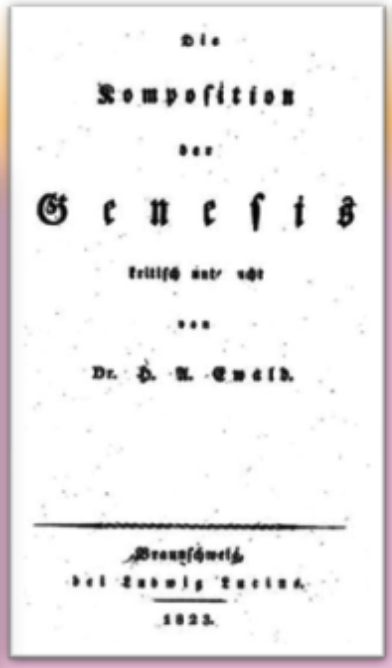

Die
Komposition
des
Genesis
kritisch untersucht
von
Dr. H. A. Ewald.
Braunschweig
bei Ludwig Lucius.
1823.

Rok wydania ***1823***

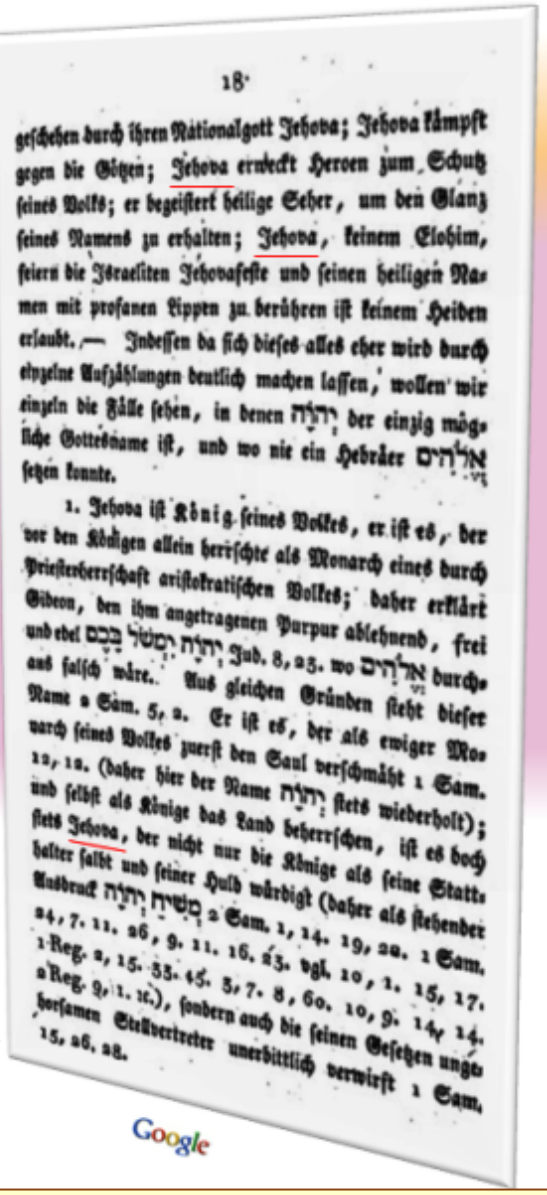

18

geschehen durch ihren Nationalgott Jehova; Jehova kämpft gegen die Götzen; Jehova erweckt Heroen zum Schutz seines Volks; er begeistert heilige Seher, um den Glanz seines Namens zu erhalten; Jehova, keinem Elohim, feiern die Israeliten Jehovafeste und seinen heiligen Namen mit profanen Lippen zu berühren ist keinem Heiden erlaubt. — Indessen da sich dieses alles eher wird durch einzelne Aufzählungen deutlich machen lassen, wollen wir einzeln die Fälle sehen, in denen יְהוָה der einzig mögliche Gottesname ist, und wo nie ein Hebräer אֱלֹהִים setzen konnte.

1. Jehova ist König seines Volkes, er ist es, der vor den Königen allein herrschte als Monarch eines durch Priesterherrschaft aristokratischen Volkes; daher erklärt Gideon, den ihm angetragenen Purpur ablehnend, frei und edel יְהוָה יִמְשֹׁל בָּכֶם Jud. 8, 23. wo אֱלֹהִים durchaus falsch wäre. Aus gleichen Gründen steht dieser Name 1 Sam. 5, 2. Er ist es, der als ewiger Monarch durch seines Volkes zuerst den Saul verschmäht 1 Sam. 12, 12. (daher hier der Name יְהוָה stets wiederholt); und selbst als Könige das Land beherrschen, ist es doch stets Jehova, der nicht nur die Könige als seine Statthalter salbt und seiner Huld würdigt (daher als stehender Ausdruck מְשִׁיחַ יְהוָה 2 Sam. 1, 14. 19, 22. 1 Sam. 24, 7. 11. 26, 9. 11. 16. 23. vgl. 10, 1. 15, 17. 1 Reg. 2, 15. 33. 45. 5, 7. 8, 60. 10, 9. 14, 14. 2 Reg. 9, 1. 2c.), sondern auch die seinen Gesetzen ungehorsamen Stellvertreter unerbittlich verwirft 1 Sam. 15, 26. 28.

Google

Hebräische sprachlehre für anfänger
Getynga - 1862
(Nauka języka hebrajskiego dla początkujących).

Georg Heinrich August Ewald (1803 -1875)
Niemiecki orientalista i luterański teolog. Uważany za jednego z najwybitniejszych orientalistów XIX wieku. Jego *gramatyka hebrajska* zapoczątkował nową erę w biblijnej filologii. Ewald w początkowym okresie pracy naukowej posługiwał się imieniem Bożym **Jehova**, w następnych latach spopularyzował zrekonstruowaną transkrypcję **Jahvé** (za podstawę tej rekonstrukcji posłużyła wersja samarytańska), która zyskała popularność XIX wieku.

Heinrich Ewald - luterański teolog, który spopularyzowa³ imiê Bo¿e Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

***Jehowa** jest moim Bogiem*
Richard Williams

Richard Williams, ojciec zwyciężczyni siedział na trybunnie, mając na koszulce napis *„Jehowa jest moim Bogiem”*.

SERENA WILLIAMS WINS WIMBLEDON; THANKS JEHOVAH!

MAIN / 7 JULY 2012

Serena Williams is a Grand Slam champion yet again, beating Agnieszka Radwanska of Poland 6-1, 5-7, 6-2 to win a fifth championship at the All England Club and 14th major title overall, ending a two-year drought.

Serena Jameka Williams (ur. w 1981 r. w Saginaw w stanie Michigan) - amerykańska tenisistka. Wychowana w rodzinie Świadków Jehowy.

Olimpijczycy dziękują Bogu za medale. Serena Williams dziękuje Jehowie

SOBOTA, 11 SIERPNIA 2012 15:27

Serena Williams fot. technorati.com

Wierzący sportowcy zdobyli wiele medali podczas XXX Letnich Igrzysk Olimpijskich w Londynie. Podziękowali za nie Bogu. Uczyniła to również Serena Williams, która jest świadkiem Jehowy

CHRZESCIJANIN24.PL
CHRZEŚCIJAŃSKI SERWIS INFORMACYJNY

Serena Williams 30-letnia tenisistka, która zwyciężyła w turnieju olimpijskim w singlu i w deblu, jest świadkiem Jehowy.
Po zwycięstwie powiedziała: *„Zamierzam zagrać na następnych igrzyskach, chyba że Bóg mi na to nie pozwoli”*.
Miesiąc temu po wygranej na wimbledońskich kortach w turnieju wielkoszlemowym mówiła: *„Chciałabym podziękować **Jehowie** za to, że dał mi tak daleko zajść. To było warte wysiłku. Bardzo się cieszę. Marzyłam, żeby tu znowu być. To pokazuje, że jeśli się nie poddajemy, możemy osiągnąć wszystko”*.

Serena Williams - Jehowa jest moim Bogiem

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

*Śpiewać, śpiewać **Jehowie** nową pieśń*

Matthias Jorissen
(1739 -1823)
Niemiecki pastor
i pisarz hymnów.
Posługiwał się imieniem
Bożym w formie
Jehova.

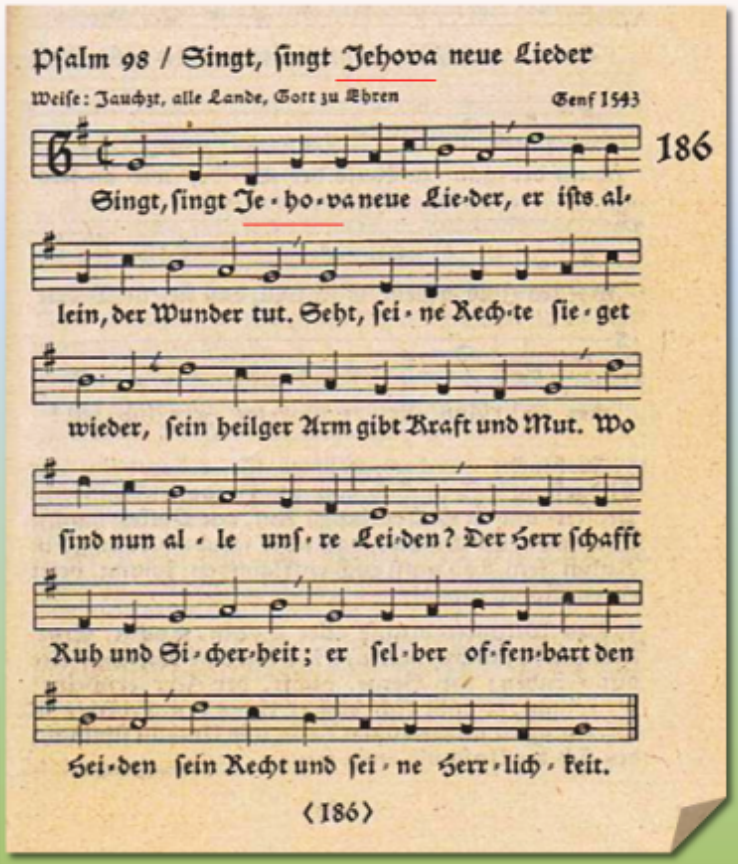

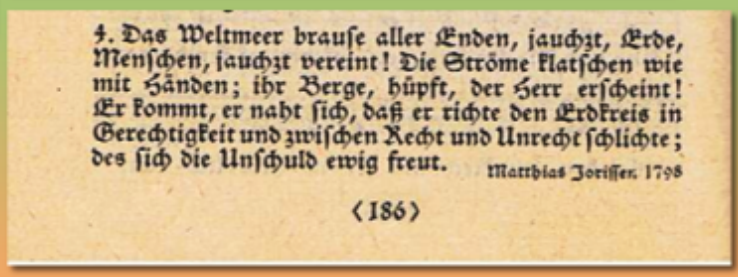

¦piewaæ, ¶piewaæ Jehowie now± pie¶ñ - Matthias Jorissen - niemiecki pastor

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Библия Геце

Dzieło powstało przy współpracy kilku tłumaczy związanych z braćmi ***Plymuckimi***. Po raz pierwszy wydane zostało przez ***Trynitarne Towarzystwo Biblijne*** w Londynie, około 1860 roku. Nazwisko pastora ***Bolesława Goetze*** wiąże się z ostatnią edycją tego przekładu wykonaną w połowie XX wieku. Imię Boże **Jehowa** występuje w uwagach marginesowych.

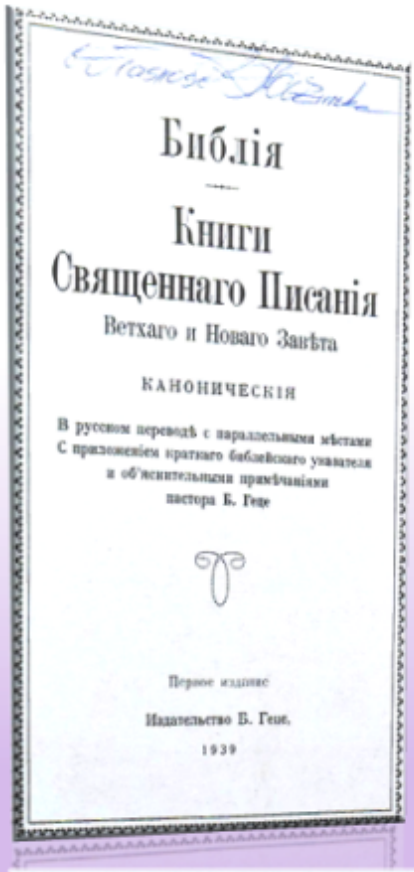

Религіозное Издательство.
Wydawnictwo Religijne B. Götze,
Warszawa 1, ul. St. Noakowskiego 10.
1939

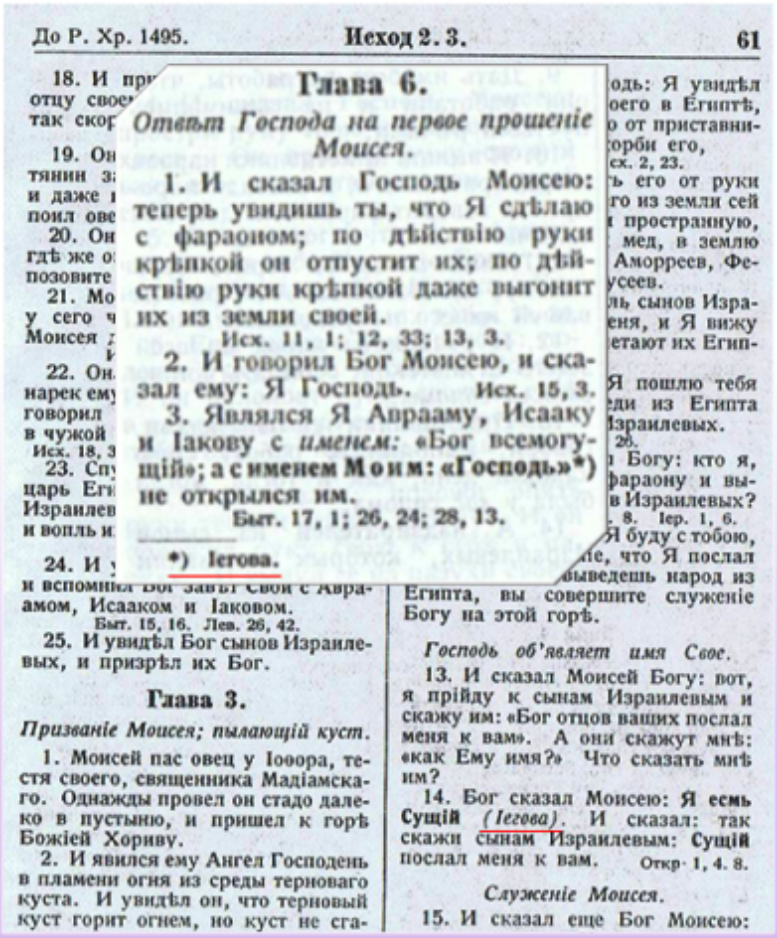

До Р. Хр. 1495. Исход 2. 3. 61

Глава 6.

Отвѣтъ Господа на первое прошеніе Моисея.

1. И сказалъ Господь Моисею: теперь увидишь ты, что Я сдѣлаю с фараономъ; по дѣйствію руки крѣпкой онъ отпуститъ ихъ; по дѣйствію руки крѣпкой даже выгонитъ ихъ изъ земли своей.
Исх. 11, 1; 12, 33; 13, 3.
2. И говорилъ Богъ Моисею, и сказалъ ему: Я Господь. Исх. 15, 3.
3. Являлся Я Аврааму, Исааку и Іакову с *именем:* «Богъ всемогущій»; а с именем Моим: «Господь»*) не открылся имъ.
Быт. 17, 1; 26, 24; 28, 13.

*) Іегова.

Глава 3.

Призваніе Моисея; пылающій кустъ.

1. Моисей пасъ овецъ у Іоѳора, тестя своего, священника Мадіамскаго. Однажды провелъ онъ стадо далеко в пустыню, и пришелъ к горѣ Божіей Хориву.
2. И явился ему Ангел Господень в пламени огня из среды терноваго куста. И увидѣл он, что терновый куст горит огнем, но куст не сга-

Господь об'являет имя Свое.

13. И сказалъ Моисей Богу: вот, я прійду к сынам Израилевым и скажу им: «Богъ отцов ваших послалъ меня к вам». А они скажут мнѣ: «как Ему имя?» Что сказать мнѣ им?
14. Богъ сказалъ Моисею: Я есмь Сущій *(Іегова)*. И сказалъ: так скажи сынам Израилевым: Сущій послалъ меня к вам. Откр. 1, 4. 8.

Служеніе Моисея.

15. И сказалъ еще Богъ Моисею:

Библия Геце - Biblia Gotze - 1939

*) Наименованіе Бога «Elohim» — Сильный встрѣчается только в кн. Бытія, гл. 1, ст. 1. 2. 3; означает множественность (окончаніе im) в единствѣ. Дальнѣйшее самооткровеніе Бога выражено в Библіи наименованіем Jehova, что в переводѣ с еврейскаго языка означает «Господь».

Biblia Gotze -1939 - Jehova

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

CZESŁAW MIŁOSZ
(1911-2004), polski poeta, prozaik, eseista, historyk literatury, tłumacz, laureat Nagrody Nobla w 1980. Posługiwał się imieniem Bożym w formie **JEHOWA**.

Wiersze wszystkie Wydawnictwo ZNAK
Kraków 2011
ISBN: 978-83-240-1600-6

Cóż jest człowiek bez Twego imienia na ustach?
Czesław Miłosz, Sanctificetur

„Królu Jasności podejmij mnie!
Dawco Miłosierdzia przepasz mnie!
Amonie, Zeusie, Jehowo włącz mnie w twoje chóry!

Nie potrafię oddychać bez Ciebie,
Słońce Sprawiedliwości!

W DEPRESJI [2003]

„Chrystus jest Jehową dostępnym człowiekowi, wcielonym: jedynie przez Syna zbliżamy się do Ojca, a Syn i Duch stanowią jedno z Ojcem, i są tylko atrybutami Ojca – oto cała doktryna Swedenborga".

CZELADNIK [VI]

PRZED MAJESTATEM

Gorzko Boga w nieszczęściu chwalić,
myśląc, że nie uratował, chociaż mógł.

Anioł Jehowy nie dotknął powiek
człowieka, którego trzymam za rękę,
świadek bezwolny cierpienia bez winy.

Niewysłuchana modlitwa, jego i moja.

Niewysłuchana prośba: uderz we mnie,
a jemu w zamian daj powszednie życie.

W tym pięknym wstępowaniu
Do świata seraficznego.
Nad wieprzem i kajmanem
Zatriumfował Jehowa...
Chwała na wysokościach,
Że przyszedł do nas nianigo!

NIANIGO* W NIEBIE

Człowieczość Boga. Swedenborg krytykował dogmat Trójcy Św. dlatego, że jest zupełnie niezrozumiały i zmusza umysł do wierzenia w trzech bogów. Zamiast tego pisał: „Chrystus jest Jehową dostępnym człowiekowi". Różnica pomiędzy jego koncepcją i koncepcją katolicką wymagałaby długiej teologicznej dysputy.

CZELADNIK [VI] DRUGA PRZESTRZEŃ (2002)

1978

* Nianigo – członek tajnej sekty religijnej Murzynówna Kubie.

Czes³aw Mi³osz - Wiersze wszystkie - Jehowa

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

BÓG STWÓRCA WSZYSTK

—1 Ks. Moj.; 26: 2, 3.—

"Na oczątku sworzył Bóg niebo i ziemię." -

Pierwsza Księga Mojżeszowa nazywa się Księgą Rodz., ponieważ w niej jest napisany początek stworzenia ziemi i człowieka. Pismo Święte wykazuje, że Jehowa jest pierwszą przyczyną wszystkich rzeczy. Mowy, rady ,i obietnice zawarte w

tworzoną pr
materji bez
kiegoś już cz
że nie byłoby
Boga.

STRAŻ

VOL. VIII. GRUDZIEŃ—DECEMBER, 1929. NO. 12.

BOSKA SYMPATJA DLA JEGO LUDU.

„Tak mówi On najdostojniejszy i najwyższy, który mieszka w wieczności, a święte jest imię Jego: Ja, który mieszkam na wysokości i na miejscu świętem, mieszkam i z tym, który jest skruszonego i uniżonego ducha, ożywiając ducha pokornych, ożywiając serca skruszonych." — Izaj. 57: 15.

Jehowa jest Tym najdostojniejszym i najwyższym Bogiem mieszkającym w wieczności. Zanim góry i pagórki stanęły, zanim Pierworodny Jego był stworzony, On był Bogiem. Mojżeszowi przedstawił się w gorejącym krzaku w taki sposób: „Będę który Będę." (2 Moj. 3: 14) Według

sprawiedliwości. Złamana wo
samo co złamahe serce; są lu
jest złamana, a jednak woli B
poddani.

Pokutov oddać
pod wolę B znacz
w stosunku Taki
chęcenia ok korzy
wiek będzie Boż
i zechce czy Taki
błogosławi łyż
blizko tych se

H. Oleszyński

STRAŻNICA SYONSKA

ZWIASTUN OBECNOSCI CHRYSTUSA

Vol. I. MARZEC 1919—MARCH No. 3

STRAŻ jest kontynuacją czasopisma publikowanego od 1915 roku jako polska wersja *THE WATCH TOWER*, które za wiedzą *C. T. Russella* prowadził *Hipolit Oleszyński*. Po zmianach w Redakcji założył on w 1919 roku niezależne czasopismo, które od maja 1925 roku nosiło nazwę *STRAŻ* i było prowadzone przez niego aż do jego śmierci w 1930 roku.

Otóż pomimo przysługującego nam prawa do całego tytułu **„Straż — nic — a"** postanowiliśmy podzielić się z prezydentem Towarzystwa tym tytułem i dla siebie zostawiamy „STRAŻ", a „NIC" odstępujemy, by uczynić zadość wymaganiom sędziego Rutherforda. Zmieniając tytuł tracimy tylko **nic** o które nam wiele nie chodzi, ani nam na niem nie zależy a Towarzystwo będzie zadowolone że stała się jego wola, że zwyciężyło w walce, którą prowadziło od roku 1919, gdy pojawiła się Strażnica niezależna od Towarzystwa. Zdaje się, że już teraz nie będziemy więcej molestowani przez Towarzystwo, i praca pójdzie dalszym torem.

Straż. maj/1925

Hipolit Oleszyński (1857-1930). Polski Badacz Pisma Świętego. Tłumacz i redaktor polskich wydań Strażnicy i dzieł pastora Russella. Badacze posługiwali się imieniem Bożym w formie **JEHOWA**.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Światło Chrystusa oświeca wszystkich - Makary

Рукопись — Библейские книги в русском переводе архимандрита Макария /Глухарева/. Иегова

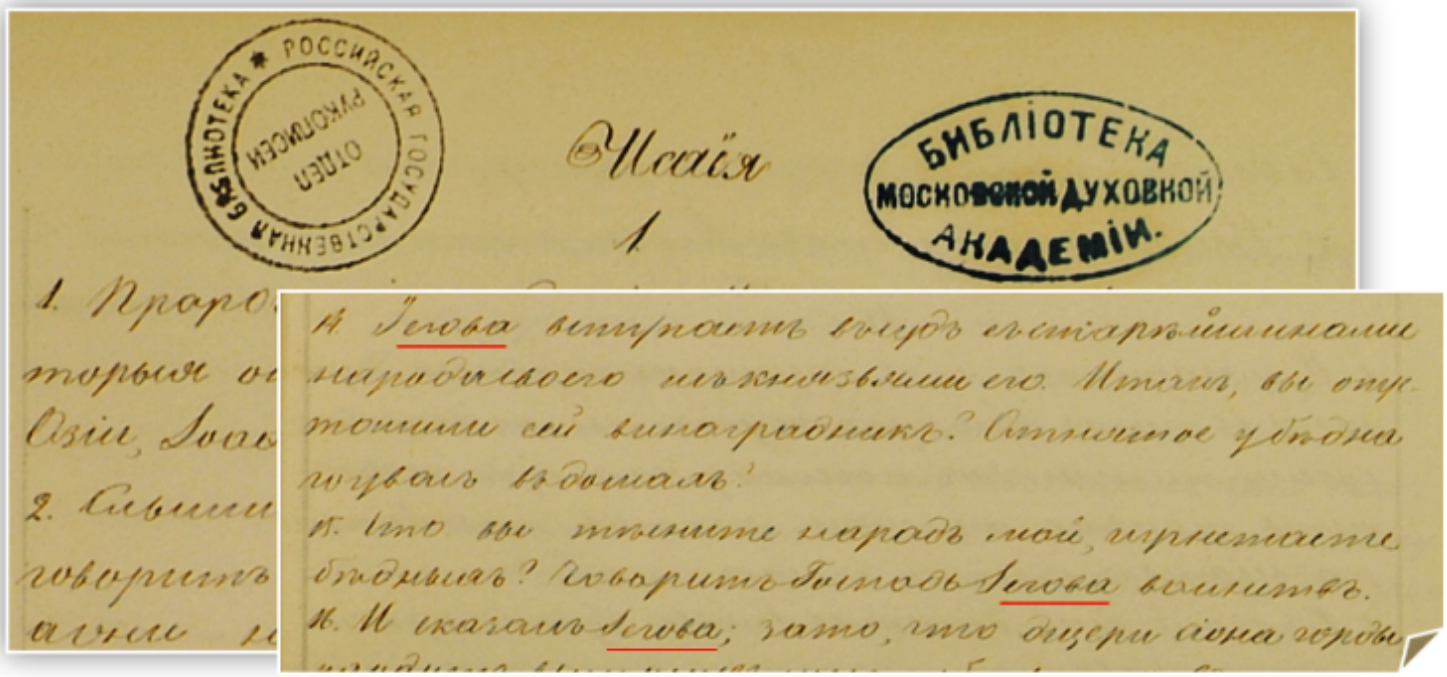

Archimandryta Makary (1792-1847) - rosyjski misjonarz, tłumacz Biblii. W latach 1830-1844 ewangelizował Ałtaj, inicjując działanie rosyjskiej misji w tym regionie. Makary chciał zreformować działalność misyjną w Rosji. Jego zdaniem, zanim chrześcijaństwo będzie mogło dotrzeć do rosyjskich muzułmanów czy Żydów, Kościół musi zakładać szkoły i rozpowszechniać Biblię po rosyjsku. Do roku 1839 Makary przełożył Księgę Izajasza i Księgę Hioba, nie otrzymał jednak od synodu pozwolenia na tłumaczenie Starego Testamentu na język rosyjski. Otrzymał za to pokutę, którą odprawiał od grudnia 1841 roku do stycznia1842 roku w domu biskupa w Tomsku. Następnie rozpoczął tłumaczenie reszty Biblii. Dopiero w 1856 roku synod zaaprobował tłumaczenie Biblii na rosyjski. Makary w całym swym tłumaczeniu umieścił imię Boże w formie **Jehowa** (ponad 3500 razy). Rękopis 23,7 http://www.stsl.ru/

Rękopis - biblijnych ksiąg w rosyjskim tłumaczeniu archimandryty Makarego / Glukhareva /. Иегова

Archimandryta Makary - t³umacz Biblii - Jehowa

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

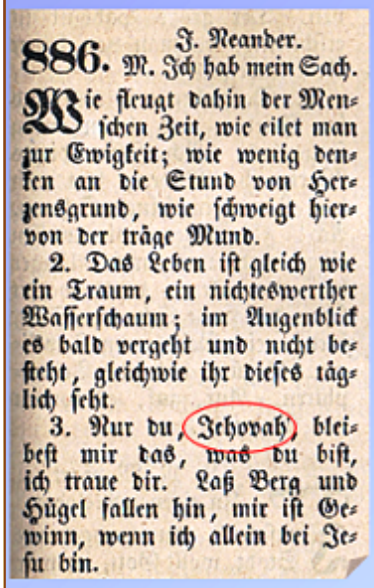

J. Neander.

886. M. Ich hab mein Sach.

Wie fleugt dahin der Menschen Zeit, wie eilet man zur Ewigkeit; wie wenig denken an die Stund von Herzensgrund, wie schweigt hiervon der träge Mund.

2. Das Leben ist gleich wie ein Traum, ein nichtswerther Wasserschaum; im Augenblick es bald vergeht und nicht besteht, gleichwie ihr dieses täglich seht.

3. Nur du, Jehovah, bleibest mir das, was du bist, ich traue dir. Laß Berg und Hügel fallen hin, mir ist Gewinn, wenn ich allein bei Jesu bin.

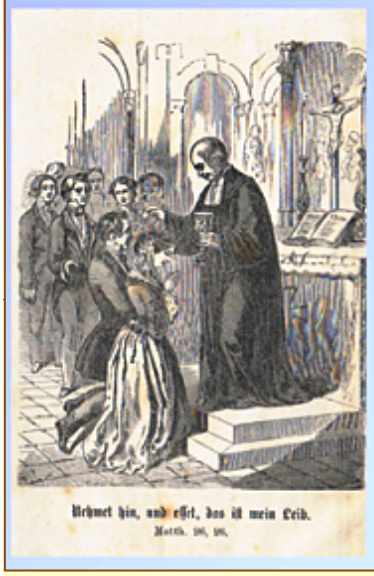

Nehmet hin, und esset, das ist mein Leib.

Das

Ordentliche und Vermehrte

Dresdnische

Gesang-Buch.

Darinnen die auserlesensten

und

Geistreichsten Lieder

in reicher Anzahl zusammengetragen

von

einem seinem

Jesu Getreu Bleibenden Diener.

(Berichtigte und mit einem Anhange vermehrte Ausgabe.)

Soran N.-L., 1874.

Bei Karl Pittius.

Druck von C. & P. Dynse (J. D. Rauert).

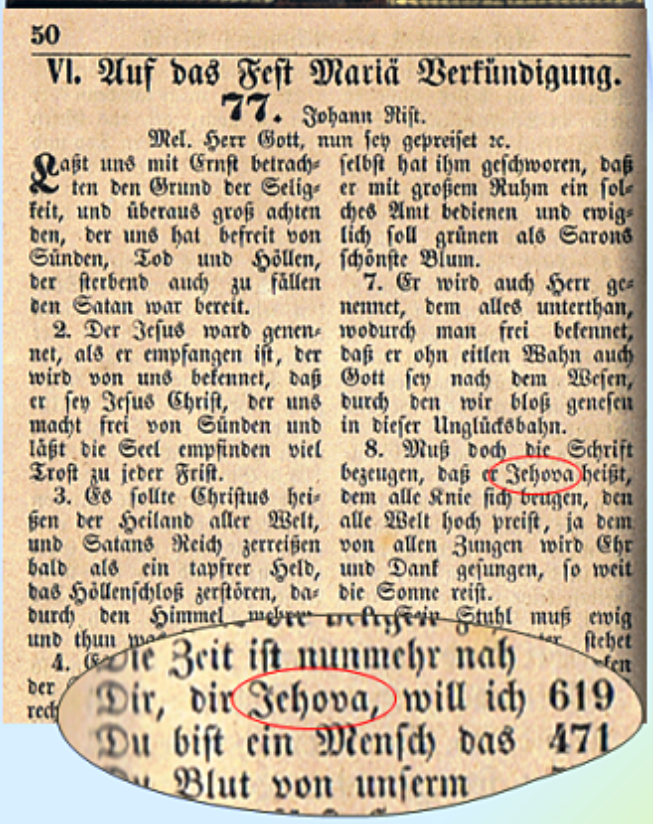

50

VI. Auf das Fest Mariä Verkündigung.

77. Johann Rist.

Mel. Herr Gott, nun sey gepreiset ꝛc.

Laßt uns mit Ernst betrachten den Grund der Seligkeit, und überaus groß achten den, der uns hat befreit von Sünden, Tod und Höllen, der sterbend auch zu fällen den Satan war bereit.

2. Der Jesus ward genennet, als er empfangen ist, der wird von uns bekennet, daß er sey Jesus Christ, der uns macht frei von Sünden und läßt die Seel empfinden viel Trost zu jeder Frist.

3. Es sollte Christus heißen der Heiland aller Welt, und Satans Reich zerreißen bald als ein tapfrer Held, das Höllenschloß zerstören, dadurch den Himmel mehr [illegible] Stuhl muß ewig und thun wa[illegible] stehet

4. [illegible]

selbst hat ihm geschworen, daß er mit großem Ruhm ein solches Amt bedienen und ewiglich soll grünen als Sarons schönste Blum.

7. Er wird auch Herr genennet, dem alles unterthan, wodurch man frei bekennet, daß er ohn eitlen Wahn auch Gott sey nach dem Wesen, durch den wir bloß genesen in dieser Unglücksbahn.

8. Muß doch die Schrift bezeugen, daß er Jehova heißt, dem alle Knie sich beugen, den alle Welt hoch preist, ja dem von allen Zungen wird Ehr und Dank gesungen, so weit die Sonne reist.

Die Zeit ist nunmehr nah
Dir, dir Jehova, will ich 619
Du bist ein Mensch das 471
Blut von unserm

Drezdeński Śpiewnik wydany w Żarach w 1874 roku przez Karla Pittiusa. Podręcznik Kościoła ewangelickiego zawiera stare i nowe pieśni. W wielu miejscach występuje imię Boże w formie **Jehowa**.

¦piewnik Drezdeński - 1874 - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Fakty i Mity - polski tygodnik antyklerykalny założony przez byłego księdza, Romana Kotlińskiego. Pierwszy numer ukazał się w sprzedaży 10 marca 2000.

Od autora

Książka, którą oddaję w ręce Czytelników, jest owocem mojej pracy publicystycznej; jest zbiorem artykułów, które ukazywały się w „FiM" (2006/7) w ramach cyklu ***„Pytania Czytelników"***.

dectwem objawiającego się w mocy Boga, bo również wydarzenia z życia jednostek. O wielkich rzeczach, jakie Bóg czyni, mógł opowiadać zarówno Gerazeńczyk (Mk 5.19-20), Saul (Dz 26,16-19), jak i każdy, kto uczyniony został nowym stworzeniem w Chrystusie (por. 2Kor 5,17).

Innymi słowy: Bóg objawia się w *„Słowie, które darzy życiem"* (Dz 5,20), ale społeczność z Nim mają tylko ci, którzy *„chodzą w światłości"* (1J 1,7, por. 2Krl 15,2; Jk 4,8).

Naturę i charakter Boga objawiają również określenia, tytuły i imiona Boga. Najważniejszym imieniem Boga jest tetragram, JHWH, najczęściej wymawiany jako „Jahwe", chociaż „tylko pisownia *Yahweh* (poprawiająca wokalizację dawnego *Jehowah*) nawiązuje poprawnie do tetragramu świętego z tradycji żydowskiej: YHWH" (**Xavier L-Dufour**, „Słownik Nowego Testamentu").

Imię JHWH występuje w Biblii około 6800 razy i jest niewłaściwie tłumaczone jako „Pan" (hebr. *Adonaj*), co utrudnia odczytanie znaczenia hebrajskiego czasownika *hawah* lub *hayah*,najczęściej tłumaczonego jako *być* lub *jestem*. Jak podaje Biblia, imię to objawił sam Bóg, podczas rozmowy z Mojżeszem, do którego powiedział:

„Jestem, który jestem. Tak powiesz do synów izraelskich: Jahwe posłał mnie do was! (...) Pan Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest imię moje na wieki na wieki i tak mnie nazywać będą po wszystkie pokolenia" (Wj 3,14-15, por. 6,2-3).

Imię Jahwe mówi zatem o stałej obecności, pomocy i wierności Boga wobec swego ludu. Objawia Jego zbawcze działanie i uzasadnia posłannictwo Mojżesza. Objawia istotę Boga, który nie tylko jest Panem wszystkiego, ale również Zbawicielem, na co wskazuje m. in. Księga Izajasza:

„Tak mówi Pan [Jahwe]: Za darmo zostaliście sprzedani, toteż bez pieniędzy będziecie wykupieni. Bo tak mówi Wszechmogący Pan [Jahwe]: Mój lud zstąpił niegdyś do Egiptu, aby tam przebywać jako obcy przybysz. Potem Asyryjczycy gnębili go bez powodu (...). Dlatego mój lud pozna moje imię, zrozumie w owym dniu, że to Ja jestem, który mówi: Oto jestem" (Iz 52,2-6).

Tak więc wszędzie tam, gdzie występuje imię Boże Jahwe, chodzi nie tyle o panowanie (o czym mówi wiele innych tekstów Biblii), ale przede wszystkim o zbawienie, którego Bóg jest Autorem i Sprawcą.

Czytając Biblię, możemy natknąć się na wiele innych imion, tytułów i określeń Boga. Wszystkie one mówią, kim Bóg jest, co czyni i kim chce być dla każdego z nas.

Abyśmy jednak prawdziwie poznali Boga, potrzebujemy nie tylko

ISBN 978-83-925435-4-1

Boles³aw Parma - Jak poznaæ Boga - JHWH, Jehowah, Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jerry MacGregor jest amerykańskim pisarzem i wydawcą ponad 20 książek. Absolwent Talbot Theological Seminary. Doktorat uzyskał na Uniwersytecie w Oregonie. W książce *1001 RZECZY, KTÓRE WARTO WIEDZIEĆ O BOGU*, autorzy opisują osobiste imię Boga **Jehowa/Jahwe**, które w języku polskim oddawane jest jako **Pan** i pisane z dużej litery.

„Gdziekolwiek się nie obrócisz, ludzie chcą poznać Boga. Każdy z nas urodził się z wewnętrznym pragnieniem aby Go spotkać" - Jerry MacGregor, Marie Prys.

Jerry MacGregor, Marie Prys
Wydawnictwo M
Kraków 2007
ISBN 978-83-60725-21

JAHWE

90. Imię Boga. „Ktokolwiek bluźni imieniu Pana, będzie ukarany śmiercią" (Kpi 24,16). Pamiętając o Prawie Starego Testamentu, Żydzi tak bardzo obawiali się niebezpieczeństwa związanego z wymówieniem czy też napisaniem tego cudownego imienia, że w ogóle nie śmieli Go wypowiadać z obawy, żeby gniew Boży nie spadł na nich za wymówienie i związane z tym prawdopodobne zbezczeszczenie Niepojętego, czyli innymi słowy *jedynego* imienia Boga.

91. *Jehowa* albo *Jahwe* - Wieczny, Wiecznie Kochający. Jest to osobiste imię Boga Izraela. Imię to związane jest blisko z hebrajskim czasownikiem „być" i oznacza „kogoś, kto istnieje sam w sobie" albo „tego, który sprawia, że istnieje byt". Imię to jest często tłumaczone na polski jako „Pan" i pisane z dużej litery.

92. *Jah we* jest imieniem, które jest najczęściej używane ze wszystkich imion Boga w Starym Testamencie (pojawia się ono w Starym Testamencie około 7000 razy). Oznacza ono „Boga Przymierza". Pierwszy raz pojawia się w Księdze Rodzaju, gdzie imię *Jahwe* połączone jest z imieniem *Elohim*.

93. Spośród wszystkich imion Bożych żadne nie jest tak uroczyste jak *Jahwe*. Pisma rabiniczne wyróżniły i nadal wyróżniają imię *Jahwe*, opisując je eufemistycznie jako „to Imię", „to Wielkie i Straszne Imię", „to Szczególne Imię", „to Osobne Imię", „to Niewymawialne Imię", „to Imię Nie Do Wymówienia", „to Święte Imię" oraz „to Wyróżniające się Imię". Było ono również znane jako „Imię Posiadające Cztery Litery", ponieważ w transkrypcji z hebrajskiego pisze się je jako YHVH. Żydowska restrykcja dotycząca wymawiania imienia Boga istnieje do dziś - do tego stopnia, że wielu ludzi nadal powstrzymuje się od zapisania czy też wymówienia tego imienia Boga.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Franciszek Antoni Kobielski (1679-1755) - **polski katolicki biskup łucki i brzeski**. W diecezji łuckiej podjął akcję nawracania Żydów, z nikłym jednak skutkiem. W kazaniach wykazuje, że imię Boga **JEHOWAH** należy odnosić do Chrystusa, który jest Bogiem Prawdziwym. Zgodnie z tym co mądry Rabin Mojżesz w Biblii Hebrajskiej powiedział: „iż to imię **JEHOWAH**, samemu Bogu z słuszności służy". W kazaniu (str.45,46) napisał, że „Żydzi Samarytani wymawiali to słowo **JEWE**", (...) inni żydzi których Authorowie zowią Masłaretami, wymawiali **JAO**".

Bawarska Biblioteka Państwowa - w formie cyfrowej - 25 Lis 2009

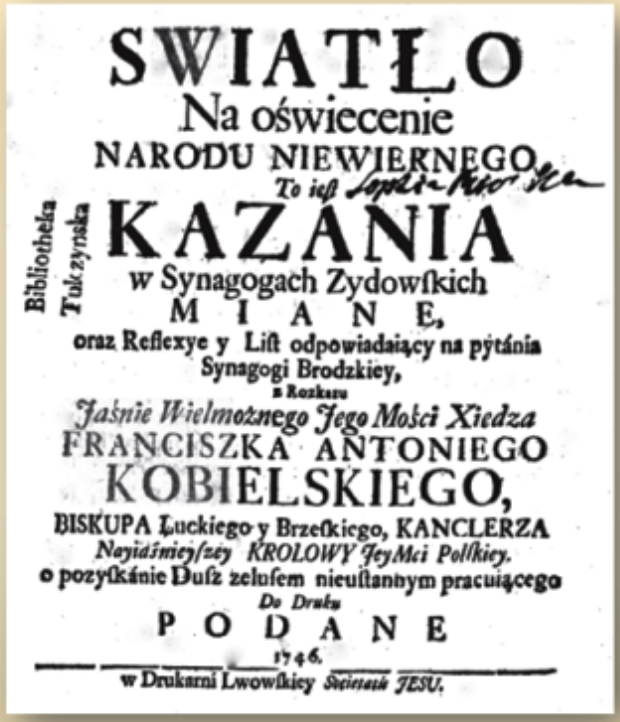

SWIATŁO
Na oświecenie
NARODU NIEWIERNEGO,
To iest
KAZANIA
w Synagogach Zydowskich
M I A N E,
oraz Reflexye y List odpowiadaiący na pytánia
Synagogi Brodzkiey,
Jaśnie Wielmoznego Jego Mości Xiedza
FRANCISZKA ANTONIEGO
KOBIELSKIEGO,
BISKUPA Luckiego y Brzeskiego, KANCLERZA
Nayiáśnieyszey KROLOWY JeyMci Polskiey.
o pozyskánie Dusz zelusem nieustannym pracuiącego
Do Druku
PODANE
1746.
w Drukarni Lwowskiey Societatis JESU.

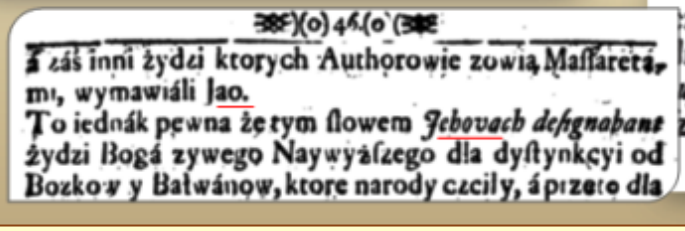

A zás inni żydzi ktorych Authorowie zowią Massaretá-
mi, wymawiáli Jao.
To iednák pewna że tym słowem *Jehovach* dehgnabant
żydzi Bogá zywego Naywyższego dla dystynkcyi od
Bozkow y Bałwánow, ktore narody czcily, á przeto dla

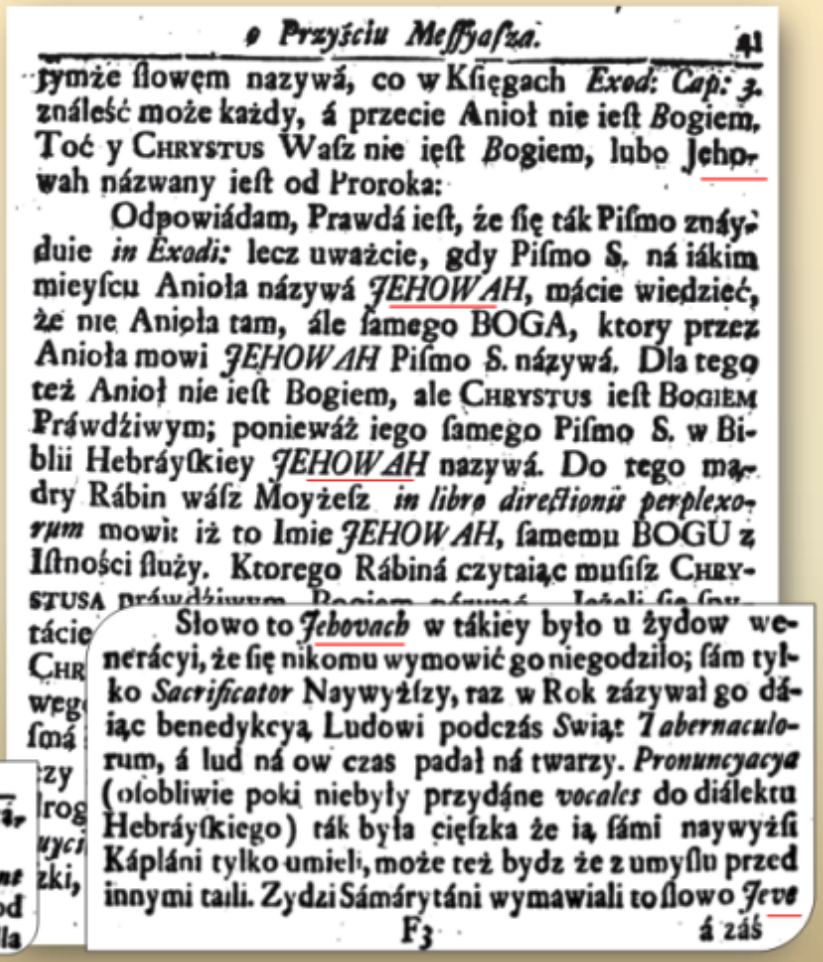

o Przyściu Messyasza. 41
tymże słowem nazywá, co w Kśięgach *Exod: Cap: 3.*
ználeść może każdy, á przecie Anioł nie iest *Bogiem.*
Toć y CHRYSTUS Wasz nie iest *Bogiem*, lubo Jeho-
wah názwany iest od Proroka:
Odpowiádam, Prawdá iest, że się ták Pismo zńay-
duie *in Exodi:* lecz uważcie, gdy Pismo S. ná iákim
mieyscu Anioła názywá *JEHOWAH*, mácie wiedzieć,
że nie Anioła tam, ále samego BOGA, ktory przez
Anioła mowi *JEHOWAH* Pismo S. názywá. Dla tego
też Anioł nie iest Bogiem, ale CHRYSTUS iest BOGIEM
Práwdźiwym; ponieważ iego samego Pismo S. w Bi-
blii Hebráyskiey *JEHOWAH* nazywá. Do tego ma-
dry Rábin wász Moyżesz *in libro directionis perplexo-*
rum mowi: iż to Imie *JEHOWAH*, samemu BOGU z
Istności służy. Ktorego Rábiná czytaiąc musisz CHRY-
STUSA práwdźiwym [illegible]
tácie
CHR
weg
smá
zy
rog
uyci
zki,
Słowo to *Jehovach* w tákiey było u żydow we-
nerácyi, że się nikomu wymowić go niegodzilo; sám tyl-
ko *Sacrificator* Naywyższy, raz w Rok zázywał go dá-
iąc benedykcyą Ludowi podczás Swiąt *Tabernaculo-*
rum, á lud ná ow czas padał ná twarzy. *Pronuncyacya*
(osobliwie poki niebyły przydáne *vocales* do diálektu
Hebráyskiego) ták była ciężka że ią sámi naywyżsi
Kápláni tylko umieli, może też bydz że z umysłu przed
innymi tali. Zydzi Sámárytáni wymawiali to słowo *Jeve*
F3 á zás

Swiat³o na o¶wiecenie narodu Niewiernego - Biskup Franciszek Kobielski - Jehowah, Jewe, Jao

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

206 *Objawiając swoje tajemnicze imię JAHWE (JHWH), „Ja Jestem Tym, Który Jest", „Ja Jestem Tym, Który Jestem" lub „Ja Jestem, Który Jestem". Bóg mówi, kim jest i jakim imieniem należy Go wzywać. To imię Boże jest tajemnicze, tak jak Bóg jest tajemnicą. Jest ono imieniem objawionym, a zarazem w pewnej mierze uchyleniem się od ujawnienia imienia, i właśnie przez to wyraża ono najlepiej, kim jest Bóg, który nieskończenie przekracza to wszystko, co możemy zrozumieć lub powiedzieć o Nim: jest On „Bogiem ukrytym" (Iz 45, 15). Jego imię jest niewymowne7, a zarazem jest On Bogiem, który staje się bliski ludziom.*

209 *Przez szacunek dla świętości Boga naród izraelski nie wypowiada imienia Boga. W czasie czytania Pisma świętego imię objawione jest zastępowane Boskim tytułem „Pan" (Adonai, po grecku Kyrios). Ten tytuł będzie wyrażał także Boskość Jezusa: „Jezus jest Panem".*

Katechizm Kościoła Katolickiego
PALLOTTINUM
Poznań 1994;
zatwierdzony na Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie dnia 27 października 1994 roku – Prymas kardynał Józef Glemb.

POLSKA - KRAKÓW

Muzeum UJ Collegium Maius

Collegium Maius jest najstarszym budynkiem uniwersyteckim w Polsce. Jego historia sięga roku **1400**, kiedy król **Władysław Jagiełło** przekazał Uniwersytetowi kamienicę narożną Pęcherzów z Rzeszotar. W pierwszej połowie **XVI** wieku Akademia Krakowska odrzuca reformację.
W **XVII** wieku Akademia Krakowska - uwikłana w wojnę z jezuitami, którzy popierani przez króla **Zygmunta III** dążyli do jej opanowania, stroniąca od wszelkiego nowatorstwa naukowego i tonąca w scholastyce - straci ostatecznie znaczenie międzynarodowe. Na parterze południowego skrzydła w sali - **Lektorium Ptolemeusza**, sufit ozdobiony jest malowidłami ściennymi.
W centralnym miejscu znajduje się hebrajski **Tetragram** – imię Boże JHWH. Obecnie pomieszczenie Centrum Promocji Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Kraków - Muzeum UJ Collegium Maius - Tetragram - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Forma Jehowa jest językową zbrodnią

– Roland E. Murphy

Roland E. Murphy (1917-2002), jeden z największych amerykańskich biblistów. Ksiądz karmelita z Kościoła rzymskokatolickiego, absolwent Katolickiego Uniwersytetu w Waszyngtonie i Papieskiego Instytutu Biblijnego w Rzymie.

Odpowiedzi na 101 pytań o Torę.
Wydawnictwo WAM, 2003.

„Prawdopodobna wokalizacja świętego imienia brzmi **Jahweh**, i ta właśnie forma stała się bardzo popularna wśród chrześcijan. Ta tendencja jest jednak przeciwna tradycji używania wobec Boga tytułu **Kyrios** (forma grecka), **Dominus** (łacińska) i Pan w języku polskim. W każdym razie forma **Jehowa** jest językową zbrodnią. Niedopuszczalne jest łączenie samogłosek zawartych w imieniu **Adonaj** ze spółgłoskami świętego imienia i czytanie ich razem. Choć sprawa świętego imienia nie jest łatwa, żydowski szacunek dla tajemnicy Boga i Jego imienia może być dla chrześcijan wzorem”.

26. Co znaczy imię *Jhwh*, które Pan objawił Mojżeszowi (Wj 3, 13-15)?

Jest to bardzo trudne zagadnienie. Przede wszystkim ktoś mógłby zapytać, czy nie jest to odmowa objawienia imienia. Bo jaki sens ma stwierdzenie „Jestem, który Jestem" lub „Będę kimkolwiek będę"? Trzeba zatem odwołać się do znaczenia, jakie miało imię w Starym Testamencie. Imię reprezentowało bowiem osobę, a znać czyjeś imię niekiedy oznaczało mieć władzę nad nim (por. Rdz 32,30, gdzie jakiś nadludzki „zapaśnik" odmawia Jakubowi wyjawienia swego imienia, a równocześnie zmienia on imię Jakuba na Izrael). W związku z tym wielu uważa, że w 3. rozdziale Księgi Wyjścia imię Boże oznacza zapewnienie: JA JESTEM z tobą, aby cię wyzwolić (por. 3, 13.16). W wersecie 14. Pan podaje imię w pierwszej osobie: „Tak powiesz synom Izraela: JESTEM posłał mnie do was". W końcu, w wierszu 15. imię jest podane w trzeciej osobie, *Jhwh*. Bóg mówi: „Tak powiesz Izraelitom: *Jhwh*, Bóg ojców waszych... posłał mnie do was". Z etymologicznego punktu widzenia utrzymuje się, że *Jhwh* odnosi się do Boga jako do stworzyciela, czyli tego, który sprawił, że cokolwiek zaistniało. Jednak nie jest to wcale pewne.

Wydaje się, że tajemnica, która otacza święte imię nigdy nie zostanie zgłębiona. Ze względu na szacunek do imienia Bożego Izraelici dość wcześnie zastąpili je terminem *Adonaj* („mój pan", „mój mistrz"). Później zaczęto używać również terminu *haszem* (Imię). Prawdopodobna wokalizacja świętego imienia brzmi *jahweh*, i ta właśnie forma stała się bardzo popularna wśród chrześcijan. Ta tendencja jest jednak przeciwna tradycyji używania wobec Boga tytułu *Kyrios* (forma grecka), *Dominus* (łacińska) i *Pan* w języku polskim *{Lord* w angielskim). W każdym razie forma *Jehowa* jest językową zbrodnią. Niedopuszczalne jest łączenie samogłosek zawartych w imieniu Adonaj ze spółgłoskami świętego imienia i czytanie ich razem. Choć sprawa świętego imienia nie jest łatwa, żydowski szacunek dla tajemnicy Boga i Jego imienia może być dla chrześcijan wzorem.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

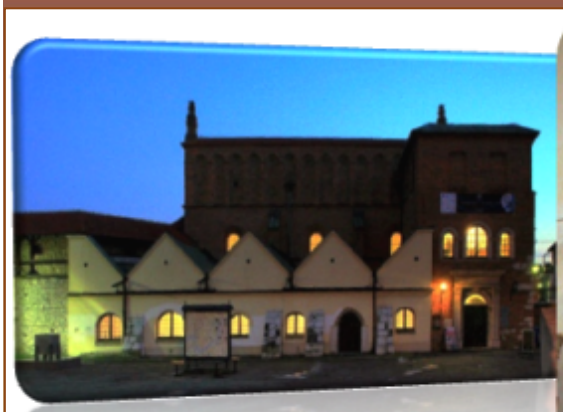

Synagoga Stara - Kraków - Polska

Synagoga znajduje się na Kazimierzu przy ulicy Szerokiej 24. Jest jedną z najstarszych zachowanych synagog w Polsce oraz jednym z najcenniejszych zabytków żydowskiej architektury sakralnej w Europie. Została wybudowana najprawdopodobniej w **drugiej połowie XV** wieku przez uciekinierów z czeskiej Pragi, którzy po pogromie w roku **1389** szukali schronienia w Polsce. Obecnie w synagodze znajduje się oddział Muzeum Historycznego Miasta Krakowa - Dzieje i Kultura Żydów.

Wchodząc do środka przechodzi się przez renesansowy **portal** z hebrajskim napisem **„To jest brama Jahwe, sprawiedliwi przez nią wchodzić będą”** (Ps 118,19-20), z drugiej połowy XVI wieku.
Na środku wschodniej ściany znajduje się późnorenesansowy **Aron ha-kodesz** (arka święta) z rzeźbioną koroną nad kutymi, ozdobnymi drzwiami, zwieńczonymi tablicą z hebrajskim napisem z Księgi Przysłów **„Za moim pośrednictwem rządy sprawują królowie”**.

Nr 16. Na prawo (**amud**) pulpit kantora. Przed pulpitem umieszczone jest **sziwiti** w formie grafiki z motywem bramy prowadzącej do Mądrości Boga. Napis głosi **„Stawiam sobie zawsze JHWH przed oczy”** (Ps16, 8).
Nr 5. **Tas** – plakieta na Torę, z hebrajskim imieniem Boga JHWH/JAHWE.

Synagoga Stara na Kazimierzu - Kraków - JHWH, JAHWE

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Śląskie Towarzystwo Biblijne w Katowicach

Imię Boże **JHWH** יְהוָה - oddaje jako „**Wiekuisty**”

Stary Testament (nazywany przez Żydów – *Tanach/Tanak*, od słów: *Tora* / Nauka, *Newijm* / Prorocy, *Ketuwim* / Pisma) *Nowej* Biblii *Gdańskiej* opracowano na bazie: Hebrajsko - polskiego przekładu Świętych Ksiąg Żydowskich, dokonanego przez dr Izaaka Cylkowa z Wielkiej Synagogi Warszawskiej, wydanego w 1895 roku w Krakowie (oprócz 1,2 Kronik, Daniela, Ezdrasza, Nehemiasza); tekstu Septuaginty (przekładu z języka hebrajskiego na grecki, z III w. p.n.e.) oraz Biblii *Gdańskiej*.
Należy dodać, że manuskrypt, którym posługiwał się Cylkow, różni się nieznacznie, czasem więcej, od tekstu Septuaginty (występują tam słowa, czy zdania - dodane, bądź pominięte).
Imię Boga podane Mojżeszowi (II Mojżesza 3,14) i zapisane tak zwanym tetragramem, choć tłumaczone jako: WIEKUISTY, BÓG, PAN – zawsze będzie pisane dużymi literami. Za Słownikiem Judaistycznym, wydanym przez Żydowski Instytut Historyczny w 2003 r. (dalej - ŻIH) podano niektóre wyjaśnienia.

wyprowadzisz lud z Micraim, będziecie służyli Bogu przy tej górze. 13 A Mojżesz powiedział do Boga: Oto przyjdę do synów Israela i im powiem: Posłał mnie do was Bóg waszych ojców. Zaś gdy mi powiedzą: Jakie jest Jego Imię? Co im odpowiem? 14 A Bóg powiedział do Mojżesza: Ja Jestem Będący S*. I powiedział: Tak powiesz synom Israela: Posyła mnie do was Będący S**. 15 I Bóg jeszcze powiedział do Mojżesza: Tak powiesz synom Israela: Posłał mnie do was WIEKUISTY *, Bóg waszych oj-

Nowa Biblia Gdańska

UWAGI WSTĘPNE DO STAREGO PRZYMIERZA (TESTAMENTU) Z ISRAELEM

Wersja drukowana:
Nowa Biblia Gdańska
Szaron
Rok wydania: **2012**
ISBN: 978-83-632-7102-2

Szemot
Księga Wyjścia
2003
str. 41

Tłumaczenie **Tetragrammatonu** jako **Wiekuisty** lub **Wieczny** jest zupełnie niezadawalające – „wieczność” to metafizyczna i transcendentalna koncepcja, która ma bardzo małe znaczenie praktyczne, już z całą pewnością nie odnosi się do naszego życia i pochodzenia. „Wieczność” opisuje charakter, a nie postępowanie. Scharakteryzowanie kogoś albo czegoś, nie daje nam najmniejszego znaku o sposobie, w jakim ten ktoś lub coś działa. Koncepcja „wieczność” pozostawia nasze serca chłodnymi – nie mówi nam niczego więcej na ten temat tego kogoś czy tego czegoś, nie daje nam najmniejszego znaku o sposobie, w jakim ten ktoś lub coś działa. Koncepcja „wieczność” pozostawia nasze serca chłodnymi - nie ma dla nas znaczenia i dlatego nie ma nic wspólnego z Bożą cechą współczucia. *Komentarz rabina **Sachy Pecarica** - redaktora i współautora pierwszego po wojnie przekładu Tory z języka hebrajskiego na polski dokonanego przez tłumacza żydowskiego.*

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Sacha Pecaric (ur. 1965 w Rijece) – rabin, filozof i wydawca klasycznych tekstów żydowskich. Jest redaktorem i współautorem pierwszego po wojnie przekładu **Tory** z języka hebrajskiego na polski dokonanego przez tłumacza żydowskiego.

Żydowskie prawo zabrania wypowiadania Imienia Boga, dlatego używa się terminu zastępczego dla właściwego Imienia. Zakaz ten wywodzi się z nakazu odczuwania bojaźni przed Bogiem – jak jest napisane w *Dewarim 6:13*: **HaSzem, swego Boga masz się bać**. Czteroliterowe Niewymawialne Imię Boga pojawia się jako **Haszem - To** [wyjątkowe] **Imię**, zapisane hebrajską literą **dalet**, która oznacza także liczbę cztery, co jest aluzją do Najświętszego Imienia - (**JHWH/Jehowa/Jahwe**).

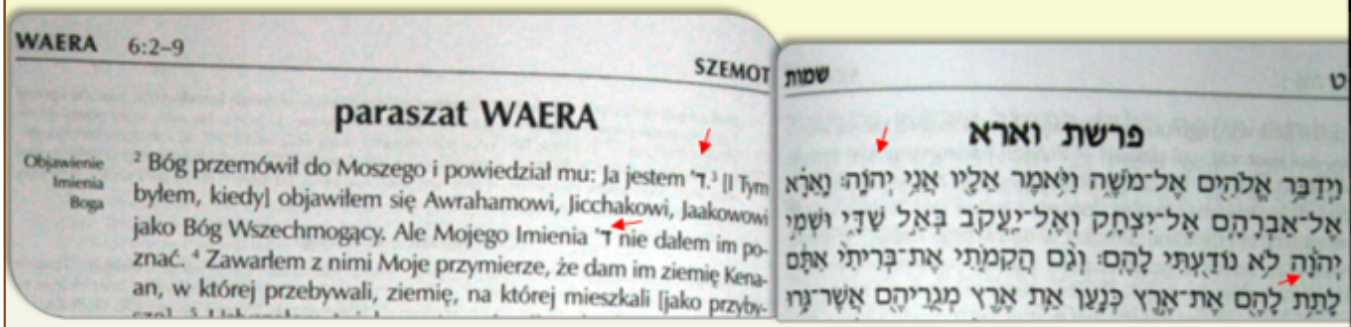

WAERA 6:2–9 SZEMOT

paraszat WAERA

Objawienie Imienia Boga

[2] Bóg przemówił do Moszego i powiedział mu: Ja jestem יהוה.[3] [I Tym byłem, kiedy] objawiłem się Awrahamowi, Jicchakowi, Jaakowowi jako Bóg Wszechmogący. Ale Mojego Imienia יהוה nie dałem im poznać. [4] Zawarłem z nimi Moje przymierze, że dam im ziemię Kenaan, w której przebywali, ziemię, na której mieszkali [jako przyby-

שמות ט

פרשת וארא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה׃ וָאֵרָא
אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי
יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם׃ וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם
לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ

SZEMOT - Księga Wyjścia - Kraków 2003

Czteroliterowe Imię Boga

„Tetragrammaton – niezależnie od tego, jak go literujemy lub odczytujemy (tradycyjną formą literowania jest *szem adnut*, czyli **Adonaj** i w taki sposób go wymawiamy) – nie oznacza: ***Ten, który istnieje***, lecz ***Ten, który daje istnienie***. Ponadto nie oznacza on Tego, który udziela istnienia w przyszłości, lecz Tego, który jest zawsze gotów udzielać nowego życia – i takie jest właśnie podstawowe znaczenie *midat harachamim*. Bóg nie jest ***Starodawnością Dni***, Tym który po stworzeniu świata wycofał się z odpowiedzialności za niego w głębiny swojej własnej egzystencji. Jest On *Elokim chaim umelech olam* - ***żyjącym Bogiem i Królem Wszechświata***, Bogiem wiecznie żyjącym i wiecznie panującym. Nie jest jedynie źródłem przeszłości, ale także udzielającym wszystkich chwil, które mają jeszcze nadejść i które kształtuje On według znanych Mu najlepiej potrzeb ludzkości. Nie zależnie od tego, jak daleko na skutek naszego przyszłego zachowania moglibyśmy odsunąć się od Boga, Bóg w całej pełni Swojego wszechmogącego współczucia jest gotów w każdym czasie dawać nam nowe życie" - **Sacha Pecaric**. **Szemot**, str. 41.

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

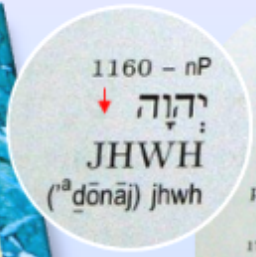

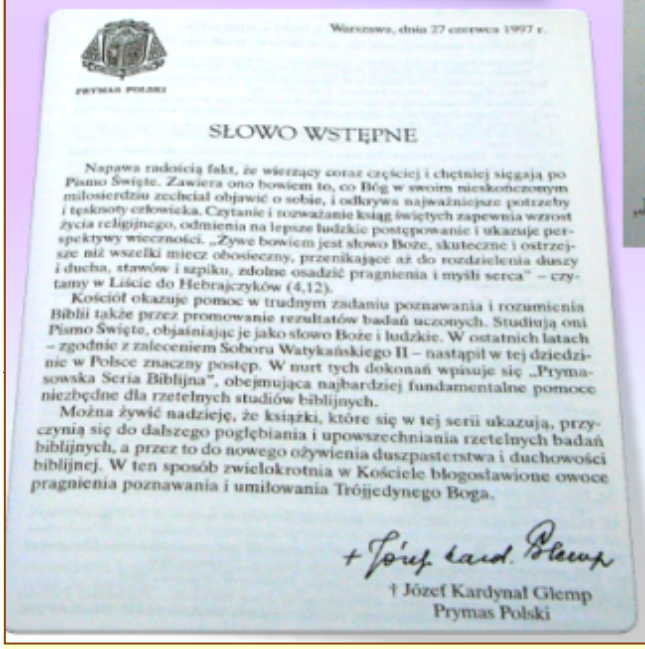

Warszawa, dnia 27 czerwca 1997 r.

PRYMAS POLSKI

SŁOWO WSTĘPNE

Napawa radością fakt, że wierzący coraz częściej i chętniej sięgają po Pismo Święte. Zawiera ono bowiem to, co Bóg w swoim nieskończonym miłosierdziu zechciał objawić o sobie, i odkrywa najważniejsze potrzeby i tęsknoty człowieka. Czytanie i rozważanie ksiąg świętych zapewnia wzrost życia religijnego, odmienia na lepsze ludzkie postępowanie i ukazuje perspektywy wieczności. „Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca" – czytamy w Liście do Hebrajczyków (4,12).

Kościół okazuje pomoc w trudnym zadaniu poznawania i rozumienia Biblii także przez promowanie rezultatów badań uczonych. Studiują oni Pismo Święte, objaśniając je jako słowo Boże i ludzkie. W ostatnich latach – zgodnie z zaleceniem Soboru Watykańskiego II – nastąpił w tej dziedzinie w Polsce znaczny postęp. W nurt tych dokonań wpisuje się „Prymasowska Seria Biblijna", obejmująca najbardziej fundamentalne pomoce niezbędne dla rzetelnych studiów biblijnych.

Można żywić nadzieję, że książki, które się w tej serii ukazują, przyczynią się do dalszego pogłębiania i upowszechniania rzetelnych badań biblijnych, a przez to do nowego ożywienia duszpasterstwa i duchowości biblijnej. W ten sposób zwielokrotnia w Kościele błogosławione owoce pragnienia poznawania i umiłowania Trójjedynego Boga.

† Józef Kard. Glemp

† Józef Kardynał Glemp
Prymas Polski

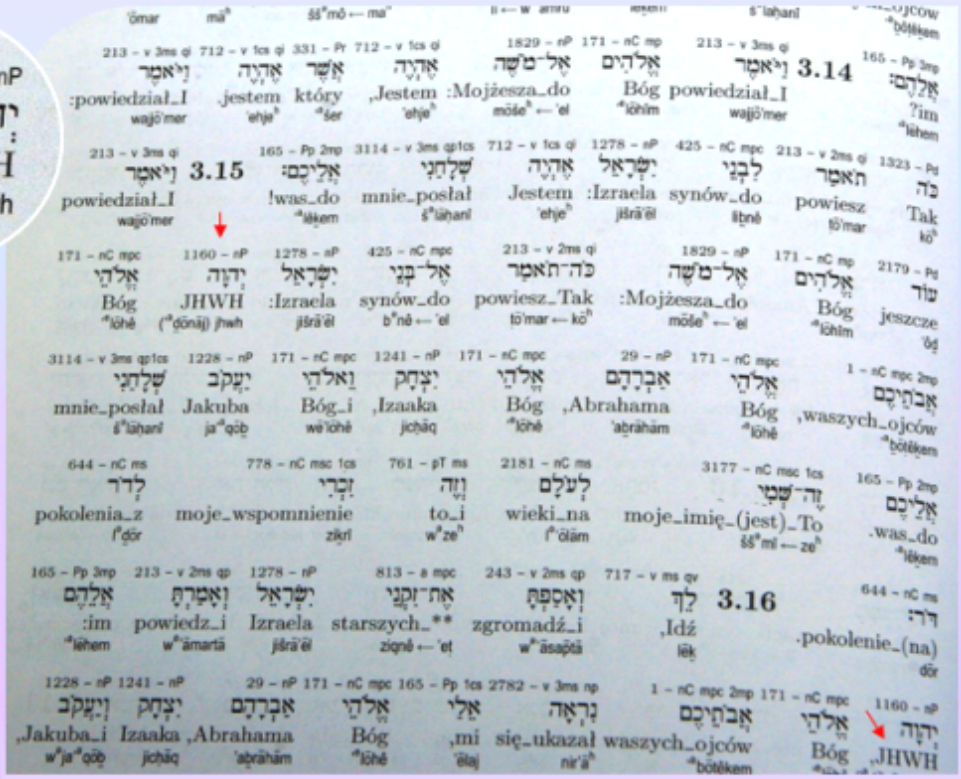

Hebrajsko-polski przekład interlinearny **Pięcioksiągu** to pierwsze w Polsce tego typu dzieło przybliżające najbardziej podstawowy zbiór **Biblii Hebrajskiej**. Czteroliterowe Niewymawialne Imię Boga pojawia się jako **Adonaj**, co jest odniesieniem do Najświętszego Imienia **JHWH/Jehowa/Jahwe**.

W Kościele katolickim - zgodnie z rozporządzeniem Papieża **Benedykta XVI** (2008 rok) - w obrzędach liturgii należy unikać stosowanego dotąd biblijnego imienia Boga - **JAHWE**. Zamiast niego, trzeba używać odpowiednika żydowskiego słowa **Adonai**, czyli **Pan**.

Piêcioksi±g - hebrajsko-polski - JHWH, Adonaj

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wznoście swe ręce w świętości i błogosławcie JHWH/Jehowę/Jahwe – Psalm 134,2

Odkrycie starożytnych rękopisów **Biblii hebrajskiej** w pobliżu **Qumran** znad Morza Martwego w 1947 roku, jest powszechnie uważane za największe archeologiczne wydarzenie XX wieku. W judaizmie obowiązuje zakaz wypowiadania ***Czteroliterowego Imienia Boga***. Dzisiaj nikt nie jest wstanie określić, kiedy wprowadzono ten religijny zwyczaj. Istnieją różne opinie na ten temat. Rabin **Artur Marmorstein*** wyraził się następująco: „Swego czasu Żydzi w ogóle nie wiedzieli o tym zakazie [posługiwania się imieniem Bożym] (…) w Egipcie, ani w Babilonie Żydzi nie znali i nie przestrzegali prawa zabraniającego używania imienia Bożego, tetragramu, w codziennej rozmowie czy pozdrowieniach. Niemniej od III wieku p.n.e. do III n.e. taki zakaz istniał i był częściowo respektowany (…) Zhellenizowani [pozostający pod wypływami greckimi] przeciwnicy religii żydowskiej, odstępczy kapłani oraz szlachetnie urodzeni, wydali i upowszechnili przepis dotyczący niewymawiania tetragramu w Sanktuarium [w świątyni jeruzalemskiej]. W tym czasie, to jest w pierwszej połowie III w. [p.n.e.], dał się zauważyć ogromny przełom w używaniu imienia Bożego; przełom, który pociągnął za sobą liczne zmiany w żydowskiej teologii i filozofii, a ich skutki odczuwalne są po dziś dzień” - **The old Rabbinic Doctrine of God** (Bóg w starej nauce rabinicznej) - **A. Marmorstein**. **Oxford University Press**. **Londyn, 1927**.

***Arthur Marmorstein** (1882-1946), urodzony w **Miszkolc** (Węgry). Rabin, uczony i nauczyciel. Pochodził z długiej linii rabinów węgierskich uchodzących za znawców nauki talmudycznej i literatury świeckiej.

Imię Boże **JHWH/Jehowa/Jahwe**, zapisane w języku hebrajskim (starożytnym).

ISRAEL ANTIQUITIES AUTHORITY רשות העתיקות

11Q Psalmy – data: 1-68 n.e. - okres: Herodian
http://www.deadseascrolls.org.il

Manuskrypt 11Q PSALMY - JHWH, Jehowa, Jahwe

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

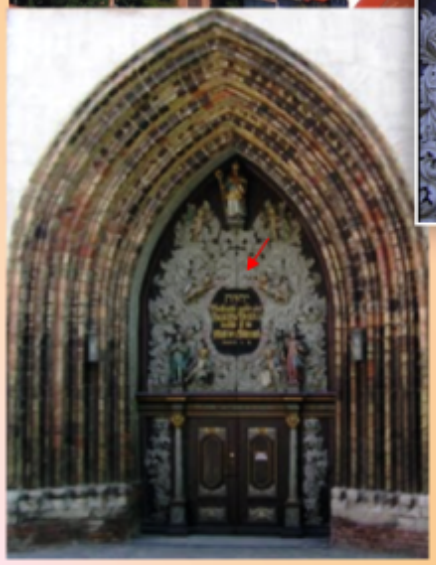

Kościół Świętego Mikołaja
Stralsund - Niemcy

Gotycka świątynia w portowym mieście na północy Niemiec (Meklemburgia-Pomorze Przednie). Poświęcona jest św. Mikołajowi z Miry, patronowi żeglarzy i rybaków. Budowę rozpoczęto w 1270 roku, prace ostatecznie zakończono XV wieku. Portal wejścia zachodniego do kościoła ozdobiony jest obfitą dekoracją ornamentalną i rzeźbami. Na kartuszu inskrypcja:

JHWH - To nic innego, tylko Dom Boży i Brama Niebios - Rodzaju 28,17.

Ciekawostką jest imię Boże **JHWH**, ze znakami diakrytycznymi nakazującymi wymowę **Adonaj** (**PAN**) - dla znających język hebrajski. Dla innych - znaki diakrytyczne odnoszą się do popularnej formy imienia Bożego **JEHOWA/JAHWE**.

Komentator **Robert Claude Dentan** przyznał: „Niestety, jeżeli Boga nazwie się „Panem", wyrażenie pozostanie poprawne, lecz będzie chłodne i bezbarwne (…) Należy pamiętać, że przez tłumaczenie zarówno JHWH, jak i Adonaj na „Pan" wprowadza się do wielu fragmentów Starego Testamentu nutę abstrakcji, formalizmu i nierealności – całkowicie obcą tekstowi oryginalnemu" - **The Knowledge of God in Ancient Israel** (Poznanie Boga w starożytnym Izraelu). Seabury Press. New York, 1968.

556 z 692

Stralsund - Niemcy - Ko¶ció³ ¶w. Miko³aja - JHWH

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nawet jeżeli na początku widzimy mądrość, na końcu zawsze jest absurd.

Sklepienie Kościoła ozdobione zostało malowidłami freskowymi. W polu środkowym ukazana jest Trójca Święta, z ozdobnym stylizowanym hebrajskim tetragramem – Imię Boże **JHWH**.
(Najczęściej artyści nie znali j. hebrajskiego, malując tetragram powielali błędy innych).
Sygnatura artystów: **Josephus Hoecker** et **Joann Nepomuk Kümpfle**. Invent: et pinx: **1774**.

BYCZEŃ – wieś w Polsce - gmina Kamieniec Ząbkowicki.
Kościół Świętego Marcina – 1771.

Ciekawie na temat Imienia Bożego napisał **dr A.Cohen** w dziele **Everymans Talmud** (Talmud dla każdego): „Specjalną czcią otaczano jedyne w swoim rodzaju Imię (*Szem hameforasz*) Boga, które objawił On narodowi izraelskiemu, mianowicie tetragram – **JHWH** (…) w pewnym okresie wręcz zachęcano laików do swobodnego i otwartego posługiwania się Imieniem (…) jak wykazano, zalecenie to miało ułatwić odróżnianie Izraelity od (…) [nie-Żyda]. Wydaje się, że w czasach biblijnych bez żadnych skrupułów posługiwano się (…) [imieniem Bożym] w mowie codziennej". Gdy Żydzi zaprzestali posługiwania się imieniem **JHWH**, wprowadzając zastępcze słowo „**Pan**" – pojęcie anonimowego Boga przyczyniło się do powstania teologicznej próżni, w której łatwiej było chrześcijaństwu sformułować naukę o Trójcy, ponieważ usunięto tetragram. W innym opracowaniu **rabin dr J.H Hertz** wyjaśnia, że zawołanie modlitewne (*Szema*): „Słuchaj Izraelu: **JHWH**, Bóg nasz, **JHWH** jeden jest", została z judaizmu przeniesiona do chrześcijaństwa i islamu: „Owa podniosła deklaracja absolutnego monoteizmu oznaczała wypowiedzenie wojny każdej formie politeizmu (…) Tym samym *„Szema"* wyklucza trójcę przedstawioną w chrześcijańskim symbolu wiary, gdyż zaprzecza ona Jedności Boga".

Byczeñ - wie¶ w Polsce - Ko¶ció³ ¦wiêtego Marcina - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

To imię Jehowa, Pan, przysługuje wyłącznie prawdziwemu Bogu.
Marcin Luter - 1543

BYCZEŃ – wieś w **Polsce** -
Kościół Świętego Marcina

Ołtarz po stronie północnej przedstawia Wniebowstąpienie Chrystusa.
W górnej części imię Boże **JEHOVA**.

Katolicki **Kościół filialny pw. św. Marcina** w Byczeniu ścisle związany jest z klasztorem Cystersów w Kamieńcu Ząbkowickim. Dzięki staraniom kamienieckiego opata **Abundusa Neumanna** oraz zamożnego członka parafii **Friedricha Nitschkego** w 1771 roku na miejscu rozebranej gotyckiej budowli rozpoczęto wznoszenie nowej barokowej świątyni, która została ukończona 1774 roku. Ciekawostką jest umieszczenie imienia Bożego w postaci hebrajskiego **Tetragramu** – **JHWH** - na sklepieniu *(slajd 558)* oraz na bocznym ołtarzu w formie **JEHOVA***

*Uczony opat z klasztoru cysterskiego w Kalabrii **Joachim z Fiore** (1132-1202) upowszechnił transkrypcję hebrajskiego **Tetragramu** יהוה na język łaciński, wpisując **IEVE** w diagram Trójcy Świętej. **IEVE** za sprawą uczonych mnichów z czasem przybrała formę **IEHOVA** - stała się najpopularniejszą formą imienia Bożego do lat trzydziestych XX wieku.

Byczeñ - Ko¶ció³ ¶w.Marcina - Jehova

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

„The Temple of the Rosy Cross”,
Teophilus Schweighardt Constantiens - 1618

Imię Boże w postaci hebrajskiego **JHWH**.

Różokrzyż – termin odnoszący się do ruchu i nauki głoszonej przez kontynuatorów starożytnych szkół misteryjnych oraz idei zawartych w tradycjach gnostyckich. Pierwsze dokumenty związane z tym ruchem pochodzą z XVII wieku. Przyjmuje się, że nazwa różokrzyż pochodzi od imienia *Christiana Rosenkreutza*, postaci pojawiającej się w dziełach południowoniemieckiego teologa *Johanna Valentina Andreae* (1586-1654). Diagram (trójca) był znany kabalistom i Różokrzyżowcom, a jego historia sięga wstecz aż do egipskich szkół tajemnych.

Zjednoczony Kościół Zielonoświątkowy powstał w 1945 roku w USA. Uznaje Jezusa Chrystusa za jedynego Boga. Głosi, że **Jezus** i **Jahwe** to ten sam Bóg. W skrócie **JAHWE = JEZUS**.

RÓŻOKRZYŻOWCY

prawdopodobniej od alchemii, gdyż nie dostrzegamy tam żadnych nawiązań ani aluzji do chrześcijańskiej idei krzyża jako miejsca śmierci Chrystusa za grzechy świata. A oto poglądy różokrzyżowców na rozmaite doktryny chrześcijańskie.

Bóg. „Siedem duchów przed tronem (...) to razem Bóg i składają się one na trójjedyne bóstwo (...). Ojciec jest najwyższym wtajemniczonym pośród ludzkości Saturna. (...) Syn jest najwyższym wtajemniczonym Słońca (...) Duch Święty (Jehowa) jest najwyższym wtajemniczonym Księżyca”.[4] Bóg różokrzyżowców to odległy, bezosobowy byt. Wierzą oni, że składa się z siedmiu duchów, ukazanych jako rozmaite aspekty chrześcijańskiej → Trójcy: Ojca, Syna i Ducha. Przy bliższym spojrzeniu okazuje się jednak, że brak tu faktycznego związku z biblijną Trójcą.

JEDNOŚCIOWCY

teizmu Starego Testamentu (por. Pwt 6,4; Iz 43,10). Oba pojęcia: »natura« i »imię« są ze sobą związane prastarym przekonaniem, że osoba i jej imię stanowią nierozdzielną jedność. Imię objawia osobę. I wszelka moc przez daną osobę posiadana może być wykorzystana i zademonstrowana poprzez Jej imię”.[8]

Ta ostatnia uwaga Reeda ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia teologii Jednościowców. Imię Boże w Starym Testamencie: Jahwe, czyli JHWH (pisane bez samogłosek), uważano za równie święte jak sam Bóg. W dyspensacji Nowego Testamentu jako święte imię Boże zostaje użyte imię Jezus. Tak jak tetragrammaton JHWH, podawany też w wersji „Jehowa”, oznaczał, że Bóg jest absolutnie święty w zgodzie ze swą boską istotą, tak Nowy Testament przypisuje Jezusowi imię, które koresponduje z jego własną naturą. Jezus, czyli Jeszua, znaczy „Jahwe zbawia”. Według Mt 1,21 imię Jezus zostało nadane zrodzonemu z Marii Synowi Bożemu dlatego, że miał on „[zbawić] swój lud od jego grzechów”. Tak więc imię i natura idealnie do siebie przystają. W Starym Testamencie imię Boga brzmiało Jahwe; teraz, zdaniem Jednościowców, podstawowym imieniem Boga jest imię Jezus. Dlatego też chrzest, modlitwa i wszelki inny święty akt musi dokonywać się w imię Boga w takiej postaci, w jakiej się on obecnie objawia, czyli w imię samego Jezusa. Istotną

George A. Mather, Larry A. Nichols. „**Słownik sekt nowych ruchów religijnych i okultyzmu**”. Oficyna Wydawnicza „Vocatio”. Warszawa – 2006.

Ró¿okrzy¿owcy - Jehowa - Zjednoczony Ko¶ció³ Zielono¶wi±tkowy - Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże –
JHWH
JEHOVA

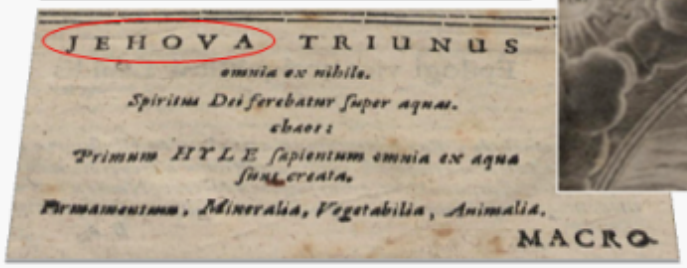

***Lud mój zapomniał moje imię** - Jeremiasza 23,27*

Książka *Stephana Michelspachera „Kabała w Alchemii"* z 1654 roku, przedstawia najważniejsze symbole alchemiczne i hermetyczne. Jeden z diagramów opisuje proces Stworzenia, jego historia sięga wstecz aż do egipskich szkół tajemnych. W średniowieczu diagram pozbawiony alchemicznych wstawek przedstawiał wodę, światło i ogień. Znajdowały się one w trójkącie równości absolutnej, który wchodził w reakcję z trzema sferami Wysokiego Tronu – Ojcem, Synem i Duchem – trzema źródłami Światła, znanymi też jako Trójca. Diagram generował siedem duchów stwórczych. Wzorując się na tym przesłaniu - katoliccy teologowie wkomponowali imię Boga z hebrajskiego - יהוה na łacińskie **JEUE**, wpisując je w diagram trójcy. Z czasem zawiłe koncepcje teologiczne uproszczono wpisując hebrajski tetragram w środek trójkąta tworząc znaną Trójcę Świętą z imieniem **JHWH**. Współcześnie w kościołach chrześcijaństwa odchodzi się od tak przedstawianej Trójcy* – usuwając imię Boże na rzecz żydowskiego zwyczaju nakazującego wymawianie - **PAN**.

*Trójca Święta w religii chrześcijańskiej to dogmatyczne określenie Boga w trzech osobach, nie mające bezpośredniego źródła w Biblii. Dogmat Trójcy doprowadził do tego, że z biegiem stuleci wiara w jednego Boga - **JHWH/JAHWE**, zginęła w trzęsawisku teologii chrześcijaństwa głoszącej, że Chrystus jest Bogiem.

Cabala, Speculum Artis Et Naturae In Alchymia by Stephan Michelspacher (1654).

Kaba³a w Alchemii - 1654 - JHWH, JEHOVA - Diagram trójcy

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

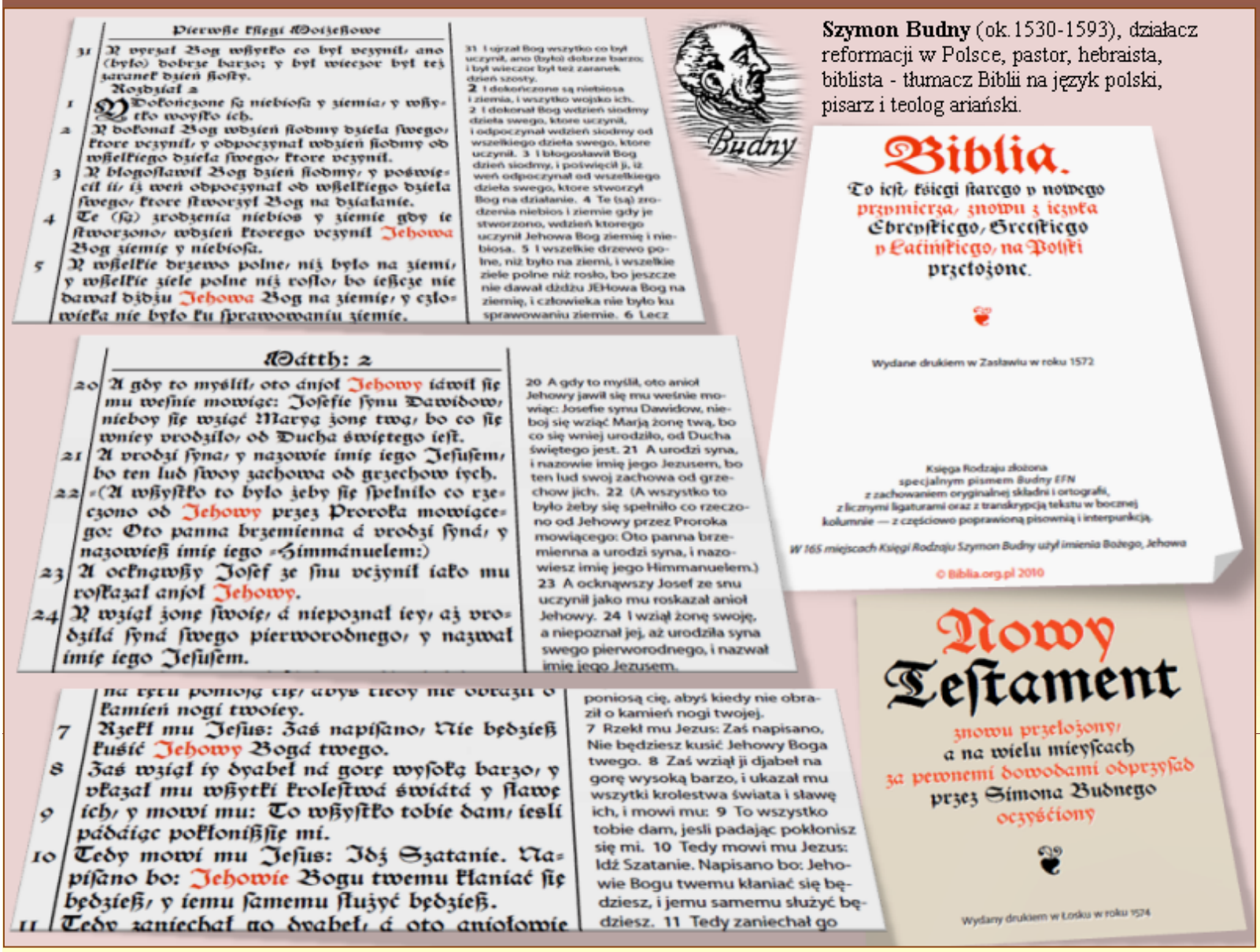

561 z 692

Biblia Budnego - 1572 - Jehowa - odnowiona wersja Biblia.org.pl

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

POLSKA - ŻAGAŃ - SAGAN

Luterański Kościół p.w. **Świętej Trójcy** w Żaganiu. Zbudowany został w 1709 roku, jako jeden z sześciu Kościołów Łaski, których powstanie związane jest z układem w **Altranstädtt** (1707) zawartym pomiędzy królem szwedzkim Karolem XII a cesarzem Józefem I Habsburgiem. W 1965 roku dokonano rozbiórki Kościoła Łaski, zostawiając jedynie neogotycką wieżę z roku 1846, obecnie wieża widokowa.

IMIĘ BOŻE JOVA W ŻAGANIU

Lata 1905-1925, Kościół Łaski p.w. Świętej Trójcy w Żaganiu.

Ilustracja wykonana techniką litografii przedstawia pierwotny Kościół Łaski w Żaganiu zbudowany w 1709 roku. Łaciński napis głosi: *Jak szczęśliwy Król pod opieką **JOVY** w niebiosach, tak i ta świątynia. Przenajświętsza Trójca naszym dziedzictwem*. Ciekawostką historyczną jest użycie imienia Bożego w formie **JOVA** (**IOVA** w łacinie klasycznej). **IOVA** jest transkrypcją hebrajskiego Tetragramu יהוה **JHWH** – **JEHOWA**, **JAHWE**.

¯agañ - Sagan - Ko¶ció³ £aski - JOVA

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Ekskluzywny Bóg Jehowa/Jahwe nie znajduje miejsca w Kościołach chrześcijaństwa

„Żydowski Bóg **Jahwe**, jako Jeden-Jedyny wymagał ekskluzywności i to - w pewnym sensie - daleko bardziej niż Bóg chrześcijan, zdaniem wielu bliższy **Mitrze** - „**Niezwyciężonemu Słońcu**" - niż **Jahwe**". Ta godna podziwu rzetelność badawcza autora wydaje się trafnym spostrzeżeniem. Jedyny Bóg **Jahwe/Jehowa** za sprawą ojców Kościoła coraz bardziej oddalał się od pierwotnej wspólnoty chrześcijańskiej, stawał się coraz bardziej obcy w „wielkim Kościele", w miarę jak rozrastał się on w pogańskim świecie. W IV wieku - piesze **Markus** - „chrześcijaństwo było czymś więcej niż kultem; mogło być uważane za filozofię. Wprowadzało ono swoich zwolenników nie tylko w kult i wspólnotę kultową, ale jednocześnie w „szkołę" z własną wizją zbawczej prawdy o Bogu, człowieku i świecie oraz ze schematem życia, który użyczył im wzoru postawy właściwej człowiekowi w tym świecie" (Markus 1978;29). Kult Boga w **Trójcy** i kult **Maryjny** wyparł na dobre Boga **Jahwe** z Kościołów chrześcijaństwa. Nie ma zatem nic dziwnego, że współcześnie w 2008 roku papież **Benedykt XVI** zakazał w liturgii kościelnej wymawiania imienia Boga **Jahwe**.

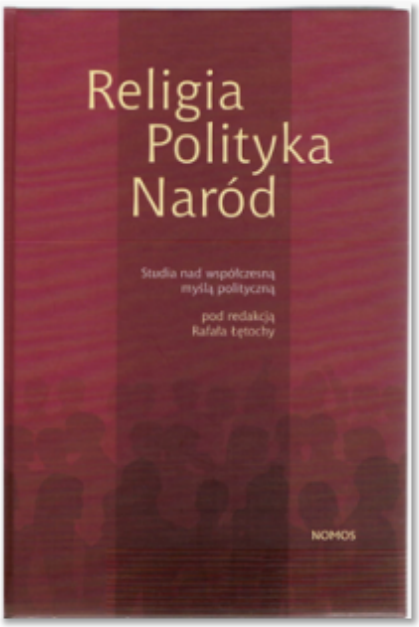

ZW „NOMOS" KRAKÓW 2010

Konteksty narodzin chrześcijańskiej refleksji politycznej... 109

Jeśli uwzględnimy, że w ewolucji religijności przedchrześcijańskiej Rzymian wielką rolę odgrywały nie tylko elementy greckie i tradycyjnie rzymskie, ale i orientalne, dostrzeżemy, że tendencji do scalania polityczno-kulturowego Imperium lepiej mogli się przysłużyć bogowie Wschodu (instruktywny jest tu przykład Macierzy jako pierwszego boga wschodniego w Rzymie), których kulty zaspokajały jeszcze jedną potrzebę: ustalenia zależności moralnej od bóstwa, rodzącej świadomość ułomności i grzeszności człowieka, szukającego przed nią ucieczki w obrzędach symbolicznych, ascezie itp.[14]. Coraz częściej bogowie Wschodu trafiali do Rzymu (Izyda, Mitra), w końcu los ten mógł spotkać także żydowskiego Jahwe; Bóg Izraela nie mógł być jednak przyjęty do „jednego w wielości i wielorakiego w jedności" panteonu bogów rzymskich, bo jako Jeden-Jedyny wymagał ekskluzywności i to – w pewnym sensie – daleko bardziej niż Bóg chrześcijan, zdaniem wielu bliższy Mitrze-„Niezwyciężonemu Słońcu" niż Jahwe. Kulty innych bogów dostarczały jednak uzasadnień do ogniskowania decyzji w woli władcy jako „przyjaciela bogów" oraz skupiania wokół niego wspólnoty politycznej zróżnicowanej wyznaniowo. A jednak obok procesu

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jeśli mamy stworzyć żarliwą nową wiarę, która sprostałaby wymogom dwudziestego pierwszego wieku, powinniśmy może zagłębić się w historię Boga, by zaczerpnąć z niej naukę i ostrzeżenie - Karen Armstrong.

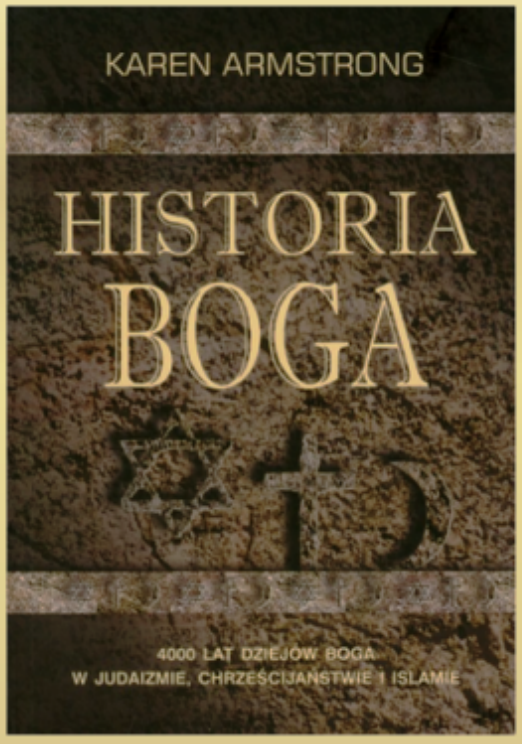

Wydawnictwo VIK. Warszawa 2010.

Mimo pierwotnych zapewnień, że Jahwe w istocie jest Bogiem Abrahama, przedstawia on sobą zupełnie inny rodzaj bóstwa niż to, które po przyjacielsku spożywało z Abrahamem posiłek. Ten Bóg wzbudza lęk i żąda, by trzymać się odeń w należytej odległości. Gdy Mojżesz pyta go o imię i dowody na potwierdzenie jego tożsamości, Jahwe odpowiada grą słów, która, jak się przekonamy, przez stulecia będzie zaprzątać głowę monoteistom. Miast od razu wyjawić swe imię, odpowiada: „JESTEM, KTÓRY JESTEM" [19]. Co miał na myśli? Z pewnością nie szło o to, co później przypisywali mu filozofowie — że jest bytem samowystarczalnym. W tym okresie hebrajski nie miał owego metafizycznego wymiaru, a zyskał go dwa tysiące lat później. Bóg chciał raczej przekazać coś bardziej bezpośredniego. *Ehje aszer ehje* to hebrajski idiom, wyrażający zamierzoną niejasność. Gdy w Biblii pada zwrot w rodzaju: „poszli, dokąd poszli" znaczy to: „nie mam pojęcia, dokąd poszli". A zatem, gdy Mojżesz pyta Boga, kim jest, ten w gruncie rzeczy odpowiada: „Nie twoja sprawa, kim jestem" lub wręcz: „Pilnuj swego nosa". Nie miało tu dojść do żadnej dyskusji na temat natury Boga, a z pewnością wykluczone były wszelkie próby manipulowania nim, jak to czasami czynili poganie, gdy wymieniali imiona swych

46

Karen Armstrong urodziła się 1945 roku w Wildmoor koło Birmingham. W wieku siedemnastu lat podjęła decyzję o służbie Bogu i wstąpiła do katolickiego klasztoru; opuściła go w 1969 roku. Po ukończeniu *Oxford Uniwersity* prowadziła przez kilka lat wykłady z literatury współczesnej. Opublikowana w 1993 roku *Historia Boga* stała się międzynarodowym bestsellerem; krytycy uznali dzieło za najważniejszą książkę na temat religii ostatnich kilkunastu lat.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

W książce *World Religions - From Ancient History to the Present (Religie świata - od starożytności do czasów nowożytnych) Geoffrey Parrinder* napisał: „Badanie różnych religii nie musi oznaczać zdradzenia własnej wiary, przeciwnie - można się w niej umocnić, widząc, jak inni poszukiwali prawdy i jak stali się dzięki temu bogatsi". Wiedza prowadzi do zrozumienia, a zrozumienie - do tolerancji wobec ludzi o odmiennych poglądach - *Człowiek poszukuje Boga, str. 8.*

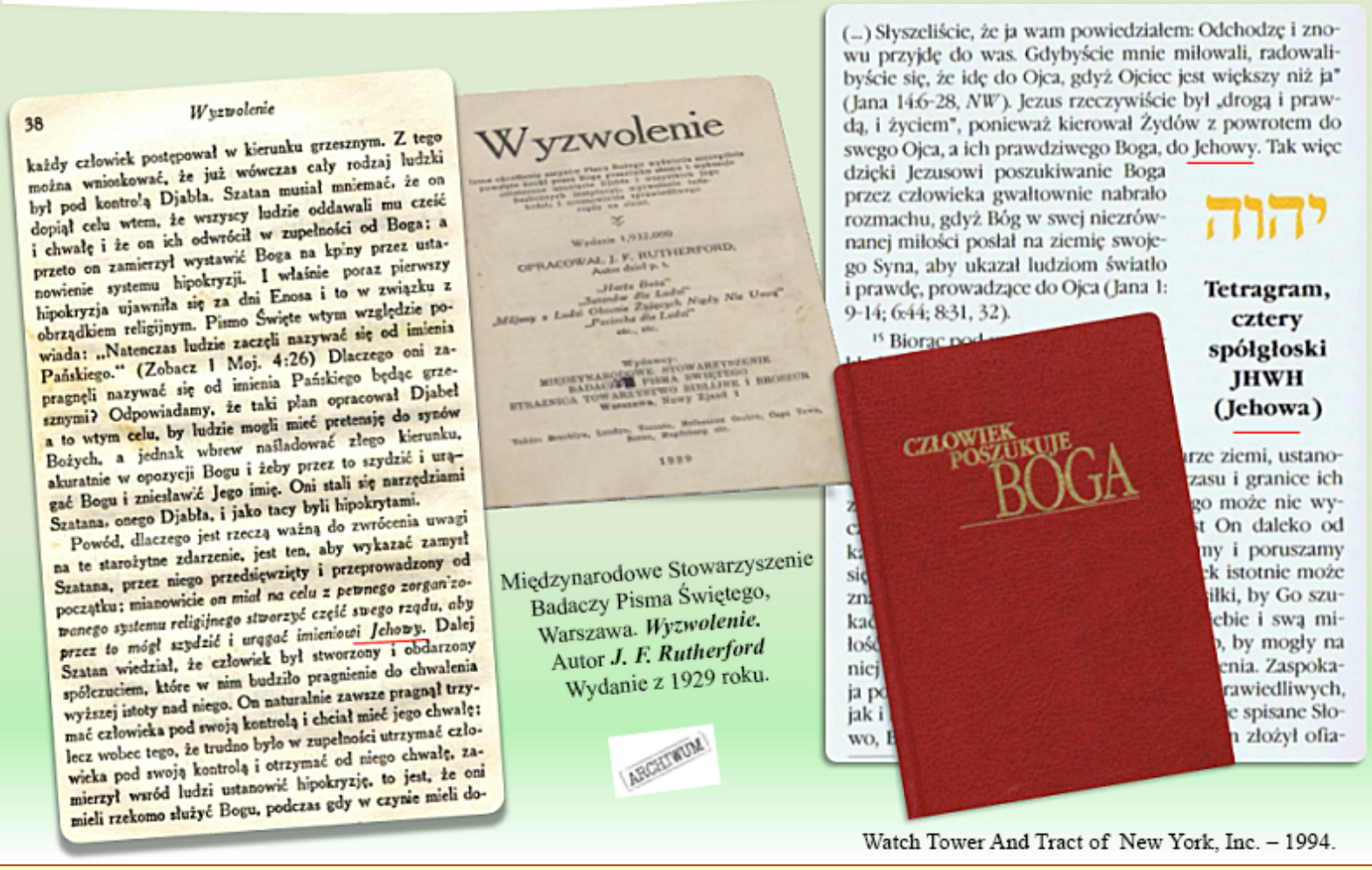

Cz³owiek poszukuje Boga - JHWH, Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Chwała Jehowie, Król Królów.
Chwała Jehowie, Jesteś dla mnie wszystkim.

Praise Jehovah
Beverly Crawford
From the Album Live
Los Angeles
September 15, 2010
Data wydania: 15 września 2010
Etykieta: JDI Records
Prawa autorskie: 2007 JDI Records
Czas trwania: 05:29 min

Chwała Jehowie/Jahwe
Tekst: **Luvonia Whittley**
Nagranie: **Chicago Mass Choir**

http://www.youtube.com/watch?v=wEtM9aUOWh8

Praise Jehovah

Verse 1
Praise Jehovah, the King of Kings.
Praise Jehovah, You're my everything.
From the rising of the sun,
'til the going down of the same;
praise Jehovah, the Great I Am.
Verse 2
Praise Jehovah, He's the God who will supply.
Praise Jehovah, He's our banner and our guide.
From the rising of the sun,
'til the going down of the same;
praise Jehovah, the Great I Am.
Verse 1
Bridge
Enter His gates with thanksgiving,
and enter His courts with praise.
Be thankful to Him and bless His holy name.
Vamp 1
Praise Jehovah,
oh praise Jehovah.
Vamp 2
Every knee shall bow,
every tongue shall confess;
praise Jehovah.
Vamp 3
From the rising of the sun,
'til the going down of the same;
praise Jehovah.
Vamp 4
Praise Jehovah
Ending
Praise Jehovah, the Great I Am.

Praise Jehovah - Beverly Crawford

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

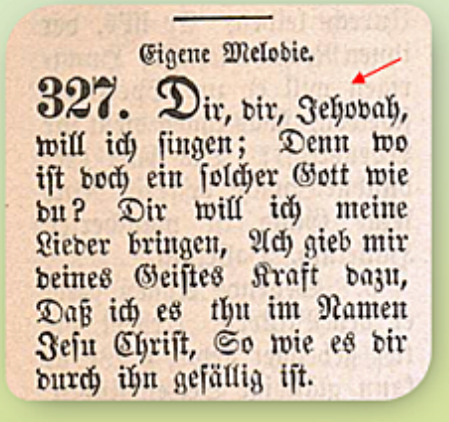

Eigene Melodie.

327. Dir, dir, Jehovah, will ich ſingen; Denn wo iſt doch ein ſolcher Gott wie du? Dir will ich meine Lieder bringen, Ach gieb mir deines Geiſtes Kraft dazu, Daß ich es thu im Namen Jeſu Chriſt, So wie es dir durch ihn gefällig iſt.

Izraelscy uczeni znaleźli w pobliżu najstarszej części Jerozolimy Inskrypcje z czasów Pierwszej Świątyni z imieniem teoforycznym - **jahu** nawiązującym do Boga **JHWH**.

Choć napis jest niekompletny, można odczytać go jako *"ryhu bn bnh"*. Kojarzy się to z Zachariaszem, synem Benajasza, który został wymieniony w Księdze 2 Kronik 20,14. Archeolodzy *Joe Uziel i Nahshon Zanton z Izraelskiego Urzędu Starożytności (IAA)* datują znalezioną ceramikę na okres Pierwszej Świątyni, czyli czas sprzed zburzenia Jerozolimy przez Babilończyków, inskrypcja może pochodzić z VIII-VII wieku p.n.e.

Jak zaznaczają uczeni, na wiek znaleziska wskazuje też sama forma zapisanych imion. Zarówno Zachariasz, jak i Benajasz są imionami teoforycznymi, czyli odwołującymi się do Boga lub bóstw. W tym wypadku oba zawierają hebrajskie końcówki teoforyczne - **jahu** i - **jah**, które nawiązują do Boga **Jahwe**. Według badaczy, tak złożone imiona są charakterystyczne dla okresu Pierwszej Świątyni.

http://www.antiquities.org.il (sierpień 2013 r.)

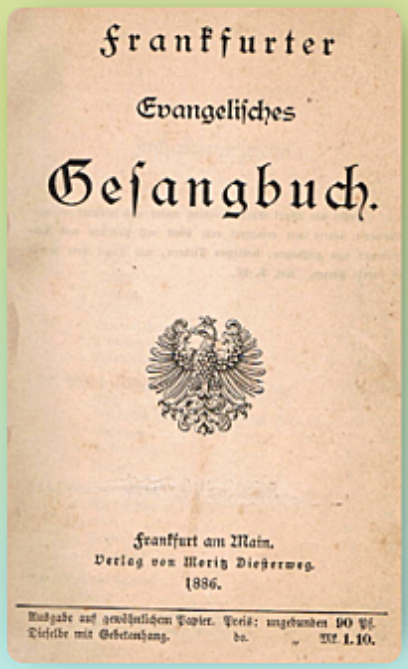

Frankfurter

Evangeliſches

Geſangbuch.

Frankfurt am Main,
Verlag von Moritz Dieſterweg.
1886.

Ausgabe auf gewöhnlichem Papier. Preis: ungebunden 90 Pf.
Dieſelbe mit Gebetanhang. do. „ M. 1.10.

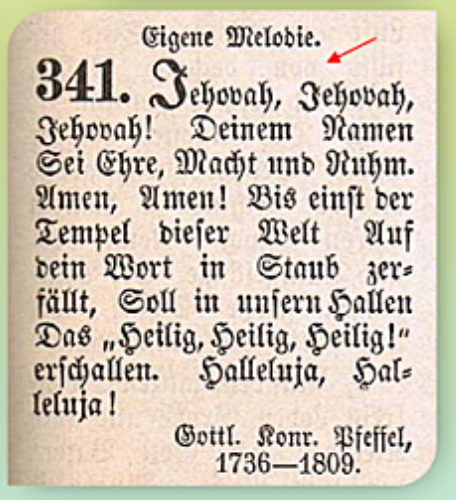

Eigene Melodie.

341. Jehovah, Jehovah, Jehovah! Deinem Namen Sei Ehre, Macht und Ruhm. Amen, Amen! Bis einſt der Tempel dieſer Welt Auf dein Wort in Staub zerfällt, Soll in unſern Hallen Das „Heilig, Heilig, Heilig!" erſchallen. Halleluja, Halleluja!

Gottl. Konr. Pfeffel,
1736—1809.

Frankfurcki Ewangelicki Śpiewnik
Frankfurt nad Menem - Niemcy - 1886
W wielu miejscach występuje imię Boże w formie **Jehovah**.

¦piewnik Frankfurcki - JEHOVAH & Ceramika z Jerozolimy - jahu

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Samson Rafael Hirsch (1808 - 1888) - rabin we Frankfurcie nad Menem, wielki przywódca nowoczesnej niemiecko-żydowskiej ortodoksji, ostro występujący przeciwko ruchowi reformatorskiemu, autor wielu prac, w tym sześciotomowego komentarza do Tory.

יהוה

Ehjeh Aszer Ehjeh

Wszystkie inne istoty są tym, czym muszą być; ich istnienie zależne jest od woli Tego Jednego, który jako Jedyny może powiedzieć nie tylko: „Jestem", ale także: „Będę Tym, kim chcę być" (*Ehje*, dosł. 'będę', w czasie przyszłym). Imię to wyraża, Jemu tylko właściwą, absolutną i dobrowolną (opartą na wolnej woli) istotę Boga. Oznajmiając nie „Jestem", lecz „Będę", to znaczy posługując się kategorią przyszłości, która jest całkowicie zależna od Jego woli, proklamuje wyjątkową żydowską koncepcję Boga, całkowicie nową koncepcję, która ma się stać znana ludzkości dzięki uwolnieniu Żydów z Egiptu i która ostatecznie przyniesie zbawienie całemu światu. (r. Hirsch)

Saadia Gaon (882 - 942) - rabin, przywódca sławnej jesziwy w Pumpedita - miasto w starożytnej Babilonii. Tłumacz Tory na język arabski.

Jestem Który Jestem

Onkelos przekłada pierwsze dwa *Ehje* (*Ehje aszer Ehje*) jako: „Jestem z tym, z którym Jestem", ale nie przekłada trzeciego *Ehje*, które jest w tym wersecie („Tak powiesz synom Jisraela: Jestem – *Ehje* – posłał mnie do was"). Wydaje się, że według Onkelosa Bóg objawił Czteroliterowe Imię, przekazując Moszemu te słowa.
Raw Saadia Gaon wyjaśnia to: On jest Bytem, którego istnienie nigdy się nie kończy, bo On jest Pierwszym i Ostatnim. Rambam wyjaśnia, że „Jestem, który Jestem" oznacza, że Bóg jest istniejącym Bytem, który jest istniejącym Bytem, tzn. Jego istnienie jest absolutne. Jego egzystencja i istota są tym samym.

Źródło: **Szemot** - Księga Wyjścia - Kraków - 2003.

Uczy o tym także Pismo Święte. Bóg bardzo uroczyście ogłosił Swą samoegzystencję, kiedy po raz pierwszy objawił tę cechę Mojżeszowi (2 Moj. 3:14), mówiąc: „JESTEM, KTÓRY JESTEM. I rzekł: Tak powiesz synom izraelskim: JESTEM posłał mnie do was". Jeszcze raz Jehowa stwierdza to słowami: „podniosę ku niebu rękę moją i rzekę: Żyję Ja na wieki" (5 Moj. 32:40). Jego samoegzystencja wyraźnie jest stwierdzona w odniesieniu do sprawiedliwości lub grzechu człowieka:

BÓG - Paul S. L. Johnson, Philadelphia, USA - 1938, str. 34.

Wnikliwe Poznawanie Pism - T1. Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania, USA - 2006, str. 915.

Bóg odpowiedział hebrajskim zwrotem: *'Ehjéh 'Aszér 'Ehjéh*, nieraz tłumaczonym na „JESTEM, KTÓRY JESTEM". Warto jednak zauważyć, że hebrajski czasownik *hajáh*, od którego pochodzi *'Ehjéh*, nie oznacza po prostu „być", ale raczej „stawać się" lub „okazywać się". Nie jest to zatem nawiązanie do istnienia Boga, lecz do tego, kim On zamierza się stać wobec innych. Dlatego *Przekład Nowego Świata* słusznie tłumaczy ten hebrajski zwrot na „OKAŻĘ SIĘ, KIM SIĘ OKAŻĘ". Jehowa dodał jeszcze: „Oto, co masz powiedzieć synom Izraela: 'OKAŻĘ SIĘ posłał mnie do was'" (Wj 3:14; przyp. w *NW*).

Jestem, Który Jestem w opinii rabinów - Hirsch, Gaon

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

IVSTVS JEHOVAH IVDEX

DANIA - Państwo Unii Europejskiej, w 1993 roku uzyskała klauzule *„opt-out”* do Traktatu z Maastricht oraz w wyniku negatywnego referendum z 28 września 2000, została zwolniona z obowiązku wprowadzenia u siebie waluty Euro.
Duńska moneta z 1992 roku: rewers z nominałem 10 Euro i mapą Europy, awers żaglowiec oraz napis:
IVSTVS JEHOVAH IVDEX (Jehowa Sprawiedliwym Sędzią).

IVSTVS JEHOVAH IVDEX - 10 Euro - DANIA

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

IMIĘ REPREZENTUJE SAMEGO BOGA

Imię w Torze objawia czyjś osobisty kształt, tj. usposobienie i to ono jest przyczyną wyjątkowości danej osoby. Czteroliterowe Imię (JHWH) jest wyjątkowe, manifestuje istotę i jej wieczne trwanie, ukazuje rolę twórcy wobec wszystkich bytów i zdarzeń. (Soforno)

Natomiast wyrażenie „Imię Boga" jest w Biblii utożsamiane z samym Bogiem. Tak jak JHWH jest święty, tak święte jest Jego imię. Imię jest jakby powtórzeniem istoty Boga. Tam, gdzie jest mowa o działaniu „Imienia Bożego" jest mowa o działaniu samego Jahwe: *Oto imię Pańskie przychodzi z daleka, zapaliła się popędliwość jego, i ciężka jest ku znoszeniu; wargi jego pełne są gniewu, a język jego jako ogień pożerający - Iz.30,27. (Biblia gdańska)*

* Soforno, rabin Owadja (1470 - 1550) autor klasycznego komentarza do Tory, żyjący w Rzymie i Bolonii.

Dlatego hebraista D. H. Weir słusznie zauważa, iż ci, zdaniem których dopiero w Wyjścia 6:2, 3 po raz pierwszy objawiono imię Jehowa, „nie przeanalizowali [tych wersetów] w świetle innych fragmentów; w przeciwnym razie dostrzegliby, że *imię* nie oznacza tu dwóch [hebr.] sylab składających się na słowo Jehowa, lecz że kryje w sobie określoną treść. Kiedy w Izajasza rozdz. lii. 6 czytamy: *‚Przeto pozna lud mój imię moje'* albo w Jeremiasza rozdz. xvi. 21: *‚Dowiedzą się, że imię moje jest Jehowa'*, a w Psalmie ix. [10, 16]: *‚Ci, którzy znają imię twoje, będą ufać tobie'*, od razu pojmujemy, że znajomość imienia Jehowy to coś zupełnie innego niż poznanie czterech liter, z których się składa. Chodzi o to, by się osobiście przekonać, że Jehowa naprawdę jest taki, jak na to wskazuje Jego imię (porównaj też Izaj. xix. 20, 21; Ezech. xx. 5, 9; xxxix. 6, 7; Ps. lxxxiii. [18]; lxxxix. [16]; 2 Kron. vi. 33)" (*The Imperial Bible-Dictionary*, t. I, ss. 856, 857).

Znajomość **imienia Bożego oznacza dużo więcej niż zwykłe poznanie jego brzmienia** (2Kn 6:33). **Oznacza raczej poznanie Boga jako Osoby - Jego zamierzeń, dokonań i przymiotów wyjawionych w Jego Słowie** (por. 1Kl 8:41-43; 9:3, 7; Neh 9:10). Ilustruje to przykład Mojżesza, którego Jehowa 'znał po imieniu', tzn. był z nim bardzo blisko (Wj 33:12). Kiedy **Jezus Chrystus** przebywał na ziemi, **'ujawnił' imię swego Ojca uczniom** (Jn 17:6, 26). **Wprawdzie już wcześniej je znali**, tak samo jak dokonania Boże przedstawione w Pismach Hebrajskich, ale poprzez tego, „który zajmuje miejsce u piersi Ojca", **poznali Jehowę znacznie lepiej** - Jn1:18. **Chrystus Jezus doskonale odzwierciedlał Jego przymioty**, wykonywał Jego dzieła i mówił nie sam z siebie, ale przekazywał Jego słowa (Jn 10:37, 38; 12:50; 14:10, 11, 24). Dlatego mógł powiedzieć: „Kto mnie ujrzał, ujrzał też Ojca" (Jn 14:9). Jasno z tego wynika, że **jedynymi ludźmi, którzy naprawdę znają imię Boga, są Jego posłuszni słudzy** (por. 1Jn 4:8; 5:2, 3). Do nich zatem odnosi się obietnica Jehowy z Psalmu 91:14: „Ochronię go, gdyż poznał moje imię". **Imię to nie jest jakimś magicznym zaklęciem**, ale Ten, który je nosi, potrafi zapewnić ochronę oddanym Mu sługom. A zatem **imię reprezentuje samego Boga**. Dlatego przysłowie powiada: „Imię Jehowy jest potężną wieżą. Wbiega do niej prawy i doznaje ochrony" (Prz 18:10).
Wnikliwe Poznawanie Pism T1. Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania, USA - 2006, str. 834.

Imiê reprezentuje samego Boga Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

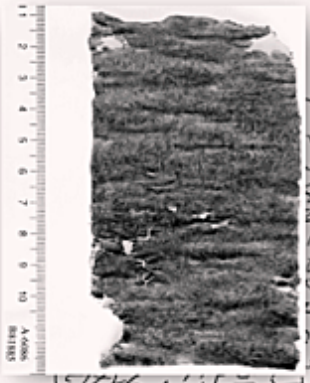

Tabliczki z imieniem Bożym IAOTH, JAH, JH, JHW, JJJ, JJ

W 2013 roku izraelscy archeolodzy znaleźli ołowianą tabliczkę z greckim tekstem liczącym ok. 1700 lat. Została odkryta w najstarszej dzielnicy Jerozolimy, w ruinach dużej posiadłości z czasów rzymskich. Z klątwy wynika, że kobieta imieniem Kirila bardzo chciała ściągnąć wszelkie możliwe nieszczęścia na mężczyznę o imieniu Lenis.
Aby skutecznie osiągnąć swój niecny cel, Kirila wzywa imiona aż sześciu bóstw z czterech religii. Przywołuje grecko-rzymskie bóstwa związane z zaświatami i magią: Hermesa, Persefonę, Plutona i Hekate, mezopotamską boginię podziemi Ereszkigal i gnostyckie bóstwo Abraxas. Na końcu wzywane jest hebrajskie imię Boże w zapisie **Iaoth**.
*Ireneusz z Lyonu wspomina, że w jego czasach imię Boże w formie **Iaoth**, (Ἰαωθ) znali gnostycy - Ireneusz z Lyonu w Adversus haereses (Przeciw herezjom), II, xxxv, 3 (zob. w: Patrologia graeca, tom VII, kolumna 840).*
Przywołanie żydowskiego Boga miało zapewnie dodatkowo wzmocnić klątwę. Praktyka używania imienia **Jahwe** (hebr. יהוה **JHWH**, **Jehowa**) w tekstach złorzeczących i magicznych wiąże się z wiarą w szczególną moc związaną z wypowiadaniem tego imienia. W podobny sposób używano go później w tekstach kabalistycznych. Praktyka ta jest sprzeczna Dekalogiem - Wyjścia 20,7.

Źródło: www.biblicalarchaeology.org http://archeologiabiblijna.wordpress.com

← Srebrna tabliczka z klątwą zapisana w języku aramejskim z Seforis w Galilei. Została znaleziona w 1993 roku. *Kopia pisma, Ada Yardeni.*

Pochodzi z IV lub V wieku n.e. skierowana jest przeciwko odstępcom od judaizmu, czyli prawdopodobnie chrześcijanom. Pomimo zakazu używania imienia Bożego w rabinicznym judaizmie, w tekście wielokrotnie wzywa się imienia **Jahwe** poprzez różne formy skrótów: **JAH**, **JH**, **JHW**, **JJJ**, **JJ**.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Głównym imieniem B-ga jest czteroliterowe imię יהוה
(hebrajskie litery: י Jud, ה Hej, ו Waw i ה Hej) zwane **Tetragramem**.
Wartości liczbowe liter: **Jud - 10, Hej - 5, Waw - 6 i Hej - 5** dają słowu יהוה gematrię **26**.
Znaczenie Tetragramu: יהוה
hebrajskie słowo: היה (Haja) = być, stać się
hebr. słowo: הוה (Howe) = jest
hebr. słowo: יהיה (Jihje) = będzie
Można więc powiedzieć, iż imię יהוה oznacza - (On), który jest zawsze istniejący.

Imiona Boga w judaizmie

Nie była to zmiana imienia Bożego, ale dodatkowa informacja o osobowości Boga; wynika to z Jego kolejnych słów: „Oto, co masz powiedzieć do synów Izraela: ‚Jehowa, Bóg waszych praojców, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba, posłał mnie do was'. To jest moje imię po czas niezmierzony i ono mnie upamiętnia na pokolenie za pokoleniem" (Wj 3:15; por. Ps 135:13; Oz 12:5). Imię Jehowa pochodzi od hebrajskiego czasownika *hawáh* („stawać się") i znaczy „On powoduje, że się staje". Wskazuje zatem, że Jehowa nieustannie powoduje, że sam staje się Tym, który spełnia swe obietnice. Zawsze realizuje swoje zamierzenia. Tylko prawdziwy Bóg ma prawo nosić takie imię i w pełni na nie zasługuje.

Wnikliwe Poznawanie Pism T1. Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania, USA - 2006, str. 915.

Hawaje הויה"ה - Imię **HaSzem**. **Jud Hej Waw Hej**. Te litery w kabale odnoszą się do 5 Behinot, które korespondują z 10 sefirotami. Hawaje (**HaSzem**) to Boska Opatrzność. Imię **Hawaje** znaczy: *„Ten, kto powołuje wszystko do istnienia jest me-ajin" (Tanja).* Imię Haszem (To Imię) zawiera w jedności wszystkie pozostałe Imiona i przydomki *(Tora Pardes Lauder; str: 44).* Judaizm wymienia 70 Imion Boga, które w kulturze zachodniej odczytywane są jako tytuły, określenia Boga **JAHWE**.

Rabin Szneur Zalman z Ladów (1745-1812), znawca Talmudu. Autor dzieła filozoficznego zawierającego koncepcje kabalistyczne - „**Tanja**".

W **Biblii Hebrajskiej** niewymawialne **Czteroliterowe** Imię Boga jest zapisane jako **Jud Hej Waw Hej** - **JHWH**. W judaizmie potrzebna jest szczegółowa wiedza, która została ukształtowana przez tradycję, bo litery, które pojawiają się w tym miejscu w Torze (**Jud-Hej-Waw-Hej**), czasami czyta się jako **Adonaj**, a czasem jako **Elohim**. Natomiast w synagodze przy modlitwie i przy odczytywaniu **Tory** czytane jest jako **Adonaj**, poza modlitwą zostaje zastąpione słowem **Haszem** (To Imię). **Adonaj**, **Haszem** jednak też nie jest słowem, które tam się naprawdę znajduje. To tylko substytut czteroliterowego, niewymawianego Imienia Boga. Przyczyną tych wszystkich zabiegów jest nakaz okazywania szacunku Imieniu Boga. Tetragramaton, czyli czteroliterowe Imię Boga było wymawiane tylko w **Bet Hamikdasz** - Świątyni, podczas bardzo szczególnych modlitw. Ponieważ Świątynia nie istnieje, nie jest ono wypowiadane przez ortodoksyjnych i konserwatywnych Żydów.

Źródło - http://wiki.pardes.pl

Imiona Boga w judaizmie -Jud Hej Waw Hej - JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imiona Boga

ALEC MOTYER

SŁOWA I IMIĘ

Dwa hebrajskie słowa tłumaczy się jako „Bóg":

El – „Bóstwo", Bóg w mocy i odrębności swojej boskiej natury.

Elohim – liczba mnoga nie znaczy „bogowie", ale oznacza Jednego, który ma pełnię wszystkich Boskich atrybutów.

Adon – „Władca", „Pan" – to imię używane jest w formie ADONAJ w odniesieniu do Boga.

W odróżnieniu od tych rzeczowników istnieje także imię osobowe, JAHWE. Chcąc uniknąć używania tego Boskiego imienia (ze względu na cześć należną Bogu), w publicznym czytaniu zastępowano je słowem „Pan", Adonaj. Wiele tracimy, jeżeli poprzestajemy na tym zastępczym słowie, zamiast skupić uwagę na osobowym, własnym imieniu samego Boga.

Wyjawiając ludziom swoje imię, Bóg chciał objawić im swój najbardziej wewnętrzny charakter. Słowo „Jahwe" jest pokrewne hebrajskiemu czasownikowi „być". Czasownik ten przekracza znaczenie słowa „istnieć", znaczy ono raczej „być aktywnie obecnym". Jahwe (Wj 3,13-16) jest Bogiem aktywnie obecnym ze swoim ludem – ale czas, w którym zechciał to ujawnić, był czasem, kiedy lud, cierpiący niewolę, potrzebował wyzwolenia.

Innymi słowy, owa „aktywna obecność" mówi nam, że Bóg jest z nami, ale nie mówi, jaki jest Bóg. Objawiając znaczenie swojego imienia w czasie Wyjścia, Bóg określił się jako Bóg, który zbawia swój lud i zwycięża swoich przeciwników.

U podstaw samoobjawienia Boga jako Jahwe (Wj 3,5) tkwi świętość Boga. Znajduje to pełny wyraz w świętym odkupieniu i świętym gniewie Paschy (Wj 12).

Sposób, w jaki Stary Testament rozumie cechy Boga objawione przez to imię, dobrze przedstawiają teksty: Wj 34,6nn.; Ps 103; 111; 146; Mi 7,18-19.

*W odróżnieniu od tych rzeczowników istnieje imię osobowe, **JAHWE**. Chcąc uniknąć używania tego Boskiego imienia (ze względu na cześć należną Bogu), w publicznym czytaniu zastępowano je słowem „**Pan**", **Adonaj**. Wiele tracimy, jeżeli poprzestajemy na tym zastępczym słowie, zamiast skupić uwagę na osobowym własnym imieniu samego Boga.*

J. Alec Motyer, brytyjski biblista.

Przewodnik po Biblii, publikacja wydana za zgodą władz kościelnych:
Imprimatur
Kuria Metropolitarna Warszawa nr 3985/NK/95 z dnia 22 września 1995 roku.

Przymierze pociągało za sobą nowe objawienia Boga. Bóg ukazał się Abrahamowi jako jego obrońca (Rdz 15,1) i jako Bóg Wszechmogący („El Szaddaj"; Rdz 17,1). Mojżeszowi ukazał się jako „Jahwe" („Jestem, który jestem"), a później jako „Jahwe, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej" (Wj 20,2). (Zob. *Imiona Boga*, s. 157).

ROZWÓJ OBJAWIENIA

Imię Jahwe pojawia się w Biblii od najdawniejszych czasów (Rdz 4,1), i to w sposób, który sugeruje, że ludzie znali je i używali go (np. Rdz 4,26; 14,22). Jak więc Bóg może powiedzieć Mojżeszowi (Wj 6,2-3), że „imienia mego Pan [Jahwe], nie objawiłem im" (tzn. Abrahamowi itd.)?

Specjaliści od studiów biblijnych już dawno odpowiedzieli na to pytanie. Otóż istnieją dwie tradycje wczesnej historii ludu Bożego: jedna tradycja, w której imię Boga było znane od najdawniejszych czasów, i druga – głosząca, że imię to po raz pierwszy zostało objawione Mojżeszowi.

Jakkolwiek teoria ta okazała się nader wpływowa, nie jest ona jedyna. „Wiedzieć" w Starym Testamencie znaczy więcej niż tylko mieć informacje, oznacza bowiem cieszenie się wspólnotą z osobą poznaną. Na przykład, synowie Helego na pewno znali to imię, ale „nie zważali na [dosłownie: nie znali] Pana" (1 Sm 2,12; por. 3,7; Wj 33,12-13). Wj 6,2-3 mówi nam zatem, że to, co dotychczas miało tylko znaczenie „etykietki", było sposobem zwracania się do Boga, teraz nabrało znaczenia jako określenie charakteru Boga, którego tak nazywano – że jest On świętym Wybawcą i Sędzią, zawsze obecnym ze swoim ludem.

Dlatego, gdyby Abrahama zapytano: „Kto to jest Jahwe?", na pewno odpowiedziałby: „Bóg Wszechmogący" albo wymieniłby jeden z innych tytułów Boga, używanych przez patriarchów:

El Szaddaj – szaddaj prawdopodobnie znaczy „góra", jako symbol niezmienności i trwałej siły, w przeciwieństwie do bezsilności człowieka. Zob. np. Rdz 17,1n.; 28,3n.; 35,11; 43,14; 48,3; 49,25.
El Eljon – „Bóg Najwyższy", Rdz 14,18.
El Roj – „Bóg Widzący", Rdz 16,13.
El Olam – „Bóg Wiekuisty", Rdz 21,33.
El Betel – „Bóg z Betel", Rdz 31,12.
El Elohe Israel – „Bóg, Bóg Izraela", Rdz 33,20.

Przewodnik po Biblii. Oficyna Wydawnicza „Vocatio". Warszawa 2005. Str. 123, 157, 158.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

*Imię to powszechnie wymawiane jest **Jehowa**, niekiedy **Jehowi** - zależnie od sposobu podstawienia samogłosek pod litery tego wyrazu w świętej księdze - Jan Crell.*

Jan Crell (1590 - 1633), teolog i pisarz ariański. Od 1612 roku osiadły w Polsce, dokąd uciekł przed prześladowaniami. W latach 1616 - 1621 rektor Akademii Rakowskiej, od 1622 roku minister zboru Braci Polskich (arian) w Rakowie.

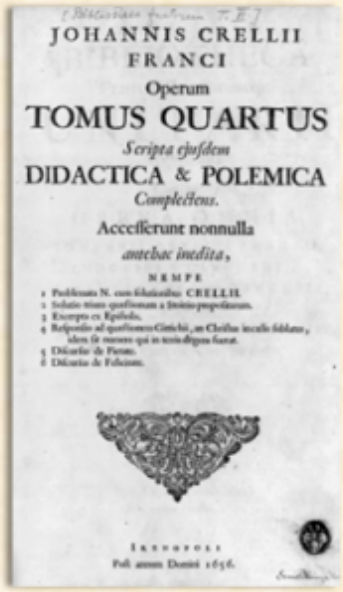

JOHANNIS CRELLII
FRANCI
Operum
TOMUS QUARTUS
Scripta ejusdem
DIDACTICA & POLEMICA
Complectens.
Accesserunt nonnulla
antehac inedita,
NEMPE

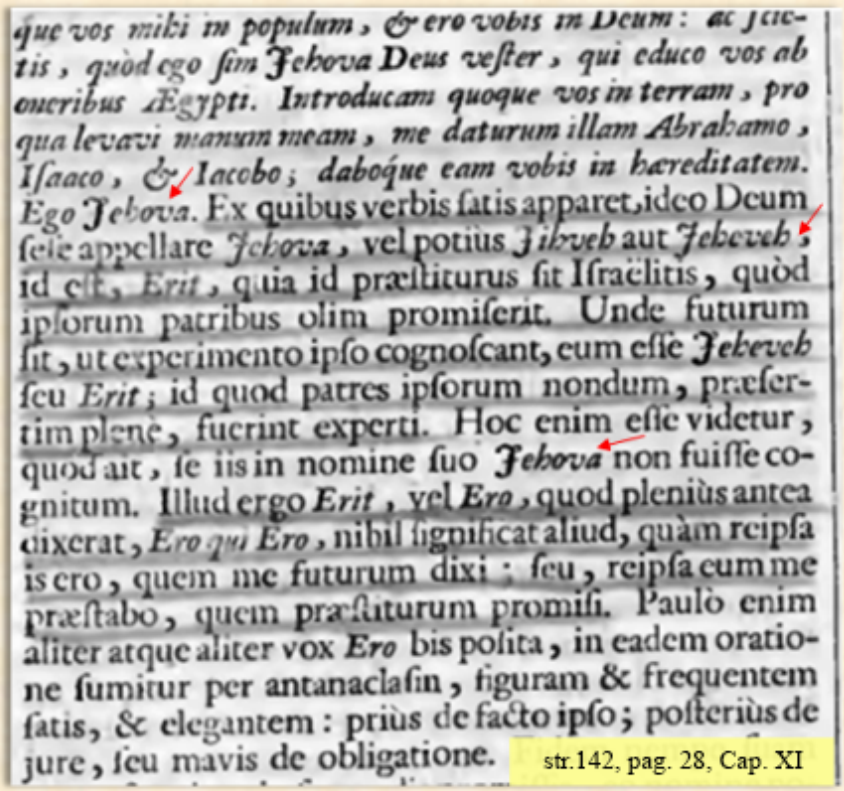

que vos mihi in populum, & ero vobis in Deum: ac scietis, quòd ego sim Jehova Deus vester, qui educo vos ab oneribus Ægypti. Introducam quoque vos in terram, pro qua levavi manum meam, me daturum illam Abrahamo, Isaaco, & Iacobo; daboque eam vobis in hæreditatem. Ego Jehova. Ex quibus verbis satis apparet, ideo Deum sese appellare *Jehova*, vel potius *Jihveh* aut *Jeheveh*; id est, *Erit*, quia id præstiturus sit Israëlitis, quòd ipsorum patribus olim promiserit. Unde futurum sit, ut experimento ipso cognoscant, eum esse *Jeheveh* seu *Erit*; id quod patres ipsorum nondum, præsertim plenè, fuerint experti. Hoc enim esse videtur, quod ait, se iis in nomine suo *Jehova* non fuisse cognitum. Illud ergo *Erit*, vel *Ero*, quod plenius antea dixerat, *Ero qui Ero*, nihil significat aliud, quàm reipsa is ero, quem me futurum dixi: seu, reipsa eum me præstabo, quem præstiturum promisi. Paulò enim aliter atque aliter vox *Ero* bis posita, in eadem oratione sumitur per antanaclasin, figuram & frequentem satis, & elegantem: priùs de facto ipso; posteriùs de jure, seu mavis de obligatione.

str.142, pag. 28, Cap. XI

Tytuł: Johannis Crellii Franci Operum tomus quartus scripta ejusdem didactica et polemica complectens. Accesserunt nonnulla abtehac inedita, nempe 1. Problemata N. cum solutionibus Crellii ... Wydawca: Sumptibus Irenici Philalethi. Miejsce wydania: Irenopoli [Amsterdam] - 1656. Oryginał: Biblioteka Śląska, Katowice - **www.sbc.org.pl**

Ze słów tych wynika dostatecznie jasno, że dlatego Bóg nazywa się **Jehowa**, czy raczej **Jihweh** lub **Jeheweh**, iż miał wypełnić to, co niegdyś przyrzekł ich ojcom. Stąd też ma stać się to, że poznają przez własne doświadczenie, iż on jest **Jeheweh** czyli Będzie - to, czego ich ojcowie, przynajmniej w pełni, jeszcze nie doświadczyli. O to bowiem, jak się wydaje, chodzi w tym, co mówi - że nie został przez nich poznany pod swoim imieniem **Jehowa**. To więc Będzie, albo Będę, które wcześniej wyraził w sposób pełniejszy - Będę, który Będę, nie oznacza nic innego, niż „rzeczywiście będę tym kim powiedziałem, że będę"; albo: „rzeczywiście okażę się tym, kim obiecałem się okazać".

Tłumaczenie: Bogumił Wiśniewski

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

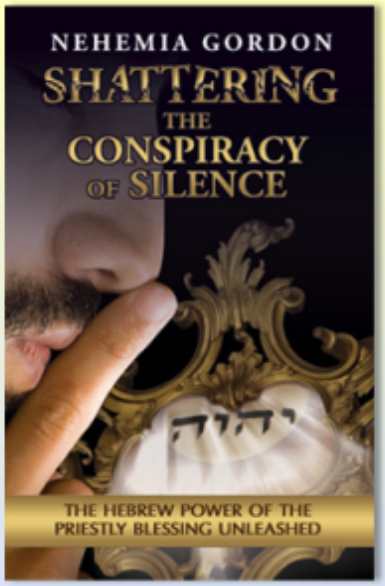

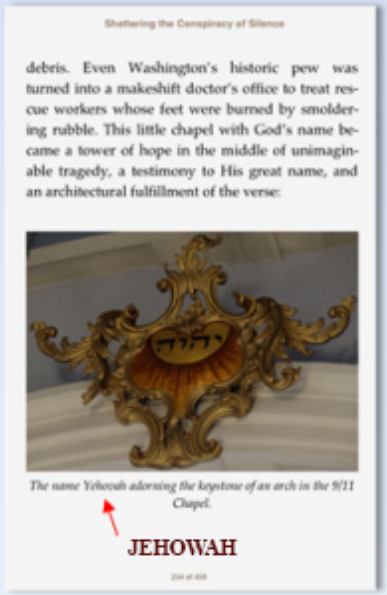
Shattering the Conspiracy of Silence

debris. Even Washington's historic pew was turned into a makeshift doctor's office to treat rescue workers whose feet were burned by smoldering rubble. This little chapel with God's name became a tower of hope in the middle of unimaginable tragedy, a testimony to His great name, and an architectural fulfillment of the verse:

The name Yehovah adorning the keystone of an arch in the 9/11 Chapel.

JEHOWAH

Niszcząca zmowa milczenia - JEHOWAH

Nehemiasz Gordon (ur. 1972, **Chicago**), mieszka w **Jerozolimie** w **Izraelu**. Jest karaimskim Żydem, synem rabina. Ukończył studia na ***Hebrew Uniwersity of Jeruzalem***. Brał udział w badaniach nad zwojami z **Qumran**. Jest autorem poczytnej książki: ***The Hebrew Power of The Priestly Blessing Unleashed*** *(Niszcząca zmowa milczenia - moc hebrajskiego, kapłańskiego błogosławieństwa uwolniona)*, wydanej w 2012 roku.

Gordon dzieli się spostrzeżeniami odkrytymi przy odczytywaniu **Midrasza** - komentarza żydowskiego do **Biblii Hebrajskiej** - zwrócił uwagę, na coś szczególnego. Otóż, w tekście zadano pytanie: *dlaczego na modlitwy wysyłane w ciągu historii nie ma odpowiedzi ze strony Boga?* I odpowiedź była: *ponieważ nie modlimy się używając* ***Jego Imienia***. To niesamowicie zaskoczyło **Gordona** i skłoniło do dalszych poszukiwań. Wkrótce potem, czytając hebrajskie teksty masoreckie odkrył, że **JEHOWAH** jest Świętym Imieniem Bożym - Imię jest niesamowicie ważne w modlitwie i błogosławieństwie, o czym mówi wyraźnie 4 Moj. 6:27 - ***Będą wzywać imienia mojego nad synami izraelskimi, a Ja będę im błogosławił.***

W **X wieku** n.e. karaimski uczony **Jakub Qirqisani** (hebr. *Ya'akov ben Ephraim ha-Tzerqesi*) raportował, że karaimi którzy wymawiali Imię Boże, osiedleni byli w **Chorosanie** w **Persji**, będącej ważnym ośrodkiem hebrajskim odkąd uprowadzono dziesięć pokoleń Izraela (2 Król.17:6), aż do inwazji **Mongołów** w XIII wieku. Ponieważ tereny te były z dala od centrów rabinicznych **Galilei** i **Babilonii** pozostawały wolne od wpływów **Miszny** i **Talmudu**. Dzięki temu karaimi zachowali pronuncjację **Imienia Bożego** aż do czasów dzisiejszych. Wielu badaczy utrzymuje, że wymowa Imienia własnego Boga Wszechmocnego (hebr. *Szem ha-meforasz*) **JEHOWAH** - stosowana przez karaimów, przetrwała ponieważ od czasów najdawniejszych byli oni spadkobiercami tradycji kopistów **Pism Hebrajskich**, i to im zawdzięczamy samogłoskową punktację masorecką. http://www.nehemiaswall.com

The Hebrew Power of The Priestly Blessing Unleashed - Nehemiasz Gordon - JEHOWAH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

BIBLIA Stary i Nowy Testament, tłumaczona przez Dr. Hermanna Menge. Wydawnictwo Stuttgart Privileg. Württemb. Bibelanstalt. Wydanie III. Rok 1927.

Hermann Menge (1841-1939) niemiecki filolog, pedagog i autor popularnego tłumaczenia Biblii na język niemiecki. W Biblii występują dwie formy imienia Bożego: **JEHOWA**, **JAHWE**.

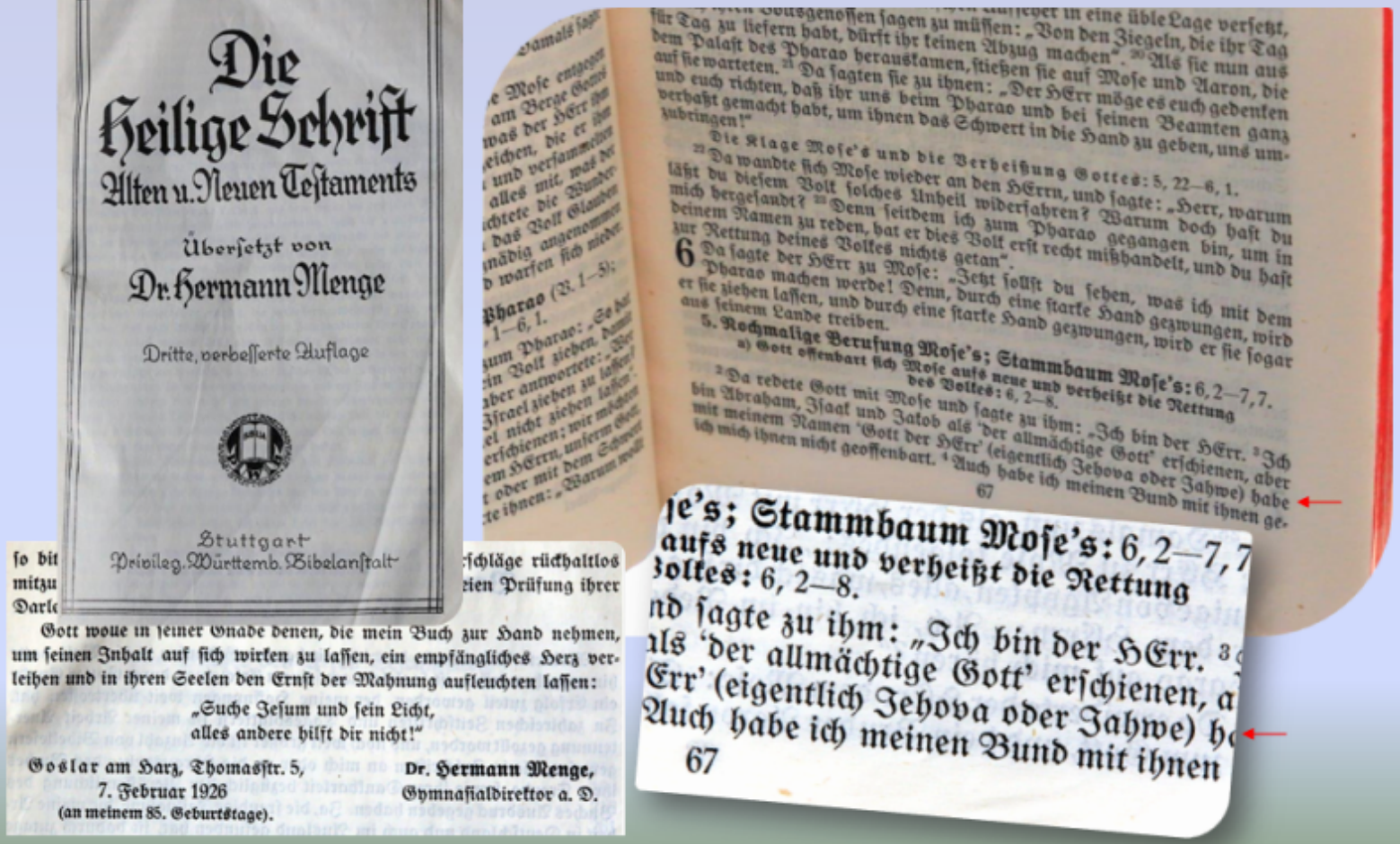

Gott wolle in seiner Gnade denen, die mein Buch zur Hand nehmen, um seinen Inhalt auf sich wirken zu lassen, ein empfängliches Herz verleihen und in ihren Seelen den Ernst der Mahnung aufleuchten lassen:

„Suche Jesum und sein Licht,
alles andere hilft dir nicht!"

Goslar am Harz, Thomasstr. 5,
7. Februar 1926
(an meinem 85. Geburtstage).

Dr. Hermann Menge,
Gymnasialdirektor a. D.

576 z 692

Hermann Menge - Biblia niemiecka - Jehowa, Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

1993 Bhaktivedanta Book Trust

Słowo od George'a Harrisona

Każdy szuka KRṢNY.
Niektórzy nie zdają sobie z tego sprawy, ale i oni GO szukają.
Bóg jest nieograniczony, dlatego też ma ON wiele imion. Allah, Budda, Jahwe, Rāma — wszyscy ONI są KRṢNĄ, wszyscy są JEDNYM.
Bóg to nie abstrakcja; Jego NAJWYŻSZA, WIECZNA, pełna SZCZĘŚCIA i WIEDZY osobowość zawiera w sobie zarówno aspekty bezosobowe, jak i osobowe. Jak kropla wody ma te same cechy co ocean, tak nasza świadomość ma cechy świadomości BOGA… ale ponieważ utożsamiamy się z energią materialną (z fizycznym ciałem, przyjemnościami zmysłowymi, materialnym dobytkiem, z naszym ego itp.) i jesteśmy przywiązani do niej, nasza prawdziwa TRANSCENDENTALNA ŚWIADOMOŚĆ uległa skażeniu i, niczym zabrudzone lustro, nie odbija czystego obrazu.

George Harrison (1943-2001), angielski muzyk i kompozytor muzyki rockowej. Członek zespołu muzycznego The Beatles. Był wegetarianinem i od 1969 r. wyznawcą Hare Kryszna. Alleluja (hebrajski הַלְלוּ יָהּ hallelujah czy też halelu - Jáh) wychwalajcie **Jahwe**. Biblijna aklamacja wychwalająca **Jahwe**.

George Harrison – My Sweet Lord

Wersja z lat '70

הַלְלוּ יָהּ

My sweet lord
Hm, my lord
Hm, my lord
I really want to see you
Really want to be with you
Really want to see you lord
But it takes so long, my lord
(...)
I really want to know you
Really want to go with you
Really want to show you lord
That it won't take long, my lord (**hallelujah**)

My sweet lord (**hallelujah**)
Hm, my lord (**hallelujah**)
My sweet lord (**hallelujah**)
(...)

Jakkolwiek byśmy na to nie spojrzeli piosenka jest świetna i w odróżnieniu do bardzo wielu utworów tworzonych przez wyznawców zwłaszcza religii z grupy judeo-chrześcijańskiej lub szerzej – przyjmującej za podstawę tzw. Stary Testament (w ten sposób nie zapominamy o muzułmanach) jest serdeczna, ciepła i zachęcająca do pojednania.

Ktoś może teraz skrytykować – co Ty panteista możesz o tym wiedzieć? Otóż mogę coś na ten temat powiedzieć, bo dla mnie uwielbienie dla Brahmā'y (ब्रह्मा) jako stworzyciela świata, Kryszny (कृष्ण) jako najwyższej istoty, Pana (Lord – w domyśle Jezusa lub **Jahwe**) jako wzoru i nauczyciela (etc.) jest jednym i tym samym, co moje uwielbienie dla przyrody i wszechświata jako całości.

Jakub Milczarek http://blog.milczarek.eu

George Harrison - My Sweet Lord - Hallelujah - wychwalajcie JAHWE

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

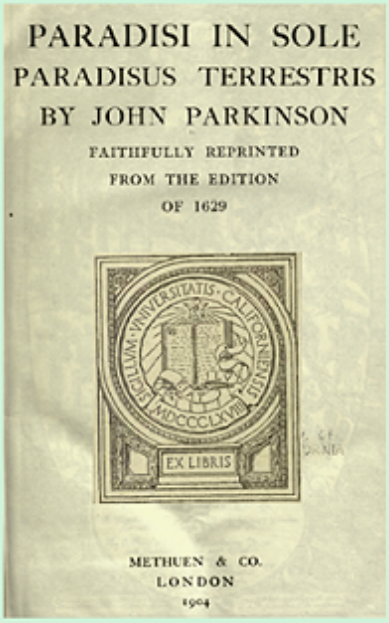
PARADISI IN SOLE
PARADISUS TERRESTRIS
BY JOHN PARKINSON
FAITHFULLY REPRINTED
FROM THE EDITION
OF 1629

METHUEN & CO.
LONDON
1904

TO
THE QVEENES
MOST EXCELLENT
MAIESTIE.

Madame,

Knowing your Maiestie so much delighted with all the faire Flowers of a Garden, and furnished with them as farre beyond others, as you are eminent before them; this my Worke of a Garden, long before this intended to be published, and but now only finished, seemed as it were destined, to bee first offered into your Highnesse hands, as of right challenging the proprietie of Patronage from all others. Accept, I beseech your Maiestie, this speaking Garden, that may informe you in all the particulars of your flore, as well as wants, when you cannot see any of them fresh vpon the ground: and it shall further encourage him to accomplish the remainder; who, in praying that your Highnesse may enioy the heauenly Paradise, after the many yeares fruition of this earthly, subscribeth to be

Your Maiesties
in all
humble deuotion,

IOHN PARKINSON.

Parkinson John (1567-1650) – angielski ogrodnik i zielarz, z wykształcenia aptekarz. W swoim ogrodzie **Long Acre** w **Londynie** uprawiał i kolekcjonował rzadkie, cenne, introdukowane rośliny m.in. z Ameryki. Swą najsłynniejszą książkę ***Paradisi in Sole Paradisus Terrestris*** opublikowaną w 1629 r. dedykował **Henrietcie Marii**, żonie **Karola I**.

Wspaniały drzeworyt ze strony tytułowej ***Paradisi***... przedstawia ogród Eden z Adamem i Ewą oraz kolekcję roślin w różnej skali. Na samej górze, widoczny jest hebrajski **Tetragram JHWH** – odczytywany jako **JEHOWAH**.

Dzieło to poświęcone roślinom, doceniane przez współczesnych, dobrze pokazuje stan ówczesnego ogrodnictwa.

Parkinson John - Paradisi in Sole Paradisus Terrestris - JHWH - Jehowah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Joseph Bryant Rotherham, wyjaśniając, dlaczego w swoim dziele *Studies in the Psalms* z roku 1911 użył formy „Jehovah" („Jehowa"), a nie „Yahweh" („Jahwe"), napisał, że postanowił użyć „tej formy imienia, która jest bardziej znana (a zarazem w pełni akceptowalna) ogółowi czytelników Biblii". W roku 1930 uczony Alexander F. Kirkpatrick poczynił podobne spostrzeżenie na temat stosowania formy „Jehowa". Napisał: „Współcześni gramatycy obstają przy tym, że należy je czytać *Yahveh* [Jahwe] lub *Yahaveh* [Jahawe]; ale forma JEHOVAH [JEHOWA] wydaje się silnie ugruntowana w języku angielskim, przy czym naprawdę ważna nie jest faktyczna wymowa, lecz świadomość, że jest to Imię Własne, a nie zwyczajny opisowy tytuł, taki jak ‚Pan'". To samo można powiedzieć o używaniu formy „Jehowa" w języku polskim.

יְהוָה:
הָיָה הֹוֶה יִהְיֶה

The name of our Heavenly Father Yehovah (top line) is made up of three forms of the Hebrew verb "to be".

From right to left (bottom line):

Hayah "He was", Hoveh "He is", Yihyeh "He will be".

Nehemia Gordon

Imię Naszego Niebiańskiego Ojca **Yehovah** (górna linia) składa się z trzech form hebrajskiego czasownika ***być***. Od prawej do lewej (dolna linia): Hayah ***Był***, Hoveh ***Jest***, Yihyeh ***On będzie***.

Nie możemy być dogmatyczni co do znaczenia Imienia Bożego

Pomoc do studium Słowa Bożego, str. 5.

יהוה

Co znaczy imię Jehowa? Imię to pochodzi od hebrajskiego czasownika הוה (*hwh*), który oznacza „stawać się". Część uczonych uważa, że tetragram jest kauzatywną formą tego czasownika. Dlatego w rozumieniu Komitetu Przekładu Biblii Nowego Świata imię Boga znaczy: „On powoduje, że się staje". Uczeni mają różne poglądy w tej sprawie, więc nie możemy być dogmatyczni co do wspomnianego znaczenia. Jednakże taka definicja znakomicie pasuje do roli Jehowy jako Stwórcy wszechrzeczy i Wykonawcy swego zamierzenia. Nie tylko spowodował On, że zaistniał fizyczny wszechświat oraz istoty rozumne, ale też w miarę rozwoju wypadków powoduje, że dzieje się Jego wola i urzeczywistnia Jego zamierzenie.

יהוה
Tetragram JHWH: „On powoduje, że się staje"

הוה
Czasownik HWH: „stawać się"

Co za tym idzie — znaczenie imienia Jehowa nie ogranicza się do pokrewnego czasownika użytego w Księdze Wyjścia 3:14, gdzie czytamy: „Okażę się, kim się okażę". Ściśle rzecz biorąc, słowa te nie definiują imienia Bożego w pełni. Wyjawiają raczej pewien aspekt osobowości Boga — pokazują, że On w każdej sytuacji staje się tym, kim trzeba, żeby zrealizować swoje zamierzenie. Chociaż więc imię Jehowa może kryć w sobie taką myśl, to nie oznacza tylko tego, że Bóg sam staje się, kimkolwiek zechce. Wskazuje też, że Jehowa w celu realizacji swego zamierzenia powoduje, iż Jego dzieło stwórcze staje się, czymkolwiek trzeba, lub wykonuje, cokolwiek trzeba.

5

© 2014
WATCH TOWER BIBLE
AND TRACT SOCIETY
OF PENNSYLVANIA
A Study Guide for God's Word

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Tefilin - zagadka pośród ludzkich rytuałów

Czarne skórzane pudełeczka zawierające zwitki świętego pergaminu, wypisane zgodnie z drobiazgowymi wymogami odwiecznej sztuki kopiowania tekstu, nie są nigdy przeznaczone do odczytywania, ale wyłącznie do zakładania przez mężczyzn.

JHWH, Jahwe, Jehowa

Pergaminowy fragment paska *tefilin szel rosz* - **Muzeum Oświęcim**. Ochrona Zabytków. Nr 3. 2009. Warszawa 2010.

Rytuał zakładania tefilin zaczyna się od słów:
Baruch Ata **Adonaj** Elohenu melech haolam aszer kidszanu bemicwotaw weciwanu lehaniach tefilin.
(Błogosławiony jesteś Ty, **Haszem**, nasz Bóg, który uświęcił nas Swoimi przykazaniami i nakazał nam zakładać tefilin.)

Modlitwa Szema Jisrael:
Oto przyjmuję na siebie nakaz kochania bliźniego jak samego siebie. Słuchaj Jisraelu – **Haszem** jest naszym Bogiem, **Haszem** jest Jedyny. (Błogosławione imię chwały Jego królestwa na wieki.) Będziesz kochał **Haszem**, twojego Boga – całym twoim sercem, całą twoją duszą i z całej twojej mocy. I te rzeczy, które Ja przykazuję ci dzisiaj – będą w twoim sercu. Powtarzaj je twoim dzieciom i mów o nich, gdy będziesz siedział w domu i gdy będziesz szedł drogą, i gdy będziesz się kładł i gdy będziesz wstawał. Przywiąż je jako znak na twojej ręce i będą ozdobą pomiędzy twoimi oczami. I wypisz je na odrzwiach twojego domu i twoich bram. Naprawdę, sprawiedliwi będą wychwalać Twoje Imię, prawi zamieszkają w Twojej Obecności.

Słuchaj, Izraelu, **Jahwe** jest naszym Bogiem – **Jahwe** jedynym. Będziesz miłował **Jahwe** Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił. Niech pozostaną w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję. Wpoisz je twoim synom, będziesz o nich mówił przebywając w domu, w czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu. Przywiążesz je do twojej ręki jako znak. Niech one ci będą ozdobą przed oczami. Wypisz je na odrzwiach swojego domu i na twoich bramach. ***(Ks. Powt. Prawa 6:4-9, Biblia Tysiąclecia ,Wyd. II)***

Tłumacze usuwający imię Boże **JHWH** przez wzgląd na tradycję żydowską, przeoczają pewien ważny fakt. Chociaż niektórzy żydowscy skrybowie nie chcieli wymawiać tego imienia, to nie usuwali go ze swoich kopii świętych Pism. Starożytne zwoje znalezione w **Qumran** niedaleko Morza Martwego zawierają imię w wielu miejscach.

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dom Wydawniczy REBIS. Poznań 2013

Dla większości chrześcijan najważniejszym Imieniem Boga jest Imię **Trójcy** - *Religie, str. 350*

Foto: Wojciech Majewski

Chrześcijańskie imiona Boga

Historycznie rzecz ujmując, chrześcijanie wyznają wiarę w boską istotę w trzech postaciach (Trójca), która jest Zwierzchnikiem nazywanym Bogiem.

W większości chrześcijanie są monoteistami trynitarianami uznającymi Trójcę, chociaż istnieją też inaczej myślący. Większość unitarian uważa albo uważała, że tylko Bóg Ojciec ma boską naturę; Ruch Świętych w Dniach Ostatnich wierzy, że Ojciec, Syn (Jezus Chrystus) i Duch Święty to trzy odrębne istoty boskie.

Dla większości chrześcijan jednak najważniejszym imieniem Boga jest Imię Trójcy.

Poniższy fragment pochodzi z atanazjańskiego wyznania wiary (IV wiek n.e.):

„Inna jest bowiem osoba Ojca, inna Syna, inna Ducha Świętego.
Lecz Ojca i Syna, i Ducha Świętego jedno jest Bóstwo, równa chwała, współwieczny majestat.
Jaki Ojciec, taki Syn, taki Duch Święty.
Niestworzony Ojciec, niestworzony Syn, niestworzony Duch Święty.
Niezmierzony Ojciec, niezmierzony Syn, niezmierzony Duch Święty.
Wiekuisty Ojciec, wiekuisty Syn, wiekuisty Duch Święty.
Wszelako nie trzej wiekuiści, lecz Jeden wiekuisty.

350 ISBN 978-83-7510-5

Na załączonych zdjęciach możemy zobaczyć filozoficzno-religijne połączenie biblijnego Boga יהוה **JHWH**, **Jehowy**, **Jahwe** z atanazjańskim wyznaniem wiary (IV wiek n.e.) w chrześcijański dogmat **Trójcy Świętej** - ***Ojciec i Syn, i Duch Święty jedno jest Bóstwo.*** Współcześnie w kościołach chrześcijaństwa unika się takiego przedstawiania wizerunku **Trójcy**.

Żydowskie Imiona Boga

Najważniejszym imieniem Boga w judaizmie jest **Tetragram**, czteroliterowe imię Boga (**JHWH**). Ponieważ Żydzi przez dość długi okres uważali za grzech wymawianie imienia Boga, właściwa wymowa została zapomniana. Współcześni badacze przypuszczają, że mówiono „**Jahwe**". Imię Boga „**Jehowa**", jest efektem kombinacji samogłosek z **Adonaj** (mój **Pan**) z zachowaniem łacińskiej pisowni, gdzie „Y" w angielskim na przykład zamienione zostało w „J"- *Religie, str. 345,346.*

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Strażnica - 1 lipca 2010

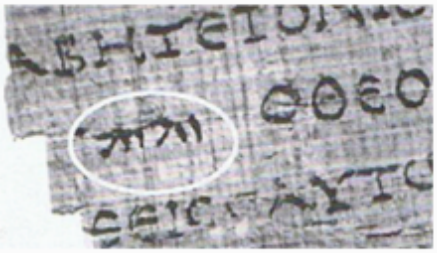

Fragment ***Septuaginty*** pochodzący z I wieku p.n.e. W greckim tekście wyraźnie widać imię **Jehowa** zapisane czterema hebrajskimi literami **JHWH**, zwane też tetragramem.

WSPÓŁCZESNE ATAKI NA IMIĘ BOŻE

Kościoły starają się usuwać Imię Boże z Biblii ze względu na tradycję żydowską czy nawet korzyści finansowe.

Niestety, wiele kościołów finansujących prace nad nowymi przekładami wywiera presję na tłumaczy, by usuwali z tekstu imię Boże. Na przykład w **watykańskim** liście do konferencji episkopatów, opatrzonym datą 29 czerwca 2008 roku, zauważono: *„W ostatnich latach wkradła się praktyka wypowiadania własnego imienia Boga Izraela”*. W związku z tym dokument nakazuje: *„Imienia Bożego (...) nie należy używać ani wymawiać”*. Ponadto *„w tłumaczeniu tekstu Biblii na języki współczesne (...) należy Boski tetragrammat oddawać przez wyrazy **Adonai/Kyrios**: ‚**Pan**’”*. Z watykańskiej dyrektywy wyraźnie przebija chęć wyeliminowania z użycia imienia Bożego.

Protestanci wcale nie podchodzą do imienia Bożego z większym szacunkiem. Przedstawiciel wydawców **New International Version**, protestanckiego przekładu opublikowanego po angielsku w roku 1978, napisał: *„**Jehowa** to niepowtarzalne imię Boże i idealnie byłoby go użyć. Ale zainwestowaliśmy w ten projekt dwa i ćwierć miliona dolarów. Wyrzucilibyśmy te pieniądze w błoto, gdybyśmy oddali chociażby Psalm 23 słowami: ‚**Jahwe** jest moim pasterzem’”* - str.7.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wulgata
ok. 405 r. n.e. (Język: łaciński) na zdjęciu wydanie z XIII w. Wulgata przez ponad tysiąc lat – również w mrocznym okresie średniowiecza – była wzorcową Biblią Kościoła katolickiego. Chociaż Wulgata nie zawierała imienia Bożego, to używali go w swoich dziełach inni katoliccy uczeni epoki średniowiecza. Poświadczają to poniższe przykłady.

Pugio fidei (**Sztylet wiary**) ok. 1278 r. n.e. Język: łaciński. W dokumencie tym **Raymundus Martini**, hiszpański mnich z zakonu dominikanów, atakuje wierzenia Żydów i broni doktryny katolickiej. Używa w nim osobistego imienia Bożego, **Jehowa**, w formie **Yohouah**, jak i hebrajskiego tetragramu.

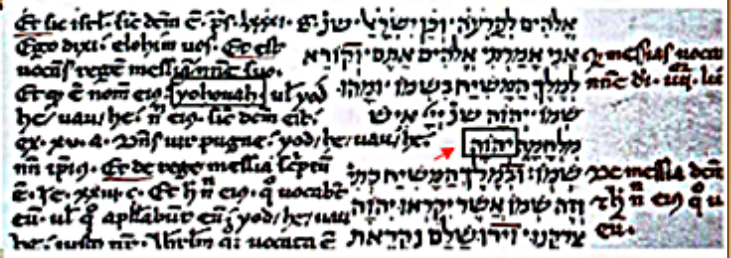

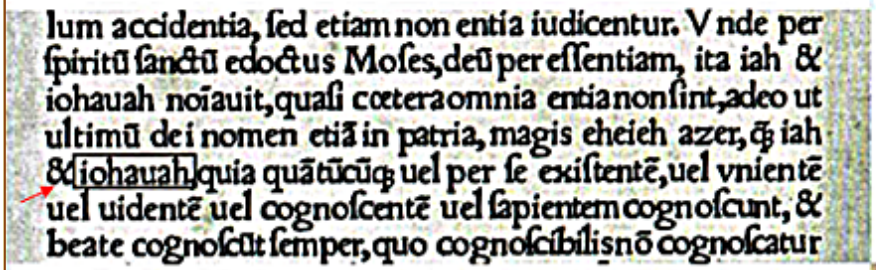

Tractatus de oratione et modo orandi (**Rozprawa o modlitwie i o sposobie modlenia się**) ok. 1445 r. n.e. Język: łaciński. **Jan Wessel Gansfort**, holenderski uczony katolicki, znał hebrajszczyznę i w swoich pismach posługiwał się imieniem Bożym w formie **Iohauah**.

Źródło: Biblia a Imię Boże. 2015 Kalendarz Świadków Jehowy.

Victoria Porcheti adversus impios Hebraeos (**Zwycięstwo Porcheta nad bezbożnymi Hebrajczykami**) 1303 r. n.e. Język łaciński. W tym antyżydowskim dziele włoski mnich **Porchet de Salvaticis** posłużył się w niektórych miejscach zarówno formą imienia Bożego **Yohouah**, jak i hebrajskim tetragramem.

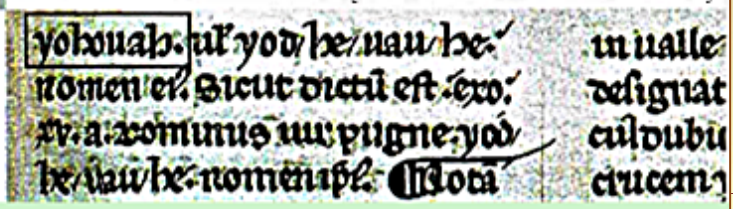

Wtedy Bóg rzekł do Mojżesza: „OKAŻĘ SIĘ, KIM SIĘ OKAŻĘ”. I dodał: „Oto, co masz powiedzieć synom Izraela: „OKAŻĘ SIĘ posłał mnie do was”. Wówczas Bóg jeszcze raz rzekł do Mojżesza: „Oto, co masz powiedzieć do synów Izraela: ‚**Jehowa**, Bóg waszych praojców, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba, posłał mnie do was’ - *Wyjścia 3:14,15. Biblia w Przekładzie Nowego Świata. Wydanie 1984.*

Tak Bóg rzekł do Mojżesza: „**Stanę się, kim zechcę się stać**”. I dodał: „Oto co masz powiedzieć Izraelitom: „**Stanę się posłał mnie do was**”. Wówczas Bóg jeszcze raz rzekł do Mojżesza: „Oto, co masz powiedzieć do synów Izraela: ‚**Jehowa**, Bóg waszych praojców, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba, posłał mnie do was’ - *Wyjścia 3:14,15. Biblia w Przekładzie Nowego Świata. Wydanie 2013.*

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jahwe. Najważniejszym imieniem Boga w ST jest tetragram, JHWH (występuje 6828 razy), zwykle wymawiane jako „Jahwe", chociaż ta znana wymowa została porzucona w czasach powygnaniowych. Imię to występuje we wszystkich pismach z wyjątkiem Ksiąg Koheleta (Eklezjastesa), Estery, Hioba (w dialogach,rozdz. 3-27) i prawdopodobnie Pieśni nad Pieśniami. Jego skrócona forma pojawia się w wielu imionach (np. Jesza*jabu* [Izajasz], Jerem*jabu*[Jeremiasz], *Jeho*natan). Ze względu na rosnące poczucie świętości tego imienia i chcąc uchronić je przed niewłaściwym użyciem, zaczęto w czytaniu zastępować tetragram tytułem wymawianym jako *Adonaj* (hebr., „mój wielki Pan"). W tekstach pisanych samogłoski słowa *Adonaj* łączono ze spółgłoskami JHWH dla przypomnienia czytelnikom, żeby zamiast Jahwe wymawiać (czytać) *Adonaj*. W ten sposób w późnym średniowieczu pojawiła się błędna hybryda „Jehowa". Szacunek dla świętości imienia Boga często znajduje odbicie w religii współczesnych Żydów.

Encyklopedia Biblijna. Oficyna Wydawnicza Vocatio. Warszawa 1999. Str. 407.

IMIENIA BOŻEGO NIE NALEŻY UŻYWAĆ

Papież Benedykt XVI
(watykańska dyrektywa z 2008 r.)

NEon24.pl Forum Polaków

RELIGIE 24.06.2014 19:06

Nawet Papież i Watykan prawidłowo wymawiają imię Boże!

„...nie w matactwach, a ino w Prawdzie, przed Jehową" – Karol Wojtyła (Jan Paweł II)

Jeremiasz, dramat

Tak wygląda oficjalna, wydana przez ***Watykan*** w języku hiszpańskim, karta upamiętniająca kanonizację.
Jehová te bendiga, y te guarde:
Jehová haga resplandecer su rostro sobre ti, y tenga de ti misericordia:
Jehová alce sobre ti su rostro, y te de pax.
Dyrektor Libreria Editrice Vaticana, ksiądz ***Giuseppe Costa*** poinformował, że zażądał natychmiastowego wycofania Błogosławieństwa ze sprzedaży i wyraził ubolewanie w związku z umieszczeniem w jego tekście prawdziwego Imienia Bożego (***Księgi Liczb 6:24-26***).

Fotografia Jana Pawła II i błogosławieństwo, w którym trzy razy wymieniono imię **Jehowy**.

Tłumacze ***Septuaginty*** unikają transliteracji i przekładu imienia **Jahwe**. Chętnie zastępują je zaimkiem wskazującym albo rzeczownikiem **KYRIOS** „**Pan**". Przez to w niektórych księgach, np. w ***Księdze Ezechiela***, występuje podwojenie „**Pan Pan**".

Wstęp. Str. XXI. Ks. prof. dr hab. ***Remigiusz Popowski*** SDB Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II. Lublin, w uroczystość św. Józefa, 19 marca 2012 r.
Septuaginta czyli Grecka Biblia Starego Testamentu - Prymasowska Seria Biblijna. Oficyna Wydawnicza Vocatio - Warszawa 2014. ISBN: 978-83-7829-131-2

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

*„Macie więc modlić się w ten sposób: Nasz Ojcze w niebiosach, niech będzie uświęcone twoje imię. **Niech przyjdzie twoje królestwo.** Niech się dzieje twoja wola jak w niebie, tak i na ziemi" - **Mat. 6:9,10.***

*„Żyjmy już teraz w tym Kościele, żyjmy w górnym Jeruzalem - powie Augustyn Hippony - ażebyśmy nie zginęli na wieki" (In psalm. 124, n. 4). I jeszcze raz: „**Obecny Kościół jest królestwem Chrystusa i królestwem Boga**" (Sermo 125). W tej syntetycznej wizji Tajemnicy Kościół jest utożsamiany z Chrystusem, jego Oblubieńcem, który sam w sobie stanowi Królestwo - autobasileia, jak powie Orygenes".*

Tadeusz Gluziński - ps. „**Henryk Rolicki**" (1888-1940) polski działacz polityczny, publicysta i ideolog ruchu narodowego.

*„cel polityczny i religijny: (...) **zapewnienie Jehowie królestwa Bożego na ziemi**"*
Zmierzch Izraela, str.5.

tego okresu skierowane ku celowi ostatecznemu. To skierowanie nazwali żydzi sprawiedliwości" [2]).

Powiedzmy to sobie w języku mniej filozoficznym. Oto prawodawcy religijni żydów nie troszczyli się o religię, lecz o zapewnienie Jehowie królestwa Bożego na ziemi. Był to cel polityczny i religja którą głosili, stała się religją polityczną. Ubierając swój cel polityczny w szatę religijną, uzyskiwali zszeregowanie całego plemienia i późniejszych pokoleń w jeden zastęp bojowników politycznych. Innem znowu zadaniem było prawodawstwo całe tak uregulować, by każdy czyn jednostki mógł zostać skierowany ku ostatecznemu celowi politycznemu i w ten sposób stać się czynem politycznym. Głównym środkiem działania kierownictwa Izraela było stworzenie dla mas specjalnej etyki; sprawiedliwym, a więc działającym zgodnie z żydowską etyką, jest tylko ten żyd, którego każdy czyn zmierza ku osiągnięciu ostatecznego celu politycznego, czyli ku zapewnieniu królestwa Jehowy.

Żywo musi nas zainteresować Jehowa, ów Bóg izraelski, mający zakrólować nad światem. Przekonywamy się, że nie jest to Bóg uniwersalny, Bóg dla wszystkich, lecz typowe bóstwo plemienne, bóstwo Izraela.

Księga Izajasza tak głosi ludowi izraelskiemu: „To mówi Pan: praca egipska i kupiectwo etiopskie i Sabaim, mężowie wysocy do ciebie przyjdą i twoi będą; za tobą chodzić będą, okowami w okowy pójdą i tobie się kłaniać i modlić będą; tylko w tobie jest Bóg, a nie masz oprócz ciebie Boga" (XLV 14).

Albo w innem miejscu: „będą otworzone bramy twoje ustawicznie; we dnie i w nocy nie będą zamknięte, aby noszono do ciebie moc narodów i króle ich, aby przywiedziono. Bo naród i królestwo, które tobie nie służyło, zginie. I przyjdą do ciebie, kłaniając się, synowie tych, którzy cię trapili. I będziesz ssać mleko narodów, a piersiami królów karmion będziesz" (LXI 5) [3]).

Jak widzimy, owo królestwo Jehowy nie jest wcale pomyślane nieziemsko; jest to królestwo z tego świata, zapewniające działaczom tego kultu polityczno-religijnego, uczestnikom przymierza z Jehową niedwuznaczne korzyści w postaci władztwa nad innemi narodami.

---

[2]) H. Kohn: Die politische Idee des Judentums str. 20 i 21.
[3]) cytuję według prof. T. Zielińskiego, który — o ile mi wiadomo — korzystał z tekstów żydowskich.

Zmierzch Izraela - Henryk Rolicki - Jehowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Antonius Margaritha (ok.1490 - 1542) – hebraista pochodzenia żydowskiego, który dokonał konwersji na chrześcijaństwo w 1522 r. Ochrzczony w **Wasserburgu** przyjął luteranizm. W roku 1533 dokonał tłumaczenia Ewangelii *Mateusza 1:1–3:6* na język hebrajski, który uchodzi za najstarszy przykład występowania **Tetragramu** w *Nowym Testamencie*. Tetragram pojawia się w *Mt 1:22; 2:12 i 3:3* (*w 1:20,24; 2:13,15,19* występuje termin *'Elohim*, nie *'Adonaj*). Tylko w przypadku *1:22* Tetragram jest opatrzony punktami samogłoskowymi dającymi odczyt **Jehovo** i takiej też formy użył on w jednej ze swych książek (1530) w języku niemieckim.

Imię Boże w Nowym Testamencie

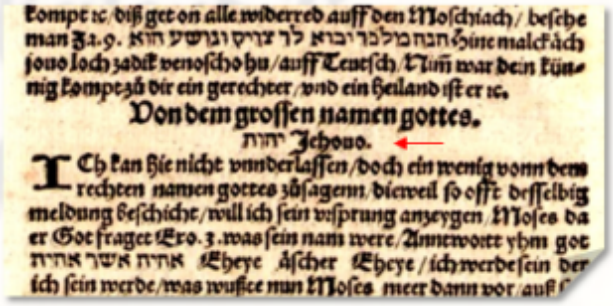
Kompt ꝛc/ diß get on alle widerred auff den Moschiach/ beſche
man Zu.9. חנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא Hine malckâch
jesso loch zadik venoschâ hu/ auff Teutſch/ Nun war dein kün-
nig kompt zů dir ein gerechter/ vnd ein Heiland iſt er ꝛc.
Von dem groſſen namen gottes.
יהוה Jehouo.
ICh kan hie nicht vnderlaſſen/ doch ein wenig vonn dem
rechten namen gottes zůſagenn/ dieweil ſo offt deſſelbig
meldung beſchicht/ will ich ſein vrſprung anzeygen/ Moſes da
er Got fraget Exo. 3. was ſein nam were/ Anntwortt yhm got
אהיה אשר אהיה Eheye äſcher Eheye/ ich werde ſein der
ich ſein werde/ was wuſte nun Moſes meer dann vor auß

בירך והמנה רסייען :
מוריש שר בען :
כלו תפילת ווד בן ישי :
לנצר גוען הובל שי :
ותהי השלמותי בשנת חמשת אלפים
ומאתים תשעים ושלשה לבריאת
עולם ז איר ׳ פה הבירה ליסעיש
בבית הארון בעלביור לאטער שיחזה
ע ׳ אנתוניאת איש מורגולית
בוזרע ישראל
PSALTERIVM HEBRAICVM.
cum radicibus in margine.
Cui acceſſerunt aliquot capita ex Euangelio Ma-
thaei verſa seluti progymnaſmata.
Laus ſit miſericordi Deo, qui ab initio ad finē uſq;
aliunt.
Abſoluerunt orationem Dauid filij Ieſſe, Cuius ger-
mini obtulerunt munera.
Ab orbe cōdito, Anno 5203. Menſe Maio. Die. III.
Lipſiæ in ædib. Melchioris Lottheri, per
Antonium Margaritam genere Iſ-
raelitam.
1533.
1533.

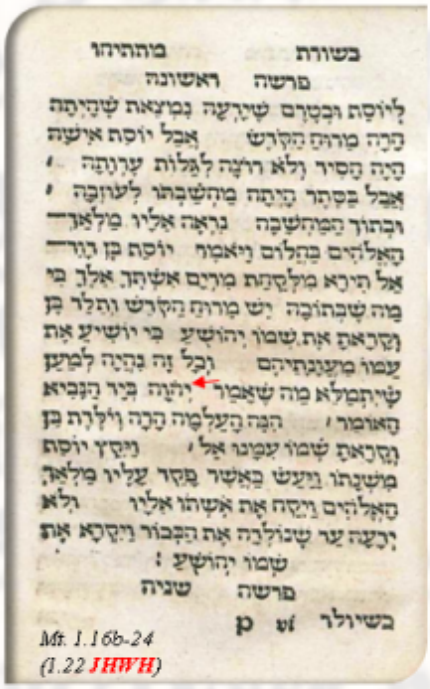
בשורת מותיהו
פרשה ראשונה
לְיוֹסֵף וּבְטֶרֶם שֶׁיָּדְעָה נִמְצָאת שְׁהָיְתָה
הָרָה מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְאֵבל יוֹסֵף אִישָׁהּ
הָיָה חָסִיד וְלֹא רוֹצֶה לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ
אֲבל בְּמַחְשָׁבְתּוֹ הָיְתָה מְהַשְׁבְּתוֹ לְעָזְבָהּ
וּבְתוֹךְ הַמַּחְשָׁבָה נִרְאָה אֵלָיו מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם וַיֹּאמֶר יוֹסֵף בֶּן דָּוִד
אַל תִּירָא מִלְּקַחַת מִרְיָם אִשְׁתֶּךָ אֵלֶךְ כִּי
מַה שֶׁבְּתוֹכָהּ יֵשׁ מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְתֵלֵד בֵּן
וְקָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יְהוֹשֻׁעַ כִּי הוּא יוֹשִׁיעַ אֶת
עַמּוֹ מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם וְכָל זֶה נִהְיָה לְמַעַן
שֶׁיִּתְמַלֵּא מַה שֶׁאָמַר יְיָ בְּיַד הַנָּבִיא
הִנֵּה הָעַלְמָה תַּהֲרֶה וְתֵלֶד בֵּן
וְקָרָאתָ שְׁמוֹ עִמָּנוּ אֵל ׳ וַיִּקַץ יוֹסֵף
מִשְׁנָתוֹ וַיַּעַשׂ בַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלָיו מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶת אִשְׁתּוֹ אֵלָיו וְלֹא
יְדָעָהּ עַד שֶׁיָּלְדָה אֶת הַבְּכוֹר וַיִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ יְהוֹשֻׁעַ :
פרשה שניה
בשיולר
Mt. 1.16b-24
(1.22 JHWH)

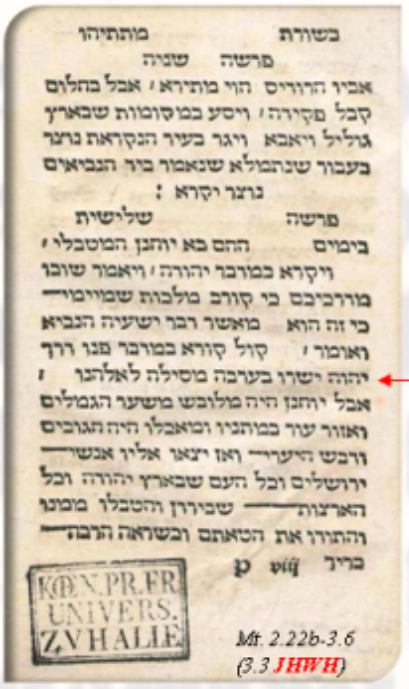
בשורת מותיהו
פרשה שניה
אביו הרועים הוי מותירא ׳ אבל בחלום
קבל מקירה ׳ ויסע במסובות שבארץ
גליל ויאבא ויגר בעיר הנקראת נוצר
בעבור שנתמולא שנאמור ביר הנביאים
נוצר יקרא :
פרשה שלישית
בימים ההם בא יהתן המטבלי ׳
ויקרא במובר יהודה ׳ ויאמר שובו
מורביכם כי קוב מלכות שמוימו
כי זה הוא מאשר רבר ישעיה הנביא
ואומר ׳ קול קורא במובר פנו דרך
יהוה ישרו בערבה מסילה לאלהנו ׳
אבל יוחנן היה מלובש משער הגמלים
ואזור שר במותניו ומואבלו היה הגובים
ודבש הישרי ואז יצאו אליו אנשי
ירושלים ובל העם שבארץ יהודה ובל
הארצות שבירדן והטבלו מסנו
והתודו את הטאתם ובשראה הרבה
בריך
Mt. 2.22b-3.6
(3.3 JHWH)

KÖN. PR. FR. UNIVERS. ZV HALLE

Opracowanie: Grzegorz Kaszyński

http://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:gbv:3:1-435838

Antonius Margaritha - 1533 - Mateusza - JHWH, Jevowa

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

A poznają, że Ty, którego imię Jehowa, Tyś jedynie jest Najwyższym nad wszystką ziemią.

Fryderyk T. Aszkenazy

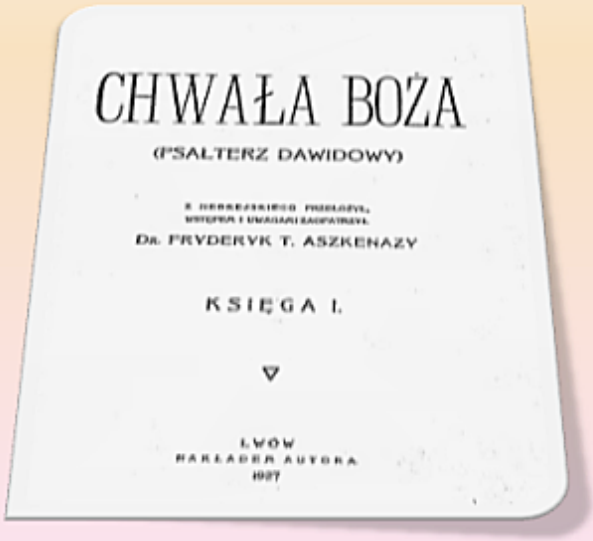

Psalm 83:17-19 wg Przekładu **Fryderyka Aszkenazego**: *17.Wypełnij twarze ich sromem a niechaj pożądają oblicza Twego, **Jehowo**! 18. Zawstydzeni i porażeni będą na wiek wieków i hańbą się okryją a zginą. 19. A poznają, że Ty, którego imię **Jehowa**, Tyś jedynie jest Najwyższym nad wszystką ziemią.*

KSIĘGA TRZECIA. CHWAŁA BOŻA. Przełożył z hebrajskiego, wstępem i uwagami zaopatrzył ***dr. Fryderyk T. Aszkenazy***, Lwów 1930, nakładem autora; str. 72.

VIII.

1. *Dyrygentowi na lutni. — Śpiew Dawidowy.*
2. → Jehowo, Panie nasz, jak wspaniale przejawia się w pośród wszelkiej ziemi istota Twa i z niej to racz użyczyć Twego wdzięku nad niebiosy.
3. Z ust ssących niemowląt kładziesz podwaliny potęgi, aby gwoli Twym napastnikom kres położyć wszelkiej nieprzyjaźni i nienawiści.
4. Kiedy spojrzę na Twój firmament, arcydzieło Twych palców, na księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził:
5. „Czemże jest człek, abyś o nim pamiętał a syn człowieczy, abyś dbał o niego?“
6. A jednak niewiele poskąpiłeś mu z boskości, a wieńczysz go chwałą i blaskiem.
7. Czynisz go władcą nad dziełami Twych rąk, poddałeś wszystko pod jego stopy:
8. trzody owiec i wszystko bydło rogate, zwierzęta też polne, —
9. ptactwo niebios i ryby morza, wszystko, cokolwiek się przewija drogami mórz:
10. → Jehowo, Panie nasz, jak potężnie przebija się Twa istota w całym wszechświecie.

„Imię“ oznacza istotę rzeczy, toteż w psalmach użyte ono po największej części w tem znaczeniu, tu Boga objawiającego się w całym wszechświecie; od piękna i wdzięku przechodzi psalmista do potęgi Bożej, przyczem w szczególności podnosi znikome a jednak niemal wszechwładne stanowisko człowieka, jak poprzednio widzi z ust niemowląt wznoszącą się potęgę Bożą, która zamknie usta wszystkich niedowiarków, i położy ostatecznie kres wszelkim wojnom i kończy, jak zaczął peanem na cześć istoty Bożej.

Fryderyk T. Aszkenazy. Chwała Boża (Psałterz Dawidowy), ks. 1-5, **Lwów 1927**. Tekst masorecki.

Źródło: http://bibliepolskie.pl/index.php?tid=83

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

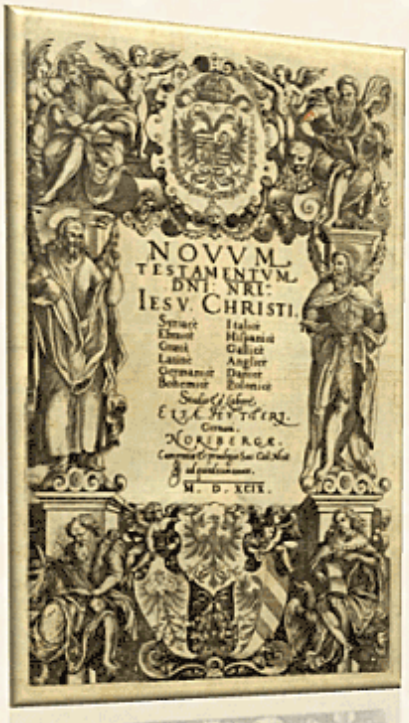

„Wymienienie imienia **Jahwe** jest aktem wiary i wdzięczności. Imię to jest nie tylko pamiątką, ale też zapewnieniem otrzymania pomocy Bożej: ***Ktokolwiek będzie wzywał imienia Jahwe, będzie zbawiony*** (Jl 3,5a). **Jahwe** jest Bogiem, który przychodzi i zbawia". Ks. Dominik Rybol. *Imiona Boże w Biblii....* Opole. 2004. Str.83.

NOWY TESTAMENT HUTTERA

Elias Hutter (1553-1605) - niemiecki hebraista, biblista. Studiował w Strasburgu, był profesorem języka hebrajskiego na Uniwersytecie w Lipsku.

1599 - Tytuł: ***Nouum Testamentum D[omi]ni N[ost]ri Iesu Christi: Syriacè, Ebraicè, Graecè, Latinè, Germanicè, Bohemicè, Italicè, Hispanicè, Gallicè, Anglicè, Danicè, Polonicè*** (NT w 12 językach, polski przekład reprezentuje ***Biblia Brzeska***). Tetragram **JHWH** pojawia się 475 razy. Strona NT - **2 Kor 3**:**16**,**17**,**18**. Imię Boga **JHWH**, pojawia się 5 razy.

NT - opracowanie G. Kaszyński

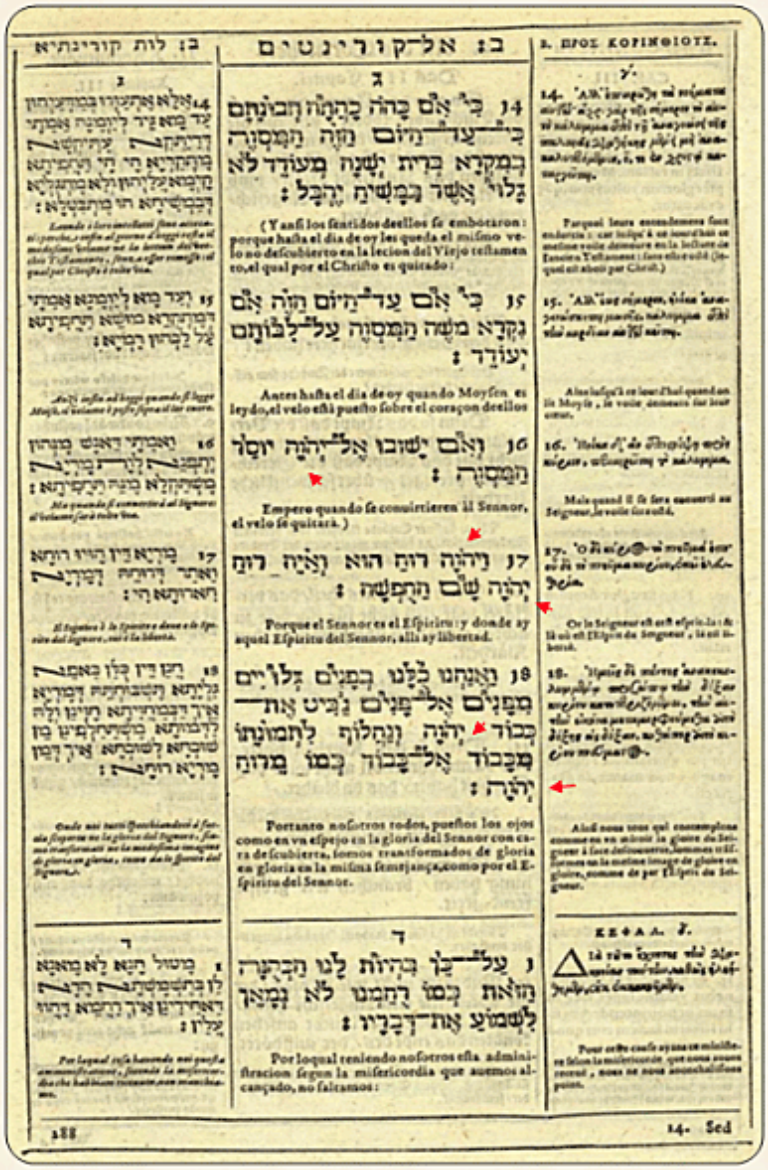
ב: אל־קורינטים

ב: לות קורינתיא

2. ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ.

ג

14 כִּי אִם בָּהָה בָהֲתָם וּבוֹעָתָם
כִּי־עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הַמִּסְוָה
בִּמְקָרֵא בְּרִית יָשָׁנָה מְעוֹדֵד לֹא
נָגְלוֹ אֲשֶׁר בַּמָּשִׁיחַ יְהֻבָּל׃

(Y anſi los ſentidos dellos ſe embotaron: porque haſta el dia de oy les queda el miſmo velo no deſcubierto en la lecion del Viejo teſtamento, el qual por el Chriſto es quitado:

15 כִּי אִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
נִקְרָא מֹשֶׁה הַמִּסְוָה עַל־לִבּוֹתָם
יְעוֹדֵד׃

Antes haſta el dia de oy quando Moyſen es leydo, el velo eſtá puſto ſobre el coraçon dellos

16 וְאִם יָשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה יוּסַר
הַמִּסְוָה׃

Empero quando ſe conuirtieren al Sennor, el velo ſe quitará.)

17 וַיהוָה רוּחַ הוּא וַאֲשֶׁר רוּחַ
יְהוָה שָׁם נֹתָשָׁה׃

Porque el Sennor es el Eſpiritu: y donde ay aquel Eſpiritu del Sennor, allá ay libertad.

18 וַאֲנַחְנוּ כֻּלָּנוּ בְּמָנִים זְלוּיִים
מַמָּנִים אֶל־מָנִים נֹבִיט אֶת־
כְּבוֹד יְהוָה וְנֶחְלוֹף לְתַמּוֹנָתוֹ
מִכָּבוֹד אֶל־כָּבוֹד כְּמוֹ מֵרוּחַ
יְהוָה׃

Portanto noſotros todos, pueſtos los ojos como en vn eſpejo en la gloria del Sennor con cara deſcubierta, ſomos transformados de gloria en gloria en la miſma ſemejança, como por el Eſpiritu del Sennor.

ד

1 עַל־כֵּן בְּהִיוֹת לָנוּ הַבְרָעָה
הַזֹּאת כְּמוֹ רֻחַמְנוּ לֹא נָמְאָן
לְשַׁמֵּשׁ אֶת־דָּבָרְיוּ׃

Por loqual teniendo noſotros eſta adminiſtracion ſegun la miſericordia que auemos alcançado, no faltamos:

ד

1 מִשּׁוּל תִּהְיֶה לָא מְאָנוּ
לוֹ בְּתִשְׁמְשְׁתָּא דְּתָא
דְּאַרְחֲמוּנָא אִתְרְחֵימְנָא
עֲלָוֹן׃

Por loqual eſſo hauiendo nos puesto en el miniſterio eſtando, ſiendo la miſericordia della habidamente conſeguida, no nos cansamos.

ΚΕΦΑΛ. δ'.

1 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐγκακοῦμεν,

Pour cette cauſe ayans ce miniſtere, ſelon la miſericorde que nous auons receuë, nous ne nous acouchaſſons point.

Nowy Testament - Elias Hutter - Imiê Bo¿e JHWH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

John Eliot (1604-1690) purytański misjonarz ewangelizujący rdzennych mieszkańców USA. Tłumacz pierwszej Biblii w Ameryce wydanej w języku massachusett (wampanoag), dialekt indiański z okolic Bostonu i Roxbury.

Nowy Testament - 1661 (wyd. I). Imię Boże **Jehovah** - 53 razy: **Mt** 4:10; 21:9; 22:37; **Mk** 1:3; 5:19; 11:9; 12:11, 29,30,36; **Łk** 1:17,25,28,32,46,58,66,68; 2:15,39; 3:4; 4:8,12,18; 5:17; 10:27; 13:35; 19:38; **Jn** 12:13; **Dz** 2:17,20,21,25,39,47; 3:19,22; 7:37,49; 16:10; **Rz** 11:34; 12:11,19 [**Jehouah**]; 14:6,6,,6,6,8 [**Jehowah**],8,8,11;15:11; 16:12.

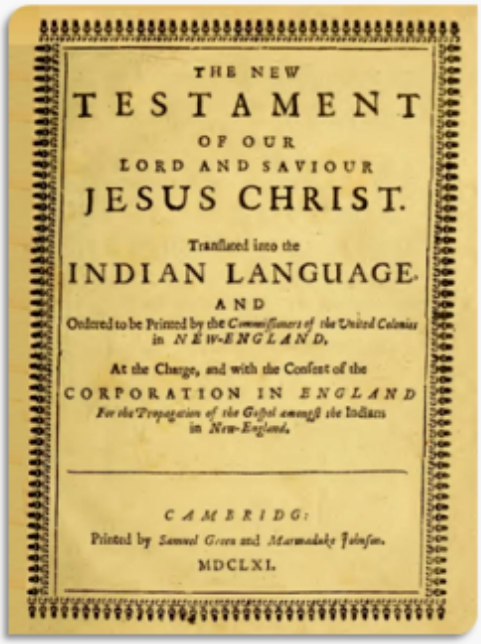

THE NEW

TESTAMENT

OF OUR

LORD AND SAVIOUR

JESUS CHRIST.

Translated into the

INDIAN LANGUAGE

AND

Ordered to be Printed by the *Commissioners of the United Colonies in NEW-ENGLAND.*

At the Charge, and with the Consent of the

CORPORATION IN *ENGLAND*

For the Propagation of the Gospel amongst the Indians *in New-England.*

CAMBRIDG:

Printed by *Samuel Green* and *Marmaduke Johnson.*

MDCLXI.

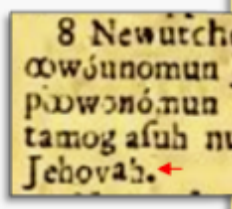

8 Newutche pomantamog nuppomántam-
œwóunomun Jehowah, nup-
pœuwonómun Jehovah ;
tamog asuh nuppœuog ne-
Jehovah.

List do **Rzymian** 14:6,8,11 - **Jehovah**

Opracowanie:
Grzegorz Kaszyński

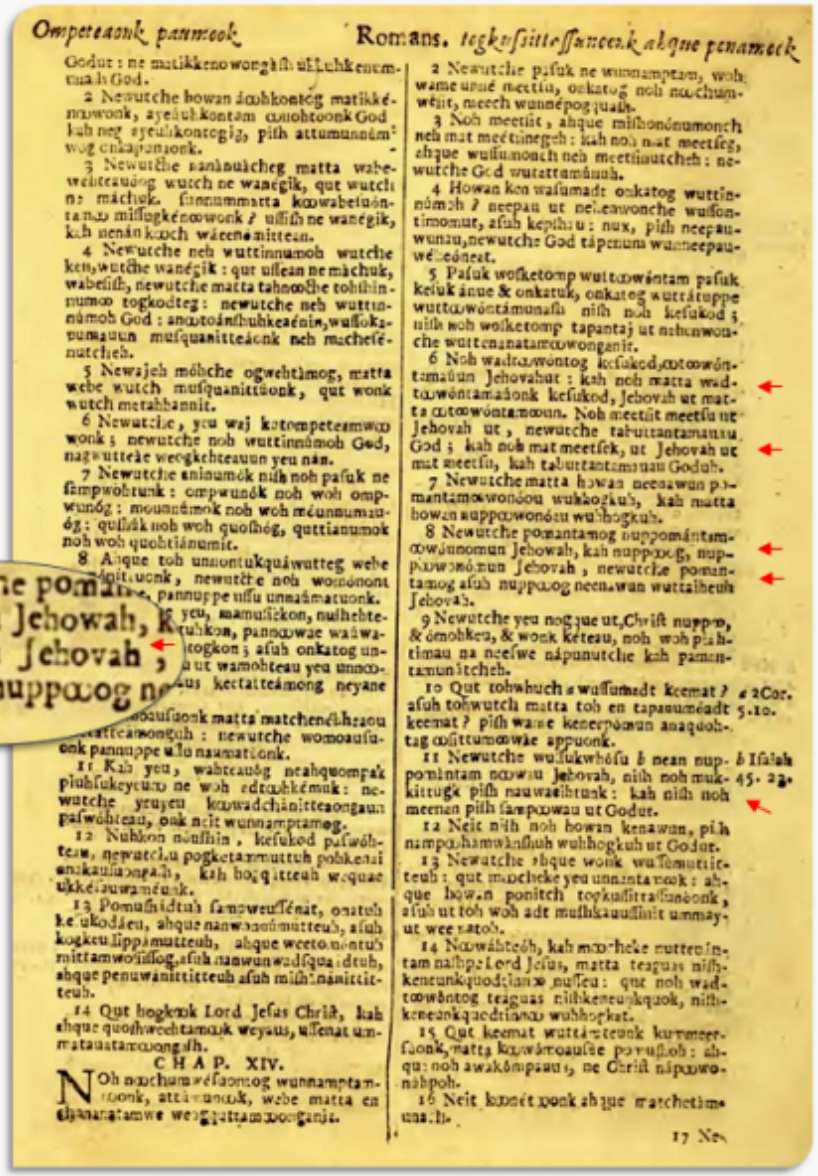

Ompeteaonk panmeok Romans. tegkuſsittoſſamean ahque penamack

Godut: ne matikkenowongash ut Luhkenemmash God.

2 Newutche bowan ásuhkonteg matikkénowonk, ayeuhkontam œuohtoonk God kah neg ayeuhkontegig, pish attumunnam wog onkapomonk.

3 Newutche nanhouicheg matta wabewehteauóog wutch ne wanegik, qut wutch ne máchuk. Sunnummatta kœwabetuóntamun missugkéneowonk ? ussish ne wanegik, kah nenánkuoh wáeneánittean.

4 Newutche neh wuttinnumoh wutche ken, wutche wanégik: qut ussean ne máchuk, wabesish, newutche matta tahnoothe tohshinumoh togkodteg: newutche neh wuttinnúmoh God: anootoánshuhkeaánin, wussokaumunun musquanitteáonk neh mucheteánutcheh.

5 Newajeh móhche ogwehtamog, matta webe wutch musquanittóonk, qut wonk wutch metahbannit.

6 Newutche, yeu waj kutompeteamwounk; newutche noh wuttinnúmoh God, nagwutteáe weogkehteauun yeu nán.

7 Newutche aniuumók nish noh pasuk ne sampwohtunk: ompwunók noh woh ompwunóg: mouanémok noh woh méunnumauóg: qussák noh woh quoshég, quttianumok noh woh quohtiánumit.

8 Ahque toh unnontukquáiwutteg webe ...ógit uonk, newutche noh womónont ..., pannuppe ussu unnasmatuonk.

9 Newutche yeu nogque ut, Christ nuppœu, & ómohkeu, & wonk kéteau, noh woh pishtimau na neeswe nápunutche kah pamentamunitcheh.

10 Qut tohwhuch a wussumadt keemat ? a 2Cor. 5.10. asuh tohwutch matta toh en tapasuméadt keemat ? pish wame keeepómun anaquohtag osittumœwae appuonk.

11 Newutche wussukwhósu b nean nuppomántam nœwau Jehovah, nish noh mukkittugk pish nauwashtunk: kah nish noh meenan pish sampœuwau ut Godut. b Isaiah 45. 23.

12 Neit nish noh bowan kenawun, pish nampœuhamwashuh wuhhogkuh ut Godut.

13 Newutche ahque wonk wussemuttiteuh: qut machéke yeu unnantaook: ahque bowan ponitch toquassittassáonk, asuh ut toh woh adt mushkauuslinit unmayut weeyatob.

14 Nœwáhteóh, kah machéke nuttenitam nashpe Lord Jesus, matta teaguas nishkeneunkquodtanœ nusseu: qut noh wadtœwóntog teaguas nishkeneunkquok, nishkeneankquodtanœ wuhhogkut.

15 Qut keemat wuttánteunk kummeerssonk, matta kœwáwoauske powussoh: ahque noh awakómpauog, ne Christ nápœwonahpoh.

16 Neit kuneét yonk ahque matchetimunash.

17 Ne-

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Charles Taze & Maria Russell

The Wonderful Story of Wisdom, Love and Grace Divine (*Wspaniała opowieść o mądrości miłości i łasce Bożej*). Wydanie z 1890 roku. Opowieść biblijna autorstwa **Marii Russell**, napisana pięknym rymowanym wierszem. *Wydawnictwo Watch Tower Bible and Tract Society. USA.*

Fragment wapienny pochodzący z jaskini grobowej w Judei, datowany na ok. 800-750 rok p.n.e. Napis w języku paleo-hebrajskim głosi: *Przeklęty Chagaf syn Chagaba przez **Jahwe** Zastępów.* Imię Chagab, pojawia się również w Księdze Ezdrasza 2:46. Biblical Artifacts at the Bible Lands Museum Jerusalem. http://www.biblicalarchaeology.org

The Wonderful Story of Wisdom, Love and Grace Divine - Badacze Pisma Świętego – 1890.

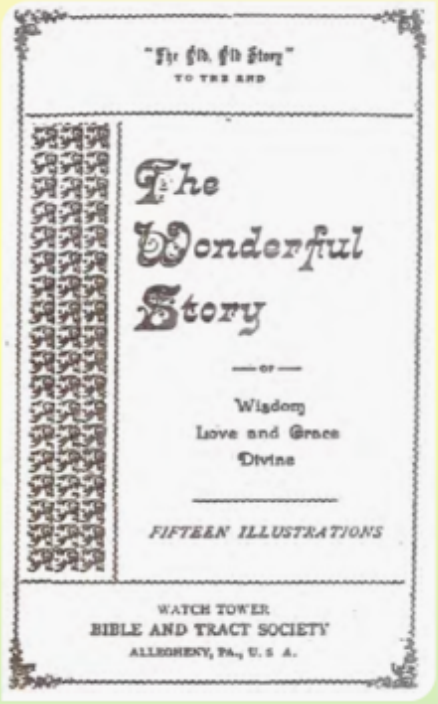

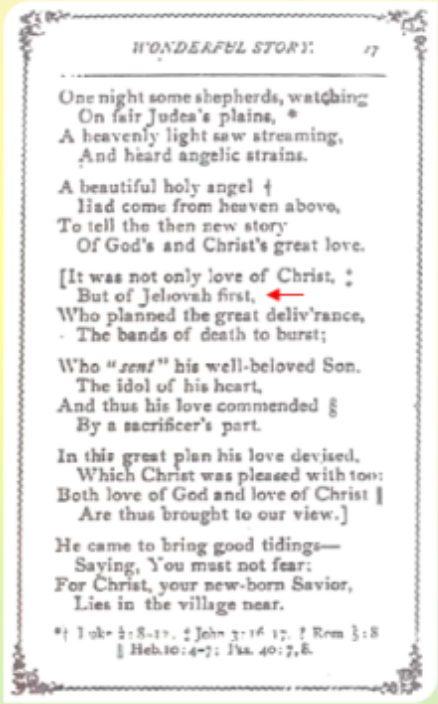

WONDERFUL STORY. 17

One night some shepherds, watching
On fair Judea's plains, *
A heavenly light saw streaming,
And heard angelic strains.

A beautiful holy angel †
Had come from heaven above,
To tell the then new story
Of God's and Christ's great love.

[It was not only love of Christ, ‡
But of Jehovah first,
Who planned the great deliv'rance,
The bands of death to burst;

Who "*sent*" his well-beloved Son.
The idol of his heart,
And thus his love commended §
By a sacrificer's part.

In this great plan his love devised,
Which Christ was pleased with too:
Both love of God and love of Christ ‖
Are thus brought to our view.]

He came to bring good tidings—
Saying, You must not fear:
For Christ, your new-born Savior,
Lies in the village near.

*† Luke 2:8-11. ‡ John 3:16 17. § Rom 5:8
‖ Heb.10:4-7; Psa. 40:7,8.

Maria Russell - Imię Boże **Jehovah**

591 z 692

The Wonderful Story of Wisdom, Love and Grace Divine - Maria Russell - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

De Bijbel Vertaald, Omschreven En Door Aanmerkingen Opgehelderd – przekład Biblii opublikowany w latach 1789 - 1796. Cała Biblia obejmuje 13 tomów. Imię Boże **Jehovah** w Nowym Testamencie występuje 161 razy. *Chwalcie **Jehovah**, wszystkie ludy, niech go uwielbiają wszystkie narody* - Rz 15:11.

Wilem Anthony van Vloten (1740-1809), holenderski duchowny i tłumacz Biblii.

DE

BIJBEL

VERTAALD, OMSCHREVEN

EN DOOR AANMERKINGEN

OPGEHELDERD.

ELFDE DEEL.

TE UTRECHT EN AMSTERDAM, BIJ

G. T. VAN PADDENBURG EN ZOON EN J. ALLART.

M D C C L X X X X V.

AAN DE ROMEINEN. HOOFDD. XV. 415

woord der waarheid beloofd vinden; DAVID, die zo verlangde den waren Godsdienst onder zijne naburen en overwonnenen te verbreiden, zegt daarom:

Onder afgodiſche volkeren wil ik U, *Jehovah!* roemen,
Uwen roem ſtatig bezingen!

10. MOSES zegt ook:
Juicht vrij, Heidenen! over Zijn volk.

11. Elders:
Afgodiſche volkeren looft *Jehovah!*
Prijst Hem, allerlei natiën!

12. Zelfs JESAÏA nader en naauwkeuriger:
Op dien tijd zal het gebeuren, dat de Heidenen naar ISAÏ's wortel zullen vragen,
Die dan reeds een hogen boom voor de volkeren zijn zal;
Zijn ſtand zal uitſtekend wezen.

13. Nu, mijne Broeders! ik gevoel dat ik eindigen moet, ik wensch dat Hij, die vermogend is door Zijn rijke ſchatten alle Zijne toezeggingen te vervullen, u alzaas met die gunſte beſchenke, dat gij, in onderling genoegen en kalmte verkeerende, u in den Godsdienst dagelijks mogt verſterken, hoe meer gij daar in toeneemt, door den invloed van uwen Leeraar en leidsman, den Geest, hoe grooter uwe uitzichten voor het toekomſtige op eenen onberekenbaren ſchat zijn zullen. 14. Denkt niet, Broeders! dat ik twijfele, als ik u zulks toewenſche, als of gij 'er nog wel

Hierom zal ik U onder de volkeren roemen, en Uwen naam bezingen.

vs. 10. Elders leest men: verblijd u, Heidenen met Zijne onderdanen!

vs. 11. En ook: looft *Jehovah* alle gij Heidenen, vereert Hem allerlei volkeren!

vs. 12. Ook zegt JESAIAS: uit ISAÏ's ſtam zal 'er een opſtaan, om over de Heidenen te heerſchen, op hem zullen de volkeren zich verlaten.

vs. 13. De *Elohim* der hope begunſtige u rijk met allerlei vreugde en vrede in het geloof, op dat gij rijk moogt zijn in de hope door den invloed van den Heiligen Geest.

vs. 14. Ge liefde! ik heb dat gevoelen van u, dat gij

vs. 12. Hier *refereert* J. D. MICHAËLIS, dat 'er eene *emendatie* behoorde ingevoerd te worden, *Inleiding* I. Deel bladz. 447. doch hij geeft die niet duidelijk genoeg op.

Opr. G. Kaszyński

Wilem Anthony von Vloten - Nowy Testament - Jehovah - Rzymian 15:11

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Sprzeciw wobec dogmatu Trójcy Świętej

DE TRINItatis erroribus libri septem
Autor: **Michael Servetus**. Wydawca: Hagenau Johann Setzer, 1531. Oryginał: *Austriacka Biblioteka Narodowa*.
W formie cyfrowej: 4 Lut 2013.
Dzieło **Miguela Serveta**
O błędach trójcy, na stronie 99 (Księga V) - Imię Boże w formie **IEHOUAH**, **JHWH** (Tetragram).

DE TRINI-
TATIS ERRORIBVS
LIBRI SEPTEM.
Per Michaelem Serueto, alias Reues ab Aragonia Hispanum.
Anno M. D. XXXI.

Michał Serwet
(1511-1553)
hiszpański teolog, lekarz.

Hieronim Moskorzowski (1560-1625) działacz reformacyjny braci polskich, polityk, pisarz, polemista i wydawca.

„Jeślibyśmy nie wierzyli, iż Bog jeden tylko jest, tedybyśmy z strony tej drogi na umyśle roztargnieni być musieli, nie wiedząc, który je nam pewnie podał. Dla której to przyczyny też nam Bóg bardzo często w Pismie świętym przypomina, iż Bóg jest jeden (Deut. 6:4) jako masz u Mojżesza, co też powtarza pan Jezus u Mateusza i u Marka świętych (Mat 19:17; Mk 12;29): *'Słuchaj Izraelu, IEHOWA, Bóg twój, Bóg jedyny jest'* "- fragment Hieronima Moskorzowskiego - *Katechizmu Zboru '* Raków 1605 wyd. następne: Raków 1619; str.33 - 34; przedmowę przedr. T. Pasierbiński Hieronim z Moskorzowa Moskorzowski, Kraków 1931, *Prace Historyczno-Literackie nr 38*, s. 139-152, tzw. Katechizm Rakowski (zobacz: t.1).
H. Moskorzowski jest autorem dedykacji przekładu łacińskiego *Katechizmu* królowi angielskiemu **Jakubowi I**.

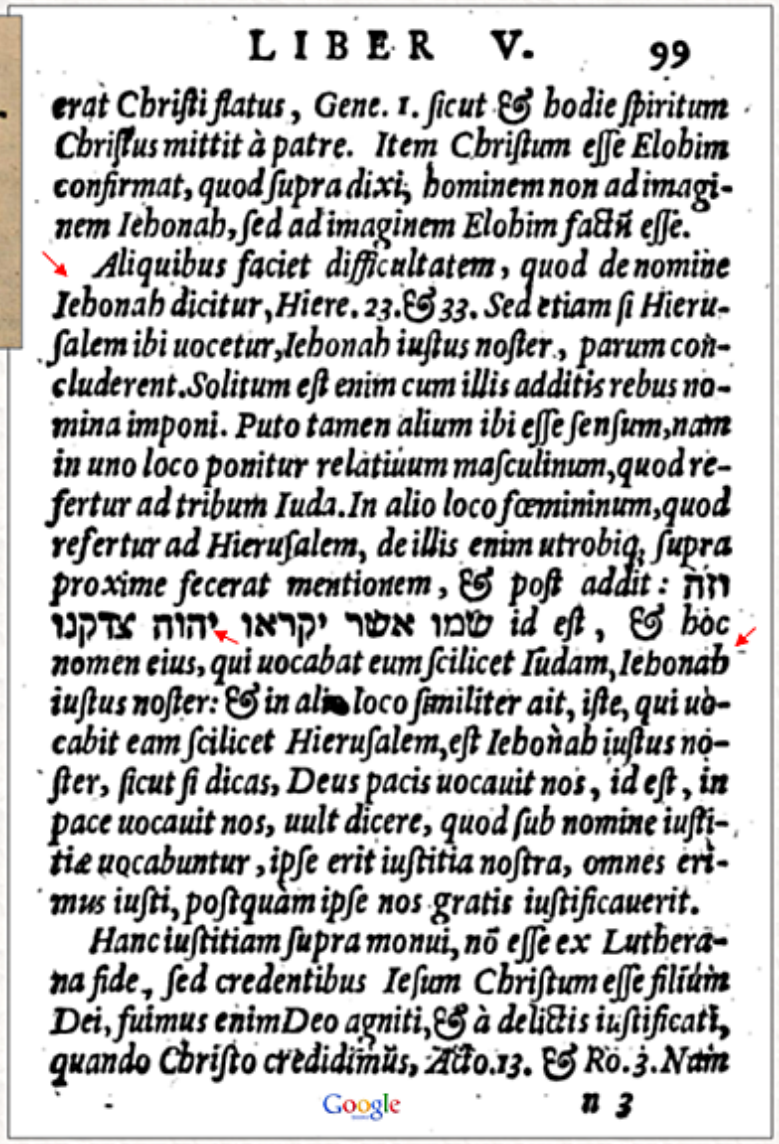
LIBER V. 99

erat Christi ſtatus, Gene. 1. ſicut & hodie ſpiritum Chriſtus mittit à patre. Item Chriſtum eſſe Elohim confirmat, quod ſupra dixi, hominem non ad imaginem Iehonah, ſed ad imaginem Elohim factũ eſſe.

Aliquibus faciet difficultatem, quod de nomine Iehonah dicitur, Hiere. 23. & 33. Sed etiam ſi Hieruſalem ibi uocetur, Iehonah iuſtus noſter, parum concluderent. Solitum eſt enim cum illis additis rebus nomina imponi. Puto tamen alium ibi eſſe ſenſum, nam in uno loco ponitur relatiuum maſculinum, quod refertur ad tribum Iuda. In alio loco fœmininum, quod refertur ad Hieruſalem, de illis enim utrobiq; ſupra proxime fecerat mentionem, & poſt addit: וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו id eſt, & hoc nomen eius, qui uocabat eum ſcilicet Iudam, Iehonah iuſtus noſter: & in alio loco ſimiliter ait, iſte, qui uocabit eam ſcilicet Hieruſalem, eſt Iehonah iuſtus noſter, ſicut ſi dicas, Deus pacis uocauit nos, id eſt, in pace uocauit nos, uult dicere, quod ſub nomine iuſtitiæ uocabuntur, ipſe erit iuſtitia noſtra, omnes erimus iuſti, poſtquam ipſe nos gratis iuſtificauerit.

Hanc iuſtitiam ſupra monui, nõ eſſe ex Lutherana fide, ſed credentibus Ieſum Chriſtum eſſe filiũm Dei, fuimus enim Deo agniti, & à delictis iuſtificati, quando Chriſto credidimus, Acto. 13. & Ro. 3. Nam

Google

n 3

DE TRINItatis erroribus libri septem - 1531 Michael Servetus - IEHOUAH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jahwe jest wolny, przychodzi z pomocą kiedy i komu chce. Jego imię oznacza przyjście dla wybawienia, ale i dla ukarania - ks. Stanisław Łach.

Katolicki Uniwersytet Lubelski. **Księga Wyjścia**. Pallottinum. Poznań 1964. *Imię Boże Jahwe - str. 303,304.*

Ks. Stanisław Łach (1906 - 1984) - duchowny katolicki, teolog, biblista. Profesor egzegezy Starego Testamentu na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, organizator Szkoły Biblijnej KUL.

I

IMIĘ BOŻE JAHWE

Jahwe to właściwe imię Boga Izraelitów w ST. Dominuje ono w księgach biblijnych nad wszystkimi innymi imionami Bożymi. Wystarczy wspomnieć, że tym imieniem nazwany jest Bóg Izraela aż 6823 razy[1], podczas gdy imię Elohim użyte zarówno o Bogu prawdziwym, jak i o fałszywych bogach pogańskich zachodzi jedynie 2500 razy. W Pięcioksięgu imię Jahwe użyte jest 1778 razy, w Księdze Jozuego 204 razy, w Księdze Sędziów 165 razy, w Księgach Królewskich 484 razy, u Izajasza 357 razy, u Jeremiasza 611 razy, u Ezechiela 211 razy, w Psalmach 670 razy, wreszcie w Księdze Kronik 494 razy. A należy jeszcze dodać, że imię Jahwe w skróconej formie wchodzi w skład imion teoforycznych, a tych jest setki. Już ta krótka statystyka dowodzi ważności tego imienia dla Starego Testamentu.

2. Również problem stanowi prawidłowa wymowa biblijnego tetragramu *j-h-w-h*. Dawniejsi uczeni, opierając się na aktualnej wokalizacji poczynionej przez Masoretów, wymawiali Jehowa(h) [4], natomiast ogół obecnych uczonych wymawia Jahwe(h) [5]. Słuszność tej ostatniej wymowy dowodzi tak tradycja Samarytan, przekazana przez Teodoreta [6], oddającego tetragram przez Ἰαβε, a czytającego *Jave* (por. Αβιδ = Δαυιδ) oraz tradycja Żydów palestyńskich przekazana znów przez Epifaniusza [7], Klemensa Aleksandryjskiego [8] i innych, którzy oddali to przez Ἰαουαι czy Ἰαυε. Widać z tego, że greccy pisarze przepisywali greckimi literami imię Jahwe, opuszczając hebrajską literę *he*, tj. *h*, a *waw*, to jest *w*, pisali przez greckie β mające brzmienie zbliżone do *w*, albo przez dyftong *ou*, brzmiący jak *u*. Jest godne podkreślenia, że we wszystkich tych formach transkrypcji mamy stałe następstwa samogłosek *a* i *e*. Również transkrypcja teoforycznych imion żydowskich w tekstach magicznych z VII wieku po Chrystusie, jak i transkrypcja samego imienia Bożego w tychże tekstach świadczą na korzyść wymowy Jahwe [9].

Wymowa tetragramu jako Jehowa nie była znana Żydom w starożytności. Zaczęło się to dopiero gdzieś w XII—XIII wieku [10], a w ogólne użycie weszła w wieku XVI. Została ona spowodowana wokalizacją [11] masorecką tetragramu, zaczerpniętą z wyrazu *'adōnāj*. Takiej zaś wymowy tetragramu dowodzą najpierw takie partykuły enklityczne, jak *bᵉ*, *lᵉ* i inne, które nie mają nigdy przy tetragramie formy *bi*, *li*, jaką by winny mieć, gdyby tetragram wymawiano *Jᵉhowāh*, ale posiadają formę *ba*, *la*, *wa*, co wskazuje, że imię Boże wymawiano jak *'adōnāj*. Ponadto takiej wymowy dowodzi i to, że ilekroć tetragram poprzedza wyraz *'adōnāj*, otrzymuje wówczas punktację wyrazu *'elōhim*, ażeby nie powtarzać dwa razy tego samego wyrazu (np. Rdz 15, 2).

3. Czyniono różne próby w celu wyjaśnienia pochodzenia imienia Bożego Jahwe. Dawniej [12] szukano źródła tego imienia w językach indo-aryjskich,

---

3 Por W. Eichrodt, *Theologie des AT*, Leipzig 1939. 1, 91 n.
4 Por B. Alfrink, *La prononciation Jehovah du Tetragramma*, OTS 5 (1946) 43—62.
5 Por G. J. Thierry, *The Pronunciation of the Tetragrammaton*, OTS 5 (1946) 3—42.
6 *Quaestio 15 in Exodum*, PG 80, 244.
7 *Adv. haereses 40. 5.*
8 *Stromata 5, 6, 34*, PG 9, 59.
9 Por. O. Eißfeldt, *Neue Zeugnisse für die Aussprache des Tetragramms als Jahwe*, ZAW 53 (1935) 59—76.
10 Por. L. Kochler — W. Baumgartner, *Lexicon hebraicum*, Leiden 1958, 368.
11 Jedyną różnicą w wokalizacji wyrazów *Jahwe* i *'Adōnāj* jest ta, że w miejsce *šᵉwa'* złożonego dano tatragramowi *šᵉwa'* proste. Należy jeszcze zaznaczyć, że w TH w opracowaniu R. Kittel — P. Kahle (wyd 3 i n) według kodeksu Leningradzkiego) tetragram ma regularnie punktację *Jehwāh*, co zakłada wokalizacje *šᵉmā'*. Widać z tego, że ówcześni Żydzi unikali wymawiania samego tetragramu, uważając wokalizacji *'adōnāj*, czy *šᵉma'*.
12 Zob. J. Archutowski, *Monoteizm izraelski*, Kraków 1924. 38.

Ks. Stanis³aw £ach - Ksiêga Wyj¶cia - Katolicki Uniwersytet Lubelski - Imiê Bo¿e Jahwe - komentarz omawiaj±cy ró¿ne formy Imienia Bo¿ego: Jehowah, Jahwe, Jave.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

PROPAGATOR IMIENIA BOŻEGO JAHWE

Jahwe jest mocą najwyższą na ziemi i na niebie, od której pochodzi i zależy wszelka moc na świecie.

Jahwe ma znaczenie świadectwa w oczach wszystkich ludzi. Świat będzie sądzony w zależności od ustosunkowania się do tych, którzy to imię wyznają. Imię Jahwe będzie wielkie między narodami, minie granice historycznego Izraela i rozprzestrzeni się po całym świecie.

Imię Jahwe ma znaczenie historyczne.

Imię Jahwe nie jest wynalazkiem ludzi, ale jest darem danym Izraelitom przez objawienie.

Ks. Stanisław Łach

Księga Rodzaju. Pallottinum. Poznań 1962.

Ks. prof. Stanisław Łach (1906 - 1984) - duchowny katolicki, teolog, nestor polskiej biblistyki. Profesor egzegezy *Starego Testamentu* na *Katolickim Uniwersytecie Lubelskim*, organizator i kierownik Szkoły Biblijnej KUL. Odznaczony 1982 roku medalem Senatu Akademickiego za zasługi dla KUL.

54 WSTĘP HISTORYCZNO-KRYTYCZNY DO PIĘCIOKSIĘGU

'Elôhîm — nazarejczyk Boży (Sdz 13, 5. 7; 16, 17) itp.[40] Przeciwnie, w innych znów zwrotach stale występuje imię *Jahwe*, np. *haj Jahwe* — żyje Jahwe, *barak* (*barûk*) *Jahwe* — błogosławiony przez Jahwe, czy *dâbâr Jahwe* — słowo Jahwe [41].

Niekiedy w dobieraniu imion Bożych pisarz nie musiał się trzymać żelaznych praw, ale posiadał wielką swobodę w ich użyciu. W 1 Sm (4, 1 — 7, 1) — które to rozdziały należą do niezwykle homogenicznej części tego dzieła — użyto *'Elôhîm* cztery razy, a *Jahwe* sześć razy. Raz jest tu mowa o arce *'Elôhîm*, kiedy indziej znów o arce *Jahwe*. Przesądą byłoby tedy i gdzie indziej wnioskować z samych imion Bożych o różnych autorach pewnych części Pięcioksięgu.

I na to trzeba zwrócić uwagę, że treść Rdz, gdzie najczęściej, jak widzieliśmy, używane jest imię *'Elôhîm*, na długo przed spisaniem jej w aktualnym Pięcioksięgu była przekazywana w ustalonej formie w ustnych czy spisanych tradycjach. Tradycje te przed Mojżeszem nie mogły się posługiwać imieniem *Jahwe* [42], ale wyrażeniem *'Elôhîm*. Nie jest wykluczone, że redaktor tych tradycji wielkie często bez zmian dał swego dzieła.

Nie można też odmówić racji tym uczonym[43], którzy w zmianie imion Bożych chcą się dopatrzyć tendencji autora Pięcioksięgu do uniknięcia monotonii. Jak św. Paweł w księgach NT nazywa Chrystusa raz „Panem", a gdzie indziej — „Jezusem", tak też mógł postąpić i autor Pięcioksięgu, a zwłaszcza autor pierwszej jego księgi. W tekstach z Ras Szamra również rozmaicie określa się bóstwo tego miasta. Raz nazywa się je Baalem, innym razem Hadadem lub jakimś wyrażeniem określającym ten czy inny jego przymiot.

Jest też bardzo prawdopodobne, że w religii izraelskiej o użyciu takiego czy innego imienia na oznaczenie Boga prawdziwego decydowały różne racje teologiczne. Naród izraelski zdawał sobie dobrze sprawę ze swego wybraństwa przez Boga (Wj 4, 22; Kpł 20, 12; Pwt 4, 20). To zaś przekonanie wyraziło się w sposobie pisania o Bogu. Kiedy się wyraźnie o Bogu, który się objawił narodowi izraelskiemu — używano imienia *Jahwe*. Zachodzi to imię w objawieniach i przewodnictwie. Przez imię *Jahwe* naród izraelski wyróżniał się od innych narodów. Nic tedy dziwnego, że to imię prawie wyłącznie zachodzi w opisach działalności Mojżesza i w opisie ogłoszonych przez niego praw. Imię to występuje również w objawieniach, które mieli patriarchowie. Imię zaś *'Elôhîm* jest nazwą ogólną bez uwzględnienia objawienia. Już zresztą Tertulian [43] dopatrywał się racji teologicznych w różnym użyciu imion Bożych w księgach biblijnych, uważając *'Elôhîm* za imię ponadczasowe, które dlatego zachodzi w Rdz (1, 1 — 2, 4a), imię zaś *Jahwe* za imię czasowe i dlatego spotyka się je w Rdz (2, 4b — 24), gdzie mamy opis stanu stworzonych ludzi. Rabini uważali imię *'Elôhîm* za nazwę Boga sprawiedliwego, a imię *Jahwe* — za nazwę Boga miłosiernego i łaskawego [44].

Należy zaznaczyć, że użycie tych dwu imion w Pięcioksięgu nie zawsze odpowiada wyłuszczonym regułom. Często w podobnych opowiadaniach spotykamy różne imiona Boga. Wystarczy tu wspomnieć dwa pokrewne opowiadania Rdz o niebezpieczeństwie, które spotkało żonę Abrahama Sarę, raz na dworze faraona w Egipcie (Rdz rozdz. 12), a

40 Por. U. Cassuto, *La questione della Genesi*, Firenze 1934, 54.
41 A. Bea (dz. cyt., 55—56) sądzi, że imię *Jahwe* było znane przed Mojżeszem.
42 P. Vetter, ThQ 88 (1923) 47; tenże, *Die moderne Pent-Kritik und ihre neueste Bekämpfung*, Leipzig 1914; P. Heinisch, *Das Buch Genesis*, Bonn 1930, 15—17.
43 *Adv. Hermogenem*, 3, Pl. 2, 199.
44 R. de Vaux, art. cyt., 191.

595 z 692

Ks. prof. Stanis³aw £ach - Ksiêga Rodzaju - Poznañ 1962. Pallottinum. Propagator Imienia Bo¿ego JAHWE. Stanis³aw £ach (1906 - 1984) - duchowny katolicki, teolog, nestor polskiej biblistyki. Profesor egzegezy Starego Testamentu na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, organizator i kierownik Szko³y Biblijnej KUL. Odznaczony 1982 roku medalem Senatu Akademickiego za zas³ugi dla KUL - Jahwe jest moc± najwy¿sz± na ziemi i na niebie, od której pochodzi i zale¿y wszelka moc na ¶wiecie.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Sveto Pismo Staroga i Novoga Uvita iz Latinskoga s obzirom na matične Knjige. Biblia katolicka w języku chorwackim wydana w 13 tomach, lata 1858 – 1861 (publikacja opatrzona *imprimatur*). Imię Boże w formie **Jehova** pojawia się w Tomach 9 - 11 NT w: Mk 12:29; Dz 2:20,25,34; 3:25,26; 4:26; 6:11; 7:6,7,31,33,46 (13 razy).

Tłumacz Biblii: **Ivan Matija Škarić** (1793 - 1871)

SVETO PISMO

STAROGA I NOVOGA UVITA

S OBZIROM NA MATIČNE KNJIGE

IVANU MATIJU SKARIĆU.

10

SLOG DESETI

EVANJELJE PO IVANU
I KNJ. APOSTOLSKOGA DNEVOSGODJA.

U BEČU, 1861.

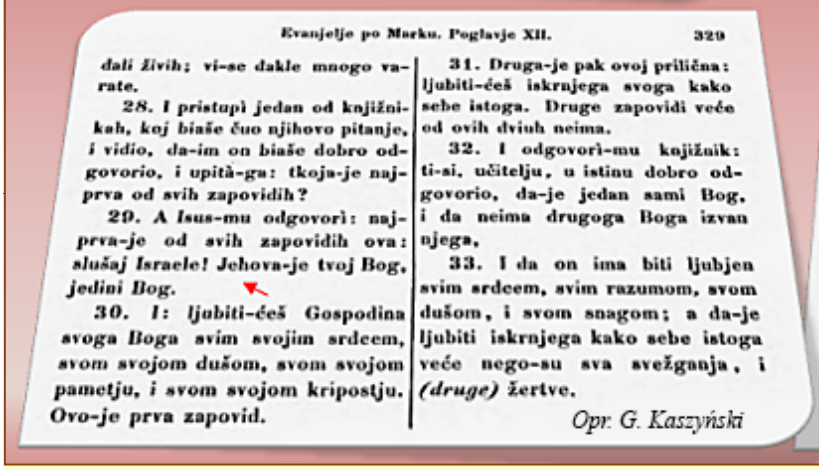

Evanjelje po Marku. Poglavje XII. 329

dali živih: vi-se dakle mnogo varate.

28. I pristupì jedan od književnikah, koj biaše čuo njihovo pitanje, i vidio, da-im on biaše dobro odgovorio, i upità-ga: tkoja-je najprva od svih zapovidih?

29. A Isus-mu odgovorì: najprva-je od svih zapovidih ova: slušaj Israele! Jehova-je tvoj Bog, jedini Bog.

30. I: ljubiti-ćeš Gospodina svoga Boga svim svojim srdcem, svom svojom dušom, svom svojom pametju, i svom svojom kripostju. Ovo-je prva zapovid.

31. Druga-je pak ovoj prilična: ljubiti-ćeš iskrnjega svoga kako sebe istoga. Druge zapovidi veće od ovih dviuh neima.

32. I odgovorì-mu književnik: ti-si, učitelju, u istinu dobro odgovorio, da-je jedan sami Bog, i da neima drugoga Boga izvan njega,

33. I da on ima biti ljubjen svim srdcem, svim razumom, svom dušom, i svom snagom; a da-je ljubiti iskrnjega kako sebe istoga veće nego-su sva svežganja, i *(druge)* žertve.

Opr. G. Kaszyński

Sgodopisje apostolsko. Poglavje VII. 261

32. Ja-sam Bog tvojih otacah, Bog Abrahamov, Bog Isaakov, i Bog Jakovljev. Pripadè-se tada Mojses, i nije-se usudio onamo pogledati.

33. Rečè-mu tada Jehova: izuj obuću sa svojih noguh, jer-je misto, na kojem stoiš, sveta zemlja.

34. Ja-sam dobro vidio obnevoljenje svojega puka, koj-je u Ejiptu, ja čuh njihovo ječanje, i sajdoh da-ih oslobodim. Dojdi dakle da-te pošaljem u Ejipat.

35. Ovoga Mojsesa, kojega oni biahu odbacili rekavši: tkote-je odredio za našega oblastnika i sudca? ovoga-je Bog po ruke Anjela, koj-mu-se-je prikazao u kupini, odredio za oblastnika i izbavitelja.

36. On-ih-je izveo, učinivši mnoga čudesa i zlamenja u zemlji ejiptskoj, i u crljenom moru, i u pustinji za četrdeset godištah.

37. Ovo-je oni Mojses, koj-je rekao Israelovim sinovom: Bog-će-vam zbuditi iz medju vaše bratje Proroka, kako-je zbudio i mene; njega slušajte.

32. *Prinosi* s. Stipan ovu okolovinu da dokaže Judejom, da oni Jehova, koj-se-je prikazao Mojsesu biaše oni isti Bog, koj-je obećao Abrahamu, Isaaku i Jakovu, da-bi on shranio Israelove sinove, i da-je Mojses bio onaj čovik, po kojem biaše odlučio shraniti-ih; vidi gori r. 7.

33. *Sveta zemlja*, jer na njoj pribiva Bog. Izuti obuću bì običaj i kad tko htiaše priči prid tkojega gospodina, jer-mu time pokaživaše dužbenu čast; i zato ne samo Jehovini Svećenici u s. Nadstoru i u s. Hramu, dali još i Svećenici u štovištih krivih bogovah služahu bosonogi.

34. Premda-je veličanstvo Jehove svagdi, govori ništanemanje s. Stipan, da on biaše sašao s neba na goru Sinai za korist Israelovih sinovah, hteći time dokazati, koliko ležaše Bogu na srdcu izbavljenje i shranjenje ovoga puka; vidi II. Mojs. III. 7—10.

35. Ovdi Stipan tiče u živo Judeje, jer-im na živo prikažuje, da kako Jehova biaše odredio i poslao Israelovim sinovom za izbavitelja i shranitelja onoga Mojsesa, kojega oni 40 god. prie biahu odbacili, tako i Bog Otac biaše odredio i poslao Judejom za odkupitelja i spasitelja onoga Isusa, kojega oni malo prie biahu odbacili, izmučili i usmrtili.

36. Oni biahu odbacili ovoga Mojsesa, koj-ih-je poslie izveo iz kmetinstva, navevši Ejiptjane mnogimi i strahovitimi bičí, da-ih puste izaći; ovoga Mojsesa, koj-ih-je shranio u crljenom moru, otvoriv̀i po srid njega pût, za da-ih neuhvati Faraun i neposiče; ovoga Mojsesa, koj-se-je 40 godištah ulagao i za voditi-ih i za braniti-ih dokle-ih-je doveo do medjašah obećane zemlje, u koju bihu po ruke Jošue uvedeni.

37. Pozivlje-se ovdi s. Stipan na V. Mojs. XVIII. 15, 18, 19, gdi Jehova obećaje Israelovim sinovom Mešiu, kako vidismo gori u III. 22, 23..

Sveto Pismo Staroga i Novoga Uvita iz Latinskoga s obzirom na matiène Knjige. Biblia katolicka w jêzyku chorwackim wydana w 13 tomach, lata 1858 – 1861 (publikacja opatrzona imprimatur). Imiê Bo¿e w formie Jehova pojawia siê w tomach 9 - 11 NT w: Mk 12:29; Dz 2:20,25,34; 3:25,26; 4:26; 6:11; 7:6,7,31,33,46 (13 razy)

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

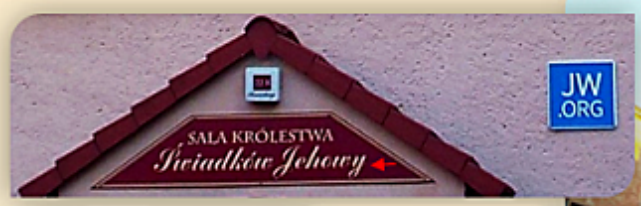

Dawny Browar miejski - ul. Słowackiego

Pieczątka z 1949 rok przed delegalizacją w Polsce Ludowej.

Dom Ludowy

Religijny Żagań - Świadkowie Jehowy

W mieście do 1933 r. funkcjonowali *Świadkowie Jehowy* (ostatnia informacja o ich zebraniu pochodzi z 09-10.07.1932). Po międzynarodowym kongresie w Pradze (14-16.05.1932 r.) odbyło się spotkanie żagańskich Świadków Jehowy przy Lazarett-strasse 15 (obecnie ul. Mariana Buczka). Było to w przybudówce *Domu Ludowego (Vlkshaus)*, później kino Włókniarz. Organizatorem spotkania był **Hans Schlottmann**, mieszkał przy obecnej ulicy Księżnej Żagańskiej nr 7.
Był sekretarzem w *Urzędzie Skarbowym* (dane z roku 1929, w spisie mieszkańców z 1937 r. nie figuruje). W okresie rządów Hitlera Świadkowie Jehowy zostali poddani represjom, a później wywiezieni do obozów koncentracyjnych. Jako jedyni z więźniów, mogli w każdej chwili wyjść z obozu, podpisując oświadczenie, że wyrzekają się swojej religii – odznaczeni fioletowym trójkątem.

Browar miejski (Stadtbrauerei) - Gymnasialstrasse 2/3.
W budynku przy ul. Gimnazjalnej 2/3 mieściła się do 1945 r. restauracja Stadtbrauerei - Browar znajdował się na podwórzu (obecnie wejście do budynku dawnego Browaru jest od ul. Słowackiego w podwórzu - po wojnie ulokowano w budynku dawnego Browaru filię Zakładów Jajczarsko-Drobiarskich z Nowej Soli, a w 90- latach XX wieku po adaptacji urządzono w nim ***Salę Królestwa Świadków Jehowy.***

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

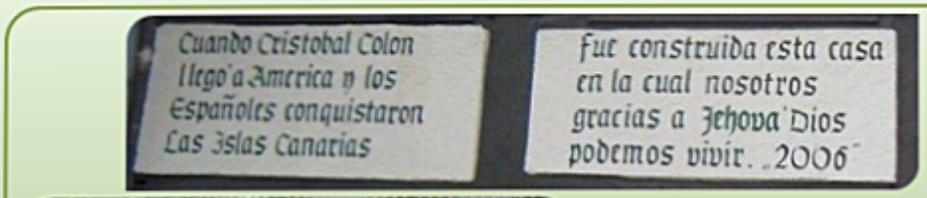

Hameln - miasto w północnych Niemczech, nad rzeką Wezerą. Napis w języku hiszpańskim głosi: *Kiedy Krzysztof Kolumb przybył do Ameryki i Hiszpanie podbili Wyspy Kanaryjskie został zbudowany ten dom, w którym dzięki Jehowie możemy mieszkać.*

Alte Marktstraße

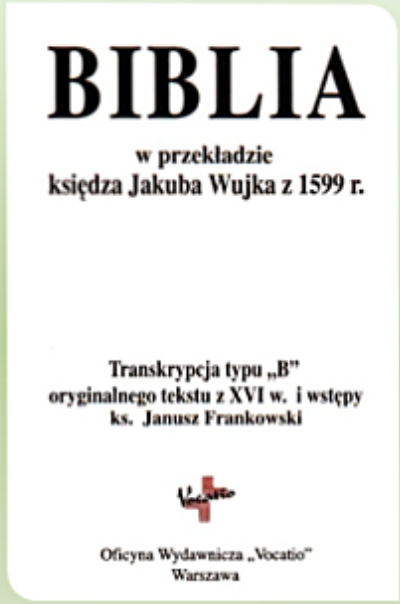

Imię Jahwe było dla wiernych zupełnie obce, a nawet niezrozumiałe...

Rok wydania: 2013

Niekiedy katolicy wyrażają obawę, czy teksty niekatolickich wydań Biblii przekazują wiernie słowa Pisma Świętego. Można z całym spokojem odpowiedzieć, że brzmienie wspólnie przyjmowanych tekstów jest w tłumaczeniach czy to katolickich, czy protestanckich, czy żydowskich, ściśle biorąc, takie same. Jeśli są różnice, to albo bardzo drobne i drugorzędne, albo chodzi jedynie o różnice w terminologii. Np. tłumacz katolicki przełoży greckie słowo *ekklesia* słowem „Kościół", a tłumacz protestancki słowem „Zbór". Tłumacze wielkich Kościołów nie przekładają dziś Pisma Św. tendencyjnie i istniejące rozbieżności zanikają.

Z tendencyjnością lub dowolnością możemy się obecnie spotkać raczej wśród niektórych mniejszych grup wyznaniowych lub pewnych ruchów, jak np. w ruchu feministycznym. Świadkowie Jehowy używają dla oznaczenia Boga imienia Jehowa. Posługiwanie się tym imieniem w Starym Testamencie, jakkolwiek mylne czy niezbyt szczęśliwe, jest jednak dopuszczalne (właściwsza byłaby forma „Jahwe", formy „Jehowa" nigdy w Biblii nie

[1] Uwaga! Nie mylić, mimo podobieństwa nazw, Eklezjastyka z Eklezjastą. Eklezjastes to wspomniany, sceptyczny Kohelet, a Eklezjastyk to optymistyczna, a nawet żarliwa „summa" starotestamentalnej mądrości. Księga jest obecnie lepiej znana pod hebrajskim imieniem autora – Ben Syrach (forma zgrecyzowana – Syracydes).

było), ale Świadkowie Jehowy starają się je wprowadzić nawet do Nowego Testamentu. Otóż Jahwe (Jehowa, jak mówią Świadkowie Jehowy) to imię Boga Izraela, imię Boga Starego Testamentu. Bóg, gdy w Nowym Przymierzu staje się Bogiem wszystkich ludów, przestaje być wyłącznym Bogiem Izraela, toteż nigdzie w Nowym Testamencie nie znajdziemy tego imienia. Natchnieni pisarze używają albo słowa Bóg, albo, jeśli w cytowanych pismach hebrajskich napotykają imię Jahwe, wprowadzają na jego miejsce greckie określenie KYRIOS – PAN. Oznacza to, że Bóg nie jest już Bogiem tylko Izraela, lecz teraz, w czasach Nowego Przymierza i pełnego Objawienia, Najwyższym i Ostatecznym PANEM wszystkich ludów. Jeślibyśmy chcieli w Nowym Testamencie szukać jakiegoś nowego, specjalnego nowotestamentalnego określenia Boga, to jest nim tylko określenie używane przez Jezusa, a za Nim przez pierwszych chrześcijan – Abba, Ojciec.

Biblia Tysiąclecia w wyd. I i II używała imienia Jahwe. Przekład ten był przeznaczony do czytania w liturgii. Trzeba stwierdzić, że nasi Księża Biskupi wykazali się doskonałym wyczuciem, gdy zażądali, aby w przekładzie imię Jahwe zostało zastąpione słowem PAN. Rzeczywiście, imię Jahwe było dla wiernych zupełnie obce, a nawet niezrozumiałe, a nadto niezgodne z katolicką tradycją. Natomiast słowo PAN jest i zrozumiałe, i dobrze brzmi, i odpowiada tradycji.

Hameln - Niemcy. Napis na budynku w jêzyku hiszpañskim g³osi: Kiedy Krzysztof Kolumb przyby³ do Ameryki i Hiszpanie podbili Wyspy Kanaryjskie zosta³ zbudowany ten dom, w którym dziêki Jehowie mo¿emy mieszkaæ.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

To imię JEHOUA, PAN, przysługuje wyłącznie prawdziwemu Bogu

Ein epistel aus dem Propheten Jeremia [xxiii. 5-8], von Christus reich und Christlicher freyheit, gepredigt durch Mar. Luther. Wittenberg, 1527.

Marcin Luter (1483-1546) - niemiecki mnich augustiański, teolog, reformator religijny, tłumacz Biblii na język niemiecki.

Ein Epistel aus
dem Propheten Jeremia/
von Christus reich vnd Chri-
stlicher freyheit/ Auffge-
legt durch
Mart. Luther.
Wittemberg.
M. D. XXVII.

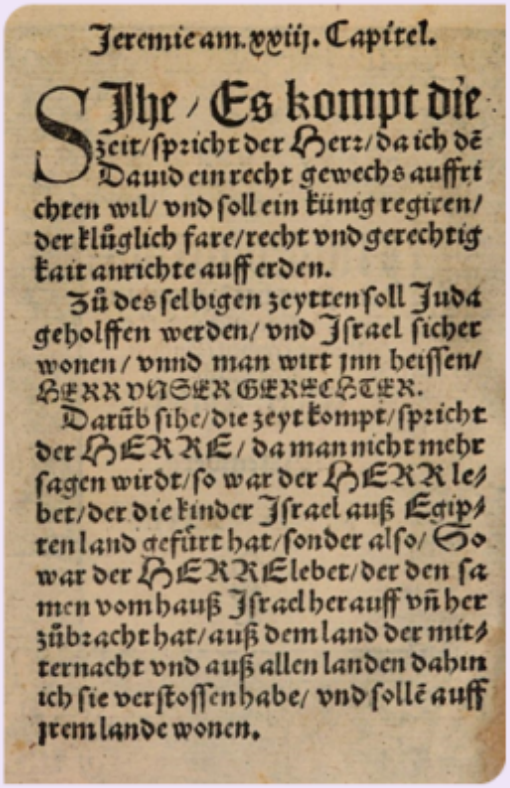
Jeremie am. xxiij. Capitel.

SIhe / Es kompt die zeit/ spricht der Herr/ da ich dē Dauid ein recht gewechs auffrichten wil/ vnd soll ein König regiren/ der klüglich fare/ recht vnd gerechtigkait anrichte auff erden.

Zů des selbigen zeytten soll Juda geholffen werden/ vnd Jsrael sicher wonen / vnnd man wirt jnn heissen/ HERR VNSER GERECHTER.

Darůb sihe/ die zeyt kompt/ spricht der HERRE / da man nicht mehr sagen wirdt/ so war der HERR lebet/ der die kinder Jsrael auß Egipten land gefürt hat/ sonder also/ So war der HERR Eleber/ der den samen vom hauß Jsrael herauff vñ her zůbracht hat/ auß dem land der mitternacht vnd auß allen landen dahin ich sie verstossen habe/ vnd sollē auff jrem lande wonen.

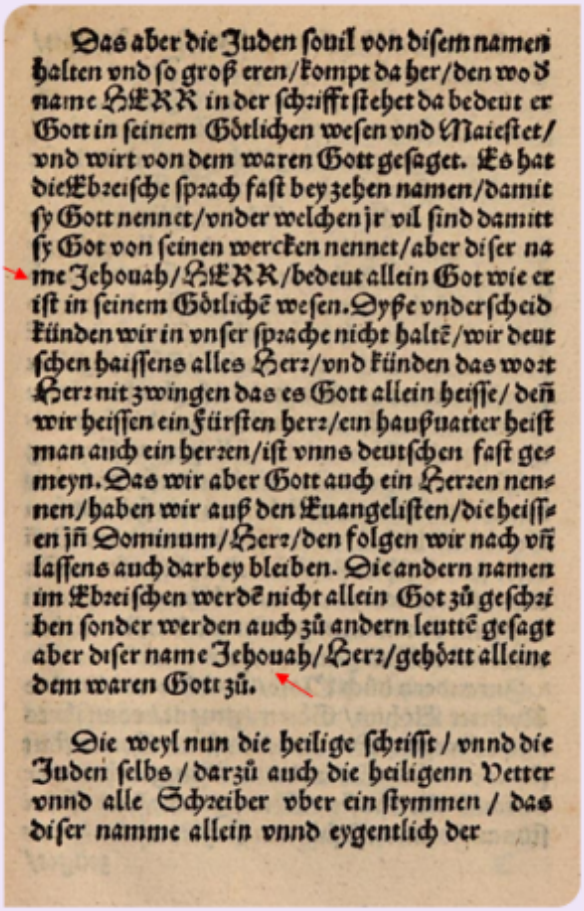
Das aber die Juden sonst von disem namen halten vnd so groß eren/ kompt da her/ den wo d name HERR in der schrifft stehet da bedeut er Gott in seinem Götlichen wesen vnd Maiestet/ vnd wirt von dem waren Gott gesaget. Es hat die Ebreische sprach fast bey zehen namen/ damit sy Gott nennet/ vnder welchen jr vil sind damitt sy Got von seinen wercken nennet/ aber diser name Jehouah/ HERR/ bedeut allein Got wie er ist in seinem Götlichē wesen. Syhe vnderscheid künden wir in vnser sprache nicht haltē/ wir deutschen haissens alles Herr/ vnd künden das wort Herr nit zwingen das es Gott allein heisse/ deñ wir heissen ein Fürsten herr/ ein haußuatter heist man auch ein herren/ ist vnns deutschen fast gemeyn. Das wir aber Gott auch ein Herren nennen/ haben wir auß den Euangelisten/ die heissen jñ Dominum/ Herr/ den folgen wir nach vñ lassens auch darbey bleiben. Die andern namen im Ebreischen werdē nicht allein Got zů geschriben sonder werden auch zů andern leuttē gesagt aber diser name Jehouah/ Herr/ gehört alleine dem waren Gott zů.

Die weyl nun die heilige schrifft / vnnd die Juden selbs / darzů auch die heiligenn Vetter vnnd alle Schreiber vber ein stymmen / das diser namme allein vnnd eygentlich der

Według *prof. G. F. Moore - Notes on the Name YHWH - Luter* wypowiedział to zdanie w pewnym kazaniu w Wittenberdze w roku 1526, zaś w druku ukazało się ono w 1527 roku.

Opracowanie: Grzegorz Kaszyński

Ein epistel aus dem Propheten Jeremia [xxiii. 5-8], von Christus reich und Christlicher freyheit, gepredigt durch Mar. Luther. Wittenberg, 1527 - To imiê JEHOUA, PAN, przys³uguje wy³±cznie prawdziwemu Bogu.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Miriady sposobów na ukrycie tożsamości Prawdziwego Boga

Chociaż filozof poznaje Boga żywego, jego pojęcie o Bogu jest blade, abstrakcyjne, oderwane od konkretnych skojarzeń wyobrażeniowych i afektywnych, które zapalają w człowieku wiarę i miłość - str. 876

„Nasz Ojciec" jest w historii religii i u ludów pierwotnych często spotykanym imieniem prawdziwego Boga - str. 877

Bóg jahweh - nie jest to nauka Pisma św. o naturze Boga - str. 877

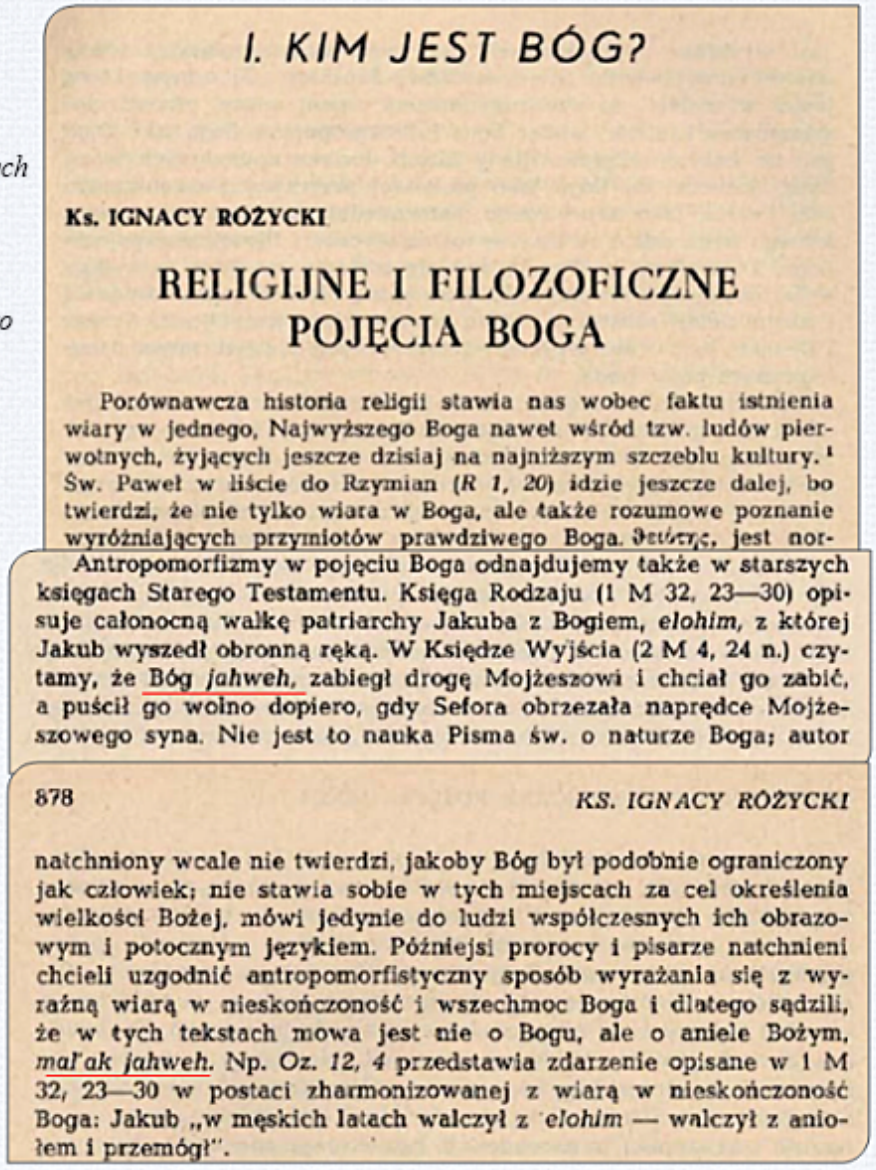

I. KIM JEST BÓG?

Ks. IGNACY RÓŻYCKI

RELIGIJNE I FILOZOFICZNE POJĘCIA BOGA

Porównawcza historia religii stawia nas wobec faktu istnienia wiary w jednego, Najwyższego Boga nawet wśród tzw. ludów pierwotnych, żyjących jeszcze dzisiaj na najniższym szczeblu kultury.[1] Św. Paweł w liście do Rzymian (*R 1, 20*) idzie jeszcze dalej, bo twierdzi, że nie tylko wiara w Boga, ale także rozumowe poznanie wyróżniających przymiotów prawdziwego Boga θειότης, jest nor-

Antropomorfizmy w pojęciu Boga odnajdujemy także w starszych księgach Starego Testamentu. Księga Rodzaju (1 M 32, 23—30) opisuje całonocną walkę patriarchy Jakuba z Bogiem, *elohim*, z której Jakub wyszedł obronną ręką. W Księdze Wyjścia (2 M 4, 24 n.) czytamy, że Bóg *jahweh*, zabiegł drogę Mojżeszowi i chciał go zabić, a puścił go wolno dopiero, gdy Sefora obrzezała naprędce Mojżeszowego syna. Nie jest to nauka Pisma św. o naturze Boga; autor

878 KS. IGNACY RÓŻYCKI

natchniony wcale nie twierdzi, jakoby Bóg był podobnie ograniczony jak człowiek; nie stawia sobie w tych miejscach za cel określenia wielkości Bożej, mówi jedynie do ludzi współczesnych ich obrazowym i potocznym językiem. Późniejsi prorocy i pisarze natchnieni chcieli uzgodnić antropomorfistyczny sposób wyrażania się z wyraźną wiarą w nieskończoność i wszechmoc Boga i dlatego sądzili, że w tych tekstach mowa jest nie o Bogu, ale o aniele Bożym, *mal'ak jahweh*. Np. *Oz. 12, 4* przedstawia zdarzenie opisane w 1 M 32, 23—30 w postaci zharmonizowanej z wiarą w nieskończoność Boga: Jakub „w męskich latach walczył z *elohim* — walczył z aniołem i przemógł".

Znak - miesiêcznik z 1958 roku. Religijne i filozoficzne pojêcie Boga - Bóg jahweh

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże Jahwe w Biblii Tysiąclecia wywołało zamęt wśród wiernych - str.145.

Ks. prof. dr Rajmund Pietkiewicz ur. 1970 r. w Oleśnicy. Wykładowca Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu.

*Wprowadzenie do BT 1 i BT 2 imienia „**Jahwe**" było kolejnym odstępstwem od „czcigodnej tradycji Wujkowej", która idąc za Wulgatą i Septuagintą, zastępowała imię Boże tytułem „**Pan**". Tłumacząc to odstępstwo od tradycji, Redakcja wyjaśniała, że słowo „**Pan**" nie jest „wcale przekładem Imienia Bożego". Kierując się względami duszpasterskimi, twórcy BT 1 zrezygnowali z użycia „**Jahwe**" tylko w Ps. – str. 143.*

— 144 —

Po ukazaniu się BT 1 nie dyskutowano jednak nad poprawnością gramatyczną przyjętego wariantu „JAHWE-indeclinabile". Kontrowersje wzbudziło natomiast pojawienie się w katolickim przekładzie całości ST imienia „Jahwe" zamiast uświęconego tradycją słowa „Pan".

H. Sławińska określila tę zmianę jako „najbardziej wstrząsającą dla czytelnika", ale nie zdobyła się na zajęcie własnego stanowiska wobec tej nowości[443].

A. Wantuła bardzo krytycznie ocenił odstąpienie od dotychczasowej tradycji:

> Najbardziej rzucającą się w oczy zmianą językową jest wprowadzenie do polszczyzny imienia Bożego Jahwe na miejsce dotychczasowego „Pan". Robi to szokujące wrażenie i sprawia, że Bóg Starego Testamentu staje się czytelnikowi jakiś obcy, daleki i zostaje zepchnięty do rzędu bogów mitologii semickiej. Względy rzeczowe i formalne wzięły tu górę nad duszpasterskimi. Jedynie w Psałterzu odstąpiono ze względów „liturgiczno-duszpasterskich" od tej nowości i zachowano tradycyjne tłumaczenie „Pan". [...] To wyszło psalmom na korzyść i uratowało ich modlitewny charakter.[444]

Odmiennego zdania był J. Frankowski, który uważał, iż

> zachowanie imienia Jahwe ma ten plus, że ukazuje [...] historyczny charakter Objawienia i przypomina o jego konkretnych izraelskich ramach.[445]

Ponadto J. Frankowski zwrócił uwagę, że nowe tłumaczenia Biblii wykazują tendencję do zachowania w tekście imienia „Jahwe" (np. BJ), choć w tych samych przekładach wykorzystywanych do celów liturgicznych na polecenie Episkopatów imię „Jahwe" zastępuje się słowem „Pan". Natomiast negatywna reakcja katolików na starotestamentalne imię własne Boga jest wywołana działalnością świadków Jehowy.[446]

Źródło: http://digital.fides.org.pl.

PAPIESKI WYDZIAŁ TEOLOGICZNY WE WROCŁAWIU
Praca doktorska ks. dr Rajmunda Pietkiewicza. „**Biblia Tysiąclecia w tradycji polskiego edytorstwa biblijnego". Rozdział III.C.3 - Imię Boże „Jahwe"** w BT. Wrocław 2004.
Publikacje: *Gdy otwierasz Biblię (1995, 2000), „Jam jest **Jahwe**, twój Bóg"... Historia zbawienia Starego Testamentu (1998), Współautor Teologii Starego Testamentu (2011).*

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wielka Synagoga w Budapeszcie - JHWH

Wielka **Synagoga** to monumentalny budynek, zachwycający bogactwem zdobień. Dwie bliźniacze wieże świątyni symbolizują dwie kolumny w *Świątyni Salomona*. Na przestronne wnętrza składają się, m.in. bogate dekoracje, żyrandole, ambona, hebrajski **tetragram** z imieniem Bożym (**JHWH**, **Jehowa**, **Jahwe**); organy na 5 tys. piszczałek. W 1991 r. podjęto prace remontowe w budynku, które trwały do 1998 r. - kosztowały wiele milionów dolarów. Dziś, to centrum neologicznego judaizmu; tuż obok znajduje się *Muzeum Żydowskie* i *sala pamięci Holocaustu*. Plac przed budynkiem nazwano na cześć *Tadeusza Herzla*, który urodził się w sąsiednim domu w 1860 r.

Wielka Synagoga w Budapeszcie - Węgry (węg. Nagy Zsinagóga). Największa synagoga w Europie ma 75 metrów długości i 27 metrów szerokości, może pomieścić 3 tys. osób. Została zbudowana w latach 1854-1859 w stylu mauretańskim, na bazie zasadniczo muzułmańskiego stylu ukształtowanego w Afryce Północnej i Hiszpanii. Projekt synagogi wykonał *Ludwig Förster*, a wnętrza częściowo zaprojektował *Frigyes Feszl*.

Wielka Synagoga w Budapeszcie - Wêgry - Imiê Bo¿e JHWH, Jehowa, Jahwe

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Nowy Testament Ewangelia
Biblia Nowego Tysiąclecia

JAHWEH

MagisteriumPisma.pl

Biblia nowego Tysiąclecia

NOWY TESTAMENT EWANGELIA

Wiernie przetłumaczone i uwspółcześnione na język polski w latach 2009-2012
z języka greckiego, uwzględniając wszystkie wydania starogreckie dostępne w Polsce
Wydanie pierwsze

Tłumaczył: Dariusz Czekalski

Skład: Rafał Cierzniewski

AUTOR: DUCH ŚWIĘTY

WARSZAWA 2012

Imię Boże występuje w formie **Jahweh** 37 razy:
Mt 1:22; 3:3; 4:7,10; 5:33; 21:9,42; 22:37,44; 23:39; 27:10; Mk 1:3; 5:19; 11:9; 12:11,29,30,36; 13:20;
Łk 1:11,16,17,28,68; 3:4; 4:8,18; 10:21,27; 13:35; 19:38; 20:37,42; Jn 1:23; 5:4; 12:38,38.

Opracowanie: G.Kaszyński

Mateusza 4,5 – 25

(5) Wtedy diabeł zabrał go do Świętego miasta, postawił Go na szczycie Świątyni
i rzekł Mu: Ne 11,1 ; Iz 52,1 ; Mt 27,53 ; Ap 11,2 i 21,2.10 i 22,19
(6) *Jeśli jesteś Synem Boga, rzuć się w dół, albowiem napisano: Rozkazał Swoim Aniołom o Tobie, że na rękach będą Cię nosić, abyś nie uraził Swojej Stopy o kamień.* Mt 4,3 i 27,40 ; Ps 91,11
(7) Ponownie rzekł mu Jehoszujah: *Napisane jest: Nie będziesz wystawiać na próbę Jahweh, twojego Boga.* Pwt 6,16 ; 1Kor 10,9
(8) Ponownie wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazując Mu wszystkie
królestwa świata i ich wspaniałość
(9) i powiedział Mu: *Wszystko to Ci dam, jeśli upadniesz i mi się pokłonisz.*
Dn 3,5.10.15 ; Mt 2,11 i 18,26 ; 1Kor 14,25 ; Ap 4,10 i 5,14 i 7,11 i 11,16 i 19,4.10
(10) Wtedy Jehoszujah mu rzekł: *Odejdź natychmiast szatanie, albowiem jest napisane: Jahweh[5] Bogu będziesz się kłaniał i tylko Jemu Samemu służyć będziesz!*

Mateusza 1,18 – 2,10

Narodzenie Chrystusa

(18) Takie było narodzenie Jehoszujah Ha Maszijah: Kiedy Jego matka, Maria[2], została zaręczona z Józefem, zanim się zeszli, stała się brzemienna za sprawą
Ducha Świętego. Łk 1,27.35 i 2,4-7
(19) Józef, jej mąż, będąc sprawiedliwym, nie chciał jej zniesławić i postanowił potajemnie ją oddalić. Pwt 22,20-24 i 24,1 ; Łk 1,6 i 2,5
(20) Gdy rozmyślał o tym, Anioł Władcy ukazał mu się we śnie, mówiąc: *Józefie, synu Dawida, nie bój się przyjąć swojej żony, bo To, co się w niej Zrodziło,Jest z Ducha Świętego.* Rdz 20,6 ; Lb12,6 ; 1Sm 3,10 ; Hi 33,14 ; Mt 2,12 ; Dz 5,19 i 10,3
(21) *Porodzi zaś Syna i nazwiesz Go Imieniem Jehoszujah[3]. On to zbawi Swój lud od jego grzechów.* Mt 1,25 ; Łk 1,31 i 2,21 ; Dz 4,10 ; Flp 2,9n 1 ; Tm 1,15
(22) To zaś wszystko się stało, aby wypełniło się (słowo) powiedziane przez Jahweh, a zapowiedziane przez proroka, który mówił:
Łk 4,21 i 21,22 i 4,44 ; Jn 13,18 i 19,24-36
(23) *Oto dziewica w swoim łonie pocznie i porodzi syna, (Któremu) nadasz Imię Emmanuel, co się tłumaczy: Bóg z nami.* Rdz 3,15 ; Iz 7,14 i 8,8-10 (LXX) ; Jn 1,14
(24) Zbudziwszy się ze snu, uczynił tak jak nakazał mu Anioł Boga i wziął (do siebie) swoją małżonkę
(25) i nie współżył z nią aż porodziła Syna, nazywając Go Imieniem Jehoszujah.
Mt 1,21 ; Łk 1,31 i 2,1-7.21 ; Dz 4,12

Rozdział 2

Magowie ze wschodu (Sair, Menzor, Teokeno)

(1) Gdy Jehoszujah narodził się w Betlejem Judzkim w dniach króla Heroda, oto przybyli ze wschodu magowie do Jerozolimy, 1Sm 17,12 ; Łk 1,31 i 2,4-7 i 3,1
(2) pytając: *Gdzie jest nowo narodzony Król Judejski, albowiem ujrzeliśmy Jego Gwiazdę ze wschodu i przyszliśmy pokłonić się Jemu.* Lb 24,17 ; Jr 23,5 i 30,9 ; Mt 2,9
(3) Usłyszawszy zaś to król Herod, przeraził się, a razem z nim cała Jerozolima.
(4) I zebrawszy wszystkich arcykapłanów i uczonych ludu, wypytywał ich, gdzie się ma narodzić Chrystus. Mal 2,7 ; Ezd 7,6
(5) Oni odpowiedzieli mu: *W Betlejem Judzkim, bo tak jest zapisane przez proroka Micheasza:* Jn 7,42
(6) *a ty Betlejem, ziemio Judy, nie jesteś najmniejsze spośród miast judzkich, albowiem z ciebie wyjdzie Wódz, Który będzie pasł Mój lud Izraela.*
Mi 5,12 ; Ez 34,15
(7) Wtedy Herod wezwawszy potajemnie magów, wywiedział się od nich o czas ukazującej się gwiazdy
(8) I wysławszy ich do Betlejem, rzekł: *Wyruszając, dokładnie wypytajcie o Te Dziecię, a kiedy je znajdziecie, donieście mi, abym i ja poszedł i Jemu się pokłonił.*
(9) Oni wysłuchawszy króla, wyruszyli i zobaczyli gwiazdę ze wschodu, która wskazywała im drogę, zatrzymując się powyżej, tam gdzie było Dziecię. Iz 60,3
(10) Ujrzawszy tę gwiazdę, uradowali się wielką radością.

2 **Maria to spolszczone imię od hebr. MIRJAH,** które oznacza córka Jahweh
3 **Syn Boży jako Człowiek** nosił Imię Swojego **Ojca Jahweh,** czyli hebrajskie Imię brzmi: **Jehoszujah** zob **Ps 83,19 czyli Jahweh.** Imię to oznacza ***TYLKO JAHWEH ZBAWIA/ZBAWCA/ZBAWICIELEM.***

Biblia Nowego Tysi±clecia - Nowy Testament Ewangelia - Imiê Bo¿e Jahweh - t³umaczenie Dariusz Czekalski

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

W dowodzie ma wpisane: Jahwe Mesjasz

Jestem realizatorem apokalipsy, pierwszym i jedynym i niepowtarzalnym nosicielem Bożego imienia - mówi o sobie człowiek ubrany w maskujący habit i chodzący w sandałach, mieszkaniec Staniątek (Niepołomice - Małopolska).

Proboszcz parafii w Jaworowie zaprosił pustelnika na plebanię. Rozmawiali cały wieczór. Ks. Skalniak nie zauważył, aby Teokracjusz był niezrównoważony emocjonalnie. To człowiek wcielający w życie idee, z którymi inni tylko sympatyzują.

W życiu **Teokracjusza Jahwe Teokróla-Mesjasza** - tak oficjalnie nazywa się po zmianie imienia i nazwiska - można wyróżnić dwa etapy. Do 33-roku życia korzystał z uroków świata, był hulaką i grzesznikiem. Następnie wstąpił do klasztoru. Jak sam opowiada, jego gorejąca wiara przerosła innych braci i musiał szukać własnej drogi. Głos Pana usłyszał w **New Jersey** *„Bądź moim na wieki!”* - to wezwanie odmieniło jego życie. Od tamtej pory jest widocznym znakiem pokuty i boskiego panowania.

Pustelnik chodzi w habicie. Nosi przy sobie miecz z relikwiami św. Stanisława. Mieszka w dwupiętrowym domu z ogrodem, który nazywa pustelnią. Czym na co dzień zajmuje się Mesjasz? Gromadzi święte insygnia dla Królestwa Bożego, czyli zamki, pałace oraz boskie rydwany - lądowe i powietrzne. Jeździ furgonetką oznaczoną czarnym krzyżem. I może dlatego **USC** w **Niepołomicach** wydało zgodę na takie jego nietypowe imiona i nazwiska, bo przy wydawaniu decyzji brano pod uwagę styl życia, jaki prowadzi mężczyzna. W uzasadnieniu stwierdzono, że to styl bardzo religijny.

Źródło: http://supernowosci24.pl/w-dowodzie-ma-wpisane-jahwe-mesjasz/

W dowodzie ma wpisane: Jahwe Mesjasz. Pustelnik ze Stani±tek (Ma³opolska)

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Foto: W. Majewski

Evangelische Versöhnungskirche
in der KZ-Gedenkstätte Dachau
Ewangelicki Kościół Pojednania
w obozie koncentracyjnym w Dachau,
został zbudowany w 1967 roku.

Tablica pamiątkowa w Muzeum

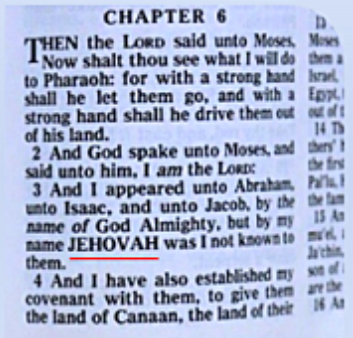

CHAPTER 6

THEN the LORD said unto Moses, Now shalt thou see what I will do to Pharaoh: for with a strong hand shall he let them go, and with a strong hand shall he drive them out of his land.

2 And God spake unto Moses, and said unto him, I *am* the LORD:

3 And I appeared unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, by the name *of* God Almighty, but by my name JEHOVAH was I not known to them.

4 And I have also established my covenant with them, to give them the land of Canaan, the land of their

Księga Wyjścia 6,3

Homilia do Ewangelii według św. Łukasza 9,10-17 podczas ekumenicznego nabożeństwa w 65-tą rocznicę wyzwolenia KL Dachau, Pfarrer Dr. Björn Mensing.
2 maja 2010.

Drodzy Bracia i Siostry,
w Ewangelii usłyszeliśmy dziś o nakarmieniu pięciu tysięcy mężczyzn. Jezus pobłogosławił pięć chlebów i dwie ryby, które mieli ze sobą Apostołowie. Następnie podzieli je, a Jezus polecił im zanieść je do siedzących razem gromad mężczyzn, z których każda liczyła około 50 osób. Ewangelista Łukasz pisze, że na końcu wszyscy byli syci. (…) W więzieniu obozowym, osławionym bunkrze, znajdowała się cela więźnia funkcyjnego **Paula Wauera**, osadzonego w KL Dachau świadka **Jehowy** z Wrocławia. Ponieważ jego cela nie była zamykana na noc, zakradał się on potajemnie do wygłodniałych więźniów, przynosił im wodę, chleb i pocieszenie w postaci cytatów z Biblii (…).

Evang. Versöhnungskirche
KZ-Gedenkstätte
Alte Römerstraße 87
85221 Dachau
☎ 08131/13644 · Fax 53036
e-mail: versoehnungskirche@t-online.de

Evangelische Versohnungskirche in der KZ-Gedenkstatte Dachau. Ewangelicki Ko¶ció³ Pojednania w obozie koncentracyjnym w Dachau - JEHOVAH

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

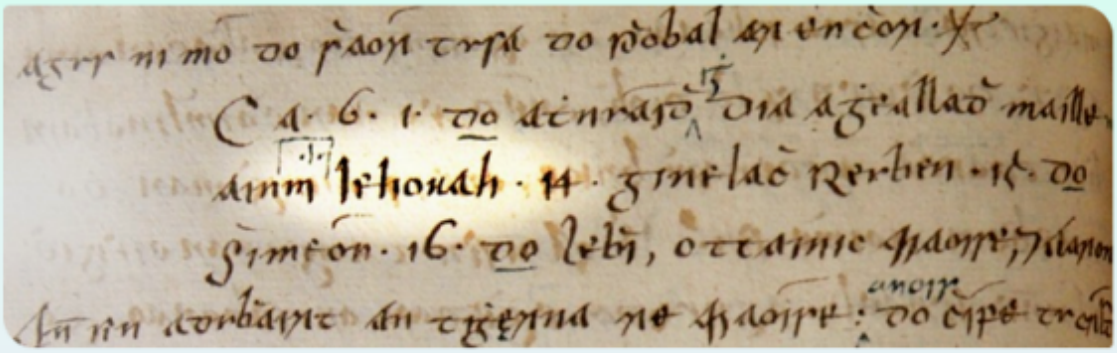

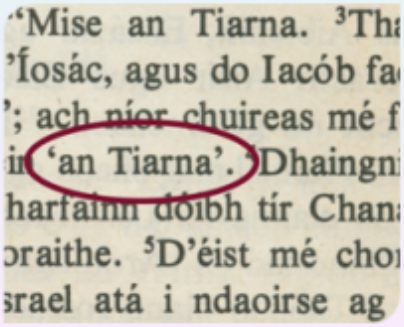

Wyjścia 6:3 Maynooth Bible

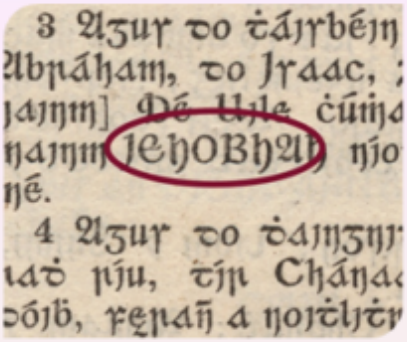

Wyjścia 6:3 Biblia Bedella

Biblia Bedella: Śmiały krok w stronę lepszego zrozumienia Biblii

William Bedell (1571-1642) anglikański duchowny, biskup **Kilmore** w **Irlandii**. Tłumacz Biblii na język irlandzki. **Bedell** w wielu wersetach zamieścił osobiste imię Boga. Na przykład w ***Księdze Wyjścia 6:3*** użyto formy **Iehovah**. Rękopis Biblii przechowywany jest w **Bibliotece Marsha w Dublinie**.

Po wydaniu ***Biblii Bedella*** w roku 1685 przez niemal 300 lat była ona jedynym kompletnym przekładem Biblii na język irlandzki. W roku 1981 katoliccy uczeni opublikowali ***Maynooth Bible*** - współczesny irlandzki przekład Pisma Świętego. W słowie wstępnym uczynili wzmiankę o „wielkim osiągnięciu Kościoła Irlandii, jakim było wydanie własnej wersji Biblii w XVII stuleciu". Chodziło oczywiście o ***Biblię Bedella***, choć tak naprawdę jeszcze do niedawna Kościół Katolicki zakazywał czytania tego przekładu.

W wielu miejscach, gdzie w oryginale występowało imię Boże w formie tetragramu (**JHWH**), tłumacze ***Pięcioksięgu*** oddali je irlandzkim słowem **Iávé**. Przykłady można znaleźć w ***Księdze Wyjścia 6:2-13***. Niestety, w kompletnej wersji ***Maynooth Bible*** wydawcy - w przeciwieństwie do **Bedella** - postanowili całkowicie usunąć imię Boże i zastąpić je terminem an **Tiarna** (**Pan**).

Źródło: http://www.jw.org/pl/publikacje/czasopisma/wp20150901/william-bedell-irlandzka-biblia/

William Bedell (1571-1642). T³umacz Biblii na jêzyk irlandzki - Biblia Bedella - Imiê Bo¿e Iehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Szkocki Nowy Testament
Imię Boże Jehovah

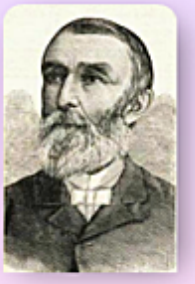

William Wye Smith
(1827-1917)

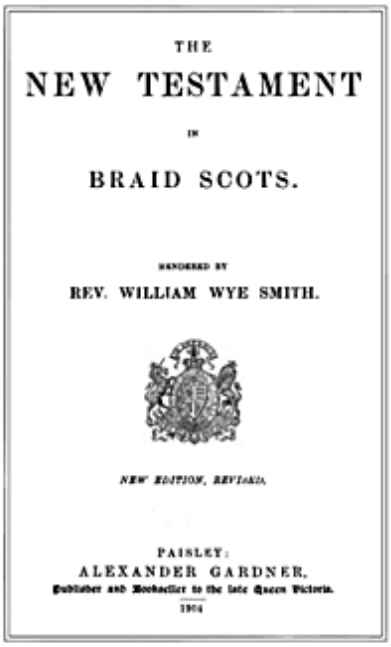

THE
NEW TESTAMENT
IN
BRAID SCOTS.

RENDERED BY
REV. WILLIAM WYE SMITH.

NEW EDITION, REVISED.

PAISLEY:
ALEXANDER GARDNER,
Publisher and Bookseller to the late Queen Victoria.
1904

38. That the saying o' Esaiah the Prophet micht come gude whan he said, "Lord, wha has lippened to oor word? And by wham has Jehovah's airm been seen?"

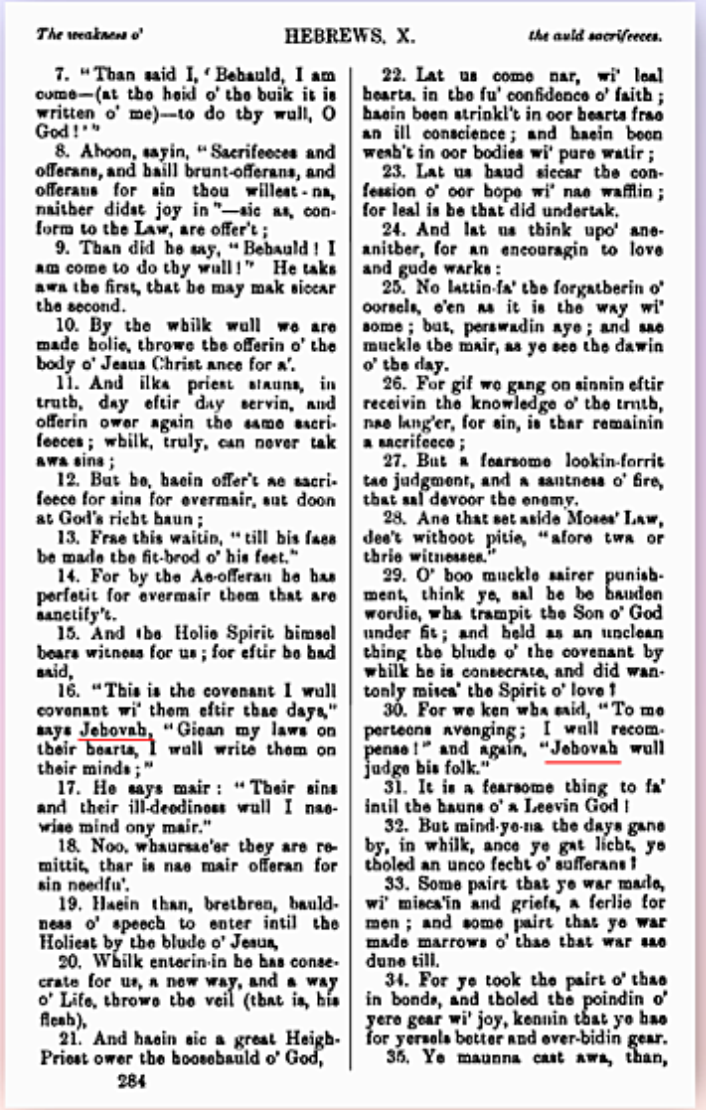

The weakness o' HEBREWS. X. *the auld sacrifeeces.*

7. "Than said I, 'Behauld, I am come—(at the heid o' the buik it is written o' me)—to do thy wull, O God!'"
8. Aboon, sayin, "Sacrifeeces and offerans, and haill brunt-offerans, and offerans for sin thou willest-na, naither didst joy in"—sic as, conform to the Law, are offer't;
9. Than did he say, "Behauld! I am come to do thy wull!" He taks awa the first, that he may mak siccar the second.
10. By the whilk wull we are made holie, throwe the offerin o' the body o' Jesus Christ ance for a'.
11. And ilka priest stauns, in truth, day eftir day servin, and offerin ower again the same sacrifeeces; whilk, truly, can never tak awa sins;
12. But he, haein offer't ae sacrifeece for sins for evermair, sut doon at God's richt haun;
13. Frae this waitin, "till his faes be made the fit-brod o' his feet."
14. For by the Ae-offeran he has perfetit for evermair them that are sanctify't.
15. And the Holie Spirit himsel bears witness for us; for eftir he had said,
16. "This is the covenant I wull covenant wi' them eftir thae days," says Jehovah, "Gieau my laws on their hearts, I wull write them on their minds;"
17. He says mair: "Their sins and their ill-deedinss wull I nae-wise mind ony mair."
18. Noo, whaursae'er they are remittit, thar is nae mair offeran for sin needfu'.
19. Haein than, brethren, bauldness o' speech to enter intil the Holiest by the blude o' Jesus,
20. Whilk enterin-in he has consecrate for us, a new way, and a way o' Life, throwe the veil (that is, his flesh),
21. And haein sic a great Heigh-Priest ower the hoosehauld o' God,
22. Let us come nar, wi' leal hearts, in the fu' confidence o' faith; haein been strinkl't in oor hearts frae an ill conscience; and haein been wesh't in oor bodies wi' pure watir;
23. Let us haud siccar the confession o' oor hope wi' nae wafflin; for leal is he that did undertak.
24. And let us think upo' ane-anither, for an encouragin to love and gude warks:
25. No lattin-fa' the forgatherin o' oorsels, e'en as it is the way wi' some; but, perswadin aye; and sae muckle the mair, as ye see the dawin o' the day.
26. For gif we gang on sinnin eftir receivin the knowledge o' the truth, nae lang'er, for sin, is thar remainin a sacrifeece;
27. But a fearsome lookin-forrit tae judgment, and a sautness o' fire, that sal devoor the enemy.
28. Ane that set aside Moses' Law, dee't without pitie, "afore twa or thrie witnesses."
29. O' boo muckle sairer punishment, think ye, sal he be hauden wordie, wha trampit the Son o' God under fit; and held as an unclean thing the blude o' the covenant by whilk he is consecrate, and did wantonly misca' the Spirit o' love?
30. For we ken wha said, "To me perteens avenging; I wull recompense!" and again, "Jehovah wull judge his folk."
31. It is a fearsome thing to fa' intil the hauns o' a Leevin God!
32. But mind-ye-na the days gane by, in whilk, ance ye gat licht, ye tholed an unco fecht o' sufferans!
33. Some pairt that ye war made, wi' misca'in and griefs, a ferlie for men; and some pairt that ye war made marrows o' thae that war sae dune till.
34. For ye took the pairt o' thae in bonds, and tholed the poindin o' yere gear wi' joy, kennin that ye hae for yersels better and ever-bidin gear.
35. Ye maunna cast awa, than,

284

The New Testament in Braid Scots.
Wyd. 2 zrewidowane z 1904 roku (Paisley, Alexander Gardner).
Thumacz pastor **William Wye Smith** z Kościoła kongregacjonalistów.
Imię Boże **Jehovah** pojawia się 5 razy:
Mt 22:44; Łk 20:37; Jn 12:38; Hbr 10:16,30.

Oprac. G. Kaszyński. https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/77/William_Wye_Smith-The_New_Testament_in_Braid_Scots.pdf

The New Testament in Braid Scots. 1904. William Wye Smith - Szkocki Nowy Testament - Imiê Bo¿e Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

John William Charles Wand (1885-1977) w latach 1925-1934 był dziekanem i wykładowcą na Oriel College (Oxford), pełnił funkcję arcybiskupa Brisbane (1934-1943), biskupa Bath i Wells (1943-1945) oraz biskupa Londynu (1945-1955). W latach 1956-1968 był wydawcą Church Quarterly Review.

Dr Wand w 1963 roku w swym liście tak wyjaśnił powód użycia imienia Bożego: *„Użyłem imienia **Jehowa**, nie **Jahwe**, ponieważ chciałem zaznaczyć potencjalnemu czytelnikowi, że odniesienie było do Boga znanego ze S.T. (...) Ogólnie rzecz biorąc użyłem imienia **Jehowa** tam, gdzie wydaje się być kładziony nacisk na osobisty charakter Boga izraelskiego. A przede wszystkim **JHWH** było osobistym imieniem”.*

Kopia oryginału tego listu znajduje się w książce Byatt-Flemings, 'Your Word is Truth', s. 172.

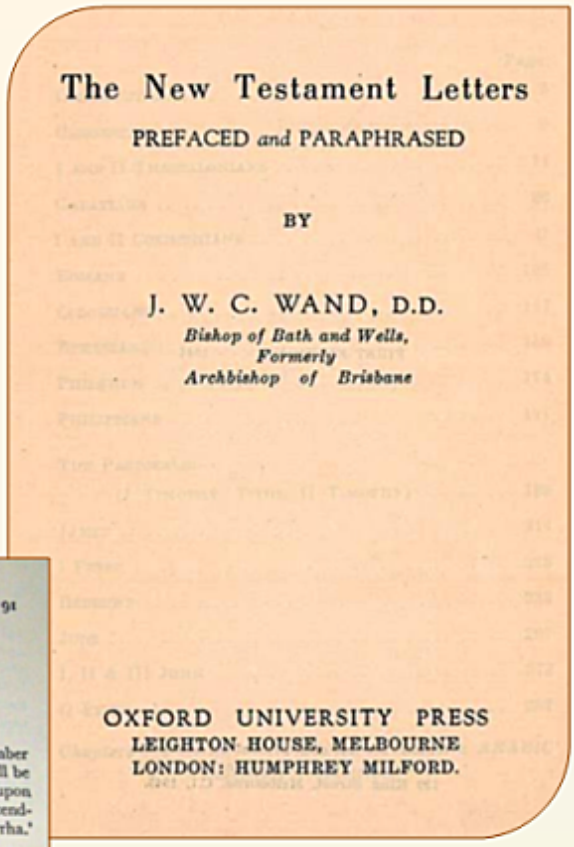
The New Testament Letters

PREFACED and PARAPHRASED

BY

J. W. C. WAND, D.D.

Bishop of Bath and Wells,
Formerly
Archbishop of Brisbane

OXFORD UNIVERSITY PRESS
LEIGHTON HOUSE, MELBOURNE
LONDON: HUMPHREY MILFORD.

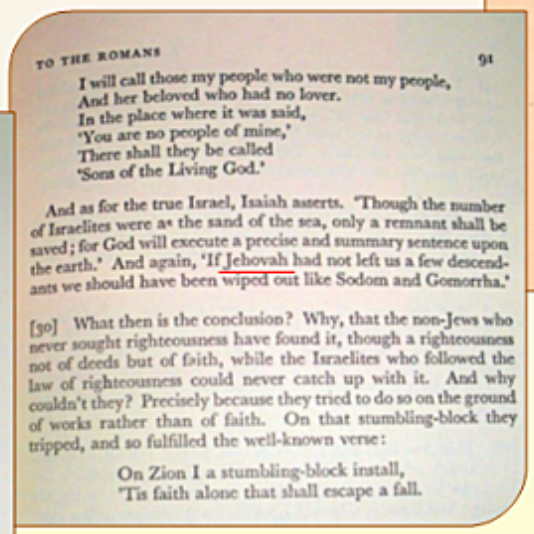
TO THE ROMANS 91

I will call those my people who were not my people,
And her beloved who had no lover.
In the place where it was said,
'You are no people of mine,'
There shall they be called
'Sons of the Living God.'

And as for the true Israel, Isaiah asserts. 'Though the number of Israelites were as the sand of the sea, only a remnant shall be saved; for God will execute a precise and summary sentence upon the earth.' And again, 'If Jehovah had not left us a few descendants we should have been wiped out like Sodom and Gomorrha.'

[30] What then is the conclusion? Why, that the non-Jews who never sought righteousness have found it, though a righteousness not of deeds but of faith, while the Israelites who followed the law of righteousness could never catch up with it. And why couldn't they? Precisely because they tried to do so on the ground of works rather than of faith. On that stumbling-block they tripped, and so fulfilled the well-known verse:

On Zion I a stumbling-block install,
'Tis faith alone that shall escape a fall.

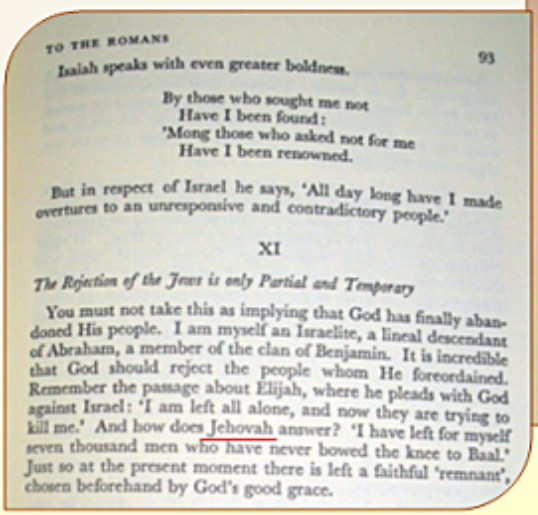
TO THE ROMANS 93

Isaiah speaks with even greater boldness.

By those who sought me not
Have I been found:
'Mong those who asked not for me
Have I been renowned.

But in respect of Israel he says, 'All day long have I made overtures to an unresponsive and contradictory people.'

XI

The Rejection of the Jews is only Partial and Temporary

You must not take this as implying that God has finally abandoned His people. I am myself an Israelite, a lineal descendant of Abraham, a member of the clan of Benjamin. It is incredible that God should reject the people whom He foreordained. Remember the passage about Elijah, where he pleads with God against Israel: 'I am left all alone, and now they are trying to kill me.' And how does Jehovah answer? 'I have left for myself seven thousand men who have never bowed the knee to Baal.' Just so at the present moment there is left a faithful 'remnant', chosen beforehand by God's good grace.

The New Testament Letters: Prefaced and Paraphrased, John William Charles Wand (wyd. 1, Oxford University Press, Melbourne 1944). Imię Boże w formie **Jehovah** pojawia się 7 razy w wydaniu australijskim: Rz 4:8; 9:29; 11:4; 12:19; Heb 7:21; 1Pt 1:2; Ju 5.

Oprac. G. Kaszyński.

The New Testament Letters - J. W. C. Wand - 1944 - Imiê Bo¿e Jehowah. "U¿y³em imienia Jehowa, nie Jahwe, poniewa¿ chcia³em zaznaczyæ potencjalnemu czytelnikowi, ¿e odniesienie by³o do Boga znanego ze S.T. (...) Ogólnie rzecz bior±c u¿y³em imienia Jehowa tam, gdzie wydaje siê byæ k³adziony nacisk na osobisty charakter Boga izraelskiego. A przede wszystkim JHWH by³o osobistym imieniem”.

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Ruch millerowski zataczał coraz szersze kręgi i w październiku 1844 roku liczył prawie sto tysięcy ludzi. Wyzbyli się niemal całego majątku, a uzyskane środki przeznaczyli na rozszerzanie wieści o przyjściu Chrystusa w oznaczonym dniu; ubrani w białe szaty, trwali w skupieniu i modlitwie, wpatrzeni w niebo. Niektórzy pozostali we własnych domach, wraz z rodzinami. Inni wyszli na góry. Jeszcze inni – jak podają przekazy – wypłynęli na jeziora i odepchnęli od brzegu łodzie, które już miały im być niepotrzebne – wszak Chrystus zabierze ich do Nieba!
Nocą i rankiem następnego dnia milleryści zrozumieli ostatecznie te gorzką prawdę, że ruch, którego byli zwolennikami i rzecznikami – okazał się zwiedzeniem!!!

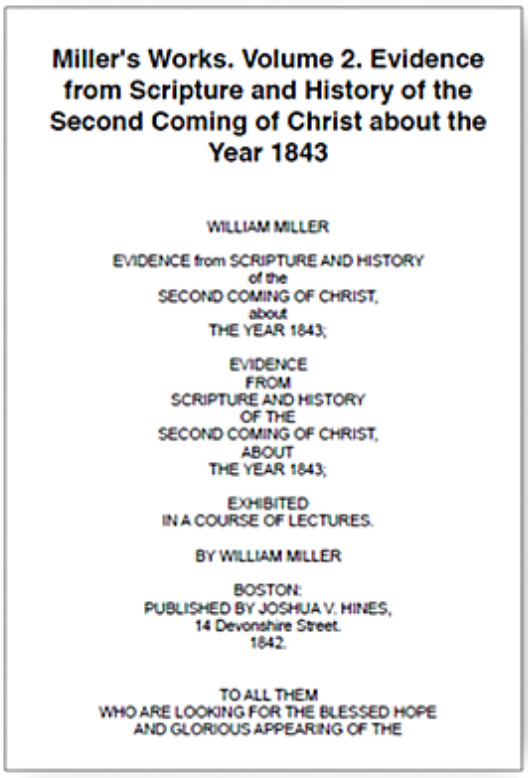

Miller's Works. Volume 2. Evidence from Scripture and History of the Second Coming of Christ about the Year 1843

WILLIAM MILLER

EVIDENCE from SCRIPTURE AND HISTORY
of the
SECOND COMING OF CHRIST,
about
THE YEAR 1843;

EVIDENCE
FROM
SCRIPTURE AND HISTORY
OF THE
SECOND COMING OF CHRIST,
ABOUT
THE YEAR 1843;

EXHIBITED
IN A COURSE OF LECTURES.

BY WILLIAM MILLER

BOSTON:
PUBLISHED BY JOSHUA V. HINES,
14 Devonshire Street.
1842.

TO ALL THEM
WHO ARE LOOKING FOR THE BLESSED HOPE
AND GLORIOUS APPEARING OF THE

William Miller
(1782-1849) - amerykański kaznodzieja, baptysta, przywódca przebudzenia adwentowego w Ameryce; uważany za założyciela adwentyzmu.

gold, be seven times purified. As I have before said, all the mercies of God,and blessings of heaven and earth, could not save the church

255

without the curse and punishment denounced in the word of God. And these, too, must be managed by that all-powerful Arm, the great Jehovah, who, by his wisdom and power, by his grace and rod, will make all things work for the good of his church, and will finally redound to his glory: And at last it will be said, "These have come through great tribulation, having washed their robes and made them white in the blood of the Lamb.

Tak, jak powiedziałem wcześniej, wszystkie zmiłowania Boga oraz błogosławieństwa nie mogłyby uratować Kościoła bez przekleństwa i kary zapowiedzianej w słowie Bożym. Muszą być one prowadzone przez wszechpotężną Rękę wielkiego **Jehowy**, który poprzez swoją mądrość i moc, łaskę i rózgę, zadziała dla dobra Jego Kościoła, by ostatecznie przywieźć go do swej chwały - str. 255.

Prace Millera. Tom 2. Dowód z Pisma Świętego i Historii Powtórne Przyjście Chrystusa na temat Roku 1843 William Miller.

William Miller - Dowód z Pisma ¦wiêtego i Historii Powtórne Przyj¶cie Chrystusa - 1843 - Jehovah

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

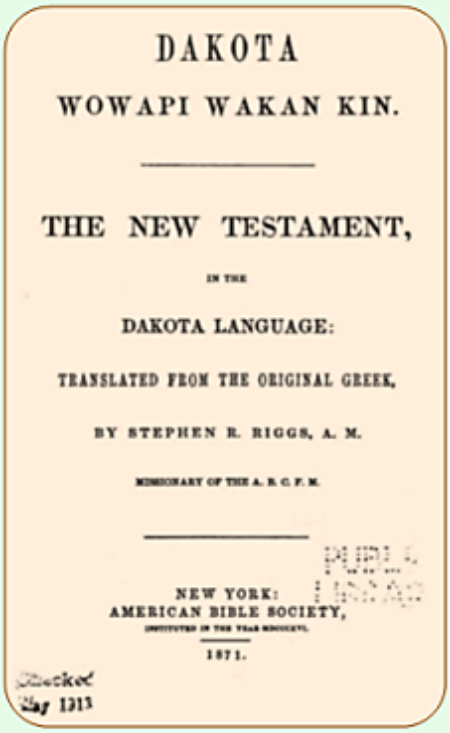

DAKOTA

WOWAPI WAKAN KIN.

THE NEW TESTAMENT,

IN THE

DAKOTA LANGUAGE:

TRANSLATED FROM THE ORIGINAL GREEK,

BY STEPHEN R. RIGGS, A. M.

MISSIONARY OF THE A. B. C. F. M.

NEW YORK:
AMERICAN BIBLE SOCIETY,
INSTITUTED IN THE YEAR MDCCCXVI.

1871.

I. INYAN.

10 Tuwe wiçoni waśtedake ça anpetu waśte wanyaka cin kinhan, iye ceji kin taku śica en yeye kte śni, qa iha kin wohnaye takudan ie kte śni.

11 Taku śice cin okamna kta, qa taku waśte e econ kta; wookiye akite ça kuwa aye kta ee.

12 Jehowa iśta kin wicaśta owotanna awicatonwan, qa wocekiye eyapi kin he anoñwicakiciya; tuka tona śicaya ecoupi kin Jehowa itohnake kin itkowicakipa ece.

13 Unkan taku waśte kin pasi yaunpi kinhan, tuwe e kiunniniyanpi kta he.

14 Tuka owotanna oñanyanpi kin on śicaya nicuwapi kinhan, he wowaśte; hecen wokokipe tawapi kin koꞌiꞌipapi śni, qa cante hahayedan yankapi śni po:

15 Tuka nicantepi kin en Wakantanka Itancan kin wakanda po; qa tuwe wowacinye en niunpi kin on iniwangapi kinhan, wañhayedan kokipeyahan aduptapi kta e ohiniyan wiyeya yanka po;

16 Wawiyukesn waśte hduha po; hecen śicaya oñanyanpi iyecen tona aniiapi kin hena iśtecapi kta, Messiya on nioñanpi waśte kin itonśniyan oniyakapi kin.

17 Wakantanka hecen tawacin hecinhan, taku śica ecoupi kin hee śni, tuka taku waśte ecoupi kin on kakiśniyanpi kinhan hee waśte kta.

18 Messiya iś eya wancadan woahtani on kakija, owotanna un kin owotanpidan śni kin hena on, Wakantanka ekta unkaupi kta e heon, wicaceñpi kiçun ktepi, tuka Woniya kin on kiniyanpi.

19 Nakun he on ekta ye ça wicanagi wicakaśka tipi ohna unpi kin hena wowicakiyaka;

20 Hena e ehanna waanagoptanpi śni, Wakantanka wawacinkta yuza tanka tehan awicape. Nowa taanpetu kin en, wita wata kagapi kin icunhan, he ohna tonana, wicanagi śahdoganna mini on nipi.

21 Qa wiyacinpi kin he iyececa, baptem nakaha niunyanpi ece; wicaceñpi aśape cin yutokan iyeyapi kin hee śni, tuka Wakantanka ekta wawiyukean waśte waayupte cin hee, Jesus Messiya ihduekicetu kin heon etanhan;

22 Iye qe mañpiya kin ekta kihde ça Wakantanka etapa kin eciyatanhan yanka; mañpiya ohnihde, qa wicookihi, qa wowaśake kin owasin iye ihukun iyewicayapi.

WICOWOYAKE 4.

1 Heon etanhan, Messiya wicaceñpi en unkiyepi on kakije cin heon, niś eya iyecen tawacin kiçun po: tuwe wicaceñpi kin en kakije cin he wanna woahtani ayuśtan:

2 Hecen, hetanhan icimana wicaceñpi eciyatanhan ni kte śni, wicaśta taku śica cantibeyapi kin en, tuka Wakantanka tawacin kin eciyatanhan.

3 Hekta unnipi kin, Ikcewicaśta tawacinpi kin ecen econkupi kin he ota, wicoñan śica, wocantibeye śica, miniśa ota, wakan wacipi, witkopi, qa wakagapi wakandapi śice cin hena omaunnipi qehan.

4 He en iś iye witkoya śkanpi kin on iyecen iyatahdeniciyapi śni kin heon tognihdapi qa niyaśicapi ece;

5 Hena e tuwe ni unpi ţapi ko-

1Pt 3:12,12

WICOWOYAKE 19.

kiya hotaninpi nawañon, kaken eyapi, Jehowa yatan po, niwicaye ça, wowitan, qa weotanin, qa wowaśake, Itancan Wakantanka unkitawapi kin he tawa nunwe.

2 Wayaco kin owotanna qa wicaka; witkowin tanka, wawiciñhapi econ kin on maka kin yuśice cin he yaco, qa taokiye kin hena we kin he nape kin en tokiçon.

3 Hehan inonp heyapi, Jehowa yatan po. Unkan he śota kin owihanke wanin wankantkiya iyaya.

4 Hehan hunkawicayapi wikcemna nonpa sanpa topa, qa taku ni un topa kin hena maksta eñpeiçiyapi, qa Wakantanka oiyotanke kin akan kiyotanke cin he obodapi, qa heyapi, Amen, Jehowa yatan po.

5 Hehan oiyotanke kin etanhan wicaho wan taninyan heya, Taokiye niyanpi kin owasin, qa tona cekiyapi ece, cistinpidan tankinkinyanpi ko, Wakantanka nitawapi kin yatan po.

6 Unkan nawañon, wicota hotaninpi kin iyecece, qa mini ota iñaña kin iyecece, qa wakinyan tanka hotonpi kin iyecece, kaken eyapi, Jehowa yatan po; Itancan Wakantanka Iyotan Waśake cin he Wicaśtayatapi un.

7 Heon etanhan piuñdapi, qa unkiyuśkinpi kta, qa wowitan unqapi kta; Amnos kin tohan tawicu ton kte cin wanna iyehantu, qa winoñinca kin taku owasin wiyeya ekihnaka.

8 Unkan he miniñuha aka wiyatpa kin heca koyake kta e qupi; miniñuha aka kin he tona waśte woowotanna yuhapi kin hee.

9 Hehan hecen emakiya, Kaken wowapi kaga wo, Tona Amnos kin winoñinca yuze kta omniciye kin en wicakicopi kin hena wicayawaśtepi ee. Hehan ake hecen emakiya, Wakantanka oie wicake cin hena ee.

10 Unkan hehan he siha hdepi kin en makata eñpemiciye ça obowada kta; tuka iye hemakiya, Ihnuhan hecanon kin, miś cieí ookiye waun, qa nihunkawanji Jesus yaotanin yuhapi kin hemaca; Wakantanka ohoda wo. Jesus yaotanin kin he wokcanpi woniya kin hee.

11 Unkan mañpiya kin yuzamnipi e wanmdaka, qa ito śuktanka ska wan, qa tuwe akan iyotanke cin he Wicake ça Owotanna eciyapi, he owotanna wicuyaco qa ozuye econ ece.

12 Iśta kin peta ide kin iyecece, qa pa kin akan wateśdake ota yukan; qa caje kin owapi, tuka he tuwedan sdonye śni, iye iśnana sdonkiya.

13 Qa wokoyake we en oputkanpi kin heca koyaka: Qa Wakantanka Oie kin eciyapi.

14 Unkan mañpiya wicobe kin owasin he ihaksn yapi, śuktanka ska akan iyotankapi qa miniñuha waśte, aka, qa wakaśote śni kin heca koyakapi.

15 Qa iye i kin etanhan maza sagye anog ope kin hiyu, heon oyate kin awicape kta, qa maza icapsinte wan on wicayuhe kta; qa Wakantanka Iyotan Waśake cin he wocantiyahde ohitike cin miniśa iyuśkice kin he naśkica.

16 Qa onhoñda ceca sani ko akan caje kin owapi, Wicaśtayatapi kin en Wicaśtayatapi, qa itancanpi kin Itancan kin he dee.

17 Hehan mañpiya ohnihde wan anpetu wi kin en najin kin he wanmdaka; he hotankakiya

Obj. 19:1,3,4,6

Stephen R. Riggs
(1812-1883)
chrześcijański misjonarz i językoznawca pracujący wśród rdzennych mieszkańców Ameryki.

DAKOTA (USA):
1871: Dakota Wowapi Wakan Kin / The New Testament, in the Dakota Language: Translated from the Original Greek, tł. **Stephen R. RIGGS**.
Imię Boże **Jehowa** 15 razy: Mk 12:29,30; Jn 1:23; 12:13,38b; Dz 2:25,34; 3:22; 15:17a; 1Pt 3:12,12; Obj 19:1,3,4,6.

Oprac. G. Kaszyński

Nowy Testament Dakota Wowapi Wakan Kin - Stephen R. Riggs - Imiê Bo¿e Jehowa 15 razy.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Joseph Renville
(1779-1846)
Syn francuskiego kupca i matki z plemienia Dakota. Tłumacz tekstów religijnych na język Indian.

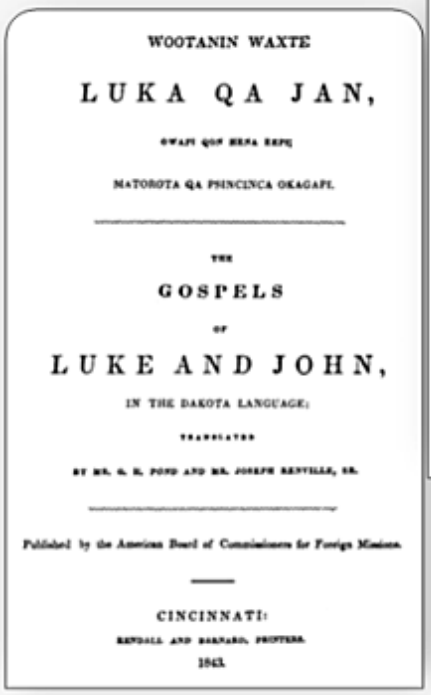

WOOTANIN WAXTE

LUKA QA JAN,

OWAPI QON HENA EEPI;

MATOROTA QA PSINCINCA OKAGAPI.

THE

GOSPELS

OF

LUKE AND JOHN,

IN THE DAKOTA LANGUAGE;

TRANSLATED

BY MR. G. H. POND AND MR. JOSEPH RENVILLE, &c.

Published by the American Board of Commissioners for Foreign Missions.

CINCINNATI:

1843.

WICOWOTAKE 1. 243

cin kin eciyatanhan xni; Wakantanka tawacin kin hecedan eciyatanhan wicatonpi.

14. Wicoie kin he wicaceepi kagapi, unkiyepi kin en oonye; wowicake waxteya un. Wootanin tawa kin wanunyakapi, wootanin kin he Cihintku ixnana icaga Atkuku eciyatanhan u kin he iyecece.

15. Jan taku yaotanin kin he he ka, Wake ciqon he dehantu; mihektam u kin he iye iyotan, he iye wakan.

16. Oxungye wowaxte on wicowaxte he iye eciyatanhan unkiye owasin unkicupi.

17. Wokiconze kin he Mowis wicaqu, tuka wowicake wicowaxte kin he Jesus Mesiya wicaqu.

18. Tohini Wakantanka kin tuwedan wanyakapi xni; tuka Cihintku ixnana icaga Atkuku maku ohna un kin he sdonye unkiyapi.

19. Jan wootanin waxte oyake ciqon wanna dehantu; Jerusalem etanhan Juda oyate Woxnapi kagapi Lewi wicaxta koekta ye wicaxipi qa, he tuwe kin oihdake xipi.

20. Tuka Jan hee oihdake xni qa wohdake wicakiya; Mesiya he miye xni, eya wowicakiyaka.

21. Unkan, Ecin tuwe niye he, eciyapi. Eliya he niye he, eciyapi. Tuka. He miye xni, ake eya. Wicaxta wokcan kin henica he. Tuka ake, Hiya, eya.

22. Qa. Ecin tuwe niye kta, eciyapi: Tuwe deciya unku xipi hecinhan hoxi wicunkakipi kta e heunniciyapi, qa tuwe niye atayedan he.

23. Unkan, Rewoskan wicaho hotanin kin he miye, Jehowa eanku tawa kin yumdaya wo, Esayas wicaxta wokcan eye ciqon hee.

24. Tona he en u wicaxipi qon he hena Parisiyan hetanhanpi.

25. Ecin tokiyatanhan baptem wicayaqu he; Mesiya he niye xni, kehe, ça, Eliya he niye xni, kehe, ça, wicaxta wokcan kin he niye xni, kehe cin; hena tokiyatanhan yaka he.

26. Unkan Jan hecen ewicakiya; Miye mini on baptem wicawaqu, tuwe nayajinpi kin cokaya najin tuka sdonyayapi xni;

27. He iye iyotan tuka mihektapa tanhan hi, tahanpe kin wakiyuxdoke kta exta owakihi xni.

28. Hena taku kin Betabara Jordan wakpa kin icahda econpi, he en Jan baptem wicaqu.

29. Anpetu iyokihe hehan

Jn 1:23

Original from PRINCETON UNIVERSITY

WICOWOTAKE 12. 275

petu wan en yutanpi kta eyapi qon wanna hi, Jesus ewicakiya.

24. Aguyapi su kin maka ekta erpeyapi te xni kinhan ixnana un kta, te cinhan ota icar ye kta, wowicake wowicake hecen eciciyapi.

25. Tuwe wiconi kin den waxte kida kinhan toki erpeye kta, qa tuwe maka kin den wiconi xice kida kinhan hee owihanke wanin wiconi ekta akpatan kta.

26. Tuwe wowidag waye kta hecinhan mihakam un kta, kinhan tokiya wai kinhan ix ekta i kta; qa tuwe wowidag waye kte cin he Ate wicaxta kin he yuonihan kta.

27. Token epe kta he; wanna minagi kin nagiyeyapi. Ate anpetu kin de en emahdaku wo. Tuka anpetu kin he de en on wahi.

28. Ate nicaje kin hdutan wo. Unkan marpiya kin eciyatanhan wicaho wan u qa, Wanna eya micaje kin wahdutan nakun wahdutan kta, eya.

29. Wicaxta en najinpi kin he naronpi qa, He wakinyan hotoa, eyapi. Marpiya ohnihde heca e okiya ee, apa eyapi.

30. Wicaho kin de miye make xni, he niye nicapi.

31. Wanna oya.e wicayacopi qa maka akan itancan kin nape yapi.

32. Qa tohan maka kin detanhan wankan emahdepi kinhan wicaxta kin owasin miye en iwicawacu kta, Jesus eya.

33. Wiconte kin tukte on te kte cin he ka e hecen eya.

34. Wokonze eciyatanhan Mesiya owihanke wanin un kta eyapi naunronpi, token he yaka, Wicaxta kin Cihintku wankan ehdepi kta ee, ehe cin he; Wicaxta kin Cihintku kin he tuwe, oyate kin eciyapi.

35. Iyoyanpa kin ehake cistiyedan nicipi un; iyoyanpa kin en omani po, otpaze cin iyapaxtag niyanpi nace; tuwe otpaza icunhan omani kin he tokiya ye cin sdonye xni.

36. Iyoyanpa duhapi kin en iyoyanpa kin he wicada po, hecen on iyoyanpa cinca niyanpi kta ee, Jesus ewicakiya. Jesus hecen eye ça hehan iyaye ça inarbe wicakiya.

37. Taku wapetokeca ota econ qa wanyag wicaya, heca tuka wicadapi xni.

38. Esayas wokcan qon he woyake ciqon wanna eeetu; Jehowa rupahu yutancopidan kta *unkeyapi* qon tuwe on heconpi he qa unkoyakapi qon tuwe wicada he.

Jn 12:38

Ewangelia Jana (USA): 1843: Wootanin Waxte Luka qa Jan, Owapi Qon Hena Eepi; Matorota Qa Psincinca Okagapi / The Gospels of Luke and John, in the Dakota Language tł. **Gideon H. POND – Joseph RENVILLE**.
Imię Boże **Jehowa** 2 razy: Jn 1:23; 12:38a.

Oprac. G. Kaszyński

Ewangelia Jana - Wootanin Waxte Luka qa Jan - 1843 - Joseph Renville - Jehowa

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Członkowie Kościoła Winnebago (styczeń 1898)

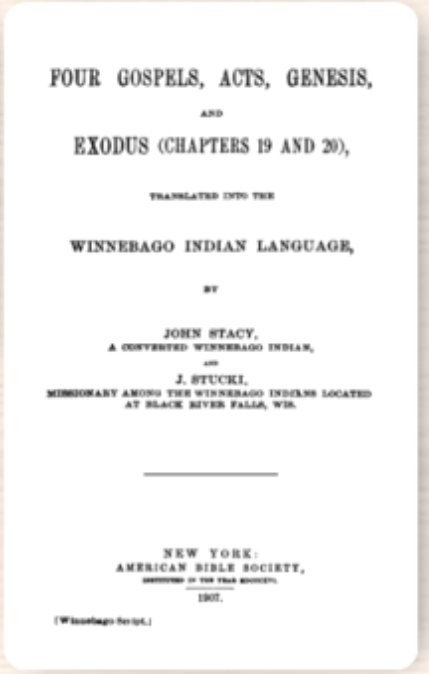

FOUR GOSPELS, ACTS, GENESIS,

AND

EXODUS (CHAPTERS 19 AND 20),

TRANSLATED INTO THE

WINNEBAGO INDIAN LANGUAGE,

BY

JOHN STACY,
A CONVERTED WINNEBAGO INDIAN,

AND

J. STUCKI,
MISSIONARY AMONG THE WINNEBAGO INDIANS LOCATED AT BLACK RIVER FALLS, WIS.

NEW YORK:
AMERICAN BIBLE SOCIETY,

1907.

WINNEBAGO (st. Wisconsin i Nebraska, USA): 1907: Four Gospels, Acts, Genesis and Exodus (Chapters 19 and 20), translated into the Winnebago Indian Language. tł. **John STACY - Jacob STUCKI**. Imię Boże **Jehowa** 5 razy: Dz 7:30,31,33,37,49.

Cztery Ewangelie, **Dzieje Apostolskie**, **Genesis** i **Exodus** (rozdziały 19 i 20): Przetłumaczone na język Winnebago Indian / John Stacy i J. Stucki. Nowy Jork: Amerykańskie Towarzystwo Biblijne, 1907.

Winebagowie (nazwa własna Ho Chunk, ang. Winnebago) - plemię leśnych Indian Ameryki Północnej z siouańskiej rodziny językowej, które pierwotnie zamieszkiwało rejon dzisiejszego miasta Green Bay w stanie Wisconsin.

294 HOIXGARA, 7.

25 Wakhinubra hiperes-hirana hirege wauna, Maura jasgehinara Mosesga hiuanaga wawakaraishenara, eshi inke naxguiranina.

26 Egi haini joweja wirahina kikitagnank'u egi waroxina rashguni wahinai, wena: Wangra, rakhikhinubwigaja jagu-u washa wowonk rakik'uwishe?

27 Eshi hisha hikiwusunshra washa wowonk giunjega nige howahas-shana wena: Peshe wirukana niushe, egi hae-hinakjawi-niushe?

28 Nishge d'einakjaneshe xjanane Egipt-wankshig hisha d'erara shesge.

29 Egi Mosesga gias-shana deshesge e-gi, egi hijahi hereisha herena Madian mainja, eja wangra nup hagarninena.

30 Egi jaja ma-kerepana-jopahara haixagi mojaina Sinai xeja Jehowa waxopiniwarajire harnira pej janti-gikhina xatabeja.

31 Egi jaja Mosesga hajagi khorena hajaga, egi hiwusunsh howarena horuxuj, Jehowa hora hirajina, wena:

32 Hianjwaraga Mau harninera newinena Abraham Mau harnira egi Isaak Mau harnira egi Jakob Mau harnira, egi Mosesga gissassana egi inke horuxuj ruxurugnina.

33 Egi Jehowa wagena: Waguje hashinira kurushorojre, ma harnauashirajega ma wakanjang nige herena.

34 Wajhajena, wajharna Egipt-eja wankshig warnira hawarnagra, egi harnagra warnaxgu hajina egi tarnaga wawakaraishekjanena. Egi hure Egipt-mainja howareningigikjanena.

35 Moses de-e, e wajis-hirena, wairena: Peshe wirukana egi hae-hinakjawi-niushe? E Maura regigina wirukana egi wawakaraisheisha, waxopiniwarajire nab hiu e xatabeja jantingikhina.

36 E harni wihinabshana, washa wowakanjank egi washa woijanti Egipt-mainja wagiuna egi te-shujeja egi mojainainja ma-kerepana-jopaha.

37 Moses de-e erena, e Israel ninkjangra wawagena: Prophet hisha Jehowa Mau hashinira warakhinubeja nashi ningikerekjanihawina hiakisgeisha e harnaxguwiaje.

Oprac. G. Kaszyński

Indianie Ameryki Pó³nocnej - Winebagowie - John Stacy, Jaccob Stucki - Dzieje Apostolskie - Imiê Bo¿e Jehowa

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wydawnictwo A PROPOS.
Wrocław 2008.

Tablica pamiątkowa

Promyk nadziei w nawałnicy nazistowskiej 85

W dniu wyzwolenia więźniowie z fioletowymi trójkątami zgromadzili się, by zmówić dziękczynną modlitwę do swego Zbawcy, Jehowy. Jeden z nich, Wilhelm Töllner, w przemówieniu cytował wiele fragmentów świętych mężów i proroków z czasów biblijnych. Dokładnie przypominam sobie słowa: „Staliśmy się podobni do tych, którzy śnią" oraz „Imię Jehowy jest potężną wieżą". Ten znamienny wykład umocnił mnie w postanowieniu okazania Bogu wdzięczności za ocalenie. Fritz i ja przyrzekliśmy, że będziemy żyć w zgodzie ze znaczeniem słowa „Żyd", wysławiając publicznie Boga i zostając świadkami Jego świętego imienia.

Mając swobodę poruszania się, Świadkowie Jehowy urządzali zebrania w Falkenhaus, kamiennym budynku, w którym wcześniej przetrzymywano byłego premiera Francji Leona Bluma. Opuścił on obóz i przebywał teraz na wolności. Usługiwał mu pewien uprzywilejowany więzień z fioletowym trójkątem, przez którego Świadkowie uzyskali dostęp do tego budynku. Tam, w wannie Leona Bluma, Fritz i ja zostaliśmy ochrzczeni przez Świadków. Całkowite zanurzenie w wodzie symbolizowało nasze oddanie się Bogu i Jego dziełu. Z tego domu Świadkowie, którzy mieli jeszcze wystarczająco dużo sił, wyruszali do miasta Weimar, by odwiedzać mieszkańców i zachęcać ich do studiowania Biblii oraz wprowadzania jej rad w życie.

Książka ***Promyk nadziei w nawałnicy nazistowskiej*** szczegółowo relacjonuje wypełnione cierpieniami dzieje *Maxa Liebstera* w pięciu obozach koncentracyjnych, m. in. w osławionym obozie zagłady *Auschwitz*. Jest czymś więcej niż dramatem o przeżyciu - to również historia o nadziei i odwadze moralnej. W raz z aresztowaniem w dniu 11 września 1939 roku *Max Liebste*r, młody niemiecki Żyd, na własnej skórze doświadcza wrogości ze strony państwa nazistowskiego. Gdy stoi na krawędzi życia i śmierci, nadziei i rozpaczy, to właśnie więźniowie z fioletowymi trójkątami podają mu pomocną dłoń. *Max Liebster* znienawidzony przez nazistów Żyd ostatecznie zostaje pełnym nadziei i wewnętrznej radości Świadkiem **Jehowy**.

Promyk Nadziei w nawa³nicy nazistowskiej - Max Liebster (1915-2008) ¯yd niemieckiego pochodzenia wiêziony w piêciu obozach koncentracyjnych - ¶wiadek Jehowy

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Keil and Delitzsch Commentary on the Old Testament - 1866
(Keil i Delitzsch Komentarz do Starego Testamentu)

Exodus 3:13-15. Pytanie: „Jakie jest Jego imię?" zakłada, że wyraża ono charakter i działalność Boga, i że Bóg objawi w czynach swoją naturę wyrażoną poprzez Jego imię. Dlatego też Bóg objawił mu [Mojżeszowi] swoje imię, lub uściślając, wyjaśnił znaczenie imienia יהוה przez które dał się poznać Abrahamowi przy zawarciu przymierza (Rodzaju 15:7) w ten sposób, אהיה אשר אהיה „Jestem, który jestem", określając siebie przez to imię jako doskonałego Boga ojców, działającego z nieskrępowaną wolnością i niezależnością. Nazwa ta wyklucza jakiekolwiek porównanie między Bogiem Izraelitów a bóstwami Egipcjan i innych narodów, i wyposaża Mojżesza i jego ludzi w poczucie wielkiego pocieszenia niedoli i potężne wsparcie umacniające ufność w realizację Jego zamierzenia co do zbawienia, które objawił ojcom. W umocnieniu tej pewności, Bóg dodał: „To jest moje imię po czas niezmierzony i ono mnie upamiętnia na pokolenie za pokoleniem" (This is My name for ever, and My memorial unto all generations) to znaczy, że imię Jehowa wyraża naturę Boga, w którym On się objawia, a przez to wszystkie pokolenia będą go znały i czciły zarazem. שׁם - imię, wyraża rzeczywisty przejaw Jego boskiej natury; זכר pomnik * - indywidualne uznanie tej natury ze strony ludzi. דר דר (z pokolenia w pokolenie) w Księdze Wyjścia 17:16 i Przysłów 27:24. Powtórzenie tego samego słowa (z pokolenia na pokolenie) sugeruje ideę nieprzerwanej ciągłości i niezmierzonego trwania (Ewald,§313). Więcej przykładów użycia דר דר Powtórzonego Prawa 32:7; Ps 10:6; Psalm 33:11; lub דרדים Psalm 72:5; Psalm 102:25; Iz 51:8.

* W żadnym polskim przekładzie nie występuje słowo „pomnik". Wyjścia 3;15:
To jest imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia. BT, Biblia Brzeska.
To jest moje imię po czas niezmierzony i ono mnie upamiętnia na pokolenie za pokoleniem. PNŚ.
Toć imię moje na wieki, i to pamiętne moje od narodu do narodu; Biblia Gdańska.
To jest imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia. Biblia Warszawska.

Franz Delitzsch (1813-1890) niemiecki hebraista i teolog protestancki. Autor tłumaczenia Nowego Testamentu na język hebrajski pt. „Die Bücher des neuen Bundes aus dem Griechischen in's Hebräisches übersetzt" (1877).

would not have been of much use to them. The question, "What is His name?" presupposed that the name expressed the nature and operations of God, and that God would manifest in deeds the nature expressed in His name. God therefore told him His name, or, to speak more correctly, He explained the name יהוה, by which He had made Himself known to Abraham at the making of the covenant (Gen. 15:7), in this way, אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, *"I am that I am,"* and designated Himself by this name as the absolute God of the fathers, acting with unfettered liberty and self-dependence (cf. pp. 46–47). This name precluded any comparison between the God of the Israelites and the deities of the Egyptians and other nations, and furnished Moses and his people with strong consolation in their affliction, and a powerful support to their confidence in the realization of His purposes of salvation as made known to the fathers. To establish them in this confidence, God added still further: *"This is My name for ever, and My memorial unto all generations;"* that is to say, God would even manifest Himself in the nature expressed by the name *Jeborah*, and by this He would have all generations both know and revere Him. שֵׁם, the *name*, expresses the objective manifestation of the divine

1. *Kurtz* follows the Lutheran rendering *"sacrifice,"* and understands by it the first national sacrifice; and then, from the significance of the first, which included potentially all the rest, supposes the covenant sacrifice to be intended. But not only is the original text disregarded here, the fact is also overlooked, that *Luther* himself has translated עבד correctly, to "serve," in every other place. And it is not sufficient to say, that by the direction of God (3:18) Moses first of all asked Pharaoh for permission merely to go a three days' journey into the wilderness to sacrifice to their God (5:1–3), in consequence of which Pharaoh afterwards offered to allow them to sacrifice (8:3) within the land, and at a still later period outside (8:21ff.). For the fact that Pharaoh merely spoke of sacrificing may be explained on the ground that at first nothing more was asked. But this first demand arose from the desire on the part of God to make known His purposes concerning Israel only step by step, that it might be all the easier for the hard heart of the king to grant what was required. But even if Pharaoh understood nothing more by the expression "serve God" than the offering of sacrifice, this would not justify us in restricting the words which Jehovah addressed to Moses, "When thou hast brought forth the people out of Egypt, ye shall serve God upon this mountain," to the first national offering, or to the covenant sacrifice.

288 Commentary on the Book of Exodus

nature; זֵכֶר, *memorial*, the subjective recognition of that nature on the part of men. דר דר, as in ch. 17:16 and Prov. 27:24. The repetition of the same word suggests the idea of uninterrupted continuance and boundless duration (*Ewald*, §313*a*). The more usual expression is דר וָדר, Deut. 32:7; Ps. 10:6; 33:11; or דר דרים, Ps. 72:5; 102:25; Isa. 51:8.

Źródło: http://www.studylight.org/commentaries/kdo/

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

jota aramaj
16 Pue ij me
en Jioua, puen
upur en Krai

1Kor 2.16

KATETE KAP

PAN

ATAIL JIOUA KAMAUR

JIJOJ KRAIJ,

ME

KAJIRAUIK JOŃ NI LOKAIA UTA KRIK;

AP

KAPARA KI TOŃ PONAPE.

ME REN
EN AMERIKA JOUPENEPAN PAIPEL,
ME TAPI TAR NU 10K 1816,
KAPARA EU UNT.

1905.

[Ponape, New Testament.]

UNIVERSITY OF MICHIGAN

Albert Sturges (1819-1887)
Misjonarz i tłumacz Nowego Testamentu na język ponapeański - wyspa Pohnpei, Mikronezja. Imię Boże w formie **Jioua** występuje w 438 miejscach.

Opracowanie: G. Kaszyński
https://archive.org/details/katetekappanata00unkngoog

MEN ROM KAN, 14.

9 Ienta, ko ter nenek, ko ter lollap, ko ter pirap, ko ter kinekine mal, ko ter noroka; ma en poron mia, nan iet orolepa, ienta, Ko en pok on me impa om men tueta pein uk.
10 Pok jota kin kare me juit on me impa: nan i pok me aute tar kujuot.
11 O pil met, en aje tar anjou uet anjoun piri ta jon mair: pue anjoun kamauri la me karen tor.
12 Ponapon uet niki er, a ran pajon er: kitail ari en tuki ti jon uiauian rotarot kan, kitail en ale kitipat en marain.
13 Kitail en kekeit ki ue meapon, tena niran; ter kamom juit o kamom joko, ter moromoron, ter kajoi, ter luak, ter peirin.
14 A komail ale on komail Jioua Jijoj Kraij, ter kanone la uar puen ana ta a inon on juit kan.

IRA 14.

KOMAIL en apaŋli me a lamlam tikitik, a ter akamai on.
2 Pue meamen kin mona tipijo karoj: a amen, me a lamalam tikitik, kin mona ikoik eta kan.
3 Meamen me kin kankana ta en ter kajamin ki me jo kin kan; o me jo kin kankana ta en ter kajamin ki me kin kan: pue Kot me apualia lar i.
4 Pue ij koe me kin kajakajani ionan amen! pue pein a papa me a en pon ion eta. Mealel a pan meapon: pue Kot me kapone ta i.
5 Aramaj men kin akirapajon ran kan. Aramaj karoj en pein lamalam lame ta nan kupur a eta.
6 Meamen me moa ki ran eu, Jioua me a moa ki on; a me jo moa ki ran, Jioua me a jo moa ki on. Me kin mona, Jioua me a monai on, pue a kin kapina Jioua; o me jota kankana ta, nan Jioua me a jo monai on, ap kin kapina Jioua.
7 Pue jota meamen kitail kin mamaur ion pein i, o jota aramaj men kin melan pein i.
8 Pue ma kitail mamaur, Jioua me kitail kin mamaur ion; o kitail melar, Jioua me kitail kin melan: ari, kitail mamaur, te melar, nain Jioua kitail.
9 Pue nan i katokepan Kraij a mata lar, o iaja tar, o uianiа maur, puen Jioua en me melar kan, o en mamaur kan.
10 Ari ta me koe kajapone ki ri om! o ta me koe kajamalie ki, ri om! pue kitail karoj pan pokon penan nimanmol en kateik en Kraij.
11 Pue nan a intini ti er, Jioua majani, kau ki lar pein i, Ne karoj pan kelipuki on ia, o loo karoj ueoka tan Kot.
12 Nan i kitail karoj pan ueoka ta pein kitail on Kot.
13 Kitail ari en ter kajakajaui amen amen: a mak eta aramaj men en ter ki on mon ri a kajajepa o kapopepa.
14 Nai me lame tar o aja tar

Rz 14.6,8,9,11

Albert Sturges - Nowy Testament, imiê Bo¿e JIOUA

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

SAMUEL MACFARLANE (1837-1911)
Misjonarz i tłumacz Nowego Testamentu na kilka języków pacyficznych.

DEHU (Nowa Zelandia) [cały NT]: *Isisinyikeu ka nyipixe i Johu Iesu Keriso, hna ujane qangöne la Qene Eleni kowe la Qene Dehu (Harrison, Lonedon)* - 1873. Imię Boże **Iehova** 83 razy.

LIFU (wyspa Nowa Kaledonia) [Ewangelia Mateusza]: *La Evangelia hna cinyihane hnei Mataio (London Missionary Society's Press, Nengone)* - 1863. Imię Boże **Iehova** 13 razy.

MIRIAM (Australia) [Ewangelie]: *Abele Iauali Kerkar Gelar Meriba Opole Iesu Keriso Depegeli Miriam Mer: Neis a Neis Euangelia Detarare Mataio Mareko Luka Ioane (British and Foreign Bible Society, London)* - 1902; tł. Alfred Cort Haddon - Samuel Macfarlane - Harry Scott. Imię Boże **Iehoua** 40 razy.

MABUIAG (wyspa Saibai k. Australii) [Ewangelia Marka]: *Ina Evangelia Mareko Minarpalan / The Gospel according to Mark, translated into the language of Saibai, Tuan, Mabuiag, Torres Straits (F. Cunninghame & Co., Sydney)* - 1884; tł. Samuel Macfarlane - James P. Sunderland. Imię Boże **Iehovan**, Mk 1:3 - *Matteo Pierro, Geova e il Nuovo Testamento, s. 145.*

Opracowanie: G. Kaszyński

e pë wesi ula;
2 E kola goeëne hnei angate la thina i nyipunie ka metöte me qou.
3 The tro kö angate a thaipine la *ngönetei*, ene la kola ele ihe, me thaipine la gol, me xetëne ite ixet;
4 Ngo loi pe troa *amingömi-*

ej.
12 Ke xajawatinë hë la ite thina ka meköti hnene la lue xajawa i Iehova, nge ame la lue hnasama i nyidë, te, *kola samatine* la ite thith i angat; ngo ame la xajawa i Iehova, te, kola goeë tili angete kuca la ngazo.
13 Nge dei la ate troa angazo

MEKENE 1. IOANE. MEKENE 1.

tune lo Hupunë ka utiwatine la Tetetröti, tiqa ha hnene la tenge ihnimi memine la nyipici.
15 ¶ Ioane a nyi nyipici nyida, me kola hë, me kola qaja, ka hape, Drei lai nyida hnenge hna qaja, ka hape, Kola tropi hutrönge la ate

te hna upi huni. Nemene la eweka i 'ö göi 'ö kö?
23 Oni angeice, ka hape, Ini la aqaneeweka kola hë ngöne la hnapapa, Amekötineja la kala i Iehova, tune la hnei Isaia perofeta hna ulatine.
24 Itexane la nöjei faresaio

tru ngöne la itre wathebo? Oni Iesu kola ulati- 37
ne koi angeice, ka hape, Tro eö aja Iehova la Cahaze i 'ö hnene la hni ka casi i 'ö, me u ka casi i 'ö,

ca qangöne la drai cili.

MEKENE 23.

1 ONI Iesu kola ulatine kowe la nöjei atre ka

102 MAREKO XII.

epe eumida, nole kesem kak;
21. Nerute keimer kosker egared, epe eumida nole kesem kak; mokakalam nerute keimer:
22. Sefen keimer giz nole kesem kak. Keubu kosker

abi eutumer, kega, Nade aule gaire gelar uridili!
29. Iesu abi detaut, kega Abele aule gelar giz uridili kega, Isaraela ma asoli Iehoua meriba Ade, Iehoua tepteb:
30. Ma ko Iehoua laglag

Samuel Macfarlane - t³umacz Nowego Testamentu na kilka jêzyków pacyficznych. Imiê Bo¿e: Iehova, Iehoua, Iehovan

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dominik von Brentano (1740 -1797), publicysta, teolog katolicki, tłumacz Nowego Testamentu *(Die heilige Schrift des neuen Testaments, 1794, 1796, dzieło 3-tomowe)*, proboszcz w Gebrazhofen (Niemcy). Imię Boże **Jehovah** występuje w Mk 11:10; 12:29; Łk 18:19; 20:37.

Die
heilige Schrift
des
neuen Testaments
Erster Theil
welcher die
Evangelisten Matthäus, Markus, Lukas und Johannes
enthält

Auf Befehl des Hochwürdigsten Fürsten
und Herrn
Herrn Rupert II.
Abts des fürstlichen Hochstifts Kempten ꝛc. ꝛc.
Zum Nutzen und Gebrauche der hochfürstlichen Unterthanen
herausgegeben
von
Dominikus von Brentano
hochfürstl. kemptischen geistlichen Rath und Hofkaplan.

Zweyte vermehrte und verbesserte Auflage.
Mit hochfürstl. Königl. allergnädigster Freyheit.

Frankfurt am Main
bei Varrentrapp und Wenner 1794

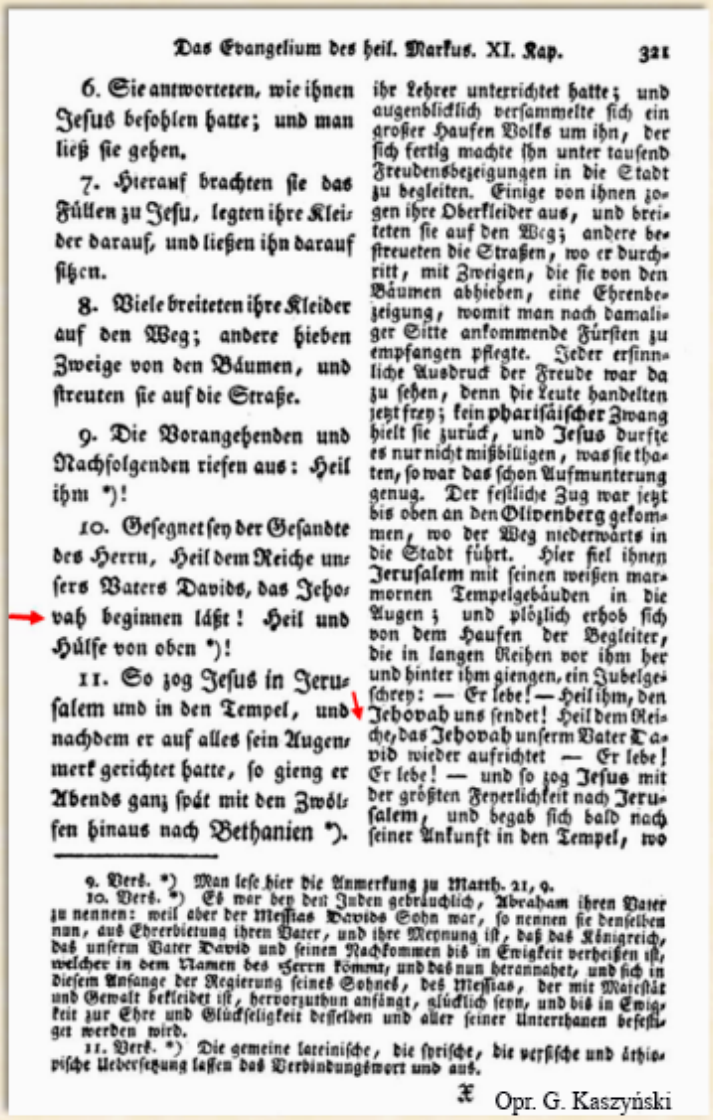

Das Evangelium des heil. Markus. XI. Kap. 321

6. Sie antworteten, wie ihnen Jesus befohlen hatte; und man ließ sie gehen.

7. Hierauf brachten sie das Füllen zu Jesu, legten ihre Kleider darauf, und ließen ihn darauf sitzen.

8. Viele breiteten ihre Kleider auf den Weg; andere hieben Zweige von den Bäumen, und streuten sie auf die Straße.

9. Die Vorangehenden und Nachfolgenden riefen aus: Heil ihm *)!

10. Gesegnet sey der Gesandte des Herrn, Heil dem Reiche unsers Vaters Davids, das Jehovah beginnen läßt! Heil und Hülfe von oben *)!

11. So zog Jesus in Jerusalem und in den Tempel, und nachdem er auf alles sein Augenmerk gerichtet hatte, so gieng er Abends ganz spät mit den Zwölfen hinaus nach Bethanien *).

ihr Lehrer unterrichtet hatte; und augenblicklich versammelte sich ein großer Haufen Volks um ihn, der sich fertig machte ihn unter tausend Freudensbezeigungen in die Stadt zu begleiten. Einige von ihnen zogen ihre Oberkleider aus, und breiteten sie auf den Weg; andere bestreueten die Straßen, wo er durchritt, mit Zweigen, die sie von den Bäumen abhieben, eine Ehrenbezeigung, womit man nach damaliger Sitte ankommende Fürsten zu empfangen pflegte. Jeder erfinnliche Ausdruck der Freude war da zu sehen, denn die Leute handelten jetzt frey; kein pharisäischer Zwang hielt sie zurück, und Jesus durfte es nur nicht mißbilligen, was sie thaten, so war das schon Aufmunterung genug. Der festliche Zug war jetzt bis oben an den Olivenberg gekommen, wo der Weg niederwärts in die Stadt führt. Hier fiel ihnen Jerusalem mit seinen weißen marmornen Tempelgebäuden in die Augen; und plötzlich erhob sich von dem Haufen der Begleiter, die in langen Reihen vor ihm her und hinter ihm giengen, ein Jubelgeschrey: — Er lebe! — Heil ihm, den Jehovah uns sendet! Heil dem Reiche, das Jehovah unserm Vater David wieder aufrichtet — Er lebe! Er lebe! — und so zog Jesus mit der größten Feyerlichkeit nach Jerusalem, und begab sich bald nach seiner Ankunft in den Tempel, wo

9. Verß. *) Man lese hier die Anmerkung zu Matth. 21, 9.
10. Verß. *) Es war bey den Juden gebräuchlich, Abraham ihren Vater zu nennen: weil aber der Messias Davids Sohn war, so nennen sie denselben nun, aus Ehrerbietung ihren Vater, und ihre Meynung ist, daß das Königreich, das unserm Vater David und seinen Nachkommen bis in Ewigkeit verheißen ist, welcher in dem Namen des Herrn kömmt, und das nun herannahet, und sich in diesem Anfange der Regierung seines Sohnes, des Messias, der mit Majestät und Gewalt bekleidet ist, hervorzuthun anfängt, glücklich seyn, und bis in Ewigkeit zur Ehre und Glückseligkeit desselben und aller seiner Unterthanen befestiget werden wird.
11. Verß. *) Die gemeine lateinische, die syrische, die persische und äthiopische Uebersetzung lassen das Verbindungswort aus.

Opr. G. Kaszyński

Źródło: https://books.google.pl/books?id=AUFJAAAAcAAJ

Dominik von Brentano - t³umacz Nowego Testamentu (Die heilige Schrift des neuen Testaments, 1794). Imiê Bo¿e JEHOVAH.

[powrót]

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

that was always the plan, from the beginning. Nowhere in the law will you read that animal sacrifices or the human earthly priesthood were to be perpetual statutes.

God has always been consistent. Notice these "Old Testament" scriptures:

Sacrifice and offering thou didst not desire; mine ears hast thou opened: burnt offering and sin offering has thou not required. Psalm 40:6

For thou desirest not sacrifice; else would I give it: thou delightest not in burnt offering. The sacrifices of God are a broken spirit: a broken and a contrite heart, O God, thou wilt not despise. Psalm 51:16-17

And Samuel said, Hath Jehovah as great delight in burnt offerings and sacrifices as in obeying the voice of Jehovah? Behold, to obey is better than sacrifice, and to hearken than the fat of rams. I Samuel 15:22

To what purpose is the multitude of your sacrifices unto me? Saith Jehovah: I am full of the burnt offerings of rams, and the fat of fed beasts; and I delight not in the blood of bullocks, or of lambs, or of he goats. Isaiah 1:11

For I desired mercy [faithfulness] and not sacrifice; and the knowledge of God more than burnt offerings. Hosea 6:6

Wherewith shall I come before Jehovah, and bow myself before the high God? Shall I come before him with burnt offerings, with calves of a year old? Will Jehovah be pleased with thousands of rams, or with ten thousands or rivers of oil? Shall I give my firstborn for my transgression, the fruit of my body for the sin of my soul? He hath shewed thee, O man, what is good; and what doth Jehovah require of thee, but to do justly, and to love mercy [lovingkindness], and to walk humbly with God? Micah 6:6-8

To do justice and judgment is more acceptable to

iUniverse

God's Law of Love: The Perfect Law of Liberty **Jehovah's** Ten Commands Still Apply Today Paperback. December 8, 2010. Tara Lang Chapman (Author).

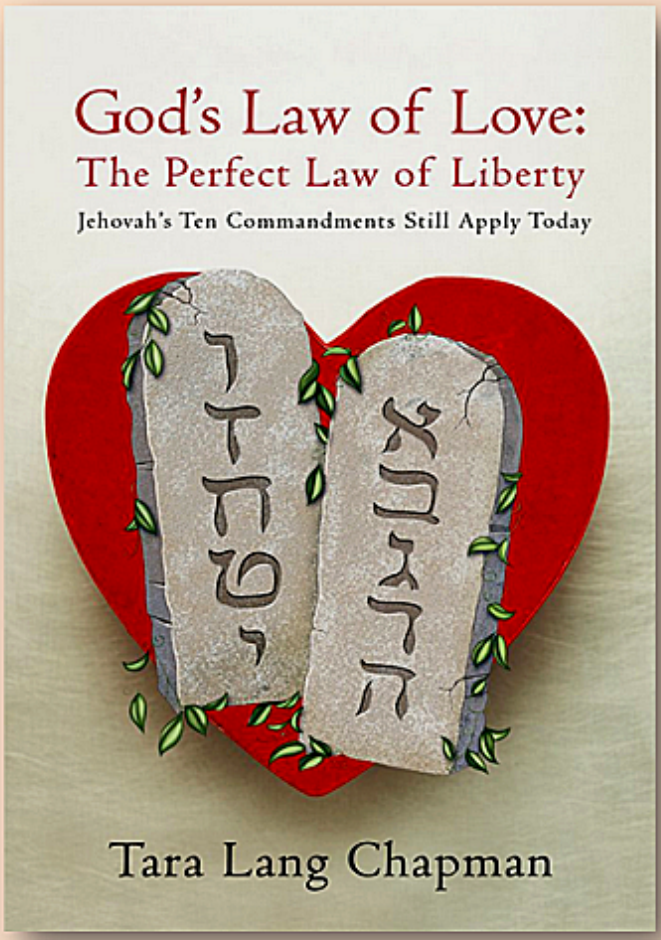

Źródło: http://www.amazon.com/Gods-Law-Love-Jehovahs-Commands/dp/1450259413

God's Law of Love: The Perfect Law of Liberty Jehovah's Ten Commands Still Apply Today Paperback. December 8, 2010. Tara Lang Chapman

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

312 STUDIES IN MATTHEW

had reached Bethphage on the Mount of Mk 11:1-10
21:2. Olives, Jesus despatched two disciples saying to them, Go to the village opposite and you will find forthwith an ass tethered *with a colt alongside of her.* Untie *them*
3. and bring *them* to me. If anyone says anything to you, say, The Lord needs them; *then he will* let them go at once.————
4. This took place that the word spoken by (N)
the prophet might meet fulfilment,
5. *Tell ye the daughter of Zion,* (Is. 62:11 LXX)
Lo, thy king cometh unto thee, (Zech. 9:9 Hebr.)
Meek and mounted on an ass,
And on a colt the foal of an ass.
6. ————So the disciples went and did
7. just as Jesus had commanded them. They
brought the ass *and the colt* and put
their garments on *them,* and Jesus seated
8. himself thereon. And most of the crowd
spread their garments on the road, while
others cut *branches from the trees* and
9. strewed them on the road. And the crowds
that preceded and those that followed
behind shouted,
Hosannah ("save, we pray") *to the Son* (Ps. 118; 25 f.;
of David. *cf.* Mk 11:10)
Blessed is he that comes in Jehovah's
name!
Hosannah in high heaven!
10. When he came into Jerusalem *the whole*
11. *city was stirred, saying, Who is this? And*
the crowds replied, This is the prophet
Jesus from Nazareth in Galilee.
12. Then Jesus went into the temple of God and M
drove out all that were buying and sell- Mk 11:11, 15-19
ing in the temple; he overturned the tables
of the money-changers and the stalls of
13. the dove-sellers and said to them, It is
written "My house shall be called a house (Is. 56:7)
of prayer," but ye make it a "den of (Jer. 7:11)
thieves."
14. And the blind and the lame came up to him P(R, S7)
15. in the temple and he healed them. But when
the chief priests and scribes saw the wonders
that he performed and the children shouting
in the temple, Hosannah to the Son of
16. David, they were indignant and said to him,
Hearest thou what these are saying? And

STUDIES IN MATTHEW

BY

BENJAMIN W. BACON, D.D., Litt.D. (Oxon.)

BUCKINGHAM PROFESSOR (EMERITUS) OF NEW TESTAMENT CRITICISM AND EXEGESIS IN YALE UNIVERSITY

NEW YORK
HENRY HOLT AND COMPANY

Benjamin Wisner Bacon
(1860-1932)

Amerykański teolog, prof. Krytyki i Egzegezy Nowego Testamentu na Yale University (USA). **Bacon** w angielskim przekładzie *Ewangelii wedlug Mateusza (Studies in Matthew, New York: H. Holt. 1930)*, wprowadził imię Boże w formie **Jehovah** następujących miejscach: Mt 21: 9, 42; 22: 44; 23: 39; 27: 10.

42. Jesus says to them, Did you never read in
the Scriptures,
The stone that the builders rejected (Ps. 118:22 f.)
Has been made the chief corner-stone:
This corner-stone came from Jehovah,
And is marvellous in our eyes.
43. For this reason I tell you, The kingdom of

Źródło: https://archive.org/details/MN41459ucmf_0 Opr. G. Kaszyński

Benjamin Wisner Bacon (1860-1932). Amerykañski teolog, prof. Krytyki i Egzegezy Nowego Testamentu na Yale University (USA). Bacon w angielskim przek³adzie Ewangelii wed³ug Mateusza (Studies in Matthew, New York: H. Holt. 1930), wprowadzi³ imiê Bo¿e w formie Jehovah nastêpuj±cych miejscach: Mt 21:9,42; 22:44; 23:39; 27:10.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Gérard Gertoux, urodzony w Lyonie w 1955 roku. W 1989 roku rozpoczął badania historyczne z dziedziny archeologii i historii starożytnej, dociekając pochodzenia współczesnej wymowy imienia **Jahwe** od samarytańskiego bóstwa **Jabe**; wskazując przy tym na dowody historyczne i kulturowe wymowy imienia Boga – **Yehowah**. Jego badania zostały opublikowane w 2002 roku przez ***University Press of America*** w książce ***The Name of God Y.eH.oW.aH Which Is Pronounced As It Is Written I_Eh_Ou_Ah: Its Story*** *(Historia imienia Bożego J.eH.oW.aH wymawianego jako I_Eh_oU_A).*

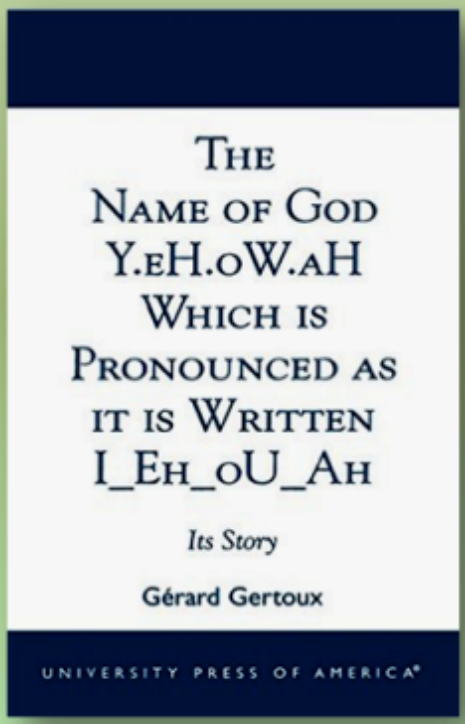

Hebrew inscriptions (dated c. 700 BCE) may be read on the walls of a burial cave at Khirbet Beit Lei near Jerusalem. The Tetragram appears in the following sentences (below left)[23]: *Save us [Y]hwh // Yhwh the god of the whole earth (...) be merciful forgive Yh Yhwh*. A limestone scaraboid (dated c. 700 BCE) found at Mamillah[24], near Jerusalem, reads (below right): *Belonging to Yehowahhen, daughter of Paqu'oth (יהוהחנ בת פקעת)*. A bullae from Samaria[25] (dated c. 690 BCE), reads (right): *[The] name of Yhwh on Manasseh (šm yhwh 'l mnšh).*

Deo peculiariter consecratus ac dedicatus dicebatur. Iubil enim est Hosanna geminatum, id'est, Deus Deus. Iehoua enim & El apud Hebræos Deus appellatur, vt hinc intelligas, Sanctum sanctorum esse annum istum,

Książka w miękkiej okładce: 338 stron
Wydawca: UPA (28 marca 2002)
Język: angielski
ISBN-10: 0761822046
ISBN-13: 978-0761822042

Źródło: https://mom.academia.edu/GerardGERTOUX

620 z 692

Gérard Gertoux, urodzony w Lyonie w 1955 roku. W 1989 roku rozpocz±³ badania historyczne z dziedziny archeologii i historii staro¿ytnej, dociekaj±c pochodzenia wspó³czesnej wymowy imienia Jahwe od samarytañskiego bóstwa Jabe; wskazuj±c przy tym na dowody historyczne i kulturowe wymowy imienia Boga – Yehowah. Jego badania zosta³y opublikowane w 2002 roku przez University Press of America w ksi±¿ce The Name of God Y.eH.oW.aH Which Is Pronounced As It Is Written I_Eh_Ou_Ah: Its Story.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Benjamin H. Barton (1874-1916)
Dorastał w Pensylwanii. W latach 1890-1894 uczęszczał do *Franklin Institute Drawing School* w Filadelfii, uzyskując dyplom architekta. W 1895 roku przystąpił do *Międzynarodowego Stowarzyszenia Badaczy Pisma Świętego* w USA.

Oryginalny tekst kazania został wydrukowany przez *„St. Paul Enterprise”* - 3 października 1916. Barton posługiwał się imieniem Bożym w formie **Jehovah**. Załączona strona 372 pochodzi z angielskiej książki *„Pilgrim Echoes”. Portland Area Bible Students, 2010.*

Benjamin H. Barton, Echa pielgrzyma. Wydawnictwo „Straż”, Białogard 2013.

In Scripture various names are applied to God. We find that Moses before going down into Egypt asked the Lord, Who shall I say sent me? The Egyptians had names for their gods, some called one name and some another. Moses wanted to know what to tell the people as to who had sent him. God said to Moses: "I Am that I Am." Tell them that I Am sent you. He was what He was; no description of Him could be given. How Moses must have been impressed with that!

A little later another name came to be used generally, and that was the name Jehovah. This is a peculiar word. It simply means "That shall be," "He shall be." It is the verb to be represented with the future tense. Our Heavenly Father wants us to know that the real time will be in the future. When all other gods have passed away is the time when He will be, and His power will never be exhausted, but will continue. In all ages He will be – He is the great Jehovah. When our Father talks to us He talks of things in the future. *str. 372*

W Piśmie Świętym do Boga odnoszą się różne imiona. Wiemy, że zanim Mojżesz udał się do Egiptu, zapytał Pana: Kto mnie posyła? Egipcjanie nadawali swoim bogom imiona, jednym takie, drugim inne. Mojżesz chciał wiedzieć, co mówić ludowi o tym, kto go posłał. Bóg rzekł do Mojżesza: „Jestem, który jestem”. Powiedz im, że „Jestem” cię posłał. On był tym, kim był; nie mógł być udzielony żaden Jego opis. Jakże musiało to zdumieć Mojżesza!

Nieco później zaczęto powszechnie używać innego imienia, a było to imię JHWH. Jest to szczególne słowo. Może się ono wywodzić od czasownika 'być', wyrażonego w czasie przyszłym, w znaczeniu 'niech będzie', 'on będzie'. Nasz Ojciec Niebieski chce, żebyśmy wiedzieli, że prawdziwy czas nastanie w przyszłości. Gdy przeminą wszyscy inni bogowie, pozostanie jedynie On, a Jego moc nigdy się nie wyczerpie i będzie trwać. On będzie po wszystkie wieki – On jest wielkim JHWH. Gdy nasz Ojciec mówi do nas, mówi o przyszłych sprawach. *str. 376*

Źródło: http://wydawnictwostraz.org/echa-pielgrzyma.html

Benjamin H. Barton (1874-1916) Dorasta³ w Pensylwanii. W latach 1890-94 uczêszcza³ do Franklin Institute Drawing School w Filadelfii, uzyskuj±c dyplom architekta. W 1895 roku przyst±pi³ do Miêdzynarodowego Stowarzyszenia Badaczy Pisma ¦wiêtego. Barton pos³ugiwa³ siê imieniem Bo¿ym w formie Jehovah.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Określenia boskości w Starym Testamencie

(1) W Biblii angielskiej imię *Jahwe* zostało prawidłowo przetłumaczone jedynie cztery razy, kiedy nie było innego wyjścia (2 Mojż. 6:3 [także BG, NB, BT – przyp. tłum.]; Psalm 83:19 [BT – przyp. tłum.]; Izaj. 12:2; 26:4). 298 razy oddano je jako *Bóg* i ponad 5000 razy jako *Pan*. *str. 65**

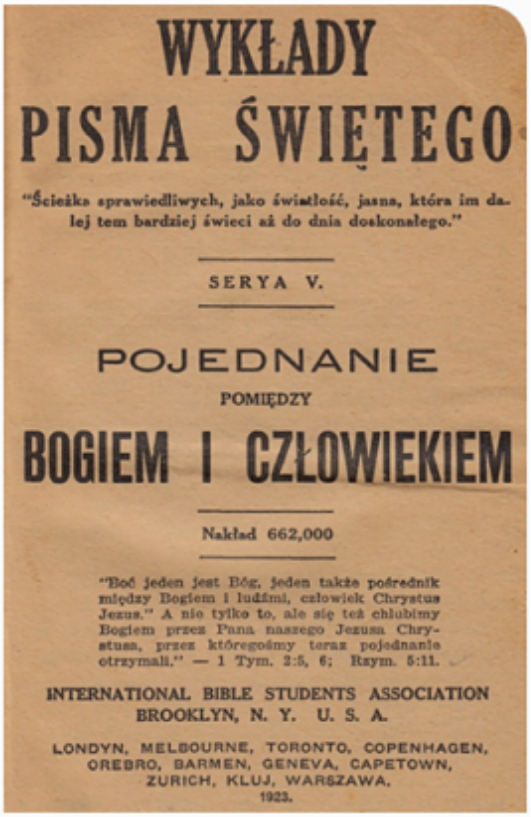
WYKŁADY
PISMA ŚWIĘTEGO

"Ścieżka sprawiedliwych, jako światłość, jasna, która im dalej tem bardziej świeci aż do dnia doskonałego."

SERYA V.

POJEDNANIE
POMIĘDZY
BOGIEM I CZŁOWIEKIEM

Nakład 662,000

"Boć jeden jest Bóg, jeden także pośrednik między Bogiem i ludźmi, człowiek Chrystus Jezus." A nie tylko to, ale się też chlubimy Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego-śmy teraz pojednanie otrzymali." — 1 Tym. 2:5, 6; Rzym. 5:11.

INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION
BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

LONDYN, MELBOURNE, TORONTO, COPENHAGEN, ORESRO, BARMEN, GENEVA, CAPETOWN, ZURICH, KLUJ, WARSZAWA.
1923.

Charles Taze Russell
(1852-1916)
amerykański kaznodzieja, twórca ruchu Badaczy Pisma Świętego.

72 *Pojednanie*

BÓG OJCIEC I BÓG SYN.

Na tym punkcie może okaże się właściwem przepatrzyć pisma, które zdają się podtrzymywać naukę o Trójcy, chociaż jej nie uznają.

(1) Niektórzy twierdzą, że Pan Jezus jest nazwany Bogiem, a ponieważ jest tylko jeden Bóg, zatem Bóg ojciec i Bóg Syn muszą być dwa imiona dla jednej osoby. Rozpatrzmy tę sprawę w świetle Słowa Bożego, nie przypuszczając, ale dowodząc punkt za punktem. Napotkamy w tym względzie na wiele trudności, ponieważ tłumacze Pism Starego Testamentu nie wszyscy jednakowo tłumaczyli różne nazwy bóstw. Naprzykład:

NAZWY BÓSTW W STARYM TESTAMENCIE.

1) Imię *Jehowa** jest właściwie przetłomaczone tylko jeden raz, natomiast w tłumaczeniu ks. Wujka użyty jest wyraz *Adonai*. 2 ks. Moj. 6:3. Wyraz Bóg przetłumaczono około 300 razy, a wyraz Pan przeszło 5,000 razy.

2) Tytuł *Adonai* przeważnie jest tłumaczony Pan, raz tylko Bóg.

*) Zdaje się, że Trynitarze którzy tłómaczyli Pismo święte, obawiali się podać imię własne Jehowy, aby lud nie pojął faktu, którego teologia zaprzecza, to jest, że tytuł — imię — Jehowa należy się jedynie wielkiemu "Jam jest' Ojcu. Podobnie i w tłómaczeniu żydowskiem zakryty jest ten wyraz, może być z obawy, że niektórzy Żydzi mogliby się potknąć z powodu użycia tego wyrazu jak był już poprzednio rozbierany.

Wielu Żydów woli używać wyraz Pan, może być dlatego, że Żydzi uznają wyraz Pan, jako jedynie odnoszący się do Jehowy, i gniewają się na tych, co mówią o Jezusie i nazywają Go "Pan nasz i Zbawiciel Jezus Chrystus" uważając to za bluźnierstwo.

Tłómacze będąc Trynitarzami prawdopodobnie woleli użyć wyraz Pan, zamiast Jehowa, aby chrześcianie będąc przyzwyczajeni do wyrazu Pan, jako tytułu naszego Zbawiciela Jezusa — mogli myśleć, że w tłómaczeniu Starego Testamentu wyraz ten odnosi się raczej do Jezusa, niż do Niebieskiego Ojca — Jehowy.

*Książka napisana i wydana w 1899 roku przez Pastora **Charlesa T. Russella**. Wydawcy książki *Pojednanie pomiędzy Bogiem a człowiekiem* z roku 2002, zamiast oryginalnej formy imienia Bożego **Jehowa** w tekście Pastora Russella, wprowadzili formę **Jahwe**. Zrzeszenie Wolnych Badaczy Pisma Świętego. Wydawnictwo „Na Straży". ISBN 83-87904-10-4.

Wyk³ady Pisma ¦wiêtego - Tom V. Ksi±¿ka napisana i wydana w 1899 roku przez Pastora Charlesa T. Russella. Wydawcy ksi±¿ki Pojednanie pomiêdzy Bogiem a cz³owiekiem z roku 2002, zamiast oryginalnej formy imienia Bo¿ego Jehowa w tek¶cie Pastora Russela, wprowadzili formê Jahwe. Zrzeszenie Wolnych Badaczy Pisma ¦wiêtego. Wydawnictwo „Na Straży". ISBN 83-87904-10-4

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Frank Schell Ballentine - duchowny z Kościoła episkopalnego, opublikował w latach 1899-1901 5-tomowy angielski przekład **The Modern American Bible**. Imię Boże **Jehovah** pojawia się w 13 miejscach: Rz 9:28,29; 10:9; 11:3,34; 14:11; 15:11; 1Kor 1:31; 2:16; 3:20; 10:22,26; 2Kor 6:18 (imię Boże występuje tylko w T. 4, 1901).

T. 1-2: The Lovell Company, New York 1899
T. 3: Thomas Whittaker, New York 1899
T. 4-5: Thomas Whittaker, New York 1901

Frank Schell Ballentine
(1859-1936)

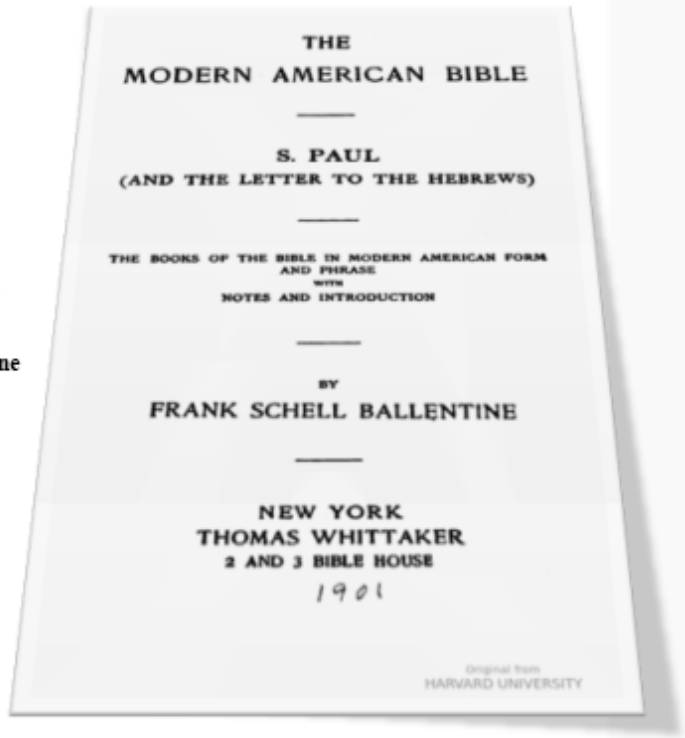
THE
MODERN AMERICAN BIBLE

S. PAUL
(AND THE LETTER TO THE HEBREWS)

THE BOOKS OF THE BIBLE IN MODERN AMERICAN FORM AND PHRASE
WITH
NOTES AND INTRODUCTION

BY
FRANK SCHELL BALLENTINE

NEW YORK
THOMAS WHITTAKER
2 AND 3 BIBLE HOUSE
1901

Original from HARVARD UNIVERSITY

ROM. 9: 26. GOD'S CHOSEN ONES. 167

And it will happen
That in the place where it was said to them
Ye are not my people,
There will they be called:
Sons of the living God.

And Isaiah keeps crying concerning Israel:
If the number of Israel's sons
Shall be as the sand of the sea,
It is the remnant
Which shall be saved.
For Jehovah will do what he has said,
On the earth,
Completing and determining it.
Just as Isaiah has also said before:
If Jehovah of hosts had not left us descendants,
We should have become as Sodom,
And been made like Gomorrah.

What, then, shall we say?

That the heathen, those who were not trying to gain goodness, did gain it, but it was a goodness arising from faith: but Israel, who was ever trying to keep a law whose object was goodness, did not come up to the law's requirements.

Why?

Because they kept seeking it, not by the way of faith, but under the belief that it could be reached by doing what the law required. In other words, they stumbled on the stumbling stone, just as it is written:

Opr. G. Kaszyński

Rzymian 9.28,29

Original from HARVARD UNIVERSITY

Frank Schell Ballentine (1859-1936) - duchowny z Ko¶cio³a episkopalnego, opublikowa³ w latach 1899-1901 5-tomowy angielski przek³ad The Modern American Bible. Imiê Bo¿e Jehovah pojawia siê w 13 miejscach: Rz 9:28,29; 10:9; 11:3,34; 14:11; 15:11; 1Kor 1:31; 2:16; 3:20; 10:22,26; 2Kor 6:18 (imiê Bo¿e wystêpuje tylko w T. 4, 1901). T. 1-2: The Lovell Company, New York 1899 T. 3: Thomas Whittaker, New York 1899 T. 4-5: Thomas Whittaker, New York 1901

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Franz Delitzsch
(1813-1890)

Imię Boże **JHWH**
Ewangelia Mateusza
1:20,22,24.

Franz Julius Delitzsch (1813-1890). Studiował na Uniwersytecie w Lipsku. Profesor uniwersytetów w Rostocku, Erlangen, a od 1867 r. w Lipsku. Był jednym z najwybitniejszych semitystów, orientalistów, hebraistów i rabinistów w XIX wieku. Jako gorliwy luteranin wierzył w Mesjasza i żywił wielką miłość do Żydów, którym chciał przybliżyć chrześcijańskie orędzie. Jego prace na temat ksiąg biblijnych, mają ogromną wartość i są autorytatywne do dziś.

W 1873 roku brał udział w tworzeniu zrewidowanej niemieckiej wersji Biblii Lutra. Był również tłumaczem hebrajskiej wersji NT *(Sefri Habrit Chadasza)*, w której umieścił imię Boże **JHWH** יהוה w 214 miejscach. Hebrajski Nowy Testament w jego przekładzie jest do tej pory najbardziej znanym wśród Żydów mesjanicznych i jest rozpowszechniony w przeszło 60 krajach.

Opr. G. Kaszyński https://archive.org/details/hebrewnewtestam00deli

Franz Julius Delitzsch (1813-1890). Studiowa³ na Uniwersytecie w Lipsku. Profesor uniwersytetów w Rostocku, Erlangen, a od 1867 r. w Lipsku. By³ jednym z najwybitniejszych semitystów, orientalistów, hebraistów i rabinistów w XIX wieku. W 1873 roku bra³ udzia³ w tworzeniu zrewidowanej niemieckiej wersji Biblii Lutra. By³ równie¿ t³umaczem hebrajskiej wersji NT (Sefri Habrit Chadasza), w której umiesci³ imiê Bo¿e JHWH •••• w 213 miejscach.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Andre Chouraqui
(1917-2007)

Matthéu 1, 18 — 1878

De Miriâm naît Iéshoua'

18 L'enfantement de Iéshoua', messie, c'est ainsi :
Miriâm, sa mère, est fiancée à Iosseph.
Avant qu'ils se rencontrent,
elle est trouvée l'ayant dans le ventre par le souffle sacré.
19 Iosseph, son homme, est un juste.
Ne désirant pas sa disgrâce, il se résout à la délier en secret.
20 Dans cette perplexité, voici,
un messager de IHVH lui apparaît en rêve et dit :
"Iosseph bèn David, ne frémis pas de prendre avec toi Miriâm, ta femme.
Oui, ce qui s'enfante en elle est du souffle sacré.
21 Elle enfantera un fils. Crie son nom : Iéshoua',
parce qu'il sauvera son peuple de ses fautes."
22 Or tout cela est advenu pour accomplir
ce qu'a dit IHVH par son inspiré. Il a dit :
23 "Voici, la nubile aura dans son ventre et enfantera un fils.
Ils crieront son nom : 'Imanou Él", qui s'interprète : "Él avec nous".

24 Iosseph se réveille du sommeil.
Il fait selon ce que lui a ordonné le messager de IHVH — Iadonai HVH
et prend avec lui sa femme.
25 Il ne la pénètre pas jusqu'à ce qu'elle ait enfanté un fils.
Il crie son nom : Iéshoua'.

2. Nous avons vu son étoile

1 Quand Iéshoua' naît à Béit Lèhèm en Iehouda,
dans les jours du roi Hèrôdès,
voici, des mages du levant arrivent à Ieroushalaîm et disent :
2 "Où est-il, le nouveau-né, le roi des Iehoudîm ?
Oui, nous avons vu son étoile au levant,
et nous venons nous prosterner devant lui."
3 Or le roi Hèrôdès l'entend.
Il se trouble, et tout Ieroushalaîm avec lui.
4 Il rassemble tous les chefs des desservants et les Sopherîm du peuple.
Il s'enquiert : "Où naîtra-t-il, le messie ?"
5 Ils lui disent : "A Béit Lèhèm de Iehouda.

21 *crie* traduction inspirée de l'hébreu.
22 *par son inspiré* Is 7,14.
2, 1 *Béit-Lèhèm* (Bethléem) "Maison du Pain", à 6 km au sud de Jérusalem. *dans les jours* Hérode est mort en l'an 4 av. J.-C. Le début reçu de l'ère chrétienne résulte d'une erreur de datation.
2 *des Iehoudîm* des habitants de la Judée.
4 *les Sopherîm* les scribes, "hommes du Livre".

1879 — Matyah 2, 18

Oui, c'est écrit ainsi par l'inspiré :
6 'Et toi, Béit Lèhèm, terre de Iehouda,
certes, tu n'es pas le moindre des chefs-lieux de Iehouda.
Oui, de toi sortira un chef qui paîtra mon peuple Israël'."
7 Alors Hèrôdès appelle les mages en secret
et sait précisément d'eux le temps où l'étoile est apparue.
8 Il les envoie à Béit Lèhèm. Il dit :
"Allez et renseignez-vous avec précision sur le petit enfant ;
et quand vous aurez trouvé, rapportez-le-moi,
afin que, moi aussi, je vienne me prosterner devant lui."
9 Ils entendent le roi et vont.
Et voici, l'étoile qu'ils avaient vue au levant va devant eux.
Elle vient et s'arrête au-dessus du lieu où se trouve le petit enfant.
10 Ils voient l'étoile et se réjouissent d'une très grande joie.
11 Ils viennent dans la maison et voient le petit enfant avec Miriâm, sa mère.
Ils s'inclinent et se prosternent devant lui.
Puis ils ouvrent leurs trésors.
Ils lui offrent des présents d'or, d'oliban et de myrrhe.
12 Eux-mêmes sont avertis par un rêve de ne pas retourner chez Hèrôdès.
Ils se retirent par une autre route vers leur pays.

La fuite en Miṣraîm — Iadonai HVH

13 Quand ils se sont retirés,
voici, un messager de IHVH apparaît en rêve à Iosseph.
Il dit : "Réveille-toi, prends l'enfant et sa mère, fuis en Miṣraîm.
Reste là jusqu'à ce que je te le dise ;
oui, Hèrôdès va rechercher l'enfant pour le perdre."
14 Il se réveille.
Il prend l'enfant et sa mère, de nuit, et se retire en Miṣraîm.
15 Il reste là jusqu'à la mort d'Hèrôdès,
pour que soit accompli ce qu'a dit IHVH par son inspiré :
"De Miṣraîm j'appelle mon fils."
16 Hèrôdès voit que les mages l'ont bafoué ; il écume fort.
Il envoie tuer tous les enfants dans Béit Lèhèm
et dans toutes ses frontières, âgés de deux ans et moins,
selon le temps qu'il connaissait avec précision par les mages.
17 Alors s'accomplit ce que dit Irmeyahou l'inspiré :
18 "Une voix s'entend à Rama : pleurs, plainte innombrable ;
Rahèl pleure ses enfants.

5 *par l'inspiré* Mi 5,1.
15 *en Miṣraîm* en Égypte.
15 *par son inspiré* Os 11,1.
17 *Irmeyahou* (Jérémie) Jr 31,15.

Iadonaï HVH

Mt 1.20,22,24; 2.13,15 IHVH-Adonai

André Chouraqui. Napisał wiele artykułów z zakresu egzegezy i tłumaczenia ST i NT. Był również pisarzem, prawnikiem i politykiem. Jego rodzice byli hiszpańskimi Żydami z Algierii. Spędził wiele lat w Izraelu. W NT użył on 151 razy imię Boże w formie **IHVH-Adonai** w swym przekładzie **La Bible - traduite et présentée par André Chouraqui** (Desclée de Brouwer, Bruges 1985).

Opr. G. Kaszyński http://nachouraqui.tripod.com/id83.htm

André Chouraqui. Napisa³ wiele artyku³ów z zakresu egzegezy i t³umaczenia ST i NT. By³ równie¿ pisarzem, prawnikiem i politykiem. Jego rodzice byli hiszpañskimi ¯ydami z Algierii. Spêdzi³ wiele lat w Izraelu. W NT u¿y³ on 151 razy imiê Bo¿e w formie IHVH-Adonai w swym przek³adzie La Bible - traduite et présentée par André Chouraqui (Desclée de Brouwer, Bruges 1985).

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

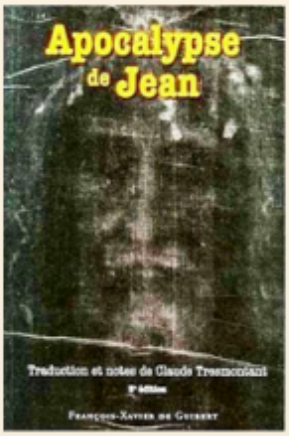

Claude Tresmontant (1925-1997) – francuski teolog, hellenista i filozof. W Ewangeliach i Apokalipsie użył on 87 razy imię Boże w formie **yhwh** (w tym 4 razy w klamrach i 1 raz w nawiasach) w przekładzie *Les Évangiles Jean Matthieu Marc Luc* (wyd. 1, François-Xavier de Guibert, 1991, wyd. 2: Paris 2002) i *Apocalypse de Jean* (François-Xavier de Guibert, 2008). Wykaz tych miejsc:

Mt 1:20,22,24; 2:13,15,19; 3:3; 4:4,7,10; 5:33; 21:9,42; 22:37,44; 23:39; 27:10; 28:2; Mk 1:3; 5:19; 11:9; 12:11,29,29,30,36; 13:20; Łk 1:6,9,11,15,16,17,25,28,32,38,45,46,58,66,68,76; 2:9,9,11,15,22, 23,23,24,26,39; 3:4; 4:4,8,12,18,[18],19; 5:17,[26]; 10:27; 13:35; 19:38; 20:37,42; 24:[23]; Jn 1:23; 5:4; 6:45; 12:13,38,38; Obj 1:8; 4:8; 11:17; 15:3,4; 16:(5),7; 18:8; 19:6,[6]; 21:22; 22:5,6.

Opr. G. Kaszyński

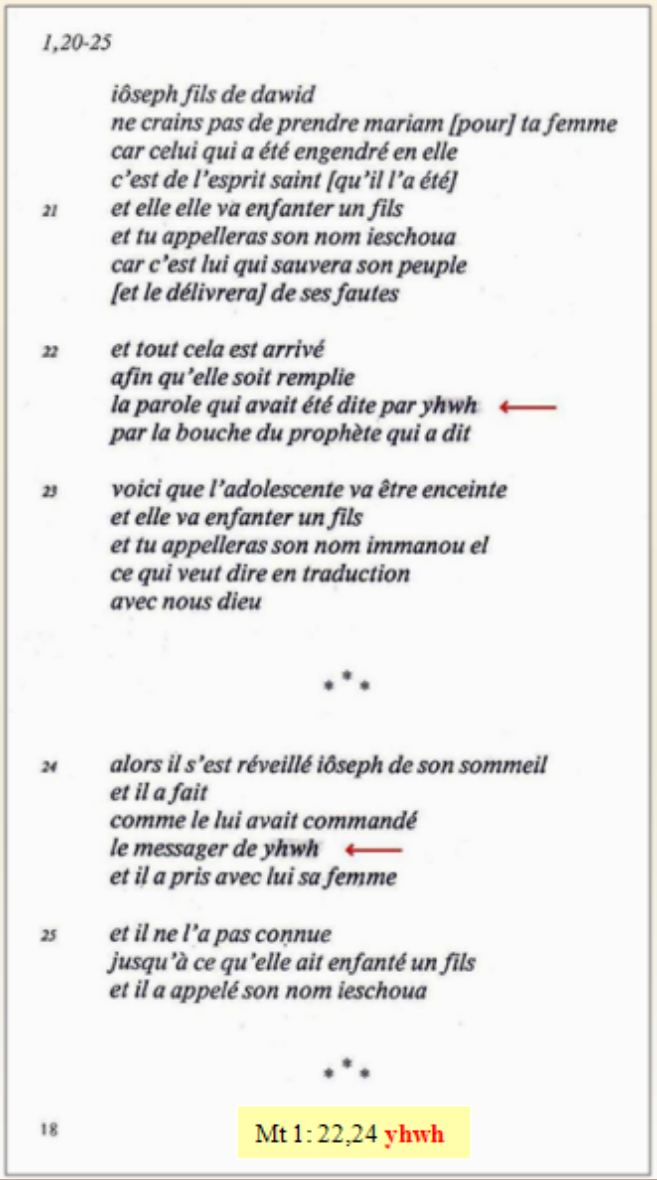

1,20-25

iôseph fils de dawid
ne crains pas de prendre mariam [pour] ta femme
car celui qui a été engendré en elle
c'est de l'esprit saint [qu'il l'a été]
21 *et elle elle va enfanter un fils*
et tu appelleras son nom ieschoua
car c'est lui qui sauvera son peuple
[et le délivrera] de ses fautes

22 *et tout cela est arrivé*
afin qu'elle soit remplie
la parole qui avait été dite par yhwh ←
par la bouche du prophète qui a dit

23 *voici que l'adolescente va être enceinte*
et elle va enfanter un fils
et tu appelleras son nom immanou el
ce qui veut dire en traduction
avec nous dieu

* * *

24 *alors il s'est réveillé iôseph de son sommeil*
et il a fait
comme le lui avait commandé
le messager de yhwh ←
et il a pris avec lui sa femme

25 *et il ne l'a pas connue*
jusqu'à ce qu'elle ait enfanté un fils
et il a appelé son nom ieschoua

* * *

18 Mt 1: 22,24 **yhwh**

Claude Tresmontant (1925-1997) – francuski teolog, hellenista i filozof. W czterech Ewangeliach i Apokalipsie u¿y³ on 87 razy imiê Bo¿e w formie yhwh (w tym 4 razy w klamrach i 1 raz w nawiasach) w swym przek³adzie Les Évangiles Jean Matthieu Marc Luc (wyd. 1, François-Xavier de Guibert, 1991, wyd. 2: Paris 2002) i Apocalypse de Jean (François-Xavier de Guibert, 2008).

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

138 *Jehowa to Twoje imię*
(Psalm 83:18)

1. Prawdziwy Boże nasz
i Stwórco całej ziemi,
Ty nigdy się nie zmienisz—
→ Jehowa imię Twe!
Jesteśmy dumni, bo
imieniem Twym nazwani,
każdego zapraszamy,
by Tobie oddał cześć.

(REFREN)
→ *Jehowo, Jehowo,*
nikt nie dorówna Ci.
Nie ma w niebie ni na ziemi
drugiego tak jak Ty.
Że wszechmocnym jesteś Bogiem,
niech wszyscy słyszą dziś.
→ *Jehowo, Jehowo,*
oddani chcemy Tobie być.

2. Ty powodujesz, że
stajemy się, czym trzeba,
by wolę Twoją spełniać—
→ Jehowa imię Twe!
Tyś naszym Bogiem jest,
a my świadkami Twymi.
Jak zaszczyt ten cenimy,
niech każdy o tym wie.
(Refren)

śpiewnik P Nr 138 9/14
© 2014 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania
Wszelkie prawa zastrzeżone

(Zob. też 2 Kron. 6:14; Ps. 72:19; Izaj. 42:8)

Źródło: http://www.jw.org/pl/

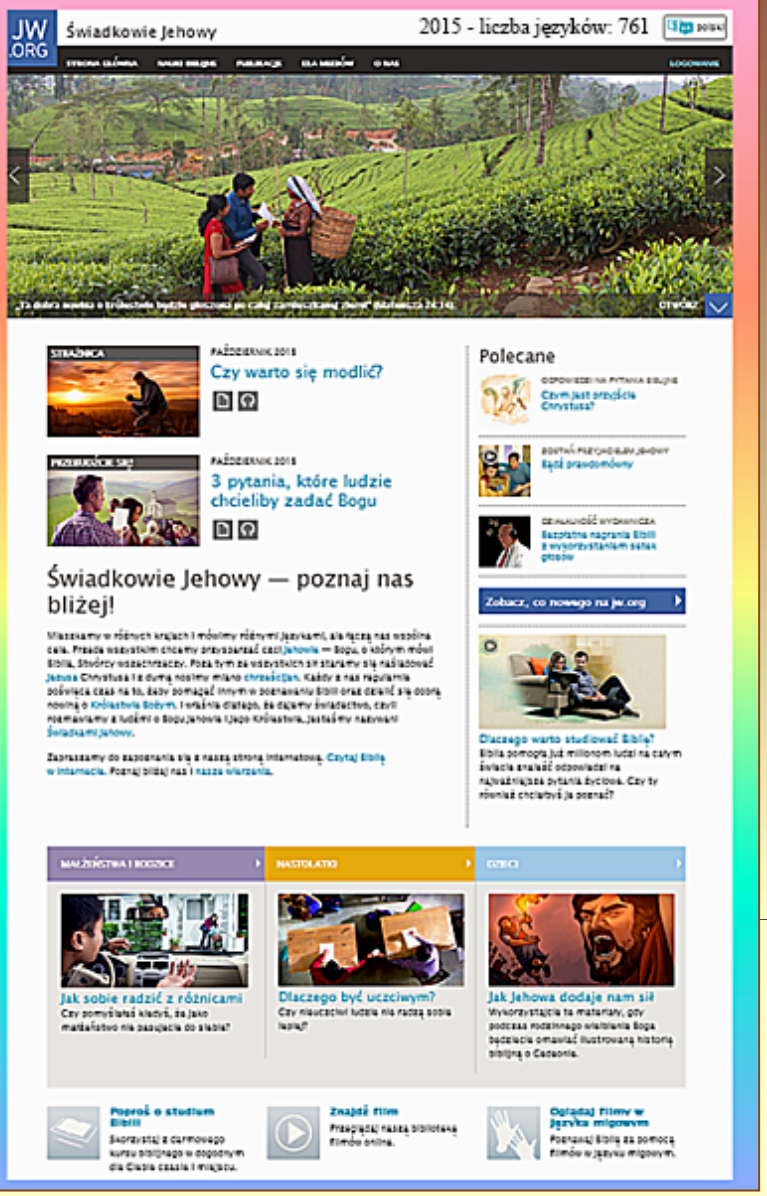

Jehowa to Twoje imiê - Psalm 83,18. Strona Internetowa: www.jw.org

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Benjamin G. Snow (1817-1880).
Misjonarz z Kościoła Baptystów, działający na wyspach Mikronezji.

Język kusajski:
1895: **Kusaien Scriptures** (wyd. I, American Bible Society, New York), tł. **Benjamin Galen SNOW** (obejmuje 4 Ewangelie, Dzieje Apostolskie, 1 Koryntian 9:23-29, Filipian, Kolosan, 1-2 Tesaloniczan, 1 Tymoteusza 3:8-13, 1-3 Jana)
Jeova 28 razy: Mt 3:3; 4:7,10; 5:33; Mk 1:3; 12:11,29,29,30,36; Łk 1:16; 2:23; 3:4; 4:8,12,18; 10:27; 19:38; 20:37,42; Jn 1:23; 12:38b; Dz 2:20,21,25,34; 3:22; 4:26
Jeofa 2 razy: Mt 22:37,44.

MWO ŠAŠU

LUN

JISUS KRAIST LEUM LAS,

MA

MATTU EL ŠIM.

NEW YORK:
AMERICAN BIBLE SOCIETY,
1871.

ŠAPTER III.

IN len iño Jon Baptist el tuku in luti yin mesis Judea, 2. ā fwakañ, Komwos auliyuk: tu togusaï in kosao akurun tuku.
3. Tu el si iñi el šu Isaias met palu el polyi, ā fwak, Sie pusra wowoyuk yin mesis, Komwos akou inekin Jeova, nakul ma šumwos.

Mt 3:3 Jeova

ŠAPTER XXIII. 77

pañpañ el Leum, fwakañ, 44. Jeofa el fwak nu sin Leum luk, Kom mutu on le pok leyut, nu ke pal si ña orek lokwalok lom me laño ye nium?
45. Na Devid el fwin pañpañ el Leum, fuka el mwen natal?
46. Ā wañin met ku in tupokoañ nu sel sie kas; wañin met pulaik in siyuk sel kutu ma, len si iñi nu tuk.

ŠAPTER XXIII.

NA Jisus el fwak nu sin met puspis tukeni, ā nu sin met tumal lutlut, 2. fwakañ, Met šim ā met Farisi elos mutu fwin niin mutu lun Moses: 3. tu ou iñi ma nu kemwu ma elos šap komwos in liauñ, komwos liauñ ā oru; ā komwos tiu oru oanu elos oru: tu elos fwak, ā tiu oru.
4. Tu elos polñuni enu toas, ā toas ke utuk, ā filiye fwin pišin metu; ā elos tiu luñši moklōla mao ke sugo kufin paulos.
5. Ā ma nu kemwu ma elos oru, elos oru tu met in liye: elos orek ma failakteri sralap lalos, ā orek ma lulap siskin nuknuk lalos, 6. ā elos luñselos mutu ye op niin kofwo, ā niin mutu lun leum in lolñok, 7. ā paiñ niin kitakot, ā met in pañnolos, Rabbai, Rabbai.
8. Ā komwos tiu pañon komwos Rabbai: tu sie met luti lomwos, Kraist; ā komwos nu kemwu met lili.

Mt 22:44 Jeofa

http://catalog.hathitrust.org/Record/008415967

Opr. G. Kaszyński

Benjamin G. Snow (1817-1880). Misjonarz z Ko¶cio³a Baptystów, dzia³aj±cy na wyspach Mikronezji. Jêzyk kusajski: 1895: Kusaien Scriptures (wyd. I, American Bible Society, New York), t³. Benjamin Galen SNOW (obejmuje 4 Ewangelie, Dzieje Apostolskie, 1 Koryntian 9:23-29, Filipian, Kolosan, 1-2 Tesaloniczan, 1 Tymoteusza 3:8-13, 1-3 Jana) Jeova 28 razy: Mt 3:3; 4:7,10; 5:33; Mk 1:3; 12:11,29,29,30,36; £k 1:16; 2:23; 3:4; 4:8,12,18; 10:27; 19:38; 20:37,42; Jn 1:23; 12:38b; Dz 2:20,21,25,34; 3:22; 4:26 Jeofa 2 razy: Mt 22:37,44.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Utrwalenie pokoju w świecie i zabezpieczenie dobra i szczęścia za pomocą międzynarodowych konferencji jest niemożliwe.

Vol. XL. 1 PAŹDZIERNIKA (OCTOBER) No. 19
R. P. 1919 - R. S. 6047.
"STRAŻNICA", TOWARZYSTWO BIBIJNE I BROSZUR
DETROIT. MICH. U. S. A.

Joseph Franklin Rutherford (1869-1942) znany jako sędzia Rutherford – prawnik, kaznodzieja religijny, drugi prezes Towarzystwa Biblijnego i Traktatowego – Strażnica. Od roku 1917 kierował ruchem religijnym Badaczy Pisma Świętego (Świadków **Jehowy** – nazwa od 1931).

PROKLAMACJA

WEZWANIE DO PRZYWÓDCÓW ŚWIATA

REZOLUCJA

BEZSILNY WŁADCA EUROPY

Przeto zwracamy się do narodów i ras wszystkich języków, do miłujących sprawiedliwość, a nienawidzących niesprawiedliwości z uroczystem wezwaniem. aby uznały i śmiało wyznały, że Jehowa jest jedynym prawdziwym Bogiem, a Jego umiłowany Syn, Jezus Chrystus, Królem królów i Panem panów.

629 z 692

Joseph Franklin Rutherford (1869-1942) znany jako sêdzia Rutherford – prawnik, kaznodzieja religijny, drugi prezes Towarzystwa Biblijnego i Traktatowego – Stra¿nica. Od roku 1917 kierowa³ ruchem religijnym Badaczy Pisma ¦wiêtego (¦wiadków Jehowy – nazwa od 1931). Straznica z 1919 – Rezolucja „Utrwalenie pokoju w ¶wiecie i zabezpieczenie dobra i szczê¶cia za pomoc± miêdzynarodowych konferencji jest niemo¿liwe”.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Historia:
1292 - Kościół murowany
1539 - Kościół ewangelicki
1957 - Kościół katolicki

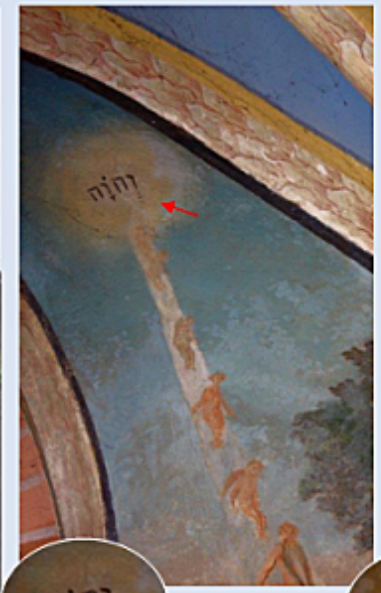

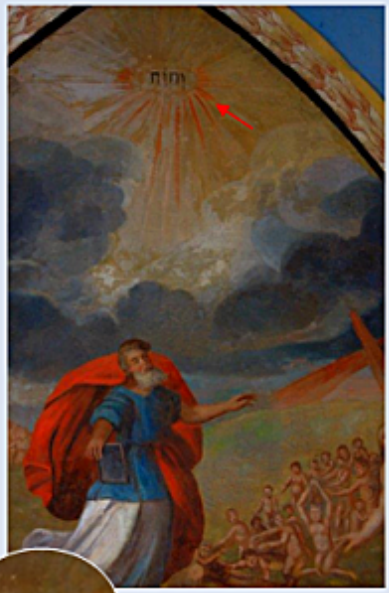

53°20'12"N 15°02'48"E

Imię Boże JHWH/Jehowa - Kolegiata Najświętszej Marii Panny Królowej Świata w Stargardzie Szczecińskim

Kaplica Piotra Gröninga - burmistrza Stargardu w XVI w. Polichromie zachowały się w dobrym stanie na wszystkich trzech ścianach kaplicy. Na ścianie północnej (bocznej, lewej) przedstawiono proroctwo Ezechiela i zapowiedź Sądu Ostatecznego Na ścianie wschodniej, po lewej stronie - wstających z grobu zmarłych oraz (w głębi) scenę bitwy lub turnieju. Po prawej stronie ściany wschodniej przedstawiono wizerunek drabiny Jakubowej wraz z Jakubem lejącym olej na kamień. Tło tej sceny stanowi panorama miasta Betel. Na ścianie południowej kaplicy przedstawiono Józefa Egipskiego przyjmującego podziękowania od uratowanych od klęski głodu Egipcjan (opis malowideł w kaplicy).

Imiê Bo¿e JHWH / Jehowa - Kolegiata Naj¶wiêtszej Marii Panny Królowej ¦wiata w Stargardzie Szczecińskim. Historia: 1292 - Ko¶ció³ murowany 1539 - Ko¶ció³ ewangelicki 1957 - Ko¶ció³ katolicki

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Historia:
1187 - Kościół pierwotny
1350 - Bazylika ceglana
1534 – Kościół ewangelicki
1946 - Kościół katolicki

Bazylika archikatedralna św. Jakuba w Szczecinie
Zlokalizowana na Starym Mieście, ul. Kard. Wyszyńskiego 19. ***Kaplica Książąt Pomorskich*** - Nad grobowcem znajduje się obraz epitafijny z imieniem Bożym **JHWH/Jehowa** (z ok.1600 roku). Po obu stronach grobowca podziwiać możemy dwie rzeźby drewniane z XVII w. oraz konsole z motywami czaszek. Przedmioty te pochodzą z dawnego wyposażenia Katedry.

Ratusz Staromiejski w Szczecinie
Muzeum - medal wybity w Szczecinie (1659 r.), na pamiątkę obrony Szczecina podczas II wojny północnej 1658-1659. Autorstwa *Gottfrieda Tabberta*. Na rewersie po środku tetragram **Jahwe** w promienistej aureoli. Kopia.

53°25'29"N 14°33'19"E

631 z 692

Bazylika archikatedralna ¶w. Jakuba w Szczecinie. Kaplica Ksi±¿±t Pomorskich - Nad grobowcem znajduje siê obraz epitafijny z imieniem Bo¿ym JHWH/Jehowa (z ok.1600 roku). Muzeum - medal wybity w Szczecinie (1659 r.), na pami±tkê obrony Szczecina podczas II wojny pó³nocnej 1658-1659. Autorstwa Gottfrieda Tabberta. Na rewersie po ¶rodku tetragram Jahwe.

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

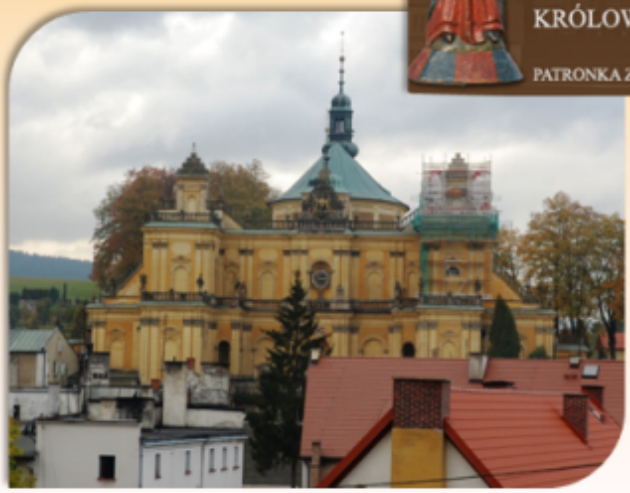

Imię Boże יהוה

Wambierzyce – wieś w Polsce, położona w województwie dolnośląskim, w powiecie kłodzkim, w gminie Radków. Na początku XVIII w. wybudowano kościół Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny, o barokowej architekturze (krużganki dookoła owalnej nawy, 11 kaplic). Świątynia została wybudowana w miejscu drewnianej kaplicy z 1263 roku. Powstanie w miejscowości sanktuarium maryjnego związane jest z XII - wiecznym przekazem, wedle którego niewidomy Jan z Ratna miał w tym miejscu odzyskać wzrok, a jego oczom miała ukazać się postać Matki Bożej.
Widoczne jest Imię Boże w postaci **Tetragramu** – **JHWH**, **Jehowa**, **Jahwe**.

Zdjęcia: Piotr Sornowski

Wambierzyce – wie¶ w Polsce, po³o¿ona w województwie dolno¶l±skim, w powiecie k³odzkim, w gminie Radków. Na pocz±tku XVIII w. wybudowano ko¶ció³ Nawiedzenia Naj¶wiêtszej Maryi Panny, o barokowej architekturze (kru¿ganki dooko³a owalnej nawy, 11 kaplic). ¦wi±tynia zosta³a wybudowana w miejscu drewnianej kaplicy z 1263 roku. Widoczne jest imiê Bo¿e w postaci Tetragramu – JHWH, Jehowa, Jahwe.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Dwór Artusa -
Imię Boże JHWH

Dwór Artusa w Gdańsku. W przeszłości pełnił on funkcję swoistego centrum kulturalno-towarzyskiego gdańskich kupców i stanowił jeden z wielu takich obiektów w Polsce. Siedziba przy Długim Targu 44 w XVII w. stanowiła lokum kilku bractw, skupiających rzemieślniczą i kupiecką elitę. Obecnie w budynku mieści się Muzeum Historyczne Gdańska. Piękną fasadę zdobią posągi starożytnych herosów, sylwetka Fortuny oraz scenki alegoryczne. Wnętrze mieści gotycką salę dekorowaną cennymi dziełami sztuki.

Sąd Ostateczny (1603) *Antona Möllera,* niezachowany (od 2000 r. w Dworze Artusa prezentowane jest, wykonane przez *Krzysztofa Izdebskiego* tzw. *Simulacrum* dzieła, odtwarzające jego wygląd w skali 1:1 na podstawie archiwalnych fotografii i technik komputerowych). Widoczne jest Imię Boże – **JHWH**, **Jehowa**, **Jahwe**. **Tetragram** jest jednak zapisany błędnie (**HJHW**). Litery hebrajskie zostały przestawione przy odtwarzaniu dzieła w 2000 roku.

Opr. Dawid Galus

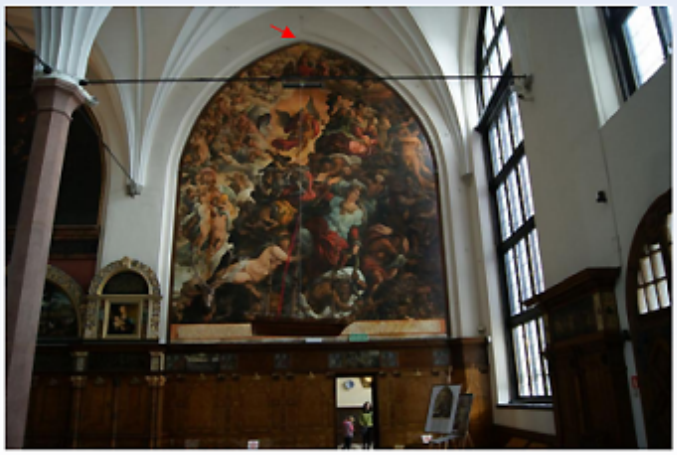

Dwór Artusa w Gdañsku. S±d Ostateczny (1603) Antona Möllera, niezachowany (od 2000 r. w Dworze Artusa prezentowane jest, wykonane przez Krzysztofa Izdebskiego tzw. Simulacrum dzie³a, odtwarzaj±ce jego wygl±d w skali 1:1 na podstawie archiwalnych fotografii i technik komputerowych). Widoczne jest Imiê Bo¿e w postaci hebrajskiego Tetragramu – JHWH, Jehowa, Jahwe.

[powrót]

יהוה 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤉𐤄𐤅𐤄
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

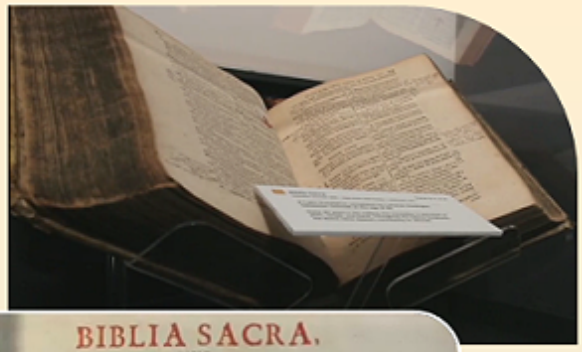

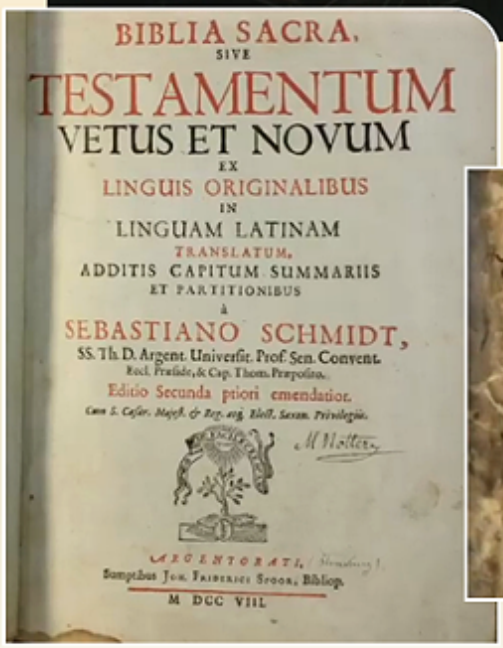
BIBLIA SACRA,
SIVE
TESTAMENTUM
VETUS ET NOVUM
EX
LINGUIS ORIGINALIBUS
IN
LINGUAM LATINAM
TRANSLATUM,
ADDITIS CAPITUM SUMMARIIS
ET PARTITIONIBUS
à
SEBASTIANO SCHMIDT,
SS. Th. D. Argent. Universit. Prof. Sen. Convent.
Eccl. Præside, & Cap. Thom. Præposito.
Editio Secunda priori emendatior.
Cum S. Cæsar. Majest. & Reg. aeq. Elect. Saxon. Privilegiis.
ARGENTORATI,
Sumptibus Joh. Friderici Spoor, Bibliop.
M DCC VIII.

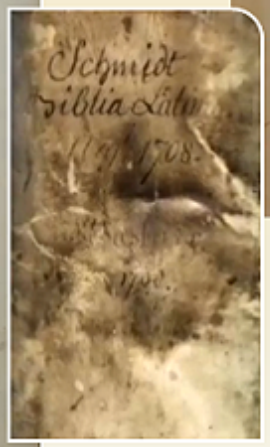

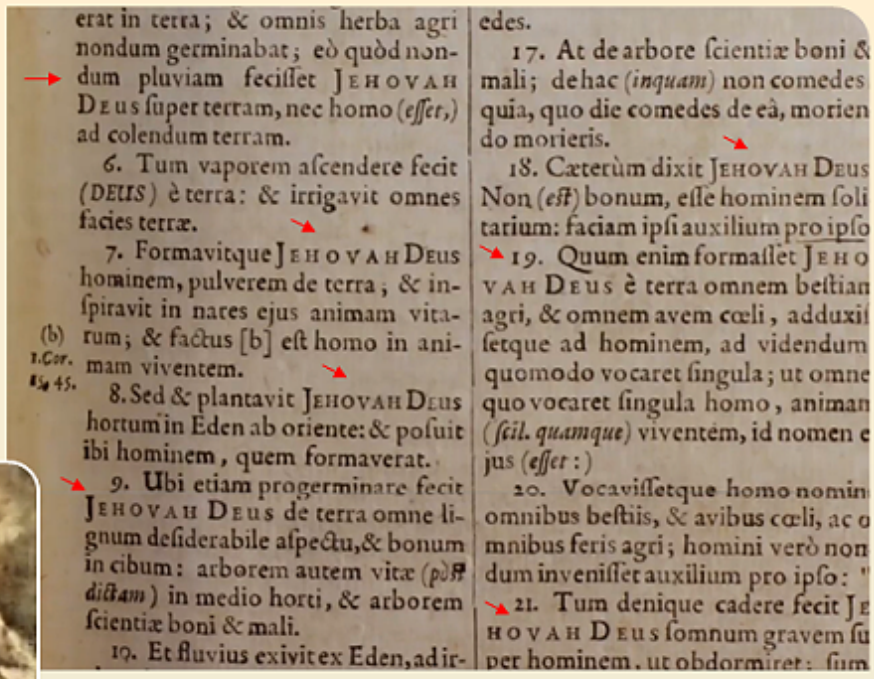
erat in terra; & omnis herba agri nondum germinabat; eò quòd nondum pluviam fecisset JEHOVAH DEUS super terram, nec homo (esset,) ad colendum terram.
6. Tum vaporem ascendere fecit (DEUS) è terra: & irrigavit omnes facies terræ.
7. Formavitque JEHOVAH DEUS hominem, pulverem de terra; & inspiravit in nares ejus animam vitarum; & factus [b] est homo in animam viventem.
(b) 1.Cor. 15, 45.
8. Sed & plantavit JEHOVAH DEUS hortum in Eden ab oriente: & posuit ibi hominem, quem formaverat.
9. Ubi etiam progerminare fecit JEHOVAH DEUS de terra omne lignum desiderabile aspectu, & bonum in cibum: arborem autem vitæ (post dictam) in medio horti, & arborem scientiæ boni & mali.
10. Et fluvius exivit ex Eden, ad ir-
edes.
17. At de arbore scientiæ boni & mali; de hac (inquam) non comedes quia, quo die comedes de eà, morien do morieris.
18. Cæterùm dixit JEHOVAH DEUS Non (est) bonum, esse hominem soli tarium: faciam ipsi auxilium pro ipso
19. Quum enim formasset JEHO VAH DEUS è terra omnem bestian agri, & omnem avem cœli, adduxi setque ad hominem, ad videndum quomodo vocaret singula; ut omne quo vocaret singula homo, animan (scil. quamque) viventem, id nomen e jus (esset:)
20. Vocavissetque homo nomin omnibus bestiis, & avibus cœli, ac o mnibus feris agri; homini verò non dum invenisset auxilium pro ipso:
21. Tum denique cadere fecit JE HOVAH DEUS somnum gravem su per hominem, ut obdormiret: sum

Sebastian Schmidt (1617- 1696) - niemiecki luterański teolog, hebraista. Studiował w *Marburgu, Wittenberdze, Królewcu i Bazylei*. Tłumacz łacińskiej wersji **Wulgaty** - *Hieronima ze Strydonu* (405). **Biblia Sacra** z roku 1708. **Schmidt** w całych Pismach Hebrajskich przywraca imię Boże w formie **Jehovah**.

Wystawa - Imię Boże w Biblii (2013). Watch Tower Bible and Tract Society of PA.
www.jw.org/pl

Sebastian Schmidt (1617- 1696) - niemiecki luterański teolog, hebraista. Studiowa³ w Marburgu, Wittenberdze, Królewcu i Bazylei. T³umacz ³aciñskiej wersji Wulgaty - Hieronima ze Strydonu (405 r.). Biblia Sacra z roku 1708. Schmidt w ca³ych Pismach Hebrajskich przywraca imiê Bo¿e w formie Jehovah.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wystawa - Imię Boże w Biblii (2013). *Watch Tower Bible and Tract Society of PA*. **Biblia Króla Jakuba** z 1611 roku. Pierwsze wydanie można rozpoznać po wielu cechach szczególnych, najbardziej charakterystyczną cechą wyróżniającą to wydanie jest *Księga Rut 3:15*, gdzie czytamy *„wszedł do miasta”*. Późniejsze edycje podają w tym miejscu *„weszła do miasta”*. Dlatego pierwsze wydanie powszechnie jest nazywane *„męską Biblią”*. **Biblia Króla Jakuba** to jedno z najważniejszych dzieł literatury angielskiej. Obecnie, według danych *Biblioteki Brytyjskiej*, *„Biblia Króla Jakuba, czyli Authorized Version, pozostaje najczęściej publikowanym tekstem w języku angielskim”*. Liczbę egzemplarzy wydrukowanych na całym świecie szacuje się na ponad miliard! Przez wieki Biblia rozsławiała Imię Boże **Jehowa** po całym świecie. Źródło: www.jw.org/pl

Biblia Króla Jakuba z 1611 roku. Pierwsze wydanie mo¿na rozpoznaæ po wielu cechach szczególnych, najbardziej charakterystyczn± cech± wyró¿niaj±c± to wydanie jest Ksiêga Rut 3:15, gdzie czytamy „wszed³ do miasta”. Pó¼niejsze edycje podaj± w tym miejscu „wesz³a do miasta”. Dlatego pierwsze wydanie powszechnie jest nazywane „mêsk± Bibli±”. Biblia króla Jakuba to jedno z najwa¿niejszych dzie³ literatury angielskiej. Obecnie, wed³ug danych Biblioteki Brytyjskiej, „Biblia króla Jakuba, czyli Authorized Version, pozostaje najczê¶ciej publikowanym tekstem w jêzyku angielskim”. Liczbê egzemplarzy wydrukowanych na ca³ym ¶wiecie szacuje siê na ponad miliard! Przez wieki Biblia rozs³awia³a imiê Bo¿e Jehowa po ca³ym ¶wiecie.

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

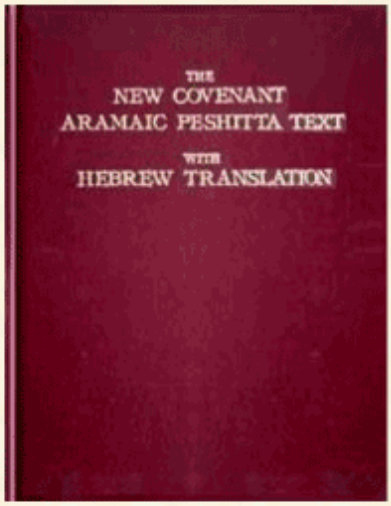

יז : וְאוּלָם אִישׁ אִישׁ כְּפִי שֶׁחָלַק לוֹ יְהוָה,
וְאִישׁ אִישׁ כְּפִי שֶׁקָּרָאוֹ הָאֱלֹהִים, כָּךְ יִתְהַלֵּךְ
וְכָךְ גַּם לְכָל הַקְּהִלּוֹת אֲנִי מְצַוֶּה.

Zresztą niech każdy postępuje tak, jak mu **Pan** wyznaczył, zgodnie z tym, do czego Bóg go powołał. Ja tak właśnie nauczałem we wszystkich Kościołach.

Biblia Warszawsko-Praska

Tylko jak **Jehowa** każdemu przydzielił, niech każdy tak postępuje, jak go Bóg powołał. I tak zarządzam we wszystkich zborach.

Pismo Święte w Przekładzie Nowego Świata

1 KORYNTIAN 7:17 - יהוה

Jacob Barclay
(ur. 1934)

Massimo Pazzini
(ur. 1955)

Katolicki biskup *Jerozolimy* **Jacob Barclay** oraz franciszkanin prof. **Massimo Pazzini** opublikowali wydanie II dwujęzycznego przekładu **The New Covenent Commonly Called The New Testament – Peshitta, Aramaic Text With a Hebrew Translation** (The Bible Society, Jerusalem 2005), który obejmuje tekst *Peszitty i hebrajski przekład NT* (wyd. I: The Bible Society, Jerusalem 1986).
W sekcji hebrajskiego tekstu co najmniej 150 razy pojawia się Tetragram, יהוה m.in. w *1 Kor 7:17.*

יהוה : Mt 1:20,22,24; 2:13,15,19; 3:3; 4:7,10; 5:33; 21:9,42; 22:37,44; 23:39; 27:10; 28:2; Mk 1:3; 5:19; 11:9;12:11,29,29,30,36;13:20;Łk1:6,9,11,15,16,17,25,32,38,45,46,66,68,76; 2:9,15,22,23,23,24,26,39; 3:4; 4:8,12,19; 5:17; 10:27; 13:35; 19:38; 20:37,42; Jn 1:23; 12:13,38b; Dz 2:20,21,25,34; 3:19,22; 4:26; 5:19; 7:31,33,49; 8:26,39; 11:21; 12:7,11,17,23; 13:10,11,49; 15:17,17; 16:32; Rz 9:29; 10:13; 11:34; 14:11; 15:11; 1Kor 1:31; 2:16; 3:20; 4:4,19; 7:17; 10:26; 14:21; 16:10; 2Kor 3:16,17,17,18,18; 6:17,18; 10:17,18; Ef 2:21; 5:19; Kol 3:22; 2Tm 2:19,19; Hbr 7:21; 8:8,9,10,11; 10:16,30; 12:5,6; Jk 1:7; 3:9; 4:10,15; 5:4,10,11,11; 1Pt 3:12,12; 2Pt 2:9; 3:8,9,10; Ju 9,14; Obj 1:8; 4:8,11; 11:17; 15:3,4; 16:7; 18:8; 19:6; 21:22; 22:5,6

Opr. Grzegorz Kaszyński

Katolicki biskup Jerozolimy Jacob Barclay oraz franciszkanin prof. Massimo Pazzini opublikowali wydanie II dwujêzycznego przek³adu The New Covenent Commonly Called The New Testament – Peshitta, Aramaic Text With a Hebrew Translation (The Bible Society, Jerusalem 2005), który obejmuje tekst Peszitty i hebrajski przek³ad NT (wyd. I: The Bible Society, Jerusalem 1986). W sekcji hebrajskiego tekstu co najmniej 150 razy pojawia siê tetragram, •••• m.in. w 1 Koryntian 7:17.

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Yahweh – Nowy Testament – 1994

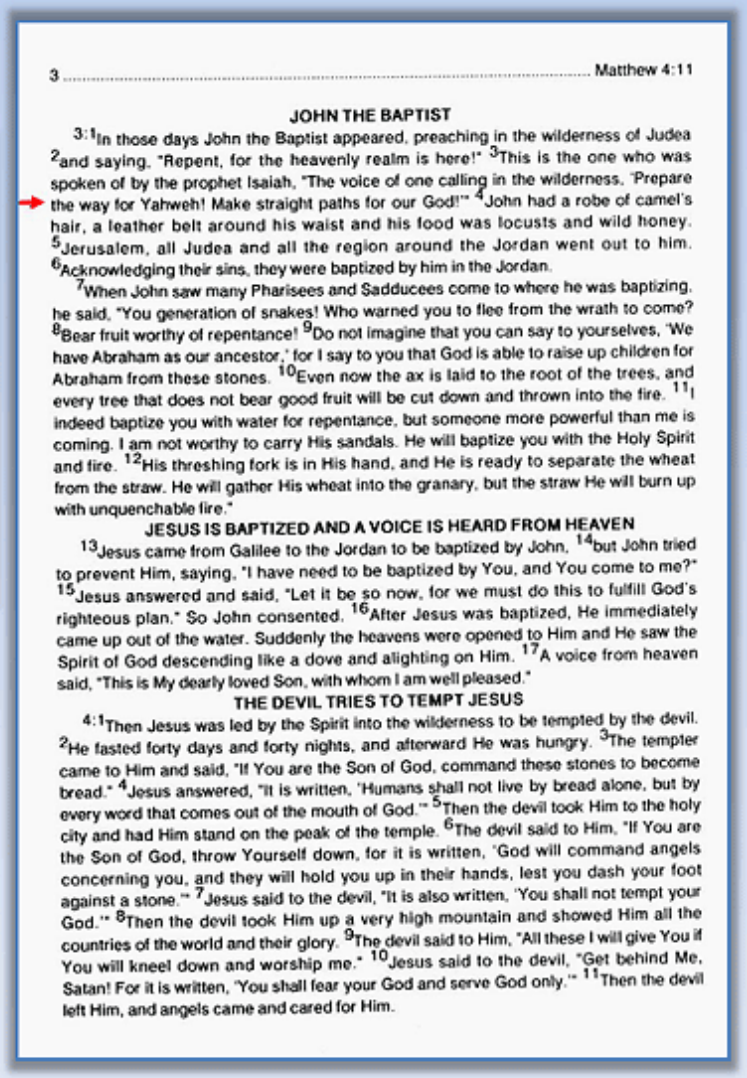

3 ..... Matthew 4:11

JOHN THE BAPTIST

3:1In those days John the Baptist appeared, preaching in the wilderness of Judea
2and saying, "Repent, for the heavenly realm is here!" 3This is the one who was
spoken of by the prophet Isaiah, "The voice of one calling in the wilderness, 'Prepare
the way for Yahweh! Make straight paths for our God!'" 4John had a robe of camel's
hair, a leather belt around his waist and his food was locusts and wild honey.
5Jerusalem, all Judea and all the region around the Jordan went out to him.
6Acknowledging their sins, they were baptized by him in the Jordan.
7When John saw many Pharisees and Sadducees come to where he was baptizing,
he said, "You generation of snakes! Who warned you to flee from the wrath to come?
8Bear fruit worthy of repentance! 9Do not imagine that you can say to yourselves, 'We
have Abraham as our ancestor,' for I say to you that God is able to raise up children for
Abraham from these stones. 10Even now the ax is laid to the root of the trees, and
every tree that does not bear good fruit will be cut down and thrown into the fire. 11I
indeed baptize you with water for repentance, but someone more powerful than me is
coming. I am not worthy to carry His sandals. He will baptize you with the Holy Spirit
and fire. 12His threshing fork is in His hand, and He is ready to separate the wheat
from the straw. He will gather His wheat into the granary, but the straw He will burn up
with unquenchable fire."

JESUS IS BAPTIZED AND A VOICE IS HEARD FROM HEAVEN

13Jesus came from Galilee to the Jordan to be baptized by John, 14but John tried
to prevent Him, saying, "I have need to be baptized by You, and You come to me?"
15Jesus answered and said, "Let it be so now, for we must do this to fulfill God's
righteous plan." So John consented. 16After Jesus was baptized, He immediately
came up out of the water. Suddenly the heavens were opened to Him and He saw the
Spirit of God descending like a dove and alighting on Him. 17A voice from heaven
said, "This is My dearly loved Son, with whom I am well pleased."

THE DEVIL TRIES TO TEMPT JESUS

4:1Then Jesus was led by the Spirit into the wilderness to be tempted by the devil.
2He fasted forty days and forty nights, and afterward He was hungry. 3The tempter
came to Him and said, "If You are the Son of God, command these stones to become
bread." 4Jesus answered, "It is written, 'Humans shall not live by bread alone, but by
every word that comes out of the mouth of God.'" 5Then the devil took Him to the holy
city and had Him stand on the peak of the temple. 6The devil said to Him, "If You are
the Son of God, throw Yourself down, for it is written, 'God will command angels
concerning you, and they will hold you up in their hands, lest you dash your foot
against a stone.'" 7Jesus said to the devil, "It is also written, 'You shall not tempt your
God.'" 8Then the devil took Him up a very high mountain and showed Him all the
countries of the world and their glory. 9The devil said to Him, "All these I will give You if
You will kneel down and worship me." 10Jesus said to the devil, "Get behind Me,
Satan! For it is written, 'You shall fear your God and serve God only.'" 11Then the devil
left Him, and angels came and cared for Him.

Craig R. Smith jest wydawcą katolickiego przekładu **The New Testament of the Inclusive Language Bible**, który ukazał się w USA w 1994 roku *(Cross Cultural Publications, Inc./CrossRoads Books, Brentwood /st. Maryland/)*. Imię Boże w formie **Yahweh** pojawia się ok. 30 razy:

Yahweh: Mt 3:3; 21:9,42; 22:37,44; 23:39; 27:10; Mk 1:3; 11:9; 12:29,30,36; Łk 1:6; 2:23; 3:4; 13:35; 19:38; 20:42; Jn 12:13,38b; Dz 2:20; Rz 4:8; 9:28,28,29; 10:13; 12:19; 14:11; 1Kor 14:21.

Opr. Grzegorz Kaszyński

637 z 692

Craig R. Smith jest wydawc± katolickiego przek³adu The New Testament of the Inclusive Language Bible, który ukaza³ siê w USA w 1994 roku (Cross Cultural Publications, Inc./CrossRoads Books, Brentwood /st. Maryland/). Imiê Bo¿e w formie Yahweh pojawia siê ok. 30 razy: Yahweh: Mt 3:3; 21:9,42; 22:37,44; 23:39; 27:10; Mk 1:3; 11:9; 12:29,30,36; £k 1:6; 2:23; 3:4; 13:35; 19:38; 20:42; Jn 12:13,38b; Dz 2:20; Rz 4:8; 9:28,28,29; 10:13; 12:19; 14:11; 1Kor 14:21.

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

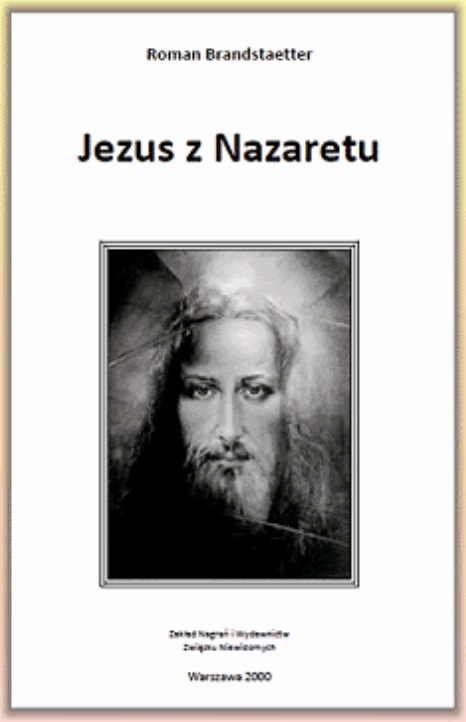

Jezus z Nazaretu t.1-4 (Ebook)
Zakład Nagrań i Wydawnictw
Związku Niewidomych
Warszawa 2000

Nieskończonoimienny Bóg – Jahwe

Jej dusza uwielbiła Elohim, a duch jej rozradował się w Panu, ponieważ spoczął na niej, poddanej służebnicy, Jego nieprzeniknionego cień. Narody zwać ją będą błogosławioną - był to mimowolny oddźwięk pozdrowienia Eliszeby, ale wypowiedziany z tak wielką pokorą i ślepym zaufaniem, że brzmiał jak posłuszne echo dawno ustanowionych i dokonanych wyroków, których była tylko powolnym naczyniem - albowiem Niewidzialny uczynił jej wielkie i tajemnicze dzieło, dlatego święte jest Jego Imię, a nad tymi, którzy Go się trwożą, spocznie Jego miłosierdzie po wszystkie pokolenia. Tu Miriam ujrzała gniew Jahwe w postaci wyciągniętego ramienia, tym groźniejszego, że nie było ono ramieniem, ale jego znakiem, rozpostartym na całe niebiosa i miażdżącym w swej doskonałej nieodwołalności ludzi pysznych i knowania ich serc, i mocarzy strąconych z ich cedrowych tronów w otchłań szeolu. W żyłach Miriam wzburzyła się krew ubogich, krew anawim Jahwe, przeciw bogaczom i sytym, przeciw tym, którzy gromadzą złoto, krzywdę i bezbożność, i syci złota, krzywdy i bezbożności sprzedają sprawiedliwych za srebro, a biednych za parę sandałów i jak wszyscy ludzie syci, zapominają o potrzebujących, zatwardzają swoje serca i oddzielają je od Elohim obojętnością, nudą i ziewaniem. Ale krew ubogich płynąca w żyłach Miriam podniosła się ku Elohim nie tylko dlatego, że była krwią ludzi pracujących w pocie czoła na chleb powszedni, ale również i dlatego, że była krwią człowieka łaknącego miłosierdzia Pańskiego, a nędzarzem i żebrakiem według ducha, ciała i majętności jest każdy, który łaknie obecności El Szaddaja. Bogacz powinien wiedzieć, że jego bogactwo jest nic nie znaczącym tchnieniem wiatru, a mędrzec, że jego mądrość jest nic nie znaczącym pyłem, a syty, że jego sytość jest sytością bydlęcia, i dlatego ci, którzy posiedli prawdziwą mądrość, uważają się w swej pokorze za ubogich według ducha i są nieustannie głodni Słowa Pańskiego. Dlatego zaśpiewała teraz o pokornym wywyższeniu pokornych, anawim Jahwe, o głodnych, karmionych dobrami

17

Słowniczek terminów hebrajskich – str. 820:
Anawim **Jahwe** – Ubodzy **Pana**, Kodesz **Jahwe** – Bóg,
Malach **Jahwe** – Anioł **Pana**, **EL** Szaddaj – **Bóg** Wszechmocny.

Roman Brandstaetter (1903-1987) – polski pisarz, poeta, dramaturg i tłumacz pochodzenia żydowskiego. Znawca Biblii. Jego dzieła przenika głęboka mądrość i teologia. W latach 1967-1973 powstało najwybitniejsze dzieło prozatorskie **Brandstaettera**, czterotomowa powieść historyczna **Jezus z Nazaretu**. Przed śmiercią wyznał: *Wielkie dziedzictwo duchowe wspólne chrześcijanom i Żydom upewnia mnie w przekonaniu, że moje „odejście" od judaizmu, moja „zdrada", jak to chcieliby widzieć niektórzy, nie jest odejściem w znaczeniu dosłownym. Ja dotykam obu krańców łuku. Ja czekam na ten wielki Most. Chciałbym postępować tak jakby mieszkał we mnie Bóg (fragment Wstępu).*

Roman Brandstaetter (1903-1987) – polski pisarz, poeta, dramaturg i t³umacz pochodzenia ¿ydowskiego. Znawca Biblii. Jego dzie³a przenika g³êboka m±dro¶æ i teologia. W latach 1967-1973 powsta³o najwybitniejsze dzie³o prozatorskie Brandstaettera, czterotomowa powie¶æ historyczna Jezus z Nazaretu. Przed ¶mierci± wyzna³: ,,Wielkie dziedzictwo duchowe wspólne chrze¶cijanom i ¯ydom upewnia mnie w przekonaniu, ¿e moje „odej¶cie" od judaizmu, moja „zdrada", jak to chcieliby widzieæ niektórzy, nie jest odej¶ciem w znaczeniu dos³ownym. Ja dotykam obu krañców ³uku. Ja czekam na ten wielki Most. Chcia³bym postêpowaæ tak jakby mieszka³ we mnie Bóg" (fragment Wstêpu).

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

BEATI
Pauli Apostoli epi-
stola ad Hebræos.

בימי

LIM lo-
quutꝰ eſt
Deus Pa-
tribꝰ mul
tifariam

multisq; modis per pro
pheras. 2 Extremis hi-
ſce temporibus, Loqui
tus eſt nobis per filium
ſuum, quem conſtituit
ipſe hæredem omnium,
per quē etiam ſpeciem
la condidit. 3 Qui cum
ſit ſplēdor gloriæ, & ex-
preſſa imago ſubſtātiæ
illius, modoretuſq; om
nia. Verbo potentiæ ſui
ſemetipſum purgatio-
ne facta peccatorum no
ſtrorum, cōſedit in dex-
tra maieſtatis in excel-
ſis. 4 Tāto præſtātior
factus eſt angelis, quan
to excellentius ſortitus
eſt nomē.

AA

List do Hebrajczyków

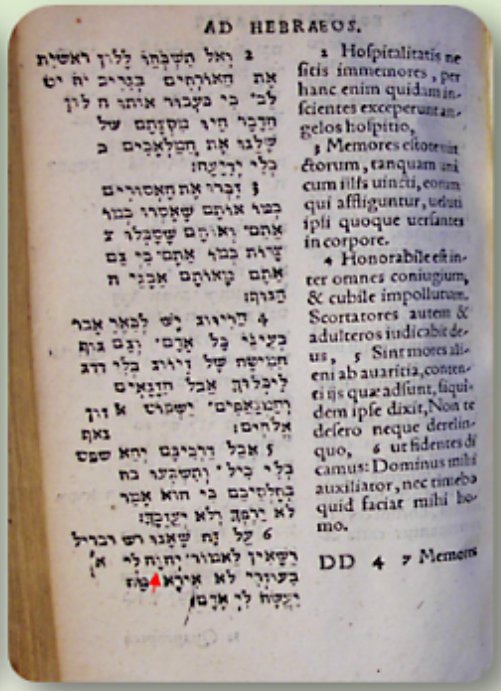

AD HEBRAEOS.

2 Hoſpitalitatis ne
ſitis immemores, per
hanc enim quidam in-
ſcientes exceperunt an-
gelos hoſpitio.

3 Memores eſtote vin-
ctorum, tanquam uin-
cum illis uincti, eorum
qui affliguntur, ututi
ipſi quoque uerſantes
in corpore.

4 Honorabile eſt in-
ter omnes coniugium,
& cubile immaculatum.
Scortatores autem &
adulteros iudicabit de-
us. 5 Sint mores alie-
ni ab auaritia, contenti
iis quæ adſunt, ſiquidē
ipſe dixit, Non te
deſero neque derelin-
quo, 6 ut fidentes di
camus: Dominus mihi
auxiliator, nec timebo
quid faciat mihi ho-
mo.

DD 4 7 Memoris

Hbr 13.6

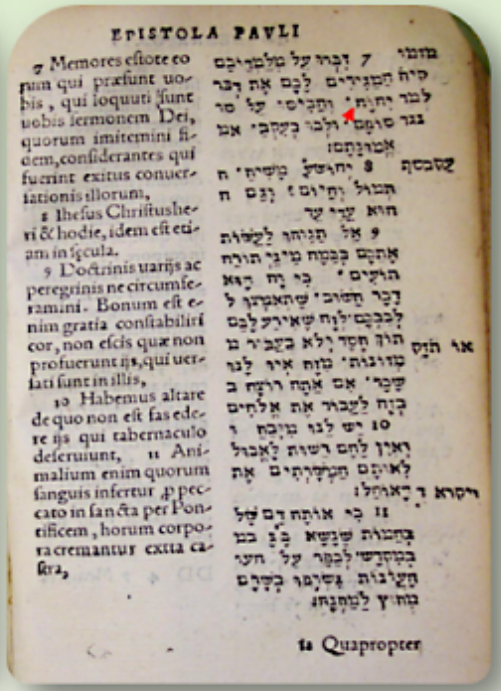

EPISTOLA PAVLI

7 Memores eſtote eo
rum qui præſunt uo-
bis, qui loquuti ſunt
uobis ſermonem Dei,
quorum imitemini fi-
dem, conſiderantes qui
fuerint exitus conuer-
ſationis illorum,

8 Ieſus Chriſtus he-
ri & hodie, idem eſt etiā
in ſæcula.

9 Doctrinis uarijs ac
peregrinis ne circumfe-
ramini. Bonum eſt e-
nim gratia confirmari
cor, non eſcis quæ non
profuerunt iis, qui uer-
ſati ſunt in illis,

10 Habemus altare
de quo non eſt fas ede-
re iis qui tabernaculo
deſeruiunt, 11 Ani-
malium enim quorum
ſanguis infertur p̄ pec-
cato in ſancta per Pon-
tificem, horum corpo-
ra cremantur extra ca-
ſtra,

12 Quapropter

Hbr 13.7

Sebastian Münster
(1488-1552)

Sebastian Münster - niemiecki hebraista, jeden z pierwszych wydawców dwóch ksiąg Nowego Testamentu w których występuje Imię Boże **JHWH**. W 1537 roku opublikował Ewangelię według Mateusza po hebrajsku (תּוֹרַת הַמָּשִׁיחַ **Torat ha-Mašiah / Evangelium secundum Matthæum in Lingua Hebraica, cum versione latina atque succinctis annotationibus, Henricus Petrus, Basileæ /Bazylea/, przekład hebrajsko-łaciński**), gdzie יהוה występuje 18 razy: **Mt** 1:20,22,24; 2:13,15,19; 3:3; 4:4,7,10; 5:33; 21:9,42; 22:37,44; 23:39; 27:10; 28:2.

W Przedmowie dedykowanej królowi Anglii **Henrykowi VIII** napisał, że hebrajski tekst tej Ewangelii otrzymał od Żydów w zniszczonej formie z wieloma ubytkami. Z tej przyczyny sam uzupełnił brakującą treść. Niestety nie zaznaczył dodanych miejsc, ani nie podał na podstawie jakich tekstów poczynił te uzupełnienia. Dwadzieścia lat później (1557 r.) ukazał się hebrajski przekład Listu do Hebrajczyków (**Beati Pauli Apostoli epistola ad Hebræos**, przekład łacińsko-hebrajski), w którym יהוה występuje w 3 miejscach: **Hbr** 3:13; 13:6,7.

Opr. G. Kaszyński: Mateusza - http://books.google.pl/books?id=sWxEAAAAcAAJ Hebrajczyków - https://files.me.com/thegg/sp9jc7

Sebastian Münster - niemiecki hebraista, jeden z pierwszych wydawców dwóch ksi±g Nowego Testamentu w których wystêpuje Imiê Bo¿e JHWH. W 1537 roku opublikowa³ Ewangeliê wed³ug Mateusza po hebrajsku (Torat ha-Ma¹iah / Evangelium secundum Matthæum in Lingua Hebraica, cum versione latina atque succinctis annotationibus, Henricus Petrus, Basileæ / Bazylea/, przek³ad hebrajsko-³aciński), gdzie JHWH wystêpuje 18 razy: Mt 1:20,22,24; 2:13,15,19; 3:3; 4:4,7,10; 5:33; 21:9,42; 22:37,44; 23:39; 27:10; 28:2. Dwadzie¶cia lat pó¼niej (1557 r.) ukaza³ siê hebrajski przek³ad Listu do Hebrajczyków (Beati Pauli Apostoli epistola ad Hebræos, przek³ad ³aciñsko-hebrajski), w którym JHWH wystêpuje w 3 miejscach: Hbr 3:13; 13:6,7.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Ewangelia Mateusza

bliźniego. W żadnym miejscu Prawa te dwa przykazania miłości nie występują razem; ówcześni rabini nie łączyli ich z sobą. Wypowiedź o podwójnym prawie miłości jest streszczeniem nie tylko całego ST, lecz także nauki Jezusa. Dwa przykazania miłości stały się moralną i duchową osią chrześcijaństwa. Złączenie ich w jedno prawo dowodzi istnienia współzależności: jeśli nie kochamy Boga, nie jesteśmy w stanie kochać człowieka, i odwrotnie, nie kochając swego bliźniego, nie możemy kochać Boga (*1J* 4,19 • 5,3). Cała chrześcijańska moralność wyrasta z przykazania miłości Boga i człowieka.

1 Mk 12,28-34; Łk 10,25-28
2 Pwt 6,5
3 Kpł 19,18
4 Rz 13,8-10

¡CHRYSTUS SYNEM BOŻYM

41Gdy przyszli faryzeusze, Jezus ich zapytał: **42**„Co sądzicie o Chrystusie? ¿Czyim jest synem?". Odpowiedzieli Mu: „Dawida". **43**Wtedy im rzekł: „Dlaczego więc Dawid, natchniony przez Ducha, nazywa Go Panem[4], gdy mówi:
¿**44***Pan powiedział do mojego Pana:*
Usiądź po mojej prawej stronie,
aż położę twych wrogów
pod twoje stopy.
45Skoro Dawid nazywa Go Panem, to jak może On być jego synem[5]?".
46Nikt nie umiał Mu odpowiedzieć. Nikt też odtąd nie odważył się zadawać Mu pytań.

Chrystus Synem Bożym. Jezus chciał pomóc faryzeuszom zrozumieć, że jest nie tylko człowiekiem. Posłużył się argumentem biblijnym, który mogli przyjąć i uznać. W oparciu o *Psalm 110* usiłował wykazać wielkość oczekiwanego Chrystusa - króla czasów ostatecznych. Wydobył ponadto z psalmu treść, której faryzeusze się nie spodziewali. Nie wystarczy bowiem uznawać w oczekiwanym Chrystusie syna Dawidowego - króla, gdyż jego godność jest o wiele większa. *Psalm 110* przedstawia Go jako zwycięzcę, którego Bóg posadzi po swej prawej stronie, jako równego sobie, i odda Mu panowanie nad całym światem. Tytuł *Pan* w odniesieniu do Chrystusa jest więc wyznaniem wiary w Jego bóstwo. W Ewangeliach sugeruje on boską godność Jezusa i wynikającą stąd Jego zwierzchność nad wszystkim.

4) *Panem* - w tekstach liturgicznych ST przez cześć dla imienia Bożego *Jahwe*, zastępowano je różnymi tytułami, m.in. hebr. *Adonai* - 'mój Pan'. *Septuaginta* (LXX) posługuje się w tych miejscach gr. *Kyrios* - 'Pan'. Zob. Mt 7,21+.
5) *jak może On być jego synem* – Chrystus jako człowiek jest potomkiem Dawida, jednak jako Bóg jest jego Panem.

1 Mk 12,35-37; Łk 20,41-44
2 Mt 1,20+; 12,13+
3 Ps 110,1; Dz 2,34n

23

¡PRZECIWKO HIPOKRYZJI I PRÓŻNOŚCI

1Wówczas Jezus przemówił do tłumów i do swoich uczniów: **2**„Miejsce Mojżesza w nauczaniu zajęli[1] nauczyciele Pisma i faryzeusze". **3**Czyńcie więc i zachowujcie

NOWY TESTAMENT
OPRACOWAŁ ZESPÓŁ BIBLISTÓW POLSKICH
Z INICJATYWY
TOWARZYSTWA ŚWIĘTEGO PAWŁA 2005
WYDAWNICTWO „ŚWIĘTY PAWEŁ"

PAN (hebr. ***Adonai*** - 'pan'; gr. ***Kyrios*** - 'władca', 'ten który ma władzę nad innym człowiekiem lub całym ludem') - tytuł wyrażający dostojeństwo i cześć. W ***ST*** termin ten stosowano w zastępstwie imienia Boga, którego ze względu na jego świętość nie wypowiadano. W obecnym przekładzie tam, gdzie występuje słowo **PAN**, w oryginale jest słowo **JHWH** (tzw. tetragram), wymawiane zazwyczaj jako **Jahwe**. W ***ST*** jest to najważniejsze imię Boga, które prawdopodobnie oznacza Tego, który jest, który wyzwala, który stwarza, który panuje (Wj 3,14n). W ***Septuagincie*** - greckim przekładzie ***ST*** - tytuł **PAN** (***Kyrios***) stał się imieniem własnym Boga, najwyższego spośród wszystkich władców (Pwt 10,17).

NT tytuł ***Kyrios*** odnosi do Jezusa. Upowszechnił się on w pierwszych wspólnotach chrześcijan, którzy oddając się pod panowanie Chrystusa, uznali Go za jedynego Pana, władcę życia i śmierci (Rz 14,9), tego, który powróci (1Tes 4,17), aby ostatecznie zatryumfować nad wszystkim (Flp 2,9-11). Rzeczywiste uznanie Jezusa za Pana jest warunkiem wystarczającym do otrzymania zbawienia (Rz 10,9; por. J 13,13n). *Słownik, str. 693.*

Źródło:
https://tadeuszczernik.files.wordpress.com/2011/04/nowy-testament-z-komentarzem.pdf

NOWY TESTAMENT OPRACOWA£ ZESPÓ£ BIBLISTÓW POLSKICH Z INICJATYWY TOWARZYSTWA ¦WIÊTEGO PAW£A 2005 WYDAWNICTWO „¦WIÊTY PAWE£". W obecnym przek³adzie tam, gdzie wystêpuje s³owo PAN, w oryginale jest s³owo JHWH (tzw. tetragram), wymawiane zazwyczaj jako Jahwe. W ST jest to najwa¿niejsze imiê Boga, które prawdopodobnie oznacza Tego, który jest, który wyzwala, który stwarza, który panuje (Wj 3,14n). W Septuagincie - greckim przek³adzie ST - tytu³ PAN (Kyrios) sta³ siê imieniem w³asnym Boga, najwy¿szego spo¶ród wszystkich w³adców (Pwt 10,17).

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

(...) najlepiej jest całkowicie odrzucić słowo „pan", gdyż w istocie nie tylko wywołuje zamęt, ale także jest nieodpowiednie.

David Palmer

Biblista **David Robert Palmer** jest autorem przekładu **The Holy Bible: A new English translation from the Greek by David Robert Palmer with translator's footnotes and Greek textual variant footnotes. Containing a new translation of Matthew, Mark, Luke, John, James, 1 Peter, 2 Peter, 1 John, 2 John, 3 John, Jude, Revelation (Lulu Publishing, Australia).** Pierwotnie ukazał się on w 1998 roku. Jego tekst jest stale udoskonalany i co jakiś czas udostępniana jest jego aktualna wersja na stronie http://bibletranslation.ws/tran.html. Ostanie wznowienie jest z grudnia 2015 roku. Dr **Palmer** użył imię Boże 15 razy w formie **Yahweh** w następujących miejscach: **Mt** 4:7,10; 22:37,44; **Mk** 12:29,29,30,36; **Lk** 4:8,12,18,19; 10:27; 20:37,42.

W przypisie do **Mk** 12:29 dr **Palmer** m.in. napisał:
Od dzieciństwa nurtowała mnie w mojej Biblii pewna osobliwa myśl zawarta w słowach: 'Pan, Bóg nasz, Pan jeden jest'. Nie powiedziano tutaj 'Bóg jest jednym Bogiem'. Zamiast tego czytamy: 'Bóg jest jednym Panem'. Bóg jest jednym Panem? (...) 'Pan, Bóg nasz, Pan jeden jest' nie ma sensu. Problem z wyrażeniem 'Pan, Bóg nasz, Pan jeden jest' polega na tym, że wcale nie było zamiarem wspominać słowa 'Pan', gdyż słowo '**PAN**' było substytutem Tetragrammatonu, יהוה **JHWH**, imienia Bożego, które Izraelici nie chcieli wymawiać z obawy przed braniem go na próżno. (...) Aby zmniejszyć to zamieszanie, najlepiej jest całkowicie odrzucić słowo „pan", gdyż w istcie nie tylko wywołuje zamęt, ale także jest nieodpowiednie.

Opr. G. Kaszyński

Mk 12.29,29,30

saying, 'I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob'?[328] [27]He is not the God of dead people, but of living. You are badly mistaken!"

The Weightiest Commandment

[28]And one of the Torah scholars who had approached, after listening to them debating, recognized that Jesus had answered them well. He asked Jesus, "Teacher, out of all of them, which commandment is primary?"

[29]Jesus answered, "Primary is this: 'Hear, O Israel, Yahweh is our God, Yahweh alone."[329] [30]And you shall love Yahweh your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind, and with all your strength.'[330] [31]Secondmost is this: 'You shall love your neighbor as yourself.'[331] There is no other commandment greater than these."

[32]And the Torah scholar said to him, "Well done, Teacher. It is on true basis you have said, that there is one, and there is no other but him; [33]and to love him with all your heart, with all your intelligence, and with all your strength, and to love your neighbor as yourself, is more important than all the burnt offerings and sacrifices."

[34]And Jesus, having seen him, that he had answered thoughtfully, said to him, "You are not far from the kingdom of God." And no one dared to ask him any more questions.

Whose Son Is the Messiah?

[35]And continuing to teach in the temple, Jesus said, "How do the Torah scholars say that the Messiah is the Son of David? [36]David himself said, by the Holy Spirit,

---

[328] **12:26** Exodus 3:6. The point is that at the time of God's saying, "I am," present tense, "am the God of Abraham, the God of Isaac, and of Jacob," those three people had long since passed on from the earth. But Jesus' point is: the saying of God to Moses proved that Abraham, Isaac, and Jacob were not dead people, but living at the time God said this. The Sadducees considered Abraham, Isaac, and Jacob to be dead people, and this was one of their errors.

[329] **12:29** The Greek word represented by "alone" above is εἷς - heis, basically meaning "one." But using the word "one" would be a poor translation, since most readers today would take it to have some significance in rebuttal of the "trinity." But nothing of the sort was underlying God's words. The context of God's original words was idolatry. God's commandments did not arise out of a vacuum, but arose out of a need to counteract some error of humankind. In this case it was that God's people should have no other gods before Him. The situation was that there were many other so-called gods, but יהוה, YHVH, alone was to be their God. Paul says, "There may be many so-called gods, and many lords, but for us there is only one God, and only one lord," I Corinthians 8:5-6. (See also Mark 2:7; 10:18 for similar uses of the Greek word εἷς. The Hebrew word, echad, was also used meaning "alone," "only," or even, "first," as the "first" day of the month.) Now God was not comparing himself to other gods in that other gods were many lords in contrast to our God being one lord. From small childhood I have puzzled over the odd thought, found in my Bible, represented by the phrase "The Lord our God is one Lord." It didn't say 'God is one God.' Instead, it said 'God is one Lord.' God is one Lord? So then it must be otherwise conceivable that one God could be many lords? You see, "The Lord our God is one Lord" makes no sense. The problem with "The Lord our God is one Lord" is that it wasn't supposed to be saying "Lord" at all, for "LORD" was the substitute for the Tetragrammaton, יהוה, YHVH, the name of God, which the Israelites refused to pronounce, for fear of taking God's name in vain. Thus, when the Jewish scholars in Egypt translated the Hebrew scriptures into Greek, they perpetuated this misnomer even more, for in the Septuagint, the word "kurios" or "lord" is used instead of Yahveh, and the quote above in Mark appears to be taken from the Septuagint. To lessen confusion, it is best to throw out the word "lord" completely; for indeed, it is not only confusing, but inaccurate.

[330] **12:30** Deuteronomy 6:4,5

[331] **12:31** Leviticus 19:18

David Robert Palmer jest autorem przek³adu The Holy Bible: A new English translation from the Greek by David Robert Palmer with translator's footnotes and Greek textual variant footnotes. Containing a new translation of Matthew, Mark, Luke, John, James, 1 Peter, 2 Peter, 1 John, 2 John, 3 John, Jude, Revelation (Lulu Publishing, Australia). Pierwotnie ukaza³ siê on w 1998 roku. Ostanie wznowienie jest z listopada 2015 roku. Dr Palmer u¿y³ imiê Bo¿e 15 razy w formie Yahweh w nastêpuj±cych miejscach: Mt 4:7,10; 22:37,44; Mk 12:29,29,30,36; £k 4:8,12,18,19; 10:27; 20:37,42.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Christian Schlenker
(?-1880)

AMA-LÊMRANẸ AMA-FU

MA

O-RÁBBU DẸ O-FÚTIA-KA-SU

YÍSUA MASÍA.

(TEMNE NEW TESTAMENT.)

LONDON.

PRINTED FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,

ESTABLISHED IN 1804.

1868.

Niemiecki biblista **Christian Friedrich Schlenker**, został oddelegowany jako misjonarz z ramienia *Basle Mission School do Sierra Leone* (środkowo-zachodnia *Afryka)*. W latach 1865-1868 opublikował cały **Nowy Testament** w języku *temne*, gdzie Imię Boże: występuje 131 razy:

Yehőfa

Mt 3:3; 5:33; 21:9,42; 22:37,44; 23:39; 27:10; Mk 1:3; 11:9,10; 12:11,29,29,30,36; 13:20; Łk 1:6,9,11,15,16,17,25,28,32,38, 45,46, 58,66,68,76; 2:9,9,15,22,23,23,24,26,38,39; 3:4; 4:8,12,19; 5:17; 13:35; 19:38; 20:37,42; Jn 1:23; 12:13,38b; Dz 2:20,21,25,34; 3:22; 4:26; 5:9; 7:30,31,33,37,49; 8:26,39; 9:31;12:7,11,17,23; 13:10,11, 48; 15:17,17; 18:25; Rz 4:8; 9:28,29; 10:13,16; 11:3,34; 12:19; 14:11;15:11; 1Kor 1:31; 2:16; 3:20; 10:26,28; 14:21; 2Kor 6:17, 18;10:17,18; 2Tm 2:19a; Hbr 7:21; 8:8,9,10,11; 10:16,30,30; 12:5,6; 13:6; Jk 5:4; 1Pt 12:5; 3:12,12,15; 2Pt 2:11; Ju 9,14; Obj 1:8; 4:8,11; 11:17; 15:3; 16:7; 18:8; 19:6; 21:22; 22:5,6.

48 Márkos 12.

29. Kére Yísua o lášia-ko ho: An-ton an-trótroko katrón-ka-tši be ńía-ńē: Sū e-lans, mun' Yísrael, Yehófa, Ok'úru-ka-su, o yi Yehófa k'in:

30. De ma yi tra bótara Yehófa, Ok'úru-ka-mu, ka-but-ka-mu be, de an'-ńésam-'a-mu be, de am-méra-'a-mu be, de an'-fósa-'a-mu be. Ńía-ńē an-ton an-trótroko.

31. De aná béka ye-ran, na bálane-ni: Ma yi tra bótar o-fátrane-ka-mu mo an'-ńésam-'a-mu gben. A-ton a-lom, aná tási eyé, na yi-he.

32. Ko o-Fóde o pā ronón: O lómpi, Karmóko, ma pon fof mo tra-tšeń; pakášife K'úru k'in o yi rī: de o-lom o yi-he támbe kónon:

33. De ka-bótara-ko ka-but be, de am-méra be, de an'-ńésam be, de an'-fósa be, de ka-bótar o-fátrane mo an'-ńésam-ń'on gben, kía tási e-móraka de s'ádka be.

34. Ko Yísua, mo o nank, fo o pon lášia ka-tšemp, o pā ronón: Ma bólane-he ara-baī ra K'úru. De w'úni ó w'úni o minta-he so tra yif-ko trāka tr'eī.

35. Ko Yísua o trap ka-fof, mo o yi o-tāk'sa ro-hékal, o pā ho: Tro an'-Fóde na pā, ho o-Masía o yi w'an ka Daúda-e?

36. Tša Daúda kóno-könone o pā ka o-Rúbu o-Sam ho; Yehófa o pā ka o-Rábbu-ka-mi ho: Yíra ka ka-dío-ka-mi, hā I yo aná gbéńa-mu a-gbet na atr'átrak-tra-mu!

37. Trāka tši, Daúda kóno-könone o bontr-ko o-Rábbu; tro pa yi o yi ow'án-k'on-e? De ar'únia ra-bána na bótar ka-trāla-ko.

38. Ko mo o yi ka ka-tāk'sa, o pā ronán: Sóbine

Opr. G. Kaszyński - https://archive.org/stream/amalmraneamafum00unkngoog#page/n4/mode/2up

Niemiecki biblista Christian Friedrich Schlenker, misjonarz z ramienia Basle Mission School do Sierra Leone (¶rodkowo-zachodnia Afryka). W latach 1865-1868 opublikowa³ ca³y Nowy Testament na jêzyk temne, gdzie Imiê Bo¿e w formie Yeh•fa wystêpuje 131 razy.

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Jack J. Blanco
ur. w 1929 r.

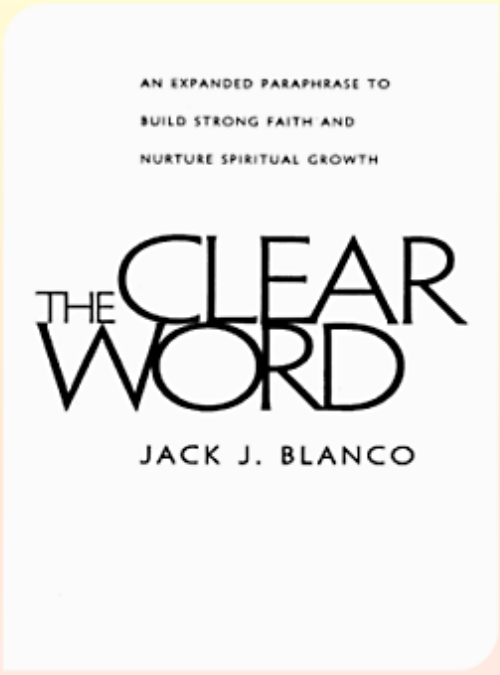

Teolog adwentystyczny dr **Jack J. Blanco** wydał w 2003 roku parafrazę całej Biblii pt. **The Clear Word: An Expanded Paraphrase to Build Strong Faith and Nurture Spiritual Growth** (inne wydania: 2006, 2008). Imię Boże w Starym Testamencie występuje dwa razy w formie **Jehovah** – Rdz 22,14; Iz 66,17 i trzy razy w formie **Yahweh** – Wj 6,2; 34,5; 3,15.
W Nowym Testamencie Imię Boże pojawia się w formie **The Lord Jehovah** – Łk 20:42.

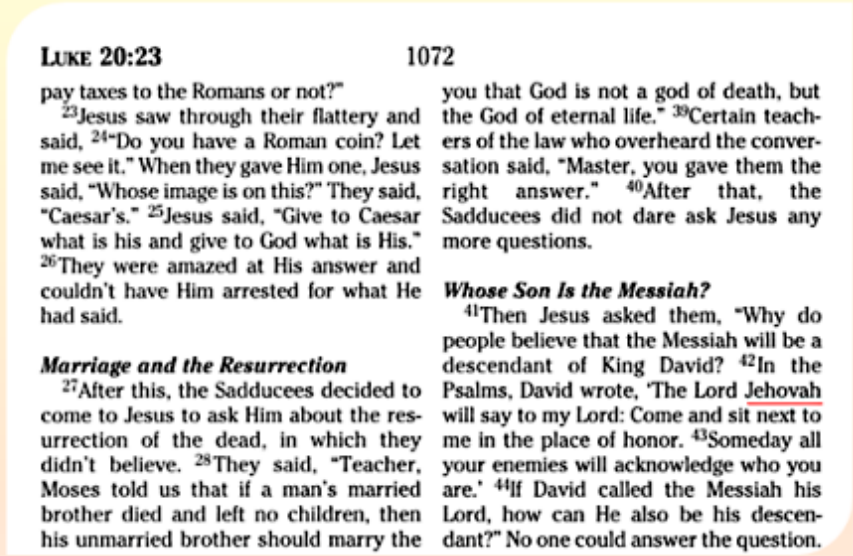

LUKE 20:23 1072

pay taxes to the Romans or not?"
23Jesus saw through their flattery and said, 24"Do you have a Roman coin? Let me see it." When they gave Him one, Jesus said, "Whose image is on this?" They said, "Caesar's." 25Jesus said, "Give to Caesar what is his and give to God what is His." 26They were amazed at His answer and couldn't have Him arrested for what He had said.

Marriage and the Resurrection

27After this, the Sadducees decided to come to Jesus to ask Him about the resurrection of the dead, in which they didn't believe. 28They said, "Teacher, Moses told us that if a man's married brother died and left no children, then his unmarried brother should marry the

you that God is not a god of death, but the God of eternal life." 39Certain teachers of the law who overheard the conversation said, "Master, you gave them the right answer." 40After that, the Sadducees did not dare ask Jesus any more questions.

Whose Son Is the Messiah?

41Then Jesus asked them, "Why do people believe that the Messiah will be a descendant of King David? 42In the Psalms, David wrote, 'The Lord Jehovah will say to my Lord: Come and sit next to me in the place of honor. 43Someday all your enemies will acknowledge who you are.' 44If David called the Messiah his Lord, how can He also be his descendant?" No one could answer the question.

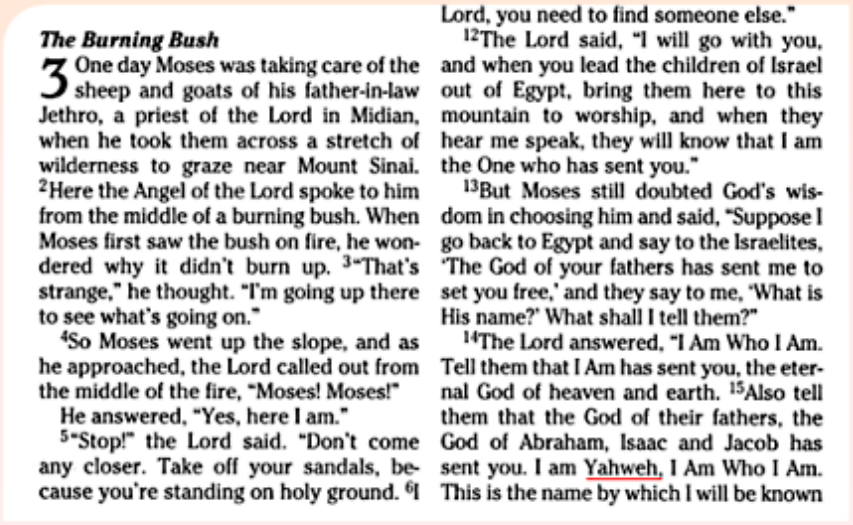

The Burning Bush

3 One day Moses was taking care of the sheep and goats of his father-in-law Jethro, a priest of the Lord in Midian, when he took them across a stretch of wilderness to graze near Mount Sinai. 2Here the Angel of the Lord spoke to him from the middle of a burning bush. When Moses first saw the bush on fire, he wondered why it didn't burn up. 3"That's strange," he thought. "I'm going up there to see what's going on."

4So Moses went up the slope, and as he approached, the Lord called out from the middle of the fire, "Moses! Moses!"

He answered, "Yes, here I am."

5"Stop!" the Lord said. "Don't come any closer. Take off your sandals, because you're standing on holy ground. 6I

Lord, you need to find someone else."

12The Lord said, "I will go with you, and when you lead the children of Israel out of Egypt, bring them here to this mountain to worship, and when they hear me speak, they will know that I am the One who has sent you."

13But Moses still doubted God's wisdom in choosing him and said, "Suppose I go back to Egypt and say to the Israelites, 'The God of your fathers has sent me to set you free,' and they say to me, 'What is His name?' What shall I tell them?"

14The Lord answered, "I Am Who I Am. Tell them that I Am has sent you, the eternal God of heaven and earth. 15Also tell them that the God of their fathers, the God of Abraham, Isaac and Jacob has sent you. I am Yahweh, I Am Who I Am. This is the name by which I will be known

Opr. G. Kaszyński - https://books.google.pl/books?id=_j508JFJQVUC

EXODUS 3:15 str. 68

Teolog adwentystyczny dr Jack J. Blanco wyda³ w 2003 roku parafrazê ca³ej Biblii pt. The Clear Word: An Expanded Paraphrase to Build Strong Faith and Nurture Spiritual Growth (inne wydania: 2006, 2008). Imiê Bo¿e w Starym Testamencie wystêpuje dwa razy w formie Jehovah – Rdz 22,14; Iz 66,17 i trzy razy w formie Yahweh – Wj 6,2; 34,5; 3,15. W Nowym Testamencie Imiê Bo¿e pojawia siê w formie The Lord Jehovah – £k 20:42.

[powrót]

יהוה ƎYƎƎ ƎЧƎƎ
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

SAMOISTNY BÓG – JEHOWAH, JAHWEH

Ks. Walenty Gadowski (1861-1956)

WALENTY GADOWSKI, katolicki duchowny, profesor katechetyki i pedagogiki w tarnowskim Seminarium Duchownym. Ks. Gadowski zachęcał, aby katecheta korzystający z jego podręcznika zechciał uwzględnić wszystek materiał, a więc teksty biblijne, katechizmowe, liturgiczne, pieśni religijne, modlitwy, przykłady z życia świętych, czy wreszcie przysłowia. Ks. Gadowski proponował, by materiał nauczania, którym według niego jest przede wszystkim Biblia, był podawany w sposób jasny i zrozumiały dla uczniów. W katechizmie Imię Boże oddaje w formie **Jehowah, Jahweh, JHWH**.

APOLOGETYCZNY
KATECHIZM KATOLICKI

OPRACOWAŁ
KS. W. GADOWSKI

Nihil obstat.
Dr J. Stanczykiewicz, censor.
Tarnoviae, die 22 Decembris 1932.
Nr 6708.
IMPRIMATUR
Tarnoviae, die 23 Decembris 1932.
† Leo
Eppus.

DRUK ZBĘDNY BIBLIOTEKI PISARZY

Miejsce Piastowe 1939
NAKŁADEM TOWARZYSTWA ŚWIĘTEGO MICHAŁA ARCHANIOŁA

Opr. Jerzy Stasiński

72

I. Pojęcie Boga.

23. O Bogu.

Bóg jest to duch osobowy, sam z siebie istniejący, nieskończenie doskonały. (15. pyt.).

Co znaczy: Bóg jest samoistny? (pyt. 2).

Jam jest, którym jest, rzekł Bóg do Mojżesza (2. Mojż. 3, 14). Po hebrajsku samoistny brzmi: Jehowah, a w skrócie: Jahweh. Hebrajszczyzna nie zna samogłosek, więc wyrażała to określenie czteroma spółgłoskami JHWH. Z greckiego zwano ten wyraz „święte Tetragrammaton".

Bóg jest bytem sam ze siebie i źródłem wszelkiego bytu. Nie zawisł On od nikogo, a od Niego wszystko zawisło. Inne istoty mają tylko byt względny, zawarunkowany różnymi okolicznościami, czyli mogą istnieć i nie istnieć. Bóg zaś musi istnieć jako byt bezwzględny, konieczny.

56. Co znaczy: Bóg jest niepojęty?

Bóg jest niepojęty, znaczy, że możemy poznać Boga tylko do pewnych granic, a nie możemy poznać na wskroś ani jego istoty, ani jego doskonałości.

Ludzie bowiem, a nawet Aniołowie, mają rozum ograniczony, więc nie mogą przeniknąć Nieograniczonego. Nawet wyrażanie się nasze o Bogu nie dopisuje i określa tylko do pewnego stopnia jakąś doskonałość Bożą, a nie uwydatnia istoty Bożej. Żydzi zwali Boga Elohim (najwyższy Majestat), albo Adonaj (Pan wszech rzeczy), albo Szaddaj (wszechmocny), a przede wszystkim Jehowah (samoistny). P. Jezus kazał nam Boga nazywać Ojcem (Mat. 6, 9) dla jego niewymownej dobroci. Pismo św. nazywa Boga Światłością wiekuistą i dodaje: *Bóg mieszka w światłości nieprzystępnej, którego żaden z ludzi nie widział, ani widzieć może* (1. Tym. 6, 16). Nawet Święci w niebie nie mogliby oglądać Boga twarzą w twarz, ale Bóg w łaskawości swojej daje im dar światłości nadnaturalnej (lumen gloriae), czyli uzdolnienie do oglądania Boga, wskutek czego mogą rzeczywiście Boga oglądać. Przypominają to słowa Psalmisty: *W światłości Twojej zobaczymy Światłość* (Ps. 35, 10).

644 z 692

WALENTY GADOWSKI, katolicki duchowny, profesor katechetyki i pedagogiki w tarnowskim Seminarium Duchownym. Ks. Gadowski zachêca³, aby katecheta korzystaj±cy z jego podrêcznika zechcia³ uwzglêdniæ wszystek materia³, a wiêc teksty biblijne, katechizmowe, liturgiczne, pie¶ni religijne, modlitwy, przyk³ady z ¿ycia ¶wiêtych, czy wreszcie przys³owia i wiersze poetów narodowych. Ks. Gadowski proponowa³, by materia³ nauczania, którym wed³ug niego jest przede wszystkim Biblia, by³ podawany w sposób jasny i zrozumia³y dla uczniów. W katechizmie Imiê Bo¿e oddaje w formie Jehowah, Jahweh, JHWH.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Powracając do wymienionej decyzji Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, powołującej się na dawną tradycję judaistyczną zakazującą wymawiania i pisania Tetragramu, powiem tak: Dziwaczne wydaje się tłumaczenie ówczesnych starożytnych elit religijnych Izraela powodu wielkiej zmiany w stosunku do samego Boga i Jego imienia JHWH – to z poczucia własnej grzeszności i niegodności; z szacunku dla świętości Boga Izraela, postanowiono zastąpić je substytutem Adonai, Elohim czy Kyrios. Paradoksem jest, że nie chciano dążyć do naprawy swojej osobowości, porzucenia własnych występków i obcych wierzeń po to, aby na powrót mieć większą swobodę w przystępie do Boga jaki niegdyś ich ojcowie i prorocy. Łatwiejsze dla większości uczonych w Piśmie – rabinów i soferów, było ominięcie tego świętego imienia i poprawki w tekstach biblijnych aniżeli metanoia – zmiana myślenia, wyrażająca się w przemianie postępowania. Zaś obecnie, sztuczne i nieszczere jest powoływanie się dzisiejszych teologów watykańskich na ten wykręt rabinów sprzed dwóch tysięcy lat i późniejszych nauczycieli judaizmu oraz dzisiejszych żydowskich przywódców religijnych. To dla potrzeb dialogu ekumenicznego z dzisiejszymi Żydami ograbia się Boga z Jego własnego imienia? Zapomniano kto tu jest ważniejszy. Podobnie jak wykrętnie usunięto z katolickiego Dekalogu drugie przykazanie zakazujące kultu wizerunków. Prawdziwy motyw wyeliminowania dotychczasowej pisowni i wymawiania imienia JHWH może być zupełnie inny. Uzasadnione jest domniemanie o jego ideologicznym podłożu.

Dlatego w niniejszej pracy postanowiłem podawać obok Jahwe, również tradycyjne, znane w Europie i na świecie brzmienie *Jehowa*.

str. 93

Imię JHWH w literaturze parabiblijnej

Jego imię jest pełne majestatu i świętości, dlatego nie może być szargane i traktowane jak coś pospolitego; nie może być nadużywane. Podane wyżej nazwy Boga występujące w apokryfach w zdecydowanej większości nie zawierają tetragramu JHWH. Jedynie utwory z początku naszej ery wymieniają imię Boże w formie Jaoel (Apokalipsa Abrahama 17:16) i JHWH w 3Hen (Hebrajskiej) w licznych miejscach oraz w cytatach z Biblii Hebrajskiej np.: „(…) z nasienia Aarona, które wybrał JHWH, aby było dla Niego sługą" 3Hen 2:3; „I wstąpił na wysokość nieba, jak powiedziano: „Bóg wstąpił w dźwięku trąb, JHWH w dźwięku szofaru" Ps 47:6"; „Oto huragan JHWH rozpętał się"; 3Hen 5:13(Jer 23:19).

Ślady tradycji unikania imienia Bożego można odnaleźć w apokryfie z połowy I wieku n.e. Anielski zwiastun powiada tak: „Ja jestem Jaoel tak nazwany przez Strasznego. Siła Jego niewypowiedzianego Imienia będąca ze mną (…)" Apokalipsa Abrahama 10:8) [45].

Materiały apokryficzne w odniesieniu do sprawy zapisywania i wymawiania JHWH, pokazują nastawienia ich autorów i zapewne części nauczycieli judaizmu oraz społeczeństwa

341

JERZY MIROSŁAWSKI. Zanim pojawił się Rabbi Jezus z Nazaretu
Judejczycy w okresie od Sedekiasza do Heroda Wielkiego. SZCZECIŃ – 2013.

Fragment wstępu Autora:

Jak wyglądało życie Judejczyków w otoczeniu ludzi nie podzielających przekonań o Jednym i Niewidzialnym Bogu. Narody ościenne zapewne w jakiś sposób wpływały na ich życie. Może powstać też pytanie: czy wierzenia i cała kultura izraelska wynikająca w dużej mierze z poszanowania Tory, miała także siłę oddziaływania na innych? Mirosławski posługuje się formą imienia Bożego: **Jahwe** (**Jehowa**), **JHWH**.

Opr. Jerzy Stasiński

JERZY MIROS£AWSKI. Zanim pojawi³ siê Rabbi Jezus z Nazaretu: Judejczycy w okresie od Sedekiasza do Heroda Wielkiego. Szczecin – 2013. Fragment wstêpu Autora: Jak wygl±da³o ¿ycie Judejczyków w otoczeniu ludzi nie podzielaj±cych przekonañ o Jednym i Niewidzialnym Bogu. Narody o¶cienne zapewne w jaki¶ sposób wp³ywa³y na ich ¿ycie. Mo¿e powstaæ te¿ pytanie: czy wierzenia i ca³a kultura izraelska wynikaj±ca w du¿ej mierze z poszanowania Tory, mia³a tak¿e si³ê oddzia³ywania na innych? Miros³awski pos³uguje siê form± imienia Bo¿ego Jahwe (Jehowa), JHWH.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

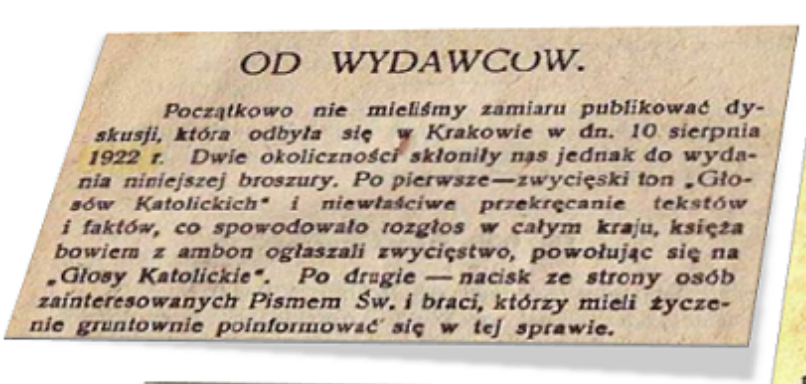

OD WYDAWCOW.

Początkowo nie mieliśmy zamiaru publikować dyskusji, która odbyła się w Krakowie w dn. 10 sierpnia 1922 r. Dwie okoliczności skłoniły nas jednak do wydania niniejszej broszury. Po pierwsze—zwycięski ton „Głosów Katolickich" i niewłaściwe przekręcanie tekstów i faktów, co spowodowało rozgłos w całym kraju, księża bowiem z ambon ogłaszali zwycięstwo, powołując się na „Głosy Katolickie". Po drugie — nacisk ze strony osób zainteresowanych Pismem Św. i braci, którzy mieli życzenie gruntownie poinformować się w tej sprawie.

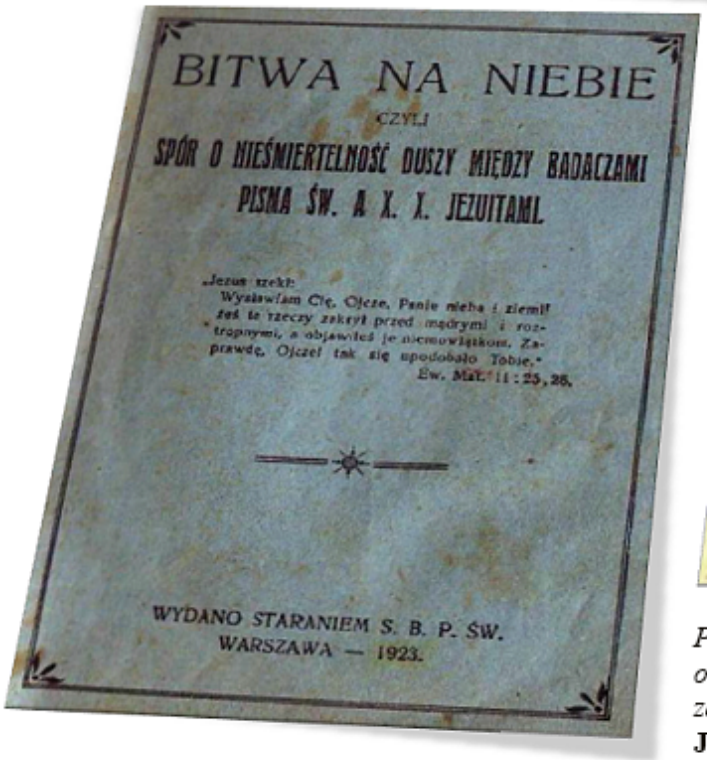

BITWA NA NIEBIE

CZYLI

SPÓR O NIEŚMIERTELNOŚĆ DUSZY MIĘDZY BADACZAMI PISMA ŚW. A X. X. JEZUITAMI.

„Jezus rzekł:
Wyznawiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi! że te rzeczy zakryłeś przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je niemowlętom. Zaprawdę, Ojcze! tak się spodobało Tobie."
Ew. Mat. 11:25,26.

WYDANO STARANIEM S. B. P. ŚW.
WARSZAWA — 1923.

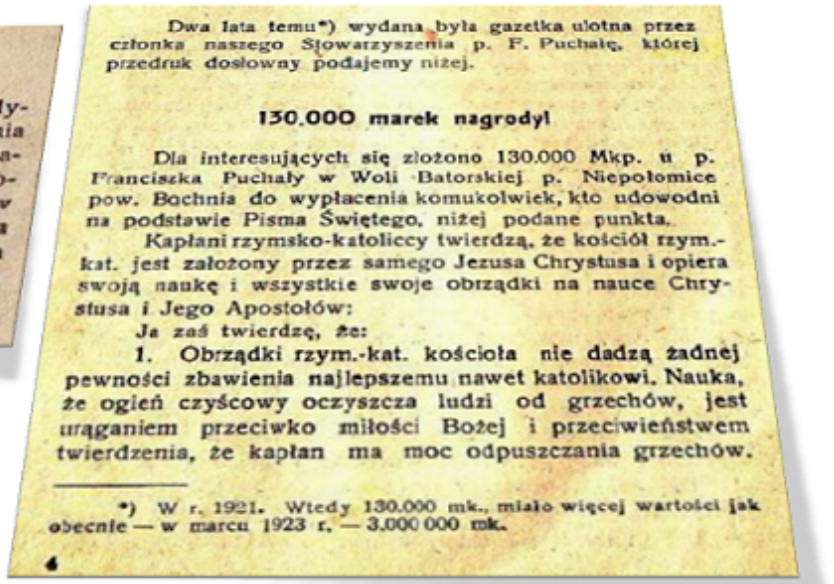

Dwa lata temu*) wydana była gazetka ulotna przez członka naszego Stowarzyszenia p. F. Puchałę, której przedruk dosłowny podajemy niżej.

130.000 marek nagrody!

Dla interesujących się złożono 130.000 Mkp. u p. Franciszka Puchały w Woli Batorskiej p. Niepołomice pow. Bochnia do wypłacenia komukolwiek, kto udowodni na podstawie Pisma Świętego, niżej podane punkta.

Kapłani rzymsko-katoliccy twierdzą, że kościół rzym.-kat. jest założony przez samego Jezusa Chrystusa i opiera swoją naukę i wszystkie swoje obrządki na nauce Chrystusa i Jego Apostołów:

Ja zaś twierdzę, że:

1. Obrządki rzym.-kat. kościoła nie dadzą żadnej pewności zbawienia najlepszemu nawet katolikowi. Nauka, że ogień czyścowy oczyszcza ludzi od grzechów, jest urąganiem przeciwko miłości Bożej i przeciwieństwem twierdzenia, że kapłan ma moc odpuszczania grzechów.

*) W r. 1921. Wtedy 130.000 mk., miało więcej wartości jak obecnie — w marcu 1923 r. — 3.000 000 mk.

4

musiał przestrzegać Boskich przykazań. Nie mógł więc mieć żadnej styczności z czarownicami. To dowodzi, że duch wywołany nie był Samuel. Że nie był to Samuel dowodzi też fakt, podany w 1 Sam. 15 : 22 — 35, gdzie w 26-ym wierszu, Samuel do Saula, który przestąpił Boskie prawo, mówi: „Nie wrócę się z tobą, gdyżeś odrzucił słowo Pańskie...", a 35 wiersz brzmi: „A już potem więcej Samuel nie widział Saula". Nawiasem dodać należy, jeśli Saul nie otrzymał odpowiedzi, pytając Jehowę, to i sługa Jehowy nie mógł mu nic mówić. Kto więc był duch, który podawał się za Samuela? Nie był to nikt z tych, którzy przestrzegali prawa Bożego, tylko

27

Panowie mię nie przekonali. Prawda, w Piśmie Św. niema wzmianki o tym (nieśmiertelności duszy), jednak ludzie to ustanowili i uważają za wiarogodne – str. 47.

Jan Rostworowski, jezuita (1876 -1963) – pisarz katolicki i rekolekcjonista. Redaktor miesięcznika ***Glosy Katolickie***.

Bitwa na niebie, czyli spór o nie¶miertelno¶æ duszy miedzy Badaczami Pisma ¦w. a K. K. Jezuitami. Wydano staraniem S.B.P.¦w. Warszawa – 1923. Druk Zamkowa, Nowy Zjazd 1. Panowie miê nie przekonali. Prawda, w Pi¶mie ¦w. niema wzmianki o tym (nie¶miertelno¶ci duszy), jednak ludzie to ustanowili i uwa¿aj± za wiarogodne – str. 47. Jan Rostworowski, jezuita (1876 - 1963) – pisarz katolicki i rekolekcjonista. Redaktor miesiêcznika G³osy Katolickie.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Krzysztof Biliński (ur. 1962 r.) – profesor nauk humanistycznych, kierownik Zakładu Historii Literatury Pozytywizmu i Młodej Polski Uniwersytetu Wrocławskiego. Specjalizuje się w historii literatury polskiej XIX i XX w.

WIERZENIA ŚWIADKÓW JEHOWY

Biblia jest natchnionym Słowem Bożym (*2 Tym.*3:16,17).
Nie jest zwykłym sprawozdaniem historycznym czy zbiorem ludzkich poglądów, lecz słowem Boga, spisanym dla naszego pożytku (*2 Piotra* 1:21; *Rzym.* 15:4; *1 Kor.* 10:11).

Jedynym prawdziwym Bogiem jest Jehowa (*Ps.* 83:19, BT; *5 Moj.* 4:39).
Jehowa jest Stwórcą wszystkiego i dlatego tylko On zasługuje na to, by Mu oddawać cześć (*Obj.* 4:11; *Łuk.* 4:8).
Jehowa jest Władcą Wszechświata, wobec czego należy Mu się bezwzględne posłuszeństwo (*Dzieje* 4:24; *Dan.* 4:14; *Dzieje* 5:29).

Jezus Chrystus jest jednorodzonym Synem Bożym, jedynym, który został stworzony bezpośrednio przez Boga (*1 Jana* 4:9; *Kol.* 1:13-16).

Hiobowie XX wieku Wspomnienia Świadków Jehowy (Badaczy Pisma Świętego). Krzysztof Biliński. Wydawca Pagina, 1998.
ISBN: 8390857529, 9788390857527.

z odchodzeniem do innych grup wyznaniowych. Przytoczone cechy wystawiają zatem tym wspomnieniom świadectwo autentyku, dokumentu lat minionych. Nie chodzi tu tylko o religijny aspekt działalności Świadków Jehowy. Na szerokim tle społeczno - historycznym możemy bowiem dostrzec cały szereg znamiennych i ważnych wypadków dziejowych z różnych przyczyn pomijanych czy wstydliwie dotychczas skrywanych. W krytycznym świetle przedstawiona została Akcja Katolicka, skrajnie prawicowa partyzantka, powojenny Urząd Bezpieczeństwa. Informacje o tych instytucjach i reprezentujących je ludziach znajdują potwierdzenie w wielu relacjach, co niedwuznacznie dowodzi ich prawdziwości. Dodać do tego trzeba wiadomości o sposobach upowszechniania nauki, broszurach i książkach, które były wówczas kolportowane, technikach perswazyjnych stosowanych w głoszeniu *Słowa Bożego* na wsi i w miastach. Tło socjologiczne zarysowane w prezentowanych wspomnieniach otwiera bogate złoża zachowań społecznych, ludzkich reakcji na prawdy wypowiadane przez Świadków Jehowy, lecz jednocześnie piętnuje naiwne niekiedy oblicza postaw religijnych. Jak się nierzadko okazuje, porażają one swoją ludycznością, melanżem elementów wiarowych i obrzędowych, zakorzenionymi stereotypami wyznaniowymi. Specyfika takich właśnie postaw powoduje na ogół ambiwalentną reakcję słuchaczy. Zaskoczenie wywołuje ciągle odwoływanie się do *Biblii*, tak charakterystyczne dla Świadków Jehowy, przy równoczesnej niechęci narzuconej przez czynniki urzędowe (Kościół, sądy, aparat policyjny i administracyjny). W ideowym zakłamaniu dochodzą do głosu emocje i skrajne reakcje. Gdy uświadomimy sobie wrogość środowisk, w których przyszło pracować Badaczom Pisma Świętego i Świadkom Jehowy, będziemy mieli smutny obraz nietolerancji, agresji i braku miłosierdzia, który, jak się niestety wydaje, znamionuje polską religijność. Piszący te słowa starał się nie kierować w doborze materiału wyłącznie subiektywnymi przesłankami. Chodziło mu o to, aby dać czytelnikowi w miarę przekrojowe spojrzenie [1]. Dlatego większość zebranych w tym zbiorze relacji obejmuje swym zasięgiem spory horyzont czasowy, sięgający niekiedy 30, 40, a nawet więcej lat. Trzeba z pełnym przekonaniem stwierdzić, że poziom merytoryczny i językowy tych wspomnień jest zróżnicowany. Obok głębokich sprawnie napisanych, i rzetelnie uargumentowanych przekazów, trafiają się inne - chropawe - m niewyrobionym, bardziej mówionym niż pisanym, nieco schematyczne iespójne, lecz wszystkie one mają jeden niezaprzeczalny walor - pragnie- a prawdy. Powoduje to, że ingerencja autora wyboru musi być z koniecz- ączna. Korekcie poddano stronę słownikową, stylistyczną i składniową, po- jednak wyrażenia specyficzne dla języka Świadków Jehowy. Właśnie ze specyficzną strukturę leksykalną w piśmiennictwie Badaczy Pisma Świę- ików Jehowy dołączono do zamieszczonych pamiętników *Słowniczek trud- yęć*. Z kolei wielość tytułów prac omawianego wyznania, z którymi spoty- tekstach wspomnień, powoduje, że celowe było też dodanie w załączeniu szur i książek wydanych przez nie w okresie międzywojennym.

agnie podziękować Świadkom Jehowy z Domu Betel za pomoc w wyborze , a szczególnie pp. Zygfrydowi Adachowi i Henrykowi Dornikowi. Natoliksowi Bąclawkowi z Wrocławia dziękuję z kolei za owocną współpracę wo w kontaktach z Biurem Towarzystwa Strażnica.

Krzysztof Biliński

[1] Podstawowe wiadomości o historii Świadków Jehowy w Polsce można znaleźć w *Roczniku Świadków Jehowy 1994*, Nowy Jork 1994.

Hiobowie XX wieku Wspomnienia ¦wiadków Jehowy (Badaczy Pisma ¦wiêtego). Krzysztof Biliński. Wydawca Pagina, 1998. ISBN: 8390857529, 9788390857527.

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

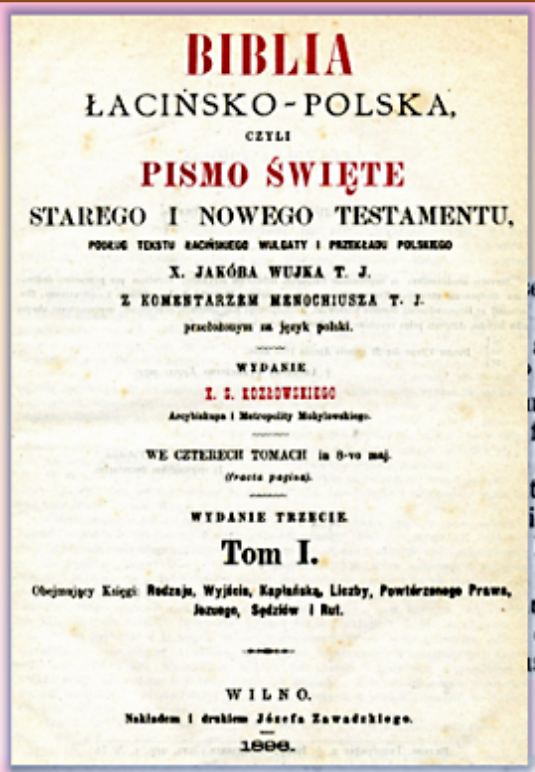

BIBLIA
ŁACIŃSKO-POLSKA,
CZYLI
PISMO ŚWIĘTE
STAREGO I NOWEGO TESTAMENTU,
PODŁUG TEKSTU ŁACIŃSKIEGO WULGATY I PRZEKŁADU POLSKIEGO
X. JAKÓBA WUJKA T. J.
Z KOMENTARZEM MENOCHIUSZA T. J.
przełożonym na język polski.
WYDANIE
I. S. KOZŁOWSKIEGO
Arcybiskupa i Metropolity Mohylowskiego.
WE CZTERECH TOMACH in 8-vo maj.
(Tracta papieru).
WYDANIE TRZECIE.
Tom I.
Obejmujący Księgi: Rodzaju, Wyjścia, Kapłańską, Liczby, Powtórzonego Prawa, Jozuego, Sędziów i Rut.
WILNO.
Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego.
1896.

„Przeto Kościół nasz Święty, Duchem Świętym kierowany, nie pozwala wszystkim bez wyjątku osobom świeckim czytać Pismo Święte, a od tych, którzyby w zbawiennym zamiarze życzyli je czytać, wymaga dwóch warunków: aby prosili o pozwolenie na to duchownej swojej Zwierzchności, i aby czytali takie tylko przekłady Pisma Świętego, które przez Stolicę Apostolską są zatwierdzone".

O celach (...) Pisma Świętego – str. IX.

es ad Deum: Ecce ego vadam ad
dicam eis: Deus patrum vestro-
ad vos. Si dixerint mihi: Quod
quid dicam eis?
us ad Moysen: Ego sum qui sum.
filiis Israel: Qui est, misit me ad

terum Deus ad Moysen: Hæc dices
inus Deus patrum vestrorum, Deus
Isaac, et Deus Jacob misit me ad
mihi est in æternum, et hoc me-
n generationem et generationem.
congrega seniores Israël, et dices
s Deus patrum vestrorum appa-

13. Rzékł Moyżesz do Boga: Oto ia póydę do synów Izraelowych, y rzekę im: Bóg oyców waszych posłał mię do was. Jeśli mi rzeką: Które iest imię iego? Cóż im powiém?

14. Rzékł Bóg do Moyżesza: Jam Jest Którym Jest. Rzékł: Tak powiész synóm Izraelowym: Który Jest, posłał mię do was.

15. Y rzékł zaśię Bóg do Moyżesza: To powiész synóm Izraelowym: Pan Bóg oyców waszych, Bóg Abrahamów, y Bóg Izaaków, y Bóg Jakobów posłał mię do was: to iest imię moie na wieki, y to pamiętne moie na rodzay y rodzay.

16. Idź, a zgromadź starsze Izraelskie, y rzeczesz do nich: Pan Bóg oyców waszych, ukazał mi

Ks. Wyjścia Roz. 3:14,15.

Źródło: http://www.ultramontes.pl/biblia_lacinsko_polska.htm

Wykład X. J. Wujka – Roz. 3. w. 1. *Do góry Bożej.* Tak potem jest nazwana, iż się tam Bóg ukazał, albo iż tam zakon od Boga jest dany.

2. *Ukazał mu się Pan.* Którego tu vulgata łacińska zowie Bogiem, tego w żydowskim zowié i Aniołem (ver. 2) i Bogiem, (ver. 4). Bo Bóg był w tym Aniele, i przez Anioła to sprawował, i w Aniele się ukazował. O czem masz wyżej. (Gen. 18. ver. 2).

5. *Ziemia święta.* Tu obacz, jako sam Pan rozkazuje miejsca święte czcić. Bo rzeczy stworzone poświęcają się i obecnością kogoś świętego, i słowy świętemi, i znamienowaniem rzeczy świętych, i inszemi sposoby.

14. *Jam jest którym jest.* Może się i tak przełożyć, byłem którym był, albo, będę który będę. Bo wieczność Boska zamyka w sobie wszystkie czasy, który jest i był i będzie. I jest najprzedniejsze imię Boże, którem się sam Bóg nazwał, które znaczy, iż Bóg jest wieczny, nie mając początku ani końca, ani od kogo inszego mając bytność i istność, i owszem jest jako źródło wszelkiej istności i bytności, którą wszelkiemu stworzeniu daje. Słowo żydowskie Hajach, znaczy *być*, zkąd słowo żydowskie Panu Bogu własnie יהוה urosło, o czterech literach albo Tetragrammaton, które nowi Żydowie zowią Jehową, o którym masz niżej 6. v. 3.

str. 125

Biblia £aciñsko - Polska. Wilno 1896. Imiê Bo¿e Jehowa w komentarzu do Ks. Wyj¶cia 3:14. Przeto Ko¶ció³ nasz ¦wiêty, Duchem ¦wiêtym kierowany, nie pozwala wszystkim bez wyj±tku osobom ¶wieckim czytaæ Pismo ¦wiête, a od tych, którzy w zbawiennym zamiarze ¿yczyli je czytaæ, wymaga dwóch warunków: aby prosili o pozwolenie na to duchownej swojej Zwierzchno¶ci, i aby czytali takie tylko przek³ady Pisma ¦wiêtego, które przez Stolicê Apostolsk± s± zatwierdzone. O celach i trudno¶ciach rozumienia Pisma ¦wiêtego – str. IX.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

WYBÓR Z PISMA ŚWIĘTEGO

TOM I.

STARE PRZYMIERZE

WEDŁUG TŁUMACZENIA KS. JAKÓBA WUJKA T. J.
dla życia religijnego młodzieży szkolnej, jako też ogółu wiernych w Kościele katolickim

przystosował
KS. WŁADYSŁAW BUDZIK

(Wydanie ozdobione 72 ilustracjami).

NIHIL OBSTAT.
Tarnoviae 17 Martii 1931.
Dr. Franciscus Furgło censor.
Num 209/30.
IMPRIMATUR.
Tarnoviae 18 Martii 1931.
† *Leo Eppus.*

MIEJSCE PIASTOWE — — — 1932
NAKŁADEM AUTORA.

Władysław Budzik
(1890 – 1949),
katolicki duchowny, katecheta. Autor wielu religijnych opracowań, m.in. katechizmu *Nauka religii katolickiej*.

52

I ukazał mu się Pan w płomieniu ognistym, pośród krzewu. I widział Mojżesz, że krzew gorzał, a nie zgorzał[1]). A gdy Mojżesz szedł bliżej, patrzyć, zawołał Pan do niego: „Mojżeszu, nie przystępuj tu, lecz wyzuj obuwie z nóg twoich, miejsce bowiem, na którem stoisz, jest święte. Jam jest Bóg ojca twego i Abrahama i Izaaka i Jakóba". Zakrył Mojżesz oblicze swe, bo nie śmiał patrzyć na Boga. Rzekł Pan do niego: „Widziałem utrapienie ludu mego w Egipcie i zstąpiłem, abym go wyzwolił z rąk Egipcjan i wywiódł do ziemi żyznej i przestronnej, która opływa mlekiem i miodem. A ciebie poślę do faraona, abyś wywiódł lud mój z Egiptu. Gdy wywiedziesz lud mój z Egiptu, Bogu na tej górze ofiary złożysz". Rzekł Mojżesz do Boga: „Oto ja pójdę do synów Izraelowych i powiem im: Bog ojców waszych posłał mię do was. Jeśli mię spytają: Jakie jest Imię Jego? Cóż im powiem?" Rzekł Bóg do Mojżesza: **„Ja jestem, który jestem**[2]. Tak powiesz synom Izraelowym: Ten który jest, posłał mię do was. To jest Imię Moje na wieki".

[1] Krzew gorejący jest obrazem Najśw. Marji Panny jako Dziewicy i Matki.
[2] Imię to po żydowsku brzmi JAHWE, po polsku BÓG. Żydom nie wolno było tego Imienia wymawiać. Tylko trzy razy w roku, w czasie największych świąt uroczystych wymawiał je arcykapłan. Dlatego najwyższą Istotę nazywali Żydzi imieniem Adonai, to znaczy Pan.

[1] Krzew gorejący jest obrazem Najśw. Marji Panny jako Dziewicy i Matki.
[2] Imię to po żydowsku brzmi JAHWE, po polsku BÓG. Żydom nie wolno było tego Imienia wymawiać. Tylko trzy razy w roku, w czasie największych świąt uroczystych wymawiał je arcykapłan. Dlatego najwyższą Istotę nazywali Żydzi imieniem Adonai, to znaczy Pan.

Źródło: http://www.ultramontes.pl/wybor_z_pisma_sw.htm

Wybór z Pisma ¦wiêtego Stare Przymierze. Tom I. Ks. W³adys³aw Budzik - Imiê to po ¿ydowsku brzmi JAHWE, po polsku BÓG. Str. 52

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Źródło: http://www.ultramontes.pl/ksiega_psalmow.htm

Psalm 2.

Psalm 2. należy do nielicznych tych psalmów, które w sensie dosłownym są mesjaniczne. Że jest mesjaniczny świadczą Dz. Ap. (4-25) i list do Żydów (1. 5; 5. 5). Że jest mesjaniczny w sensie dosłownym wynika z treści. Nie posiada tytułu, ani imienia autora, dawna jednak tradycja żydowska, potwierdzona powagą apostolską (Dz. Ap. 4. 25) przypisuje go Dawidowi. Psalm drugi można podzielić na cztery części. W pierwszej (w. 1-3) jest mowa o sprzysiężeniu narodów i królów przeciwko Bogu i Mesjaszowi. W drugiej (w. 4-6), że Bóg wszystkie zamysły owe wniwecz obróci. W trzeciej (w. 7-9) Mesjasz ogłasza, że Bóg Ojciec postanowił Go królem całej ziemi. W czwartej (w. 10-13) autor zachęca królów i narody zbuntowane do pokuty.

1. Quare fremuerunt gentes, et populi meditati sunt inania?

2. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum eius: (Act. 4, 25).

3. Dirumpamus vincula eorum: et proiiciamus a nobis iugum ipsorum.

4. Qui habitat in caelis, irridebit eos: et Dominus subsannabit eos.

1. Czemu[1] się wzburzyli poganie,[2] a ludzie rozmyślali próżne rzeczy?[3]

2. Stanęli[4] wespół królowie ziemscy, a książęta zeszli się w gromadę przeciw Panu,[5] i przeciw Chrystusowi jego.[6]

3. Potargajmy związki ich: i zrzućmy z siebie jarzmo ich.[7]

4. Który mieszka w niebiesiech,[8] naśmieje się z nich: a Pan szydzić z nich będzie.

podmuchem wiatru unoszą się z miejsca na miejsce. 6. Gdy Bóg wezwie wszystkich ludzi na sąd, grzesznicy nie ostoją się przed Obliczem Boga i w szczęściu, jakie Bóg zgotował sprawiedliwym, udziału nie wezmą. 7. Życie i postępowanie.

Ps. 2. 1. Psalmista dziwi się, dlaczego ludzie powstają przeciwko panowaniu Bożemu. 2. W teks. hebr. „goim" narody obce, nie Żydzi, choć tu jak wynika z Dz. Ap. (4. 25) psalmista ma na myśli wogóle ludzi wrogo usposobionych względem Boga i Mesjasza. 3. Zastanawiają się nad projektami, których w czyn wprowadzić nie będą w stanie. 4. Stanęli gotowi do walki z bronią w ręku. 5. Przeciwko Jahwe. 6. I jego pomazańcowi. W teks. hebr. „Mesziho". Hebrajskie Mesziah" pochodzi od źródłosłowu „maszah" co oznacza namaszczać. W St. Testamencie nazwę Mesziah stosowano do najwyższego kapłana, królów, a nawet do Cyrusa perskiego. W danym jednak wypadku tytuł „Mesziah" nie można stosować do Dawida, Salomona, czy wogóle królów żydowskich, bo żadnemu z nich nie byli poddani królowie innych narodów stąd i nie mieli podstawy do buntu przeciwko takiemu panowaniu. Należy przeto za przykładem pierwszych chrześcijan (Dz. Ap. 4. 24-27), którzy znów opierali się na tradycji żydowskiej, „Mesziah" odnieść do osoby Jezusa Pana, jako pomazańca Jahwy. Psalmista w duchu proroczym zapowiada bunt i walkę jaką stale Chrystusowi Panu i Jego Kościołowi będą wypowiadać królowie i rządy owiane duchem doczesności. Hebrajskie Mesziah LXX oddała przez Chrestos, nameszczony, stąd łacińskie Christus i polskie Chrystus. 7. Celem buntu jest wyzwolenie się z pod zależności od Boga i Mesjasza. 8. Według teks. hebr. Bóg, Adonai, który mieszka w niebiesiech, uśmiecha się i urąga im. Psalmista opisuje obrazowo, że Bóg nie zwraca uwagi na bunty złych ludzi. Zamiar swój w całości przeprowadzi i zeszle do Jeruzalem Mesjasza, który nad całym światem zapanuje. 9. Wtedy, gdy ogłosi wyrok dotyczący panowania Mesjasza, o czem w wierszu następnym. 10. Już samo ogłoszenie wyroku będzie karą dla buntujących się. 11. Według tekstu Wulgaty wiersze 6 i 7 wypowiada Mesjasz, natomiast według tekstu hebrajskiego należy te wiersze tak rozdzielić: 6. „ja to postanowiłem króla mego na Sionie, górze świętości mojej. 7. ogłoszę wyrok (Jahwy), (Jahwe) powiedział do mnie: Syn mój jesteś Ty, jam cię dziś zrodził". W wierszu przeto 6 Bóg Jahwe mówi, że sam postawi króla na Sionie, a w. 7. Mesjasz zapowiada ogłoszenie wyroku i podaje treść tego wyroku. 12. Mesjasz jest Synem Bożym, nie przez usynowienie, jak inni ludzie (Ks. Mądr. 2. 13. 18; Ps. 88. 27), ale w ścisłem tego słowa znaczeniu (Dz. Ap. 13. 33; Żyd. 1. 5; 5. 5). Czy poeta natchniony miał na myśli zrodzenie odwieczne, czy w czasie, z Najśw. Marji Panny? Zdania Ojców Kościoła i egzegetów są podzielone. Jedni, jak św. Augustyn i Patrizzi mówią, że odwieczne zrodzenie, inni za przykładem św. Hieronima, że zrodzenie w czasie. Za drugiem tłumaczeniem przemawia ta okoliczność, że Bóg Żydom podawał stopniowo tajemnice wiary, i że w epoce Dawida, objawił, że Mesjasz narodzi się w czasie za sprawą samego Boga. Za tego rodzaju interpretacją przemawia liturgja, psalm bowiem 2 odmawia Kościół w dzień Bożego Narodzenia. 13. Dalszy ciąg dekretu Bożego. Mesjasz będzie panował nad wszystkimi narodami i całą ziemią. 14. Dalszy ciąg dekretu. Poeta obrazowo mówi, że Mesjasz ma wszelką władzę: administracyjną i karną i to względem wszystkich, nawet owych buntujących się króli. 15. Przestroga pod adresem królów ziemskich. 16. Z wielkiem uszanowaniem oddajcie mu cześć. 17. W teks. hebr. „Pocałujcie (tego) syna, by się nie gniewał i abyście nie zmylili drogi, bo łatwo zapłonie gniew Jego"; czyli psalmista upomina królów, aby zawsze z należną czcią zwracali się do Mesjasza

1*

Ks. Dr. Edward Górski
Profesor Sem. Duch. w Sandomierzu
KSIĘGA PSALMÓW TEKST I KOMENTARZ
Wydanie Drugie. Sandomierz 1930.
Odbito w Diecezjalnym Zakładzie Graf. Drukarskim
w Sandomierzu.

Edward Górski (1888 – 1973)
Katolicki duchowny, profesor nauk biblijnych i liturgiki w Seminarium Duchownym w Sandomierzu.
Imię Boże w formie **Jahwe** (**Jahwy**) w komentarzu – Psalm 2.

Ks. Dr. Edward Górski Profesor Sem. Duch. w Sandomierzu KSIÊGA PSALMÓW TEKST I KOMENTARZ Wydanie Drugie. Sandomierz 1930. Odbito w Diecezjalnym Zak³adzie Graf. Drukarskim w Sandomierzu. Edward Górski (1888 – 1973). Katolicki duchowny, profesor nauk biblijnych i liturgiki w Seminarium Duchownym w Sandomierzu. Imiê Bo¿e w formie Jahwe (Jahwy) w komentarzu – Psalm 2.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

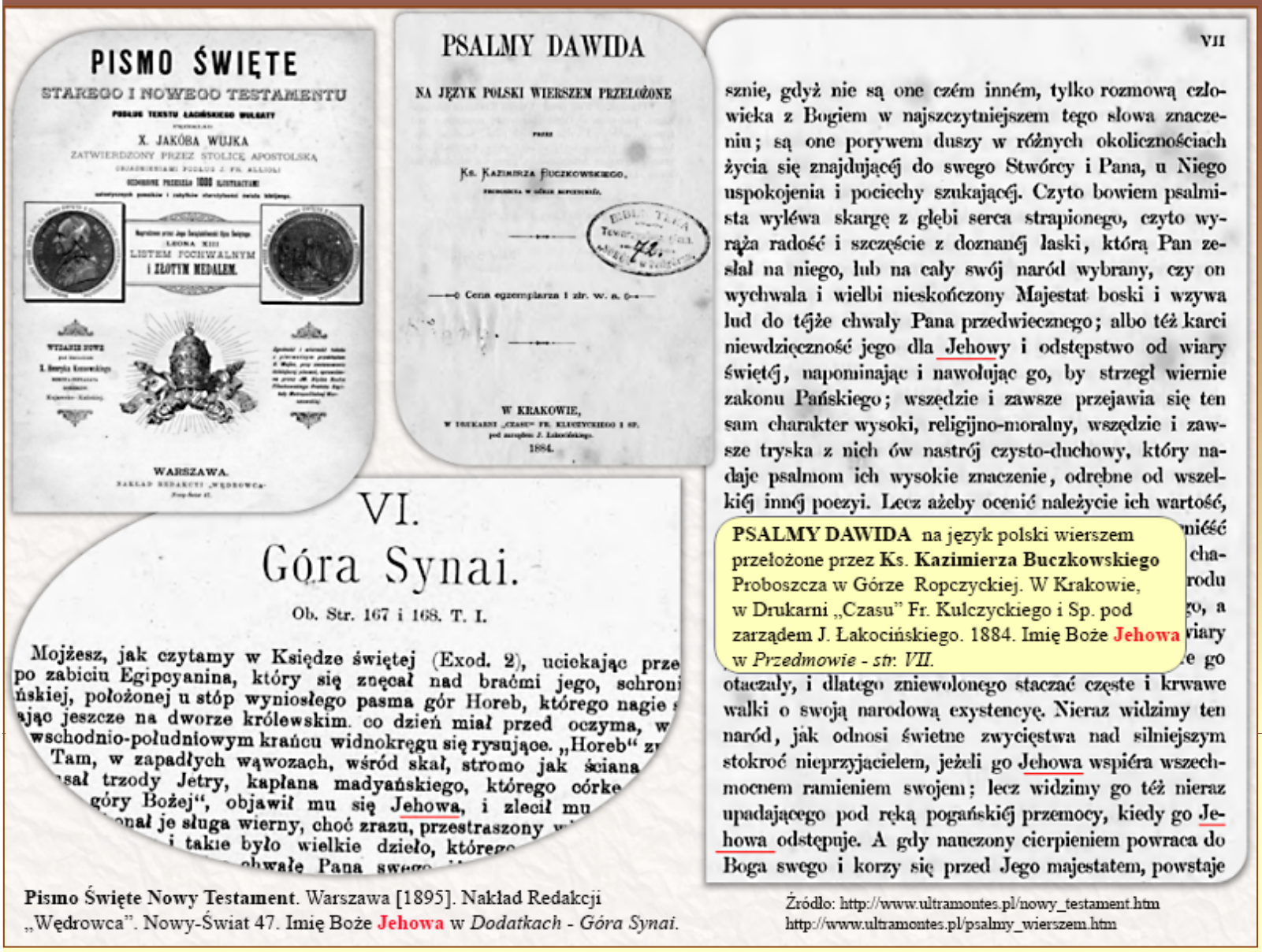

PISMO ŚWIĘTE
STAREGO I NOWEGO TESTAMENTU
X. JAKÓBA WUJKA
ZATWIERDZONY PRZEZ STOLICĘ APOSTOLSKĄ
LISTEM POCHWALNYM
I ZŁOTYM MEDALEM
WARSZAWA.

PSALMY DAWIDA
NA JĘZYK POLSKI WIERSZEM PRZEŁOŻONE
Ks. Kazimierza Buczkowskiego,
W KRAKOWIE,
1884.

VII

sznie, gdyż nie są one czém innem, tylko rozmową człowieka z Bogiem w najszczytniejszem tego słowa znaczeniu; są one porywem duszy w różnych okolicznościach życia się znajdującéj do swego Stwórcy i Pana, u Niego uspokojenia i pociechy szukającéj. Czyto bowiem psalmista wyléwa skargę z głębi serca strapionego, czyto wyraża radość i szczęście z doznanéj łaski, którą Pan zesłał na niego, lub na cały swój naród wybrany, czy on wychwala i wielbi nieskończony Majestat boski i wzywa lud do téjże chwały Pana przedwiecznego; albo téż karci niewdzięczność jego dla Jehowy i odstępstwo od wiary świętéj, napominając i nawołując go, by strzegł wiernie zakonu Pańskiego; wszędzie i zawsze przejawia się ten sam charakter wysoki, religijno-moralny, wszędzie i zawsze tryska z nich ów nastrój czysto-duchowy, który nadaje psalmom ich wysokie znaczenie, odrębne od wszelkiéj innéj poezyi. Lecz ażeby ocenić należycie ich wartość,

VI.
Góra Synai.
Ob. Str. 167 i 168. T. I.

Mojżesz, jak czytamy w Księdze świętej (Exod. 2), uciekając prze
po zabiciu Egipcyanina, który się znęcał nad braćmi jego, schroni
ńskiej, położonej u stóp wyniosłego pasma gór Horeb, którego nagie
ając jeszcze na dworze królewskim. co dzień miał przed oczyma, w
wschodnio-południowym krańcu widnokręgu się rysujące. „Horeb“ z
Tam, w zapadłych wąwozach, wśród skał, stromo jak ściana
sał trzody Jetry, kapłana madyańskiego, którego córke
góry Bożej“, objawił mu się Jehowa, i zlecił mu
onał je sługa wierny, choć zrazu, przestraszony
i takie było wielkie dzieło, którego
chwałę Pana swego

PSALMY DAWIDA na język polski wierszem przełożone przez Ks. **Kazimierza Buczkowskiego** Proboszcza w Górze Ropczyckiej. W Krakowie, w Drukarni „Czasu" Fr. Kulczyckiego i Sp. pod zarządem J. Łakocińskiego. 1884. Imię Boże **Jehowa** w *Przedmowie - str. VII.*

Pismo Święte Nowy Testament. Warszawa [1895]. Nakład Redakcji „Wędrowca". Nowy-Świat 47. Imię Boże **Jehowa** w *Dodatkach - Góra Synai.*

Źródło: http://www.ultramontes.pl/nowy_testament.htm
http://www.ultramontes.pl/psalmy_wierszem.htm

PSALMY DAWIDA na jêzyk polski wierszem prze³o¿one przez Ks. Kazimierza Buczkowskiego Proboszcza w Górze Ropczyckiej. W Krakowie, w Drukarni „Czasu" Fr. Kulczyckiego i Sp. pod zarz±dem J. £akociñskiego. 1884. Imiê Bo¿e Jehowa w Przedmowie - str. VII. Pismo ¦wiête Nowy Testament. Warszawa [1895]. Nak³ad Redakcji„Wêdrowca". Nowy-¦wiat 47. Imiê Bo¿e Jehowa w Dodatkach - Góra Synai.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

RELIGIA ZBIERA WICHER

CZY świat uda się za religią, aby zapobiec trzeciej wojnie światowej? Czy pokój, podyktowany przez religię jako duchowego doradcę, może być trwałym pokojem z niezłomną międzynarodową jednością i rzeczywistą sąsiedzką przyjaźnią? Czy druga ze słynnych „czterech wolności", to jest wolność czczenia Boga według pobudek sumienia, będzie uznawana, urzeczywistniona i poważana przez wszystkich? Czy ogłoszenie takiej wolności sprowadzi moralne odnowienie w stosunkach międzynarodowych, w polityce państwowej, w gospodarce społecznej i w rodzinie? Te pytania wymagają obecnie odpowiedzi.

Żaden człowiek, czy on wyznaje jakąkolwiek religię lub nie, nie może odsunąć tych pytań na stronę jako małoważnych wśród spraw powojennych. Głos „zorganizowanej religii" jest za głośny i za uporczywy w obecnym czasie, aby mógł być lekceważony, i trzeba będzie liczyć się z nim w niedalekiej przyszłości. Religia twierdzi, iż będzie zbawieniem świata. Czy poddanie się narodów roszczeniom religii o objęcie nadzorczego stanowiska w powojennym świecie wyjdzie na dobro, czy na niekorzyść wszystkich narodów, to teraz ważnym zagadnieniem do rozważenia p wszystkich szczerych ludzi.

„Religia zbiera wicher" wydana w angielskim 1944. Wydana w polskim 1945, przez

WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY, INC.
INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION
BROOKLYN, NEW YORK, U. S. A.

Made in the United States of America
Drukowane w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej

30 RELIGIA ZBIERA WICHER

Zauważmy teraz, co Słowo Boże, Biblia, mówi na dowód, że jest tylko jeden Bóg Wszechmogący, Jehowa, i jeden Pan i Zbawiciel, Jezus Chrystus. Jest tylko jeden Bóg Najwyższy. Do proroka Mojżesza rzekł on: „Jam Pan, którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi w tem imieniu, żem Bóg Wszechmogący; ale w imieniu mojem ADONAI, nie jestem poznany od nich". (2 Mojżeszowa 6:2, 3) Odnośnik do tego wiersza w katolickim przekładzie *Douay* przyznaje, że w pierwotnym hebrajskim tekście to imię, które przetłumaczono na *Adonai*, składa się z czterech hebrajskich liter Jod, He, Vou, He, zwykle wymawianych „Jehowa". Stąd w przekładzie Biblii „American Standard" w języku angielskim imię Jehowa ukazuje się przeszło 6,600 razy, począwszy od 1. Mojżeszowej do księgi Malachiasza, jak na przykład w następujących tekstach Pisma Świętego: „Jam jest Jehowa Bóg twój". (2 Mojżeszowa 20:2) „Ja Jehowa, toć jest imię moje". (Izajasza 42:8) „Jam Jehowa, a nie masz żadnego więcej, oprócz mnie nie masz żadnego Boga." (Izajasza 45:5) „Niech będą pohańbieni, niech zagi-

Nathan Homer Knorr (1905-1977), amerykański kaznodzieja, trzeci prezydent Towarzystwa Strażnica. W czasie trwania II wojny światowej we wrześniu 1942 roku, zorganizowano kongres pod hasłem *„Nowy Świat"* (w Cleveland - stan Ohio USA). W kluczowym przemówieniu *„Pokój – czy może być trwały?"*, **Knorr** przeanalizował 17 rozdział *Księgi Objawienia* wykazując, że po II wojnie światowej można się spodziewać okresu względnego pokoju i większej aktywności „zorganizowanej religii". *Jeden Bóg Najwyższy ma na imię* ***Jehowa***.

Broszura. Religia zbiera wicher, str.30.

652 z 692

Nathan Homer Knorr (1905-1977), amerykañski kaznodzieja, trzeci prezydent Towarzystwa Stra¿nica. W czasie trwania II wojny ¶wiatowej we wrze¶niu 1942 roku, zorganizowano kongres pod has³em „Nowy ¦wiat" (w Cleveland - stan Ohio USA). W kluczowym przemówieniu „Pokój – czy mo¿e byæ trwa³y?", Knorr przeanalizowa³ 17 rozdzia³ Ksiêgi Objawienia wykazuj±c, ¿e po II wojnie ¶wiatowej mo¿na siê spodziewaæ okresu wzglêdnego pokoju i wiêkszej aktywno¶ci „zorganizowanej religii". Jeden Bóg Najwy¿szy ma na imiê Jehowa – Broszura. Religia zbiera wicher, str.30.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

WILNO.
Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego.
1896.

REJESTR
rzeczy przedniejszych y potrzebnieyszych,
które się w Bibliey y w Annotacyach zamykaią.

BIBLIA
ŁACIŃSKO-POLSKA,
CZYLI
PISMO ŚWIĘTE
STAREGO I NOWEGO TESTAMENTU.

— 818 —

Boże imię. Imię Boże, Jam iest, którym iest, Exod. 3, 14. — Ztąd imię Żydowskie יהוה Istny, Gen. 2, 4. Exod. 3. 14. Psal. 22, 19.—To imię Boże, imieniem Adonay pismo wyraża, które teraz heretycy Jehową zowią, Gen. 2, 4. Psal. 70, 4. Exod. 6, 3.—Imię to swoie kiedy Bóg oznaymił, Exod. 6, 3.—To imię w Greckim przekładaią κυριος a po polsku Pan, Gen. 2, 4. Exo. 6, 3.—Tym imieniem pismo nikogo nie zowie tylko Boga z istności. Jer. 33, 6.

Wykład X. J. Wujka.—Roz. 2. w. 4. *W dzień którego uczynił Pan Bóg niebo i ziemię.* Tu dopiéro po dokończeniu wszego stworzenia, położono imię ono Boże doskonałe, samemu Bogu własne i niewysłowione, które właśnie znaczy tego, który tak sam o sobie mówi: Jam jest ten, którym jest, *Exod. 3, 14.*, który jest źródłem jestestwa i bytności: bo sam nie będąc ni od kogo innego, jedno sam od siebie, daje wszystkim rzeczom bytność

GENESIS CAP. III. — 7 — KS. RODZAJU ROZ. 3. Str. 6,7

i jestestwo. To imię LXX. tłómaczów wszędy słowem *Κυριος* Hieronim Ś. słowem *Dominus*, a Żydzi słowem *Adonai*, (co wszystko Pana znaczy) wymawiają. Których i my naśladując (raczej niż tych nowych, którzy na to miejsce imię *Jehovah*, Panu Chrystusowi, Apostołom i starym Doktorom, tak żydowskim jako i chrześcijańskim niesłychane wnoszą) wszędy je Panem przekładać będziemy: ale jednak wielkimi literami wyrażone, aby od innych imion Bożych rozeznane było.

PSALMUS LXXI. — 691 — PSALM 71.

Wykład X. J. Wujka Ps.—70. (u Żydów 71). w. 5. *Panie, Panie.* Tu *Jehovah*, ma punkty imienia *Elohim*, jako i niżej, v. 16, iż złączone jest z imieniem *Adonai*. Aby nie musiał rzec dwa kroć *Adonai*. O czem masz wyższej szerzej.

20. *Jako wielkie*, Proroctwo o męce i o zmartwychwstaniu Pana Chrystusowem. Str. 690,691

Biblia Łacińsko-Polska, czyli Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu. Podług tekstu łacińskiego Wulgaty i przekładu polskiego X. Jakóba Wujka T. J. z komentarzem Menochiusza T. J. przełożonym na język polski. Wydanie X. S. Kozłowskiego Arcybiskupa i Metropolity Mohylowskiego. We czterech tomach in 8-vo maj. (fracta pagina). Wydanie trzecie. Wilno. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego. 1896. Imię Boże w wykładach w formie: JHWH, Jehowa, Jehouah, Jehovah. Źródło: http://www.ultramontes.pl/biblia_lacinsko_polska.htm

Biblia £aciñsko-Polska, czyli Pismo ¦wiête Starego i Nowego Testamentu. Pod³ug tekstu ³aciñskiego Wulgaty i przek³adu polskiego X. Jakóba Wujka T. J. z komentarzem Menochiusza T. J. prze³o¿onym na jêzyk polski. Wydanie X. S. Koz³owskiego Arcybiskupa i Metropolity Mohylowskiego. We czterech tomach in 8-vo maj. (fracta pagina). Wydanie trzecie. Wilno. Nak³adem i drukiem Józefa Zawadzkiego. 1896. Imiê Bo¿e w wyk³adach formie: JHWH, Jehowa, Jehouah, Jehovah.

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk- Łódź Zakład Narodowy Imienia Ossolińskich – Wydawnictwo, Wrocław 1986.

Eugeniusz Iwanoyko (1924 -1988) – profesor UAM w Poznaniu, historyk sztuki gdańskiej, kolekcjoner dzieł sztuki. Autor opracowań: Jeremiasz Falck Polonus (1952), Bartłomiej Strobel (1957), Gdański okres Hansa Vredemana de Vries (1963). W książce *Sala Czerwona ratusza gdańskiego*, Iwanoyko imię Boże oddaje w formie: **JHVH**, **Jehovae**, **Jehovah**, **Jehowa**, **Jahwe**.

Opr. L.W.&E.W.

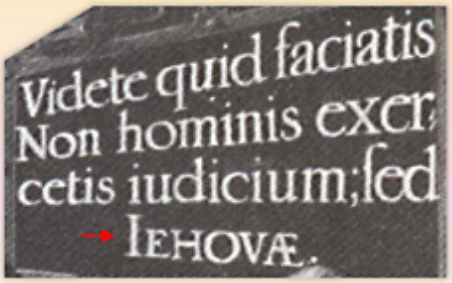

Król Jozafat ustanawia sędziów, Izaak von der Block. Cytat na ścianie: Videte quid faciatis, non hominis exercetis iudicium fed **JEHOVAE**. (Baczcie co czynicie: bo nie ludzki sąd sprawujecie, ale **JEHOWY**).

Wyrażony ostentacyjnie jako obrazoburcza deklaracja, negatywny stosunek do wykonawstwa i kultu boskich podobizn, dokumentuje nie tylko protestanckość programu, ale pozwala ustalić konkretny rodzaj tej doktryny. Jest to wyraźnie kalwiński kierunek. Potępianie sztuki religijnej, w tym szczególnie kultowej, było znamienną cechą kalwinizmu. Sam Kalwin posunął swój purytański stosunek do tych spraw tak daleko, że nawet w swych pismach używał hebrajskiego określenia „Jehowa" jako najbardziej zgodnego z literą *Biblii*. Tetragram „Jehowa" w hebrajskiej pisowni występuje na wszystkich obrazach cyklu ściennego. Podobnie w hebrajskiej i łacińskiej pisowni spotykamy go wśród obrazów stropu. *str. 40*

Jako punkt szczytowy obrazu w jego osiowym układzie i kategorią nadrzędną w sensie ideowym góruje nad Gdańskiem imię boże „Jehovah", imię niewymawialne, bez znaków diakrytycznych, pisane bezsamogłoskowo jak J. H. V. H. Jest to imię związane z najogólniej pojętym fenomenem bytu, wszystkości, Opatrzności. Jest to zarazem zdolność działania i panowania Boga w wybranym mieście. Gdańsk staje się, jak zauważyliśmy, znakiem boskiej transcendencji i modelem miasta idealnego. *str. 120*

Sala Czerwona - Gdañsk. Eugeniusz Iwanoyko (1924 -1988) – profesor UAM w Poznaniu, historyk sztuki gdañskiej, kolekcjoner dzie³ sztuki. Autor opracowañ: Jeremiasz Falck Polonus (1952), Bart³omiej Strobel (1957), Gdañski okres Hansa Vredemana de Vries (1963). W ksi±¿ce Sala Czerwona ratusza gdañskiego, Iwanoyko imiê Bo¿e oddaje w formie: JHVH, Jehovae, Jehovah, Jehowa, Jahwe.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

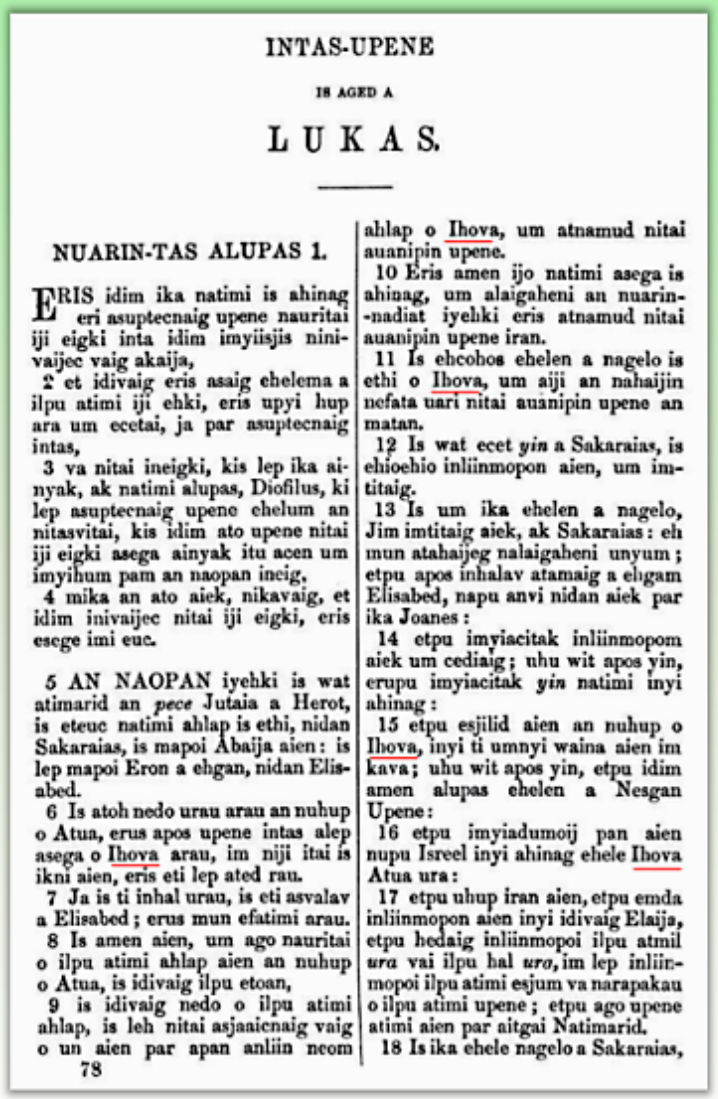

INTAS-UPENE

IS AGED A

LUKAS.

NUARIN-TAS ALUPAS 1.

ERIS idim ika natimi is ahinag eri asuptecnaig upene nauritai iji eigki inta idim imyiisjis ninivaijec vaig akaija,
2 et idivaig eris asaig ehelema a ilpu atimi iji ehki, eris upyi hup ara um ecetai, ja par asuptecnaig intas,
3 va nitai ineigki, kis lep ika ainyak, ak natimi alupas, Diofilus, ki lep asuptecnaig upene ehelum an nitasvitai, kis idim ato upene nitai iji eigki asega ainyak itu acen um imyihum pam an naopan ineig,
4 mika an ato aiek, nikavaig, et idim inivaijec nitai iji eigki, eris esege imi euc.

5 AN NAOPAN iyehki is wat atimarid an *pece* Jutaia a Herot, is eteuc natimi ahlap is ethi, nidan Sakaraias, is mapoi Abaija aien: is lep mapoi Eron a ehgan, nidan Elisabed.
6 Is atoh nedo urau arau an nuhup o Atua, erus apos upene intas alep asega o Ihova arau, im niji itai is ikni aien, eris eti lep ated rau.
7 Ja is ti inhal urau, is eti asvalav a Elisabed; erus mun efatimi arau.
8 Is amen aien, um ago nauritai o ilpu atimi ahlap aien an nuhup o Atua, is idivaig ilpu etoan,
9 is idivaig nedo o ilpu atimi ahlap, is leh nitai asjaaicnaig vaig o un aien par apan anliin neom ahlap o Ihova, um atnamud nitai auanipin upene.
10 Eris amen ijo natimi asega is ahinag, um alaigaheni an nuarin-nadiat iyehki eris atnamud nitai auanipin upene iran.
11 Is ehcobos ehelen a nagelo is ethi o Ihova, um aiji an nahaijin nefata uari nitai auanipin upene an matan.
12 Is wat ecet *yin* a Sakaraias, is ehioehio inliinmopon aien, um imtitaig.
13 Is um ika ehelen a nagelo, Jim imtitaig aiek, ak Sakaraias: eh mun atahaijeg nalaigaheni unyum; etpu apos inhalav atamaig a ehgam Elisabed, napu anvi nidan aiek par ika Joanes:
14 etpu imyiacitak inliinmopom aiek um cediaig; uhu wit apos yin, erupu imyiacitak *yin* natimi inyi ahinag:
15 etpu esjilid aien an nuhup o Ihova, inyi ti umnyi waina aien im kava; uhu wit apos yin, etpu idim amen alupas ehelen a Nesgan Upene:
16 etpu imyiadumoij pan aien nupu Isreel inyi ahinag ehele Ihova Atua ura:
17 etpu uhup iran aien, etpu emda inliinmopon aien inyi idivaig Elaija, etpu hedaig inliinmopoi ilpu atmil *ura* vai ilpu hal *ura*, im lep inliinmopoi ilpu atimi esjum va narapakau o ilpu atimi upene; etpu ago upene atimi aien par aitgai Natimarid.
18 Is ika ehele nagelo a Sakaraias,

78

Wydanie z 1883 roku, http://books.google.pl/books?id=e-tUAAAAcAAJ

INTAS-ETIPUP MAT

U

IESU KRISTO,

NATIMARID UJA,

IM

NATIMI IMYIATAMAIG CAIJA.

ERIS ASUPTECNAIG INTAS CRISI AN TAS ANEITYUM, NYU HEBRITES.

LUNTUN:

IS ECETAGED NITASVITAI INEIGKI A WILLIAM M. WATTS, VAI ILPU RAIMU IJI EIG ERA IKA ARA ERI AHTAI INTAS ITAUP IMI NUPU BERITANI IM NUP URAI IJI TAKA PECE ASEGA.

1863.

John Inglis
(1808-1891)

John Geddie
(1815-1872)

Dwaj szkoccy prezbiteriańscy duchowni **John Inglis** (University of Glasgow) i **John Geddie** zostali wysłani w charakterze misjonarzy na archipelag Vanuatu k. Australii. Inglis przebywał tam w latach 1852-1877, Geddie w latach 1846--1872. W 1863 roku opublikowali cały *Nowy Testament* w języku aneityum; **Intas-Etipup mat u Iesu Kristo, natimarid uja, im natimi imyiatamaig caija. Eris asuptecnaig Intas Cisi ant as Aneityum, Nyu Hebrites, wyd. I, Is ecetaged nitasvitai ineigki a William M. Watts, vai ilpu raimu iji eig era ika ara eri ahtai Intas Itaup imi Nupu Beritani im nup urai iji taka pece asega, Luntun /Londyn/ 1863.**

Imię Boże w formie **Ihova** pojawia się w 88 miejscach: Mt 1:20,22,24; 2:13,15,19; 3:3; 4:7,10; 5:33; 21:42; 22:37,44; 27:10; Mk 1:3; 12:11,29,30,36; Łk 1:6,9,11,15,16,25,28,32,38,46,58,66; 2:9,9,15,22,23,23,24,26,38,39; 3:4; 4:8,12,18,19; 10:27; 19:38; 20:37,42; Jn 1:23; 12:13,38b; Dz 2:34; 3:22; 4:26; 7:37,49; 15:17,17; Rz 4:8; 9:28,29; 10:13,16; 11:3,34; 12:19; 14:11; 15:11; 1Kor 1:31; 2:16; 3:20; 10:26,28; 14:21; 2Kor 10:17; Hbr 7:21; 8:8,9,10,11; 10:16,30,30; 12:5,6; 13:6.

Opr. G. Kaszyński

Nowy Testament w jêzyku aneityum - Intas-Etipup mat u Iesu Kristo, natimarid uja, im natimi imyiatamaig caija. Eris asuptecnaig Intas Cisi ant as Aneityum, Nyu Hebrites, wyd. I, Is ecetaged nitasvitai ineigki a William M. Watts, vai ilpu raimu iji eig era ika ara eri ahtai Intas Itaup imi Nupu Beritani im nup urai iji taka pece asega, Luntun /Londyn/ 1863. Autorzy: John Inglis, John Geddie. Imiê Bo¿e w formie Ihova pojawia siê w 88 miejscach.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Występujące w oryginalnym hebrajskim zapisie Imię Boga **J-H-W-H** znane jako Tetragrammaton (Hebrajskie: SHEM HaMEFORASH) NIE JEST NIGDY WYGŁASZANE. Wzmiankowane SHEM HaMEFORASH znane jest też jako „Ujawnione Imię" lub „Oddzielne Imię". W dzisiejszych czasach - z powodu wielkiej świętości Imienia - nie jest ono nigdy wymawiane tak, jak jest zapisane. W modlitwie zastępowane jest słowem **ADONAI** (Moj Pan), zaś w potocznej mowie używa się z szacunkiem słowa **HaShem** (To Imię). Bóg osobiście podał To Imię, przestawiając się *Mojżeszowi* w Swym Objawieniu: **JHWH** Bóg twych ojców... ZEH SZEMI – TO JEST MOJE IMIĘ, LEOLAM – NA WIEKI, i to jest Moje upamiętnienie dla wszystkich pokoleń (Wyjścia 3:15). Hebrajskie LEOLAM (lamed-ajin-lamed-mem) w Zwoju Tory jest zapisane bez „waw". Zazwyczaj litery słowa 'LEOLAM', CO NALEZY PO POLSKU ROZUMIEĆ JAKO „na zawsze, odwiecznie, po wsze czasy" zapisuje się literami lamed--ajin-waw-lamed-mem, jednak w tym zdaniu zapisane jest bez „waw". Stąd *Rabini* wyprowadzili wniosek, ze skoro z liter lamed-ajin-lamed-mem można zbudować z odpowiednimi samogłoskami słowo LEALEM (co po polsku brzmi: UKRYĆ, PRZEMILCZEĆ, TRZYMAĆ W TAJEMNICY, a nawet ZATAIĆ), tekst może brzmieć w takim przypadku: „To jest Moje Imię które jest sekretne". *Rabini* znaleźli tak powód do wprowadzenia zasady, aby Imię **JHWH** nie było odczytywane tak, jak jest zapisane. Wymowa powinna być ukryta, a zastąpiona z szacunkiem wymawianym (w modlitwie) słowem **Adonaj**. *(Rashi, Kiddushin 71a, Shemot Rabbah 3:9).* Poza Świątynią, od najwcześniejszych czasów, wymawianie Imienia tak jak jest zapisane **J-H-W-H** było zabronione *(Mishna Berachot 9:5; Sotah 7:6; Tamid 7:2, wraz z komentarzami).* Wśród wykluczonych z udziału w *Świecie Który Nadejdzie* jest ten 'KTO WYMAWIA TO IMIĘ TAK JAK JEST ZAPISANE' *(Mishan Sanhedrin 10:1).* *Opr. Miriam*

„Polskość to w gruncie rzeczy wielość i pluralizm, a nie ciasnota i zamknięcie"
(Jan Paweł II, Pamięć i tożsamość).

„Słuchaj Izraelu!
JEHOWAH nasz Bóg,
JEHOWAH jeden!

Miłuj **JEHOWĘ** Boga twego z całego serca twego i całej duszy twojej i całej mocy twojej! Nich pozostaną słowa te, które ja nakazuje tobie…"

Szema – modlitwa, będąca również wyznaniem wiary w judaizmie. Napis hebrajski na tablicy, to fragment - **5 Moj. 6:4-6.**

Projekt współfinansowany przez Instytut Adama Mickiewicza
w ramach Roku Polskiego w Izraelu 2008-2009 ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego i Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.

Pamiêæ, która ³±czy. Polscy chrze¶cijanie w dialogu z ¯ydami i judaizmem. Czasopismo Wiê¿ - 2008. S³uchaj Izraelu! JEHOWAH nasz Bóg, JEHOWAH jeden! Mi³uj JEHOWÊ Boga twego z ca³ego serca twego i ca³ej duszy twojej i ca³ej mocy twojej! Nich pozostan± s³owa te, które ja nakazuje tobie…" Szema – modlitwa, bêd±ca równie¿ wyznaniem wiary w judaizmie. Napis hebrajski na tablicy, to fragment z 5 Moj. 6:4-6.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

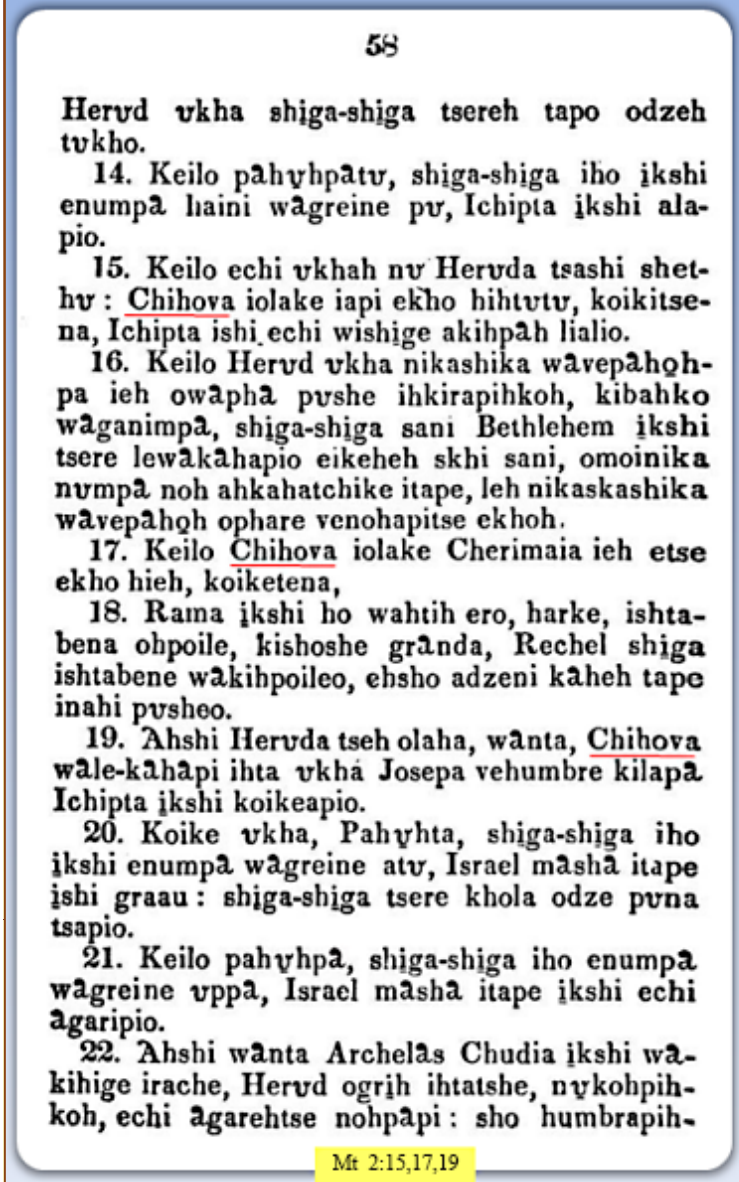

58

Hervd vkha shiga-shiga tsereh tapo odzeh tvkho.

14. Keilo pahvhpatv, shiga-shiga iho ikshi enumpa haini wagreine pv, Ichipta ikshi alapio.

15. Keilo echi vkhah nv Hervda tsashi shethv: Chihova iolake iapi ekho hihtvtv, koikitsena, Ichipta ishi echi wishige akihpah lialio.

16. Keilo Hervd vkha nikashika wavepahohpa ieh owapha pvshe ihkirapihkoh, kibahko waganimpa, shiga-shiga sani Bethlehem ikshi tsere lewakahapio eikeheh skhi sani, omoinika nvmpa noh ahkahatchike itape, leh nikaskashika wavepahoh ophare venohapitse ekhoh.

17. Keilo Chihova iolake Cherimaia ieh etse ekho hieh, koiketena,

18. Rama ikshi ho wahtih ero, harke, ishtabena ohpoile, kishoshe granda, Rechel shiga ishtabene wakihpoileo, ehsho adzeni kaheh tape inahi pvsheo.

19. Ahshi Hervda tseh olaha, wanta, Chihova wale-kahapi ihta vkha Josepa vehumbre kilapa Ichipta ikshi koikeapio.

20. Koike vkha, Pahvhta, shiga-shiga iho ikshi enumpa wagreine atv, Israel masha itape ishi graau: shiga-shiga tsere khola odze pvna tsapio.

21. Keilo pahvhpa, shiga-shiga iho enumpa wagreine vppa, Israel masha itape ikshi echi agaripio.

22. Ahshi wanta Archelas Chudia ikshi wakihige irache, Hervd ogrih ihtatshe, nvkohpihkoh, echi agarehtse nohpapi: sho humbrapih-

Mt 2:15,17,19

WASHASHE WAGERESSA PAHVGREH TSE.

THE OSAGE FIRST BOOK.

BOSTON:

PRINTED FOR THE AMERICAN BOARD OF COMMISSIONERS FOR FOREIGN MISSIONS, BY CRAKER & BREWSTER

1834.

LESSONS FROM THE NEW TESTAMENT.

Matthew.

CHAP. I.

Mt 1:20

18. Kahsho Chisvs Chraista itarape vkha kakompio: wanta iho ikshi Meri Josepa gvkehche atv wintv pvshe shoh, Meri vkhe Nih Wasuhu shiga-shiga ihtah chesse ogervh wahtih pio.

19. Keilo Josepa vkha ka inihka vkha, washih-tsaburppa, istche-kahe khola pvshe, nohrhoha ohle tape elapio.

20. Ahshi wariganv koikele shethv, wanta, shihlatv humbre ohtvga, wale-kahape Chihova

D

William Comb Regus i **William Bell Montgomery** są autorami religijnego podręcznika edukacyjnego **Washashe wageressa pahvgreh tse**. **The Osage First Book** (Craker & Brewster, Boston 1834) w indiańskim dialekcie *osage* (st. Oklahoma, USA). Podręcznik odwołuje się do dydaktycznych fragmentów biblijnych. W zakresie wybranych opisów z Nowego Testamentu imię Boże w formie **Chihova** pojawia się 94 razy:

Mt 1:20,22,23,24; 2:4,12,13,15,17,19,22,23; 5:8,9,12,17; 6:7,24; 7:14; 8:4(x2); 10:5; 14:5,33; 15:3,4,6,19,31; 16:21,23,27; 18:10; 19:6; 20:18,19;26:3(x2),3,14,26,(27), 47,51,56,57,58,59, 61,62,63(x2),65(x3); 27:1,3,6,9,12,20, 40,41,43(x2),46(x2),54,62; 28:2,5,11; Mk 2:7,12; Łk 10:27, 31;16:29,31; 23:40; Jn 3:16,17,18,21,34(x3),36; 5:25; 11:4,22(x2),27,40; 14:1; 1Jn 3:4.

Opr. G. Kaszyński http://books.google.pl/books?id=iNFUAAAAcAAJ

William Comb Regus i William Bell Montgomery s± autorami religijnego podrêcznika edukacyjnego Washashe wageressa pahvgreh tse. The Osage First Book (Craker & Brewster, Boston 1834) w indiañskim dialekcie osage (st. Oklahoma, USA). Podrêcznik odwo³uje siê do dydaktycznych fragmentów biblijnych. W zakresie wybranych opisów z Nowego Testamentu imiê Bo¿e w formie Chihova pojawia siê 94 razy.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

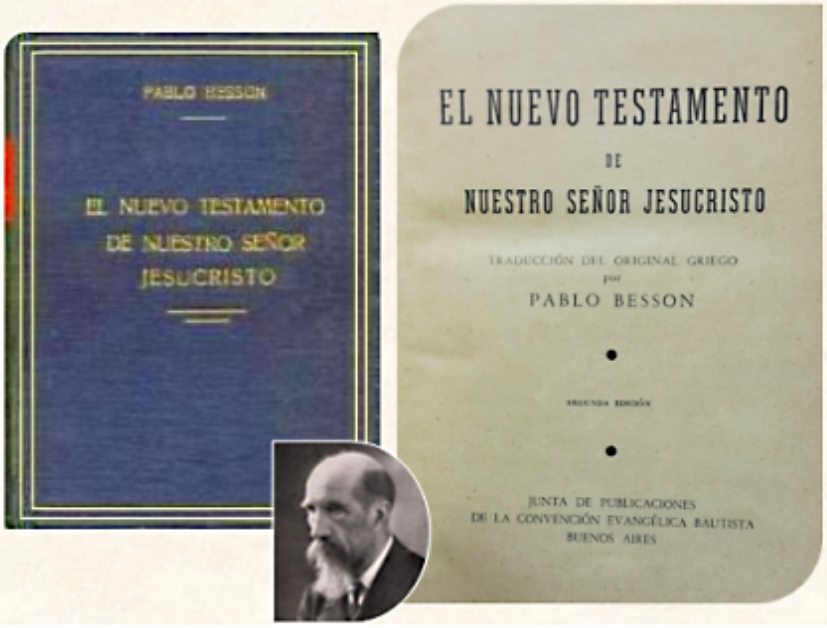

Pablo Enrique Besson (1848-1932) urodził się w *Szwajcarii*. Jego ojciec był pastorem w szwajcarskim *Kościele Narodowym*, a jego matka pochodziła z rodziny *waldensów*. W wieku 22 lat został pastorem w *Liniers* (Szwajcaria). *Besson* kształcił się później na *Uniwersytecie w Bazylei i Lipsku*.

Niemieccy *profesorowie Delitzsch i Tischendorf* zachęcali go by poświęcił się tekstualnej krytyce Biblii, która zresztą go pasjonowała. W 1873 roku został pastorem prezbiteriańskim w *Lyons* (Francja). Potem na jego religijne i naukowe poglądy duży wpływ miał *prof. Frederic Godet*.

W 1881 roku *Besson* emigrował do *Argentyny* i tam w 1919 roku (w wieku 71 lat) wydał hiszpański przekład ***El Nuevo Testamento de Nuestro Señor Jesucristo*** *(wyd. I; wyd. II pośmiertne: Junta de Publicaciones de la Convención Evangélica Bautista, Buenos Aires 1948).*

Imię Boże w formie **Jehová** występuje w *Łk 2:15 i Ju 14*, a w ponad 90 miejscach *Nowego Testamentu* w przypisie jako tłumaczenie alternatywne.

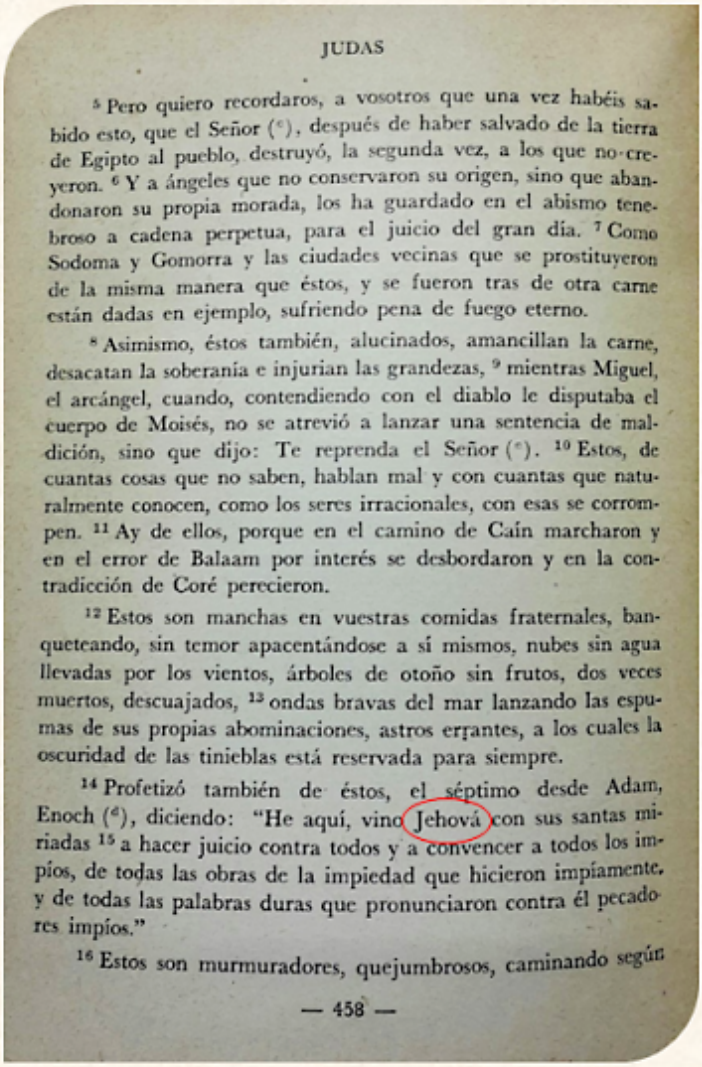

JUDAS

5 Pero quiero recordaros, a vosotros que una vez habéis sabido esto, que el Señor (c), después de haber salvado de la tierra de Egipto al pueblo, destruyó, la segunda vez, a los que no creyeron. 6 Y a ángeles que no conservaron su origen, sino que abandonaron su propia morada, los ha guardado en el abismo tenebroso a cadena perpetua, para el juicio del gran día. 7 Como Sodoma y Gomorra y las ciudades vecinas que se prostituyeron de la misma manera que éstos, y se fueron tras de otra carne están dadas en ejemplo, sufriendo pena de fuego eterno.

8 Asimismo, éstos también, alucinados, amancillan la carne, desacatan la soberanía e injurian las grandezas, 9 mientras Miguel, el arcángel, cuando, contendiendo con el diablo le disputaba el cuerpo de Moisés, no se atrevió a lanzar una sentencia de maldición, sino que dijo: Te reprenda el Señor (c). 10 Estos, de cuantas cosas que no saben, hablan mal y con cuantas que naturalmente conocen, como los seres irracionales, con esas se corrompen. 11 Ay de ellos, porque en el camino de Caín marcharon y en el error de Balaam por interés se desbordaron y en la contradicción de Coré perecieron.

12 Estos son manchas en vuestras comidas fraternales, banqueteando, sin temor apacentándose a sí mismos, nubes sin agua llevadas por los vientos, árboles de otoño sin frutos, dos veces muertos, descuajados, 13 ondas bravas del mar lanzando las espumas de sus propias abominaciones, astros errantes, a los cuales la oscuridad de las tinieblas está reservada para siempre.

14 Profetizó también de éstos, el séptimo desde Adam, Enoch (d), diciendo: "He aquí, vino Jehová con sus santas miriadas 15 a hacer juicio contra todos y a convencer a todos los impíos, de todas las obras de la impiedad que hicieron impíamente, y de todas las palabras duras que pronunciaron contra él pecadores impíos."

16 Estos son murmuradores, quejumbrosos, caminando según

— 458 —

Opr. Grzegorz Kaszyński

Pablo Enrique Besson (1848-1932) urodzi³ siê w Szwajcarii. Jego ojciec by³ pastorem w szwajcarskim Ko¶ciele Narodowym, a jego matka pochodzi³a z rodziny waldensów. W wieku 22 lat zosta³ pastorem w Liniers (Szwajcaria). W 1881 roku Besson emigrowa³ do Argentyny i tam w 1919 roku (w wieku 71 lat) wyda³ hiszpański przek³ad El Nuevo Testamento de Nuestro Señor Jesucristo (wyd. I; wyd. II po¶miertne: Junta de Publicaciones de la Convención Evangélica Bautista, Buenos Aires 1948), w którym 2 razy u¿y³ imienia Bo¿ego w formie Jehová, tj. w £k 2:15 i Ju 14, a w ponad 90 miejscach Nowego Testamentu poda³ je w przypisie jako t³umaczenie alternatywne.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

WIARA W JEDNEGO BOGA - JAHWE

wyborcza.pl

Władysław Bartoszewski (1922 - 2015)
Polski historyk, publicysta, dziennikarz, pisarz, działacz społeczny, polityk oraz dyplomata.

93. ROCZNICA URODZIN WIADYSŁAWA BARTOSZEWSKIEGO

Z prof. Władysławem Bartoszewskim rozmawiają Aleksandra Klich i Jarosław Kurski

28 lutego - 1 marca 2015

A jak pan, katolik, patrzy dziś na polski katolicyzm?

- To, że wierzę w Pana Boga katolickiego, nie znaczy, że nie wierzyłbym w Pana Boga protestantów, gdybym był tak wychowany. Wiara w Boga to dla mnie wiara w pewien porządek rzeczy wywodzący się z dziesięciu przykazań. I nigdy nie zrozumiem, dlaczego my uznajemy Stary Testament, słuchając w kościołach czytań żydowskich proroków jako prawd naszej wiary, i możemy być antysemitami? Przecież Jezus i wszyscy apostołowie byli obrzezani, wierzący i praktykujący wiarę w jednego Boga - Jahwe. Nie pamiętam w Ewangelii nauki o Trójcy Świętej. To potem narosło. Ja tego nie neguję, ale jako stary człowiek się nad tym zastanawiam i staram zgłębić.

NR 49. 8382, str:19 *Opr. Zbigniew G.*

NOTATNIK: **Antioch IV Epifanes wprowadza zakaz wypowiadania Imienia Bożego JHWH w 167 roku p.n.e.**

Historia ta ma swój początek w okresie okupowania Izraela przez Grecję, a więc jeszcze przed naszą erą. **Hershel Shanks** w książce pt. **Starożytny Izrael** tak opisuje wydarzenia: „Zamieszki wybuchły ponownie na przełomie lat 169/168 p.n.e., tym razem sprowokowane przez **Antiocha IV**. Najpierw splądrował on Świątynię, powodując w niej spore zniszczenia. Następnie powrócił i z niepohamowaną zaciekłością stłumił bunty wywołane sprzeciwem **Jazona** wobec władzy **Menelaosa**. Po splądrowaniu miasta, doszło do masakry ludności, a pożar zniszczył wiele dzielnic. Tym razem wojska Seleucydów nie opuściły miasta, zaś **Antioch** ustanowił nad **Jerozolimą** swojego dowódcę wojskowego, pozostawiając garnizon i budując twierdzę zwaną **Akra**" - str. 347. Wtedy też **Antioch IV Epifanes** wprowadził swój Nowy Porządek Świata według wzorców pogańskiej kultury i myśli helleńskiej. „Niespełna rok później, po tym, jak w miesiącu Kislew (grudzień) 167 roku p.n.e. zaatakował miasto, **Antioch IV** wydał dekret zakazujący obrzezania, studiów religijnych, obchodzenia świąt (z Szabatem włącznie), a ponadto zmuszający Żydów do (...) bałwochwalstwa i spożywania zakazanych pokarmów" - str. 348. Wprowadził całkowity **zakaz wypowiadania Imienia Boga Izraela JHWH**.

Talmud wspomina o tym tylko w jednym zdaniu: „Trzeciego dnia miesiąca Tiszri, wzmiankowanie **IMIENIA Bożego** w kontraktach zostało zakazane, ponieważ grecka władza zabroniła wspominania Imienia Bożego Izraelitom; lecz kiedy władza Hasmoneuszy wzrosła w siłę i pokonała ich (Greków), zarządzili, że wszyscy **powinni wymawiać IMIĘ Boże**, nawet w kontraktach, i tak zwykle pisano: „W roku takim-a-takim za Jochanana, Arcykapłana Boga Najwyższego", i kiedy mędrcy usłyszeli o tym, powiedzieli: 'Jutro ten człowiek spłaci swój dług i kontrakt zostanie wyrzucony do śmieci', i oni (mędrcy) chcieli tego zakazać i uczynili ten dzień, dniem świątecznym" - **Talmud Babiloński: Rosz HaSzanna 18b**.

W³adys³aw Bartoszewski (1922 - 2015). Gazeta Wyborcza - 93 Rocznica urodzin W³adys³awa Bartoszewskiego - Wiara w jednego Boga JAHWE. NOTATNIK: Antioch IV Epifanes wprowadza zakaz wypowiadania Imienia Bo¿ego JHWH w 167 roku p.n.e.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Publiusz Eliusz Hadrian (76 - 138) w latach 117-138 cesarz rzymski. Po śmierci zaliczony w poczet bogów.

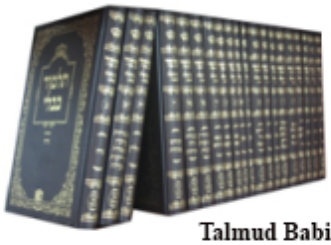

Talmud Babiloński

Niszcząca zmowa milczenia – moc hebrajskiego, kapłańskiego błogosławieństwa uwolniona. **Nehemia Gordon** – 2012. *(zobacz slajd nr 576).*

Cezar HADRIAN wprowadza edykt zakazujący nauczania TORY i głośnego wymawiania Imienia BOGA JHWH

Kiedy Izrael przeszedł pod panowanie Rzymu władze rzymskie pragnęły osłabić lub wykorzenić to wszystko co mogło zjednoczyć Żydów, a takim niewątpliwie było Imię Boże. Cezar **Hadrian** wykorzystał anty-żydowskie dekrety po Grekach, w których był zakaz wymawiania głośno Imienia Bożego. W czasach **Machabeuszy** *„Grecy wydali dekrety, by wykorzenić Izrael, nakazując im by wyparli się Królestwa Niebios, by ogłosili, że nie mają nic wspólnego z Bogiem Izraela, i aby ich usta nie wymieniały Niebiańskiego Imienia”* - **Scholion on Megilat Ta'anit, 3 rd of Tishrei**. W ten sposób **Hadrian** pragnął wykorzenić wiarę żydowską. **Nehemiah Gordon** w książce pt. **Shattering the conspiracy of silence. The Hebrew power of the priestly blessing unleashed** (w rozdziale VIII) opisuje wykonanie wyroku śmierci na rabinie zwanym **Haninah ben Teradion** trzeciej generacji tannaitów, gdzieś między **130** a **138** r. n.e. Był jednym z dziesięciu męczenników zamordowanych przez Rzymian za zignorowanie zakazu nauczania Tory. Do tego na śmierć została skazana również jego żona, a córka na poniżenie. Sankcje cezara **Hadriana** były bezlitosne. Aresztowanego **Haninę** spytano dlaczego nie respektuje cesarskiego edyktu, na co odpowiedział: *„Postępuję tak, jak mi nakazuje mój Bóg”*. Śmierć jaką mu zadano była straszna. Miał być przymocowany do pala i spalony przez żołnierzy rzymskich. By zadać mu większe męczarnie owinięto go w zwój Tory umieszczając pod stopami chrust, a chcąc przedłużyć agonię setnicy rzymscy umieścili na jego klatce piersiowej mokrą wełnę. **Haninah** konając recytował werset z **5 Moj. 32:4**.

Haninah został zamęczony - jak powiada **Talmud Babiloński, Avodah Zarah 17b - 18a** - ponieważ zwykł wymawiać Imię Boże w sposób jak jest ono zapisane. Podczas więc swojego publicznego nauczania **Tory** wymawiał Imię Boże co uznano za przestępstwo skazując go na straszną śmierć przez spalenie żywcem. Ta historia wprawiła w zakłopotanie późniejszych rabinów. Skoro wymowa Imienia Bożego stała się sekretna, nie mogli zrozumieć dlaczego ten rabin publicznie wymawiał Imię Boże. Wierzyli, że dopuszczalne było wymawianie Imienia Bożego w tajemnym prywatnym nauczaniu **Tory**, ale nie w publicznej lekcji. Stąd rabini skomentowali w **Talmudzie**, że to Bóg został obrażony i dlatego rabin **Haninah** został spalony przez Rzymian. - **Talmud Babiloński, Avodah Zarah 18a**. Ale rabiniczne wyjaśnienie, że **Haninah** *„zwykł wymawiać Imię w sposób jak jest ono zapisane”* nigdy nie było kwestionowane co oznacza, że wymawiał imię **JHWH** (**JEHOWAH** czyli **JEHOUAH**) publicznie. Innym rabinicznym źródłem potwierdzającym prześladowania Żydów, którzy w okresie tyranii **Hadriana** wymawiali Tetragrammaton jest **Midrasz - Psalmy 26:7[8]**. Wynika z tego, że Rzymianie chcieli powstrzymać to, przez odstraszającą śmierć zadaną rabinowi **Haninie** *(zobacz slajd nr 173)*.

Powstaje więc pytanie, kiedy rabini adoptowali rzymski zakaz i dlaczego? Okazuje się, że najwcześniejsze nauki rabiniczne skierowane przeciw wymawianiu Imienia Bożego datowane są na krótko po męczeńskiej śmierci rabbiego **Haniny**. To nowe prawo związane jest z **Abba Saulem** - jednym z rabinów czwartej generacji tannaitów, by przetrwać prześladowania **Hadriana - Miszna, Sanhedrin 10:1**. Widać wyraźnie, że sposobem na przetrwanie było zaadoptowanie zmieniających się warunków zaistniałych pod obcą okupacją. Po męczeńskiej śmierci rabbiego **Haniny** pozostali rabini musieli dokonać wyboru pomiędzy utratą całego pokolenia żydowskich przywódców a adoptowaniem rzymskiego zakazu wymawiania Imienia Bożego. Prywatnie rabini kontynuowali *„przekazywanie cztero-literowego Imienia swoim uczniom raz w okresie siedmio-letnim”*. (**Talmud Babiloński - Kiduszin 71a**). Jednakże publicznie w obawie przed osobami kolaborującymi z Rzymianami zastępowali przy czytaniu **Tory** Imię Boże - tytułem **Adonaj** (**Pan**). Nie wypływało więc to z szacunku do Imienia Bożego, lecz z obawy przed prześladowaniami. Prawdziwy motyw wyeliminowania Imienia Bożego **JHWH** może być zupełnie inny. Jednak uzasadnione jest domniemanie o jego ideologicznym podłożu.

Cezar Hadrian wprowadza edykt zakazuj±cy nauczania Tory i g³o¶nego wymawiania Imienia Boga JHWH. Cezar Hadrian wykorzysta³ anty-¿ydowskie dekrety po Grekach, w których by³ zakaz wymawiania g³o¶no Imienia Bo¿ego. W czasach Machabeuszy „Grecy wydali dekrety, by wykorzeniæ Izrael, nakazuj±c im by wyparli siê Królestwa Niebios, by og³osili, ¿e nie maj± nic wspólnego z Bogiem Izraela, i aby ich usta nie wymienia³y Niebiañskiego Imienia” - Scholion on Megilat Ta'anit, 3 rd of Tishrei. W ten sposób Hadrian pragn±³ wykorzeniæ wiarê ¿ydowsk±. Nehemiah Gordon w ksi±¿ce pt. Shattering the conspiracy of silence. The Hebrew power of the priestly blessing unleashed (w rozdziale VIII) opisuje wykonanie wyroku ¶mierci na rabinie zwanym Haninah ben Teradion trzeciej generacji tannaitów, gdzie¶ miêdzy 130 a 138 r. n.e.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Pamięć Historia Żydów Polskich
Przed, w czasie, i po Zagładzie.
Fundacja Shalom. Warszawa 2008.

Bóg JAHWE powinien łączyć wierzących Żydów i chrześcijan

Wszystkich Żydów łączą ich historyczne korzenie. Początki ich historii są dobrze znane ze Starego Testamentu. Tam znajdują swoją podstawę zasadnicze elementy żydowskiej tożsamości: pochodzenie, począwszy od patriarchy Abrahama; stałe odniesienie do Ziemi Izraela, biblijnej Ziemi Obiecanej, a przede wszystkim religia - wiara w jedynego Boga Jahwe, która powinna łączyć wierzących Żydów i chrześcijan. Chociaż Żydzi mówili i mówią wieloma językami, starożytny język hebrajski, język Pisma Świętego, pozostaje składnikiem historycznego rodowodu wszystkich Żydów. Znacznie mniej oczywista jest kwestia żydowskiej świadomości narodowej. Odrębność żydowskich losów wyznacza także ich wieczna wędrówka w poszukiwaniu wolnego od prześladowań miejsca na ziemi, życie w diasporze - rozproszeniu pośród innych narodów, a także sposób, w jaki odnosiło się do nich ich nieżydowskie otoczenie.

Jolanta Żyndul. Rozdział I. Kim są Żydzi? str.8.

NOTATNIK: Różne formy deklinacyjne nie przesądzają faktu, że forma **JEHOWAH** była powszechnie znana w środowisku żydowskim, choć ze względu na zakaz istniejący w **Talmudzie** uważano ją za niewymawialną. Zamiast Imienia w pełnym brzmieniu zaczęto posługiwać się substytutem **ha-Szem** *(Imię)* oraz **Szem ha-meforasz** *(Imię wyjaśnione - por. Ezdr. 4:18, Neh. 8:8)* - co tłumaczono też jako *„Imię czytane według swoich liter”.* Wprawdzie pismo hebrajskie było pismem spółgłoskowym nie mniej Hebrajczycy posiadali system zwany **em qeria'** - *dosł. macierz odczytu łac. mater lectionis, [l.mn matres lectionis],* który pozwalał na odczytanie tekstu spółgłoskowego zanim został wynaleziony system punktacji *masoreckiej.*

W systemie tym litery **א alef**, **ה he**, **ו waw** oraz **י yod** pełniły również rolę zapisu samogłoskowego. Manuskrypty z **Qumran** potwierdzają, że **yod** było odczytywane jako samogłoska **i** (lub **e**), **waw** - jako samogłoska **o** (lub **u**), **he** - jako samogłoska **a** - na końcu słowa oraz **alef** - przeważnie jako samogłoska **a**. Dzięki temu można było odczytać **Tetragram** jako **J-eH-U-A** (**Jehouah**) [ostatnie **he** - było zanikające] co stanowiło odpowiednik późniejszego masoreckiego zapisu **JeHoWaH**. Na odczytywanie Imienia według swoich liter zwrócił szczególnie uwagę **Juda Halevi** (1075 - 1141), który w swoim słynnym dziele pt. **Kuzari IV:3** (ok. 1140 r.) napisał, że litery **Tetragramu** mają nadzwyczajne własności bycia **matres lectionis** tak że samogłoski wiążą się z innymi spółgłoskami tak bardzo jak duch wiąże się z ciałem i sprawia że ono żyje. Wyjaśnił też on, że **jod** służy jak samogłoska '**i**', **waw** służy jako samogłoska '**o**', zaś **he** oraz **alef** służy jako samogłoska '**a**'.

Ale niestety zwyczaj zastępowania Imienia Bożego słowem **ha-Szem** utrwalił się od czasów talmudysty **Mojżesza Mojmonidesa** (1135 - 1204) i taka sytuacja w tradycyjnym środowisku żydowskim istnieje po dziś dzień.

JAHWE powinien ³±czyæ wierz±cych ¯ydów i chrze¶cijan - Pamiêæ Historia ¯ydów Polskich Przed, w czasie, i po Zag³adzie. Fundacja Shalom. Warszawa 2008. Ró¿ne formy deklinacyjne nie przes±dzaj± faktu, ¿e forma JEHOWAH by³a powszechnie znana w ¶rodowisku ¿ydowskim, choæ ze wzglêdu na zakaz istniej±cy w Talmudzie uwa¿ano j± za niewymawialn±. Zamiast Imienia w pe³nym brzmieniu zaczêto pos³ugiwaæ siê substytutem ha-Szem (Imiê) oraz Szem ha-meforasz (Imiê wyja¶nione - por. Ezdr. 4:18, Neh. 8:8) - co t³umaczono te¿ jako „Imiê czytane wed³ug swoich liter”.

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Czy **Józef Flawiusz** potwierdza metodę **em-qeria'** pozwalającą odczytać tekst spółgłoskowy **JHWH** - **JeHoWaH**?

Józef Flawiusz. Księgarnia Św. Wojciecha. Poznań - MCM LXXX.

Biorąc za podstawę dzisiejsze badania lingwistyczne przyjmuje się hipotezę, że metodę **em-qeria'** (dosł. *macierz odczytu* łac. *mater lectionis)* potwierdza **Józef Flawiusz,** żydowski pisarz, który przekazał, że **Tetragram** był napisany czterema samogłoskami (a nie czterema spółgłoskami) - **Józef Flawiusz**: **Wojna żydowska V:235**. W opisie z *Księgi Wyjścia 28:36--39* jest napisane, że na diademie noszonym przez arcykapłana miał być umieszczony **Tetragram**. Litery tworzące **Tetragram** były zapisane w paleo-hebrajskim i były odczytywane jako *samogłoski*.

Poświadczyły to pisma z **Qumran** z I wieku. **Jod** służyło do identyfikacji **I** lub **E**, **Waw** do identyfikacji **O** lub **U**, zaś **He** do identyfikacji **A** na końcu wyrazu. Między dwoma samogłoskami **He** służyło do identyfikacji **E**. W ten sposób tworzyło samogłoskowe compositum - **IEOA**. Dodatkowym świadectwem jest **Talmud**. **Tetragram** jest tam określony jako „**Szem Ha-meforasz**" czyli *Imię wyraźnie odczytane „litera po literze"* - patrz: **Gesenius 6567 komentarz na # 2**. **Talmud** zakazywał wymawiania **Tetragramu** według dźwięku jego liter - **Sanhedryn 101a**.

dał lnianą mitrę.[135] opasaną obwódką błękitną, którą otaczał inny wieniec
złoty z wyciśniętymi literami świętymi. Były to cztery samogłoski[136]. 236
Szat tych nie nosił jako strój powszedni, gdyż w tym celu przywdziewał
skromniejsze odzienie, lecz tylko wtedy, gdy wchodził do miejsca naj-

Józef Flawiusz (37- po 94) – żydowski historyk pochodzący z rodu kapłańskiego. Jego dzieło „Wojna żydowska", uznawane jest za najważniejsze dzieło, powstało w latach 70. 329

[136] Napis na wieńcu brzmiał: „Poświęcony dla Jahwe", albo jak chcą inni: „Święte (imię) Jahwe". Według *Antiq.* 3,178; 8,93 i *Listu Arysteasza* 98 były to litery oznaczające imię Boga. Nie wiadomo, dlaczego Józef mówi o samogłoskach; przypuszczalnie miał na myśli grecką formę ιαυέ.

[137] Szaty arcykapłana były przechowywane przez Heroda i następnie przez pro-

Czy Józef Flawiusz potwierdza metodê em-qeria' pozwalaj±c± odczytaæ tekst spó³g³oskowy JHWH - JeHoWaH? - Wojna ¯ydowska. Józef Flawiusz. Ksiêgarnia ¦w. Wojciecha. Poznañ - MCMLXXX.

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

RWH JHWH (Ruach JHWH), tj. Duch JHWH.

Na zdjęciu figuralna dekoracja malarska w **Zakrystii Kościoła Mariackiego** z 1749 roku. Napis hebrajski brzmi: **RWH JHWH** (**Ruach JHWH**), tj. **Duch JHWH**, **Duch JAHWE** (**Ruah Jahve**) lub **Duch JEHOWY**.

KRAKÓW - Kościół Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, zwany także kościołem **Mariackim**. Od 1962 roku posiadający tytuł bazyliki mniejszej. Jest kościołem gotyckim, budowanym w XIV i XV wieku. **Zakrystia** wzniesiona w XV wieku, nakrywa sklepienie kolebkowe z lunetami, ozdobione XVIII - wieczną polichromią barokową, pędzla **Piotra Franciszka Molitora**.

NOTATNIK: W 1567 roku benedyktyn **Gilbertus Genebrardo** (1537-1597) zaproponował formę **Iahué**, opierając się na zapisie **Iabe** u **Teodoreta**, a więc na pronuncjacji samarytańskiej a nie hebrajskiej. Uważał on, że formę tą potwierdza również krótka forma **Yah** występującej w wyrażeniu **Hallelu-Yah**. Nie zwrócił najwidoczniej uwagi na to co już wcześnie wskazał słynny żydowski komentator **Tory - Raszi** (**Szlomo Jicchaki** 1040-1105), że forma **Yah** jest skróconą formą Imienia zawierającą pierwszą i ostatnią spółgłoskę **Tetragramu** i forma ta jest zakończeniem wyrażeń jak np. w *Psalmie 122:4* (*szibte-**Yah** dosł. pokolenia **Yah***). Wynika więc z tego jasno, że skrócona forma Imienia występująca w imionach teoforycznych jako część kończąca te imiona (*np. Abi**Yah**; Eli**Yah***) oraz w wysławianiu, pieśniach i Psalmach *(Ex.15:2; Ps.68:4; Ap.19:1-6)* nie jest skrótem od formy **Iahue**, lecz od formy **JEHOWAH**.

Niektórzy szesnastowieczni uczeni zasugerowali się też błędnie, że znaki samogłoskowe **Tetragramu** pochodzą od słowa **Adonaj**. Ale były też głosy sprzeciwu. Na przykład **Jean Mercier** (1510-1570) francuski hebraista ostrzegał przed używaniem samogłosek z wyrazu **Adonaj** lub **Elohim** jako klucza do **Tetragramu**. Ostrzeżenia jego jednak nie wiele pomogły. W końcu **Roberto Francesco Bellarmino** (154 -1621) włoski jezuita, kardynał i inkwizytor, kanonizowany przez **Piusa XI** w swoim słowniku ***Institutiones linguae hebraicae***, 1609, str. 284 - 289 zapewniał, że prawdziwa wymowa pozostaje nieznana, a samogłoski wstawiane do **Tetragramu** należą do słowa **Adonaj** i w związku z tym nie powinno się go wymawiać jako **Iehoua**. Większość biblistów poszła niestety za tą sugestią traktując ją jako właściwy drogowskaz.

KRAKÓW - Ko¶ció³ Wniebowziêcia Naj¶wiêtszej Marii Panny, zwany tak¿e ko¶cio³em Mariackim - Na zdjêciu figuralna dekoracja malarska w Zakrystii Ko¶cio³a Mariackiego z 1749 roku. Napis hebrajski brzmi: RWH JHWH (Ruach JHWH), tj. Duch JHWH, Duch JAHWE (Ruah Jahve) lub Duch JEHOWY.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

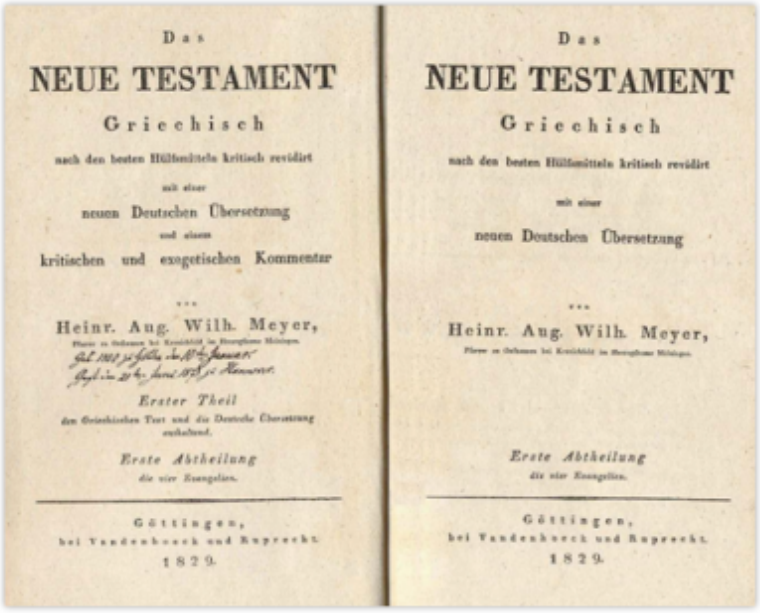

Das
NEUE TESTAMENT
Griechisch
nach den besten Hülfsmitteln kritisch revidirt
mit einer
neuen Deutschen Übersetzung
und einem
kritischen und exegetischen Kommentar
...
Heinr. Aug. Wilh. Meyer,
Erster Theil
Erste Abtheilung
Göttingen,
bei Vandenhoeck und Ruprecht.
1829.

Das
NEUE TESTAMENT
Griechisch
nach den besten Hülfsmitteln kritisch revidirt
mit einer
neuen Deutschen Übersetzung
...
Heinr. Aug. Wilh. Meyer,
Erste Abtheilung
Göttingen,
bei Vandenhoeck und Ruprecht.
1829.

Heinrich August Wilhelm Meyer (1800-1873), był protestanckim tłumaczem i komentatorem biblijnym cieszącym się dużym szacunkiem i autorytetem w kręgach biblistycznych.

Heinrich Meyer w wieku 29 lat opublikował 2-tomowy niemiecki przekład **Nowego Testamentu** zatytułowany *Das Neue Testament Griechisch nach den besten Hülfsmitteln kritisch revidirt mit einer neuen Deutschen Übersetzung und einem kritischen und exegetischen Kommentar (Vandenhoeck und Ruprecht, Göttingen 1829)*, w którym imię Boże w formie **Jehovah** pojawia się 61 razy. Oto wykaz tych miejsc:
Mt 3:3; 4:7,10; 5:33; 21:42; 22:37,44; 27:10; Mk 1:3; 12:11,29,29,30,36; Łk 2:23; 3:4; 4:8,12,18,19; 10:27; 20:42; Jn 1:23; 12:38,38; Dz 2:20,21,25,34; 3:22; 4:26; 7:37,49; 15:17,17; Rz 4:8; 9:28,29; 10:13,16; 11:3; 12:19; 14:11; 15:11; 1Kor 1:31; 3:20; 14:21; 2Kor 6:17,18; Hbr 7:21; 8:8,9,10,11; 10:16, 30; 12:5,6; 13:6; 1Pt 3:12,12.

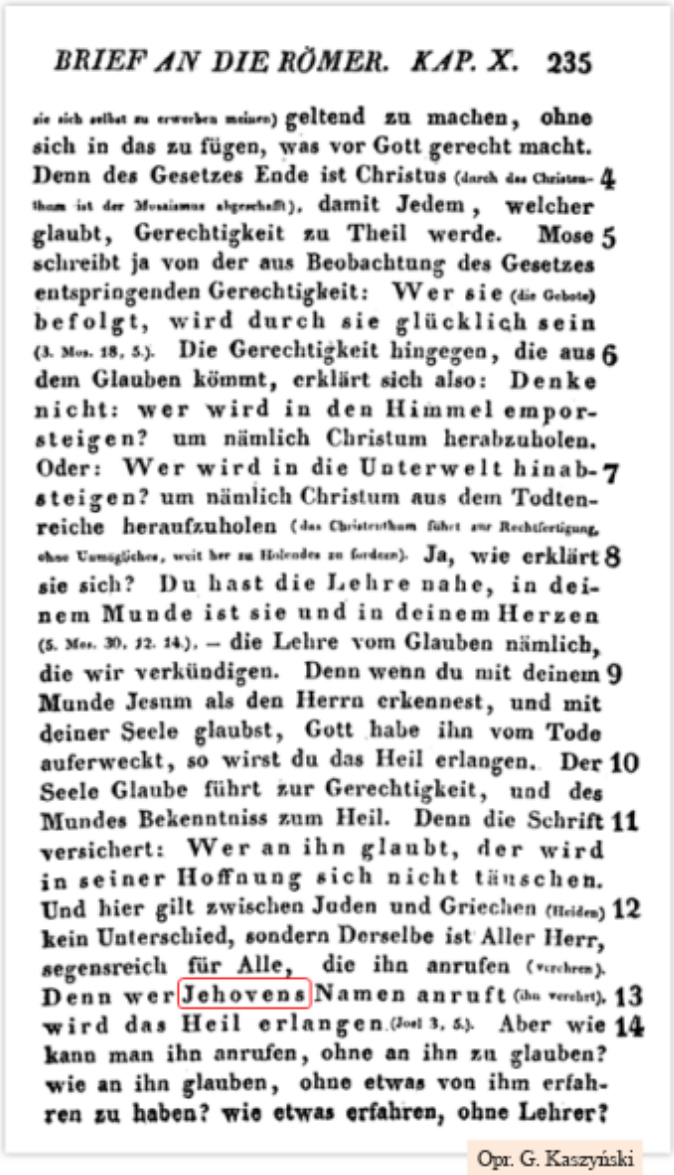

BRIEF AN DIE RÖMER. KAP. X. 235

sie sich selbst zu erwerben meinen) geltend zu machen, ohne sich in das zu fügen, was vor Gott gerecht macht. Denn des Gesetzes Ende ist Christus (durch das Christenthum ist der Mosaismus abgeschafft), damit Jedem, welcher glaubt, Gerechtigkeit zu Theil werde. Mose schreibt ja von der aus Beobachtung des Gesetzes entspringenden Gerechtigkeit: Wer sie (die Gebote) befolgt, wird durch sie glücklich sein (3. Mos. 18, 5.). Die Gerechtigkeit hingegen, die aus dem Glauben kömmt, erklärt sich also: Denke nicht: wer wird in den Himmel emporsteigen? um nämlich Christum herabzuholen. Oder: Wer wird in die Unterwelt hinabsteigen? um nämlich Christum aus dem Todtenreiche heraufzuholen (das Christenthum führt zur Rechtfertigung ohne Unmögliches, weit her zu Holendes zu fordern). Ja, wie erklärt sie sich? Du hast die Lehre nahe, in deinem Munde ist sie und in deinem Herzen (5. Mos. 30, 12. 14.). — die Lehre vom Glauben nämlich, die wir verkündigen. Denn wenn du mit deinem Munde Jesum als den Herrn erkennest, und mit deiner Seele glaubst, Gott habe ihn vom Tode auferweckt, so wirst du das Heil erlangen. Der Seele Glaube führt zur Gerechtigkeit, und des Mundes Bekenntniss zum Heil. Denn die Schrift versichert: Wer an ihn glaubt, der wird in seiner Hoffnung sich nicht täuschen. Und hier gilt zwischen Juden und Griechen (Heiden) kein Unterschied, sondern Derselbe ist Aller Herr, segensreich für Alle, die ihn anrufen (verehren). Denn wer Jehovens Namen anruft (ihn verehrt), wird das Heil erlangen (Joel 3, 5.). Aber wie kann man ihn anrufen, ohne an ihn zu glauben? wie an ihn glauben, ohne etwas von ihm erfahren zu haben? wie etwas erfahren, ohne Lehrer?

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Opr. G. Kaszyński

Heinrich Meyer w wieku 29 lat opublikowa³ 2-tomowy niemiecki przek³ad Nowego Testamentu zatytu³owany Das Neue Testament Griechisch nach den besten Hülfsmitteln kritisch revidirt mit einer neuen Deutschen Übersetzung und einem kritischen und exegetischen Kommentar (Vandenhoeck und Ruprecht, Göttingen 1829), w którym imiê Bo¿e w formie Jehovah pojawia siê 61 razy.

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże IEHVAH w dziele Quincuplum Psalterium z 1509 roku

Jacques Lefèvre d'Étaples (1460 - 1536), humanista francuski, teolog, badacz i tłumacz Biblii. Chciał, by prości ludzie znali Słowo Boże w języku ojczystym – francuskim.

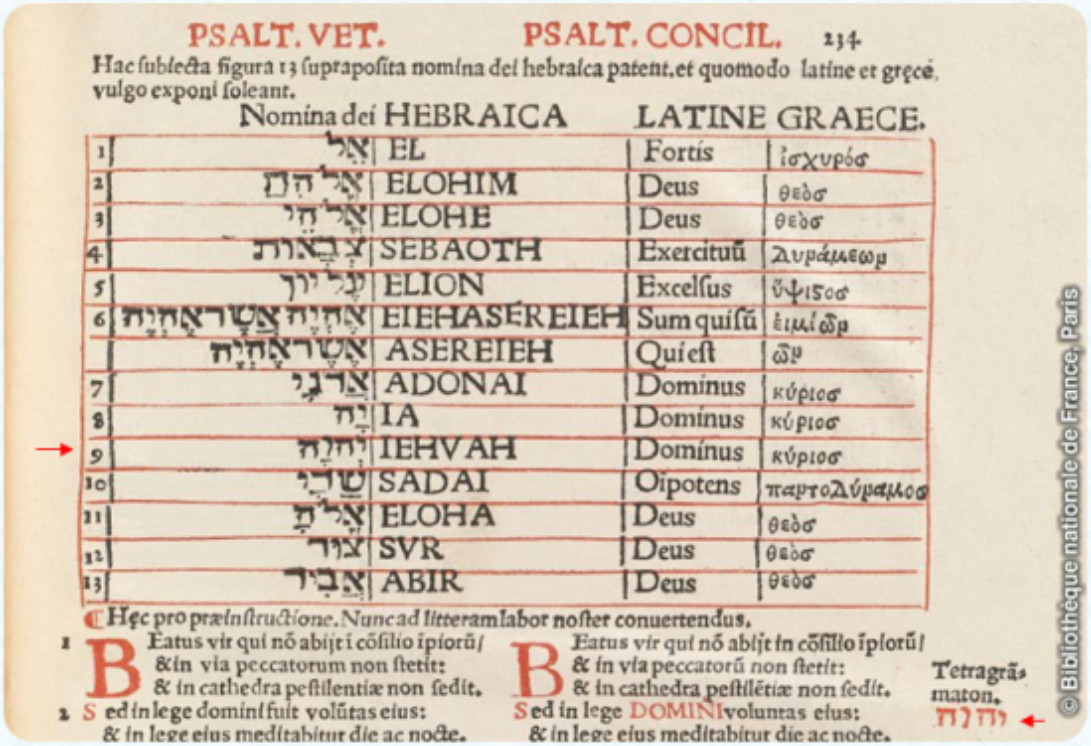

PSALT. VET. PSALT. CONCIL. 234

Hac ſubiecta figura 13 ſuprapoſita nomina dei hebraica patent, et quomodo latine et græce vulgo exponi ſoleant.

	Nomina dei HEBRAICA	LATINE	GRAECE.
1	אֵל EL	Fortis	ἰσχυρός
2	אֱלֹהִים ELOHIM	Deus	θεὸς
3	אֱלֹהִי ELOHE	Deus	θεὸς
4	צְבָאוֹת SEBAOTH	Exercituũ	παντοκράτωρ
5	עֶלְיוֹן ELION	Excelſus	ὕψιστος
6	אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה EIEHASEREIEH	Sum quiſũ	ἐμί ὤν
	אֲשֶׁר אֶהְיֶה ASEREIEH	Qui eſt	ὤν
7	אֲדֹנָי ADONAI	Dominus	κύριος
8	יָהּ IA	Dominus	κύριος
9	יְהוָה IEHVAH	Dominus	κύριος
10	שַׁדַּי SADAI	Oipotens	παντοκράτωρ
11	אֱלָהּ ELOHA	Deus	θεὸς
12	צוּר SVR	Deus	θεὸς
13	אֲבִיר ABIR	Deus	θεὸς

Hęc pro præinſtructione. Nunc ad litteram labor noſter conuertendus.

1 Beatus vir qui nõ abijt i cõſilio ipiorũ/ & in via peccatorum non ſtetit: & in cathedra peſtilentiæ non ſedit.
2 Sed in lege domini fuit voluntas eius: & in lege eius meditabitur die ac nocte.

Beatus vir qui nõ abijt in cõſilio ipiorũ/ & in via peccatorũ non ſtetit: & in cathedra peſtilẽtiæ non ſedit.
Sed in lege DOMINI voluntas eius: & in lege eius meditabitur die ac nocte.

Tetragrãmaton. יהוה

© Bibliothèque nationale de France, Paris

Tabela z tytułami odnoszącymi się do Boga użytymi w Psalmach, **Quincuplum Psalterium**, wydanie z roku 1513.

W roku 1509 **Lefèvre** opublikował dzieło **Quincuplum Psalterium**, zawierało pięć łacińskich wersji Psalmów w osobnych kolumnach, a także tabelę z tytułami odnoszącymi się do Boga, wśród których występuje **Tetragram** - Imię Boże w formie czterech hebrajskich liter. **Lefèvre** objaśniał fragmenty Biblii bez uciekania się do skomplikowanych alegorii. Metody stosowane przez **Lefèvre'a** wywarły ogromny wpływ na **Lutra**, a także na tłumacza Biblii **Williama Tyndale'a** oraz reformatora **Jana Kalwina**. Chociaż **Lefèvre** do śmierci pozostał katolikiem, jego dzieła stanowiły punkt zwrotny w dziedzinie tłumaczenia Biblii oraz utorowały drogę reformacji.

Źródło: http://wol.jw.org/pl/wol/d/r12/lp-p/2016405

Imiê Bo¿e IEHVAH w dziele Quincuplum Psalterium z 1509 roku. W roku 1509 Lefèvre opublikowa³ dzie³o Quincuplum Psalterium, zawiera³o piêæ ³aciñskich wersji Psalmów w osobnych kolumnach, a tak¿e tabelê z tytu³ami odnosz±cymi siê do Boga, w¶ród których wystêpuje Tetragram — Imiê Bo¿e w formie czterech hebrajskich liter. Lefèvre obja¶nia³ fragmenty Biblii bez uciekania siê do skomplikowanych alegorii. Metody stosowane przez Lefèvre'a wywar³y ogromny wp³yw na Lutra, a tak¿e na t³umacza Biblii Williama Tyndale'a oraz reformatora Jana Kalwina. Chocia¿ Lefèvre do ¶mierci pozosta³ katolikiem, jego dzie³a stanowi³y punkt zwrotny w dziedzinie t³umaczenia Biblii oraz utorowa³y drogê reformacji.

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Eintrittskarte zur Trauung - Bilet wstępu na ślub z 1920 roku.
Pieczęć kościoła św. Trójcy w Żaganiu:
Sancta Trinitas Nostra Hereditas – Przenajświętsza Trójca Naszym Dziedzictwem.
Tetragram – JHWH.
A:C: Anno currente – Roku bieżącego.
– AD SS: Trinitatem – Ku Czci Najświętszej Trójcy.
Sigillum Templi Sagan - Pieczęć Świątyni Żagańskiej.

Thumaczenie: Jolanta Macko
Archiwum: Cezary Supplitt

Zaproszenie wystawione przez luterański Kościół p.w. Świętej Trójcy w Żaganiu. Zbudowany w 1709 roku. W 1965 r. dokonano rozbiórki, zostawiając jedynie neogotycką wieżę z roku 1846, obecnie wieża widokowa.

Tetragram – cztery hebrajskie litery będące zapisem Imienia własnego Boga - Jehowa/Jahwe

Imię Boże Jahwe na bramie cmentarnej - Chorzów Batory, ul. Graniczna. Cytat pochodzi z Biblii Tysiąclecia: Okaż nam, Jahwe, swoją łaskawość i daj nam swoje zbawienie – Psalm 85:8.

Zdjęcie: Jerzy Stasiński

Tetragram – cztery hebrajskie litery bêd±ce zapisem imienia w³asnego Boga - Jehowa/Jahwe. Zaproszenie wystawione przez luterañski Ko¶ció³ p.w. ¦wiêtej Trójcy w ¯aganiu. Zbudowany w 1709 roku. W 1965 r. dokonano rozbiórki, zostawiaj±c jedynie neogotyck± wie¿ê z roku 1846, obecnie wie¿a widokowa.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Biblia Paulistów – katolicki przekład Pisma Świętego – Bóg Jahwe jedyny Pan Historii

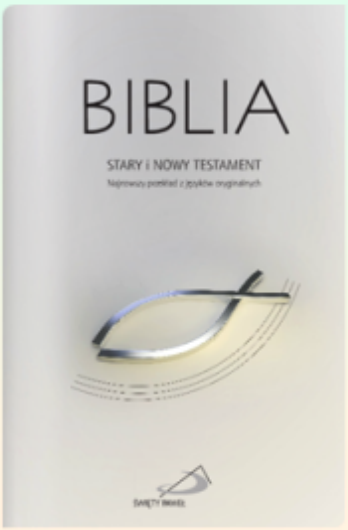

Biblia Stary i Nowy Testament
Edycja Świętego Pawła
Częstochowa – 2015

Imię własne Boga Izraela – JHWH tłumaczymy jako 'Pan' lub 'Bóg', zgodnie z tradycją ukształtowaną już na kilka wieków przed Chrystusem, według której podczas lektury tekstu hebrajskiego nie wymawiano imienia Bożego. Świadectwem tej starożytnej tradycji jest greckie tłumaczenie Starego Testamentu (*Septuaginta*) i Nowy Testament, gdzie imię to zostało zastąpione terminem „Kyrios" (Pan). Dla informacji czytelnika stosujemy pisownię wielkimi literami PAN (np. Wj 3,2.4; Ps 1,2.6; Iz 1,4) i BÓG (np. Ps 69,7; Iz 1,24; Jr 2,19) w miejscach, gdzie wyrazy te zastępują imię JHWH.

Skróty Biblijne, str: 34

rodziny i o zapewnienie dziedzica zmarłemu.
22,43 *Pan* – w tekstach liturgicznych ST przez cześć dla imienia Bożego Jahwe, zastępowano je różnymi tytułami, m.in. hebr. *Adonai* – 'mój Pan'. *Septuaginta* (LXX) posługuje się w tych miejscach gr. *Kyrios* – 'Pan'.

Mateusza, str: 1182

1,43 Słowo *Pan* jest odpowiednikiem gr. *Kyrios*, co z kolei było tłumaczeniem hebr. *Adonai* ('mój Pan'), którym w Biblii hebrajskiej zastępowano niewymawialne imię Boga JAHWE (Wj 3,13-15). W tym miejscu po raz pierwszy do Jezusa zostaje odniesiony tytuł *Pan*, który w ST przysługiwał Bogu. Tytułem tym chrześcijanie określali Jezusa po Jego Zmartwychwstaniu. Łukasz stosuje go w swojej Ewangelii, opisując wydarzenia z ziemskiego życia Jezusa (np. Łk 7,13; 10,1.39.41; 11,39).

Łukasza, str: 1239

1,3 *istota* – Jezus jest współistotny Ojcu, czyli jest z Nim jednym Bogiem; *Majestat* – jedna z peryfraz imienia Boga, stosowanych przez Żydów. By okazać szacunek dla Bożego imienia Jahwe, Żydzi używali zamiast niego innych określeń (Elohim, Adonaj).

Hebrajczyków, str: 1413

Imię Boże **Jahwe** w tekście głównym zostało zastąpione terminem **PAN**. Występuje natomiast w niektórych wprowadzeniach do **Ksiąg ST** np.: ***Izajasz*** *– Zbawieniem jest* ***Jahwe****,* ***Joela*** *–* ***Jahwe*** *jest Bogiem,* ***Abdiasz*** *– Sługa* ***Jahwe****,* ***Micheasz*** *– Któż jak* ***Jahwe****,* ***Ezechiel*** *– Bóg* ***Jahwe*** *jest na tyle silny,* ***Sofoniasz*** *–* ***Jahwe*** *ochronił,* ***Nahum*** *–* ***Jahwe*** *pociesza, 1Machabejska –* ***Machabeusz*** *– Wybrany przez* ***Jahwe****.* Imię Boże zawarte jest również w przypisach na końcu ksiąg biblijnych np.: ***Nahum*** *– wyznanie wiary we wszechpotęgę Boga* ***Jahwe****, jedynego Pana historii* – str.1104. Razem Imię Boże **Jahwe** występuje w 25 miejscach.

Biblia Paulistów – katolicki przek³ad Pisma ¦wiêtego – Bóg Jahwe jedyny Pan Historii - Imiê Bo¿e Jahwe w tek¶cie g³ównym zosta³o zast±pione terminem PAN. Wystêpuje natomiast w niektórych wprowadzeniach do Ksi±g ST np.: Izajasz – Zbawieniem jest Jahwe, Joela – Jahwe jest Bogiem, Abdiasz – S³uga Jahwe, Micheasz – Któ¿ jak Jahwe, Ezechiel – Bóg Jahwe jest na tyle silny, Sofoniasz – Jahwe ochroni³, Nahum – Jahwe pociesza, 1Machabejska – Machabeusz – Wybrany przez Jahwe. Imiê Bo¿e zawarte jest równie¿ w przypisach na koñcu ksi±g biblijnych np.: Nahum – wyznanie wiary we wszechpotêgê Boga Jahwe, jedynego Pana historii – str.1104. Razem Imiê Bo¿e Jahwe wystêpuje w 25 miejscach.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

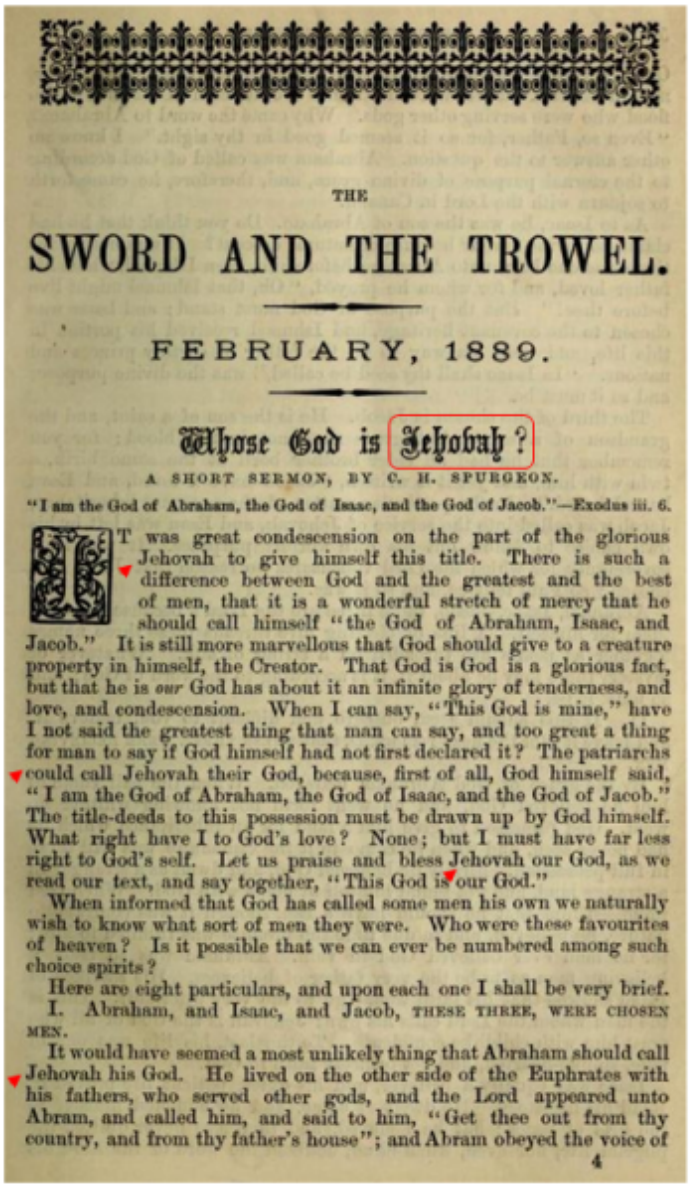

THE

SWORD AND THE TROWEL.

FEBRUARY, 1889.

Whose God is Jehovah?

A SHORT SERMON, BY C. H. SPURGEON.

"I am the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob."—Exodus iii. 6.

IT was great condescension on the part of the glorious Jehovah to give himself this title. There is such a difference between God and the greatest and the best of men, that it is a wonderful stretch of mercy that he should call himself "the God of Abraham, Isaac, and Jacob." It is still more marvellous that God should give to a creature property in himself, the Creator. That God is God is a glorious fact, but that he is *our* God has about it an infinite glory of tenderness, and love, and condescension. When I can say, "This God is mine," have I not said the greatest thing that man can say, and too great a thing for man to say if God himself had not first declared it? The patriarchs could call Jehovah their God, because, first of all, God himself said, "I am the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob." The title-deeds to this possession must be drawn up by God himself. What right have I to God's love? None; but I must have far less right to God's self. Let us praise and bless Jehovah our God, as we read our text, and say together, "This God is our God."

When informed that God has called some men his own we naturally wish to know what sort of men they were. Who were these favourites of heaven? Is it possible that we can ever be numbered among such choice spirits?

Here are eight particulars, and upon each one I shall be very brief.

I. Abraham, and Isaac, and Jacob, THESE THREE, WERE CHOSEN MEN.

It would have seemed a most unlikely thing that Abraham should call Jehovah his God. He lived on the other side of the Euphrates with his fathers, who served other gods, and the Lord appeared unto Abram, and called him, and said to him, "Get thee out from thy country, and from thy father's house"; and Abram obeyed the voice of

4

CZYIM BOGIEM JEST JEHOWA?

Krótkie kazanie C.H. Spurgeona.

Jestem Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba – Wyjścia 3:6.

To był wielki akt łaski ze strony chwalebnego Boga **Jehowy** na przyznanie sobie tego tytułu. Jest tak znacząca różnica pomiędzy Bogiem i najwspanialszym oraz największym z ludzi, że to wspaniała rozpiętość miłosierdzia, że Bóg pozwolił siebie nazwać *„Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba”*. To jest wręcz jeszcze bardziej zdumiewające, że dał stworzeniu prawo do własności w samym sobie, w Stwórcy. To, że Bóg jest Bogiem, to chwalebne, ale że jest naszym Bogiem niesie ze sobą nieskończoną chwałę czułości, miłosierdzia i łaski. Kiedy mogę powiedzieć *„Bóg jest mój”*, czyż nie wypowiedziałem najwspanialszej rzeczy jaką człowiek mógłby wyrzec i czy również wspaniałą rzeczą dla człowieka nie jest to, że Bóg oświadczył to pierwszy? Patriarchowie mogli nazywać swojego Boga **Jehową**, dlatego że nade wszystko Bóg oznajmił: *„Jestem Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba”*. Prawa własności do tego mienia musiały zostać sformułowane przez samego Boga. Jakie prawo mam do miłości Bożej? Żadnego, ale muszę mieć jeszcze mniejsze do samego Boga. Chwalmy i błogosławmy **Jehowę** naszego Boga, gdy czytamy ten tekst i powiedzmy razem – *„Ten Bóg, to nasz Bóg”*. Kiedy dowiedzieliśmy się, że Bóg nazwał tych mężczyzn swoją własnością, chcielibyśmy naturalnie poznać co za pokrój ludzi to był. Kim byli Ci wybrańcy niebios? Czy jest możliwe żebyśmy byli wymienieni pośród tak wybranych dusz? (…).

Charles Haddon Spurgeon (1834 -1892) – brytyjski kaznodzieja reformowanych baptystów, teolog, autor pieśni religijnych. Przez 38 lat był pastorem w New Park Street Chapel w Londynie.

„**Miecz i Kielnia**” to miesięcznik edytowany przez **C.H. Spurgeona**, od 1865 roku, zawierał artykuły, rozprawy, poezję i recenzje książek, zgodnie z regularnymi statystykami oraz szczegółowymi raportami i przemyśleniami na jego kazaniach. Co najważniejsze, „**Miecz i Kielnia**” stanowi bogate źródło materiału biograficznego o **Charlesie Spurgeonie** i kontekście jego posługi.

CZYIM BOGIEM JEST JEHOWA? - Krótkie kazanie C.H. Spurgeona - Jestem Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba – Wyj¶cia 3:6. To by³ wielki akt ³aski ze strony chwalebnego Boga Jehowy na przyznanie sobie tego tytu³u. Jest tak znacz±ca ró¿nica pomiêdzy Bogiem i najwspanialszym oraz najwiêkszym z ludzi, ¿e to wspania³a rozpiêto¶æ mi³osierdzia, ¿e Bóg pozwoli³ siebie nazwaæ "Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba". To jest wrêcz jeszcze bardziej zdumiewaj±ce, ¿e da³ stworzeniu prawo do w³asno¶ci w samym sobie, w Stwórcy. To, ¿e Bóg jest Bogiem, to chwalebne, ale ¿e jest naszym Bogiem niesie ze sob± nieskoñczon± chwa³ê czu³o¶ci, mi³osierdzia i ³aski. Kiedy mogê powiedzieæ „Bóg jest mój”, czy¿ nie wypowiedzia³em najwspanialszej rzeczy jak± cz³owiek móg³by wyrzec i czy równie¿ wspania³± rzecz± dla cz³owieka nie jest to, ¿e Bóg o¶wiadczy³ to pierwszy? Patriarchowie mogli nazywaæ swojego Boga Jehow±, dlatego ¿e nade wszystko Bóg oznajmi³: „Jestem Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba”. Prawa w³asno¶ci do tego mienia musia³y zostaæ sformu³owane przez samego Boga. Jakie prawo mam do mi³o¶ci Bo¿ej? ¯adnego, ale muszê mieæ jeszcze mniejsze do samego Boga. Chwalmy i b³ogos³awmy Jehowê naszego Boga, gdy czytamy ten tekst i powiedzmy razem – „Ten Bóg, to nasz Bóg”. Kiedy dowiedzieli¶my siê, ¿e Bóg nazwa³ tych mê¿czyzn swoj± w³asno¶ci±, chcieliby¶my naturalnie poznaæ co za pokrój ludzi to by³. Kim byli Ci wybrañcy niebios? Czy jest mo¿liwe ¿eby¶my byli wymienieni po¶ród tak wybranych dusz? (…)

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

17 Okryj hańbą ich oblicze,
aby szukali imienia[s] Twego, Panie!
18 Niech wstyd i trwoga ogarną ich na zawsze,
niech będą pohańbieni i zginą!
19 Niechaj poznają,
że tylko Ty, który sam jeden masz Jahwe* na imię,
jesteś Najwyższy na całej ziemi.

Psalm 84 (83)*

Szczęście mieszkańca świątyni

1 *Kierownikowi chóru. Na wzór z Gat. Synów Koracha. Psalm.*

2 Jak miłe są przybytki Twoje,
Panie Zastępów[u]!
3 Dusza moja usycha z pragnienia i tęsknoty
do przedsionków Pańskich.
Moje serce i ciało radośnie wołają
do Boga żywego*.
4 Nawet wróbel dom sobie znajduje
i jaskółka gniazdo,
gdzie złoży swe pisklęta –
przy* Twoich ołtarzach, Panie Zastępów,
mój Królu i mój Boże!
5 Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie,
nieustannie Cię wychwalają. *Sela*[s]

6 Szczęśliwi, których moc jest w Tobie,
a Twoje ścieżki są w ich sercu*.
7 Przechodząc doliną Baka*,
przemieniają ją w źródło,
a wczesny deszcz błogosławieństwem ją okryje.

83,13 Dosł.: „ziemię" lub „niwy".
83,14 „Żdźbeł" – hebr.: *Galgal* oznacza okrągłe pozostałości z uschłych roślin ostowatych (*Gundelia Tournefortii L.*); miotane wiatrem, były one plagą dla koni i ludzi; „plew" – por. Iz 40,24; Jr 13,24.
83,15n Teofania zwiastująca sąd Boży.
◆ 83,19 Tzn. Bóg prawdziwy.
Ps 84 Hymn wysławiający wspaniałość Syjonu, pokrewny Ps 46[45], 48[47] i 76[75], śpiewany może przez pielgrzymów, zwłaszcza udających się na Święto Namiotów.

JAHWE — **Bóg Prawdziwy**

19 Niechaj poznają,
że tylko Ty, który sam jeden masz Jahwe* na imię,
jesteś Najwyższy na całej ziemi.

83,19 Tzn. Bóg prawdziwy. ◆

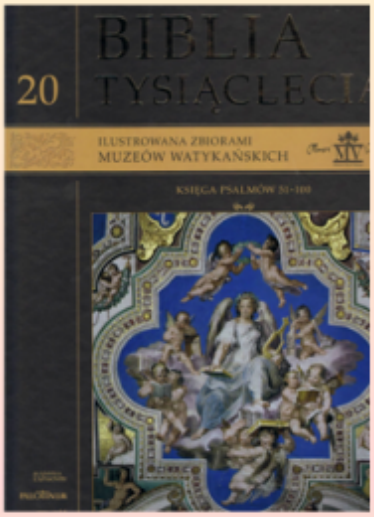

BIBLIA TYSIĄCLECIA
Ilustrowana Zbiorami
Muzeów Watykańskich
Tom 20 – KSIĘGA PSALMÓW 51-100
Kolekcja Hachette. Pallotiinum Jedność.
Biblia Tysiąclecia. Wydanie V. Poznań 2006.
Hachette Polska sp. z o.o., Warszawa 2016.
IMPRIMATUR
Nr OJ261/15, Kielce, dnia 2 grudnia 2015 r.
Jan Piotrowski, Biskup Kielecki.

IMIĘ – Według pojęć starożytnych nie tylko odróżnia człowieka od innych ludzi, lecz określając go, stanowi istotną część składową jego osobowości. Stąd to, co nie ma imienia, nie istnieje, a człowiek bez imienia jest bez znaczenia. Uważano, że imię odpowiada istocie człowieka lub jego przymiotom *(nomen – omen)*. W zastosowaniu do Boga imię jest synonimem Jego chwały i potęgi.

***Biblia Tysiąclecia**. Wydanie Jubileuszowe. Słownik Pojęć Biblijnych i Wykaz Skrótów. Kolekcja Hachette. Pallotiinum Jedność. 2016. str: 9.*

JAHWE - Bóg Prawdziwy - Psalm 83:19 - BIBLIA TYSI¡CLECIA Ilustrowana Zbiorami Muzeów Watykañskich Tom 20 – KSIÊGA PSALMÓW 51-100 Kolekcja Hachette. Pallotiinum Jedno¶æ. Biblia Tysi±clecia. Wydanie V. Poznañ 2006. Hachette Polska sp. z o. o., Warszawa 2016. IMIÊ – Wed³ug pojêæ staro¿ytnych nie tylko odró¿nia cz³owieka od innych ludzi, lecz okre¶laj±c go, stanowi istotn± czê¶æ sk³adow± jego osobowo¶ci. St±d to, co nie ma imienia, nie istnieje, a cz³owiek bez imienia jest bez znaczenia. Uwa¿ano, ¿e imiê odpowiada istocie cz³owieka lub jego przymiotom (nomen – omen). W zastosowaniu do Boga imiê jest synonimem Jego chwa³y i potêgi. Biblia Tysi±clecia. Wydanie Jubileuszowe. S³ownik Pojêæ Biblijnych i Wykaz Skrótów. Kolekcja Hachette. Pallotiinum Jedno¶æ. 2016. str. 9.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

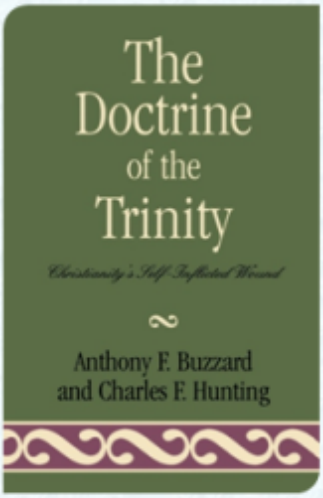

Doktryna Trójcy Rana Zadana Sobie Przez Chrześcijaństwo
Anthony F. Buzzard,
Charles F. Hunting

Rozdziały te poświęcone są pamięci tych szlachetnych badaczy Pisma, którzy odkrywszy Boga Biblii, umarli za przekonanie, że jest On Jeden.

Published August 1st 1998
by International Scholars
Publications.

Śladami Reformatorów:
Miguel Serwet - hiszpański lekarz i teolog, który pod naciskiem Jana Kalwina został przez władze Genewy skazany na karę śmierci i spłonął na stosie.

1Jana 4:2 - „Wszelki duch, który wyznaje, iż Jezus Chrystus w ciele przyszedł, z Boga jest".

Zdrajca ów, co książkę tę napisał, stara się dowieść, przy pomocy całego talentu, że Duch Św. nie jest trzecią osobą w Bogu oraz że ta nazwa „Trójca" jest rzeczą czczą i fałszywą. (Alendro do Sangi o Serwcie. Ratyzbona, 17 kwietnia 1532).

1Tym. 2:5 – „Boć jeden jest Bóg, jeden także pośrednik między Bogiem i ludźmi, człowiek Chrystus Jezus". *Przed tym jednym tylko chcę Cię przestrzec, abyś nie twierdził, iż w Bogu istnieje ów potwór straszny i nie do pomyślenia, złożony z trzech rzeczy, nie potwierdzony przez żadne - właściwe zrozumienie - miejsca Pisma. (Michał Serwet do Jana Kalwina. Vienne. 1547).*

1Jana 4:3 – „Ale wszelki duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus w ciele przyszedł, nie jest z Boga; ale ten jest on duch antychrystowy". *Jeśli rzeczywiście wierzysz, że papież jest antychrystem, uwierzysz także, że Trójca i chrzest dzieci oparte na nauce papiestwa są doktryną demonów. (Michał Serwet do Jana Kalwina. Vienne. 1547).*

W Psalmie 110:1 „Jahwe rzekł do Adonaj: Siądź po prawicy mojej". Fragment ten przytaczany jest przez Chrystusa, aby dowieść, że jest on Adonaj, siedzącym po prawicy Jahwe (Mt. 22:44). Jednak Adonaj „mój władca", jako imię własne, jest używane wyłącznie względem Bóstwa, zarówno jako zwrot samodzielny, jak i w wyrażeniu takim jak Jahwe Adonaj. Jasne jest więc, że w tej liryce Jahwe zwraca się do Chrystusa jako odrębnej Osoby, a jednocześnie identycznej w Bóstwie. [23]

Informacja ta jest błędna. Drugi pan w tekście hebrajskim, jeśli chcemy być ściśli, to nie *adonaj*, lecz *adoni*. To ostatnie słowo nigdy nie było boskim tytułem. Wcześniejsze zaś zawsze określało Boga. Cały argument trynitarian oparty na tym psalmie spala na panewce ze względu na złe zastosowanie faktów lingwistycznych.

W artykule zamieszczonym w *Evangelical Quarterly*, William Childs Robinson stwierdza z przekonaniem, że:

> Od bardzo dawna wyznawano i nauczano w Southern Presbiterian Church, że Chrystus to Jehowa, to znaczy, że ten, którego święci w Starym Testamencie czcili jako Jehowę, nieprzestając być Bogiem, stał się człowiekiem „dla nas ludzi i dla naszego zbawienia". Jednak szkocki profesor systematycznej teologii w Union Seminary w Nowym Yorku, zakwestionował w ostatnim czasie to twierdzenie, pisząc w *The Presbyterian of the South*,co następuje: „Ortodoksyjnym poglądem nie jest na pewno to, że „Chrystus to Jehowa" – wyrażenie takie jest dla mnie całkowicie nowe". [24]

Autor następnie stwierdza, że zdanie „Jezus jest Jahwe" jest odwiecznym aksjomatem Kościoła i szczytem ortodoksji.

Uwagi profesora Union Seminary wskazują na głęboki niepokój, jaki wzbudza zrównywanie Mesjasza z Bogiem. Niemniej jednak dr Robinson argumentuje, że ponieważ Jezus jest nazywany *kurios* (pan) musi być Bogiem. Przytacza Łukasza 2:11, który przedstawia Zbawiciela jako „Mesjasza Pana" i wnioskuje z tego, że oznacza to „Chrystusa-Jehowę". Następnie wraca do Dziejów Apostolskich 2:34-36, gdzie Piotr cytuje Psalm 110:1, by ustalić pozycję Jezusa jako „pana". Jednak źle odczytuje on tekst hebrajski i twierdzi, że Jezus zasiada jako „Pan *Adonaj* po prawicy Jehowy". „To wzniosłe niebiańskie Mesjaństwo – zbudowane na bazie eschatologicznego Syna Człowieczego, *Adonaj* po prawicy Jehowy" dowodzi, że Jezus to Jehowa. [25] Fakty jednak są przeciw tym tezom. Mesjasz nie jest

[22] Uważa się, że w Nowym Testamencie modlitwa jest kierowana na ogół do Ojca poprzez Syna.
[23] Walter Drum, S.J. „Christology", *Encyclopedia Americana* (1949), 694.
[24] William Childs Robinson, „Jesus Christ is Jehovah", Evangelical Quarterly 5:2 (1933): 144.
[25] Tamże, 155.

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże JEHOWA w wydawnictwach Russella

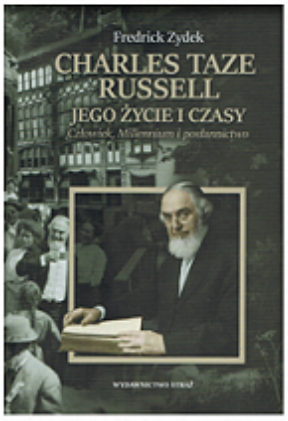

Charles Taze Russell (1852-1916) był swego czasu wziętym kaznodzieją po obu stronach Atlantyku. Sławę zyskał sobie nie tylko wyjątkową umiejętnością nawiązywania kontaktu ze słuchaczami, ale przede wszystkim oryginalną teologią, która zjednała mu tyluż zwolenników, co zaciekłych oponentów. Jego popularność niepokoiła wielu działaczy religijnych, który obawiali się, by ich współwyznawcy nie ulegli wpływom nowatorskiej myśli biblijnej.

(Przedmowa do wydania polskiego, str:3)

Fredrick Zydek
CHARLES TAZE RUSSELL
Jego życie i czasy Człowiek, Millennium i posłannictwo
Wydawnictwo „Straż", Białogard 2016.

W sierpniu Charles publikuje swój pierwszy ważny artykuł potwierdzający zasadność używania imienia Jehowa jako osobistego imienia Boga[86*]. Większość kościołów naucza, że Jezus jest Jehową ze Starego Testamentu. Jest to wierzenie będące odbiciem teologii trynitarnej. Ale Russell nie jest trynitarzem w ortodoksyjnym sensie tego słowa. Dla niego Ojciec i Syn z chrześcijańskiego Pisma Świętego są tak odrębni od siebie, jak on i jego ojciec Joseph. *str: 101*

„Dopiero w opisanym przez proroka Daniela »czasie końca«, w którym miało dokonać się rozmnożenie umiejętności, a mądrzy mieli zrozumieć plan Boży (Dan. 12:4,9,10), tajemnice Wielkiej Piramidy zaczęły być odsłaniane i dzięki temu można udzielić rozsądnej odpowiedzi na postawione w tytule pytania. (...) Kilka lat po powrocie prof. Smytha pojawił się pogląd, że Wielka Piramida jest »świadkiem« JHWH oraz że jest ona równie ważnym świadectwem dla Boskiej Prawdy, jak dla nauki"[123]. *str: 139*

*86 „**Zion's Watch Tower**", **sierpień 1882** (Niepublikowany w języku polskim)

QUESTIONS AND ANSWERS.

Ques.—I am told that it cannot be proved that the Hebrew name Jehovah, is the distinctive name for the Almighty Father; but that it is applied only to Christ. Can you give a satisfactory answer to this statement?

Ans.—It is the opinion of some that the Hebrew word *el* applies to our Heavenly Father, while the name Jehovah applies to Christ. This is just the reverse of the truth, however. The Hebrew words *el*, and *elohim*, are general terms, meaning mighty ones. They are applied to Jehovah, to Jesus, to angels, and to men. (See April No.—"The Word of God.") Not so with the word Jehovah, however. We cite a very few out of the many, to prove that this name belongs alone to the great first cause of all things: Isa. 42: 8. "I am the Lord (Heb. *Jehovah*); *that is* MY *name*, and my glory will I not give to another." Exod. 15: 3, "The Lord (Jehovah) is a man of war; the Lord (*Jehovah*) *is his name*." Exod. 6: 3, "I appeared unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, by the name of God (*el*) Almighty (*sheddai*); but by *my name* JEHOVAH, was I not known to them." Psa. 83: 18, "That men may know that thou, whose name *alone* is Jehovah, art the Most High over all the earth."

673 z 692

Fredrick Zydek. CHARLES TAZE RUSSELL Jego ¿ycie i czasy. Cz³owiek, Millennium i pos³annictwo. „Zion's Watch Tower", sierpieñ 1882 - "Niektórzy s± opinii, i¿ hebrajskie s³owo el odnosi sie do naszego Niebiañskiego Ojca, podczas gdy imiê Jahwe jest u¿ywane w stosunku do Chrystusa. Nie jest to jednak¿e prawd±. Hebrajskie s³owa el i elohim s± ogólnymi terminami, opisuj±cymi kogo¶ potê¿nego. S± one u¿ywane w stosunku do Jahwe, do Jezusa, do anio³ów oraz do cz³owieka. (Patrz kwietniowe wydanie-"The Word of God.") Tego jednak¿e nie mo¿emy powiedzieæ o s³owie Jahwe. Przytoczymy kilka cytatów spo¶ród wielu, aby udowodniæ, ¿e to imiê nale¿y wy³±cznie do wielkiej, pierwszej przyczyny wszystkich rzeczy: " Ja Pan (hebrajskie Jahwe), toæ jest imiê MOJE, a chwa³y mojej nie dam innemu, ani s³awy mojej"-Izaj. 42:8, [BG]. "Pan (Jahwe) m±¿ waleczny, Pan (Jahwe) imiê jego"- 2 Moj¿. 15:3, [BG]. "Którym siê ukaza³ Abrahamowi, Izaakowi i Jakóbowi w tem imieniu, ¿em Bóg (el) Wszechmog±cy (sheddai); ale w imieniu mojem, JEHOWA, nie jestem poznany od nich"-2 Moj¿ 6:3,[BG]. "A tak niech poznaj±, ¿e¶ ty, któtego imiê jest Pan, ty¶ sam Najwy¿szym nad wszystk± ziemi±"-Psalm 83:19 [BG]".

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże YEHOFA w języku Soto

Eugene Casalis (1812-1891)

Samuel Rolland (1801-1873)

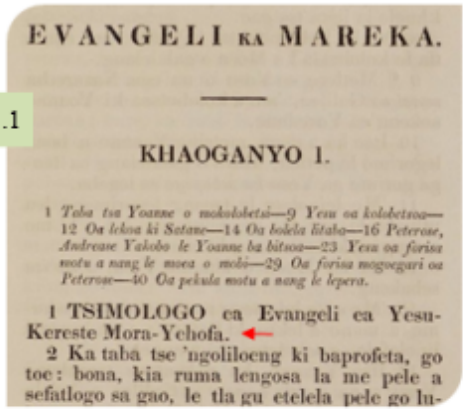

EVANGELI KA MAREKA.

KHAOGANYO 1.

1 *Taba tsa Yoanne o nkolobetsa—9 Yesu oa kolobetsoa—12 Oa lekoa ki Satane—14 Oa bolela litaba—16 Peterose, Andrease Yakobo le Yoanne ba bitsoa—23 Yesu oa firitsa motu a nang le moea o mobé—29 Oa firisa mogoegoari oa Peterose—40 Oa pekula motu a nang le lepera.*

1 TSIMOLOGO ea Evangeli ea Yesu-Kereste Mora-Yehofa.

2 Ka taba tse 'ngoliloeng ki baprofeta, go toe: bona, kia ruma lengosa la me pele a sefatlogo sa gao, le tla gu etelela pele go lu-

Mk 1.1

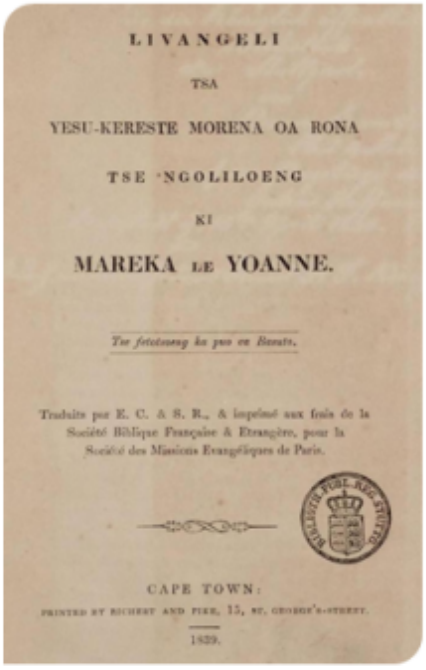

LIVANGELI

TSA

YESU-KERESTE MORENA OA RONA

TSE 'NGOLILOENG

KI

MAREKA LE YOANNE.

Tse fetotsoeng ka puo ea Basuto.

Traduits par E. C. & S. R., & imprimé aux frais de la Société Biblique Française & Etrangère, pour la Société des Missions Evangéliques de Paris.

CAPE TOWN:

PRINTED BY RICHERD AND PIKE, 15, ST. GEORGE'S-STREET.

1839.

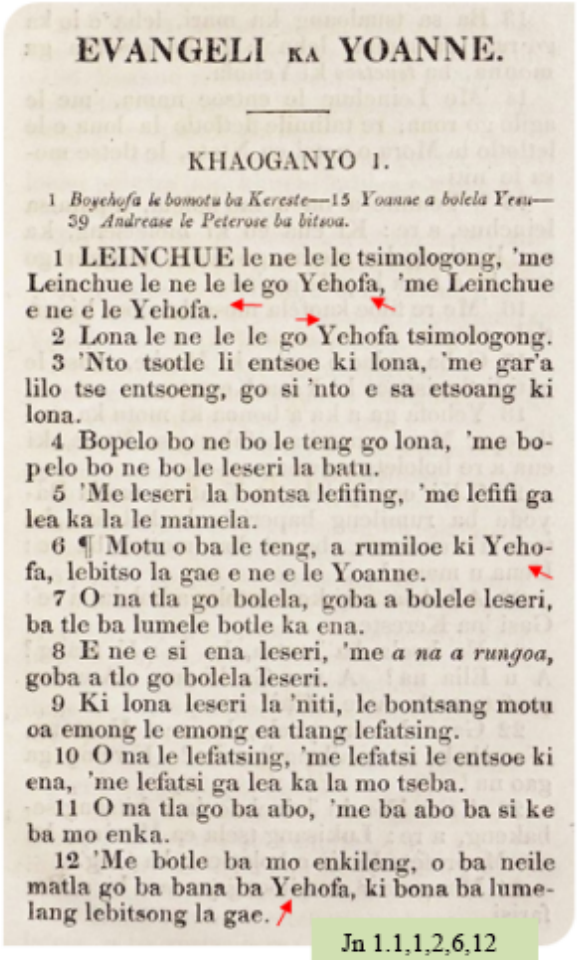

EVANGELI KA YOANNE.

KHAOGANYO 1.

1 *Boyehofa le bomotu ba Kereste—15 Yoanne a bolela Yesu—39 Andrease le Peterose ba bitsoa.*

1 LEINCHUE le ne le le tsimologong, 'me Leinchue le ne le le go Yehofa, 'me Leinchue e ne é le Yehofa.

2 Lona le ne le le go Yehofa tsimologong.

3 'Nto tsotle li entsoe ki lona, 'me gar'a lilo tse entsoeng, go si 'nto e sa etsoang ki lona.

4 Bopelo bo ne bo le teng go lona, 'me bopelo bo ne bo le leseri la batu.

5 'Me leseri la bontsa lefifing, 'me lefifi ga lea ka la le mamela.

6 ¶ Motu o ba le teng, a rumiloe ki Yehofa, lebitso la gae e ne e le Yoanne.

7 O na tla go bolela, goba a bolele leseri, ba tle ba lumele botle ka ena.

8 E ne e si ena leseri, 'me *a na a rungoa*, goba a tlo go bolela leseri.

9 Ki lona leseri la 'niti, le bontsang motu oa emong le emong ea tlang lefatsing.

10 O na le lefatsing, 'me lefatsi le entsoe ki ena, 'me lefatsi ga lea ka la mo tseba.

11 O na tla go ba abo, 'me ba abo ba si ke ba mo enka.

12 'Me botle ba mo enkileng, o ba neile matla go ba bana ba Yehofa, ki bona ba lumelang lebitsong la gae.

Jn 1.1,1,2,6,12

W 1839 roku ukazała się **Ewangelia Marka** i **Jana** (+ Mt, rozdz. 2 i Łk, rozdz. 1-2) w języku soto (sesuto), którym włada się na terenie takich afrykańskich państw jak Lesotho, Botswana, Namibia, Zambia, RPA. Jej tytuł brzmi **Livangeli tsa Yesu-Keresete Morena oa Rona tse'ngoliloeng ki Mareka le Yoanne**: **Tse fetotsoeng kapuo ea Basuto** (Richerd and Pike, Cape Town). Ew. Marka przełożył misjonarz **Eugène Casalis** a Ew. Jana – **Samuel Rolland**. Znamienną cechą tego przekładu jest występowanie imienia Bożego w 145 miejscach w formie **Yehofa**.

Oto te miejsca: Mt 2:12; Mk 1:1,14,15,24; 2:7,7,12,26,26; 3:11,35; 4:11,26,30; 5:7,7; 6:41; 7:8,9,11,13; 8:6,7,33; 9:1,47; 10:6,9, 14,15,18,23, 24,25,27,27; 11:22,25; 12:14,17,17,24,26,27,34; 13:20; 14:22,25; 15:39,43; 16:19 Łk 1:6,16,19,26,30,32,35,37, 47,58,64,66,68,78; 2:13,14,40,52; Jn 1:1,1,2,6,12,13,29,34,36,50,52; 3:2,2,3,5,16,17,18,21,33,34,34,34; 4:10,24; 5:18,18,25,42, 44; 6:27,28,29,33,45,46,49; 7:17; 8:40,41,42,42,47, 47,47; 9:5,16,24,29,31,33,35; 10:33,33,35,36; 11:4,4,22,22,27,40,52; 12:43; 13:3,3,31,32,32; 14:1; 16:2,27,30; 19:7; 20:31. http://digital.wlb-stuttgart.de/purl/bsz406352119/page/1

Opr. G. Kaszyński

Imiê Bo¿e YEHOFA w jêzyku Soto - W 1839 roku ukaza³a siê Ewangelia Marka i Jana (+ Mt, rozdz. 2 i £k, rozdz. 1-2) w jêzyku soto (sesuto), którym w³ada siê na terenie takich afrykañskich pañstw jak Lesotho, Botswana, Namibia, Zambia, RPA. Jej tytu³ brzmi Livangeli tsa Yesu-Keresete Morena oa Rona tse 'ngoliloeng ki Mareka le Yoanne: Tse fetotsoeng ka puo ea Basuto (Richerd and Pike, Cape Town). Ew. Marka prze³o¿y³ misjonarz Eugène Casalis a Ew. Jana – Samuel Rolland. Znamienn± cech± tego przek³adu jest wystêpowanie imienia Bo¿ego w 145 miejscach w formie Yehofa.

[powrót]

יהוה BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

IMIĘ BOGA - FILM DOKUMENTALNY/DVD, 58 min, 2014 (w 11 językach: niemiecki, angielski, czeski, włoski, hiszpański, francuski, polski, rosyjski, duński, turecki, portugalski). Reżyserem filmu jest **Fritz Poppenberg**. Film ten udziela odpowiedzi na dwa ważne pytania: *Czy pomijanie imienia Bożego naprawdę harmonizuje z pierwotnym tekstem Pisma Świętego, oraz czy można odtworzyć poprawną wymowę imienia Bożego?* Unikalne imię Boga - **JHWH/JEHOWA** pojawia się ponad 6000 razy w **Pismach Hebrajskich**. Jednak miliony Żydów i chrześcijan wzbraniają się nazywać Boga po imieniu.

Rolf Johan Furuli (ur. 1942) – norweski lingwista, wykładowca języków semickich na *Uniwersytecie w Oslo* oraz w *Norweskim Instytucie Paleografii i Filologii Starożytnej*. Autor popularnej książki: *Chronologia, Asyrii, Babilonii i Egiptu. Chronologia, Asyrii, Babilonii, Egiptu i Persji w porównaniu z chronologią Biblii, tom II, (Wrocław 2009, Wydawnictwo A PROPOS).*

Gérard Gertoux (ur. 1955) – francuski archeolog, hebraista i asyriolog. Od 1991 roku dyrektor *Association Biblique de Recherche d'Anciens Manuscrite*. Jest krytykiem formy „**Jahwe**", opowiada się za trójsylabiczną formą imienia Bożego. Naukowe argumenty w tej sprawie szczegółowo przybliża w swej książce *The Name of God* ***Y.eH.oW.aH*** *Which Is Pronounced As It Is Written* ***I_Eh_Ou_Ah****: Its Story (University Press of America - 2002),* która spotkała się z pozytywnym przyjęciem u pewnych renomowanych uczonych.

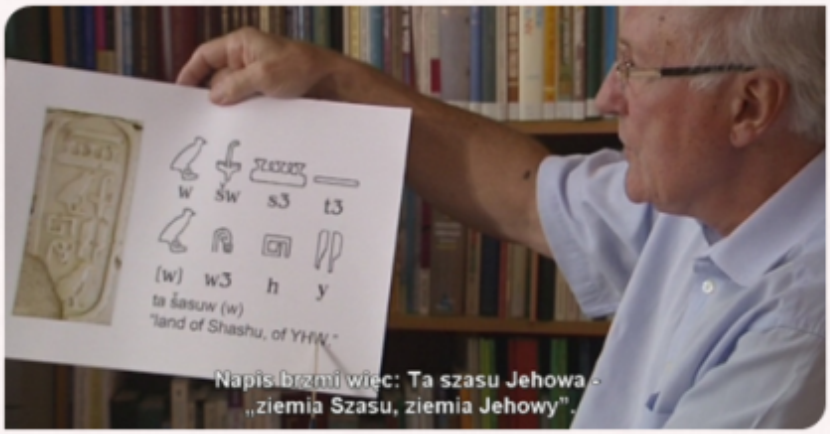

Napis brzmi więc: Ta szasu Jehowa - „ziemia Szasu, ziemia Jehowy".

Jednakże w dzisiejszych czasach wielu kaznodziejów i ewangelizatorów chrześcijańskich

675 z 692

IMIÊ BOGA - FILM DOKUMENTALNY/DVD, 58 min, 2014 - Re¿yserem filmu jest Fritz Poppenberg. Film ten udziela odpowiedzi na dwa wa¿ne pytania: Czy pomijanie imienia Bo¿ego naprawdê harmonizuje z pierwotnym tekstem Pisma ¦wiêtego, oraz czy mo¿na odtworzyæ poprawn± wymowê imienia Bo¿ego? Unikalne imiê Boga - JHWH/JEHOWA pojawia siê ponad 6000 razy w Pismach Hebrajskich. Jednak miliony ¯ydów i chrze¶cijan wzbraniaj± siê nazywaæ Boga po imieniu. Rolf Johan Furuli (ur. 1942) – norweski lingwista, wyk³adowca jêzyków semickich na Uniwersytecie w Oslo oraz w Norweskim Instytucie Paleografii i Filologii Staro¿ytnej. Autor popularnej ksi±¿ki: Chronologia, Asyrii, Babilonii i Egiptu. Chronologia, Asyrii, Babilonii, Egiptu i Persji w porównaniu z chronologi± Biblii, tom II, (Wroc³aw 2009, Wydawnictwo A PROPOS). Gérard Gertoux (ur. 1955) – francuski archeolog, hebraista i asyriolog. Od 1991 roku dyrektor Association Biblique de Recherche d'Anciens Manuscrite. Jest krytykiem formy „Jahwe", opowiada siê za trójsylabiczn± form± imienia Bo¿ego. Naukowe argumenty w tej sprawie szczegó³owo przybli¿a w swej ksi±¿ce The Name of God Y.eH.oW.aH Which Is Pronounced As It Is Written I_Eh_Ou_Ah Its Story (University Press of America, 2002), która spotka³a siê z pozytywnym przyjêciem u pewnych renomowanych uczonych.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

SZÓSTA I SIÓDMA KSIĘGA MOJŻESZA – PROFANACJA IMIENIA BOŻEGO JHWH

Książka pojawiła się w XV wieku i rozpowszechniła się bardzo po rewolucji francuskiej w 1789 roku, tak iż można ją dziś spotkać we wszystkich krajach Europy. Niektóre urywki tej książki posiadają dla wprowadzenia w błąd podtekst religijny. Nie jest jednak książką religijną, ale po prostu okultystyczną. Pojawienie się imienia *Mojżesza* w tytule jest oszustwem. Sam *Mojżesz* nie miał nic do czynienia z magią. Magicy jednak usiłowali wynieść go do pozycji swojego świętego patrona, posługując się na poparcie tego argumentem, że zwyciężył on nad egipskimi magikami - ***2 Księga Mojżeszowa 7, 8***. Wielkim nadużyciem i profanacją jest również to, że do zaklęć okultystycznych wprowadzono imię Boże **JHWH/Jehovah/Jehova**. *Nie zwracajcie się do mediów spirytystycznych i nie radźcie się tych, którzy trudnią się przepowiadaniem wydarzeń, żebyście przez nich nie stali się nieczyści* - ***Kapłańska 19, 31***.

Książka była w wielu krajach zakazana, również w Polsce – *Wobec cech przestępstwa z art. 305 cz. 3 Kodeksu Karnego oraz art. 57 cz. 2 i 4 i art.6 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 398) w książce pod tytułem „SZÓSTA I SIÓDMA KSIĘGA MOJŻESZA" zajęcie powyższej książki postanowiono zatwierdzić, rozpowszechniania jej zabronić i korespondencję zwrócić Prokurtrowi przy Sądzie Okręgowym w Warszawie. Warszawa, środa, 9 stycznia 1929 r.*

Szósta
Księga Mojżesza

Mojżesza sztuka magiczna i duchowa

ze starożytnego hebrajskiego tłumaczona

przez Johanna Scheibela ✡ 1736 †1809
drukiem wydana w Niemczech 1849

Copyright for the Polish edition and translation
© Jarosław M. Doniński 2003

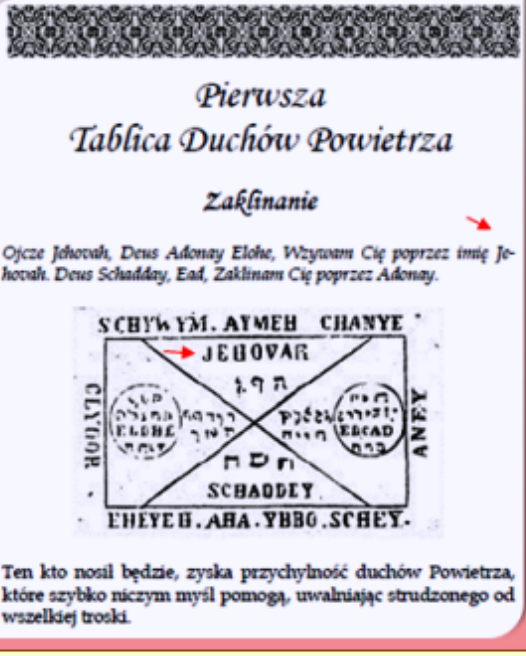
Pierwsza
Tablica Duchów Powietrza

Zaklinanie

Ojcze Jehovah, Deus Adonay Elohe, Wzywam Cię poprzez imię Jehovah. Deus Schadday, Ead, Zaklinam Cię poprzez Adonay.

SCHYWYM. AYMEH CHANYE
JEHOVAH
CLAVIS
ANEX
EHEYEH. AHA. YHHO. SCHEY.

Ten kto nosił będzie, zyska przychylność duchów Powietrza, które szybko niczym myśl pomogą, uwalniając strudzonego od wszelkiej troski.

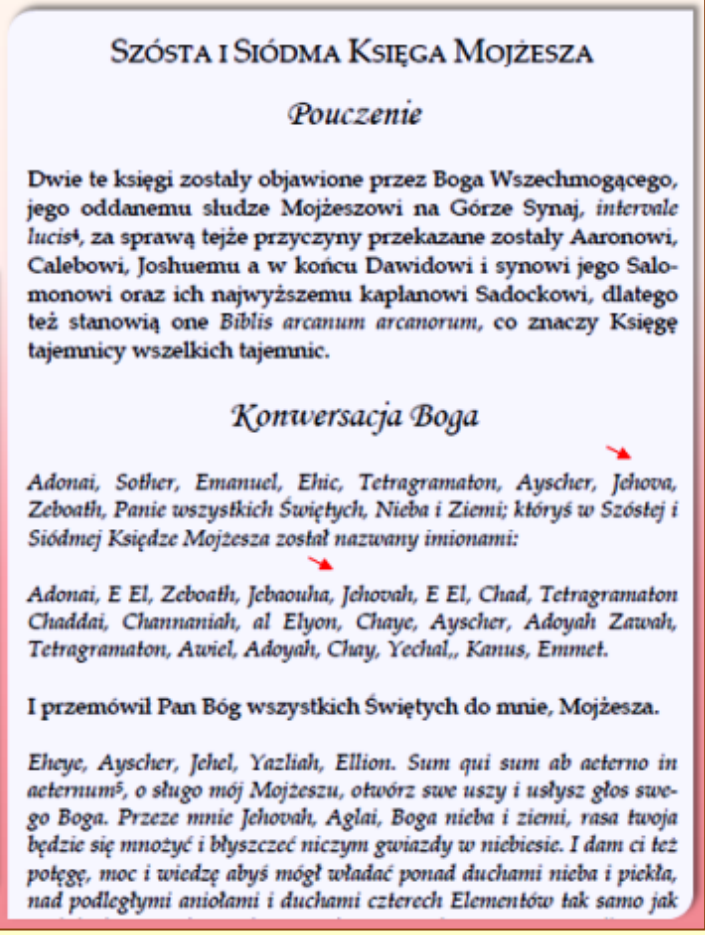
Szósta i Siódma Księga Mojżesza

Pouczenie

Dwie te księgi zostały objawione przez Boga Wszechmogącego, jego oddanemu słudze Mojżeszowi na Górze Synaj, *intervale lucis*[4], za sprawą tejże przyczyny przekazane zostały Aaronowi, Calebowi, Joshuemu a w końcu Dawidowi i synowi jego Salomonowi oraz ich najwyższemu kapłanowi Sadockowi, dlatego też stanowią one *Biblis arcanum arcanorum*, co znaczy Księgę tajemnicy wszelkich tajemnic.

Konwersacja Boga

Adonai, Sother, Emanuel, Ehie, Tetragramaton, Ayscher, Jehova, Zeboath, Panie wszystkich Świętych, Nieba i Ziemi; któryś w Szóstej i Siódmej Księdze Mojżesza został nazwany imionami:

Adonai, E El, Zeboath, Jebaouha, Jehovah, E El, Chad, Tetragramaton Chaddai, Channaniah, al Elyon, Chaye, Ayscher, Adoyah Zawah, Tetragramaton, Awiel, Adoyah, Chay, Yechal,, Kanus, Emmet.

I przemówił Pan Bóg wszystkich Świętych do mnie, Mojżesza.

Eheye, Ayscher, Jehel, Yazliah, Ellion. Sum qui sum ab aeterno in aeternum[5], *o sługo mój Mojżeszu, otwórz swe uszy i usłysz głos swego Boga. Przeze mnie Jehovah, Aglai, Boga nieba i ziemi, rasa twoja będzie się mnożyć i błyszczeć niczym gwiazdy w niebiesie. I dam ci też potęgę, moc i wiedzę abyś mógł władać ponad duchami nieba i piekła, nad podległymi aniołami i duchami czterech Elementów tak samo jak*

Szósta i Siódma Ksiêga Moj¿esza – Profanacja imienia Bo¿ego JHWH - Ksi±¿ka pojawi³a siê w XV wieku i rozpowszechni³a siê bardzo po rewolucji francuskiej w 1789 roku, tak i¿ mo¿na j± dzi¶ spotkaæ we wszystkich krajach Europy. Nie jest bynajmniej ksi±¿k± religijn±, ale po prostu okultystyczn±. Pojawienie siê imienia Moj¿esza w pierwotnym tytule jest oszustwem. Sam Moj¿esz nie mia³ nic do czynienia z magi±. Magicy jednak usi³owali wynie¶æ go do pozycji swojego ¶wiêtego patrona, pos³uguj ±c siê na poparcie tego argumentem, ¿e zwyciê¿y³ on nad egipskimi magikami - 2 Ksiêga Moj¿eszowa 7, 8. Wielkim nadu¿yciem i profanacj± jest równie¿ to, ¿e do zaklêæ okultystycznych wprowadzono imiê Bo¿e – JHWH/Jehovah/Jehova. Ksi±¿ka by³a w wielu krajach zakazana, równie¿ w Polsce – "Wobec cech przestêpstwa z art. 305 cz. 3 Kodeksu Karnego oraz art. 57 cz. 2 i 4 i art.6 Rozporz±dzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 398) w ksi±¿ce pod tytu³em „SZÓSTA I SIÓDMA KSIÊGA MOJ¯ESZA" zajêcie powy¿szej ksi±¿ki postanowiono zatwierdziæ, rozpowszechniania jej zabroniæ i korespondencjê zwróciæ Prokuratorowi przy S±dzie Okrêgowym w Warszawie". Warszawa, 9 stycznia 1929 r.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Poetycki Przekład Ewangelii i Dziejów Apostolskich – Imię Boże JEHOVAH występuje ponad 320 razy

Jesus Messias.
Oder:
Evangelien
und
Apostelgeschichte,
in
Gesängen,
von
J. C. Lavater.
Zweiter Band.
Augsburg.
Verlag der Krausfelder'schen Buchhandlung.
1836.

Johann Caspar Lavater (1741-1801) był szwajcarskim kaznodzieją i poetą. W wieku 28 lat został protestanckim pastorem. W swoim życiu starał się przekonywać Żydów do chrześcijaństwa. Cenną spuścizną po nim należy uznać opracowany przez niego poetycki 4 - tomowy przekład **Ewangelii i Dziejów Apostolskich** w języku niemieckim **Jesus Messias. Oder: Evangelien und Apostelgeschichte in Gesängen** (1835-1837), w którym ponad 320 razy pojawia się imię Boże w formie **Jehovah***.

Oto przykładowe miejsca:
Mt1:20,24;2:3,4,6,23,23;10:8;22:16;23:39;26:63;Mk2:26;5:19;6:2;8:25;11:9,10,10;12:27,29,29;Łk1:6,8,19,20,22,22,25,32,32,35,45,45,46,47,58,64,74,74,76;2:9,9,25;3:4,6,8;4:10,18,18,22,26,26,26,29;6:34;9:16;10:27;13:35;22:43,43;Jn1:23,49;3:27;4:14;6:69;Dz2:11,17,25,30,30,34,39,40,40,47;3:3,13;4:11,12,24,26,26;5:4;6:10;7:33,38,44,49;8:27;10:2,4,15,38;11:5,8,8;13:21,22,22,34,37,47;15:17,17;16:14;19:13;22:8;23:4;24:18,25;26:15;28:23,23,23,28.

* Należy odnotować, że ok. 100-150 miejsc występowania imienia Bożego ma luźny związek lub nie ma żadnego związku z tekstem greckim, a ok. 20-30 miejsc nawiązuje do treści **Pism Hebrajskich** (ST) wcielonych do tekstu, ale nie są przytaczane przez Ewangelistów.

Opr. G. Kaszyński

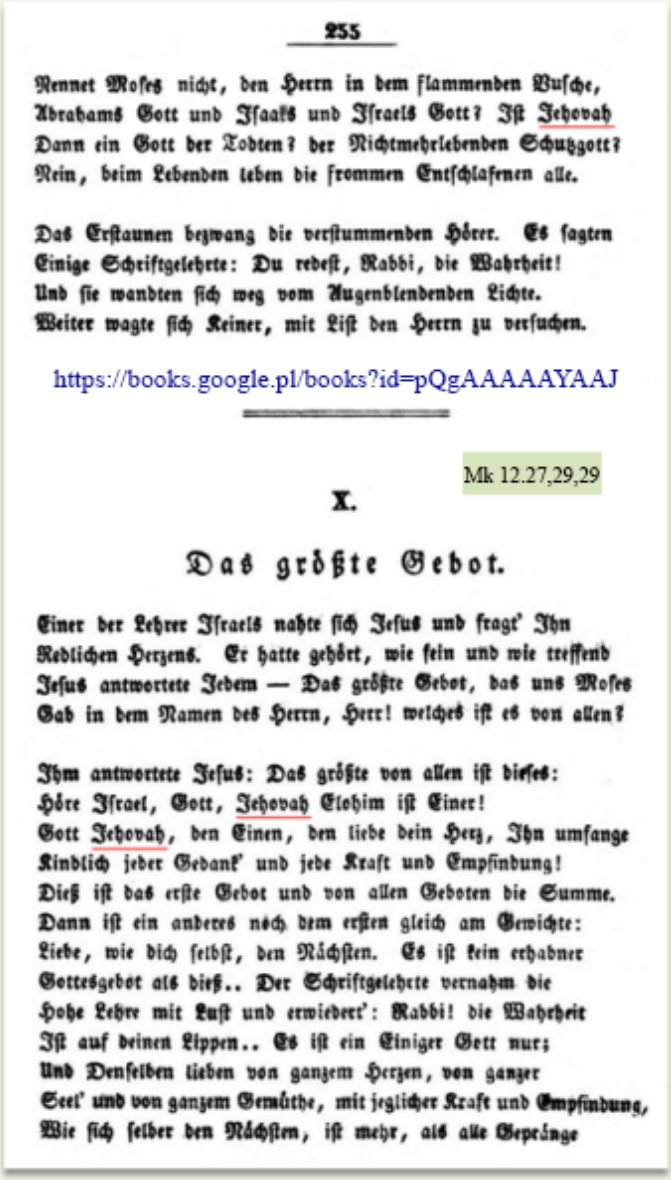

255

Nennet Moſes nicht, den Herrn in dem flammenden Buſche, Abrahams Gott und Iſaaks und Iſraels Gott? Iſt Jehovah Dann ein Gott der Todten? der Nichtmehrlebenden Schutzgott? Nein, beim Lebenden leben die frommen Entſchlafenen alle.

Das Erſtaunen bezwang die verſtummenden Hörer. Es ſagten Einige Schriftgelehrte: Du redeſt, Rabbi, die Wahrheit! Und ſie wandten ſich weg vom Augenblendenden Lichte. Weiter wagte ſich Keiner, mit Liſt den Herrn zu verſuchen.

https://books.google.pl/books?id=pQgAAAAAYAAJ

Mk 12.27,29,29

X.

Das größte Gebot.

Einer der Lehrer Iſraels nahte ſich Jeſus und fragt' Ihn Redlichen Herzens. Er hatte gehört, wie fein und wie treffend Jeſus antwortete Jedem — Das größte Gebot, das uns Moſes Gab in dem Namen des Herrn, Herr! welches iſt es von allen?

Ihm antwortete Jeſus: Das größte von allen iſt dieſes: Höre Iſrael, Gott, Jehovah Elohim iſt Einer! Gott Jehovah, den Einen, den liebe dein Herz, Ihn umfange Kindlich jeder Gedank' und jede Kraft und Empfindung! Dieß iſt das erſte Gebot und von allen Geboten die Summe. Dann iſt ein anderes noch dem erſten gleich am Gewichte: Liebe, wie dich ſelbſt, den Nächſten. Es iſt kein erhabner Gottesgebot als dieß.. Der Schriftgelehrte vernahm die Hohe Lehre mit Luſt und erwiedert': Rabbi! die Wahrheit Iſt auf deinen Lippen.. Es iſt ein Einiger Gott nur; Und Denſelben lieben von ganzem Herzen, von ganzer Seel' und von ganzem Gemüthe, mit jeglicher Kraft und Empfindung, Wie ſich ſelber den Nächſten, iſt mehr, als alle Gepränge

Johann Caspar Lavater (1741-1801) by³ szwajcarskim kaznodziej± i poet±. W wieku 28 lat zosta³ protestanckim pastorem. W swoim ¿yciu stara³ siê przekonywaæ ¯ydów do chrze¶cijañstwa. Cenn± spu¶cizn± po nim nale¿y uznaæ opracowany przez niego poetycki 4 - tomowy przek³ad Ewangelii i Dziejów Apostolskich w jêzyku niemieckim Jesus Messias. Oder: Evangelien und Apostelgeschichte in Gesängen (1835-1837), w którym ponad 320 razy pojawia siê imiê Bo¿e w formie Jehovah*. Oto przyk³adowe miejsca: Mt 1:20,24; 2:3,4,6,23,23; 10:8; 22:16; 23:39; 26:63; Mk 2:26; 5:19; 6:2; 8:25; 11:9,10,10; 12:27,29,29; £k 1:6,8,19,20,22,22,25,32,32,35,45,45,46,47,58,64,74, 74,76; 2:9,9,25; 3:4,6,8; 4:10,18,18,22,26,26,26,29; 6:34; 9:16; 10:27; 13:35; 22:43,43; Jn 1:23,49; 3:27; 4:14; 6:69; Dz 2:11,17,25,30,30,34,39,40,40,47; 3:3, 13; 4:11,12,24,26,26; 5:4; 6:10; 7:33,38,44,49; 8:27; 10:2,4,15,38; 11:5,8,8; 13:21,22,22,34,37,47; 15:17,17; 16:14; 19:13; 22:8; 23:4; 24:18,25; 26:15; 28:23,23,23,28. * Nale¿y odnotowaæ, ¿e ok. 100-150 miejsc wystêpowania imienia Bo¿ego ma lu¼ny zwi±zek lub nie ma ¿adnego zwi±zku z tekstem greckim, a ok. 20-30 miejsc nawi±zuje do tre¶ci Pism Hebrajskich (ST) wcielonych do tekstu, ale nie s± przytaczane przez Ewangelistów. Strona https://books.google.pl/books?id=pQgAAAAAYAAJ

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

JEHOVAH = JA JESTEM
To dobrze przedstawiona definicja Boga

Jaźń jest znana każdemu, ale nie wyraźnie. Zawsze istniejesz. Bytem jest Jaźń. *„Ja Jestem”* jest imieniem Bożym. Ze wszystkich definicji Boga, żadne nie jest tak dobrze przedstawione jak Biblijne stwierdzenie *„Jestem, który Jestem”* w **Exodus** (Rozdz. 3). Są inne określenia jak Brahmaivaham, Aham Brahmasmi i Soham. Lecz żadne nie jest tak bezpośrednie jak imię **JEHOVAH = JA JESTEM**. Absolutne Bycie jest tym czym jest - jest Jaźnią. To jest Bogiem. Poznając Jaźń, Bóg jest znany. W gruncie rzeczy Bóg nie jest niczym innym jak Jaźnią.

Talks with Sri Ramana Maharshi. Sri Ramamasramam,Tirunnamallai 2006, str. 104.

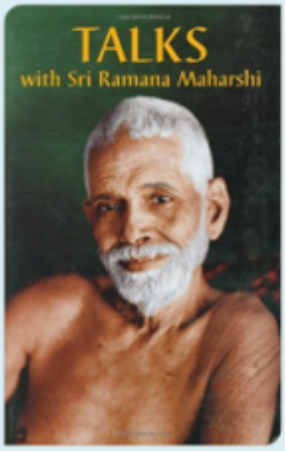

SRI RAMANASRAMAM
Tiruvannamalai
2006

Ramana Maharshi (1879-1950) – indyjski mistrz duchowy (guru), mistyk, filozof, święty hinduizmu, pochodzący z Tiruvannamalai w stanie Tamil Nadu. Poważał go sam **Mahatma Gandhi**, choć nigdy się z nim nie spotkał osobiście. **Maharshi** sam nic nie napisał, ale wszystkie jego myśli zostały utrwalone na piśmie przez jego uczniów.

http://selfdefinition.org/ramana/Talks-with-Sri-Ramana-Maharshi--complete.pdf

Talks with Sri Ramana Maharshi

D.: What is this Self again?

M.: The Self is known to everyone but not clearly. You always exist. The Be-ing is the Self. ‘I am’ is the name of God. Of all the definitions of God, none is indeed so well put as the Biblical statement “*I AM THAT I AM*” in EXODUS (Chap. 3). There are other statements, such as *Brahmaivaham, Aham Brahmasmi* and *Soham*. But none is so direct as the name *JEHOVAH = I AM*. The Absolute Being is *what* is - It is the Self. It is God. Knowing the Self, God is known. In fact God is none other than the Self.

D.: Why are there good and evil?

M.: They are relative terms. There must be a subject to know the good and evil. That subject is the ego. Trace the source of the ego. It ends in the Self. The source of the ego is God. This definition of God is probably more concrete and better understood by you.

D.: So it is. How to get Bliss?

M.: Bliss is not something to be got. On the other hand you are always Bliss. This desire is born of the sense of incompleteness. To whom is this sense of incompleteness? Enquire. In deep sleep you were blissful: Now you are not so. What has interposed between that Bliss and this non-bliss? It is the ego. Seek its source and find you are Bliss.

There is nothing new to get. You have, on the other hand, to get rid of your ignorance which makes you think that you are other than Bliss. For whom is this ignorance? It is to the ego. Trace the source of the ego. Then the ego is lost and Bliss remains over. It is eternal. You are That, here and now.… That is the master key for solving all doubts. The doubts arise in the mind. The mind is born of the ego. The ego rises from the Self. Search the source of the ego and the Self is revealed. That alone remains. The universe is only expanded Self. It is not different from the Self.

D.: What is the best way of living?

M.: It differs according as one is a *Jnani* or *ajnani*. A *Jnani* does not find anything different or separate from the Self. All are in the Self. It is wrong to imagine that there is the world, that there is a body in it and that you dwell in the body. If the Truth is known, the universe and what is beyond it will be found to be only in the Self. The outlook

104

Ramana Maharshi (1879 - 1950) JEHOVAH = JA JESTEM – To dobrze przedstawiona definicja Boga. Ja¼ñ jest znana ka¿demu, ale nie wyra¼nie. Zawsze istniejesz. Bytem jest Ja¼ñ. „Ja Jestem” jest imieniem Bo¿ym. Ze wszystkich definicji Boga, ¿adne nie jest tak dobrze przedstawione jak Biblijne stwierdzenie „Jestem, który Jestem” w Exodus (Rozdz. 3). S± inne okre¶lenia jak Brahmaivaham, Aham Brahmasmi i Soham. Lecz ¿adne nie jest tak bezpo¶rednie jak imiê JEHOVAH = JA JESTEM. Absolutne Bycie jest tym czym jest - jest Ja¼ni±. To jest Bogiem. Poznaj±c Ja¼ñ, Bóg jest znany. W gruncie rzeczy Bóg nie jest niczym innym jak Ja¼ni±. Talks with Sri Ramana Maharshi. Sri Ramamasramam,Tirunnamallai 2006, str. 104.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

TWIERDZĄ WAROWNĄ JEST IMIĘ JEHOVAH, TAM SPRAWIEDLIWY SPIESZY I ZNAJDZIE SCHRONIENIE
Przypowieści 18:10

Być człowiekiem
Wierszyk na wszystkie lata

Ucząc się mądrości, unikać naiwności
Właściwa droga przez Biblię do Prawdziwego Boga
Rzecz dotyczy każdego żyjącego.
Selektywna wnikliwość w jej treściwe słowa
od nieszczęścia Nas zachowa.

Jako księga ponadczasowa
ma tą zaletę, że żadnych brudów ludzkich nie chowa.
Starać się żyć po bożemu, nie czynić krzywdy sobie i bliźniemu.

U Boga Jehowy czas nieskończony – u Nas tak.
Każdy będzie ze swojego życia rozliczony
Chcesz przedłużyć sobie życie unikaj stresu,
Podchodź z rezerwą do religii i polityki,
a dożyjesz spokojnego kresu.

Od wieczna dociekliwość człowieka,
sprowadza się do jednego,
że nikt nie wie, co go po śmierci czeka.
Sprawa wyjaśni się ostatecznie,
kiedy w szatańskim świecie zło przeminie.
A Bóg Jehowa powie – O to czynię wszystko nowe.

Bogu, który sam jeden jest mądry,
niech będzie chwała,
przez Jezusa Chrystusa na wieki. Amen.
Ap. 21:1-8; M.B. 21.02.2016

Bogdan Mazurek
(1936-2016)

Pracownik Telekomunikacji w Żaganiu. Starszy zboru świadków Jehowy, biblista, ewangelizator opisujący swoje przemyślenia piękną poezją. Bliski współpracownik i recenzent portalu Biblioteka Imienia Bożego JHWH.

Skarb – Bogactwo
Żeby nie zagłuszał głosu Boga Jahwe
tam gdzie jest skarb tam serce Twoje.
1 Tym 6:17-19, M.B.

Mój nekrolog
Tu leży świadek badacz Pisma Świętego.
Dochodził Prawdy i nie doszedł – bo odszedł.
Taki był w tym żywot Jego.
Autor: Bogdan Mazurek, napisał 20.05.2014 r.

Manipulant
Największym manipulantem
i najlichszym jest człowiek.
Mat 11:27; Kaz 3:11; Jana 3;27
Bogdan Mazurek, 05.2014 r.

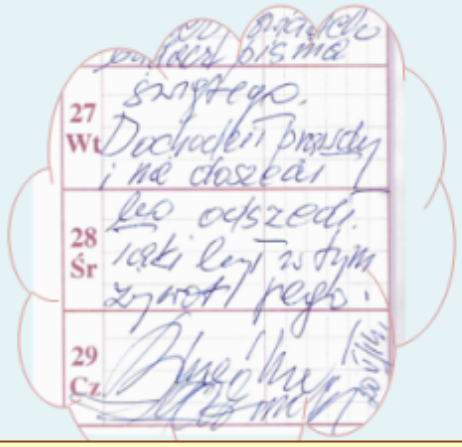

Bogdan Mazurek (1936 - 2016). Pracownik Telekomunikacji w ¯aganiu. Starszy zboru ¶wiadków Jehowy, biblista, ewangelizator opisuj±cy swoje przemy¶lenia piêkn± poezj±. Bliski wspó³pracownik i recenzent portalu Biblioteka Imienia Bo¿ego JHWH. Wierszyk na wszystkie lata – Byæ cz³owiekiem. Ucz±c siê m±dro¶ci, unikaæ naiwno¶ci W³a¶ciwa droga przez Bibliê do Prawdziwego Boga Rzecz dotyczy ka¿dego ¿yj±cego. Selektywna wnikliwo¶æ w jej tre¶ciwe s³owa od nieszczê¶cia Nas zachowa. Jako ksiêga ponadczasowa ma t± zaletê, ¿e ¿adnych brudów ludzkich nie chowa. Staraæ siê ¿yæ po bo¿emu, nie czyniæ krzywdy sobie i bli¼niemu. U Boga Jehowy czas nieskoñczony – u Nas tak. Ka¿dy bêdzie ze swojego ¿ycia rozliczony Chcesz przed³u¿yæ sobie ¿ycie unikaj stresu, Podchod¼ z rezerw± do religii i polityki, a do¿yjesz spokojnego kresu. Od wieczna dociekliwo¶æ cz³owieka, sprowadza siê do jednego, ¿e nikt nie wie, co go po ¶mierci czeka. Sprawa wyja¶ni siê ostatecznie, kiedy w szatañskim ¶wiecie z³o przeminie. A Bóg Jahwe powie – O to czyniê wszystko nowe. Bogu, który sam jeden jest m ±dry, niech bêdzie chwa³a, przez Jezusa Chrystusa na wieki. Amen. Ap. 21:1-8; M.B. 21.02.2016

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

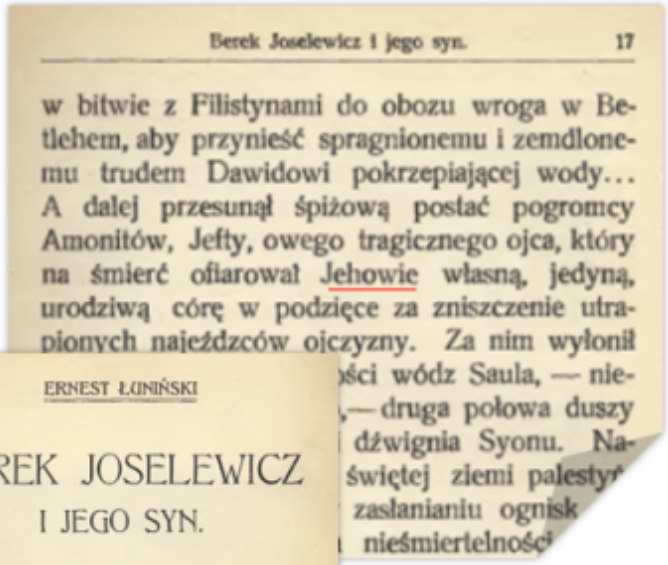
Berek Joselewicz i jego syn. 17

w bitwie z Filistynami do obozu wroga w Betlehem, aby przynieść spragnionemu i zemdlonemu trudem Dawidowi pokrzepiającej wody… A dalej przesunął śpiżową postać pogromcy Amonitów, Jefty, owego tragicznego ojca, który na śmierć ofiarował Jehowie własną, jedyną, urodziwą córę w podzięce za zniszczenie utrapionych najeźdźców ojczyzny. Za nim wyłonił

ERNEST ŁUNIŃSKI

BEREK JOSELEWICZ
I JEGO SYN.

ZARYS HISTORYCZNY.

Z ILUSTRACYAMI W TEKŚCIE

WARSZAWA

1909.

Berek Joselewicz
(1764 -1809)
Polski kupiec pochodzenia żydowskiego, pułkownik wojska polskiego, oficer Legionów Polskich we Włoszech. Podczas insurekcji kościuszkowskiej w 1794 r. zorganizował *Pułk Lekkokonny Starozakonny* (żydowski). Książka z 1909 roku. Warszawa. Imię Boże **Jehowa** na str.17.

Opr. Maciej Książek

Na sztandarze z czasów ***Powstania Kościuszkowskiego*** – 1794 roku, widnieje polski biały orzeł z hebrajskim tetragramem **JHWH**. Był to symbol pułku żydowskiego ***Berka Joselewicza***. Ilustracje pochodzą z ***Albumu Statut Kaliski*** z 1928 roku. ***Artur Szyk***. *Rycina 37 i 38*. Druk ukończono w 1932 roku, w drukarni F. Bruckmanna S.A. w Monachium, dla Wydawnictwa Okrągłego Stołu w Paryżu.

POLSKI ORZE£ Z IMIENIEM BO¯YM JHWH/JEHOWA - Berek Joselewicz (1764 -1809) – polski kupiec pochodzenia ¿ydowskiego, pu³kownik wojska polskiego, oficer Legionów Polskich we W³oszech. Podczas insurekcji ko¶ciuszkowskiej w 1794 zorganizowa³ Pu³k Lekkokonny Starozakonny (¿ydowski). Na sztandarze z czasów Powstania Ko¶ciuszkowskiego – 1794 roku, widnieje polski bia³y orze³ z hebrajskim tetragramem JHWH.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Richard Caddick
(1740-1819)

W przekładzie **Caddicka** ponad 150 razy pojawia się tetragram **JHWH**:

Mt1:20,22,24;2:13,15,19;3:3; 4:4,7,10; 5:33; 21:9,42; 22:37,44; 23:39; 26:61;27:10; 28:2; Mk1:3;5:19;7:8,13;11:9,10;12:11, 29,29,30,36;13:20;16:20;Łk1:6,9,11,15, 16,17,25,28,32,38,45,46,58,66,68,76;2:9,9, 11,15,22, 23,23,24,26,38,39;3:4;4:4,8,12,18, 18,19; 5:17; 10:27; 13:35; 19:38; 20:42; Jn 1:23;6:45;12:13,38; Dz 1:24; 2:20,21,25,30, 34,39,47; 3:22; 4:26,29; 5:9,19; 7:30,37;8: 24,25,26; 9:31; 11:21;12:7,11,17,23,24; 13: 2,10,11,12,47,48,49,50;14:3,23;15:17,36; 16:14,15,32; 18:25; 19:20; 21:14; Rz 4: 3,8; 9:28,29; 10:13,16,17; 11:3,8,34; 12:11,19; 14:6,6,6,8,8,8,11; 15:11; 1Kor 1:31; 3:20; 4:4,19;7:17b;10:21,21,22,26,28;14:21; 16:7,10 (wykaz niepełny).

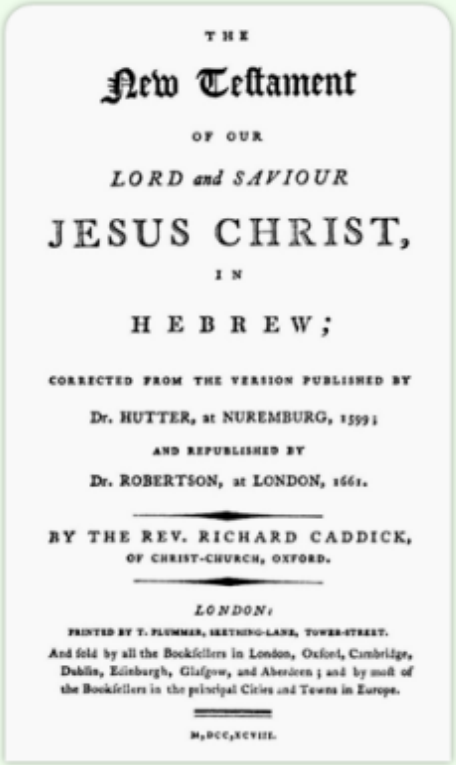

THE

New Testament

OF OUR

LORD and SAVIOUR

JESUS CHRIST,

IN

HEBREW;

CORRECTED FROM THE VERSION PUBLISHED BY

Dr. HUTTER, at NUREMBURG, 1599;

AND REPUBLISHED BY

Dr. ROBERTSON, at LONDON, 1661.

BY THE REV. RICHARD CADDICK,
OF CHRIST-CHURCH, OXFORD.

LONDON:

PRINTED BY T. PLUMMER, SKETHING-LANE, TOWER-STREET.

And sold by all the Bookfellers in London, Oxford, Cambridge, Dublin, Edinburgh, Glasgow, and Aberdeen; and by moft of the Bookfellers in the principal Cities and Towns in Europe.

M,DCC,XCVIII.

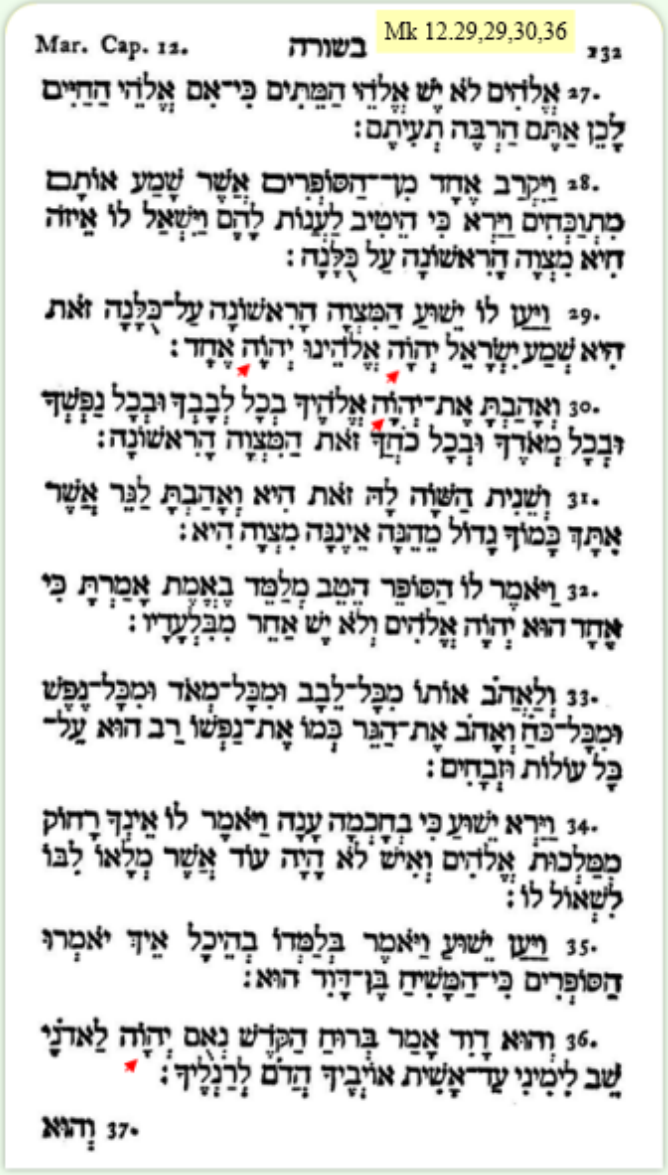

Mar. Cap. 12. בשורה Mk 12.29,29,30,36 232

27. אֱלֹהִים לֹא יֶשׁ אֱלֹהֵי הַמֵּתִים כִּי־אִם אֱלֹהֵי הַחַיִּים
לָכֵן אַתֶּם הַרְבֵּה תְּעִיתֶם׃

28. וַיִּקְרַב אֶחָד מִן־הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר שָׁמַע אוֹתָם
מִתְוַכְּחִים וַיַּרְא כִּי הֵיטִיב לַעֲנוֹת לָהֶם וַיִּשְׁאַל לוֹ אֵיזֹה
זֶה מִצְוָה הָרִאשׁוֹנָה עַל כֻּלָּנָה׃

29. וַיַּעַן לוֹ יֵשׁוּעַ הַמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה עַל־כֻּלָּנָה זֹאת
הִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃

30. וְאָהַבְתָּ אֵת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדֶךָ וּבְכָל כֹּחֶךָ זֹאת הַמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה׃

31. וְשֵׁנִית הַשָּׁוָה לָהּ זֹאת הִיא וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ אֲשֶׁר
אִתְּךָ כָּמוֹךָ גָּדוֹל מִזֶּה אֵינֶנָּה מִצְוָה הִיא׃

32. וַיֹּאמֶר לוֹ הַסּוֹפֵר הֵטַב מִלַּמֵּד בֶּאֱמֶת אָמַרְתָּ כִּי
אֶחָד הוּא יְהוָה אֱלֹהִים וְלֹא יֶשׁ אַחֵר מִבִּלְעָדָיו׃

33. וְלַאֲהֹב אוֹתוֹ מִכָּל־לֵבָב וּמִכָּל־מְאֹד וּמִכָּל־נֶפֶשׁ
וּמִכָּל־כֹּחַ וְאַהֲבַת אֶת־רֵעֵהוּ כְּמוֹ אֶת־נַפְשׁוֹ רַב הוּא עַל־
כָּל עֹלוֹת וּזְבָחִים׃

34. וַיַּרְא יֵשׁוּעַ כִּי בְחָכְמָה עָנָה וַיֹּאמֶר לוֹ אֵינְךָ רָחוֹק
מִמַּלְכוּת אֱלֹהִים וְאִישׁ לֹא הָיָה עֹד אֲשֶׁר מָלְאוּ לִבּוֹ
לִשְׁאוֹל לוֹ׃

35. וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר בְּלַמְּדוֹ בְהֵיכַל אֵיךְ יֹאמְרוּ
הַסּוֹפְרִים כִּי־הַמָּשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד הוּא׃

36. וְהוּא דָּוִד אָמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נְאֻם יְהוָה לַאדֹנָי
שֵׁב לִימִינִי עַד־אָשִׁית אוֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ׃

37. וְהוּא

Richard Caddick urodził się w unitariańskiej rodzinie w **Birmingham** (Anglia). Swoje lingwistyczne i teologiczne wykształcenie odebrał w *Christ Church, Oxford (B.A., 1776, M.A., 1799)*. Był pastorem i hebraistą, który zrewidował hebrajski przekład **Nowego Testamentu** opracowany przez **Williama Robertsona** w 1661 roku, przy czym dodał do niego własne tłumaczenie **Listu do Rzymian**. Ukazał się on w trzech tomach pt. *The New Testament of our Lord and Saviour Jesus Christ in Hebrew; corrected from the version published by Dr. Hutter, at Nuremburg, 1599; and republished by Dr. Robertson, at London, 1661 (T. Plummer, Londyn 1798-1805),* które obejmują **Mateusza – 1Koryntian**.

https://books.google.pl/books?id=Nh749FFldt0C Opr. G. Kaszyński

Richard Caddick (1740-1819). By³ pastorem i hebraist±, który zrewidowa³ hebrajski przek³ad Nowego Testamentu opracowany przez Williama Robertsona w 1661 roku, przy czym doda³ do niego w³asne t³umaczenie Listu do Rzymian. Ukaza³ siê on w trzech tomach pt. The New Testament of our Lord and Saviour Jesus Christ in Hebrew; corrected from the version published by Dr. Hutter, at Nuremburg, 1599; and republished by Dr. Robertson, at London, 1661 (T. Plummer, Londyn 1798-1805), które obejmuj± Mateusza – 1 Koryntian. W przek³adzie Caddicka ponad 150 razy pojawia siê tetragram JHWH.

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże JEHOWAH w Damasceńskim Pentateuchu

https://www.wdl.org/en/item/11364/

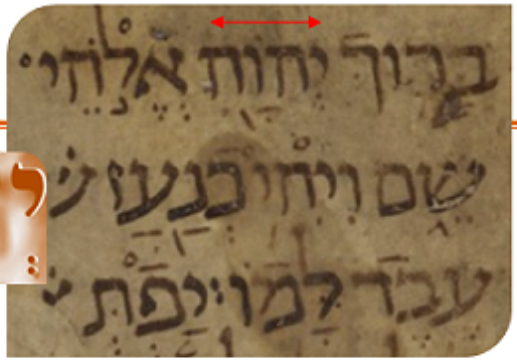

יְהוָה

***Rodzaju 9,26**: I dodał: Błogosławiony niech będzie **JEHOWA**, Bóg Sema, i niech Kanaan stanie się jego niewolnikiem. [Przekład Nowego Świata]*

*I powiedział: Błogosławiony **WIEKUISTY**, Bóg Szema; a Kanaan niech będzie im sługą. [Nowa Biblia Gdańska]*

*A potem dodał: Niech będzie błogosławiony **JAHWE**, Bóg Sema, a Kanaan niech będzie jego sługą. [Biblia Pozn.]*

*Potem powiedział: Błogosławiony **PAN**, Bóg Sema, niech Kanaan będzie jego sługą. [Biblia Paulistów]*

Damascus Keter (Korona Damaszku) – hebrajski kodeks **Pentateuchu** zapisany na pergaminie, pochodzący z X wieku n.e. Manuskrypt ten jest jednym z najstarszych zachowanych hebrajskich rękopisów biblijnych. Kodeks został nabyty przez **The National Library of Israel** w 1975 r. i opublikowany w 1978 r. (ms. Heb 5702). Brakuje początkowych kart, tekst rozpoczyna się od błogosławieństwa Noego – **Gen. 9:26**. Imię Boże **JEHOWAH** widnieje w pierwszej kolumnie i w pierwszym wierszu po prawej stronie zapisane Tetragramem wraz z *niqqud** czyli masorecką punktacją samogłoskową.

* W hebrajskiej ortografii, *niqqud* lub *nikkud* to system diakrytycznych znaków używany do reprezentowania samogłosek lub wyróżnień pomiędzy alternatywnym wymawianiem liter alfabetu hebrajskiego.

Damascus Keter (Korona Damaszku) – hebrajski kodeks Pentateuchu zapisany na pergaminie, pochodz±cy z X wieku n.e. Imiê Bo¿e JEHOWAH - Gen. 9:26 - zapisane Tetragramem wraz z niqqud czyli masoreck± punktacj± samog³oskow±. "A potem doda³: Niech bêdzie b³ogos³awiony JAHWE, Bóg Sema, a Kanaan niech bêdzie jego s³ug±". [Biblia Poznañska]

[powrót]

יהוה

BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

Imię Boże

JHWH
JEHOWA
JEHOAH
JHOAH

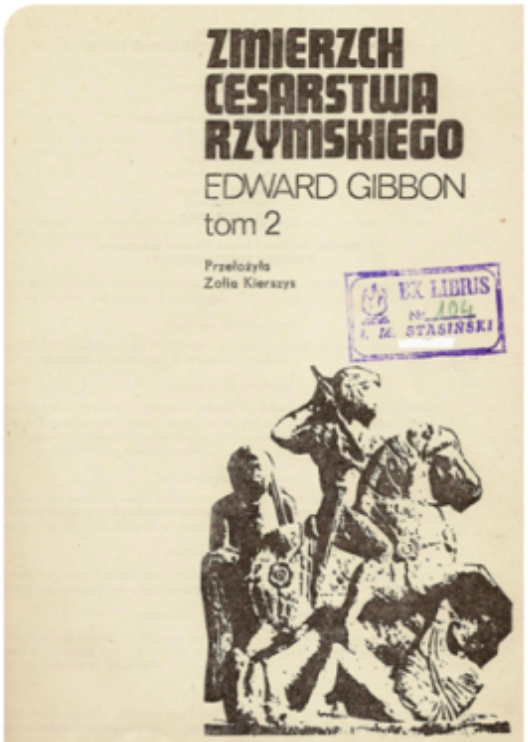

misjonarzy, ile kapryśnym upodobaniom
ze religia Mojżeszowa została ustanowiona zaró
ynego narodu, jak i dla jednego jedynego wyodrębni
ściśle stosowano się do rozkazu, aby każdy mężczyz
stawiał się przed Jehową w Świątyni Jerozolimskiej,
kiedykolwiek poza ciasne granice Ziemi Obieca
liwością.[12] W istocie przeszkoda ta przes
Jerozolimskiej, ale wra

Zmierzch Cesarstwa Rzymskiego – tom II. Edward Gibbon.
Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1975 r.
Drukarnia Wydawnicza, Kraków. Str. 14.

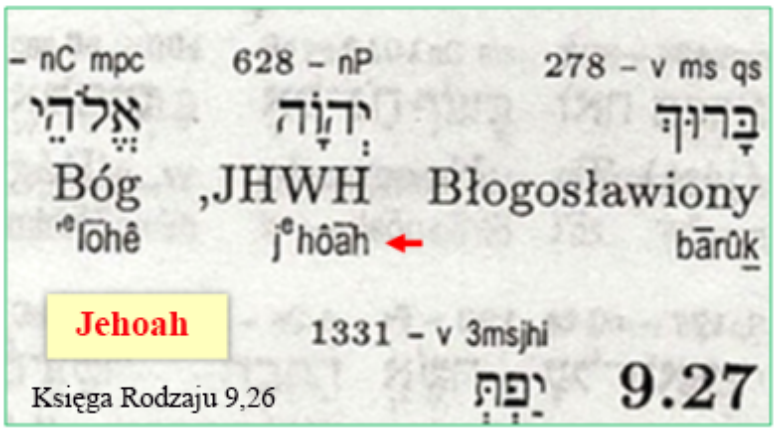

Hebrajsko-polski Stary Testament KSIĘGA RODZAJU
Wydanie interlineame z kodami gramatycznymi, transliteracją oraz indeksem rdzeni. Przekład i opracowanie **Anna Kuśmirek**. Oficyna Wydawnicza „**Vocatio**”,Warszawa 2000. Str. 32.

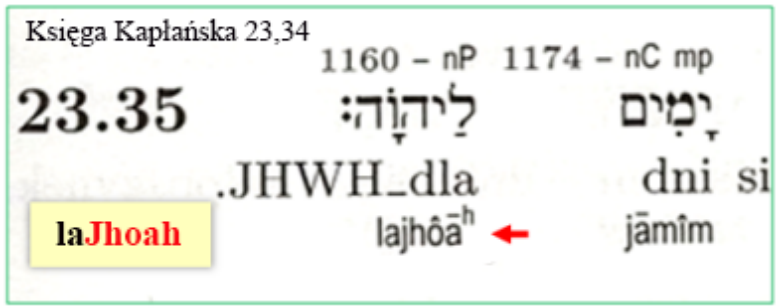

Hebrajsko-polski Stary Testament PIĘCIOKSIĄG
Przekład interlinearny z kodami gramatycznymi, transliteracją oraz indeksem rdzeni. Opracowanie i wstęp, **Anna Kuśmirek**. Oficyna Wydawnicza „**Vocatio**”, Warszawa 2003. Str. 487.

Imprimatur Kurii Metropolitalnej Warszawskiej
nr 5680/NK/2003 z dnia 18.12.2003 r.

JHWH JEHOWA JEHOAH JHOAH - Hebrajsko-polski Stary Testament KSIÊGA RODZAJU - Oficyna Wydawnicza „Vocatio”, Warszawa 2000. Str. 32 - Hebrajsko-polski Stary Testament PIÊCIOKSI¡G Przek³ad interlinearny z kodami gramatycznymi, transliteracj± oraz indeksem rdzeni. Opracowanie i wstêp, Anna Ku¶mirek. Oficyna Wydawnicza „Vocatio”, Warszawa 2003. Str. 487. Zmierzch Cesarstwa Rzymskiego – tom II. Edward Gibbon.

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

אָנֹכִי אָנֹכִי יְהוָה וְאֵין מִבַּלְעָדַי מוֹשִׁיעַ

Ja, Ja jestem JEHOWAH, a oprócz mnie nie ma wybawiciela. Izajasz 43:11

Rudolf Kittel (1853 - 1929). W 1906 roku w **Niemczech** hebraista **Rudolf Kittel** ogłosił pierwsze, a później drugie wydanie oczyszczonego przez siebie tekstu hebrajskiego, zatytułowane **Biblia Hebraica**. W swym dziele, co szczególnie cenne, zestawił aparat krytyczny tekstu masoreckiego. Za tekst podstawowy posłużyło dzieło **Jakuba ben Chaima**.

יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ

JEHOWAH ustrzeże cię od wszelkiego zła.

Psalm 121:7

Jakub ben Chaim w latach 1524-25 opublikował w **Wenecji Mikraot Gedolot** (Wielkie odczytania) nazywane też **Biblią Rabiniczną** - podstawowy zbiór najważniejszych komentarzy do **Tory** z kilkunastu wieków. Na kilka wieków Biblia Rabiniczna stała się podstawowym źródłem dla Żydów studiujących swoje Pisma.

Ja, Ja jestem JEHOWAH, a oprócz mnie nie ma wybawiciela. JEHOWAH ustrze¿e ciê od wszelkiego z³a. Rudolf Kittel (1853 - 1929). W 1906 roku w Niemczech hebraista Rudolf Kittel og³osi³ pierwsze, a pó¼niej drugie wydanie oczyszczonego przez siebie tekstu hebrajskiego, zatytu³owane Biblia Hebraica. W swym dziele, co szczególnie cenne, zestawi³ aparat krytyczny tekstu masoreckiego. Za tekst podstawowy pos³u¿y³o dzie³o Jakuba ben Chaima. Jakub ben Chaim w latach 1524-25 opublikowa³ w Wenecji Mikraot Gedolot (Wielkie odczytania) nazywane te¿ Bibli± Rabiniczn± - podstawowy zbiór najwa¿niejszych komentarzy do Tory z kilkunastu wieków. Na kilka wieków Biblia Rabiniczna sta³a siê podstawowym ¼ród³em dla ¯ydów studiuj±cych swoje Pisma.

[powrót]

יהוה
BIBLIOTEKA IMIENIA BOŻEGO

« poprzedni | galeria | nastepny »

ŚWIAT

I. W Piśmie św. Ś. jest ukazywany w ścisłym związku z → człowiekiem. Jest on stworzony przez Boga, ale zostaje ofiarowany człowiekowi jako dar. Człowiek jest „bytem w ś."; ś. należy do niego, a on należy do ś. w swoim wymiarze cielesnym (→ ciało). Objawienie uwalnia człowieka od lęku przed ś. i ustanawia go stróżem porządku oraz praw ustanowionych przez Stwórcę w ś. Ostatecznie ś. należy do Boga, który jest transcendentny wobec niego, ale równocześnie w nim obecny (1 Krl 8, 27; Iz 6, 3).

Ś. w ST jawi się jako wydarzenie, jako dynamiczny proces wynikający z ciągłego działania w nim Jahwe i działania człowieka. Jahwe zachowuje w ś. stabilność; nieustannie go stwarza, podtrzymuje w istnieniu i ożywia, dlatego wszystkie zjawiska naturalne są przypisywane bezpośrednio Bogu. Przede wszystkim jednak ś. jest miejscem zbawczego działania Boga względem człowieka, który przez grzech wprowadził w ś. zło i chaos (Rdz 3, 17). Porządek natury jest związany z porząd-

858

str.140

2. *C. w NT.* Jezus Chrystus, zapowiedziany „sługa Jahwe", jest obarczony wieloma c. Towarzyszą Mu one od Betlejem: nie został przyjęty przez własny naród (J 1, 11); rodzi się w ubogiej stajni; Herod nas

ŚWIĄTYNIA

We wszystkich religiach, a także w Biblii oznacza uprzywilejowane święte miejsce spotkania z Bogiem.

Wszystkie religie uznawały ś. jako miejsce przebywania bóstwa. Dla Izraela Arka Przymierza była miejscem, w którym Bóg był blisko ludu wybranego i objawiał się mu. Gdy Arkę ustawiono w Miejscu Najśw. ś. jerozolimskiej, jej rolę przejęła sama świątynia. Ten fundamentalny symbolizm spotykamy często w ST, gdzie ś. nie tyle jest miejscem zamieszkania Boga, ale oznaką Jego obecności wśród ludzi. Np. Izraelici z epoki patriarchów nie mieli ś., ale mieli miejsca święte, na których „wzywali imienia Jahwe". Wiara Izraela wynikała z doświadczenia, że Jahwe jest Panem historii i całego stworzenia dlatego nie można ograniczać (zlokalizować) Jego obecności do konkretnego miejsca. Miejsce święte

Imię Boże **JAHWE** w **Leksykonie Duchowości Katolickiej** występuje 67 razy.

863

LEKSYKON
DUCHOWOŚCI KATOLICKIEJ

Praca zbiorowa
pod redakcją
ks. Marka Chmielewskiego

Imprimatur
Kuria Metropolitalna w Krakowie
† Kazimierz Nycz, Vic. Gen.
ks. Jan Dyduch, Kanclerz
ks. doc. dr hab. Jan Machniak, Cenzor
L. 3171/2001, Kraków, dn. 17 grudnia 2001 r.

Wydawnictwo „M"
Lublin-Kraków 2002

Leksykon Duchowo¶ci Katolickiej - Imiê Jahwe wystêpuje 67 razy - wydanie 2002

[powrót]